«Όσα βουνά κι αν πέρασα όλα τα παραγγέλνω
βουνά μ' να μη χιονίσετε κάμποι να μην παχνιάσ'τε
όσο να πάω στη μάνα μου να πάω και να γυρίσω.
Αχ βλέπω τα χιόνα στα βουνά τους κάμπους παχνιασμένους
βρίσκω λημέρια κλέφτικα πολλά χορταριασμένα
και με πήρε το παράπονο κι αρχίνησα να κλαίω».

΄Ενας ένας κοντός κοντούτσικος έμορφος μπιζιργιάνης
κίν'σι να πάει στην πραματειά
κίν'σι κίν'σι να πάει στην πραματειά τον έπιασαν κλιφτάδες
τον δώσανε μια μαχαιριά
τον δώ- τον δώσανε μια μαχαιριά ανάμεσα στα στήθια τ'
γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα
γέμ'σαν γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι.
Πού είσαι μανούλα μ' να με ιδείς
πού είσαι πού είσαι μανούλα μ' να με δεις που είμαι χτυπημένος.
΄Εκατσαν και τον ρώτησαν
έκα- εκάτσαν και τον ρώτησαν 'πό πού είναι μπαμπάς σου
'πό πού είναι η μάνα σου.
Μάνα μ' μάνα μ' είναι 'π' τα Γιάννενα μπαμπάς μου απ' την Προύσα
κι εν' κι ι τρανός μου αδερφός
κι εν' κι ι κι εν' κι ι τρανός μου αδερφός στους κλέβδες είναι πρώτος
τότε γνωρίστηκαν τα δυο
τότε τότε γνωρίστηκαν τα δυο πως ήτανε αδέρφια.
Το αίμα μου να διω παρά
το αί- το αίμα μου να διω παρά στη γη να κοκκινίζει.

Και όλο γεια σας φίλοι μου.

΄Ενας ένας κοντός κοντούτσικος έμορφος μπιζιργιάνης
κίν'σι να πάει στην πραματειά τον έπιασαν κλιφτάδες
τον δώσανε μια μαχαιριά ανάμεσα στα στήθια τ'
γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι.
Πού είσαι μανούλα μ' να με δεις που είμαι χτυπημένος.
΄Εκατσαν και τον ρώτησαν 'πό πού είναι μπαμπάς σου
'πό πού είναι η μάνα σου.
Μάνα μ' είναι 'π' τα Γιάννενα μπαμπάς μου απ' την Προύσα
κι εν' κι ι τρανός μου αδερφός στους κλέβδες είναι πρώτος
τότε γνωρίστηκαν τα δυο πως ήτανε αδέρφια.
Το αίμα μου να διω παρά στη γη να κοκκινίζει.

΄Εκατσε το πουλάκι μου στης κερασιάς τη ρίζα
έκατσε και λογάριαζε
έκατσε και λογάριαζε ποιόνα να κάνει πρώτον
ποιόνα να κάνει βόιβοντα
έκανε κι έναν βόιβοντα έκανε και έναν πρώτον.
Σηκώτε να πατήσουμε

σηκώτε να πατήσουμε του Ουζούν Κιπρί τα μέρια
να κλάψουν μάνες για πιδιά
θα κλάψουν μάνες για πιδιά και τα πιδιά για μάνες
θα κλάψ' κι εγώ μανούλα μου
θα κλάψ' κι εγώ μανούλα μου για τ' άξιο παλικάρι.

Και όλο γεια σας φίλοι μου.

΄Εκατσε το πουλάκι μου στης κερασιάς τη ρίζα
έκατσε και λογάριαζε ποιόνα να κάνει πρώτον
έκανε κι έναν βόιβοντα έκανε και έναν πρώτον.
Σηκώτε να πατήσουμε του Ουζούν Κιπρί τα μέρια
θα κλάψουν μάνες για πιδιά και τα πιδιά για μάνες
θα κλάψ' κι εγώ μανούλα μου για τ' άξιο παλικάρι.

Διώξε με μάνα μ' διώξε με πολύ μακριά στα ξένα
να κάνω μήνες δώδεκα και χρόνια δεκαπέντε
αν πας μάνα μ' στην εκκλησά στης Πασκαλιάς τη μέρα
θα διεις τις νιες θα διεις τους νιους και το στασίδι μ' άδειο
τότε κι εσύ θα θυμηθείς πως έχεις γιο στα ξένα
και θα 'ξετάζ'ς και θα ρωτάς και θα ρωτάς για μένα.
Τον είδιετε τον άκ'σετε το γιο μου τον χαμένον.
Για πες μας το σημάδι του και τι σημάδι είχε.
Ελιά είχε στο πρόσωπο ελιά και στο κορμί του.
Τον είδαμε τον άκ'σαμε στον άμμο ξαπλωμένον
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον 'λογυρνούσαν
κι ένα χρυσό χρυσό πουλί δεν τρώει και δεν κονεύει.
Γιατί εσύ χρυσό πουλί δεν τρως και δεν κονεύεις
κατέβασε τα φτεράκια σου να βάλω μια γραφίτσα
και να την πας τη μάνα μου να μη με περιμένει
αχ, και να την πας τη μάνα μου να μη με περιμένει.

Διώξε με μάνα μ' διώξε με πολύ μακριά στα ξένα
να κάνω μήνες δώδεκα και χρόνια δεκαπέντε
αν πας μάνα μ' στην εκκλησά στης Πασκαλιάς τη μέρα
θα διεις τις νιες θα διεις τους νιους και το στασίδι μ' άδειο
τότε κι εσύ θα θυμηθείς πως έχεις γιο στα ξένα
και θα 'ξετάζ'ς και θα ρωτάς και θα ρωτάς για μένα.
Τον είδιετε τον άκ'σετε το γιο μου τον χαμένον.
Για πες μας το σημάδι του και τι σημάδι είχε.
Ελιά είχε στο πρόσωπο ελιά και στο κορμί του.
Τον είδαμε τον άκ'σαμε στον άμμο ξαπλωμένον
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον 'λογυρνούσαν

κι ένα χρυσό χρυσό πουλί δεν τρώει και δεν κονεύει.
Γιατί εσύ χρυσό πουλί δεν τρως και δεν κονεύεις
κατέβασε τα φτεράκια σου να βάλω μια γραφίτσα
και να την πας τη μάνα μου να μη με περιμένει.
Σαν τι τραγούδι να ’βρουμε ν’αρέσει και η κόρη
μιάναν την είχε η μάνα της μιάνα και κανακάρω
την άλλαζε τη στόλιζε στα σύννεφα την κρύβει
και σκρόπισαν τα σύννεφα και φάνηκε η κόρη
και φάν’καν τα σγουρά τ’ς μαλλιά τ’ αρχοντικό τ’ς πλεξούδι
και εμείς την αυγενίζουμε Χριστός να τη φυλάει.
Σαν τι τραγούδι να βρουμε ν’ αρέσει το παλικάρι.

«Άγιε μου Γεώργιε αφέντη μου και πρωτοκαβαλάρη
αρματωμένο με σταυρό κι ολόχρυσο κοντάρι
όλοι θερμώς προσπίπτομεν γονυκλιτώς και λέμε
με του Θεού την δύναμιν έλα και λύτρωσέ με.
Ελθέ κι έλα στον τόπο μας και εις βαθύ λιβάδι
εκεί βρίσκεται ένα θεριό έν’ άγριο λιοντάρι
π’ ανθρώπους του δίνουν για τροφήν κάθε πρωί και βράδυ.
Μα μια βραδιά δεν του ’δωσαν άνθρωπο να δειπνήσει
σταλιά νερό δεν άφησε την χώρα να ποτίσει.
Τον ψήφον έριπτον και σ’ όποιον είχε πέσει
έστελνε το παιδάκι του τού λιονταριού πεσκέσι.
Μα ξέπεσεν ο ψήφος σε μια βασιλοπούλα
όπου την είχε ο βασιλιάς μόνη και ρηγοπούλα.
Ο βασιλιάς σαν τ’ άκουσε τρεμούλα τόνε πιάνει
που χάνει το παιδάκι του μα τι μπορεί να κάνει.
Γυρίζει και προς τον λαόν τούτον τον λόγον είπε.
Όλον τον βίον μου πάρτε με και το παιδί μου αφήτε.
Μα ο λαός εφώναξε να ζήσει η βασιλεία
ο νόμος σου να εκτελεστεί χωρίς αργοπορία.
Στολίστε το παιδάκι μου μ’ολόχρυσο στεφάνι
και σύρτε το του λιονταριού πεσκέσι να το κάνει.
Και παρευθύς τη στόλισαν και με μεγάλην βίαν
του λιονταριού την πήγαιναν χωρίς αργοπορίαν.
Στον τόπον άμα έφθασαν την άφησαν μονάχη
χωρίς καμιά απαντοχή και άλλη ελπίδα να ’χει
τον θάνατον περίμενε με την καρδιά καμένη.
Και κάθισε μονάχη της ωσάν καταδικασμένη
γυρίζει ανατολικά μονάχη γονατίζει
με δάκρυα και αναστεναγμούς εις τον Θεόν αρχίζει.
Εις σε προσπίπτω ποιητά πάντων και λύτρωσέ με
και απ’ αυτόν τον θάνατο στείλε λευτέρωσέ με.
Κι ευθύς θα πάω να βαπτιστώ και χριστιανή να γίνω
καθώς και ο πατέρας μου και όσους συντυχαίνω.
Και καλογραία να γενώ να κτίσω μοναστήρι
καταμεσής στην πόλη μας να βάλω σημαντήρι
και να τ’ ακούν να τρέχουνε με θαυμασμό μεγάλο
να ’ρχονται να βαπτίζονται εις τ’ όνομά σου επάνω.

Κι ως να ειπεί τον λόγον της ως αστραπή εφάνη
ένας ξανθός και όμορφος σ' άλογο καβαλάρης.
Άρματα δεν είχε πολλά μόνο σταυρού κοντάρι
και άσπρο ήτο τ' άλογο κι είχε μεγάλη χάρη.
Σιμώνει και τη χαιρετά τη βλέπει λυπημένη
γονατιστή και έκλαιγε αλύπητα η καημένη.
Ειπέ με κόρη τον πόνο σου και πώς είσαι μονάχη
σ' αυτό τ' αγριολίβαδο και κάθεσαι στα βράχη.
Θύμα να γένω του θεριού νά 'ρτει να με δειπνήσει
για να αφήσει το νερό την πόλη να δροσίσει.
Ούτως ήτο της τύχης μου που 'μαι βασιλοπούλα
να γένω θύμα του θεριού η μόνη ρηγοπούλα.
Κόρη μου λάβε υπομονή κι εγώ ήρθα απ' τα ξένα
υπό αγγέλου οδηγηθείς νά 'ρθω εδώ για σένα
για να φονεύσω τον εχθρό που θά 'ρθει να σε φάει
να λυτρωθεί το γένος σας κι εσύ από τον Άδην.
Πρόσεχε όσον ημπορείς κι εγώ θε να πλαγιάσω
έως να έρθει το θεριό λίγο να ησυχάσω.
Κι όταν το δεις από μακρά να 'ρχεται να συρίζει
μη φοβηθείς μόν' ξύπνα με κι εκείνο ας χρεμετίζει.
Κι εγώ ευθύς θα σηκωθώ θα πιάσω το κοντάρι
πόχει επάνω το σταυρό κι έχει μεγάλη χάρη.
Κι ευθύς αποκοιμήθηκε βαθύς ύπνος τον πήρε
πήρε κι εφάνη το θεριό κι η κόρη ευθύς το είδε.
Τρεμούλα την κυρίεψε δάκρυα την περιβρέχουν
κι έλεγε πως τους και οι δυο σώσιμο πια δεν έχουν.
Τα δέντρα όλα σείοντο κι οι βράχοι αντιλαλούσαν
και τα νερά του λιβαδιού άγρια κυματούσαν
και η κόρη εσυνέλαβε κι ευθύς στον νέον τρέχει
με δάκρυα κι αναστεναγμούς το πρόσωπόν του βρέχει.
Ξύπνα και μην κοιμάσαι πια και το θεριό εφάνη
και σκότωσέ το ως μ' έταξες με το σταυρό κοντάρι.
Και παρευθύς σηκώνεται και στ' άλογο πηδάει
και το κοντάρι έσφιξε και το θεριό τηράει.
Κι όταν εσίμωσε κοντά να καταπιεί το σώμα
του έδωσε μια κονταριά καταμεσής στο στόμα.
Του τρύπησε την κεφαλήν και εις τη γην εμπήχθη
και τα μαλλιά του σκόρπισαν κι αίμα πολύ εχύθη.
Κι ευθύς βρυχάει το θεριό μουγκρίζει και φωνάζει
θέλει να του αντισταθεί μ' άδικα κοπιάζει
διότι ήτο η κοπανιά ριγμένη με ανδρείαν
με του θεού την δύναμιν χωρίς άλλην αιτίαν.
Κι η κόρη εγονάτισε δια την ελευθέρωσίν της
γυρίζει ανατολικά κάμει την προσευχήν της.
Ευχαριστώ τον ποιητήν τον λυτρωτήν του κόσμου
τα όσα κι αν του ζήτησα τα είδα με το φως μου.
Δεν είμαι πια βασίλισσα δεν είν' να συντυχαίνω
μόν' θα υπάγω να βαπτιστώ και χριστιανή να γένω.
Νέε μου πες μου πώς ονομάζεσαι και εις ποίον τόπο μένεις

χαρίσματα από τον πατέρα μου γρήγορα να προσμένεις.
Γεώργιου μ' ονομάζουνε κι από την Λύδδα είμαι
χιλίαρχος εις το αξίωμα και βαπτισμένος είμαι.
Σύρε κόρη μου στο κάστρο σας και πες το του κυρού σου
το θαύμα π' έδειξε ο Χριστός σήμερον του κορμιού σου.
Κι η κόρη ευθύς χαρούμενη στο κάστρο της πηγαίνει
και βρίσκει τους γονείς αυτής κλαίοντας λυπημένοι.
Γονείς μου μη λυπείστε πια κι ο δράκος εσκοτώθη
κι εγώ ελευθερώθηκα κι η πόλη σας εσώθη.
Τρέξετε να τον ίδετε τον νέον π' έχει χάρη
κάθεται σ' άσπρο άλογο σταυρό έχει στο κοντάρι.
Τρέχουν και τον συναπαντούν όλοι μικροί μεγάλοι
όπου τους ελευθέρωσεν από αυτόν τον Άδην.
Και τα κλειδιά τού πρόσφεραν νά 'μπει να βασιλεύσει
τον τόπον και τις χώρες των όλες να κυριεύσει
και κυβερνήτης να γενεί και τον λαόν να ορίζει
να κάνει νόμους θεϊκούς και σ' ό,τι αποφασίζει.
Τότε γυρίζει στον λαόν λέγει με προθυμίαν.
Αφού εις εμέ χαρίζετε αυτήν την βασιλείαν
και εγώ νόμους θεϊκούς για να σας διορίσω
αλλά από την πόλη σας παράχρημα θα φύγω
θ' αναληφθώ εις τους ουρανούς στην θέση μου να υπάγω.
Κι όσοι πιστεύουν στον Χριστόν πάντα να τους συνδράμω
όσοι με πίστην εύχομαι στον ποιητήν του κόσμου
τον διάβολον να τον μισούν που 'ναι μέγας εχθρός μου
πιστεύετε εις τον Θεόν Πατήρ Υιόν και Πνεύμα
Τριάδα ομοούσιον γιατί σας έχει έγνοια.
Τρέξετε κάμετε εκκλησιές κι αφείτε τα μουσεία
κι αφείτε τους πολλούς θεούς την ειδωλολατρία.
΄Ενας είναι ο Θεός και μία Παναγία
ο μέγας παντοδύναμος του κόσμου η προστασία.
Στον κόσμον εκατέβηκε κι έλαβε την μορφήν μας
και στον σταυρόν απέθανε για την ελευτέρωσίν μας.
Ανέστη δε τριήμερος και ως Θεός εφάνη
ανέστησε κι όλους τους νεκρούς όπου ήτανε στον Άδη.
Παρθένος τον εγέννησε εις φάτνη των αλόγων
τον βασιλέα των ουρανών και ποιητήν των όλων.
Πλήθος αγγέλων έψελλον και τον υπηρετούσαν
όρη και δέντρα και βουνά αυτόν επροσκυνούσαν
τώρα κι εσείς να τρέξετε όλοι να βαπτιστείτε
Τριάδα ομοούσιον πάντα να προσκυνείτε
ότι είν' αληθινός Θεός που μας ελευθερώνει
κι από κινδύνους εκατό αμέσως μας λυτρώνει.
Τότε προστάζει ο βασιλιάς χωρίς αργοπορία
να πεταχθούν τα είδωλα να κάμουν εκκλησίες.
Και ο λαός με προθυμιά τρέχουν και τα γκρεμίζουν
και εκκλησίες παρευθύς αρχίνησαν να χτίζουν.
Αφού έχτισαν τας εκκλησιές προσκάλεσαν παπάδες
κι όλοι τους εβαπτίσθησαν τα τέκνα και οι μανάδες.

Κι υμνολογούσαν τον Θεόν Πατήρ Υιόν και Πνεύμα
όπου τους ελευθέρωσε τ' άθεόν τους το αίμα.
Εστόλισαν τις εκκλησιές με ύμνους μ' ευωδίες
κι ετίμησαν τον Άγιο με τόσους υμνωδίας».
Πέντε πασάδες ήμασταν και οι πέντε αγαπημένοι
δώδεκα σκλάβους είχαμε στα σίδερα δεμένοι
κι ο σκλάβος αναστέναξε και το καράβι εστάθη
κι ο καπετάνιος φώναξε 'πού πάνω απ' την πλώρη.
Ποιός είναι απ' αναστέναξε και το καράβι εστάθη
κι ο καπετάνιος φώναξε 'πού πάνω απ' την πλώρη.
Ποιός είναι απ' αναστέναξε και το καράβι εστάθη
αν είναι απ' τους ναύτες μου μισθό θα τον υψώσω
κι αν είναι απ' τους σκλάβους μου θα τον ελευθερώσω.
Εγώ είμαι απ' αναστέναξα και το καράβ' εστάθη.
Μήπως πεινάς μήπως διψάς μήπως ρούχα σου λείπουν.
Μήτε πεινώ μήτε διψώ μήτε ρούχα μού λείπουν
θυμήθηκα το σπίτι μου τη δόλια μου γυναίκα
που ήμαν τρία μεριώ γαμπρός, δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Τον δίνει άλογο γοργό στο σπίτι του να πάει
στο δρόμο που επήγαινε γέρο έχ' συναντήσει.
Γεια σου χαρά σου γέροντα, καλώς τονε τον ξένον.
Για πες μου γεροντάκο μου ποιανού είν' αυτό τ' αμπέλι.
Τ' αμπέλι είνι του γιόκα μου του γιου μου το χαμένον
που 'ταν τρία μεριώ γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα γυναίκα του με άλλον βάζ' στεφάνι.
Για πες μου γεροντάκο μου στα στέφαν' αν προφταίνω.
Αν έχεις άλογο γοργό στο σπίτι της προφταίνεις
κι αν έχεις άλογο αργό στην εκκλησιά προφταίνεις.
Βεργιά δινεί το άλογο στην εκκλησιά πηγαίνει
βρίσκει τις πόρτες της κλειστές και τα κλειδιά παρμένα
βεργιά δίνει τού άλογο στο σπίτι του πηγαίνει.
Γεια σας χαρά συμπιθιρ'κά, καλώς τονε τον ξένον.
Φέρτε τον ξένον να περάσ' σκαμνί για να καθίσει
φέρτε και τη νυφούδα μας τον ξένο να κεράσει.
Κερνάει μια κερνάει δυο τα μάτια τον κοιτάζει.
Ώρα καλή συμπιθιρ'κά στα σπίτια σας να πάτε
και συ γαμπρέ προσωρινέ στο σπίτι σου να πάεις
εγώ ήρτε ο άντρας μου το πρώτο μου στεφάνι
που ήταν τρία μεριώ γαμπρός δώδεκα χρόνια σκάβος.

Ακούσατε, *ντιλμπέρ' αμάν*
ακούσατε και μάθατε
ακούσατε και μάθατε πώς πιάνιτι η αγάπη
από τα μά-, *ντιλμπέρ' αμάν*
από τα μάτια πιάνιτι
από τα μάτια πιάνιτι στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χεί-, *ντιλμπέρ' αμάν*
κι από τα χείλη στην καρδιά
κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει κι δε βγαίνει.

Ερίζωσε, *ντιλμπέρ' αμάν*
ερίζωσε κλωνάρωσε
ερίζωσε κλωνάρωσε λουλούδι θα μυρίσει
αχ, τα χιό-, *ντιλμπέρ' αμάν*
αχ, τα χιόνια λιώνουν στα βουνά
τα χιόνια λιώνουν στα βουνά κι ανιλούν και τρέχουν
αχ, και δι-, *ντιλμπέρ' αμάν*
αχ και δικός μου ο καημός
αχ, και δικός μου ο καημός δεν ανιλάει δεν τρέχει
στο Ιλντιρίμ, *ντιλμπέρ' αμάν*
στο Ιλντιρίμ αρρώστησα
στο Ιλντιρίμ αρρώστησα στο Ατπαζάρ θα γειάνω
κι σι κείν', *ντιλμπέρ' αμάν*
κι σι κείν' το γέρμο το καΐκ'
σι κείν' το γέρμο το καΐκ' ας πάω και ας πεθάνω.

Ακούσατε και μάθατε πώς πιάνιτι η αγάπη
από τα μάτια πιάνιτι στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει κι δε βγαίνει.
Ερίζωσε κλωνάρωσε λουλούδι θα μυρίσει
τα χιόνια λιώνουν στα βουνά κι ανιλούν και τρέχουν
και δικός μου ο καημός δεν ανιλάει δεν τρέχει
στο Ιλντιρίμ αρρώστησα στο Ατπαζάρ θα γειάνω
σι κείν' το γέρμο το καΐκ' ας πάω και ας πεθάνω.

΄Ενας νέος και μια νέα βγήκανε στην εξοχή
νέος παίζει την κιθάρα και η νέα τραγουδεί
και μια άλλη απ' το μπαλκονάκι κάθεται και βλαστημεί
και μια άλλη απ' το μπαλκονάκι κάθεται και βλαστημεί.
Η κιθάρα σου να σπάσει και οι χόρδες να κοπούν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γης να μπουν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γης να μπουν.
Η κιθάρα μου δε σπάνει και οι χόρδες μου γερές
και τα χέρια που την παίζουν όλο γέλια και χαρές
και τα χέρια που την παίζουν όλο γέλια και χαρές.

΄Ενας νέος και μια νέα βγήκανε στην εξοχή
νέος παίζει την κιθάρα και η νέα τραγουδεί
και μια άλλη απ' το μπαλκονάκι κάθεται και βλαστημεί.
Η κιθάρα σου να σπάσει και οι χόρδες να κοπούν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γης να μπουν.
Η κιθάρα μου δε σπάνει και οι χόρδες μου γερές
και τα χέρια που την παίζουν όλο γέλια και χαρές.

Δέντρο έχω στην αυλή μου

δεν το ξέρω τίλιο είναι
δεν το ξέρω τίλιο είναι
πράσινα ήταν τα φυλλάκια τ'
πράσινα ήταν τα φυλλάκια τ'
κι αργυρά τα κλωναράκια τ'
κι αργυρά τα κλωναράκια τ'
κόρη κάθιτι στη ρίζα
κόρη κάθιτι στη ρίζα
γαϊτάν' μαργαριτάρι πλέχει
γαϊτάν' μαργαριτάρι πλέχει
νερ, και ποιόνα θα του δώσει
νερ, και ποιόνα θα του δώσει
θα του δώσει του Μανώλη
θα του δώσει του Μανώλη
του Μανώλη του μπιζουργιάνη
του Μανώλ' του μπιζουργιάνη
που φουράει λαχούρ' ζωνάρι.

Δέντρο έχω στην αυλή μου
δεν το ξέρω τίλιο είναι
πράσινα ήταν τα φυλλάκια τ'
κι αργυρά τα κλωναράκια τ'
κόρη κάθιτι στη ρίζα
γαϊτάν' μαργαριτάρι πλέχει
και ποιόνα θα του δώσει
θα του δώσει του Μανώλη
του Μανώλ' του μπιζουργιάνη
που φουράει λαχούρ' ζωνάρι.

Κι εγώ με την κιθάρα
ήρθα να τραγουδήσω
τον πόνο μου να σβήσω
πο 'χω μες στην καρδιά
τον πόνο μου να σβήσω
πο 'χω μες στην καρδιά
κι βλέπω έναν πύργο
που λάμπει σαν τον ήλιο
κόρη κάθεται πάνω
και γλυκοκελαηδεί
κόρη κάθεται πάνω
και γλυκοκελαηδεί
και το κελάηδημά της
μου φαίνεται πως λέει.
Χαρείτε σεις οι νέοι
πο 'χετε τον καιρό
χαρά μ' χαρά μ' χαρείτε
καιρό μην καρτερείτε

γιατί καιρός διαβαίνει
και δε γυρίζει πια.

Κει στον απάν' το μαχαλά
κοιμάτι χήρα μοναχή
κοιμάτι και 'νειριάζιτι
στον ύπνο τ'ς αρ'βωνιάζιτι
κοιμάτι και 'νειριάζιτι
στον ύπνο τ'ς αρ'βωνιάζιτι
και σ'κώνιτι ένα πρωί
παίρνει νιαρό κι νίβιτι
παίρνει νιαρό κι νίβιτι
πισκίρ' μαντίλ' σφουγγίζιτι
πισκίρ' μαντίλ' σφουγγίζιτι
κι στο γυαλί γυαλίζιτι.
Ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
μην ξεγιαλιέστε στα φλουριά
κι πάρτε άντρα γέροντα
κι ι γέροντας είνι κακός
κακός κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
και πίνει το γλυκό κρασί.

Κει στον απάν' το μαχαλά
κοιμάτι χήρα μοναχή
κοιμάτι και 'νειριάζιτι
στον ύπνο τ'ς αρ'βωνιάζιτι
και σ'κώνιτι ένα πρωί
παίρνει νιαρό κι νίβιτι
πισκίρ' μαντίλ' σφουγγίζιτι
κι στο γυαλί γυαλίζιτι.
Ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
μην ξεγιαλιέστε στα φλουριά
κι πάρτε άντρα γέροντα
κι ι γέροντας είνι κακός
κακός κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
και πίνει το γλυκό κρασί.

Όταν ήμουνα δέκα χρονών κοράσιο
όταν ήμουνα δέκα χρονών κοράσιο
ήμαν μικρό κι ανήλικο δεν ήξερα απ' αγάπη

ήμαν μικρό κι ανήλικο δεν ήξερα απ' αγάπη
την ενόμιζα πως ήταν παιχνιδάκι
την ενόμιζα πως ήταν παιχνιδάκι
μα τώρα που μεγάλωσα...

Όταν ήμουνα δέκα χρονών κοράσιο
ήμαν μικρό κι ανήλικο δεν ήξερα απ' αγάπη
την ενόμιζα πως ήταν παιχνιδάκι
μα τώρα που μεγάλωσα...

«Μπαρμπα-Ρήγα θυγατέρα
χοντροκωλαρούσα
πέντε αμάξια την τραβούσαν
και του δήμου δεκαπέντε
δε τη χώρεσε η θύρα
ξήλωσαν τα παραστάθια».

Πάρτε κουρτσούδια το χορό
'κόμα τώρα σας λαλώ
ταχιά θα πάνω στη Δαδιά
ν' αγαπήσω κοπιλιά
ν' αγαπήσω κοπιλιά
τ' όνομά τ'ς το λεν Μηλιά
τ' όνομά τ'ς το λεν Μηλιά
μωρή Μηλιά μηλίτσα μου
μωρή Μηλιά μηλίτσα μου
και τριανταφυλλίτσα μου
και τριανταφυλλίτσα μου
πέτρωσε...

Πάρτε κουρτσούδια το χορό
'κόμα τώρα σας λαλώ
ταχιά θα πάνω στη Δαδιά
ν' αγαπήσω κοπιλιά
τ' όνομά τ'ς το λεν Μηλιά
μωρή Μηλιά μηλίτσα μου
και τριανταφυλλίτσα μου
πέτρωσε...

Εκκλησές και μοναστήρια
λέμπο λέμπο
κατέβα συ ν' ανέβου γω
λέμπο λέμπο.

Κίρκ'λι π'λάκια

γύρ’σιτι πίσου
κάηκαν φωλιές σας
κλούβιασαν τ’ αβγά σας
σιδιρένιους κόπανους
μ’ έδιρνι μι σκότουνι
και πάλι μι καλόπαιρνι
μι τραβούσι κι απ’ το ’φτί
κι έσκουζα σαν του γατί.
Νιάου.

Χριστούγιαννα πρωτούγιαννα πρώτη γιορτή του χρόνου
για βγέτε βγέτε μάθετε τώρα Χριστός γεννιέται
γεννιέται κι ανατρέφεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλι τρώνε οι άρχοντες το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοβότανο το τρων οι αρχοντάδες.

Άγιος Βασίλειος έρχεται από την Καισαρεία
βαστά εικόνα και χαρτί χαρτί και καλαμάρι
το καλαμάρι έγραφε και το χαρτί μιλούσε.
Βασίλη πούθε έρχεσαι και πούθε κατεβαίνεις.
Από τη μάνα μ’ έρχομαι και στο σχολειό πηγαίνω.
Αν είσαι συ γραμματικός πες μας την άλφα βήτα.
Η άλφα βήτα ακούμπησε κι απόληκε κλωνάρια
κλωνάρια χρυσοκλώναρα και φύλλα από τα δέντρα.
Τόσα καλά να δώσ’ Θεός εδώ που τραγουδάμε
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.
Και του χρόνου.

Σήκω Λάζαρε και μην κοιμάσαι
ήρθε η μάνα σου από την Πόλη
σου ’φερε χαρτί και κομπολόι
γράψε Θόδωρε γράψε Δημήτρη
γράψε λεμονιά και κυπαρίσσι.
΄Ηρθε Λάζαρος ήρθαν τα Βάγια
ήρθε η Κυριακή που τρων τα ψάρια.

Κόρη μ’ και τι ’τοιμάζεσι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνα σι μάλουσι
μήνα μάνα σι μάλουσι μήνα κύριους σι διώχνει.
Κι ούτε μάνα μι μάλουσι
κι ούτε μάνα μι μάλουσι κι ούτε κύριους μι διώχνει
του ρήγα γιος μ’ α κάλιασε
του ρήγα γιος μ’ αγάπησι κι θέλου να πααίνου.
Κι αν πας Βασούλα μ’ αποβραδίς να τους καλησπιρίσεις
κι αν πας Βασούλα μ’ απ’ του προυί
κι αν πας Βασούλα μ’ του προυί να τους καλημιρίσεις.
Καλήμερα σας πιθιρ’κά
καλήμερα σας πιθιρ’κά, καλώς τη νύφ’ μας απού ’ρθι.

Ν έχετι γεια κι εδώ χαριά.

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνα σι μάλουσι μήνα κύριους σι διώχνει.
Κι ούτε μάνα μι μάλουσι κι ούτε κύριους μι διώχνει
του ρήγα γιος μ' αγάπησι κι θέλου να πααίνου.
Κι αν πας Βασούλα μ' αποβραδίς να τους καλησπιρίσεις
κι αν πας Βασούλα μ' του προυί να τους καλημιρίσεις.
Καλήμερα σας πιθιρ'κά, καλώς τη νύφ' μας απού 'ρθι.

Ν έμορφό μου κυπαρίσσι
ν όσο σ' είχα στην αυλή μου
όσο σ' είχα στην αυλή μου
ν έπρεπι ν όλη ν αυλή μου
έπρεπι ν όλη ν αυλή μου
ν έπρεπι κι όλος μαχαλάς
κι όντας ήρθαν κι σι πήραν
ν ασχήμισι ν όλ' αυλή μου
ν ασχήμισι ν όλ' αυλή μου
ν ασχήμισι κι ούλους μαχαλάς.

Ν έμορφό μου κυπαρίσσι
όσο σ' είχα στην αυλή μου
ν έπρεπι ν όλη ν αυλή μου
ν έπρεπι κι όλος μαχαλάς
κι όντας ήρθαν κι σι πήραν
ν ασχήμισι ν όλ' αυλή μου
ν ασχήμισι κι ούλους μαχαλάς.

Ν αφέντης μα-να-ς χαρά θα κάμ' χαρά στο παλικάρι
να κάλεσι τα εννιά χουριά τα δεκαπέντι κάστρα.

Ν αφέντης μας χαρά θα κάμ' χαρά στο παλικάρι
να κάλεσι τα εννιά χουριά τα δεκαπέντι κάστρα.

Σαράντα μέ-νε-ρες έχουμι Χριστό-νο που καρτερούμι
κι απ' τ'ς σαρά-να-ντα κι ύστερα τώρα-να Χριστός γεννιέται
τώρα Χριστό-νος γεννήθηκε στο μέ-νε-λι και στο ζάχαρ'
το μέλ' το τρω-νο-ν οι άρχοντοι και τα-να κεριά στους άγιους
και το μελι-νι-σσοβότανο φορού-νουν τα παλικάρια
εδώ όμως είναι που γ ήρθαμι στ' αυτό-νον τον νιον αφέντη

να πόχει τα σπίτια τα ψηλά τα μό-νο-λυβα τζαρντάκια.

Σαράντα μέρες έχουμι Χριστό που καρτερούμι
κι απ' τις σαράντα κι ύστερα τώρα να Χριστός γεννιέται
τώρα Χριστός γεννήθηκε στο μέλι και στο ζάχαρ'
το μέλι το τρων οι άρχοντοι και τα κεριά στους άγιους
και το μελισσοβότανο φορούν τα παλικάρια
εδώ όμως είναι που γ ήρθαμι στ' αυτόν τον νιον αφέντη
να πόχει τα σπίτια τα ψηλά τα μόλυβα τζαρντάκια.

Τον αφέντη μας τον πήραν
βόιβουντα για να τον κάμουν
βόιβουντα για να τον κάμουν
βόιβουντα και μπαργιαχτάρη
βόιβουντα και μπαργιαχτάρη
στο Σαλονίκ' τον πάαινανε.

Τον αφέντη μας τον πήραν
βόιβουντα για να τον κάμουν
βόιβουντα και μπαργιαχτάρη
στο Σαλονίκ' τον πάαινανε.

Τ' Αϊ-Κωνσταντή, *Θανάση μου,* τ' Αϊ-Κωνσταντή παν'γύρ' θα γέν'
τ'ς Αρβανίτις το παν'γύρι, *Θανάση μ' πιχλιβάνη*
βγήκι η μάνα τ', *Θανάση μου,* βγήκι η μάνα τ' τον ήλιγι
βγήκι η μάνα τ' τού λέει βγήκι η μάνα τ' τού λέει.
Θα πας Θανά-, *Θανάση μου*, θα πας Θανάση μ' στο παν'γύρ'
γκιρέσιο να μην κάνεις, *Θανάση μ' πιχλιβάνη.*
Βγήκι Θανά-, *Θανάση μου*, βγήκι το νίιτσ'κο ιννιά γκιρέσ'
κι πήρι το γκιρέσι.

Τ' Αϊ-Κωνσταντή παν'γύρ' θα γέν' τ'ς Αρβανίτες το παν'γύρι
βγήκι η μάνα τ' τον ήλιγι βγήκι η μάνα τ' τού λέει.
Θα πας Θανάση μ' στο παν'γύρ' γκιρέσιο να μην κάνεις.
Βγήκι το νίιτσ'κο ιννιά γκιρέσ' και πήρε το γκιρέσι.

Όλα ντα, *μωρέ Λαμπιρνούδα*
όλα τα κορίτσια αλλάζουν
όλα τα κορίτσια αλλάζουν
ν αλλάξι κι η Λαμπιρνούδα
ν αλλάξι, *μωρέ Λαμπιρνούδα*
στα κορίτσια κατιβαίνει

στα κορί-, *μωρέ Λαμπιρνούδα*
στα κορίτσια κατιβαίνει
και το βράδ', *μωρέ Λαμπιρνούδα*
και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
και τη μάνα τσου νι λέει
και τη μά-, *μωρέ Λαμπιρνούδα*
και τη μάνα τσου το λέει.
Αχ, τι να κά-, *μωρέ Λαμπιρνούδα*
αχ, τι να κάμω γω μωρ' μάνη μ'
αχ, τι να κάμω γω μωρ' μάνη μ'
το παλικάρι απ' αγαπούσα
το παλικάρ', *μωρέ Λαμπιρνούδα*
το παλικάρ' απ' αγαπούσα
το παλικάρ' απ' αγαπούσα
πήρε τ'ς γειτόν'σας το κορίτσι.

Όλα τα κορίτσια αλλάζουν
ν αλλάξι κι η Λαμπιρνούδα
στα κορίτσια κατιβαίνει
και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
και τη μάνα τσου το λέει.
Τι να κάμω γω μωρ' μάνη μ'
το παλικάρ' απ' αγαπούσα
πήρε τ'ς γειτόν'σας το κορίτσι.

Μια μάνα-να καλή μάνα και μια αντρειωμένη μάνα
ν απού 'χει του-νου-ς εννιά ν υγιοί
ν απού 'χει του-νου-ς εννιά ν υγιοί τα δώδικα ξαδέρφια
ν απού 'χει και-νε την Αρετή
ν απού 'χει και-νε την Αρετή την πολακανακάρα
την Αρετή-νε την προξενούν
την Αρετή-νε την προξενούν πολύ μακριά στα ξένα
κι η μάνα δεν-νι την έδωνε
κι η μάνα δεν-νι την έδωνε πολύ μακριά στα ξένα
κι ι Κωνσταντά-να-ς τ'ν ανάγκαζι
κι ι Κωνσταντά-να-ς τ'ν ανάγκαζι κι ι Μικροκωσταντίνος.
Δώσ' τ'να μάνη-νι μ' την Αρετή
δώσ' τ'να μάνη-νι μ' την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
'ντα τ'ν αραθ'μη-νι-σ'ς την Αρετή
'ντα τ'ν αραθ'μη-νι-σ'ς την Αρετή θα πάνω να σι τ' φέρω
πέντι φορέ-νε-ς το καλοκαίρ'
πέντι φορέ-νε-ς το καλοκαίρ' κι έξι το χειμώνα
δώστ' 'να μάνη μ' την Αρετή.

Μια μάνα καλή μάνα και μια αντρειωμένη μάνα
ν απού 'χει τους εννιά ν υγιοί τα δώδικα ξαδέρφια
ν απού 'χει και την Αρετή την πολακανακάρα
την Αρετή την προξενούν πολύ μακριά στα ξένα
κι η μάνα μ' δεν την έδωνε πολύ μακριά στα ξένα
κι ι Κωνσταντάς τ'ν ανάγκαζι κι ι Μικροκωσταντίνος.
Δώσ' τ'να μάνη μ' την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
'ντα τ'ν αραθ'μησ'ς την Αρετή θα πάνω να σι τ' φέρω
πέντι φορές το καλοκαίρ' κι έξι το χειμώνα
δώστ' 'να μάνη μ' την Αρετή.

΄Εμορφό μου κυπαρίσσι
όσο σ' είχα στο σπίτι μου
όσο σ' είχα στο σπίτι μου
έπρεπε το σπίτι μ' ούλου
έπρεπε το σπίτι μ' ούλου
έπριπι κι μαχαλάς
άντα ήρθαν να σε πάρουν
θα 'σκιωνες το σπίτι μου
θα 'σκιωνες το σπίτι μου
θα 'σκιωνι κι ι μαχαλάς.

΄Εμορφό μου κυπαρίσσι
όσο σ' είχα στο σπίτι μου
έπρεπε το σπίτι μ' ούλου
έπριπι κι μαχαλάς
άντα ήρθαν να σε πάρουν
θα 'σκιωνες το σπίτι μου
θα 'σκιωνι κι ι μαχαλάς.

Άγουρος την πέρδικα άρπαξε
'πό τ'ς μάνας τ'ς τ'ν αγκαλίτσα.

[Με] τα μαντίλια στο λαιμό με το ριζάρ' στον ώμο
κι ι νιος ασκέρι έ-νε-μασι
κι ι νιος ασκέρι έμασι τη νύφη να πάει να πάρει
με τετρακόσιες έ-νε-μορφες
με τετρακόσιες έμορφες μ' εξήντα παλικάρια.
Να κερδηθούν τα δυο-νο τα νια
να κερδηθούν τα δυο τα νια ν' ασπρίσουν να γεράσουν
να 'χουν αμόνοια στο στο-νο ψωμί
να 'χουν αμόνοια στο ψωμί κι λιβιντιά στον κόσμου
να κερδηθούν τα δυο-νο τα νια.

[Με] τα μαντίλια στο λαιμό με το ριζάρ' στον ώμο
κι ι νιος ασκέρι έμασι τη νύφη να πάει να πάρει
με τετρακόσιες έμορφες μ' εξήντα παλικάρια.
Να κερδηθούν τα δυο τα νια ν' ασπρίσουν να γεράσουν
να 'χουν αμόνοια στο ψωμί κι λιβιντιά στον κόσμου
να κερδηθούν τα δυο τα νια.

Λαλούν τ' αρνίθια τρεις φορές και τα παγόνια πέντι
κι τα χηνάρια δεκαοχτώ κόρη ύπνο δεν έχει.
Κοιμάσι κόρη μ' ξύπνησι κι αν κάθισι έβγα έξω
κι αν είσαι με τη μάνα σου ξαγιάρντισέ την κι έβγα
κι αν είσαι με τον κύριο σου νά 'ρθω με το καλίσκι
κι αν είσαι μ' άλλον άγουρο νά 'ρθω με τα μαχαίρια.

Τ' Αϊ-Κωνσταντί-, *Θανάση μου*, τ' Αϊ-Κωνσταντίνου το παν'γύρ'
Θανάση μ' πιχλιουβάνη, τ'ς Αρβανίτες το παν'γύρι
θα παν κόσμους, *Θανάση μου*, θα παν κόσμους στο παναγύρ'
Θανάση μ' πιχλιουβάνη, τ'ς Αρβανίτες το πανηγύρι.
«Θα πάει και μεις Θανάσης μας θα πάει να παλέψει».

- «Εννιά νομάτοι, λέει, έβανε και με τον Ντούλη δέκα. 'Πο καταής βαρέθηκε
γιόμισε το στόμα τ' γιόματα τα χείλη του φαρμάκι».

Τ' Αϊ-Κωνσταντίνου το παν'γύρ' τ'ς Αρβανίτες το παν'γύρι
θα παν κόσμους στο παναγύρ' τ'ς Αρβανίτες το πανηγύρι.
Θα πάει και μεις Θανάσης μας θα πάει να παλέψει.
Εννιά νομάτοι έβανε και με τον Ντούλη δέκα.
'Πο καταής βαρέθηκε
γιόμισε το στόμα τ' γιόματα τα χείλη του φαρμάκι.

Κάτω κάτω στω Βαρβά-να-ρω
και στω Βαρβαριών τον κά-να-μπο
και στω Βαρβαριών τον κά-να-μπο
στράτα έ-νε-χω που δουλέ-νε-βω
στράτα έχω που δουλέ-νε-βω
και στη στρά-να-τα την ακρί-νι-τσα
και στη στράτα την ακρί-νι-τσα
ήταν δέ-νε-ντρος φυτιμέ-νε-νος
ήταν δέντρος φυτιμέ-νε-νος
πάει νιος νιος να ξαποστά-να-σει
πάει νιος να ξαποστά-να-σει
έδισι-νι κι τ' άλογό-νο του
έδισι κι τ' άλογό-νο του
ήταν μια-να κρύα βρυσί-νι-τσα
ήταν μια κρύα βρυσί-νι-τσα

τ' άλογό-νο του χλιμίντρι-νι-σι
τ' άλογό του χλιμίντρι-νι-σι.
Σουκ αγά-να μου σουκ πασά-να μου
σουκ αγά μου σουκ πασά μου
ώρα φτά-να-νει το καρβό-νο-νι.

Κάτω κάτω στω Βαρβάρω
και στω Βαρβαριών τον κάμπο
στράτα έχω που δουλεύω
και στη στράτα την ακρίτσα
ήταν δέντρος φυτιμένος
πάει νιος να ξαποστάσει
έδισι κι τ' άλογό του
ήταν μια κρύα βρυσίτσα
τ' άλογό του χλιμίντρισι.
Σουκ αγά μου σουκ πασά μου
ώρα φτάνει το καρβόνι.

Μια Πασκαλιά, *βρε αμάν αμάν*
μια Πασκαλιά μια Κυριακή
και μια και μια 'πίσημη μέρα
πώς να πώς να σε λησμονήσω
θα παν κόσμους, *βρε αμάν αμάν*
θα παν κόσμους στην εκκλησιά
θα πα θα πα να μεταλάβουν
πώς να πώς να σε λησμονήσω
πήρε κι η μά-, *βρε αμάν αμάν*
πήρε κι η μάνα τ'ς τον υγιό τ'ς
θα πάει θα πάει να μεταλάβει
πώς να πώς να σε λησμονήσω
πάει ι Βαγγέ-, *βρε αμάν αμάν*
πάει ι Βαγγέλης συντυχάει
'πό μέσ' 'πό μέσ' 'πό τ' Αϊ-Βήμα
πώς να πώς να σε λησμονήσω.
Πίσω σκύλα, *βρε αμάν αμάν*
πίσω σκύλα πίσω Γιοβριά
πίσω πίσω κριματισμένη
πώς να πώς να σε λησμονήσω.
Ν υγιέ μ' τι κρί-, *βρε αμάν αμάν*
ν υγιέ μ' τι κρίμα έκαμες
κι είσαι κι είσαι κριματισμένος
πώς να πώς να σε λησμονήσω.
Εννιά παπά-, *βρε αμάν αμάν*
εννιά παπάδες σκότωσα
κι δέ- κι δέκα δεσποτάδες
πώς να πώς να σε λησμονήσω.

Μια Πασκαλιά μια Κυριακή και μια 'πίσημη μέρα
θα παν κόσμους στην εκκλησιά θα πα να μεταλάβουν
πήρε κι η μάνα τ'ς τον υγιό τ'ς θα πάει να μεταλάβει
πάει ι Βαγγέλης συντυχάει 'πό μέσ' 'πό τ' Αϊ-Βήμα.
Πίσω σκύλα πίσω Γιοβριά πίσω κριματισμένη.
Ν υγιέ μ' τι κρίμα έκαμες κι είσαι κριματισμένος.
Εννιά παπάδες σκότωσα κι δέκα δεσποτάδες

Και το Σουφλί, *μωρέ Δέσπω μου*
και το Σουφλί τρανό χουριό τρανό και πινιμένο, *μωρ' Δέσπω μου*
τρανό και πινιμένο, *Σουφλιτούδα μου*
καμιά Ρωμιά, *μωρέ Δέσπω μου*
καμιά Ρωμιά δεν τούρκιψι την πίστη τ'ς δεν αλλάζει, *μωρ' Δέσπω μου*
την πίστη τ'ς δεν αλλάζει, *Σουφλιτούδα μου*
μόν' η Δέσπω, *μωρέ Δέσπω μου*
μόν' η Δέσπω μας τούρκιψι την πίστη τσου ν αλλάζει, *μωρ' Δέσπω μου*
την πίστη τσου ν αλλάζει, *Σουφλιτούδα μου*.
Χατζούδις ου, *μωρέ Δέσπω μου*
χατζούδις ου τη γέλασαν τη δίνουν Τούρκον άντρα, *μωρ' Δέσπω μου*
τη δίνουν Τούρκον άντρα, *Σουφλιτούδα μου*
την πήραν και, *μωρέ Δέσπω μου*
την πήραν και την πάαιναν και στο τζαμί την πάνουν, *μωρ' Δέσπω μου*
και στο τζαμί την πάναν, *Σουφλιτούδα μου*
τη λεν να κά-, *μωρέ Δέσπω μου*
τη λεν να κάνει το ναμάζ κι εκείν' κάν' το σταυρό τσου, *μωρ' Δέσπω μου*
κι εκείν' κάν' το σταυρό τσου, *Σουφλιτούδα μου*
περνούν Τούρκ'σες, *μωρέ Δέσπω μου*
περνούν Τούρκ'σες δεν τ'ς καλημερνάει περνούν Τούρκ'σες, *μωρέ Δέσπω μου*
δεν τ'ς κρέν' δεν τ'ς χωρατεύει, *Σουφλιτούδα μου*
περνούν Ρουμιές, *μωρέ Δέσπω μου*
περνούν Ρουμιές τ'ς καλημιρνάει και τ'ς κρέν' και τ'ς χωρατεύει, *μωρ' Δέσπω μου*
και τ'ς κρέν' και τ'ς χωρατεύει, *Σουφλιτούδα μου*
πήρε παάιν', *μωρέ Δέσπω μου*, πήρε παάιν' στην τσάτσα τσου.
Ν αχ τι να κά-, *μωρέ Δέσπω μου*
ν αχ τι να κάμω τσάτσ' ιγώ κι ιγώ θα ξετουρκέψω, *μωρ' Δέσπω μου*
κι ιγώ θα ξετουρκέψω, *Σουφλιτούδα μου*.
Κριμάτισες, *μωρέ Δέσπω μου*
κριμάτισες τη μάνα σου που σ' έχει βυζαμένη, *μωρ' Δέσπω μου*
που σ' έχει βυζαμένη, *Σουφλιτούδα μου*
κριμάτισες, *μωρέ Δέσπω μου*
κριμάτισες το νούνο σου που σ' έχει λαδωμένη, *μωρ' Δέσπω μου*
που σ' έχει λαδωμένη, *Σουφλιτούδα μου*.

Και το Σουφλί τρανό χουριό τρανό και πινιμένο
καμιά Ρωμιά δεν τούρκιψι την πίστη τ’ς δεν αλλάζει
μόν’ η Δέσπω μας τούρκιψι την πίστη τσου ν αλλάζει.
Χατζούδις ου τη γέλασαν τη δίνουν Τούρκον άντρα
την πήραν και την πάαιναν και στο τζαμί την πάνουν
τη λεν να κάνει το ναμάζ κι εκείν’ κάν’ το σταυρό τσου
περνούν Τούρκ’σες δεν τ’ς καλημερνάει περνούν Τούρκ’σες
περνούν Ρουμιές τ’ς καλημιρνάει και τ’ς κρέν’ και τ’ς χωρατεύει
πήρε πααίν’ στην τσάτσα τσου.
Ν αχ τι να κάμω τσάτσ’ ιγώ κι ιγώ θα ξετουρκέψω
Κριμάτισες τη μάνα σου που σ’ έχει βυζαμένη
κριμάτισες το νούνο σου που σ’ έχει λαδωμένη.

Εστολίστηκαν δυο πέρδικες, *κοντοχαμαϊδούλα λεμονιά*
στ’ αμπέλια κατιβαίνουν, *τι καλά λαλάει τ’ αηδόνι.*
Για βγάλτε ντα παπούτσια σας, *κοντοχαμαϊδούλα λεμονιά*
σεβάτε μες στ’ αμπέλι, *τι καλά λαλάει τ’ αηδόνι*
νε, κι αν θέλ’τε μήλο κόψιτε, *κοντοχαμαϊδούλα λεμονιά*
κι αν θέλετι κυδώνι, *τι καλά λαλάει τ’ αηδόνι*
νε, κι αν θέλ’τε μοσχοστάφυλο, *κοντοχαμαϊδούλα...*

Εστολίστηκαν δυο πέρδικες στ’ αμπέλια κατιβαίνουν.
Για βγάλτε ντα παπούτσια σας σεβάτε μες στ’ αμπέλι
κι αν θέλ’τε μήλο κόψιτε κι αν θέλετι κυδώνι
κι αν θέλ’τε μοσχοστάφυλο...

Παπαδοπούλα πάινι στ’ αμπέλι κατιβαίνει
βαστάει τα μήλα στην πουδιά
βαστάει τα μήλα στην πουδιά τα ρόιδα στο μαντίλι
ένα μήλο τη γύριψι κι εκείν’ τα δίνει όλα.
Δε θέλω γω κόρη μου
δε θέλω γω τα μήλα σου δε θέλω γω τα ρόιδα
μόν’ θέλω το κορμάκι σου
μόν’ θέλω το κορμάκι σου κι τη λιανήν τη μέση.
Κι η κόρ’ από τον τρόμο τ’ς
κι η κόρη από τον τρόμο τσου κι από τη συλλογή της
τον Αϊς-Γιώρ’ εσταύρωνι
τον Αϊς-Γιώρ’ εσταύρωνι τον Άγιο Κωσταντίνο.
Και συ Αϊς-Γιώρ’ θιματουργέ και συ Άγιο Κωσταντίνο
γλιτώστι με από την Τουρκιά
γλιτώστι με από την Τουρκιά τα τούρκικα τα χέρια.
Άνοιξαν τ’ Αϊ-Μάρμαρα
άνοιξαν τ’ Αϊ-Μάρμαρα και κρύφτ’κι η κόρη μέσα
να και Τούρκος απ’ όριτι
να και Τούρκος απ’ όριτι σα φίδι πυρωμένο.
Κι εσύ Αϊς-Γιώργ’ θιματουργέ

κι εσύ Αϊς-Γιώργ' θιματουργέ κι εσ' Άγιο Κωσταντίνο
την κόρη απού την έκρυψες.
Τάζει κερί με την οκά θυμιάμα με τ' αμάξι.
Άνοιξαν τ' Αϊ-Μάρμαρα
άνοιξαν τ' Αϊ-Μάρμαρα και φάν'κι η κόρη μέσα
'πό τα μαλλιά την άρπαζι
'πό τα μαλλιά την άρπαζι πάν' τ' άλογο τη ρίχνει
και στ'ν Ρωμπιλιά την πάει.

Παπαδοπούλα πάινι στ' αμπέλι κατιβαίνει
βαστάει τα μήλα στην πουδιά τα ρόιδα στο μαντίλι
ένα μήλο τη γύριψι κι εκείν' τα δίνει όλα.
Δε θέλω γω τα μήλα σου δε θέλω γω τα ρόιδα
μόν' θέλω το κορμάκι σου κι τη λιανή τη μέση.
Κι η κόρη από τον τρόμο τσου κι από τη συλλογή της
τον Αϊς-Γιώρ' εσταύρωνι τον Άγιο Κωσταντίνο.
Και συ Αϊς-Γιώρ' θιματουργέ και συ Άγιο Κωσταντίνο
γλιτώστι με από την Τουρκιά τα τούρκικα τα χέρια.
Άνοιξαν τ' Αϊ-μάρμαρα και κρύφτ'κι η κόρη μέσα
να και Τούρκος απ' όριτι σα φίδι πυρωμένο.
Κι εσύ Αϊς-Γιώργ' θιματουργέ κι εσ' Άγιο Κωσταντίνο
την κόρη απού την έκρυψες.
Τάζει κερί με την οκά θυμιάμα με τ' αμάξι.
Άνοιξαν τ' Αϊ-μάρμαρα και φάν'κι η κόρη μέσα
'πό τα μαλλιά την άρπαζι πάν' τ' άλογο τη ρίχνει
και στ'ν Ρωμπιλιά την πάει.
Τ' Αρμένου ο γιος πινεύτηκε, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
σ' ένα σ' έναν πασά κι αφέντη, *λαλεί λαλεί καλό μου αηδόνι.*
Αφέντη μου τη θάλασσα, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
πεζός πεζός θα την αδιάβω, *λαλεί λαλεί καλό μου αηδόνι.*
Αν την αδιάβ'ς Αρμίνου γιε μ', *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
γαμπρό γαμπρό θέλ' να σε κάνω, *λαλεί λαλεί καλό μου αηδόνι*
αν θέλεις τ' θυγατέρα μου, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
γαμπρό γαμπρό θέλ' να σε κάνω, *λαλεί λαλεί καλό μου αηδόνι*
αν θέλεις τ'ν αξαδέρφη μου, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα.*
Σαράντα μέρες έπλεξε, *λαλεί λαλεί καλό μου αηδόνι*
κι απ' τ'ς σαράντα κι ύστερα, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα.*

Τ' Αρμένου ο γιος πινεύτηκε σ' έναν πασά κι αφέντη.
Αφέντη μου τη θάλασσα πεζός θα την αδιάβω.
Αν την αδιάβ'ς Αρμίνου γιε μ' γαμπρό 'θελα σε κάνω
αν θέλεις τ' θυγατέρα μου γαμπρό θέλ' να σε κάνω
αν θέλεις τ'ν αξαδέρφη μου.
Σαράντα μέρες έπλεξε κι απ' τ'ς σαράντα κι ύστερα.

Νάνι νάνι τ' αγοράκι μ'
νά 'ρθει ν ύπνος να το πάρει
να το πάει τ' αγά τ' αμπέλι
να το δώσ' αγάς μπουμπούλια
και η κυρά το δών' 'να μήλο
να το φάει και κείν' το μήλο
να γυρέψει 'κόμα ένα
νάνι νάνι νάνι.

Θέλω να σύ-, *Ελένη μου*
θέλω να σύρω το χορό
θέλω να σύρω το χορό
δίχως μαντίλι δεν μπορώ
να 'χα μήλο, *Ελένη μου*
να 'χα μήλο να 'χα ρόιδο
που κείνος έρ'ται πιάνεται
κορτσούν τα μπιλιτζίκια τσου
κορτσούν τα μπι-, *Ελένη μου*
κορτσούν τα μπιλιτζίκια τσου
κορτσούν τα μπιλιτζίκια τσου
κορτσούν και τα παπούτσια τσου.

Θέλω να σύρω το χορό
δίχως μαντίλι δεν μπορώ
να 'χα μήλο να 'χα ρόιδο
που κείνος έρ'ται πιάνεται
κορτσούν τα μπιλιτζίκια του
κορτσούν τα μπιλιτζίκια τσου
κορτσούν και τα παπούτσια τσου.

Γύρισε ξένε μ' γύ-νι-ρισε γύρισε από τα ξένα
τα ξένα είναι βαρετά
τα ξένα είναι βα-να-ρετά βαρύτ'ρα 'πό το Χάρο
βαριά βαριά είν' η ξενιτιά
βαριά βαριά είν' η ξενιτιά τα πιο βαριά είν' ο Χάρος
γύρισι ξένι μ' γύρισι.

Γύρισε ξένε μ' γύρισε γύρισε από τα ξένα
τα ξένα είναι βαρετά βαρύτ'ρα 'πό το Χάρο
βαριά βαριά είν' η ξενιτιά τα πιο βαριά είν' ο Χάρος
γύρισι ξένι μ' γύρισι.

Τα σανίδια τα σανίδια
τα λιθομπελεκημένα

τα λιθομπελεκημένα
μην πατάτι και μη βροντάτι
μην πατάτι και βροντάτι
και ξυπνήσ'τι τον καλό μου
και ξυπνήσ'τι τον καλό μου
τον καλό τον αδερφό μου
τον καλό τον αδερφό μου
πόχω χρόνια π' δεν τον είδια
πόχω χρόνια π' δεν τον είδια
κι βδομάδες παραπάνω
κι βδομάδες παραπάνω
ψες τον είδια στο πηγάδι
ψες τον είδια στο πηγάδι
πόπαιρνε κρύο νεράκι.

Τα σανίδια τα λιθοπελεκημένα
μην πατάτι και μη βροντάτι
και ξυπνήσ'τι τον καλό μου
τον καλό τον αδερφό μου
πόχω χρόνια π' δεν τον είδια
κι βδομάδες παραπάνω
ψες τον είδια στο πηγάδι
πόπαιρνε κρύο νεράκι.

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά, *ωχ ωχ αμάν*
γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και πινήθ'καν δυο παιδιά
γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και πινήθ'καν δυο παιδιά
το 'να ήταν Αρμενάκι εις τον κόσμο ξακουστό
το 'να ήταν Αρμενάκι εις τον κόσμο ξακουστό
το άλλο ήτανε ο Νίκος που τον έχ' η μάνα τ' μοναχό.
Αθηνόδωρους φωνάζει τάζει λίρες και φλουριά.
Πάρτε λίρες πάρτε γρόσια τον Νίκο μ' να σώσετε.
Θάλασσα δε θέλ' παράδες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα γυρεύ' τον Νίκο να τον έχει συντροφιά.

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και πινήθ'καν δυο παιδιά
το 'να ήταν Αρμενάκι εις τον κόσμο ξακουστό
το άλλο ήτανε ο Νίκος που τον έχ' η μάνα τ' μοναχό.
Αθηνόδωρους φωνάζει τάζει λίρες και φλουριά.
Πάρτε λίρες πάρτε γρόσια τον Νίκο μ' να σώσετε.
Θάλασσα δε θέλ' παράδες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα γυρεύ' τον Νίκο να τον έχει συντροφιά.

Τ' αρχόντ' γιος τ' αρχόντ' γιος παντρεύεται

τ' αρχόντ' γιος τ' αρχόντ' γιος παντρεύεται
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα γαλανομάτα μου*
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Σαν τ' άκουσε τ' άκουσε η μάνα του
πολύ τη βαροφάν'κε, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
πολύ τη βαροφάν'κε, *προσφυγούλα μ' γαλανομάτα μου*.

Τ' αρχόντ' γιος παντρεύεται και παίρνει προσφυγούλα
Σαν τ' άκουσε η μάνα του πολύ τη βαροφάν'κε.

Με γέλασαν με γέλασανε τα πουλιά
με γέλασανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν με γέλασαν και μ' είπανε
με γέλασαν με γέλασαν και μ' είπανε
με γέλασαν και μ' είπανε πως Χάρος δε με παίρνει
κι έχτισα το κι έχτισα το σπιτάκι μου
κι έχτισα το κι έχτισα το σπιτάκι μου
κι έχτισα το σπιτάκι μου ψηλότερο 'πό τ' άλλα
κι έχτισα το σπιτάκι μου ψηλότερο 'πό τ' άλλα
μ' εφτά οχτώ μ' εφτά οχτώ πατώματα
μ' εφτά οχτώ μ' εφτά οχτώ πατώματα
μ' εφτά οχτώ πατώματα μ' εξήντα παραθύρια
μ' εφτά οχτώ πατώματα μ' εξήντα παραθύρια.

Με γέλασανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν και μ' είπανε πως Χάρος δε με παίρνει
κι έχτισα το σπιτάκι μου ψηλότερο 'πό τ' άλλα
μ' εφτά οχτώ πατώματα μ' εξήντα παραθύρια.

Την Πασχαλιά ν ανήμερα, *μαρ' Αντωνιά*
και τον καλόν τον λόγο, *μαρ' Αντώπου*
ν αλλάζ' η μάνα τον υγιό, *μαρ' Αντωνιά*
τον μικροκανακάρη, *μαρ' Αντώπου*
στην ακκλησιά, *μαρ' Αντωνιά*
στην εκκλησιά ντον έστιλνε
στην εκκλησιά τον στέλνει, *μαρ' Αντωνιά*
στην εκκλησιά τον στέλνει, *μαρ' Αντώπου*
και σαν τον είδιε η ακκλησιά, *μωρ' Αντωνιά*
και σαν τον είδιε η ακκλησιά, *μαρ' Αντώπου*
τα κεραμίδια γύρ'σαν, *μαρ' Αντωνιά*
και οι παπάδες β'βάθηκαν, *μαρ' Αντώπου*.
Σταθάτι για, *μαρ' Αντωνιά*, σταθάτι να ρωτήσουμε
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι, *μαρ' Αντωνιά*.

Κι ουδέ Τούρκος κι ουδέ Ρουμιός, *μαρ' Αντώπου*
.....

Την Πασχαλιά ν ανήμερα και τον καλόν τον λόγο
ν αλλάζ' η μάνα τον υγιό τον μικροκανακάρη
στην εκκλησιά ντον έστιλνε στην εκκλησιά τον στέλνει
και σαν τον είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρ'σαν και οι παπάδες β'βάθηκαν
Σταθάτι να ρωτήσουμε Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι
Κι ουδέ Τούρκος κι ουδέ Ρουμιός
.....

Ρισάνω καλέ Ρισάνω
Ρισάνω τον μπάτη τ' χωρατεύει
Ρισάνω τον μπάτη τ' χωρατεύει.
Κρύψου με μπάτη μ' κρύψου με
κρύψου με μπάτη μ' κρύψου με.
Πού να σε κρύψου αδερφή μ'
πού να σε κρύψου αδερφή μ'
σουμπεθέρ' στην αυλή πρόφτασαν
σουμπεθέρ' στην αυλή πρόφτασαν
έκατσαν σ' ούλα στα σκαμπλιά.

Ρισάνω καλέ Ρισάνω
Ρισάνω τον μπάτη τ' χωρατεύει.
Κρύψου με μπάτη μ' κρύψου με.
Πού να σε κρύψου αδερφή μ'
σουμπεθέρ' στην αυλή πρόφτασαν
έκατσαν σ' ούλα στα σκαμπλιά.

Μαρ' σήκω κυρα-Μιρωδιά
να ζυμώσεις γιννιά ψωμιά
να ζυμώσεις γιννιά ψωμιά
γιννιά ψωμιά γιννιάφυλλα
γιννιά ψωμιά γιννιάφυλλα
γιννιά φύλλ' γιννιά σουμπιθέρ'
γιννιά φύλλ' γιννιά σουμπιθέρ'
να πάμε ψηλά στ'ς ράχης τ' αμπέλια
να πάμε ψηλά στ'ς ράχης τ'αμπέλια
να βρούμε τσιρίτ'κου βαλάν'.

Μαρ' σήκω κυρα-Μιρωδιά
να ζυμώσεις γιννιά ψωμιά
γιννιά ψωμιά γιννιάφυλλα
γιννιά φύλλ' γιννιά σουμπιθέρ'
να πάμε ψηλά στ'ς ράχης τ'αμπέλια
να βρούμε τσιρίτ'κου βαλάν'.

Παν τα πουλάκια στη βοσκή
παν τα πουλάκια στη βοσκή κι η λυγερή στη βρύση
πήγα κι εγώ κι ο μαύρος μου
πήγα κι εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου
βρήκα την κόρη που 'πλενε
βρήκα την κόρη που 'πλενε σε μαρμαρένια γούρνα
την κρίνω και δεν μου 'κρινε
την κρίνω και δεν μου 'κρινε την μιλώ και δεν μου μιλεί.
Κόρη μ' για βγάλε με νερό
κόρη μ' για βγάλε με νερό την καλή σου μέρα να 'χεις.
Κι απάνω στο σαράντα δυο
κι απάνω στο σαράντα δυο τη βλέπω δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις λυγερή
γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριαναστενάζεις.
΄Εχω τον άντρα μ' στ' ξενιτιά
έχω τον άντρα μ' στ' ξενιτιά και λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στους τρεις τον πάν' τυχαίνω
θα πάω σ' έρημο βουνό
θα πάω σ' έρημο βουνό να κτίσω ένα μαναστήρι
και στο κελί θα σφαλιστώ
και στο κελί θα σφαλιστώ και θα μαυροφορέσω.
Κόρη μ' γω είμαι άντρας σου
κόρη μ' γω είμαι άντρας σου γω είμαι κι ο καλός σου.
Δείξε σημάδι την αυλή
δείξε σημάδι την αυλή και τότε να πιστέψω.
΄Εχεις μια ροδοσταφυλιά
έχεις μια ροδοσταφυλιά που κάν' το κρασί μοσχάτο.
΄Ησαν ξένος και πέρασες
ήσαν ξένος και πέρασες και την είδες από έξω
δείξε σημάδι τού κορμί
δείξε σημάδι τού κορμί και τότε να πιστέψω.
Στην δεξιά την πλάτη σου
στην δεξιά την πλάτη σου έχεις μια μαυροελιά.
Τότε συ είσαι άντρας μου
τότε συ είσαι άντρας μου συ 'σαι και καλός μου.

Παν τα πουλάκια στη βοσκή κι η λυγερή στη βρύση

πήγα κι εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου
βρήκα την κόρη που 'πλενε σε μαρμαρένια γούρνα
την κρίνω και δεν μου 'κρινε την μιλώ και δεν μου μιλεί.
Κόρη μ' για βγάλε με νερό την καλή σου μέρα να 'χεις.
Κι απάνω στο σαράντα δυο τη βλέπω δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριαναστενάζεις.
΄Εχω τον άντρα μ' στ' ξενιτιά και λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στους τρεις τον πάν' τυχαίνω
θα πάω σ' έρημο βουνό να κτίσω ένα μαναστήρι
και στο κελί θα σφαλιστώ και θα μαυροφορέσω.
Κόρη μ' γω είμαι άντρας σου γω είμαι κι ο καλός σου.
Δείξε σημάδι την αυλή και τότε να πιστέψω.
΄Εχεις μια ροδοσταφυλιά που κάν' το κρασί μοσχάτο.
΄Ησαν ξένος και πέρασες και την είδες από έξω
δείξε σημάδι τού κορμί και τότε να πιστέψω.
Στην δεξιά την πλάτη σου έχεις μια μαυροελιά.
Τότε συ είσαι άντρας μου συ 'σαι και καλός μου.

Δώδεκα χρονώ κορίτσι καλογήρεψι
με χαρτί με καλαμάρι με 'ργυρό σταυρό
με χαρτί με καλαμάρι με 'ργυρό σταυρό
έκατσε στο σταυροδρόμι και πουλάει κρασί
και περνούν τα παλικάρια τ' αϊβαλιώτικα
και περνούν τα παλικάρια τ' αϊβαλιώτικα
και περνούν τα παλικάρια τ' αϊβαλιώτικα
την ρωτούναν την ξετάζουν, τι πουλάς κόρη μ'
την ρωτούναν την ξετάζουν, τι πουλάς κόρη μ'.
Πουλώ το γλυκό κρασάκι που μοσχοβολά
έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έχω πέρδικα βρασμένη με γλυκό κρασί.

Δώδεκα χρονώ κορίτσι καλογήρεψι
με χαρτί με καλαμάρι με 'ργυρό σταυρό
έκατσε στο σταυροδρόμι και πουλάει κρασί
και περνούν τα παλικάρια τ' αϊβαλιώτικα
την ρωτούναν την ξετάζουν, τι πουλάς κόρη μ'.
Πουλώ το γλυκό κρασάκι που μοσχοβολά
έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έχω πέρδικα βρασμένη με γλυκό κρασί.

Ξένος ήμαν ξένος ήρθα από μέσα απ' τη Φραγκιά
μ' έφεραν καινούργια γρόσα και βελιώτικα φλουριά
μ' έφεραν καινούργια γρόσα και βελιώτικα φλουριά
η καρδιά μου κλειδωμένη δεν ανοίγει με κλειδιά
μόν' ανοίγει με τα λόγια και με μάτια πλουμιστά.

Φέρετε το φερετζέ μου τον μαύρον μεταξωτόν
να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γιαλό γιαλό
να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γιαλό γιαλό
να κατέβω να σιργιανίσου να δω κείνον π' αϊγαπώ.

Ξένος ήμαν ξένος ήρθα από μέσα απ' τη Φραγκιά
μ' έφεραν καινούργια γρόσα και βελιώτικα φλουριά
η καρδιά μου κλειδωμένη δεν ανοίγει με κλειδιά
μόν' ανοίγει με τα λόγια και με μάτια πλουμιστά.
Φέρετε το φερετζέ μου τον μαύρον μεταξωτόν
να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γιαλό γιαλό
να κατέβω να σιργιανίσου να δω κείνον π' αϊγαπώ.

Βάιω βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ' την Κυριακή
ως την άλλ' την Κυρακή
με ντα κόκκινα τ' αβγά
με ντα κόκκινα τ' αβγά
με το φούρνο το ψωμί
με το φούρνο το ψωμί
με ντη μπούκλα το κρασί
με την μπούκλα το κρασί
με ντη σούβλα ντο τσιτσί.

Βάιω βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ' την Κυρακή
με ντα κόκκινα τ' αβγά
με το φούρνο το ψωμί
με ντη μπούκλα το κρασί
με ντη σούβλα ντο τσιτσί.

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
'ντα θέλ' να πάει στην εκκλησιά γεννιά στολίδια βάζει
βάζει και τα ποδήματα τ' αργυροφτερνισμένα.
΄Ενα μικρό μικρούτσικο Σαββάτο μέρα γεννήθηκεν
Σαββάτο μέρα γεννήθηκεν την Κυριακή βαφτίστηκεν
κι η μάνα που το βύζανε η ρόγα 'ν' ασημένια
βάνει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι στήθι.
Μαρή κυρά μου ψειριαρού σαλτάς τα πέντε δάχτυλα
σαλτάς τα πέντε δάχτυλα και βγάζεις δέκα ψείρες.
Περπερούνα περπατεί
περπατεί καμαρωτή
περπατεί καμαρωτή
το Θεό παρακαλεί
το Θεό παρακαλεί

για να στείλει μια βροχή
για να στείλει μια βροχή
μπάρες μπάρες τα νερά
μπάρες μπάρες τα νερά
λίμνες λίμνες τα κρασιά.

Περπερούνα περπατεί
περπατεί καμαρωτή
το Θεό παρακαλεί
για να στείλει μια βροχή
μπάρες μπάρες τα νερά
λίμνες λίμνες τα κρασιά.

Σαράντα πέντε μάστοροι
σύρε Μαρωνίτσα μ' ν έρομαι κι εγώ
κι εξήντα μαθητάδες, *κυρά μου Λουλουδιά μου*
κι εξήντα μαθητάδες, *κυρά μου λουλουδιά μου*
οληµερί το κτίζανε
σύρε Μαρωνίτσα μ' ν έρομαι κι εγώ
το βράδυ γκρεμιζόταν, *κυρά μου Λουλουδιά μου*
το βράδυ γκρεμιζόταν, *κυρά μου Λουλουδιά μου*.

Σαράντα πέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητάδες
οληµερί το κτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν.

Μποριάνο ΜποριάνκεΜποριάνο Μποριάνκε
σαμ τι λι σι μόμαμόνο εσύ είσαι κοπελιά;
σαμ τι λι σι μόμαμόνο εσύ είσαι κοπελιά;
σαμ τι λι σι μόμαμόνο εσύ είσαι κοπελιά;
σαμ τι λι σι μόμαμόνο εσύ είσαι κοπελιά;
σαμ τι ζναϊς ντα πεεςΜονάχα εσύ ξέρεις να τραγουδάς;
σαμ τι ζναϊς ντα πεεσμονάχα εσύ ξέρεις να τραγουδάς;
σαμ τι ζναϊς ντα πεεσμονάχα εσύ ξέρεις να τραγουδάς;
σαμ τι ζναϊς ντα πεεσμονάχα εσύ ξέρεις να τραγουδάς;
λεκο λεκο τζούε τζακ ντο νάστα νίβασιγά σιγά ακούγεται μέχρι και το χωράφι μας
λεκο λεκο τζούε τζακ ντο νάστα νίβα.σιγά σιγά ακούγεται μέχρι και το χωράφι μας.

Κι όταν φουντώνουν τα κλαριά κι οι κάμποι λουλουδιάζουν
κι οι κάμποι λουλουδιάζουν
παίρνει ο Γιάννης την 'μορφη παίρνει και την παγαίνει
παίρνει και την παγαίνει.
Δεν παν μακρά δεν παν κοντά στα τέσσερα πηγάδια
στα τέσσερα πηγάδια

να την ρωτήσ' αντρέπεται και να την πει φουβάται
και να την πει φουβάται.
Κόρη μ' κορίτσι μ' είσαι συ ουδέ 'ραβωνιασμένο
ουδέ 'ραβωνιασμένο
κόρη μ' κορίτσι μ' είμαι γω οξάν και παντρεμένο
οξάν και παντρεμένο.

Κι όταν φουντώνουν τα κλαριά κι οι κάμποι λουλουδιάζουν
παίρνει ο Γιάννης την 'μορφη παίρνει και την παγαίνει.
Δεν παν μακρά δεν παν κοντά στα τέσσερα πηγάδια
να την ρωτήσ' αντρέπεται και να την πει φουβάται.
Κόρη μ' κορίτσι μ' είσαι συ ουδέ 'ραβωνιασμένο
κόρη μ' κορίτσι μ' είμαι γω οξάν και παντρεμένο.

Μες στην Αγια-Παρασκευή
κόρη κοιμάται μοναχή
κόρη κοιμάται μοναχή
κοιμάται κι ονειρεύεται
κοιμάται κι ονειρεύεται
στον ύπνο τ' 'ραβωνιάζεται
στον ύπνο τ' 'ραβωνιάζεται
στον ξύπνο τ' ξερραβωνιάζεται
στον ξύπνο τ' ξερραβωνιάζεται
και το πρωί σηκώνεται
και το πρωί σηκώνεται
παίρνει νερό και νίβεται
παίρνει νερό και νίβεται
παίρ' το μαντίλ' σκουπίζεται
παίρν' το μαντίλ' σκουπίζεται
παίρν' το γυαλί γυαλίζεται
παίρν' το γυαλί γυαλίζεται
και τα ματάκια της ρωτά
και τα ματάκια της ρωτά.
Ματάκια μου καμαρωτά
ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου γαϊτανωτά
φρυδάκια μου γαϊτανωτά
μι γέλασ'τε εις τα φλουριά
μι γέλασ'τε εις τα φλουριά
και πήρα άντρα γέροντα
και πήρα άντρα γέροντα
που δεν αϊγαπάει του χουρό
που δεν αϊγαπάει του χουρό
μόνο αϊγαπάει το καθισό
μόνο αϊγαπάει το καθισό
το καθισό το μεθυσό.

Μες στην Αγια-Παρασκευή
κόρη κοιμάται μοναχή
κοιμάται κι ονειρεύεται
στον ύπνο τ' 'ραβωνιάζεται
στον ξύπνο τ' ξερραβωνιάζεται
και το πρωί σηκώνεται
παίρνει νερό και νίβεται
παίρ' το μαντίλ' σκουπίζεται
παίρν' το γυαλί γυαλίζεται
και τα ματάκια της ρωτά.
Ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου γαϊτανωτά
μι γέλασ'τε εις τα φλουριά
και πήρα άντρα γέροντα
που δεν αϊγαπάει του χουρό
μόνο αϊγαπάει το καθισό
το καθισό το μεθυσό.

Κατέβ'κεν Αϊς-Γιώ- κατέβ'κεν Αϊς-Γιώ-
κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης μπροστά στην Παναγιά
κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης μπροστά στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει Χριστιανός
να κάνει το σταυρό του να κάνει το σταυρό
να κάνει το σταυρό του να γένει Χριστιανός
να κάνει το σταυρό του να γένει Χριστιανός
να κάν' και τρεις μετάνοιες να γέν' αληθινός
να κάν' και τρεις μετά- να κάν' και τρεις μετά-
να κάν' και τρεις μετάνοιες να γέν' αληθινός
να κάν' και τρεις μετάνοιες να γέν' αληθινός.
Και Γιώργης σου δεν άκ'σε δεν 'πηλογήθηκε.
και Γιώρης σου δεν ά- και Γιώρης σου δεν ά-
και Γιώργης σου δεν άκ'σε δεν 'πηλογήθηκε
και Γιώργης σου δεν άκ'σε δεν 'πηλογήθηκε
παάιν' παλεύ' με τ'ς Τούρκοι και λιανίζιτι
παάιν' παλεύ' με τ'ς Τούρκοι και λιανίζιτι
Τουρκοί έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τουρκοί μαχαί- Τουρκοί εχούν μαχαί-
Τουρκοί εχούν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τουρκοί έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τουρκοί τον μαχαιρώνουν και Ρωμιοί τον κλαιν
Τουρκοί τον μαχαιρώ- Τουρκοί τον μαχαιρώ-
Τουρκοί τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
Τουρκοί τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογάν
και δυο καλά κορί- και δυο καλά κορί-
και δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογάν
και δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογάν.

Γιωρή μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
Γιωρή μ' δεν έχεις μά- Γιωρή μ' δεν έχεις μά-
Γιωρή μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
Γιωρή μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε βγει
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε βγει
γω έχω έχω μάνα έχω κι αδερφή
γω έχω έχω μάνα έχω κι αδερφή
εχώ καλή γυναίκα να δια πούρχεται.

Κατέβ'κεν Αϊς-Γιώ- μπροστά στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει Χριστιανός
να κάν' και τρεις μετάνοιες να γέν' αληθινός.
Και Γιώργης σου δεν άκ'σε δεν 'πηλογήθηκε
πααίν' παλεύ' με τ'ς Τούρκοι και λιανίζιτι
Τουρκοί έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τουρκοί τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογάν.
Γιωρή μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή.
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε βγει.
εχώ καλή γυναίκα να δια πούρχεται.

Την Πασχαλιά ν ανήμερα
νυφούδα Γιάννινα Μιρωδιά
νυφούδα Γιάννινα Μιρωδιά
πάει να βγάλ' 'σηρνόχωμα
πάει να βγάλ' 'σηρνόχωμα
'σηρνόχωμα μπατόχωμα
'σηρνόχωμα μπατόχωμα
μια σκιπαριά δεν έκρουξι
μια σκιπαριά δεν έκρουξι
ξέειριν το 'σηρνόχωμα
ξέειριν το 'σηρνόχωμα
κι πλάκωσεν την Μιρωδιά
κι πλάκωσεν την Μιρωδιά
κι έβγαλε μια πικρή λαλιά
κι έβγαλε μια πικρή λαλιά
ν' ακούσουν ράχις και βουνά
ν' ακούσουν ράχις και βουνά
ν' ακούσ' η μάνα τ'ς κι μπαμπά τ'ς
ν' ακούσ' η μάνα τ'ς κι μπαμπά τ'ς
ν' απλώσ' τα ρούχα στη δροσά
ν' απλώσ' τα ρούχα στη δροσά
κι τα μαντίλια στην παχνιά.

Την Πασχαλιά ν ανήμερα
νυφούδα Γιάννινα Μιρωδιά
πάει να βγάλ' 'σηρνόχωμα
'σηρνόχωμα μπατόχωμα
μια σκιπαριά δεν έκρουξι
ξέειριν το 'σηρνόχωμα
κι πλάκωσεν την Μιρωδιά
κι έβγαλε μια πικρή λαλιά
ν' ακούσουν ράχις και βουνά
ν' ακούσ' η μάνα τ'ς κι μπαμπά τ'ς
ν' απλώσ' τα ρούχα στη δροσά
κι τα μαντίλια στην παχνιά.

Καρατζά, *κι ωχ Καρατζά μ' ιμά*
τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν
τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν.
Τρώτε φίλοι μ' και πίνιτι
τρώτε φίλοι μ' και πίνιτι
μένανε μην κοιτάζιτι
μένανε μην κοιτάζιτι
γω καρδιά μ' είνι πικραμέν'
γω καρδιά μ' είνι πικραμέν'
πικραμέν' και φαρμακωμέν'
πικραμέν' και φαρμακωμέν'
είχαμι έναν αδερφό
είχαμι έναν αδερφό
τον ήλεγαν όλο Ζουμπουλιώ
τον ήλεγαν όλο Ζουμπουλιώ
έσκ'σε πέτρα τον βάρισι
έσκ'σε πέτρα τον βάρισι
στο κεφάλι τον βάρισι
στο κεφάλι τον βάρισι
με τ' αμάξι τον ήφεραν
με τ' αμάξι τον ήφεραν
με τα σιριώτικ' τα β'βάλια.

Τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν.
Τρώτε φίλοι μ' και πίνιτι
μένανε μην κοιτάζιτι
γω καρδιά μ' είνι πικραμέν'
πικραμέν' και φαρμακωμέν'
είχαμι έναν αδερφό
τον ήλεγαν όλο Ζουμπουλιώ
έσκ'σε πέτρα τον βάρισι
στο κεφάλι τον βάρισι
με τ' αμάξι τον ήφεραν
με τα σιριώτικ' τα β'βάλια.

Δευτέρα μέρα ξημιρώνει
Μαρωδιά Στογιάνναινα
η Μαρωδιά Στογιάνναινα
να να πάει να βγάλει πατόχουμα
να πάει να βγάλει πατόχουμα
πατόχουμα ’σηνόχουμα
πατόχουμα ’σηνόχουμα
και σκεπαρνιά δεν έχρουξι
και σκεπαρνιά δεν έχρουξι
και σκίζει το ’σηνόχουμα
και σκίζει το ’σηνόχουμα
και πλάκουσε τη Μαρουδιά
και πλάκουσε τη Μαρουδιά
τη Μαρουδιά Στογιάνναινα
τη Μαρουδιά Στογιάνναινα
πικριά λαλίτσα έβγαλι
πικριά λαλίτσα έβγαλι.
Ν ακούστε ράχις και βουνά
ν ακούστε ράχις και βουνά
να πάρτε τη λαλίτσα μου
να πάρτε τη λαλίτσα μου
να τ’ν πάτε στην μανούλα μου
να τ’ν πάτε στην μανούλα μου
ν’ απλώσ’ τα ρούχα στη δροσιά
ν’ απλώσ’ τα ρούχα στη δροσιά
και τα μαντίλια στην παχνιά
και τα μαντίλια στην παχνιά
το έρημο το μπουχαμά
το έρημο το μπουχαμά
μια φορά λέει τον έβαλα
μια φορά λέει τον έβαλα
ν ανήμερα την Πασκαλιά.

Δευτέρα μέρα ξημιρώνει
Μαρωδιά Στογιάνναινα
να πάει να βγάλει πατόχουμα
πατόχουμα ’σηνόχουμα
και σκεπαρνιά δεν έχρουξι
και σκίζει το ’σηνόχουμα
και πλάκουσε τη Μαρουδιά
τη Μαρουδιά Στογιάνναινα
πικριά λαλίτσα έβγαλι.
Ν ακούστε ράχις και βουνά
να πάρτε τη λαλίτσα μου
να τ’ν πάτε στην μανούλα μου
ν’ απλώσ’ τα ρούχα στη δροσιά

και τα μαντίλια στην παχνιά
το έρημο το μπουχαμά
μια φορά λέει τον έβαλα
ν ανήμερα την Πασκαλιά.

Στης Ικαρίας τα βουνά μες στις ψηλές χαράδρες
εβγήκανε οι Εβρίτισσες των ανταρτών μανάδες
εβγήκανε ν' αγωνιστούν να σώσουν τα παιδιά τις.
Ανάθεμά σε φασισμέ συ Αγγλαμερικάνο
εσύ που μας εξόρισες κι αφήσαμ' τα παιδιά μας
αφήσαμε τους άντρες μας και τα νοικοκυριά μας.

Ν έβγα ν έβγα να μάικο μ'
να διεις το γιο σ' τι φέρνει
έβγα να διεις το γιο σ' τι φέρ-νι-νει
μια πέρδικα γραμμέ-νι-νη
μια πέρδικα γραμμέ-νι-νη
    κι μια σγουραφισμέ-νι-νη
    κι μια σγουραφισμέ-νι-νη
    στα κόκκινα ντυμένην.

Ν έβγα ν έβγα να μάικο μ'
να διεις το γιο σ' τι φέρνει
έβγα να διεις το γιο σ' τι φέρνει
μια πέρδικα γραμμένη
    και μια σγουραφισμένη
    στα κόκκινα ντυμένην.

Κι ι πεθερός, *ωχ Μαρία μου*
κι ι πεθερός κι η πεθερά νταούλια παζαρεύουν, *ωχ Μαρία μου*
                νταούλια παζαρεύουν, *μπαζνταρούδα μου*
τη νύφ' να παν, *ωχ Μαρία μου*
τη νύφ' να πα-ν-αν στην εκκλησά κι το παιδί βαφτίζουν, *ωχ Μαρία μου*
                κι το παιδί βαφτίζουν, *μπαζνταρούδα μου.*

Κι ι πεθερός κι η πεθερά νταούλια παζαρεύουν
τη νύφ' να παν στην εκκλησά κι το παιδί βαφτίζουν.

Κατέβ'κι κό-, *βρε 'μάν αμάν*
κατέβ'κι κόσμος στο σεΐρ
σένα το λέγω σένα

κατέβ'κι στο σεργιάνι
κατέβ'κι και, *βρε 'μάν αμάν*
κατέβ'κι και το Μαριλιώ
σένα το λέγω σένα
εννιά πηχιών μαλλούδια
κι έπ'σιν αέ-, *βρε 'μάν αμάν*
κι έπ'σιν αέρας και βοριάς
σένα το λέω σένα
κι ένας ο ντεληνότος
και πήρε τα, *βρε 'μάν αμάν*
και πήρε τα μαλλούδια της
στον ουρανόν τα πήγε
σένα το λέγω σένα
το χτένι από, *βρε 'μάν αμάν*
το χτένι από το έφκιανε
σένα το λέγω σένα
ήταν ο φιλντισένιο.

Κατέβ'κι κόσμος στο σεΐρ κατέβ'κι στο σεργιάνι
κατέβ'κι και το Μαριλιώ εννιά πηχιών μαλλούδια
κι έπ'σιν αέρας και βοριάς κι ένας ο ντεληνότος
και πήρε τα μαλλούδια της στον ουρανό τα πήγε
το χτένι από το έφκιανε ήταν ο φιλντισένιο.

Ποια μάνα έχ' έχει τα δυο τα δυο πιδιά στην ξενιτιά στιλμένα
πες της να μην τα καρτερεί
αχ, πες της να μην τα κα- τα καρτερεί να μην τα περιμένει
και κείνα ψάρια ψάρευαν
αχ, και κείνα ψάρια ψάρευαν στην άκρη τής θαλάσσα
κατ'βάζ' δέντρα ξερίζωτα
αχ, κατ'βάζ' δέντρα ξερί- ξερίζωτα δέντρα ξεριζωμένα
κατ'βάζ' και μια γλυκομηλιά
αχ, κατ'βάζ' και μια γλυκο- γλυκομηλιά στα μήλα φορτωμένη
ν όποιος το κόψει κόφτιτι
αχ, όποιος το κόψει κό-, *μώρ'*, κόφτιτι κι όποιος το φάει πιθαίνει
να το 'χι φάει η μά- μάνα μου
αχ, ας το 'χι φάει η μά- μάνα μου να μη 'χι κάν' κι μένα
κι αν μ' έκαμι με φύλαξι
αχ, κι αν μ' έκαμι με φύ- με φύλαξι κι αν μ' έδωσι στα ξένα
τα ξένα είναι βα- μωρ' βαριτά
αχ, τα ξένα είναι βα- βαριτά βαρύτ' από το Χάρο
ξένοι μού πλέν' τα ρούχα μου
αχ, ξένοι μού πλέν' τα ρού- τα ρούχα μου ξένοι τα σιδιρώνουν.
Πάρε μικρέ μ' τα ρού- τα ρούχα σου
αχ, πάρε μικρέ μ' τα ρού- τα ρούχα σου κι σύρι πούθι ήρθις.
Γω να 'χα μάνα κι αδερφή
αχ, γω να 'χα μάνα κι α-, *μωρ'*, κι αδερφή δεν έρουμαν σε σένα

τα πήγαινα στη μά- στη μάνα μου
αχ, τα πήγαινα στη μά- στη μάνα μου στην άλλ' την αδερφή μου.

Κι όλονε γεια σας φίλοι μου.

Ποια μάνα έχ' τα δυο πιδιά στην ξενιτιά στιλμένα
πες της να μην τα καρτερεί να μην τα περιμένει
και κείνα ψάρια ψάρευαν στην άκρη τής θαλάσσα
κατ'βάζ' δέντρα ξερίζωτα δέντρα ξεριζωμένα
κατ'βάζ' και μια γλυκομηλιά στα μήλα φορτωμένη
όποιος το κόψει κόφτιτι κι όποιος το φάει πιθαίνει
ας το 'χι φάει η μάνα μου να μη 'χι κάν' κι μένα
κι αν μ' έκαμι με φύλαξι κι αν μ' έδωσι στα ξένα
τα ξένα είναι βαριτά βαρύτ' από το Χάρο
ξένοι μού πλέν' τα ρούχα μου ξένοι τα σιδερώνουν.
Πάρε μικρέ μ' τα ρούχα σου κι σύρι πούθι ήρθις.
Γω να 'χα μάνα κι αδερφή δεν έρουμαν σε σένα
τα πήγαινα στη μάνα μου στην άλλ' την αδερφή μου.

Περπερούνα περπατεί
το Θιο παρακαλεί
βρέξε μ' Κύριο μια βροχή
μια βροχή καλή καλή
να βροχούν οι τσιουμπανοί
με τα πρόβατά τ'ς μαζί.

Τρεις μέρες έχ', *μωρή Βέργω μου*
τρεις μέρες έχ' η Πασκαλιά
τρεις μέρες έχ' η Πασκαλιά
και μιάναν έχει ν Άγις Γιώρ'ς
και μιάναν έχει ν Άγις Γιώρ'ς
κι η Βέργω μέσα έκλιγι
κι η Βέργω μέσα έκλιγι.
Τ' ανάθιμα να έχ'ς μπουμπά
τ' ανάθεμα να έχ'ς μπουμπά
που μ' έδωσις πολύ μακρά
που μ' έδωσις, *μωρή Βέργω μου*
που μ' έδωσις πολύ μακρά
που μ' έδωσις πολύ μακρά
πώς θα περάσω τρία νιρά
πώς θα περά-, *μωρή Βέργω μου*
πώς θα περάσω τρία νιρά
πώς θα περάσω τρία νιρά
τρία νιρά τρεις θάλασσις
τρία νιρά τρεις θάλασσις
κι από τα τρία ν απέρασα
κι από τα τρία ν απέρασα

το δαχτυλίδι μ' ξέγυρα
το δαχτυλί-, *μωρή Βέργω μου*
το δαχτυλίδι μ' ξέγυρα
το δαχτυλίδι μ' ξέγυρα
όποιος το βρει ν ας του χαρεί
όποιος το βρει να του χαρεί
κι ι Κωσταντίνης το' βρισκνι
κι ι Κωσταντί-, *μωρή Βέργω μου*
κι ι Κωσταντίνης το' βρισκνι
κι ι Κωσταντίνης το' βρισκνι
ας το φορεί κι ας χαίριτι
ας το φορεί κι ας χαίριτι
κι μένα ν ας μι καίγιτι.

Τρεις μέρες έχ' η Πασκαλιά
και μιάναν έχει ν Άγις Γιώργ'ς
κι η Βέργω μέσα έκλιγι.
Τ' ανάθιμα να έχ'ς μπουμπά
που μ' έδωσις πολύ μακρά
πώς θα περάσω τρία νιρά
τρία νιρά τρεις θάλασσις
κι από τα τρία ν απέρασα
το δαχτυλίδι μ' ξέγυρα
όποιος το βρει να του χαρεί
κι ι Κωσταντίνης το' βρισκνι
ας το φορεί κι ας χαίριτι
κι μένα ν ας μι καίγιτι.

Μπουμπάς στην Α-, *μωρή Λεμονιά*
μπουμπάς στην Αντριανού πηγαίν'
μπουμπάς στην Αντριανού πηγαίν'
κι η Λιμονιά τον παραγγέλλ'.
Αν δε μου δώκ'ς, *μωρή Λεμονιά*
αν δε μου δώκ' μπουμπάς το Γιάνν'
θα φύβγω θα τον πάρω, *Λεμονιά μου ν Ακπναριώτ'σα*
θα φύβγω θα τον πάρω, *Γιάννη μου καραγκιόζη*.
Μπουμπάς τσιουμπάν', *μωρή Λεμονιά*
μπουμπάς τσιουμπάν' παζάρευε
μπουμπάς τσιουμπάν', *Λεμονιά*
μπουμπάς τσιουμπάν' παράγγελε
κείνη δωρίδια θα πάρει, *Λεμονιά μου ν Ακπναριώτ'σα*
κείνη δωρίδια θα πάρει, *Γιάννη μου καραγκιόζη*.
Κι αν δεν μου δώκ'ς, *μωρή Λεμονιά*
κι αν δεν μου δώκ' μπουμπάς το Γιάν'
θα φύβγω θα τον πάρω, *Λεμονιά μου ν Ακπναριώτ'σα*
θα φύβγω θα τον πάρω, *Γιάννη μου καραγκιόζη*.

Μπουμπάς στην Αντριανού πηγαίν'
κι η Λεμονιά τον παραγγέλλει.
Αν δε μου δώκ'ς μπουμπάς το Γιάνν'
θα φεύγω θα τον πάρω.
Μπουμπάς τσουμπάν' παζάρευε
μπουμπάς τσιουμπάν' παράγγειλε
κείνη δωρίδια θα πάρει.
Κι αν δεν μου δώκ'ς μπουμπάς το Γιάννη
θα φεύγω θα τον πάρω.

Μάσε μικρή μ' την προί-νι-κα σου τη μικροδούλεψή σου, *γκουρτσούδα μ'*
σα που θα πα να κονέ-νε-ψουμε στου βασιλιά την πό-νο-ρτα.
Κι ι βασιλιάς την καρτερεί, *κι ωχ αμάν αμάν αμάν*
κι ι βασιλιάς την καρτερεί, *κι ωχ Μαρία μου μικρή*
το μήλο για να ρίξει, *Μαρία μ' καραγκιόζα*
το μήλο για να ρίξει, *Μαρία μ' χουβαρντούδα.*

Μάσε μικρή μ' την προίκα σου τη μικροδούλεψή σου
σα που θα πα να κονέψουμε στου βασιλιά την πόρτα.
Κι ι βασιλιάς την καρτερεί το μήλο για να ρίξει.

Αχ, για πιάστι μι σηκώστι μι, *αχ*, κι βάλτι μι να κάτσω
κι είνι ν τα ρού- κι είνι ν τα ρούχα μ' στο σεντούκ'
κι είνι τα ρούχα μ' στο σεντούκ' τα στόλια μ' στη μισάλα
για στόλ'στιτι τήν αδερφή μ'
για στόλ'στιτι τήν αδερφή μ'και δώστι μιαν ας πάνει
ιμένα αχ αν μι θάψιτι
ιμένα κι αν μι θάψιτι στης εκκλησάς τον τόπο
να φτιάσ'τι το το μνημούρι μου
να φτιάσ'τι το μνημούρι μου πλατύ μακρύ να γένει
κι από τη δέ- δέξα τη μεριά
κι από τη δέξα τη μεριά παραθυρούδ' ν' αφήσ'τι
να μπαίν' να βγαί-νε-νουν τα πουλιά
να μπαίν' να βγαίνουν τα πουλιά να φέρνουν την αλήθεια.
Πουλιά μ' τι κάν' η μάνα μου
πουλιά μ' τι κάν' η μάνα μου τι κάν' κι η αδερφή μου.
Μάνα σ' βαστάει τα λιρά
μάνα σ' βαστάει τα λιρά κι η αδελφή σ' τα μαύρα
κι αρ'βωνιαστ'κός σ' στολίζουνταν
κι αρ'βωνιαστ'κός σ' στολίζουνταν στο παναγύρ' να πάνει.

Κι όλον υγειά σας φίλοι μου.

Για πιάστι μι σηκώστι μι κι βάλτι μι να κάτσω
κι είνι τα ρούχα μ' στο σεντούκ' τα στόλια μ' στη μισάλα
για στόλ'στιτι τήν αδερφή μ'και δώστι μιαν ας πάνει
ιμένα κι αν με θάψιτι στης εκκλησάς τον τόπο
να φτιάσ'τι το μνημούρι μου πλατύ μακρύ να γένει
κι από τη δέξα τη μεριά παραθυρούδ' ν' αφήσ'τι
να μπαίν' να βγαίνουν τα πουλιά να φέρνουν την αλήθεια.
Πουλιά μ' τι κάν' η μάνα μου τι κάν' κι η αδερφή μου.
Μάνα σ' βαστάει τα λιρά κι η αδελφή σ' τα μαύρα
κι αρ'βωνιαστ'κός σ' στολίζουνταν στο παναγύρ' να πάνει.

Κι όλον υγειά σας φίλοι μου.

Παναγυρίτσ', *βρε 'μάν αμάν*, παναγυρίτσι γένουνταν
νιράντζι μ' νιράντζι μ', μιγάλο παναΰρι
θα σκάσ' ο κό-, *βρε 'μάν αμάν*, θα σκάσ' ο κόσμος για νιρό
νιράντζι μ' νιράντζι μ', θα σκάσουν 'πό το κάμο
βάλουν τελιάλ', *βρε 'μάν αμάν*, βάλουν τελιάλη και φώναζι
νιράντζι μ' νιράντζι μ', σ' όλνους τους μαχαλάδις
ποιος είνι ν ά-, *βρε 'μάν αμάν*, ποιος είνι ν άξιος κι έρημος
νιράντζι μ' νιράντζι μ', ποιος είνι παλικάρι
θα σκάσ' το βα-, *βρε 'μάν αμάν*, θα σκάσ' το βασιλόπαιδο
νιράντζι μ' νιράντζι μ', θα σκάσει από το κάμο.

Παναγυρίτσι γένουνταν μιγάλο παναΰρι
θα σκάσ' ο κόσμος για νιρό θα σκάσουν 'πό το κάμο
βάλουν τελιάλ' και φώναζι σ' όλνους τους μαχαλάδις
ποιος είνι ν άξιος κι έρημος ποιος είνι παλικάρι
θα σκάσ' το βασιλόπαιδο θα σκάσει από το κάμο.

Τ' Αϊ-Κωσταντή, *Θανάση μου*, τ' Αϊ-Κωσταντή παν'γύρ' θα γέν'
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι, *Θανάση μ' πιχλιβάνη*
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι, *Θανάση μ' πιχλιβάνη*
βγήκι η μάνα τ', *Θανάση μου,* βγήκι η μάνα τ' τον λάλησι
βγήκι η μάνα τ' τον λέει, *Θανάση μ' πιχλιβάνη.*
Κι αν πας Θανά-, *Θανάση μου*, κι αν πας Θανάση μ' στο παν'γγύρ'
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι, *Θανάση μ' πιχλιβάνη*
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι γκιρέσι να μη βγάλεις.
Εννιά νομάτ', *Θανάση μου*, εννιά νομάτοι έβαλε
και με το Ντούλη δέκα, *Θανάση μ' πιχλιβάνη*
και με το Ντούλη δέκα, *Θανάση μ' πιχλιβάνη*
μια πιδιχλιά, *Θανάση μου*, μια πιδιχλιά τον έριχνι
κι πήρι το γκιρέσι, *Θανάση μ' πιχλιβάνη*
κι πήρε το γκιουρέσι, *Θανάση μ' πιχλιβάνη*
γεμώζ' τ' αστήθ' τ'-, *Θανάση μου*, γεμώζ' τα στόμα τ' γιόματα
τα χείλη, *πιχλιβάνη μ'*, τα χείλη του φαρμάκι

τα δόντια του, *Θανάση μου*, τα δόντια τ' λιανοχύθηκαν
σαν το λιανό το ρύζι, *Θανάση μ' πιχλιβάνη*
γλωσσίτσα του, *Θανάση μου*, γλωσσίτσα του βιλβίλιαξε
Θανάση μ' πιχλιβάνη, σαν το χιλιδουνάκι.

Τ' Αϊ-Κωσταντή παν'γύρ' θα γέν' τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
βγήκι η μάνα τ' τον λάλησι βγήκι η μάνα τ' τον λέει.
Κι αν πας Θανάση μ' στο παν'γγύρ' τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
γκιρέσι να μη βγάλεις.
Εννιά νομάτοι έβαλε και με το Ντούλη δέκα
μια πιδιχλιά τον έριχνι κι πήρε το γκιουρέσι
γεμώζ' τα στόμα τ' γιόματα τα χείλη του φαρμάκι
τα δόντια τ' λιανοχύθηκαν σαν το λιανό το ρύζι
γλωσσίτσα του βιλβίλιαξε σαν το χιλιδουνάκι.

Πότε να έρθει, *Γιώργη*, Γιώργη μ' η άνοιξη
το Μάη το καλουκαίρι
πότε να έρθει Γιώργη Γιώργη μ' η άνοιξη
το Μάη το καλουκαίρι
τότε θα βγάλει Γιώργης τα πρόβατα με αρνιά
τότε θα βγάλει Γιώργης τα πρόβατα με αρνιά
τα γιούζα με κουδούνια
τότε θα πάρει Γιώργης το ντουφέκι του
τότε θα πάρει Γιώργης το ντουφέκι του
και τ' αραβοσπαθί του
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα βουνά
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα βουνά
δίπλα τα κορφοβούνια
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χωριά
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χωριά
δίπλα τα τουρκοχώρια
τότε θα σφυρίξει Γιώργης τότε κλέφτικα
τότε θα σφυρίξει Γιώργης τότε κλέφτικα
να μάσ' τα κλεφτοπαίδια
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χουριά
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χουριά
δίπλα τα τουρκουχώρια
τότε να πιάσουν κλέφτις Τούρκο ζωντανό.

Πότε να έρθει Γιώργη μ' η άνοιξη
το Μάη το καλουκαίρι
τότε θα βγάλει Γιώργης τα πρόβατα με αρνιά
τα γιούζα με κουδούνια
τότε θα πάρει Γιώργης το ντουφέκι του
και τ' αραβοσπαθί του

τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα βουνά
δίπλα τα κορφοβούνια
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χωριά
δίπλα τα τουρκοχώρια
τότε θα σφυρίξει Γιώργης τότε κλέφτικα
να μάσ' τα κλεφτοπαίδια
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χουριά
δίπλα τα τουρκουχώρια
τότε να πιάσουν κλέφτις Τούρκο ζωντανό.

Σταμάτη δεν παντρέ-νευ-εσι Σταμάτη μ' δεν γυρνιέσι.
Και τι τη θέ-, *μανή μ'*, και τι τη θέλω την παντρειά
και τι τη θέλω τη-νι παντρειά τι τ' θέλου τ'ν αρραβώνα
το βλέπεις κεί-, *μανή μ'*, το βλέπεις κείνο το βουνό
το βλέπεις κείνο το-νο βουνό το μαυροβραχλιασμένο
έχου συντρόφ', *μανή μ'*, έχου συντρόφ' μι καρτερούν
έχου συντρόφ' μι κα-να-ρτερούν αδέλφια κι αξαδέρφια
έχου ν αρνιά, *μανή μ'*, έχου αρνιά που ψένοντιν
έχου αρνιά που ψέ-νε-νοντιν περδίκι σουβλισμένο
ν έχου και το, *μανή μ'*, έχου και το γλυκό κρασί
έχου και το γλυκό-νο κρασί τρία χρονώ λαγάρα
το πρώτο πίν', *μανή μ'*, το πρώτο πίν' με το ποτήρ'
το πρώτο πίν' μι το-νο ποτήρ' δεύτερο με την κούπα
το τρίτο το, *μανή μ'*, το τρίτο το καλύτιρο
το τρίτο το καλύ-νι-τιρο το πίν'με μι την τσουκάλα
κι άντα μας πουν, *μανή μ'*, κι άντα μας πουν για πλέρωμα
άντα μας πουν για πλέ-νε-ρωμα στρίβουμε το μουστάκι.
Μουστάκι μου, *μανή μ'*, μουστάκι μου καραμπουγιά
μουστάκι μου καρα-να-μπουγιά και φρύδι χουχλουμένου.

Σταμάτη δεν παντρεύεσι Σταμάτη μ' δεν γυρνιέσι.
Και τι τη θέλω την παντρειά τι τ' θέλου τ'ν αρραβώνα
το βλέπεις κείνο το βουνό το μαυροβραχλιασμένο
έχου συντρόφ' μι καρτερούν αδέλφια κι αξαδέρφια
έχου αρνιά που ψένοντιν περδίκι σουβλισμένο
έχου και το γλυκό κρασί τρία χρονώ λαγάρα
το πρώτο πίν' μι το ποτήρ' δεύτερο με την κούπα
το τρίτο το καλύτιρο το πίν'με μι την τσουκάλα
άντα μας πουν για πλέρωμα στρίβουμε το μουστάκι.
Μουστάκι μου καραμπουγιά και φρύδι χουχλουμένου.

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσαι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνα σ' σι μάλουσι
μήνα μάνα σ' σι μάλουσι μήνα κυριός σ' σι διώχνει.
Κι ούτε μάνα μ' μι μάλουσι
κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσι κι ουδέ κυριός μ' μι διώχνει
τι Γιώργου γιος μι α κάλιασε

τι Γιώργου γιος μ' αγάπησε κι θέλου να παγαίνου.
Κι αν πας κόρη μου 'πουβραδί
κι αν πας κόρη μου 'πουβραδί να τους καλησπιρίσεις
κι αν πας κόρη μου του προυί
κι αν πας κόρη μου του προυί να τους καλημερίσεις.
άντε ν υγειά μανούλα μου πάω σε ξένα χώρα
ξένη μανούλα έκαμα
ξένη μανούλα έκαμα μανούλα παραμάνα
ξένα αδέρφια έκαμα
ξένα αδέρφια έκαμα αδέρφια κι αξαδέρφια.

Αφήνου γεια κι εδώ χαριά.

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσαι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνα σ' σι μάλουσι μήνα κυριός σ' σι διώχνει.
Κι ούτε μάνα μ' μι μάλουσι κι ουδέ κυριός μ' μι διώχνει
τι Γιώργου γιος μ' αγάπησε κι θέλου να παγαίνου.
Κι αν πας κόρη μου 'πουβραδί να τους καλησπιρίσεις
κι αν πας κόρη μου του προυί να τους καλημερίσεις.
Άντε ν υγειά μανούλα μου πάω σε ξένα χώρα
ξένη μανούλα έκαμα μανούλα παραμάνα
ξένα αδέρφια έκαμα αδέρφια κι αξαδέρφια.

Αφήνου γεια κι εδώ χαριά.

Κοντοκαϊτέρησε-νε
να χαιρετήσ' η νύ- νύφη
να χαιρετήσ' η νύ- νύφη
τη μάνα τ'ς και τον κύ-νι-ριο τ'ς
τη μάνα τ'ς και τον κύ-νι-ριο τ'ς
τ' αδέλφια τ'ς τα ξαδέ-νε-ρφια τ'ς.
΄Εβγα ν έβγα μωρ' μά-να-νη
να δγεις τον ήλιο τρέ-νε-μει
να δγεις τον ήλιο τρέ-νε-μει
έτσ' τρέμ' και τ'ς κόρ'ς καρδί-λι-τσα
έτσ' τρέμ' και τ'ς κόρ'ς καρδί-λι-τσα
για πώς να ξεχωρί-νι-σει
για πώς να ξεχωρί-νι-σει
'πό τ'ς μάνας τ'ς τ'ν αγκαλί-νι-τσα.

Κοντοκαϊτέρησε
να χαιρετήσ' η νύφη
τη μάνα τ'ς και τον κύριο τ'ς
τ' αδέλφια τ'ς τα ξαδέρφια τ'ς.
΄Εβγα μωρ' μάνη

να δγεις τον ήλιο τρέμει
έτσ' τρέμ' και τ'ς κόρ'ς καρδίτσα
για πώς να ξεχωρίσει
'πό τ'ς μάνας τ'ς τ'ν αγκαλίτσα.

Όμορφό μου κυπαρίσσι
ν όσο σ' είχα στην αυλή μου
ν όσο σ' είχα στην αυλή μου
έπριπι κι μαχαλάς μου
έπριπι κι μαχαλάς μου
άντα ήρθαν και σε πήραν
ασχήμυνε μαχαλάς μου
ασχήμυναν και τα σοκάκια.

Όμορφό μου κυπαρίσσι
ν όσο σ' είχα στην αυλή μου
έπριπι κι μαχαλάς μου
άντα ήρθαν και σε πήραν
ασχήμυνε μαχαλάς μου
ασχήμυναν και τα σοκάκια.

Μάνα τ'ς την έχ', *βρε 'μάν αμάν*
μάνα τ'ς την έχει μαναχή
μάνα της την έχει μαναχή
στα ρόιδα στα τραντάφυλλα
στα ρόιδα στα, *βρε 'μάν αμάν*
στα ρόιδα στα τραντάφυλλα
στα ρόιδα στα τραντάφυλλα
και στον αρί μ' βασιλικό
και στον αρί, *βρε 'μάν αμάν*
και στον αρί μ' βασιλικό
και στον αρί μ' βασιλικό
να γένει γης και κουρνιαχτός
να γένει γης, *βρε 'μάν αμάν*
να γένει γης κι κουρνιαχτός
να γένει γης κι κουρνιαχτός
να κουρνιαχτήσουν τα πιδιά
να αξίσ' ο γέρος να την πάρ'
και στα ουράνια να τη βάλ'.

Μάνα τ'ς την έχει μαναχή
στα ρόιδα στα τραντάφυλλα
και στον αρί μ' βασιλικό
να γένει γης και κουρνιαχτός
να κουρνιαχτήσουν τα πιδιά

να αξίσ' ο γέρος να την πάρ'
και στα ουράνια να τη βάλ'.

Σωπάσετε σωπάσετε
σωπάσετε σωπάσετε σιήσετε
κι όλοι ν' αφιγκραστείτε, *μωρέ λεμονιά μ'*
κι όλοι ν' αφιγκραστείτε, *τριανταφυλλιά μ'*
κατέβ'καν κλέ- κατέβ'καν κλέ-
κατέβ'καν κλέφτις στο χωριό
κλέφτις στα βιλιέτια, *μωρέ λεμονιά μ'*
κλέφτις στα βιλιέτια, *τριανταφυλλιά μ'*.

Σωπάσετε σιήσετε κι όλοι ν' αφιγκραστείτε
κατέβ'καν κλέφτις στο χωριό κλέφτις στα βιλιέτια.
Ανήμερα την Πασκαλιά και τον καλόν το λόγο
κατέβηκε Σαλίμ πασάς
κατέβηκε Σαλίμ πασάς με χίλ'οι Αρβανιτάδες
παάιν' να κλέψ' τ'ν Αντώνινα
παάιν' να κλέψ' τ'ν Αντώνινα να πάει να την τουρκέψει
χίλ'οι νομάτ' παάιν' μπροστά
χίλ'οι νομάτ' παάιν' μπροστά χιλιάδες 'πό κατόπι
στη μέση παάιν' Αντώνινα
στη μέση παάιν' Αντώνινα σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν πράσινος βασιλ'κός
ψιλή λαλίτσα ν έβγαλε
ψιλή λαλίτσα ν έβγαλε κι όσο μπορεί φωνάζει.
Πού είσαι ν Αντώνη μ' και αδερφέ μ'
πού είσαι ν Αντώνη μ' και αδερφέ πού 'σαι να με γλιτώσεις
και γω Τούρ'σα δε γίνομαι
κι εγώ Τούρ'σα δε γίνομαι Τούρκον άντρα δεν παίρνω.
Να και Αντώνης έφτασε
να και Αντώνης έφτασε σα φίδι πυρωμένο
ζερβά δεξά τούς έκοβε
ζερβά δεξά τούς έκοβε ζερβά δεξά τούς βάζει
σαν τα δεμάτια στο χωράφ'
σαν τα δεμάτια στο χωράφ' σα θημωνιές στ' αλώνια.

Κι όλο ν υγειά σας φίλοι μου.

Ανήμερα την Πασκαλιά και τον καλόν το λόγο
κατέβηκε Σαλίμ πασάς με χίλι Αρβανιτάδες
παάιν' να κλέψ' τ'ν Αντώνινα να πάει να την τουρκέψει
χίλ'οι νομάτ' παάιν' μπροστά χιλιάδες 'πό κατόπι

στη μέση πααίν' Αντώνινα σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν πράσινος βασιλ'κός
ψιλή λαλίτσα ν έβγαλε κι όσο μπορεί φωνάζει.
Πού είσαι ν Αντώνη μ' και αδερφέ μ' πού 'σαι να με γλιτώσεις
κι εγώ Τούρ'σα δε γίνομαι Τούρκον άντρα δεν παίρνω.
Να και Αντώνης έφτασε σα φίδι πυρωμένο
ζερβά δεξά τούς έκοβε ζερβά δεξά τούς βάζει
σαν τα δεμάτια στο χωράφ' σα θημωνιές στ' αλώνια.

Παν τα πουλάκια στις βοσκές και όμορφες στη βρύση
πήρα και γω το μαύρο μου
πήρα και γω το μαύρο μου να πάω να τον ποτίσω
βρίσκω μια κόρη έπλενε
βρίσκω μια κόρη έπλενε τ' αντρού της το μαντίλι
όλο με δάκρυα το 'πλενε
όλο με δάκρυα το 'πλενε κι όλο με μοιρολόι
στάθ'κα και γω και τη ρωτώ
στάθ'κα και γω και τη ρωτώ και την καλοξετάζω.
Τι έχεις κόρη μ' και όλο κλαις
τι έχεις κόρη μ' και όλο κλαις και βαριοαναστενάζεις.
΄Εχω καλό στην ξενιτιά
έχω καλό στην ξενιτιά τώρα έχ' δώδεκα χρόνια
ουδ' έρχεται ουδέ φανεί
ουδ' έρχεται ουδέ φανεί ούτε γραφή μού στέλνει.
Καλή μ' εγώ είμαι ο άντρας σου
καλή μ' εγώ είμαι ο άντρας σου εγώ είμαι ο καλός σου.
Δε σε πιστεύω ξένε μου
δε σε πιστεύω ξένε μου ο κόσμος σού τα λέει.
΄Εχω ελιά στο μάγουλο
έχω ελιά στο μάγουλο ελιά στην αμασχάλη
και στο μικρό μου δάχτυλο
και στο μικρό μου δάχτυλο την πρώτη μ' αρραβώνα.
Στην αγκαλιά την άρπαξε
στην αγκαλιά την άρπαξε στη μάνα του πηγαίνει.
Μάνα μ' πού είναι νύφη σου
μάνα μ' πού είναι νύφη σου πού είναι η καλή μου.

Κι όλο ν υγειά κι όλο χαρά.

Παν τα πουλάκια στις βοσκές και όμορφες στη βρύση
πήρα και γω το μαύρο μου να πάω να τον ποτίσω
βρίσκω μια κόρη έπλενε τ' αντρού της το μαντίλι
όλο με δάκρυα το 'πλενε κι όλο με μοιρολόι
στάθ'κα και γω και τη ρωτώ και την καλοξετάζω.
Τι έχεις κόρη μ' και όλο κλαις και βαριοαναστενάζεις.
΄Εχω καλό στην ξενιτιά τώρα έχ' δώδεκα χρόνια

ουδ' έρχεται ουδέ φανεί ούτε γραφή μού στέλνει.
Καλή μ' εγώ είμαι ο άντρας σου εγώ είμαι ο καλός σου.
Δε σε πιστεύω ξένε μου ο κόσμος σού τα λέει.
΄Εχω ελιά στο μάγουλο ελιά στην αμασχάλη
και στο μικρό μου δάχτυλο την πρώτη μ' αρραβώνα.
Στην αγκαλιά την άρπαξε στη μάνα του πηγαίνει.
Μάνα μ' πού είναι νύφη σου πού είναι η καλή μου.

Πήρα να πάνω για νερό στη βρύση να γεμίσω
και μι' αδικιά με ρίξανε
και μι' αδικιά με ρίξανε πως φίλησα κοράσιο
στη φυλακή με βάλανε
στη φυλακή με βάλανε να κάνω τρία χρόνια
και τα κλειδιά τα χάσανε
και τα κλειδιά τα χάσανε κάνω τριάντα χρόνια
και τα κλειδιά τα χάσανε
και τα κλειδιά τα χάσανε κάνω τριάντα χρόνια
και μια γιορτή μια Κυριακή
και μια γιορτή μια Κυριακή και μια 'πισήμη μέρα
με πήρε το παράπονο
με πήρε το παράπονο κι αρχίνησα να κλαίω
κανένας δεν με άκουσε
κανένας δεν με άκουσε κανένας δεν με είδε
βασιλοπούλα μ' άκουσε
βασιλοπούλα μ' άκουσε πάνω 'πό το μπαλκόνι.

Κι όλο ν υγειά κι όλο χαρά.

Πήρα να πάνω για νερό στη βρύση να γεμίσω
και μι' αδικιά με ρίξανε πως φίλησα κοράσιο
στη φυλακή με βάλανε να κάνω τρία χρόνια
και τα κλειδιά τα χάσανε κάνω τριάντα χρόνια
και μια γιορτή μια Κυριακή και μια 'πίσημη μέρα
με πήρε το παράπονο κι αρχίνησα να κλαίω
κανένας δεν με άκουσε κανένας δεν με είδε
βασιλοπούλα μ' άκουσε πάνω 'πό το μπαλκόνι.

Βαρέθηκα μπιζέρισα με τη γειτόνισσά μου
ωρέ, κάθε πρωί
κάθε πρωί στην πόρτα μου
κάθε πρωί πρωί στην πόρτα της να με ρωτάει τι κάνω.
Πού ήσαν ιψές
πού ήσαν ιψές λεβέντη μου
πού ήσαν ιψές πού ήσαν προψές πού ήσαν εχθές το βράδυ.
Εχθές ήμαν
εχθές ήμαν στη μάνα μου

εχθές ήμαν στη μά- στη μάνα μου προψές στην αδερφή μου
κι απόψε μα-
κι απόψε μαυρομάτα μου
κι απόψε μαυρομά- μαυρομάτα μου θα κοιμηθούμε αντάμα
σε κεντητό
σε κεντητό προσκέφαλο
σε κεντητό προσκέ- προσκέφαλο σε πουπουλένιο στρώμα
πώς πρέπει τ' ά-
πώς πρέπει τ' άσπρο τ' άλογο
πώς πρέπει τ' άσπρο τ' ά- βρε τ' άλογο σε πράσινο λιβάδι
έτσ' πρέπουμε
έτσ' πρέπουμε και μεις τα δυο
έτσ' πρέπουμε και μει- και μεις τα δυο κορίτσ' και παλικάρι.

Κι όλο ν υγειά κι όλο ν υγειά κι όλο χαρά.

Βαρέθηκα μπιζέρισα με τη γειτόνισσά μου
κάθε πρωί στην πόρτα της να με ρωτάει τι κάνω.
Πού ήσαν ιψές πού ήσαν προψές πού ήσαν εχθές το βράδυ.
Εχθές ήμαν στη μάνα μου προψές στην αδερφή μου
κι απόψε μαυρομάτα μου θα κοιμηθούμε αντάμα
σε κεντητό προσκέφαλο σε πουπουλένιο στρώμα
πώς πρέπει τ' άσπρο βρε τ' άλογο σε πράσινο λιβάδι
έτσ' πρέπουμε και μεις τα δυο κορίτσ' και παλικάρι.

Πιτάν τα πι- πιτάν τα πι-
πιτάν τα πιριστέρια σας, *νερ*, και 'ρχούντον στα δικά μου
κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
δουλεύουν παί- δουλεύουν παί-
παίρνουν μαζί το χώμα μου, *νερ*, κι το κρύο νερό μου
κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
το χώμα μ' γω το χώμα μ' γω
το χώμα μ' γω το χράζομι, *νερ*, κι το νερό μ' το θέλω
κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει.

Πιτάν τα πιριστέρια σας και 'ρχούντον στα δικά μου
παίρνουν μαζί το χώμα μου κι το κρύο νερό μου
το χώμα μ' γω το χράζομι κι το νερό μ' το θέλω.

Χιονίζει βρέ-
χιονίζει βρέχει στα-να ιβουνά και θάλασσες βαρκίζουν
πολλά καρά-να-βια το γιαλό
πολλά καρά-
πολλά καράβια το-νο γιαλό όλα στην άκρη δέρνουν

ένα καρά-να-βι χιώτικο
ένα καρά-
ένα καράβι χιώ-νο-τικο μέσα στη μέση δέρνει
το δέρ' νότος το δέρ' βοριάς
το δέρ' νότος
το δέρ' νότος το δέ-νε-ρ' βοριάς το δέρ' ανατολίτης.
Δε σε φοβά-να-μαι βρε βοριά.

Χιονίζει βρέχει στα ιβουνά και θάλασσες βαρκίζουν
πολλά καράβια το γιαλό όλα στην άκρη δέρνουν
ένα καράβι χιώτικο μέσα στη μέση δέρνει
το δέρ' νότος το δέρ' βοριάς το δέρ' ανατολίτης.
Δε σε φοβά-να-μαι βρε βοριά.

Κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης κατέβ'κεν Αϊς-Γιώ-
κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
να κάνει το σταυρό να κάνει το σταυρό
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον τροϋρνού- Τούρκοι τον τροϋρνού-
Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν.
Γιώργη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδιρφή
Γιώργη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδιρφή
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε δγει
δεν έχ'ς καλή γυναί- δεν έχ'ς καλή γυναί-
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε δγει
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε δγει.
Γω έχω μάνα έχω έχω κι αδιρφή
γω έχω μάνα έχω έχω κι αδιρφή
έχω καλή γυναίκα να ντη α πόρχιτι
έχω καλή γυναί- έχω καλή γυναί-
έχω καλή γυναίκα να ντη α πόρχιτι
έχω καλή γυναίκα να ντη α πόρχιτι
μι δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί
μι δυο μπιδιά στα χέ- μι δυο μπιδιά στα χέ-
μι δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί
μι δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί.
Πιρπάτα συ μαρ' Σίρμω και συ μαρ' Λεμονιά
πιρπάτα συ μαρ' Σίρμω και συ μαρ' Λεμονιά
να πάω να σας κριμάσω καρσί στην Παναγιά.

Κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό να κάνει το σταυρό
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν.
Γιώργη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδιρφή
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε δγει.
Γω έχω μάνα έχω έχω κι αδιρφή
έχω καλή γυναίκα να ντη α πόρχιτι
μι δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί.
Πιρπάτα συ μαρ' Σίρμω και συ μαρ' Λεμονιά
να πάω να σας κριμάσω καρσί στην Παναγιά.

Αργκαβά- *μαρή Σουλτά-να-να μ'*
αργκαβά-να-νι μ' σουλβαλί-νι-δ'κο
μ αργκαβάνι μ' σουλβαλί-νι-δ'κο
πότ' άνοι-νι-ξις κι τράνε-νε-ψις
πότ' άνοιξις κι τράνε-νε-ψις
κι έβγαλις τα τρανά σ' τα ντά-να-λια
κι έβγαλις τα τρανά σ' τα ντά-να-λια
τα γαλά-να-ζια τα λουλού-νου-δια
τα γαλάζια τα λουλού-νου-δια
όσ' διαβά-να-τοι κι αν πιρά-να-σουν
όσ' διαβάτοι κι αν πιρά-να-σουν
όλοι κό-νο-φτουν 'πό 'να ντά-να-λι
όλοι κόφτουν 'πό 'να ντά-να-λι
'πό 'να ντάλ' 'πό 'να κορφοντά-να-λι
'πό 'να ντάλ' 'πό 'να κορφοντά-να-λι
πέρασι κι Χασάν αφέ-νε-ντης
πέρασι κι Χασάν αφέ-νε-ντης
έκοψι χεμ το μπάς το ντά-να-λι
έκοψι χεμ το μπάς το ντά-να-λι
χεμ το μπά-να-σι τ' αργκαβά-να-νι.

Αργκαβάνι μ' σουλβαλίδ'κο
πότ' άνοιξις κι τράνεψις
κι έβγαλις τα τρανά σ' τα ντάλια
τα γαλάζια τα λουλούδια
όσ' διαβάτοι κι αν πιράσουν
όλοι κόφτουν 'πό 'να ντάλι
'πό 'να ντάλ' 'πό 'να κορφοντάλι
πέρασι κι Χασάν αφέντης
έκοψι χεμ το μπάσ' το ντάλι
χεμ το μπάσι τ' αργκαβάνι.

Σήμερα, *κι αμάν αμάν*

σήμιρα Χριστός Ανέστη
σήμιρα Χριστός Ανέστη
ουρανός επάνω στέκει
ουρανός, *κι αμάν αμάν*
ο ουρανός επάνω στέκει
ουρανός επάνω στέκει
σήμιρα κι τα κορίτσια
σήμιρα, *κι αμάν αμάν*
σήμιρα κι τα κορίτσια
σήμιρα κι τα κορίτσια
στέκονται σαν κυπαρίσσια
στέκονται, *κι αμάν αμάν*
στέκονται σαν κυπαρίσσια
στέκονται σαν κυπαρίσσια
σήμιρα κι οι παντριμένις
σήμιρα, *κι αμάν αμάν*
σήμιρα κι οι παντριμένις
σήμιρα κι οι παντριμένις
στέκονται σα μαραμένις
στέκονται, *κι αμάν αμάν*
στέκονται σα μαραμένις
στέκονται σα μαραμένις
σήμιρα κι τα κορίτσια
σήμιρα κι τα κορίτσια
στέκονται σαν κυπαρίσσια
στέκονται, *κι αμάν αμάν*
στέκονται σαν κυπαρίσσια
σήμιρα κι οι παντριμένις
στέκονται καμαρωμένις.

Σήμιρα Χριστός Ανέστη
ουρανός επάνω στέκει
σήμιρα κι τα κορίτσια
στέκονται σαν κυπαρίσσια
σήμιρα κι οι παντριμένις
στέκονται σα μαραμένις.

Μάνα μου είμαι φθισικός η μοίρα μου το δείχνει, *αχ αμάν αμάν*
το πρόσωπό μου μαρτυρεί πως πια ζωή δεν έχω, *αχ αμάν*
καλύτερα στον τάφο μου εκεί να ξεψυχήσω, *αμάν*.

Μάνα μου είμαι φθισικός η μοίρα μου το δείχνει
το πρόσωπό μου μαρτυρεί πως πια ζωή δεν έχω
καλύτερα στον τάφο μου εκεί να ξεψυχήσω.

Αράγκιλης, *Μαρία μου*
Αράγκιλης 'ναι πλούσιος
Μαρί- Μαρία μαυρομάτα
τα χέ- τα χέρια σ' τα γεμάτα
τη λεν να κά- *Μαρία μου*
τη λεν να κάνει το σταυρό τ'ς
Μαρί- Μαρία μαυρομάτα
τα χέ- τα χέρια σ' τα γεμάτα
κι εκείνη κάν', *Μαρία μου*
και κείνη κάνει το ναμάζ
Μαρί- Μαρία μαυρομάτα
τα χέ- τα χέρια σ' τα γεμάτα.

Αράγκιλης 'ναι πλούσιος
τη λεν να κάνει το σταυρό τ'ς
και κείνη κάνει το ναμάζ.

Τέσσερα χρόνια στο στρατό
στης Λάρισας τον ουλαμό
στα ιππικά γραμμένος
πώς τα πέρασα καημένος
στα ιππικά γραμμένος
πώς τα πέρασα καημένος.
Κανείς δεν ή-, *κι αμάν αμάν*
κανείς δεν ήρθι να μι δγει
κανείς δεν ήρθι να μι δγει
κλαιν τα ματάκια μ' σα βροχή
κανείς απ' τους δικούς μου
φίλους κι αγαπητικούς μου
κανείς απ' τους δικούς μου
φίλους κι αγαπητικούς μου.
Μόνο μια νέ-, *κι αμάν αμάν*
μόνο μια νέα π' αγαπώ
μόνο μια νέα π' αγαπώ
μα πες το 'πως το λέω κι εγώ
γράφει γραφή μού στέλνει
και κρυφά με παραγγέλνει
γράφει γραφή μού στέλνει
και κρυφά με παραγγέλνει.
Ξένε μ' στα ξέ-, *κι αμάν αμάν*
ξένε μ' στα ξένα πώς περνάς
ξένε μ' στα ξένα πώς περνάς
πώς μαγειρεύεις και δειπνάς
πώς στρώνεις και κοιμάσαι
και για μένα δε θυμάσαι
πώς στρώνεις και κοιμάσαι
και για μένα δε θυμάσαι.

Στρώνω την κου-, *κι αμάν αμάν*
στρώνω την κουβερτούλα μου
στρώνω την κουβερτούλα μου
καημό πόχει η καρδούλα μου
και πέφτω και κοιμάμαι
κι όλο σένανε θυμάμαι
και πέφτω και κοιμάμαι
κι όλο σένανε θυμάμαι.

Τέσσερα χρόνια στο στρατό
στης Λάρισας τον ουλαμό
στα ιππικά γραμμένος
πώς τα πέρασα καημένος.
Κανείς δεν ήρθι να μι δγει
κλαιν τα ματάκια μ' σα βροχή
κανείς απ' τους δικούς μου
φίλους κι αγαπητικούς μου.
Μόνο μια νέα π' αγαπώ
μα πες το 'πως το λέω κι εγώ
γράφει γραφή μού στέλνει
και κρυφά με παραγγέλνει.
Ξένε μ' στα ξένα πώς περνάς
πώς μαγειρεύεις και δειπνάς
πώς στρώνεις και κοιμάσαι
και για μένα δε θυμάσαι.
Στρώνω την κουβερτούλα μου
καημό πόχει η καρδούλα μου
και πέφτω και κοιμάμαι
κι όλο σένανε θυμάμαι.

Άσπρα μου μπιριστέρια κι όμορφα πουλιά, *λέει μωρ' μαύρη*
κι όμορφα πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε για χαμηλώσετε, *λέει μωρ' μαύρη*
για χαμηλώσετε
να γράψω στα φτερά σας τρεις λιανές γραφές, *λέει μωρ' μαύρη*
τρεις λιανές γραφές
τη μια να πας τη μάνα μ' την άλλη την αδερφή μ', *λέει μωρ' μαύρη*
την άλλη την αδερφή μ'
την τρίτη την καλύτερ' την καλούδα μου.

Άσπρα μου μπιριστέρια κι όμορφα πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε για χαμηλώσετε
να γράψω στα φτερά σας τρεις λιανές γραφές
τη μια να πας τη μάνα μ' την άλλη την αδερφή μ'
την τρίτη την καλύτερ' την καλούδα μου.

Διώξε με μάνα μ' διώχνεις με διώχνεις με να πααίνω
να πάνω κάτ' στα κάτεργα
να πάνω κάτ' στα κάτεργα στα έρημα τα ξένα
να κάνω χρόνους δώδεκα
να κάνω χρόνους δώδεκα μήνες σαρανταπέντε
τότες μάνα μ' θα θυμηθείς
τότες μάνα μ' θα θυμηθείς πόχεις το γιο σ' στα ξένα
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν άσπρα τον τριγυρίζουν
ένα πουλί καλό πουλί
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς
γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Και πώς να φάω και πώς να πιω
και πώς να φάω και πώς να πιω και πώς να τριγυρίζω
που μ' έχει η μάνα μ' ένανε.

Διώξε με μάνα μ' διώχνεις με διώχνεις με να πααίνω
να πάνω κάτ' στα κάτεργα στα έρημα τα ξένα
να κάνω χρόνους δώδεκα μήνες σαρανταπέντε
τότες μάνα μ' θα θυμηθείς πόχεις το γιο σ' στα ξένα
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν άσπρα τον τριγυρίζουν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Και πώς να φάω και πώς να πιω και πώς να τριγυρίζω
που μ' έχει η μάνα μ' ένανε.

Πιτάν τα πι- πιτάν τα πι-
πιτάν τα πιριστέρια μας, *νερ*, και 'ρούντον στα δικά μου
κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
σκαλίζουν τρων σκαλίζουν τρων
σκαλίζουν τρων το χώμα μου, *νερ*, και πίνουν το νερό μου
κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
το χώμα μ' γω το χώμα μ' γω
το χώμα μ' γω το χράζομαι, *νερ*, και το νερό μ' το θέλω
κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
να κτίσω γω να κτίσω γω
να κτίσω γω το σπίτι μου με τριάντα παραθύρια
κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει.

Πιτάν τα πιριστέρια μας και 'ρούντον στα δικά μου
σκαλίζουν τρων το χώμα μου και πίνουν το νερό μου
το χώμα μ' γω το χράζομαι και το νερό μ' το θέλω
να κτίσω γω το σπίτι μου με τριάντα παραθύρια.

Τρία πουλάκια ήμασταν τα τρία αγαπημένα
ξέβηκε ένας κυνηγός κι βάρεσι το ένα.
Συ κυνηγέ που κυνηγάς κάθε πρωί και βράδυ
ας μας βαρούσες και τα δυο να πάμε αγαπημένα.

Ν' αξύν' η θυγατέρα μ' να την πιω τουτούν
ν' αξύν' η θυγατέρα μ' να την πιω τουτούν.

«Στης Παναγιάς το μαχαλά
χήρα κοιμάται μαναχή
κοιμάται και 'νειρεύιτι
και το πρωί σηκώνιτι
παίρνει γυαλί γυαλίζιτι
το χτένι και χτενίζιτι.
Ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
σας γέλασαν α τα φλουριά
και πήραν άντρα γέροντα
και γέροντας 'λαχι κακός
'λαχι κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
το καπηλειό το μπακαλειό
π' πουλάει το γλυκό κρασί».

«Μαρ' Κουρτέσα μ' Κουρτεσούδα μ'
το φτιασίδι σ' μην το βάνεις
στο γιαλό μην κατεβαίνεις
στο γιαλό είναι καράβια
και γεμάτο παλικάρια
και σ' αρέζουν και σε παίρνουν
και σε παίρνουν το λουλούδι
το λουλούδ' το μυρισμένο
δυο χρονώ αρραβωνιασμένο
κι άλλα δυο ξαπαριασμένο».

«Κίνησε ι Στέργιος στο παζάρι θα πάει
μάνα του τον λέει τον παρακαλάει.
Μην παγαίνεις Στέργιο μ' στη στράτα είναι κλέφτες
κλέφτες και χαϊδούντες
θα σε πάρεν τ' άλογο θα σε πάρεν και τ'ς παράδες.
Στέργιος δεν απείκ'σι και κίνησε και πάει
τον καρσιλάτησαν κλέφτες απ' τ'άλογο τον κατίβασαν
λιανά κομμάτια τον έκαμαν στα τσαλιά τον αράδιασαν».

- Στου γαμπρού το ξύρισμα το λεν αυτό.

«Απού παν τα χελιδόνια τα ζευγαρωτά
που θα πάμε μεις καλέ μου
εκεί που θα πάμε μεις γιαρένη μ'
δεν υπάρχουν ούτε πουλιά.
Τι θα φάμε τι θα πιούμε.
Συ το σάλι σ' γω το σάλι μ'.
Τι νερό θα πιούμε.
Συ το δάκρυ σ' γω το δάκρυ μ'.
Με τι θα σκεπαστούμε.
Συ το ρούχο σ' γω το ρούχο μ'».

«Σαράντα συμπεθέροι
νύφη θα χαιρετήσει
τη μάνα τ'ς και τι κύρη τ'ς
τ' αδέρφια τ'ς και τ' αξαδέρφια τ'ς
και όλους τους συγγενείς.
Φεύγω μανούλα μ' φεύγω
πάω στην ξενιτιά
μάνα μου τα λουλούδια μου...»
«΄Εβγα κυρά μανούλα μου
να διεις το υγιό σ' τον κυνηγάρ'
πέρδικα που σε φέρνει
μ' ασήμι φορτωμένη
και μάλαμα πλεγμένη».
«΄Εχω μια καλή γυναίκα
τρώει και πίνει όσο για δέκα
κι συ καλή μου πεθερίτσα
κάνε μας φαΐ να φάμε
στο μικρό το καζανάκι
ν απού παίρν' περ'σό και λίγο
ν απού παίρν' τα δυο τα βόδια
και τη μαύρη τ'ν αγελάδα.
Συ καλή μου πεθερίτσα
βγάλε μας κρασί να πιούμε
στο μικρό τα βαρελάκι
ν απού παίρν' περ'σό και λίγο
ν απού παίρν' τρακόσια μέτρα
……
ξήλωσαν τα παραστάθια
πέρασαν τη νύφη μέσα
έκατσε να κατουρήσει
έμασε τα σπίτια σαν καράβια
και τ'ς ανθρώπ' σαν κουγκουτζέλες».

«Κοιμήσου εσύ παιδάκι μου και γω σε νανουρίζω
και γω την κούνια σου κουνώ γλυκά να σε κοιμίσω.
Στον ποταμό τα ρούχα σου στην Πόλη τ' άρματά σου
στ' ωραίο το Καράμπαϊ είν' τα διαμαντικά σου».

«΄Ενας δέντρος φουντωμένος
άνθρωπος σκοτωμένος
έχει τ' άλογό τ' δεμένο
έχ' τον δούλο που τον κλαίει
και τον λέει.
Σήκω Γιάννη Μπαλκανιώτη
συντροφιά σου θα περάσει
από μέσα από την αυλή σου
θα βγει η καλούδα σ' και θα ρωτάει».

- Κι αυτό ήταν στο θέρο.

«Μαρ' Βαγγέλω μ' έμορφη
τι στολίστ'κες κι άλλαξες
μήνα στη χαρά θα πας
μήνα στ' αρραβωνιάσματα.
Κι ουδέ στη χαρά θα πάω
κι ουδέ στα αρραβωνιάσματα
πέρα με ν ήλιο θα περάσ'
πέρα μεριά 'πό τα νερά
σ' εκείν' τα δέντρα τα πυκνά
τα πυκνά τα φουντωτά
το παιδί κούνια θα το κάν'
άντα φυσάει ι άνεμος
να κουνάει το πιδί
άντα πέφτει η δροσιά
να κολυμπάει το πιδί».

«Μαζών' τ'ς καπετάνοι
μαζώνονται και πααίνουνε μες στο καμπαναριό
σκοτώσουνε τον Πέτρο το καπετάνιο.
Πετρούσος καπετάνιος το Θεό παρακαλεί.
Πού είστε κοριτσάκια μου να κάμ'τε αναφορά
παίρνουν τα παλικάρια σας και μείν'τε μοναχά.
Από τη Πόλη όσο δω θα στρώσω γκαντιφέ
αμάν, θα στρώσω γκαντιφέ
στη σκάλα στην πανώσκαλα στα ψ'λά τ' σκαλοπατίκ'
σκαλίζουνε βαθιά στη γη, αμάν, βαθιά στη γη
και βρήκαν ανθρωποκόκαλα, αμάν, βρε κόκαλα».

Προζούμ' λέει ν ανέβαινε
κορά- κοράσιν το ζυμώνει

έχει ντον ή- ντον ήλιο πρόσουπο
και του και του φεγγάρ' αστήθι.

Προζούμ' λέει ν ανέβαινε κοράσιν το ζυμώνει
έχει ντον ήλιο πρόσουπο και του φεγγάρ' αστήθι.

Στράτες μου φαρδιές πλατές
για να φαρδομπλαταίνεστε
για να φαρδομπλαταίνεστε
να σας διαβεί τ' αντρόγυνο.

Μια μανούλα
μια μαύρη μανούλα
βγήκε και ρουτάει
για τον καπετάνιο τ'ς
βγήκε και 'ξετάζ'.
Κι ένας Κωστάκης μια φορά εις το σχολειό του πάει
ξέχασε τη μελάνη του
ξέχασε τη μελάνη του γυρίζει να την πάρει
βλέπει και τη μανούλα του
βλέπει και τη μανούλα του με Τούρκο 'γκαλιασμένη.
Καλά μαμά καλά μαμά
καλά μαμά καλά μαμά το βράδυ στον πατέρα.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο
τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τι είδανε τα μάτια μου
ό,τι είδανε τα μάτια μου και ό,τι άκουσαν τ' αφτιά μου.
Παίρνει ο Τούρκος το παιδί
παίρνει ο Τούρκος το παιδί και σαν αρνί το σφάζει.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί
πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
΄Εχω δυο μέρες να τον δω
έχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον διαβάσω.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο
παίρνει καβάλα τ' άλογο και στη μητέρα τ' πάει.
Πού 'ναι μητέρα μ' το παιδί
πού 'ναι μητέρα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Τον άλλαξα τον χτένισα
τον άλλαξα το χτένισα και στο σχολειό του πήγε.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.

Κι αν δε φανεί κι αν δε θα ’ρθει
κι αν δε φανεί κι αν δε θα ’ρθει θα ’ρθω να τον ξεγράψω.
Κάτσε άντρα μ’ να φας ψωμί ψαριά τηγανισμένα.
Την ώρα που ’τρωγε ψωμί
την ώρα που ’τρωγε ψωμί το ψάρι εμιλούσε.
Αν είσαι Τούρκος φάγε με
αν είσαι Τούρκος φάγε με
κι αν είσαι ο πατέρας μου
κι αν είναι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

΄Ενας Κωστάκης μια φορά εις το σχολειό του πάει
ξέχασε τη μελάνη του γυρίζει να την πάρει
βλέπει και τη μανούλα του με Τούρκο ’γκαλιασμένη.
Καλά μαμά καλά μαμά το βράδυ στον πατέρα.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τι είδανε τα μάτια μου και ό,τι άκουσαν τ’ αφτιά μου.
Παίρνει ο Τούρκος το παιδί και σαν αρνί το σφάζει.
Πού ’ναι γυναίκα μ’ το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
΄Εχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον διαβάσω.
Παίρνει καβάλα τ’ άλογο και στη μητέρα τ’ πάει.
Πού ’ναι μητέρα μ’ το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Τον άλλαξα το χτένισα και στο σχολειό του πήγε.
Παίρνει καβάλα τ’ άλογο.
Πού ’ναι γυναίκα μ’ το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Κι αν δε φανεί κι αν δε θα ’ρθει θα ’ρθω να τον ξεγράψω.
Κάτσε άντρα μ’ να φας ψωμί ψαριά τηγανισμένα.
Την ώρα που ’τρωγε ψωμί το ψάρι εμιλούσε.
Αν είσαι Τούρκος φάγε με
κι αν είναι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

Κίνησα να πάω πέρα
με τον κρύο τον αέρα
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
πού να βρω κλειδί ν’ ανοίξω
πού να βρω κλειδί ν’ ανοίξω
μ’ έριξε Θεός και βρήκα
μ’ έριξε Θεός και βρήκα
άνοιξα και μπήκα μέσα
άνοιξα και μπήκα μέσα
βρίσνω ν μπίτα στο πλαστήρι
βρίσνω ν μπίτα στο πλαστήρι
και την κότα στο μπακούρι
Ιίχου!
και την κότα στο μπακούρι
κι ο σχατζόχοιρος χορεύει
κι ο σχατζόχοιρος χορεύει
κι ο λαγός παίζει τη λύρα

κι ο σχατζόχοιρος χορεύει
κι ο σχατζόχοιρος χορεύει
π' αγαπάει την αχιλώνα
π' αγαπάει την αχιλώνα
και την κάνει με το μάτι
και την κάνει με το μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
να σου δώσω μαύρο μάτι
να σου δώσω μαύρο μάτι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
και το κόκκινό σου χείλι.

Κίνησα να πάω πέρα
με τον κρύο τον αέρα
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
πού να βρω κλειδί ν' ανοίξω
μ' έριξε Θεός και βρήκα
άνοιξα και μπήκα μέσα
βρίσνω ν μπίτα στο πλαστήρι
και την κότα στο μπακούρι
κι ο σχατζόχοιρος χορεύει
κι ο λαγός παίζει τη λύρα
κι ο σχατζόχοιρος χορεύει
π' αγαπάει την αχιλώνα
και την κάνει με το μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
να σου δώσω μαύρο μάτι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
και το κόκκινό σου χείλι.

Θέλω να βγάλω μια φωνή
θέλω να βγάλω μια φωνή φοβούμαι απ' το κάστρο, *βάι αμάν αμάν*
φοβούμαι απ' το κάστρο
να μην κορώσει και καγεί
να μην κορώσει και καγεί το πρόσωπό ντι τ'ς τ' άσπρο, *βάι αμάν αμάν*
το πρόσωπό ντι τ'ς τ' άσπρο
να γίνονταν να πάγιναν
να γίνονταν να πάγιναν η τσόχα μου καράβι, *βάι αμάν αμάν*
η τσόχα μου καράβι
και γω να γίνω καραβοκύρ'ς
και γω να γίνω καραβοκύρ'ς ν' ανέβω και να πάγω, *βάι αμάν αμάν*
ν' ανέβω και να πάγω
ν' ανέβαινα να κοίταζα
ν' ανέβαινα να κοίταζα σε τι τραπέζια τρώγει, *βάι αμάν αμάν*
σε τι τραπέζια τρώγει

και τι χιράκια την κιρνούν
και τι χιράκια την κιρνούν και τα δικά μου τρέμουν, *βάι αμάν αμάν*
και τα δικά μου τρέμουν
και τι ματάκια τη βλέπουνε
και τι ματάκια τη βλέπουνε και τα δικά μου κλαίνε, *ωχ αμάν αμάν*
και τα δικά μου κλαίνε.

Θέλω να βγάλω μια φωνή φοβούμαι απ' το κάστρο
να μην κορώσει και καγεί το πρόσωπό ντι τ'ς τ' άσπρο
να γίνονταν να πάγιναν η τσόχα μου καράβι
και γω να γίνω καραβοκύρ'ς ν' ανέβω και να πάγω
ν' ανέβαινα να κοίταζα σε τι τραπέζια τρώγει
και τι χιράκια την κιρνούν και τα δικά μου τρέμουν
και τι ματάκια τη βλέπουνε και τα δικά μου κλαίνε.

Σαράντα μούλες φόρτωναν όλο φλουρί κι γρόσια
κι άλλες σαράντα τέσσερις όλο μαργιρατάρι
τραγούδαγε και πάγηνε και τι τραγούδι λέγει.
Μα τι καλό βουνό 'ναι 'φτό και Μπρούσαρους δεν τρέχει.
Γυρίζει βλέπει πίσω ντου τις μούλες ξιφουρτώνουν
χωρίζει και ο βόιβοντας πάγει στο μπιζιργιένη
δε ρώτησε δεν κοίταξε μόν' μαχαιριά τον μπήνει
ύστερα τόνε ρώτησε, α πού είσαι ρε μπιζιργιέν'
'πό πού κρατάει η ρίζα σ'.
Η μάνα μ' ήταν Βενετιά μπαμπάς μου απ' την Πόλη
αδερφός μου ήταν Μπρούσαρος και εγώ ο μπιζιργένης.
Ας το 'λεγες ρε αδερφέ να μη σε μαχαιρώσω.
Πά' στ' άλογο τον έριξε και στο γιατρό τον πάει.
Για δες γιατρέ και γιάτρεψε αυτόν τον αδερφό μου.
Πολλές γιαράδες γιάτρεψα τέτοια πληγή δεν είδα.
Το δαχτυλίδι τ' έβγαλε στ' αχείλι του το σέρνει.
Πώς βγήκε τ' αδερφό μ' ψυχή ας βγει και ν η δικιά μου.
Βάγιω βάγιω τω Βαγιώ
ως την άλλ' την Κυριακή
ως την άλλ' την Κυριακή
μι ντα κόκκινα τ' αβγά
μι ντα κόκκινα τ' αβγά
μι ντη σούβλα του τσιτσί
μι ντη μπούκλα το κρασί.

Βάγιω βάγιω τω Βαγιώ
ως την άλλ' την Κυριακή
μι ντα κόκκινα τ' αβγά
μι ντη σούβλα του τσιτσί
μι ντη μπούκλα το κρασί.

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
καβάλα πα στην εκκλησά γεννιά στολίδια βάζεις
βάζεις και τα 'ποδήματα τ' αργυροφτερνισμένα.

Βάγιω βάγιω τω Βαγιώ
ως την άλλ' την Κυριακή
μι τα κόκκινα τ' αβγά
με ντη σούβλα του τσιτσί
με ντη μπούκλα το κρασί.

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
καβάλα πάεις στην εκκλησιά γεννιά στολίδια βάζεις
βάζεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αστήθι
βάζεις και τα 'ποδήματα σ' αργυροφτερνισμένα.
΄Ενα μικρό μικρούτσικο Σαββάτο μέρα γεννήθηκε
Σαββάτο μέρα γεννήθηκε την Κυριακή βαφτίστηκε
την Κυριακή βαφτίστηκε κι η μάνα που το βύζανε
η μάνα που το βύζανε η ρόγα ασημένια.

Περπερούνα περπατεί
το Θεό παρακαλεί
το Θεό παρακαλεί.
Βρέξε Κύριο μ' μια βροχή
βρέξε Κύριο μ' μια βροχή
μια βροχή καλή βροχή
μια βροχή καλή βροχή
στα σταράκια στα κ'θαράκια
στα σταράκια στα κ'θαράκια
και της μπάμπως τα κουκάκια.

Περπερούνα περπατεί
το Θεό παρακαλεί.
Βρέξε Κύριο μ' μια βροχή
μια βροχή καλή βροχή
στα σταράκια στα κ'θαράκια
και της μπάμπως τα κουκάκια.

Σήμερα μαύρος ουρανός
σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και δυχατέρα
μάνα και δυχατέρα
μάνα χωρίζει το παιδί
μάνα χωρίζει το παιδί και το παιδί τη μάνα
και το παιδί τη μάνα.

Σ’ αφήνω γεια μανούλα μου
σ’ αφήνω γεια μανούλα μου τρία λογιώ φαρμάκια
τρία λογιώ φαρμάκια
το ’να να πίνεις το πρωί
το ’να να πίνεις το πρωί τ’ άλλο το μεσημέρι
τ’ άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το φαρμακερό
το τρίτο το φαρμακερό το βράδυ όταν πλαγιάσεις
το βράδυ όταν πλαγιάσεις.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και δυχατέρα
μάνα χωρίζει το παιδί και το παιδί τη μάνα
Σ’ αφήνω γεια μανούλα μου τρία λογιώ φαρμάκια
το ’να να πίνεις το πρωί τ’ άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το φαρμακερό το βράδυ όταν πλαγιάσεις.

Μαρ’ μηλιά μου νερατζά μου
φούντωσις κλωνάρωσις
φούντωσις κλωνάρωσις
και στο ίσκιο σ’ έκατσα
και στο ίσκιο σ’ έκατσα
το μαντιλάκι μ’ έχασα
το μαντιλάκι μ’ έχασα
κι όποιος το βρει να το χαρεί.

Μαρ’ μηλιά μου νερατζά μου
φούντωσις κλωνάρωσις
και στο ίσκιο σ’ έκατσα
το μαντιλάκι μ’ έχασα
κι όποιος το βρει να το χαρεί.

Κίν’σα να πάνω στην ξενιτιά
βγαίνανε κλέφτες καρσί μου
μι παίρναν τρία μηνώ πιδί
μι παίρναν τρία μηνώ πιδί
το παίρνουν και το σφάζουν
βάναν το μπαμπά τ’ να το γδέρν’
βάναν το μπαμπά τ’ να το γδέρν’
βάναν και τ’ μάνα τ’ να το ψήν’
το ’ψηνι κι το ’κλαιγεν
το ’ψηνι κι το ’κλαιγεν
το ’κλαιγεν και το ’λεγεν.
Πιδάκι μου πουλάκι μ’
πιδάκι μου πουλάκι μ’

να ήταν ξένος απόξενος
κι αυτός ήταν ι κουνιάδος μου.
Σώπασε νυφούλα μ' σώπασε
γω θα σε κάνω 'σημένιο παιδί
και φλουρένια ματάκια.
Τι να το κάμω κουνιάδο μ'
τ'ασημένιο το παιδί
και τα φλουρένια ματάκια
θα θέλει να μι χορατέψ'
θα θέλει να μι περπατήσ'.

Κίν'σα να πάνω στην ξενιτιά
βγαίνανε κλέφτες καρσί μου
μι παίρναν τρία μηνώ πιδί
το παίρνουν και το σφάζουν
βάναν το μπαμπά τ' να το γδέρν'
βάναν και τ' μάνα τ' να το ψήν'
το 'ψηνι κι το 'κλαιγεν
το 'κλαιγεν και το 'λεγεν.
Πιδάκι μου πουλάκι μ'
να ήταν ξένος απόξενος
κι αυτός ήταν ι κουνιάδος μου.
Σώπασε νυφούλα μ' σώπασε
γω θα σε κάνω 'σημένιο παιδί
και φλουρένια ματάκια.
Τι να το κάμω κουνιάδο μ'
τ'ασημένιο το παιδί
και τα φλουρένια ματάκια
θα θέλει να μι χορατέψ'
θα θέλει να μι περπατήσ'.

Καλάνε Γιάννης χαρά
καλά τον κόσμο καλά
καλά τον κόσμο καλά
καλά τα παλικάρια
καλά τα παλικάρια
κι όλες τ'ς 'ραβωνιασμένες
κι όλες τ'ς 'ραβωνιασμένες
χήρες και παντρεμένες.

Καλάνε Γιάννης χαρά
καλά τον κόσμο καλά
καλά τα παλικάρια
κι όλες τ'ς 'ραβωνιασμένες
χήρες και παντρεμένες.

Σ’ όσια αμπέ- και σ’ όσια αμπέ-
σ’ όσια αμπέλια διάειρα
γλυκό σταφύλ’ δεν ήβρα
κι ωχ καλέ Αρβανιτοπούλα
σαν το δικό σ’ σαν το δικό σ’
σαν το δικό σου το σταφύλ’
καραμπουγιά βαμμένο
δέσε κόρη το μαντίλι.
Το ’μασα κι από το ’μασα
στο μαντιλάκι μ’ το ’δεσα
έβαψε το μαντίλι μ’
σ’ ιννιά μποτά- σ’ ιννιά μποτά-
σ’ ιννιά μποτάμια το ’πλυνα
έβαψαν τα ποτάμια
κι ωχ καλέ Αρβανιτοπούλα
πάει πέρδικα πάει πέρδικα
πάει πέρδικα να πιει νερό
έβαψαν τα φτερίτσια τ’ς
κι ωχ καλέ Αρβανιτοπούλα
αχ, πετώντας και διαειρόντας
έβαψαν τα τσαΐρια
κι ωχ καλέ Αρβανιτοπούλα.

Σ’ όσια αμπέλια διάειρα
γλυκό σταφύλ’ δεν ήβρα
σαν το δικό σου το σταφύλ’
καραμπουγιά βαμμένο
δέσε κόρη το μαντίλι.
Το ’μασα κι από το ’μασα
στο μαντιλάκι μ’ το ’δεσα
έβαψε το μαντίλι μ’
σ’ ιννιά μποτάμια το ’πλυνα
έβαψαν τα ποτάμια
πάει πέρδικα να πιει νερό
έβαψαν τα φτερίτσια τ’ς
πετώντας και διαειρόντας
έβαψαν τα τσαΐρια.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα, *μάνα μου γλυκιά*
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα, *μάνα μου γλυκιά*.
Φεύγω μανούλα μ’ μακριά φεύγω και δε θα έρθω, *μάνα μου γλυκιά*
αφήνω γεια στο μαχαλά και γεια στα κοριτσάκια, *μάνα μου γλυκιά*
αφήνω και στη μάνα μου τρία λογιώ φαρμάκι, *μάνα μου γλυκιά*
το ’να να πίνει το πρωί τ’ άλλο το μεσημέρι, *μάνα μου γλυκιά*
το τρίτο το φαρμακερό όταν θα πάει να πέσει, *μάνα μου γλυκιά*
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις, *μάνα μου γλυκιά*.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα.
Φεύγω μανούλα μ' μακριά φεύγω και δε θα έρθω
αφήνω γεια στο μαχαλά και γεια στα κοριτσάκια
αφήνω και στη μάνα μου τρία λογιώ φαρμάκι
το 'να να πίνει το πρωί τ' άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το φαρμακερό όταν θα πάει να πέσει
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις.

Σι πολλές χαρές κι αν πήγα
τέτοιο αντρόγυνο δεν είδια
τέτοιο αντρόγυνο δεν είδια
νύφη 'ταν περιστεράκι
νύφη 'ταν περιστεράκι
κι γαμπρός χελιδονάκι
κι γαμπρός χελιδονάκι
είχι μέση δαχτυλίδι
είχι μέση δαχτυλίδι
ήταν σαν το κυπαρίσσι.

Σι πολλές χαρές κι αν πήγα
τέτοιο αντρόγυνο δεν είδια
νύφη 'ταν περιστεράκι
κι γαμπρός χελιδονάκι
είχι μέση δαχτυλίδι
ήταν σαν το κυπαρίσσι.

Στη Νέα Βύσσα κατάγιαται όλ' η οικογένειά μου
Καζάκη τον πατέρα μου και Ζήσιο τ' όνομά μου.
Απ' το χωράφι γύριζα μία Δευτέρα βράδυ
η τύχη μου το έγραψε να κατεβώ στον Άδη.
Στ' αμάξι απάν' κοιμόμουνα στον ύπνο βυθισμένος
βάζει η γυναίκα τις φωνές ξυπνάω τρομαγμένος
ξυπνώ βλέπω αντίκρα μου τον φίλο μ' Παναγιώτη
αυτός ο ίδιος ήτανε μου 'φαγε τη νιότη
αυτοστιγμεί κατέβηκε τραβάει το μαχαίρι
δυο μαχαιριές μου έδωσε με το δεξί το χέρι.
Αμέσως πέφτω καταγή σαν ψάρι να σπαράζω.
Τρέξτε νερό προφτάσατε αδέλφια μου, φωνάζω.
Μην κλαις μανούλα μ' μη θρηνείς έτσι ήταν το γραμμένο
να με σκοτώσουν άδικα εμένα τον καημένον
πάνε να πεις στους φίλους μου...

[Ε]μάθατι τι έχει γίνει μες στης Βύσσας το χωριό

σκότωσαν τον Κωσταντίνο έρχονταν απ' το νονό τ'.
Τρεις μήνις τον κυνηγούσαν για να τον σκοτώσουνε
κι την Πασχαλιά απ' τον βρήκαν δεν μπόρ'σι να γλιτωθεί.
Με τον κόκκινο του μπό'ου το μπουκάλι το κρασί
ύπουλο καρτέρ' τον είχαν ύπουλα βγήκαν καρσί.
Κωσταντής χαμογελούσι για αστείο το 'πιασι.
Τι 'νι αυτά πιδιά που κάν'τι φύγιτι κι αφήστι με.
Το ριβόλ' στο 'φτί του βάζουν κι οι δυο χαμογελούν
τον προσβέλνουν και τον βρίζουν κι τη σφαίρα τον τραβούν.
Ξέειρι Κωνσταντίνος κάτω σαν τ' αρνί σωριάστηκι
έτρεξι όλος ο κόσμος για να διουν τι έγινι
άναψαν ένα κεράκι το 'δωσαν να το κρατήσ'
Κωσταντίνος ξεψυχούσι δεν μπορούσι να μιλήσ'.
Δεν είν' μάνα τ' να τον κλάψει κι η γυναίκα τ' να τον δγιεί
τον έκλαιγι ο κόσμος που 'χι γύρω μαζευτεί.
Άμα το 'μαθ' η γυναίκα τ' κι η μάνα τ' σαν τ' άκουσε
έξεψανε το αμάξι αγκαλιά τον πήρανε
τον έκλιγι η γυναίκα τ' τον έκλιγι το χωριό
τον έκλιγι κι η μάνα τ' που τον είχι υστερνό.

Τρεις Βυσσιωτούλες ήμασταν τρία κορίτσα αφράτα
πήραν άκρα τον ποταμό
πήραν άκρα τον ποταμό στον άμμο κι αγ'νατίσαν
και ένας ψαράς που ψάρευε
κι ένας ψαράς που ψάρευε στέκει και τα ρωτάει.
Τι θέλετε κορίτσια μου
τι θέλετε κορίτσια μου σ' αυτόν τον άγριον καιρό.
Καλέ βαρβά καλέ νταή
καλέ βαρβά καλέ νταή δεν τ' άκ'σις δεν το ξέρεις
τα τούρκικα στρατεύματα
τα τούρκικα στρατεύματα μάς πάτ'σαν το χωριό μας
μας κάψανε τα σπίτια μας
μας κάψανε τα σπίτια μας μάς πήραν και το βιο μας.
Ελάτε σεις κορίτσια μου
ελάτε σείς κορίτσια μου για να σας βγάλω πέρα.
Την προσευχή τ'ς εκάμανε
την προσευχή τ'ς εκάμανε και πέσαν μες στον ποταμό.

Τρεις Βυσσιωτούλες ήμασταν τρία κορίτσα αφράτα
πήραν άκρα τον ποταμό στον άμμο κι αγ'νατίσαν
κι ένας ψαράς που ψάρευε στέκει και τα ρωτάει.
Τι θέλετε κορίτσια μου σ' αυτόν τον άγριον καιρό.
Καλέ βαρβά καλέ νταή δεν τ' άκ'σις δεν το ξέρεις
τα τούρκικα στρατεύματα μάς πάτ'σαν το χωριό μας
μας κάψανε τα σπίτια μας μάς πήραν και το βιο μας.
Ελάτε σείς κορίτσια μου για να σας βγάλω πέρα.
Την προσευχή τ'ς εκάμανε και πέσαν μες στον ποταμό.

Παλικαράκι μ' όμορφο στο φέσι σ' έχεις φούντα
ήρθι κιρός ν' αρ'βωνιαστείς κι τα φλουρούδια σ' πού 'ν' τα.
Κι τα φλουριά τα 'τοίμασα κι το κουμπί του έχου
κι κείνο εσύ που το ζητάς μες στο ντιντί τού έχω.

΄Ενα τουρκό- τουρκόμπαιδο κι ένα βασιλοπαίδι
μια Ρωμιομπούλα αγαπάει
μια Ρωμιομπούλα αγαπάει κι θέλει να την πάρει
κι η Ρωμιομπούλα δε τον θέλ'
κι η Ρωμιομπούλα δε τον θέλ' δε θέλει να τον ξέρει
παίρνει τα όρη τα βουνά
παίρνει τα όρη τα βουνά παίρνει και τα λαγκάδια
τον Αϊ-Γιώργη αντίκρισε.
Συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου κρύψε με απ' τον Τούρκο
κι ανοίξανε τα σύννεφα
ανοίξανε τα σύννεφα κι χάθ'κι η κόρη μέσα
να και ο Τούρκος έφτασε
να και ο Τούρκος έφτασε με τ' άλογο στο χέρι.
Συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου
συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου φανέρωσε την κόρη
θα σε χαρίσω μάλαμα
θα σε χαρίσω μάλαμα κι όλο καθάριο ασήμι
και με τα βουβαλόμαξα
και με τα βουβαλόμαξα θα κουβαλώ το λάδι.
Ανοίξανε τα σύννεφα
ανοίξανε τα σύννεφα κι φάν'κι η κόρ' 'πό μέσα
την πιάνει ο Τούρκος 'π' τα μαλλιά
την πιάνει ο Τούρκος 'π' τα μαλλιά και στ' άλογο τη ρίχνει.
Άσε με Τούρκε 'π' τα μαλλιά
άσε με Τούρκε 'π' τα μαλλιά και πιάσε με απ' το χέρι
εγώ άλλον δεν αγαπώ
εγώ άλλον δεν αγαπώ μόν' το Θεό και σένα.

΄Ενα τουρκόμπαιδο κι ένα βασιλοπαίδι
μια Ρωμιομπούλα αγαπάει κι θέλει να την πάρει
κι η Ρωμιομπούλα δε τον θέλ' δε θέλει να τον ξέρει
παίρνει τα όρη τα βουνά παίρνει και τα λαγκάδια
τον Αϊ-Γιώργη αντίκρισε.
Συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου κρύψε με απ' τον Τούρκο
ανοίξανε τα σύννεφα κι χάθ'κι η κόρη μέσα
να και ο Τούρκος έφτασε με τ' άλογο στο χέρι.
Συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου φανέρωσε την κόρη
θα σε χαρίσω μάλαμα κι όλο καθάριο ασήμι
και με τα βουβαλόμαξα θα κουβαλώ το λάδι.
Ανοίξανε τα σύννεφα κι φάν'κι η κόρ' 'πό μέσα
την πιάνει ο Τούρκος 'π' τα μαλλιά και στ' άλογο τη ρίχνει.

Άσε με Τούρκε ’π’ τα μαλλιά και πιάσε με απ’ το χέρι
εγώ άλλον δεν αγαπώ μόν’ το Θεό και σένα.

Άκουσα και ένα νέο στης Ελλάδας τον καιρό
πνίγηκ’ ένα Βυσσιωτάκι εις τον ΄Εβρο ποταμό
ρίχτ’κι για να κολυμπήσει ρίχτ’κι για να πιει νερό
ρίχτ’κι για να πιάσει ψάρια εις τον ΄Εβρο ποταμό
έπεσε σατσμάς ’πό πάνω και τον πήρε αποκάτ’.
Τρέξετε βρε αρκαντάσια χάνομι πινή’ομι.
΄Ηταν Τούρκοι από πέρα άκουσαν το σαματά
και ριχτήκαν στο ποτάμι τον σαρντίσαν τα σκυλιά
και τον πήραν το κεφάλι και το πήγαν στον πασά
τα ματάκια του δακρύζαν και το στόμα του μιλά.
Χαιρετίσματα να πάτε τη μανούλα μου πολλά
τρία παιδάκια την απόμ’καν ας τα έχ’ στην αγκαλιά
χαιρετίσματα να πάτε και την αδελφή μ’ πολλά
να τα βάψει όλα μαύρα και να γίνει καλογριά
χαιρετίσματα να πάτε τον πατέρα μου πολλά
να με πάρει με τ’ αμάξι να με πάει στην εκκλησιά
να με δγιουν τα παλικάρια να με δγιουν και τα παιδιά
να με βγάνουν και τραβούδι να το λένε στα χωριά.

Εψές ου τα μεσάνυχτα που τα πουλιά λαλούσαν
και τον καημένον το Σωκράτ’ βαριά τον τυραννούσαν.
Το αχ το βαχ κι αν φώναζε τ’ άκουσε κι ο αδελφός του.
Τι έχεις βρε Σωκράτη μου βαριά κι αναστενάζεις.
Στην Πόλη είν’ η αγάπη μου στο σεβνταλού σοκάκι
και μένα δω μου χτύπησαν στην αδεξά μου πλάτη
και μένα δω με χτύπησαν στην αδεξά μου πλάτη.
Όταν θα με σηκώσουνε τέσσιρα παλικάρια
βάρα το κεφαλάκι σου με πέτρες με λιθάρια
βάρα το κεφαλάκι σου με πέτρες με λιθάρια.
Όταν θα με πηγαίνουνε στης εκκλησάς την πόρτα
τότες θα βάλεις μια φωνή να μαραθούν τα χόρτα.
Όταν θα με πηγαίνουνε στης εκκλησάς τη μέση
τότες θα βάλεις μια φωνή κι ο ουρανός να φέξει.
Όταν θα με πηγαίνουνε στο μνήμα να με θάψουν
τότες θα βάλεις μια φωνή νέοι και γέρ’ να κλάψουν.
Όταν τα κοκαλάκια μου τα μάσουν στο πανέρι
τότες μελαχρινούλα μου να κάνεις άλλο ταίρι.

Εψές ου τα μεσάνυχτα που τα πουλιά λαλούσαν
και τον καημένον το Σωκράτ’ βαριά τον τυραννούσαν.
Το αχ το βαχ κι αν φώναζε τ’ άκουσε κι ο αδελφός του.
Τι έχεις βρε Σωκράτη μου βαριά κι αναστενάζεις.
Στην Πόλη είν’ η αγάπη μου στο σεβνταλού σοκάκι
και μένα δω με χτύπησαν στην αδεξά μου πλάτη.

Όταν θα με σηκώσουνε τέσσιρα παλικάρια
βάρα το κεφαλάκι σου με πέτρες με λιθάρια.
Όταν θα με πηγαίνουνε στης εκκλησάς την πόρτα
τότες θα βάλεις μια φωνή να μαραθούν τα χόρτα.
Όταν θα με πηγαίνουνε στης εκκλησάς τη μέση
τότες θα βάλεις μια φωνή κι ο ουρανός να φέξει.
Όταν θα με πηγαίνουνε στο μνήμα να με θάψουν
τότες θα βάλεις μια φωνή νέοι και γέρ' να κλάψουν.
Όταν τα κοκαλάκια μου τα μάσουν στο πανέρι
τότες μελαχρινούλα μου να κάνεις άλλο ταίρι.

Χόρευαν οι έμορφες κι έσερναν καμάρι
κείν' που σέρνει το χορό γήλιος κι φεγγάρι
κείν' που σέρνει το χορό γήλιος κι φεγγάρι
την είδιε κι ένας Τούρκος θέλει να την πάρει.
Άμια μπε άμια μπε Τούρκος σε γυρεύει.
Σφάζομαι σκοτώνομαι Τούρκο γω δεν παίρω
σφάζομαι σκοτώνομαι Τούρκο γω δεν παίρω.
Mezarcı olurum ben sana bulurum. Νεκροθάφτης γίνομαι και σε βρίσκω
Άμια μπε άμια μπε Τούρκος σε γυρεύει.
Ψαράκι γίνομαι στο νερό θα πλέχω
ψαράκι γίνομαι στο νερό θα πλέχω.
Balıkçı olurum ben sana bulurum. Ψαράς γίνομαι και σε βρίσκω
Άμια μπε άμια μπε Τούρκος σε γυρεύει.
Λουλουδάκι γίνομαι στο μπαΐρ' φυτρώνω
λουλουδάκι γίνομαι στο μπαΐρ' φυτρώνω.
Çiçekçi olurum ben sana bulurum. Ανθοκόμος γίνομαι και σε βρίσκω
Άμια μπε άμια μπε Τούρκος σε γυρεύει.
Πουλάκι γίνομαι στον ουρανό πετάω
πουλάκι γίνομαι στον ουρανό πετάω.
Avcı olurum ben sana bulurum. Κυνηγός γίνομαι και σε βρίσκω

Χόρευαν οι έμορφες κι έσερναν καμάρι
κείν' που σέρνει το χορό γήλιος κι φεγγάρι
την είδιε κι ένας Τούρκος θέλει να την πάρει.
Άμια μπε άμια μπε Τούρκος σε γυρεύει.
Σφάζομαι σκοτώνομαι Τούρκο γω δεν παίρω.
Mezarcı olurum ben sana bulurum. Νεκροθάφτης γίνομαι και σε βρίσκω
Άμια μπε άμια μπε Τούρκος σε γυρεύει.
Ψαράκι γίνομαι στο νερό θα πλέχω.
Balıkçı olurum ben sana bulurum. Ψαράς γίνομαι και σε βρίσκω
Άμια μπε άμια μπε Τούρκος σε γυρεύει.
Λουλουδάκι γίνομαι στο μπαΐρ' φυτρώνω.
Çiçekçi olurum ben sana bulurum. Ανθοκόμος γίνομαι και σε βρίσκω
Άμια μπε άμια μπε Τούρκος σε γυρεύει.
Πουλάκι γίνομαι στον ουρανό πετάω.

Avcı olurum ben sana bulurum. Κυνηγός γίνομαι και σε βρίσκω

Τσαλιά κι αγκάθια πάτησα όσου να σ' αγαπήσω
και τώρα που σ' αγάπησα μου λένε να σ' αφήσω.
Αγάπα με πουλάκι μου πως μ' αγαπούσες πρώτα
του κόσμου λόγια μην ακούς μόν' την καρδούλα μ' ρώτα.
Και γω πουλί μου σ' αγαπώ μα τι μπορώ να κάνω
δεν είναι στο χεράκι μου να έρθω να σε πάρω.
Μη μ' αγαπάς πουλάκι μου κι κόφτεσαι σαν τέλι
όλο το σόι μ' ρώτησα κανένας δεν σι θέλει.

Δέκα χιλιά-να-δες πρόβατα τα βό-νο-σκουν δέκα αδέρφια
τα πέντε πάνουν για το φιλί τα τέ-νε-σσερα για κόρη
άφ'σαν τον Κω-νο-σταντάκ' μαναχόν τα πρό-νο-βατα να φυλάει.

Δέκα χιλιάδες πρόβατα τα βόσκουν δέκα αδέρφια
τα πέντε πάνουν για το φιλί τα τέσσερα για κόρη
άφ'σαν τον Κωσταντάκ' μαναχόν τα πρόβατα να φυλάει.

Το κόκκινο το πράσινο τ' αβγό μες στην καλάθα
τ' αβγό μες στην καλάθα
σήκω κυρά μ' να δώσ'ς τ' αβγό να πάμι σ' άλλο σπίτι
να πάμι σ' άλλο σπίτι.
'Π' άρχοντη σπίτι βγαίνουμι σ' αρχοντικό θα πάμι
σ' αρχοντικό θα πάμι
αρχόντ'ς μι την αρχόντισσα στη σκάλα κατιβαίνουν
στη σκάλα κατιβαίνουν
στη σκάλα στην πυργόσκαλα στην αργυρήν τη σκάλα
στην αργυρήν τη σκάλα
γυρνάει αρχόντ'ς και την κοιτάζ' και την καλοξετάζει
και την καλοξετάζει.
«Κυρά μ' δεν είσαι όμορφη δεν είσαι καραγκιόζα».

Το κόκκινο το πράσινο τ' αβγό μες στην καλάθα
σήκω κυρά μ' να δώσ'ς τ' αβγό να πάμι σ' άλλο σπίτι.
'Π' άρχοντη σπίτι βγαίνουμι σ' αρχοντικό θα πάμι
αρχόντ'ς μι την αρχόντισσα στη σκάλα κατιβαίνουν
στη σκάλα στην πυργόσκαλα στην αργυρήν τη σκάλα
γυρνάει αρχόντ'ς και την κοιτάζ' και την καλοξετάζει.
Κυρά μ' δεν είσαι όμορφη δεν είσαι καραγκιόζα.

Κόρ' αργαλειόν 'ποσκάριαζε στη μέση ντη θαλάσσα
στη μέση ντη θαλάσσα
βάνει τα μ'τάρια ν αργυρά το χτέν' μαλαματένιο
το χτέν' μαλαματένιο

και τη σαΐτα ’πόριχνε ρίχνει θείο μετάξι
ρίχνει θείο μετάξι
και το χεντίδ’ ν απόριχνε ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει μαργαριτάρι.

Κόρ’ αργαλειόν ’ποσκάριαζε στη μέση ντη θαλάσσα
βάνει τα μ’τάρια ν αργυρά το χτέν’ μαλαματένιο
και τη σαΐτα ’πόριχνε ρίχνει θειο μετάξι
και το χεντίδ’ ν απόριχνε ρίχνει μαργαριτάρι.

΄Ενα μικρό μικρούτσικου Σάββατο γεννουμένου
Σαββάτο γεννουμένου
του ’δαν παπάδες κι άραξαν δεσπότες συλλοΐσ’καν
δεσπότες συλλοΐσ’καν.
«Την Κυριακίτσα το ταχιά ήταν και βαπτισμένο
του ’δαν παπάδες κι άραξαν δεσπότες συλλογίστ’καν».

΄Ενα μικρό μικρούτσικου Σάββατο γεννουμένου
του ’δαν παπάδες κι άραξαν δεσπότες συλλοΐσ’καν.
«Την Κυριακίτσα το ταχιά ήταν και βαπτισμένο
του ’δαν παπάδες κι άραξαν δεσπότες συλλογίστ’καν».

Μένα μάνα μου
μ’ αρραβώνιασι
μ’ αρραβώνιασι
και μι πάντριψι
μ’ έδωσε πέρα
πέρα στη Φραγκιά
πέρα στη Φραγκιά
και στ’ν Αγρωμπιλιά
πέρα στη Φραγκιά
και στ’ν Αγρωμπιλιά
κάνω πιθιρό
σαν το σταυραετό
κάνω πιθιρό
σαν το σταυραετό
κάνω πιθιρά
πικρομυγδαλιά
κάνω πιθιρά
πικρομυγδαλιά
τ’ αντραδέρφια μου
μήλο κόκκινο.

Μένα μάνα μου
μ' αρραβώνιασι
μ' αρραβώνιασι
και μι πάντριψι
μ' έδωσε πέρα
πέρα στη Φραγκιά
πέρα στη Φραγκιά
και στ'ν Αγρωμπιλιά
κάνω πιθιρό
σαν το σταυραετό
κάνω πιθιρά
πικρομυγδαλιά
τ' αντραδέρφια μου
μήλο κόκκινο.

Ν απόψε είνι, *αμάν γκέλ αμάν*
ν απόψε είνι σιίσματα
ν απόψε είνι σιίσματα
τ'ς Σουλτάνας τ' αρραβωνιάσματα
τ'ς Σουλτάνας τ' αρρα-, *αμάν γκέλ αμάν*
τ'ς Σουλτάνας τ' αρραβωνιάσματα
τ'ς Σουλτάνας τ' αρραβωνιάσματα
βάνει Σουλτάνα μ' τ' αντιρί
βάνει Σουλτάνα μ', *αμάν γκέλ αμάν*
βάνει Σουλτάνα μ' τ' αντιρί
βάνει Σουλτάνα μ' τ' αντιρί
και το Φώτη καρτερεί
«και Φώτης πάει στο Οζούν Κιπρί
και Ουζουκιπριώτ' τον βάρεσαν
τα ποδάρια τον σακάτεψαν».

Ν απόψε είνι σιίσματα
ν απόψε είνι σιίσματα
τ'ς Σουλτάνας τ' αρραβωνιάσματα
βάνει Σουλτάνα μ' τ' αντιρί
και το Φώτη καρτερεί
και Φώτης πάει στο Οζούν Κιπρί
και Ουζουκιπριώτ' τον βάρεσαν
τα ποδάρια τον σακάτεψαν.

Συμπιθέρα μου καλή
πώς κοιμάσι μαναχή
πώς κοιμάσι μαναχή.

Δεν κοιμούμι μαναχή
δεν κοιμούμι μαναχή
με τον πασά μ' το Διαμαντή
με τον πασά μ' το Διαμαντή
πού 'χ' την πούτσα τ' 'πέναντι.

Συμπιθέρα μου καλή
πώς κοιμάσι μαναχή.
Δεν κοιμούμι μαναχή
με τον πασά μ' το Διαμαντή
πού 'χ' την πούτσα τ' 'πέναντι.

«Βαγγελούδα πλέν' τ' αγγειά
και πασάς την πιάνει τα β'ζά.
Συμπεθέρα μου καλή
πώς κοιμάσαι μαναχή.
Δεν κοιμούμαι μαναχή
με τον πασά μ' τον Διαμαντή
πόχει την πούτσα τ' 'πέναντι.»
Φουντωτή μηλιά τα μήλα φουρτωμένη
φουντωτή μηλιά τα μήλα φουρτωμένη
νιος αρρώ- νιος αρρώστησι
νιος αρρώ- νιος αρρώστησι
νιος αρρώστησι βαριά είναι θα πεθάνει
νιος αρρώστησι βαριά είναι θα πεθάνει.
Φέρτε το φέρτε ντο γιατρό
φέρτε το φέρτε ντο γιατρό
φέρτε ντο γιατρό να γιατρευτώ να γιάνω
φέρτε ντο γιατρό να γιατρευτώ να γιάνω.
Δεν είν' 'π' α- δεν είν' 'π' αρρώστια
δεν είν' 'π' α- δεν είν' 'π' αρρώστια
δεν είν' 'π' αρρώστια δεν είν' βαριά ν αστένεια
δεν είν' 'π' αρρώστια δεν είν' βαριά ν αστένεια
[μόν' της νύ- μόν' της νύφ'ς καημός
μόν' της νύ- μόν' της νύφ'ς καημός
μόν' της νύφ'ς καημός της νύφ'ς βαριά ν αρρώστια.]

Φουντωτή μηλιά τα μήλα φουρτωμένη
νιος αρρώστησι βαριά είναι θα πεθάνει.
Φέρτε ντο γιατρό να γιατρευτώ να γιάνω.
Δεν είν' 'π' αρρώστια δεν είν' βαριά ν αστένεια
[μόν' της νύφ'ς καημός της νύφ'ς βαριά ν αρρώστια.]

Νάνι νάνι νάνι
νάνι το παιδούδι μ' νάνι
ήρθε ύπνος να το πάρει
να το πάει τ' αγά τ' αμπέλι
να κοιμάται σαν τ' αρνούδι
σαν τ' αρνούδ' σαν το κατσ'κούδι
που κοιμάται στο κλαδούδ'
στο κλαδούδ' στο πουρναρούδ'
νάνι το παιδούδι μ' νάνι
να το φέρ' μπαμπάς τ' μπομπούλια
κι η καρακαντούνα μήλο.
«...είδα καλή μ' παντρεύονταν κι άλλον καλόν πως παίρνει
και μένα με ξαπάργιασε σαν καλαμιά στον κάμπο
το γλήγορον το σέλωνα στη μέσ' στο σταυροδρόμι
όσον να πω πολλά τα ét' διαβαίν' σαράντα ράχες
κι όσο να μ' πουν ώρα καλή διαβαίν' κι άλλες σαράντα
στη στράτα για που πάαινα στο δρόμο που πααίνω
τη μια γριά ν που σταύρωσα στέκομαι τη ρωτάω.
Για πες μου γριά γερόντισσα θέλου γω για να μάθω
ποιανούς χαρίτσα γένιται.
Και 'δέ ξενός και 'δέ δικός τού γιου μου του χαμένου.
Και πες γριά γερόντισσα στα στέφανα προφταίνω.
Κι αν δε προφτάσεις στα στέφανα στο δώρο θα προφτάσεις.
Και μια δίνει το άλογό τ' στο δώρο και προφταίνει.
Ολ'νούς μαντίλια τ'ς δώριζαν ολ'νούς μαντίλια τ'ς δωρίζουν
τον ξένον τον ξενούτσικον εννιά πηχιώ μαντίλι
όλοι παράδες δώριζαν...».

Να μη 'χα πέ-νε-σ' κι άντα 'πεσα στο γείνορο ν' απού 'δια
είδα καλή-νι μ' παντρεύουνταν
είδα καλή-νι μ' παντρεύουνταν κι άλλον καλόν πως παίρνει
κι μένα μι-νι ξαπάριασι
κι μένα μι-νι ξαπάριασι σαν καλαμιά στον κάμπο
το γλήγουρο-νο τουν σέλωνι.

Να μη 'χα πέσ' κι άντα 'πεσα στο γείνορο ν' απού 'δια
είδα καλή μ' παντρεύουνταν κι άλλον καλόν πως παίρνει
κι μένα μι ξαπάριασι σαν καλαμιά στον κάμπο
το γλήγουρο τουν σέλωνι.

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσι σαν πού θαρείς θα πας ου
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι μήνα κύργιος σ' σι διώχνει.
Κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσε

κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσι κι ουδέ κύριος μ' μι διώχνει
κι εγώ καρδούλα μ' βούρκωσι
κι εγώ καρδούλα μ' βούρκωσι θέλω για να πααίνω.
Κι αν πας Σουλτάνα μ' 'ποβραδί
κι αν πας Σουλτάνα μ' 'ποβραδί να τους καλησπερίσεις
κι αν πας Σουλτάνα μ' το ταχιά
κι αν πας Σουλτάνα μ' το ταχιά να τους καλημιρίσεις.
Καλημέρα σας πεθερ'κά
καλημέρα σας πεθερ'κά, καλώς την νύφη απού 'ρθι.

Ν όλο ν υγειά κι εδώ χαριά.

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσι σαν πού θαρείς θα πας ου
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι μήνα κύργιος σ' σι διώχνει.
Κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσι κι ουδέ κύριος μ' μι διώχνει
κι εγώ καρδούλα μ' βούρκωσι θέλω για να πααίνω.
Κι αν πας Σουλτάνα μ' 'ποβραδί να τους καλησπερίσεις
κι αν πας Σουλτάνα μ' το ταχιά να τους καλημιρίσεις.
Καλημέρα σας πεθερ'κά, καλώς την νύφη απού 'ρθι.

Ανάθιμα μάνη μ' που μ' έκαμις
που μ' έκαμις μάνη μ' καλό κορίτσ'
που μ' έκαμις μάνη μ' καλό κορίτσ'
κι μ' έδουσες μάνη μ' ζουλιάρ' άντρα
κι μ' έδουσες μάνη μ' ζουλιάρ' άντρα
ζουλιάρ'ς ήταν μάνη μ' σκανιάρ'ς ήταν
ζουλιάρ'ς ήταν μάνη μ' σκανιάρ'ς ήταν
και στο χωράφ' μάνη μ' που πάαινε
και στο χωράφ' μάνη μ' που πάαινε
ψωμί νιρό μάνη μ' δεν έπιρνι
ψωμί νιρό μάνη μ' δεν έπιρνι
κι από κατόπ' μάνη μ' τον πάαινα
κι από κατόπ' μάνη μ' τον πάαινα
κι από μακριά μάνη μ' μι λόγιαζε
κι από μακριά μάνη μ' μι λόγιαζε
το βόδ' ξιζεύτ' μάνη μ' κι μένα ζεύτ'
το βόδ' ξιζεύτ' μάνη μ' κι μένα ζεύτ'.
Τράβα τράβα κόρη μ' στην αυλακιά
τράβα τράβα κόρη μ' στην αυλακιά.
Σαν το βόδι μάνη μ' μι λώτριζε
σαν το βόδι μάνη μ' μι λώτριζε.
΄Εχω ν άντρα ψωμί που γένιτι
έχω ν άντρα ψωμί που γένιτι.
Και το ψωμί σ' κόρη μου ψένιτι
και το ψωμί σ' κόρη μου ψένιτι.
΄Εχω ν άντρα παιδί στην κούνια κλαίει
έχω ν άντρα παιδί στην κούνια κλαίει.

Και το παιδί σ' κόρη μ' κοιτάζιτι.

Ανάθιμα μάνη μ' που μ' έκαμις
που μ' έκαμις μάνη μ' καλό κορίτσ'
κι μ' έδουσες μάνη μ' ζουλιάρ' άντρα
ζουλιάρ'ς ήταν μάνη μ' σκανιάρ'ς ήταν
και στο χωράφ' μάνη μ' που πάαινε
ψωμί νιρό μάνη μ' δεν έπιρνι
κι από κατόπ' μάνη μ' τον πάαινα
κι από μακριά μάνη μ' μι λόγιαζε
το βόδ' ξιζεύτ' μάνη μ' κι μένα ζεύτ'.
Τράβα τράβα κόρη μ' στην αυλακιά.
Σαν το βόδι μάνη μ' μι λώτριζε.
΄Εχω ν άντρα ψωμί που γένιτι.
Και το ψωμί σ' κόρη μου ψένιτι.
΄Εχω ν άντρα παιδί στην κούνια κλαίει.
Και το παιδί σ' κόρη μ' κοιτάζιτι.
Σήμερον μαύρος ουρανός σήμερον μαύρη μέρα
σήμερον όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερον βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά οι τρισκαταραμένοι.
Κι ο Κύριος ηθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνον μυστικό για να τον λάβουν όλοι.
Και η Παναγιά η Δέσποινα κάθουνταν μοναχή της
την προσευχή της έκαμνε για τον μονογενή της.
Φωνή εξήρθε 'ξ' ουρανού απ' αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν κυρά μου οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
και τον υγιό σου πιάσανε και στου χαλκιά τον πάνε
και στου Πιλάτου την αυλή εκεί τον τυραννάνε.
Χαλκιά χαλκιά κάντε καρφιά κάντε τρία περόνια.
Και κείνος ο παράνομος βαρεί και κάνει πέντε.
Συ παρα'ιέ που τα 'κανες πρέπει και να τα τάξεις
τι το θέλεις το μάθημα τι το θέλεις την τάξη
βάλτε τα δυο στα πόδια του τ' άλλα τα δυο στα χέρια
το πέμπτο το φαρμακερό βάλτε το στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό να λιγωθεί η καρδιά του.
Και Παναγιά σαν τ' άκουσε πέφτει λιγοθυμάει
σταμνί νερό τής ρίξανε τρία κανάτια μόσχο
και τρία με ροδόσταγμο για να 'ρθ' ο λογισμός της
κι όταν της ήρθε ο λογισμός κι όταν της ήρθ' ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαχτεί φωτιά να πάει να πέσει
ζητεί γκρεμό να γκρεμιστεί για τον μονογενή της.
Μη σφάζεσαι μανούλα μου σφάζεται όλος ο κόσμος
πάνε μανά μ' στο σπίτι σου και κάτσε στη γωνιά σου
βάλε κρασί στο μάστραπα κι αφράτο παξιμάδι
κι όταν λαλήσει ο πετεινός σημάνει και η καμπάνα
τότε να πας στην εκκλησιά ν' ανάψεις τις λαμπάδες

τότε μάνα μ' θ' αναστηθώ να 'χεις χαρές μεγάλες.

΄Ενα Σαββάτο βράδυ μια Κυριακή πρωί
πήγα να σιργιανίσω μες στην εβραϊκή
βλέπω μια 'βριοπούλα που ελουζότανε
με διαμαντένιο χτένι εχτενιζότανε.
Της λέω Εβριοπούλα γίνεσαι χριστιανή
να λούζεσαι Σαββάτο ν' αλλάζεις Κυριακή.
΄Εχω μια σκύλα μάνα μια σκύλα αδερφή
που δεν μπορώ ν' αλλάξω να γίνω χριστιανή.

Γράμμα μου γραμματόσημο και συρματοπλεγμένο
να πάτε στη μανούλα μου να μη με περιμένει.
Μάνα μου τραυματίστηκα και φώναξα μανούλα.
Ούτε μανούλα φάνηκε ούτε και αδερφούλα.
Κυρ λοχαγέ 'λα πάρε με και πάμε στη μανούλα
έχω παιδάκια ορφανά στους δρόμους στα σουκάκια.
Κι ο λοχαγός διέταξε, πάρτε τον τραυματία
μη μας τον πάρουν τα σκυλιά τον παν στη Βουλγαρία.

Σήμερα άσπρος ουρανός σήμερα άσπρη μέρα
σήμερα στεφανώνεται ο αετός και περιστέρα.

Σήμιρα σήμιρα μαύρος ουρανός
σήμιρα σήμιρα μαύρη μέ- σήμιρα μαύρη μέρα
σήμιρα σήμιρα θα χωρίσουνε…

Σήμιρα μαύρος ουρανός σήμιρα μαύρη μέρα
σήμιρα θα χωρίσουνε…

Σηκώνομαι ένα πρωί και βάζω τ' άρματά μου
σελώνω και τον μαύρο μου και για κυνήγι πάω
σκίζω λαγκάδια και πλαγιές βλέπω 'να κυπαρίσσι
βλέπω μια νέα 'πο' 'βγαζε νερό 'πό το πηγάδι.
Καλή σου μέρα λυγερή, καλώς τον καβαλάρη.
Δώσ' μου κορή μ' λίγο νερό να πιω να ξεδιψάσω
να δώσω και στον μαύρο μου νερό 'πό το πηγάδι.
Σαράντα κ'βάδις έβγαλε στα μάτια δεν της είδε
κι απ' τις σαράντα κι ύστερα την είδε δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις κόρη μου και είσαι πικραμένη.
Άντρα έχω στη ξενιτιά μού λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στους τρεις τον πεντυχαίνω
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω
κείνον να τρώει η ξενιτιά μένα το μαύρο ράσο.
Κόρη μου εγώ είμι ι άντρας σου εγώ είμαι και καλός σου.
Ξένε μ' κι αν είσαι άντρας μου αν είσαι και καλός μου
πες μου σημάδια της αυλής τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα έχεις στην πόρτα σου ελιά μες στην αυλή σου

κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο.
Διαβάτης ήσουν πέρασες τα είδες και τα ξέρεις
πες μου σημάδια του σπιτιού τότες θα σε πιστέψω.
Χρυσό καντήλι κρέμεται μπροστά στο εικονοστάσι.
Γείτονοι μου τα είδανε στα είπαν και τα ξέρεις
πες μου σημάδια του κορμιού ……..

Μάνα με τους ιννιά τούς γιους και με τη μια την κόρη
την κόρη τη μονάκριβη την πουλυαγαπημένη
δώδεκα χρόνια έγινε ο ήλιος δε την είδι
στα σκοτεινά λουζότανε στ' αστέρια χτενιζόταν
στην Πούλια στον Αυγερινό έπλεκε τα μαλλιά της.
Προξενητάδες ήρθανε από τη Βαβυλώνα
να πάρουνε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
οχτώ αδερφοί δε θέλανε κι ο Κωσταντίνος θέλει.
Μάνα μου να τη δώσουμε την Αρετή στα ξένα.
.....
στου Κωσταντίνου το μνημάρ' τραβούσε τα μαλλιά της.
Το τάμα που μου έταξες πότε θα μου το κάνεις.
Κι απ' το πολύ το βογκητό εβγήκ' ο Κωσταντίνος
κάνει την πέτρα άλογο τ' αστέρια χαλινάρια
δίνει κλοτσά στο άλογο στην αδερφή τ' πηγαίνει
βρίσκει την Αρετούσα του στ' αστέρια χτενιζόταν.
Άιντε Αρετή να φύγουμε στη μάνα μας να πάμε.
Αν τύχει κι είνι για καλό να λάμψω και να έρτω
κι αν τύχει πάμι για κακό μαύρα να βάλω νά 'ρθω.
Άιντε Αρετή να φύγουμε και όπως θέλεις να 'σαι.
Δίνει κατσά στο άλογο στη μάνα τους πηγαίνουν
στο δρόμο που επήγαιναν πουλιά τους κελαϊδάνε
δεν κελαηδούσαν σαν πουλιά μήδε σα χελιδόνια
παρά λαλούσαν κι έλεγαν μ' ανθρώπινη λαλίτσα.
Για δες θάμα κι αντίθαμα που γένιται στον κόσμο
τέτοια κοπέλα λυγερή να σέρνει πεθαμένος.
Άκουσε Κωσταντίνε μου τι λένε τα πουλάκια.
Πουλιά είναι κι ας κελαϊδούν πουλιά κι ας κελαϊδάνε.
Στο δρόμο που επήγαιναν άλλα πουλιά τους λένε.
Για δες θάμα κι αντίθαμα που γίνεται στον κόσμο
τέτοια κοπέλα λυγερή να σέρνει πεθαμένος.
Μάρτης είναι και κελαϊδούν κι Απρίλης και φωλιάζουν.
Και τότες τον ερώτησε και τότες τον ρωτάει.
Πού είναι το σγουρό σ' μαλλί και το παχύ μουστάκι.
Μεγάλ' αρρώστια πέρασα και πέσαν τα μαλλιά μου.
Για πες μου Κουσταντίνε μου λιβάνι μού μυρίζεις.
Εχτές προχτές επήγαμε κάτω στον Αϊ-Γιάννη
και ο παπάς μάς έριξε με περισσό λιβάνι.
Το λόγο τ' δεν απόσωσε κι από μπροστά της 'χάθη.
Βλέπει τον κήπο της ξερό τα δέντρα μαραμένα
και στον κατώφλιου της μπροστά χορτάρια φυτρωμένα
Χτυπά την πόρτα ……

……τρίζουν.
Αν είσαι Χάρος διάβαινε κι αν είσαι εχθρός μου φύγε
κι αν είσαι πικροχάροντας άλλα παιδιά δεν έχω.
Άνοιξε μάνα άνοιξε κι εγώ είμ' η Αρετή σου.

Κυνηγός που κυνηγούσε μες στο δάσους μια φορά
έτυχε να συναντήσει μια ερημοεκκλησά
έτυχε να συναντήσει μια ερη- μια ερημοεκκλησά
προχωρεί και μπαίνει μέσα με λυπητερή καρδιά
βλέπει μια που προσκυνούσε μια μικρή καλογριά
βλέπει μια που προσκυνούσε μια μικρή μια μικρή καλογριά.
Καλογριά τής λέει το όνομά σου επιθυμώ
τ' όνομά σου κι ας πεθάνω στο ερημοκλήσι αυτό
τ' όνομά σου κι ας πεθάνω στο ερή- στο ερημοκλήσι αυτό.
Πέντε και τριάντα πέντε και πενήντα και οχτώ
αν ζητάς το όνομά μου τ' όνομά μου είν' αυτό
αν ζητάς για τ' όνομά μου τ' όνομά μ' τ' όνομά μου είναι αυτό.

Κυνηγός που κυνηγούσε μες στο δάσους μια φορά
έτυχε να συναντήσει μια ερημοεκκλησά
προχωρεί και μπαίνει μέσα με λυπητερή καρδιά
βλέπει μια που προσκυνούσε μια μικρή καλογριά.
Καλογριά τής λέει το όνομά σου επιθυμώ
τ' όνομά σου κι ας πεθάνω στο ερημοκλήσι αυτό.
Πέντε και τριάντα πέντε και πενήντα και οχτώ
αν ζητάς το όνομά μου τ' όνομά μου είν' αυτό.
Τι έχεις Πουλυξένη μου κι μέρα νύχτα κλαις
κι μένα τη μανούλα σου γιατί δε με το λες.
Τι να σε πω μανούλα μου τι να σε δι'γηθώ
δεν ξέρεις απ' αγάπη κι από κρυφό καημό.
Πες μου το Πολυξένη μ' τον ποιόναν αγαπάς
εγώ θα σε τον δώσου με όλη την καρδιά.
Μανά μου δεν είν' ξένους δεν είναι μακρινός
μόν' είναι ο Γιωργάκης ο πρώτος ανιψός σ'.
Καλύτερα κόρη μου νεκρή να σε ιδώ
παρά γαμπρό να κάνω τον πρώτο μ' ανιψιό.
Μπαίνει μες μπαίνει μες στην κάμαρά της
και βαρό- και βαροκλειδώνιται
ε και παίρνει το φαρμάκι ε και φαρμακώνεται
γύρω γύρω στο κρεββάτι κάθονται εφτά γιατροί
ένας 'πό τον άλλον λέει πως δεν έχει πια ζωή.
Φέρτι μου φέρτι μου τον εραστή μου
δυο λογά- δυο λογάκια να τον πω
δυο λογά- δυο λογάκια της αγάπης να τον αποχωριστώ.
Εραστή μου κι αν πεθάνω μη με θάψεις μακριά
θάψε με μες στην αυλή σου να μου έχεις συντροφιά
άσπρη μα- άσπρη μαύρη μη διαλέξεις

τ' όνομά μ' όνομά μου για να βρεις
τ' όνομά μου Πολυξένη για να μη με λησμονείς.

Τι έχεις Πουλυξένη μου κι μέρα νύχτα κλαις
κι μένα τη μανούλα σου γιατί δε με το λες.
Τι να σε πω μανούλα μου τι να σε δι'γηθώ
δεν ξέρεις απ' αγάπη κι από κρυφό καημό.
Πες μου το Πολυξένη μ' τον ποιόναν αγαπάς
εγώ θα σε τον δώσου με όλη την καρδιά.
Μανά μου δεν είν' ξένους δεν είναι μακρινός
μόν' είναι ο Γιωργάκης ο πρώτος ανιψός σ'.
Καλύτερα κόρη μου νεκρή να σε ιδώ
παρά γαμπρό να κάνω τον πρώτο μ' ανιψιό.
Μπαίνει μες στην κάμαρά της και βαροκλειδώνιται
και παίρνει το φαρμάκι και φαρμακώνεται
γύρω γύρω στο κρεββάτι κάθονται εφτά γιατροί
ένας 'πό τον άλλον λέει πως δεν έχει πια ζωή.
Φέρτι μου τον εραστή μου δυο λογάκια να τον πω
δυο λογάκια της αγάπης να τον αποχωριστώ.
Εραστή μου κι αν πεθάνω μη με θάψεις μακριά
θάψε με μες στην αυλή σου να μου έχεις συντροφιά
άσπρη μαύρη μη διαλέξεις όνομά μου για να βρεις
τ' όνομά μου Πολυξένη για να μη με λησμονείς.
Δώδεκα μεριώ νυφούλα χήρα πάει στη μάνα της
τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της
τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της
και η μάνα της τής λέει, κόρη μ' μην πικραίνεσι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.
Αχ βρε μάνα μ' σκύλα μάνα πώς με λες να παντρευτώ
έχασα τον πρώτο μ' άντρα το δεξί μου το πλευρό
έχασα τον πρώτο μ' άντρα το δεξί μου το πλευρό
ήταν νέος και ωραίος στην Αθήνα ήταν γιατρός
στα καράβια καπετάνιος και στον πόνο μου γιατρός
στα καράβια καπετάνιος και στον πόνο μου γιατρός.

Δώδεκα μεριώ νυφούλα χήρα πάει στη μάνα της
τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της
και η μάνα της τής λέει, κόρη μ' μην πικραίνεσι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.
Αχ βρε μάνα μ' σκύλα μάνα πώς με λες να παντρευτώ
έχασα τον πρώτο μ' άντρα το δεξί μου το πλευρό
ήταν νέος και ωραίος στην Αθήνα ήταν γιατρός
στα καράβια καπετάνιος και στον πόνο μου γιατρός.

Καράβι καραβάκι που πας γιαλό γιαλό
αν πας κατά την Πόλη, *γιαντί μαμά*, πες μού να 'ρθω και γω.
Δεν πάω κατά την Πόλη πάω για τα νησά
πάω για τα νησάκια, *γιαντί μαμά*, που 'χούν γλυκά κρασά
πάω για τα νησάκια, *γιαντί μαμά*, που 'χούν καλά κρασά.
Στο δρόμο που πηγαίναν βρίσκουνε μια μηλιά
με μήλα φορτωμένη, *γιαντί μαμά*, και πάνω μια ξανθιά.
Ξανθιά μ' κατέβα κάτω για θα ν' ανεβώ και γω
να σε κορφολογήσω, *γιαντί μαμά*, σαν το βασιλικό.
Κάνω να πιάσω μήλο, πιάνω το χέρι της
βόηθα Παναγία μου, *γιαντί μαμά*, να γίνω ταίρι της
κάνω να πιάσω κι άλλο πιάνω τις γάμπες της
βόηθα Παναγία μου, *γιαντί μαμά*, να γίνω άντρας της.

Καράβι καραβάκι που πας γιαλό γιαλό
αν πας κατά την Πόλη πες μού να 'ρθω και γω.
Δεν πάω κατά την Πόλη πάω για τα νησά
πάω για τα νησάκια που 'χούν γλυκά κρασά.
Στο δρόμο που πηγαίναν βρίσκουνε μια μηλιά
με μήλα φορτωμένη και πάνω μια ξανθιά.
Ξανθιά μ' κατέβα κάτω για θα ν' ανεβώ και γω
να σε κορφολογήσω σαν το βασιλικό.
Κάνω να πιάσω μήλο πιάνω το χέρι της
βόηθα Παναγία μου να γίνω ταίρι της
κάνω να πιάσω κι άλλο πιάνω τις γάμπες της
βόηθα Παναγία μου να γίνω άντρας της.

Ντνέσκα σαμ τούκα, λιούμπεΣήμερα είμαι εδώ, αγαπημένο μου
ντνέσκα σαμ τούκασήμερα είμαι εδώ
ντνέσκα σαμ τούκασήμερα είμαι εδώ
ούτρε ντα νέμααύριο δεν είμαι
βάτρε να γραντάθα πάω μέσα στην πόλη
ντνέσκα σαμ τούκασήμερα είμαι εδώ
ούτρε ντα νέμααύριο δεν είμαι
βάτρε να γραντά.θα πάω μέσα στην πόλη.

«Στολίζεται η νύφη μας και βάζει τα χρυσά της
βάζει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αστέρι
και το χρυσόν Αυγερινό κορώνα στα μαλλιά της.
Σε γέλασαν πατέρα μου σε πήραν τα παιδί σου
σε πήραν την τριανταφυλλιά μέσα από την αυλή σου.
Νύφη μου το φουστάνι σου αγγέλοι το 'χουν ράψει
και κάτω απ' τον ποδόγυρο τ' όνομά τους έχουν γράψει».

«……χτυπήσανε και τ'Αϊβαλί.

Τρεις μέρες το τριγύριζαν και τρία μερονύχτια
κι από τα τρία κι ύστερα σπάζουν και μπαίνουν μέσα
επιάσαν νιες επιάσαν νιους επιάσαν παλικάρια
επιάσαν και μια νιόνυφη με νιοστεφανωμένη
από τα τέλια στα μαλλιά κι απ' την κνα στα χέρια
πέντε πασάδες την κρατούν και πέντε βιλπασάδες
κι ένα μικρό πασόπουλο κείνο την κάνει ζάφτι.
Για δε μου λες νυφάδα μου 'πέ πού 'ναι ο μπαμπάς σου.
Μπαμπάς μου είναι απ' τ' Αϊβαλί και η μάνα μ' απ' τη Προύσα
έχω και έναν αδερφό λείπει δώδεκα χρόνια
ούτε γραφή μάς έστειλε ούτε κανένα γράμμα.
Για δε μου λες νυφάδα μου που 'σαι αδερφή δική μου».

«Σαράντα μέρες περπατώ
να πάω στον πνευματικό
και πάγω μια και πάγω δυο
δεν τον εβρίσκω μοναχό
πάω μια Κυριακή πουρνό
και τον εβρίσκω μοναχό.
Πάει ο παπάς στην εκκλησιά
πάω και γω στην παπαδιά
πάει ο παπάς στις ώρες του
πάω και γω στις κόρες του.
Παπά μου ξομολόγα με
τα κρίματά μ' συχώρα με.
Τα κρίματά σ' είναι πολλά
και δεν σχωρνιούνται μια φορά».

«Κυνηγός που κυνηγούσε εις στα δάση μια φορά
έτυχε να συναντήσει μια ερημοεκκλησιά
προχωρεί και μπαίνει μέσα βλέπει μια καλογριά.
Καλογρία τ' όνομά σου τ' όνομά σου επιθυμώ.
Τ' όνομά μου δε στο λεω γιατί θα με λυπηθείς
γιατί συ ήσουνα η αιτία καλογρία να με δεις.
΄Ελα πάτησε τον όρκο και παντρέψου μια βραδιά
το φτωχό τον κυνηγάρη που σ' αγάπησε πιστά.
Πώς τον όρκο να πατήσω το Θεό ν' απαρνηθώ
αφού συ ήσουνα η αιτία έτσι μού ήτανε γραπτό.
Η τροφή μου είναι χόρτο το κρεβάτι μου είναι αυτό
και μια πέτρα μαξιλάρι έτσι μού ήτανε γραπτό».

Γαριφαλιά μου πράσινη, *καλέ*
γαριφαλιά μου πράσινη, *καλέ*, πότε θα κοκκινίσεις
πότε θα κοκκινίσεις
να κόψω δυο γαρίφαλα, *καλέ*
να κόψω δυο γαρίφαλα, *καλέ*, να κάνω φροκαλίτσα
να κάνω φροκαλίτσα
να φροκαλώ τη θάλασσα, *καλέ*

να φροκαλώ τη θάλασσα, *καλέ*, ν' αράζουν τα καΐκια
ν' αράζουν τα καΐκια.
΄Ενα καΐκι άραξε, *καλέ*
ένα καΐκι άραξε, *καλέ*, στου βασιλιά την πόρτα
στου βασιλιά την πόρτα
δεν ήταν κει ο βασιλιάς, *καλέ*
δεν ήταν κει ο βασιλιάς, *καλέ*, ούτε η βασιλοπούλα
ούτε η βασιλοπούλα
μόν' ήταν τρεις μιλαχρινές, *καλέ*
μόν' ήταν τρεις μιλαχρινές, *καλέ*, και τρεις βασιλοπούλες
και τρεις βασιλοπούλες
η μια κεντάει τον ουρανό, *καλέ*
η μια κεντάει τον ουρανό, *καλέ*, και η άλλη το φεγγάρι
και η άλλη το φεγγάρι
η τρίτη η μικρότερη, *καλέ*
η τρίτη η μικρότερη, *καλέ*, κεντάει το μαξιλάρι
κεντάει το μαξιλάρι
για να πλαγιάσει ο βασιλιάς, *καλέ*
για να πλαγιάσει ο βασιλιάς, *καλέ*, με τη βασιλοπούλα
με τη βασιλοπούλα.

Γαριφαλιά μου πράσινη πότε θα κοκκινίσεις
να κόψω δυο γαρίφαλα να κάνω φροκαλίτσα
να φροκαλώ τη θάλασσα ν' αράζουν τα καΐκια
΄Ενα καΐκι άραξε στου βασιλιά την πόρτα
δεν ήταν κει ο βασιλιάς ούτε η βασιλοπούλα
μόν' ήταν τρεις μιλαχρινές και τρεις βασιλοπούλες
η μια κεντάει τον ουρανό και η άλλη το φεγγάρι
η τρίτη η μικρότερη κεντάει το μαξιλάρι
για να πλαγιάσει ο βασιλιάς με τη βασιλοπούλα

Αρχόντ' ο γιος αρχόντ' ο γιος παντρεύεται
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα σού κλαιν τα μάτια μου*.
Σαν τ' άκουσε σαν τ' άκουσε η μάνα του
τα δέντρα ξεριζώνει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
τα δέντρα ξεριζώνει, *προσφυγούλα σού κλαιν τα μάτια μου*
πιάνει δυο φί- πιάνει δυο φίδια ζωντανά
και ευθείς τα τηγανίζει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και ευθείς τα τηγανίζει, *προσφυγούλα σού κλαιν τα μάτια μου*.
΄Ελα νύφη μ' έλα νύφη μ' να φας φαΐ
ψάρια τηγανισμένα, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
ψάρια τηγανισμένα, *προσφυγούλα σού κλαιν τα μάτια μου*.
Και με την πρώ- και με την πρώτη πιρουνιά
καρδιά της φαρμακώθη, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
καρδιά της φαρμακώθη, *προσφυγούλα σού κλαιν τα μάτια μου*.

Αχ πεθερά μ' αχ πεθερά μ' λίγο νερό
γιατί η ψυχή μου βγαίνει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
γιατί η ψυχή μου βγαίνει, *προσφυγούλα σού κλαιν τα μάτια μου.*
Εδώ νερό εδώ νερό δε βρίσκεται
κρασί ουδέ πουλέται, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
κρασί ουδέ πουλέται, *προσφυγούλα σού κλαιν τα μάτια μου.*

Αρχόντ' ο γιος παντρεύεται και παίρνει προσφυγούλα.
Σαν τ' άκουσε σαν τ' άκουσε η μάνα του τα δέντρα ξεριζώνει
πιάνει δυο φίδια ζωντανά και ευθείς τα τηγανίζει.
΄Ελα νύφη μ' να φας φαΐ ψάρια τηγανισμένα.
Και πρώτη πιρουνιά καρδιά της φαρμακώθη.
Αχ πεθερά μ' λίγο νερό γιατί η ψυχή μου βγαίνει.
Εδώ νερό εδώ νερό δε βρίσκεται κρασί ουδέ πουλέται.

΄Ενα πουλάκι πέταξε 'πό μέσα απ' την Αθήνα
τα σύννεφα τριγύριζε και την Μακεδονία.
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά της
την πήραν την ξεγύμνωσαν τα όμορφα παιδιά της.
Μάζεψαν γέρους και παιδιά τα παν στη Βουλγαρία
αφήσαν γυναικόπαιδα μες στ' άγρια θηρία.
Να μου 'ξερες μανούλα μου σε ποιό βουνό θ' αράξω
να μου 'στειλνες τα ρούχα μου την Κυριακή ν' αλλάξω.
Εδώ αηδόνια δε λαλούν και κούκοι δε φωλιάζουν
μόνον οι Σέρβοι κι α Γραικοί κλαίνε κι αναστενάζουν.
Το Κίτσοβα ψηλό βουνό Θεέ μ' χαμήλωσέ το
να ιδώ Παγγαίο μια φορά και πάλι ψήλωσέ το.
Μαύρα μου χελιδόνια και άσπρα μου πουλιά
εσείς όπου πετάτε και διαβαίνετε…

«...εσείς όπου πετάτε και διαβαίνετε
περάστε απ' το χωριό μου και χαμηλώσετε
να γράψω ένα γράμμα και μια ψιλή γραφή
να στείλω στην κοπέλα να μη με καρτερεί.
Θέλει τα μαύρα ας βάλει θέλει ας παντρευτεί
θέλει τα ράσα ας βάλει θέλει ας ξενιτευτεί
σ' αυτόν τον τόπο που 'ρθα εδώ θα παντρευτώ
θα πάρω μια γυναίκα δεκαοχτώ χρονώ
της μάγισσας την κόρη της μάγισσας εγγονή
μαγεύει τα ποτάμια και δεν τρέχουνε
μαγεύει τα χορτάρια και δε βγαίνουνε
και μάγεψε και μένα και δεν μπορώ να 'ρθω».
«Ερόδισε η ανατολή και ξημερώνει η δύση
παν τα πουλάκια στη βοσκή κι οι λυγερές στη βρύση
πάω και γω κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου
βρίσκω μια κόρη που 'πλενε σε μαρμαρένια βρύση
τη χαιρετώ δε μου μιλά την κρένω δε μου κρένει.

Κόρη μ' για βγάλε με νερό την καλή μοίρα να 'χεις».

- Τους κουβάδες τους έλεγε «σίκλους».

«Σαράντα σίκλους έβγαλε...»

- « ... στα μάτια δεν την είδα».

- «Σαράντα δυο ...»

- Άντε, πέστε το σεις.

«Γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριαναστενάζεις.
Τον άντρα μου έχω στην ξενιτιά και λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δώδεκα ...»

- «Κι ακόμα δυο τον καρτερώ ...»

«…κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω
θα πάω σ' έρημα βουνά να στήσω μοναστήρι
και στο κελί θα σφαλιστώ και θα μαυροφορέσω
εκείνον να τρώει η ξενιτιά και μένα το μαράζι.
Κόρη μου ο άντρας σου επέθανε ο άντρας σου εχάθη».

- Όχι: «Κόρη μου εγώ είμαι ο άντρας σου, εγώ...»

- «Ψωμί, κερί τον μοίρασε κι είπε να το νερώσεις». Ύστερα είπε αυτός ότι
«εγώ είμαι ο άντρας σου -λέει- …
... ψωμί, τυρί κι αν μοίρασες -λέει- διπλά να στο πλερώσω.
Κόρη μου -λέει- εγώ είμαι ο άντρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου.
Αν είσαι ο άντρας μου» λέει...

- «Δείξε σημάδια και...»

- Κι είπε:
«Έχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου.
Αυτά -λέει- κάποιος κακός μου γείτονας σε το 'πε και το ξέρεις
πες μου σημάδια του σπιτιού και τότες θα πιστέψω.
Ανάμεσα στην κάμαρα χρυσό καντήλι φέγγει
και …… στα μαλλιά σου».
- Και αυτό δεν το πίστεψε και λέει:

«Πες μου σημάδια του κορμιού και τότες θα πιστέψω.
Έχεις ελιά στο στήθος σου...» -και τι άλλο είπε έχεις;
- «Έχεις ελιά στο μάγουλο...»

- Όχι, «έχεις ελιά στο στήθος σου» λέει, κι ακόμα ένα σημάδι είπε, και λέει «εσύ είσαι ο άντρας μου εσύ είσαι και ο καλός μου». «Άνοιξε, αγκαλιαστήκαν» λέει... και τελείωσε το τραγούδι.
(απαγγελία)

«Πατέρα μου κι αν σου 'φταιξα κάνα καιρό κανέναν
τώρα που θα στεφανωθώ να 'ναι συγχωρεμένα».
[Μια μάνα μια καλή μαμά]
μια μάνα μια καλή μαμά απ' τις καλές τις μάνες
απ' τις καλές τις μάνες
είχε ένα γιόκα όμορφο
είχε ένα γιόκα όμορφο πολύ τον αγαπούσε
πολύ τον αγαπούσε
τον έλουζε τον χτένιζε
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σχολειό τον στέλνει
και στο σχολειό τον στέλνει.
Το καλαμάρι ξέχασε
το καλαμάρι ξέχασε γύρισε να το πάρει
γύρισε να το πάρει
βλέπει τη μάνα τ' πο' 'παιζε
βλέπει τη μάνα τ' πο' 'παιζε με δυο με τρεις Εβραίοι
με δυο με τρεις Εβραίοι.
Τι είδαν τα ματάκια μου
τι είδαν τα ματάκια μου θε να τα μαρτυρήσω
θε να τα μαρτυρήσω.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο
τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις
και τι θα μαρτυρήσεις.
Απ' τα μαλλιά το άρπαξε
απ' τα μαλλιά το άρπαξε και στο παχνί το βάζει
και στο παχνί το βάζει
και σαν αρνί το έσφαξε
και σαν αρνί το έσφαξε και στο ταψί το βάζει
και στο ταψί το βάζει.
Να και ο άντρας έρχεται
να και ο άντρας έρχεται με τ' άλογο καβάλα
με τ' άλογο καβάλα.
Γυναίκα πού είναι το παιδί
γυναίκα πού είναι το παιδί πού είναι ο Κωσταντίνος
πού είναι ο Κωσταντίνος.
Τον έλουσα τον χτένισα
τον έλουσα τον χτένισα και στο σχολειό τον 'στείλα
και στο σχολείο τον 'στείλα.
Δίνει βιτσιά το άλογο
δίνει βιτσιά το άλογο πηγαίνει στη δασκάλα
πηγαίνει στη δασκάλα.
Δασκάλα πού είναι το παιδί
δασκάλα πού είναι το παιδί πού είναι ο Κωσταντίνος
πού είναι ο Κωσταντίνος.

΄Εχω τρεις μέρες να τον δω
έχω τρεις μέρες να τον δω και τρεις να τον διαβάσω
και τρεις να τον διαβάσω
και άλλες τρεις αν δεν τον δω
και άλλες τρεις αν δε τον δω θα τον εχαιρετήσω
θα τον εχαιρετήσω.
Βιτσιά δίνει το άλογο
βιτσιά δίνει το άλογο πηγαίνει στη γυναίκα
πηγαίνει στη γυναίκα.
Γυναίκα πού είναι το παιδί
γυναίκα πού είναι το παιδί πού είναι ο Κωσταντίνος
[πού είναι ο Κωσταντίνος.]
Κάτσε να φας κάτσε να πιεις
κάτσε να φας κάτσε να πιεις κι ο Κωσταντίνος θά 'ρθει
κι ο Κωστανίνος θά 'ρθει.
Ακούς τι λέει το ταψί
ακούς τι λέει το ταψί τι λέει το τσανάκι
τι λέει το τσανάκι.
Αν είσαι σκύλος φάγε με
αν είσαι σκύλος φάγε με σκυλί κατάρισέ με
σκυλί κατάρισέ με
κι αν είσαι ο μπαμπάκας μου
κι αν είσαι ο μπαμπάκας μου σκύψε και φίλησέ με
σκύψε και φίλησέ με.
Απ' τα μαλλιά την άρπαξε
απ' τα μαλλιά την άρπαξε στο μύλο την πηγαίνει
στο μύλο την πηγαίνει.
Άλεσε μύλο μ' άλεσε
άλεσε μύλο μ' άλεσε της σκύλας το κεφάλι
της σκύλας το κεφάλι
για να τ' ακούσει ο ντουνιάς
για να τ' ακούσει ο ντουνιάς άλλος να μην το κάνει
άλλος να μην το κάνει.

Μια μάνα μια καλή μάνα απ' τις καλές τις μάνες
είχε ένα γιόκα όμορφο πολύ τον αγαπούσε
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σχολειό τον στέλνει
Το καλαμάρι ξέχασε γύρισε να το πάρει
βλέπει τη μάνα τ' πο' 'παιζε με δυο με τρεις Εβραίοι.
Τι είδαν τα ματάκια μου θε να τα μαρτυρήσω.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα ματρυρήσεις.
Απ' τα μαλλιά το άρπαξε και στο παχνί το βάζει
και σαν αρνί το έσφαξε και στο ταψί το βάζει.
Να και ο άντρας έρχεται με τ' άλογο καβάλα.
Γυναίκα πού είναι το παιδί πού είναι ο Κωσταντίνος.
Τον έλουσα τον χτένισα και στο σχολειό τον 'στείλα.
Δίνει βιτσιά το άλογο πηγαίνει στη δασκάλα.

Δασκάλα πού είναι το παιδί πού είναι ο Κωσταντίνος.
΄Εχω τρεις μέρες να τον δω και τρεις να τον διαβάσω
και άλλες τρεις αν δε τον δω θα τον εχαιρετήσω.
Βιτσιά δίνει το άλογο πηγαίνει στη γυναίκα.
Γυναίκα πού είναι το παιδί πού είναι ο Κωσταντίνος.
Κάτσε να φας κάτσε να πιεις κι ο Κωσταντίνος θα 'ρθει
Ακούς τι λέει το ταψί τι λέει το τσανάκι
Αν είσαι σκύλος φάγε με σκυλί κατάρισέ με
κι αν είσαι ο μπαμπάκας μου σκύψε και φίλησέ με.
Απ' τα μαλλιά την άρπαξε στο μύλο την πηγαίνει.
Άλεσε μύλο μ' άλεσε της σκύλας το κεφάλι
για να τ' ακούσει ο ντουνιάς άλλος να μην το κάνει.

Τα μάθατε τι έγινε στα Γιάννενα στη λίμνη
πνίξανε τις αρχόντισσες και την κυρα-Φροσύνη.
Δε σου 'πα Φροσυνάκι μου μη βάζεις δαχτυλίδι
και σαν το μάθ' Αλή Πασάς σε ρίχνει μες στη λίμνη.
Φύσα βοριά ντελέ βοριά για να φουσκώσει η λίμνη
να βγάλουν τις αρχόντισσες και την κυρα-Φροσύνη
να βγάλουν τις αρχόντισσες και την κυρα-Φροσύνη.
Χίλια καντάρια ζάχαρη θα ρίξω μες στη λίμνη
για να γλυκάνει το νερό να πιει η κυρα-Φροσύνη
για να γλυκάνει το νερό να πιει η κυρα-Φροσύνη.

Τα μάθατε τι έγινε στα Γιάννενα στη λίμνη
πνίξανε τις αρχόντισσες και την κυρα-Φροσύνη.
Δε σου 'πα Φροσυνάκι μου μη βάζεις δαχτυλίδι
και σαν το μάθ' Αλή Πασάς σε ρίχνει μες στη λίμνη.
Φύσα βοριά ντελή βοριά για να φουσκώσει η λίμνη
να βγάλουν τις αρχόντισσες και την κυρα-Φροσύνη.
Χίλια καντάρια ζάχαρη θα ρίξω μες στη λίμνη
για να γλυκάνει το νερό να πιει η κυρα-Φροσύνη.

«Αν ήξερε ο πατέρας σου που γίνετ' η χαρά σου
τα μάρμαρα θα έσκιζε θα 'ρχόταν στη χαρά σου.
Τα μάρμαρα θα έσκιζε να 'ρθει στα στέφανά σου».

«Το κυπαρίσσ' μάνα μου που είχες στην αυλή σου
τώρα το παίρνουμε αλλού και μένεις μοναχή σου».

«΄Ενα τραγούδι θα σας πω επάνω στα κεράσια
τ' αντρόγυνο που γίνηκε να ζήσει να γεράσει».

Βασιλ'κό βασιλ'κό
βασιλ'κόν τον έσπερναν
βασιλ'κόν τον έσπερναν
στου Γιωργάκη μ' τουν ουντά

στου Γιώργακη μ' τουν ουντά
ν άκουσαμ' που φύτρωσι
ν άκουσαμ' πού φύτρωσι
και παραπρασίνισι
και παραπρασίνισι
ντρέπομαι να πα να διω
ντρέπομαι να πα να διω
'πό της χήρας τον υγιό
που φορεί γεράνιο ζ'νάρ'
και γεράνιο μπουτσινάρ'
και γεράνιο μπουτσινάρ'
κίτιρνα μποδήματα
κίτιρνα μποδήματα
που πατάει στα κλήματα
που πατάει στα κλήματα
και στα κλωγυρίσματα
και στα κλωγυρίσματα.

Βασιλ'κόν τον έσπερναν
στου Γιωργάκη μ' τουν ουντά
ν άκουσαμ' που φύτρωσι
και παραπρασίνισι
ντρέπομαι να πα να διω
'πό της χήρας τον υγιό
που φορεί γεράνιο ζ'νάρ'
και γεράνιο μπουτσινάρ'
κίτιρνα μποδήματα
που πατάει στα κλήματα
και στα κλωγυρίσματα.

Πάπια κάθεταν στον μπάγο
τα φτεράκια τ'ς παγωμένα
τα φτεράκια τ'ς παγωμένα
και τα νύχια της βαμμένα
και τα νύχια της βαμμένα
το Θεόν μπαρακαλούσε
το Θεόν μπαρακαλούσε.
Κύριο μ' βρέξι Κύριο μ' κλάψι
Κύριο μ' βρέξι Κύριο μ' κλάψι
να πιτάξω και να πάω
να πιτάξω και να πάω
κάτω στο γιαλόν τον κάμπο
κάτω στο γιαλόν τον κάμπο
κει που πλένουν φραγκοπούλες
κει που πλένουν φραγκοπούλες
και γκιουζέλ καστιρνοπούλες
'πό τε κείνες μια θα πάρω

πόχει τη λιανήν την μέση
πόχει τη λιανήν την μέση
τρέμνει ο ουρανός να πέσει
τρέμνει ο ουρανός να πέσει
και στη γης ου να βαρέσει
και στη γης ου να βαρέσει
μες στη θάλασσα να πλέξει.

Πάπια κάθεταν στον μπάγο
τα φτεράκια τ'ς παγωμένα
και τα νύχια της βαμμένα
το Θεόν μπαρακαλούσε.
Κύριο μ' βρέξι Κύριο μ' κλάψι
να πετάξω και να πάω
κάτω στο γιαλόν τον κάμπο
κει που πλένουν φραγκοπούλες
και γκιουζέλ καστιρνοπούλες
'πό τε κείνες μια θα πάρω
πόχει τη λιανήν την μέση
τρέμνει ο ουρανός να πέσει
και στη γης ου να βαρέσει
μες στη θάλασσα να πλέξει.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα
μάνα και θυγατέρα.
Η μάνα ήταν πέρδικα το κορίτσ' περιστέρι
το κορίτσ' περιστέρι.
Σου πήραν την τρανταφυλλιά 'πό μέσα 'π' την αυλή σου
'πό μέσα 'π' την αυλή σου.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα.
Η μάνα ήταν πέρδικα το κορίτσ' περιστέρι.
Σου πήραν την τρανταφυλλιά 'πό μέσα 'π' την αυλή σου.

Φιγγαράκι ήταν τότες καλοκαιρινή βραδιά
που καθόμασταν τα δυο μας του πλατά- του πλατάνου τη σκιά.
Αναχωρώ και γεια σ' αφήνω γλυκυτάτο μου πουλί
πώς θα ζω χωρίς εσένα αχ Θιε μ' αχ Θιε μ' υπομονή.
Εκατό φορές το είπα να μην είχα γεννηθεί
και στην ιδική σ' αγάπη να μην εί- να μην είχα μπερδευτεί.

Φιγγαράκι ήταν τότες καλοκαιρινή βραδιά
που καθόμασταν τα δυο μας του πλατάνου τη σκιά.
Αναχωρώ και γεια σ' αφήνω γλυκυτάτο μου πουλί
πώς θα ζω χωρίς εσένα αχ Θιε μ' υπομονή.
Εκατό φορές το είπα να μην είχα γεννηθεί
και στην ιδική σ' αγάπη να μην είχα μπερδευτεί.

Ιδώ δεν είνι Λιβαδειά, *μαρή*
ιδώ δεν είνι Λιβαδειά
πόχει τα σπίτια τα ψηλά, *μαρή*
πόχει τα σπίτι τα ψηλά
τα μπαλκονάκια στη σειρά, *μαρή*
τα μπαλκονάκια στη σειρά
παίζουν λαλούνι τα βιολιά, *μαρή*
παίζουν λαλούνι τα βιολιά
βγήκαν οι ρούσις στο χορό, *μαρή*
βγήκαν οι ρούσις στο χορό
βγήκανε κι οι μιλαχρινές, *μαρή*
βγήκανε κι οι μιλαχρινές
σαν τις κοντές γαρουφαλιές, *μαρή*
σαν τις κοντές γαρουφαλιές
βγήκι κι κείνη π' αγαπώ, *μαρή*
βγήκι κι κείνη π' αγαπώ
πάει κι πιάστηκι 'π' αλλού, *μαρή*
πάει κι πιάστηκι 'π' αλλού
της κάνω νόημα κρυφό, *μαρή*
της κάνω νόημα κρυφό.
Ξιπιάσ' 'πό κει κι έλα 'πό δω, *μαρή*
ξιπιάσ' 'πό κει κι έλα 'πό δω.
Δεν έρχομι δεν έρχομι, *μαρή*
δεν έρχομι δεν έρχομι
είμι μικρή κι αντρέπομι, *μαρή*
είμι μικρή κι αντρέπομι.
΄Ελα έλα μικρούλα μου, *μαρή*
να γιάνεις την καρδούλα μου.
Η Ευγενία 'ρρώστησι, *μαρή*
η Ευγενία 'ρρώστησι
βαριά για να πιθάνει για, *μαρή*
βαριά για να πιθάνει για
ιμπαίνου βγαίνουν οι γιατροί, *μαρή*
ιμπαίνου βγαίνουν οι γιατροί
τίποτις δεν της κάνουνε, *μαρή*
τίποτις δεν τις κάνουνε
ιμπαίνει βγαίν' η μάνα της, *μαρή*
ιμπαίνει βγαίν' η μάνα της
χτυπώντας τα γονάτα του, *μαρή*
χτυπώντας τα γονάτα του
ιμπαίνει βγαίν' πατέρα της, *μαρή*

ιμπαίνει βγαίν' πατέρα της
χτυπώντας τα γονάτα του, *μαρή*
χτυπώντας τα γονάτα του.

Ιδώ δεν είνι Λιβαδειά
πόχει τα σπίτι τα ψηλά
τα μπαλκονάκια στη σειρά
παίζουν λαλούνι τα βιολιά
βγήκαν οι ρούσις στο χορό
βγήκανε κι οι μιλαχρινές
σαν τις κοντές γαρουφαλιές
βγήκι κι κείνη π' αγαπώ
πάει κι πιάστηκι 'π' αλλού
της κάνω νόημα κρυφό.
Ξιπιάσ' 'πό κει κι έλα 'πό δω
Δεν έρχομι δεν έρχομι
είμι μικρή κι αντρέπομι.
΄Ελα έλα μικρούλα μου.

Η Ευγενία 'ρρώστησι
βαριά για να πιθάνει
ιμπαίνου βγαίνουν οι γιατροί
τίποτις δεν τις κάνουνε
ιμπαίνει βγαίν' η μάνα της
χτυπώντας τα γονάτα του
ιμπαίνει βγαίν' πατέρα της
χτυπώντας τα γονάτα του.

Μια μάνα έχ' ένα παιδί
μια μάνα έχ' ένα παιδί το λένε Κωσταντίνο, *για*
το λένε Κωσταντίνο, *για*
το άλλαζε το χτένιζε
το άλλαζε το χτένιζε και στο σκολειό το στέλνει, *για*
και στο σκολειό το στέλνει, *για*
στο δρόμο όπου πήγαινε
στο δρόμο όπου πήγαινε ξεχνά το καλαμάρι, *για*
ξεχνά το καλαμάρι, *για*
γυρίζει πίσω να το βρει
γυρίζει πίσω να το βρει και να το ξαναπάρει, *για*
και να το ξαναπάρει, *για*
βρίσκει τις πόρτες τους κλειστές
βρίσκει τις πόρτες τους κλειστές και τα σκυλιά λυμένα, *για*
και τα σκυλιά λυμένα, *για*
βρίσκει και τη μανούλα του

βρίσκει και τη μανούλα του με Τούρκο 'γκαλιασμένη, *για*
με Τούρκο 'γκαλιασμένη, *για*.
΄Ελα παιδί μ' με ζάχαρη
έλα παιδί μ' με ζάχαρη έλα και με σταφίδες, *για*
έλα και με σταφίδες, *για*.
Δε θέλω γω με ζάχαρη
δε θέλω γω με ζάχαρη δε θέλω και με σταφίδες
δε θέλω και με σταφίδες
ό,τ' είδαν τα ματάκια μου
ό,τ' είδαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω, *για*
κείνο θα μαρτυρήσω, *για*.
Πιάστε βρε Τούρκε 'π' τα μαλλιά
πιάστε βρε Τούρκε 'π' τα μαλλιά και κόψ' το το κεφάλι, *για*
και κόψ' το το κεφάλι, *για*.
Και στο σακούλ' το έβαλε
και στο σακούλ' το έβαλε στο μύλο να το πάει, *για*
στο μύλο να το πάει, *για*.
Να μυλωνά μου άλεσε
να μυλωνά μου άλεσε αλεύρι για να φάμε, *για*
αλεύρι για να φάμε, *για*.
κάνε τ' αλεύρι κόκκινο
κάνε τ' αλεύρι κόκκινο και την πασπάλη μαύρη, *για*
και την πασπάλη μαύρη, *για*
να κατιβαίνουν όμορφες
να κατιβαίνουν όμορφες να παίρνουν κοκκινάδι, *για*
να παίρνουν κοκκινάδι, *για*
να κατιβαίνουν γραμματικοί να παίρνουνε μελάνι, *για*.

Μια μάνα έχ' ένα παιδί το λένε Κωσταντίνο
το άλλαζε το χτένιζε και στο σκολειό το στέλνει.
Στο δρόμο όπου πήγαινε ξεχνά το καλαμάρι
γυρίζει πίσω να το βρει και να το ξαναπάρει
βρίσκει τις πόρτες τους κλειστές και τα σκυλιά λυμένα
βρίσκει και τη μανούλα του με Τούρκο 'γκαλιασμένη.
΄Ελα παιδί μ' με ζάχαρη έλα και με σταφίδες.
Δε θέλω γω με ζάχαρη δε θέλω και με σταφίδες
ό,τ' είδαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Πιάστε βρε Τούρκε 'π' τα μαλλιά και κόψ' το το κεφάλι.
Και στο σακούλ' το έβαλε στο μύλο να το πάει.
Να μυλωνά μου άλεσε αλεύρι για να φάμε
κάνε τ' αλεύρι κόκκινο και την πασπάλη μαύρη
να κατιβαίνουν όμορφες να παίρνουν κοκκινάδι
να κατιβαίνουν γραμματικοί να παίρνουνε μελάνι.

Σε δυο βουνά ν ανάμεσα κλήμα ήταν φυτρωμένο
κάνει σταφύλι δραγκανό κρασάκι σαν το αίμα

όσις μανίτσις κι αν το πιουν καμιά πιδί δεν κάμνει
λέει, κι ας το ’π’νι και η μάνα μου να μη με κάν’ κι μένα
λέει, μ’ έκαμε και μ’ άξυνε λέει στα ξένα με στέλει
στα ξένα που πηγαίνουμι ξένοι να μην πιρνούμι.

Σε δυο βουνά ν ανάμεσα κλήμα ήταν φυτρωμένο
κάνει σταφύλι δραγκανό κρασάκι σαν το αίμα
όσις μανίτσις κι αν το πιουν καμιά πιδί δεν κάμνει
κι ας το ’π’νι και η μάνα μου να μη με κάν’ κι μένα
μ’ έκαμε και μ’ άξυνε λέει στα ξένα με στέλει
στα ξένα που πηγαίνουμι ξένοι να μην πιρνούμι.

Δυο ’δέρφια είχαν μια ’δερφή
δυο ’δέρφια είχαν μια ’δερφή στον κόσμο ξακουσμένη, *για*
στον κόσμο ξακουσμένη, *για*
τη ζήλευε η γειτονιά
τη ζήλευε η γειτονιά τη φθόναε η χώρα, *για*
τη φθόναε η χώρα, *για*
τη ζήλεψε κι ο Χάροντας
τη ζήλεψε κι ο Χάροντας και θέλει για να την πάρει
και θέλει για να την πάρει.
Άνοιξε κόρη για να μπω
άνοιξε κόρη για να μπω ’τοιμάσου για να σε πάρω
’τοιμάσου για να σε πάρω
εγώ είμαι γιος της μαύρη γης
εγώ είμαι γιος της μαύρη γης της ραχλιασμένης πέτρας, *για*
της ραχλιασμένης πέτρας, *για*.
Άσε με Χάρε μ’ άσε με
άσε με Χάρε μ’ άσε με σήμερα μη με πάρεις, *για*
σήμερα μη με πάρεις, *για*
ταχιά Σαββάτο να λουστώ
ταχιά Σαββάτο να λουστώ την Κυριακή ν’ αλλάξω, *για*
την Κυριακή ν’ αλλάξω, *για*
και τη Δευτέρα το πρωί
και τη Δευτέρα το πρωί έρχομαι μοναχή μου, *για*
έρχομαι μοναχή μου, *για*.
Απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
απ’ τα μαλλιά την άρπαξε πάν’ στ’ άλογο την έριξε
πάν’ στ’ άλογο την έριξε κι η κόρη κλαίει και σκούζει
κι η κόρη κλαίει και σκούζει.
Να κι τ’ αδέρφια τ’ς πρόφτασαν
να κι τ’ αδέρφια τ’ς πρόφτασαν ψηλά ’π’ τα κορφοβούνια, *για*
ψηλά ’π’ τα κορφοβούνια, *για*
τον Χάροντα κυνήγησαν

τον Χάροντα κυνήγησαν και γλίτωσαν την κόρη, *για*
και γλίτωσαν την κόρη, *για*.

Δυο ’δέρφια είχαν μια ’δερφή στον κόσμο ξακουσμένη
τη ζήλευε η γειτονιά τη φθόναε η χώρα
τη ζήλεψε κι ο Χάροντας και θέλει για να την πάρει.
Άνοιξε κόρη για να μπω ’τοιμάσου για να σε πάρω
εγώ είμαι γιος της μαύρη γης της ραχλιασμένης πέτρας.
Άσε με Χάρε μ’ άσε με σήμερα μη με πάρεις
ταχιά Σαββάτο να λουστώ την Κυριακή ν’ αλλάξω
και τη Δευτέρα το πρωί έρχομαι μοναχή μου.
Απ’ τα μαλλιά την άρπαξε πάν’ στ’ άλογο την έριξε
κι η κόρη κλαίει και σκούζει.
Να κι τ’ αδέρφια τ’ς πρόφτασαν ψηλά ’π’ τα κορφοβούνια
τον Χάροντα κυνήγησαν και γλίτωσαν την κόρη.
Ροϊάνο, λε ΡοϊάντζιτσεΡοϊάνο, μωρέ Ροϊάντζιτσε
ράνο ρανή μάλκα μόμανωρίς ξεκίνησε μικρή κοπελιά
ράνο ρανή μάλκα μόμανωρίς ξεκίνησε μικρή κοπελιά
ζα στουντένα μπίστρα βόνταγια κρύο καθαρό νερό
ζα στουντένα μπίστρα βόνταγια κρύο καθαρό νερό
ντο στουντέν μπίσταρ κλάντενετζσε κρύο καθαρό πηγάδι
ντο στουντέν μπίσταρ κλάντενετζσε κρύο καθαρό πηγάδι
ταμ ζαβάρηχ μίλο λιούμπεεκεί βρήκα τον αγαπημένο μου
ταμ ζαβάρηχ μίλο λιούμπεεκεί βρήκα τον αγαπημένο μου
μάλκο μνόγο ποστοιάχμεγια λίγο καθίσαμε
μάλκο μνόγο ποστοιάχμεγια λίγο καθίσαμε
ποστοιάχμε ιόρτοβαχμεκαθίσαμε μιλήσαμε
ποστοιάχμε ιόρτοβαχμεκαθίσαμε μιλήσαμε
ντόρδε σλάντσε ζαϊντε ποϊντε ωσότου κρύφτηκε ο ήλιος
ντόρδε σλάντσε ζαϊντε ποϊντε ωσότου κρύφτηκε ο ήλιος
μεσετζίνα ρόζμπα ντάντετο φεγγάρι έδωσε τέκνον
μεσετζίνα ρόζμπα ντάντετο φεγγάρι έδωσε τέκνον
ρόζμπα μπιάλ τρεντάφιλτέκνον άσπρο τριαντάφυλλο
ρόζμπα μπιάλ τρεντάφιλτέκνον άσπρο τριαντάφυλλο
χβάνα μόμα ντα σε μόληάρχισε η κοπελιά να προσεύχεται
χβάνα μόμα ντα σε μόληάρχισε η κοπελιά να προσεύχεται
χεμ ντα μόλη, χεμ ντα πλάτζε και να προσεύχεται και να κλαίει
χεμ ντα μόλη, χεμ ντα πλάτζε και να προσεύχεται και να κλαίει
λέλε λιούμπη μήλο λιούμπε. πω πω, αγάπα με αγαπημένε μου.

Ραζμπολιά σε ΒέντταΑρρώστησε η Βέντα
Βέντα να Γκεργιόβντενη Βέντα του Αγίου Γεωργίου
Βέντα να Γκεργιόβντενη Βέντα του Αγίου Γεωργίου
ταμ ντα με ζαροβητεεκεί να με θάψετε
να κραϊα να κραστοπατιαστο τέλος του σταυροδρομίου
μπαϊνο λε μπάτε Ιβανε. μωρέ μπάρμπα μπαρμπα-Γιάννη.

Πού ’σουν, *καλέ*, πού ’σουν περιστερούλα μου

πού ’σουν περιστερούλα μου κι ήρθες αυτή την ώρα
πού ’σουν περιστερούλα μου κι ήρθες αυτή την ώρα.
Πήγα, *καλέ*, πήγα να μάσω λάχανα
πήγα να μάσω λάχανα μαζί με την Αννούλα
πήγα να μάσω λάχανα μαζί με την Αννούλα
και δι-, *καλέ*, και δίπλα μας αγνάντευε
και δίπλα μας αγνάντευε ο λήσταρχος Τζαβέλης.
Κορί-, *καλέ*, κορίτσα μη φοβόσαστε
κορίτσια μη φοβόσαστε σταθείτε να σας δούμε
σταθεί-, *καλέ*, σταθείτε να σας ρωτήσουμε
ποιος έχει το γλυκό κρασί και τ’ όμορφο κορίτσι.
Παπάς, *καλέ*, παπάς έχ’ το γλυκό κρασί
παπάς έχ’ το γλυκό κρασί και τ’ όμορφο κορίτσι.

Πού ’σουν περιστερούλα μου κι ήρθες αυτή την ώρα.
Πήγα να μάσω λάχανα μαζί με την Αννούλα
και δίπλα μας αγνάντευε ο λήσταρχος Τζαβέλης.
Κορίτσια μη φοβόσαστε σταθείτε να σας δούμε
σταθείτε να σας ρωτήσουμε
ποιος έχει το γλυκό κρασί και τ’ όμορφο κορίτσι.
Παπάς έχ’ το γλυκό κρασί και τ’ όμορφο κορίτσι.

Μάλωνε μάνα μάλωνε
’κόμα σήμερα και ταχιά
’κόμα σήμερα και ταχιά
την Κυριακίτσα μ’ το ταχιά
την Κυριακίτσα μ’ το ταχιά
θα γύρω λάκκες και βουνά
θα γύρω λάκκες και βουνά
και ψηλά ψηλά μπαλκάνια
και ψηλά ψηλά μπαλκάνια
θα στέκεις μάνα μ’ στη στράτα
θα στέκεις μάνα μ’ στη στράτα
θα περνάν μάνα μ’ στρατιώτες
θα περνάν μάνα μ’ στρατιώτες
θα ρωτάς μάνα μ’ θα ’ξετά’ς
θα ρωτάς μάνα μ’ θα ’ξετά’ς.
Το Γιάννη μ’ δε τον είδατε
το Γιάννη μ’ δε τον είδατε
το Γιάννη μ’ το νιοχαϊμένον.
Τον είδαμε μανούλα μου
’πού πέρα στ’ Μαύρ’ τ’ Θάλασσα
’πού πέρα στ’ Μαύρ’ τ’ Θάλασσα
στον άμμο ξαπλωμένονε
τρία πουλιά τον τριγυρνούν
κι ένα πουλί καρταλωτό
κι ένα πουλί καρταλωτό

στα στήθια του ν εκόνεψε
στα στήθια του ν εκόνεψε
στα μάτια τον κοιτάζει
στα μάτια τον κοιτάζει
πότε να βγει η ψυχούλα του
πότε να βγει η ψυχούλα του
να κάτσει να τον φάει
να φάει αστήθι μάρμαρο
και πλάτις αντρειωμένις, *για*.

Μάλωνε μάνα μάλωνε
'κόμα σήμερα και ταχιά
την Κυριακίτσα μ' το ταχιά
θα γύρω λάκκες και βουνά
και ψηλά ψηλά μπαλκάνια
θα στέκεις μάνα μ' στη στράτα
θα περνάν μάνα μ' στρατιώτες
θα ρωτάς μάνα μ' θα 'ξετά'ς
το Γιάννη μ' δε τον είδατε
το Γιάννη μ' τον νιοχαϊμένον.
Τον είδαμε μανούλα μου
'πού πέρα στ' Μαύρ' τ' Θάλασσα
στον άμμο ξαπλωμένονε
τρία πουλιά τον τριγυρνούν
κι ένα πουλί καρταλωτό
στα στήθια τον εκόνεψε
στα μάτια τον κοιτάζει
πότε να βγει η ψυχούλα του
να κάτσει να τον φάει
να φάει αστήθι μάρμαρο
και πλάτη τ'ς αντρειωμένις.

Ώρε, απόψε δεν κοιμήθηκα, *ώρε*, και σήμερα νυστάζω
ώρε, για δυο ματάκια γαλανά, *ώρε*, για δυο γλυκά φρυδάκια
ώρε, θε να τα κλέψω μια βραδιά, *ώρε*, νύχτα δίχως φεγγάρι
ώρε, να τ' ανεβάσω στο βουνό, *ώρε*, κατάκορφα τη ράχη
ώρε, φόντας λαλούν τ' αρνίθια δυο και δυο, *ώρε*, τα πετεινάρια πέντε.
Ώρε, ξύπνα περδικομάτα μου, *ώρε*, κι έλα στην αγκαλιά μου.

Απόψε δεν κοιμήθηκα και σήμερα νυστάζω
για δυο ματάκια γαλανά για δυο γλυκά φρυδάκια
θε να τα κλέψω μια βραδιά νύχτα δίχως φεγγάρι
να τ' ανεβάσω στο βουνό κατάκορφα τη ράχη
φόντας λαλούν τ' αρνίθια δυο και δυο τα πετεινάρια πέντε.
Ξύπνα περδικομάτα μου κι έλα στην αγκαλιά μου.

Για φέρτε μας να πιούμε και να γλεντήσουμε.
Δεν το θέλω δεν το πίνω
σαν το σ'κώσω δεν τ' αφήνω
δεν το θέλω δεν το πίνω
σαν το σ'κώσω δεν τ' αφήνω.
Μπορεί να είσαι όμορφη
κούκλα ζωγραφισμένη
όμως αυτό το χτένισμα
διόλου δε σου πάει.
Κάνε κότσο τα μαλλιά σου
να φανεί η αρχοντιά σου
κάνε κότσο τα μαλλιά σου
να φανεί η αρχοντιά σου.

Για φέρτε μας να πιούμε και να γλεντήσουμε.
Δεν το θέλω δεν το πίνω
σαν το σ'κώσω δεν τ' αφήνω.
Μπορεί να είσαι όμορφη
κούκλα ζωγραφισμένη
όμως αυτό το χτένισμα
διόλου δε σου πάει.
Κάνε κότσο τα μαλλιά σου
να φανεί η αρχοντιά σου.

Πάρι μι Ντόνω πάρι μι
πάρι μι Ντόνω πάρι μι.
Δε σι παίρνω βρε Νικόλα μου
δε σι παίρνω βρε Νικόλα μου
μου 'παν πόχεις πέντι πιδιά
μου 'παν πόχεις πέντι πιδιά
πέντι κατσιβιλούδια, *για*
πέντι κατσιβιλούδια, *για*.
Γω τα πιδιά μ' τα χάρισα
γω τα πιδιά μ' τα χάρισα
τα 'δωσα στ'ς κατσιβέλις, *για*
τα 'δωσα στ'ς κατσιβέλις, *για*.
Κίν'σαν να πάνι στο χωριό
κίν'σαν να πάνι στο χωριό
φάν'κι τ' Νικόλα το χωριό
φάν'κι τ' Νικόλα το χωριό
τ' Νικόλα οι αφτρούδις, *για*
τ' Νικόλα οι αφτρούδις, *για*
βγήκαν τ' Νικόλα τα πιδιά
βγήκαν τ' Νικόλα τα πιδιά
η Ντόνω φαρμακώθηκι

η Ντόνω φαρμακώθηκι.
Δώσε μ' Νικόλα το μαχαίρ'
δώσε μ' Νικόλα το μαχαίρ'.
Τι θα το κάνεις το μαχαίρ'
τι θα το κάνεις το μαχαίρ'.
΄Εχω μήλο στο ζωνάρ'
έχω μήλο στο ζωνάρ'
να κόψω στα πιδάκια σου
να δώσω στα πιδάκια σου.

Πάρι μι Ντόνω πάρι μι.
Δε σι παίρνω βρε Νικόλα μου
μου 'παν πόχεις πέντι πιδιά
πέντι κατσιβιλούδια, *για*.
Γω τα πιδιά μ' τα χάρισα
τα 'δωσα στ'ς κατσιβέλις, *για*.
Κίν'σαν να πάνι στο χωριό
φάν'κι τ' Νικόλα το χωριό
τ' Νικόλα οι αφτρούδις, *για*
βγήκαν τ' Νικόλα τα πιδιά
η Ντόνω φαρμακώθηκι
η Ντόνω φαρμακώθηκι.
Δώσε μ' Νικόλα το μαχαίρ'.
Τι θα το κάνεις το μαχαίρ'.
΄Εχω μήλο στο ζωνάρ'
να δώσω στα πιδάκια σου.
Ο Γιάννης και το Μαρουλιώ, *μαρή*
ο Γιάννης και το Μαρουλιώ σ' ένα σκολειό διαβάζουνε, *μαρή*
σ' ένα σκολειό διαβάζουνε
Γιάννης μαθαίνει γράμματα, *μαρή*
Γιάννης μαθαίνει γράμματα και η Μάρω τα τραγούδια, *για*
μαρή, και η Μάρω τα τραγούδια, *για*
ο Γιάννης εξεστόμισε, *μαρή*
ο Γιάννης εξεστόμισε της μάνας του το λέει, *για*
μαρή, της μάνας του το λέει, *για*.
Μάνα τη Μάρω αγαπώ, *μαρή*
μάνα τη Μάρω αγαπώ ταίρι μου θα την κάνω, *για*
μαρή, ταίρι μου θα την κάνω, *για*.
Τι λες ωρέ κακόμοιρε, *μαρή*
τι λες ωρέ κακόμοιρε και φιδοδαγκαμένε, *για*
μαρή, και φιδοδαγκαμένε, *για*
η Μάρω είν' αξαδέρφη σου, *μαρή*
η Μάρω είν' αξαδέρφη σου η πρώτη η αξαδέρφη σου, *μαρή*
η πρώτη η αξαδέρφη σου.
Ο γάμος και το λείψανο, *μαρή*
ο γάμος και το λείψανο μαζί συναντηθήκανε, *μαρή*
μαζί συναντηθήκανε.
Τίνος είναι το λείψανο, *μαρή*

τίνος είναι το λείψανο, του Γιάννη είναι το λείψανο, *μαρή*
του Γιάννη είναι το λείψανο.
Φαρδύ να κάν'τε το λημόρ', *μαρή*
φαρδύ να κάν'τε το λημόρ' να παίρνει δυο νομάτοι, *μαρή*
να παίρνει δυο νομάτοι, *για*
να παίρ' το νιο με τ' άρματα, *μαρή*
να παίρ' το νιο με τ' άρματα την κόρη με τα στολίδια, *μαρή*
την κόρη με τα στολίδια.

Ο Γιάννης και το Μαρουλιώ σ' ένα σκολειό διαβάζουνε
Γιάννης μαθαίνει γράμματα και η Μάρω τα τραγούδια
ο Γιάννης εξεστόμισε της μάνας του το λέει.
Μάνα τη Μάρω αγαπώ ταίρι μου θα την κάνω.
Τι λες ωρέ κακόμοιρε και φιδοδαγκαμένε
η Μάρω είν' αξαδέρφη σου η πρώτη η αξαδέρφη σου.
Ο γάμος και το λείψανο μαζί συναντηθήκανε.
Τίνος είναι το λείψανο.
Του Γιάννη είναι το λείψανο.
Φαρδύ να κάν'τε το λημόρ' να παίρνει δυο νομάτοι
να παίρν' το νιο με τ' άρματα την κόρη με τα στολίδια.
«Όλοι χορεύουνε
χορεύουν τα παλικάρια
χορεύει και μια στη μέσ'
σαν ήλιος σα φεγγάρι
Τούρκος την αγάπησε
Τούρκος θα την πάρει.
Αρνάκι γίνομ' μάνα μου
στο τσουμπάν' πηγαίνω.
Kasap olurum kızım Εγώ χασάπης γίνομαι
κορίτσι μου
ben sana bulurum. και σε βρίσκω.
Πέρδικα θα γίνω μάνα
στα δάση φεύγω.
Avcı olurum kızım Εγώ κυνηγός γίνομαι κορίτσι
μου
ben sana bulurum». και σε βρίσκω.

Γαριφαλιά μου πράσινη, *καλέ*
γαριφαλιά μου πράσινη, *καλέ*, πότε θα κοκκινίσεις
πότε θα κοκκινίσεις
να κόψω δυο γαρίφαλα, *καλέ*
να κόψω δυο γαρίφαλα, *καλέ*, να κάνω φροκαλίτσα
να κάνω φροκαλίτσα
να φροκαλώ τη θάλασσα, *καλέ*
να φροκαλώ τη θάλασσα, *καλέ*, ν' αράζουν τα καΐκια

ν' αράζουν τα καΐκια.
΄Ενα καΐκι άραξε, *καλέ*
ένα καΐκι άραξε, *καλέ*, στου βασιλιά την πόρτα
στου βασιλιά την πόρτα
δεν ήταν κει ο βασιλιάς, *καλέ*
δεν ήταν κει ο βασιλιάς, *καλέ*, ούτε η βασιλοπούλα
ούτε η βασιλοπούλα
μόν' ήταν τρεις μιλαχρινές, *καλέ*
μόν' ήταν τρεις μιλαχρινές, *καλέ*, και τρεις βασιλοπούλες
και τρεις βασιλοπούλες
η μια κεντάει τον ουρανό, *καλέ*
η μια κεντάει τον ουρανό, *καλέ*, και η άλλη το φεγγάρι
και η άλλη το φεγγάρι
η τρίτη η μικρότερη, *καλέ*
η τρίτη η μικρότερη, *καλέ*, κεντάει το μαξιλάρι
κεντάει το μαξιλάρι
για να πλαγιάσει ο βασιλιάς, *καλέ*
για να πλαγιάσει ο βασιλιάς, *καλέ*, με τη βασιλοπούλα
με τη βασιλοπούλα.

Γαριφαλιά μου πράσινη πότε θα κοκκινίσεις
να κόψω δυο γαρίφαλα να κάνω φροκαλίτσα
να φροκαλώ τη θάλασσα ν' αράζουν τα καΐκια
΄Ενα καΐκι άραξε στου βασιλιά την πόρτα
δεν ήταν κει ο βασιλιάς ούτε η βασιλοπούλα
μόν' ήταν τρεις μιλαχρινές και τρεις βασιλοπούλες
η μια κεντάει τον ουρανό και η άλλη το φεγγάρι
η τρίτη η μικρότερη κεντάει το μαξιλάρι
για να πλαγιάσει ο βασιλιάς με τη βασιλοπούλα.
«Εμάθατε τι έγινε στον κάτω μαχαλά
η Αντρονίκη φόρεσε αντρίκεια φορεσιά
παίρνει τον εραστή της και πάει στον καφενέ
τον καφετζή διατάζει να φέρ' το ναργιλέ
δυο φίλοι τ' αδερφού της την εγνωρίσανε
τρέχουνε στο Βαγγέλη το μαρτυρήσανε.
Τι κάθεσαι Βαγγέλη δεν πας στο καφενέ
να δγεις την Αντρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Σηκώνεται ο Βαγγέλης και αρματώνεται
στου καφενειού την πόρτα και ξεσπαθώνεται.
Δεν ντρέπεσαι Αντρονίκη κρίμα το μπόι σου
ρεζίλεψες εμένα κι όλο το σόι σου.
Δυο μαχαιριές τη δίνει στη δεξιά πλευρά
βρύση το αίμα τρέχει απ' τ' αργυρά κορμιά.
Σύρτε πείτε τη μάνα μου στα μαύρα να ντυθεί
γιατί την Αντρονίκη δε θα την ξαναδγεί.
Ψηλά στον Αϊ-Γιώργη κάντε το μνήμα μου
δυο φίλοι τ' αδερφού μου να 'χουν το κρίμα μου

Λεμόνια πορτοκάλια πάρτε μοιράσετε
μόνο τον εραστή μου μην τον πειράξετε».
Νερ, σηκώτε να πηγαί- πηγαίνουμε
προτού προτού μας βαρεθούνε
νερ, της γειτονιάς οι έ- οι έμορφες
θέλουν θέλουν να κοιμηθούνε.

Σηκώτε να πηγαίνουμε προτού μας βαρεθούνε
της γειτονιάς οι έμορφες θέλουν να κοιμηθούνε.

Щом искаш ти,	Στόμ ίσκας τί,
остави ме и върви.	Οσταβί με ί βερβί
Аз ще бъда пак сама	Ας στέ μπέντα πάκ σαμά
Как преди във света.	Κακ πρεντί βάβ σβετά
Но щом си сам	Νο στόμ σι σάμ,
Ще си спомняш ти за мен	στε σι σπόμνιας τί ζα μέν
И ще плачеш как дете	ί στέ πλάτσες κάκ ντετέ
всяка нощ, всеки ден.	βσιάκα νόστ, βσέκι ντέν.
Тогава може би	Τογκάβα μόζε μπή,
ще кажеш ти прости.	Στέ κάζες τί προστί!
Остави ме сама	Οσταβί με σαμά,
но вярвай, аз ще простя!	νο βιάρβαϊ ασ στέ προστιά.

Αφού το θέλεις
Άφησέ με και φύγε.
Πάλι μόνη μου θα μείνω εγώ
Όπως και πριν στον κόσμο αυτό.

Μα όταν μόνος θα μένεις
Εμένα θα θυμάσαι
Και θα κλαίς σαν παιδί
Κάθε μέρα,κάθε βράδυ.

΄Ισως τότε πείς:Συγχώρα με!

Άφησέ με μόνη.

Μα να ξέρεις,θα σε συγχωρέσω. ΄Η (θα σ'έχω συγχωρέσει)

Bekledim da gelmedin
Sevdili mi bilmedim

Bekledim da gelmedin
Sevdili mi bilmedim
Hic mi beni sevmedim
Hic mi sevmedim beni
Soyle soyle hic mi beni sevmedim
Soyle soyle hic mi sevmedim beni.
Bir opecik ver bana
Yalvaruyorum sana
Bir opecik ver bana
Yalvaruyorum sana.

Καλήν εσπέρα ν άρχοντες αν είναι ορισμός σας
Χριστού τη θεία γέννηση να μπω στ' αρχοντικό σας
Χριστός γεννάται σήμερον εν Βηθλεέμ τη πόλει
οι ουρανοί αγάλλονται χαίρει η φύσις όλη
εντός σπηλαίου τίκτεται εν φάτνη των αλόγων
κι ο Βασιλεύς των ουρανών κι ο Ποιητής των όλων.

Σ' αυτά τα σπίτια τα μαρμαρένια
τα μαρμαρένια και τα ψηλά
τρεις νεοπούλες κάθονταν μέσα
τρεις νεοπούλες της τύχης μου
η μια λελούδι η άλλ' ζεμπούλι
η τρίτη γλάστρα γαρουφαλιά.
Θέλω να φύγω 'π' αυτόν τον κόσμο
να πά' να ζήσω μες στα βουνά
με χορταράκια της γης να τρέφομαι
με λεοντάρια να κατοικώ.
Σαν να πεθάνω ποιος θα με κλάψει
ποιος θα μ' ανάψει ένα κερί
πάλι αγάπη μου θε να με κλάψει
θε να μ' ανάψει ένα κερί
που μ' αγαπούσε κι επιθυμούσε
κι επιθυμούσε για να με δει.

Исус невогробе живот дава — Ιησούς νεβογκρόμπε ζιβότ ντάβα
Христос воскресе исмертви, — Χριστός βοσκρέσε ισμέρτβη
Исус ни вокро бе живот дарован — Ιησούς νι βόκρο μπέ ζιβότ νταρόβαν
Христос анести ек некрон.

Χριστός ανέστη εκ νεκρών
Θανάτω θάνατω πατήσας
Και εν τοις μνήμασι ζωή χαρισάμενη.
Ай Коледо,май Коледо — Αϊ Κόλεντο,μάϊ Κόλεντο
Ай Коледо,май Коледо — Αϊ Κόλεντο,μάϊ Κόλεντο

боже лозе,боже чедо μπόζε λόζε,μπόζε τσέντο
боже лозе,боже чедо μπόζε λόζε,μπόζε τσέντο
«Σούρβα σούρβα γερό κορμί
όλο γεια και δύναμη
και του χρόν' όλοι γεροί».

Χριστούγεννα Χριστούγεννα 'πόψι Χριστός γιννιέτι
'πόψι Χριστός γεννήθηκι κι κόσμος δεν το νιώθει
νε κόσμος νε τα γούμενα νε βασιλιάς ατός του
τρία Ευαγγέλια λειτουργούν και δυο Αποστόλια ψέλνουν
νε ψέλνοντας διαβάζοντας χρυσό δεντρίτσι ξέβ'κι
το δέντρο ήταν του Χριστού τα κλώνια τ' τα Ευαγγέλια
και τ' αργυροφυλλίτσια του ήταν τις προφητάδες
προφήτη βάλαν κι 'λιγαν για του Χριστού τα πάθη.
Και συ Χριστέ μου σταυρωμέν' Χριστέ μου σταυρωμένι
σα που σε σταύρωσαν Ιβραίοι και σ' έριξαν στον τάφο…
Στο σταυροδρόμ' με σταύρωσαν και μ' έριξαν στον τάφο.

Σήμερα 'ν' τα Φώτα και φωτισμός
και χάρες μεγάλις και αγιασμός
και αγιασμός
κάτω στον Ιορδάνη τον ποταμό
κάθεται κυρά μας η Παναγιά
η Παναγιά
σπάργανα κρατάει χρυσό κλειδί
και τον Άγιο Γιάννη παρακαλεί
παρακαλεί.
Άγιε μου Γιάννη και πρόδρομε…

Σήμερα 'ν' τα Φώτα και φωτισμός
και χάρες μεγάλις και αγιασμός
κάτω στον Ιορδάνη τον ποταμό
κάθεται κυρά μας η Παναγιά
σπάργανα κρατάει χρυσό κλειδί
και τον Άγιο Γιάννη παρακαλεί
Άγιε μου Γιάννη και πρόδρομε…

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερον έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά και τρισκαταραμένοι.
Ο Κύριος ηθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικόν για να το λάβουν όλοι.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
τας προσευχάς της έκανε για τον μονογενή της.

Φωνή τής ήρθε εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν κυρά μου οι προσευχές φτάνουν και οι μετάνοιες
και τον υιό σου πιάσανε και στο χαλκιά τον πάνε.
Κοιτά δεξά κοιτά ζερβά κανέναν δε γνωρίζει
τον Αϊ-Γιάννη γνώρισε τον Αϊ-Γιάνν' ρωτάει.
Μην είδις τον υγιόκα μου και τον διδάσκαλό σου.

Ο Κωνσταντίνος ο μικρός μικρός και χαϊδεμένος
έναν τον έχει η μάνα του έναν και κανακάρη
έναν τον έχει η μάνα του έναν και κανακάρη
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σχολειό τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει.
Ανδρειώθηκεν ο Κωσταντής κι έγινε παλικάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός της μάνας του καμάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός της μάνας του καμάρι.

Ο Κωνσταντίνος ο μικρός μικρός και χαϊδεμένος
έναν τον έχει η μάνα του έναν και κανακάρη
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σχολειό τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει.
Ανδρειώθηκεν ο Κωσταντής κι έγινε παλικάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός της μάνας του καμάρι.

Η Σούσα ήταν όμορφη της Θράκης το καμάρι
κι αγάπαϊ το Σελίμ μπέη το τουρκοπαλικάρι
κι αγάπαϊ το Σελίμ μπέη το τουρκοπαλικάρι.
Μια μέρα εκαθότανε χρυσό μαντίλ' κεντούσε
τον αδερφό της έκλαιγε και τον μοιρολογούσε
τον αδερφό της έκλαιγε και τον μοιρολογούσε.
Μάνα μου είδα όνειρο πικρό φαρμακωμένο
μάνα μου είδα όνειρο πικρό φαρμακωμένο
πως είδα τ' αδερφάκια μου στο αίμα βουτηγμένο
πως είδα τ' αδερφάκια μου στο αίμα βουτηγμένο.
Τι έχεις Σούσα μου και κλαις κι 'σαι βαλαντωμένη
τι έχεις Σούσα μου και κλαις κι 'σαι βαλαντωμένη
τι έχουν τα ματάκια σου και είσαι δακρυσμένη
τι έχουν τα ματάκια σου και είσαι βουρκωμένη.

Η Σούσα ήταν όμορφη της Θράκης το καμάρι
κι αγάπαϊ το Σελίμ μπέη το τουρκοπαλικάρι.
Μια μέρα εκαθότανε χρυσό μαντίλ' κεντούσε
τον αδερφό της έκλαιγε και τον μοιρολογούσε.
Μάνα μου είδα όνειρο πικρό φαρμακωμένο

μάνα μου είδα όνειρο πικρό φαρμακωμένο
πως είδα τ' αδερφάκια μου στο αίμα βουτηγμένο.
Τι έχεις Σούσα μου και κλαις κι 'σαι βαλαντωμένη
τι έχουν τα ματάκια σου και είσαι βουρκωμένη.

Η Σμύρνη κι αν εκάηκε κι αν έγινε βιράνι
ο Βενιζέλος να 'ν' καλά πάλι θα τήνε κάνει.
Εσκί Σεχίρι φοβερό με σύρματα πλεγμένο.
Στη Σμύρνη σφάζουνε αρνιά στην Πόλη τα κριάρια
και μέσα στο Εσκί Σεχίρ σφάζονται παλικάρια.

Σ' αυτά τα σπίτια τα μαρμαρένια
τα μαρμαρένια και τα ψηλά
τρεις νεοπούλες καθόταν μέσα
τρεις νεοπούλες της τύχης μου
η μια λελούδι η άλλ' ζουμπούλι
η τρίτη γλάστρα γαρουφαλιά
η μια λελούδι η άλλ' ζουμπούλι
η τρίτη γλάστρα γαρουφαλιά.
Θέλω να φύγω 'π' αυτόν τον κόσμο
να πα να ζήσω μες στα βουνά
με χορταράκια της γης να τρέφομαι
με λεοντάρια να κατοικώ
με χορταράκια της γης να τρέφομαι
με λεοντάρια να κατοικώ.
Σαν αποθάνω ποιος θα με κλάψει
ποιος θα μ' ανάψει ένα κερί
πάλι αγάπη μου θε να με κλάψει
θε να μ' ανάψει ένα κερί
που μ' αγαπούσε κι επιθυμούσε
κι επιθυμούσε για να με δει.

Σε βουνά σε λαγκάδια επάνω
με τουφέκι στο χέρι γυρνώ
και σαν άντρας ποθώ να πεθάνω
με σπαθάκι στο χέρι γυρνώ.
Για σινδόνι έχου το χιόνι
και για στρώμα δαφνούλες κλαριά
για νανούρισμα έχου τ' αηδόνι
και για ξύπνο τον κρύο βοριά.

Σ' όσους γά-, *κι αμάν αμάν*
σ' όσους γάμους κι αν επήγα
σ' όσους γάμους κι αν επήγα
τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια
σ' όσους γάμους κι αν επήγα
τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια
τέτοιο ανδρό-, *κι αμάν αμάν*
τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια

τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
τέτοια νύφ', *κι αμάν αμάν*
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
κι ο γαμπρός όλο καμάρι
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
κι ο γαμπρός όλο καμάρι
βάζει η νύφ', *κι αμάν αμάν*
βάζει η νύφη το τσεμπέρι
βάζει η νύφη το τσεμπέρι
μοιάζει ν άσπρο περιστέρι
βάζει η νύφη το τσεμπέρι
μοιάζει ν άσπρο περιστέρι.

Σ' όσους γάμους κι αν επήγα
τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
κι ο γαμπρός όλο καμάρι
βάζει η νύφη το τσεμπέρι
μοιάζει ν άσπρο περιστέρι.
Ξενιτεμέ-, *λυπημένο μου πουλί*
ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο, *λυπημένο μου πουλί*
και παραπονεμένο, *κακιωμένο μου πουλί*
τι να σε στεί-, *λυπημένο μου πουλί*
τι να σε στείλω ξένι μου τι να σε προβοδίσω, *λυπημένο μου πουλί*
τι να σε προβοδίσω, *κακιωμένο μου πουλί*
να στείλω μή-, *λυπημένο μου πουλί*
να στείλω μήλο σέπεται τριαντάφυλλο μαδιέτι, *λυπημένο μου πουλί*
τριαντάφυλλο μαδιέτι, *κακιωμένο μου πουλί*
να στείλω και, *λυπημένο μου πουλί*
να στείλω και τα δάκρυα μου σ' ένα χρυσό μαντίλι, *λυπημένο μου πουλί*
σ' ένα χρυσό μαντίλι, *κακιωμένο μου πουλί*
τα δάκρυά μου, *λυπημένο μου πουλί*
τα δάκρυά μου είναι καυτά και καίνε το μαντίλι, *λυπημένο μου πουλί*
και καίνε το μαντίλι, *κακιωμένο μου πουλί.*

Ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο
τι να σε στείλω ξένι μου τι να σε προβοδίσω
να στείλω μήλο σέπεται τριαντάφυλλο μαδιέτι
να στείλω και τα δάκρυα μου σ' ένα χρυσό μαντίλι
τα δάκρυά μου είναι καυτά και καίνε το μαντίλι.

Μια Πασχαλιά μια Πασχαλιά
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
μια 'πίσημην ημέρα, *πουλάκι μου*
μια 'πίσημην ημέρα, *ν Αλέξανδρος*
μια 'πίσημην ημέρα, *πουλάκι μου*
μια 'πίσημην ημέρα, *ν Αλέξανδρος*
μάνα ν υγιό μάνα ν υγιό
μάνα ν υγιό ν εστόλιζι
στην εκκλησά να πάνε, *πουλάκι μου*
στην εκκλησά να πάνε, *ν Αλέξανδρος*
στην εκκλησά να πάνε, *πουλάκι μου*
στην εκκλησά να πάνε, *ν Αλέξανδρος*
μπροστά παάιν' μπροστά παάιν'
μπροστά παάιν' ν ο Αλέξανδρος
και παραπίσω η μάνα τ', *πουλάκι μου*
και παραπίσω η μάνα τ', *ν Αλεξανδρής*
και παραπίσω η μάνα τ', *πουλάκι μου*
και παραπίσω η μάνα τ', *ν Αλέξανδρος*
και σαν τους εί- και σαν τους εί-
και σαν τους είδε η εκκλησιά
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξανδρος*
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξανδρος*.

Μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή μια 'πίσημην ημέρα
μάνα ν υγιό ν εστόλιζι στην εκκλησά να πάνε
μπροστά παάιν' ν ο Αλέξανδρος και παραπίσω η μάνα τ'
και σαν τους είδε η εκκλησιά ρίχνει τα κεραμίδια.
Δώδεκα ευζωνάκια τ' αποφασίσανε
στον πόλεμο να πάνε, *Παναγιά μου*, να πολεμήσουνε
στον πόλεμο να πάνε, *Παναγιά μου*, να πολεμήσουνε.
Στο δρόμο που διαβαίναν στη Μαύρη Θάλασσα
κακιά φουρτούνα πιάνει, *Παναγιά μου*, και σχίζει τα πανιά
κακιά φουρτούνα πιάνει, *Παναγιά μου*, και σχίζει τα πανιά.
Δεν κλαίω το καράβι δεν κλαίω ……..
……τα νιούτσικα παιδιά
μόν' κλαίω τα ευζωνάκια, *Παναγιά μου,* τα νιούτσικα παιδιά.
Βοήθα Παναγιά μου για να γλιτώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου*, θα σ' τ' ασημώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου*, θα σ' τ' ασημώσουμε.

Δώδεκα ευζωνάκια τ' αποφασίσανε
στον πόλεμο να πάνε να πολεμήσουνε.

Στο δρόμο που διαβαίναν στη Μαύρη Θάλασσα
κακιά φουρτούνα πιάνει και σχίζει τα πανιά.
Δεν κλαίω το καράβι δεν κλαίω ….
μόν' κλαίω τα ευζωνάκια τα νιούτσικα παιδιά.
Βοήθα Παναγιά μου για να γλιτώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις θα σ' τ' ασημώσουμε.

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
βάρκα γύρισ' άνω κάτω και πνιγήκαν δυο παιδιά.
Το 'να ήτανε ο Νίκος τ' Αθηνόδωρου ν ο γιος
τ' άλλο ήταν τ' Αρμενάκι ξακουστό στην ομορφιά.
Αθηνόδωρος προστάζει τάζει λίρες και φλουριά.
Μόν' το Νίκο μ' να γλιτώσ'τε να τον βγάλ'τε στη στεριά.

Τώρα κιρός, *καλή Χρυσούλα μ'*
τώρα κιρός χιονοπωριάζει
τώρα κιρός χιονοπωριάζει
τα κορίτσια αρραβωνιάζουν
τώρα κιρός χιονοπωριάζει
τα κορίτσια αρραβωνιάζουν
θα αρραβωνιάσ', *καλή Χρυσούλα μ'*
θα αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
θα αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
κι θα πάρει το Νικόλα
θα αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
κι θα πάρει το Νικόλα
κι ο Νικό-, *καλή Χρυσούλα μ'*
κι ο Νικόλας προβοδάει
κι ο Νικόλας προβοδάει
τ' δήμαρχου τη θυγατέρα
κι ο Νικόλας προβοδάει
τ' δήμαρχου τη θυγατέρα
κι η Χρυσή, *καλή Χρυσούλα μ'*
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στο τρανό το γκιόλ παααίνει
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στο τρανό το γκιόλ παααίνει.
Γκιόλι μου, *καλή Χρυσούλα μ'*
γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
τίνος νιάτα θα χαθούνε
γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
τίνος νιάτα θα χαθούνε.

Τώρα κιρός χιονοπωριάζει
τα κορίτσια αρραβωνιάζουν

θα αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
κι θα πάρει το Νικόλα
κι ο Νικόλας προβοδάει
τ' δήμαρχου τη θυγατέρα
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στο τρανό το γκιόλ παραίνει.
Γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
τίνος νιάτα θα χαθούνε.

Τώρα που φθινοπωριάζει και θα βγούνε τα κρασιά
τώρα που φθινοπωριάζει και θα βγούνε τα κρασιά
και θ' αρχίσουνε τα γλέντια δω και κει στη γειτονιά
και θ' αρχίσουνε τα γλέντια δω και κει στη γειτονιά
θα μαζώνουνται κορίτσια παλικάρια όλα μαζί
θα μαζώνουνται κορίτσια παλικάρια όλα μαζί
και θα τραγουδούνε όλοι πίνοντας γλυκό κρασί
και θα τραγουδούνε όλοι πίνοντας γλυκό κρασί.
Βάλτε βάλτε παλικάρια βάλτε μας γλυκό κρασί
βάλτε βάλτε παλικάρια βάλτε μας γλυκό κρασί
βάλτε μας κρασί να πιούμε και τραγούδια θα σας πούμε
βάλτε μας κρασί να πιούμε και τραγούδια θα σας πούμε.

Τώρα που φθινοπωριάζει και θα βγούνε τα κρασιά
και θ' αρχίσουνε τα γλέντια δω και κει στη γειτονιά
θα μαζώνουνται κορίτσια παλικάρια όλα μαζί
και θα τραγουδούνε όλοι πίνοντας γλυκό κρασί.
Βάλτε βάλτε παλικάρια βάλτε μας γλυκό κρασί
βάλτε μας κρασί να πιούμε και τραγούδια θα σας πούμε.

Αμάν, σ' ένα δενδρί ακούμπησα, *αμάν*, να πω τα βάσανά μου
και το δενδρί μαράθηκε, *αμάν αμάν*, από τα δάκρυά μου
Πού είσαι μάνα μου μάνα μου γλυκιά να δεις το παλικάρι
τρέχει γυμνός τρέχει γυμνός από τα βάσανά του
γιαρέμ γιαρέμ αμάν.

Σ' ένα δενδρί ακούμπησα να πω τα βάσανά μου
και το δενδρί μαράθηκε από τα δάκρυά μου
Πού είσαι μάνα μου γλυκιά να δεις το παλικάρι
τρέχει γυμνός από τα βάσανά του.

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
Τούρκος αγάπ'σε μια ρωμιοπούλα
Τούρκος αγάπ'σε μια ρωμιοπούλα
κι η ρωμιοπούλα δεν τόνε θέλει

κι η ρωμιοπούλα δεν τόνε θέλει
η σκύλα μάνα τ'ς την προξενεύει
η σκύλα μάνα τ'ς την προξενεύει.
Πάρ' τονε κόρη μ' τον Τούρκο άντρα
πάρ' τονε κόρη μ' τον Τούρκο άντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα.
Δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε θέλω τον Τούρκο άντρα
δεν τόνε θέλω τον Τούρκο άντρα.
Πάρ' τονε κόρη μου έχει καΐκι
πάρ' τονε κόρη μου έχει καΐκι
θα σε παααίνει στη Σαλονίκη
θα σε παααίνει στη Σαλονίκη.
Δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε παίρνω τον Τούρκο άντρα
δεν τόνε παίρνω τον Τούρκο άντρα.
Πάρ' τονε κόρη μου έχει βαπόρι
πάρ' τονε κόρη μου έχει βαπόρι
θα σε πηγαίνει Σμύρνη και Πόλη
θα σε πηγαίνει Σμύρνη και Πόλη.
Δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
Ρωμιά γεννήθ'κα Ρωμιά πεθαίνω
Ρωμιά γεννήθ'κα Ρωμιά πεθαίνω.

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
Τούρκος αγάπ'σε μια ρωμιοπούλα
κι η ρωμιοπούλα δεν τόνε θέλει
η σκύλα μάνα τ'ς την προξενεύει.
Πάρ' τονε κόρη μ' τον Τούρκο άντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα.
Δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε θέλω τον Τούρκο άντρα.
Πάρ' τονε κόρη μου έχει καΐκι
θα σε παααίνει στη Σαλονίκη.
Δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε παίρνω τον Τούρκο άντρα.
Πάρ' τονε κόρη μου έχει βαπόρι
πάρ' τονε κόρη μου έχει βαπόρι
θα σε πηγαίνει Σμύρνη και Πόλη.
Δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
Ρωμιά γεννήθ'κα Ρωμιά πεθαίνω.

Μια καλή μωρ' μια καλή

μια καλή νοικοκυρά
μια καλή νοικοκυρά
έβαλε να μαγειρέψ'
μια καλή νοικοκυρά
έβαλε να μαγειρέψ'
λάχανα μώρ' λάχανα
λάχανα και λάπατα
λάχανα μώρ' λάχανα
λάχανα κι λάπατα
λάχανα κι λάπατα
και καμπόσον τραχανά
λάχανα και λάπατα
και καμπόσον τραχανά
πυροστιά μωρ' πυροστιά
πυροστιά μ' ένα ποδάρ'
πυροστιά μωρ' πυροστιά
πυροστιά μ' ένα ποδάρ'
πυροστιά μ' ένα ποδάρ'
τέτζερη χωρίς καπάκ'
πυροστιά μ' ένα ποδάρ'
τέτζερη χωρίς καπάκ'
ξάπλωσι μωρ' ξάπλωσι
ξάπλωσι να κοιμηθεί
ξάπλωσι μωρ' ξάπλωσι
ξάπλωσι να κοιμηθεί
ξάπλωσι να κοιμηθεί
ψύλλος πάει την τσίμπησι
ξάπλωσι να κοιμηθεί
ψύλλος πάει την τσίμπησι
κι άπλωσε μωρ' κι άπλωσε
κι άπλωσε τον μπόδαρο τ'
κι άπλωσε μωρ' κι άπλωσε
κι άπλωσε τον μπόδαρο τ'
κι άπλωσε τον μπόδαρο τ'
κλότσηξε τον ντέτζερη
κι άπλωσε τον μπόδαρο τ'ς
κλότσηξε τον ντέτζερη.

Μια καλή νοικοκυρά
έβαλε να μαγειρέψ'
λάχανα και λάπατα
και καμπόσον τραχανά
πυροστιά μ' ένα ποδάρ'
τέτζερη χωρίς καπάκ'
ξάπλωσι να κοιμηθεί
ψύλλος πάει την τσίμπησι
κι άπλωσε τον μπόδαρο τ'ς

κλότσηξε τον ντέτζερη.

Αγάπησα μάνη μ' αγάπησα.
Ας είνι γιε μου ας είνι
ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις θα συμπεθεριάσουμι.
Ταίριασαν μάνη μ' ταίριασαν
ταίριασαν συμπεθέριασαν
ταίριασαν συμπεθέριασαν
πήγαν τη νύφ' να πάρουνε
πήγαν τη νύφ' να πάρουνε
την πήραν και την πάιναν
την πήραν και την πάιναν
στην ακκλησιά την πάιναν
στην ακκλησιά την πάιναν
παπάδες κοντοστάθηκαν
παπάδες κοντοστάθηκαν.
Σταθείτι να ρωτήσουμι
σταθείτι να ρωτήσουμι
τη νύφη να 'ξετάσουμι
τη νύφη να 'ξετάσουμι
η νύφη μας πισμάνεψε
η νύφη μας πισμάνεψε
και το γαμπρό δε θέλ' να δγιει.

Αγάπησα μάνη μ' αγάπησα.
Ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις θα συμπεθεριάσουμι.
Ταίριασαν μάνη μ' ταίριασαν
ταίριασαν συμπεθέριασαν
πήγαν τη νύφ' να πάρουνε
την πήραν και την πάιναν
στην ακκλησιά την πάιναν
παπάδες κοντοστάθηκαν.
Σταθείτι να ρωτήσουμι
τη νύφη να 'ξετάσουμι
η νύφη μας πισμάνεψε
και το γαμπρό δε θέλ' να δγιει.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μα- σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυ- μάνα και θυγατέρα.
Νύφη μ' σαν πας στην εκκλησιά καλά να προ- καλά να προσκυνήσεις
σαν κυπαρίσσι να σταθείς σα βέργα να σα βέργα να λυγίσεις.
Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα συχνά να τα ποτίζεις.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα.
Νύφη μ' σαν πας στην εκκλησιά καλά να προσκυνήσεις
σαν κυπαρίσσι να σταθείς σα βέργα να λυγίσεις.
Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις.

Τ' άρχοντα γιος τ' άρχοντα ο γιος παντρεύεται
τ' άρχοντα γιος τ' αρχόντα γιος παντρεύεται
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
κι ο πεθερός κι ο πεθερός κι η πιθερά
κι ο πεθερός κι ο πεθερός κι η πιθερά
τη νύφη δεν αρέζουν, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
τη νύφη δεν αρέζουν, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
πιάνουν δυο φί- πιάνουν δυο φίδια ζωντανά
πιάνουν δυο φί- πιάνουν δυο φίδια ζωντανά
οχιές που φαρμακώνουν, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
οχιές που φαρμακώνουν, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.*
΄Ελα νύφη μ' έλα νύφη μ' να φας φαΐ
έλα νύφη μ' έλα νύφη μ' να φας φαΐ
ψάρια τηγανισμένα, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
ψάρια τηγανισμένα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.*
Και με τη πρώ- και με τη πρώτη πιρουνιά
και με τη πρώ- και με τη πρώτη πιρουνιά
η κόρη φαρμακώθ'κι, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
η κόρη φαρμακώθ'κι, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.*
Γρήγορα πε- γρήγορα πεθερά νερό
γρήγορα πε- γρήγορα πεθερά νερό
καρδούλα μ' φαρμακώθ'κι, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
καρδούλα μ' φαρμακώθ'κι, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.*
Εδώ νερό εδώ νερό δε βρίσκεται
εδώ νερό εδώ νερό δε βρίσκεται
ούτε κρασί πουλιέται, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
ούτε κρασί πουλιέται, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.*
Γρήγορα ά- γρήγορα άντρα για νερό
γρήγορα ά- γρήγορα άντρα για νερό
καρδούλα μ' φαρμακώθ'κι, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
καρδούλα μ' φαρμακώθ'κι, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.*
Ώσπου να πάει ώσπου να πάει κι ώσπου να 'ρθει
ώσπου να πάει ώσπου να πάει κι ώσπου να 'ρθει
η κόρη ξεψυχάει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
η κόρη ξεψυχάει, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.*

Τ’ άρχοντα ο γιος παντρεύεται και παίρνει προσφυγούλα
κι ο πεθερός κι η πιθερά τη νύφη δεν αρέζουν
πιάνουν δυο φίδια ζωντανά οχιές που φαρμακώνουν.
΄Ελα νύφη μ’ να φας φαΐ ψάρια τηγανισμένα.
Και με τη πρώτη πιρουνιά η κόρη φαρμακώθ’κι.
Γρήγορα πεθερά νερό καρδούλα μ’ φαρμακώθ’κι.
Εδώ νερό εδώ νερό δε βρίσκεται ούτε κρασί πουλιέται.
Γρήγορα άντρα για νερό καρδούλα μ’ φαρμακώθ’κι.
Ώσπου να πάει κι ώσπου να ’ρθει η κόρη ξεψυχάει.
Ξάνθη περήφανή μας μη βασανίζεσαι
τα τρία μοναστήρια θα σε βοηθήσουνε
τα τρία μοναστήρια θα σε βοηθήσουνε.
Σα να μην είχα μάνα δεν είχα κι αδερφό
πού πήγαν και τι γίναν τι τρομερό κακό
πού πήγαν και τι γίναν τι τρομερό κακό.
Καλύτερα μια μέρα ελεύθερη ζωή
παρά με τους Βουλγάρους σκλαβιά και φυλακή
παρά με τους Βουλγάρους σκλαβιά και φυλακή.

Ξάνθη περήφανή μας μη βασανίζεσαι
τα τρία μοναστήρια θα σε βοηθήσουνε.
Σα να μην είχα μάνα δεν είχα κι αδερφό
πού πήγαν και τι γίναν τι τρομερό κακό.
Καλύτερα μια μέρα ελεύθερη ζωή
παρά με τους Βουλγάρους σκλαβιά και φυλακή.

Сурва,сурва година,
гконтína
весела година,
пълна къща коприна
от година до година.
Сурва.

Σούρβα, σούρβα

βέσελα γκοντίνα,
πέλνα κέστα κοπρίνα
οτ γκοντίνα ντο γκοντίνα.
Σούρβα.

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
πήρε η θάλασσα τον Νίκο και τον έχει συντροφιά.
Το ’να ήτανε ο Νίκος του Ανθηνόδωρο παιδί
το άλλο ήταν το Αρμενάκι ξακουστό μες στο τσαρσί
και η μάνα του φωνάζει, λίρες δίνω εκατό
ή το Νίκο μου να φέρτε ή και εγώ θα σκοτωθώ.
Θάλασσα δεν θέλει λίρες θάλασσα δε θε φλουριά
μόνο θέλησε το Νίκο και τον πήρε μακριά.
Θάλασσα λεβεντοπνίχτρα θάλασσα φαρμακερή
που έχεις κάνει το νησί μας πάντα μαύρα να φορεί
που έχεις κάνει το νησί μας πάντα μαύρα να φορεί.

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
πήρε η θάλασσα τον Νίκο και τον έχει συντροφιά.
Το 'να ήτανε ο Νίκος του Ανθηνόδωρο παιδί
το άλλο ήταν το Αρμενάκι ξακουστό μες στο τσαρσί
και η μάνα του φωνάζει, λίρες δίνω εκατό
ή το Νίκο μου να φέρτε ή και εγώ θα σκοτωθώ.
Θάλασσα δεν θέλει λίρες θάλασσα δε θε φλουριά
μόνο θέλησε το Νίκο και τον πήρε μακριά.
Θάλασσα λεβεντοπνίχτρα θάλασσα φαρμακερή
που έχεις κάνει το νησί μας πάντα μαύρα να φορεί.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκατιραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα.
Η Παναγιά σαν τ' άκουσε έπεσε και λιγώθη
σταμνιά νερό τής ρίξανε τρία κανάτια μόσχο
και τρία μυροδόσταμνα για να έρθ' σε το νους της
και σαν της ήρθ' ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της
παίρνει το δρόμο το δρομί δρομί το μονοπάτι
το μονοπάτ' τούς έβγαλε εις του ληστού την πόρτα.
Άνοιξε πόρτα του ληστού και πόρτα του Πιλάτου.
Και πόρτες απ' το φόβο τους άνοιξαν μοναχές τους.
Βλέπει δεξιά βλέπει ζερβά κανέναν δε γνωρίζει
βλέπει και δεξιότερα βλέπει τον Άγιο Γιάννη.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε και βαφτιστής του γιου μου
μην είδες τον υγιόκα μου μην είδες τον υγιό μου.
Δεν έχω στόμα να σ' το πω χέρι να σου τον δείξω
βλέπεις εκείνο το γυμνό τον παραπονεμένο
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένος
εκείνος είναι ο γιόκας σου και με διδάσκαλός μου.

Στης ακρί-, *άιντε βρε*
στης ακρίβειας τον καιρό
στης ακρίβειας τον καιρό
θέλησα να παντρευτώ
και μου δώ-, *άιντε βρε*
και μου δώσαν μια γυναίκα
και μου δώσαν μια γυναίκα
που 'τρωγε τα πέντε δέκα
με την πρώ-, *άιντε βρε*
με την πρώτη τη βραδιά
με την πρώτη τη βραδιά
μ' έφαγε πέντε αρνιά
και το δε-, *άιντε βρε*
και το δεύτερο το βράδυ
και το δεύτερο το βράδυ
μου 'φαγ' όλο το κοπάδι.

Άντρα μου, *άιντε βρε*
άντρα μου θέλω γοβάκια
άντρα μου θέλω γοβάκια
γύρω γύρω με φιογκάκια
άντρα μου, *άιντε βρε…*

Στης ακρίβειας τον καιρό
θέλησα να παντρευτώ
και μου δώσαν μια γυναίκα
που 'τρωγε τα πέντε δέκα
με την πρώτη τη βραδιά
μ' έφαγε πέντε αρνιά
και το δεύτερο το βράδυ
μου 'φαγ' όλο το κοπάδι.
Άντρα μου θέλω γοβάκια
γύρω γύρω με φιογκάκια
άντρα μου…

(Ξεκινά με τούρκικους στίχους, συνεχίζει με ελληνικούς.)
τουρκικά
Τι γυρεύεις μες στο βουνό σαν τον τρελό κυνηγό.
΄Εχασα την αγάπη μου και γυρίζω να τη βρω.
'Πό 'να ψηλό κορφόβουνο λέβεντας κατεβαίνει
φοράει το φέσι του στραβά
φοράει το φέσι του στραβά και το πιστόλ' στη μέση
σε στράτα στράτα πήγαινε
σε στράτα στράτα πήγαινε σε δρόμο περπατούσε
κι ο Χάρος τον αντίκρισε
κι ο Χάρος τον αντίκρισε και τον καλημερνάει.
Καλημέρα το λέβεντα
καλημέρα το λέβεντα, καλώς το Χάρο που 'ρθε.
Μένα Θεός με έστειλε
μένα Θεός με έστειλε να πάρω την ψυχή σου.
Δίχως ασθένεια κι αρρωστιά
δίχως ασθένεια κι αρρωστιά ψυχή δεν παραδίνω
ορίστε να παλέψουμε
ορίστε να παλέψουμε σε μαρμαρένιο αλώνι.
Όπου θα πιάσει ο λέβεντας
όπου θα πιάσει ο λέβεντας κορμάκι θανατώνει
κι όπου θα πιάσει ο Χάροντας
κι όπου θα πιάσει ο Χάροντας μοίρες κομμάτια βγάζει.
Άφ'σε με Χάρε μ' άφ'σε με
άφ'σε με Χάρε μ' άφ'σε με 'κόμα δυο τρία χρόνια.
Μένα Θεός με έστειλε
μένα Θεός με έστειλε να πάρω την ψυχή σου.

Και όλο γεια σας φίλοι μου.

’Πό ’να ψηλό κορφόβουνο λέβεντας κατεβαίνει
φοράει το φέσι του στραβά και το πιστόλ’ στη μέση
σε στράτα στράτα πήγαινε σε δρόμο περπατούσε
κι ο Χάρος τον αντίκρισε και τον καλημερνάει.
Καλημέρα το λέβεντα, καλώς το Χάρο που ’ρθε.
Μένα Θεός με έστειλε να πάρω την ψυχή σου.
Δίχως ασθένεια κι αρρωστιά ψυχή δεν παραδίνω
ορίστε να παλέψουμε σε μαρμαρένιο αλώνι.
Όπου θα πιάσει ο λέβεντας κορμάκι θανατώνει
κι όπου θα πιάσει ο Χάροντας μοίρες κομμάτια βγάζει.
Άφ’σε με Χάρε μ’ άφ’σε με ’κόμα δυο τρία χρόνια.
Μένα Θεός με έστειλε να πάρω την ψυχή σου.
Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά οι τρισκατιραμένοι.
Ο Κύριος ηθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικό για να τον λάβουν όλοι
και η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
τας προσευχάς της έκανε για τον μονογενή της
φωνή εξήλθε εξ ουρανού κι απ’ αρχαγγέλου στόμα.
Σώζουν κυρά μου οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
και τον υιό σου πιάσανε και στα χαλκιά τον πάνε
και στου Πιλάτου τας αυλάς εκεί τον τυραννούνε.
Χαλκιά χαλκιά φτιάξε καρφιά φτιάξε τρία περόνια
κι εκείνος ο παράνομος βαρεί και φτιάχνει πέντε.
Συ φαραέ που τα ’φτιαξες πρέπει να μας διδάξεις.
Βάλτε τα δυο στα χέρια του και τ’ άλλα δυο στα πόδια
το πέμπτο το φαρμακερό βάλτε το στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό να λιγωθεί η καρδιά του.
Και η Παναγιά σαν τ’ άκουσε έπεσι και λιγώθη
σταμνί νερό της ρίξανε τρία κανάτια μόσχο
και τρία με ροδόσταμο για να της έρθει ο νους της
και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαγεί φωτιά να πάει να πέσει
ζητεί γκρεμό να γκρεμιστεί για τον μονογενή της.
Λάβε κυρά μου υπομονή λάβε κυρά μου ανέση.
Και πώς να λάβω υπομονή και πώς να λάβω ανέση
που έχω γιο μονογενή κι εκείνον σταυρωμένον.
Η Μάρθα κι η Μαγδαληνή και του Λαζάρου η μάνα
και του Ιακώβ η αδερφή οι τέσσερις αντάμα
επήραν το στρατί στρατί στρατί το μονοπάτι
το μονοπάτι τ’ς έβγαλε εις του ληστού την πόρτα.
Άνοιξε πόρτα του ληστού και η πόρτα του Πιλάτου.
Και η πόρτα ’πό το φόβο της ανοίγει μοναχή της
βλέπει δεξιά βλέπει ζερβά κανέναν δε γνωρίζει

τηρά και δεξιότερα βλέπει τον Άγιο Γιάννη.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε και βαπτιστά του γιου μου
μην είδες τον υγιόκα μου και τον διδάσκαλό σου.
Δεν έχω στόμα να σου πω γλώσσα να σε μιλήσω
δεν έχω χεριπάλαμο για να σου τόνε δείξω
βλέπεις εκείνον το γυμνόν τον παραπονεμένον
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο
όπου φορεί στην κεφαλή αγκάθενο στεφάνι
εκείνος είναι ο γιόκας σου κι εμέ διδάσκαλόν μου.
Και η Παναγιά πλησίασε γλυκά τόνε ρωτούσε.
Δε μου μιλάς παιδάκι μου δεν μου μιλάς παιδί μου.
Τι να σου πω μανούλα μου που διάφορο δεν έχεις
μόνον το Μέγα Σάββατο κοντά στο μεσονύχτι
που θα λαλήσ' ο πετεινός σημαίνουν οι καμπάνες
σημαίνει ο Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει και Αγια-Σοφιά με τρεις χρυσές καμπάνες.
Όποιος τ' ακούσει σώζεται κι όποιος το λέει αγιάζει
κι όποιος το καλοφιγκριστεί Παράδεισο θα λάβει
Παράδεισον και λίβανον από τον Άγιον Τάφο.
Ακούσατε ω φίλοι μου κι ό,τι σας διηοθώ
στα χίλια οχτακόσια στα ιβδομήκοντα
σφάζουνται τ' μπέη οι πασάδες κι όλα τα αφεντικά
Γαλλία και Μπρουσία για μια μικρή ματιά
γιόμ'σε ο κάμπος σώματα και τα ψηλά βουνά
ο ήλιος ετρομάζει ταράζει και τη γη.

Τίνος μανούλα θλίβεται, *αχ*, τίνος μανούλα κλαίει
του Ντούλα η μάνα θλίβεται του Ντούλα η μάνα κλαίει.
Σήμερα Ντούλα μ' Πασχαλιά και το Χριστός Ανέστη
σήμερα αλλάζουν τα παιδιά κι οι πεθερές τις νύφες
κι εσύ Ντούλα μ' στις φυλακές και μέσα στα μπουντρούμια
για δεν αγρώνεις Ντούλα μου να σπάσεις τα δεσμά
και τ'ς σιδερένιες πόρτες.
Μάνα μ' λουλή μάνα μ' καλή μάνα μου πικραμένη
οι φυλακές έχουν δεσμοφύλακες και σιδερένιες πόρτες
και δεν μπορώ μάνα μ' να βγω.

(συνεχίζει απαγγέλλοντας)
«Είναι δυο πουλιά που κάθονταν
και το ένα μετράει τα χρόνια
και τ' άλλο μετράει το θάνατο
το ένα κόβει θάνατο
και τ' άλλο μετράει τα χρόνια.
Και πάλι γειά σας φίλοι μου».

Χριστός γιννιέται χαρά στουν κόσμου
χαρά στουν κόσμου στα παλικάρια
χαρά στουν κόσμου στα παλικάρια
στ'ς αρ'βωνιασμένους και στ'ς παντρεμένους

στ’ς αρ’βωνιασμένους και στ’ς παντρεμένους
σαράντα μέρις σαράντα νύχτες
σαράντα μέρις σαράντα νύχτες
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε
παρακαλούσε όλους τους άγιους
όλους τους άγιους τους αϊποστόλους
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
τρεις αρχαγγέλοι για μύρου τρέχουν
τρεις αρχαγγέλοι για μύρου τρέχουν
κι ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
κι ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
η Παναγιά μας ξιλευτερώθη
η Παναγιά μας ξιλευτερώθη
μέσα στις δάφνες μες στα λουλούδια
μέσα στις δάφνες μες στα λουλούδια
καλεί τον ήλιο και το φεγγάρι
καλεί τον ήλιο και το φεγγάρι
σαν ήλιος λάμπει σαν νιο φεγγάρι
σαν ήλιος λάμπει σαν νιο φεγγάρι
σ’ αυτό το σπίτι του νοικοκύρη
σ’αυτό το σπίτι του νοικοκύρη
στη φαμελιά του και στα παιδιά του.

Χρόνια πολλά και του χρόνου.

Χριστός γιννιέται χαρά στουν κόσμου
χαρά στουν κόσμου στα παλικάρια
στ’ς αρ’βωνιασμένους και στ’ς παντρεμένους
σαράντα μέρις σαράντα νύχτες
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε
παρακαλούσε όλους τους άγιους
όλους τους άγιους τους αϊποστόλους
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
τρεις αρχαγγέλοι για μύρου τρέχουν
κι ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
η Παναγιά μας ξιλευτερώθη
μέσα στις δάφνες μες στα λουλούδια
καλεί τον ήλιο και το φεγγάρι
σαν ήλιος λάμπει σαν νιο φεγγάρι
σ’αυτό το σπίτι του νοικοκύρη
στη φαμελιά του και στα παιδιά του.

’Π’ αυγενικό κι αν βγήκαμε σ’αρχοντικό θα πάμε
ελάτε παλικάρια μου να ζήσου με τ’ εμένα

να πάμε στον αφέντη μας στον πολυχρονιμένο
απού 'ναι νιος και ταπεινός στουν κόσμου ξακουσμένος
που 'χει τα σπίτια τα ψηλά με κόκκινα παρμάκια
για να τ' ανέβω δεν μπορώ και πίνω τα φαρμάκια
άνοιξε πόρτα μ' άνοιξε πόρτα μου κα-να-ρένια
έχω δυο λόγια να σου πω και κείνα ζαχαρένια.
Ποιος είσαι συ ν' ανοίξω γω ν' ανοίξω νά 'μπεις μέσα.
Εγώ είμαι που σου τα 'στειλα στο μαντιλάκ' κρυμμένα
τα μήλα τα δαμάσκηνα τα τουρφαντά τα κεράσια
για να τ' ανέβω δεν μπορώ και πίνω τα φαρμάκια.

Σ'αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρονώ να ζήσει.
Ξύπνα περιστερούλα μου κι ήρθα στο μαχαλά σου
χρυσή κορδέλα σου 'φερα να δέσεις τα μαλλιά σου.
Μαλαματένιος ο σταυρός κρέμεται στο λαιμό σου
όλοι φυλάνε το σταυρό μα εγώ το μάγουλό σου.
Άνοιξ' το παραθύρι σου και ρίξε τα μαλλιά σου
να κάνω σκάλα ν' ανεβώ νά 'ρθω στην αγκαλιά σου.
Το λεμονάκ' το πράσινο το κόβεις και μυρίζει
το κοριτσάκι το μικρό το σφίγγεις και τσιρίζει.
Στο παραθύρι κάθουνταν μάνα και θυγατέρα
η μάνα μοιάζει πέρδικα κι η κόρη περιστέρα.
Στη μέσ' στη μέσ' τη θάλασσα θα στήσω μια κολόνα
κι όταν γυρίσω απ' το στρατό θα γίνει αρραβώνα.
Η μάνα σου είναι στραβιά κι από καρδιές δεν ξέρει
μα εγώ πολύ σε λαχταρώ και θα σε κάνω ταίρι.
Το κυπαρίσσι τα μικρό θέλει στη ρίζα χώμα
το κοριτσάκι το γλυκό θέλει φιλί στο στόμα.
Ποιος είναι αυτός που έρχεται κουνιέται και λυγιέται
ήρθε καιρός ν' αρ'βωνιαστεί και με τα νύχια τ' ξέται.
Σ' αυτό το σπίτι το ψηλό το καρυδοβαμμένο
να μ' αξιώσει ο Θεός γαμπρό καμαρωμένο.

Εδώ ήρθαμε να παινί-νι-σουμε χαρείτι κι ας χαρούμι
προτού δε μας εύρει ο θάνα-να-τος κι ύστερα λυπηθούμι
γιατί 'νι ου χρόνος αγρηγορινός σαν τον τρουχό γυρίζει.
Χριστού-νου-γεννα-να Χριστού-νου-γεννα πρώτη χαρά στου κόσμου
και ψεν ο Χριστό-νο-ς γεννή-νι-θηκε κι ο κόσμος δεν το νιώθει
κι ο μόνος ο δέ-νι-ντρος ήταν Χριστός και τα κλωνάρια αγγέλοι
κι ο κλώνος μας ήταν κο-νο-ντινός κι ολάργυρα τα φύλλα
και κάτω εις τη-νι ριζί-νι-τσα του πηγάδια και λιβάδια
και πάνω εις τη-νι κορφί-νι-τσα του πέρδικες φωλιασμένες
δεν ήρθανε μόνον οι πέ-νε-ρδικες ήρθαν κι περιστέρια
και κα-να-τεβαί-νε-νει μια πέρδικα παίρνει και ανεβαίνει
παίρνει-νι νερό-νο στα νύ-νι-χια της και δρόσο στα φτερά της
δροσίζει τον μόνο Χριστού-νου-γεννα παχνίζει και τον αφέντη.
Είπαμε τον μόνο Χριστού-νου-γεννα ας πούμε και τον αφέντη.
Αφέντη μου στην τάβλα σου χρυσή καντήλα καίει

δίχως τα ξύλα κρέμουνταν δίχως το λάδι καίει
αν βάλεις λάδι και κερί φέγγει τη φαμελιά σου
αν βάλεις περισσότερο φέγγει τη γειτονιά σου
κι από τα παραθύρια σου φέγγει και τις αρχόντ'σες
πώς δερμονίζουν τα φλουριά πώς κοσκινίζουν τ' άσπρα
κι από τα δερμονίσματα κερνάν τα παλικάρια.
Κέρνα τα μάνα μ' κέρνα τα κι αυτά τα βραχνιασμένα
κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.
Σαν τι τραγούδι να 'βρουμε ν' αρέσει την κυρά μας
κυρά αργυρή κυρά χρυσή κυρά μαλαματένια
κυρά σαν πάει στην εκκλησιά χίλια στολίδια βάζει
βάζει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι στήθια
και τον καθάριο ουρανό καθάριο δαχτυλίδι
κι εμείς την αυγενίζουμε Χριστός να τη φυλάει.
Σαν τι τραγούδι να 'βρουμε ν' αρέσει και η κόρη
προξενητάδες έρχονται 'πό μέσα από την Πόλη
θαμάζουνταν λογιάζουνταν πού θά 'βρουν τέτοια κόρη
τέτοια ψηλιά τέτοια λιγνιά τέτοια μαυρομαλλούσα
να 'χει το μάτι σαν ελιά το φρύδι σα γαϊτάνι
και τ' άπλυ το ματόφρυδο τ'ς σαν ήλιος σα φεγγάρι
κι εμείς την αυγενίζουμε Χριστός να τη φυλάει.
Σαν τι τραγούδι να 'βρουμε να αρέσει του παλ'κάρι
ένας ψηλός παλίκαρος με τα πουρμά μουστάκια
καλίβωσε και τ' άλογο τ' στις μάκρις θέλ' να πάει
καλά να πάει καλά να έρθ' καλή κόρη να φέρει
να φέρει χίλια πρόβατα τριακόσια νταμαλίδια
να φέρει και τη Ρουμλιά με τ' άξιο παλικάρι
κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.
Σαν τι τραγούδι να 'βρουμε τη χιλιάκριβη την κόρη
μιάναν την είχε η μάνα της μιάναν και κανακάρα
την άλλαζε τη στόλιζε στα σύννεφα την κρύβει
και σκόρπισαν τα σύννεφα και φάνηκε η κόρη
και φάν'καν τα σγουρά τ'ς μαλλιά τ' αρχοντικά πλεξούδια
και εμείς την αυγενίζουμε Χριστός να τη φυλάει.
Σαν τι τραγούδι να 'βρουμε για τ' άλλο το παλ'κάρι
έναν τον έχει η μάνα του έναν και κανακάρη
τον άλλαζε τον στόλιζε στο δάσκαλο τον στέλνει
κι ι δάσκαλος τον έδερνε με μια χρυσή βεργίτσα.
Πού 'ναι βρε γιε μ' τα γράμματα πού είν' βρε γιε μ' ο νους σου.
Το γράμμα γράμμα στο χαρτί κι ο νους μου πέρα ως πέρα
πέρα στις μαυρομάτισσες πέρα στις καραγκιόζες
που 'χουν το μάτι σαν ελιά το φρύδι σα γαϊτάνι
και μεις τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.
Σαν τι τραγούδι να 'βρουμε να πούμ' το μικρό μας
ένα μικρό μικρούτσικο Σαββάτο γεννημένο
Σαββάτο κι αν γεννήθηκε την Κυριακή βαφτίστ'κι
κι η μάνα που το βύζανε βρύση μαλαματένια
και το βυζί της μάλαμα κι η ρόγα μπαχασένια
κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να του φυλάει.

Σαν τι τραγούδι να ’βρουμε ν’ αρέσει και ο ξένος
ένας ξένος ξενούτσικος πολύ ξενιτεμένος
στη στράτα στράτα πήγαινε στη στράτα περπατούσε
χίλιοι πεζοί τον κυνηγούν τρακόσ’ καβαλαραίοι
και ένας κοντός κοντούτσικος βουλιέται να τον φτάσει
βολές βολές τον έφτανε βολές τον απερνούσε.
Γύρισε ξένε μ’ γύρισε γύρνα στο σπιτικό σου.
Αν πω και κάνω γυρισμό στο σπίτι κι αν γυρίσω
θα κλάψουν μάνες για παιδιά και τα παιδιά για μάνες
θα κλάψει και η μάνα μου για τ’ άξιο παλικάρι
κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.
Σαν τι τραγούδι να ’βρουμε να αρέσει κι ο κουλός μας
ένας κουλός κουλούτσικος με το ’να του το χέρι.
Πετρίτσ’ μ’ την πέτρα πελεκάς με το ’να σου το χέρι
τι το ’κανες το χέρι σου κι πελεκάς με το ’να.
Ξανθιά αγάπη φίλησα και μου ’κοψε το ένα
ας τη φιλούσα δυο φορές να μου ’κοβε και τ’ άλλο
κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.
Σαν τι τραγούδι να ’βρουμε να αρέσ’ γραμματικός μας
γραμματικός κι αν κάθονταν σ’ ένα ψηλό λιθάρι
κι ό,τ’ έγραφε κι ό,τ’ έλεγε τ’ς αγάπης του τα λόγια
κι απ’ το πολύ το γράψιμο κι απ’ την πολλή συλλόγια
εσκόνταψε το δάχτυλο τ’ και χύθ’κι το μελάνι
και βάψαν τα ρουχάκια του τα γύρω τα σκαλάκια
και λαλητάδες έβαλε ν όλη στη γειτονιά του
ποια είναι άξια κι όμορφη να πλένει τα σκαλάκια
καμιά δεν απολοήθηκε κι απολογιά δεν παίρνει
μόν’ κείνη που τον ήθελε κι απού τον αγαπούσε
απολογιά τον έδωσε κι απολογιά τον δίνει.
Εγώ είμαι άξια κι όμορφη να πλένω τα σκαλάκια.
Πού θά ’βρεις κόρη μ’ το νερό πού θά ’βρεις το σαπούνι.
Κάνω το δάκρυ μου νερό το σάλιο για σαπούνι
κι αν πεις για ηλιοστέγνωμα φυσώ και τα στεγνώνω.
Κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.

«Όσα άστρα έχει ο ουρανός και φύλλα ’πό τα δέντρα
τόσο μπερεκέτ’ να δώσ’ Θεός στον τσορμπατζή μας!».

- Κεφάλι να μην τον πονάει. Κοιλιά να μην τον πονάει. Πέστε παλικάρια μ’ «αμήν».

- Αμήν!

Να ’μαν πουλί να πέταγα ψηλά στα κο- κορφοβούνια
να πάω να δω αυτούν τουν νιο
να πάω να δω αυτούν τουν νιο τουν νιο τουν παντρεμένου
σι τι τραπέζια κάθιτι
σι τι τραπέζια κάθιτι σι τι τραπέζια τρώει
να δω και την την καλούδα του.

Να ’μαν πουλί να πέταγα ψηλά στα κορφοβούνια
να πάω να δω αυτούν τουν νιο τουν νιο τουν παντρεμένου
σι τι τραπέζια κάθιτι σι τι τραπέζια τρώει
να δω και την την καλούδα του.

Η μαμά, *καλέ Σουλτάνα*
η μαμά μου κι η μαμά σου
η μαμά μου κι η μαμά σου
θε να μας αρραβουνιάσουν
η μαμά μου κι η μαμά σου
θε να μας αρραβουνιάσουν
ι μπαμπά μ’, *καλή Σουλτάνα*
ι μπαμπά μ’ μι του μπαμπά σου
ι μπαμπά μ’ μι του μπαμπά σου
τα χουράφια θα μπουλιάσουν
ι μπαμπά μ’ μι του μπαμπά σου
τα χουράφια θα μπουλιάσουν.
Δε μι νοιάζ’, *καλή Σουλτάνα*
δε μι νοιάζουν τα χουράφια
δε μι νοιάζουν τα χουράφια
μόνο τα δικά σου μάτια
δε μι νοιάζουν τα χουράφια
μόνο τα δικά σου μάτια
πάρε με, *καλή Σουλτάνα*
πάρε με και μη σε μέλλει
πάρε με και μη σε μέλλει
θα σε κάνω ευτυχισμένη
πάρε με και μη σε μέλλει
θα σε κάνω ευτυχισμένη.

Η μαμά μου κι η μαμά σου
θε να μας αρραβουνιάσουν
ι μπαμπά μ’ μι του μπαμπά σου
τα χουράφια θα μπουλιάσουν.
Δε μι νοιάζουν τα χουράφια
μόνο τα δικά σου μάτια
πάρε με και μη σε μέλλει
θα σε κάνω ευτυχισμένη.

Πήρα αράδα εγώ τουν Έβρου πήρα αράδα τα χουριά
και τι βγάζ’ του κάθε ένα θα σας πω μωρέ παιδιά.
Το Σουφλί βγάζει κουκούλια κι τ’ Αμόριο καρπούζα
τ’ Ασπρουνέρ’ βγάζει παπάδες και του Πύθιου ψαράδες

Καστανιές βγάζουν τη σκούπα και τα Ρίζια καλαμπούκια
σκόρδα βγάζ' το Μποζνοχώρι Μεταξάδες βγάζ' μαστόροι
τα Μαράσια βγάζ' καρύδια και ο Δίλοφος κατσίκια
Στέρνα και η Δοξαπάρα βγάζουν όμορφα κορίτσα.

Κάτω στην άσπρη πέτρα στα κρύα νερά
στα κρύα νερά
στα κρύα στα κρύα νερά, *γαριφαλάκι μου όμορφο*
στα κρύα στα κρύα νερά, *σε κλαιν τα μάτια μου τα δυο*
σκοτώσανε το Γιάννη το μοναχογιό
το μοναχογιό
το μονα- το μοναχογιό, *γαριφαλάκι μου όμορφο*
το μονα- το μοναχογιό, *σε κλαιν τα μάτια μου τα δυο*
τον κλαίει όλος ο κόσμος κι όλο το χωριό
κι όλο το χωριό
κι όλο το κι όλο το χωριό, *γαριφαλάκι μου όμορφο*
κι όλο το κι όλο το χωριό, *σε κλαιν τα μάτια μου τα δυο*.

Κάτω στην άσπρη πέτρα στα κρύα νερά
σκοτώσανε το Γιάννη το μοναχογιό
τον κλαίει όλος ο κόσμος κι όλο το χωριό.

Τουν Αϊ-Δημή-, *Δημήτρη μου*
τουν Αϊ-Δημήτρη τουν κιρό
τουν Αϊ-Δημήτρη μήνα, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*
τουν Αϊ-Δημήτρη μήνα, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*
όλοι θα παν, *Δημήτρη μου*
όλοι θα παν στη ξενιτιά
και πίσω θα γυρίσουν, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*
και πίσω θα γυρίσουν, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*
θα πάει κι ο, *Δημήτρη μου*
θα πάει κι ο Δημήτρης μας
και δεν θα έρθει πίσω, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*
και δεν θα έρθει πίσω, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*.

Τουν Αϊ-Δημήτρη τουν κιρό τουν Αϊ-Δημήτρη μήνα
όλοι θα παν στη ξενιτιά και πίσω θα γυρίσουν
θα πάει κι ο Δημήτρης μας και δεν θα έρθει πίσω.
Στο χωρίον Μεταξάδες
στο χωρίον Μεταξάδες
Γιάννης δήμαρχος, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες

Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
κι άλλιαν αγαπάει, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
κι άλλιαν αγαπάει.

Στο χωρίον Μεταξάδες Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες κι άλλιαν αγαπάει.

Κι του ρουλόι, *μουρ' Ναστασιά μ'*
κι του ρουλόι μ' έχασα
μες στουν κάμπο που γυρνούσα
Ναστασιά μου χουβαρντούσα
μες στουν κάμπο που γυρνούσα
Ναστασιά μου χουβαρντούσα
σαν τού 'βρει νιος, *μουρ' Ναστασιά μ'*
σαν τού 'βρει νιος να το χαρεί
γέρους θα ντου μετανιώσει
πάλι πίσω θα ντου δώσει
γέρους θα ντου μετανιώσει
πάλι πίσω θα ντου δώσει.

Κι του ρουλόι μ' έχασα
μες στουν κάμπο που γυρνούσα
σαν τού 'βρε νιος να το χαρεί
γέρους θα ντου μετανιώσει
πάλι πίσω θα ντου δώσει.

Δω στα λια-, *κι αμάν αμάν*
δω στα λιανουχουρταρούδια
δω στα λιανουχουρταρούδια
τι τρανός χουρός θα γένει
τι τρανός χουρός θα γένει
σα γαϊτάνι θα πααίνει
σα γαϊτά-, *κι αμάν αμάν*
σα γαϊτάνι θα πααίνει
σα γαϊτάνι θα πααίνει
πέντι πέρδικες πετούσαν
πέντι πέρδικες πετούσαν
μες στουν κάμπου λοϋρνούσαν.

Δω στα λιανουχουρταρούδια
τι τρανός χουρός θα γένει
σα γαϊτάνι θα πααίνει

πέντι πέρδικες πετούσαν
μες στουν κάμπου λοϋρνούσαν.

Θα τραγουδήσω αγαλινά, *τώρα του βράδυ βράδυ*
και θ' ακουστώ ν αλάργα, *κατακαημένη αγάπη μ'*
τώρα του βράδυ βράδυ
θ' ακούσουν τα ιννιά χουριά, *τώρα του βράδυ βράδυ*
τα δεκαπέντι κάστρα, *κατακαημένη αγάπη μ'*
τώρα του βράδυ βράδυ.

Θα τραγουδήσω αγαλινά και θ' ακουστώ ν αλάργα
θ' ακούσουν τα ιννιά χουριά τα δεκαπέντι κάστρα.

Πες μου κόρη πες μου ποιος είν' ο καλός σου
ποιος είν' ο καλός σου κι αγαπητικός σου
ποιος είν' ο καλός σου κι αγαπητικός σου
πες μου κόρη πες μου κι γω θα σι δώσου.
Δε σ' του λέγου μάνα μ' δε σ' τουν φανιρώνω
συ θα τουν σκουτώσεις κι θα τουν χαντακώσεις
συ θα τουν σκουτώσεις κι θα τουν χαντακώσεις
και την κόρη σ' μάνα μ' θα τη φαρμακώσεις.
Να τους μάνα μ' να τους πέρα στα χαντάκια
πέρα στα χαντάκια που μαζεύ' βαμπάκια
πέρα στα χαντάκια που μαζεύ' βαμπάκια
'φτός είν' ο καλός μου κι αγαπητικός μου.

Πες μου κόρη πες μου ποιος είν' ο καλός σου
ποιος είν' ο καλός σου κι αγαπητικός σου
πες μου κόρη πες μου κι γω θα σι δώσου.
Δε σ' του λέγου μάνα μ' δε σ' τουν φανιρώνω
συ θα τουν σκουτώσεις κι θα τουν χαντακώσεις
και την κόρη σ' μάνα μ' θα τη φαρμακώσεις.
Να τους μάνα μ' να τους πέρα στα χαντάκια
πέρα στα χαντάκια που μαζεύ' βαμπάκια
'φτός είν' ο καλός μου κι αγαπητικός μου.

Στου χωριό μας του τρανό
είν' ένα παιδί καλό
κι αγαπάει τη Φωτεινή
τη Φωτεινή μας την κουτσή
προξενητάδες πήγαιναν στο σπίτι κάθε βράδυ
προίκα πολλή τον έδωναν λεφτά με το τσουβάλι
μα όλους πίσω τούς γυρνάει
λεφτά η αγάπη δεν κοιτάει

θέλει να πάρ' τη Φωτεινή
τη Φωτεινή μας την κουτσή
κι η μάνα του δεν ήθελε νύφη κουτσή να κάνει
μα δέχτηκε τη Φωτεινή το γιο της μην πικράνει.

΄Ελα Ελένη μου να σε φιλήσω
κι ύστερα Ελένη μου θα πάω να κοινωνήσω
κι ύστερα Ελένη μου θα πάω να κοινωνήσω.
Αν με φιλήσεις τι θα καταλάβεις
θα 'χεις το κρίμα μου και δε θα μεταλάβεις
θα 'χεις το κρίμα μου και δε θα μεταλάβεις.
΄Ελα Ελένη μου παρακαλεμένη
κανείς δε θα το μάθ' πως είσαι φιλημένη
κανείς δε θα το μάθ' πως είσαι φιλημένη.

΄Ελα Ελένη μου να σε φιλήσω
κι ύστερα Ελένη μου θα πάω να κοινωνήσω.
Αν με φιλήσεις τι θα καταλάβεις
θα 'χεις το κρίμα μου και δε θα μεταλάβεις.
΄Ελα Ελένη μου παρακαλεμένη
κανείς δε θα το μάθ' πως είσαι φιλημένη.

Κει στου μιγά- κει στου μιγάλου του χαγιάτ' μ'
νερ, κουκούλια καθιρνούσαν, *Ελενίτσα μ' παινεμένη*
νερ, κουκούλια καθιρνούσαν, *Ελενίτσα μ' αδικημένη*
πούλα μας σα πούλα μας σαν να έλεγαν
άι γι' αυτούς που αγαπούσαν, *Ελενίτσα μ' παινεμένη*
άι γι' αυτούς που αγαπούσαν, *Ελενίτσα μ' αδικημένη*.
Σένα λουχί- σένα λουχίας δεν σι παίρν'
όλες τσι κουρουϊδεύει, *Ελενίτσα μ' παινεμένη*
όλες τσι κουρουϊδεύει, *Ελενίτσα μ' αδικημένη*.

Κει στου μιγάλου του χαγιάτ' μ' κουκούλια καθιρνούσαν
πούλα μας σαν να έλεγαν γι' αυτούς που αγαπούσαν.
Σένα λουχίας δεν σι παίρν' όλες τσι κουρουϊδεύει.

Μανωλάκ'ς χαρά θα κάν'
ούλουν τουν κόσμου κάλισι
και Μανωλάκ'ς χαρά θα κάν'
ούλουν τουν κόσμου κάλισι
ούλουν τουν κόσμου κάλισι
ούλουν τουν κόσμου κέρασι
ούλουν τουν κόσμου κάλισι

ούλου τουν κόσμου κέρασι.
Μαζώχτ'καν οι συμπέθεροι
και στου χουρό αραδιάζουντι
και στου χουρό αραδιάζουντι
και τα παιδιά τ'ς τους χαίρουντι
και στο χουρό αραδιάζουντι
και τα παιδιά τ'ς τους χαίρουντι.
Εσύ συμπέθερ' Μανωλάκ'
τι καλή νυφούδα παίρ'ς
τι καλή νυφούδα παίρ'ς
σαν τουν εαυτό σ' να την προυσέχ'ς
τι καλή νυφούδα παίρ'ς
σαν τουν εαυτό σ' να την προυσέχ'ς.

Μανωλάκ'ς χαρά θα κάν'
ούλουν τουν κόσμου κάλισι
ούλου τουν κόσμου κέρασι.
Μαζώχτ'καν οι συμπέθεροι
και στο χουρό αραδιάζουντι
και τα παιδιά τ'ς τους χαίρουντι.
Εσύ συμπέθερ' Μανωλάκ'
τι καλή νυφούδα παίρ'ς
σαν τουν εαυτό σ' να την προυσέχ'ς.

Μια μικρή μια μικρή θρακιωτοπούλα
όμορφη όμορφη κι αρχοντοπούλα
όμορφη όμορφη κι αρχοντοπούλα
με τη μά- με τη μάνα της μαλώνει
που όλο μέ- που όλο μέσα την κλειδώνει
που όλο μέ- που όλο μέσα την κλειδώνει
μάνα της μάνα της την προξενεύει
και να πα- και να παντρευτεί γυρεύει
και να πα- και να παντρευτεί γυρεύει.
Μάνα εγώ μάνα εγώ θα περιμένω
ένα νιο ένα νιο ξενιτεμένο
ένα νιο ένα νιο ξενιτεμένο.

Μια μικρή θρακιωτοπούλα
όμορφη κι αρχοντοπούλα
με τη μάνα της μαλώνει
που όλο μέσα την κλειδώνει
μάνα της την προξενεύει
και να παντρευτεί γυρεύει.
Μάνα εγώ θα περιμένω

ένα νιο ξενιτεμένο.

Τρία καρά-, *βόηθα Παναγιά* μου
τρία καρά- καράβια φεύγουνε 'πού μέσα απού την Πόλη
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
'πού μέσα από την Πόλη
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
το 'να φουρτώ-, *βόηθα Παναγιά μου*
το 'να φουρτώ- φουρτώνει το Σταυρό και τ' άλλο το Ευαγγέλιο
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
και τ' άλλο το Ευαγγέλιο
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
το τρίτο το, *βόηθα Παναγιά μου*
το τρίτο το το μικρότερο την Άγια Τράπεζά μας
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
την Άγια Τράπεζά μας
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει.

Τρία καράβια φεύγουνε 'πού μέσα απού την Πόλη
το 'να φουρτώνει το Σταυρό και τ' άλλο το Ευαγγέλιο
το τρίτο το το μικρότερο την Άγια Τράπεζά μας.

΄Ηρθα στουν τό-, *κι αμάν αμάν αμάν*
ήρθα στουν τόπου που 'θελα
ήρθα στουν τόπου που 'θελα
τουν τόπου σας δεν άρεσα
τουν τόπου σας, *κι αμάν αμάν αμάν*
τουν τόπου σας δεν άρεσα
τουν τόπου σας δεν άρεσα
μόν' τα κουρίτσα άρεσα
μόν' τα κουρί- *κι αμάν αμάν αμάν*
μόν' τα κουρίτσα άρεσα
μόν' τα κουρίτσα άρεσα
που κατιβαίνουν στου χουρό
που κατιβαί- *κι αμάν αμάν αμάν*
που κατιβαίνουν στο χουρό
που κατιβαίνουν στο χουρό
κι λεν τραγούδια π' αγαπώ.

΄Ηρθα στουν στουν τόπου που 'θελα
τουν τόπου σας δεν άρεσα
μόν' τα κουρίτσα άρεσα
που κατιβαίνουν στο χουρό

κι λεν τραγούδια π' αγαπώ.

Τι 'θελα και σ' αγαπούσα και δεν κάθουμαν καλά
τι 'θελα και σ' αγαπούσα και δεν κάθουμαν καλά
πήρα ζάλη στο κεφάλι και φουρτούνα στην καρδιά
πήρα ζάλη στο κεφάλι κι άλλα βάσανα πολλά
κίνησα να 'ρθω το βράδυ μ' έπιασε ψιλή βροχή
κίνησα να 'ρθω το βράδυ μ' έπιασε ψιλή βροχή
ας ερχόμουν κι ας βρεχόμουν κι ας γινόμουνα παπί
ας ερχόμουν κι ας βρεχόμουν κι ας γινόμουνα παπί.

Τι 'θελα και σ' αγαπούσα και δεν κάθουμαν καλά
πήρα ζάλη στο κεφάλι και φουρτούνα στην καρδιά
πήρα ζάλη στο κεφάλι κι άλλα βάσανα πολλά
κίνησα να 'ρθω το βράδυ μ' έπιασε ψιλή βροχή
ας ερχόμουν κι ας βρεχόμουν κι ας γινόμουνα παπί.

Μια κόρη μια, *κι αμάν αμάν*
μια κόρη μια διαβάτισσα
μια κόρη μια διαβάτισσα
και μια γαλανομάτισσα
όταν παίρνει και υφαίνει
δέντρα και κλαδιά μαραίνει
όταν παίρνει και υφαίνει
δέντρα και κλαδιά μαραίνει.
Διαβατικός, *κι αμάν αμάν*
διαβατικός κι αν πέρασε
διαβατικός κι αν πέρασε
την κόρη καλημέρισε
στέκεται και τη ρωτάει
μες στα μάτια την κοιτάει
στέκεται και τη ρωτάει
μες στα μάτια την κοιτάει.
Κόρη μου δε, *κι αμάν αμάν*
κόρη μου δεν παντρεύεσαι
κόρη μου δεν παντρεύεσαι
τα νιάτα σου δε χαίρεσαι
και δεν παίρνεις παλικάρι
σαν τον ήλιο σαν το φεγγάρι
και δεν παίρνεις παλικάρι
σαν τον ήλιο σαν το φεγγάρι.

Μια κόρη μια διαβάτισσα
και μια γαλανομάτισσα

όταν παίρνει και υφαίνει
δέντρα και κλαδιά μαραίνει.
Διαβατικός κι αν πέρασε
την κόρη καλημέρισε
στέκεται και τη ρωτάει
μες στα μάτια την κοιτάει.
Κόρη μου δεν παντρεύεσαι
τα νιάτα σου δε χαίρεσαι
και δεν παίρνεις παλικάρι
σαν τον ήλιο σαν το φεγγάρι.

Στην Ελλάδα το διαμάντι, *βρ' αμάν*, Φράγκοι το δουλεύουνε
και την εμορφιά σου κόρη, *βρ' αμάν*, όλοι τη ζηλεύουνε
ώπα, όλοι τη ζηλεύουνε.
Δεν μπορώ να καταλάβω, *βρ' αμάν*, Τούρκισσα είσαι για Ρωμιά
για Εγγλέζα για Φραντσέζα, *βρ' αμάν*, κι έχεις τόσην ομορφιά
ώπα, έχεις τόσην ομορφιά.
Σαν τη θάλασσα γαλάζια, *βρ' αμάν*, είναι τα ματάκια σου
σαν της Προύσας το μετάξι, *βρ' αμάν*, είναι τα μαλλάκια σου
ώπα, είναι τα μαλλάκια σου.

Στην Ελλάδα το διαμάντι Φράγκοι το δουλεύουνε
και την εμορφιά σου κόρη όλοι τη ζηλεύουνε.
Δεν μπορώ να καταλάβω Τούρκισσα είσαι για Ρωμιά
για Εγγλέζα για Φραντσέζα κι έχεις τόσην ομορφιά.
Σαν τη θάλασσα γαλάζια είναι τα ματάκια σου
σαν της Προύσας το μετάξι είναι τα μαλλάκια σου.

Ν αραδιαστεί- ν αραδιαστείτε στου χορό
κι γω θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
κι γω θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
θα πω τραγού- θα πω τραγούδι ταπεινό
μι λόγια τριασμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι λόγια τριασμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
τ' ασήμι κι τ' ασήμι κι του μάλαμα
ο κουγιουμτζής το παίρνει, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
ο κουγιουμτζής το παίρνει, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*.

Ν αραδιαστείτε στου χορό κι γω θα τραγουδήσω
θα πω τραγούδι ταπεινό μι λόγια τριασμένα
τ' ασήμι κι του μάλαμα ο κουγιουμτζής το παίρνει.

Κι ν Αϊ-Δημήτρης έ-νε-ρουνταν

αρραβουνιάζουνταν τα πιδιά
αρραβουνιάζουνταν τα πιδιά
θ' αρραβουνιάσ' κι η Θου-νο-μαή
θ' αρραβουνιάσ' κι η Θου-νο-μαή
κι θα πάρει του-νου Θανάσ'
κι θα πάρει του-νου Θανάσ'
που ήτανε καλό-νο πιδί.

Κι ν Αϊ-Δημήτρης έρουνταν
αρραβουνιάζουνταν τα πιδιά
θ' αρραβουνιάσ' κι η Θουμαή
κι θα πάρει του Θανάσ'
που ήτανε καλό πιδί.

Αλέξαντρους, *βρ' αμάν αμάν*, Αλέξαντρους ο βασιλιάς
Αλέξης αντρειουμένους, και Μικρουκουσταντίνους
Αλέξης αντρειουμένους, και Μικρουκουσταντίνους
μαζ' έτρουγαν, *βρε αμάν αμάν*, μαζ' έτρουγαν μαζ' έπιναν
μαζί χαρακουπιούνταν, *Αλέξης αντρειουμένους*
μαζί χαρακουπιούνταν, *Αλέξης αντρειουμένους*
ακούν λαλιά, *βρ αμάν αμάν*, ακούν λαλιά ν απ' το Θεό
λαλιά 'πού τα ουράνια, *Αλέξης αντρειουμένους*
λαλιά 'πού τα ουράνια, *Αλέξης αντρειουμένους*
θα πάρ' ο Τού-, *βρε αμάν αμάν*, θα πάρ' ο Τούρκος το ψωμί
θα πάρει και την Πόλη, *Αλέξης αντρειουμένους*
θα πάρει και την Πόλη, *Αλέξης αντρειουμένους*.

Αλέξαντρους ο βασιλιάς και Μικρουκουσταντίνους
μαζ' έτρουγαν μαζ' έπιναν μαζί χαρακουπιούνταν
ακούν λαλιά ν απ' το Θεό λαλιά 'πού τα ουράνια
θα πάρ' ο Τούρκος το ψωμί θα πάρει και την Πόλη.

Τώρα βγήκι νέα μόδα στουν απάν' του μαχαλά
να φορούν κοντά φουστάνια να χουρεύουν αγκαλιά
τώρα βγήκι νέα μόδα κει στουν πέρα μαχαλά
να φορούν ψηλά τακούνια και σκαρπίνια λαμπερά
τώρα βγήκι νέα μόδα κει στουν πέρα μαχαλά
τα κουρτσούδια με τ' αγόρια να πααίνουνε δυο δυο.

Κρού'ν τα νταούλια μουρέ Στέργιο μ' κρού'ν κι τα βιουλιά
κρού'ν τα νταούλια μουρέ Στέργιο μ' κρού'ν κι τα βιουλιά
πάππους με την κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππους πααίν' μπροστά

πάππους με την κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππους πααίν' μπροστά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιους Στέργιους απάν' στ'ν αγριντιά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιους Στέργιους απάν' στ'ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιου μ' κατέβα τζάνε μ' να σε παντρέψουμι
κατέβα Στέργιου μ' κατέβα τζάνε μ' να σε παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνου δεν αλλάζου γαμπρός δε γίνουμι
δεν κατιβαίνου δεν αλλάζου γαμπρός δε γίνουμι.
Τα σημάδια πίσου να πάρ'τε Στέργιος πισμάνιψι
τα σημάδια πίσου να πάρ'τε Στέργιος πισμάνιψι.

Κρού'ν τα νταούλια μουρέ Στέργιο μ' κρού'ν κι τα βιουλιά
πάππους με την κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππους πααίν' μπροστά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιους Στέργιους απάν' στ'ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιου μ' κατέβα τζάνε μ' να σε παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνου δεν αλλάζου γαμπρός δε γίνουμι.
Τα σημάδια πίσου να πάρ'τε Στέργιος πισμάνιψι.

'Κούσατε κουντουχουριανοί Στέργιους ξεπισμάνεψε
απ' την αγριντιά κατέβη και να παντρευτεί γυρεύει
απ' την αγριντιά κατέβη και να παντρευτεί γυρεύει
Στέργιους την παρακαλεί άλλους την αρμήνευε.
Πάρε με βρε Στιργιανή μου θα καλοπιρνάς μαζί μου
πάρε με βρε Στιργιανή μου θα καλοπιρνάς μαζί μου.
Στέργιους ξεπισμάνεψε τώρα νύφ' πισμάνεψε.
Άιντε Στέργιου μ' μπουνταλά καλά ήσαν πάν' στην αγριντιά
άιντε Στέργιου μ' μπουνταλά καλά ήσαν πάν' στην αγριντιά.

'Κούσατε κουντουχουριανοί Στέργιους ξεπισμάνεψε
απ' την αγριντιά κατέβη και να παντρευτεί γυρεύει
Στέργιους την παρακαλεί άλλους την αρμήνευε.
Πάρε με βρε Στιργιανή μου θα καλοπιρνάς μαζί μου.
Στέργιους ξεπισμάνεψε τώρα νύφ' πισμάνεψε.
Άιντε Στέργιου μ' μπουνταλά καλά ήσαν πάν' στην αγριντιά.

Ποιόνα θα πάρ'ς, *μωρ' Λεμουνιά μ'*, ποιόναν θα πάρ'ς ποιόναν θ' αφήσ'ς
νερ, και ποιόναν θα χουρίσεις, *Λιμονιά μ' ξιμυαλισμένη*
νερ, και ποιόναν θα χουρίσεις, *Λιμονιά μ' ξιμυαλισμένη*.
Κι το Θανάσ', *μωρ' Λεμουνιά μ'*, κι το Θανάσ' χουρίζου γω
νερ, κι του Μιχάλ' θα πάρου, *Λιμονιά μ' ξιμυαλισμένη*
νερ, κι του Μιχάλ' θα πάρου, *Λιμονιά μ' ξιμυαλισμένη*.
Μιχάλης έχ', *μωρ' Λεμουνιά μ'*, Μιχάλης έχει δυο πιδιά
νερ, κι σένα δε σι θέλει, *Λιμονιά μ' ξιμυαλισμένη*
νερ, κι σένα δε σι θέλει, *Λιμονιά μ' ξιμυαλισμένη*.

Ποιόνα θα πάρ’ς ποιόναν θ’ αφήσ’ς και ποιόναν θα χουρίσεις.
Κι το Θανάσ’ χουρίζου γω κι του Μιχάλ’ θα πάρου.
Μιχάλης έχει δυο πιδιά κι σένα δε σι θέλει.
Απ’ την πόλη την τρανή
νέα μόδα έρχιτι
νέα μόδα έρχιτι
να χωρίζουντι οι νιες
να χωρίζουντι οι νιες
να παντρεύουντ’ οι γριές
τ’ άκουσε κι μια γριά
λούζουνταν στουλίζουνταν
λούζουνταν στουλίζουνταν
στου γυαλί γυαλίζουνταν
στου γυαλί γυαλίζουνταν
πάλι δεν αρέζουνταν
κιραμίδι στούμπιζι
κουκκινάδι έβαζι
κουκκινάδι έβαζι
και ξαναγυαλίζουνταν
και ξαναγυαλίζουνταν
πάλι δεν αρέζουνταν.

Απ’ την πόλη την τρανή
νέα μόδα έρχιτι
να χωρίζουντι οι νιες
να παντρεύουντ’ οι γριές
τ’ άκουσε κι μια γριά
λούζουνταν στουλίζουνταν
στου γυαλί γυαλίζουνταν
πάλι δεν αρέζουνταν
κιραμίδι στούμπιζι
κουκκινάδι έβαζι
και ξαναγυαλίζουνταν
πάλι δεν αρέζουνταν.

Στο κορίτσι π’ αγαπώ πάω
και κανένα σας δε ρωτάω
πώς κοιτιέται στο καθρεφτάκι
όταν βάζει το κραγιονάκι

ωωωω, ουζάκι ουζάκι
ωωωω, Μάρλμπορο τσιγαράκι
ωωωω, ουζάκι ουζάκι

ωωωω, Μάρλμπορο τσιγαράκι.

Θα της πάρω κόκκινο φουστάνι
και καμιά σας δε θα τη φτάνει
τελειώνει φέτος το σχολείο
πώς αντέχει Θεέ μου το θρανίο

ωωωω, mastika mastika
ωωωω, sigarası Marlbura
ωωωω, mastika mastika
ωωωω, sigarası Marlbura

Στο κορίτσι π' αγαπώ πάω
και κανένα σας δε ρωτάω
πώς κοιτιέται στο καθρεφτάκι
όταν βάζει το κραγιονάκι

Θα της πάρω κόκκινο φουστάνι
και καμιά σας δε θα τη φτάνει
τελειώνει φέτος το σχολείο
πώς αντέχει Θεέ μου το θρανίο.

Çadırımın üstüne şıp dedi damladıΤσουπ πάνω στο τσαντίρι στάλαξε
Çadırımın üstüne şıp dedi damladıτσουπ πάνω στο τσαντίρι στάλαξε
Allah canımı almadı almadιο Θεός δεν (τον/την) τιμώρησε
Allah canımı almadı almadιο Θεός δεν (τον/την) τιμώρησε
Rampi rampi rampi rampi maşallahράμπι ράμπι μάσαλλαχ
Rampi rampi rampi rampi maşallahράμπι ράμπι μάσαλλαχ
Rampi rampi rampi rampi maşallahράμπι ράμπι μάσαλλαχ
Rampi rampi rampi rampi maşallahράμπι ράμπι μάσαλλαχ

Veresiye vere vere kalmadı kalmadıΔίνε δίνε τσάμπα τίποτα δεν έμεινε
Veresiye vere vere kalmadı kalmadιδίνε δίνε τσάμπα τίποτα δεν έμεινε
Allah canımı almadı almadιο Θεός δεν (τον/την) τιμώρησε
Allah canımı almadı almadι ο Θεός δεν (τον/την) τιμώρησε
Rampi rampi rampi rampi maşallahράμπι ράμπι μάσαλλαχ
Rampi rampi rampi rampi maşallahράμπι ράμπι μάσαλλαχ
Rampi rampi rampi rampi maşallahράμπι ράμπι μάσαλλαχ
Rampi rampi rampi rampi maşallahράμπι ράμπι μάσαλλαχ
Άνοιξε Λενιώ μ' την πόρτα
άνοιξε Λενιώ την πόρτα
να σου πω δυο τρία λόγια
να σου πω δυο τρία λόγια.

Αν μας δούνε οι γειτόνοι

αν μας δούνε οι γειτόνοι
μάνα μου θα με μαλώνει
μάνα μου θα με μαλώνει.

Μη φοβάσαι μη σε νοιάζει
μη φοβάσαι μη σε νοιάζει
η μαμά σου ας φωνάζει
η μαμά σου ας φωνάζει.

Άνοιξε Λενιώ μ' την πόρτα
να σου πω δυο τρία λόγια.

Αν μας δούνε οι γειτόνοι
μάνα μου θα με μαλώνει.

Μη φοβάσαι μη σε νοιάζει
η μαμά σου ας φωνάζει.

Δώδεκα χρονών κορίτσι πάει ν σε καλογριά
μήτε το σταυρό της κάνει μήτε προσκυνά
μήτε το σταυρό της κάνει μήτε προσκυνά
μόν' στο σταυροδρόμι στέκει γλυκό κρασί πουλά
πέρασ' ένας πέρασ' άλλος πέρασα κι εγώ
πέρασ' ένας πέρασ' άλλος πέρασα κι εγώ.

Δώδεκα χρονών κορίτσι πάει ν σε καλογριά
μήτε το σταυρό της κάνει μήτε προσκυνά
μόν' στο σταυροδρόμι στέκει γλυκό κρασί πουλά
πέρασ' ένας πέρασ' άλλος πέρασα κι εγώ.

Μια χήρα πού- μια χήρα πούλαγε κρασί
ωρέ, μια χήρα πούλαγε κρασί και μας δανείζει στάρι
και μας δανείζει στάρι
ωρέ, μες στο κρασί μες στο κρασί ρίχνει νερό
ωρέ, μες στο κρασί ρίχνει νερό στο στάρι ρίχνει βρώμη
στο στάρι ρίχνει βρώμη.
Ωρέ, γιατί νερώ- γιατί νερώνεις το κρασί
ωρέ, γιατί νερώνεις το κρασί.

Μια χήρα πούλαγε κρασί και μας δανείζει στάρι
μες στο κρασί ρίχνει νερό στο στάρι ρίχνει βρώμη.
Γιατί νερώνεις το κρασί.

Βασίλεψε βασίλεψε ν Αυγερινός
γλυκοχαράζει η μέρα, *μαύρο πουλάκι μου*
γλυκοχαράζει η μέρα, *το χελιδονάκι μου*
παν τα πουλά- παν τα πουλάκια στη βοσκή
όλα ζευγαρωμένα, *μαύρο πουλάκι μου*
όλα ζευγαρωμένα, *το χελιδονάκι μου*
ένα πουλάκι ένα πουλάκι μοναχό
δεν πάει μαζί με τ' άλλα, *μαύρο πουλάκι μου*
δεν πάει μαζί με τ' άλλα, *το χελιδονάκι μου*.

Βασίλεψε ν Αυγερινός γλυκοχαράζει η μέρα
παν τα πουλάκια στη βοσκή όλα ζευγαρωμένα
ένα πουλάκι μοναχό δεν πάει μαζί με τ' άλλα.

Γω στα ξέ-, *καλή μου μάνα*
γω στα ξένα περπατούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
όλα τα, *καλή μου μάνα*
όλα τα κορίτσα τα 'δια
όλα τα κορίτσα τα 'δια
με τα γέλια με τα χάδια
όλα τα κορίτσα τα 'δια
με τα γέλια με τα χάδια.

Γω στα γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
όλα τα κορίτσα τα 'δια
με τα γέλια με τα χάδια.

Διώξι με μάνα μ' διώξι μι πολύ μακριά στα ξένα
να κάνω μήνες δώδεκα και χρόνια δεκαπέντε
αν πας μάνα μ' στην εκκλησιά στης Πασχαλιάς τη μέρα
θα δγιεις του νιους θα διεις τις νιες και το στασίδι μ' άδειο
τότε και συ θα θυμηθείς που έχεις γιο στα ξένα
και θα ρωτάς και θα ξετάζ'ς και θα ρωτάς για μένα.
Τον είδιατε τον άκ'σιτε τον γιο μου τον χαμένον.
Για πες μας το σημάδι του και τι σημάδι είχε.
Ελιά είχε στο πρόσωπο ελιά και στο κορμί του.
Τον είδιαμε τον άκ'σαμε στο άμμο ξαπλωμένον

μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον 'λογυρνούσαν
κι ένα χρυσό χρυσό πουλί δεν τρώει και δεν κονεύει.
Γιατί εσύ χρυσό πουλί δεν τρως και δεν κονεύεις
κατέβασε τα φτεράκια σου να βάλω μια γραφίτσα
και να την πας την μάνα μου να μη με περιμένει
αχ, και να την πας τη μάνα μου να μη με περιμένει.

Διώξι με μάνα μ' διώξι μι πολύ μακριά στα ξένα
να κάνω μήνες δώδεκα και χρόνια δεκαπέντε
αν πας μάνα μ' στην εκκλησιά στης Πασχαλιάς τη μέρα
θα δγιεις του νιους θα διεις τις νιες και το στασίδι μ' άδειο
τότε και συ θα θυμηθείς που έχεις γιο στα ξένα
και θα ρωτάς και θα ξετάζ'ς και θα ρωτάς για μένα.
Τον είδιατε τον άκ'σιτε τον γιο μου τον χαμένον.
Για πες μας το σημάδι του και τι σημάδι είχε.
Ελιά είχε στο πρόσωπο ελιά και στο κορμί του.
Τον είδιαμε τον άκ'σαμε στο άμμο ξαπλωμένον
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον 'λογυρνούσαν
κι ένα χρυσό χρυσό πουλί δεν τρώει και δεν κονεύει.
Γιατί εσύ χρυσό πουλί δεν τρως και δεν κονεύεις
κατέβασε τα φτεράκια σου να βάλω μια γραφίτσα
και να την πας την μάνα μου να μη με περιμένει.

Από μικρός στα γράμματα μεγάλος στο σκολείο
τον άλλαξε τον στόλισε και στο σχολειό τον πήγε
κι ο δάσκαλος τον σχόλασε να πάει να μελετήσει
βρίσκει και τη μανούλα του με άλλον τρώει και πίνει.
Καλημέρα βρε μάνα μου κι αν δεν τα μαρτυρήσω.
Τι είδες α βρε σκύλα γιε μ' και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδιαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω
ότ' είδιαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Σαν το πουλί το άρπαξε σαν το αρνί το σφάζει
και στο ταψί το έβαλε στο φούρνο το πηγαίνει.
Καλημέρα βρε μάγειρα καλά να μαγειρέψεις
να βάλεις χούφτα το πιπέρ' χούφτα και το φαρμάκι.
Να και νοικοκύρης πόρχεται με τ' άλαγο στο χέρι.
Καλημέρα νοικοκυρά μ' πού 'ναι κι ο Κωνσταντίνος.
Τον άλλαξα τον στόλισα και στο σκολειό τον πήγα
τον άλλαξα τον στόλισα και στο σκολειό τον πήγα.
Πατάει τ' άλαγο τζινγκί στο δάσκαλο πηγαίνει.
Καλημέρα το δάσκαλό μ' πού 'ναι ο Κωνσταντίνος.
Τρεις ώρες έχ' π' τον σχόλασα και τρεις να τον διαβάσω
και άλλες τρεις να μην τον διω 'π' το νου μου θα τον χάσω.
Πατάει τ' άλαγο...

Από μικρός στα γράμματα μεγάλος στο σκολείο
τον άλλαξε τον στόλισε και στο σχολειό τον πήγε
κι ο δάσκαλος τον σχόλασε να πάει να μελετήσει
βρίσκει και τη μανούλα του με άλλον τρώει και πίνει.
Καλημέρα βρε μάνα μου κι αν δεν τα μαρτυρήσω.
Τι είδες α βρε σκύλα γιε μ' και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδιαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Σαν το πουλί το άρπαξε σαν το αρνί το σφάζει
και στο ταψί το έβαλε στο φούρνο το πηγαίνει.
Καλημέρα βρε μάγειρα καλά να μαγειρέψεις
να βάλεις χούφτα το πιπέρ' χούφτα και το φαρμάκι.
Να και νοικοκύρης πόρχεται με τ' άλαγο στο χέρι.
Καλημέρα νοικοκυρά μ' πού 'ναι κι ο Κωνσταντίνος.
Τον άλλαξα τον στόλισα και στο σκολειό τον πήγα.
Πατάει τ' άλαγο τζινγκί στο δάσκαλο πηγαίνει.
Καλημέρα το δάσκαλό μ' πού 'ναι ο Κωνσταντίνος.
Τρεις ώρες έχ' π' τον σχόλασα και τρεις να τον διαβάσω
και άλλες τρεις να μην τον διω 'π' το νου μου θα τον χάσω.
Πατάει τ' άλαγο...

Φεγγάρι μου φεγγάρι μου
αχ, φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπροφορεμένο
τι αψηλά τι αψηλά που περπατείς
τι αψηλά που περπατείς τι χαμηλά που φέγγεις
συ φέγγεις τη συ φέγγεις την αγάπη μου
συ φέγγεις την αγάπη μου με ποιάναν τρώει και πίνει
ποιονού ματάκια την κοιτούν και τα δικά μου κλαίνε
ποιανής χερά- ποιανής χεράκια τον κερνούν
ποιανής χεράκια τον κερνούν και τα δικά μου στέκουν.
Αχ, θέλω να τον καταριστώ κι απ' το Θεό φοβούμαι
θέλω να τον καταριστώ και πάλι τον λυπούμαι
παρακαλώ το Θεό να τον γυρίσει πίσω.

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπροφορεμένο
τι αψηλά που περπατείς τι χαμηλά που φέγγεις
συ φέγγεις την αγάπη μου με ποιάναν τρώει και πίνει
ποιονού ματάκια την κοιτούν και τα δικά μου κλαίνε
ποιανής χεράκια τον κερνούν και τα δικά μου στέκουν.
Θέλω να τον καταριστώ κι απ' το Θεό φοβούμαι
θέλω να τον καταριστώ και πάλι τον λυπούμαι
παρακαλώ το Θεό να τον γυρίσει πίσω.

Πέντε πασάδες ήμασταν κι οι πέντε αγαπημένοι
απ' τ'ν ανατολή ερχόμασταν 'πό μέσα 'πό την Πόλη
είχαμε σκλάβους δώδεκα όλοι στα σίδερα μέσα
ποιος σκλάβος αναστέναξε κι εστάθη η φριγάδα

ποιος είναι π' αναστέναξε κι εστάθη η φριγάδα
αν είναι από τους φίλους μου μιστό θα τον υψώσω
αν είναι από τους σκλάβους μου θα τον ελευθερώσω.
Εγώ είμαι που αναστέναξα κι εστάθη η φριγάδα.
Σκλάβε μ' πεινάς σκλάβε διψάς σκλάβε μ' ρούχα δεν έχεις.
Ούτε πεινώ ούτε διψώ ούτε ρούχα δε θέλω
είμαι τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια μ' τη γυναίκα.
Σύρε σκλάβε μ' στο στάβλο μου άλογο για να πάρεις.
Πατάει τ' άλαγο βιτσιά στ' αμπέλι το πηγαίνει.
Καλημέρα σου γέροντα, καλώς τον ξένον απού 'ρτε.
Πες μου βρε γέρο μ' να χαρείς ποιανού είναι αυτό τ' αμπέλι.
Τ' αμπέλι είναι του γιόκα μου το γιο μου τον ξενιτεμένο
που 'τανε τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια τ' την καλή του.
Πες μου βρε γέρο να χαρείς στα στέφανα αν προφταίνω.
Αν είναι τ' άλαγο σ' γοργό στο σπίτι της προφταίνεις.
Πατάει τ' άλαγο βιτσιά στο σπίτι της προφταίνει.
Καλημέρα τον άρχοντα, καλώς τον ξένο απού 'ρτε
δώστε κρασί στον άγνωστο δώστε κρασί στον ξένο.
Κερνάνε μια κερνούνε δυο σκύβει και τον φιλάει.
Άιντε συμπιθιριά στα σπίτια σας γιατί καλόζ ουμ ήρτε
κι ισύ γαμπρέ προσωρινέ άλλην να πας να εύρεις.

Ώρα καλή τ'.

Πέντε πασάδες ήμασταν κι οι πέντε αγαπημένοι
απ' τ'ν ανατολή ερχόμασταν 'πό μέσα 'πό την Πόλη
είχαμε σκλάβους δώδεκα όλοι στα σίδερα μέσα
ποιος σκλάβος αναστέναξε κι εστάθη η φριγάδα
αν είναι από τους φίλους μου μιστό θα τον υψώσω
αν είναι από τους σκλάβους μου θα τον ελευθερώσω.
Εγώ είμαι που αναστέναξα κι εστάθη η φριγάδα.
Σκλάβε μ' πεινάς σκλάβε διψάς σκλάβε μ' ρούχα δεν έχεις.
Ούτε πεινώ ούτε διψώ ούτε ρούχα δε θέλω
είμαι τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια μ' τη γυναίκα.
Σύρε σκλάβε μ' στο στάβλο μου άλογο για να πάρεις.
Πατάει τ' άλαγο βιτσιά στ' αμπέλι το πηγαίνει.
Καλημέρα σου γέροντα, καλώς τον ξένον απού 'ρτε.
Πες μου βρε γέρο μ' να χαρείς ποιανού είναι αυτό τ' αμπέλι.
Τ' αμπέλι είναι του γιόκα μου το γιο μου τον ξενιτεμένο
που 'τανε τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια τ' την καλή του.
Πες μου βρε γέρο να χαρείς στα στέφανα αν προφταίνω.
Αν είναι τ' άλαγο σ' γοργό στο σπίτι της προφταίνεις.
Πατάει τ' άλαγο βιτσιά στο σπίτι της προφταίνει.

Καλημέρα τον άρχοντα, καλώς τον ξένο απού ’ρτε
δώστε κρασί στον άγνωστο δώστε κρασί στον ξένο.
Κερνάνε μια κερνούνε δυο σκύβει και τον φιλάει.
Άιντε συμπιθιριά στα σπίτια σας γιατί καλόζ ουμ ήρτε
κι ισύ γαμπρέ προσωρινέ άλλην να πας να εύρεις.
Yeşil kurbağa öter göllerdeΠράσινος βάτραχος στις λίμνες κοάζει
Kanadım kaldım köylerdeΜάτωσα κι έμεινα σε (ξένα) χωριά
Anamsız babamsızXωρίς τον πατέρα χωρίς τη μάνα μου
Bende de güzel çokturΌμορφες έχω πολλές
Beni meylemeΚλάψε με
Anamsız babamsızXωρίς τον πατέρα χωρίς τη μάνα μου
Meyleme yariciğim meylemeΚλάψε με φίλε μου κλάψε με
Bende de güzel çokturΌμορφες έχω πολλές
Beni meylemeΚλάψε με
Anamsız babamsızXωρίς τον πατέρα χωρίς τη μάνα μου

Havada turnam sesi geliyorΓερανού φωνή στον αέρα
Kanadı vurmaΜην τον χτυπάς στο φτερό
Havada turnam sesi geliyorΓερανού φωνή στον αέρα
Kanadı vurmaΜην τον χτυπάς στο φτερό
Ağzı dolu gel yanıma΄Ελα κοντά μου χορτάτος
Şekerler hurmaXουρμάδες τα γλυκά
Ağzı dolu gel yanıma΄Ελα κοντά μου χορτάτος
Şekerler hurmaXουρμάδες τα γλυκά

Arsız katip yanlış yazmışΟ ξεδιάντροπος γραφιάς λάθος το’γραψε
Uyku şerindeΜέσα στον ύπνο του
Arsız katip yanlış yazmışΟ ξεδιάντροπος γραφιάς λάθος το’γραψε
Uyku şerindeΜέσα στον ύπνο του
Yolla bana ben yazayımΣτείλε να το γράψω εγώ
Zülfün elimdeΤη μπούκλα σου στο χέρι μου κρατώ
Yolla bana ben yazayımΣτείλε να το γράψω εγώ
Zülfün elimdeΤη μπούκλα σου στο χέρι μου κρατώ

’Πό ’να ψηλό κουρφόβουνο πραματευτής κατεβαίνει
σέρνει μουλάρια δώδεκα
σέρνει μουλάρια δώδεκα ασήμι φορτωμένα
σέρνει καμήλες δεκαοχτώ
σέρνει καμήλες δεκαοχτώ μάλαμα φορτωμένες.
Αχ, καλότυχα εσείς βουνά
καλότυχα εσείς βουνά που κλέφτες δε λαλούνε.
Το λόγου τ’ δεν απόσωσι
το λόγου τ’ δεν απόσωσι και κλέφτες βγήκαν μπροστά του.
Ώρα καλή τον καμηλάρ’
ώρα καλή τον καμηλάρ’ ξεφόρτωνε τ’ς καμήλες.
Εγώ το στήθο μ’ σάπισε

εγώ το στήθο μ' σάπισε φορτώνω ξεφορτώνω.
Τότε τον δίν' μια μαχαιριά
τότε τον δίν' μια μαχαιριά ανάμεσα στα στήθια τ'
γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα
γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι.
Αχ, πού είσαι μάνα μ' να με ιδείς
πού είσαι μανούλα μου να με δεις κοντεύω να πεθάνω.
΄Εκατσαν και τον ρώτησαν
έκατσαν και τον ρώτησαν 'πό πού είναι μαμά σου.
Μάνα μ' είναι 'π' τα Γιάννενα
μάνα μ' είναι 'π' τα Γιάννενα μπαμπάς μου απ' τη Προύσα
και έν' κι τρανός μου αδερφός
και έν' κι τρανός μου αδερφός στους κλέφτες είναι πρώτος.
Τότε τον βάζει στ' άλογο
τότε τον βάζει στ' άλογο και στο γιατρό τον πήγε.
Καλημέρα σου κυρ-γιατρέ
καλημέρα σου κυρ-γιατρέ γιάτρεψε αυτόν τον νέο.
Ο νιος σου δεν γιατρεύεται
ο νιος σου δεν γιατρεύεται βαθιά είναι η μαχαιριά του.
Τότε τον βάζει στ' άλογο
τότε τον βάζει στ' άλογο και στη σπηλιά τον πήγε.
Παιδιά σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά
σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά όσο για δυο νομάτοι
να μπει ο νιος με τ' άρματα
να μπει ο νιος με τ' άρματα και νιος ξερματωμένος
και στη δεξιά μου την πλευρά
και στη δεξιά μου την πλευρά ν' αφήσ'τε παραθύρι
όταν θα βγαίνει ο ήλιος το πρωί
όταν θα βγαίνει ο ήλιος το πρωί να λάμπουν τ' άρματά μου.

Και όλο γεια σας βρε παιδιά.

'Πό 'να ψηλό κουρφόβουνο πραματευτής κατεβαίνει
σέρνει μουλάρια δώδεκα ασήμι φορτωμένα
σέρνει καμήλες δεκαοχτώ μάλαμα φορτωμένες.
Καλότυχα εσείς βουνά που κλέφτες δε λαλούνε.
Το λόγου τ' δεν απόσωσε το λόγου τ' δεν απόσωσι
Ώρα καλή τον καμηλάρ' ξεφόρτωνε τ'ς καμήλες.
Εγώ το στήθο μ' σάπισε φορτώνω ξεφορτώνω.
Τότε τον δίν' μια μαχαιριά ανάμεσα στα στήθια τ'
γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι.
Πού είσαι μανούλα μου να με δεις κοντεύω να πεθάνω.
΄Εκατσαν και τον ρώτησαν 'πό πού είναι μαμά σου.
Μάνα μ' είναι 'π' τα Γιάννενα μπαμπάς μου απ' τη Προύσα
και έν' κι τρανός μου αδερφός στους κλέφτες είναι πρώτος.
Τότε τον βάζει στ' άλογο και στο γιατρό τον πήγε.

Καλημέρα σου κυρ-γιατρέ γιάτρεψε αυτόν τον νέο.
Ο νιος σου δεν γιατρεύεται βαθιά είναι η μαχαιριά του.
Τότε τον βάζει στ' άλογο και στη σπηλιά τον πήγε.
Παιδιά σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά όσο για δυο νομάτοι
να μπει ο νιος με τ' άρματα και νιος ξερματωμένος
και στη δεξιά μου την πλευρά ν' αφήσ'τε παραθύρι
όταν θα βγαίνει ο ήλιος το πρωί να λάμπουν τ' άρματά μου.
Τώρα τα πουλιά τώρα τα χιλιδόνια
τώρα πέρδικις
τώρα πέρδικες
τώρα πέρδικις λαλούν και κιλαηδούνι.
Άκουσε Θεέ μ'
άκουσε Χριστέ μ'
ξύπν' αφέντη μου και μην πολυκοιμάσαι
ξύπνα ν' αγκαλιά'εις
ξύπνα ν' αγκαλιά'εις
ξύπνα να αγκαλιά'εις κορμί κυπαρισσένιο
κι άσπρο μου λιμό
κι άσπρο μου λιμό
κι άσπρο μου λιμό και στήθος μαρμαρένιο.
Άκουσε Θεέ μ'
άκουσε Χριστέ μ'
ως και το δεντρί το δίκιο του γυρεύει
τρεις στάμνις νιρό
τρεις στάμνις νιρό
τρεις στάμνις νιρό στη ρίζα τ' να το ρίξεις.

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χιλιδόνια
τώρα πέρδικις λαλούν και κιλαηδούνι.
Άκουσε Θεέ μ' άκουσε Χριστέ μ'
ξύπν' αφέντη μου και μην πολυκοιμάσαι
ξύπνα να αγκαλιά'εις κορμί κυπαρισσένιο
κι άσπρο μου λιμό και στήθος μαρμαρένιο.
Άκουσε Θεέ μ' άκουσε Χριστέ μ'
ως και το δεντρί το δίκιο του γυρεύει
τρεις στάμνις νιρό στη ρίζα τ' να το ρίξεις.

Παίρ'ω το καλαθάκι μου, *γαλανή μ' γαλαζιανή μ'*
παίρ'ω το καλαθάκι μου, *γαλανή μ' γαλαζιανή μ'*
και πάω να ψαρέψω
και πάω να ψαρέψω
έριξα μια έριξα δυο, *γαλανή μ' γαλαζιανή μ'*
έριξα μια έριξα δυο, *γαλανή μ' γαλαζιανή μ'*
και βγάζω ένα ψάρι
και βγάζω ένα ψάρι
το σκίζω την κοιλίτσα του, *γαλανή μ' γαλαζιανή μ'*
το σκίζω την κοιλίτσα του, *γαλανή μ' γαλαζιανή μ'*

και βγάζω δυο κοπέλες
και βγάζω δυο κοπέλες
η μια ήταν αρχόντισσα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
η μια ήταν αρχόντισσα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
κι η γι άλλ' οφτωχοπούλα
κι η γι άλλ' οφτωχοπούλα
Μου κάλιασε αρχόντισσα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
μου κάλιασε αρχόντισσα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
να πάω να εγλεντήσω
να πάω να εγλεντήσω
μου στρώνει πέντι στρώματα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
μου στρώνει πέντι στρώματα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
και τρεις προσκεφαλάδις
και τρεις προσκεφαλάδις
και το κορμί π' αγκάλιασα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
και το κορμί π' αγκάλιασα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
Θεέ μ' να ξημερώσεις
Θεέ μ' να ξημερώσεις.
Μου κάλιασι κι η οφτώχισσα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
μου κάλιασι κι η οφτώχισσα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
να πάω να εγλεντήσω
να πάω να εγλεντήσω
μου στρώνει παλιοτσούβαλα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
μου στρώνει παλιοτσούβαλα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
και πέτρα μαξιλάρι
και πέτρα μαξιλάρι
και το κορμί π' αγκάλιασα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
και το κορμί π' αγκάλιασα, *γαλανή μ' γαλαξιανή μ'*
Θεέ μ' μην ξημερώνεις
Θεέ μ' μην ξημερώνεις.

Παίρ'ω το καλαθάκι μου και πάω να ψαρέψω
έριξα μια έριξα δυο και βγάζω ένα ψάρι
το σκίζω την κοιλίτσα του και βγάζω δυο κοπέλες
η μια ήταν αρχόντισσα κι η γι άλλ' οφτωχοπούλα.
Μου κάλιασε αρχόντισσα να πάω να εγλεντήσω
μου στρώνει πέντι στρώματα και τρεις προσκεφαλάδις
και το κορμί π' αγκάλιασα Θεέ μ' να ξημερώσεις.
Μου κάλιασι κι η οφτώχισσα να πάω να εγλεντήσω
μου στρώνει παλιοτσούβαλα και πέτρα μαξιλάρι
και το κορμί π' αγκάλιασα Θεέ μ' μην ξημερώνεις.

[Κανιλίτσα μου
πρωτοστέφανη]
μάνα μ' σ' έστειλε
για κρύο νερό
μάνα μ' σ' έστειλε

για κρύο νερό
για κρύο νερό
και για δροσερό.
Μάνα σου όταν σι γέννησι κι όταν κοιλοπονούσε
κι εγώ στην πόρτα φύλαγα Θεόν παρακαλούσα.
Άνοιξε άνοιξε μαστραπάς ν' ανοίξ' το ριζικό μας
ν' ανοίξ' κι εμείς το σπίτι μας και το αρχοντικό μας.

[Κανιλίτσα μου
πρωτοστέφανη]
μάνα μ' σ' έστειλε
για κρύο νερό
για κρύο νερό
και για δροσερό.
Μάνα σου όταν σι γέννησι κι όταν κοιλοπονούσε
κι εγώ στην πόρτα φύλαγα Θεόν παρακαλούσα.
Άνοιξε άνοιξε μαστραπάς ν' ανοίξ' το ριζικό μας
ν' ανοίξ' κι εμείς το σπίτι μας και το αρχοντικό μας.
Χριστός γεννιέται χαρά στον κόσμο
χαρά στον κόσμο στα παλικάρια
στα παλικάρια και στα κορίτσια
στις παντρεμένις στ'ς αρ'βωνιασμένις
στις παντρεμένις στ'ς αρ'βωνιασμένις.
Σαράντα μέρες σαράντα νύχτες
σαράντα μέρες σαράντα νύχτες
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε
παρακαλούσε όλους τους άγιους
όλους τους άγιους τους αϊποστόλους
τρεις αρχαγγέλοι για μύρο τρέχουν
τρεις αρχαγγέλοι για μύρο τρέχουν
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
η Παναγιά μας ξιλευτερώθη
η Παναγιά μας ξιλευτερώθη
μέσα στις δάφνις μες στα λουλούδια
μέσα στις δάφνις μες στα λουλούδια
κάνει τον ήλιο με το φεγγάρι
κάνει τον ήλιο με το φεγγάρι
κάνει το σπίτι το νοικοκύρη
κάνει το σπίτι το νοικοκύρη
τη φαμελιά του με τα παιδιά του
τη φαμελιά του με τα παιδιά του
με τα εγγόνια τα προσογγόνια.

Χριστός γεννιέται χαρά στον κόσμο
χαρά στον κόσμο στα παλικάρια
στα παλικάρια και στα κορίτσια
στις παντρεμένις στ’ς αρ’βωνιασμένις.
Σαράντα μέρες σαράντα νύχτες
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε
παρακαλούσε όλους τους άγιους
όλους τους άγιους τους αϊποστόλους
τρεις αρχαγγέλοι για μύρο τρέχουν
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
η Παναγιά μας ξιλευτερώθη
μέσα στις δάφνις μες στα λουλούδια
κάνει τον ήλιο με το φεγγάρι
κάνει το σπίτι το νοικοκύρη
τη φαμελιά του με τα παιδιά του
με τα εγγόνια τα προσογγόνια.
Αρχή και δόξα τω Χριστώ Χριστός τώρα γιννιέτι
γιννιέτι και βαπτίζεται στους ουρανούς επάνω
και πάλι θέλ’ να κατεβεί στο θρόνο να καθίσει
στο μόσχο και στο λίβανο και στην πολλή θυμιάμα
τον μόσχο έχουν άρχοντες και την πολλή θυμιάμα.
Πολλά είπαμε και το Χριστό κι ας πούμε τον αφέντη.
Εδώ ήρθαμε για να παίξουμε στ’ αφέντη μας τις πόρτες
που έχ’ αυλές μαρμαρωτές και σπίτια χρυσωμένα
και τα παραθυρίτσια του μαρμαροκεντημένα
που μέσα χύθ’κι το φλωρί κι απ’ έξω το λογάρι
στου λογαριού μας τον ανθό κοιμάτι νιος αφέντης
κοιμάτι και ’νειριάζετι πόσες χιλιάδες έχει
με το κοιλό κι αν τα μέτρησι μες στο σαπέτ’ τα βάζει
και κει στο καλομέτρημα κιρνάει τα παλικάρια.
Κέρασ’ αφέντη μ’ κέρασ’ τα να πιουν για την υγεία σου
να πιουν να ξεβραχνιάσουνε να λεν καλά τραγούδια.
Πολλά είπαμε και τον αφέντ’ κι ας πούμε τον παππού μας.
Άρχοντ’ς με την αρχόντισσα τη σκάλα κατιβαίνει
όσα σκαλοπατήματα τόσα λόγια τής λέει
΄Εχεις στη ρόκα σου μαλλί στ’ αδράχτι σου κανέλα
και στο τζουλούφι σου μπουρμά καρφίτσα κοκαλένια.
Πολλά είπαμε και στον παππού και ας πούμε την κυρά μας.
Κυρ’ αργυρή κυρά χρυσή κυρά μαλαματένια
κυρά μου όταν στολίζεσαι έχεις χαρά μεγάλη
έχεις τον ήλιον πρόσωπο και το φεγγάρ’ ακέριο
το άστρο τον αυγερινό καθάριο δαχτυλίδι.
Πολλά είπαμε και στην κυρά κι ας πούμ’ το παλικάρι.
Το παλικάρι τ’ όμορφο πααίνει ν’ αρ’βωνιάσει
στη μια την τζέπη το φλουρί στην άλλ’ το μαργαρ’τάρι
σαλντάει να βγάλει το φλουρί βγάζει το μαργαρ’τάρι.

Πολλά είπαμε στο παλικάρ' κι ας πούμε το κορίτσι.
Μια πέρδικα στο μαχαλά βουλιέται να πετάξει
μετάξι κι αν καλάμιζε σύρμα κι αν μασουρίζει
στους ουρανούς το μάζευε στους κάμπους το τυλίγει
και μες στη μέσ' στη θάλασσα στήνει τον αργαλειό της
μαλαματένιος αργαλειός μαλαματένιο χτένι
μαλαματένια πέρδικα που κελαηδεί και λέγει.
Πολλά είπαμε και στο κορίτσ' κι ας πούμ' το παλικάρι.
Πετρίτση τ'ν πέτρα τ'ν πελικάς με το 'να σου το χέρι
πετρίτση μ' πού 'ν' το χέρι σου και πελικάς με το 'να.
Ξανθιά κόρη κι αν φίλησα μου το 'κοψε το ένα
ας τη φιλούσα κι άλλη μια κι ας το 'κοβε και τ' άλλο.
Πολλά είπαμε στο παλικάρ' και ας πούμε το κορίτσι.
Προξενητάδες έφτασαν 'που μέσα από την Πόλη
εδώ πατούν εκεί ρωτούν πού νά 'βρουν τέτοια κόρη
τέτοια ψηλή τέτοια λιγνή τέτοια μακρομαλλούσα
που έχ' το μάτι σαν ελιά το φρύδι σα γαϊτάνι
και κείν' το καμπανόφρυδο σαν φράγκικο δοξάρι.
Πολλά είπαμε και στο κορίτσ' κι ας πούμ' το στρατιώτη.
Ο στρατιώτης ο καλός στον πόλεμο θα πάει
να ρίξει οβίδες σα βροχή και σφαίρες σα χαλάζι
για να γλιτώσουν χριστιανοί να 'χουν χαρά μεγάλη.
Πολλά είπαμε στο στρατιώτ' κι ας πούμ' το μαθητή μας.
Γραμματικός κι αν έκατσε, έκατσε για να γράψει
κι απ' το πολύ το γράψιμο κι απ' την πολλή τ' συλλόγια
συντρόμαξε το δάχτυλο κι έχυσε τη μιλάνη.
Πολλά είπαμε στο μαθητή κι ας πούμε κι άλλο ένα.
Σαν τι τραγούδ' να εύρομε ν' αρέσ' τ' αφεντικό μας
όσ' άστρα είν' στον ουρανό τα φύλλα από τα δέντρα
τόσα καλά για να δώσ' Θεός στο σπίτ' στο νοικοκύρη
να ζήσει χρόνια εκατό και χίλιες εβδομάδες
να ζήσει κι άλλις δώδεκα για να τις ξαγοράσει.

Αντίκρισα το γέροντα
αντίκρισα το γέροντα σ' ένα στενό σοκάκι, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
σ' ένα στενό σοκάκι, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
στάθηκα και τον ρώτησα
στάθηκα και τον ρώτησα πώς πιάνεται η αγάπη, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
πώς πιάνεται η αγάπη, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ.*
Από τα μάτια πιάνεται
από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
στα χείλη κατεβαίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
κι από τα χείλη στην καρδιά
κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δε βγαίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
ριζώνει και δε βγαίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ.*
Κι αν ρίζωσε κλωνάρωσε
κι αν ρίζωσε κλωνάρωσε κι έκαν' ένα λουλούδι, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
κι έκαν' ένα λουλούδι, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
κι όποιος το μοσχομύρισε

κι όποιος το μοσχομύρισε αγάπη δε χορταίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
αγάπη δε χορταίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ.*

Αντίκρισα το γέροντα σ' ένα στενό σοκάκι
στάθηκα και τον ρώτησα πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δε βγαίνει.
Κι αν ρίζωσε κλωνάρωσε κι έκαν' ένα λουλούδι
κι όποιος το μοσχομύρισε αγάπη δε χορταίνει

Κει στον απάν', *κι αμάν-αμάν*
κει στον απάν' το μαχαλά
κει στον απάν' το μαχαλά
κοιμάτι χήρα μοναχή
κοιμάτι χήρα μοναχή
κοιμάτι και 'νειριάζιτι
κοιμάτι και 'νειριάζιτι
στον ύπνο τ'ς αρ'βωνιάζιτι
στον ύπνο τσ' αρ'βωνιάζιτι
και σ'κώνιτι πρωί πρωί
και σ'κώνιτι πρωί πρωί
παίρνει νερό και νίβιτι
παίρνει νερό και νίβιτι
πισκίρ' μαντίλ' σφουγγίζιτι
πισκίρ' μαντίλ' σφουγγίζιτι
και στο γυαλί γυαλίζιτι
και στο γυαλί γυαλίζιτι
και μοναχή τ'ς το λέγιτι
και μοναχή τ'ς το λέγιτι.
Ματάκια μου καμαρωτά
ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκιλωτά
φρυδάκια μου καγκιλωτά
όταν θα βγαίν'στε στο χορό
όταν θα βγαίν'στε στο χορό
να μην πολυκοιτάζιστι
να μην πολυκοιτάζιστι
και παίρ'τε άντρα γέροντα
και παίρ'τε άντρα γέροντα
κι γέροντας είνι κακός
κι γέροντας είνι κακός
κακός κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
που έχει το παλιό κρασί.

Κει στον απάν' το μαχαλά
κοιμάτι χήρα μοναχή
κοιμάτι και 'νειριάζιτι
στον ύπνο τσ' αρ'βωνιάζιτι
και σ'κώνιτι πρωί πρωί
παίρνει νερό και νίβιτι
πισκίρ' μαντίλ' σφουγγίζιτι
και στο γυαλί γυαλίζιτι
και μοναχή τ'ς το λέγιτι.
Ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκιλωτά
όταν θα βγαίν'στε στο χορό
να μην πολυκοιτάζιστι
και παίρ'τε άντρα γέροντα
κι γέροντας είνι κακός
κακός κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
που έχει το παλιό κρασί.

Μια μάνα έχει ένα γιο
ένα και κανακάρη
τον ζήλευε η γειτονιά
που δεν ραΐζουν τα βουνά
τον ζήλεψε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
τον ζήλεψε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
τον ζήλεψε η μάνα του
η σκύλα παραμάνα του
άντρα για να τον κάνει
και στεφάνι να τον βάλει
άντρα για να τον κάνει
και στεφάνι να τον βάλει.
Μια Κυριακή ένα πρωί
απόφασε για να τον πει
μια Κυριακή ένα πρωί
απόφασε για να τον πει
και μια επίσημη μέρα
άλλαξε σαν περιστέρα
και μια επίσημη μέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Παιδί μου γω σε αγαπώ
μα ντρέπομαι να σε το πω
άντρα θέλω να σε κάνω
και στεφάνι να σε βάλω

άντρα για να σε κάνω
και στεφάνι να σε βάλω.
Φωτιά μανά μ' στο στόμα σου
να καίγεται το σώμα σου
φωτιά μανά μ' στο στόμα σου
να καίγεται το σώμα σου
φωτιά και στο κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου
φωτιά και στο κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου
μάνα μ' τρελή μάνα μ' ζουρλή
ποια μάνα παίρνει το παιδί
άντρα για να το κάνει
και στεφάνι να το βάλει
άντρα για να το κάνει
και στεφάνι να το βάλει.

Μια μάνα έχει ένα γιο
ένα και κανακάρη
τον ζήλευε η γειτονιά
που δεν ραΐζουν τα βουνά
τον ζήλεψε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
τον ζήλεψε η μάνα του
η σκύλα παραμάνα του
άντρα για να τον κάνει
και στεφάνι να τον βάλει.
Μια Κυριακή ένα πρωί
απόφασε για να τον πει
και μια επίσημη μέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Παιδί μου γω σε αγαπώ
μα ντρέπομαι να σε το πω
άντρα για να σε κάνω
και στεφάνι να σε βάλω.
Φωτιά μανά μ' στο στόμα σου
να καίγεται το σώμα σου
φωτιά και στο κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου
μάνα μ' τρελή μάνα μ' ζουρλή
ποια μάνα παίρνει το παιδί
άντρα για να το κάνει
και στεφάνι να το βάλει.

Μια μάνα έχει ένα γιο
έναν και κανακάρη

μια μάνα έχει ένα γιο
έναν και κανακάρη
τον ζήλευε η γειτονιά
που δεν ραΐζουν τα βουνά
τον ζήλεψε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
τον ζήλεψε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
τον ζήλεψε η μάνα του
η σκύλα παραμάνα του
τον ζήλεψε η μάνα του
η σκύλα παραμάνα του
άντρα για να τον κάνει
και στεφάνι να τον βάλει
άντρα για να τον κάνει
και στεφάνι να τον βάλει.
Μια Κυριακή ένα πρωί
απόφασε για να τον πει
μια Κυριακή ένα πρωί
απόφασε για να τον πει
και μια επίσημη μέρα
άλλαξε σαν περιστέρα
και μια επίσημη μέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Παιδί μου γω σε αγαπώ
μα ντρέπομαι να σε το πω
παιδί μου γω σε αγαπώ
μα ντρέπομαι να σε το πω
άντρα για να σε κάνω
και στεφάνι να σε βάλω
άντρα για να σε κάνω
και στεφάνι να σε βάλω.
Μάνα τρελή μάνα ζουρλή
ποια μάνα παίρνει το παιδί
μάνα τρελή μάνα ζουρλή
ποια μάνα παίρνει το παιδί
άντρα για να το κάνει
και στεφάνι να το βάλει
άντρα για να το κάνει
και στεφάνι να το βάλει.

Μια μάνα έχει ένα γιο
έναν και κανακάρη
τον ζήλευε η γειτονιά
που δεν ραΐζουν τα βουνά
τον ζήλεψε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
τον ζήλεψε η μάνα του
η σκύλα παραμάνα του

άντρα για να τον κάνει
και στεφάνι να τον βάλει.
Μια Κυριακή ένα πρωί
απόφασε για να τον πει
και μια επίσημη μέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Παιδί μου γω σε αγαπώ
μα ντρέπομαι να σε το πω
άντρα για να σε κάνω
και στεφάνι να σε βάλω.
Μάνα τρελή μάνα ζουρλή
ποια μάνα παίρνει το παιδί
άντρα για να το κάνει
και στεφάνι να το βάλει.
Κι ο βασιλιάς θα κάμ' χαρά
κι ο βασιλιάς θα κάμ' χαρά χαρά και πανα'ύρι
χαρά και πανα'ύρι
καλνάει δώδικα χωριά
καλνάει δώδικα χωριά και δεκαπέντε κάστρα
και δεκαπέντε κάστρα
καλνάει και τον Κωσταντή
καλνάει και τον Κωσταντή γαμπρό για να τον κάμει
γαμπρό για να τον κάμει
κι ο Κωσταντής απ' την ντροπή τ'
κι ο Κωσταντής απ' την ντροπή τ' γίδρως τον περιχύθ'κε
γίδρως τον περιχύθ'κε
κι η βασιλοπούλα τον κοιτάζ'
κι η βασιλοπούλα τον κοιτάζ' 'πό 'να ψηλό σαράι
'πό 'να ψηλό σαράι
τον ρίχνει ένα χρυσό τζουβρέ
τον ρίχνει ένα χρυσό τζουβρέ τον γίδρω τ' να σκουπίσει
τον γίδρω τ' να σκουπίσει.

Κι ο βασιλιάς θα κάμ' χαρά χαρά και πανα'ύρι
καλνάει δώδικα χωριά και δεκαπέντε κάστρα
καλνάει και τον Κωσταντή γαμπρό για να τον κάμει
κι ο Κωσταντής απ' την ντροπή τ' γίδρως τον περιχύθ'κε
κι η βασιλοπούλα τον κοιτάζ' 'πό 'να ψηλό σαράι
τον ρίχνει ένα χρυσό τζουβρέ τον γίδρω τ' να σκουπίσει.

Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου
πώς έμαθ' η Ντουντόρου μας
πώς έμαθ' η Ντουντόρου μας
μοναχή να πάει στο πηγάδ'
μοναχή να πάει στο πηγάδ'
κάτ' στουν κλέφτικουν τον τζούσμε
Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου

κάτ' στουν κλέφτικουν τον τζούσμε
κάτ' στουν κλέφτικουν τον τζούσμε
κάθονταν 'κατό κλεφτάδις
κάθονταν 'κατό κλεφτάδις
έκατσαν και τη ρωτούσαν
Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου
έκατσαν και τη ρωτούσαν.
Ποιός είνι πρώτος στο χωριό
ποιός είνι μπας τσουρμπατζής ου
Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου
ποιός είνι μπας τσουρμπατζής ου.
Μπαμπάς μου είνι εμπρώτος
νταής μου μπας τσουρμπατζής ου
Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου μ'
νταής μου μπας τσουρμπατζής ου
έχει μουλάρια δώδικα
όλο φλουρί φορτουμένα
όλο φλουρί φορτουμένα
μες στ' αχούρ' παραχωμένα
Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου
μες στ' αχούρ' παραχωμένα
μες στ' αχούρ' παραχωμένα
χα ιλάτι να σας πάω
χα ιλάτι να σας πάω
χα ιλάτι να σας πάω
να τα βγάν'τι να τα πάρτι
Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου
να τα βγάν'τι να τα πάρτι.
Σαν τα πουλιά τις μαζώνει
σαν τ' αρνιά τις μανταλώνει
Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου
σαν τ' αρνιά τις μανταλώνει
σαν τ' αρνιά τις μανταλώνει
'πού τρεις μιριές στιά τις δίνει
'πού τρεις μιριές στιά τις δίνει
Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου μ'
Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου μ'
μεις εκείν' να τό ξερναμε
μεις εκείν' να τό ξερναμε
το κιοφάλ' σ' θα τό παιρναμε
Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου μ'
το κιοφάλ' σ' θα το παιρναμε
το κιοφάλ' σ' θα το παιρναμε
στο μαντίλ' θα τό δεναμε
στο μαντίλ' θα τό δεναμε
στο μπαμπά σ' θα τό στιλναμε.

Ντουντόρου μ' νασλά μ' Ντουντόρου
πώς έμαθ' η Ντουντόρου μας
μοναχή να πάει στο πηγάδ'
κάτ' στουν κλέφτικουν τον τζούσμε
κάθονταν 'κατό κλεφτάδις
έκατσαν και τη ρωτούσαν.
Ποιός είνι πρώτος στο χωριό
ποιός είνι μπας τσουρμπατζής ου.
Μπαμπάς μου είνι εμπρώτος
νταής μου μπας τσουρμπατζής ου
έχει μουλάρια δώδικα
όλο φλουρί φορτουμένα
μες στ' αχούρ' παραχωμένα
χα ιλάτι να σας πάω
να τα βγάν'τι να τα πάρτι.
Σαν τα πουλιά τις μαζώνει
σαν τ' αρνιά τις μανταλώνει
'πού τρεις μιριές στιά τις δίνει
μεις εκείν' να τό ξερναμε
το κιοφάλ' σ' θα τό παιρναμε
στο μαντίλ' θα τό δεναμε
στο μπαμπά σ' θα τό στιλναμε.

Στης Ειρηνιώτ'σας τον μπαχτσέ
σιγά σιγά κι έναν κουντζέ
κι στου κι στου κουντζέ τη ρίζα
πουλά- πουλάκια τριγυρίζαν.
΄Ενα πουλί χρυσόν πουλί
που κελαηδεί κάθε πρωί
κι ένα κι ένα χρυσό κανάρι
το νου το νου μου μ' έχει πάρει.
΄Εχει μαλλιά ξανθά μαλλιά
τα βάφτει με καραμπογιά
τα λούν' τα λούνει τα χτενίζει
τα πλέχ' τα πλέχει τα μποϊντίζει.
Όταν τα πλέχει μπαγλαμά
τότε μου καίει την καρδιά
κι όταν κι όταν τα αρματώνει
πόσο πόσο με φαρμακώνει.

΄Εβγα στο πα-, *βρε μαϊλολντούμ,* έβγα στο παραθύρι σου
κάτσε να σεργιανίσεις, *σεβντίμ τασί μαργιόρα*
να διεις τους Τού-, *βρε μαϊλολντούμ,* να διεις τους Τούρκους πώς περνούν
τους Φράγκους πώς διαβαίνουν, *σεβντίμ τασί μαργιόρα*
να διεις και το, *βρε μαϊλολντού*, να διεις και τον γιαρέντη σου
απ' του μπιλμπέρ' πώς βγαίνει , *σεβντίμ τασί μαργιόρα*
άσπρος και ρο-, *βρε μαϊλολντού*, άσπρος και ροϊδοκόκκινος
τιλίκια μήλ' αλέθει, *σεβντίμ τασί μαργιόρα*.

΄Εβγα στο παραθύρι σου κάτσε να σεργιανίσεις
να διεις τους Τούρκους πώς περνούν τους Φράγκους πώς διαβαίνουν
να διεις και τον γιαρέντη σου απ' του μπιλμπέρ' πώς βγαίνει
άσπρος και ροϊδοκόκκινος τιλίκια μήλ' αλέθει.
Απού μικρός στα γράμματα μεγάλους στο σχολείο
τον σχόλασε κι ι δάσκαλος να πάει να γευματίσει
τον σχόλασε κι ι δάσκαλος να πάει να γευματίσει
στο δρόμο όπου πήγινι Θεόν παρακαλούσε
να έβρει τη μητέρα του μαζί με τον πατέρα
να έβρει τη μητέρα του μαζί με τον πατέρα
και βρίσκει τη μητέρα του με ξένο παλικάρι.
Στάσου στάσου βρε συ ν ινιέ μ' κι θα το μαρτυρήσου
στάσου στάσου βρε συ ν ινιέ μ' κι θα το μαρτυρήσου.
Τι είδες αχ μπρε σκύλου γιε μ' και τι θα μαρτυρήσεις.

Απού μικρός στα γράμματα μεγάλους στο σχολείο
τον σχόλασε κι ι δάσκαλος να πάει να γευματίσει
στο δρόμο όπου πήγινι Θεόν παρακαλούσε
να έβρει τη μητέρα του μαζί με τον πατέρα
και βρίσκει τη μητέρα του με ξένο παλικάρι.
Στάσου στάσου βρε συ ν ινιέ μ' κι θα το μαρτυρήσου.
Τι είδες αχ μπρε σκύλου γιε μ' και τι θα μαρτυρήσεις.
Από μικρός στα γράμματα μεγάλος στο σχολείο
τον σχόλασι κι ι δάσκαλος να πάει να γευματίσει
τον σχόλασι κι ι δάσκαλος να πάει να γευματίσει.
Στο δρόμο όπου πήγινε Θεόν μπαρακαλούσι
να έβρει τη μητέρα του μαζί με τον πατέρα τ'
να έβρει τη μητέρα του μαζί με τον πατέρα τ'.
Τη βρίσκει τη μητέρα του μι ξένου παλικάρι.
Στάσου στάσου βρε συ ν ινιέ μ' κι θα το μαρτυρήσω
στάσου στάσου βρε συ ν ινιέ μ' κι θα το μαρτυρήσω.
Τι είδιες α μπρε σκύλου γιε μ' κι τι θα μαρτυρήσεις.
Σαν το πουλί τον έπιασι και στο κουτούκ' τον βάζει
σαν το πουλί τον έπιασι και στο κουτούκ' τον βάζει
μες στο ταψί τον έβανι στο φούρνο τον πααίνει
τον φουρουντζή τον έλιγι και τον μπαρακαλούσι.
Χούφτα να βάνεις το πιπέρ' κι χούφτα το φαρμάκι
χούφτα να βάνεις το πιπέρ' κι χούφτα το φαρμάκι.
Κι γύρισε ο άντρας της κι πιάν' κι τη ρωτάει.
Πού είνι γυναίκα το πιδί πού είνι Κωσταντίνος
πού είνι γυναίκα το πιδί και πού είνι Κωσταντίνος.
Ο Κωσταντής τ' απόγεμα απ' το σχολειό δεν ήρτι.
Δίνει βιτσιά το άλογο στο δάσκαλο πααίνει.
Καλή μέρα διδάσκαλε κι πού είνι ι Κωσταντίνος.

Τον Κωσταντή τον σχόλασα να πάει να γευματίσει
τον Κωσταντή τον σχόλασα να πάει να γευματίσει
κι ι Κωσταντής τ' απόγεμα εις το σχολειό δεν ήρτι.
Δίνει βιτσιά το άλογο στο σπίτι του πααίνει.
΄Ελα βρε γυνικούλα μου κι το παιδί μας δεν είν'.
Κάτσι να φας κάτσι να πιεις κάτσι να τραβουδήσεις
έχω ψητό στο φούρνο μας ψητό μες στο ταψί μας
κάτσι να φας κάτσι να πιεις κάτσι να τραβουδήσεις.
Σαλντάει μια σαλντάει δυο στο τρίτο 'πουλου(γ)έτι.
Αν είσι λύκος να με φας σκυλί να με δαγκάσεις
αν είσι λύκος να με φας σκυλί να με δαγκάσεις
αφού είσι ο πατέρας μου σκύψε να με αγκαλιάσεις
αφού είσι ο πατέρας μου σκύψε να με αγκαλιάσεις.

Από μικρός στα γράμματα μεγάλος στο σχολείο
τον σχόλασι κι ι δάσκαλος να πάει να γευματίσει.
Στο δρόμο όπου πήγινε Θεόν μπαρακαλούσι
να έβρει τη μητέρα του μαζί με τον πατέρα τ'.
Τη βρίσκει τη μητέρα του μι ξένου παλικάρι.
Στάσου στάσου βρε συ ν ινιέ μ' κι θα το μαρτυρήσω.
Τι είδιες α μπρε σκύλου γιε μ' κι τι θα μαρτυρήσεις.
Σαν το πουλί τον έπιασι και στο κουτούκ' τον βάζει
μες στο ταψί τον έβανι στο φούρνο τον πααίνει
τον φουρουντζή τον έλιγι και τον μπαρακαλούσι.
Χούφτα να βάνεις το πιπέρ' κι χούφτα το φαρμάκι.
Κι γύρισε ο άντρας της κι πιάν' κι τη ρωτάει.
Πού είνι γυναίκα το πιδί πού είνι Κωσταντίνος.
Ο Κωσταντής τ' απόγεμα απ' το σχολειό δεν ήρτι.
Δίνει βιτσιά το άλογο στο δάσκαλο πααίνει.
Καλή μέρα διδάσκαλε κι πού είνι ι Κωσταντίνος.
Τον Κωσταντή τον σχόλασα να πάει να γευματίσει
κι ι Κωσταντής τ' απόγεμα εις το σχολειό δεν ήρτι.
Δίνει βιτσιά το άλογο στο σπίτι του πααίνει.
΄Ελα βρε γυνικούλα μου κι το παιδί μας δεν είν'.
Κάτσι να φας κάτσι να πιεις κάτσι να τραβουδήσεις
έχω ψητό στο φούρνο μας ψητό μες στο ταψί μας
κάτσι να φας κάτσι να πιεις κάτσι να τραβουδήσεις.
Σαλντάει μια σαλντάει δυο στο τρίτο 'πουλου(γ)έτι.
Αν είσι λύκος να με φας σκυλί να με δαγκάσεις
αφού είσι ο πατέρας μου σκύψε να με αγκαλιάσεις.
Κάτω κατωχώρι
κι στο Μποζνοχώρι
χόρευαν τρεις έμορφες
κι έσερναν καμάρι
κείν' που σέρ(ν)ει το χορό
γήλιος και φεγγάρι

έλαμψε το δόντι τσου
σαν το μαργαρ'τάρι
την είδιε ο Τούρκος
θέλει να την πάρει.
Σφάζουμι σκοτώνουμι
γω Τούρκο δεν παίρνω
σφάζουμι σκοτώνουμι
γω Τούρκο δεν παίρνω
στο ποτάμι ρίχνουμι
Μπαλακτσάν σου γίνουμι
Στο ποτάμι ρίχνουμι
Μπαλακτσάν σου γίνουμι
Στο ποτάμι πλέκω
Γω φιδάκι γίνουμι.

Κάτω κατωχώρι
κι στο Μποζνοχώρι
χόρευαν τρεις έμορφες
κι έσερναν καμάρι
κείν' που σέρ(ν)ει το χορό
γήλιος και φεγγάρι
έλαμψε το δόντι τσου
σαν το μαργαρ'τάρι
την είδιε ο Τούρκος
θέλει να την πάρει.
Σφάζουμι σκοτώνουμι
γω Τούρκο δεν παίρνω
στο ποτάμι ρίχνουμι
Μπαλακτσάν σου γίνουμι
Στο ποτάμι ρίχνουμι
Μπαλακτσάν σου γίνουμι
Στο ποτάμι πλέκω
Γω φιδάκι γίνουμι.
Λάζαρη προστινκάβαλι κι αργυροζωναράτο
κι αργυροζωναράτο
βροντά πατεί βροντά 'ρχιτι βροντά ξικαλοκαίρι
βροντά ξικαλοκαίρι
βροντά πατεί της μαύρης γης πηγάδια φανερώνει
πηγάδια φανερώνει
πηγάδια σερτονπήγαδα κι αυλές μαρμαρωτές ου
κι αυλές μαρμαρωτές ου.

Λάζαρη προστινκάβαλι κι αργυροζωναράτο
βροντά πατεί βροντά 'ρχιτι βροντά ξικαλοκαίρι

βροντά πατεί της μαύρης γης πηγάδια φανερώνει
πηγάδια σερτονπήγαδα κι αυλές μαρμαρωτές ου.
΄Ενας ινιός ινιούτσικος ινιοστεφανωμένος
ινιοστεφανωμένος
την πιρδικούλα που ’πιζι ιψές στο φεγγαράκι
ιψές στο φεγγαράκι
στα γόνατα την έπιζι στα μάτια την κοιτούσι
στα μάτια την κοιτούσι
στα μάτια στα ματόφρυδα στα φράγκικά της φρύδια
στα φράγκικά της φρύδια
και κείν’ το καμπανόφρυδο σα φράγκικο δοξάρι
σα φράγκικο δοξάρι.

΄Ενας ινιός ινιούτσικος ινιοστεφανωμένος
την πιρδικούλα που ’πιζι ιψές στο φεγγαράκι
στα γόνατα την έπιζι στα μάτια την κοιτούσι
στα μάτια στα ματόφρυδα στα φράγκικά της φρύδια
και κείν’ το καμπανόφρυδο σα φράγκικο δοξάρι.
΄Ελα γύπνο κι πάρ’ το
κι παν το στ’ αγά τ’ αμπέλια
να του δώσει αγάς μπουμπόλια
να του δώσ’ κι μια βιργούδα
να του δώσ’ κι μια βιργούδα
να βαράει κι τη γατούδα
νάνι νάνι νάνι νάνι
κι όπου του πονεί να γιάνει
νάνι το μωρό μου νάνι.

΄Ελα γύπνο κι πάρ’ το
κι παν το στ’ αγά τ’ αμπέλια
να του δώσει αγάς μπουμπόλια
να του δώσ’ κι μια βιργούδα
να βαράει κι τη γατούδα
νάνι νάνι νάνι νάνι
κι όπου του πονεί να γιάνει
νάνι το μωρό μου νάνι.

Λάζαρε προστικάβαλι κι αργυροζωναράτο
κι αργυροζωναράτο
βροντά πατεί βροντά ’ρχιτι βρόνταξε καλοκαίρι
βρόνταξε καλοκαίρι
βροντά πατεί της μαύρης γης πηγάδια φανερώνει
πηγάδια φανερώνει
πηγάδια σερτονπήγαδα κι αυλές μαρμαρωτές ου
κι αυλές μαρμαρωτές ου.

Λάζαρε προστικάβαλι κι αργυροζωναράτο
βροντά πατεί βροντά 'ρχιτι βρόνταξε καλοκαίρι
βροντά πατεί της μαύρης γης πηγάδια φανερώνει
πηγάδια σερτονπήγαδα κι αυλές μαρμαρωτές ου.

Μωρή μωρή γειτόνισσα που είσ' αγουρομάνα
που είσ' αγουρομάνα
που έχεις τις πολλοί ν τις γιούς τη μιαν τη θυγατέρα
τη μιαν τη θυγατέρα
την άλλαζες τη στόλιζες στο δάσκαλον τη στέλνεις
στο δάσκαλον τη στέλνεις
κι ο δάσκαλος την καρτερεί μ' ένα κλωνάρι μόσχο
μ' ένα κλωνάρι μόσχο.
Πού είναι κόρη μ' τα γράμματα σ' πού είναι κόρη μ' ο νους σου
πού είναι κόρη μ' ο νους σου.
Τα γράμματα μ' είν' στο χαρτί κι ο νους μου πέρα πάει
κι ο νους μου πέρα πάει
πέρα πέρα κι αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια
πέρα στα κλεφτοχώρια.

Μωρή μωρή γειτόνισσα που είσ' αγουρομάνα
που έχεις τις πολλοί ν τις γιούς τη μιαν τη θυγατέρα
την άλλαζες τη στόλιζες στο δάσκαλον τη στέλνεις
κι ο δάσκαλος την καρτερεί μ' ένα κλωνάρι μόσχο.
Πού είναι κόρη μ' τα γράμματα σ' πού είναι κόρη μ' ο νους σου.
Τα γράμματα μ' είν' στο χαρτί κι ο νους μου πέρα πάει
πέρα πέρα κι αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια.

Μια μάνα έχει ένα γιο έναν και κανακάρη
έναν και κανακάρη
τρεις έμορφες τον γύρευαν ποιά να τον πρωτοπάρει
ποιά να τον πρωτοπάρει
την καραγκιόζα αγαπάει και θέλει να την πάρει
και θέλει να την πάρει
κι η μάνα της λογάριαζε γαμπρό για να τον κάνει
γαμπρό για να τον κάνει.

Μια μάνα έχει ένα γιο έναν και κανακάρη
τρεις έμορφες τον γύρευαν ποιά να τον πρωτοπάρει
την καραγκιόζα αγαπάει και θέλει να την πάρει

κι η μάνα της λογάριαζε γαμπρό για να τον κάνει.

΄Ενα μικρό μικρούτσικο σαββατογεννημένο
σαββατογεννημένο
την Κυριακή βαπτίζιτι βγαίνει στο Μπισνοχώρι
βγαίνει στο Μπισνοχώρι
ζυγιάν κρατούν τα χέρια του και το φιλί ζυγιάζει
και το φιλί ζυγιάζει
το λίγο δίνει τις οφτωχές, το πλειότερο τις αρχόντ'σις
το πλειότερο τις αρχόντ'σις
'κόμα τις οφτωχότερις μερίδιο δεν τις πέφτει
μερίδιο δεν τις πέφτει.

΄Ενα μικρό μικρούτσικο σαββατογεννημένο
την Κυριακή βαπτίζιτι βγαίνει στο Μπισνοχώρι
ζυγιάν κρατούν τα χέρια του και το φιλί ζυγιάζει
το λίγο δίνει τις οφτωχές, το πλειότερο τις αρχόντ'σις
'κόμα τις οφτωχότερις μερίδιο δεν τις πέφτει
Ό,τι μου είπες το 'κανα άρνηθηκα για σένα
τη μάνα μου τ' αδέλφια μου και ήρθα εδώ στα ξένα
τη μάνα μου τ' αδέλφια μου και ήρθα εδώ στα ξένα.
Θαρρούσα πως με αγαπάς και θέλεις να με σώσεις
μα εσύ στα ξένα μου 'στειλες για να με θανατώσεις.
Στείλε μου στη μανούλα μου για θα χαθώ για ζήσω
μες στη θερμή της αγκαλιά θέλω να ξεψυχήσω
μες στη θερμή της αγκαλιά θέλω να ξεψυχήσω.

Ό,τι μου είπες το 'κανα άρνηθηκα για σένα
τη μάνα μου τ' αδέλφια μου και ήρθα εδώ στα ξένα.
Θαρρούσα πως με αγαπάς και θέλεις να με σώσεις
μα εσύ στα ξένα μου 'στειλες για να με θανατώσεις.
Στείλε μου στη μανούλα μου για θα χαθώ για ζήσω
μες στη θερμή της αγκαλιά θέλω να ξεψυχήσω.
Δώδεκα χρονώ κορίτσι χήρα πάει στη μάνα της
με στεφάνια στην ποδιά της έκλαιγε τον άντρα της
με στεφάνια στην ποδιά της έκλαιγε τον άντρα της.
Σώπα κόρη μ' και μην κλαίεις και μην το πικραίνεσαι
είσι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.
Διες τη μάνα μ' διες τη σκύλα μ' που μου λέει να παντρευτώ
δεν μου λέει να καλογ'ρέψω και στα μαύρα να ντυθώ.
Άσπρη μ' γούρνα μαρμαρένια πώς βαστάς κρύο νερό
έτσ' βαστώ κι εγώ καημένη της αγάπης τον καημό.

Δώδεκα χρονώ κορίτσι χήρα πάει στη μάνα της
με στεφάνια στην ποδιά της έκλαιγε τον άντρα της.
Σώπα κόρη μ' και μην κλαίεις και μην το πικραίνεσαι
είσι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.
Διες τη μάνα μ' διες τη σκύλα μ' που μου λέει να παντρευτώ
δεν μου λέει να καλογ'ρέψω και στα μαύρα να ντυθώ.
Άσπρη μ' γούρνα μαρμαρένια πώς βαστάς κρύο νερό
έτσ' βαστώ κι εγώ καημένη της αγάπης τον καημό.
Ακόμα 'πόψε είσαι δω κι αύριο θα πηγαίνεις, *μάνα μου γλυκειά*
αφήνεις γεια στο μαχαλά και γεια στα κοριτσάκια, *μάνα μου γλυκειά*
αφήνεις και στη μάνα σου τρία λογιών φαρμάκι, *μάνα μου γλυκειά*
το 'να να πίνει το πρωί και τ' άλλο το μισ'μέρι, *μάνα μου γλυκειά*
το τρίτο το φαρμακερό όταν σχολ'νούν μαστόροι, *μάνα μου γλυκειά.*
Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις, *μάνα μου γλυκειά.*

Ακόμα 'πόψε είσαι δω κι αύριο θα πηγαίνεις
αφήνεις γεια στο μαχαλά και γεια στα κοριτσάκια
αφήνεις και στη μάνα σου τρία λογιών φαρμάκι
το 'να να πίνει το πρωί και τ' άλλο το μισ'μέρι
το τρίτο το φαρμακερό όταν σχολ'νούν μαστόροι.
Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις.
Σε μια ράχη ψηλά ξαπλωμένος
σε μια ράχη ψηλά ξαπλωμένος
στρατιώτης βαριά πληγωμένος
στρατιώτης βαριά πληγωμένος
δεν του δίνει κανένας νεράκι
δεν του δένει κανείς την πληγή
καταπίνει του πόνου φαρμάκι
και χορταίνει με χώμα απ' τη γη.
Μια στιγμή και ο ήρωας πεθαίνει
μια στιγμή και αιώνια κοιμάται
τέτοια δόξα εκεί σα στεφάνι
με τέτοια δόξα καθείς ας πεθάνει.

Σε μια ράχη ψηλά ξαπλωμένος
στρατιώτης βαριά πληγωμένος
δεν του δίνει κανένας νεράκι
δεν του δένει κανείς την πληγή
καταπίνει του πόνου φαρμάκι
και χορταίνει με χώμα απ' τη γη.
Μια στιγμή και ο ήρωας πεθαίνει
μια στιγμή και αιώνια κοιμάται
τέτοια δόξα εκεί σα στεφάνι

με τέτοια δόξα καθείς ας πεθάνει.
(απαγγελία)

«Μια μάνα είχ' ένα παιδί μια ακριβοθυγατέρα
που ήλιος δεν την έβλεπε τη νύχτα και τη μέρα.
Δεν πέρασε πολύς καιρός και πέθαν' η μητέρα
δεν πέρασε πολύς καιρός παντρεύτηκ' ο πατέρας.
Πήρε μια μάνα μια οχιά που σέβαση δεν είχε.
Της κόβει τα χρυσά μαλλιά της κεφαλής στολίδι
της παίρνει κι απ' το δάχτυλο τ' ωραίο δαχτυλίδι.
Και της λέγει:
Εσύ κορίτσι ορφανό μαζί μας τι γυρεύεις
γρήγορα στο μαγερειό και δούλα να μας γένεις.
Την πιάνουν τα παράπονα την κόρη την καημένη
και τρέχει στο νεκροταφείο γονατιστή και λέει.
Σήκω μανούλα να με δεις, να με παρηγορήσεις
που ξένες μάνες μ' έχουνε και ξένες αδελφάδες,
με δίνουν κρίθινο ψωμί νεράκι μετρημένο
και στ' άχυρο με βάζουνε και ύπνο δε χορταίνω.
Ω Χάρε δώσ' μου τα κλειδιά τη μαύρη γη ν' ανοίξω
για νά 'βρω τη μανούλα μου γλυκά να τη φιλήσω».

Μια βλαχοπούλα έμορφη στις ρεματιές γυρνάει
μια βλαχοπούλα έμορφη στις ρεματιές γυρνάει
βόσκει τα προβατάκια της και σιγοτραγουδάει
βόσκει τα προβατάκια της και σιγοτραγουδάει.
΄Εχει στη ρόκα της μαλλί στ' αδράχτι της το γνέθει
έχει στην ρόκα της μαλλί στ' αδράχτι της το γνέθει
και περιμένει με χαρά τον τσέλιγκα να έρθει
και περιμένει με χαρά τον τσέλιγκα να έρθει.
Να και το τσελιγκόπουλο απ' την ψηλή ραχούλα
να και το τσελιγκόπουλο απ' την ψηλή ραχούλα
και κατεβαίνει με χαρά κοντά στη βλαχοπούλα
και κατεβαίνει με χαρά κοντά στη βλαχοπούλα.
Γεια σου Γιαννούλα μ' σου 'φερα χαμπέρ' για να χαρούμε
γεια σου Γιαννούλα μ' σου 'φερα χαμπέρ' για να χαρούμε
στο σπίτι σου στο σπίτι μου θέλω να παντρευτούμε
στο σπίτι σου στο σπίτι μου θέλω να παντρευτούμε.

Μια βλαχοπούλα έμορφη στις ρεματιές γυρνάει
βόσκει τα προβατάκια της και σιγοτραγουδάει.
΄Εχει στη ρόκα της μαλλί στ' αδράχτι της το γνέθει
και περιμένει με χαρά τον τσέλιγκα να έρθει.
Να και το τσελιγκόπουλο απ' την ψηλή ραχούλα
και κατεβαίνει με χαρά κοντά στη βλαχοπούλα.
Γεια σου Γιαννούλα μ' σου 'φερα χαμπέρ' για να χαρούμε
στο σπίτι σου στο σπίτι μου θέλω να παντρευτούμε.

Δυο καλά ν καλά ν μπιδιά
τσόχις ράφτουν στη Φραγκιά
τσόχις ράφτουν στη Φραγκιά
όλη μέρα έραφταν
όλη μέρα έραφταν
και το βράδυ έσκαφταν
και το βράδυ έσκαφταν
κείν' το χώμα πο' 'βγαζαν
κείν' το χώμα πο' 'βγαζαν
στη μηλιά ν το πήγαιναν
στη μηλιά ν το πήγαιναν.
Να μηλιά το χώμα σου
να μηλιά το χώμα σου
δώσι μένα τ' άνθη σου
δώσι μένα τ' άνθη σου
ν' αλλάξω να στολιστώ
ν' αλλάξω να στολιστώ
και να έβγω στο χορό
και να έβγω στο χορό
να διω την κόρη π' αγαπώ
να διω την κόρη π' αγαπώ
πώς σειίτι και λυγίζιτι
πώς σειίτι και λυγίζιτι
και βεργοκυμματίζιτι.

Δυο καλά ν καλά ν μπιδιά
τσόχις ράφτουν στη Φραγκιά
όλη μέρα έραφταν
και το βράδυ έσκαφταν
κείν' το χώμα πο' 'βγαζαν
στη μηλιά ν το πήγαιναν.
Να μηλιά το χώμα σου
δώσι μένα τ' άνθη σου
ν' αλλάξω να στολιστώ
και να έβγω στο χορό
να διω την κόρη π' αγαπώ
πώς σειίτι και λυγίζιτι
και βεργοκυμματίζιτι.

Πήρα το καλαθάκι μου
κι ωχ αμάν αμάν πουλάκι μου
νερ, και πήγα να ψαρέψω
μαύρα μά- μαύρα μάτια να γυρέψω
έριξα μια έριξα δυο
έριξα λόγια στο γιαλό
νερ, κι βγάζω τρεις κοπέλες

έμορφες έμορφες σαν περιστέρες
η μια ήταν απ' τα Γάλατα
βαστάει το νου της δυνατά
και η άλλη απ' το Νιχώρι
του Χατζη- του Χατζηβανάκ' η κόρη
η τρίτη η μικρότερη
και απ' όλους εμορφότερη
ήτανε από την Πόλη
που την α- που την αγαπούσαν όλοι
την αγαπούσα μα και γω
να τηνε πάρω δεν μπορώ
και το σπίτι της δεν ξέρω
πού να πα- πού να πα να τη γυρεύω.

Πήρα το καλαθάκι μου
κι ωχ αμάν αμάν πουλάκι μου
και πήγα να ψαρέψω
μαύρα μάτια να γυρέψω
έριξα μια έριξα δυο
έριξα λόγια στο γιαλό
κι βγάζω τρεις κοπέλες
έμορφες σαν περιστέρες
η μια ήταν απ' τα Γάλατα
βαστάει το νου της δυνατά
και η άλλη απ' το Νιχώρι
του Χατζηβανάκ' η κόρη
η τρίτη η μικρότερη
και απ' όλους εμορφότερη
ήτανε από την Πόλη
που την αγαπούσαν όλοι
την αγαπούσα μα και γω
να τηνε πάρω δεν μπορώ
και το σπίτι της δεν ξέρω
πού να πα να τη γυρεύω.
Paşkalinin son gününde vurdular
Paşkalinin son gününde vurdular
Hem ağlıyor hem geliyor ninecim
Hem ağlıyor hem geliyor ninecim

(Επειδή πρόκειται για τραγούδι που η γιαγιά Αννίκα το μεταφέρει από "άκουσμα", τη ρώτησα, και κατ'εκείνην οι δυο στίχοι λένε:

Πέρασε η Πασχαλιά
Και κλαίει μάνα μου και έρχεται)
Μεταφρασμένο κατά λέξη (με εξαίρεση την πρώτη λέξη, που τουρκικά θα ήταν «Paskalyanın», όλες οι άλλες είναι καταληπτές) σημαίνει:

Την τελευταία μέρα της Πασχαλιάς τον χτυπήσανε (=σκοτώσανε)
Και κλαίει, γιαγιούλα μου, και έρχεται

Şu karşıda ne saraylar	Να τα παλάτια εκεί αντίκρυ
Pembe hanım	Χανούμισα τριανταφυλλιά
Şerbet hanım	Χανούμισα σαν το σερμπέτι
Ah ver bana bir şiftili	Αχ, δώσε μου ένα φιλί
Bir şiftili bir altına	Ένα φιλί μια χρυσή λίρα
Bir altına verdim gitti	Μια χρυσή λίρα έδωσα, το πήρα
Çadırıma aldım gitti	Στο τσαντίρι μου σε πήρα
Hadi dede deli dede	Αϊντε, ντεντέ, τρελλοντεντέ
Git yoluna bak Allahına	Τράβα το δρόμο σου, κοίτα το Θεό
Senin gibi dedeleri	Ντεντέδες σαν εσένα
Senin gibi dedeleri	Ντεντέδες σαν εσένα
Babamda var kölekleri	Τους έχει ο πατέρας μου δούλους

Α.Π.: ...πέρασε ένας ντεντές, "ντεντές", γιούφτος και τη λέει: Pembe hanım şerbet hanım ver bana bir şiftili "δώσε μου ένα φιλί" και αυτή του λέει: Bir şiftili bir altına "θα σου δώσω ένα φιλί, μια λύρα, λέει, θα με δώσεις". Αυτός γυρίζει και της λέει: Bir altına verdim gitti çadırıma aldım gitti "γω, λέει, μια λύρα θα σε δώσω, θα σε φιλήσω, αλλά στο τσαντούρι μ' γυναίκα θα σε πάρω". Και αυτή γυρίζει και του λέει: Hadi dede deli dede git yoluna bak Allahına senin gibi dedeleri babamda var kölekleri, δηλαδή "άντε ντεντέ, γύφτο, πάρ' το δρόμο σου και το Θεό", "Allahına", δρόμος, "yoluna", "Allahına", θεός. Λοιπόν, senin gibi dedeleri babamda var kölekleri "σαν κι εσένα τους ντεντέδες μπαμπάς μου τους έχει δούλοι", "κιουλέδες" που λέμε, "kölekleri" που θέλει να πει - τούρκικα δεν είναι; Γιατί εμείς το λέμε "δούλος", λέμε. Senin gibi dedeleri babamda var kölekleri, "σαν τ' εσένα τον ντεντέ, λέει, μπαμπάς μου τον έχει δούλο". Δε σου επιτρέπω, δηλαδή, να πεις αυτά τα λόγια.

Δω στουν απάν' του μαχαλά, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
δω στουν απάν' του μαχαλά, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
στουν άλλου παραπάνου, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
στουν άλλου παραπάνου, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
την αγαπούσα από μικρή, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
την αγαπούσα από μικρή, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
ν' αξύσει να την πάρω, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
ν' αξύσει να την πάρω, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
κι αυτή άξυνε και πλάτυνε, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
κι αυτή άξυνε και πλάτυνε, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
κι άλλουν καλόν επήρε, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*

κι άλλουν καλόν επήρε, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
κι μένα μ' απαράτησε, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
κι μένα μ' απαράτησε, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
σαν καλαμιά στουν κάμπου, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
σαν καλαμιά στουν κάμπου, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα.*
τραλαλαλα…

Δω στουν απάν' του μαχαλά στουν άλλου παραπάνου
την αγαπούσα από μικρή ν' αξύσει να την πάρω
κι αυτή άξυνε και πλάτυνε κι άλλουν καλόν επήρε
κι μένα μ' απαράτησε σαν καλαμιά στουν κάμπου.

Νερ, ήρθι Μάης, *αμάν γκελ αμάν*
νερ, ήρθι Μάης κι η άνοιξη
ήρθι Μάης κι η άνοιξη
ήρθι ήρθι του καλουκαίρι
ήρθι Μάης κι η άνοιξη
ήρθι ήρθι του καλουκαίρι
νερ, π' ανθίζουν τα, *αμάν γκελ αμάν*
νερ, π' ανθίζουν τα τριαντάφυλλα
π' ανθίζουν τα τριαντάφυλλα
τα μο- τα μοσχομυρισμένα
π'ανθίζουν τα τριαντάφυλλα
τα μο- τα μοσχομυρισμένα.
Νερ, άσπρου τριαντά-, *αμάν γκελ αμάν*
νερ, άσπρου τριαντάφυλλο φουρώ
άσπρου τριαντάφυλλο φουρώ
κι θέ- κι θέλου να το βάψω
άσπρου τριαντάφυλλο φουρώ
κι θέ- κι θέλου να το βάψω
νερ, κι αν θα το βά-, *αμάν γκελ αμάν*
νερ, κι αν θα το βάλω στη βαφή
κι αν θα το βάλω στη βαφή
πουλλέ- πουλλές καρδιές θα κάψω
κι αν θα το βάλω στη βαφή
πουλλέ- πουλλές καρδιές θα κάψω.

΄Ηρθι Μάης κι η άνοιξη ήρθι του καλουκαίρι
π' ανθίζουν τα τριαντάφυλλα τα μοσχομυρισμένα.
Άσπρου τριαντάφυλλο φουρώ κι θέλου να το βάψω
κι αν θα το βάλω στη βαφή πουλλές καρδιές θα κάψω.

Αραδιαστείτε, *αμάν γκελ αμάν*
αραδιαστείτε στου χουρό

αραδιαστείτε, *αμάν γκελ αμάν*
αραδιαστείτε στου χουρό
αραδιαστείτε στου χουρό
να διω την κόρη π' αγαπώ
να διω την κόρ', *αμάν γκελ αμάν*
να διω την κόρη π' αγαπώ
να διω την κόρ', *αμάν γκελ αμάν*
να διω την κόρη π' αγαπώ
να διω την κόρη π' αγαπώ
πώς σειότι πώς λυγίζιτι
πώς σειότι, *αμάν γκελ αμάν*
πώς σειότι πώς λυγίζιτι
πώς σειότι, *αμάν γκελ αμάν*
πώς σειότι πώς λυγίζιτι
πώς σειότι πώς λυγίζιτι
σα βέργα βιργουλίζιτι
σα βέργα βι-, *αμάν γκελ αμάν*
σα βέργα βιργουλίζιτι
σα βέργα βι-, *αμάν γκελ αμάν*
σα βέργα βιργουλίζιτι
σα βέργα βιργουλίζιτι
σα θάλασσα κυμάτιζι.
Τα μάτια σου, *αμάν γκελ αμάν*
τα μάτια σου ποιος τα 'γραψι
τα μάτια σου, *αμάν γκελ αμάν*
τα μάτια σου ποιος τα 'γραψι
τα μάτια σου ποιος τα 'γραψι
παπάς κι διάκους τα 'γραψι
παπάς κι διά-, *αμάν γκελ αμάν*
παπάς κι διάκους τα 'γραψι
παπάς κι διά-, *αμάν γκελ αμάν*
παπάς κι διάκους τα 'γραψι
παπάς κι διάκους τα 'γραψι
ζουγράφος τα ζουγράφισε.

Αραδιαστείτε στου χουρό
να διω την κόρη π' αγαπώ
πώς σειότι πώς λυγίζιτι
σα βέργα βιργουλίζιτι
σα θάλασσα κυμάτιζι.
Τα μάτια σου ποιος τα 'γραψι
παπάς κι διάκους τα 'γραψι
ζουγράφος τα ζουγράφισε.

Πού θα πά-να-τι σεις κουρτσού-νου-δια.
Πα να μά-να-σουμε λουλού-νου-δια
πα να μά-να-σουμε λουλού-νου-δια

να τα δώ- νο-σου του μπασά-να μου
να τα δώ- νο-σου του μπασά-να μου
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ’
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ’
να τα βγά-να-λει στου σιργιά-να-νι
να τα βγά-να-λει στου σιργιά-να-νι
να τ’ αρέ-νε-σουν τα κουρτσού-νου-δια.

Πού θα πάτι σεις κουρτσούδια.
Πα να μάσουμε λουλούδια
να τα δώσου του μπασά μου
να τα βάλει στην καλπάκα τ’
να τα βγάλει στου σιργιάνι
να τ’ αρέσουν τα κουρτσούδια.

Πού θα πά-να-τι σεις κουρτσού-νου-δια.
Πα να μά-να-σουμε λουλού-νου-δια
πα να μά-να-σουμε λουλού-νου-δια
να τα δώ- νο-σου του μπασά-να μου
να τα δώ- νο-σου του μπασά-να μου
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ’
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ’
να τα βγά-να-λει στου σιργιά-να-νι
να τα βγά-να-λει στου σιργιά-να-νι
να τ’ αρέ-νε-σουν τα κουρτσού-νου-δια.

Πού θα πάτι σεις κουρτσούδια.
Πα να μάσουμε λουλούδια
να τα δώσου του μπασά μου
να τα βάλει στην καλπάκα τ’
να τα βγάλει στου σιργιάνι
να τ’ αρέσουν τα κουρτσούδια.

΄Ηταν πέντι έξ’ νταήδις
ήταν πέντι έξ’ νταήδις
βρε βρε βρε, πέντ’ έξ’ νταήδις
κα κα κα, πέντ’ έξ’ νταήδις
πήραν όλοι τους μπαλτάδες
πήραν όλοι τους μπαλτάδες
βρε βρε βρε, τους μπαλτάδες
κα κα κα, τους μπαλτάδες
πήρανε του ρέμα ρέμα
πήρανε του ρέμα ρέμα
βρε βρε βρε, του ρέμα ρέμα
κα κα κα, του ρέμα ρέμα

βρήκαν ένα κούφιου δέντρου
βρήκαν ένα κούφιου δέντρου
βρε βρε βρ', ένα κούφιου δέντρου
κα κα κα, ένα κούφιου δέντρου
κι είχι μέσα κουκουβάις
κι είχι μέσα κουκουβάις
βρε βρε βρε, κουκουβάις
κα κα κα, κουκουβάις
έκατσαν και τις μοιράστ'καν
έκατσαν και τις μοιράστ'καν
βρε βρε βρε, και τις μοιράστ'καν
κα κα κα, τις μοιράστ'καν
όλοι πήραν από δύο
όλοι πήραν από δύο
βρε βρε βρε, από δύο
κα κα κα, από δύο
το Γιαννάκ' τον δώσαν μία
το Γιαννάκ' τον δώσαν μία
βρε βρε βρε, τον δώσαν μία
κα κα κα, τον δώσαν μία
μάνιασι και δεν την πήρι
μάνιασι και δεν την πήρι
βρε βρε βρε, και δεν την πήρι
κα κα κα, και δεν την πήρι.

΄Ηταν πέντι έξ' νταήδις
πήραν όλοι τους μπαλτάδες
πήρανε του ρέμα ρέμα
βρήκαν ένα κούφιου δέντρου
κι είχι μέσα κουκουβάις
έκατσαν και τις μοιράστ'καν
όλοι πήραν από δύο
το Γιαννάκ' τον δώσαν μία
μάνιασι και δεν την πήρι.
Άντα 'μαν παλικά-να-ρι δώδεκα χρουνώ
άντα 'μαν παλικά-να-ρι δώδεκα χρουνώ
στα σίδιρα πατού-νου-σα κι έβγαζα νιρό
στα μάρμαρα πατού-νου-σα και γονάτιζα
γενίτσαρο με πή-νι-ραν πέρα στη Φραγκιά
γενίτσαρο με πή-νι-ραν πέρα στη Φραγκιά
να μάθου το δοξά-να-ρι και τον πόλεμο
να μάθου το δοξά-να-ρι και τον πόλεμο
μηδέ το δοξάρι έμαθα μηδέ τον πόλεμο
μηδέ το δοξάρι έμαθα μηδέ τον πόλεμο
μόν' 'μαθα την αγά-να-πη την παντέρημη
μόν' 'μαθα την αγά-να-πη την παντέρημη.

Άντα ’μαν παλικάρι δώδεκα χρουνώ
στα σίδιρα πατούσα κι έβγαζα νιρό
στα μάρμαρα πατούσα και γονάτιζα
γενίτσαρο με πήραν πέρα στη Φραγκιά
να μάθου το δοξάρι και τον πόλεμο
μηδέ το δοξάρι έμαθα μηδέ τον πόλεμο
μόν’ ’μαθα την αγάπη την παντέρημη.

Τι να κάνω ο έρημος μι τη γυναίκα πόχου
το Γινάρ’ και το Φλεβάρ’ με προβοδάει στου θέρου
το Γινάρ’ και το Φλεβάρ’ με προβοδάει στου θέρου
θέριζα ξιθέριζα όλο βροχές και χιόνια
θέριζα ξιθέριζα όλο βροχές και χιόνια
τώρα που χειμώνιασα όλο κρουσταλλάκια
τώρα που χειμώνιασα όλο κρουσταλλάκια
κίνησα κι ιγώ ο καημένος να πάω σπίτι
κίνησα κι ιγώ ο καημένος να πάω σπίτι
βρίσκω τη νοικοκυρά να μαγειρεύει
βρίσκω τη νοικοκυρά να μαγειρεύει
λαγοπιρδίκια έψηνι και μπιλιτζίκια
λαγοπιρδίκια έψηνι και μπιλιτζίκια
άπλουσα κι ιγώ ο καημένος σα νοικουκύρης
άπλουσα κι ιγώ ο καημένος σα νοικουκύρης
σ’κών’ το σιδηρόφκυαρο με βάρ’ μια στο χέρι
σ’κών’ το σιδηρόφκυαρο με βάρ’ μια στο χέρι.
Δε σου λέω κερατά βρε πεζαβέγκη
δε σου λέω κερατά βρε πεζαβέγκη
οντά ’χω γω τους φίλους μου να μην παραπλώνεις
οντά ’χω γω τους φίλους μου να μην παραπλώνεις
οντά ’χω τ’ς φιλινάδες μου όξω να βγαίνεις.

Τι να κάνω ο έρημος μι τη γυναίκα πόχου
το Γινάρ’ και το Φλεβάρ’ με προβοδάει στου θέρου
θέριζα ξιθέριζα όλο βροχές και χιόνια
τώρα που χειμώνιασα όλο κρουσταλλάκια
κίνησα κι ιγώ ο καημένος να πάω σπίτι
βρίσκω τη νοικοκυρά να μαγειρεύει
λαγοπιρδίκια έψηνι και μπιλιτζίκια
άπλουσα κι ιγώ ο καημένος σα νοικουκύρης
σ’κών’ το σιδηρόφκυαρο με βάρ’ μια στο χέρι.
Δε σου λέω κερατά βρε πεζαβέγκη
οντά ’χω γω τους φίλους μου να μην παραπλώνεις
οντά ’χω τ’ς φιλινάδες μου όξω να βγαίνεις.

Σαράντα παλικάρια

κι ένας γερουντάκος
κι ένας γερουντάκος
εκάτσαν κι μιτριόνταν
εκάτσαν κι μιτριόνταν
ποιος θα πάρ' τ' Μαρία
ποιος θα πάρ' τ' Μαρία
αχ, τ' Μαρία την καραγκιόζα
τ' Μαρία την καραγκιόζα.
΄Επισι στου γέρου
έπισι στου γέρου
κι την παίρν' ου γέρους
κι την παίρν' ου γέρους
κι την πάει στ' αμπέλια
κι την πάει στ' αμπέλια
κι της κάν' κριβάτι
κι της κάν' κριβάτι
κριβάτι για να κοιμάτι
κριβάτι για να κοιμάτι
κι αποκοιμήθ'κι ου γέρους
κι αποκοιμήθ'κι ου γέρους
σ'κώνιτ' η Μαρία
σ'κώνιτ' η Μαρία
παιν' στα παλικάρια
παιν' στα παλικάρια
κι ξυπνάει ου γέρους
κι ξυπνάει ου γέρους
κι χαϊδεύ' τα γένια τ'
κι χαϊδεύ' τα γένια τ'
κι ρουφάει τη μύξα τ'
κι ρουφάει τη μύξα τ'
κι ρωτάει τ' αηδόνια
κι ρωτάει τ' αηδόνια.
Σεις καλά μ' αηδόνια
σεις καλά μ' αηδόνια
δεν είδγιτι τ' Μαρία
δεν είδγιτι τ' Μαρία
τ' Μαρία την καραγκιόζα.

Σαράντα παλικάρια
κι ένας γερουντάκος
εκάτσαν κι μιτριόνταν
ποιος θα πάρ' τ' Μαρία
τ' Μαρία την καραγκιόζα.
΄Επισι στου γέρου
κι την παίρν' ου γέρους
κι την πάει στ' αμπέλια

κι της κάν' κριβάτι
κριβάτι για να κοιμάτι
κι αποκοιμήθ'κι ου γέρους
σ'κώνιτ' η Μαρία
πααίν' στα παλικάρια
κι ξυπνάει ου γέρους
κι χαϊδεύ' τα γένια τ'
κι ρουφάει τη μύξα τ'
κι ρωτάει τ' αηδόνια.
Σεις καλά μ' αηδόνια
δεν είδγιτι τ' Μαρία
τ' Μαρία την καραγκιόζα.

Μια γριά στριγαλιά
μια γριά μαγέριβι
μια γριά μαγέριβι
λάχανα μι βούτυρο
λάχανα μι βούτυρο
και της ήρθι μια γραφή
και της ήρθι μια γραφή
για να πάει να παντριφτεί
για να πάει να παντριφτεί
να πάρει άντρα υπουργό
να πάρει άντρα υπουργό
μια κλοτσά τον τέντζερη
μια κλοτσά τον τέντζερη
τέσσερις του καπακιού
τέσσερις του καπακιού.
Φάτι κότις τα ζουμιά
φάτι κότις τα ζουμιά
και σεις σκυλιά τα λάχανα
και σεις σκυλιά τα λάχανα
κι εγώ θα πάω να παντριφτώ
κι εγώ θα πάω να παντριφτώ
να πάρω άντρα υπουργό.

Μια γριά στριγαλιά
μια γριά μαγέριβι
λάχανα μι βούτυρο
και της ήρθι μια γραφή
για να πάει να παντριφτεί
να πάρει άντρα υπουργό
μια κλοτσά τον τέντζερη
τέσσερις του καπακιού.
Φάτι κότις τα ζουμιά
και σεις σκυλιά τα λάχανα

κι εγώ θα πάω να παντριφτώ
να πάρω άντρα υπουργό.

Κάτου στην, *αμάν αμάν*
κάτου στην Αγια-Βαρβάρα
κάτου στην Αγια-Βαρβάρα
έκανα χρυσή κουμπάρα
πάγαινα κι, *αμάν αμάν*
πάγαινα και κάθε βράδυ
πάγαινα και κάθε βράδυ
και με πιάσαν μια βραδιά
και με πιά-, *αμάν αμάν*
και με πιάσαν μια βραδιά
και με πιάσαν μια βραδιά
μες στ'ς κουμπάρας τ'ν αγκαλιά
δε μου δώ-, *κι αμάν αμάν*
δε μου δώσαν μια κι δυο
δε μου δώσαν μια κι δυο
μόν' μου δώσαν 'ξηνταδυό
και μου κά-, *αμάν αμάν*
και μου κάναν τα πλευρά μου
και μου κάναν τα πλευρά μου
μαλακά σαν την κοιλιά μου
και μου κά-, *αμάν αμάν*
και μου κάνανε τα πόδια
και μου κάνανε τα πόδια
μαλακά σαν τα χταπόδια.

Κάτου στην Αγια-Βαρβάρα
έκανα χρυσή κουμπάρα
πάγαινα και κάθε βράδυ
και με πιάσαν μια βραδιά
μες στ'ς κουμπάρας τ'ν αγκαλιά
δε μου δώσαν μια κι δυο
μόν' μου δώσαν 'ξηνταδυό
και μου κάναν τα πλευρά μου
μαλακά σαν την κοιλιά μου
και μου κάνανε τα πόδια
μαλακά σαν τα χταπόδια.

Κουσταντή, *βρε Κουσταντή*, Κουσταντή μ' καλό πιδί
Κουσταντή, *βρε Κουσταντή*, Κουσταντή μ' καλό πιδί
Κουσταντή μ' καλό πιδί πέρνα να πιράσουμι
Κουσταντή μ' καλό πιδί πέρνα να πιράσουμι
πέρνα να, *βρε Κουσταντή*, πέρνα να πιράσουμι
πέρνα να, *βρε Κουσταντή*, πέρνα να πιράσουμι

πέρνα να πιράσουμι δω στουν πέρα μαχαλά
πέρνα να πιράσουμι δω στουν πέρα μαχαλά
δω στουν πέ-, *βρε Κουσταντή*, δω στουν πέρα μαχαλά
δω στουν πέ-, *βρε Κουσταντή,* δω στουν πέρα μαχαλά
δω στουν πέρα μαχαλά άρισις δεν άρισα
δω στουν πέρα μαχαλά άρισις δεν άρισα
άρισις, *βρε Κουσταντή*, άρισις δεν άρισα
άρισις, *βρε Κουσταντή,* άρισις δεν άρισα
άρισις δεν άρισα ένα δέντρου άρισα
άρισις δεν άρισα ένα δέντρου άρισα
ένα δέ-, *βρε Κουσταντή*, ένα δέντρου άρισα
ένα δέ-, *βρε Κουσταντή,* ένα δέντρου άρισα
ένα δέντρου άρισα 'ρίζουντας πουτίζουντας
ένα δέντρου άρισα 'ρίζουντας πουτίζουντας
'ρίζουντας, *βρε Κουσταντή*, 'ρίζουντας πουτίζουντας
'ρίζουντας, *βρε Κουσταντή*, 'ρίζουντας πουτίζουντας
'ρίζουντας πουτίζουντας κι απ' το πυκνοπότισμα
ρίζουντας πουτίζουντας κι απ' το πυκνοπότισμα
κι απ' το πυ-, *βρε Κουσταντή*, κι απ' του πυκνοπότισμα
κι απ' το πυ-, *βρε Κουσταντή*, κι απ' του πυκνοπότισμα
κι απ' του πυκνοπότισμα του δαχτυλίδι μ' έχασα
κι απ' του πυκνοπότισμα του δαχτυλίδι μ' έχασα
του δαχτυλί-, *βρε Κουσταντή*, του δαχτυλίδι μ' έχασα
του δαχτυλί-, *βρε Κουσταντή*, του δαχτυλίδι μ' έχασα
του δαχτυλίδι μ' έχασα την πρώτ' την αρραβώνα μου
του δαχτυλίδι μ' έχασα την πρώτ' την αρραβώνα μου
την πρώτ' την α-, *βρε Κουσταντή*, την πρώτ' την αρραβώνα μου
την πρώτ' την α-, *βρε Κουσταντή*, την πρώτ' την αρραβώνα μου
την πρώτ' την αρραβώνα μου όποιος τη βρει ας τη χαρεί
την πρώτ' την αρραβώνα μου όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει, *βρε Κουσταντή*, όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει, *βρε Κουσταντή*, όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει ας τη χαρεί ως την άλλ' την Κυριακή.

Κουσταντή μ' καλό πιδί πέρνα να πιράσουμι
δω στουν πέρα μαχαλά άρισις δεν άρισα
ένα δέντρου άρισα 'ρίζουντας πουτίζουντας
κι απ' του πυκνοπότισμα του δαχτυλίδι μ' έχασα
την πρώτ' την αρραβώνα μου όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει ας τη χαρεί ως την άλλ' την Κυριακή.
Κάτω στ' Μπα-, *μωρ'*, κάτω στ' Μπα-
κάτω στ' Μπαρμπαριάς τον κάμπο
κάτω στ' Μπα-, *μωρέ*, κάτω στ' Μπα-
κάτω στ' Μπαρμπαριάς τον κάμπο
κάτω στ' Μπαρμπαριάς τον κάμπο

τα ψαρούδια έχουν χάρη
κάτω στ' Μπαρμπαριάς τον κάμπο
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα ψαρού-, *μωρ'*, τα ψαρού-
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα ψαρού-, *μωρέ*, τα ψαρού-
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα μυρμή-, *μώρ'*, τα μυρμή-
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα μυρμή-, *μώρ'*, τα μυρμή-
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα μυρμήγκια πανηγύρι
κάλεσαν κι μένα νούνου
τα μυρμήγκια πανηγύρι
κάλισαν κι μένα νούνου
κάλισαν, *μώρ'*, κάλεσαν
κάλισαν κι μένα νούνου
κάλισαν, *μώρ'*, κάλισαν
κάλισαν κι μένα νούνου
κάλισαν κι μένα νούνου
τι να ντύσω κει ν απάνου
κάλεσαν κι μένα νούνου
τι να ντύσου κει ν απάνου
τι να ντύ-, *μώρ'*, τι να ντύ-
τι να ντύσου κει ν απάνου
τι να ντύ-, *μώρ'*, τι να ντύ-
τι να ντύσου κει ν απάνου
τι να ντύσου κει ν απάνου
π'κάμισο δεν είχα να βάνου
τι να ντύσου κει ν απάνου
π'κάμισο δεν είχα να βάνου
π'κάμισου δε, *μώρ'*, π'κάμισο δε
π'κάμισου δεν είχα να βάνου
π'κάμισου δε, *μώρ'*, π'κάμισο δε
π'κάμισο δεν είχα να βάνου
π'κάμισου δεν είχα να βάνου
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
π'κάμισου δεν είχα να βάνου
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου το, *μώρ'*, ντένου το
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου το, *μώρ'*, ντένου το
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου κι 'πό πάν' τ' σαλβάρα

ντένου το ’να ντένου τ’ άλλου
ντένου κι ’πό πάν’ τ’σαλβάρα
ντένου κι, *μώρ’*, ντένου κι
ντένου κι ’πό πάν’ τ’σαλβάρα
ντένου κι, *μώρ’*, ντένου κι
ντένου κι ’πό πάν’ τ’σαλβάρα
ντένου κι ’πό πάν’ τ’σαλβάρα
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
ντένου κι ’πό πάν’ τ’σαλβάρα
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
κι άντα βγαί-, *μώρ’*, κι άντα βγαί-
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
κι άντα βγαί-, *μώρ’*, κι άντα βγαί-
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
κι άντα βγαίνου κι αγναντεύου
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι άντα βγαίνου κι αγναντεύου
ι λαγός λαλάει τη λύρα
ι λαγός, *μώρ’*, ι λαγός
ι λαγός λαλάει τη λύρα
ι λαγός, *μώρ’*, ι λαγός
ι λαγός λαλάει τη λύρα
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι η αλεπού το τεμπελέκι
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι η αλεπού, *μώρ’*, κι η αλεπού
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι η αλεπού, *μώρ’*, κι η αλεπού
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι αλεπού το τεμπελέκι
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι ι σκαντζό-, *μώρ’*, κι ι σκατσό-
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι ι σκαντζό-, *μώρε,* κι ι σκατσό-
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κάμ’ τ’ χιλώνα με το μάτι
κι ι σκατζόχοιρος ι σβούρος
κάμ’ τ’ χιλώνα με το μάτι
κάμ’ τ’ χιλώ-, *μώρ’*, κάμ’ τ’ χιλώ-
κάμ’ τ’ χιλώνα με το μάτι
κάμ’ τ’ χιλώ-, *μώρ’*, κάμ’ τ’ χιλώ-
κάμ’ τ’ χιλώνα με το μάτι
κάμ’ τ’ χιλώνα με του μάτι
έλα βράδυ στου κρεβάτι
κάμ’ τ’ χιλώνα με του μάτι

έλα βράδυ στου κριβάτι
έλα βρά-, *μώρ'*, έλα βρά-
έλα βράδυ στου κριβάτι
έλα βρά-, *μώρ'*, έλα βρά-
έλα βράδυ στου κριβάτι
έλα βράδυ στο κριβάτι
να φιλήσεις μαυρομάτη
έλα βράδυ στο κριβάτι
να φιλήσεις μαυρομάτη.

Κάτω στ' Μπαρμπαριάς τον κάμπο
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα μυρμήγκια πανηγύρι
κάλεσαν κι μένα νούνου
τι να ντύσω κει ν απάνου
π'κάμισο δεν είχα να βάνου
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου κι 'πό πάν' τ' σαλβάρα
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κάμ' τ' χιλώνα με το μάτι
έλα βράδυ στου κρεβάτι
να φιλήσεις μαυρομάτη.

Πουλλές Βεργού-, *Βεργούλα μ' γεια σου*
πουλλές Βιργούλις είν' τ'ς εδώ
πολλές Βιργού-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
πολλές Βιργούλις είν' εδώ
πολλές Βιργούλις είν' τ'ς εδώ
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
πολλές Βιργούλις είν' εδώ
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
δικιά μ' Βιργού-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
δικιά μ' Βιργού-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
παιίν' στη βρύση για νιρό
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
παιίν' στη βρύση για νιρό
παιίν' στη βρύ-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
παιίν' στη βρύση για νιρό
παιίν' στη βρύ-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
παιίν' στη βρύση για νιρό
παιίν' στη βρύση για νιρό

πήγα κι εγώ για να τη βρω
πααίν' στη βρύση για νιρό
πάω κι εγώ για να τη βρω
πάω κι εγώ, *Βιργούλα μ' γεια σου*
πάω κι εγώ για να τη βρω
πάω κι εγώ, *Βιργούλα μ' γεια σου*
πάω κι εγώ για να τη βρω
πάω κι εγώ για να τη βρω
να της θουλώσου το νιρό
πάω κι εγώ για να τη βρω
να της θουλώσου του νιρό
να της θουλώ-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
να της θουλώσου του νιρό
να της θουλώ-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
να της θουλώσου του νιρό
να της θουλώσω του νιρό
να της τσακίσω το σταμνί
να της θουλώσω του νιρό
να της τσακίσου το σταμνί
να της τσακί-, *Βεργούλα μ' γεια σου*
να της τσακίσου το σταμνί
να της τσακί-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
να της τσακίσου το σταμνί
να της τσακίσου το σταμνί
να πάει στη μάνα τ'ς μαναχή
να της τσακίσου το σταμνί
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να πάει στη μά-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να πάει στη μά-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να τη ρουτήσει η μάνα της
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να τη ρουτήσει η μάνα της
να τη ρουτή-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
να τη ρουτήσει η μάνα της
να τη ρουτή-, *Βιργούλα μ' γεια σου*
να τη ρουτήσει η μάνα της
να τη ρουτήσει η μάνα της.
Πού είναι κόρη μ' το σταμνί
να τη ρουτήσει η μάνα της
πού είναι κόρη μ' το σταμνί
πού είναι κόρη μ' το σταμνί
πού είναι κόρη μ' το σταμνί
πού είναι κόρη μ' το σταμνί.
πού είναι κόρη μ' το σταμνί.
Μανούλα στραβοπάτησα

πού είναι κόρη μ' το σταμνί
μάνα μου στραβοπάτησα
μάνα μου στραβοπάτησα
μάνα μου στραβοπάτησα
μάνα μου στραβοπάτησα
μάνα μου στραβοπάτησα
μάνα μου στραβοπάτησα
και το σταμνί μου τσάκισα
μάνα μου στραβοπάτησα
και το σταμνί μου τσάκισα.

Πουλλές Βιργούλις είν' τ'ς εδώ
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
παάιν' στη βρύση για νιρό
πήγα κι εγώ για να τη βρω
να της θουλώσου το νιρό
να της τσακίσω το σταμνί
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να τη ρουτήσει η μάνα της.
Πού είναι κόρη μ' το σταμνί.
Μανούλα στραβοπάτησα
και το σταμνί μου τσάκισα.
΄Ενα δέντρο δυο κλωνάρια
κάθουντι δυο παλικάρια
κάθουντι δυο παλικάρια
κι αγναντεύουν τα καράβια
κι αγναντεύουν τα καράβια
που 'ρχοντι απ'το Μισίρι
που 'ρχοντι απ'το Μισίρι
φορτουμένα το φκιασίδι
φορτουμένα το φκιασίδι
όπου βάζουν οι παντριμένις
όπου βάζουν οι παντριμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
κι δικαοχτώ χρουνώ κοπέλις.

΄Ενα δέντρο δυο κλωνάρια
κάθουντι δυο παλικάρια
κι αγναντεύουν τα καράβια
που 'ρχοντι απ'το Μισίρι
φορτουμένα το φκιασίδι
όπου βάζουν οι παντριμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
κι δικαοχτώ χρουνώ κοπέλις.

Εμάθατε τι γίν'κε στην Καρακατσελιά
εμάθατε τι γίν'κε στην Καρακατσελιά
φόρεσε Αδρονίκη ανδρίσια φορεσιά
φόρεσε Αδρονίκη ανδρίσια φορεσιά.
Τη φόρεσε και πήγε ίσια στον καφενέ
τη φόρεσε και πήγε ίσια στον καφενέ
τον καφετζή προστάζει να φέρει αργιλέ
τον καφετζή προστάζει να φέρει αργιλέ.
Δυο φίλοι του Βαγγέλη τήνε γνωρίσανε
δυο φίλοι του Βαγγέλη τήνε γνωρίσανε
τρέχουνε στο Βαγγέλη κι ειδοποιήσανε
τρέχουνε στο Βαγγέλη κι ειδοποιήσανε.
Τι κάθεσαι Βαγγέλη δεν πας στον καφενέ
τι κάθεσαι Βαγγέλη δεν πας στον καφενέ
να δεις την Ανδρονίκη φουμάρει αργιλέ
να δεις την Αδρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Σηκώνετ' ο Βαγγέλης πααίν' στον καφενέ
βρίσκει την Αδρονίκη φουμάρει αργιλέ
βρίσκει την Αδρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Δε ντρέπεσ' Ανδρονίκη κρίμα στο μπόι σου
δε ντρέπεσ' Ανδρονίκη κρίμα στο μπόι σου
ρεζίλεψες εμένα κι όλο το σόι σου
ρεζίλεψες εμένα κι όλο το σόι σου.
Τρεις μπαλτακιές την πιάνει...

Εμάθατε τι γίν'κε στην Καρακατσελιά
φόρεσε Αδρονίκη ανδρίσια φορεσιά.
Τη φόρεσε και πήγε ίσια στον καφενέ
τον καφετζή προστάζει να φέρει αργιλέ.
Δυο φίλοι του Βαγγέλη τήνε γνωρίσανε
τρέχουνε στο Βαγγέλη κι ειδοποιήσανε.
Τι κάθεσαι Βαγγέλη δεν πας στον καφενέ
να δεις την Αδρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Σηκώνετ' ο Βαγγέλης πααίν' στον καφενέ
βρίσκει την Αδρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Δε ντρέπεσ' Ανδρονίκη κρίμα στο μπόι σου
ρεζίλεψες εμένα κι όλο το σόι σου.
Τρεις μπαλτακιές την πιάνει...

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν οι καρδιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν οι καρδιές.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα

θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι μοναχός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι μοναχός.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
μην κλαις μικρή μελαχρινή
κείνος που φεύγει δεν ξεχνάει
κείνος που μένει λησμονεί
κείνος που φεύγει δεν ξεχνάει
κείνος που μένει λησμονεί.
Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κάψεις την καρδιά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κάψεις την καρδιά.
Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω μυγδαλιά
για να κρεμάσω την ελπίδα
που έχω μέσα στην καρδιά
για να κρεμάσω την ελπίδα
που έχω μέσα στην καρδιά.
Στον ίσκιο ίσκιο να κοιμάμαι
τη μυρωδιά της να ρουφώ
κι εσένα όταν θα θυμάμαι
να πέφτω να λιποθυμώ
κι εσένα όταν θα θυμάμαι
να πέφτω να λιποθυμώ.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν οι καρδιές.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι μοναχός.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
μην κλαις μικρή μελαχρινή
κείνος που φεύγει δεν ξεχνάει
κείνος που μένει λησμονεί.
Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κάψεις την καρδιά.
Στον τόπο που σε πρωτοείδα

θε να φυτέψω μυγδαλιά
για να κρεμάσω την ελπίδα
που έχω μέσα στην καρδιά.
Στον ίσκιο ίσκιο να κοιμάμαι
τη μυρωδιά της να ρουφώ
κι εσένα όταν θα θυμάμαι
να πέφτω να λιποθυμώ.

Τ' παπα-Ρή- τ' παπα-Ρήγα θυγατέρα
ήταν χο- ήταν χοντροκωλαρούσα
ήταν χοντροκωλαρούσα
πέντε αμάξια την κ'βαλούσαν
πέντε αμά- πέντε αμάξια την κ'βαλούσαν
κι το Ρή- και το Ρήγα δεκαπέντε
κι το Ρήγα δεκαπέντε
και την πάαιναν στο σπίτι
και την πά- και την πάαιναν στο σπίτι
δεν τη χώ- δεν τη χώρισιν η πόρτα
δεν τη χώρισιν η πόρτα
ξήλωσαν τα παραστάθια
ξήλωσαν ξήλωσαν τα παραστάθια
δεν τη χώ- δεν τη χώρισι και πάλι
δεν τη χώρισι και πάλι
και ξισκέπασαν το σπίτι
και ξισκέ- και ξισκέπασαν το σπίτι
κι έβαλαν κι έβαλαν τη νύφη μέσα
κι έβαλαν τη νύφη μέσα.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
πιθιρά πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας βάλε μας φαΐ να φάμε
βάλε μας φαΐ να φάμε
στου μικρό τού καζανούδι
στου μικρό στου μικρό τού καζανούδι
ν απού παίρ' ν απού παίρ' πολύ και λίγου
ν απού παίρ' πολύ και λίγου
ν απού παίρ' πεντ' έξ' γελάδες
ν απού παίρ' ν απού παίρ' πέντ' έξ' γελάδες
και του Ρή- και του Ρήγα το νταμάλι
και του Ρήγα το νταμάδι.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
πιθιρά πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας βάλε μας κρασί να πιούμε
βάλε μας κρασί να πιούμε
'π' το μικρό το βαρελούδι
'π' το μικρό 'π' το μικρό το βαρελούδι
ν απού παίρ' απού παίρ' τρακόσια μέτρα
ν απού παίρ' τρακόσια μέτρα.
Πιθιρά από τη χαρά της
πιθιρά πιθιρά από τη χαρά της

τ’ς ήρθε για τ’ς ήρθε για να κατουρήσει
τ’ς ήρθε για να κατουρήσει
κι άντ’ απόλ’κε τη σαρσάρα τ’ς
κι άντ’ από- κι ανταπόλ’κε τη σαρσάρα τ’ς
παίρ’ τα σπί- παίρ’τα σπίτια σαν καράβια
παίρ’ τα σπίτια σαν καράβια
κι τα τζάκια σα μπαριάκια
κι τα τζά- κι τα τζάκια σα μπαριάκια
ήταν κι έ- ήταν κι ένας κουτσομύλος
ήταν κι ένας κουτσομύλος
κι άρχισε να λιογιορνάει
κι άρχισε κι άρχισε να λιογιορνάει
ντερμιντζής ντερμιντζής απ’ τη χαρά του
ντερμιντζής απ’ τη χαρά του
παίρ’ τ’ σαψάκα τ’ στ’ν αμασχάλη
παίρ’ τ’ σαψά- παίρ’ τ’ σαψάκα στ’ν αμασχάλη
κι τ’ μπουγά- κι τ’ μπουγάτσα στο κεφάλι.

Τ’ παπα-Ρήγα θυγατέρα
ήταν χοντροκωλαρούσα
πέντε αμάξια την κ’βαλούσαν
κι το Ρήγα δεκαπέντε
και την πάαιναν στο σπίτι
δεν τη χώρισιν η πόρτα
ξήλωσαν τα παραστάθια
δεν τη χώρισι και πάλι
και ξισκέπασαν το σπίτι
κι έβαλαν τη νύφη μέσα.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας φαΐ να φάμε
στου μικρό τού καζανούδι
ν απού παίρ’ πολύ και λίγου
ν απού παίρ’ πέντ’ έξ’ γελάδες
και του Ρήγα το νταμάλι.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας κρασί να πιούμε
’π’ το μικρό το βαρελούδι
ν απού παίρ’ τρακόσια μέτρα.
Πιθιρά από τη χαρά της
τ’ς ήρθε για να κατουρήσει
κι άντ’ απόλ’κε τη σαρσάρα τ’ς
παίρ’ τα σπίτια σαν καράβια
κι τα τζάκια σα μπαριάκια
ήταν κι ένας κουτσομύλος
κι άρχισε να λιογιορνάει
ντερμιντζής απ’ τη χαρά του
παίρ’ τ’ σαψάκα τ’ στ’ν αμασχάλη

κι τ’ μπουγάτσα στο κεφάλι.

Άγουρος απ’ τη Φραγκιά
κόρ’ απ’ την Ανατολή
κόρ’ απ’ την Ανατολή
ήρθαν κι ανταμώθηκαν
ήρθαν κι ανταμώθηκαν
στον απλύ τον ποταμό
στον απλύ τον ποταμό
και τον παραπόταμο
και τον παραπόταμο
κόρη τον παρακαλεί
κόρη τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
πέρα από τον ποταμό
να πάρ’ το γιορντάνι μου
να πάρ’ το γιορντάνι μου.
Δεν το θέλω κόρη μου
δεν το θέλω κόρη μου
δεν το καταδέχομαι.
Πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
πέρα από τον ποταμό να
πάρ’ τα βραχιόλια μου
να πάρ’ τα βραχιόλια μου.
Δεν τα θέλω κόρη μου
δεν τα θέλω κόρη μου
δεν τα καταδέχομαι
πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
πέρα από τον ποταμό
θα σου δώσω φίλημα
θα σου δώσω φίλημα
φίλημα κι αγκάλιασμα
φίλημα κι αγκάλιασμα.
Σαν αϊτός την άρπαξε
σαν αϊτός την άρπαξε
πέρα την απέταξε
πέρα την απέταξε.
Δώσ’ μου κόρη το φιλί
δώσ’ μου το φιλί
το φιλί που μου ’ταξες.
Στάσου στάσ’ αγόρι μου

να φανούν τα σπίτια μας
να φανούν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας.
Φάνηκαν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας
δώσ' μου τώρα το φιλί
το φιλί που μου 'ταξες.
΄Εβγα μάνα για να δεις
γάιδαρο που γέλασα
γάιδαρο που γέλασα
μ' ένα πιάτο πίτιρα
μ' ένα πιάτο πίτιρα
δυο κουσόρες κότσαλα.

Άγουρος απ' τη Φραγκιά
κόρ' απ' την Ανατολή
ήρθαν κι ανταμώθηκαν
στον απλύ τον ποταμό
και τον παραπόταμο
κόρη τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
να πάρ' το γιορντάνι μου.
Δεν το θέλω κόρη μου
δεν το καταδέχομαι.
Πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
να πάρ' τα βραχιόλια μου.
Δεν τα θέλω κόρη μου
δεν τα καταδέχομαι
πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
θα σου δώσω φίλημα
φίλημα κι αγκάλιασμα.
Σαν αϊτός την άρπαξε
πέρα την απέταξε.
Δώσ' μου κόρη το φιλί
το φιλί που μου 'ταξες.
Στάσου στάσ' αγόρι μου
να φανούν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας.
Φάνηκαν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας
δώσ' μου τώρα το φιλί
το φιλί που μου 'ταξες.

΄Εβγα μάνα για να δεις
γάιδαρο που γέλασα
μ' ένα πιάτο πίτιρα
δυο κουσόρες κότσαλα.
Δω στον απάν' τουν μαχαλά, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
δω στουν απάν' τουν μαχαλά, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
στον άλλον παραπάνω, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
στον άλλον παραπάνω, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
τραλαλαλά
την αγαπούσα 'πό μικρή, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
την αγαπούσα 'πό μικρή, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
ν' αξύνει να την πάρω, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
ν' αξύνει να την πάρω, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
τραλαλαλά
κι αυτή άξυνε και πλάτυνε, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
κι αυτή άξυνε και πλάτυνε, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
κι άλλον καλόν επήρε, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
κι άλλον καλόν επήρε, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
τραλαλαλά
κι μένα μ' απαράτησε, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
κι μένα μ' απαράτησε, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
σαν καλαμιά στον κάμπο, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
σαν καλαμιά στον κάμπο, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
τραλαλαλά

Δω στον απάν' τουν μαχαλά στον άλλον παραπάνω
την αγαπούσα 'πό μικρή ν' αξύνει να την πάρω
κι αυτή άξυνε και πλάτυνε κι άλλον καλόν επήρε
κι μένα μ' απαράτησε σαν καλαμιά στον κάμπο.

Ποιος πιθερός ποια πιθερά ποια νύφη δε μαλώνει
ποια νύφη δε μαλώνει
άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια
άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια.
Ποια θάλασσα ποιος ποταμός ποια βρύση δε θολώνει
ποια βρύση δε θολώνει
άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια
άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια.
Την πιθιρά τον πιθερό καλά να τους ξυλιάζεις
καλά να τους ξυλιάζεις
άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια

άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια.

Ποιος πιθερός ποια πιθερά ποια νύφη δε μαλώνει.
Ποια θάλασσα ποιος ποταμός ποια βρύση δε θολώνει.
Την πιθιρά τον πιθερό καλά να τους ξυλιάζεις.

Ο Γιάνναρος απόθανε κι άφησε διαθήκη
να μην τον θάψουν σ' εκκλησιά, *αμάν αμάν*
να μην τον θάψουν σ' εκκλησιά είτε σε μοναστήρι
μόν' να τον θάψουν μάνα μου, *αμάν αμάν*
μόν' να τον θάψουν μάνα μου σ' ένα δεντρί από κάτω
να δέσουν την ψωλάρα του, *αμάν αμάν*
να δέσουν την ψωλάρα του στο πιο ψηλό κλωνάρι.
Το άκουσαν τρεις καλογριές, *αμάν αμάν*
το άκουσαν τρεις καλογριές και παν να προσκυνήσουν
η μια κρατάει το θυμιατό, *αμάν αμάν*
η μια κρατάει το θυμιατό κι η άλλη τη θυμιάμα
μα η τρίτη η μικρότερη, *αμάν αμάν*
μα η τρίτη η μικρότερη πάει έκατσε από πάνω.
Θεός σ'χωρέσ' το Γιάνναρο, *αμάν αμάν*
Θεός σ'χωρέσ' το Γιάνναρο με την ψωλάρα πόχει
αυτή τσακίζει σίδιρα, *αμάν αμάν*
αυτή τσακίζει σίδιρα κι σιάζει κωλομέρια.

Ο Γιάνναρος απόθανε κι άφησε διαθήκη
να μην τον θάψουν σ' εκκλησιά είτε σε μοναστήρι
μόν' να τον θάψουν μάνα μου σ' ένα δεντρί από κάτω
να δέσουν την ψωλάρα του στο πιο ψηλό κλωνάρι.
Το άκουσαν τρεις καλογριές και παν να προσκυνήσουν
η μια κρατάει το θυμιατό κι η άλλη τη θυμιάμα
μα η τρίτη η μικρότερη πάει έκατσε από πάνω.
Θεός σ'χωρέσ' το Γιάνναρο με την ψωλάρα πόχει
αυτή τσακίζει σίδιρα κι σιάζει κωλομέρια.

Από πάν' απ' τη Χραμπούνα
κατιβαίν' ένας παπάς
κατιβαίν' ένας παπάς
σέρνει μια κουτσή γαϊδάρα
σέρνει μια κουτσή γαϊδάρα
όλο πούτσες φορτουμένη
όλο πούτσες φορτουμένη
και μουνιά ζαμακουμένη
και μουνιά ζαμακουμένη

όλοι σκάπτ’σαν από μία.
Η κυρά μας η Ζαμπέτα
έτυχε με τα ζ’μαρίδια
έτυχε με τα ζ’μαρίδια
κι δεν πρόλαβε καμία
κι δεν πρόλαβε καμία
πιάν’ τινάζει τα τσουβάλια
πιάν’ και τ’νάζει τα τσουβάλια
πέφτει μια μι δυο κιφάλια
πέφτει μια μι δυο κιφάλια.
Τούτη είνι για τι μένα
τούτη είνι για τι μένα
που ’ν’ τα τζιέρια μου καμένα.

Από πάν’ απ’ τη Χραμπούνα
κατιβαίν’ ένας παπάς
σέρνει μια κουτσή γαϊδάρα
όλο πούτσες φορτουμένη
και μουνιά ζαμακουμένη
όλοι σκάπτ’σαν από μία.
Η κυρά μας η Ζαμπέτα
έτυχε με τα ζ’μαρίδια
κι δεν πρόλαβε καμία
πιάν’ τινάζει τα τσουβάλια
πέφτει μια μι δυο κιφάλια.
Τούτη είνι για τι μένα
που ’ν’ τα τζιέρια μου καμένα.

Πέντι δέ-, *μωρέ*, πέντι δέ-
πέντι δέκα παπαδιές
πέντι δέκα παπαδιές
κι άλλις τόσις καλογριές
κι άλλις τό-, *μωρέ*, κι άλλις τό-
κι άλλις τόσις καλογριές
κι άλλις τόσις καλογριές
του βαμπάκι σκάλιζαν
του βαμπάκι, *μωρέ*, του βαμπά-
του βαμπάκι σκάλιζαν
του βαμπάκι σκάλιζαν
και του ξεβοτάνιζαν
και του ξεβοτάνιζαν
ίδρωσαν οι παπαδιές
ίδρωσαν οι παπαδιές
πάν’ στη βρύσ’ να πιουν νιρό
πάν’ στη βρύ-, *μωρέ*, πάν’ στη βρύ-
πάν’ στη βρύσ’ να πιουν νιρό

πάν' στη βρύσ' να πιουν νιρό
βρήκαν το νιρό ζεστό
βρήκαν του, *μωρέ*, βρήκαν του
βρήκαν του νιρό ζεστό
βρήκαν του νιρό ζεστό.
Άι να τα κολυομπήσουμε
άι να τα κου-, *μωρέ*, άι να τα κου-
άι να τα κολυομπήσουμε
άι να τα κολυομπήσουμε
και να τα χτενίσουμε.

Πέντι δέκα παπαδιές
κι άλλις τόσις καλογριές
του βαμπάκι σκάλιζαν
και του ξεβοτάνιζαν
ίδρωσαν οι παπαδιές
παν στη βρύσ' να πιουν νιρό
βρήκαν το νιρό ζεστό.
Άι να τα κολυομπήσουμε
και να τα χτενίσουμε.

΄Ηταν ένας γέ-, *ωχ αμάν αμάν*
ήταν ένας γέρος γερούτσικος
ήταν ένας γέρος γερούτσικος
είχε τρεις κοπέλες τρισάρετες
είχε τρεις κοπέ-, *ωχ αμάν αμάν*
είχε τρεις κοπέλες τρισάρετες
είχε τρεις κοπέλες τρισάρετες
και τις τρεις τις στέλνει στο δάσκαλο
και τις τρεις τις στέ-, *ωχ αμάν αμάν*
και τις τρεις τις στέλνει στο δάσκαλο
και τις τρεις τις στέλνει στο δάσκαλο
δάσκαλος τις στέλν' για κρύο νερό
δάσκαλος τις στέλ', *κι ωχ αμάν αμάν*
δάσκαλος τις στέλ' για κρύο νερό
δάσκαλος τις στέλ' για κρύο νερό
ίδρωσε η κοπέλα κι 'μόρφυνε
ίδρωσε η κοπέλ', *κι ωχ αμάν αμάν*
ίδρωσε η κοπέλα και 'μόρφυνε
ίδρωσε η κοπέλα και 'μόρφυνε
σαν την είδε ο γέρος την άρεσε
σαν την είδ' ο γέ-, *ωχ αμάν αμάν*
σαν την είδ' ο γέρος την άρεσε
σαν την είδ' ο γέρος την άρεσε
έλα κοπελούδα μ' να σε χαρώ
έλα κοπελούδα, *ωχ αμάν αμάν*

έλα κοπελούδα μ' να σε χαρώ
έλα κοπελούδα μ' να σε χαρώ.
Δε φοβάσαι γέρο απ' το Θεό
δε φοβάσαι γέ-, *ωχ αμάν αμάν*
δε φοβάσαι γέρο απ' το Θεό
δε φοβάσαι γέρο απ' το Θεό.
Όσο κρίμα είναι να το 'χω γω.

΄Ηταν ένας γέρος γερούτσικος
είχε τρεις κοπέλες τρισάρετες
και τις τρεις τις στέλνει στο δάσκαλο
δάσκαλος τις στέλν' για κρύο νερό
ίδρωσε η κοπέλα και 'μόρφυνε
σαν την είδε ο γέρος την άρεσε.
΄Ελα κοπελούδα μ' να σε χαρώ.
Δε φοβάσαι γέρο απ' το Θεό.
Όσο κρίμα είναι να το 'χω γω.

Πού θα πά-να-τε σεις κουρτσού-νου-δια.
Πά' να μά-να-σουμι λουλού-νου-δια
πά' να μά-να-σουμι λουλού-νου-δια
να τα δώ-νο-σου του μπασά-να-κο μ'
να τα δώ-νο-σου του μπασά-να-κο μ'
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
άντα θα να 'βγει στο σεργιά-να-νι
άντα θα να 'βγει στο σεργιά-να-νι
να τ' αρέ-νε-σουν τα κουρτσού-νου-δια.

Πού θα πάτε σεις κουρτσούδια.
Πά' να μάσουμι λουλούδια
να τα δώσου του μπασάκο μ'
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
άντα θα να 'βγει στο σεργιάνι
να τ' αρέσουν τα κουρτσούδια.

Χορέψτι να χορέψουμι
χορέψτι να χορέψουμι παπούτσα μη λυπάστι
παπούτσα μη λυπάστι
γιατί θα 'ρθει γιατί θα 'ρθει
γιατί θα 'ρθει ένας καιρός όλα θα τα θυμάστε
όλα θα τα θυμάστε.

Γραμματικέ γραμματικέ
γραμματικέ μου δάσκαλε που τα ’μαθες τα τόσα
που τα ’μαθες τα τόσα
να ψέλνεις μέ- να ψέλνεις μέ-
να ψέλνεις μες στην εκκλησά με μπιλμπιλένια γλώσσα
με μπιλμπιλένια γλώσσα.

Μπιλμπίλ’ είναι μπιλμπίλ’ είναι
μπιλμπίλ’ είναι το στόμα μου κι η γλώσσα μου κουφέτο
κι η γλώσσα μου κουφέτο
και κείνον που κι εκείνον που
κι εκείνον που αγάπησα θα τον τριλάνω φέτο
θα τον τριλάνω φέτο.

Χορέψτι να χορέψουμι παπούτσα μη λυπάστι
γιατί θα ’ρθει ένας καιρός όλα θα τα θυμάστε.

Γραμματικέ μου δάσκαλε που τα ’μαθες τα τόσα
να ψέλνεις μες στην εκκλησά με μπιλμπιλένια γλώσσα.

Μπιλμπίλ’ είναι το στόμα μου κι η γλώσσα μου κουφέτο
κι εκείνον που αγάπησα θα τον τριλάνω φέτο.

Θέλω να πάω θέλω να πάω στην Αραπιά
θέλω να πάω θέλω να πάω στην Αραπιά
να κλέψω έν’ Αραπάκι να κλέψω έν’ Αραπάκι
να κλέψω έν’ Αραπάκι να κλέψω έν’ Αραπάκι
να κάθομαι να κάθομαι να το ρωτώ
να κάθομαι να κάθομαι να το ρωτώ
πώς πιάνεται η αγάπη πώς πιάνεται η αγάπη
πώς πιάνεται η αγάπη πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μά- από τα μάτια πιάνεται
από τα μά- από τα μάτια πιάνεται
στα χείλη κατεβαίνει στα χείλη κατεβαίνει
στα χείλη κατεβαίνει στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χεί- κι από τα χείλη στη καρδιά
κι από τα χεί- κι από τα χείλη στην καρδιά
ριζώνει και δε βγαίνει ριζώνει και δε βγαίνει
ριζώνει και δε βγαίνει ριζώνει και δε βγαίνει.
Ερίζωσε ερίζωσε κλωνάρωσε
ερίζωσε ερίζωσε κλωνάρωσε
ένα κομμάτι χιόνι ένα κομμάτι χιόνι
ένα κομμάτι χιόνι ένα κομμάτι χιόνι
κι εκείνο το κι εκείνο το ζηλέψανε
κι εκείνο το κι εκείνο το ζηλέψανε
εχθροί μου και γειτόνοι εχθροί μου και γειτόνοι
εχθροί μου και γειτόνοι εχθροί μου και γειτόνοι.

Θέλω να πάω στην Αραπιά να κλέψω έν' Αραπάκι
να κάθομαι να το ρωτώ πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χείλη στη καρδιά ριζώνει και δε βγαίνει.
Ερίζωσε κλωνάρωσε ένα κομμάτι χιόνι
κι εκείνο το ζηλέψανε εχθροί μου και γειτόνοι.

Μαζεύτ'κε το συμπεθερ'κό
τη νύφ' να πά' να πάρουνε
τη νύφ' να πά' να πάρουνε
την πήραν και την πάγαιναν
την πήραν και την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
σαν πάν' σιμά σαν πάν' κοντά
σαν πάν' σιμά σαν πάν' κοντά
φούντωσε η εκκλησά
φούντωσε η εκκλησά
τα κεραμίδια γύρισαν
τα κεραμίδια γύρισαν
κι οι παπάδες β'βάθηκαν
κι οι παπάδες β'βάθηκαν.
Σταθείτι για σταθούμι για
σταθείτι για σταθείτι για
σταθείτι να ρωτήσουμι
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι.
Κι ουδέ Τούρκσ'α κι ουδέ Ρωμιά
κι ουδέ Τούρκσ'α κι ουδέ Ρωμιά
τ'ς μπάμπως τ'ς Αγγέλως αγγονιά.

Μαζεύτ'κε το συμπεθερ'κό
τη νύφ' να πά' να πάρουνε
την πήραν και την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
σαν πάν' σιμά σαν πάν' κοντά
φούντωσε η εκκλησά
τα κεραμίδια γύρισαν
κι οι παπάδες β'βάθηκαν.
Σταθείτι για σταθούμι για
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι.
Κι ουδέ Τούρκσ'α κι ουδέ Ρωμιά

τ’ς μπάμπως τ’ς Αγγέλως αγγονιά.

΄Ενα χρό-, *Γιάννη μ’ Γιαννάκη μ’*
ένα χρόνο κι ένα μήνα
ένα χρόνο κι ένα μήνα
στην αγάπη μου δεν πήγα
στην αγά-, *Γιάννη μ’ Γιαννάκη μ’*
στην αγάπη μου δεν πήγα
στην αγάπη μου δεν πήγα
ψες πήγα και δεν τη βρήκα
ψες πήγα, *Γιάννη μ’ Γιαννάκη μ’*
ψες πήγα και δεν τη βρήκα
ψες πήγα και δεν τη βρήκα
μου ’παν πάει στο πανηγύρι
μου ’παν πάει, *Γιάννη μ’ Γιαννάκη μ’*
μου ’παν πάει στο πανηγύρι
μου ’παν πάει στο πανηγύρι
να μου φέρ’ χρυσό μαντίλι
να μου φέρ’, *Γιάννη μ’ Γιαννάκη μ’*
να μου φέρ’ χρυσό μαντίλι
να μου φέρ’ χρυσό μαντίλι
να το δέσω στο λιμό μου
να το δέ-, *Γιάννη μ’ Γιαννάκη μ’*
να το δέσω στο λιμό μου
να το δέσω στο λιμό μου
να μ’ αρέσουν τα κορίτσια.

΄Ενα χρόνο κι ένα μήνα
στην αγάπη μου δεν πήγα
ψες πήγα και δεν τη βρήκα
μου ’παν πάει στο πανηγύρι
να μου φέρ’ χρυσό μαντίλι
να το δέσω στο λιμό μου
να μ’ αρέσουν τα κορίτσια.

Μια μάνα έχει ένα κορίτσ’ μια μονοθυγατέρα
ο ήλιος δεν την έβλεπε η νύχτα και η μέρα
ο ήλιος δεν την έβλεπε η νύχτα και η μέρα.
Λίγος καιρός δεν πέρασε μανούλα της πεθαίνει
αφήν’ την κόρη ορφανή μικρή και χαϊδεμένη
αφήν’ την κόρη ορφανή μικρή και χαϊδεμένη.
Λίγος καιρός δεν πέρασε πατέρας της παντρεύτ’κι
παίρνει γυναίκα μια κακιά που σέβαση δεν έχει
παίρνει γυναίκα μια κακιά που σέβαση δεν έχει.
Της κόβει τα σγουρά μαλλιά από την κεφαλή της
της παίρνει κι απ’ το δάχτυλο το χρυσοδαχτυλίδι
της παίρνει κι απ’ το δάχτυλο το χρυσοδαχτυλίδι.

Της δίν' κριθάρινο ψωμί και το νερό μετρούσε
είχε δυο κόρες άσχημες πολύ τις αγαπούσε
είχε δυο κόρες άσχημες πολύ τις αγαπούσε.
Εσύ που είσαι ορφανή δεν πρέπει να γυρίζεις
μόν' σύρε κάτ' στο μαγειρειό και δούλα μας να γίνεις
μόν' σύρε κάτ' στο μαγειρειό και δούλα μας να γίνεις.
Την πήραν τα παράπονα και άρχισε να κλαίει
σηκώθ'κε τα μεσάνυχτα στη μάνα της πηγαίνει
σηκώθ'κε τα μεσάνυχτα στη μάνα της πηγαίνει.
Σήκω μανούλα μ' να με δεις σήκω να με φιλήσεις
μια άλλη μάνα έκαμα να με παρηγορήσεις
μια άλλη μάνα έκαμα να με παρηγορήσεις.
Σύρε κόρη μου στο καλό σύρε στην κάμαρά σου
και αύριο πρωί πρωί ό,τι ποθεί η καρδιά σου
και αύριο πρωί πρωί ό,τι ποθεί η καρδιά σου.

Μια μάνα έχει ένα κορίτσ' μια μονοθυγατέρα
ο ήλιος δεν την έβλεπε η νύχτα και η μέρα.
Λίγος καιρός δεν πέρασε μανούλα της πεθαίνει
αφήν' την κόρη ορφανή μικρή και χαϊδεμένη.
Λίγος καιρός δεν πέρασε πατέρας της παντρεύτ'κι
παίρνει γυναίκα μια κακιά που σέβαση δεν έχει.
Της κόβει τα σγουρά μαλλιά από την κεφαλή της
της παίρνει κι απ' το δάχτυλο το χρυσοδαχτυλίδι.
Της δίν' κριθάρινο ψωμί και το νερό μετρούσε
είχε δυο κόρες άσχημες πολύ τις αγαπούσε.
Εσύ που είσαι ορφανή δεν πρέπει να γυρίζεις
μόν' σύρε κάτ' στο μαγειρειό και δούλα μας να γίνεις.
Την πήραν τα παράπονα και άρχισε να κλαίει
σηκώθ'κε τα μεσάνυχτα στη μάνα της πηγαίνει.
Σήκω μανούλα μ' να με δεις σήκω να με φιλήσεις
μια άλλη μάνα έκαμα να με παρηγορήσεις.
Σύρε κόρη μου στο καλό σύρε στην κάμαρά σου
και αύριο πρωί πρωί ό,τι ποθεί η καρδιά σου.
Σαράντα χρό- σαράντα χρόνια φυλακή
και πέντε μες στη πράγκα
αχ βάστα καρδιά μ' νταγιάντα
και πέντε μες στη πράγκα
αχ βάστα καρδιά μ' νταγιάντα
κανείς δεν ή- κανείς δεν ήρθε να με δει
από τους συγγενείς μου
συγγενείς κι αξάδελφούς μου
από τους συγγενείς μου
συγγενείς κι αξάδελφούς μου
μόνον Φανιώ μόνον Φανιώ μού έστειλε
ψιλή γραφή μού στέλνει
μυστικά μού παραγγέλνει

ψιλή γραφή μού στέλνει
μυστικά μού παραγγέλνει.
Γιώργη μ' το μα- Γιώργη μ' το μαντιλάκι σου
στείλε το να το πλύνω
με τα δάκρυα που χύνω
στείλε το να το πλύνω
με τα δάκρυα που χύνω.

Σαράντα χρόνια φυλακή
και πέντε μες στη πράγκα
αχ βάστα καρδιά μ' νταγιάντα
κανείς δεν ήρθε να με δει
από τους συγγενείς μου
συγγενείς κι αξάδελφούς μου
μόνον Φανιώ μού έστειλε
ψιλή γραφή μού στέλνει
μυστικά μού παραγγέλνει.
Γιώργη μ' το μαντιλάκι σου
στείλε το να το πλύνω
με τα δάκρυα που χύνω.

Όλες μάνες καλές μάνες τα τέκνα τους ευχιόταν
και μια μάνα κακιά μάνα
και μια μάνα κακιά μάνα του Γιάννη τ'ς καταριόνταν.
Να πας Γιάννη μ' να μη φανείς
να πας Γιάννη μ' να μη φανείς πίσω να μη γυρίσεις.
Μάνα μ' τα λόγια που μου λες
μάνα μ' τα λόγια που μου λες πικρά θα μετανιώσεις
θα 'ρθει μάνα μου μια γιορτή
θα 'ρθει μάνα μου μια γιορτή γιορτή του Αϊ-Γιάννη
θα πας μάνα μ' στην εκκλησά
θα πας μάνα μ' στην εκκλησά να σταυροπροσκυνήσεις
θα δεις τις νιες θα δεις τους νιους τα νια τα παλικάρια
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό και το στασίδι μαύρο
τότες μάνα μ' θα θυμηθείς
τότες μάνα μ' θα θυμηθείς πόχεις υιό στα ξένα
στα ξένα στα παντάξενα
στα ξένα στα παντάξενα στα μαυραραχνιασμένα
θα πιάσεις μάνα μ' το δρομί
θα πιάσεις μάνα μ' το δρομί δρομί το μονοπάτι
όσοι διαβάτες κι αν περνούν
όσοι διαβάτες κι αν περνούν όλους θα τους ρωτάεις.
Δεν είδατε το Γιάννη μου
δεν είδατε το Γιάννη μου τ' άξιο μ' το παλικάρι.
΄Ενας μού λέει δεν είδαμε
ένας μού λέει δεν είδαμε άλλος μού λέει δεν ξέρω

ο τρίτος ο μικρότερος
ο τρίτος ο μικρότερος μου λέει την αλήθεια.
Αλήθεια μεις τον είδαμε
αλήθεια μεις τον είδαμε στης Προύσας το γιοφύρι
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν θεριά τον λογιορνούσαν
κι ένα πουλί καλό πουλί
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δε λογιορνάει
στο κεφαλάκι τ' κάθονταν
στο κεδαλάκι τ' κάθονταν και τον μοιρολογάει.
Σήκω Γιάννη μ' να...

Όλες μάνες καλές μάνες τα τέκνα τους ευχιόταν
και μια μάνα κακιά μάνα του Γιάννη τ'ς καταριόνταν.
Να πας Γιάννη μ' να μη φανείς πίσω να μη γυρίσεις.
Μάνα μ' τα λόγια που μου λες πικρά θα μετανιώσεις
θα 'ρθει μάνα μου μια γιορτή γιορτή του Αϊ-Γιάννη
θα πας μάνα μ' στην εκκλησά να σταυροπροσκυνήσεις
θα δεις τις νιες θα δεις τους νιους τα νια τα παλικάρια
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό και το στασίδι μαύρο
τότες μάνα μ' θα θυμηθείς πόχεις υιό στα ξένα
στα ξένα στα παντάξενα στα μαυραραχνιασμένα
θα πιάσεις μάνα μ' το δρομί δρομί το μονοπάτι
όσοι διαβάτες κι αν περνούν όλους θα τους ρωτάεις.
Δεν είδατε το Γιάννη μου τ' άξιο μ' το παλικάρι.
΄Ενας μου λέει δεν είδαμε άλλος μου λέει δεν ξέρω
ο τρίτος ο μικρότερος μου λέει την αλήθεια.
Αλήθεια μεις τον είδαμε στης Προύσας το γιοφύρι
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν θεριά τον λογιορνούσαν
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δε λογιορνάει
στο κεφαλάκι τ' κάθονταν και τον μοιρολογάει.
Σήκω Γιάννη μ' να...

Μια μάνα έχ' ένα παιδί
όμορφο παλικάρι
όμορφο παλικάρι
και χαρά σ' όποια το πάρει
το ζήλευε η γειτονιά
που δε ραΐζουν, *καλέ*, τα βουνά
το ζήλευε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
το ζήλευε κι η μάνα του
φωτιά να έχει η λάβρα του
άντρα για να το πάρει
και στεφάνι να το βάλει.
Μια Κυριακή ένα πρωί
αποφάσισε να του το ειπεί

μια επίσημη ημέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Εγώ παιδί μου σ' αγαπώ
μα ντρέπομαι να σου το πω
άντρα για να σε πάρω
και στεφάνι να σου βάλω.
Φωτιά μάνα μ' στο στόμα σου
να κάψ' όλο το σώμα σου
να κάψει το κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου.

Μια μάνα έχ' ένα παιδί
όμορφο παλικάρι
και χαρά σ' όποια το πάρει
το ζήλευε η γειτονιά
που δε ραΐζουν τα βουνά
το ζήλευε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
το ζήλευε κι η μάνα του
φωτιά να έχει η λάβρα του
άντρα για να το πάρει
και στεφάνι να το βάλει.
Μια Κυριακή ένα πρωί
αποφάσισε να του το ειπεί
μια επίσημη ημέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Εγώ παιδί μου σ' αγαπώ
μα ντρέπομαι να σου το πω
άντρα για να σε πάρω
και στεφάνι να σου βάλω.
Φωτιά μάνα μ' στο στόμα σου
να κάψ' όλο το σώμα σου
να κάψει το κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου.

Χριστούγιαννα πρωτούγιαννα πρώτη γιορτή του χρόνου
για βγιέτι βγιέτι μάθιτε τώρα Χριστός γιννιέται
γιννιέται γιαναθρέφεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλι τρώνε οι άρχοντες το γάλα οι φουκαράδες
και το μελισσοβότανο βαστούν τα παλικάρια.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραΐσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.

Άγιος Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία
βαστά εικόνα και χαρτί χαρτί και καλαμάρι
το καλαμάρι έγραφε και το χαρτί μιλούσε.
Βασίλη μ' πούθι έρχεσαι και πούθε κατιβαίνεις.

Από τη μάνα μ' έρχομαι και στο σκολειό πηγαίνω.
Αν είσαι συ γραμματικός πες μας την άλφα βήτα.
Και άλφα βήτα ακούμπησε απόληκε κλωνάρια
κλωνάρια χρυσοκλώναρα και φύλλα 'πό τα δέντρα
τόσα καλά να δώσ' Θιος εδώ που τραγουδούμε
ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.
Κι απού χρόν'.

Άφ'σ' τα δω κι άφ'σ' τα κείθε
η καρδιά μου κλειδουμένη
άσ' τα δω κι άσ' τα κείθε
η καρδιά μου κλειδωμένη
η καρδιά μου κλειδουμένη
στα βαριά μανταλουμένη
η καρδιά μου κλειδωμένη
στα βαριά μανταλωμένη
στα βαριά μανταλουμένη
τώρα θέλ' να την ανοίξου
στα βαριά μανταλουμένη
τώρα θέλ' να την ανοίξου
τώρα θέλ' να την ανοίξω
στου χουρό να τραγουδήσου
τώρα θέλ' να την ανοίξου
στου χουρό να τραγουδήσω
στου χουρό να τραγουδήσου
έχου κόρ' να ξαγιαρδίσου
στου χουρό να τραγουδήσω
έχου κόρ' να ξαγιαρδίσω
έχου κόρ' να ξαγιαρδίσου
μια μικρή και χαϊδεμένη
έχου κόρ' να ξαγιαρδίσω
μια μικρή και χαϊδεμένη
μια μικρή και χαϊδεμένη
και τα λόγια που μου λέει
μια μικρή και χαϊδεμένη
και τα λόγια που μου λέει
και τα λόγια που μου λέει
να τ' ακούει κανείς να κλαίει
και τα λόγια που μου λέει
να τ' ακούει κανείς να κλαίει
να τ' ακούει κανείς να κλαίει
μουρή χήρα χηροπούλα
να τ' ακούει κανείς να κλαίει
μουρή χήρα χηροπούλα
μουρή χήρα χηροπούλα
γκιουζελίμ σουφλιωτοπούλα
μουρή χήρα χηροπούλα
γκιουζελίμ σουφλιωτοπούλα
γκιουζελίμ σουφλιωτοπούλα

ποιος σι είπι δε σι θέλου
γκιουζελίμ σουφλιωτοπούλα
ποιος σι είπι δε σι θέλου
ποιος σι είπι δε σι θέλου
κι έβαλες τα λιρουμένα
ποιος σι είπι δε σι θέλου
κι έβαλες τα λιρουμένα
κι έβαλες τα λιρουμένα
λιρουμένα ξεσκισμένα
κι έβαλες τα λιρωμένα
λιρωμένα ξεσκισμένα
λιρωμένα ξεσκισμένα
ρίξ' τα κάτω τα καημένα
λιρωμένα ξεσκισμένα
ρίξ' τα κάτω τα καημένα
ρίξ' τα κάτω τα καημένα
τι κακό 'παθις 'πό μένα
ρίξ' τα κάτω τα καημένα
τι κακό 'παθις 'πό μένα
τι κακό 'παθις από μένα
πάρι τ' άλογό σ' κι φεύγα
τι κακό 'παθες από μένα
πάρι τ' άλογό σ' κι φεύγα
πάρι τ' άλογό σ' κι φεύγα
να πιράσεις το ποτάμι
πάρι τ' άλογό σ' κι φεύγα
να πιράσεις το ποτάμι
να πιράσεις το ποτάμι
κει που πλένουν παντριμένις
να πιράσεις το ποτάμι
κει που πλένουν παντριμένις
κει που πλένουν παντριμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
κει που πλένουν παντριμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
άσπρα ρούχα σκαματίζουν
χήρις κι αρραβωνιασμένις
άσπρα ρούχα σκαματίζουν
άσπρα ρούχα σκαματίζουν
παλικάρια ξαγιαρδίζουν
άσπρα ρούχα σκαματίζουν
παλικάρια ξαγιαρδίζουν
παλικάρια ξαγιαρδίζουν
εξιγιάρδισαν κι μένα
παλικάρια ξαγιαρδίζουν
εξιγιάρδισαν κι μένα
εξιγιάρδισαν κι μένα
και μι πάντρεψαν στα ξένα.

Άφ'σ' τα δω κι άφ'σ' τα κείθε
η καρδιά μου κλειδουμένη
στα βαριά μανταλουμένη
τώρα θέλ' να την ανοίξου
στου χουρό να τραγουδήσου
έχου κόρ' να ξαγιαρδίσου
μια μικρή και χαϊδεμένη
και τα λόγια που μου λέει
να τ' ακούει κανείς να κλαίει.
Μουρή χήρα χηροπούλα
γκιουζελίμ σουφλιωτοπούλα
ποιος σι είπι δε σι θέλου
κι έβαλες τα λιρουμένα
λιρουμένα ξεσκισμένα
ρίξ' τα κάτω τα καημένα
τι κακό 'παθις 'πό μένα
πάρι τ' άλογό σ' κι φεύγα
να πιράσεις το ποτάμι
κει που πλένουν παντριμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
άσπρα ρούχα σκαματίζουν
παλικάρια ξαγιαρδίζουν
εξιγιάρδισαν κι μένα
και μι πάντρεψαν στα ξένα.

Τώρα πρωτοβουλεύτηκαν
τώρα πρωτοβουλεύτηκαν οι τρεις σουφλιωτοπούλες
οι τρεις γειτονοπούλες
να πάν' να πλύνουν τα πανιά τ'ς
να πάν' να πλύνουν τα πανιά τ'ς κάτω στην κρύα βρύση
κάτω στην κρύα βρύση
η μια την άλλη έλιγαν
η μια την άλλη έλιγαν η μια την άλλη λέγει
η μια την άλλη λέγει.
Εσύ Νεράντζω μ' παχουλή
εσύ Νεράντζω μ' παχουλή και γαϊτανοφρυδούσα
και γαϊτανοφρυδούσα
δέσ' το τσουμπέρι σ' χαμηλά
δέσ' το τσουμπέρι σ' χαμηλά κι σκέπασι τα φρύδια σ'
κι σκέπασι τα φρύδια σ'
να μη φανεί του φίλημά σ'
να μη φανεί του φίλημά σ' που σ' έχουν φιλημένη
που σ' έχουν φιλημένη
και σι γιλάσουν τα πουλιά

και σι γιλάσουν τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
της άνοιξης τ' αηδόνια.

Τώρα πρωτοβουλεύτηκαν οι τρεις σουφλιωτοπούλες
να πάν' να πλύνουν τα πανιά τ'ς κάτω στην κρύα βρύση
η μια την άλλη έλιγαν η μια την άλλη λέγει.
Εσύ Νεράντζω μ' παχουλή και γαϊτανοφρυδούσα
δέσ' το τσουμπέρι σ' χαμηλά κι σκέπασι τα φρύδια σ'
να μη φανεί του φίλημά σ' που σ' έχουν φιλημένη
και σι γιλάσουν τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια.

Σήμιρα Γιάνν'ς σήμιρα Γιάνν'ς παντρεύιτι
σήμιρα Γιάνν'ς σήμιρα Γιάνν'ς παντρεύιτι
σήμιρα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
σήμιρα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
όλο τον κό- όλο τον κόσμο κάλεσε
όλο τον κό- όλο τον κόσμο κάλεσε
κι όλη την οικουμένη
τι κακό 'παθε η καημένη
κι όλη την οικουμένη
τι κακό 'παθε η καημένη
την Αρετή την Αρετή δεν κάλεσε
την Αρετή την Αρετή δεν κάλεσε
και πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει
και πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει.
Κόρη μ' ο γιο- κόρη μ' ο γιος μου σε καλεί
κόρη μ' ο γιο- κόρη μ' ο γιος μου σε καλεί
να πας να στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν' ανταμώσεις
να πας να στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν' ανταμώσεις.
Βάζ' η Αρετή βάζ' η Αρετή στολίζεται
βάζ' η Αρετή βάζ' η Αρετή στολίζεται
και βάζει τα χρυσά της
κι όλα τα διαμαντικά της
και βάζει τα χρυσά της
κι όλα τα διαμαντικά της.
Την είδε ο ή- την είδε ο ήλιος κι έλαμψε
την είδε ο ή- την είδε ο ήλιος κι έλαμψε
την είδαν κι οι παπάδες
και σβήσαν τις λαμπάδες
την είδαν κι οι παπάδες
και σβήσαν τις λαμπάδες

την είδε ο δό- την είδε ο δόλιος ο γαμπρός
την είδε ο δό- την είδε ο δόλιος ο γαμπρός
και βαριαναστενάζει
και από καρδιά φωνάζει
και βαριαναστενάζει
και από καρδιά φωνάζει.
Πάρτε τη νύ- πάρτε τη νύφη από δω
πάρτε τη νύ- πάρτε τη νύφη από δω
και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλινάδα
και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλινάδα.
Σήμιρα Γιάνν'ς παντρεύιτι σήμιρα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
όλο τον κόσμο κάλεσε κι όλη την οικουμένη
τι κακό 'παθε η καημένη
την Αρετή δεν κάλεσε και πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει.
Κόρη μ' ο γιος μου σε καλεί να πας να στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν' ανταμώσεις.
Βάζ' η Αρετή στολίζεται και βάζει τα χρυσά της
κι όλα τα διαμαντικά της.
Την είδε ο ήλιος κι έλαμψε την είδαν κι οι παπάδες
και σβήσαν τις λαμπάδες
την είδε ο δόλιος ο γαμπρός και βαριαναστενάζει
και από καρδιά φωνάζει.
Πάρτε τη νύφη από δω και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλινάδα.

Τα παλικάρια απ' το Σουφλί ποτές δεν ξενιτεύαν
μα τώρα ξενιτεύονται
μα τώρα ξενιτεύονται στα έρημα στα ξένα
χωρίζει η μάνα το παιδί
χωρίζει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα
χωρίζει κι ένα αντρόγυνο
χωρίζει κι ένα αντρόγυνο τρεις μέρις παντριμένο
την Κυριακή παντρεύονταν
την Κυριακή παντρεύουνταν Δευτέρα όλη μέρα
και την Τετάρτη το πρωί
και την Τετάρτη το πρωί τους αποχαιρετούσε.
Βρε πού θα πας γιαρέντη μου
βρε πού θα πας γιαρέντη μου κι εγώ μαζί σου θα 'ρθω
να σι μαγειρεύου να δειπνάς
να σι μαγειρεύου να δειπνάς να στρώνω να κοιμάσι.

Τα παλικάρια απ' το Σουφλί ποτές δεν ξενιτεύαν
μα τώρα ξενιτεύονται στα έρημα στα ξένα

χωρίζει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα
χωρίζει κι ένα αντρόγυνο τρεις μέρις παντριμένο
την Κυριακή παντρεύουνταν Δευτέρα όλη μέρα
και την Τετάρτη το πρωί τους αποχαιρετούσε.
Βρε πού θα πας γιαρέντη μου κι εγώ μαζί σου θα 'ρθω
να σι μαγειρεύου να δειπνάς να στρώνω να κοιμάσι.

Ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
ταίριασα συμπιθέριασα
ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
ταίριασα συμπιθέριασα
ταίριασα συμπιθέριασα
μακράν αγάπ' αγάπησα
ταίριασα συμπιθέριασα
μακράν αγάπ' αγάπησα
μακράν αγάπ' αγάπησα.
Ας είνι γιε μου ας είνι
μακράν αγάπ' αγάπησα
ας είνι γιε μου ας είνι
ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις να συμπιθεριάσουμι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις να συμπιθεριάσουμι
μεις να συμπιθεριάσουμι.
Μαζώχτ'κε το συμπιθιριό
μεις να συμπιθεριάσουμι
μαζώχτ'κε το συμπιθιριό
μαζώχτ'κε το συμπιθιριό
τη νύφ' να πά' να πάρουνε
μαζεύτ'κε το συμπιθεριό
τη νύφ' να πά' να πάρουνε
τη νύφ' να πά' να πάρουνε
την πήραν και την πάγαιναν
τη νύφ' να πά' να πάρουνε
την πήραν και την πάγαιναν
την πήραν και την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
την πήραν και την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
κι αν παν σιμά κι αν παν κοντά
στην εκκλησά την πάγαιναν
κι αν παν σιμά κι αν παν κοντά
κι αν παν σιμά κι αν παν κοντά
φούντωσι η εκκλησά

κι αν πάν' σιμά κι αν παν κοντά
φούντωσι η εκκλησά
φούντωσι η εκκλησά
τα κεραμίδια γύρισαν
φούντωσι η εκκλησά
τα κεραμίδια γύρισαν
τα κεραμίδια γύρισαν
κι οι παπάδες β'βάθηκαν
τα κεραμίδια γύρισαν
κι οι παπάδες β'βάθηκαν
κι οι παπάδες β'βάθηκαν.
Σταθείτι *για* σταθούμι *για*
κι οι παπάδες β'βάθηκαν
σταθείτι για σταθούμι, *για*
σταθείτι για σταθούμι, *για*
σταθείτι να ρωτήσουμι
σταθείτι για σταθούμι, *για*
σταθείτι να ρωτήσουμι
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρουμιά είνι
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρουμιά είνι
Τούρκ'σα είνι Ρουμιά είνι.
Κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρουμιά
Τούρκ'σα είνι Ρουμιά είνι
μήδε Τούρκ'σα μήδε Ρουμιά
μήδε Τούρκ'σα μήδε Ρωμιά
τ'ς μπάμπους τ'ς Αγγέλους αγγονιά
μήδε Τούρκ'σα μήδε Ρωμιά
τ'ς μπάμπους τ'ς Αγγέλους αγγονιά.

Ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
ταίριασα συμπιθέριασα
μακράν αγάπ' αγάπησα.
Ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις να συμπιθεριάσουμι.
Μαζώχτ'κε το συμπιθιριό
τη νύφ' να πά' να πάρουνε
την πήραν και την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
κι αν πάν' σιμά κι αν παν κοντά
φούντωσι η εκκλησά
τα κεραμίδια γύρισαν
κι οι παπάδες β'βάθηκαν.
Σταθείτι για σταθούμι για
σταθείτι να ρωτήσουμι

Τούρκ'σα είνι Ρουμιά είνι.
Κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρουμιά
τ'ς μπάμπους τ'ς Αγγέλους αγγονιά.
Ανάμεσα στην Πόλ' ανάμεσα στην Πό-
ανάμεσα στην Πόλ' εδ' εκεί στο Γαλατά
ανάμεσα στην Πόλ' ανάμεσα στην Πό-
ανάμεσα στην Πόλ' εδ' εκεί στο Γαλατά
καράβι κινδυνέ- καράβι κινδυνέ-
καράβι κινδυνεύ' έδιρνι να πινηγεί
καράβι κινδυνέ- καράβι κινδυνέ-
καράβι κινδυνεύ' έδιρνι να πινηγεί
κι ο νιος απού 'ταν μέ- κι ο νιος απού 'ταν μέ-
κι ο νιος απού 'ταν μέσα ν απού τ' αρμένιζε
κι ο νιος απού 'ταν μέ- κι ο νιος απού 'ταν μέ-
κι ο νιος απού 'ταν μέσα ν απού τ' αρμένιζε
δεν κλαίει ο νιος τα νιά- δεν κλαίει ο νιος τα νιά-
δεν κλαίει ο νιος τα νιάτα ν ουδέ τη λεβεντιά
δεν κλαίει ο νιος τα νιά- δεν κλαίει ο νιος τα νιά-
δεν κλαίει ο νιος τα νιάτα ν ουδέ τη λεβεντιά
μόν' κλαίει την καλή μόν' κλαίει την καλή
μόν' κλαίει την καλή την καλή καλούδα του
μόν' κλαίει την καλή μόν' κλαίει την καλή
μόν' κλαίει την καλή την καλή καλούδα του
που θα πάει να την ξυπνήσει τα μεσάνυχτα
να τη γλυκοφιλήσει το ξημέρωμα
που θα πάει να την ξυπνήσει τα μεσάνυχτα
να τη γλυκοφιλήσει το ξημέρωμα.

Ανάμεσα στην Πόλ' εδ' εκεί στο Γαλατά
καράβι κινδυνεύ' έδιρνι να πινηγεί
κι ο νιος απού 'ταν μέσα ν απού τ' αρμένιζε
δεν κλαίει ο νιος τα νιάτα ν ουδέ τη λεβεντιά
μόν' κλαίει την καλή την καλή καλούδα του
που θα πάει να την ξυπνήσει τα μεσάνυχτα
να τη γλυκοφιλήσει το ξημέρωμα.

Πού θα πά-να-τε σεις κουρτσού-νου-δια.
Πά' να μά-να-σουμε λουλού-νου-δια
να τα δώ-νο-σου του πασά-να-κο μ'
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
για να πά-να-ει στου πανηγύ-νι-ρι
για να φέ-νε-ρ' χρυσό μαντί-νι-λι
για να πά-να-ει στου πανηγύ-νι-ρι
για να φέ-νε-ρ' χρυσό μαντί-νι-λι
για να φέ-νε-ρ' χρυσό μαντί-νι-λι
να του δώ-νο-σει στουν κασάπη

να του δώ-νο-σει στουν κασάπη
για να σφουγγί-νι-ζει του μασάκι
να σφουγγί-νι-ζει του μασά-να-κι
του χρυσό του μοσχαράκι.

Πού θα πάτε σεις κουρτσούδια.
Πά' να μάσουμε λουλούδια
να τα δώσου του πασάκο μ'
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
για να πάει στου πανηγύρι
για να φέρ' χρυσό μαντίλι
να του δώσει στουν κασάπη
για να σφουγγίζει του μασάκι
του χρυσό του μοσχαράκι.

Τι κακές, *μωρέ*, τι κακές
τι κακές σ'νυφάδες πόχω
τι κακές σ'νυφάδες πόχω
όλο μένα μι μαλώνουν
όλο μέ-, *μωρ'*, όλο μέ-
όλο μένα μι μαλώνουν
όλο μένα μι μαλώνουν
σάματις δουλειά δεν κάμνω
σάματις, *μωρ'*, σάματις
σάματις δουλειά δεν κάμνω
σάματις δουλειά δεν κάμνω
πέντι μήνις δυο αδράχτια
πέντι μή-, *μωρ'*, πέντι μή-
πέντι μήνις δυο αδράχτια
πέντι μήνις δυο αδράχτια
έκατσα να τα γιδιάσω
έκατσα, *μωρ'*, έκατσα
έκατσα να τα γιδιάσω
έκατσα να τα γιδιάσω
στου ποντίκου τα ποδάρια
στ' πόντικα, *μωρ'*, στ' πόντικα
στ' ποντικάκου τα ποδάρια
στ' ποντικάκου τα ποδάρια
και στης γάτας τα νυχούδια
κι ήταν γά-, *μωρ'*, κι ήταν γά-
κι ήταν γάτα παιχνιδιάρα
κι ήταν γάτα παιχνιδιάρα
κι ανακάτωσι το γνέμα
κι ανακά-, *μωρ'*, κι ανακά-
κι ανακάτωσι το γνέμα
κι ανακάτωσι το γνέμα
το'μασα ένα κουβάρι

το ’μασα, *μωρ’*, το ’μασα
το ’μασα ένα κουβάρι
το ’μασα ένα κουβάρι
ίσαμ’ ένα λεφτοκάρι...

Τι κακές σ’νυφάδες πόχω
όλο μένα μι μαλώνουν
σάματις δουλειά δεν κάμνω
πέντι μήνις δυο αδράχτια
έκατσα να τα γιδιάσω
στου ποντίκου τα ποδάρια
και στης γάτας τα νυχούδια
κι ήταν γάτα παιχνιδιάρα
κι ανακάτωσι το γνέμα
το’μασα ένα κουβάρι
ίσαμ’ ένα λεφτοκάρι...

Κι τσουρτουλιά- κι τσουρτσουλιά-
κι τσουρτσουλιάνος την κοπρά
κι τσουρτσουλιάνος την κοπρά βρήκι για ν’ αγαπήσει
κι τσουρτσουλιάνος την κοπρά βρήκι για ν’ αγαπήσει
τον είδ αλ’πού τον είδ’ αλ’πού
τον είδ’ αλ’πού και γέλασι
τον είδ’ αλ’πού και γέλασι και κότα καρκαλίσ’κι
τον είδ’ αλ’πού και γέλασι και κότα καρκαλίσ’κι.
Τι ’δις αλ’πού μ’ τι είδις αλ’πού μ’
τι είδις αλ’πού μ’ και γέλασις
τι ’δις αλ’πού μ’ κι γέλασις κι κότα καρκαλίσ’κις
τι ’δις αλ’πού μ’ κι γέλασις κι κότα καρκαλίσ’κις.

Κι τσουρτσουλιάνος την κοπρά βρήκι για ν’ αγαπήσει
τον είδ’ αλ’πού και γέλασι και κότα καρκαλίσ’κι.
Τι’δις αλ’πού μ’ κι γέλασις κι κότα καρκαλίσ’κις.

΄Ηλιος τρέ-νε-μ’ να βασιλέ-νε-ψει
ντύν’ Ζωίτσα τα μπουχασέ-νε-νια
ντύν’ Ζωίτσα τα μπουχασέ-νε-νια
και τ’ς συντρό-νο-φ’σις παραγγέ-νε-λνει
και τ’ς συντρό-νο-φ’σις παραγγέ-νε-λνει.
Πάντε πά-να-ντε σεις συντρό-νο-φ’σες
πάντε πά-να-ντε σεις συντρό-νο-φ’σες
στο σαλντουκλιώ-νιο-τ’κο το παν’γύ-νι-ρι
στο σαλντουκλιώ-νιο-τ’κο το παν’γύ-νι-ρι
πάντε πά-να-ντε δεν θα έ-νε-ρθω
πάντε πά-να-ντε δεν θα έ-νε-ρθω

γω θα γί-νι-νω σταυρουνύ-νι-φη.

΄Ηλιος τρέμ' να βασιλέψει
ντύν' Ζωίτσα τα μπουχασένια
και τ'ς συντρόφ'σις παραγγέλνει.
Πάντε πάντε σεις συντρόφ'σες
στο σαλντουκλιώτ'κο το παν'γύρι
πάντε πάντε δεν θα έρθω
γω θα γίνω σταυρουνύφη.

Σ' αυτό τ' αλώ-, *Ελένη μου*
σ' αυτό τ' αλώνι το φαρδύ
σ' αυτό τ' αλώνι το φαρδύ
τρανός χουρός που γένιτι
σ' αυτό τ' αλώνι το φαρδύ
τρανός χουρός που γένιτι
τρεις δίπλες ή-, *Ελένη μου*
τρεις δίπλες ήταν οι χοροί
τρεις δίπλες ήταν οι χοροί
στη μια τη δίπλα το χορό
στη μια τη δίπλα το χορό
είναι η κόρη π' αγαπώ
να 'χα μήλο, *Ελένη μου*
να 'χα μήλο να 'χα ρόιδο
να 'χα μήλο να 'χα ρόιδο
να πέταγα μες στο χορό
να πέταγα μες στο χορό
να ξεδιπλώ-, *Ελένη μου*
να ξεδιπλώσω το χορό
να ξεδιπλώσω το χορό
να δω την κόρη π' αγαπώ
να ξεδιπλώσω το χορό
να δω την κόρη π' αγαπώ.

Σ' αυτό τ' αλώνι το φαρδύ
τρανός χουρός που γένιτι
τρεις δίπλες ήταν οι χοροί
στη μια τη δίπλα το χορό
να 'χα μήλο να 'χα ρόιδο
να ξεδιπλώσω το χορό
να δω την κόρη π' αγαπώ.

Παλικά- παλικάρια μου
παλικά- παλικάρια μου
δερβενιώ- δερβενιώτικα

και βαρνιώ- και βαρνιώτικα
τι με βλέ- τι με βλέπετε
τι με βλέ- τι με βλέπετε
και μαραί- και μαραίνεστε
μένα η μά- μένα η μάνα μου
μένα η μά- μένα η μάνα μου
μένα η μά- μένα η μάνα μου
μ' αρραβώ- μ' αρραβώνιασε
και με πά- και με πάντρεψε
και με πά- και με πάντρεψε
και με πά- και με πάντρεψε
πέρα στη πέρα στη Βλαχιά
και στην Τα- και στην Ταταριά.

Παλικάρια μου
δερβενιώτικα
και βαρνιώτικα
τι με βλέπετε
και μαραίνεστε
μένα η μάνα μου
μ' αρραβώνιασε
και με πάντρεψε
πέρα στη Βλαχιά
και στην Ταταριά.

Μοναχογιός ο Κωσταντής μικρός και χαϊδεμένος
έναν τον έχει η μάνα του ένα και κανακάρη
έναν τον έχει η μάνα του ένα και κανακάρη
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σκολειό τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει
ανδρειώθηκεν ο Κωσταντής κι έγινε παλικάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός στη μάνα του καμάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός στη μάνα του καμάρι.

Μοναχογιός ο Κωσταντής μικρός και χαϊδεμένος
έναν τον έχει η μάνα του ένα και κανακάρη
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σκολειό τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει
ανδρειώθηκεν ο Κωσταντής κι έγινε παλικάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός στη μάνα του καμάρι.

Βασίλεψε βασίλεψεν ο Αυγερινός
γλυκοχαράζει η μέρα, *μαύρο πουλάκι μου*

γλυκοχαράζει η μέρα, *το χελιδονάκι μου*
παν τα πουλά- παν τα πουλάκια στη βοσκή
όλα ζευγαρωμένα, *μαύρο πουλάκι μου*
όλα ζευγαρωμένα, *το χελιδονάκι μου*
κι ένα πουλά- κι ένα πουλάκι μοναχό
κάθεται το καημένο, *μαύρο πουλάκι μου*
κάθεται το καημένο, *το χελιδονάκι μου*
δε φάνηκε δε φάνηκε το ταίρι του
και είναι λυπημένο, *μαύρο πουλάκι μου*
και είναι λυπημένο, *το χελιδονάκι μου*.

Βασίλεψε ο Αυγερινός γλυκοχαράζει η μέρα
παν τα πουλάκια στη βοσκή όλα ζευγαρωμένα
κι ένα πουλάκι μοναχό κάθεται το καημένο
δε φάνηκε το ταίρι του και είναι λυπημένο.

Γω στα ξέ-, *καλή μου μάνα*
γω στα ξένα περπατούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
όλα τα, *καλή μου μάνα*
όλα τα κορίτσια τα 'δια
όλα τα κορίτσια τα 'δια
μες στα γέλια και με χάδια
όλα τα κορίτσια τα 'δια
μες στα γέλια και με χάδια
μια γαλα-, *καλή μου μάνα*
μια γαλαζιοφορεμένη
μια γαλαζιοφορεμένη
την καρδιά μ' έχει καμένη
μια γαλαζιοφορεμένη
την καρδιά μ' έχει καμένη
δεν μπορώ, *καλή μου μάνα*
δεν μπορώ να τη γελάσω
δεν μπορώ να τη γελάσω
'π' το χεράκι να την πιάσω
δεν μπορώ να τη γελάσω
'π' το χεράκι να την πιάσω.

Γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
όλα τα κορίτσια τα 'δια
μες στα γέλια και με χάδια

μια γαλαζιοφορεμένη
την καρδιά μ' έχει καμένη
δεν μπορώ να τη γελάσω
'π' το χεράκι να την πιάσω.

Το Δημητρό το Δημητρό τον βάρεσαν
το Δημητρό το Δημητρό τον βάρεσαν
το Δημητρό του βάρεσαν ανάμεσα στα στήθια
ανάμεσα στα στήθια
γέμ'σι το στό- γέμ'σι το στόμα τ' αίματα
γέμ'σι το στό- γέμ'σι το στόμα τ' αίματα
γέμ'σι το στόμα τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι
τ' αχείλι του φαρμάκι
γλωσσίτσα του γλωσσίτσα του μπιλμπίλιαξε
γλωσσίτσα του γλωσσίτσα του μπιλμπίλιαξε
γλωσσίτσα του μπιλμπίλιαξε σαν το χελιδονάκι
σαν το χελιδονάκι
μαύρα πουλιά μαύρα πουλιά τον 'λογυρνούν
μαύρα πουλιά μαύρα πουλιά τον 'λογυρνούν
μαύρα πουλιά το 'λογυρνούν άσπρα τον παραστέκουν
άσπρα τον παραστέκουν.

Το Δημητρό τον βάρεσαν ανάμεσα στα στήθια
γέμ'σι το στόμα τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι
γλωσσίτσα του μπιλμπίλιαξε σαν το χελιδονάκι
μαύρα πουλιά το 'λογυρνούν άσπρα τον παραστέκουν.

Γιάννω λουλού-, *μωρ' Γιάννω μου*
Γιάννω λουλούδια μάζωνε
Γιάννω λουλού-, *μωρ' Γιάννω μου*
Γιάννω λουλούδια μάζωνε
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
κι εμ τα μαζών' κι εμ λέει
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
κι εμ τα μαζών' κι εμ λέει.
Λουλούδια μου, *μωρ' Γιάννω μου*
λουλούδια μου ν αγληορστά
λουλούδια μου, *μωρ' Γιάννω μου*
λουλούδια μου ν αγληορστά
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
τι αδιάζεστε ν' ανοίξτε
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
για βιάζεστε ν' ανοίξτε
θα πέσει πά-, *μωρ' Γιάννω μου*
θα πέσει πάχνη θα σας κάψ'
θα πέσει πά-, *μωρ' Γιάννω μου*

θα πέσει πάχνη θα σας κάψ'
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
πως έκαψε και μένα
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
πως έκαψε και μένα.

Γιάννω λουλούδια μάζωνε κι εμ τα μαζών' κι εμ λέει.
Λουλούδια μου ν αγληορστά τι αδιάζεστε ν' ανοίξτε
θα πέσει πάχνη θα σας κάψ' πως έκαψε και μένα.

Στο Τοκμάκι στ'ς Μεταξάδες
στο Τοκμάκι στ'ς Μεταξάδες
Γιάννης δήμαρχος, *άιντε Βασιλικούδα μ'*
Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
κι άλλιαν αγαπάει, *άιντε Βασιλικούδα μ'*
κι άλλιαν αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα
θα χωρίσει τη Θοδώρα
θα πάρ' τη Βασιλ'κή, *άιντε Βασιλικούδα μ'*
θα πάρ' τη Βασιλ'κή
μάνα της την ορμηνεύει
μάνα της την ορμηνεύει
την παρακαλεί, *άιντε Βασιλικούδα μ'*
την παρακαλεί.
Μην τον παίρν'ς πιδί μ' το Γιάννη
μην τον παίρν'ς πιδί μ' το Γιάννη
το Γιάνν' τον χοβαρντά, *άιντε Βασιλικούδα μ'*
το Γιάνν' τον χοβαρντά.
Γω το Γιάννη αν δεν πάρω
γω το Γιάννη αν δεν πάρω
θα φαρμακωθώ, *άιντε Βασιλικούδα μ'*
θα φαρμακωθώ.

Στο Τοκμάκι στ'ς Μεταξάδες Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες κι άλλιαν αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα θα πάρ' τη Βασιλ'κή
μάνα της την ορμηνεύει την παρακαλεί.
Μην τον παίρν'ς πιδί μ' το Γιάννη το Γιάνν' τον χοβαρντά
Γω το Γιάννη αν δεν πάρω θα φαρμακωθώ.
Γιώργης είνι, *μαύρα μου μά-να-τια*
Γιώργης εί-νι-νι τζαναμπέ-νε-της
Γιώργης εί-νι-νι τζαναμπέ-νε-της

Γιώργης εί-νι-νι και μπερμπά-να-της
ξιγελά-να-ει, *μαύρα μου μάτια*
ξιγελά-να-ει τα κορί-νι-τσια
ξιγελά-να-ει τα κορί-νι-τσια
τα ξεγελάει και τα παιδέ-νευ-ει
Γιώργης εί-νι-νι τζαναμπέ-νε-της
Γιώργης εί-νι-νι και μπερμπά-να-της
μόν' στη Δέ-, *μαύρα μου μά-να-τια*
μόν' στη Δέ-νε-σπω δεν τα παί-νε-ζει
μόν' στη Δέ-νε-σπω δεν τα παί-νε-ζει
πόχ' τα πέ-νε-, *μαύρα μου μά-να-τια*
πόχ' τα πέ-νε-ντι εξαδέ-νε-ρφια
κι όλ' ήταν-αν καπανταή-νι-δες.

Γιώργης είνι τζαναμπέτης
Γιώργης είνι και μπερμπάτης
ξιγελάει τα κορίτσια
τα ξεγελάει και τα παιδεύει
μόν' στη Δέσπω δεν τα παίζει
πόχ' τα πέντι εξαδέρφια
κι όλ' ήταν καπανταήδες.

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
Τούρκος αγάπ'σι μια θρακιοπούλα
Τούρκος αγάπ'σι μια θρακιοπούλα
κι η θρακιοπούλα δεν τον παίρνει
κι η θρακιοπούλα δεν τον παίρνει
τον Τούρκον άντρα δεν τον θέλει
τον Τούρκον άντρα δεν τον θέλει.
Πάρ' τον κόρη μου τον Τούρκον άντρα
πάρ' τον κόρη μου τον Τούρκον άντρα
θα σι φορέσει ντούμπλες και χάντρα
θα σι φορέσει ντούμπλες και χάντρα.
Δεν τόνε παίρνω δεν τον παίρνω
δεν τόνε παίρνω δεν τόνε παίρνω
τον Τούρκον άντρα γω δεν τον θέλω
τον Τούρκον άντρα γω δεν τον θέλω
τον Τούρκον άντρα γω δεν τον θέλω
τον Τούρκον άντρα γω δεν τον θέλω
Ρωμιά γεννήθηκα Ρωμιά πεθαίνω
Ρωμιά γεννήθηκα Ρωμιά πεθαίνω.

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
Τούρκος αγάπ'σι μια θρακιοπούλα
κι η θρακιοπούλα δεν τον παίρνει
τον Τούρκον άντρα δεν τον θέλει.
Πάρ' τον κόρη μου τον Τούρκον άντρα
θα σι φορέσει ντούμπλες και χάντρα.
Δεν τόνε παίρνω δεν τον παίρνω
τον Τούρκον άντρα γω δεν τον θέλω
Ρωμιά γεννήθηκα Ρωμιά πεθαίνω.

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοβρύση
κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοβρύση
βγήκε ο Τούρκος να κυνηγήσει
βγήκε ο Τούρκος να κυνηγήσει
δεν κυνηγούσε λαγούς κι ελάφια
δεν κυνηγούσε λαγούς κι ελάφια
μόν' κυνηγούσε δυο μαύρα μάτια
μόν' κυνηγούσε δυο μαύρα μάτια.
Μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
να δεις το νέο που θα σε πάρει.

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοβρύση
βγήκε ο Τούρκος να κυνηγήσει
δεν κυνηγούσε λαγούς κι ελάφια
μόν' κυνηγούσε δυο μαύρα μάτια.
Μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
να δεις το νέο που θα σε πάρει.

Θέλω να παντρευτώ θέλω να παντρευτώ
θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρο για δουλειά το γέρο για δουλειά
το γέρο για δουλειά το νιο στην αγκαλιά
το γέρο για δουλειά το γέρο για δουλειά
το γέρο για δουλειά το νιο στην αγκαλιά.
Θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο

θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρου τραχανά το γέρο τραχανά
το γέρου τραχανά το νιο τυρί κι αβγά.
Θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρου στο χαγιάτ' το γέρο στο χαγιάτ'
το γέρο στο χαγιάτ' το νιο στο κρεβατάκ'
το γέρο στο χαγιάτ' το γέρο στο χαγιάτ'
το γέρο στο χαγιάτ' το νιο στο κρεβατάκ'.

Θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρο για δουλειά το νιο στην αγκαλιά.
Θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρου τραχανά το νιο τυρί κι αβγά.
Θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρου στο χαγιάτ' το νιο στο κρεβατάκ'.
Άσπρη μου παχιά σουλτάνα, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
άσπρη μου παχιά σουλτάνα, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
την καρδιά μου την καρδιά μου μάτωσες
την καρδιά μου την καρδιά μου μάτωσες
και το νου μου τον επήρες, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
και το νου μου τον επήρες, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
και τόνε βα- και τόνε βαλάντωσες
και τόνε βα- και τόνε βαλάντωσες
σαν τα μάρμαρα της Πόλης, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
σαν τα μάρμαρα της Πόλης, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
που είναι στην Α- που είναι στην Αγια-Σοφιά
που είναι στην Α- που είναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
μάτια φρύδια μάτια φρύδια και μαλλιά
μάτια φρύδια μάτια φρύδια και μαλλιά.

Άσπρη μου παχιά σουλτάνα την καρδιά μου μάτωσες
και το νου μου τόνε πήρες και τόνε βαλάντωσες
σαν τα μάρμαρα της Πόλης που είναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα μάτια φρύδια και μαλλιά.

Αυτά τα μαύρα που φορείς, *Ελένη ν αμάν*
αυτά τα μαύρα που φορείς, *Ελένη ν αμάν*
εγώ εγώ θα σου τα βγάλω
εγώ εγώ θα σου τα βγάλω
θα σε φορέσω κόκκινα, *Ελένη ν αμάν*
θα σε φορέσω κόκκινα, *Ελένη ν αμάν*
και θα και θά 'ρθω να σε πάρω
και θα και θά 'ρθω να σε πάρω.
Δεν ήσαν συ που μου 'λεγες, *Ελένη ν αμάν*
δεν ήσαν συ που μου 'λεγες, *Ελένη ν αμάν*
π' αν δε π' αν δε με δεις πεθαίνεις
π' αν δε π' αν δε με δεις πεθαίνεις
και τώρα γύρισες και λες, *Ελένη ν αμάν*
και τώρα γύρισες και λες, *Ελένη ν αμάν*
πού μ' εί- πού μ' είδες πού με ξέρεις
πού μ' εί- πού μ' είδες πού με ξέρεις.

Αυτά τα μαύρα που φορείς εγώ θα σου τα βγάλω
θα σε φορέσω κόκκινα και θά 'ρθω να σε πάρω.
Δεν ήσαν συ που μου 'λεγες π' αν δε με δεις πεθαίνεις
και τώρα γύρισες και λες πού μ' είδες πού με ξέρεις.

Τώρα καιρός, *καλή Χρυσούλα μ'*
τώρα ο καιρός χιονοπωριάζει
τώρα καιρός χιονοπωριάζει
τα κορίτσια αρραβωνιάζουν
θ' αρραβωνιά-, *καλή Χρυσούλα μ'*
θ' αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
θ' αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
και θα πάρει το Νικόλα
κι ο Νικό-, *καλή Χρυσούλα μ'*
και ο Νικόλας δεν την παίρνει
κι ο Νικόλας δεν την παίρνει
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
και η Χρυσή, *καλή Χρυσούλα μ'*
και η Χρυσή τη στράτα παίρνει
και η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στο βαθύ το γκιόλ πααίνει.

Τώρα καιρός χιονοπωριάζει
τα κορίτσια αρραβωνιάζουν
θ' αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα

και θα πάρει το Νικόλα
κι ο Νικόλας δεν την παίρνει
και η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στο βαθύ το γκιολ πααίνει.

Τ' Αρμένου ο γιος πινεύτηκι
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
τ' Αρμένου ο γιος πινεύτηκι
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
σ' ένα σ' έναν πασά κι αφέντη
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
σ' ένα σ' έναν πασά κι αφέντη
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι.
Ν αφέντη μ' γω τη θάλασσα
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
ν αφέντη μ' γω τη θάλασσα
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
πιζός πιζός θα την αδιάβω
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
πιζός πιζός θα την αδιάβω
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι.
Κι αν την αδιάβ'ς τ' Αρμίνου ο γιος
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
κι αν την αδιάβ'ς τ' Αρμίνου ο γιος
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
γαμπρό γαμπρό γω θα σι κάμω
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
γαμπρό γαμπρό γω θα σι κάμω
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
κι αν θέλ'ς τη θυγατέρα μου
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
κι αν θέλ'ς τη θυγατέρα μου
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
κι αν θέλ'ς κι αν θέλ'ς την αδερφή μου
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
κι αν θέλ'ς κι αν θέλ'ς την αδερφή μου
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
κι αν θέλ'ς την αξαδέρφη μου
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
κι αν θέλ'ς την αξαδέρφη μου
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
που λά- που λάμπει σαν τουν ήλιου
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
που λά- που λάμπει σαν τουν ήλιου
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι.
Κι άνταν τον είπι για τ'ν αξαδέρφ'
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
κι άνταν τον είπι για τ'ν αξαδέρφ'
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα

μες στη μες στη θάλασσα ρίχτ'κι
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
μες στη μες στη θάλασσα ρίχτ'κι
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι.
Τ' Αρμένου ο γιος πινεύτηκι σ' έναν πασά κι αφέντη.
Ν αφέντη μ' γω τη θάλασσα πιζός θα την αδιάβω.
Κι αν την αδιάβ'ς τ' Αρμίνου ο γιος γαμπρό γω θα σι κάμω
κι αν θέλ'ς τη θυγατέρα μου κι αν θέλ'ς την αδερφή μου
κι αν θέλ'ς την αξαδέρφη μου που λάμπει σαν τουν ήλιου.
Κι άνταν τον είπι για τ'ν αξαδέρφ' μες στη θάλασσα ρίχτ'κι.

Σεις πιδιά μ' σεις παλικάρια μ'
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
σεις πιδιά μ' σεις παλικάρια μ'
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
στου χουρό ν' αραδιαστείτι
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
στου χουρό ν' αραδιαστείτι
στου χουρό ν' αραδιαστείτι
να σας διουν τα παλικάρια
στου χουρό ν' αραδιαστείτι
να σας διουν τα παλικάρια
να σας διουν τα παλικάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
να σας διουν τα παλικάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
κι οι Ρουμιοί μι τα μαχαίρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
κι οι Ρουμιοί μι τα μαχαίρια
κι οι Ρουμιοί μι τα μαχαίρια
τουν αφέντη μας τουν πήραν
κι οι Ρουμιοί μι τα μαχαίρια
τουν αφέντη μας τουν πήραν
τουν αφέντη μας τουν πήραν
κι τουν παν στη Σαλονίκη
τουν αφέντη μας τουν πήραν
κι τουν παν στη Σαλονίκη
κι τουν παν στη Σαλονίκη
βόιβοντα για να τουν κάνουν
κι τουν παν στη Σαλονίκη
βόιβοντα για να τουν κάνουν
βόιβοντα για να τουν κάνουν
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
βόιβοντα για να τουν κάνουν
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
μπαργιαχτάρη στα κουρίτσια

βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
μπαργιαχτάρη στα κουρίτσια
μπαργιαχτάρη στα κουρίτσια
τα καημένα τα κουρτσούδια
μπαργιαχτάρη στα κουρίτσια
τα καημένα τα κουρτσούδια
τα καημένα τα κουρτσούδια
παν να μάσουν λιλιτσούδια
τα καημένα τα κουρτσούδια
παν να μάσουν λιλιτσούδια.
Σεις πιδιά μ' σεις παλικάρια μ'
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
στου χουρό ν' αραδιαστείτι
να σας διουν τα παλικάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
κι οι Ρουμιοί μι τα μαχαίρια
τουν αφέντη μας τουν πήραν
κι τουν παν στη Σαλονίκη
βόιβοντα για να τουν κάνουν
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
μπαργιαχτάρη στα κουρίτσια
τα καημένα τα κουρτσούδια
παν να μάσουν λιλιτσούδια.

Κάτου κάτου στω Βαρβά-να-ρω
και στω Βα-να-ρβαργιών τον κά-να-μπο
κάτου κάτου στω Βαρβά-να-ρω
και στω Βα-να-ρβαργιών τον κά-να-μπο
και στω Βαρβαριών τον κά-να-μπο
στράτα έ-νε-χου που δουλέ-νε-βου
και στω Βαρβαριών τον κά-να-μπο
στράτα έ-νε-χου που δουλέ-νε-βου
στράτα έχου που δουλέ-νε-βου
και στη στρά-να-τα την ακρί-νι-τσα
στράτα έχου που δουλέ-νε-βου
και στη στρά-να-τα την ακρί-νι-τσα
και στη στράτα την ακρί-νι-τσα
ήταν δέ-νε-ντρος φυτιμέ-νε-νος
και στη στράτα την ακρί-νι-τσα
ήταν δέ-νε-ντρος φυτιμέ-νε-νος
ήταν δέντρος φυτιμέ-νε-νος
και στου δέ-νε-ντρου τη ριζί-νι-τσα
ήταν δέντρος φυτιμέ-νε-νος
και στου δέ-νε-ντρου τη ριζί-νι-τσα
και στου δέ-νε-ντρου τη ριζί-νι-τσα
ήταν μια-να κρύα βρυσί-νι-τσα.

Κάτου κάτου στω Βαρβάρω
και στω Βαρβαργιών τον κάμπο
στράτα έχου που δουλεύου
και στη στράτα την ακρίτσα
ήταν δέντρος φυτιμένος
και στου δέντρου τη ριζίτσα
ήταν μια κρύα βρυσίτσα.

Στο παραθύρι κάθιτι, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
τον ήλιο συνορίζει, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'.
Για έβγα ν ήλιου μ' για να δω, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
θα λάμψεις για θα λάμψω, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'.
Κι βγήκε ν ήλιους κι έλαμψι, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
μαραίν' παλικαράκια, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
Και βγήκι η κόρη κι έλαμψε, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
μαραίν' παλικαράκια, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
και βγήκι ν ήλιους κι έλαμψι, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
μαραίν' τα χουρταράκια, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'.
Να τραγουδήσου σιγανά, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
για ν' ακουστώ μεγάλη, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
για ν' ακουστώ στα εννιά χωριά, *τώρα ντο βράδυ βράδυ.*

Στο παραθύρι κάθιτι τον ήλιο συνορίζει.
Για έβγα ν ήλιου μ' για να δω θα λάμψεις για θα λάμψω.
Κι βγήκε ν ήλιους κι έλαμψι μαραίν' παλικαράκια
και βγήκι ν ήλιους κι έλαμψι μαραίν' τα χουρταράκια.
Να τραγουδήσου σιγανά για ν' ακουστώ μεγάλη
για ν' ακουστώ στα εννιά χωριά.

Κόρη πιπέρ' κόρη πιπέρι ν έσπιρνι
νιορ, φύτρωσ' μαργαριτάρι, *που στου κόσμου δεν είν' άλλη*
κι όλο Ρωμιοί κι όλο Ρωμιοί το θέριζαν
νιορ, Ρωμιοί το κουβαλούσαν, *που στου κόσμου δεν είν' άλλη*
κι ι βασιλιάς κι ι βασιλιάς τ' αλώνιζι
νιορ, μι μια χρυσή ντουκάνη, *που στου κόσμου δεν είν' άλλη*
κι η κόρ' το ξε- και κόρ' του ξεσκεφάλιαζε
νιορ, μι μια χρυσή φουρκάλη, *που στου κόσμου δεν είν' άλλη.*

Κόρη πιπέρι ν έσπιρνι φύτρωσ' μαργαριτάρι
κι όλο Ρωμιοί το θέριζαν Ρωμιοί το κουβαλούσαν
κι ι βασιλιάς τ' αλώνιζι μι μια χρυσή ντουκάνη
και κόρ' του ξεσκεφάλιαζε μι μια χρυσή φουρκάλη.
Μουρή ρούσα ρούσα
γαϊτανοφρυδούσα
γαϊτανοφρυδούσα
τι τουν θέλ'ς τον άντρα
τι τουν θέλ'ς τον άντρα
αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
που σβαρνίζ' του χρόνου
που σβαρνίζ' του χρόνου
εννιά πινάκια στάρι
εννιά πινάκια στάρι
κι ένα σακί σιμπτέρι
κι ένα σακί σιμπτέρι
κάθιτι κι κλαίει
κάθιτι κι κλαίει
στην κορφή του δέντρου
στην κορφή του δέντρου
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τ' αλωνίσει
ποιος θα τ' αλωνίσει
νταϊ μένα την κουπέλα.

Μουρή ρούσα ρούσα
γαϊτανοφρυδούσα
τι τουν θέλ'ς τον άντρα
αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
που σβαρνίζ' του χρόνου
εννιά πινάκια στάρι
κι ένα σακί σιμπτέρι
κάθιτι κι κλαίει
στην κορφή του δέντρου
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τ' αλωνίσει
νταϊ μένα την κουπέλα

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοβρύση
κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοβρύση
βγήκεν ο Γιώργος να κυνηγήσει
βγήκεν ο Γιώργος να κυνηγήσει
δεν κυνηγούσε λαγούς κι ελάφια
δεν κυνηγούσε λαγούς κι ελάφια

μόν' κυνηγούσι δυο μαύρα μάτια
μόν' κυνηγούσι δυο μαύρα μάτια.
Μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
να διεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να διεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να διεις τον νέο που θα σε πάρει
να διεις τον νέο που θα σε πάρει
πάρ' τον κόρη μου αυτόν τον άντρα
πάρ' τον κόρη μου αυτόν τον άντρα
θα σε φοράει ντούμπλες και χάντρα
θα σε φοράει ντούμπλες και χάντρα.

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοβρύση
βγήκεν ο Γιώργος να κυνηγήσει
δεν κυνηγούσε λαγούς κι ελάφια
μόν' κυνηγούσι δυο μαύρα μάτια.
Μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
να διεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να διεις τον νέο που θα σε πάρει
πάρ' τον κόρη μου αυτόν τον άντρα
θα σε φοράει ντούμπλες και χάντρα.

Ντάχτιλη ντάχτιλη ντάχτιλη
ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
ντάχτιλη ντάχτιλη ντάχτιλη
ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
πάει να βρει, *μωρέ ντάχτιλη*
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
του βρήκι του κουράσ' εκεί
του βρήκι του, *μωρέ ντάχτιλη*
του βρήκι του κουράσ' εκεί
του βρήκι του κουράσ' εκεί.
Μαρία μ' γω σι αγαπώ
Μαρία μ' γω, *μωρέ ντάχτιλη*
Μαρία μ' γω σι αγαπώ
Μαρία μ' γω σι αγαπώ
μα ντρέπομαι να σι το πω
μα ντρέπομαι, *μωρέ ντάχτιλη*
μα ντρέπομαι να σι το πω

μα ντρέπομαι να σι το πω.

Ντάχτιλη ντάχτιλη ντάχτιλη
ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
του βρήκι του κουράσ' εκεί.
Μαρία μ' γω σι αγαπώ
μα ντρέπομαι να σι το πω.
Τύφλα σας ματά-να-κια μ'
στον κοντόν τον ά-να-ντρα
στον κοντόν τον ά-να-ντρα
σ' αυτόν τον σβαρνοκά-να-λτσα
σ' αυτόν τον σβαρνοκά-να-λτσα
που έσπιρνι το χρόνον
που έσπιρνι το χρόνον
ένα πινάκ' σιτά-να-ρι
το έσπιρνι κι εκεί-νι-νο
στην κορφή στα δέ-νε-ντρα
στην κορφή στα δέ-νε-ντρα
κι στα κορφοντά-να-λια.
΄Εκατσ' η ρούσα κλαί-νε-ει
κι μοιριλογά-να-ει
ποιος θα του θιρί-νι-σει
ποιος θα τ' αλωνί-νι-σει.
Πιάνιν οι ορακτσήδες
κι δέκα χαρματζή-νι-δες
πιάνιν οι ορακτσήδες
κι δέκα χαρματζή-νι-δες
το θέρ'σαν τ' αποθέ-νε-ρ'σαν
τ' αλών'σαν τ' απαλώ-νο-ν'σαν
το 'ριξαν στ' αμπά-να-ρι
μανιώθ'καν τα ποντί-νι-κια
μανιώθ'καν τα ποντί-νι-κια
κι τα ποντικά-να-κια
το 'φαγαν το σιτά-να-ρι
κι άδειασε τ' αμπά-να-ρι
έκατσε η ρούσα κλαί-νε-ει
κι μοιριλογά-να-ει
και μοιριλογά-να-ει
π' άδειασε τ' αμπά-να-ρι.

Τύφλα σας ματάκια μ'
στον κοντόν τον άντρα
σ' αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
που έσπιρνι το χρόνον

ένα πινάκ' σιτάρι
το έσπιρνι κι εκείνο
στην κορφή στα δέντρα
κι στα κορφοντάλια.
΄Εκατσ' η ρούσα κλαίει
κι μοιριλογάει
ποιος θα του θιρίσει
ποιος θα τ' αλωνίσει.
Πιάνιν οι ορακτσήδες
κι δέκα χαρματζήδες
το θέρ'σαν τ' αποθέρ'σαν
τ' αλών'σαν τ' απαλών'σαν
το 'ριξαν στ' αμπάρι
μανιώθ'καν τα ποντίκια
κι τα ποντικάκια
το 'φαγαν το σιτάρι
κι άδειασε τ' αμπάρι
έκατσε η ρούσα κλαίει
κι μοιριλογάει
π' άδειασε τ' αμπάρι.

΄Ενα μιρί μιρίτσικο σαββατογεννημένο
την Κυριακίτσα το πρωί θα πα να το βαφτίσουν
κι η μάνα του ευχίζονταν με τις ευχές στα χέρια.
Φίλοι μ' καλώς σας βρήκαμε και φέτος και του χρόνου
με τη λαμπρή την Πασχαλιά με τον καλόν τον λόγο.
΄Ενας ψηλός παλίκαρος όμορφο παλικάρι
βαστάει μαντίλι στο λαιμό εννιά λογής μετάξι
που δέντρο-δέντρο περπατεί να μην τον κάψ' ο ήλιος
ψηλό βουνό ανέβαινε στον κάμπο κατεβαίνει
να μάσει τζιουρτζιουλόλουδα να κάνει τρεις φουντάκες
την μια να δώσ' τη μάνα του την άλλ' την αδερφή του
την τρίτη την καλύτερη να δώσει στην καλή του.
Μάνα μ' την κ'σή σ' κι τ'ν αργυρή σ' μάνα μ' την κανακάρα σ'
την έλουζες τη χτένιζες και στο σχολειό τη στέλνεις
κι ο δάσκαλος την έδερνε με μια ασημένια βέργα.
Καλή μ' πού είναι τα γράμματα σ' καλή μ' πού είναι κι ο νους σου.
Τα γράμματα μες στο χαρτί κι ο νους μου πέρα δέρνει
πέρα πέρα στις όμορφες πέρα στις καραγκιόζες
που 'χουν το μάτι σαν ελιά το φρύδι σα γαϊτάνι.
Ζουρμπό- Ζουρμπόπουλος μ' ένα κορίτσ'
μ' ένα μαναχοκόρ'τσου
μ' ένα μαναχοκόρ'τσου
θιαμάζουνταν θιαμάζουνταν λοΐζουνταν
σε ποιόνα να τη δώσει
σε ποιόνα να τη δώσει
κι τ'ς Αρβαν'κιώτ' κι τ'ς Αρβαν'τιώτ' την έδωνε
κι τ'ς Αρβαν'τιώτ' τη δίνει
κι τ'ς Αρβαν'τιώτ' τη δίνει.

Σίρμω μ' ήρθε Σίρμω μ' ήρθεν ανδράδερφος σ'
ανδράδερφος σ' ο Δρόσος
Σίρμω μ' 'ρεβωνιασμένη
σου φέρ' αρμά- σου φέρ' αρμάθα τα φλουριά
αρμάθα τ'ς μουντιέδις
αρμάθα κι τις ντούμπλες.
Φωτιά να κάψ' φωτιά να κάψει τα φλουριά
φωτιά τους μουντιέδις
Σίρμω μ' 'ρεβωνιασμένη
δε θέλω γω δε θέλω γω τον Αρβαν'τιώτ'
θα πάρω Γιαουπιώτη
θα πάρω Γιαουπιώτη.
Κι η μάνα τ'ς δε κι η μάνα τ'ς δεν την έδωνε
κι η μάνα τ'ς δεν τη δίνει
Σίρμω μ' 'ρεβωνιασμένη
κι η μάνα τ'ς δεν τη δίνει
Σίρμω μ' 'ρεβωνιασμένη.

Ζουρμπόπουλος μ' ένα κορίτσ' μ' ένα μαναχοκόρ'τσου
θιαμάζουνταν λοΐζουνταν σε ποιόνα να τη δώσει
κι τ'ς Αρβαν'τιώτ' την έδωνε κι τ'ς Αρβαν'τιώτ' τη δίνει.
Σίρμω μ' ήρθεν ανδράδερφος σ' ανδράδερφος σ' ο Δρόσος
σου φέρ' αρμάθα τα φλουριά αρμάθα κι τις ντούμπλες.
Φωτιά να κάψει τα φλουριά φωτιά τους μουντιέδις
δε θέλω γω τον Αρβαν'τιώτ' θα πάρω Γιαουπιώτη.
Κι κι η μάνα τ'ς δεν την έδωνε κι η μάνα τ'ς δεν τη δίνει.
Μαρούδα κατιβαί-νε-νει
στο ρέμα να λευκά-να-νει
πιρνάν' αραμπατζή-νι-δες
και την καλημερνά-να-νε.
Καλημέρα Μαρού- Μαρούδα μου.
Καλώς τ'ς αραμπατζή-νι-δες
καλημέρα Μαρού- Μαρούδα μου
καλώς τ'ς αραμπατζή-νι-δες.
΄Ελα έλα Μαρού- Μαρούδα μου
έλα να σι κιράσουμι
έλα έλα Μαρού- Μαρούδα μου
έλα να σι κιράσουμι.
Δε θέλω το ρακί σας
ούτε και το κρασί σας
δε θέλω το ρακί σας
ούτε και το κρασί σας
θέλω το πα-, *Μαρού- Μαρούδα μου*
θέλω το παλικά-να-ρι
θέλω το παλικά-να-ρι
που έχει τα βουβά-να-λια

που έχει τα, *Μαρού- Μαρούδα μου*
που έχει τα βουβά-να-λια
που έχει τα βουβά-να-λια
με τ'ς τσούκνες στα κιοφά-να-λια.

Μαρούδα κατιβαίνει
στο ρέμα να λευκάνει
πιρνάν' αραμπατζήδες
και την καλημερνάνε.
Καλημέρα Μαρούδα μου.
Καλώς τ'ς αραμπατζήδες.
΄Ελα έλα Μαρούδα μου
έλα να σι κιράσουμι.
Δε θέλω το ρακί σας
ούτε και το κρασί σας
θέλω το παλικάρι
που έχει τα βουβάλια
με τ'ς τσούκνες στα κιοφάλια.

Σαρανταπέντε μάστοροι, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
κι εξήντα μαθητούδια, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
κι εξήντα μαθητούδια, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
γιοφύρι καταπιάστηκαν, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
γιοφύρ' δε θα στιριώσουν, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
γιοφύρ' δε θα στιριώσουν, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
οληµερίτσα δούλευαν, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
το βράδυ βράδ' γκριμούσε, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
το βράδυ βράδ' γκριμούσε, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
πουλάκι πάει κι κόνιψι, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
δεν κελαηδούσε σαν πουλί, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
μ' ανθρώπινη λαλίτσα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
μ' ανθρώπινη λαλίτσα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*.
Όσου δεν φάει ν άνθρωπο, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
γιοφύρ' δε θα στιργιώσει, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
γιοφύρ' δε θα στιργιώσει, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
θα φάει του μάστορ' την καλή, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
του μάστορ' τη γυναίκα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
του μάστορ' τη γυναίκα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*.
Τα μαθητούδια τ' έστιλνι, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
να παν να τη φωνάξουν, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
να παν να τη φωνάξουν, *Βέργω μ' καμαρωμένη*.
Καλημέρα σου μάστορά μ', *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*

κι τι με καλοκράζεις, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
κι τι με καλοκράζεις, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*
Το δαχτυλίδι μ' έπισι, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*
Αρχίν'σαν πέτρες σα βροχή, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
κι οβίδες σα χαλάζι, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
κι οβίδες σα χαλάζι, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*
Ως τρέμει το κορμάκι μου, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
να τρέμει το γιοφύρι, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
να τρέμει το γιοφύρι, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
ως τρέχ' το αιματάκι μου, *καμάρω Βέργω μ' λυγερή*
να τρέχουν κι οι διαβάτες, *Βέργω μ' καμαρωμένη*
να τρέχουν κι οι διαβάτες, *Βέργω μ' καμαρωμένη.*

Σαρανταπέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητούδια
γιοφύρι καταπιάστηκαν γιοφύρ' δε θα στιριώσουν
οληµερίτσα δούλευαν το βράδυ βράδ' γκριμούσε
πουλάκι πάει κι κόνιψι στην πρώτη την καμάρα
δεν κελαηδούσε σαν πουλί μ' ανθρώπινη λαλίτσα.
Όσου δεν φάει ν άνθρωπο γιοφύρ' δε θα στιργιώσει
θα φάει του μάστορ' την καλή του μάστορ' τη γυναίκα.
Τα μαθητούδια τ' έστιλνι να παν να τη φωνάξουν.
Καλημέρα σου μάστορά μ' κι τι με καλοκράζεις.
Το δαχτυλίδι μ' έπισι στην πρώτη την καμάρα.
Αρχίν'σαν πέτρες σα βροχή κι οβίδες σα χαλάζι.
Ως τρέμει το κορμάκι μου να τρέμει το γιοφύρι
ως τρέχ' το αιματάκι μου να τρέχουν κι οι διαβάτες.

'Π' άρχοντα σπίτια βγαίνουμε σ' αρχοντικά θα πάμε
μαρ' κορτο- κορτοπούλα γκιουζέλ καστιρνοπούλα
τα παραθύρια μι γυαλιά μι κόκκινα παρμάκια
πιρνούσα έρμος να τη δω και πίνω τα φαρμάκια
πιρνούσα έρμος να τη δω και πίνω τα φαρμάκια.

'Π' άρχοντα σπίτια βγαίνουμε σ' αρχοντικά θα πάμε
τα παραθύρια μι γυαλιά μι κόκκινα παρμάκια
πιρνούσα έρμος να τη δω και πίνω τα φαρμάκια.

Σαράντα μέ-νε-ρες έχουμε Χριστόν που καρτερούμε
κι απ' τις σαρά-να-ντα κι ύστερα θέλω να τραγουδήσω.
Χριστούγεννα-να Χριστούγεννα τώρα Χριστός γεννιέται
γεννιέται και νε βαφτίζεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλ' το τρώ-νο-νε οι άρχοντες το γάλα οι αφεντάδες

και μεις θα σας τραγουδήσουμε Χριστός να σας φυλάει.
Σ' αυτό το σπί-νι-τι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύ-νι-ρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει.

- Κι από χρόνου!

Σαράντα μέρες έχουμε Χριστόν που καρτερούμε
κι απ' τις σαράντα κι ύστερα θέλω να τραγουδήσω.
Χριστούγεννα Χριστούγεννα τώρα Χριστός γεννιέται
γεννιέται και βαφτίζεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλ' το τρώνε οι άρχοντες το γάλα οι αφεντάδες
και μεις θα σας τραγουδήσουμε Χριστός να σας φυλάει.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει.

- Κι από χρόνου.

Μαρή κο-, *μαρ' μπέλα Ράντου μ'*
μαρή κορτο- κορτοπούλα
μαρή κο-, *μαρ' μπέλα Ράντου μ'*
μαρή κορτο- κορτοπούλα
μαρή κορτο- κορτοπούλα
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
μαρή κορτο- κορτοπούλα
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
κι γκιουζέλ, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
κι γκιουζέλ, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
κι γκιουζέλ καστερνοπούλα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι γκιουζέλ καστερνοπούλα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
ποιος σι λέει, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
πως δε σε παίρνω
ποιος σι λέει, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
πως δε σε παίρνω
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι έβαλες τα λερωμένα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι έβαλες τα λερωμένα
κι έβαλες, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι έβαλες τα λερωμένα
κι έβαλες, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι έβαλες τα λερωμένα
κι έβαλες τα λερωμένα

κι τα λεροσκουριασμένα σ'
κι τα λε-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
κι τα λε-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
ρίξι κά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι έλα βάλ' τα κεντημένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι έλα βάλ' τα κεντημένα σ'
κι έλα βά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
κι έλα βά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
έλα βράδυ στον οντά μου
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
έλα βράδυ στον οντά μου
έλα βρά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
έλα βράδυ στον οντά μου
έλα βρά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
έλα βράδυ στον οντά μου
έλα βράδυ στον οντά μου
έχω πέρδικα ψημένη
έλα βράδυ στον οντά μου
έχω πέρδικα ψημένη
έχω πέ-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
έχω πέρδικα ψημένη
έχω πέ-, *μωρ' μπέλα Ράντω μ'*
έχω πέρδικα ψημένη
έχω πέρδικα ψημένη
κι γλυκό κρασί σα μέλι
έχω πέρδικα ψημένη
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι γλυκό, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι γλυκό, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι να φάμε κι να πιούμε
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι να φάμε κι να πιούμε

κι να φά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι να φάμε και να πιούμε
κι να φά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι να φάμε και να πιούμε
κι να φάμε κι να πιούμε
κι να γλυκοκοιμηθούμε
κι να φάμε κι να πιούμε
κι να γλυκοκοιμηθούμε.

Μαρή κορτο- κορτοπούλα
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι έβαλες τα λερωμένα
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι έλα βάλ' τα κεντημένα σ'
έλα βράδυ στον οντά μου
έχω πέρδικα ψημένη
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι να φάμε κι να πιούμε
κι να γλυκοκοιμηθούμε.

Τραντάφλης τσομπά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης τσομπάνος ήτανε
Τραντάφλης τσομπά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης τσομπάνος ήτανε
τα πρόβατα βοσκούσι, *Τραντάφλη μου*
τα πρόβατα βοσκούσι, *σαρμπέζη μου*
τα πρόβατα βοσκούσι, *Τραντάφλη μου*
τα πρόβατα βοσκούσι, *σαρμπέζη μου*
και τ' Αϊ-Χριστού, *Τραντάφλη μου*
και τ' Αϊ-Χριστού το σύναρο
και τ' Αϊ-Χριστού, *Τραντάφλη μου*
και τ' Αϊ-Χριστού το σύναρο
και τ' Αϊ-Χριστού τ'ς γιορτάδες, *Τραντάφλη μου*
και τ' Αϊ-Χριστού τ'ς γιορτάδες, *σαρμπέζη μου*
και τ' Αϊ-Χριστού τ'ς γιορτάδες, *Τραντάφλη μου*
και τ' Αϊ-Χριστού τ'ς γιορτάδες, *σαρμπέζη μου*

Τραντάφλης στη μά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης στη μάνα τ' πάινε
Τραντάφλης στη μά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης στη μάνα τ' πάινε
ψωμί πααίν' να πάρει, *Τραντάφλη μου*
ψωμί πααίν' να πάρει, *σαρμπέζη μου*
ψωμί πααίν' να πάρει, *Τραντάφλη μου*
ψωμί πααίν' να πάρει, *σαρμπέζη μου*
κι παίρ' ψωμί, *Τραντάφλη μου*
κι παίρ' ψωμί κι παίρ' φαΐ
κι παίρ' ψωμί, *Τραντάφλη μου*
κι παίρ' ψωμί κι παίρ' φαΐ
και έναν αρκά χορτάρι, *Τραντάφλη μου*
κι έναν αρκά χορτάρι, *σαρμπέζη μου*
και έναν αρκά χορτάρι, *Τραντάφλη μου*
κι έναν αρκά χορτάρι, *σαρμπέζη μου*
κι πάει σιμά, *Τραντάφλη μου*
κι πάει σιμά κι πάει κουντά
κι πάει σιμά, *Τραντάφλη μου*
κι πάει σιμά κι πάει κουντά
ως του βαθύ του ρέμα, *Τραντάφλη μου*
ως του βαθύ του ρέμα, *λεβέντη μου*
ως του βαθύ του ρέμα, *Τραντάφλη μου*
ως του βαθύ του ρέμα, *λεβέντη μου*
κι οι ντουσμαναίοι, *Τραντάφλη μου*
κι οι ντουσμαναίοι τουν βίγλιζαν
κι οι ντουσμαναίοι, *Τραντάφλη μου*
κι οι ντουσμαναίοι τουν βίγλιζαν
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *Τραντάφλη μου*
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *σαρμπέζη μου*
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *Τραντάφλη μου*
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *σαρμπέζη μου*
μια μολυβιά, *Τραντάφλη μου*
μια μολυβιά τούν έδωσαν
μια μολυβιά, *Τραντάφλη μου*
μια μολυβιά τούν έδωσαν
ανάμισα στα στήθια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα στήθια, *σαρμπέζη μου*
ανάμισα στα στήθια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα στήθια, *σαρμπέζη μου*
κι μέτα τουν, *Τραντάφλη μου*
κι μέτα τουν διφτέρωσαν
κι μέτα τουν, *Τραντάφλη μου*
κι μέτα τουν διφτέρωσαν
ανάμισα στα φρύδια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα φρύδια, *σαρμπέζη μου*
ανάμισα στα φρύδια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα φρύδια, *σαρμπέζη μου*.

Τραντάφλης τσομπάνος ήτανε
τα πρόβατα βοσκούσι
και τ' Αϊ-Χριστού το σύναρο
και τ' Αϊ-Χριστού τ'ς γιορτάδες
Τραντάφλης στη μάνα τ' πάινε
ψωμί πααίν' να πάρει
κι παίρ' ψωμί κι παίρ' φαΐ
κι έναν αρκά χορτάρι
κι πάει σιμά κι πάει κουντά
ως του βαθύ του ρέμα
κι οι ντουσμαναίοι τουν βίγλιζαν
βιγλίζουν να τουν χάσουν
μια μολυβιά τουν έδωσαν
ανάμισα στα στήθια
κι μετά τουν διφτέρωσαν
ανάμισα στα φρύδια.

Τι να κάν' ου έρημος που 'χου κακιά γυναίκα
του Γινάρ' κι του Φλιβάρ' μ' έστιλνι στου θέρου
τι να κάν' ου έρημος που 'χου κακιά γυναίκα
του Γινάρ' κι του Φλιβάρ' μ' έστιλνι στου θέρου
του Γινάρ' κι του Φλιβάρ' μ' έστιλνι στου θέρου
πέντι κάπις μ' έδωνι κι οχτώ διρπάνια
του Γινάρ' κι του Φλιβάρ' μ' έστιλνι στου θέρου
πέντι κάπις μ' έδωνι κι οχτώ διρπάνια
πέντι κάπις μ' έδωνι κι οχτώ διρπάνια
δικαοχτώ παλαμαριές κι άιντι στου θέρου
πέντι κάπις μ' έδωνι κι οχτώ διρπάνια
δικαοχτώ παλαμαριές κι άιντι στου θέρου
δικαοχτώ παλαμαριές κι άιντι στου θέρου
όλη μέρα θέριζα μι βροχές μι χιόνια
δικαοχτώ παλαμαριές κι άιντι στου θέρου
όλη μέρα θέριζα μι βροχές μι χιόνια
όλη μέρα θέριζα μι βροχές μι χιόνια
κι του βράδυ γύριζα σα νοικοκύρης
όλη μέρα θέριζα μι βροχές μι χιόνια
κι του βράδυ γύριζα σα νοικοκύρης
κι του βράδυ γύριζα σα νοικοκύρης
βρίσκου τη νοικοκυρά ν απού μαγειρεύει
κι του βράδυ γύριζα σα νοικοκύρης
βρίσκου τη νοικοκυρά ν απού μαγειρεύει
βρίσκου τη νοικοκυρά ν απού μαγειρεύει
μπουλντουτζούμια έψηνι κι λαγονπερδίκια
βρίσκου τη νοικοκυρά ν απού μαγειρεύει
μπουλντουτζούμια έψηνι κι λαγονπερδίκια
μπουλντουτζούμια έψηνι κι λαγονπερδίκια
άπλωσα κι γω ου καημένους σα νοικοκύρης

μπουλντουτζούμια έψηνι κι λαγονπερδίκια
άπλωσα κι γω ου καημένους σα νοικοκύρης
άπλωσα κι γω ου καημένους σα νοικοκύρης
παίρν' του γκουτζουχούλιαρου μια δυο στο χέρι
άπλωσα κι γω ου καημένους σα νοικοκύρης
παίρν' του γκουτζουχούλιαρου μια δυο στο χέρι
παίρν' του γκουτζουχούλιαρου μια δυο στο χέρι.
Δε σου λέω βρε κερατά βρε πεζαβέγκη
παίρν' του γκουτζουχούλιαρου μια δυο στο χέρι
δε σου λέω βρε κερατά βρε πεζαβέγκη
δε σου λέω βρε κερατά βρε πεζαβέγκη
όντα 'χω γω τους φίλους μου μέσα να μη μπαίνεις
δε σου λέω βρε κερατά βρε πεζαβέγκη
όντα 'χω γω τους φίλους μου μέσα να μη μπαίνεις
όντα 'χω γω τους φίλους μου μέσα να μη μπαίνεις
όντα 'χω τις φιλ'νάδες μου έξω να μη βγαίνεις
όντα 'χω γω τους φίλους μου μέσα να μη μπαίνεις
όντα 'χω τις φιλ'νάδες μου έξω να μη βγαίνεις.

Τι να κάν' ου έρημος που 'χου κακιά γυναίκα
του Γινάρ' κι του Φλιβάρ' μ' έστιλνι στου θέρου
πέντι κάπις μ' έδωνι κι οχτώ διρπάνια
όλη μέρα θέριζα μι βροχές μι χιόνια
κι του βράδυ γύριζα σα νοικοκύρης
βρίσκου τη νοικοκυρά ν απού μαγειρεύει
μπουλντουτζούμια έψηνι κι λαγονπερδίκια
άπλωσα κι γω ου καημένους σα νοικοκύρης
παίρν' του γκουτζουχούλιαρου μια δυο στο χέρι.
Δε σου λέω βρε κερατά βρε πεζαβέγκη
όντα 'χω γω τους φίλους μου μέσα να μη μπαίνεις
όντα 'χω τις φιλ'νάδες μου έξω να μη βγαίνεις.
Πού ήσαν πα-, *μωρέ παπαδιά μ'*
πού ήσαν παπαδιά μ' τα Φώτα
πού ήσαν πα-, *μωρέ παπαδιά μ'*
πού ήσαν παπαδιά μ' τα Φώτα
πού ήσαν παπαδιά μ' τα Φώτα
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν
πού ήσαν παπαδιά μ' τα Φώτα
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν
κι στουν ά-, *μωρέ παπαδιά μ'*
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν
κι στουν ά-, *μωρέ παπαδιά μ'*
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν.
΄Ημαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν
ήμαν πίσου στ' Άγιο Δήμα

ήμαν πί-, *μωρέ παπαδιά*
ήμαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
ήμαν πί-, *μωρέ παπαδιά μ'*
ήμαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
ήμαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
ήμαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
που ξιφού-, *μωρέ παπαδιά μ'*
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
που ξιφού-, *μωρέ παπαδιά μ'*
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
πέντι μήνις έν' αδράχτι
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
πέντι μήνις έν' αδράχτι
πέντι μή-, *μωρέ παπαδιά*
πέντι μήνις έν' αδράχτι
πέντι μή-, *μωρέ παπαδιά*
πέντι μήνις έν' αδράχτι
πέντι μήνις έν' αδράχτι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
πέντι μήνις έν' αδράχτι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι.
κι άλλις πέ-, *μωρέ παπαδιά μ'*
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
κι άλλις πέ-, *μωρέ παπαδιά μ'*
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
το 'μασα ένα κουβάρι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
το 'μασα ένα κουβάρι
το 'μασα, *μωρέ παπαδιά μ'*
το 'μασα ένα κουβάρι
το 'μασα, *μωρέ παπαδιά μ'*
το 'μασα ένα κουβάρι
το 'μασα ένα κουβάρι
σαν της κότας τού κιφάλι
το 'μασα ένα κουβάρι
σαν της κότας τού κιφάλι
σαν της κό-, *μωρέ παπαδιά μ'*
σαν της κότας τού κιφάλι
σαν της κό-, *μωρέ παπαδιά μ'*
σαν της κότας τού κιφάλι
σαν της κότας τού κιφάλι
τού κριμά μες στου κιλάρι
σαν της κότας τού κιφάλι
τού κριμά μες στου κιλάρι
του κριμά-, *μωρέ παπαδιά μ'*

του κριμά μες στο κιλάρι
του κριμά-, *μωρέ παπαδιά μ'*
του κριμά μες στο κιλάρι
του κριμά μες στου κιλάρι
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
του κριμά μες στου κιλάρι
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
μπαίνει βγαί-, *μωρέ παπαδιά μ'*
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
μπαίνει βγαί-, *μωρέ παπαδιά μ'*
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
τουν χτυπάει στου κιφάλι
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
τουν χτυπάει στου κιφάλι.

Πού ήσαν παπαδιά μ' τα Φώτα
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν.
΄Ημαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
πέντι μήνις έν' αδράχτι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
το 'μασα ένα κουβάρι
σαν της κότας τού κιφάλι
του κριμά μες στο κιλάρι
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
τουν χτυπάει στου κιφάλι.
Κουρίτσα να κουρίτσα να
κουρίτσα να χουρέψουμι
κουρίτσα να κουρίτσα
να κουρίτσα να χουρέψουμι
κουρίτσα να χουρέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
κουρίτσα να χουρέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
κι τραχανά κι τραχανά
κι τραχανά να κλέψουμι
κι τραχανά κι τραχανά
κι τραχανά να κλέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
σα πού τον μαγειρέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
σα πού τον μαγειρέψουμι
σα πού τον μα- σ απού τον μα-
σα πού τον μαγειρέψουμι
σα πού τον μα- σ απού τον μα-
σα πού τον μαγειρέψουμι

σα πού τον μαγειρέψουμι
στου κιχαγιά μας τον οντά
σ απού τον μαγειρέψουμι
στου κιχαγιά μας τον οντά
στου κιχαγιά στου κιχαγιά
στου κιχαγιά μας τον οντά
στου κιχαγιά στου κιχαγιά
στου κιχαγιά μας τον οντά
στου κιχαγιά μας τον οντά
πόχει τα χλιάρια στου ντρουβά
στου κιχαγιά μας τον οντά
πόχει τα χλιάρια στου ντρουβά
πόχει τα χλιά- πόχει τα χ'λιά-
πόχει τα χλιάρια στου ντρουβά
πόχει τα χλιά- πόχει τα χ'λιά-
πόχει τα χλιάρια στου ντρουβά
πόχει τα χλιάρια στου ντρουβά
και τα σουμούνια στη γριντιά
πόχει τα χλιάρια στου ντρουβά
και τα σουμούνια στη γριντιά
κι τα σουμού- κι τα σουμού-
κι τα σουμούνια στη γριντιά
κι τα σουμού- κι τα σουμού-
κι τα σουμούνια στη γριντιά
κι τα σουμούνια στη γριντιά
κουρίτσα να χουρέψουμι
κι τα σουμούνια στη γριντιά
κουρίτσα να χουρέψουμι.

Κουρίτσα να χουρέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
σα πού σα πού τον μαγειρέψουμι
στου κιχαγιά μας τον οντά
πόχει τα χ'λιάρια στου ντρουβά
κι τα σουμούνια στη γριντιά
κουρίτσα να χουρέψουμι.

Ν από πάν', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
από πάν' 'πό τη Βλαχιά

ν από πάν', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
από πάν' 'πό τη Βλαχιά
ν από πάν' 'πό τη Βλαχιά
κατιβαίνει ένας πασάς
ν από πάν' 'πό τη Βλαχιά
κατιβαίνει ένας πασάς

κατιβαίν', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
κατιβαίνει ένας πασάς
κατιβαίν', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
κατιβαίνει ένας πασάς
κατιβαίν' ένας πασάς
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
κατιβαίν' ένας πασάς
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
σέρν' χαρτιά, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
σέρν' χαρτιά, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
καλαμάρ' στου ζ'νάρι του
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου
του καλαμάρ' στου ζ'νάρι του
καλαμάρ', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
καλαμάρι στου ζ'νάρι του
καλαμάρ', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
καλαμάρι στου ζ'νάρι του
καλαμάρ' στου ζ'νάρι του
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
καλαμάρ' στου ζ'νάρι του
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
τα χαρτιά, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
τα χαρτιά, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
σούκτι νιες να πέσιτι
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
σούκτι νιες να πέσιτι
σούκτι νιες, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
σούκτι νιες να πέσιτι
σούκτι νιες, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
σούκτι νιες να πέσιτι
σούκτι νιες να πέσιτι
κι γριές να γνέσιτι
σούκτι νιες να πέσιτι
κι γριές να γνέσιτι
κι γριές, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
κι γριές να γνέσιτι
κι γριές, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
κι γριές να γνέσιτι
κι γριές να γνέσιτι.
Τ' άκουσι κι μια γριά
κι γριές να γνέσιτι
τ' άκουσι κι μια γριά
τ' άκουσι, *ντιλμπέρη μ' ιμά*

τ' άκουσι κι μια γριά
τ' άκουσε, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
τ' άκουσι κι μια γριά
τ' άκουσι και μια γριά
γύριψι να παντρευτεί
[βάζει δό-, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
βάζει δόντια 'πό κρανιά
βάζει δόντια 'πό κρανιά
π' αλογο-ν-ουρά μαλλιά.]

Ν από πάν' 'πό τη Βλαχιά

κατιβαίνει ένας πασάς
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
καλαμάρι στου ζ'νάρι του
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
σούκτι νιες να πέσιτι
κι γριές να γνέσιτι.
Τ' άκουσι κι μια γριά
γύριψι να παντρευτεί
[βάζει δόντια 'πό κρανιά
π' αλογο-ν-ουρά μαλλιά.]

Δυο βασιλιάδις κάθονταν
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
δυο βασιλιάδις κάθονταν
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
στην άκρη στη θάλασσα
έλα μαυρομάτούσα μ' έλα
στην άκρη στη θαλάσσα
έλα μαυρομάτούσα μ' έλα
ένας πινεύει τ' άσπρα του
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
ένας πινεύει τ' άσπρα του
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
κι άλλος τα φλουρούδια τ'
έλα μαυρομάτούσα μ' έλα
κι άλλος τα φλουρούδια τ'
έλα μαυρομάτούσα μ' έλα
πινεύτηκε τ' Αρμένου ο γιος
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
πινεύτηκε τ' Αρμένου ο γιος
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
στη θάλασσα να πλέξει
έλα μαυρομάτούσα μ' έλα
στη θάλασσα να πλέξει
έλα μαυρομάτούσα μ' έλα

βασίλισσα τουν έκραζι
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
βασίλισσα τουν έκραζι
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
’πό πάν’ ’πό τα σαράια
έλα μαυροματούσα μ’ έλα
’πό πάν’ ’πό τα σαράϊα
έλα μαυροματούσα μ’ έλα.
Κι σα θα πλέξ’ς Αρμένου γιε
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
κι σα θα πλέξ’ς Αρμένου γιε
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
γαμπρό θε να σε κάμω
έλα μαυροματούσα μ’ έλα
γαμπρό θε να σε κάμω
έλα μαυροματούσα μ’ έλα.
Ξιντύθ’κι ξιπολήθηκι
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
ξιντύθ’κι ξιπολήθηκε
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
στη θάλασσα να πλέξει
έλα μαυροματούσα μ’ έλα
στη θάλασσα να πλέξει
έλα μαυροματούσα μ’ έλα.
Σαράντα μέρις έπλιγε
κοντοχαϊμαδούλου λεμονιά
σαράντα μέρις έπλιγε
κοντοχαϊμαδούλου λεμονιά
γελώντας τραγουδώντας
έλα μαυροματούσα μ’ έλα
γελώντας τραγουδώντας
έλα μαυροματούσα μ’ έλα
κι απ’ τις σαράντα κι ύστιρα
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
κι απ’ τις σαράντα κι ύστιρα
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
κλαίει κι αναστενάζει
έλα μαυροματούσα μ’ έλα
κλαίει κι αναστενάζει
έλα μαυροματούσα μ’ έλα.

Δυο βασιλιάδις κάθονταν
στην άκρη στη θάλασσα
ένας πινεύει τ’ άσπρα του
κι άλλος τα φλουρούδια τ’
πινεύτηκε τ’ Αρμένου ο γιος

στη θάλασσα να πλέξει
βασίλισσα τουν έκραζι
'πό πάν' 'πό τα σαράια.
Κι σα θα πλέξ'ς Αρμένου γιε
γαμπρό θε να σε κάμω
Ξιντύθ'κι ξιπολήθηκι
στη θάλασσα να πλέξει.
Σαράντα μέρις έπλιγε
γελώντας τραγουδώντας
κι απ' τις σαράντα κι ύστιρα
κλαίει κι αναστενάζει.

Μια Πασχαλιά, *πουλάκι μου*
μια Πασχαλιά κι μια Λαμπρή
μια Πασχαλιά, *πουλάκι μου*
μια Πασχαλιά κι μια Λαμπρή
μια 'πίσημην ημέρα, *πουλάκι μου*
μια 'πίσημην ημέρα, *Αλέξαντρι*
μια 'πίσημην ημέρα, *πουλάκι μου*
μια 'πίσημην ημέρα, *Αλέξαντρι*
μάνα ν υγιό, *πουλάκι μου*
μάνα ν υγιόν ηστόλιζι
μάνα ν υγιό, *πουλάκι μου*
μάνα ν υγιό ν ηστόλιζι
Σαββάτον όλη μέρα, *πουλάκι μου*
Σαββάτον όλη μέρα, *ν Αλέξαντρι*
Σαββάτον όλη μέρα, *πουλάκι μου*
Σαββάτον όλη μέρα, *ν Αλέξαντρι*
την Κυριακί-, *πουλάκι μου*
την Κυριακίτσα το ταχύ
την Κυριακί-, *πουλάκι μου*
την Κυριακίτσα το ταχύ
θα πάει να μεταλάβει, *πουλάκι μου*
θα πάει να μεταλάβει, *ν Αλέξαντρι*
θα πάει να μεταλάβει, *πουλάκι μου*
θα πάει να μεταλάβει, *ν Αλέξαντρι.*
Μπροστά παάιν', *πουλάκι μου*
μπροστά παάιν' η μάνα του
μπροστά παάιν', *πουλάκι μου*
μπροστά παάιν' η μάνα του
κατόπιν η αδελφή του, *πουλάκι μου*
κατόπιν η αδερφή του, ν *Αλέξαντρι*
κατόπιν η αδελφή του, *πουλάκι μο*
κατόπιν η αδερφήν του, ν *Αλέξαντρι*
στη μέσ' πααίνει, *πουλάκι μου*
στη μέσ' πααίνει Αλέξαντρος
στη μέσ' πααίνει, *πουλάκι μου*
στη μέσ' πααίνει Αλέξαντρος
σα μήλο μαραμένο, *πουλάκι μου*

σα μήλο μαραμένο, *ν Αλέξαντρι*
σα μήλο μαραμένο, *πουλάκι μου*
σα μήλο μαραμένο, *ν Αλέξαντρι*
σα μήλο σα, *πουλάκι μου*
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο
σα μήλο σα, *πουλάκι μου*
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο
σαν κίτρινο λουλούδι, *πουλάκι μου*
σαν κίτρινο λουλούδι, *ν Αλέξαντρι*
σαν κίτρινο λουλούδι, *πουλάκι μου*
σαν κίτρινο λουλούδι, *ν Αλέξαντρι*
κι πάει σιμά, *πουλάκι μου*
κι πάει σιμά κι πάει κοντά
κι πάει σιμά, *πουλάκι μου*
κι πάει σιμά κι πάει κοντά
κοντά στην εκκλησία, *πουλάκι μου*
κοντά στην εκκλησία, *ν Αλέξαντρι*
κοντά στην εκκλησία, *πουλάκι μου*
κοντά στην εκκλησία, *ν Αλέξαντρι*
κι σαν τον εί-, *πουλάκι μου*
κι σαν τον είδ' η εκκλησιά
κι σαν τον εί-, *πουλάκι μου*
κι σαν τον είδ' η εκκλησιά
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξαντρι*
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξαντρι.*
Τι κρίμα έχ'ς, *πουλάκι μου*
τι κρίμα έχ'ς Αλέξαντρι
τι κρίμα έχ'ς, *πουλάκι μου*
τι κρίμα έχ'ς Αλέξαντρι
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είσαι κριματισμένος, *Αλέξαντρι*
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είσαι κριματισμένος, *Αλέξαντρι.*
Όντα ήμαν νιος, *πουλάκι μου*
όντα ήμαν νιος κι νιούτσικος
όντα ήμαν νιος, *πουλάκι μου*
όντα ήμαν νιος κι νιούτσικος
όντα ήμαν παλικάρι, *πουλάκι μου*
όντα ήμαν παλικάρι, *ν Αλέξαντρι*
όντα ήμαν παλικάρι, *πουλάκι μου*
όντα ήμαν παλικάρι, *ν Αλέξαντρι*
ιννιά παπά-, *πουλάκι μου*
ιννιά παπάδες σκότωσα
ιννιά παπά-, *πουλάκι μου*
ιννιά παπάδες σκότωσα
κι τον κουμπάρο δέκα, *πουλάκι μου*
κι τον κουμπάρο δέκα, *ν Αλέξαντρι*

κι τον κουμπάρο δέκα, *πουλάκι μου*
κι τον κουμπάρο δέκα, *ν Αλέξαντρι*
αυτό το κρί-, *πουλάκι μου*
αυτό το κρίμα έχω γω
αυτό το κρί-, *πουλάκι μου*
αυτό το κρίμα έχω γω
κι είμι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είμι κριματισμένος, *Αλέξαντρι*
κι είμι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είμι κριματισμένος, *Αλέξαντρι.*

Μια Πασχαλιά κι μια Λαμπρή μια 'πίσημην ημέρα
μάνα ν υγιόν ηστόλιζι Σαββάτον όλη μέρα
την Κυριακίτσα το ταχύ θα πάει να μεταλάβει.
Μπροστά παάιν' η μάνα του κατόπιν η αδερφή του
στη μέσ' πααίνει Αλέξαντρος σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κίτρινο λουλούδι
κι πάει σιμά κι πάει κοντά κοντά στην εκκλησία
κι σαν τον είδ' η εκκλησιά ρίχνει τα κεραμίδια.
Τι κρίμα έχ'ς Αλέξαντρι κι είσαι κριματισμένος.
Όντα ήμαν νιος κι νιούτσικος όντα ήμαν παλικάρι
ιννιά παπάδες σκότωσα κι τον κουμπάρο δέκα
αυτό το κρίμα έχω γω κι είμι κριματισμένος.

Τ'ς Πασχαλιάς, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
τ'ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
τ'ς Πασχαλιάς, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
τ'ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
τ'ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι έρημη αστένεια
τ'ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι έρημη αστένεια
ξέβηκε, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
ξέβηκι έρημη αστένεια
ξέβηκι, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
ξέβηκι έρημη αστένεια
ξέβηκι έρημη αστένεια
παίρνει νιες κι παντριμένις
ξέβηκι έρημη αστένεια
παίρνει νιες κι παντριμένις
παίρνει νιες, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
παίρνει νιες κι παντριμένις
παίρνει νιες, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
παίρνει νιες κι παντριμένις
παίρνει νιες κι παντριμένις
δικαοχτώχρονις κοπέλις

παίρνει νιες κι παντριμένις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
δικαοχτώ, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
δικαοχτώχρονις κοπέλις
δικαοχτώ, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
δικαοχτώχρονις κοπέλις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
πάει κι παίρ' τ'ν Αλεξάντρω
δικαοχτώχρονις κοπέλις
πάει κι παίρει τ'ν Αλεξάντρω
πάει κι παίρ', *μαρή Αλεξάντρω μ'*
πάει κι παίρει τ'ν Αλεξάντρω
πάει κι παίρ', *μαρή Αλεξάντρω μ'*
πάει κι παίρει τ'ν Αλεξάντρω
πάει κι παίρει τ'ν Αλεξάντρω
ν απού ήταν 'ρεβωνιασμένη
πάει κι πήρε τ'ν Αλεξάντρω
ν απού ήταν 'ρεβωνιασμένη
ν απού ήταν, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
ν απού ήταν 'ρεβωνιασμένη
ν απού ήταν, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
ν απού ήταν 'ρεβωνιασμένη
ν απού ήταν 'ρεβωνιασμένη
κι στο Σκίκιο δομένη
ν απού ήταν 'ρεβωνιασμένη
κι στο Σκίκιο δομένη
κι στο Σκί-, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
κι στο Σκίκιο δομένη
κι στο Σκί-, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
κι στο Σκίκιο δομένη
κι στο Σκίκιο δομένη
'πόμναν τα ρουχάκια τ'ς έρμα
κι στο Σκίκιο δομένη
'πόμναν τα ρουχάκια τ'ς έρμα
'πόμναν τα, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
'πόμναν τα ρουχάκια τ'ς έρμα
'πόμναν τα, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
'πόμναν τα ρουχάκια τ'ς έρμα
'πόμναν τα ρουχάκια τ'ς έρμα
έρμα 'πόμναν κι παντέρμα
'πόμναν τα ρουχάκια τ'ς έρμα
έρμα 'πόμναν κι παντέρμα
έρμα 'πό-, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
έρμα 'πόμναν και παντέρμα
έρμα 'πό-, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
έρμα 'πόμναν και παντέρμα
έρμα 'πόμναν κι παντέρμα
στο σιντούκι κλειδουμένα
έρμα 'πόμναν κι παντέρμα

στο σιντούκι κλειδουμένα.

Τ'ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι έρημη αστένεια
παίρνει νιες κι παντριμένις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
πάει κι παίρ' τ'ν Αλεξάντρω
ν απού ήταν 'ρεβωνιασμένη
κι στο Σκίκιο δομένη
'πόμναν τα ρουχάκια τ'ς έρμα
έρμα 'πόμναν κι παντέρμα
στο σιντούκι κλειδουμένα.

Πότε να έρθ', *Σουλτάνα μ' ιμά*
πότε να έρθ' η άνοιξη
πότε να έρθ', *Σουλτάνα μ' ιμά*
πότε να έρθ' η άνοιξη
νερ, να 'ρθει, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να 'ρθει το καλοκαίρι
νερ, να 'ρθει, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να 'ρθει το καλοκαίρι
να πρασινί-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να πρασινίσουν τα βουνά
να πρασινί-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να πρασινίσουν τα βουνά
νερ, να λου-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να λουλουδιάσουν κάμποι
νερ, να λου-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να λουλουδιάσουν κάμποι
να βγουν τα ί-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να βγουν τα ίτσια στις βοσκές
να βγουν τα ί-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να βγουν τα ίτσια στις βοσκές
νερ, κι οι κά-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι οι κάζες μες στον κάμπο
νερ, κι οι κά-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι οι κάζες μες στον κάμπο
να βγει η Σουλτά-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να βγει η Σουλτάνα η έμορφη
να βγει η Σουλτά-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να βγει η Σουλτάνα η έμορφη
νερ, να βγει, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να βγει να σιργιανίσει
νερ, να βγει, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να βγει να σιργιανίσει
σιργιάνισε, *Σουλτάνα μ' ιμά*
σιργιάνισι κι διάυρι
σιργιάνισε, *Σουλτάνα μ' ιμά*

σιργιάνισε κι διάυρι
νερ, ’πό το, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, ’πό το ταχύ ως το βράδυ
νερ, ’πό το, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, ’πό το ταχύ ως το βράδυ
κι η μάνα της, *Σουλτάνα μ’ ιμά*
κι η μάνα της τη ρώτησι
κι η μάνα της, *Σουλτάνα μ’ ιμά*
κι η μάνα της τη ρώτησι
νερ, κι τη, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι την καλοξιτάει
νερ, κι τη, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι την καλοξιτάει.
Τ’ είδιες Σουλτά-, *Σουλτάνα μ’ ιμά*
τι είδιες Σουλτάνα μ’ κι άρισις
τ’ είδιες Σουλτά-, *Σουλτάνα μ’ ιμά*
τι ειδιες Σουλτάνα μ’ κι άρισις.
’Φτόν τον Τού-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
’φτόν τον Τούρκο το Φουντούλη
’φτόν τον Τού-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
’φτόν τον Τούρκο το Φουντούλη
’π’ τη φορεσιά, *Σουλτάνα μ’ ιμά*
’π’ τη φορεσιά τ’ τον άρισα
’π’ τη φορεσιά, *Σουλτάνα μ’ ιμά*
’π’ τη φορεσιά τ’ τον άρισα
νερ, κι απ’ τα, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι απ’ τα πολλά τραγούδια
νερ, κι απ’ τα, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι απ’ τα πολλά τραγούδια
σα μπέης παί-, *Σουλτάνα μ’ ιμά*
σα μπέης παίζει τ’ άλογο
σα μπέης παί-, *Σουλτάνα μ’ ιμά*
σα μπέης παίζει τ’ άλογο
νερ, σα τζι-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
σα τζιλιπής τη σέλα
νερ, σα τζι-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
σα τζιλιπής τη σέλα
έτσ’ παίζ’ και το, *Σουλτάνα μ’ ιμά*
έτσ’ παίζ’ και το ρωμιόπουλο
έτσ’ παίζ’ και το, *Σουλτάνα μ’ ιμά*
έτσ’ παίζ’ και το ρωμιόπουλο
νερ, μαζί, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, μαζί μι τ’ ρωμιοπούλα
νερ, μαζί, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, μαζί μι τ’ ρωμιοπούλα.

Πότε να έρθ’ η άνοιξη να ’ρθει το καλοκαίρι

να πρασινίσουν τα βουνά να λουλουδιάσουν κάμποι
να βγουν τα ίτσια στις βοσκές κι οι κάζες μες στον κάμπο
να βγει η Σουλτάνα η έμορφη να βγει να σιργιανίσει
σιργιάνισι κι διάυρι 'πό το ταχύ ως το βράδυ
κι η μάνα της τη ρώτησι κι την καλοξιτάει
Τ' είδιες Σουλτάνα μ' κι άρισις, 'φτόν τον Τούρκο το Φουντούλη
'π' τη φορεσιά τ' τον άρισα κι απ' τα πολλά τραγούδια
σα μπέης παίζει τ' άλογο σα τζιλιπής τη σέλα
έτσ' παίζ' και το ρωμιόπουλο μαζί μι τ' ρωμιοπούλα.

Μάλτα ψηλή Μάλτα λιγνή Μάλτα καγκιλουφρύδου
ερ κι βάι, Μάλτα καγκιλουφρύδου
Μάλτα ψηλή Μάλτα λιγνή Μάλτα καγκιλουφρύδου
ερ κι βάι, Μάλτα καγκιλουφρύδου
πολλά πιδιά την αγαπάν κανένα δεν αρέζει
ερ κι βάι, κανένα δεν αρέζει
πολλά πιδιά την αγαπάν κανένα δεν αρέζει
ερ κι βάι, κανένα δεν αρέζει
μόν' το Θανάση άρεζε που ήταν μπιζουργιάνης
ερ κι βάι, που ήταν μπιζουργιάνης
μόν' το Θανάση άρεζε που ήταν μπιζουργιάνης
ερ κι βάι, που ήταν μπιζουργιάνης
Θανάσ'ς ψηλός Θανάσ'ς λιγνός Θανάσ'ς σαν κυπαρίσσι
ερ κι βάι, Θανάσ'ς σαν κυπαρίσσι
Θανάσ'ς ψηλός Θανάσ'ς λιγνός Θανάσ'ς σαν κυπαρίσσι
ερ κι βάι, Θανάσ'ς σαν κυπαρίσσι
Θανάσης στη Τζόμπα πάν' παάιν' κι Τόμπανος θα γένει
ερ κι βάι, κι Τζόμπανος θα γένει
Θανάσης στη Τζόμπα πάν' παάιν' και Τζόμπανος θα γένει
ερ κι βάι, κι τσόμπανος θα γένει
τη Μάλτα την παρήγγειλι τη Μάλτα παραγγέλνει
ερ κι βάι, τη Μάλτα παραγγέλνει
τη Μάλτα την παρήγγειλι τη Μάλτα παραγγέλνει
ερ κι βάι, τη Μάλτα παραγγέλνει.
Τι να σου φέρω Μάλτα μου μπαξίσ' από την Τζόμπα
ερ κι βάι, μπαξίσ' από την Τζόμπα
τι να σου φέρω Μάλτα μου μπαξίσ' από την Τζόμπα
ερ κι βάι, μπαξίσι από την Τζόμπα.
Γυαλί κι χτένι να μου φέρ'ς κι πράσινο τσιμπέρι
ερ κι βάι, κι πράσινο τσιμπέρι
γυαλί κι χτένι να μου φέρ'ς κι πράσινο τσιμπέρι
ερ κι βάι, κι πράσινο τσιμπέρι.
Και τι του θέλεις του γυαλί και τι του θέλ'ς του χτένι
ερ κι βάι, του πράσινου τσιμπέρι
και τι του θέλεις του γυαλί και τι του θέλ'ς του χτένι
ερ κι βάι, του πράσινου τσιμπέρι.
Του χτέν' για να χτενίζουμι κι του γυαλί να βλέπω
ερ κι βάι, κι του γυαλί να βλέπω
του χτέν' για να χτενίζουμι κι του γυαλί να βλέπω

ερ κι βάι, κι του γυαλί να βλέπω
κι του τσιμπέρ' να του φουρώ κι σένα να θυμάμαι
ερ κι βάι, κι σένα να θυμάμαι
και του τσιμπέρ να του φουρώ κι σένα να θυμάμαι
ερ κι βάι, κι σένα να θυμάμαι.

Μάλτα ψηλή Μάλτα λιγνή Μάλτα καγκιλουφρύδου
πολλά πιδιά την αγαπάν κανένα δεν τ'ν αρέζει
μόν' το Θανάση άρεζε που ήταν μπεζουργιάνης
Θανάσ'ς ψηλός Θανάσ'ς λιγνός Θανάσ'ς σαν κυπαρίσσι
Θανάσης στη Τζόμπα πάν' παάιν' και Τζόμπανος θα γένει
τη Μάλτα την παρήγγειλι τη Μάλτα παραγγέλνει.
Τι να σου φέρω Μάλτα μου μπαξίσ' από την Τζόβα.
Γυαλί κι χτένι να μου φέρ'ς κι πράσινο τσιμπέρι.
Και τι του θέλεις του γυαλί και τι του θέλ'ς του χτένι.
Του χτέν' για να χτενίζουμι κι του γυαλί να βλέπω
κι του τσιμπέρ' να του φουρώ κι σένα να θυμάμαι.

Για διες καρά-, *το Ερηνάκι μου*
για διες καράβια στο γιαλό
για διες καρά-, *το Ερηνάκι μου*
για διες καράβια στο γιαλό
καράβια 'ν' αραγμένα
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
καράβια είν' αραγμένα
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
πώς αρμενί-, *το Ερηνάκι μου*
πώς αρμενίζουν κι έρχονται
πώς αρμενί-, *το Ερηνάκι μου*
πώς αρμενίζουν κι έρχονται
στην άκρη στης θαλάσσης
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
στην άκρη της θαλάσσης
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
φορούν πανιά, *το Ερηνάκι μου*
φορούν πανιά μεταξωτά
φορούν πανιά, *το Ερηνάκι μου*
φορούν πανιά μεταξωτά
πανιά με τις κορδέλες
σεις μελαχρινές κοπέλες
πανιά με τις κορδέλες
σεις μελαχρινές κοπέλες
το 'να έχ' μέ-, *το Ερηνάκι μου*
το 'να έχ' μέσα Χιώτισσες
το 'να έχ' μέ-, *το Ερηνάκι μου*
το 'να έχ' μέσα Χιώτισσες
κι τ' άλλο Φραγκοπούλες

λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
κι τ' άλλο Φραγκοπούλες
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
το τρίτο το, *το Ερηνάκι μου*
το τρίτο το καλύτερο
το τρίτο το, *το Ερηνάκι μου*
το τρίτο το καλύτερο
έχει τη νύφη μέσα
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
έχει τη νύφη μέσα
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
κι η νύφη μέ-, *το Ερηνάκι μου*
κι η νύφη μέσα κάθεται
κι η νύφη μέ-, *το Ερηνάκι μου*
κι η νύφη μέσα κάθεται
με τη λιγνή τη σκέπη
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
με τη λιγνή τη σκέπη
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
έλα κι η σκέ-, *το Ερηνάκι μου*
κι έλαχ' η σκέπη της κοντή
έλα κι η σκέ-, *το Ερηνάκι μου*
κι έλαχ' η σκέπη της κοντή
κι φάνηκι λιμός της
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
κι φάνηκι λιμός της
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
είδια λιμό, *το Ερηνάκι μου*
είδια λιμό με τα φλουριά
είδια λιμό, *το Ερηνάκι μου*
είδια λιμό με τα φλουριά
λιμό με τα γιουρντάνια
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
λιμό με τα γιουρντάνια
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'.

Για διες καράβια στο γιαλό καράβια 'ν' αραγμένα
πώς αρμενίζουν κι έρχονται στην άκρη στης θαλάσσης
φορούν πανιά μεταξωτά πανιά με τις κορδέλες
το 'να έχ' μέσα Χιώτισσες κι τ' άλλο Φραγκοπούλες
το τρίτο το καλύτερο έχει τη νύφη μέσα
κι η νύφη μέσα κάθεται με τη λιγνή τη σκέπη
κι έλαχ' η σκέπη της κοντή κι φάνηκι λιμός της
είδια λιμό με τα φλουριά λιμό με τα γιουρντάνια.
Νερ, φίλοι μ' καλώ-νο-ς ορίσατε φίλοι μ' κι αγαπημένοι μ'
κι αν έρθετε καλώς έρθετε
νερ, κι αν έρθετε καλώς έρθετε να φάμε και να πιούμε

σε τούτο 'ν' άξιον το σοφρά
νερ, σε τούτο 'ν' ά- ν άξιον το σοφρά σι τι αργυρό τραπέζι
κάθουντ' αρχόντοι κάθονται
νερ, κάθουντ' αρχό-νο-ντοι κάθονται κάθονται τρων και πίνουν
σι τούτ' το χρόνο τον καλό
νερ, σι τούτ' το χρό-νο-νο τον καλό τον άλλον ποιος το ξέρει
για ζούμε για πεθαίνουμε
νερ, για ζούμε για-να πεθαίνουμε για σ' άλλον κόσμο πάμε.

Καλήν υγειά σας φίλοι μου!

Φίλοι μ' καλώς ορίσατε φίλοι μ' κι αγαπημένοι μ'
κι αν έρθετε καλώς έρθετε να φάμε και να πιούμε
σε τούτο 'ν' άξιον το σοφρά σι τι αργυρό τραπέζι
κάθουντ' αρχόντοι κάθονται κάθονται τρων και πίνουν
σι τούτ' το χρόνο τον καλό τον άλλον ποιος το ξέρει
για ζούμε για πεθαίνουμε για σ' άλλον κόσμο πάμε.

Φιγγαρά-, *καλέ για το Δημό*
φιγγαράκι μου λαμπρό
φιγγαράκι μου λαμπρό
για φέγγι σ' με να περπατώ
για φέγγι σ' με, *καλέ για το Δημό*
για φέγγι σ' με να περπατώ
για φέγγι σ' με να περπατώ
έχω στράτα μακρινή
έχω στρά-, *καλέ για το Δημό*
έχω στράτα μακρινή
έχω στράτα μακρινή
π' έδω κι ως τ'ν ανατολή
π' έδω κι ω-, *καλέ για το Δημό*
π' έδω κι ως τ'ν ανατολή
π' έδω κι ως τ'ν ανατολή
έχασαμε δυο μπιδιά
έχασα-, *καλέ για το Δημό*
έχασαμε δυο μπιδιά
έχασαμε δυο μπιδιά
δυο μπιδιά ρωμιόπουλα
δυο μπιδιά, *καλέ για το Δημό*
δυο μπιδιά ρωμιόπουλα
δυο μπιδιά ρωμιόπουλα
κι γραμματικόπουλα
κι γραμμά-, *καλέ για το Δημό*
κι γραμματικόπουλα
κι γραμματικόπουλα.
Σεις πιδιά μ' ρωμιόπουλα

σεις πιδιά μ', *καλέ για το Δημό*
σεις πιδιά μ' ρωμιόπουλα
σεις μπιδιά μ' ρωμιόπουλα
μη γίνιστεν τουρκόπουλα
μη γίνιστεν, *καλέ για το Δημό*
μη γίνιστεν τουρκόπουλα
μη γίνιστεν τουρκόπουλα
μη γραφείτε στην Τουρκιά
μη γραφεί-, *καλέ για το Δημό*
μη γραφείτε στην Τουρκιά
μη γραφείτε στην Τουρκιά
και στην Τουρκορωμυλιά.

Φιγγαράκι μου λαμπρό
για φέγγι σ' με να περπατώ
έχω στράτα μακρινή
π' έδω κι ως τ'ν ανατολή
έχασαμε δυο μπιδιά
δυο μπιδιά ρωμιόπουλα
κι γραμματικόπουλα.
Σεις μπιδιά μ' ρωμιόπουλα
μη γίνιστεν τουρκόπουλα
μη γραφείτε στην Τουρκιά
και στην Τουρκορωμυλιά.

Πέντι δέ-, *μωρέ για για για*
πέντι δέκα παπαδιές
πέντι δέκα παπαδιές
έξι εφτά καλογριές
έξι εφτά, *μωρέ για για για*
έξι εφτά καλογριές
έξι εφτά καλογριές
σκάλιζαν βοτάνιζαν
σκάλιζαν, *μωρέ για για για*
σκάλιζαν βοτάνιζαν
σκάλιζαν βοτάνιζαν
μια την άλλην έλεγαν
μια την ά- *μωρέ για για για*
μια την άλλην έλεγαν
μια την άλλην έλεγαν.
Άει να κουλυμπήσουμε
άει να κου- *μωρέ για για για*
άει να κουλυμπήσουμε
άει να κουλυμπήσουμε
που 'νι τα νιρά ζιστά
που είνι τα, *μωρέ για για για*
που είνι τα νιρά ζιστά

που είνι τα νιρά ζιστά
τα πουτάμια σιγανά
τα πουτά-, *μωρέ για για για*
τα πουτάμια σιγανά
τα πουτάμια σιγανά
τα φουστάνια τ'ς έβγαζαν
τα φουστά-, *μωρέ για για για*
τα φουστάνια τ'ς έβγαζαν
τα φουστάνια τ'ς έβγαζαν
στο ποτάμι ρίχνουνταν.

Πέντι δέκα παπαδιές
έξι εφτά καλογριές
σκάλιζαν βοτάνιζαν
μια την άλλην έλεγαν.
Άει να κουλυμπήσουμε
που 'νι τα νιρά ζιστά
τα πουτάμια σιγανά.
Τα φουστάνια τ'ς έβγαζαν
στο ποτάμι ρίχνουνταν.

Του παπά μας αλογίνα
στην κοπρά ήταν ξαπλωμένη
στην κοπρά ήταν ξαπλωμένη
πάει παπάς τ' μοιριλογάει
πάει παπάς τ' μοιρολογάει
παπαδιά μοιριλογούσε
παπαδιά μοιριλογούσε
κι ι παπάς παρηγορούσε
κι ι παπάς παρηγορούσε
Σώπα σώπα παπαδιά μου
σώπα σώπα παπαδιά μου
διάφουρος δικός μας είναι.

Του παπά μας αλογίνα
στην κοπρά ήταν ξαπλωμένη
πάει παπάς τ' μοιρολογάει
παπαδιά μοιριλογούσε
κι ι παπάς παρηγορούσε
Σώπα σώπα παπαδιά μου
διάφουρος δικός μας είναι.

Και στου κά-, *μαρ' χάιντε κι έλα*
και στου κάμπου τ' αγκαθά-να-κια
και στου κάμπου τ' αγκαθάκια

κάθιτι το μιλιδό-νο-νι
κάθιτι, *μαρ' χάιντε κι έλα*
κάθιτι το μιλιδό-νο-νι
κάθιτι του μιλιδόνι
κάθιτι κι τρώει και πίνει
κάθιτι, *μαρ' χάιντε κι έλα*
κάθιτι κι τρώει και πίνει
κάθιτι κι τρώει κι πίνει
κι το βράδ' παείν' στη βίγ-νι-λα
κι το βράδ', *μαρ' χάιντε κι έλα*
κι το βράδ' παείν' στη βί-νι-λα
κι το βράδ' παείν' στη βίλα
να φιλήσει την κουπέ-νε-λα
να φιλή-, *μαρ' χάιντε κι έλα*
να φιλήσει την κουπέ-νε-λα
να φιλήσει την κουπέλα
την κουπέλα την τρυγόνα.

Και στου κάμπου τ' αγκαθάκια
κάθιτι του μιλιδόνι
κάθιτι κι τρώει και πίνει
κι το βράδ' παείν' στη βίγλα
να φιλήσει την κουπέλα
την κουπέλα την τρυγόνα.

Αυτό ήταν αρχοντό- 'ρχοντόπουλο κι αρχοντοφυλαγμένο
κι αυτό μπαμπά-νας τ' το πάντρεψε
κι αυτό μπαμπάς του πά- το πάντρεψε σ' έναν πασά κι αφέντη
κι αφέντης μα-να-ς χαρά θα κάν'
κι αφέντης μας χαρά χαρά θα κάν' τον γιο ν 'ταν θα κουρντίσει
καλνάει το νούνο από την Πόλ'
καλνάει το νούνο 'πό, *βρε*, 'πό την Πόλ' τον μπράτ'μο 'πό την Προύσα
κι αυτός νούνος δε θέλ' να γέν'.

Αυτό ήταν 'ρχοντόπουλο κι αρχοντοφυλαγμένο
κι αυτό μπαμπάς το πάντρεψε σ' έναν πασά κι αφέντη
κι αφέντης μας χαρά θα κάν' τον γιο ν 'ταν θα κουρντίσει
καλνάει το νούνο 'πό την Πόλ' τον μπράτ'μο 'πό την Προύσα
κι αυτός νούνος δε θέλ' να γέν'.

Πέντι δέκα δυο 'ρβαντόπ'λα
πέντι δέκα δυο 'ρβαντόπ'λα
δίπλα στέκουν πάν' τη στράτα
δίπλα στέκουν πάν' τη στράτα
να βρουν Τούρκο να σκοτώσουν

να βρουν Τούρκο να σκοτώσουν
κι Ρωμιό να λιφτερώσουν
κι Ρωμιό να λιφτερώσουν.
Να και Τούρκος που κατ'βαίνει
να και Τούρκος που κατ'βαίνει
με τη ρωμιοπούλα αντάμα
με τη ρωμιοπούλα αντάμα.
Συ Τουρκί μου συ σκυλί μου
συ Τουρκί μου συ σκυλί μου
πού τη βρες τη ρωμιοπούλα
πού τη βρες τη ρωμιοπούλα.
Με τ'ς παράδεζ ουμ την έχω
με τ'ς παράδεζ ουμ την έχω
μι τα φλουριά μ' ξαγουρασμένη
μι τα φλουριά μ' ξαγουρασμένη.
Ψέματα σι λέει αφέντη μ'
ψέματα σι λέει αφέντη μ'
μένα αυτός μ' έχει κλιμμένη
μένα αυτός μ' έχει κλιμμένη
απ' της μάνας μου τ'ς αγκάλες
απ' της μάνας μου τ'ς αγκάλες
κι απ' του κύριου μ' τα χέρια
κι απ' του κύριου μ' τα χέρια.

Πέντι δέκα δυο 'ρβαντόπ'λα
δίπλα στέκουν πάν' τη στράτα
να βρουν Τούρκο να σκοτώσουν
κι Ρωμιό να λιφτερώσουν.
Να και Τούρκος που κατ'βαίνει
με τη ρωμιοπούλα αντάμα.
Συ Τουρκί μου συ σκυλί μου
πού τη βρες τη ρωμιοπούλα.
Με τ'ς παράδεζ ουμ την έχω
μι τα φλουριά μ' ξαγουρασμένη.
Ψέματα σι λέει αφέντη μ'
μένα αυτός μ' έχει κλιμμένη
απ' της μάνας μου τ'ς αγκάλες
κι απ' του κύριου μ' τα χέρια.

Ξένος είμαι και ήρθα τώρα από μέρη μακρινά
και κανάν δικόν δεν έχω, *ωρέ*, που να μείνω μια βραδιά
έμεινα στους σαπουνάδες μες στα έρημα βουνά
είχα τα πουλιά, *αχ*, γειτόνους, *ωρέ*, και τα δέντρα συντροφιά.
Μ' αγαπούσαν τρεις κοπέλες τις αγάπαγα κι εγώ
ποια να πάρω ποιαν ν' αφήσω, *ωρέ*, το θαυμάζομαν κι εγώ
μια ήταν ξανθομαλλούσα και η άλλη μελαχρινή
μα η τρίτη η τελευταία, *ωρέ*, ήταν απ' όλες πιο καλή.

Ξένος είμαι και ήρθα τώρα από μέρη μακρινά
και κανάν δικόν δεν έχω που να μείνω μια βραδιά
έμεινα στους σαπουνάδες μες στα έρημα βουνά
είχα τα πουλιά γειτόνους και τα δέντρα συντροφιά.
Μ' αγαπούσαν τρεις κοπέλες τις αγάπαγα κι εγώ
ποια να πάρω ποιαν ν' αφήσω το θαυμάζομαν κι εγώ
μια ήταν ξανθομαλλούσα και η άλλη μελαχρινή
μα η τρίτη η τελευταία ήταν απ' όλες πιο καλή.

Βαρέθηκα μπιζέ- μπιζέρντισα
απ' τις γειτο- απ' τις γειτονοπούλες μου
να με ρωτούν κάθε κάθε πρωί
πού ήσαν εψές που ήσαν εψές λεβέντη μου
που ήσαν εψές λεβέντη μου
αχ, που ήσαν προψές που ήσαν προψές το βράδυ.
Εψές ήμαν στη μά- στη μάνα μου
προψές στην α- προψές στην αδερφή μου
απόψε μαυρομά- μαυρομάτα μου
θα κοιμηθού- θα κοιμηθούμε αντάμα
σε κεντητό προσκέ- προσκέφαλο
σε πουπολέ- σε πουπολένιο στρώμα.
Πώς πρέπει τ' άσπρο τ' ά- τ' άσπρο τ' άλογο
αχ, σε πράσινο σε πράσινο λιβάδι
έτσ' πρέπουμε κι εμείς κι εμείς τα δυο
κόρη και πα- κόρη και παλικάρι.

Βαρέθηκα μπιζέρντισα απ' τις γειτονοπούλες μου
να με ρωτούν κάθε πρωί
που ήσαν εψές λεβέντη μου που ήσαν προψές το βράδυ.
Εψές ήμαν στη μάνα μου προψές στην αδερφή μου
απόψε μαυρομάτα μου θα κοιμηθούμε αντάμα
σε κεντητό προσκέφαλο σε πουπολένιο στρώμα.
Πώς πρέπει τ' άσπρο τ' άλογο σε πράσινο λιβάδι
έτσ' πρέπουμε κι εμείς τα δυο κόρη και παλικάρι.

Διώχνεις με μάνα μ' διώχνεις με διώχνεις με να πααίνω
να πάνω κάτ' στα κάτεργα
να πάνω κάτ' στα κάτεργα κάτω στην άλλην άκρη
να κάμω χρόνια δώδικα
να κάμω χρόνια δώδικα μήνις σαρανταπέντε
να έρθει χρόνος μια γιορτή
να έρθει χρόνος μια γιορτή του χρόνου μιαν ημέρα
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες ν' αλλάξουν παλικάρια

ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
να δει του τόπου μ' αδειανόν
να δει του τόπου μ' αδειανόν κι του στασίδι μπόζ'κο
τότις μάνα μ' να θυμηθείς
τότις μάνα μ' να θυμηθείς πόχεις του γιο σ' χαμένουν
όσοι περνούν κι όσοι διαβαίν'
όσοι περνούν κι όσοι διαβαίν' όλους να τους ρωτήσεις.
Δεν είδιετι δεν άκ'σιτι
δεν είδιετι δεν άκ'σιτι του γιο μου του χαμένουν.
΄Ενα πουλί καλό πουλί
ένα πουλί καλό πουλί κείνο μου λέει τουν είδια
μαύρα πουλιά τουν έτρουγαν
μαύρα πουλιά τουν έτρουγαν κι άσπρα τουν τριγυρνούσαν
κι ένα πουλί πουλί καλό
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς
γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Κι τι να φάω κι τι να πιω
κι τι να φάω κι τι να πιω κορμί κατακαημένου.

Διώχνεις με μάνα μ' διώχνεις με διώχνεις με να πααίνω
να πάνω κάτ' στα κάτεργα κάτω στην άλλην άκρη
να κάμω χρόνια δώδικα μήνις σαρανταπέντε
να έρθει χρόνος μια γιορτή του χρόνου μιαν ημέρα
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες ν' αλλάξουν παλικάρια
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
να δει του τόπου μ' αδειανόν κι του στασίδι μπόζ'κο
τότις μάνα μ' να θυμηθείς πόχεις του γιο σ' χαμένουν
όσοι περνούν κι όσοι διαβαίν' όλους να τους ρωτήσεις.
Δεν είδιετι δεν άκ'σιτι του γιο μου του χαμένουν.
΄Ενα πουλί καλό πουλί κείνο μου λέει τουν είδια
μαύρα πουλιά τουν έτρουγαν κι άσπρα τουν τριγυρνούσαν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Κι τι να φάω κι τι να πιω κορμί κατακαημένου.
Άσπρα μου πιριστέρια ν κι έμορφα μπουλιά
κι έμορφα μπουλιά
πολύ ψηλά πιτάτι για χαμηλώσιτι
για χαμηλώσιτι
έχω μηλιά στην πόρτα μ' να κουνέψιτι να λαλήσιτι
να γράψω στα φτερούδια σας στα νυχούδια σας
τρεις μαύρις γραμμίτσις
τη μια να πάν't' της μάνας μου την άλλ' την αδερφή μ'
την τρίτη την καλύτερη να πάτι την καλή μ'
να πάτι την καλή μ'.
αν θέλει ας βάλ' τα μαύρα κι ας μην καρτερεί
κι ας μην καρτερεί

γω πήρα μια κουρτσούδα δωδικάχρονη
δωδικάχρονη
τ'ς μάγισσας θυγατέρα τ'ς Γεύας αγγονιά
τ'ς Γεύας αγγονιά
μαγεύ' όλον τον κόσμο κι όλο τον ντουνιά
κι όλο τον ντουνιά
μαγεύ' κι εμέν' τον νιούτσικον κι δεν χαίρουμι
κι δεν χαίρουμι.

Άσπρα μου πιριστέρια κι έμορφα μπουλιά
πολύ ψηλά πιτάτι για χαμηλώσιτι
έχω μηλιά στην πόρτα μ' να κουνέψιτι να λαλήσιτι
να γράψω στα φτερούδια σας στα νυχούδια σας
τη μια να πάν't' της μάνας μου την άλλ' την αδερφή μ'
την τρίτη την καλύτερη να πάτι την καλή μ'
αν θέλει ας βάλ' τα μαύρα κι ας μην καρτερεί
γω πήρα μια κουρτσούδα δωδικάχρονη
τ'ς μάγισσας θυγατέρα τ'ς Γεύας αγγονιά
μαγεύ' όλον τον κόσμο κι όλο τον ντουνιά
μαγεύ' κι εμέν' τον νιούτσικον κι δεν χαίρουμι.

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χελιδόνια
τώρα οι πε-, *μωρέ*, τώρα οι πέρδικες
τώρα οι πέρδικες συχνολαλούν και λένε.
Ξύπνα αφέ-, *μωρέ*, ξύπνα αφέντη μου
ξύπνα αφέντη μου και μη βαριοκοιμάσαι
ξύπνα αγκά-, *μωρέ*, ξύπνα κι αγκάλιασε
ξύπνα κι αγκάλιασε κορμί κυπαρισσένιο
ξύπνα αφέ-, *μωρέ*, ξύπνα αφέντη μου.

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χελιδόνια
τώρα οι πέρδικες συχνολαλούν και λένε.
Ξύπνα αφέντη μου και μη βαριοκοιμάσαι
ξύπνα κι αγκάλιασε κορμί κυπαρισσένιο.

Άσπρα μου περιστέρια κι όμορφα μ' που- πουλιά, *λέει μωρ' μαύρη*
βρε, κι όμορφα πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε για χαμηλώσετε, *λέει μωρ' μαύρη*
για χαμηλώσετε
να γράψω στα φτερά σας τρεις λιανές γραφές, *λέει μωρ' μαύρη*
βρε, τρεις λιανές γραφές
τη μια να πάτ' στη μάνα μ'την άλλη την αδερφή μ', *λέει μωρ' μαύρη*
την άλλη την αδερφή μ'
την τρίτη την καλύτερ', *ρε*, την καλούδα μου.

Άσπρα μου περιστέρια κι όμορφα μ' πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε για χαμηλώσετε
να γράψω στα φτερά σας τρεις λιανές γραφές
τη μια να πάτ' στη μάνα μ'την άλλη την αδερφή μ'
την τρίτη την καλύτερ' την καλούδα μου.
Από μικρός στα γράμματα μεγάλος στα σχολεία
κι ο δάσκαλος τον σχόλασε στο σπίτι για να πάει
κι ο δάσκαλος τον σχόλασε στο σπίτι για να πάει
στο δρόμο όπου περπατεί στο δρόμο που διαβαίνει
και το Θεό παρακαλεί τον Κύριο δοξάζει
και το Θεό παρακαλεί τον Κύριο δοξάζει.
Θεέ να πάνω και να βρω τη μάνα τον πατέρα.
Καθώς πώς παρακάλισε έτσ' πήγε και τη βρήκε
καθώς πώς παρακάλισε έτσ' πήγε και τη βρήκε
βρίσκει τη μάνα τ' πόπαιζε με Τούρκο παλικάρι.
Μάνα μ' θα 'ρθει ο πατέρας μου και θα το μαρτυρήσω
μάνα μ' κι α 'ρθει ο πατέρας μου και θα το μαρτυρήσω.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω
ό,τ' είδαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Από το χέρι το 'παιρνε και στο χασάπη πάει.
Χασάπη σφάζεις πρόβατα σφάζεις και κατσικάκια
σφάξε κι εμέ τον Κωνσταντή που είναι μοναχοπαίδι.
Τέτοιο αρνί δεν έσφαξα δε θέλω για να σφάξω.
Από το χέρι το 'παιρνε στο σπίτι το πηγαίνει
εννιά μαχαίρια το 'δωσε εννιά κομμάτια γίν'κε
εννιά νερά το έπλυνε και πάλι αίμα βγάζει
τον έβαλε τον έβρασε και πάει τον μαγειρεύει
τον έβαλε τον έβρασε και πάει τον μαγειρεύει.

Από μικρός στα γράμματα μεγάλος στα σχολεία
κι ο δάσκαλος τον σχόλασε στο σπίτι για να πάει
στο δρόμο όπου περπατεί στο δρόμο που διαβαίνει
και το Θεό παρακαλεί τον Κύριο δοξάζει.
Θεέ να πάνω και να βρω τη μάνα τον πατέρα.
Καθώς πώς παρακάλισε έτσ' πήγε και τη βρήκε
βρίσκει τη μάνα τ' πόπαιζε με Τούρκο παλικάρι.
Μάνα μ' θα 'ρθει ο πατέρας μου και θα το μαρτυρήσω.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Από το χέρι το 'παιρνε και στο χασάπη πάει.
Χασάπη σφάζεις πρόβατα σφάζεις και κατσικάκια
σφάξε κι εμέ τον Κωνσταντή που είναι μοναχοπαίδι.
Τέτοιο αρνί δεν έσφαξα δε θέλω για να σφάξω.
Από το χέρι το 'παιρνε στο σπίτι το πηγαίνει

εννιά μαχαίρια το ’δωσε εννιά κομμάτια γίν’κε
εννιά νερά το έπλυνε και πάλι αίμα βγάζει
τον έβαλε τον έβρασε και πάει τον μαγειρεύει.

Να μη ’χε ξημερώσει η πρώτη Απριλιά
μας ήρθ’ ένα φιρμάνι από το βασιλιά
δάσκαλοι το διαβάζουν γραμματικοί το λεν
θα πάρουν δυο παιδάκια ’πό μέσα απ’ το χωριό
στα άσπρα τα ντένουν στα μαύρα τα φορούν
έξω μες στα μπαΐρια τα ρούχα τους τα καιν.

Χιονίζει βρέ-
χιονίζει βρέχει στα-να ιβουνά και οι θάλασσες βαρκίζουν
πολλά κα- καρά-να-βια στο γιαλό
πολλά καρά- πολλά καράβια στο-νο γιαλό όλα στην άκρη δέρνουν
ένα καρά-να-βι χιώτικο
ένα καρά- ένα καράβι χιώ-νο-τικο μέσα στη μέση δέρνει.
Δε σε φοβάμαι βρε βοριά
δε σε φοβά- δε σε φοβάμαι βρε-νε βοριά και σένα ντελή νότο
έχω πα- πανιά μεταξωτά
έχω πανιά έχω πα- πανιά μεταξωτά άγκυρα σιδιρένια
έχω και και το ναυτόπουλο που ενώνει τον αέρα
όταν θέλει να ανέβει γελώντας τραγουδώντας
κι όταν θέλει να κατέβει κλαίει κι αναστενάζει
είδα τον ήλιο πόστραψε και το φεγγάρι ’χάθη.
γι’ αυτό κι εγώ τώρα κλαίγω.

Χιονίζει βρέχει στα ιβουνά και οι θάλασσες βαρκίζουν
πολλά καράβια στο γιαλό όλα στην άκρη δέρνουν
ένα καράβι χιώτικο μέσα στη μέση δέρνει.
Δε δε σε φοβάμαι βρε βοριά και σένα ντελή νότο
έχω πανιά μεταξωτά άγκυρα σιδιρένια
έχω και και το ναυτόπουλο που ενώνει τον αέρα
όταν θέλει να ανέβει γελώντας τραγουδώντας
κι όταν θέλει να κατέβει κλαίει κι αναστενάζει
είδα τον ήλιο πόστραψε και το φεγγάρι ’χάθη.
γι’ αυτό κι εγώ τώρα κλαίγω.

İndim çeşme başın(d)aΚατέβηκα στη βρύση (για νερό)
Yazı da yazdın taşın(d)aΣτην πέτρα της σκάλισα γραφή
Yazı da yazdın taşın(d)aΣτην πέτρα της σκάλισα γραφή
Göklerden geçen o kuşunΕκείνο το πουλί που περνάει στον ουρανό
Ah neler geldi başınaΑχ τι τράβηξε
Ah neler geldi başınaΑχ τι τράβηξε

Gidemem benΔεν μπορώ να πάω εγώ
Soramam benΔεν μπορώ να ρωτάω εγώ

Her adama gönül veremem benΣτον καθένα δεν μπορώ να δίνω την καρδιά μου εγώ
Aç kolların sar kollarımΆνοιξε τα χέρια σου αγκάλιασε με
Aç kolların sar kollarımΆνοιξε τα χέρια σου αγκάλιασε με
Üşüdüm üşüdüm saramam benΚρυώνω κρυώνω δεν μπορώ να σ'αγκαλιάσω εγώ
Üşüdüm üşüdüm saramam benΚρυώνω κρυώνω δεν μπορώ να σ'αγκαλιάσω εγώ

Ben bir ördek olaydımΠάπια να γινόμουνα
Ah göl üstüne konaydımΣτη λίμνη πάνω να καθόμουνα
Ah göl üstüne konaydımΣτη λίμνη πάνω να καθόμουνα
Göklerden geçen o kuşunΕκείνο το πουλί που περνάει στον ουρανό
Ah neler geldi başınaΑχ τι τράβηξε
Ah neler geldi başınaΑχ τι τράβηξε

Gidemem benΔεν μπορώ να πάω εγώ
Soramam benΔεν μπορώ να ρωτάω εγώ
Her adama gönül veremem benΣτον καθένα δεν μπορώ να δίνω την καρδιά μου εγώ
Aç kolların sar kollarımΆνοιξε τα χέρια σου αγκάλιασε με
Aç kolların sar kollarımΆνοιξε τα χέρια σου αγκάλιασε με
Üşüdüm üşüdüm saramam benΚρυώνω κρυώνω δεν μπορώ να σ'αγκαλιάσω εγώ
Üşüdüm üşüdüm saramam benΚρυώνω κρυώνω δεν μπορώ να σ'αγκαλιάσω εγώ

Şimdi kızlar çok kibar
Uzun şifon kehribar
Ne kadar kibar olsa
Erkeklere erkeklere itibar
Ne kadar kibar olsa
Erkeklere erkeklere itibar

Aman yolla sinemaya yolla
Aman yolla sinemaya yolla
Yollar isen yollar isen tez yolla

Kadife yastığım yok
Odana bastığım yok
Kitaba el basarım
Senden başka ah senden başka yarim yok
Kitaba el basarım
Senden başka ah senden başka yarim yok

Aman yolla sinemaya yolla
Aman yolla sinemaya yolla
Yollar isen ah yollar isen tez yolla

Χίλιοι μαστό-, *μαρή Βέργω μου*
χίλιοι μαστόροι δούλευαν

Βέργω μ' καμαρωμένη
κι χίλια μαθητούδια
οληµερί-, *μαρή Βέργω μου*
οληµερίτσα αδούλευαν
Βέργω μ' καμαρωμένη
του βράδυ γκρεμιζόταν
πάει πουλί, *μαρή Βέργω μου*
πάει πουλί κι λάλησι
Βέργω μ' καμαρωμένη
στην πρώτη την καμάρα
δεν κιλαηδού-, *μαρή Βέργω μου*
δεν κιλαηδούσι σαν πουλί
Βέργω μ' καμαρωμένη
ούτε σα χελιδόνι
μόν' κιλαηδού-, *μαρή Βέργω μου*
μόν' κιλαηδούσι κι έλιγι
Βέργω μ' καμαρωμένη
ανθρώπινη λαλίτσα.
Άμα δε φάει, *μαρή Βέργω μου*
άμα δε φάει άνθρωπο
Βέργω μ' καμαρωμένη
γεφύρ' δε θα στιριώσ'τι
ούτε ξένη, *μαρή Βέργω μου*
ούτε ξένη παντάξενη
Βέργω μ' καμαρωμένη
ούτε διαβατοπούλα
μόνο του πρω-, *μαρή Βέργω μου*
μόνο του πρωτομάστορα
Βέργω μ' καμαρωμένη
την όμορφη γυναίκα.
Στέλνει παιδί, *μαρή Βέργω μου*
στέλνει παιδί τη φώναξι
Βέργω μ' καμαρωμένη
στη γέφυρα για νά 'ρθει.
΄Εχω ψωμί, *μαρή Βέργω μου*
έχω ψωμί που γένιτι
Βέργω μ' καμαρωμένη
πιδί ν όπου κοιμάται.
Ο μάστορας, *μαρή Βέργω μου*
ο μάστορας παρήγγειλι
Βέργω μ' καμαρωμένη
στη γέφυρα για νά 'ρθεις.

Χίλιοι μαστόροι δούλευαν κι χίλια μαθητούδια
οληµερίτσα αδούλευαν του βράδυ γκρεμιζόταν
πάει πουλί κι λάλησι στην πρώτη την καμάρα
δεν κιλαηδούσι σαν πουλί ούτε σα χελιδόνι
μόν' κιλαηδούσι κι έλιγι ανθρώπινη λαλίτσα.

Άμα δε φάει άνθρωπο γεφύρ' δε θα στιριώσ'τι
ούτε ξένη παντάξενη ούτε διαβατοπούλα
μόνο του πρωτομάστορα την όμορφη γυναίκα.
Στέλνει παιδί τη φώναξι στη γέφυρα για νά 'ρθει.
΄Εχω ψωμί που γένιτι πιδί ν όπου κοιμάται.
Ο μάστορας παρήγγειλι στη γέφυρα για νά 'ρθεις.

Δήμος έχ' ένα κορίτσι ένα μαναχό
κάθι Κυριακή ν αλλάζει και ντουζντίζετι
κάθι Κυριακή ν αλλάζει και ντουζντίζετι
κι στο παραθύρι βγαίνει κι γυαλίζιτι
και στο παραθύρι βγαίνει και γυαλίζιτι
την αρέζουν όλος κόσμος κι όλοι την καμαρών'
την αρέζουν όλος κόσμος κι όλοι την καμαρών'
την αρέζει κι ένας Τούρκος ο Μεμέτ αγάς
την αρέζει κι ένας Τούρκος ο Μεμέτ αγάς
πέντε προξεν'τάδες στέλνει στην γκιαούρισσα.
Θα το δώσεις το κορίτσ' στο Μεμέτ αγά.
Δεν το δίνω το κορίτσι μ' στο Μεμέτ αγά
δεν το δίνω το κορίτσι μ' στο Μεμέτ αγά
είναι Τούρκος την αρταίνει την Παρασκευή
είναι Τούρκος την αρταίνει την Παρασκευή.
Τ' άκουσι κι η κόρη η Δέσπω από τον αργαλειό
τ' άκουσι κι η κόρη η Δέσπω από τον αργαλειό.
Το Μεμέτ αγά θα πάρω αυτόνα ν αγαπώ
το Μεμέτ αγά θα πάρω αυτόνα ν αγαπώ
που ορίζει πέντι κάστρα δικαοχτώ χωριά
που ορίζει πέντι κάστρα δικαοχτώ χωριά
που ορίζει κι τη μάνα μ' τη γκιαούρισσα
που ορίζει κι τη μάνα μ' τη γκιαούρισσα.

Δήμος έχ' ένα κορίτσι ένα μαναχό
κάθι Κυριακή ν αλλάζει και ντουζντίζετι
και στο παραθύρι βγαίνει και γυαλίζιτι
την αρέζουν όλος κόσμος κι όλοι την καμαρών'
την αρέζει κι ένας Τούρκος ο Μεμέτ αγάς
πέντε προξεν'τάδες στέλνει στην γκιαούρισσα.
Θα το δώσεις το κορίτσ' στο Μεμέτ αγά.
Δεν το δίνω το κορίτσι μ' στο Μεμέτ αγά
είναι Τούρκος την αρταίνει την Παρασκευή.
Τ' άκουσι κι η κόρη η Δέσπω από τον αργαλειό.
Το Μεμέτ αγά θα πάρω αυτόνα ν αγαπώ
που ορίζει πέντι κάστρα δικαοχτώ χωριά
που ορίζει κι τη μάνα μ' τη γκιαούρισσα.

Κώστας την πέτρα πελεκάει

gel gidelim güzel kızım *έλα ας πάμε όμορφο κορίτσι μου*
με το 'να το χεράκι, *δέντρο μου ζαχαράτο*
με το 'να το χεράκι, *δέντρο μου ζαχαράτο*.
Τα σανίδια τα σανίδια
τα λιθοπελεκημένα
τα λιθοπελεκημένα
μην πατάτι και μη βροντάτι
μην πατάτι και βροντάτι
και ξυπνήσ'τι τον καλό μου
και ξυπνήσ'τι τον καλό μου
τον καλό τον αδερφό μου
τον καλό τον αδερφό μου
πόχω χρόνια π' δεν τον είδια
πόχω χρόνια π' δεν τον είδια
κι βδομάδες παραπάνω
κι βδομάδες παραπάνω
ψες τον είδια στο πηγάδι
ψες τον είδια στο πηγάδι
πόπαιρνε κρύο νεράκι.

Κώστας την πέτρα πελεκάει με το 'να το χεράκι.
Τα σανίδια τα σανίδια
τα λιθοπελεκημένα
μην πατάτι και μη βροντάτι
και ξυπνήσ'ι τον καλό μου
τον καλό τον αδερφό μου
πόχω χρόνια π' δεν τον είδια
κι βδομάδες παραπάνω
ψες τον είδια στο πηγάδι
πόπαιρνε κρύο νεράκι.

Σήμερα, *κι αμάν αμάν*
σήμερα Χριστός Ανέστη
σήμερα Χριστός Ανέστη
ο ουρανός επάνω στέκει
ο ουρανός, *κι αμάν αμάν*
ο ουρανός επάνω στέκει
ο ουρανός επάνω στέκει
σήμερα τα παλικάρια
σήμερα, *κι αμάν αμάν*
σήμερα τα παλικάρια
σήμερα τα παλικάρια
στέκοντι σα λεοντάρια
στέκοντι, *κι αμάν αμάν*
στέκοντι σα λεοντάρια
στέκοντι σα λεοντάρια

σήμερα κι τα κορίτσα
σήμερα, *κι αμάν αμάν*
σήμερα κι τα κορίτσα
σήμερα κι τα κορίτσα
στέκοντι σαν κυπαρίσσα
στέκοντι, *κι αμάν αμάν*
στέκοντι σαν κυπαρίσσα
στέκοντι σαν κυπαρίσσα
σήμερα κι οι παντριμένις
σήμερα, *κι αμάν αμάν*
σήμερα κι οι παντριμένις
σήμερα κι οι παντριμένις
στέκοντι καμαρωμένις.

Σήμερα Χριστός Ανέστη
ο ουρανός επάνω στέκει
σήμερα τα παλικάρια
στέκοντι σα λεοντάρια
σήμερα κι τα κορίτσα
στέκοντι σαν κυπαρίσσα
σήμερα κι οι παντριμένις
στέκοντι καμαρωμένις.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι οι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά οι τρισκαταραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλεύει.
Ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικόν για να τον λάβουν όλοι.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
την προσευχή της έκανε για τον μονογενή της.
Φωνή εξήλθε εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν κυρά μου οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
και τον υιό σου πιάσανε και στον χαλκιά τον πάνε
και στου Πιλάτου την αυλή εκεί τον τυρανούνε.
Η Παναγιά σαν τ' άκουσε έπεσε και λιγώθη
σταμνί νερό της ρίξανε τρία κανάτια μόσχο
και τρία νεροδόστομα για νά 'ρθει ο λογισμός της.
Και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαγεί φωτιά να πάει να πέσει
ζητεί γκρεμό να γκρεμιστεί για τον μονογενή της.
Η Μάρθα και η Μαγδαληνή και του Λαζάρου η μάνα
του Ιακώβου η αδερφή οι τέσσερες αντάμα
επήραν το στρατί στρατί στρατί το μονοπάτι
και το στρατί τις έβγαλε σ' ένα έρημο 'κλησάκι.
Άνοιξε πόρτα του ληστού και πόρτα του Πιλάτου.
Κι η πόρτα από το φόβο της ανοίγει μοναχή της.

Κοιτά δεξιά κοιτά ζερβά κανέναν δε γνωρίζει.
Κοιτάζει δεξιότερα βλέπει τον Αϊ-Γιάννη.
Άγιε Γιάννη Πρόδρομε και βαπτιστή του γιου μου
μην είδες τον υγιόκα μου και τον διδάσκαλό σου.
Δεν έχω γλώσσα να σου πω γλώσσα να σου μιλήσω
δεν έχω χεροκάλαμο για να σου τον ιδείξω
εκείνος είναι ο γιόκας σου και ο διδάσκαλός μου
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο
όπου φορεί στην κεφαλή αγκάθινο στεφάνι.
Η Παναγιά πλησίασε γλυκά τον ερωτάει.
Δεν μου μιλάς παιδάκι μου δεν μου μιλάς παιδί μου.
Τι να σου ειπώ μανούλα μου αδιάφορο δεν έχει
μόνο το Μέγα Σάββατο κοντά το μεσονύχτι
που θα λαλήσ' ο πετεινός σημαίνουν οι καμπάνες
σημαίν' Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει και Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι.
Όποιος το λέγει σώζεται κι όποιος τ' ακούει αγιάζει
κι όποιος το καλοφιγκραστεί παράδεισο θα λάβει
παράδεισο και λίβανο από τον Άγιον Τάφο.
Κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης κατέβ'κεν Αϊς-Γιώ-
κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός.
Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν
και δυο καλά κορά- και δυο καλά κορά-
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν.
Γιώργη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
Γιώργη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε δγιει.
Γω έχω μάνα έχω έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τ' για πόρχεται
έχω καλή γυναίκα να τ' για πόρχεται
με δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί
με δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί.
Περπάτα συ μαρ' Σίρμω και συ μαρ' Λιμονιά
περπάτα συ μαρ' Σίρμω και συ μαρ' Λιμονιά
να πα να σας κριμάσω καρσί στην Παναγιά.

Κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός.
Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν.
Γιώργη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή

δεν έχ’ς καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε δγιει.
Γω έχω μάνα έχω έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τ’ για πόρχεται
με δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί.
Περπάτα συ μαρ’ Σύρμω και συ μαρ’ Λιμονιά
να πα να σας κριμάσω καρσί στην Παναγιά.

Το Δημήτρη, *βάι Δημήτρη μ’*
το Δημήτρη τον βαρέσαν
το Δημήτρη τον βαρέσαν
μες στις μάντρες στα τσαλμάρια
μες στις μάντρες στα τσαλμάρια
πάει η μάνα τ’ και τον κλαίει
πάει η μάνα τ’ και τον κλαίει
χεμ τον κλαίει χεμ τον λέει
χεμ τον κλαίει χεμ τον κλαίει.
Σιουκ Δημήτρη μ’ σιουκ λεβέντη μου
σιουκ Δημήτρη μ’ σιουκ λεβέντη μου
σιουκ να στρώσουμι τ’ αλώνι
σιουκ να στρώσουμε τ’ αλώνι
θα πιράσουν τα γιολντάσια
θα πιράσουν τα γιολντάσια
θα ρωτήσουν για το Δημήτρη
θα ρωτήσουν για το Δημήτρη
πού ’ν’ Δημήτρης πού ’ν’ λεβέντης
πού ’ν’ Δημήτρης πού ’ν’ ι λεβέντης
κι Δημήτρης σκουτουμένος
κι Δημήτρης, *βάι Δημήτρη μ’*
κι Δημήτρης σκουτουμένος
κι Δημήτρης σκοτουμένος
στ’ άχυρο παραχωμένος.

Το Δημήτρη τον βαρέσαν
μες στις μάντρες στα τσαλμάρια
πάει η μάνα τ’ και τον κλαίει
χεμ τον κλαίει χεμ τον κλαίει.
Σιουκ Δημήτρη μ’ σιουκ λεβέντη μου
σιουκ να στρώσουμε τ’ αλώνι
θα πιράσουν τα γιολντάσια
θα ρωτήσουν για το Δημήτρη
πού ’ν’ Δημήτρης πού ’ν’ ι λεβέντης
κι Δημήτρης σκουτουμένος
στ’ άχυρο παραχωμένος.

Κάτω στο γιαλό κάτω στο περιγιάλι
κάτω στο γιαλό κάτω στο περιγιάλι
κόρην α- κόρην αγαπώ

κόρην α- κόρην αγαπώ
κόρην αγαπώ ξανθιά και μαυρομάτα
κόρην αγαπώ ξανθιά και μαυρομάτα
δώδεκα δώδεκα χρονώ
δώδεκα δώδεκα χρονώ
δώδεκα χρονώ ο ήλιος δεν την είδε
δώδεκα χρονώ ο ήλιος δεν την είδε
μόν' η μά- μόνο η μάνα της
μόνο η μά- μόνο η μάνα της
μόνο η μάνα της Κανέλα τής φωνάζει
μόνο η μάνα της Κανέλα τής φωνάζει
κανελό- κανελόριζα
κανελό- κανελόριζα
κανελόριζα και άνθη της κανέλας
κανελόριζα και άνθη της κανέλας
κανελό- κανελόριζα
κανελό- κανελόριζα.

Κάτω στο γιαλό κάτω στο περιγιάλι
κόρην αγαπώ ξανθιά και μαυρομάτα
δώδεκα χρονώ ο ήλιος δεν την είδε
μόνο η μάνα της Κανέλα τής φωνάζει
κανελόριζα και άνθη της κανέλας.
Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίστηκαν
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Όποιος δια- όποιος διαβεί Γιάνν'
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
όποιος διαβεί Γιάνν' άλλον καλό θα πάρει
κι όποιος δια- κι όποιος διαβεί Γιάνν'
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κι όποιος διαβεί Γιάνν' άλλην καλή θα πάρει.
Κόρη έ- κόρη έδιαβι
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κόρη έδιαβι σαρανταδυό δεμάτια
κόρη δί- κόρη δίψασι
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κόρη δίψασι κρύο νιρό γυρεύει.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω.
Βλέπεις τα βλέπεις τα βουνά
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
βλέπεις τα βουνά κι τα ψηλά μπαΐρια
κει 'ναι τα κει 'ναι τα νιρά
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου

εκεί ’ναι τα νιρά εκεί ’ναι κι οι κρυοβρύσις.
Κόρη έ- κόρη έσκασι
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κόρη έσκασι για μια σταλιά νεράκι
κόρη μ’ δί- κόρη μ’ δίψασε
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου.

Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Όποιος διαβεί Γιάνν’ άλλον καλό θα πάρει
κι όποιος διαβεί Γιάνν’ άλλην καλή θα πάρει.
Κόρη έδιαβι σαρανταδυό δεμάτια
κόρη δίψασι κρύο νιρό γυρεύει.
Γιάννη μ’ δίψασα κρύο νερό γυρεύω.
Βλέπεις τα βουνά κι τα ψηλά μπαΐρια
εκεί ’ναι τα νιρά εκεί ’ναι κι οι κρυοβρύσις.
Κόρη έσκασι για μια σταλιά νεράκι
κόρη μ’ δίψασε.

Βρέξε πάππο βρέξε πάππο
για να γένουν τα σταράκια
για να γένουν τα σταράκια
τα σταράκια τα καλαμπ’κάκια.

Βρέξε πάππο βρέξε πάππο
για να γένουν τα σταράκια
τα σταράκια τα καλαμπ’κάκια.

Οι καημέν’, *σεβντίμ σενί*
οι καημέν’ οι τσιουμπαναίοι
οι καημέν’ οι τσιουμπαναίοι
πώς την τρων αυτήν την πάχαν’
πώς την τρων, *σεβντίμ σενί*
πώς την τρων αυτήν την πάχαν’
πώς την τρων αυτή την πάχαν’
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
μέρα νύ-, *σεβντίμ σενί*
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
κι το βράδ’ μες στην καλύβα
κι το βράδ’, *σεβντίμ σενί*
και το βράδ’ μες στην καλύβα
κι το βράδ’ μες στην καλύβα
κι η καλύβα, *Μαριώ μ’ αριοπλιγμένη*
κι η καλύβα, *Μαριώ μ’ αριοπλιγμένη*

έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
έχασαν, *σεβντίμ σενί*
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
κι κρυώνουν και ζαρώνουν.

Οι καημέν' οι τσιουμπαναίοι
πώς την τρων αυτή την πάχαν'
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
κι το βράδ' μες στην καλύβα
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
κι κρυώνουν και ζαρώνουν.

'Π' άρχοντα σπί- π' άρχοντα σπί-
'π' άρχοντα σπίτια βγαίνουμι σ' αρχοντικά θα πάμι
λάλ' αηδονάκι μ' λάλει.

'Π' άρχοντα σπίτια βγαίνουμι σ' αρχοντικά θα πάμι.

Αρχόντ'ς με την αρχόντισσα στη σκάλα κατιβαίν'νε
στη σκάλα στην πυργούσκαλα στην αργυρή τη σκάλα
γυρνάει αρχόντ'ς και τη λαλεί γυρνάει και την ξιτάζει.
Κόρη μ' σα θέλεις ροϊδανή ξισπρή κι μαυρομάτα
σύρε στην Αντρανόπολη κι έβγα στο Σαλονίκη
να σειέσαι να λυγίζισαι να φαίνισαι σαν κόρη
σαν κόρη και σγουρά μαλλιά κι αρχοντικά πλεξίδια.

΄Ενα μικρό μικρούτσικου Σαββάτο γεννημένο
Σαββάτο και αν γιννήθηκι την Κυριακή βαφτίστ'κι
και τη Δευτέρα το ταχιά με τη μάνα τ' πινιέτι.
Διέτι διέτι τ' αρχοπούλ' τ' αρχοντοτιμημένο
πρώτα το τίμησ' ο Θεός κι ύστ'ρα όλος ο κόσμος
το τίμησι κι ι βασιλιάς γαμπρό για να το κάμει
θέλει στη θυγατέρα του θέλει στην ακριβίτσα τ'
πόχει το μάτι σαν ελιά το φρύδι σα γαϊτάνι.

Ν άκους άκους συ κόρη μου τι λέει ο καλός σου
τούτ' τ'ν Κυριακίτσα π' όρ'ιτι την άλλιαν παραπάνω
'κόμα την άλλιαν παραπάν' χαρά θέλει να κάνει.
Γύρνα κόρη μ' την προίκα σου γύρνα την τοιμασία σ'.
Κι γω την προίκα μ' τ'ν έκαμα το δώρο μ' θέλ' να κάμω
τα μαξιλάρια δώδικα συμπιθιριό να κάτσει
συμπιθιριό καλογιριό κι απούς χωρίς τ' λαλίτσα.

Γιάννης τη Μάιδω θέ-νε-λει κι την αγαπάει
κι την αγαπάει
Γιάννης τη Μάιδω θέ-νε-λει κι την αγαπάει
κι την αγαπάει
κι η Μάιδω δεν τον θέ-νε-λει δεν τουν αγαπάει
δεν τουν αγαπάει
κι η Μάιδω δεν τον θέ-νε-λει δεν τουν αγαπάει
δεν τουν αγαπάει
Γιάννης στην Κάλιω πά-να-ει και στην αδερφή τ'
και στην αδερφή τ'
Γιάννης στην Κάλιω πά-να-ει και στην αδερφή τ'
και στην αδερφή τ'.
Ν αρμήνεψέ με Κά-να-λιω μ' Κάλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλιω μ' καρντασί μ'
ν αρμήνεψέ με Κά-να-λιω μ' Κάλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλιω μ' καρντασί μ'.
Θα σ' αρμηνέψω Γιά-να-ννη μ' θα κολατιστώ
θα κριματιστώ
θα σ' αρμηνέψω Γιά-να-ννη μ' θα κριματιστώ
θα κολατιστώ.
Ν αρμήνεψέ μι Κά-να-λιω μ' δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι
ν αρμήνεψέ μι Κά-να-λιω μ' δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι.
Βάλε της κόρης ρού-νου-χα τ'ς κόρης πρόσωπο
τ'ς κόρης πρόσωπο
βάλε της κόρης ρού-νου-χα τ'ς κόρης πρόσωπο
τ'ς κόρης πρόσωπο
κι έβγα στο μισουχώ-νο-ρι κι έβγα φώναξι
κι διαλάλησι
κι έβγα στο μισουχώ-νο-ρι κι έβγα φώναξι
κι διαλάλησι
ν άιντε ν άιντε κορί-νι-τσια και σεις νιόπαντρες
και σεις νιόπαντρες
ν άιντε ν άιντε κορί-νι-τσια και σεις νιόπαντρες
και σεις νιόπαντρες
να πάμι για λουλού-νου-δια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου
να πάμι για λουλού-νου-δια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου.
Ξαρτήθηκε κι η Μά-να-ιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας
ξαρτήθηκε κι η Μά-να-ιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας.

Γιάννης τη Μάιδω θέλει κι την αγαπάει
κι η Μάιδω δεν τον θέλει δεν τον αγαπάει
Γιάννης στην Κάλιω πάει και στην αδερφή τ'.
Ν αρμήνεψέ με Κάλιω μ' Κάλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλιω μ' καρντασί μ'.
Θα σ' αρμηνέψω Γιάννη μ' θα κριματιστώ.
Ν αρμινεψέ μι Κάλιω μ' δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι.
Βάλε της κόρης ρούχα τ'ς κόρης πρόσωπο
κι έβγα στο μισουχώρι κι έβγα φώναξι
ν άιντε ν άιντε κορίτσια και σεις νιόπαντρες
να πάμι για λουλούδια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου.
Ξαρτήθηκε κι η Μάιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας.

Ν άνοιξε χείλι μ' άνοιξε γλυκά να τραγουδήσεις
για την καμένη την καρδιά
για την καμένη την καρδιά την παραπονεμένη
ώρες με βάζει και γελώ
ώρες με βάζει και γελώ ώρες με βάζει και κλαίου.
Δεν έχου καέναν να μι δγει
δεν έχου καέναν να μι δγει κερί να με ανάβει
μόν' έχω τρεις γειτόνισσες
μόν' έχω τρεις γειτόνισσες κι οι τρεις χαροκαμένις
η μια μι φέρ' κρύο νερό
η μια μι φέρ' κρύο νερό κι η άλλ' μούστο σταφύλι
κι η τρίτη κι η καλύτερη
κι η τρίτη κι η καλύτερη μι φέρ' αφράτο μήλο.
Δεν έχω καέναν να μι δγει.

Ν άνοιξε χείλι μ' άνοιξε γλυκά να τραγουδήσεις
για την καμένη την καρδιά την παραπονεμένη
ώρες με βάζει και γελώ ώρες με βάζει και κλαίου.
Δεν έχου καέναν να μι δγει κερί να με ανάβει
μόν' έχω τρεις γειτόνισσες κι οι τρεις χαροκαμένις
η μια μι φέρ' κρύο νερό κι η άλλ' μούστο σταφύλι
κι η τρίτη κι η καλύτερη μι φέρ' αφράτο μήλο.
Δεν έχω καέναν να μι δγει.

Κόρη μ' γιατί σ'μαζώνεσι και θέλεις να πααίνεις
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι μήνα μπαμπάς σι διώχνει
και θέλεις να και θέλεις να πααίνεις.
Ούτε μάνα μ' μι μάλωσε ούτε μπαμπάς μ' μι διώχνει
μα ήρθε μή- μα ήρθι μήνας και κιρός και πρέπει να πααίνω
θέλω να πάω θέλω να πάω στον άντρα μου

θέλω να πάω στον άντρα μου να πάω στον καλό μου
γιατί κι αυτός γιατί κι αυτός μι καρτεράει.

Κόρη μ' γιατί σ'μαζώνεσι και θέλεις να πααίνεις
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι μήνα μπαμπάς σι διώχνει
και θέλεις να πααίνεις.
Ούτε μάνα μ' μι μάλωσε ούτε μπαμπάς μ' μι διώχνει
μα ήρθι μήνας και κιρός και πρέπει να πααίνω
θέλω να πάω στον άντρα μου να πάω στον καλό μου
γιατί κι αυτός μι καρτεράει.

Διώξε με μάνα μ' διώξε με και μη με καταριέσαι
θα πάω μάνα μ' μακριά
θα πάω μάνα μ' μακριά κι πίσω δεν θα έρθω
θα έρθει μάνα μ' Πασχαλιά
θα έρθει μάνα μ' Πασχαλιά θα έρθει Αϊ-Γιώργης
που θα λουστείς θα χτενιστείς
που θα λουστείς θα χτενιστείς στην εκκλησιά θα σύρεις
θα δεις μάνα μ' θα δεις τις νιες
θα δεις μάνα μ' θα δεις τις νιες θα δεις τις παντρεμένες
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό κι του στασίδι μπόσ'κο
τότε μάνα μ' θα θυμηθείς
τότε μάνα μ' θα θυμηθείς πόχεις παιδί στα ξένα
στα ξένα τα φαρμακερά.

Διώξε με μάνα μ' διώξε με και μη με καταριέσαι
θα πάω μάνα μ' μακριά κι πίσω δεν θα έρθω
θα έρθει μάνα μ' Πασχαλιά θα έρθει Αϊ-Γιώργης
που θα λουστείς θα χτενιστείς στην εκκλησιά θα σύρεις
θα δεις μάνα μ' θα δεις τις νιες θα δεις τις παντρεμένες
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό κι του στασίδι μπόσ'κο
τότε μάνα μ' θα θυμηθείς πόχεις παιδί στα ξένα
στα ξένα τα φαρμακερά.

Γιάννω κριθάρι θέριζε σ' ένα τρανό χωράφι
περνούν Ρωμιοί περνούν Τούρκοι και την καλημερίζουν
ν απέρασαν γενίτσαροι την έκλεψαν τη Γιάννω
σαράντα μέρες σαράντα βραδιές καρσί στον ήλιο την πήγαιναν
για να μαυρίσει η Γιάννω μας κι η Γιάννω μας δεν μαύριζε.
Σήκω εσύ κορίτσι μου να πας να ζητιανέψεις
να φας εσύ να φάμι κι εμείς κανένα ξεροκόμματο.
Χωριό σε χωριό η Γιάννω μας έφτασε και στο σπιτικό τ'ς
βρίσκει την πόρτα ανοιχτή τη μάνα της να υφαίνει.

Καλήν ημέρα συ κυρά μ', καλώς την ξέν' την κοπελιά.
Δεν είμι ξένη μάνα μου είμαι κι γω 'π' αυτό το σπίτ'.

Βουνά μου τι βουρκώσατε και στέκ'τε βουρκωμένα
μήπως τα χιόνια σάς βαραίν'
μήπως τα χιόνια σάς βαραίν' μήπως βαρύς χειμώνας.
Κι αδέ τα χιόνια μάς βαραίν'
κι αδέ τα χιόνια μάς βαραίν' κι αδέ βαρύς χειμώνας
μόν' μάς βαραίν' ο βασιλιάς
μόν' μάς βαραίν' ο βασιλιάς κι Αλέξαντρος ο πρώτος
που έμασι τα νιόμπαιδα
που έμασι τα νιόμπαιδα κι όλα τα παλικάρια
τα πήρι και τα πήγινι
τα πήρι και τα πήγινι στον πόλεμο τα πήγι
πουλέμησαν πουλέμησαν
πουλέμησαν πουλέμησαν τρεις μέρες τρία βράδια
χωρίς ψωμί χωρίς νιρό
χωρίς ψωμί χωρίς νιρό χωρίς ύπνο το βράδυ
βλέπουν το ρέμα που 'ρχιτι
βλέπουν το ρέμα που 'ρχιτι 'π' απάν' 'π' τα Λεοντάρια
τρέχουν να πιούν κρύο νιρό
τρέχουν να πιούν κρύο νιρό να πιούν και να γυρίσουν
και βασιλιάς τούς μάλισι
και βασιλιάς τούς μάλισι κι βασιλιάς τούς λέει.
Δεν είν' πιδιά μ' κρύο νιρό
δεν είν' πιδιά μ' κρύο νιρό να πιείτε να χορτάσ'τι
μόν' είν' το αίμα πόρχιτι
μόν' είν' το αίμα πόρχιτι 'π' απάν' 'π' τα Λεοντάρια
τρία χρονώ μουλάρι πλέει.

Βουνά μου τι βουρκώσατε και στέκ'τε βουρκωμένα
μήπως τα χιόνια σάς βαραίν' μήπως βαρύς χειμώνας.
Κι αδέ τα χιόνια μάς βαραίν' κι αδέ βαρύς χειμώνας
μόν' μάς βαραίν' ο βασιλιάς κι Αλέξαντρος ο πρώτος
που έμασι τα νιόμπαιδα κι όλα τα παλικάρια
τα πήρι και τα πήγινι στον πόλεμο τα πήγι
πουλέμησαν πουλέμησαν τρεις μέρες τρία βράδια
χωρίς ψωμί χωρίς νιρό χωρίς ύπνο το βράδυ
βλέπουν το ρέμα που 'ρχιτι 'π' απάν' 'π' τα Λεοντάρια
τρέχουν να πιούν κρύο νιρό να πιούν και να γυρίσουν
και βασιλιάς τούς μάλισι κι βασιλιάς τούς λέει.
Δεν είν' πιδιά μ' κρύο νιρό να πιείτε να χορτάσ'τι
μόν' είν' το αίμα πόρχιτι 'π' απάν' 'π' τα Λεοντάρια
τρία χρονώ μουλάρι πλέει.

Σ' αυτά τα έρημα βουνά στα έρημα τα δάση
πραματευτής αράδιζι

πραματευτής αράδιζι πραματευτής γυρίζει
σέρνει μουλάρια δώδικα
σέρνει μουλάρια δώδικα μ' ασήμι φορτωμένα
εκεί που πάει και τραγουδάει
εκεί που πάει και τραγουδάει εκεί που πάει και λέγει.
Δεν είνι κλέφτες να μου ιδούν
δεν είνι κλέφτες να μου ιδούν κλεφτάδες να μου πιάσουν.
Το λόγο τ' δεν απέσωσι
το λόγο τ' δεν απέσωσι το λόγο τ' πίσω παίρνει
να και κλεφτάδες πρόλαβαν
να και κλεφτάδες πρόλαβαν 'π' απάν' 'π' τα κορφοβούνια
κι άρχισαν τα ξεφορτώματα
κι άρχισαν τα ξεφορτώματα και τα σκοινιά να κόβουν.
Ν αφήστε βρε καλά παιδιά
ν αφήστε βρε καλά παιδιά και τα σκοινιά μην κόβ'τι
βαρέθηκα μπιζέρισα
βαρέθηκα μπιζέρισα να δένου να φορτώνου.
Μια μαχαιριά τον δώσανε
μια μαχαιριά τον δώσανε κι ύστερα τον ρωτάνε.
Τίνος παπά παιδί είσαι συ
τίνος παπά παιδί είσαι συ τίνος παπά εγγόνι
που τραγουδάς μες στα βουνά
που τραγουδάς μες στα βουνά που τραγουδάς και λέγεις
δεν είναι κλέφτες να σου ιδούν.
Ούτε παπά παιδί είμαι γω ούτε παπά εγγόνι
μάνα μ' ήταν 'πό τα Γιάννενα
μάνα μ' ήταν 'πό τα Γιάννενα μπαμπάς μ' από την Προύσα
είχα κι έναν καλό αδερφό
είχα κι έναν καλό αδερφό στους κλέφτες καπετάνιος.
Τα λόγια τ'ς άμα τ' άκουσι
τα λόγια τ'ς άμα τ' άκουσι ψιλή φωνούλα βγάζει.
Σύρτε να φέρτε τους γιατρούς
σύρτε να φέρτε τους γιατρούς τον αδερφό μ' να γιάνω
τον αδερφό μ' τον σκότωσαν
τον αδερφό μ' τον σκότωσαν τα ίδια μου τα χέρια
ανάθεμα ποιος το 'πε αυτό
ανάθεμα ποιος το 'πε αυτό τ' αδέρφια δεν πονιούνται
τ' αδέρφια σκίζουν τα βουνά.

Σ' αυτά τα έρημα βουνά στα έρημα τα δάση
πραματευτής αράδιζι πραματευτής γυρίζει
σέρνει μουλάρια δώδικα μ' ασήμι φορτωμένα
εκεί που πάει και τραγουδάει εκεί που πάει και λέγει.
Δεν είνι κλέφτες να μου ιδούν κλεφτάδες να μου πιάσουν.
Το λόγο τ' δεν απέσωσι το λόγο τ' πίσω παίρνει
να και κλεφτάδες πρόλαβαν 'π' απάν' 'π' τα κορφοβούνια
κι άρχισαν τα ξεφορτώματα και τα σκοινιά να κόβουν.

Ν αφήστε βρε καλά παιδιά και τα σκοινιά μην κόβ'τι
βαρέθηκα μπιζέρισα να δένου να φορτώνου.
Μια μαχαιριά τον δώσανε κι ύστερα τον ρωτάνε.
Τίνος παπά παιδί είσαι συ τίνος παπά εγγόνι
που τραγουδάς μες στα βουνά που τραγουδάς και λέγεις
δεν είναι κλέφτες να σου ιδούν.
Ούτε παπά παιδί είμαι γω ούτε παπά εγγόνι
μάνα μ' ήταν 'πό τα Γιάννενα μπαμπάς μ' από την Προύσα
είχα κι έναν καλό αδερφό στους κλέφτες καπετάνιος.
Τα λόγια τ'ς άμα τ' άκουσι ψιλή φωνούλα βγάζει.
Σύρτε να φέρτε τους γιατρούς τον αδερφό μ' να γιάνω
τον αδερφό μ' τον σκότωσαν τα ίδια μου τα χέρια
ανάθεμα ποιος το 'πε αυτό τ' αδέρφια δεν πονιούνται
τ' αδέρφια σκίζουν τα βουνά.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά και τρισκατιραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα.
Ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνον μυστικό για να τον λάβουν όλοι.
Η Παναγία η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
την προσευχή της έκανε για τον μονογενή της
φωνή τής ήρθε εξ ουρανού και 'π' αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν Κυρά μ' οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
και τον υγιό σου πιάσανε και στον χαλκέ τον πάνε
μες στου Πιλάτου την αυλή εκεί τον τυραννούνε.
Χαλκέ χαλκέ φτιάσε καρφιά φτιάσε τρία πιρούνια.
Μα τούτος ο παράνομος βάζει και κάνει πέντε.
Συ Φαραέ μ' που τα 'κανες πρέπει να μας διδάξεις.
Βάλτε τα δυο στα χέρια του τ' άλλα τα δυο στα πόδια τ'
το πέμπτο το φαρμακερό βάλτοτε στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό να λιγωθεί η καρδιά του.
Η Παναγιά σαν τ' άκουσε έπισε και λιγώθη
σταμνί νερό τής ρίξανε τρία κανάτια μόσχο
για να της έρθει ο λογισμός για να της έρθει ο νους της
και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαγεί φωτιά να πάει να πέσει
ζητεί γκρεμό να γκρεμιστεί για τον μονογενή της.
Εσύ μανούλα μ' σα σφαγείς σφάζονται όλες μάνες
εσύ μάνα μου σαν καείς καίγονται όλες μάνες
εσύ μάνα μ' σαν γκρεμιστείς κρεμιώνται όλες μάνες
φώναξε τρεις γειτόνισσες και τρεις χαροκαμένις
τη Μάρθα τη Μαγδαληνή του Λάζαρου τη μάνα
και του Ιακώβ την αδερφή οι τέσσερις αντάμα
να κάντε μια παρηγοριά να παρηγορηθείτι
βάλτε κρασί μες στο γυαλί και άρτον παξιμάδι
το κρασί είν' το αίμα μου και άρτος είν' το σώμα μ'
και πιάστε το στρατί στρατί στρατί το μονοπάτι.

Το μονοπάτι τ’ς έβγαλε στης φυλακής τις πόρτες.
Άνοιγε πόρτα του ληστού και πόρτα του Πιλάτου.
Κι η πόρτα από το φόβο της άνοιξε μοναχή της.
Κοιτά δεξιά κοιτά ζερβά κανέναν δεν γνωρίζει
κοιτάζει δεξιότερα βλέπει τον Άγιος Γιάννη.
Εσύ Αϊ-Γιάννη Πρόδρομε που βάπτισες το γιο μου
δεν είδες μένα τον υγιό μ’ και σέν’ το δάσκαλό σου.
Τι να σου ειπώ μανούλα μου που διάφορο δεν έχεις.
Η Παναγιά πλησίασε γλυκά τον ομιλάει.
Δεν μου μιλάς παιδάκι μου δεν μου μιλείς παιδί μου
Βλέπεις εκείνον το γυμνό τον παραπονεμένον
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο.
Όπου φορεί στην κεφαλή αγκάθινο στεφάνι
εκείνος είναι ο γιόκας σου και με ο δάσκαλός μου.
Μόνο το μέγα Σάββατο κοντά στο μεσονύχτι
σημαίνει ο Θεός και γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει και Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι.
Όποιος τ’ ακούσει σώζεται κι όποιος το λέει αγιάζει
κι όποιος το καλοφιγκραστεί παράδεισο θα λάβει
παράδεισο και λίβανο από τον Άγιον Τάφο.
Στη Βλασαχιά, *Νικόλη μου*, στη Βλασαχιά παν’γύρ’ θα γέν’
θα πάναν όλος ο κόσμος, *Νικόλη μ’ πεχλιουβάνη*
θα πάναν όλος ο κόσμος, *Νικόλη μ’ πεχλιουβάνη*
θα πάει κι ι Νικόλας
Νικόλας να παλέψει
κι κείνος πάει, *Νικόλη μου*, κι κείνος πάει απ’ του προυί
κάθ’τ’ ίσαμε του βράδυ, *Νικόλη μ’ πεχλιουβάνη*
σαν τ’ άκουσε, *Νικόλη μου*, σαν τ’ άκουσε κι η μάνα του
’πορούσι τι να κάνει, *Νικόλη μ’ πεχλιουβάνη*
βάζει νιρό, *Νικόλη μου*, βάζει νιρό μες στο γυαλί
φαρμάκ’ μες στου ποτήρι, *Νικόλη μ’ πεχλιουβάνη*
τραβήθηκε, *Νικόλη μου*, τραβήθηκε η μάνα του
τραβήθηκε παγαίνει, *Νικόλη μ’ πεχλιουβάνη*
στο δρόμο ν α-, *Νικόλη μου*, στο δρόμο ν απού πήγινι
στο δρόμο που πηγαίνει
αλλάξανε τα χέρια της
μπέρδεψι τα ποτήρια, *Νικόλη μ’ πεχλιουβάνη*
δίνει τον ξέ-, *Νικόλη μου*, δίνει ν τον ξένον το νερό
το γιο της το φαρμάκι, *Νικόλη μ’ πεχλιουβάνη*.
Τι είχις μάνη μ’, *Νικόλη μου*, τι είχις μάνη μ’ κι έκαμες
φαρμάκωσες το γιο σου
το γιο σ’ τον πεχλιουβάνη.

Στη Βλασαχιά παν’γύρ’ θα γέν’ θα πάναν όλος ο κόσμος
θα πάει κι ι Νικόλας Νικόλας να παλέψει
κι κείνος πάει απ’ του προυί κάθ’τ’ ίσαμε του βράδυ
σαν τ’ άκουσε κι η μάνα του ’πορούσι τι να κάνει

βάζει νιρό μες στο γυαλί φαρμάκ' μες στου ποτήρι
τραβήθηκε η μάνα του τραβήθηκε παγαίνει
στο δρόμο ν απού πήγινι στο δρόμο που πηγαίνει
αλλάξανε τα χέρια της μπέρδεψι τα ποτήρια
δίνει ν τον ξένον το νερό το γιο της το φαρμάκι.
Τι είχις μάνη μ' κι έκαμες φαρμάκωσες το γιο σου
το γιο σ' τον πεχλιουβάνη.

Γιάννης τη Μάιδω θέ-νε-λει κι την αγαπάει
κι την αγαπάει
Γιάννης τη Μάιδω θέ-νε-λει κι την αγαπάει
κι την αγαπάει
κι η Μάιδω δεν τον θέ-νε-λει δεν τον αγαπάει
δεν τον αγαπάει
κι η Μάιδω δεν τον θέ-νε-λει δεν τον αγαπάει
δεν τον αγαπάει
Γιάννης στην Κάλιω πά-να-ει και στην αδερφή τ'
και στην αδερφή τ'
Γιάννης στην Κάλιω πά-να-ει και στην αδερφή τ'
και στην αδερφή τ'.
Ν αρμήνεψέ με Κά-να-λιω μ' Κάλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλιω μ' καρντασί μ'
ν αρμήνεψέ με Κά-να-λλιω μ' Κάλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλιω μ' καρντασί μ'.
Θα σ' αρμηνέψω Γιά-να-ννη μ' θα κριματιστώ
θα κολατιστώ
θα σ' αρμηνέψω Γιά-να-ννη μ' θα κριματιστώ
θα κολατιστώ.
Ν αρμήνεψέ μι Κά-να-λιω μ' δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι
ν αρμήνεψέ μι Κά-να-λιω μ' δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι.
Βάλε της κόρης ρού-νου-χα τ'ς κόρης πρόσωπο
τ'ς κόρης πρόσωπο
βάλε της κόρης ρού-νου-χα τ'ς κόρης πρόσωπο
τ'ς κόρης πρόσωπο
κι έβγα στο μισουχώ-νο-ρι κι έβγα φώναξι
κι διαλάλησι
κι έβγα στο μισουχώ-νο-ρι κι έβγα φώναξι
κι διαλάλησι
ν άιντε ν άιντε κορί-νι-τσια και σεις νιόπαντρες
και σεις νιόπαντρες
ν άιντε ν άιντε κορί-νι-τσια και σεις νιόπαντρες
και σεις νιόπαντρες
να πάμι για λουλού-νου-δια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου
να πάμι για λουλού-νου-δια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου.

Ξαρτήθηκε κι η Μά-να-ιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας
ξαρτήθηκε κι η Μά-να-ιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας.

Γιάννης τη Μάιδω θέλει κι την αγαπάει
κι η Μάιδω δεν τον θέλει δεν τον αγαπάει
Γιάννης στην Κάλιω πάει και στην αδερφή τ'.
Ν αρμήνεψέ με Κάλιω μ' Κάλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλιω μ' καρντασί μ'.
Θα σ' αρμηνέψω Γιάννη μ' θα κριματιστώ
θα κολατιστώ.
Ν αρμήνεψέ μι Κάλιω μ' δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι.
Βάλε της κόρης ρούχα τ'ς κόρης πρόσωπο
κι έβγα στο μισουχώρι κι έβγα φώναξι
κι διαλάλησι
να πάμι για λουλούδια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου.
Ξαρτήθηκε κι η Μάιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας

Δυο μπιδιά, *μωρέ δυο μπιδιά*
δυο μπιδιά Ρωμιών μπιδιά
δυο μπιδιά, *μωρέ δυο μπιδιά*
δυο μπιδιά Ρωμιών μπιδιά
δυο μπιδιά Ρωμιών μπιδιά
μες στην Πόλη δούλευαν
δυο μπιδιά Ρωμιών μπιδιά
μες στην Πόλη δούλευαν
μες στην Πό-, *μωρέ μες στην Πό-*
μες στην Πόλη δούλευαν
μες στην Πό-, *μωρέ μες στην Πό-*
μες στην Πόλη δούλευαν
μες στην Πόλη δούλευαν
σι μια χήρα Τούρκισσα
μες στην Πόλη δούλευαν
σι μια χήρα Τούρκισσα
σι μια χή-, *μωρέ σι μια χή-*
σι μια χήρα Τούρκισσα
σι μια χή-, *μωρέ σι μια χή-*
σι μια χήρα Τούρκισσα
σι μια χήρα Τούρκισσα
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
σι μια χήρα Τούρκισσα
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι η Τούρκισσα, *μωρ' κι η Τούρκισσα*

κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι η Τούρκισσα, *μωρ' κι η Τούρκισσα*
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι πάλι τα καλόπιρνι
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι πάλι τα καλόπιρνι
κι πάλι τα, *μωρ' κι πάλι τα*
κι πάλι τα καλόπιρνι
κι πάλι τα, *μωρ' κι πάλι τα*
κι πάλι τα καλόπιρνι
κι πάλι τα καλόπιρνι.
Σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
κι πάλι τα καλόπιρνι
σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
σεις πιδιά, *μωρέ σεις μπιδιά*
σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
σεις πιδιά, *μωρέ σεις πιδιά*
σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
δεν ένιστι τουρκόπουλα
σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
δεν ένιστι τουρκόπουλα
δεν ένιστι, *μωρ' δεν ένιστι*
δεν ένιστι τουρκόπουλα
δεν ένιστι, *μωρ' δεν ένιστι*
δεν ένιστι τουρκόπουλα
δεν ένιστι τουρκόπουλα
να χαρείτε την Τουρκιά
δεν ένιστι τουρκόπουλα
να χαρείτε την Τουρκιά
να χαρεί-, *μωρέ να χαρεί-*
να χαρείτε την Τουρκιά
να χαρεί-, *μωρέ να χαρεί-*
να χαρείτε την Τουρκιά
να χαρείτε την Τουρκιά
και την τουρκοφουρεσιά
να χαρείτε την Τουρκιά
και την τουρκοφουρεσιά
και την του-, *μωρέ και την του-*
και την τουρκοφουρεσιά
και την του-, *μωρέ και την του-*
και την τουρκοφουρεσιά
και την τουρκοφουρεσιά.
Συ κυρά μου Τούρκισσα
και την τουρκοφουρεσιά
συ κυρά μου Τούρκισσα
συ κυρά, *μωρέ συ κυρά*
συ κυρά μου Τούρκισσα

σου κυρά, *μωρέ σου κυρά*
σου κυρά μου Τούρκισσα
σου κυρά μου Τούρκισσα
δεν ένισι Ρωμέισσα
σου κυρά μου Τούρκισσα
δεν ένισι Ρωμέισσα
δεν ένισι, *μωρ' δεν ένισι*
δεν ένισι Ρωμέισσα
δεν ένισι, *μωρ' δεν ένισι*
δεν ένισι Ρωμέισσα
δεν ένισι Ρωμέισσα
να χαρείς τη Ρουμλιά
δεν ένισι Ρωμέισσα
να χαρείς τη Ρουμλιά
να χαρείς, *μωρέ να χαρείς*
να χαρείς τη Ρουμλιά
να χαρείς, *μωρέ να χαρείς*
να χαρείς τη Ρουμλιά
να χαρείς τη Ρουμλιά
και τη ρουμιουφουρεσιά
να χαρείς τη Ρουμλιά
και τη ρουμιουφουρεσιά.

Δυο μπιδιά Ρωμιών μπιδιά
μες στην Πόλη δούλευαν
σι μια χήρα Τούρκισσα
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι πάλι τα καλόπιρνι.
Σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
δεν ένιστι τουρκόπουλα
να χαρείτε την Τουρκιά
και την τουρκοφουρεσιά.
Συ κυρά μου Τούρκισσα
δεν ένισι Ρωμέισσα
να χαρείς τη Ρουμλιά
και τη ρουμιουφουρεσιά.

Ν ανάθεμα, *ν αχ βρε Θανάση*
ν ανάθεμα ν αυτήν την ώρα
ν ανάθεμα, *ν αχ βρε Θανάση*
ν ανάθεμα ν αυτή την ώρα
ν ανάθεμα ν αυτήν την ώρα
κι αυτόν τουν κακόν του χρόνου
ν ανάθεμα ν αυτήν την ώρα
κι αυτόν τουν κακόν του χρόνου
κι αυτόν τουν κακόν του χρόνου
ν απού βγήκι του νιζάμι
κι αυτόν τουν κακόν του χρόνου

ν απού βγήκι του νιζάμι
ν απού βγήκι του νιζάμι
κι του έρημου τ' ασκέρι
ν απού βγήκι του νιζάμι
κι του έρημου τ' ασκέρι
κι του έρημου, *Θανάση*
κι του έρημου τ' ασκέρι
κι του έρημου, *Θανάση*
κι του έρημου τ' ασκέρι
κι του έρημου τ' ασκέρι
έμασι τα νιομπιδάκια
κι του έρημου τ' ασκέρι
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι, *ν αχ βρε Θανάση*
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι, *ν αχ βρε Θανάση*
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι κι του Θανάση
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι κι του Θανάση
έμασι κι του Θανάση
του Θανάση το μπακαλούδι
έμασι κι του Θανάση
του Θανάση το μπακαλούδι.

Ν ανάθεμα ν αυτήν την ώρα
κι αυτόν τουν κακόν του χρόνου
ν απού βγήκι του νιζάμι
κι του έρημου τ' ασκέρι
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι κι του Θανάση
του Θανάση το μπακαλούδι.
Ο Γιάννης και η Μαριγώ σ' ένα σκουλειό διαβάζουν
σ' ένα σκουλειό διαβάζουν
ο Γιάννης και η Μαριγώ σ' ένα σκουλειό διαβάζουν
σ' ένα σκουλειό διαβάζουν
Γιάννης μαθαίνει γράμματα Μαρία τα τραγούδια
Μαρία τα τραγούδια
Γιάννης μαθαίνει γράμματα Μαρία τα τραγούδια
Μαρία τα τραγούδια
κι αυτά τα δυο ν αγαπήθηκαν καένας δεν του ξέρει
καένας δεν του ξέρει
κι αυτά τα δυο ν αγαπήθηκαν κανένας δεν του ξέρει
κανένας δεν του ξέρει
Ο Γιάννης εξιστόμιασι τη μάνα του το λέει
τη μάνα του το λέει

ο Γιάννης εξιστόμιασι τη μάνα του το λέει
τη μάνα του το λέει.
Εγώ μάνα μ' θα παντρευτώ τη Μαριγώ θα πάρω
γυναίκα θα την κάμω
εγώ μάνα μ' θα παντρευτώ τη Μαριγώ θα πάρω
γυναίκα θα την κάμω.
Σώπα μωρέ κοψόμυαλε και φιδοδαγκωμένε
και φιδοδαγκωμένε
σώπα μωρέ κοψόμυαλε και φιδοδαγκωμένο
και φιδοδαγκωμένο
η Μαριγώ είνι ν αξαδέρφ' σ' πρώτ' αξαδερφοπούλα σ'
πρώτ' αξαδερφοπούλα σ'
η Μαριγώ είνι ν αξαδέρφ' σ' πρώτ' αξαδερφοπούλα σ'
πρώτ' αξαδερφοπούλα σ'.

Ο Γιάννης και η Μαριγώ σ' ένα σκουλειό διαβάζουν
Γιάννης μαθαίνει γράμματα Μαρία τα τραγούδια
κι αυτά τα δυο ν αγαπήθηκαν καένας δεν του ξέρει.
Ο Γιάννης εξιστόμιασι τη μάνα του το λέει.
Εγώ μάνα μ' θα παντρευτώ τη Μαριγώ θα πάρω.
Σώπα μωρέ κοψόμυαλε και φιδοδαγκωμένε
η Μαριγώ είνι ν αξαδέρφ' σ' πρώτ' αξαδερφοπούλα σ'.

Δέντρι μ' δέντρι μ' κι διντρίτσι μ', *τζάνουμ*
δέντρου είχα στην αυλή μου
δέντρι μ' δέντρι μ' κι διντρίτσι, *τζάνουμ*
δέντρου είχα στην αυλή μου
δέντρου είχα στην αυλή μου, *τζάνουμ*
κυπαρίσσι στου μπαχτσέ μου
δέντρου είχα στην αυλή μου, *τζάνουμ*
κυπαρίσσι στου μπαχτσέ μου
κυπαρίσσι στου μπαχτσέ μου, *τζάνου μ'*
κι νιρό δεν το ποτίζω
κυπαρίσι στου μπαχτσέ μου, *τζάνουμ*
κι νιρό δεν το ποτίζω
κι νιρό δεν το ποτίζω, *τζάνου μ'*
ούλου δάκρυ κι φαρμάκι
κι νιρό δεν το ποτίζω, *τζάνουμ*
ούλου δάκρυ κι φαρμάκι
ν ούλου δάκρυ κι φαρμάκι, *τζάνουμ*
του φαρμάκουσα του δέντρο
ν ούλου δάκρυ κι φαρμάκι, *τζάνουμ*
του φαρμάκουσα του δέντρο
του φαρμάκουσα του δέντρου, *τζάνουμ*
έπισαν όλαν τα φύλλα
του φαρμάκουσα του δέντρου, *τζάνουμ*
έπισαν όλαν τα φύλλα

ν έπισαν όλαν τα φύλλα, *τζάνουμ*
κείν' τα φύλλα τ' ασουμένια
ν έπισαν όλαν τα φύλλα, *τζάνουμ*
κείν' τα φύλλα τ' ασουμένια
κείν' τα φύλλα τ' ασουμένια, *τζάνουμ*
τα κλουνάρια συρματένια
κείν' τα φύλλα τ' ασουμένια, *τζάνουμ*
τα κλουνάρια συρματένια.

Δέντρι μ' δέντρι μ' κι διντρίτσι μ'
δέντρου είχα στην αυλή μου
κυπαρίσσι στου μπαχτσέ μου
κι νιρό δεν το ποτίζω
ούλου δάκρυ κι φαρμάκι
του φαρμάκουσα του δέντρο
έπισαν όλαν τα φύλλα
κείν' τα φύλλα τ' ασουμένια
τα κλουνάρια συρματένια.
Νερ, στην Πόλη ή-νι-μαν κι άκουσα παντρεύουνταν η καλή μου
παντρεύουνταν η καλή μου
νερ, στην πόλη ή-νι-μαν κι άκουσα παντρεύουνταν η καλή μου
παντρεύουνταν η καλή μου
νερ, παντρεύουνταν αρραβουνιάζουνταν κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
νερ, παντρεύουνταν αρραβουνιάζουνταν κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
νερ, παίρνω τη στρά-να-τα τού στρατί τ' αργυρομονο-νο-πάτι
τ' αργυρομονο-νο-πάτι
νερ, παίρνω τη στρά-να-τα τού στρατί τ' αργυρομονο-νο-πάτι
τ' αργυρομονο-νο-πάτι
νερ, κι βρίσκου έ-νε-να γέροντα τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει
τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει
νερ, κι βρίσκου έ-νε-να γέροντα τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει
τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει.
Νερ, καλήν σου μέ-νε-ρα γέρουντα, καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
νερ, καλήν σου μέ-νε-ρα γέρουντα, καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
νερ, θα ρουτή-νι-σου γέρουντα θα σε καλο-νο-ξιτάσω
θα σε καλο-νο-ξιτάσω
νερ, θα ρουτή-νι-σου γέρουντα θα σε καλο-νο-ξιτάσω
θα σε καλο-νο-ξιτάσω
νερ, έχ'τι χαρά-να στη χώρα σας χαρά στουν μα-να-χαλά σας
χαρά στουν μα-να-χαλά σας
νερ, τι χαρά-να στη χώρα σας χαρά στουν μα-να-χαλά σας
χαρά στουν μα-να-χαλά σας.

Νερ, κι εμείς χαρά-να στη χώρα μας χαρά στουν μα-να-χαλά μας
χαρά στου μα-να-χαλά μας
νερ, κι εμείς χαρά-να στη χώρα μας χαρά στου μα-να-χαλά μας
χαρά στου μα-να-χαλά μας
νερ, του γιου μ' καλή, *νερ*, παντρεύεται κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
νερ, του γιου μ' καλή, *νερ*, παντρεύεται κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει.

Στην Πόλη ήμαν κι άκουσα παντρεύουνταν η καλή μου
παντρεύουνταν αρραβουνιάζουνταν κι άλλον καλόν ιπαίρνει
παίρνω τη στράτα τού στρατί τ' αργυρομονοπάτι
κι βρίσκου ένα γέροντα τ' αμπέλι που κλαδεύει.
Καλήν σου μέρα γέρουντα, καλώς τον ξένουν απού 'ρθι.
Θα ρουτήσου γέρουντα θα σε καλοξιτάσω
έχ'τι χαρά στη χώρα σας χαρά στουν μαχαλά σας.
Κι εμείς χαρά στη χώρα μας χαρά στουν μαχαλά μας
του γιου μ' καλή παντρεύεται κι άλλον καλόν ιπαίρνει.
Νερ, ένας κοντό-νος γιανίτσαρης πουλύ κουντό-νος δεν ήταν
πουλύ κουντό-νος δεν ήταν
νερ, έχει γυναί-νε-κα ν όμορφη κι ι κόσμος τη-νι ζουλεύει
κι ι κόσμος τη-νι ζουλεύει
νερ, τη ζούλιψι κι ι τσουμπαναριός τ'ς κι θέλει για να την πάρει
κι θέλει για να την πάρει
νερ, πολλή δόση-νι τον έδωσαν δεν μπορ' να το-νο πληρώσει
δεν μπορ' να το-νο πληρώσει
νερ, πούλη-νι-σι ξιπούλησι και πληρουμό-νο δεν έχει
και πληρουμό-νο δεν έχει
νερ, μόνο η καλούδα τ' τ' έμεινε κι αυτήν την πα-να-ζαρεύει
κι αυτήν την πα-να-ζαρεύει.
Νερ, σήκου κόρη-νι μου κι άλλαξε να πάμε στο-νο παζάρι
να πάμε στο-νο παζάρι.

΄Ενας κοντός γιανίτσαρης πουλύ κουντός δεν ήταν
έχει γυναίκα ν όμορφη κι ι κόσμος τη ζουλεύει
τη ζούλιψι κι ι τσουμπαναριός τ'ς κι θέλει για να την πάρει
πολλή δόση τον έδωσαν δεν μπορ' να το πληρώσει
πούλησι ξιπούλησι και πληρουμό δεν έχει
μόνο η καλούδα τ' τ' έμεινε κι αυτήν την παζαρεύει.
Σήκου κόρηου κι άλλαξε να πάμε στο παζάρι.

Παναγυρί-, *βρε αμάν αμάν*, παναγυρίτσι γένουνταν

νερ, μιγάλο μπαναγύρι, *μαναστηρούδα μ' τ' όνομά σου*
παναγυρί-, *βρε αμάν αμάν*, παναγυρίτσι γένουνταν
νερ, μιγάλο μπαναγύρι, *μαναστηρούδα μ' τ' όνομά σου*
θα παν κόσμους, *βρε αμάν αμάν,* θα παν κόσμους στου παναΰρ'
θα παν κόσμους, *βρε αμάν αμάν,* θα παν κόσμους στου παναΰρ'
νερ, θα πάει κι μεις Νικόλας, *παναγυρίτσι μ' τ' όνομά σου*
νερ, θα πάει κι μεις Νικόλας, *μαναστηρούδα μ' τ' όνομά σου*
το παναγύρ', *βρε αμάν αμάν*, το παναγύρ' ήταν τρανό
το παναγύρ', *βρε αμάν αμάν*, το παναγύρ' ήταν τρανό
νερ, κι ι τόπους ήταν λίγος, *μαναστηρούδα μ' τ' όνομά σου*
νερ, κι ι τόπους ήταν λίγος, *μαναστηρούδα μ' τ' όνομά σου.*

Παναγυρίτσι γένουνταν μιγάλο μπαναγύρι
θα παν κόσμους στου παναΰρ' θα πάει κι μεις Νικόλας
το παναγύρ' ήταν τρανό κι ι τόπους ήταν λίγος.

Ξένος κι αν πάει στην ξενιτιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
ξένος κι αν πάει στην ξενιτιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
θα κάμ' σαράντα μέρες, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
θα κάμ' σαράντα μέρες, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
κι η ξενιτιά τον πλάνιψι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κι η ξενιτιά τον πλάνιψι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
και κάμ' σαράντα χρόνια, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
και κάμ' σαράντα χρόνια, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
ξένος βαριά ν αρρώστησι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
ξένος βαριά ν αρρώστησι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
βαριά για να πιθάνει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
βαριά για να πιθάνει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
δεν έχει καένα να τον δγει, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
δεν έχει καένα να τον δγει, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κερί να τον ανάψει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
κερί να τον ανάψει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
μόν' έχει τρεις γειτόνισσις, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
μόν' έχει τρεις γειτόνισσις, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κι οι τρεις χαροκαμένις, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
κι οι τρεις χαροκαμένις, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
η μια τον πάει κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
η μια τον πάει κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κι η άλλ' αφράτο μήλο, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
κι η άλλ' αφράτο μήλο, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
η τρίτη η μικρότερη, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
η τρίτη η μικρότερη, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
τον πάει άσπρο σταφύλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
τον πάει άσπρο σταφύλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
Δεν θέλου γω κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
δεν θέλου γω κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*

δεν θέλω αφράτου μήλου, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
δεν θέλω αφράτου μήλου, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
μόν' θέλω τη μανούλα μου, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
μόν' θέλω τη μανούλα μου, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
στα γόνατα τ'ς να πέσω, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
στα γόνατα τ'ς να πέσω, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
να μ' αραδιάσει την πιρτσιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
να μ' αραδιάσει την πιρτσιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
'πό ένα ένα τέλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
'πό ένα ένα τέλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα.*

Ξένος κι αν πάει στην ξενιτιά θα κάμ' σαράντα μέρες
κι η ξενιτιά τον πλάνιψι και κάμ' σαράντα χρόνια
ξένος βαριά ν αρρώστησι βαριά για να πιθάνει
δεν έχει καένα να τον δγει κερί να τον ανάψει
μόν' έχει τρεις γειτόνισσις κι οι τρεις χαροκαμένις
η μια τον πάει κρύγιο νιρό κι η άλλ' αφράτο μήλο
η τρίτη η μικρότερη τον πάει άσπρο σταφύλι
Δεν θέλου γω κρύγιο νιρό δεν θέλω αφράτου μήλου
μόν' θέλω τη μανούλα μου στα γόνατα τ'ς να πέσω
να μ' αραδιάσει την πιρτσιά 'πό ένα ένα τέλι.

Σουπάσατε σιήσιτε κι όλοι ν' αφιγκραστείτι
το μάθατε τι έγινε τούτ' α την εβδομάδα
Τούρκος μαζεύει το στρατό πόλιμο για να κάνει
αν έκαμαν κι πιάστηκαν τρεις μέρες τρία βράδια
και το Θεό μπαρακαλώ τον Κύργιο τον δοξάζω.
Για βρέξι Κύργιο μ' μια βροχή και μια λιανιά ψιχάλα
να κατακάτσ' ο κουρνιαχτός να πέσει το ντουμάνι
να μετρηθεί το στράτευμα του Τούρκου του Ρουμέου.
Μιτράει Τούρκος το στράτεμα ιννιά χιλιάδες λείπουν
μιτράει Μόσχου του στράτεμα τρεις λεβεντάδις λείπουν
νάτοις κι αυτοί που έρχουντι με τα σπαθιά στα χέρια
φέρνουν κιφάλ' από πασά και χέρι από βεζίρη.

Ν ανήμερα την Πασκαλιά και τον καλόν τον λόγου
κατέβ'κι Σαλιουμάν πασάς
κατέβ'κι Σαλιουμάν πασάς κι πήρε την Αντώνινα
ωρέ, την πήρι κι την πάγινι
την πήρι κι την πάγινι την πήρε την παγαίνει
χίλνιοι παγαίναν του μπροστά
χίλνιοι παγαίναν του μπροστά χιλιάδις το κατόπι
μέσα στη μέσ' παγαίν' Αντώνινα
μέσα στη μέσ' παγαίν' Αντώνινα σαν μήλου μαραμένου
σαν μήλου σαν τραντάφυλλο

σαν μήλου σαν τραντάφυλλο σα ρόιδο κοκκινίζει.
Να κι ι Αντώνης έφτασι
να κι ι Αντώ-νο-νης έφτασι μι του σπαθί στου χέρι
δεξιά ζερβιά να τις έκουβι
δεξιά ζερβιά τις έκουβι δεξιά τις θημωνιάζει
σαν τα δεμάτια στ' θημωνιά
σαν τα δεμάτια στ' θημωνιά σα στ' θημωνιά στ' αλώνι.

Κι γεια χαρά σας βρε παιδιά.

Ν ανήμερα την Πασκαλιά και τον καλόν τον λόγου
κατέβ'κι Σαλιουμάν πασάς κι πήρε την Αντώνινα
την πήρι κι την πάγινι την πήρε την παγαίνει
χίλνιοι παγαίναν του μπροστά χιλιάδις το κατόπι
μέσα στη μέσ' παγαίν' Αντώνινα σαν μήλου μαραμένου
σαν μήλου σαν τραντάφυλλο σα ρόιδο κοκκινίζει.
Να κι ι Αντώνης έφτασι μι του σπαθί στου χέρι
δεξιά ζερβιά τις έκουβι δεξιά τις θημωνιάζει
σαν τα δεμάτια στ' θημωνιά σα στ' θημωνιά στ' αλώνι.

Κι γεια χαρά σας βρε παιδιά.
Μάνα και γιος μαλώνανε μια νύχτα κι όλη μέρα.
Διώξε με μάνα μ' διώξε με
διώξε με μάνα μ' διώξε με και μη με καταριέσαι
και γω θα φύγω μακριά
και γω θα φύγω μακριά πολύ μακριά στα ξένα
να κάνεις χρόνια να με ιδείς
να κάνεις χρόνια να με ιδείς μήνες να λάβεις γράμμα
θα έρθει μάνα μ' Πασχαλιά
θα έρθει μάνα μ' Πασχαλιά θα έρθει κι Αϊς-Γιώργης
θα πας μάνα μ' στην εκκλησιά
θα πας μάνα μ' στην εκκλησιά θα πας να προσκυνήσεις
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό και το στασίδι μου άδειο
τότε μάνα μ' θα θυμηθείς.

Μάνα και γιος μαλώνανε μια νύχτα κι όλη μέρα.
Διώξε με μάνα μ' διώξε με και μη με καταριέσαι
και γω θα φύγω μακριά πολύ μακριά στα ξένα
να κάνεις χρόνια να με ιδείς μήνες να λάβεις γράμμα
θα έρθει μάνα μ' Πασχαλιά θα έρθει κι Αϊς-Γιώργης
θα πας μάνα μ' στην εκκλησιά θα πας να προσκυνήσεις
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό και το στασίδι μου άδειο
τότε μάνα μ' θα θυμηθείς.

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπρογυρισμένο
ν αυτού ψη- ν αυτού ψηλά που περπατείς
ν αυτού ψηλά που περπατείς και χαμηλολογιάζεις
μην είδις μην είδις τον γιαρέντη μου
μην είδις τον γιαρέντη μου μην είδες τον καλό μου
σε τι τρα- σε τι τραπέζι κάθεται
σε τι τραπέζι κάθεται σε τι τραπέζι τρώει
τίνος μα- τίνος ματάκια τον κοιτούν
τίνος ματάκια τον κοιτούν και τα δικά μου κλαίνε
τίνος χι- τίνος χιράκια τον κιρνάν
τίνος χιράκια τον κιρνάν και τα δικά μου στέκουν.
Δεν κλαίτι δεν κλαίτι σεις ματάκια μου.

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπρογυρισμένο
ν αυτού ψηλά που περπατείς και χαμηλολογιάζεις
μην είδις τον γιαρέντη μου μην είδες τον καλό μου
σε τι τραπέζι κάθεται σε τι τραπέζι τρώει
τίνος ματάκια τον κοιτούν και τα δικά μου κλαίνε
τίνος χιράκια τον κιρνάν και τα δικά μου στέκουν.
Δεν κλαίτι σεις ματάκια μου.

Δυο βασιλιάδες πολιμάν για να συμπιθιριάσουν
πολέμησαν πολέμησαν
πολέμησαν πολέμησαν χρόνους και πέντι μήνις
μα τώρα συμπιθέριασαν
μα τώρα συμπιθέριασαν κάθονται τρων και πίνουν
χρυσά ήταν τα κουτάλια τους χρυσά κι τα πιρούνια τους.

Δυο βασιλιάδες πολιμάν για να συμπιθιριάσουν
πολέμησαν πολέμησαν χρόνους και πέντι μήνις
μα τώρα συμπιθέριασαν κάθονται τρων και πίνουν
χρυσά ήταν τα κουτάλια τους χρυσά κι τα πιρούνια τους.

Θοδουρής στην ξενιτιά θα πάει
και την Πιτκά-να-να παραγγέλν'
και την Πιτκά-να-να παραγγέλν'
να μην αλλά-να-ξ' να στολιστεί
να μην αλλά-να-ξ' να στολιστεί
και κείνη δε-νε-ν τον άκουσι
και κείνη δε-νε-ν τον άκουσι
ν αλλάξτηκε-νε στουλίστηκε
ν άλλαξε και στουλίστηκε
και τη λαγή-νι-να τ'ς έπιρνι
και τη λαγή-νι-να τ'ς έπιρνι
και στου τσισμέ-νε κατέβηνι.

Κι ο Λάζαρος την περιμέν'
και του μαχαί-νε-ρι ν έβγαζε
και του μαχαί-νε-ρι ν έβγαζε
και του κιφάλ' την έπιρνι
στη μάνα του του πήγινι
κι η μάνα του, *αχ*, τον ρώτησι.
Τ' έχεις γιε-νε μου στο σακί.
Είναι τ'ς Πιτκά-να-νας τού κιφάλ'
είναι τ'ς Πιτκά-να-νας τού κιφάλ'
τ'ς Πιτκά-να-νας τα-να χρυσά μαλλιά.

Θοδουρής στην ξενιτιά θα πάει
και την Πιτκάνα παραγγέλν'
να μην αλλάξ' να στολιστεί
και κείνη δεν τον άκουσι
ν αλλάξτηκε στουλίστηκε
και τη λαγήνα τ'ς έπιρνι
και στου τσισμέ κατέβηνι.
Κι ο Λάζαρος την περιμέν'
και του μαχαίρι ν έβγαζε
και του κιφάλ' την έπιρνι
στη μάνα του του πήγινι
κι η μάνα του, *αχ*, τον ρώτησι.
Τ' έχεις γιε μου στο σακί.
Είναι τ'ς Πιτκάνας τού κιφάλ'
τ'ς Πιτκάνας τα χρυσά μαλλιά.

Σαββάτο ν όλη μέρα κουνούσαν τα σπαθιά
την Κυριακή σαμπάχλια, *βρε τζάνουμ*, θα σέβ' μες στ' Αϊβαλί
την Κυριακή σαμπάχλια, *βρε τζάνουμ*, θα σέβ' μες στ' Αϊβαλί.
Σαν τ' άκ'σαν Αϊβαλιώτ'σες φεύγουν ίσα το βουνό
κι μια Αϊβαλιτούδα, *βρε τζάνουμ*, φεύγει ίσα το γιαλό
κι μια μικρ' Αϊβαλιτούδα, *βρε τζάνουμ*, φεύγει ίσα το γιαλό.
Αλή πασάς την πιάνει την πιάν' 'πό τα μαλλιά.
Άφ'σε με απ' τα μαλλάκια, *βρε τζάνουμ*, κι πιάσ' μι απού του χέρ'
να πάμε στον οντά μου στον μουσαφίρ οντά
έχου χαλιά στρωμένα, *βρε τζάνουμ*, κι αρνίθι καπαμά
έχου χαλιά στρωμένα, *βρε τζάνουμ*, κι αρνίθι καπαμά.
Δεν θέλω τα χαλιά σου δεν θέλω καπαμά
μόν' θέλω τη ζωή σου, *βρε τζάνουμ*, και τη γλυκιά ψυχή.

Σαββάτο ν όλη μέρα κουνούσαν τα σπαθιά
την Κυριακή σαμπάχλια θα σέβ' μες στ' Αϊβαλί.
Σαν τ' άκ'σαν Αϊβαλιώτ'σες φεύγουν ίσα το βουνό
κι μια μικρ' Αϊβαλιτούδα φεύγει ίσα το γιαλό.

Αλή πασάς την πιάνει την πιάν' 'πό τα μαλλιά.
Άφ'σε με απ' τα μαλλάκια κι πιάσ' μι απού του χέρ'
να πάμε στον οντά μου στον μουσαφίρ οντά
έχου χαλιά στρωμένα κι αρνίθι καπαμά.
Δεν θέλω τα χαλιά σου δεν θέλω καπαμά
μόν' θέλω τη ζωή σου και τη γλυκιά ψυχή.

Μαρ' Θουδώ-νο-ρα καραγκιό-νο-ζα
όπου πα-να-ς να μη πινέ-νε-σι
όπου πα-να-ς να μη πινέ-νε-σι
του χωριό-νο μας δεν πατιέ-νε-τι
του χωριό-νο μας δεν πατιέ-νε-τι
έχει χί-νι-λια μπαλικά-να-ρια
έχει χί-νι-λια μπαλικά-να-ρια
έχ' κι εξή-νι-ντα δυο ντουφέ-νε-κια
τα νουφέ-νε-κια κουρντισμέ-νε-να.

Μαρ' Θουδώρα καραγκιόζα
όπου πας να μη πινέσι
του χωριό μας δεν πατιέτι
έχει χίλια μπαλικάρια
έχ' κι εξήντα δυο ντουφέκια
τα νουφέκια κουρντισμένα.

Δεν σε πιστεύω βόιβοντε μ' και σένα Μουσολίνι
και σένα Μουσολίνι
θα στείλω το Δημήτρη μου να σε καλοξετάξει
να σε καλοξετάξει
πόσα χουριά, *αχ Δημήτρη μου*
πόσα χουριά σι κλάφτηκαν κι ως πόσα, *αχ*, βιλιέτια.
Εννιά χουριά, *αχ Δημήτρη μου*
εννιά χουριά σε κλάφτηκαν κι ως δέκα, *αχ*, βιλιέτια
σε κλάφτηκε, *αχ Δημήτρη μου*
σε κλάφτηκε κι ένας παπάς παπάς ήτ' Αϊβαλιώτης
σε κλάφτηκε, *αχ Δημήτρη μου*
σε κλάφτηκε κι ένας παπάς παπάς ήτ' Αϊβαλιώτης
παπάς ήτ' Αϊβαλιώτης
τον πήραν χίλια πρόβατα κι ως πεντακόσια γίδια
τον πήραν και την παπαδιά
τον πήραν χίλια πρόβατα κι ως πεντακόσια γίδια
τον πήραν και την παπαδιά.
Δεν κλαίει παπάς τα πρόβατα δεν κλαίγει και τα γίδια
δεν κλαίγει και τα γίδια
μόν' κλαίει παπάς την παπαδιά που ήταν σα χελιδόνα
που ήταν σα χελιδόνα.

Δεν σε πιστεύω βόιβοντε μ' και σένα Μουσολίνι
θα στείλω το Δημήτρη μου να σε καλοξετάξει
πόσα χουριά σι κλάφτηκαν κι ως πόσα βιλιέτια.
Εννιά χουριά σε κλάφτηκαν κι ως δέκα βιλιέτια
σε κλάφτηκε κι ένας παπάς παπάς ήτ' Αϊβαλιώτης
τον πήραν χίλια πρόβατα κι ως πεντακόσια γίδια
τον πήραν και την παπαδιά.
Δεν κλαίει παπάς τα πρόβατα δεν κλαίγει και τα γίδια
μόν' κλαίει παπάς την παπαδιά που ήταν σα χελιδόνα.

Τέσσερα χρόνια φυλακή μες στην παλιά στρατώνα
πώς ήμουνα, *αχ*, πώς πέρασα και πώς θα γίνω ακόμα
πώς ήμουνα, *αχ*, πώς πέρασα και πώς θα γίνω ακόμα
αδίκως με δικάσανε και με κατηγορούνε
αδίκως με δικάσανε και με κατηγορούνε
στα σίδερα μου ρίξανε για να μ' εκδικηθούνε
στα σίδερα μου ρίξανε για να μ' εκδικηθούνε.
Νόμιζα πως με αγαπάς μα όχι μι παράτησις
νόμιζα πως με αγαπάς μα όχι μι παράτησις
μα σα θα βγω απ' τη φυλακή κακούργα δεν θα ζήσεις
μα σα θα βγω απ' τη φυλακή κακούργα δεν θα ζήσεις.

Τέσσερα χρόνια φυλακή μες στην παλιά στρατώνα
πώς ήμουνα πώς πέρασα και πώς θα γίνω ακόμα
αδίκως με δικάσανε και με κατηγορούνε
στα σίδερα μου ρίξανε για να μ' εκδικηθούνε.
Νόμιζα πως με αγαπάς μα όχι μι παράτησις
μα σα θα βγω απ' τη φυλακή κακούργα δεν θα ζήσεις.

Φύσα αέρα φύσα νότε φύσα αέρα δυνατά
για να φέρεις τα καράβια από την Ανατολή
από την Ανατολή.
Όλα τα καράβια ήρθαν όλα ήρθαν κι άραξαν
μόν' του Νίκου το καράβι δεν εφάνηκε
δεν ακούστηκε.
Σεις κορίτσια σεις κοπέλες σεις δεκαοχτώχρονες
σεις που είστε γι' αρραβώνα και κατόπ' για παντρειά
και κατόπ' για παντρειά.
σεις δεν είδατε τον Νίκο μας το μοναχογιό
το μοναχογιό.
Μεις τον είδαμε τον Νίκο σας μες στην μέσ' τη θάλασσα
πόριχνε χρυσούς νταλκάδες μες στα μαύρα κύματα
μες στα μαύρα κύματα.

Φύσα αέρα φύσα νότε φύσα αέρα δυνατά
για να φέρεις τα καράβια από την Ανατολή
Όλα τα καράβια ήρθαν όλα ήρθαν κι άραξαν
μόν' του Νίκου το καράβι δεν εφάνηκε.
Σεις κορίτσια σεις κοπέλες σεις δεκαοχτώχρονες
σεις που είστε γι' αρραβώνα και κατόπ' για παντρειά
σεις δεν είδατε τον Νίκο μας το μοναχογιό.
Μεις τον είδαμε τον Νίκο σας μες στην μέσ' τη θάλασσα
πόριχνε χρυσούς νταλκάδες μες στα μαύρα κύματα.

Στην ταβέρνα πάλι απόψε συ το είδες βρε Σμυρνιά
στην ταβέρνα πάλι απόψε συ το είδες βρε Σμυρνιά
που γλεντούσες με δυο μάγκες κι έσπανες μαζί νταλγκά
που γλεντούσες με δυο μάγκες κι έσπανες μαζί νταλγκά.

Στην ταβέρνα πάλι απόψε συ το είδες βρε Σμυρνιά
που γλεντούσες με δυο μάγκες κι έσπανες μαζί νταλγκά.

Κάτου στον Ά-να-γιο Θόδωρο στον Άγιο Κωνσταντίνου
νερ, πανηγυρί-νι-τσι γένουνταν
πανηγυρί-νι-τσι γένουνταν μεγάλο πανηγύρι
νερ, σφάζουν τα χί-νι-λια μπρόβατα
νερ, σφάζουν τα χί-νι-λια πρόβατα τα πεντακόσια γίδια.
Νερ, τρώτ' φίλοι-νι μ' κι πίνιτι
νερ, τρώτ' φίλοι-νι μ' κι πίνιτι το νου σας να τον έχ'τι
νερ, προτού κατέ-νε-βει κλεφτουριά
νερ, προτού κατέ-νε-βει κλεφτουριά χαλάσ' του πανηγύρι.
Νερ, του λόγου τ' δε-νε-ν απέσουσι
νερ, του λόγου τ' δε-νε-ν απέσουσι του λόγου τ' δεν τελειώνει
νερ, γέμισι κά-να-μπους άλουγα
νερ, γέμισι κά-να-μπους άλουγα και τα βουνά τσαντίρια
νερ, κανείς κανείς δεν τ' άκουσι
κανείς κανείς δεν τ' άκουσι κανένας δεν τ' ακούει
μόν' της χήρας γιο-νο-ς μόν' τ' άκουσι
της χήρας γιο-νο-ς μόν' τ' άκουσι της χήρας παλικάρι.
Νερ, ξιντύθ'καν ξαρματώθηκαν
ξιντύθ'καν ξα-να-ρματώθηκαν βγήκαν για να παλέψουν
απ' του προυί κι αν πιάστηκαν
απ' του προυί κι αν πιάστηκαν ν απ' του προυί ως του βράδυ
νερ, 'πό κει που πιά-να-νει ο Χάρουντας
'πό κει που πιά-να-νει ο Χάρουντας μαύρις μοιριές τον κόβει
νερ, 'πό κει που πιά-να-νει ο λέβεντας αίμα τούν κατακάθει.

Κάτου στον Άγιο Θόδωρο στον Άγιο Κωνσταντίνου
πανηγυρίτσι γένουνταν μεγάλο πανηγύρι

σφάζουν τα χίλια πρόβατα τα πεντακόσια γίδια.
Τρώτ' φίλοι μ' κι πίνιτι το νου σας να τον έχ'τι
προτού κατέβει κλεφτουριά χαλάσ' του πανηγύρι.
Του λόγου τ' δεν απέσουσι του λόγου τ' δεν τελειώνει
γέμισι κάμπους άλουγα και τα βουνά τσαντίρια
κανείς κανείς δεν τ' άκουσι κανένας δεν τ' ακούει
της χήρας γιος μόν' τ' άκουσι της χήρας παλικάρι.
Ξιντύθ'καν ξαρματώθηκαν βγήκαν για να παλέψουν
απ' του προυί κι αν πιάστηκαν ν απ' του προυί ως του βράδυ
'πό κει που πιάνει ο Χάρουντας μαύρις μοιριές τον κόβει
'πό κει που πιάνει ο λέβεντας αίμα τούν κατακάθει.

Ξεκίνησ' ένας μπέης, *τζάνουμ*, κι ένας βασιλιάς
'πό μέσα από την Πόλη Σαλιμάν πασάς
'πό μέσα από την Πόλη, *τζάνουμ*, Σαλιμάν πασάς
μαζεύει παλικάρια όλο νιο μπιδιά
μαζεύει παλικάρια, *τζάνουμ*, όλο νιο μπιδιά
μαζεύει κι του Δήμου το βλαχόπιδο
μαζεύει κι του Δήμου, *τζάνουμ*, το βλαχόπιδο
τον έχ' η μάνα τ' ένα ένα και κανακάρ'
τον έχ' η μάνα τ' ένα, *τζάνουμ*, ένα και κανακάρ'
κι η μάνα του τον κλαίει τουν κλαίει και τουν φουνάζ'
κι η μάνα του τον κλαίει, *τζάνουμ*, τουν κλαίει και τουν φουνάζ'.
Δήμο μ' Δήμο μ' Δήμο μ' Δήμο μ' κανακάρ'
Δήμο μ' Δήμο μ' Δήμο μ', *τζάνουμ*, Δήμο μ' κανακάρ'
να δώσω τα φλουριά μου ούλο μι το κιμέρ'
να δώσω τα φλουριά μου, *τζάνουμ*, ούλο μι το κιμέρ'.
Κι δω φλουριά δεν παίρνα, *μάνα μ'*, γρόσια δεν πουλείται
κι δω φλουριά δεν παίρνα, *τζάνουμ*, γρόσια δεν πουλείται
μόν' θέλουν παλικάρια όλο νιόμπιδια
μόν' θέλουν παλικάρια, *τζάνουμ*, όλο νιόμπιδια
να παίζουν του ταλίμι κι τουν μπόλεμο.

Ξεκίνησ' ένας μπέης κι ένας βασιλιάς
'πό μέσα από την Πόλη Σαλιμάν πασάς
μαζεύει παλικάρια όλο νιο μπιδιά
μαζεύει κι του Δήμου το βλαχόπιδο
τον έχ' η μάνα τ' ένα ένα και κανακάρ'
κι η μάνα του τον κλαίει τουν κλαίει και τουν φουνάζ'.
Δήμο μ' Δήμο μ' Δήμο μ' Δήμο μ' κανακάρ'
να δώσω τα φλουριά μου ούλο μι το κιμέρ'.
Κι δω φλουριά δεν παίρνα γρόσια δεν πουλείται
μόν' θέλουν παλικάρια όλο νιόμπιδια
να παίζουν του ταλίμι κι τουν μπόλεμο.

Το μάθατι τι έγινε της Ρουσίας τουν κιρό
πνίγηκι ένα Κρητικάκι μες στον Έβρο ποταμό

πνίγηκι ένα Κρητικάκι μες στον ΄Εβρο ποταμό
ήξερνε να πιάσει ψάρια ήξερνε να βγάλ' νιρό
ήξερνε να κολυμπήσει μες στον ΄Εβρο πουταμό
ήξερνε να κολυμπήσει μες στον ΄Εβρο πουταμό
και τον πιάσαν οι ψαράδες τα τούρκικα σκυλιά
και τον πήραν το κιφάλι κι το παν α στον μπασά
και τον πήραν το κιφάλι κι το παν α στον μπασά.
Χαιρετίσματα να πάτι τον πατέρα μου πολλά
με τ' αμάξ' να 'ρθει να μου πάρει να μου πάει στην εκκλησιά
με τ' αμάξ' να 'ρθει να μου πάρει να μου πάει στην εκκλησιά
χαιρετίματα να πάτι τη μανούλα μου πολλά
μες στα μαύρα να ντυθεί και να μη μι καρτιρεί
μες στα μαύρα να ντυθεί και να μη μι καρτιρεί.

Το μάθατι τι έγινε της Ρουσίας τουν κιρό
πνίγηκι ένα Κρητικάκι μες στον ΄Εβρο ποταμό
ήξερνε να πιάσει ψάρια ήξερνε να βγάλ' νιρό
ήξερνε να κουλυμπήσει μες στον ΄Εβρο πουταμό
και τον πιάσαν οι ψαράδες τα τούρκικα σκυλιά
και τουν πήραν το κιφάλι κι το παν α στον μπασά.
Χαιρετίσματα να πάτι τον πατέρα μου πολλά
με τ' αμάξ' να 'ρθει να μου πάρει να μου πάει στην εκκλησιά
χαιρετίματα να πάτι τη μανούλα μου πολλά
μες στα μαύρα να ντυθεί και να μη μι καρτιρεί.

Σήμιρα μαύρος ουρανός, *καλέ*, σήμιρα μαύρη μέρα
σήμιρα μαύρος ουρανός, *καλέ*, σήμιρα μαύρη μέρα
χωρίζει η μάνα απ' το παιδί, *καλέ*, κι το παιδί 'πό τ' μάνα
χωρίζει η μάνα απ' το παιδί, *καλέ*, κι το παιδί 'πό τ' μάνα.
Μάνα μου τα λουλούδια μου, *καλέ*, συχνά να τα ποτίζεις
και η πιθιρά με καρτερεί, *καλέ*, στης εκκλησιάς τις πόρτες
σ' αφήνω γεια κι έχιτι γεια, *καλέ*, τρία γυαλιά φαρμάκι
το 'να να πίνεις του προυί, *καλέ*, τ' άλλου του μισημέρι
το τρίτο του φαρμακερό, *καλέ*, όταν δειπνούν αρχόντις.

Σήμιρα μαύρος ουρανός σήμιρα μαύρη μέρα
χωρίζει η μάνα απ' το παιδί κι το παιδί 'πό τ' μάνα.
Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις
και η πιθιρά με καρτερεί στης εκκλησιάς τις πόρτες
σ' αφήνω γεια κι έχιτι γεια τρία γυαλιά φαρμάκι
το 'να να πίνεις του προυί τ' άλλου του μισημέρι
το τρίτο του φαρμακερό όταν δειπνούν αρχόντις.

΄Εβγα έβγα μωρή μάικο
να δγεις του γιο σου τι σι φέρνει

να δγεις του γιο σου τι σι φέρνει
μια νυφούδα στολισμένη
μια νυφούδα στολισμένη
σαν την πέρδικα γραμμένη.

΄Εβγα έβγα μωρή μάικο
να δγεις του γιο σου τι σι φέρνει
μια νυφούδα στολισμένη
σαν την πέρδικα γραμμένη.

Στου Καραγάτς, *Νικόλη μου*, στου Καραγάτς παν'γγύρ' θα γέν'
θα πα-να-ν όλους κόσμους, *Νικόλη μ' πιχλιουβάνη μ'*
θα πα-να-ν όλους κόσμους, *Νικόλη μ' παλικαράκι μ'*
θα πάει κι μεις, *Νικόλη μου*, θα πάει κι μεις Νικόλας μας
θα πάει να παλέψει, *Νικόλη μ' πιχλιουβάνη μ'*
θα πάει να παλέψει, *Νικόλη μ' παλικαράκι μ'*.
Βγήκι η μανά τ', *Νικόλη μου*, βγήκι η μανά τ' κι τουν μιλάει
βγήκι κι τον ρωτάει, *Νικόλη μ' πιχλιουβάνη μ'*
βγήκι κι τον ρωτάει, *Νικόλη μ' παλικαράκι μ'*.
Θα πας Νικό-, *Νικόλα μου*, θα πας Νικόλα μ' στο παναΰρ'
να μην πας κι παλέψεις, *Νικόλη μ' πιχλιουβάνη μ'*
να μην πας κι παλέψεις, *Νικόλη μ' παλικαράκι μ'*.
Νικόλας πάει, *Νικόλη μου*, Νικόλας πάει στο παναΰρ'
πιάστηκι κι παλεύει, *Νικόλη μ' πιχλιουβάνη μ'*
πιάστηκι κι παλεύει, *Νικόλη μ' παλικαράκι μ'*.
Εννιά νουμάτ', *Νικόλη μου*, εννιά νουμάτοι νίκησι
δέκατος τον νικάει, *Νικόλη μ' πιχλιουβάνη μ'*
δέκατος τον νικάει, *Νικόλη μ' παλικαράκι μ'*.
Καρά ν Αμέτ'ς, *Νικόλη μου*, Καρά Αμέτ'ς τού χαίρουνταν
στις πλάτες τούν βαρούσι, *Νικόλη μ' πιχλιουβάνη μ'*
στις πλάτες τούν βαρούσι, *Νικόλη μ' παλικαράκι μ'*.

Στου Καραγάτς παν'γγύρ' θα γέν' θα παν όλους κόσμους
θα πάει κι μεις Νικόλας μας θα πάει να παλέψει.
Βγήκι η μανά τ' κι τουν μιλάει βγήκι κι τον ρωτάει.
Θα πας Νικόλα μ' στο παναΰρ' να μην πας κι παλέψεις.
Νικόλας πάει στο παναΰρ' πιάστηκι κι παλεύει
εννιά νουμάτοι νίκησι δέκατος τον νικάει.
Καρά ν Αμέτ'ς τού χαίρουνταν στις πλάτες τούν βαρούσι.

Δε σι θαρρού-, *βρε αμάν αμάν*
δε σι θαρρούσα θάλασσα νιρό να γκατιβάσεις
νιρό να γκατιβάσεις

κι συ νιρό, *βρε αμάν αμάν*
κι συ νιρό κατέβασες μια θάλασσα γιουμάτη
μια θάλασσα γιουμάτη
κατέβασες, *βρε αμάν αμάν*
κατέβασες τα κούτσουρα δέντρα ξεριζουμένα
δέντρα ξεριζουμένα
κατέβασες, *βρε αμάν αμάν*
κατέβασες και μια μηλιά τα μήλα φουρτουμένη
τα μήλα φουρτουμένη
κι πάνου στα, *βρε αμάν αμάν*
κι πάνου στα κλουνάρια της δυο 'δέρφια αγκαλιασμένα
δυο 'δέρφια αγκαλιασμένα
το 'να του λεν, *βρε αμάν αμάν*
το 'να του λεν Γραμματικέ κι τ' άλλου Παναγιώτη
κι τ' άλλου Παναγιώτη.

Δε σι θαρρούσα θάλασσα νιρό να γκατιβάσεις
κι συ νιρό κατέβασες μια θάλασσα γιουμάτη
κατέβασες τα κούτσουρα δέντρα ξεριζουμένα
κατέβασες και μια μηλιά τα μήλα φουρτουμένη
κι πάνου στα κλουνάρια της δυο 'δέρφια αγκαλιασμένα
το 'να του λεν Γραμματικέ κι τ' άλλου Παναγιώτη.

[Του Κίτσου η μάνα κάθονταν στην άκρη στο ποτάμι]
αααχ, [και το] ποτάμι μάλωνε και το πιτροβολούσε.
Ποτάμι για λιγό-, *μωρέ*, λιγόστεψε, *ν άιντε μωρέ*
ποτάμι για λιγό-, *μωρέ*, λιγόστεψε ποτάμι στρίψε πίσω
για να περάσω αντί-, *μωρ'*, αντίπερα, *ν άιντε μωρέ*
για να περά- περάσω αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια
που 'χουνε κλέ-, *μωρέ*, κλέφτες σύναξη, *άιντε μωρέ*
που 'χουνε κλέ-, *μωρέ*, κλέφτες σύναξη
και οι καπεταναίοι σφάζουν αρνιά στις σούβλες τους.

[Του Κίτσου η μάνα κάθονταν στην άκρη στο ποτάμι]
[και το] ποτάμι μάλωνε και το πιτροβολούσε.
Ποτάμι για λιγόστεψε ποτάμι στρίψε πίσω
για να περάσω αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια
που 'χουνε κλέφτες σύναξη
και οι καπεταναίοι σφάζουν αρνιά στις σούβλες τους.

Γω στα ξένα περπατούσα
και στις έμορφες κινούσα
γω στα ξένα περπατούσα
και στις έμορφες κινούσα

γω στα ξέ-, *καλέ μου μάνα*
γω στα ξένα περπατούσα
γω στα ξένα περπατούσα
και στις έμορφες κινούσα
γω στα ξένα περπατούσα
και στις έμορφες κινούσα
μια γαλά-, *καλέ μου μάνα*
μια γαλάζια περιστέρα
μια γαλάζια φορεμένη
την καρδιά μου έχει καμένη
δεν μπορώ, *καλέ μου μάνα*
δεν μπορώ να την ξιχάσω
δεν μπορώ να τη γελάσω
το χεράκι της να πιάσω.

Γω στα ξένα περπατούσα
και στις έμορφες κινούσα
μια γαλάζια περιστέρα
μια γαλάζια φορεμένη
την καρδιά μου έχει καμένη
δεν μπορώ να την ξιχάσω
δεν μπορώ να τη γελάσω
το χεράκι της να πιάσω.

Μου παρή-, *το χαϊδεμένο μου*
μου παρή- παρήγγειλε τ' αηδόνι
μου παρή- παρήγγειλε τ' αηδόνι
με το πε- το πετροχελιδόνι
να του κλέ-, *το χαϊδεμένο μου*
να του κλέ- του κλέψω τη φωλιά του
να του κλέ- του κλέψω τη φωλιά του
με τα χρυ- τα χρυσοπούπουλά του
του παρή-, *παραπονιάρικο*
του παρή- παρήγγειλα και γω
του παρή- παρήγγειλα και γω
που 'χα χρόνια χρόνια να το ιδώ.

Μου παρήγγειλε τ' αηδόνι
με το πετροχελιδόνι
να του κλέψω τη φωλιά του
με τα χρυσοπούπουλά του
του παρήγγειλα και γω
που 'χα χρόνια να το ιδώ.

΄Ηταν πέντι έξ' νταήδες

ήταν πέντι έξ' νταήδες
μπρε μπρε μπρε, πέντ' έξ' νταήδες
χα χα χα, πέντ' έξ' νταήδες
πήραν όλοι τις μπαλτάδες
πήρανε το ρέμα ρέμα
μπρε μπρε μπρε, το ρέμα το ρέμα
χα χα χα, το ρέμα ρέμα
βρίσκουν 'να κούφιο δέντρο
μπρε μπρε μπρε, 'να κούφιο δέντρο
χα χα χα, 'να κούφιο δέντρο
είχι μέσα κουκουβάις
είχι μέσα κουκουβάις
μπρε μπρε μπρε μπρε, κουκουβάις
χα χα χα, μπρε κουκουβάις
έκατσαν και τις μοιράσ'καν
έκατσαν και τις μοιράσ'καν
μπρε μπρε μπρε, βρε τις μοιράσ'καν
χα χα χα, βρε τις μοιράσ'καν
όλοι πήραν από δύο
όλοι πήραν από δύο
μπρε μπρε μπρε, βρε από δύο
χα χα χα, βρε από δύο
του Γιαννάκ' τον δώσαν μία
του Γιαννάκ' τον δώσαν μία
μπρε μπρε μπρε, τον δώσαν μία
χα χα χα, τον δώσαν μία
κάκιωσε και δε την παίρνει
κάκιωσε και δε την παίρνει
μπρε μπρε μπρε, και δε την παίρνει
χα χα χα, και δε την παίρνει.

΄Ηταν πέντι έξ' νταήδες
πήραν όλοι τις μπαλτάδες
πήρανε το ρέμα ρέμα
βρίσκουν 'να κούφιο δέντρο
είχι μέσα κουκουβάις
έκατσαν και τις μοιράσ'καν
όλοι πήραν από δύο
του Γιαννάκ' τον δώσαν μία
κάκιωσε και δε την παίρνει.

……
στην Καλαμάτα για νερό και δε μ' αφήναν να σου ιδώ
έλα πουλί μου έλα αν μ' αγαπάς εμένα
πες το μάτια μου το ναι δε θά 'βρεις άλλον σαν κι εμέ
εσύ 'σαι ένας ήλιος φεγγάρι λαμπερό
που θάμπωσες το φως μου και δεν μπορώ να ιδώ

βρε αμάν, και δεν μπορώ να ιδώ
βρε στην Καλαμάτα για νερό και δε μ' αφήναν να σε ιδώ
έλα πουλί μου έλα αν μ' αγαπάς εμένα
πες το μάτια μου το ναι δε θά 'βρεις άλλον σαν κι εμέ
εσύ 'σαι ένας ήλιος φεγγάρι λαμπερό
που θάμπωσες το φως μου και δεν μπορώ να ιδώ
αμάν, και δεν μπορώ να ιδώ
μαντίλι καλαματιανό…

……
στην Καλαμάτα για νερό και δε μ' αφήναν να σου ιδώ
εσύ 'σαι ένας ήλιος φεγγάρι λαμπερό
που θάμπωσες το φως μου και δεν μπορώ να ιδώ

Του ναύτη η δόλια μάνα ζύμωνε
λέει, τον γιο της παξιμάδι
και με τα δάκρυα η δόλια ζύμωνε
και με τα δάκρυα η δόλια ζύμωνε
λέει, και με τα δάκρυα λέει το φούρνο
λέει, μάνα μ' παρήγγελε
το φούρνο λέει μάνα μ' παρήγγελε
λέει, το φούρνο παραγγέλνει.
Φούρνε μ' καλά να ψήσεις το ψωμί
φούρνε μ' καλά να ψήσεις το ψωμί
λέει, καλά να το ροδίσεις
γιατί ο γιος μου θα ξενιτευτεί
γιατί ο γιος μου θα ξενιτευτεί
λέει, θα πάει μακριά στα ξένα
θολά νερά ν υγιέ μ' να μη μπατείς.

Του ναύτη η δόλια μάνα ζύμωνε τον γιο της παξιμάδι
και με τα δάκρυα ζύμωνε και με τα δάκρυα λέει
το φούρνο λέει παρήγγελε το φούρνο παραγγέλνει.
Καλά να ψήσεις το ψωμί καλά να το ροδίσεις
γιατί ο γιος μου θα ξενιτευτεί θα πάει μακριά στα ξένα
θολά νερά ν υγιέ μ' να μη μπατείς.

Τσιομπάνη άντρα, *κι ωχ Κά-νι-λλιω μου*
τσιομπάνη άντρα ν α-να-γάπησε
τσομπάνη άντρα ν α-να-γάπησε
τσιομπάνος δε-νε-ν την αγαπάει
τσιομπάνος δε-νε-ν την αγαπάει
θαμάζοντα-να-ν τι να τον κάν'
τον έκαψι, *κι ωχ Κά-νι-λλιω μου*
τον έκαψι ν εννιά μαντριά

τον έκαψι ν εννιά μαντριά
μάνα τ’ς την κα-να-ταρίστηκι
μάνα τ’ς την κα-να-ταρίστηκι
’πό το βιλό-νο-νι να περάσ’
’πό το βιλό-νο-νι να περάσ’
’πό το δαχ’λί-νι-δι να περάσ’.

Τσιομπάνη άντρα ν αγάπησε
τσιομπάνος δεν την αγαπάει
θαμάζονταν τι να τον κάν’
τον έκαψι ν εννιά μαντριά
μάνα τ’ς την καταρίστηκι
’πό το βιλόνι να περάσ’
’πό το δαχ’λίδι να περάσ’.

Κι ν Αποκριές, *Θανάση μου*, κι ν Αποκριές ξημέρωναν
Θανάση μ’ παλικαράκι μ’, γκάιντες πυκνολαλούσαν
κι τα κουρί-, *Θανάση μου*, κι τα κουρίτσια χόρευαν
Θανάση μ’ παλικαράκι μ’, γκάιντες πυκνολαλούσαν.
Θανάσης παίρ-, *Θανάση μου*, Θανάσης παίρνει το χορό
Θανάση μ’ παλικαράκι μ’, γαϊτάνι τον πααίνει
τον καμαρών’, *Θανάση μου*, τον καμαρών’ πατέρας του
Θανάση μ’ παλικαράκι μ’, κι κείν’ που τον γυρεύει.
Το Βουλγαράκ’, *Θανάση μου*, το Βουλγαράκ’ τον έσφαξε
Θανάση μ’ παλικαράκι μ’, καρδιά τον μαχαιρώνει.
Στρώσι μάνα μ’, *Θανάση μου*, στρώσι μάνα μ’ τα στρώματα
Θανάση μ’ παλικαράκι μ’, να πέσω να πιθάνω.

Κι ν Αποκριές ξημέρωναν γκάιντες πυκνολαλούσαν
κι τα κουρίτσια χόρευαν γκάιντες πυκνολαλούσαν.
Θανάσης παίρνει το χορό γαϊτάνι τον πααίνει
τον καμαρών’ πατέρας του κι κείν’ που τον γυρεύει.
Το Βουλγαράκ’ τον έσφαξε καρδιά τον μαχαιρώνει.
Στρώσι μάνα μ’ τα στρώματα να πέσω να πιθάνω.

Τα κουρίτσια νυχτερεύουν
το ’μαθε κι ένας μαργιόλας
το ’μαθε το ’μαθε κι ένας μαργιόλας
παίρνει ρό- παίρνει ρόκα παίρνει αδράχτι
παίρνει ρόκα παίρνει αδράχτι
στα κορίτσια παίρ’ πααίνει.
Καλησπέ- καλησπέρα σας κορίτσια.
Βρε καλώς βρε καλώς τον το μαργιόλα
βρε καλώς τον το μαργιόλα
δώσ’ τονε σκαμνί να κάτσει

δώσ' τονε δώσ' τονε σκαμνί να κάτσει
μαξιλά- μαξιλάρι ν' ακουμπήσει.
Γω δεν ήρθα για να κάτσου
μόνο ήρθα να πλαγιάσου
μόνο ή- μόνο ήρθα να πλαγιάσου
μες στη μέ- μες στη μέση τα κορίτσια.
Τόνε βάλανε στη μέση
και τον πήραν και το φέσι
τόνε βά- τόνε βάλανε στη μέση
και τον πή- και τον πήραν και το φέσι
τόνε βάλανε στην άκρη
γιόμωσαν τα μάτια τ' δάκρυ
τόνε βά- τόνε βάλανε στην άκρη
γιόμωσαν γιόμωσαν τα μάτια τ' δάκρυ.

Τα κουρίτσια νυχτερεύουν
το 'μαθε κι ένας μαργιόλας
παίρνει ρόκα παίρνει αδράχτι
στα κορίτσια παίρ' παααίνει.
Καλησπέρα σας κορίτσια.
Βρε καλώς τον το μαργιόλα
δώσ' τονε σκαμνί να κάτσει
μαξιλάρι ν' ακουμπήσει.
Γω δεν ήρθα για να κάτσου
μόνο ήρθα να πλαγιάσου
μες στη μέση τα κορίτσια.
Τόνε βάλανε στη μέση
και τον πήραν και το φέσι
και τον πήραν και το φέσι
τόνε βάλανε στην άκρη
γιόμωσαν τα μάτια τ' δάκρυ.

Στο Σαλονίκη στο τσαρσί, *ντουλγκέρη μ' ντουλγκεράκι μου*
κάτω στο μπιζιστέρι, *αν δε σε διω ν πιθαίνω*
κάτω στο μπιζιστέρι, *αν δε σε διω ν πιθαίνω*
'ξήντα ραφτάδες το 'ραφταν, *ντουλγκέρη μ' ντουλγκεράκι μου*
κι ως χίλια μαθητούδια, *αν δε σε διω ν πιθαίνω*
ένα μικρό ραφτόπουλο, *ντουλγκέρη μ' ντουλγκεράκι μου*
χιομ έραφτι χιομ λέει, *αν δε σε διω ν πιθαίνω*
χιομ έραφτι χιομ λέει, *αν δε σε διω ν πιθαίνω.*

Στο Σαλονίκη στο τσαρσί κάτω στο μπιζιστέρι
'ξήντα ραφτάδες το 'ραφταν κι ως χίλια μαθητούδια
ένα μικρό ραφτόπουλο χιομ έραφτι χιομ λέει.

Στο χωρίον Μεταξάδες
στο χωρίον Μεταξάδες
Γιάννης δήμαρχος, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
κι άλλιαν αγαπάει, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
κι άλλιαν αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα
θα χωρίσει τη Θοδώρα
θα πάρ' τη Βασιλ'κή, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
θα πάρ' τη Βασιλ'κή.

Στο χωρίον Μεταξάδες Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες κι άλλιαν αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα θα πάρ' τη Βασιλ'κή.

Μια πέρδικα μια πέρδικα 'πό το βουνό και μια καλή τρυγόνα
σ' όλον τον κό-νο-σμο γήμερη
σ' όλο τον κό- σ' όλον τον κόσμο γή-νι-μερη σε μένα στέκει ν άγρη.
΄Ελα ν έλα να μωρ' πέρδικα
ν έλα ν έλα ν έλα ν έλα μωρ' πέρδικα μ' στο γόνα μ' για να κάτσεις.
Δεν έρομι νε ν αφέντη μου
δεν έρομι δεν έρομι ν αφέντη μου στο γόνα σ' για να κάτσω
ν έχεις πιδιά-να πάρα πολλά.

Μια πέρδικα 'πό το βουνό και μια καλή τρυγόνα
σ' όλον τον κόσμο γήμερη σε μένα στέκει ν άγρη.
΄Ελα ν έλα μωρ' πέρδικα μ' στο γόνα μ' για να κάτσεις.
Δεν έρομι ν αφέντη μου στο γόνα σ' για να κάτσω
ν έχεις πιδιά πάρα πολλά.

Ωρέ, Δήμος Οβριάν αγάπησε, *ν αχ*, Οβριά θέλει να πάρει
Οβριά το Δήμο παραγγέλλ'.
Ν αχ, γιατί έχουν Οβριοί βαριά γιορτή
ωρέ, γιατί έχουν Οβριοί βαριά γιορτή, *ν αχ*, μη λάχει και σε πιάσουν, *Δήμο μου*.
Ν αχ, το λόγο τ'ς δεν τελείωσε
ωρέ, το λόγο τ'ς δεν τελείωσε, *ν αχ*, το λόγο τ'ς δεν τελειώνει
το Δήμο μας τον πιάσανε
ωρέ, το Δήμο μας τον πιάσανε, *ν αχ*, τον πήραν τον παίναν
χίλιοι τον παν από μπροστά
ωρέ, χίλιοι τον παν από μπροστά, *ν αχ*, και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ' παίν' ο Δήμος μας.

Δήμος Οβριάν αγάπησε Οβριά θέλει να πάρει
Οβριά το Δήμο παραγγέλλ'.
Γιατί έχουν Οβριοί βαριά γιορτή μη λάχει και σε πιάσουν.
Το λόγο τ'ς δεν τελείωσε το λόγο τ'ς δεν τελειώνει
το Δήμο μας τον πιάσανε τον πήραν τον παίναν
χίλιοι τον παν από μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ' παίν' ο Δήμος μας.

Γιάννης από τα Γιάννενα Κώστας 'πό τα Καλύβια
μόν' ήρθαν κι ανταμώθηκαν
ωρέ, μόν' ήρθαν κι ανταμώθηκαν σ' ένα στενό σοκάκ'
τ' παπά το σπί-νι-τι γύρευαν
ωρέ, τ' παπά το σπίτι γύρευαν τραπέζ' να τους κουρντίσει
στ' παπά το σπίτι πήγανε
ωρέ, στ' παπά το σπίτι πήγανε τραπέζ' να τους κουρντίσει.
Καλήν εσπέ-νε-ρα αφέντη μου
καλήν εσπέ-νε-ρα αφέντη μου, καλώς τα παλικάρια.
Πού 'νι παπά-να μου τα παιδιά
ωρέ, πού 'νι παπά-να μου τα παιδιά στον πόλεμο να πάμε.
Και τα παιδιά-να μ' δεν είναι δω
ωρέ, και τα παιδιά μ' δεν είναι δω ν από τα χτες το βράδυ.
Πού 'νι παπά-να μου η νύφη σου
πού 'νι παπά μου η νύφη σου γλυκά να τραγουδήσει.
Κι μένα η νύφη πά-να-ει στη μάνα της.
Ωρέ, πού 'ναι παπά μου η παπαδιά
να μας κιρά-να-σ' γλυκό κρασί
ν όλο-να-γύ-νι-ρα με το καφκί.

Γιάννης από τα Γιάννενα Κώστας 'πό τα Καλύβια
μόν' ήρθαν κι ανταμώθηκαν σ' ένα στενό σοκάκ'
στ' παπά το σπίτι πήγανε τραπέζ' να τους κουρντίσει.
Καλήν εσπέρα αφέντη μου, καλώς τα παλικάρια.
Πού 'νι παπά μου τα παιδιά στον πόλεμο να πάμε.
Και τα παιδιά μ' δεν είναι δω ν από τα χτες το βράδυ.
Πού 'νι παπά μου η νύφη σου γλυκά να τραγουδήσει.
Κι μένα η νύφη πάει στη μάνα της.
Πού 'ναι παπά μου η παπαδιά
να μας κιράσ' γλυκό κρασί
ν όλογύρα με το καφκί.

Ωρέ, Τρίτη Τετράδ' ξημέρωνε
ωρέ, Πέφτει φαρμακωμένη
ωρέ, εννιά χρόνια Ντό-νο-ικος είν' άρρωστος
ωρέ, εννιά χρόνια Ντό-νο-ικος είν' άρρωστος

ωρέ, εννιά στρώματα, *ν έλα*, τσουρούτισε
να, κι δέκα μαξιλάρια
ωρέ, Ντόικος καλή, *ν έλα*, τον βαρέθηκε
ωρέ, άλλον καλόν, *ν έλα*, παίρνει
ωρέ, Ντόικος τη μάνα τ'φώναξε
ωρέ, Ντόικος τη μάνα τ' φώναξε
αχ, Ντόικος τη μάνα τ' λέγει.
Αχ, πάρε μάνη μου τ' άλογο
ωρέ, πάρε μάνη μου τ' άλογο
ωρέ, να πας στο Μήρτσο τον αλμπάν'
αχ, να καλιβώ-νο-σει βερεσιά.
Ωρέ, πήρε μάνα τ' γερόντισσα
ωρέ, στο Μήρτσο τον αλμπάν' πηγαίνει
αχ, καλημέρα, *αχ*, βρε Μήρτσο μου
ωρέ, καλημέρα, *ν αχ*, βρε Μήρτσο μου.
Αχ, καλώς του φίλου μ' τ' Ντόικου τ' μάνα.
Αχ, να καλιβώ-νο-σεις βερεσιά
ωρέ, να καλιβώσεις βερεσιά
αχ, να καλιβώ-νο-σεις τ' άλογο.
Ωρέ, κι αν δώσει Ντό-νο-ικος την καλή τ'
ν αχ, θα καλιβώ-νο-σω τ' άλογο
αχ, θα καλιβών-νο-σω την βερεσιά
Ωρέ, τι σου 'πε Μήρτσος μάνα μου
αχ, και έρχεσαι, *ν έλα*, κλαμένη.
Να, κι αν δώσεις τη, *ν έλα*, γυναίκα σου
ωρέ, κι αν δώσεις τη γυναίκα σου
ν αχ, θα καλιβώσει τη βερεσιά
αχ, θα καλιβώσει τ' άλογο.
Ωρέ, τι σου 'πε Μήρτσος μάνα μου
ωρέ, κι έρχεσαι, *ν έλα*, κλαμένη.
Αχ, κι αν δώσεις την καλούδα σου.
Ωρέ, φέρε μάνη μου τ' άρματα
ωρέ, τα έμορφα, *ν έλα*, τσαπράζια.
Αχ, και στ' άλογο-νο τ'ν ανέβαζε
ωρέ, και στ' άλογο τ'ν ανέβαζε
αχ, στο φίλο του, *ν έλα*, πηγαίνει
αχ, κι απ' τα μαλλιά, *ν έλα*, τον έπιασε
ν έλα, κι απ' τα μαλλιά τον έπιασε
ν αχ, και το κεφά-να-λ' τον παίρνει
αχ, και παίρνει δίπλα τα βουνά.

Γεια σας χαρά-να σας φίλοι μου.

Τρίτη Τετράδ' ξημέρωνε
Πέφτει φαρμακωμένη
εννιά χρόνια Ντόικος είν' άρρωστος
εννιά στρώματα τσουρούτισε
κι δέκα μαξιλάρια

Ντόικος καλή τον βαρέθηκε
άλλον καλόν παίρνει
Ντόικος τη μάνα τ' φώναξε
Ντόικος τη μάνα τ' λέγει.
Πάρε μάνη μου τ' άλογο
να πας στο Μήρτσο τον αλμπάν'
να καλιβώσει βερεσιά.
Πήρε μάνα τ' γερόντισσα
στο Μήρτσο τον αλμπάν' πηγαίνει.
Καλημέρα βρε Μήρτσο μου.
Καλώς του φίλου μ' τ' Ντόικου τ' μάνα.
Να καλιβώσεις βερεσιά
να καλιβώσεις τ' άλογο.
Κι αν δώσει Ντόικος την καλή τ'
θα καλιβώσω τ' άλογο
θα καλιβώσω την βερεσιά.
Τι σου 'πε Μήρτσος μάνα μου
και έρχεσαι κλαμένη.
Κι αν δώσεις τη γυναίκα σου
θα καλιβώσει τη βερεσιά
θα καλιβώσει τ' άλογο.
Τι σου 'πε Μήρτσος μάνα μου
κι έρχεσαι κλαμένη.
Κι αν δώσεις την καλούδα σου.
Φέρε μάνη μου τ' άρματα
τα έμορφα τσαπράζια.
Και στ' άλογο τ'ν ανέβαζε
στο φίλο του πηγαίνει
κι απ' τα μαλλιά τον έπιασε
και το κεφάλ' τον παίρνει
και παίρνει δίπλα τα βουνά.

Γεια σας χαρά σας φίλοι μου.

Μάντρα μάντρα, *μωρέ Λεμονιά*
μάντρα μάντρα βασιλικός
μάντρα τα κυπαρίσσια
Λεμονιά μου ν Ακμπ'ναριώτ'σα
μάντρα τα κυπαρίσσια,
Λεμονιά μου ν Ακμπ'ναριώτ'σα
ψ'λά στην καρυά, *μωρέ Λεμονιά*
ψ'λά στην καρυά ν ανέβινε
καρύδια για να μάσει,
Λεμονιά μου ν Ακμπ'ναριώτ'σα
καρύδια για να μάσει,
Λεμονιά μου ν Ακμπ'ναριώτ'σα
κι ι Δημητρός, *μωρέ Λεμονιά μ'*
κι ι Δημητρός τη φώναζε
Λεμονιά μου ν Απναριώτ'σα,

κι ι Δημητρός τη λέει
Λεμονιά μου ν Απναριώτ'σα,
κι Δημητρός τη λέει.
Κατέβα κάτ', *μωρέ Λεμονιά μ'*
κατέβα κάτ' 'πό την καρυά
κατέβα κάτ' 'πό την καρυά
να σε χορτάσω με φιλιά
κατέβα κάτ' 'πό την καρυά
να σε χορτάσω με φιλιά.
Απ' την καρυά, *βρε Δημητρό*
απ' την καρυά δε 'α κατιβώ
απ' την καρυά δε 'α κατιβώ
κι ούτε θα έρθω να σι δω
απ' την καρυά δε 'α κατιβώ
κι ούτε θα έρθω να σι δω.

Μάντρα μάντρα βασιλικός
μάντρα τα κυπαρίσσια
ψ'λά στην καρυά ν ανέβινε
καρύδια για να μάσει,
κι ι Δημητρός τη φώναξε
κι Δημητρός τη λέει.
Κατέβα κάτ' 'πό την καρυά
να σε χορτάσω με φιλιά.
Απ' την καρυά δε 'α κατιβώ
κι ούτε θα έρθω να σι δω.

Παλικά- παλικάρια μου
ντερβενιώ- ντερβινιώτικα
ντερβινιώ- ντερβενιώτικα
και βαρνιώ- και βαρνιώτικα
και βαρνιώ- και βαρνιώτικα
μένα η μά- μένα μάνα μου
μένα μά- μένα μάνα μου
μ' έχει μα- μ' έχει μαναχή
μ' έχει μα- μ' έχει μαναχή
και πολύ και πολ' ακριβή
και πολύ και πολ' ακριβή
μ' αρραβώ- μ' αρραβώνιασι
μ' αρραβώ- μ' αρραβώνιασι
και μι πά- και μι πάντρεψι
και μι πά- και μι πάντρεψι
μ' έδωσι μ' έδωσι μακριά.

Παλικάρια μου

ντερβενιώτικα
και βαρνιώτικα
μένα μάνα μου
μ' έχει μαναχή
και πολ' ακριβή
μ' αρραβώνιασι
και μι πάντρεψι
μ' έδωσι μακριά.

Μάνα μ' στο περιβόλι μας
μάνα μ', *λέει*, μάνα μ' στο περιβόλι μας
μάνα μ' στο περιβόλι μας και στην κληματαριά μας
και στην κληματαριά μας
ένας, *λέει*, ένας με μήλο με βαρεί
ένας, *λέει*, ένας με μήλο με βαρεί
ένας με μήλο με βαρεί γι άλλος με πορτοκάλι
γι άλλος με πορτοκάλι
το μή-, *λέει*, το μήλο μάνη μ' το 'φαγα
το μή-, *λέει*, το μήλο μάνη μ' το 'φαγα
το μήλο μάνη μ' το 'φαγα το πορτοκάλι μ' το 'χω
το πορτοκάλι μ' το 'χω.

Μάνα μ' στο περιβόλι μας και στην κληματαριά μας
ένας με μήλο με βαρεί γι άλλος με πορτοκάλι
το μήλο μάνη μ' το 'φαγα το πορτοκάλι μ' το 'χω.
Γω στα ξέ-, *καλέ μου μάνα*
γω στα ξένα περπατούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
όλα τα, *καλέ μου μάνα*
όλα τα κορίτσια τα 'δια
όλα τα κορίτσια τα 'δια
μες στα γέλια μες στα χάδια
όλα τα κορίτσια τα 'δια
μες στα γέλια μες στα χάδια
μια γαλα-, *καλέ μου μάνα*
μια γαλαζοφορεμένη
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ' έχει καμένη
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ' έχει καμένη
δε μπορώ, *καλέ μου μάνα*
δε μπορώ να τη γελάσω
δε μπορώ να τη γελάσω
απ' το χέρι να την πιάσω

δε μπορώ να τη γελάσω
το χεράκι της να πιάσω.

Γω στα ξένα περπατούσα
τ’ς έμορφες παρατηρούσα
όλα τα κορίτσια τα ’δια
μες στα γέλια μες στα χάδια
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ’ έχει καμένη
δε μπορώ να τη γελάσω
το χεράκι της να πιάσω.

Βασίλεψε βασίλεψε ν Αυγερινός
γλυκοχαράζει η μέρα, *μαύρο πουλάκι μου*
γλυκοχαράζει η μέρα, *το χελιδονάκι μου*
παν τα πουλά- παν τα πουλάκια στη βοσκή
όλα ζευγαρωμένα, *μαύρο πουλάκι μου*
όλα ζευγαρωμένα, *το χελιδονάκι μου*
κι ένα πουλά- κι ένα πουλάκι μοναχό
δεν πάει μαζί με τ’ άλλα, *μαύρο πουλάκι μου*
δεν πάει μαζί με τ’ άλλα, *το χελιδονάκι μου*
δε φάνηκε δε φάνηκε το ταίρι του
και είναι λυπημένο, *μαύρο πουλάκι μου*
και είναι λυπημένο, *το χελιδονάκι μου*.

Βασίλεψε ν Αυγερινός γλυκοχαράζει η μέρα
παν τα πουλάκια στη βοσκή όλα ζευγαρωμένα
κι ένα πουλάκι μοναχό δεν πάει μαζί με τ’ άλλα
δε φάνηκε δε φάνηκε το ταίρι του και είναι λυπημένο.

Γιώργης είνι, *μαύρα μά-να-τια μ’*
Γιώργης είνι τζαναμπέ-νε-της
Γιώργης είναι και μπερμπά-να-ντης
που πειρά-να-ζει, *μαύρα μά-να-τια μ’*
που πειρά-να-ζει τις γυναί-νε-κες
χήρες κι α-να-ρραβωνιασμέ-νε-νες
μόν’ στη Δέ-νε-σπω, *μαύρα μά-να-τια μ’*
μόν’ τη Δέ-νε-σπω δε θα παινέσει
πόχει τα πέ-νε-ντε εξαδέ-νε-ρφια
πόχει τα πέ-νε-ντε εξαδέ-νε-ρφια
κι όλοι ’ταν ναν καμπανταή-νι-δες.

Γιώργης είνι τζαναμπέτης
Γιώργης είναι και μπερμπάντης
που πειράζει τις γυναίκες
χήρες κι αρραβωνιασμένες
μόν' τη Δέσπω δε θα παινέσει
πόχει τα πέντε εξαδέρφια
κι όλοι 'ταν καμπανταήδες.

Τ' άλογο, *καλέ Μαρία μ'*
τ' άλογο το σιλωμένο
τ' άλογο το σιλωμένο
στη μηλιά το 'χω διμένο
στη μηλιά, *καλέ Μαρία μ'*
στη μηλιά το 'χω διμένο
στη μηλιά το 'χω διμένο
ποιο κοράσιο θα το λύσει
ποιο κορά-, *καλέ Μαρία μ'*
ποιο κοράσιο θα το λύσει
ποιο κοράσιο θα το λύσει
χίλια γρόσια θα μετρήσει
ποιο κορά-, *καλέ Μαρία μ'*
ποιο κοράσιο θα τ' ανέβει
ποιο κοράσιο θα τ' ανέβει
στην καλή του για να πάει
στην καλή, *καλέ Μαρία μ'*
στην καλή του τη Μαρία.

Τ' άλογο το σιλωμένο
στη μηλιά το 'χω διμένο
ποιο κοράσιο θα το λύσει
χίλια γρόσια θα μετρήσει
ποιο κοράσιο θα τ' ανέβει
στην καλή του για να πάει
στην καλή του τη Μαρία.

΄Ενας κοντός κοντούτσικος, *γαλανά ματάκια μ' κι όμορφα*
παρά κοντός δεν ήταν, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ'*
παρά κοντός δεν ήταν, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ'*
τον ζήλευαν μικροί τρανοί, *γαλανά ματάκια μ' κι όμορφα*
κι όλο τ' αρχοντοπαίδια, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ'*
κι όλο τ' αρχοντοπαίδια, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ'*
τον ζήλευε κι βασιλιάς, *γαλανά ματάκια μ' κι όμορφα*
κι θέλι να τους χωρίσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ'*
κι θέλι να τους χωρίσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ'*
τον ρίχνει δόσιο πάμπολυ, *γαλανά ματάκια μ' κι όμορφα*

δε μπόραε να πληρώσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ'*
δε μπόραε να πληρώσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ'*
πούλησε τα χωράφια του, *γαλανά ματάκια μ' κι όμορφα*
δε μπόραε να πληρώσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ'*
δε μπόραε να πληρώσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ'*.

΄Ενας κοντός κοντούτσικος παρά κοντός δεν ήταν
τον ζήλευαν μικροί τρανοί κι όλο τ' αρχοντοπαίδια
τον ζήλευε κι βασιλιάς κι θέλι να τους χωρίσει
τον ρίχνει δόσιο πάμπολυ δε μπόραε να πληρώσει
πούλησε τα χωράφια του δε μπόραε να πληρώσει.

Τούρκοι τη Ζάρα θα χαλάν
Τούρκοι τη Ζάρα θα χαλάν Βουργάρ' δε το πιστεύουν
Βουργάρες το πιστεύουν
παν τα κορίτσια να λευκάν'
παν τα κορίτσια να λευκάν' το ρέμα γέμ'σι αίμα
το ρέμα γέμ'σι αίμα
το ρέμα γέμ'σι αίματα
το ρέμα γέμ'σι αίματα κι οι άκρες παλικάρια
κι οι άκρες παλικάρια.

Τούρκοι τη Ζάρα θα χαλάν Βουργάρ' δε το πιστεύουν
Βουργάρες το πιστεύουν
παν τα κορίτσια να λευκάν' το ρέμα γέμ'σι αίμα
κι οι άκρες παλικάρια.
Κάτσε καλά, *αχ*, Δημήτρη μου μην κάνεις κακοσύνες
μου κλάφτηκαν-αν εννιά χωριά
μου κλάφτηκαν-αν εννιά χωριά κι δικαπέντι κάστρα
μου κλάφτηκε κι ένας παπάς
μου κλάφτηκε κι ένας παπάς παπάς Καραμπελιώτης
τον πήραν χί-νι-λια πρόβατα
τον πήραν χίλια πρόβατα και πεντακόσια γίδια
δεν κλαίει παπά-να-ς τα πρόβατα
δεν κλαίει παπάς τα πρόβατα δεν κλαίει παπάς τα γίδια
μόν' κλαίει παπά-να-ς την παπαδιά.

Κάτσε καλά Δημήτρη μου μην κάνεις κακοσύνες
μου κλάφτηκαν εννιά χωριά κι δικαπέντι κάστρα
μου κλάφτηκε κι ένας παπάς παπάς Καραμπελιώτης
τον πήραν χίλια πρόβατα και πεντακόσια γίδια
δεν κλαίει παπάς τα πρόβατα δεν κλαίει παπάς τα γίδια

μόν' κλαίει παπάς την παπαδιά.

Μια Παρασκευή και μια Δευτέρα μέρα
μά-, *ωρέ*, μάνα μ' έδιωχνε
μάνα μ' έδιωχνε από το πατρικό μου
κι ο, *βρε,* κι ο πατέρας μου
κι ο πατέρας μου κι αυτός μου λέει φύγε
φέ-, *ωρέ*, φεύγω κλαίγοντας
φεύγω κλαίγοντας για που τραβώ δεν ξέρω.

Μια Παρασκευή και μια Δευτέρα μέρα
μάνα μ' έδιωχνε από το πατρικό μου
κι ο πατέρας μου κι αυτός μου λέει φύγε
φεύγω κλαίγοντας για που τραβώ δεν ξέρω.

Και Κωσταντής και Κωσταντάς και Μικροκωσταντίνος
μικρόν τον εί- μικρόν τον είχε η μάνα του
μικρόν τον είχ' η μάνα του μικρόν θα τον παντρέψει
μικρή νύφη μικρή νύφη τον έπαιρνε
μικρή νυφή τον έπαιρνε μικρή και κανακάρα
την Κυριακή την Κυριακή παντρεύονταν
την Κυριακή παντρεύονταν τ' Δευτέρα και την Τρίτη
και την Τετρά- και την Τετράδη το ταχιά
και την Τετράδη το ταχιά στον πόλεμο θα πάει
Κώστας τη μά- Κώστας τη μάνα τ' φώναξε
Κώστας τη μάνα τ' φώναξε Κώστας τη μάνα τ' λέγει.
Καλά μάνη μ' καλά μάνη μ' τη νύφη σου
καλά μάνη μ' τη νύφη σου καλά να την κοιτάζεις
αρνί να τ'ς σφά- αρνί να τ'ς σφάζεις το πρωί
αρνί να τ'ς σφάζεις το πρωί αρνί το μεσημέρι
κι όταν δειπνούν κι όταν δειπνούν οι άρχοντες
κι όταν δειπνούν οι άρχοντες να στρώνεις να κοιμάται.
Ωρέ γεια σας χαρά σας φίλοι μου.

Και Κωσταντής και Κωσταντάς και Μικροκωσταντίνος
μικρόν τον είχ' η μάνα του μικρόν θα τον παντρέψει
μικρή νυφή τον έπαιρνε μικρή και κανακάρα
την Κυριακή παντρεύονταν τ' Δευτέρα και την Τρίτη
και την Τετράδη το ταχιά στον πόλεμο θα πάει
Κώστας τη μάνα τ' φώναξε Κώστας τη μάνα τ' λέγει.
Καλά μάνη μ' τη νύφη σου καλά να την κοιτάζεις
αρνί να τ'ς σφάζεις το πρωί αρνί το μεσημέρι
κι όταν δειπνούν οι άρχοντες να στρώνεις να κοιμάται.
Ωρέ γεια σας χαρά σας φίλοι μου.

Ωρέ, και νύχτωσε και σήμερα πάει και τούτη η μέρα
πάει και τούτη η μέρα
αχ, ν αργάει ν ήλιος να βασιλέψ' αργάει να πάει στη μάνα τ'
αργάει να πάει στη μάνα τ'
αχ, βγήκ' η μάνα τ' τον καρτεράει βγήκ' η μάνα τον λέγει
βγήκ' η μάνα τον λέγει.
Αχ, γιατί ν αργάς ν ήλιο μ' να βασιλέψ'ς γιατί είσαι βουρκωμένος
γιατί είσαι βουρκωμένος.
Ν αχ, σ' αυτήν τη ράχη την ψηλή στην άλλην αποκείθε
στην άλλην αποκείθε
ν αχ, σαράντα κλέφτες κάθονται κάθονται τρων και πίνουν
κάθονται τρων και πίνουν
να, και το φαΐ ν απότρωγαν ήταν τ'ς κόρης το σώμα
ήταν τ'ς κόρης το σώμα.
ν αχ, και το κρασί ν απόπιναν ήταν τ'ς κόρης το αίμα
ήταν τ'ς κόρης το αίμα
ν αχ, και το ρακί που έπιναν ήταν τ'ς κόρης το δάκρυ
ήταν τ'ς κόρης το δάκρυ
ν αχ, είδα και γω και τρόμαξα κι αργώ να βασιλέψω
κι αργώ να βασιλέψω.

Και νύχτωσε και σήμερα πάει και τούτη η μέρα
ν αργάει ν ήλιος να βασιλέψ' αργάει να πάει στη μάνα τ'
βγήκ' η μάνα τ' τον καρτεράει βγήκ' η μάνα τον λέγει.
Γιατί ν αργάς ν ήλιο μ' να βασιλέψ'ς γιατί είσαι βουρκωμένος.
Σ' αυτήν τη ράχη την ψηλή στην άλλην αποκείθε
σαράντα κλέφτες κάθονται κάθονται τρων και πίνουν
και το φαΐ ν απότρωγαν ήταν τ'ς κόρης το σώμα
και το κρασί ν απόπιναν ήταν τ'ς κόρης το αίμα
και το ρακί που έπιναν ήταν τ'ς κόρης το δάκρυ
είδα και γω και τρόμαξα κι αργώ να βασιλέψω.
Δήμο μ' σε θέλ' ο βασιλιάς, *αχ*, Δήμο μ' σε θέλ' αφέντης.
Και τι με θέλ' ο βασιλιάς, *αχ*, και τι μου θέλ' αφέντης
αχ, και τι μου θέλ' αφέντης.
Δήμο μ' σε θέλω χίλια φλουριά, *αχ*, και πεντακόσια γρόσια
ν *έλα*, και πεντακόσια γρόσια.
Και πού να βρω, *ν αχ*, τα χίλια φλουριά, ν *έλα*, τα πεντακόσια γρόσια
ας καρτερέσω να 'ρθει ν άνοιξη να 'ρθ' τ' όμορφο καλοκαίρι
αχ, να βγάλω τα 'ποδήματα, *αχ*, να βγάλω τα τσαρούχια.

Δήμο μ' σε θέλ' ο βασιλιάς Δήμο μ' σε θέλ' αφέντης.
Και τι με θέλ' ο βασιλιάς και τι μου θέλ' αφέντης.
Δήμο μ' σε θέλω χίλια φλουριά και πεντακόσια γρόσια.
Και πού να βρω τα χίλια φλουριά τα πεντακόσια γρόσια
ας καρτερέσω να 'ρθει ν άνοιξη να 'ρθ' τ' όμορφο καλοκαίρι

να βγάλω τα 'ποδήματα να βγάλω τα τσαρούχια.

Μια Κυριακή, *ωχ*, μια Κυριακή κι ένα Σαββάτο βράδυ
με πήρε το παράπονο και το βαρύ το κλάμα
ωρέ, κι αρχίνησα να τραγουδώ
κι αρχίνησα, *αχ*, να τραγουδώ της ξενιτιάς τα πάθη
ωρέ, βασιλοπούλα τ' άκουσε
βασιλοπούλα τ' άκουσε ν από ψηλό μπαλκόνι.
Ωρέ, ποιος είναι αυτός που τραγουδεί
ποιος είναι αυτός που τραγουδεί και βαριαναστενάζει
ωρέ, μη το ψωμί τ' τελείωσε
μη το ψωμί τ' τελείωσε μήτε ρούχα τον λείπουν.
Ωρέ, μηδέ ψωμί μ' τελείωσε
μήτε το ψωμί μ' τελείωσε μήτε ρούχα με λείπουν
ωρέ, θυμήθηκα τη μάνα μου
θυμήθηκα τη μάνα μου τη δόλια τη γυναίκα μ'
ωρέ, που 'μαν τριώ μεριώ γαμπρός
ωρέ, που 'μαν τριώ μεριώ γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Ωρέ, πάρε σκλάβε μ' το δρόμο σου.

Μια Κυριακή μια Κυριακή κι ένα Σαββάτο βράδυ
με πήρε το παράπονο και το βαρύ το κλάμα
κι αρχίνησα να τραγουδώ της ξενιτιάς τα πάθη
βασιλοπούλα τ' άκουσε ν από ψηλό μπαλκόνι.
Ποιος είναι αυτός που τραγουδεί και βαριαναστενάζει
μη το ψωμί τ' τελείωσε μήτε ρούχα τον λείπουν.
Μήτε το ψωμί μ' τελείωσε μήτε ρούχα με λείπουν
θυμήθηκα τη μάνα μου τη δόλια τη γυναίκα μ'
που 'μαν τριώ μεριώ γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Πάρε σκλάβε μ' το δρόμο σου.

Μάνα μ' στο περιβόλι μας
μάνα μ', *λέει*, μάνα μ' στο περιβόλι μας
μάνα μ' στο περιβόλι μας και στην κληματαριά μας
και στην κληματαριά μας
ένας, *λέει*, ένας με μήλο με βαρεί
ένας, *λέει*, ένας με μήλο με βαρεί
ένας με μήλο με βαρεί γι άλλος με πορτοκάλι
γι άλλος με πορτοκάλι
το μή-, *λέει*, το μήλο μάνη μ' το 'φαγα
το μή-, *λέει*, το μήλο μάνη μ' το 'φαγα
το μήλο μάνη μ' το 'φαγα το πορτοκάλι μ' το 'χω
το πορτοκάλι μ' το 'χω.

Μάνα μ' στο περιβόλι μας και στην κληματαριά μας

ένας με μήλο με βαρεί γι άλλος με πορτοκάλι
το μήλο μάνη μ' το 'φαγα το πορτοκάλι μ' το 'χω.
Ωρέ, τρία καράβια π' αρμενίζουν στης Πόλης τα μπουγάζια
ωρέ, το 'να αρμενίζ' με το βοριά
ωρέ, το 'να αρμενίζ' με το βοριά και τ' άλλο με το νότο
ωρέ, το τρίτο το καλύτερο
ωρέ, το τρίτο το καλύτερο με τ'ς άνοιξης τ' αγέρι.
Ωρέ, καράβια π' αυτού που 'ρχεστε
ωρέ, καράβια π'αυτού που 'ρχεστε κι αυτού που αρμενίζ'τε
ωρέ, δεν είδιετε δεν άκ'σετε
δεν είδιετε δεν άκ'σετε το γιο μου το χαμένον.
Ωρέ, αλήθεια μεις τον είδαμε
αλήθεια μεις τον είδαμε στη ράχη ξαπλωμένο
ωρέ, μαύρα πουλιά τον λογυρνούν
μαύρα πουλιά, *αχ*, τον λογυρνούν άσπρα τον παραστέκουν
ωρέ, ένα πουλί καλό πουλί
ωρέ, ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν κελαδάει.
Ωρέ, παρακαλώ σε σας τα πουλιά
ωρέ, παρακαλώ σε σας τα πουλιά σε σας τα μαυροπούλια
ωρέ, μη 'γγίξετε το χέρι μου
μη 'γγίξετε το, *αχ*, το χέρι μου το δεξό το χεράκι μ'
ωρέ, να γράψω μια λιανή γραφή
να γράψω μια λιανή γραφή στην μάνα μ' τη γυναίκα
ωρέ, να μη με περιμένουνε.

Τρία καράβια π' αρμενίζουν στης Πόλης τα μπουγάζια
το 'να αρμενίζ' με το βοριά και τ' άλλο με το νότο
το τρίτο το καλύτερο με τ'ς άνοιξης τ' αγέρι.
Καράβια π'αυτού που 'ρχεστε κι αυτού που αρμενίζ'τε
δεν είδιετε δεν άκ'σετε το γιο μου το χαμένον.
Αλήθεια μεις τον είδαμε στη ράχη ξαπλωμένο
μαύρα πουλιά τον λογυρνούν άσπρα τον παραστέκουν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν κελαδάει.
Παρακαλώ σε σας τα πουλιά σε σας τα μαυροπούλια
μη 'γγίξετε το χέρι μου το δεξό το χεράκι μ'
να γράψω μια λιανή γραφή στην μάνα μ' τη γυναίκα
να μη με περιμένουνε.

Δευτέρα μέρα ήτανε στας έξι Απριλίου
Δευτέρα μέρα ήτανε στας έξι Απριλίου
διαταγή εδόθηκε παρά τω στρατηγείω
διαταγή εδόθηκε παρά τω στρατηγείω
ν' αφήσουμε τη Θράκη μας την πιο βασανισμένη
ν' αφήσουμε τη Θράκη μας την πιο βασανισμένη
και στην Τουρκία περάσαμε στην Πέργαμο μας πάνε
και στην Τουρκία περάσαμε στην Πέργαμο μας πάνε.
Μόλις μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία

μόλις μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
μας πήρανε τον οπλισμό 'πού μέσα από τα χέρια
μας πήρανε τον οπλισμό 'πού μέσα από τα χέρια.
Ο Ξύδας κάνει το γιατρό τ' ακουστικά φοράει
ο Ξύδας κάνει το γιατρό τ' ακουστικά φοράει.
Βήχα παιδί μου δυνατά να δω πού σε πονάει
βήχα παιδί μου δυνατά να δω πού σε πονάει.
Και Κολοκούρης φώναξε τα σπίτια σας ξεχάστε
και Κολοκούρης φώναξε τα σπίτια σας ξεχάστε
άλλες γυναίκες και παιδιά στ'ν Αγγλία θ' αποκτήστε.

Δευτέρα μέρα ήτανε στας έξι Απριλίου
διαταγή εδόθηκε παρά τω στρατηγείω
ν' αφήσουμε τη Θράκη μας την πιο βασανισμένη
και στην Τουρκία περάσαμε στην Πέργαμο μας πάνε.
Μόλις μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
μας πήρανε τον οπλισμό 'πού μέσα από τα χέρια.
Ο Ξύδας κάνει το γιατρό τ' ακουστικά φοράει.
Βήχα παιδί μου δυνατά να δω πού σε πονάει.
Και Κολοκούρης φώναξε τα σπίτια σας ξεχάστε
άλλες γυναίκες και παιδιά στ'ν Αγγλία θ' αποκτήστε.

Για διες καράβι πού 'ρχεται 'πό μέσ' από την Πόλη
με τετρακόσες ν όμορφες
με τετρακόσες ν όμορφες μ' εξήντα παλικάρια
μέσα 'ταν και λεβέντης μου
μέσα 'ταν και λεβέντης μου με το βιολί στο χέρι
χεμ το λαλούσε κι έλεγε
χεμ το λαλούσε κι έλεγε χεμ το λαλάει και λέγει.
Μουστάκι μου καραμπογιά
μουστάκι μου καραμπογιά φρύδι μ' παραβαμμένο
δε σου 'πρεπαν τα σίδερα
δε σου 'πρεπαν τα σίδερα ν οι έρημες ν αλ'σίδες
μόν' σου 'πρεπε το φάει το πιεί
μόν' σου 'πρεπε το φάει το πιεί κι οι ν όμορφες κοπέλες.

Καλήν υγειά σας φίλοι μου.

Για διες καράβι πού 'ρχεται 'πό μέσ' από την Πόλη
με τετρακόσες ν όμορφες μ' εξήντα παλικάρια
μέσα 'ταν και λεβέντης μου με το βιολί στο χέρι
χεμ το λαλούσε κι έλεγε χεμ το λαλάει και λέγει.
Μουστάκι μου καραμπογιά φρύδι μ' παραβαμμένο
δε σου 'πρεπαν τα σίδερα ν οι έρημες ν αλ'σίδες
μόν' σου 'πρεπε το φάει το πιεί κι οι ν όμορφες κοπέλες.

Νερ, μια μάνα είχε δυο μπαιδιά στη ξενιτιά στιλμένα
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν στης Αρμινιάς στον κάμπο
η Αρμινιά κατέβασε
και η Αρμινιά κατέβασε δέντρα ξεριζωμένα
κατέβασε και μια μηλιά
κατέβασε και μια μηλιά στα μήλα φορτωμένη
κι απάνου στα κλωνάρια της
κι απάνου στα κλωνάρια της δυο 'δέρφια αγκαλιασμένα
κι α δε φιλιούνται ζουντανά
κι α δε φιλιούνται ζουντανά φιλιούνται πεθαμένα
πες της να μη τα καρτερεί
πες της να μη τα καρτερεί να μη τα περιμένει.

Μια μάνα είχε δυο μπαιδιά στη ξενιτιά στιλμένα
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν στης Αρμινιάς στον κάμπο
και η Αρμινιά κατέβασε δέντρα ξεριζωμένα
κατέβασε και μια μηλιά στα μήλα φορτωμένη
κι απάνου στα κλωνάρια της δυο 'δέρφια αγκαλιασμένα
κι α δε φιλιούνται ζουντανά φιλιούνται πεθαμένα
πες της να μη τα καρτερεί να μη τα περιμένει.

Νερ, σαρανταπέντε Κυριακές κι εξηνταδυό Δευτέρις
δεν είδα την αγάπη μου
δεν είδα την αγάπη μου δεν είδα την καλή μου
ν εψές προψές τη λόγιασα
ν εψές προψές τη λόγιασα και στο χορό χορεύει
και με το μάτι μού 'καμνε
και με το μάτι μού 'καμνε και με τ' αχείλ' μού λέγει.
Ν άιντι ν έλα να φύγουμε
ν άιντι ν έλα να φύγουμε να πάμι μακριά
μακριά στα ξένα.

Σαρανταπέντε Κυριακές κι εξηνταδυό Δευτέρις
δεν είδα την αγάπη μου δεν είδα την καλή μου
ν εψές προψές τη λόγιασα και στο χορό χορεύει
και με το μάτι μού 'καμνε και με τ' αχείλ' μού λέγει.
Ν άιντι ν έλα να φύγουμε να πάμι μακριά στα ξένα.

΄Ενα μικρό τουρκόπουλο ν ένα βασιλοπαίδι
μια ρωμιοπούλα αγάπησε
μια ρωμιοπούλα αγάπησε και θέλει να την πάρει.
Ρωμιά Τούρκο δεν αγαπά
Ρωμιά Τούρκο δεν αγαπά ούτε και τον θέ-νε-λει

να και ο Τούρκος ν έρχεται
να και ο Τούρκος έρχεται πάν' τ' άλογο καβάλα
ν απ' τα μαλλιά την άρπαξε
ν απ' τα μαλλιά την άρπαξε πάν' τ' άλογο τη ρίχνει.
Ν άφ'σε με Τούρκε απ' τα μαλλιά
ν άφ'σε με Τούρκε απ' τα μαλλιά και πιάσε 'πό το χέρι
ν εγώ ν άλλον δεν αγαπώ
ν εγώ ν άλλον δεν αγαπώ ν απ' το Θεό και σένα.

΄Ενα μικρό τουρκόπουλο ν ένα βασιλοπαίδι
μια ρωμιοπούλα αγάπησε και θέλει να την πάρει.
Ρωμιά Τούρκο δεν αγαπά ούτε και τον θέλει
να και ο Τούρκος έρχεται πάν' τ' άλογο καβάλα
ν απ' τα μαλλιά την άρπαξε πάν' τ' άλογο τη ρίχνει.
Ν άφ'σε με Τούρκε απ' τα μαλλιά και πιάσε 'πό το χέρι
ν εγώ ν άλλον δεν αγαπώ ν απ' το Θεό και σένα.

Ν εδώ ξένος και εκεί ξένος ν όπου να πάω ξένος
σα πού να πω τα ντέρτια μου
σα πού να πω τ' ντέρτια μου τα ντέρτια της καρδιάς μου.
Σε δυο βουνά ν ανάμεσα
σε δυό βουνά ν ανάμεσα ν αμπέλι φυτεμένο
κάμνει σταφύλι ροζακί
κάμνει σταφύλο ροζακί και το κρασί τ' μελάτο
ν όσες μάνες κι αν του 'πιναν
ν όσες μάνες κι αν του 'πιναν καμιά παιδί δεν κάμνει
ν ας του 'χε πιει κι η μάνα μου
ν ας του 'χε πιει κι η μάνα μου να μη είχε κάν' και μένα
κι αν μου 'κανε κι αν μ' άξυνε
κι αν μου 'κανε κι αν μ' άξυνε και μου 'στειλε στα ξένα
ξένη μού πλέν' τα ρούχα μου
ξένη μού πλέν' τα ρούχα μου ξένη την αλλαγή μου
τα πλένει μια τα πλένει δυο
τα πλένει μια τα πλένει δυο στο τρίτο μι το λέγει.
Πάρε ξένε μ' τα ρούχα σου
πάρε ξένε μ' τα ρούχα σου και σύρ' τα στην καλή σου.

Ν εδώ ξένος και κει ξένος ν όπου να πάω ξένος
σα πού να πω τ' ντέρτια μου τα ντέρτια της καρδιάς μου.
Σε δυό βουνά ν ανάμεσα ν αμπέλι φυτεμένο
κάμνει σταφύλο ροζακί και το κρασί τ' μελάτο
ν όσες μάνες κι αν του 'πιναν καμιά παιδί δεν κάμνει
ν ας του 'χε πιει κι η μάνα μου να μη είχε κάν' και μένα
κι αν μου 'κανε κι αν μ' άξυνε και μου 'στειλε στα ξένα
ξένη μού πλέν' τα ρούχα μου ξένη την αλλαγή μου

τα πλένει μια τα πλένει δυο στο τρίτο μι το λέγει.
Πάρε ξένε μ' τα ρούχα σου και σύρ' τα στην καλή σου.

Όσα βουνά κι αν πέρασα όλα τα παραγγέλνω
βουνά μ' να μη χιονίσατε
βουνά μ' να μη χιονίσατε κάμποι να μην παχνιάστε
ώσπου να πάω στη μάνα μου
ώσπου να πάω στη μάνα μου να πάω και να γυρίσω
βλέπω τα χιόνια στα βουνά
βλέπω τα χιόνια στα βουνά τους κάμπους παχνιασμένα
βρίσκω λημέρια κλέφτικα
βρίσκω λημέρια κλέφτικα παλιά χορταριασμένα
με πήρε το παράπονο
με πήρε το παράπονο κι αρχίνησα να κλαίω.

Και όλο γεια σας φίλε μου.

Όσα βουνά κι αν πέρασα όλα τα παραγγέλνω
βουνά μ' να μη χιονίσατε κάμποι να μην παχνιάστε
ώσπου να πάω στη μάνα μου να πάω και να γυρίσω
βλέπω τα χιόνια στα βουνά τους κάμπους παχνιασμένα
βρίσκω λημέρια κλέφτικα παλιά χορταριασμένα
με πήρε το παράπονο κι αρχίνησα να κλαίω.
Του Κίτσου η μάνα κάθονταν στην άκρη το ποτάμι
με το ποτά- με το ποτάμι μάλωνε
με το ποτάμι μάλωνε και το πετροβολούσε.
Ποτάμι μ' για ποτάμι μ' για λιγόστεψε
ποτάμι μ' για λιγόστεψε για στρίψε να περάσω
για να περά- για να περάσω αντίπερα
για να περάσω αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια
να πάω να δω να πάω να δω τον Κίτσο μου
να πάω να δω τον Κίτσο μου πααίνουν να τον κρεμάσουν
χίλ' δυο νομάτ' χίλ' δυο νομάτ' πηγαίνουν το μπροστά
χίλ' δυο νομάτ' πηγαίνουν το μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω
μέσα στη μέσ' μέσα στη μέσ' κι ο Κίτσος μου
μέσα στη μέσ' κι ο Κίτσος μου σα μήλο μαραμένος.
Μανά μ' λουλή μανά μ' λουλή μανά μ' καλή
μην κλαις μανά μ' για τ' άρματα μην κλαις μανά μ' για μένα.

Και όλο γεια και όλο γεια σας φίλοι μου.

Του Κίτσου η μάνα κάθονταν στην άκρη το ποτάμι
με το ποτάμι μάλωνε και το πετροβολούσε.
Ποτάμι μ' για λιγόστεψε για στρίψε να περάσω
για να περάσω αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια

να πάω να δω τον Κίτσο μου πααίνουν να τον κρεμάσουν
χίλ' δυο νομάτ' πηγαίνουν το μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω
μέσα στη μέσ' κι ο Κίτσος μου σα μήλο μαραμένος.
Μανά μ' λουλή μανά μ' καλή
μην κλαις μανά μ' για τ' άρματα μην κλαις μανά μ' για μένα.
Καράβι μες στη θάλασσα κι η κόρη μες στον άμμο
και τα μαλλάκια τ'ς ξέπλιχα καραβουκύρ' φουνάζει.
Στάσου στάσου βρε γκιουμετζή όπου θα πας θα έρτω
όπου θα πας θα έρτω.
Εκεί π' θα πάγω κόρη μου κοράσια δε διαβαίνουν
κοράσια δε διαβαίνουν.
Κορή μου σαν πεινάσουμε και τι ψωμί θα φάμε.
Τα δέντρα πόχουν τον καρπό όλον μεις θα τον φάμε.
Κορή μου σαν διψάσουμε και τι νιαρό θα πιούμε.
Το δάκρυ σου το δάκρυ μου νιαρό θα ποτιστούμε.

Καράβι μες στη θάλασσα κι η κόρη μες στον άμμο
και τα μαλλάκια τ'ς ξέπλιχα καραβουκύρ' φουνάζει.
Στάσου στάσου βρε γκιουμετζή όπου θα πας θα έρτω.
Εκεί π' θα πάγω κόρη μου κοράσια δε διαβαίνουν.
Κορή μου σαν πεινάσουμε και τι ψωμί θα φάμε.
Τα δέντρα πόχουν τον καρπό όλον μεις θα τον φάμε.
Κορή μου σαν διψάσουμε και τι νιαρό θα πιούμε.
Το δάκρυ σου το δάκρυ μου νιαρό θα ποτιστούμε.

Καναρίνι μου γλυκό
συ μου πήρες το μυαλό
το πρωί όταν ξυπνάς
και γλυκό-με-κελαηδάς
έλα κοντά μου στην καμαρά μου
αχ, ένα βράδυ στην αγκαλιά μου
δε με βλέπεις τι τραβώ
δε λυπάσαι πια
εσύ είσαι το όνειρό μου
κούκλα μου γλυκιά
καναρίνι μου γλυκό
συ θα με τρελάνεις
με τη γλυκιά σου τη φωνή
πάντα θα με πεθάνεις
έλα κοντά μου στην κάμαρά μου
αχ, ένα βράδυ στην αγκαλιά μου.

Καναρίνι μου γλυκό
συ μου πήρες το μυαλό
το πρωί όταν ξυπνάς

και γλυκό-με-κελαηδάς
δε με βλέπεις τι τραβώ
δε λυπάσαι πια
εσύ είσαι το όνειρό μου
κούκλα μου γλυκιά
καναρίνι μου γλυκό
συ θα με τρελάνεις
με τη γλυκιά σου τη φωνή
πάντα θα με πεθάνεις.
Σ' ένα δέντρο δυο κλωνάρια
κάθουνταν δυο παλικάρια
κάθουνταν δυο παλικάρια
τα μαντίλια τους κουνούσαν
τα μαντίλια τους κουνούσαν
κοριτσάκια ξαϊαρντούσαν.
Μια μικρή και χαϊδεμένη
έλαχε αρ'βωνιασμένη
κι είν' τα λόγια που σου λέει
να τ' ακούει κανείς να κλαίει
να τ' ακούει κανείς να κλαίει
να σκοντάψει στο γιοφύρι.
Ας σκοντάψει στο γιοφύρι
για να 'έν' λιανά κομμάτια
για να 'έν' λιανά κομμάτια
να τα μάσουν στα καλάθια
να τα ρίξουν στους μπαχτσέδες
να φυτρώσει κυπαρίσσι.
Να φυτρώσει κυπαρίσσι
κι ο Θεός να το χαρίσει.
΄Επεσε και ένα πάει
το καλό το παλικάρι
το καλό το παλικάρι
το γλυκό κρασί δεν πίνει
το γλυκό κρασί δεν πίνει
κι όπου τό 'βρει δεν τ' αφήνει.

Σ' ένα δέντρο δυο κλωνάρια
κάθουνταν δυο παλικάρια
τα μαντίλια τους κουνούσαν
κοριτσάκια ξαϊαρντούσαν.
Μια μικρή και χαϊδεμένη
έλαχε αρ'βωνιασμένη
κι είν' τα λόγια που σου λέει
να τ' ακούει κανείς να κλαίει
να σκοντάψει στο γιοφύρι
για να 'έν' λιανά κομμάτια
να τα μάσουν στα καλάθια

να τα ρίξουν στους μπαχτσέδες
να φυτρώσει κυπαρίσσι
κι ο Θεός να το χαρίσει.
Έπεσε και ένα πάει
το καλό το παλικάρι
το γλυκό κρασί δεν πίνει
κι όπου τό 'βρει δεν τ' αφήνει.

Όλες οι δάφνες
όλες οι μαυρομάτες
όλες οι δάφνες
όλες οι μαυρομάτες
μια μικρουλή μικρούλα
μ' έκαψε την καρδούλα
Τούρκος την αγάπησε
γυναίκα να την κάνει
Τούρκος την αγάπησε
γυναίκα να την κάνει.
Αν σφαγείς κι αν ριχτείς
Τούρκισσα θα στεφανωθείς.
Στο πηγάδι ρίχτομαι
Τούρκισσα δεν γίνομαι
στο πηγάδι ρίχτομαι
Τούρκισσα δεν γίνομαι.
Μπουναρτζής θα γίνω εγώ
πάλι θα σε πάρω.
Στο πηγάδι ρίχνομαι
Τούρκισσα δε γίνομαι.
Μπουναρτζής θα γίνω εγώ
πάλι θα σε βγάλω.

Όλες οι δάφνες όλες οι μαυρομάτες
μια μικρουλή μικρούλα
μ' έκαψε την καρδούλα
Τούρκος την αγάπησε
γυναίκα να την κάνει.
Αν σφαγείς κι αν ριχτείς
Τούρκισσα θα στεφανωθείς.
Στο πηγάδι ρίχτομαι
Τούρκισσα δεν γίνομαι.
Μπουναρτζής θα γίνω εγώ
πάλι θα σε πάρω.
Στο πηγάδι ρίχνομαι
Τούρκισσα δε γίνομαι.
Μπουναρτζής θα γίνω εγώ
πάλι θα σε βγάλω.
Βάγια βάγια του Βαγιού κι ως τ'ν άλλ' την Κυριακίτσα

κι ως τ'ν άλλ' την Κυριακίτσα.
αφέντη μου στην τάβλα σου χρυσή καντήλα καίει
χρυσή καντήλα καίει
αν βάζεις λάδι και κερί φέγγει όλον τον κόσμο
φέγγει όλον τον κόσμο
κι από τα παραθύρια σου φέγγει και τις αρχόντ'σες
φέγγει και τις αρχόντ'σες.
Κυρά 'ργυρή κυρά χρυσή κυρά μαλαματένια
κυρά μαλαματένια
κυρά θα πάει στην εκκλησιά χίλια στολίδια βάζει
χίλια στολίδια βάζει
βάζει τον ήλιον πρόσωπο και το φεγγάρ' αστήθια
και το φεγγάρ' αστήθια
και τον καθάριον ουρανό καθάριο δαχτυλούδι
καθάριο δαχτυλίδι
αν έλαμψε το δαχτυλίδ' έλαμψε κι η κυρά μας
έλαμψε κι η κυρά μας.

Βάγια βάγια του Βαγιού κι ως τ'ν άλλ' την Κυριακίτσα
αφέντη μου στην τάβλα σου χρυσή καντήλα καίει
αν βάζεις λάδι και κερί φέγγει όλον τον κόσμο
κι από τα παραθύρια σου φέγγει και τις αρχόντ'σες.
Κυρά 'ργυρή κυρά χρυσή κυρά μαλαματένια
κυρά θα πάει στην εκκλησιά χίλια στολίδια βάζει
βάζει τον ήλιον πρόσωπο και το φεγγάρ' αστήθια
και τον καθάριον ουρανό καθάριο δαχτυλούδι,
αν έλαμψε το δαχτυλίδ' έλαμψε κι η κυρά μας.
Πάρτε βουνά τον πόνο μου και δάση τον καημό μου
και συ θλιμμένε γκιόνη μου τον αναστεναγμό μου
και συ θλιμμένε γκιόνη μου τον αναστεναγμό μου
και κάντε τον τραγούδι τραγούδι να το λέτε
την άπιστη αγάπη μου να κλαίτε αχ να κλαίτε.
Είχα μια αγάπη στην καρδιά
ήταν σα θάλασσα πλατιά
και τώρα άλλος μου την έχει κλέψει
και της καρδιάς μου το δάκρυ θα στερέψει
και τώρα άλλος μου την έχει κλέψει
και της καρδιάς μου το δάκρυ να στερέψει.
Πάρτε βουνά τον πόνο μου και δάση τον καημό μου
και συ θλιμμένε γκιόνη μου τον αναστεναγμό μου.

Πάρτε βουνά τον πόνο μου και δάση τον καημό μου
και συ θλιμμένε γκιόνη μου τον αναστεναγμό μου
και κάντε τον τραγούδι τραγούδι να το λέτε
την άπιστη αγάπη μου να κλαίτε αχ να κλαίτε.

Είχα μια αγάπη στην καρδιά
ήταν σα θάλασσα πλατιά
και τώρα άλλος μου την έχει κλέψει
και της καρδιάς μου το δάκρυ θα στερέψει
και τώρα άλλος μου την έχει κλέψει
και της καρδιάς μου το δάκρυ να στερέψει.
Πάρτε βουνά τον πόνο μου και δάση τον καημό μου
και συ θλιμμένε γκιόνη μου τον αναστεναγμό μου.

Ποιο γιατρό θέλεις Κατίνα ποιο γιατρό ποιο γιατρό επιθυμάς.
Όλους τους γιατρούς τους θέλω κι όλους κι όλους τους επιθυμώ
φωνάξτε τον Αρεστίδη δύο λό- δύο λόγια να τον πω.
Να ήρθε κι ο Αρεστίδης λόγο τον λόγο τον ομίλησε.
Αρεστίδη αν πεθάνω να στολίσ'ς να στολίσ'ς τον τάφο μου
με λουλούδια με λεβάντες και με τρι- και με τριαντάφυλλα
να 'ρχεσαι να με κοιτάζεις και βαριά και βαριά ν' αναστενάζ'ς
να 'ρχεσαι να με κοιτάζεις και βαριά και βαριά ν' αναστενάζ'ς.

Ποιο γιατρό θέλεις Κατίνα ποιο γιατρό επιθυμάς.
Όλους τους γιατρούς τους θέλω κι όλους τους επιθυμώ
φωνάξτε τον Αρεστίδη δύο λόγια να τον πω.
Να ήρθε κι ο Αρεστίδης λόγο τον ομίλησε.
Αρεστίδη αν πεθάνω να στολίσ'ς τον τάφο μου
με λουλούδια με λεβάντες και με τριαντάφυλλα
να 'ρχεσαι να με κοιτάζεις και βαριά ν' αναστενάζ'ς.
Maksın maksın (=Baksan baksan)Δε θα σου δώσω όσο κι αν κοιτάς
vermem sana
Keten helva almadım sanaΔεν σου πήρα μαλλί της γριάς
Keten helva almadım sanaΔεν σου πήρα μαλλί της γριάς
Nane suyu nane şekerΤης μέντας το πιοτό, της μέντας το γλυκό
Benim canım senden çekerΗ ψυχή μου έχει για σένα βάσανο
Benim canım senden çekerΗ ψυχή μου έχει για σένα βάσανο

Hem kırmızı hem de beyazΚαι κρεμεζί και άσπρο
Taze taze tel tel helvaΦρέσκο ζεστό κλωστή κλωστή το μαλλί της γριάς
Taze taze tel tel helvaΦρέσκο ζεστό κλωστή κλωστή το μαλλί της γριάς
Nane suyu nane şekerΤης μέντας το πιοτό, της μέντας το γλυκό
Benim canım senden çekerΗ ψυχή μου έχει για σένα βάσανο
Benim canım senden çekerΗ ψυχή μου έχει για σένα βάσανο

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
κι αν φυσάς ω δυνατά
δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
κι αν φυσάς ω δυνατά

έχω καράβι καρυδιά
κι ανιβαίνω στα ψηλά
κι ανιβαίνω στα ψηλά
ψηλά ψηλά τσαρντακωτά
ψηλά ψηλά τσαρντακωτά
να είνι δω μια εκκλησιά
να είνι δω μια εκκλησιά
να πέσω ν' αποκοιμηθώ
να πέσω ν' αποκοιμηθώ
τι όνειρο να 'νειριαστώ
τι όνειρο να 'νειριαστώ
μια καστιρνή να ομιλώ
μια καστιρνή να ομιλώ
τη μίλησα στα χείλη της
τη μίλησα στα χείλη της
και κείν' τ' αχείλι της πικρό
και κείν' τ' αχείλι της πικρό
πικρό πικρό φαρμακερό.

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
κι αν φυσάς ω δυνατά
έχω καράβι καρυδιά
κι ανιβαίνω στα ψηλά
ψηλά ψηλά τσαρντακωτά
να είνι δω μια εκκλησιά
να πέσω ν' αποκοιμηθώ
τι όνειρο να 'νειριαστώ
μια καστιρνή να ομιλώ
τη μίλησα στα χείλη της
και κείν' τ' αχείλι της πικρό
πικρό πικρό φαρμακερό.
«Άγιε μου Γιώργη αφέντη μου κι αφέντη καβαλάρη
αρματωμένος με σπαθί και με χρυσό κοντάρι
άγγελος είσαι στη θωριά κι άγιος στη θεότη
παρακαλώ βοήθα με άγιε στρατιώτη
από το άγριο θεριό το δράκοντα μεγάλο
όπου τον πάνε άνθρωπο κάθε πρωί και άλλον.
Αν δεν τον δίνουν άνθρωπο κάθε πρωί στην ώρα
κανένανε δεν άφηνε να πιει νερό στη χώρα
τα μπουλετιά ερίξανε τίνος θέλουν να τύχουν
και τύχανε τα μπουλετιά εις τη βασιλοπούλα
όπου την είχε μάνα της μία και ακριβούλα.
Κι ο βασιλιάς σαν το 'μαθε πολύ τον κακοφάνη.
Το βιο μου όλο πάρτε το και το παιδί μου αφήστε.
Λαός σηκώθ'κε αρίθμητος στο βασιλιά πηγαίνει.
Για δώσ' μας το παιδάκι σου και παίρνουμε και σένα.
Πάρτε το και στολίστε το μ' ατίμητα λιθάρια

και με χρυσά και μ' αργυρά και με μαργαριτάρια
και κάνετέ το νύφη
και δώστε το στο δράκοντα να το γλυκομασήσει.
Άγιος Γεώργιος εβουλήθηκε να πάει να τη σώσει
και από το άγριο θεριό να την ελευθερώσει.
Το γρίβα του καβάλησε και τον αντιποδίζει
στο χείλο μέσ' του πηγαδιού πηγαίνει και καθίζει.
Η κόρη τον εκοίταξε με δακρυσμένο βλέμμα
μ' ανατριχίλα φοβερό και παγωμένο αίμα.
Φεύγα φεύγα αφέντη μου μήπως φάει και σένα
τούτο το άγριο θεριό όπου θα φάει και μένα.
Άφησ' με κόρη μ' άφησ'με λίγον ύπνο να πάρω
κι εγώ φονεύω το θεριό και από δω σε βγάζω.
Άγιος Γεώργιος εκοιμήθηκε και το θεριό ανεβαίνει
φωνές πολλές και βογκητά στο δρόμο του σημαίνει
τα όρη όλα τρέμουνε και τα βουνά σαλεύουν
της κόρης τα ματάκια ωσάν τη βρύση τρέχουν.
Ξύπνα ξύπνα αφέντη μου και το νερό αφρίζει
κι ο δράκοντας τα δόντια του για μένα τ' ακονίζει.
Άγιος Γεώργιος σηκώθηκε σαν παραλογισμένος
και το κοντάρι άρπαξε που να 'ταν μαθημένος.
Μια κονταριά το χτύπησε το παίρνει μες στο στόμα
και παρευθύς το ξάπλωσε κάτω στης γης το χώμα.
Σύρε κόρη στο σπίτι σου σύρε και στους γονείς σου
και πες τους ποιος σε έσωσε σήμερα τη ζωή σου.
Κι ο βασιλιάς το έμαθε πηγαίνει και το λέει.
Χάρη σου νέε χάρη σου σού κάνω το παιδί μου
καθώς και την κορόνα μου που 'χω στην κεφαλή μου.
Χαίρε το βασιλιά μου χαίρε το χαίρε το το παιδί σου
χαίρε και την κορώνα σου που 'χεις στην κεφαλή σου.
Για πες μου νέε ένδοξε πώς λέγουν τ' όνομά σου
για να σε κάνω χάρισμα να 'ναι της αρεσκειάς σου.
Γεώργιο με λέγουνε απ' την Καππαδοκία
πατρίδα μου και χώρα μου με θείαν ευλογία.
Αν θέλεις να κάνεις χάρισμα κάνε μια εκκλησία
και βάλε και ζωγράφισε Χριστό και Παναγία.
Και στην δεξιά του την πλευρά βάλε έναν καβαλάρη
αρματωμένον με σπαθί και με χρυσό κοντάρι».

Αμήν.
Από μικρός ορφάνεψα 'πό μάνα και πατέρα
τ' αδέρφια μου με στοίχησαν σε μια χήρα Βουργάρα
δώδεκα χρόνια έκανα στα μάτια δεν την είδα
στα χείλη και στο πρόσωπο και στα γαϊτονοφρύδια
μια μέρα έβγινα 'π' το μπιρμπιριό και κείνη έβγιν' απ' το λουτρό.
Δώσ' μου κυρά μ' το δίκιο μου να πάω κι εγώ στ' αδέρφια μ'
τ' αδέρφια μου με καρτερούν θέλουν να με παντρέψουν.
Εσύ παιδί μ' θέλεις να παντρευτείς και μένα γιατί δε μη λες
τρεις θυγατέρες έχω εγώ όποια θ' αρέσεις πάρε

αν θέλεις πάρ' τη γαλανή αν θέλ'ς την μαυρομάτα
αν θέλ'ς την χήρα την καλή που 'ναι φλουριά γεμάτη.
Μάνα μου χήρα ήτανε κι εγώ χήρα θα πάρω.
΄Ηρθανε τα Φώτα και οι φωτισμοί
και χαρές μεγάλες οι άγιασμοι
κάτω στον Ιορδάνη τον ποταμό
κάθετ' η κυρά μας η Παναγιά
κάθετ' η κυρά μας η Παναγιά
όργανο βαστάει και κερί κρατεί
και τον Αϊ-Γιάννη παρακαλεί.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε
έλα να βαφτίσεις Θεού παιδί
έλα να βαφτίσεις Θεού παιδί
να το ονομάσεις Ιησού Χριστό.

΄Ηρθανε τα Φώτα και οι φωτισμοί
και χαρές μεγάλες οι άγιασμοι
κάτω στον Ιορδάνη τον ποταμό
κάθετ' η κυρά μας η Παναγιά
όργανο βαστάει και κερί κρατεί
και τον Αϊ-Γιάννη παρακαλεί.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε
έλα να βαφτίσεις Θεού παιδί
να το ονομάσεις Ιησού Χριστό.

[Ποιόναν θ' αρραβουνιάσουμι
ποιόναν θα στεφανώσουμι]
ποιόναν θ' αρραβουνιάσουμι
ποιόναν θα στεφανώσουμι
του Γιώργου θ' αρραβουνιάσουμι
τ' Μαρία θα στεφανώσουμι
του Γιώργου θ' αρραβουνιάσουμι
τ' Μαρία θα στεφανώσουμι.

Ποιόναν θ' αρραβουνιάσουμι
ποιόναν θα στεφανώσουμι
του Γιώργου θ' αρραβουνιάσουμι
τ' Μαρία θα στεφανώσουμι.

Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
κι από κει απάνω γκατιβαίνουν
Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
κι από κει απάνω γκατιβαίνουν
κι από κει απάνω γκατιβαίνουν
τη Μάρω τραγου- τραγουδούσαν

κι από κει απάνω γκατιβαίνουν
τη Μάρω τραγου- τραγουδούσαν
τη Μάρω τραγου- τραγουδούσαν.
Κατέβα Μάρω μ' κατέβα
τη Μάρω τραγου- τραγουδούσαν
κατέβα Μάρω μ' κατέβα
κατέβα Μάρω μ' κατέβα
στου Γιάννου ν τα κρι-βα-νάκια
κατέβα Μάρω μ' κατέβα
στου Γιάννου ν τα κριβανάκια
στου Γιάννου ν τα κριβανάκια.
Φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
στου Γιάννου ν τα κριβανάκια
φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις
φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις.
Κι αν δε σι πάρω Μαρούδα μ'
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις
κι αν δε σι πάρω Μαρούδα μ'
κι αν δε σι πάρω Μαρούδα μ'
να σκάσει ν τ' άλαγό-νο μου
κι αν δε σι πάρω Μαρούδα μ'
να σκάσει ν τ' άλαγό-νο μου
να σκάσει ν τ' άλαγό-νο μου
μέσα ν τη μέση ν το γιοφύρι
να σκάσει ν τ' άλαγό-νο μου
μέσα ν τη μέση ν το γιοφύρι
μέσα ν τη μέση ν το γιοφύρι
να γυρίσει ν το σπαθί του
μέσα ν τη μέση ν το γιοφύρι
να γυρίσει ν του σπαθί του
να γυρίσει ν του σπαθί του
να τουν κάμ' λιανά ν κουμμάτια
να γυρίσει ν του σπαθί του
να τουν κάμ' λιανά ν κουμμάτια
να τουν κάμ' λιανά ν κουμμάτια
να τουν μάσουν στα καλάθια
να τουν κάμ' λιανά ν κουμμάτια
να τουν μάσουν στα καλάθια
να τουν μάσουν στα καλάθια
να τουν ρίξουν στις μπαχτσέδες
να τουν μάσουν στα καλάθια
να τουν ρίξουν στις μπαχτσέδες
να τουν ρίξουν στις μπαχτσέδες
να φυτρώσουν λουλουδάκια
να τουν ρίξουν στις μπαχτσέδες

να φυτρώσουν λουλουδάκια
να φυτρώσουν λουλουδάκια
λουλουδάκια μυριζάκια
να φυτρώσουν λουλουδάκια
λουλουδάκια μι ριζάκια
λουλουδάκια μυριζάκια
κι όντα περνούν τα παλικαράκια
λουλουδάκια μυριζάκια
κι όντα περνούν τα παλικαράκια
κι όντα περνούν τα παλικαράκια
να τσακίζουν λουλουδάκια
κι όντα περνούν τα παλικαράκια
να τσακίζουν λουλουδάκια

ρρρ ι χου χου.

Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
κι από κει απάνω γκατιβαίνουν
τη Μάρω τραγουδούσαν.
Κατέβα Μάρω μ' κατέβα
στου Γιάννου ν τα κριβανάκια.
Φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι δε μι παίρνεις.
Κι αν δε σι πάρω Μαρούδα μ'
να σκάσει ν τ' άλαγό μου
μέσα ν τη μέση ν το γιοφύρι
να γυρίσει ν το σπαθί του
να τουν κάμ' λιανά ν κουμμάτια
να τουν μάσουν στα καλάθια
να τουν ρίξουν στις μπαχτσέδες
να φυτρώσουν λουλουδάκια
λουλουδάκια μυριζάκια
κι όντα περνούν τα παλικαράκια
να τσακίζουν λουλουδάκια.

Καμ', σαρανταπέντε, *βρε*, λεϊμονιές στον κάμπο φυτεμένις
νερ, κρύο νερό νερό στη ρίζα τους κι πάλι μαραμένις.

Σαρανταπέντε λεϊμονιές στον κάμπο φυτεμένις
κρύο νερό στη ρίζα τους κι πάλι μαραμένις.

Δεν μπορείτε να τον πάρ'τε δικαρούδις δεν έχ'τι
δεν μπορείτε να τον πάρ'τε δικαρούδις δεν έχ'τι
τα παλ'καρούδια παράδες δεν έχ'ναν

τα παλ'καρούδια παράδες δεν έχ'ναν
τα παλ'καρούδια παράδες δεν έχ'ναν
τα παλ'καρούδια παράδες δεν έχ'ναν.

Δεν μπορείτε να τον πάρ'τε δικαρούδις δεν έχ'τι
τα παλ'καρούδια παράδες δεν έχ'ναν.

Γιάννης χαρά θα κάνει
καλάει τουν κόσμουν όλουν
καλάει τουν κόσμουν όλουν
Γιάννης χαρά θα κάνει
καλάει τουν κόσμουν όλουν
καλάει τουν κόσμουν όλουν
καλάει τουν κόσμουν όλουν
κι όλα τα βιλιέτια
κι όλα τα βιλιέτια
καλάει τουν κόσμουν όλουν
κι όλα τα βιλιέτια
κι όλα ν τα βιλιέτια
κι όλα ν τα βιλιάτια
την Κάλιω την Καλιούδα
την Κάλιω την Καλιούδα
κι όλα ντα βιλιάτια
την Κάλιω την Καλιούδα
την Κάλιω την Καλιούδα
την Κάλιω την Καλιούδα
δεν πάει να την καλέσει
δεν πάει να την καλέσει
την Κάλιω την Καλιούδα
δεν πάει να την καλέσει
δεν πάει να την καλέσει
δεν πάει να την καλέσει
κάκιωσε κι η Καλιούδα
κάκιωσε κι η Καλιούδα
δεν πάει να την καλέσει
κάκιωσε κι η Καλιούδα
κάκιωσε κι η Καλιούδα
κάκιωσε κι η Καλιούδα
πικρά τον καταρίστ'κι
πικρά τον καταρίστ'κι
κάκιωσε κι η Καλιούδα
πικρά τον καταρίστ'κι
πικρά τον καταρίστ'κι
πικρά τον καταρίστ'κι.
Κείν'ν απ' θα πάρ'ς Στουγιάννου μ'
κείν'ν απ' θα πάρ'ς Στουγιάννου μ'
πικρά τον καταρίστ'κι

κείν'ν απ' θα πάρ'ς Στουγιάννου μ'
κείν'ν απ' θα πάρ'ς Στουγιάννου μ'
κείν'ν απ' θα πάρς' Στουγιάννου μ'
να μην τη χαρείς ου
να μην τη χαρείς ου
κείν'ν απ' θα πάρ'ς Στουγιάννου μ'
να μην τη χαρείς ου
να μην τη χαρείς ου
να μην τη χαρείς ου
χρόνους και βδομάδες
και μήνις παραπάνω
να μην τη χαρείς ου
χρόνους και βδομάδες
και μήνις παραπάνω.

Γιάννης χαρά θα κάνει
καλάει τουν κόσμουν όλουν
κι όλα ν τα βιλιέτια
την Κάλιω την Καλιούδα
δεν πάει να την καλέσει
κάκιωσε κι η Καλιούδα
πικρά τον καταρίστ'κι.
Κείν'ν απ' θα πάρς' Στουγιάννου μ'
να μην τη χαρείς ου
χρόνους και βδομάδες
και μήνις παραπάνω.

Του κουρίτσι του κουράσιο και του έμουρφου
κάθα Κυριακή ν αλλάζει και στολίζιτι
κάθα Κυριακή ν αλλάζει και στολίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει και γυαλίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει και γυαλίζιτι
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
γκαλημέρα δεν την παίρνει δε γυρνάει να δγιει.

Του κουρίτσι του κουράσιο και του έμουρφου
κάθα Κυριακή ν αλλάζει και στολίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει και γυαλίζιτι
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
γκαλημέρα δεν την παίρνει δε γυρνάει να δγιει.

Και συ καλέ μου σύντεκνε
κι όμορφο κι όμορφο παλικάρι

κάλεσε τα εννιά χωριά
τα δεκα- τα δεκαπέντε κάστρα
κάλεσε και το σύντεκνο
να ’ρθει να να ’ρθει να στεφανώσει.

Και συ καλέ μου σύντεκνε κι όμορφο παλικάρι
κάλεσε τα εννιά χωριά τα δεκαπέντε κάστρα
κάλεσε και το σύντεκνο να ’ρθει να στεφανώσει.

Την Παρασκιουβή τού βράδ’
Γιώργης έχ’ καλέσματα

την Παρασκιουβή τού βράδ’
Γιώργης έχ’ καλέσματα

Γιώργης έχ’ καλέσματα
καλέσματα αρραβουνιάσματα

Γιώργης έχ’ καλέσματα
καλέσματα αρραβουνιάσματα

καλέσματα αρραβουνιάσματα
κάλεσε ντο Χάρο του

καλέσματα αρραβουνιάσματα
κάλεσε ντο Χάρο του

κάλεσε ντο Χάρο του
και του μπάσιου τού ντουσμάν’

κάλεσε ντο Χάρο του
και του μπάσιου τού ντουσμάν’

και του μπάσιου τού ντουσμάν’
έκατσαν να φαν ψουμί

και του μπάσιου τού ντουσμάν’
έκατσαν να φαν ψουμί

έκατσαν να φαν ψουμί
έφαγαν λίγο μπολύ

έκατσαν να φαν ψουμί
έφαγαν λίγο μπολύ

έφαγαν λίγο μπολύ
αρχίν’σαν πόρτες να βροντούν

έφαγαν λίγο μπολύ
αρχίν’σαν πόρτες να βροντούν

αρχίν’σαν πόρτες να βροντούν
σ’κώθ’κ’ ι Μίχους κι αγναντεύ’

αρχίν’σαν πόρτες να βροντούν
σ’κώθ’κ’ ι Μίχους κι αγνατεύ’

σ’κώθ’κ’ ι Μίχους κι αγναντεύ’.
Ποιος είνι βρε Μίχου μου

σ’κώθ’κ’ ι Μίχους κι αγνατεύ’
ποιος είνι βρε Μίχου μου

ποιος είνι βρε Μίχου μου.

Τα πουντίκια είνι Γιώρ’

ποιος είνι βρε Μίχου μου
τα πουντίκια είνι Γιώρ’

τα πουντίκια είνι Γιώρ’
τα πουντίκια μες στ’ αμπάρ’

τα πουντίκια είνι Γιώρ’
τα πουντίκια μες στ’ αμπάρ’

τα πουντίκια μες στ’ αμπάρ’
τα πουντίκια τρων του στάρ’

τα ποντίκια μες στ’ αμπάρ’
τα ποντίκια τρων του στάρ’.

Την Παρασκιουβή τού βράδ’
Γιώργης έχ’ καλέσματα
καλέσματα αρραβουνιάσματα
κάλεσε ντο Χάρο του
και του μπάσιου τού ντουσμάν’
έκατσαν να φαν ψουμί
έφαγαν λίγο μπολύ
αρχίν’σαν πόρτες να βροντούν
σ’κώθ’κ’ ι Μίχους κι αγναντεύ’.
Ποιος είνι βρε Μίχου μου.
Τα πουντίκια είνι Γιώρ’
τα πουντίκια μες στ’ αμπάρ’
τα πουντίκια τρων του στάρ’.
Νερ, Γιωργάκ’ς χαρά θα κάμ’
νερ, χαρά ν κι παναΰρ’

νερ, Γιωργάκ’ς χαρά θα κάμ’
νερ, χαρά ν κι παναΰρ’

νερ, χαρά ν κι παναΰρ’
νερ, τ’ αρνιά δεν πάει να φέρ’

νερ, χαρά ν κι παναΰρ
νερ, τ’ αρνιά δεν πάει να φέρ’

νερ, τ’ αρνιά δεν πάει να φέρ’
τρεις μέρις κι τρεις βραδιές

νερ, τ’ αρνιά δεν πάει να φέρ’
τρεις μέρις κι τρεις βραδιές

τρεις μέρις κι τρεις βραδιές
μι του Χάρου τ’ πάλευι

τρεις μέρις κι τρεις βραδιές
μι του Χάρου τ’ πάλευι

μι του Χάρου τ’ πάλευι
μι του ντουσμάνη δέρνουνταν

μι του Χάρου τ’ πάλευι
μι του ντουσμάνη δέρνουνταν

μι του ντουσμάνη δέρνουνταν
για καλή για Τρανταφ’λιά

μι του ντουσμάνη δέρνουνταν
για καλή για Τρανταφ’λιά

για καλή για Τρανταφ'λιά
'πού τον πλουκό ν αγνάντευι

για καλή για Τρανταφ'λιά
'πού τον πλουκό ν αγνάντευι

'πού τον πλουκό ν αγνάντευι
κι τη μάνα τ'ς φώναζι

'πού τον πλουκό ν αγνάντευι
κι τη μάνα τ'ς φώναζι

κι τη μάνα τ'ς φώναζι.
΄Εβγα έβγα μάνη μου

κι τη μάνα τ'ς φώναζι
έβγα έβγα μάνη μου

έβγα έβγα μάνη μου
του Γιουργάκ' τουν ήφιραν

έβγα έβγα μάνη μου
του Γιουργάκ' τουν ήφιραν

του Γιουργάκ' τουν ήφιραν
μι τ' αμάξ' τουν ήφιραν

του Γιουργάκ' τουν ήφιραν
μι τ' αμάξ' τουν ήφιραν

μι τ' αμάξ' τουν ήφιραν
μι τα σιριώτ'κα τα β'βαλιά

μι τ' αμάξ' τουν ήφιραν
μι τα σιριώτ'κα τα β'βαλιά.

Γιωργάκ'ς χαρά θα κάμ'
χαρά ν κι παναΰρ'
τ' αρνιά δεν πάει να φέρ'
τρεις μέρις κι τρεις βραδιές
μι του Χάρου τ' πάλευι
μι του ντουσμάνη δέρνουνταν
για καλή για Τρανταφ'λιά
'πού τον πλουκό τ' ν αγνάντευι
κι τη μάνα τ'ς φώναζι.
΄Εβγα έβγα μάνη μου
του Γιουργάκ' τουν ίφιραν
μι τ' αμάξ' τουν ήφιραν
μι τα σιριώτ'κα τα β'βαλιά.

Μαρ' μηλιά μου νερατζά και τρανταφυλλιά
πού 'ν' τα μήλα σ' και τα φύλλα σ'
πού 'ν' τα μήλα σ' και τα φύλλα σ' ι πρώτος ι καρπός σ'.
Φύσηξι βοριάς κι αέρας
φύσηξι βοριάς κι αέρας κι τα τίναξι
πέρασι κι ένας λεβέντης κι τα έμασι.

Μαρ' μηλιά μου νερατζά και τρανταφυλλιά
πού 'ν' τα μήλα σ' και τα φύλλα σ' ι πρώτος ι καρπός σ'.

Φύσηξι βοριάς κι αέρας κι τα τίναξι
πέρασι κι ένας λεβέντης κι τα έμασι.

Μαρ' μηλιά μ' και νιρατζά μ'
φούντουσις κλουνάρουσις

μαρ' μηλιά μ' και νιρατζά μ'
φούντουσις κλουνάρουσις

φούντουσις κλουνάρουσις
και στο ίσκιο σ' έκατσα

φούντουσις κλουνάρουσις
και στο ίσκιο σ' έκατσα

και στο ίσκιο σ' έκατσα
το δαχτυλίδι μ' έχασα

και στο ίσκιο σ' έκατσα
το δαχτυλίδι μ' έχασα

το δαχτυλίδι μ' έχασα
την πρώτ' την αρραβώνα μου

το δαχτυλίδι μ' έχασα
την πρώτ' την αρραβώνα μου

την πρώτ' την αρραβώνα μου
όποιος το βρει να το χαρεί

την πρώτ' την αρραβώνα μου
όποιος το βρει να το χαρεί

όποιος το βρει να το χαρεί
ν ως την άλλ' την Κυριακή

ν όποιος το βρει να το χαρεί
ν ως την άλλ' την Κυριακή.

Μαρ' μηλιά μ' και νιρατζά μ'
φούντουσις κλουνάρουσις
και στο ίσκιο σ' έκατσα
το δαχτυλίδι μ' έχασα
την πρώτ' την αρραβώνα μου
όποιος το βρει να το χαρεί
ν ως την άλλ' την Κυριακή.
Κι Κωσταντάς κι Κωσταντής, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
κι Κωσταντάς κι Κωσταντής, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
χαρά θέλει να κάνει, *τραντάφυλλο μυρίζει*
χαρά θέλει να κάνει, *τραντάφυλλο μυρίζει*
κάλισι ν τα εννιά χωριά, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
κάλισι τα εννιά χωριά, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
τα δικαπέντι κάστρα, *τραντάφυλλο μυρίζει*
τα δικαπέντι κάστρα, *τραντάφυλλο μυρίζει*
κάλισι ν κι το σύντεκνο, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
κάλισι ν κι το σύντεκνο, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
να 'ρθει να στιφανώσει, *τραντάφυλλο μυρίζει*
να 'ρθει να στιφανώσει, *τραντάφυλλο μυρίζει*

κάνει στιφάνι από φλουρί, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
κάνει στιφάνι από φλουρί, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
κι τα κιριά ασημένια, *τραντάφυλλο μυρίζει*
κι τα κιριά ασημένια, *τραντάφυλλο μυρίζει*
κι το κριθάρ' απόριχνι, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
κι το κριθάρ' απόριχνι, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
λιανό μαργαριτάρι, *τραντάφυλλο μυρίζει*
λιανό μαργαριτάρι, *τραντάφυλλο μυρίζει.*

Κι Κωσταντάς κι Κωσταντής χαρά θέλει να κάνει
κάλισι ν τα εννιά χωριά τα δικαπέντι κάστρα
κάλισι ν κι το σύντεκνο να 'ρθει να στιφανώσει
κάνει στιφάνι από φλουρί κι τα κιριά ασημένια
κι το κριθάρ' απόριχνι λιανό μαργαριτάρι.
Μπερμπέρη τα ξουράφια σου καλά να τ' ακουνίσεις
για να ξυρίσεις το γαμπρό να τον ευχαριστήσεις.
Και συ καλέ μου νιόγαμπρε κι όμορφο κι όμορφο παλικάρι
κάλισις τα εννιά χωριά τα δικα- τα δεκαπέντι κάστρα
κάλισις και το σύντεκνο να 'ρθει να να 'ρθει να στεφανώσει.

Και συ καλέ μου νιόγαμπρε κι όμορφο παλικάρι
κάλισις τα εννιά χωριά τα δεκαπέντι κάστρα
κάλισις και το σύντεκνο να 'ρθει να στεφανώσει.

Σου είπα μάνα μ', *μητέρα*, πάντρεψέ με
σου είπα μάνα μ', *μητέρα*, πάντρεψέ με
σου είπα μάνα πάντρεψέ με σπιτονοικοκύρεψέ με
σου είπα μάνα πάντρεψέ με σπιτονοικοκύρεψέ με
και στα ξένα, *μάνα μου*, μη με δώσεις
και στα ξένα, *μάνα μου*, μη με δώσεις
και στα ξένα μη με δώσεις γιατί θα το μετανιώσεις
και στα ξένα μη με δώσεις γιατί θα το μετανιώσεις
γω στα ξένα, *μάνα μου*, θ' αρωστήσω
γω στα ξένα, *μάνα μου*, θ' αρωστήσω
γω στα ξένα θ' αρωστήσω τη μανούλα μ' θα ζητήσω
γω στα ξένα θ' αρωστήσω τη μανούλα μ' θα ζητήσω.
Θα ζητήσεις, *παιδί μου*, την κονιάδα σ'
θα ζητήσεις, *παιδί μου*, την κονιάδα σ'
θα ζητήσεις την κονιάδα σ' και την πρώτη συννυφάδα σ'
θα ζητήσεις την κονιάδα σ' και την πρώτη συννυφάδα σ'.
Η κονιάδα, *μάνα μου*, δεν αδειάζει
η κονιάδα, *μάνα μου*, δεν αδειάζει.

Σου είπα μάνα πάντρεψέ με σπιτονοικοκύρεψέ με
και στα ξένα μη με δώσεις γιατί θα το μετανιώσεις
γω στα ξένα θ' αρρωστήσω τη μανούλα μ' θα ζητήσω.
Θα ζητήσεις την κονιάδα σ' και την πρώτη συννυφάδα σ'.
Η κονιάδα δεν αδειάζει.

Την αγάπη μου την αγάπη μου
την αγάπη μου την επεθύμησα
την αγάπη μου την αγάπη μου
την αγάπη μου την επεθύμησα
και πήγα και πήγα να ιδώ το βράδυ
και δεν μου και δεν μου 'κανε τη χάρη
και πήγα και πήγα να ιδώ το βράδυ
και δεν μου και δεν μου 'κανε τη χάρη.
΄Ηρθε ένα ήρθε ένα πρωί
ήρθε ένα πρωί τ' αγγελικό κορμί
ήρθε ένα ήρθε ένα πρωί
ήρθε ένα πρωί τ' αγγελικό κορμί
ήρθε και ήρθε και το μεσημέρι
και δεν μου και δεν μου 'δωσε το χέρι
ήρθε και ήρθε και το μεσημέρι
και δεν μου και δεν μου 'δωσε το χέρι.
Πού μου κρύωσες πού μου κρύωσες
πού μου κρύωσες και πού μ' αρρώστησες
πού μου κρύωσες πού μου κρύωσες
πού μου κρύωσες και πού μ' αρρώστησες.
Κρύωσα κρύωσα στο ρέμα ρέμα
που περίμενα για σένα
κρύωσα κρύωσα στο ρέμα ρέμα
που περίμενα για σένα
κρύωσα κρύωσα στο μπαλκονάκι
'π' το πολύ το πολύ μου το μεράκι
κρύωσα κρύωσα στο μπαλκονάκι
'π' το πολύ το πολύ μου το μεράκι
φέρτε το γιατρό φέρτε το γιατρό
φέρτε το γιατρό τον πόνο μου να πω
φέρτε το γιατρό φέρτε το γιατρό
φέρτε το γιατρό τον πόνο μου να πω
φέρτε το φέρτε το γιατρό να γιάνω
να μην πέσω και πεθάνω
φέρτε το φέρτε το γιατρό να γιάνω
να μην πέσω και πεθάνω.

Την αγάπη μου την επεθύμησα
και πήγα να ιδώ το βράδυ
και δεν μου 'κανε τη χάρη

΄Ηρθε ένα πρωί τ' αγγελικό κορμί
ήρθε και το μεσημέρι
και δεν μου 'δωσε το χέρι.
Πού μου κρύωσες και πού μ' αρρώστησες.
Κρύωσα στο ρέμα ρέμα
που περίμενα για σένα
κρύωσα στο μπαλκονάκι
'π' το πολύ μου το μεράκι
φέρτε το γιατρό τον πόνο μου να πω
φέρτε το γιατρό να γιάνω
να μην πέσω και πεθάνω.
΄Εβγα έβγα κύργιε αφέντη μ'
έρχουντουν να μας πατήσουν

έβγα έβγα κύργιε αφέντη μ'
έρχουντουν να μας πατήσουν

έρχουντουν να μας πατήσουν
να μας πάρουν την κουπέλα

έρχουντουν να μας πατήσουν
να μας πάρουν την κουπέλα

να μας πάρουν την κουπέλα
την κουπέλα την τρυγόνα

να μας πάρουν την κουπέλα
την κουπέλα την τρυγόνα

την κουπέλα την τρυγόνα
να την παν σι ξένη χώρα

την κουπέλα την τρυγόνα
να την παν σι ξένη χώρα

να την παν σι ξένη χώρα
ξένη χώρα ξένο σπίτι

να την παν σι ξένη χώρα
ξένη χώρα ξένο σπίτι

ξένη χώρα ξένο σπίτι
κι σι ξένο βιλιέτι

ξένη χώρα ξένο σπίτι
κι σι ξένο βιλιέτι

κι σε ξένο βιλιέτι
ν άλλη μάνα ν άλλον κύρη

κι σε ξένο βιλιέτι
ν άλλη μάνα ν άλλον κύρη

ν άλλη μάνα ν άλλον κύρη
ν άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια

ν άλλη μάνα ν άλλον κύρη
ν άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια

ν άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
πού 'ν' του Γιώργη το λουλούδι

ν άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
πού 'ν' του Γιώργη το λουλούδι

πού 'ν' του Γιώργη το λουλούδι
να το πάρω να το βάλω

πού 'ν' του Γιώργη το λουλούδι
να το πάρω να το βάλω

να το πάρω να το βάλω
στο τζουλούφι μ' να το βάλω

στο τζουλούφι μ' να το βάλω
να το πάρω να το βάλω

στο τζουλούφι μ' να το βάλω
ν' ανεβώ πάν' το τσαρδάκι

ν' ανεβώ πάν' το τσαρδάκι
ν' αγναντεύω τ'ς μαυρομάτες

ν' ανεβώ πάν' το τσαρδάκι
ν' αγναντεύω τ'ς μαυρομάτες

ν' αγναντεύω τ'ς μαυρομάτες
που 'ρχονται 'πό το γιοφύρι

ν' αγναντεύω τ'ς μαυρομάτες
που 'ρχονται 'πό το γιοφύρι

που 'ρχονται 'πό το γιοφύρι
φορτωμένες το φκιασίδι

που 'ρχονται 'πό το γιοφύρι
φορτωμένες το φκιασίδι

φορτωμένες το φκιασίδι
το πολύ το κοκκινάδι

φορτωμένες το φκιασίδι
το πολύ το κοκκινάδι

το πολύ το κοκκινάδι
που το βάζουν μαυρομάτες

το πολύ το κοκκινάδι
που το βάζουν μαυρομάτες

που το βάζουν μαυρομάτες
μαύρα μάτια μαύρα φρύδια

που το βάζουν μαυρομάτες
μαύρα μάτια μαύρα φρύδια

μαύρα μάτια μαύρα φρύδια
στου μπακάλ' τα παραθύρια

μαύρα μάτια μαύρα φρύδια
στου μπακάλ' τα παραθύρια.

΄Εβγα έβγα κύργιε αφέντη μ'
έρχουντουν να μας πατήσουν
να μας πάρουν την κουπέλα
την κουπέλα την τρυγόνα
να την παν σι ξένη χώρα
ξένη χώρα ξένο σπίτι
κι σε ξένο βιλιέτι
ν άλλη μάνα ν άλλον κύρη
ν άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια

πού 'ν' του Γιώργη το λουλούδι
να το πάρω να το βάλω
στο τζουλούφι μ' να το βάλω
ν' ανεβώ πάν' το τσαρδάκι
ν' αγναντεύω τ'ς μαυρομάτες
που 'ρχονται 'πό το γιοφύρι
φορτωμένες το φκιασίδι
το πολύ το κοκκινάδι
που το βάζουν μαυρομάτες
μαύρα μάτια μαύρα φρύδια
στου μπακάλ' τα παραθύρια
Καράβια μας, *ρε 'μάν αμάν*
καράβια μας καράβια σας
καράβια μας, *ρε 'μάν αμάν*
καράβια μας καράβια σας
νερ, καράβια 'ραδιασμένα
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
νερ, καράβια 'ραδιασμένα
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
δεν είδιετε, *ρε 'μάν αμάν*
δεν είδιετε δεν άκ'σετε
δεν είδιετε, *ρε 'μάν αμάν*
δεν είδιετε δεν άκ'σετε
νερ, το γιο μας το χαμένον
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
νερ, το γιο μας το χαμένον
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα.
Αλήθεια μεις, *ρε 'μάν αμάν*
αλήθεια μεις τουν είδιαμι
αλήθεια μεις, *ρε 'μάν αμάν*
αλήθεια μεις τουν είδιαμι
μες στουν κάμπου ξαπλουμένουν
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
μες στουν κάμπου ξαπλουμένουν
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
μαύρα ν πουλιά, *ρε 'μάν αμάν*
μαύρα ν πουλιά ν τουν έτρουγαν
μαύρα ν πουλιά, ρε 'μάν αμάν
μαύρα ν πουλιά ν τουν έτρουγαν
νερ, κι άσπρα τουν λο'υρνούσαν
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
νερ, κι άσπρα τουν λο'υρνούσαν
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
κι ένα ν πουλί, *ρε 'μάν αμάν*
ένα ν πουλί χρυσό ν πουλί
ένα ν πουλί, *ρε 'μάν αμάν*
ένα ν πουλί χρυσό ν πουλί

νερ, δεν τρώει δε λο'υρνάει
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
νερ, δεν τρώει δε λο'υρνάει
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα.
Φάγε ν πουλί, *ρε 'μάν αμάν*
φάγε ν πουλί χρυσόν πουλί
φάγε ν πουλί, *ρε 'μάν αμάν*
φάε ν πουλί χρυσόν πουλί
νερ, 'πό μένα τον χαμένον
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
νερ, 'πό μένα τον χαμένον
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα.
Καράβια μας καράβια σας καράβια 'ραδιασμένα
δεν είδιετε δεν άκ'σετε το γιο μας το χαμένον.
Αλήθεια μεις τουν είδιαμι μες στουν κάμπου ξαπλουμένουν
μαύρα ν πουλιά ν τουν έτρουγαν κι άσπρα τουν λο'υρνούσαν
ένα ν πουλί χρυσό ν πουλί δεν τρώει δε λο'υρνάει.
Φάγε ν πουλί χρυσόν πουλί 'πό μένα τον χαμένον.

Ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
ταίριασα πολύ μακριά
ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
ταίριασα πολύ μακριά
ταίριασα πολύ μακριά
κει που γιννιέτι ήλιος ου
ταίριασα πολύ μακριά
κει που γιννιέτι ήλιος ου
κει που γιννιέτι ήλιος ου
κι βασιλεύει του φιγγάρ'
κει που γιννιέτι ήλιος ου
κι βασιλεύει του φιγγάρ'
κι βασιλεύει του φιγγάρ'.
Ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
κι βασιλεύει του φιγγάρ'
ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
μόνο για να ταιριάσιτι
ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
μόνο για να ταιριάσιτι
μόνο για να ταιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι
μόνο για να ταιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι
μεις θα συμπιθιριάσουμι.
Μαζεύτ'κι το συμπιθιριό
μεις θα συμπιθιριάσουμι
μαζεύτ'κι το συμπιθιριό
μαζεύτ'κι το συμπιθιριό

να πα να φέρουνε τη νύφ’

μαζεύτ’κι το συμπιθιριό
να πα να φέρουνε τη νύφ’

να πα να φέρουνε τη νύφ’
σαν πάνουν και την ήφιραν

να πα να φέρουνε τη νύφ’
σαν πάνουν και την ήφιραν

σαν πάνουν και την ήφιραν
στην εκκλησιά την πήγαιναν

σαν πάνουν και την ήφιραν
στην εκκλησιά την πήγαιναν

στην εκκλησιά την πήγαιναν
και σαν τις είδε η εκκλησιά

στην εκκλησιά την πήγαιναν
και σαν τις είδε η εκκλησιά

και σαν τις είδε η εκκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν

και σαν τις είδε η εκκλησιά

τα κεραμίδια γύρισαν
και σαν τις είδε η εκκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν

και σαν τις είδε η εκκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν

τα κεραμίδια γύρισαν
και οι παπάδες β’βάθηκαν

τα κεραμίδια γύρισαν
και οι παπάδες β’βάθηκαν

και οι παπάδες β’βάθηκαν
κι οι συμπιθέρ’ τυφλάθηκαν

και οι παπάδες β’βάθηκαν
κι οι συμπιθέρ’ τυφλάθηκαν

κι οι συμπιθέρ’ τυφλάθηκαν.
Σταθείτι για σταθείτι για

κι οι συμπιθέρ’ τυφλάθηκαν
σταθείτι για σταθείτι για

σταθείτι για σταθείτι για
σταθείτι να ρωτήσουμι

σταθείτι για σταθείτι για
σταθείτι να ρωτήσουμι

σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ’σα είνι Ρωμιά είνι

σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ’σα είνι Ρωμιά είνι

Τούρκ’σα είνι Ρωμιά είνι.
Νε Τούρκ’σα είνι νε Ρουμιά

Τούρ’κσα είνι Ρωμιά είνι
νε Τούρκ’σα είνι νε Ρουμιά

νε Τούρ’κσα είνι νε Ρουμιά
μόνο είναι η αδερφή τ’

νε Τούρκ'σα είνι νε Ρουμιά
μόνο είναι η αδερφή τ'.

Ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
ταίριασα πολύ μακριά
κει που γιννιέτι ήλιος ου
κι βασιλεύει του φιγγάρ'.
Ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
μόνο για να ταιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι.
Μαζεύτ'κι το συμπιθιριό
να πα να φέρουνε τη νύφ'
σαν πάνουν και την ήφιραν
στην εκκλησιά την πήγαιναν
και σαν τις είδε η εκκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν
και οι παπάδες β'βάθηκαν
κι οι συμπιθέρ' τυφλάθηκαν.
Σταθείτι για σταθείτι για
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι.
Νε Τούρκ'σα είνι νε Ρουμιά
μόνο είναι η αδερφή τ'.

Ν αραδιαστεί- ν αραδιαστείτι στο χορό
ν αραδιαστεί- ν αραδιαστείτι στο χορό
κι ιγώ θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
κι ιγώ θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
κι ιγώ θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
κι ιγώ θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
να πω τραγού- να πω τραγούδι ταπεινό
να πω τραγού- να πω τραγούδι ταπεινό
τα λόγια μιτριμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
τα λόγια μιτριμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
τα λόγια μιτριμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
τα λόγια μιτριμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
σ' αυτήν τη μέ- σ' αυτήν τη μέσην τη λιγνή
σ' αυτήν τη μέ- σ' αυτήν τη μέσην τη λιγνή
δεν πρέπ' μαλλίσια ζώνη, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπ' μαλλίσια ζώνη, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπ' μαλλίσια ζώνη, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπ' μαλλίσια ζώνη, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μόν' πρέπ' ασημοζώναρο

μόν' πρέπ' ασηη- μόν' πρέπ' ασημοζώναρο
μι δώδεκα ν αλ'σίδες, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι δώδεκα ν αλ'σίδες, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι δώδεκα ν αλ'σίδες, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι δώδεκαν ν αλ'σίδες, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
σ' αυτόν τουν ά- σ' αυτόν τουν άσπρουν τουν λαιμό
σ' αυτόν τουν ά- σ' αυτόν τουν άσπρουν τουν λαιμό
δεν πρέπουν τα μιρτζάνια, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπουν τα μιρτζάνια, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπουν τα μιρτζάνια, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπουν τα μιρτζάνια, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μόν' πρέπ' ασηη- μόν' πρέπ' ασημογκέρντανο
μόν' πρέπ' ασηη- μόν' πρέπ' ασημογκέρντανο
μι διαμαντένις πέτρις, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι διαμαντένις πέτρις, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι διαμαντένις πέτρις, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι διαμαντένις πέτρις, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*.

Ν αραδιαστείτι στο χορό κι ιγώ θα τραγουδήσω
να πω τραγούδι ταπεινό τα λόγια μιτριμένα
σ' αυτήν τη μέσην τη λιγνή δεν πρέπ' μαλλίσια ζώνη
μόν' πρέπ' ασημοζώναρο μι δώδεκα ν αλ'σίδες
σ' αυτόν τουν άσπρουν τουν λαιμό δεν πρέπουν τα μιρτζάνια
μόν' πρέπ' ασημογκέρντανο μι διαμαντένις πέτρις.
Πάλι κιρός, *το ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
πάλι κιρός συννέφιασι
πάλι κιρός, *το ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
πάλι κιρός συννέφιασι
πάλι βροχή θα βρέξει
πάλι βροχή θα βρέξει
πάλι βροχή θα βρέξει
πάλι βροχή θα βρέξει
ρίχνει στους κάμπους, *ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
ρίχνει στους κάμπους τις βροχές
ρίχνει στους κάμπους, *ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
ρίχνει στους κάμπους τις βροχές
κι στα βουνά ν τα χιόνια
κι στα βουνά ν τα χιόνια
κι στα βουνά ν τα χιόνια
κι στα βουνά ν τα χιόνια

μες στης αγά-, *το ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
μες στης αγάπης μ' την αυλή
μες στης αγά-, *το ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
μες στης αγάπης την αυλή
ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει μαργαριτάρι
χεμ το 'ριχνι, *το ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
χεμ το 'ριχνι χεμ το 'λιγι
χεμ το 'ριχνι, *το ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
χεμ το 'ριχνι χεμ το 'λιγι
να μην πυκνοφυτρώσει
να μην πυκνοφυτρώσει
να μην πυκνοφυτρώσει
να μην πυκνοφυτρώσει
κι κείνο πάει, *το ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
κι κείνο πάει κι φύτρωσι
κι κείνο πάει, *το ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
κι κείνο πάει κι φύτρωσι
κι θιρισμό δεν έχει
κι θιρισμό δεν έχει
κι θιρισμό δεν έχει
κι θιρισμό δεν έχει
Τούρκοι Ρωμιοί, *το ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
Τούρκοι Ρωμιοί το θέριζαν
Τούρκοι Ρωμιοί, *το ντιλμπιράκι μ' ιμάν*
Τούρκοι Ρωμιοί το θέριζαν
κι ι βασιλιάς τ' αλών'ζι
κι ι βασιλιάς τ' αλών'ζι
κι ι βασιλιάς τ' αλών'ζι
κι ι βασιλιάς τ' αλών'ζι.
Πάλι κιρός συννέφιασι πάλι βροχή θα βρέξει
ρίχνει στους κάμπους τις βροχές κι στα βουνά ν τα χιόνια
μες στης αγάπης μ' την αυλή ρίχνει μαργαριτάρι
χεμ το 'ριχνι χεμ το 'λιγι να μην πυκνοφυτρώσει
κι κείνο πάει κι φύτρωσι κι θιρισμό δεν έχει
Τούρκοι Ρωμιοί το θέριζαν κι ι βασιλιάς τ' αλών'ζι.
Μέσα ήταν Σταύρινα
έξου ήταν Παναγιώτ'ς
μέσα ήταν Σταύρινα
έξου ήταν Παναγιώτ'ς
έξου ήταν Παναγιώτ'ς
λούζουνταν χτενίζουνταν
έξου ήταν Παναγιώτ'ς
λούζουνταν χτενίζουνταν
λούζουνταν χτενίζουνταν
στου καρούτ' γυαλίζουνταν
λούζουνταν χτενίζουνταν

στου καρούτ' γυαλίζουνταν
στου καρούτ' γυαλίζουνταν
μαναχή τ'ς αρέζουνταν
στου καρούτ' γυαλίζουνταν
μαναχή τ'ς αρέζουνταν
μαναχή τ'ς αρέζουνταν.
Σώπα κορίτσι μ' σώπασι
μαναχή τ'ς αρέζουνταν
σώπα κορίτσι μ' σώπασι
σώπα κορίτσι μ' σώπασι
μεις θα σ' αρραβωνιάσουμι
σώπα κορίτσι μ' σώπασι
μεις θα σ' αρραβωνιάσουμι
μεις θα σ' αρραβωνιάσουμι.
Στι ποιόναν για στι ποιόναν για
μεις θα σ' αρραβωνιάσουμι
στι ποιόναν για στι ποιόναν για
στι ποιόναν για στι ποιόναν για.
Στ' Χατζηγιωργάκινας το γιο
στι ποιόναν για στι ποιόναν για
στ' Χατζηγιωργάκινας το γιο
στ' Χατζηγιωργάκινας το γιο.
Μεις με τ' εκείνον γινιά είμεστε
στ' Χατζηγιωργάκινας το γιο
μεις με τ' εκείνον γινιά είμεστε
μεις με τ' εκείνον γινιά είμεστε
γινιά γινιά κι συμπιθέρ'
μεις με τ' εκείνον γινιά είμεστε
γινιά γινιά κι συμπιθέρ'
γινιά γινιά κι συμπιθέρ'.
Του καλό κορίτσ' γινιά δεν έχ'
γινιά γινιά και συμπιθέρ'
του καλό κορίτσ ' γινιά δεν έχ'
του καλό κορίτσ' γινιά δεν έχ'
του βαθύ πηγάδ' πάτου δεν έχ'
του καλό κορίτσ' γινιά δεν έχ'
του βαθύ πηγάδ' πάτου δεν έχ'
του βαθύ πηγάδ' πάτου δεν έχ'
του ψηλό δεντρό κορφή δεν έχ'
του βαθύ πηγάδ' πάτου δεν έχ'
του ψηλό δεντρό κορφή δεν έχ'
του ψηλό δεντρό κορφή δεν έχ'
ντάχτιρι, ντάχτιρι, ντάχτιρι
του ψηλό δεντρό κορφή δεν έχ'
ντάχτιρι ντάχτιρι ντάχτιρι.

Μέσα ήταν Σταύρινα
έξου ήταν Παναγιώτ'ς

λούζουνταν χτενίζουνταν
στου καρούτ' γυαλίζουνταν
μαναχή τ'ς αρέζουνταν.
Σώπα κορίτσι μ' σώπασι
μεις θα σ' αρραβωνιάσουμι.
Στι ποιόναν για στι ποιόναν για.
Στ' Χατζηγιωργάκινας το γιο.
Μεις με τ' εκείνον γινιά είμεστε
γινιά γινιά κι συμπιθέρ'.
Του καλό κορίτσ' γινιά δεν έχ'
του βαθύ πηγάδ' πάτου δεν έχ'
του ψηλό δεντρό κορφή δεν έχ'.

Του κουρίτσι του κουράσιο και του έμουρφου
κάθα Κυριακή ν αλλάζει γκαι στολίζιτι
κάθα Κυριακή ν αλλάζει γκαι στολίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει κι γυαλίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει κι γυαλίζιτι
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
γκαλημέρα δεν την παίρνει δε γυρνάει να δγιεί.

Του κουρίτσι του κουράσιο και του έμουρφου
κάθα Κυριακή ν αλλάζει γκαι στολίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει κι γυαλίζιτι
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
γκαλημέρα δεν την παίρνει δε γυρνάει να δγιεί.

Μαυρουδής, *βρε Μαυρουδής*
Μαυρουδής κρασί φουρτών'
Μαυρουδής κρασί φουρτών'
για να πάει να του πουλήσ'
για να πάει να του πουλήσ'
μέσα στην Ανατολή
μέσα στην Ανατολή
μες σι ξένο μαγαζί
μες σι ξένο μαγαζί
όλο Τούρκοι το 'πιναν
ν όλο Τούρκοι το 'πιναν
Τούρκοι και γιανίτσαροι
Τούρκοι και γιανίτσαροι
δεν τουν καλοπλήρωσαν
δεν τουν καλοπλήρωσαν
κάικιωσε κι ι Μαυρουδής
κάικιωσε κι ι Μαυρουδής

τους έβρισε την πίστη τσου
τους έβρισε την πίστη τσου
κι του ντιμάνι τσου
κι του ντιμάνι τσου
μάνα του τουν παραγγέλ'
μάνα του τουν παραγγέλ'.
Τούρκιψι γιε μου Μαυρουδή
τούρκιψι γιε μου Μαυρουδή
τούρκιψι για να χαρείς.
Δεν τουρκεύω μάνη μου
δεν τουρκεύω να χαρώ
δεν τουρκεύω να χαρώ
θα με κάψ'ν ν' ανασ'χαθώ.

Μαυρουδής κρασί φουρτών'
για να πάει να του πουλήσ'
μέσα στην Ανατολή
μες σι ξένο μαγαζί
ν όλο Τούρκοι το 'πιναν
Τούρκοι και γιανίτσαροι
δεν τουν καλοπλήρωσαν
κάικιωσε κι ι Μαυρουδής
τους έβρισε την πίστη τσου
κι του ντιμάνι τσου
μάνα του τουν παραγγέλ'.
Τούρκιψι γιε μου Μαυρουδή
τούρκιψι για να χαρείς.
Δεν τουρκεύω μάνη μου
δεν τουρκεύω να χαρώ
θα με κάψ'ν ν' ανασ'χαθώ.

Στης Αλβανίας τα βουνά μες στις βαθιές χαράδρες
κορμάκια πέσανε πολλά, *μανούλα μου*, και κλάψανε οι μανάδες.
Μανάδες που 'χετε παιδιά στον πόλεμο στιλμένα
να μην τα περιμένατε, *μανούλα μου*, γιατ' είναι σκοτωμένα.
Στο Τεπελέν' στο Ελβασάν σι δυο βουνά επάνω
μάνα μου ήτανε γραφτό, *μανούλα μου*, να πέσω να πεθάνω
και σαν πεθάνω μάνα μου δε θέλω να με κλάψεις
μόνο στο μαύρο μου σταυρό, *μανούλα μου*, δυο γράμματα να γράψεις
το 'να να γράφ' τα βάσανά μ' τ' άλλο να γράφ' τα πάθη.

Στης Αλβανίας τα βουνά μες στις βαθιές χαράδρες
κορμάκια πέσανε πολλά και κλάψανε οι μανάδες.
Μανάδες που 'χετε παιδιά στον πόλεμο στιλμένα
να μην τα περιμένατε γιατ' είναι σκοτωμένα.
Στο Τεπελέν' στο Ελβασάν σι δυο βουνά επάνω

μάνα μου ήτανε γραφτό να πέσω να πεθάνω
και σαν πεθάνω μάνα μου δε θέλω να με κλάψεις
μόνο στο μαύρο μου σταυρό δυο γράμματα να γράψεις
το 'να να γράφ' τα βάσανά μ' τ' άλλο να γράφ' τα πάθη.

Ανάθιμα την ξενιτιά τα έρημα τα ξένα
που ξενιτεύ'ν όλα ν τα νια
που ξενιτεύ'ν όλα ν τα νια τα νια τα παντρεμένα
που ξενιτεύ' κι αυτόν τον νιον
που ξενιτεύ' κι αυτόν τον νιον τον νιον τον παντρεμένον
την Κυριακή παντρεύονταν
την Κυριακή παντρεύονταν Δευτέρα όλη μέρα
την Τρίτη ήρθι μια γραφή
την Τρίτη ήρθι μια γραφή στουν πόλεμου να πάνε
ν αφήνει νιος τ'ν καλούδα του
ν αφήνει νιος τ'ν καλούδα του τρία μεριώ νυφούδα
κι μι τα τέλια στα μαλλιά
κι μι τα τέλια στα μαλλιά κι με τ'ς γίκνις στα χέρια
μι το γυαλί στα γόνατα
μι το γυαλί στα γόνατα Κωσταντής την μάνα τ' παραγγέλλ'.
Καλά μάνη μ' τ'ν γκαλούδα μου
καλά μάνη μ' τ'ν γκαλούδα μου καλά να την κοιτάζεις
ν αρνί μάνη μ' να την προγεύ'ς
ν αρνί μάνη μ' να την προγεύ'ς περδίκ' να τ'ν μισ'μιριάζεις
λαγό μάνη μ' να τη δειπνάς.

Ανάθιμα την ξενιτιά τα έρημα τα ξένα
που ξενιτεύ'ν όλα ν τα νια τα νια τα παντρεμένα
που ξενιτεύ' κι αυτόν τον νιον τον νιον τον παντρεμένον
την Κυριακή παντρεύονταν Δευτέρα όλη μέρα
την Τρίτη ήρθι μια γραφή στουν πόλεμου να πάνε
ν αφήνει νιος τ'ν καλούδα του τρία μεριώ νυφούδα
κι μι τα τέλια στα μαλλιά κι με τ'ς γίκνις στα χέρια
μι το γυαλί στα γόνατα Κωσταντής την μάνα τ' παραγγέλλ'.
Καλά μάνη μ' τ'ν γκαλούδα μου καλά να την κοιτάζεις
ν αρνί μάνη μ' να την προγεύ'ς περδίκ' να τ'ν μισ'μιριάζεις
λαγό μάνη μ' να τη δειπνάς.

Χαριτουμένη συντριφιά μι λεν να τραγουδήσω
κι γω τους λέγω δεν μπουρώ
κι γω τους λέγω δεν μπιρώ κι κείν' μι λεν τραγούδησε.
Για πιάστι μι σηκώστι μι
για πιάστι μι σηκώστι μι και βάλτι μι να κάτσω
και δώστι μι παλιό κρασί
και δώστι μι παλιό κρασί να πιω και να μεθύσω
τότε να πω κι του τραγούδ'
τότε να πω κι του τραγούδ' του παραπονεμένου.
Μουστάκι μου καραμπουρνού

μουστάκι μου καραμπουρνού και φρύδι μου γαϊτάνι
ν ουδέ σι πρέπει φυλακή
ν ουδέ σι πρέπει φυλακή η έρημη η πράγκα
μόνο σι πρέπουν τα βουνά.

Χαριτουμένη συντριφιά μι λεν να τραγουδήσω
κι γω τους λέγω δεν μπιρώ κι κείν' μι λεν τραγούδησε.
Για πιάστι μι σηκώστι μι και βάλτι μι να κάτσω
και δώστι μι παλιό κρασί να πιω και να μεθύσω
τότε να πω κι του τραγούδ' του παραπονεμένου.
Μουστάκι μου καραμπουρνού και φρύδι μου γαϊτάνι
ν ουδέ σι πρέπει φυλακή η έρημη η πράγκα
μόνο σι πρέπουν τα βουνά.

΄Ενας γιος, *μάνη μ'*, μοναχουγιός
ν αστόχησι, *μάνη μ'*, ν' αρραβωνιάσ'
ν αστόχησι, *μάνη μ'*, να παντρευτεί
δόλια μάνα τονα θύμισι.
Γιατί γιε μου δεν αρραβωνιάζ'ς
γιατί γιε μου δεν παντρεύεσι.
Τότι κίν'σι κι ι νιος να πα διαγέρ'
μέσα στης Πόλης μέσα στα τσαρσιά
μέσα στης Πόλης μέσα στα τσαρσιά.

΄Ενας γιος μοναχουγιός
ν αστόχησι ν' αρραβωνιάσ'
δόλια μάνα τονα θύμισι.
Γιατί γιε μου δεν αρραβωνιάζ'ς
γιατί γιε μου δεν παντρεύεσι.
Τότι κίν'σι κι ι νιος να πα διαγέρ'
μέσα στης Πόλης μέσα στα τσαρσιά.

'Κόμα τώρα είμι δω κι ύστερα θα κι ύστερα θα πααίνω
ν αφήνει για τη μάνα τσου τρίγια λο- τρίγια λογιώς φαρμάκι
το έν' τ' αφήνει του ταχιά κι τ' άλλο τ' άλλο τού μεσημέρι
του τρίτου τού φαρμακιρό τ' αφήνει τ' αφήνει για του βράδυ.

'Κόμα τώρα είμι δω κι ύστερα θα πααίνω
ν αφήνει για τη μάνα τσου τρίγια λογιώς φαρμάκι
το έν' τ' αφήνει του ταχιά κι τ' άλλο τού μεσημέρι
του τρίτου τού φαρμακιρό τ' αφήνει για του βράδυ.

Νερ, πώς θέλω να ξινι- ξινιτευτώ κι θέλω να πααίνω
νερ, να πάρω ν τα ρουχά- ρουχάκια μου τα μοσχοδιπλωμένα

νερ, ν άλλες με λεν, *ντε μπρε*, μην παείν'ς κι άλλες με λένε πάνε
νερ, τα δυο μ' τ' αδέρφια μου τα καρδικά με λένουν μην παείνεις.

Πώς θέλω να ξινιτευτώ κι θέλω να παείνω
να πάρω ν τα ρουχάκια μου τα μοσχοδιπλωμένα
ν άλλες με λεν μην παείν'ς κι άλλες με λένε πάνε
τα δυο μ' τ' αδέρφια καρδικά με λένουν μην παείνεις.

Τρέμ' ι γήλιος να βασιλέψ'
τα γιλάδια φ' όντα γιέρουνταν
τα γιλάδια φ' όντα γιέρουνταν
τρεις συννυφάδες μαζώνουνταν
τρεις συννυφάδες μαζώνουνταν
μαζώνουνταν και χωράτευαν
μαζώνουνταν και χωράτευαν
για ποια να πάει για κρύγιο νιρό
για ποια να πάει για κρύγιο νιρό
αράδα είνι τ'ς Μαυροντούλιως.

Τρέμ' ι γήλιος να βασιλέψ'
τα γιλάδια φ' όντα γιέρουνταν
τρεις συννυφάδες μαζώνουνταν
μαζώνουνταν και χωράτευαν
για ποια να πάει για κρύγιο νιρό
αράδα είνι τ'ς Μαυροντούλιως.

Το χίλια οχτακόσια το ιβδομήντα δυο
το χίλια οχτακόσια το ιβδομήντα δυο
δώδικα Ιουλίου Σάββατ' ώρα οχτώ
ωχ αμάν, Σάββατ' ώρα οχτώ
εκλείσαν τον Πετρούση μες στο καμπαναριό
εκλείσαν τον Πετρούση μες στο καμπαναριό
ωχ αμάν, μες στο καμπαναριό
εκλείσαν τον Πετρούση μες στο καμπαναριό
ωχ αμάν, μες στο καμπαναριό
δε φταίουνε παπάδες κι ουδέ οι γραμματικοί
ωχ αμάν, κι ουδέ γραμματικοί
μόν' φταίει ο Πατριάρχης που βάνει απογραφή
ωχ αμάν, που βάνει απογραφή.

Το χίλια οχτακόσια το ιβδομήντα δυο
δώδικα Ιουλίου Σάββατ' ώρα οχτώ
εκλείσαν τον Πετρούση μες στο καμπαναριό
δε φταίουνε παπάδες κι ουδέ οι γραμματικοί
μόν' φταίει ο Πατριάρχης που βάνει απογραφή

Βάγια βάγια τω Βαγιώ
ν ως την άλλ' την Κυριακή
μι ν τα κόκκινα τ' αβγά
μι ν το φούρνο το ψωμί.
Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυρομματούσα
'ντα θάλα πάει στην εκκλησιά ιννιά στολίδια βάζει
βάλει ν τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αστήθι
βάλειν και τα ποδήματα τ'ς αργυροστερνισμένα.

΄Ενα μικρό μικρούτσικο Σαββάτο μέρα γεννήθηκι
Σαββάτο μέρα γεννήθηκι την Κυριακή βαφτίστηκι
κι η μάνα που το βύζανε τη ρόγα ν ασιουμένη
και το βουζί τσου μάλαμα κι η ρόγα ν ασιουμένη.

Η μάνα πόχεν τον υγιό τον μονοκανακάρη
τον έλουζιν τον χτένιζι στο δάσκαλο τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον μάθνισκι μ' ένα χρυσό κοντύλι.
Πού 'νι καλέ μ' τα γράμματά σ' πού 'νι καλέ μου ο νους σου.
Τα γράμματά μου στο χαρτί κι ι νους μου πέρα 'διάζει
εδώπερα κι αντίπερα πέρα στις μαυρομάτ'σες
ν απόχουν μάτι σα γυαλί κι φρύδι σα γαϊτάνι
το δόλιο το ματόφρυδο σα φράγκικο δοξάρι.

Αντρογυνίτσιν τρυφιρό κι νιοστεφανωμένοι
στα γόνατά του την κρατεί στα μάτια την κοιτάζει.
Κόρη μ' κι αν είσαι ρουϊδανιά κόρη μ' κι αν είσαι ξάσπρη.
Κι αν θέλεις να 'μαι ροϊδανιά κι αν θέλεις να 'μαι ξάσπρη
αγόρασι μι ξομπλαστήρ' κι σιρνικό ζουνάρι
κι σκουραλίκια κιχρωτά καλέμ'κα με το γράμμα σ'
να σειούμι να λυγίζουμι να φαίνεται του γράμμα σ'.

Μαρ' ήμαν ορφανό παιδί κι είχα μάνα χήρα
η μάνα μου με στοίχισι σι μια χήρα Βουργάρα
η μάνα μου με στοίχισι σι μια χήρα Βουργάρα
δώδικα χρόνια δούλιψα στα μάτια δεν την είδα
δώδικα χρόνια δούλιψα στα μάτια δεν την είδα
στα δώδικα κι ύστερα γυρνώ και την κοιτάζω
στα δώδικα κι ύστερα γυρνώ και την κοιτάζω.
Δώσ' με κυρά μ' το δίκιο μου δώσ' με τη δουλιψά μου
δώσ' με κυρά μ' το δίκιο μου δώσ' με τη δουλιψά μου
μάνα μου γράμμα μ' έστειλε να πάω ν' αρραβωνιάσω
μάνα μου γράμμα μ' έστειλε να πάω ν' αρραβωνιάσω.
Κι συ θέλεις ν' αρραβωνιάσ'ς και μένα δεν το λέεις.
Μάνα μου γράμμα μ' έστειλε να πάω ν' αρραβωνιάσω.
Δώδικα δούλις έχω γω όποιαν θελήσεις πάρι
δώδικα δούλις έχω γω όποιαν θελήσεις πάρι
αν θες ξανθιά αν θες ψηλιάν αν θες μαυρομματούσα.

Μαρ' ήμαν ορφανό παιδί κι είχα μάνα χήρα
η μάνα μου με στοίχισι σι μια χήρα Βουργάρα
δώδικα χρόνια δούλιψα στα μάτια δεν την είδα
στα δώδικα κι ύστερα γυρνώ και την κοιτάζω.
Δώσ' με κυρά μ' το δίκιο μου δώσ' με τη δουλιψά μου
μάνα μου γράμμα μ' έστειλε να πάω ν' αρραβωνιάσω.
Κι συ θέλεις ν' αρραβωνιάσ'ς και μένα δεν το λέεις.
Μάνα μου γράμμα μ' έστειλε να πάω ν' αρραβωνιάσω.
Δώδικα δούλις έχω γω όποιαν θελήσεις πάρι
αν θες ξανθιά αν θες ψηλιάν αν θες μαυροματούσα.
Σαρανταπέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητάδες
γιοφύρι θεμελιώνανε στης Άρτας το ποτάμι
γιοφύρι θεμελιώνανε στης Άρτας το ποτάμι
όλη μέρα το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν
όλη μέρα το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν
πουλάκι πάει κι έκατσε στην πρώτη την καμάρα
πουλάκι πάει κι έκατσε στην πρώτη την καμάρα
δεν κελαηδούσι σαν πουλί μηδέ σα χελιδόνι
δεν κελαηδούσι σαν πουλί μηδέ σα χελιδόνι
μόν' κελαηδούσι κι έλεγε μ' ανθρώπινη λαλίτσα
μόν' κελαηδούσι κι έλεγε με ανθρώπινη λαλίτσα.
Αν δε στιργιώσει άνθρωπος γιοφύρι δε στιργιώνει
αν δε στιργιώσει άνθρωπος γιοφύρι δε στιργιώνει
μηδέ στιργιώσει ορφανός μηδέ στιργιώσει ξένος
μηδέ στιργιώσει ορφανός μηδέ στιργιώσει ξένος
παρά του πρωτομάστορα την έμορφη γυναίκα.

Σαρανταπέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητάδες
γιοφύρι θεμελιώνανε στης Άρτας το ποτάμι
όλη μέρα το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν
πουλάκι πάει κι έκατσε στην πρώτη την καμάρα
δεν κελαηδούσι σαν πουλί μηδέ σα χελιδόνι
μόν' κελαηδούσι κι έλεγε με ανθρώπινη λαλίτσα.
Αν δε στιργιώσει άνθρωπος γιοφύρι δε στιργιώνει
μηδέ στιργιώσει ορφανός μηδέ στιργιώσει ξένος
παρά του πρωτομάστορα την έμορφη γυναίκα.

Ποια μάνα έχει έναν γιο, *μωρ'*, έναν γιο έναν κι κανακάρη
τρεις έμορφες τον αγαπούν
τρεις έμορφες τον αγαπούν τον αγαπούν η μια ήταν καραγκιόζα
την καραγκιόζα αγαπάει
και η μάνα του λογάριαζι λογάριαζι άντρα για να τον κάνει
καραγκεζούδα μ' χάνομαι.
Σώπα μάνη μ' για μην το λες για μην το λες η γης θα το ταράξει

κι αυτά ν τα πράσινα βουνά
κι αυτά ν τα πράσινα βουνά βουνά βουνά όλα θα γίνουν μαύρα
καραγκεζούδα μ' χάνομαι.
Σώπα ν υγιέ μ' για μην το λες για μην το λες για θα σι βλαστημήσω
και στο γιατρό θα καταρ'στείς.

Ποια μάνα έχει έναν γιο έναν κι κανακάρη
τρεις έμορφες τον αγαπούν η μια ήταν καραγκιόζα
και η μάνα του λογάριαζι άντρα για να τον κάνει
Σώπα μάνη μ' για μην το λες η γης θα το ταράξει
κι αυτά ν τα πράσινα βουνά όλα θα γίνουν μαύρα
Σώπα ν υγιέ μ' για μην το λες για θα σι βλαστημήσω
και στο γιατρό θα καταρ'στείς.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκαταραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα.
Ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να κάνει δείπνο μυστικόν για να τον λάβουν όλοι
στον κήπο της Γεσθημανής εκεί που προσευχόταν
πήγανε και τον πιάσανε τον είχανε προδώσει.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχιά της
την προσευχή της έκαμνε για τον μονογενή της.
Φωνή τής ήρθε εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα.
Φτάνουν κυρά μ' οι προσευχές φτάνουν και οι μετάνοιες
τον γιο σου τόνε πιάσανε και σα φονιά τον πάνε
και στου Πιλάτου τις αυλές σκληρά τον τυραννάνε.
Η Παναγιά σαν τ' άκουσε πέφτει λιποθυμάει
νερό τής ρίχνουν δυο σταμνιά και μια κανάτα μόσχο
κι ένα σταμνί ροδόσταμο ως να την συνεφέρουν.
Κι όταν συνήλθε η Παναγιά κι ήρθε στα λογικά της
Μαρία η Μαγδαληνή και του Ιακώβ η μάνα
και του Λαζάρου η αδερφή οι τέσσερις ν αντάμα
πήραν το δρόμο το δρομί πήραν το μονοπάτι.
το μονοπάτι τ'ς έβγαλε στου τσίγγανου την πόρτα.
Καλή σου μέρα τσίγγανε και τι ψιλοδουλεύεις.
Εβραίοι με παρήγγειλαν καρφιά για να τους κάνω
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα
αυτοί μου είπαν τέσσερα μα εγώ τους κάνω πέντε
τα δυο να μπουν στα χέρια του τα δυο στα δυο του πόδια
το πέμπτο το φαρμακερό να μπει μες στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό και να τον θανατώσει.
Το αίμα να 'ναι η κοινωνιά και το νερό αγιάσμα
και το κορμί του λειτουργιά να λειτουργούνται ο κόσμος
να λειτουργούνται οι χριστιανοί κι όσοι 'ναι βαπτισμένοι.

Καταραμένε τσίγγανε και τρεις κατάρες να 'χεις
όπου κι αν πας κι όπου σταθείς ψωμί να μη χορτάσεις
ούτε λίθο στο τζάκι σου κι ούτε μαγιά στο ράφι.
Ν αϊντέστε για να φύγουμε ν αϊντέστε για να πάμε
να μην τόνε σταυρώσανε και δεν θα τον ιδούμε
και πάλι πήραν το δρομί πήραν το μονοπάτι.
Το μονοπάτι τ'ς έβγαλε στου Πίλατου τις πόρτες
βλέπουν τις πόρτες κλειδωτές βαριά μανταλωμένες.
Η Παναγιά γονάτισε κάνει την προσευχή της.
Θεέ μ' αν είμαι πλάσμα σου αν είμαι και παιδί σου
κι αν είμαι και παιδάκι σου ν' ανοίξουνε οι πόρτες
κι οι πόρτες απ' το φόβο τις ανοίγουν μοναχές τις.
Βλέπουν δεξιά κι αριστερά κανέναν δε γνωρίζουν
βλέπουν και δεξιότερα βλέπουν τον Αγι-Γιάννη.
Αχ Αγι-Γιάννη μ' Πρόδρομε και βαπτιστή του γιου μου
μην είδες το παιδάκι μου και τον μονογενή μου.
Ποιος έχει στόμα να σ' το πει καρδιά να σου μιλήσει
βλέπεις εκείνον τον γυμνόν τον περιφρονημένον
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο
όπου φορεί στην κεφαλή αγκάθινο στεφάνι
εκείνος είναι ο γιόκας σου και με το βάπτισμά μου.
Φέρτε μαχαίρι να σφαγώ γκρεμό να πα να πέσω
φέρτε κι αργυροψάλιδο να κόψω τα μαλλιά μου.
Κάνε μανούλα υπομονή να κάνουν όλες μάνες
αν πας εσύ να γκρεμιστείς θα γκρεμούνταν όλες μάνες
κι αν πάρ'ς μαχαίρι να σφαγείς θα σφάζουντ' όλες μάνες
βάστα μανούλα μ' βάσταξε να βαστούν όλες οι μάνες
σύρε μανούλα μ' στο καλό και πάνε στο σπιτάκι σ'
βάλε κρασί στο μαστραπά κι αφράτο παξιμάδι
και κάνε την παρηγοριά να κάνει όλος ο κόσμος
και μένα να με καρτερείς το Σάββατο το βράδυ
όταν σημάνουν οι ακκλησιές και ψάλουν οι παπάδες
τότε και συ μανούλα μου θα 'χεις χαρές μιγάλες.
Όποιος το λέγει σώζεται κι όποιος τ' ακούει αγιάζει
κι όποιος το καλοφιγκριστεί παράδεισο θα λάβει
παράδεισο και λίβανο ν απ' του Χριστού τον τάφο.
Την Πασχαλιά ανήμερα, *μαρ' Αντωνιά*
και τον καλόν τον λόγο, *μαρ' Αντώπουλου*
ν αλλάζει η μάνα τον υγιό, *μαρ' Αντωνιά*
το μικροκανακάρη, *μαρ' Αντώπουλου*.
Στην ακκλησιά, *μαρ' Αντωνιά*
στην ακκλησιά ντον έστελνε
στην ακκλησιά ντον στέλνει, *μαρ' Αντωνιά*
στην ακκλησιά ντον στέλνει, *μαρ' Αντώπουλου*.
Και σαν τον είδιε, *μαρ' Αντωνιά*
και σαν τον είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν, *μαρ' Αντωνιά*
και οι παπάδες β'βάθ'καν, *μαρ' Αντώπουλου*.
Σταθάτε για να, *μαρ' Αντωνιά*

σταθάτε να ρωτήσουμι
σταθάτε να ρωτήσουμι, *μαρ' Αντωνιά*
Τούρκος είνι Ρωμιός είνι, *μαρ' Αντώπουλου*.
Κι ουδέ Τούρκος, λέει, *μαρ' Αντωνιά*
κι ουδέ Τούρκος κι ουδέ Ρουμιός
μόν' είνι παλικάρι, *μαρ' Αντωνιά*
ένα και κανακάρης, *μαρ' Αντώπουλου*.
Τον άλλαξι, *μαρ' Αντωνιά*
τον άλλαξι τον στόλισι
να πάει στην ακκλησία, *μαρ' Αντωνιά*
να πάει στην ακκλησία, *μαρ' Αντώπουλου*.

Την Πασχαλιά ανήμερα και τον καλόν τον λόγο
ν αλλάζει η μάνα τον υγιό το μικροκανακάρη.
Στην ακκλησιά ντον έστελνε στην ακκλησιά ντον στέλνει
Και σαν τον είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν και οι παπάδες β'βάθ'καν
Σταθάτε να ρωτήσουμι Τούρκος είνι Ρωμιός είνι.
Κι ουδέ Τουρκός κι ουδέ Ρουμιός
μόν' είνι παλικάρι ένα και κανακάρης.
Τον άλλαξι τον στόλισι να πάει στην ακκλησία.

Ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
μα είνι πολύ μακριά
μα είνι πολύ μακριά.
Ν ας είνι γιε μου ας είνι
ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι
μεις θα συμπιθιριάσουμι.
Συμπιθιριό μαζεύτηκι
συμπιθιριό μαζεύτηκι
τη νύφη πά'να κ' ήφεραν
τη νύφη πά'να κ' ήφεραν
σαν πά'να και την ήφεραν
σαν πά'να και την ήφεραν
στην ακκλησιά την πήγαιναν
στην ακκλησιά την πήγαιναν
και σαν την είδιε η ακκλησιά
και σαν την είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν
τα κεραμίδια γύρισαν
και οι παπάδες β'βάθκαναν
και οι παπάδες β'βάθκαναν
και οι γυτώρου φλάχτ'καναν
και οι γυτώρου φλάχτ'καναν

σταθάτε για σταθάτε για
σταθάτε για σταθάτε για
σταθάτε να ρωτήσουμι
σταθάτε να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα γ είνι Ρωμιά γ είνι
Τούρκ'σα γ είνι Ρωμιά γ είνι
κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρουμιά
κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρουμιά
μόνο γ είνι η αδερφή τ'
να μόνο γ είνι η αδερφή τ'
ν απού μικρήν την χάρισαν
ν απού μικρήν την χάρισαν
όπου γιννιέται ήλιος ου
όπου γιννιέται ήλιος ου
και βασιλεύει του φιγγάρ'.

Ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
μα είνι πολύ μακριά.
Ν ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι.
Συμπιθιριό μαζεύτηκι
τη νύφη πά'να κ' ήφεραν
σαν πά'να και την ήφεραν
στην ακκλησιά την πήγαιναν
και σαν την είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν
και οι παπάδες β'βάθκαναν
και οι γυτώρου φλάχτ'καναν
σταθάτε για σταθάτε για
σταθάτε να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα γ είνι Ρωμιά γ είνι
κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρουμιά
μόνο γ είνι η αδερφή τ'
ν απού μικρήν την χάρισαν
όπου γιννιέται ήλιος ου
και βασιλεύει του φιγγάρ'.

Μάρη Ράντου ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μάρη Ράντου
δεν αλλάζεις μάρη Ράντου.
Δεν αδιάζου γω ν αφέντη μ'
δεν αδιάζου γω ν αφέντη μ'
όλη νύχτα γάλα βράζου
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίγου
πέντε αμάξια ξύλα καίγου

κι άλλα πέντε ξεφορτώνω
κι άλλα πέντε ξεφορτώνω
'γόρασέ μ' αφέντη μ' σκλάβα
'γόρασέ μ' αφέντη μ' σκλάβα
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου.
Ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντου
κίνησαν κι παν στη Ράντου
Ν άν'ξι Ράντου να 'ρτουμι μέσα
ν άν'ξι Ράντου να 'ρτουμι μέσα.
Δεν ανοίγω γω φοβούμι
δεν ανοίγω γω φοβούμι.
Γω είμι Ράντω ι αδερφός σου
γω είμι Ράντω ι αδερφός σου
γ είμι κι γιαξαδερφός σου
είμι κι γιαξαδερφός σου.
Γέλασαν τη Ράντω κι άνοιξι
γέλασαν τη Ράντω κι άνοιξι
πέντε την κρατούν στα χέρια
πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι γ έξ' με τα μαχαίρια
κι άλλοι γ έξ' με τα μαχαίρια.
Πού 'ναι Ράντου μ' τα φλουριά σου
πού είναι Ράντου τα φλουριά σου
και τα παντακόσια γρόσια
και τα πεντακόσια γρόσια.
Γω φλουριά δεν έχω αφέντη μ'
γω φλουριά δεν έχω αφέντη μ'
γω γρόσια δεν έχω αφέντη μ'
γω γρόσια δεν έχω αφέντη μ'.
Τα 'διαμε στο παναγύρι
τα 'διαμε στο παναγύρι
τα 'χες στου παιδιού σ' την σκούφια.

Μάρη Ράντου ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μάρη Ράντου.
Δεν αδιάζου γω ν αφέντη μ'
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίγου
κι άλλα πέντε ξεφορτώνω
'γόρασέ μ' αφέντη μ' σκλάβα
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου.
Ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντου.
Ν άν'ξι Ράντου να 'ρτουμι μέσα.
Δεν ανοίγω γω φοβούμι.

Γω είμι Ράντω ι αδερφός σου
είμι κι γιαξαδερφός σου.
Γέλασαν τη Ράντω κι άνοιξι
πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι γ έξ' με τα μαχαίρια.
Πού 'ναι Ράντου μ' τα φλουριά σου
και τα πεντακόσια γρόσια.
Γω φλουριά δεν έχω αφέντη μ'
γω γρόσια δεν έχω αφέντη μ'.
Τα 'διαμε στο παναγύρι
τα 'χες στου παιδιού σ' την σκούφια.
Μάνα με τους εννιά τους γιους και με τη μια την κόρη
την κόρη τη μονάκριβη την πολυαγαπημένη
την κόρη τη μονάκριβη την πολυαγαπημένη
της είχι δώδικα χρονώ μα ήλιος δεν την είδι
στα σκοτεινά την έλουζε στ'αφέγγα τη χτενίζει
στ' άστρα και στον αυγερινό την πλέγει τα μαλλιά της.
Προξενιτάδες ήρτανε από τη Βαβυλώνα
να πάρουνε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
να πάρουνε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα.
Οχτώ αδερφιά δεν ήθελαν μόν' Κωσταντίνος θέλει.
Μάνα μου να τη δώσουμε την Αρετή στα ξένα
στα ξένα κι αν πηγαίνουμι ξένα δεν θα περνούμι.
Φρονίμωσε συ Κωσταντή μ' κι άσκημα 'πολογήθ'κις
αν μού 'ρθει γιε μ' ο θάνατος αν μού 'ρθει γιε μ' αρρώστια
αν μού 'ρθει πίκρα ή χαρά ποιός πάει να μου τη φέρει.
Αν σού 'ρθ' μάνα μ' ο θάνατος αν σού 'ρθ' μάνα μ' αρρώστια
γω είμι γιος σ' ο Κωσταντής να πά' να σε την φέρω
πέντε φορές τη χειμωνιά κι έξι το καλοκαίρι.
Τη δώσανε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
ήρθε ο χρόνος δίσεκτος και μήνις οργισμένις
εννιά ν αδέρφια πέθαναν κι έμειν' η μάνα μοναχή
κι έμειν' η μάνα μοναχή σαν καλαμιά στουν κάμπο
σ' όλα τα μνήματα έκλιγι σ' όλα μοιρολογούσι
στου Κωσταντίνου το μνημάρ' τράβαγε τα μαλλιά της.
Ανάθιμά σε Κωσταντή μ' κι μυριανάθεμά σε
το στοίχημα που μου 'ταξες πότε θα μου το πληρώσεις
το στοίχημα που μου 'ταξες πότε θα το πληρώσεις.
'Π' τα βαριαναστενάγματα κι απ' τις πικρές κατάρις
η γης αναταράχτηκι κι σ'κώθ'κι ο Κωσταντίνος
παίρνει τα όρη πίσω του και τα βουνά μπροστά του
κάνει το σύννεφο άλογο και τ' άστρα χαλινάρια
κι το φεγγάρ' για συντροφιά και πάγει να την φέρει
και το φεγγάρ' για συντροφιά και πάγει να την φέρει.
Πάγει στο σπίτι και βροντά η Αρετή λουζόταν.
Ποιός είναι ν' α- ν' απού βροντάει τι ώρα είνι τώρα.
Άνοιξι ν αδερφούλα μου ήρτα για να σε πάρου.
Αν με φωνάζεις για καλό να βάλω άσπρα νά 'ρτω
κι αν μου φωνάζεις για κακό να βάλω μαύρα νά 'ρτω.

Άιντ' Αρετή να φύγουμι κι ας είσι όπως είσι.
Κοντοζυγώνει τ' άλογο και πίσω του την παίρνει
στο δρόμο που πηγαίνουνε στο δρόμο που πηγαίνουν
βρίσκουν πουλιά που κελαηδούν που κελαηδούν και λένε.
Τέτοια πανώρια λυγερή να σέρνει πεθαμένος.
Βρε αδερφέ μου Κωσταντή τι λένε τα πουλάκια
Ν άιντ' Αρετή να φύγουμι κι ας λένε τα πουλάκια
ν άιντ' Αρετή να φύγουμι κι ας λένε τα πουλάκια
τώρα είνι η άνοιξη και τα πουλιά φωλιάζουν
τώρα είνι η άνοιξη και τα πουλιά φωλιάζουν.
Βρε αδερφέ μου Κωσταντή που είνι τα μαλλιά σου
που 'ν Κωσταντίνε μ' τα μαλλιά σ' και τ' όμορφο μουστάκι σ'.
Κοιμήθ'κα μήνες άρρουστος και πέσαν τα μαλλιά μου.
Μπρέ αδερφέ μου Κωσταντή λιβανιές μυρίζεις.
Εχτές προχτές βρε αδερφή πήγα στον Αϊ-Γιάννη
και μας λιβάνισ' ο παπάς με περισσιό λιβάνι.
Πάνε στο σπίτι τι να δουν τα δέντρα μαραμένα
χτυπούν την πόρτα και ακούν η μάνα να τους λέει.
Αν είσαι Χάρος φύγε να άλλα παιδιά δεν έχω.
Ν άνοιξι μάνα μ' ν άνοιξι εγώ είμι η Αρετή σου.
Ανοίγ' την πόρτα και να δει την Αρετή κοντά της
οι δυο μαζί αγκαλιάστηκαν κι πέθαναν κι οι δυο μαζί.

Μάνα με τους εννιά τους γιους και με τη μια την κόρη
την κόρη τη μονάκριβη την πολυαγαπημένη
της είχι δώδικα χρονώ μα ήλιος δεν την είδι
στα σκοτεινά την έλουζε στ'αφέγγα τη χτενίζει
στ' άστρα και στον αυγερινό την πλέγει τα μαλλιά της.
Προξενιτάδες ήρτανε από τη Βαβυλώνα
να πάρουνε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα.
Οχτώ αδερφιά δεν ήθελαν μόν' Κωσταντίνος θέλει.
Μάνα μου να τη δώσουμε την Αρετή στα ξένα
στα ξένα κι αν πηγαίνουμι ξένα δεν θα περνούμι.
Φρονίμωσε συ Κωσταντή μ' κι άσκημα 'πολογήθ'κις
αν μού 'ρθει γιε μ' ο θάνατος αν μού 'ρθει γιε μ' αρρώστια
αν μού 'ρθει πίκρα ή χαρά ποιος πάει να μου τη φέρει.
Αν σού 'ρθ' μάνα μ' ο θάνατος αν σού 'ρθ' μάνα μ' αρρώστια
γω είμι γιος σ' ο Κωσταντής να πά' να σε την φέρω
πέντε φορές τη χειμωνιά κι έξι το καλοκαίρι.
Τη δώσανε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
ήρθε ο χρόνος δίσεκτος και μήνις οργισμένις
εννιά ν αδέρφια πέθαναν κι έμειν' η μάνα μοναχή
κι έμειν' η μάνα μοναχή σαν καλαμιά στουν κάμπο
σ' όλα τα μνήματα έκλιγι σ' όλα μοιρολογούσι
στου Κωσταντίνου το μνημάρ' τράβαγε τα μαλλιά της.
Ανάθιμά σε Κωσταντή μ' κι μυριανάθεμά σε
το στοίχημα που μου 'ταξες πότε θα το πληρώσεις.

’Π’ τα βαριαναστενάγματα κι απ’ τις πικρές κατάρις
η γης αναταράχτηκι κι σ’κώθ’κι ο Κωσταντίνος
παίρνει τα όρη πίσω του και τα βουνά μπροστά του
κάνει το σύννεφο άλογο και τ’ άστρα χαλινάρια
και το φεγγάρ’ για συντροφιά και πάγει να την φέρει.
Πάγει στο σπίτι και βροντά η Αρετή λουζόταν.
Ποιος είναι ν’ α- ν’ απού βροντάει τι ώρα είνι τώρα.
Άνοιξι ν αδερφούλα μου ήρτα για να σε πάρου.
Αν με φωνάζεις για καλό να βάλω άσπρα νά ’ρτω
κι αν μου φωνάζεις για κακό να βάλω μαύρα νά ’ρτω.
Άιντ’ Αρετή να φύγουμι κι ας είσι όπως είσι.
Κοντοζυγώνει τ’ άλογο και πίσω του την παίρνει
στο δρόμο που πηγαίνουνε στο δρόμο που πηγαίνουν
βρίσκουν πουλιά που κελαηδούν που κελαηδούν και λένε.
Τέτοια πανώρια λυγερή να σέρνει πεθαμένος.
Βρε αδερφέ μου Κωσταντή τι λένε τα πουλάκια
Ν άιντ’ Αρετή να φύγουμι κι ας λένε τα πουλάκια
τώρα είνι η άνοιξη και τα πουλιά φωλιάζουν.
Βρε αδερφέ μου Κωσταντή που είνι τα μαλλιά σου
που ’ν Κωσταντίνε μ’ τα μαλλιά σ’ και τ’ όμορφο μουστάκι σ’.
Κοιμήθ’κα μήνες άρρουστος και πέσαν τα μαλλιά μου.
Μπρέ αδερφέ μου Κωσταντή λιβανιές μυρίζεις.
Εχτές προχτές βρε αδερφή πήγα στον Αϊ-Γιάννη
και μας λιβάνισ’ ο παπάς με περισσιό λιβάνι.
Πάνε στο σπίτι τι να δουν τα δέντρα μαραμένα
χτυπούν την πόρτα και ακούν η μάνα να τους λέει.
Αν είσαι Χάρος φύγε να άλλα παιδιά δεν έχω.
Ν άνοιξι μάνα μ’ ν άνοιξι εγώ είμι η Αρετή σου.
Ανοίγ’ την πόρτα και να δει την Αρετή κοντά της
οι δυο μαζί αγκαλιάστηκαν κι πέθαναν κι οι δυο μαζί.

Σημαίνει ο Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει κι η Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι
το μέγα μοναστήρι
πο’ ’χει τρακόσια σήμαντρα κι εξηνταδυό καμπάνις
κι εξηνταδυό καμπάνις
κάθε καμπάνα και παπάς κάθε παπάς κι διάκους
κάθε παπάς κι διάκους.
Ψάλλει ζερβά ο βασιλιάς δεξιά ο πατριάχης
δεξιά ο πατριάχης
κι απ’ την πολλήν την ψαλμουδιά σειούνταν οι ε κολόνες
σειούνταν οι ε κολόνες.
Φωνή τούς ήρθε εξ ουρανού κι απ’ αρχαγγέλου στόμα
κι απ’ αρχαγγέλου στόμα.
Να πάψει το χερουβικό κι ας χαμηλώσουν τ’ Άγια
κι ας χαμηλώσουν τ’ Άγια.
Παπάδες πάρτε τα ιερά και σεις κεριά σβηστείτι
και σεις κεριά σβηστείτι
γιατί είνι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει

η Πόλη να τουρκέψει.
Η Δέσποινα ταράχτηκι και δάκρυσαν οι 'κόνες
και δάκρυσαν οι 'κόνες.
Σώπα Κυρά μου Δέσποινα και μην πολύ δακρύζεις
πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θα 'ναι
πάλι δικά μας θα 'ναι
μόν' στείλτε λόγο στη Φραγκιά νά 'ρθουν τρίγια καράβια
νά 'ρθουν τρίγια καράβια
το 'να να πάρει το Χριστό τ' άλλο την Παναγία
τ' άλλο την Παναγία
το τρίτο το καλύτερο να πάρ' το Ευαγγέλιο
μη μας το πάρουν τα σκυλιά και μας το μαγαρίσουν
και μας το μαγαρίσουν.

Σημαίνει ο Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει κι η Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι
πο' 'χει τρακόσια σήμαντρα κι εξηνταδυό καμπάνις
κάθε καμπάνα και παπάς κάθε παπάς κι διάκους.
Ψάλλει ζερβά ο βασιλιάς δεξιά ο πατριάχης
κι απ' την πολλήν την ψαλμουδιά σειούνταν οι ε κολόνες.
Φωνή τούς ήρθε εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα.
Να πάψει το χερουβικό κι ας χαμηλώσουν τ' Άγια.
Παπάδες πάρτε τα ιερά και σεις κεριά σβηστείτι
γιατί είνι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει.
Η Δέσποινα ταράχτηκι και δάκρυσαν οι 'κόνες.
Σώπα Κυρά μου Δέσποινα και μην πολύ δακρύζεις
πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θα 'ναι
μόν' στείλτε λόγο στη Φραγκιά νά 'ρθουν τρίγια καράβια
το 'να να πάρει το Χριστό τ' άλλο την Παναγία
το τρίτο το καλύτερο να πάρ' το Ευαγγέλιο
μη μας το πάρουν τα σκυλιά και μας το μαγαρίσουν.

Ν αχ, σίντας συνίχτ'κι αφέντης μας να χτίσει την ταβέρνα
ν αχ, μένα βάλαν να τους κιρνώ να τους πυκνοκεράσου
ν αχ, κι από το πυ-νι-κνοκέρασμα ραγίσ'κεν το χεράκι μ'
ν αχ, γιέπεσεν το ποτήρι μου λιανά κουμμάτια γίν'κι
ν αχ, κι ουδέ στην πέ- στην πέτρα βάρισι κι ουδέ σ' μηλιάς κλουνάρι
ν αχ, μές στης Σουλτά- Σουλτάνας την ποδιά λιανά κουμμάτια γίνκι
ν αχ, κι κάκιουσε κι αφέντης μας κι θέλ' να μας πουλήσει.
Ν αχ, μη μας πουλάς ν αφέντη μου κι μη μας παζαρεύεις
ν αχ, να γένω γης να μι πατάς γιοφύρ' να με διαβαίνεις
ν αχ, να γένω γω μια κρυόβρυσα μπροστά στην αφεντιά σου
ν αχ, να γένω γω μια κρυόβρυσα μπροστά στην αφεντιά σου
ν αχ, για να μι πί- μι πίνεις το νιρό κι για να με θυμάσαι.

Σίντας συνίχτ'κι αφέντης μας να χτίσει την ταβέρνα
μένα βάλαν να τους κιρνώ να τους πυκνοκεράσου
κι από το πυκνοκέρασμα ραγίσ'κεν το χεράκι μ'
γιέπεσεν το ποτήρι μου λιανά κουμμάτια γίν'κι
κι ουδέ στην πέτρα βάρισι κι ουδέ σ' μηλιάς κλουνάρι
μές στης Σουλτάνας την ποδιά λιανά κουμμάτια γίνκι
κι κάκιουσε κι αφέντης μας κι θέλ' να μας πουλήσει.
μη μας πουλάς ν αφέντη μου κι μη μας παζαρεύεις
να γένω γης να μι πατάς γιοφύρ' να με διαβαίνεις
να γένω γω μια κρυόβρυσα μπροστά στην αφεντιά σου
για να μι πίνεις το νιρό κι για να με θυμάσαι.

Τίμα την Αγιά τίμα την Αγιά
τίμα την Αγιά Παρασκιουβή
και τον καλόν το λόγου
κέρνα μαρ' Γιάννω μ' κέρνα
νερ, κι από το πυ-, *νερ*, κι από το πυ-
νερ, κι από το πυκνοκέρασμα
γέπεσεν το ποτήρι
κέρνα μαρ' Γιάννω μ' κέρνα
νερ, κι ουδέ στην πέ- κι ουδέ στην πέ-
νερ, κι ουδέ στην πέτρα βάρεσε
κι ουδέ τ'ς μηλιάς κλωνάρι
κέρνα Γιάννω μ' κέρνα
νερ, μας θύμωσε, *νερ*, μας θύμωσε
νερ, μας θύμωσε κι ο αφέντης μας
και θέλ' να μας πουλήσει
κέρνα Γιάννω μ' κέρνα.
Αχ, μη μας πουλάς, *αχ*, μη μας πουλάς
ν αχ, μη μας πουλάς ν αφέντη μου
και μη μας παζαρεύεις
κέρνα Γιάννω μ' κέρνα
ν αχ, να γένου γης, *νερ*, να γένου γης
ν αχ, να γένου γης να με πατάς
γιοφύρ' να με διαβαίνεις
κέρνα Γιάννω μ' κέρνα
ν αχ, να γένου μια, *αχ*, να γένου μια
ν αχ, να γένου μια κρυγιόβρυσα
μπρουστά στην αφεντιά σου
κέρνα Γιάννω μ' κέρνα
ν αχ, να πίν'ς νερό, *ν αχ*, να πίν'ς νερό
ν αχ, να πίν'ς νερό να δροσίζεσαι
και να 'χεις την υγειά σου
κέρνα Γιάννω μ' κέρνα.

Τίμα την Αγιά Παρασκιουβή και τον καλόν το λόγου
κι από το πυκνοκέρασμα γέπεσεν το ποτήρι
κι ουδέ στην πέτρα βάρεσε κι ουδέ τ'ς μηλιάς κλωνάρι
μας θύμωσε κι ο αφέντης μας και θέλ' να μας πουλήσει.
Μη μας πουλάς ν αφέντη μου και μη μας παζαρεύεις
να γένου γης να με πατάς γιοφύρ' να με διαβαίνεις
να γένου μια κρυγιόβρυσα μπρουστά στην αφεντιά σου
να πίν'ς νερό να δροσίζεσαι και να 'χεις την υγειά σου.

Τ' Αγίου Κωσταντίνου τη φετινή χρουνιά
διαταγή μάς ήρθι, *μανούλα μου*, απ' τον Κιμάλ πασά.
Να πάρει το στρατόν μας να πά' να πολεμά
και τζιπχανέ μάς δίνει, *μανούλα μου*, παλάσκες μάς φοράν.
Λάμπουν κι τα ντουφέκια πάνω στις πλάτις μας
λάμπουν κι τα φυσέκια, *μανούλα μου*, πάνω στις μέσις μας.
Μαζεύοντι οι μάνες και κλαίνε τα πιδιά
σκύφτουν κι τα φιλούνε, *μανούλα μου*, δεν θα τα διούνε πια.
Στο τραίνο ανιβαίζουν φωνάζουν μπίρ γιασά
Θιος να μας γλιτώσει, *μανούλα μου*, 'πό τόπια 'πό φωτιά.
Η σκύλα η Ιταλία που έριξι φουτιά
και χήριψι γυναίκις, *μανούλα μου*, κι ορφάνιψι πιδιά.

Τ' Αγίου Κωσταντίνου τη φετινή χρουνιά
διαταγή μάς ήρθι απ' τον Κιμάλ πασά.
Να πάρει το στρατόν μας να πά' να πολεμά
και τζιπχανέ μάς δίνει παλάσκες μάς φοράν.
Λάμπουν κι τα ντουφέκια πάνω στις πλάτις μας
λάμπουν κι τα φυσέκια πάνω στις μέσις μας.
Μαζεύοντι οι μάνες και κλαίνε τα πιδιά
σκύφτουν κι τα φιλούνε δεν θα τα διούνε πια.
Στο τραίνο ανιβαίζουν φωνάζουν μπίρ γιασά
Θιος να μας γλιτώσει 'πό τόπια 'πό φωτιά.
Η σκύλα η Ιταλία που έριξι φουτιά
και χήριψι γυναίκις κι ορφάνιψι πιδιά.

Την Πασχαλιά ν ανήμερα και τον γκαλόν το λόγο
κατέβ'κεν Μωραΐμ πασάς
κατέβ'κεν Μωραΐμ πασάς με χίλι' Αρβανιτάδες
και πήραν την Αντώναινα
και πήραν την Αντώναινα, *αχ*, να πα να την τουρκέψουν
χίλιοι την πάνε από μπρος
χίλιοι πηγαίνουνε 'πό μπρος και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ' παγαίν' η Αντώναινα
στη μέσ' παγαίν' η Αντώναινα, *αχ*, σα μήλο μαραμένη
σα μήλο σαν τραντάφυλλο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν κίτρινο νιράτζι
πικριά λαλίτσα γιέβαλι

ν αχ, πικριά λαλίτσα γιέβαλι, *ν αχ*, πικριά φαρμακωμένη.
Πού είσαι Αντώνη μ' κι αδερφέ μ'
ν αχ, πού είσαι Αντώνη μ' κι αδερφέ μ' να 'ρθεις να με γλιτώσεις.
Να και Αντώνης έφτασι
να και Αντώνης έφτασι'πό πάν' 'πό το κορφοβούνι
κόφτει κεφάλια τούρκικα
κόφτει κεφάλια τούρκικα κεφάλια τουρκωμένα
να και Αντών'ς τη γλίτωσε.

Την Πασχαλιά ν ανήμερα και τον γκαλόν το λόγο
κατέβ'κεν Μωραΐμ πασάς με χίλι' Αρβανιτάδες
και πήραν την Αντώναινα να πα να την τουρκέψουν
χίλιοι πηγαίνουνε 'πό μπρος και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ' παγαίν' η Αντώναινα σα μήλο μαραμένη
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν κίτρινο νιράτζι
πικριά λαλίτσα γιέβαλι πικριά φαρμακωμένη.
Πού είσαι Αντώνη μ' κι αδερφέ μ' να 'ρθεις να με γλιτώσεις.
Να και Αντώνης έφτασι'πό πάν' 'πό το κορφοβούνι
κόφτει κεφάλια τούρκικα κεφάλια τουρκωμένα.

Κώστας γυρεύ', *ντος*, Κώστας γυρεύ'
Κώστας γυρε-νεύ' ν' αρραβωνιάσ', *ντος*, χαρά χαρά γυρεύ' να κάνει
ντος, χαρά χαρά γυρεύ' να κάνει
γυρεύ' κι από ,*ντος*, γυρεύ' κι από
γυρεύ' κι από-νο καλή μεριά, *ντος*, κι από κι από καλούς ανθρώπους
ντος, κι από κι από καλούς ανθρώπους
γυρεύ'κι σπί- ,*ντος*, γυρεύ' κι σπί-
γυρεύ' κι σπί-νι-τια ν αψηλά, *ντος*, κι αυλές κι αυλές μαρμαρωμένις
ντος, κι αυλές κι αυλές μαρμαρωμένις
γυρεύ' κι σπί- ,*ντος*, γυρεύ' κι σπί-
γυρεύ' κι σπί-νι-τια ν αψηλά, *ντος*, να μην να μην τον βρει ου Χάρους
ντος, να μην να μην τον βρει ου Χάρους.
Κι ι Χάρους ,*ντος*, κι ι Χάρους,*ντος*
κι Χάρος ν άτ'χεν άνεμος, *ντος*, κι πά- κι πάει κι τον ήβρε
ντος, κι πά- κι πάει κι τον ήβρε.
Πιάνει τον Κώ-νο πιάνει τον Κώ-
πιάνει τον Κώ-νο-στα απ' την πιρτσιά, *ντος*, τον πιά- τον πιάνει από το χέρι
ντος, τον πιά- τον πιάνει από το χέρι.
Ν άφη' με Χά- ,*ντος*, ν άφη' με Χά-
ν άφη' με Χά-να-ρε απ' την πιρτσιά, *ντος*, κι πιά- κι πιάν'με ν απ' το χέρι
ντος, κι πιά- κι πιάν'με ν απ' το χέρι
και δείξε μου ωχ και δείξε μου
και δείξε μου ν ωχ τις τέντες σου, *ντος*, μουνά- μουνάχος μου θα γιέρτου
ντος, μουνά- μουνάχος μου θα γιέρτου.
Οι τέντες μου ,*ντος*, οι τέντες μου
οι τέντες μου είνι φοβορές, *ντος*, πολύ πολύ ν ατρομαγμένις

ντος, πολύ πολύ ν ατρομαγμένις
τρογύρω γύ- αχ τρογύρω γύ-
τρογύρω γύ-νι-ρω πράσινες, *ντος*, στην μέ- στην μέση αραχνιασμένις
ντος, στην μέ- στην μέση αραχνιασμένις.

Κώστας γυρεύ' ν' αρραβωνιάσ' χαρά γυρεύ' να κάνει
γυρεύ' κι από καλή μεριά κι από κι από καλούς ανθρώπους
γυρεύ' κι σπίτια ν αψηλά κι αυλές μαρμαρωμένις
γυρεύ' κι σπίτια ν αψηλά να μην τον βρει ου Χάρους
Κι Χάρος ν άτ'χεν άνεμος κι πάει κι τον ήβρε
Πιάνει τον Κώστα απ' την πιτρσιά τον πιάνει από το χέρι.
Ν άφη' με Χάρε απ' την πιρτσιά κι πιάν'με ν απ' το χέρι
και δείξε μου ν ωχ τις τέντες σου μουνάχος μου θα γιέρτου
τέντες μου είνι φοβορές πολύ ν ατρομαγμένις
τρογύρω γύρω πράσινες στην μέση αραχνιασμένις.

Ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ'
που μ' έκαμες ου κι μ' έδουσες άντρα ζηλιάρη
ν άντρα ζηλιάρ' και κασκατζάρη.
Στο χωράφ' κινάει να πάει ψωμί δεν παίρνει
κινώ μάνη μ' για να τον πάγω
αχ, κινώ μάνη μ' για να τον πάγω
κι σαν μι δει ν' απού πηγαίνω
'πολνάει τη μαύρη τ'ν αγιλάδα
'πολνάει τη μαύρη τ'ν αγιλάδα κι ζεύτ' ιμένα
αχ, τσιτών' το βόδ' τσιτών' κι μένα.
Αχ, ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ'.

Ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ'
που μ' έκαμες ου κι μ' έδουσες άντρα ζηλιάρη
ν άντρα ζηλιάρ' και κασκατζάρη.
Στο χωράφ' κινάει να πάει ψωμί δεν παίρνει
κινώ μάνη μ' για να τον πάγω
κι σαν μι δει ν' απού πηγαίνω
'πολνάει τη μαύρη τ'ν αγιλάδα κι ζεύτ' ιμένα
τσιτών' το βόδ' τσιτών' κι μένα.
Ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ'.

Μια πέρδικα στο μα-να-χαλά βουλιέται να βουλιέται να πετάξει
αφήνει γεια στη χώ-νο-ρα της και γεια στα πα- και γεια στα παλικάρια
αφήνει στη μανού- μανούλα του τρία λογιώ τρία λογιώ φαρμάκι
το 'να το πίνει το νο πρωί τ' άλλο το με- τ' άλλο το μεσημέρι
το τρίτο και πιο φαρμα-να-κερό το βράδυ όταν το βράδυ όταν δειπνήσει.

Μια πέρδικα στο μαχαλά βουλιέται να πετάξει
αφήνει γεια στη χώρα της και γεια στα παλικάρια
αφήνει στη μανούλα του τρία λογιώ φαρμάκι
το ’να το πίνει το νο πρωί τ’ άλλο το μεσημέρι
το τρίτο και πιο φαρμακερό το βράδυ όταν δειπνήσει.

Κοράσι ν εστολί-νι-ζιται Σαββάτου Σαββάτου όλη μέρα
την Κυριακίτσα το-νο πρωί νύφη θέλει νύφη θέλει να γένει
βάζει ντον ή- ντον ήλιο πρό-νο-σωπο και το φιγγάρ’ και το φιγγάρ’ αστήθι
τον άμμο τον-ον αμέ-νε-τρητο τον βάζ’ καμα- τον βαζ’ καμαροφρύδι.

Κοράσι ν εστολίζιται Σαββάτου όλη μέρα
την Κυριακίτσα το πρωί νύφη θέλει να γένει
βάζει ντον ήλιο πρόσωπο και το φιγγάρ’ αστήθι
τον άμμο τον αμέτρητο τον βαζ’ καμαροφρύδι.

Κοράσι ν εστολί-νι-ζιται Σαββάτου Σαββάτου όλη μέρα
την Κυριακίτσα το-νο πρωί νύφη θέλει νύφη θέλει να γένει
βάζει ντον ή- ντον ήλιο πρό-νο-σωπο και το φιγγάρ’ και το φιγγάρ’ αστήθι
τον άμμο τον-ον αμέ-νε-τρητο τον βάζ’ καμα- τον βαζ’ καμαροφρύδι.

Κοράσι ν εστολίζιται Σαββάτου όλη μέρα
την Κυριακίτσα το πρωί νύφη θέλει να γένει
βάζει ντον ήλιο πρόσωπο και το φιγγάρ’ αστήθι
τον άμμο τον αμέτρητο τον βαζ’ καμαροφρύδι.

Παντρεύιτι παντρεύιτι η ορφανιά Θοδώρα
με πεθερά με πεθερό
με πεθερά με πεθερό μ’ αδέρφια μ’ ανδραδέρφια
κι η πεθερά κι πεθερός
κι η πεθερά κι πεθερός τα δέντρα ξεριζώνουν
βγάζουν τα φίδια ζωντανά
βγάζουν τα φίδια ζωντανά να οχιές φαρμακωμένις
να και στον αχτσέ ντα πήγαιναν
και στον αχτσέ τα πήγαιναν για να τα τηγανίσουν.
Τηγάνισέ τα μάστορα
τηγάνισέ τα μάστορα στ’ άλας μην το κοιτάζεις.
Κάτσε να φας νύφη ψωμί
κάτσε νύφη να φας ψωμί ψάρια τηγανισμένα.
Γω γιέφαγα στη μάνα μου
γω γιέφαγα στη μάνα μου και είμι χορταμένη.
και μεις τ' αντέτ’ απού ’χομε τρεις μπούκες για να χάψεις
και με την πρώτη πιρουνιά

και με την πρώτη πιρουνιά, *ν αχ*, καρδούλα τ'ς φαρμακώθ'κε.
Φέρε με πεθερά νερό
φέρε με πεθερά νερό, *ν αχ*, καρδούλα μ' φαρμακώθ'κε.
Κι εδώ νερό δε βρίσκεται
κι εδώ νερό δε βρίσκεται κι ούτε κρασί πουλιέτι.
Φαρμάκωσε τη νύφη της.

Παντρεύιτι παντρεύιτι η ορφανιά Θοδώρα
με πεθερά με πεθερό μ' αδέρφια μ' ανδραδέρφια
κι η πεθερά κι πεθερός τα δέντρα ξεριζώνουν
βγάζουν τα φίδια ζωντανά να οχιές φαρμακωμένις
και στον αχτσέ τα πήγαιναν για να τα τηγανίσουν.
Τηγάνισέ τα μάστορα στ' άλας μην το κοιτάζεις.
Κάτσε νύφη να φας ψωμί ψάρια τηγανισμένα.
Γω γιέφαγα στη μάνα μου και είμι χορταμένη.
και μεις τ' αντέτ' απού 'χομε τρεις μπούκες για να χάψεις
και με την πρώτη πιρουνιά καρδούλα τ'ς φαρμακώθ'κε.
Φέρε με πεθερά νερό καρδούλα μ' φαρμακώθ'κε.
Κι εδώ νερό δε βρίσκεται κι ούτε κρασί πουλιέτι.
Φαρμάκωσε τη νύφη της.

΄Ηρταν α γκιρτζαλούδις του Μάη του καλουκαίρι
πήραν μανάδις με παιδιά και πεθερές με νύφες
πήραν μανάδις με παιδιά και πεθερές με νύφες
πήρανε και μια πεθερά με δώδεκα νυφούδις
πήρανε και μια πεθερά με δώδεκα νυφούδις.
Όλες νυφούδες έκλαιγαν κι όλες παρηγοριούνταν
μικρή νυφούδα έκλαιγε παρηγοριά δεν το 'χε
μικρή νυφούδα έκλαιγε παρηγοριά δεν το 'χε
και πεθερά ντης έλεγε και πεθερά της λέγει.
Σώπα νυφούδα μην κλαις και μην παρηγοριέσι
κι εγώ θα πάρω τον βασ'λιά και συ θα πάρ'ς το γιο του
και θα μας λεν βασ'λιάδινες βασ'λιάδινες βεζύρ'σες
και θα μας λεν βασ'λιάδινες βασ'λιάδινες βεζύρ'σες
θα κοσκινίζουμι τα φλουριά θα δερμονίζουμι τ' άσπρα
θα κοσκινίζουμι τα φλουριά θα δερμονίζουμι τ' άσπρα.

΄Ηρταν α γκιρτζαλούδις του Μάη του καλουκαίρι
πήραν μανάδις με παιδιά και πεθερές με νύφες
πήρανε και μια πεθερά με δώδεκα νυφούδις.
Όλες νυφούδες έκλαιγαν κι όλες παρηγοριούνταν
μικρή νυφούδα έκλαιγε παρηγοριά δεν το 'χε
και πεθερά ντης έλεγε και πεθερά της λέγει.
Σώπα νυφούδα μην κλαις και μην παρηγοριέσι
κι εγώ θα πάρω τον βασ'λιά και συ θα πάρ'ς το γιο του

και θα μας λεν βασ'λιάδινες βασ'λιάδινες βεζύρ'σες
θα κοσκινίζουμι τα φλουριά θα δερμονίζουμι τ' άσπρα.

Σέμπα έβγα πεθερούλα μ'
γιος σ' σε φέρει μια νυφούλα
γιος σ' σε φέρει μια νυφούλα
να σε λούζ' να σε χτενίζει
να σε λούζ' να σε χτενίζει
να σε πιάνει απ' το χεράκι
να σε πιάνει απ' το χεράκι
να σε βάζ' στο κρεβατάκι.

Σέμπα έβγα πεθερούλα μ'
γιος σ' σε φέρει μια νυφούλα
να σε λούζ' να σε χτενίζει
να σε πιάνει απ' το χεράκι
να σε βάζ' στο κρεβατάκι.

Ν αχ, τι γίνηκαν, *αχ*, κι χάθηκαν ι κόσμος οι γιαντρειωμένοι
ν αχ, κι ουδέ στην Πό- στην Πόλ' ν ακούστηκαν κι ουδέ στη Σαλονίκη
ν αχ, μέσα στη στην Ιντιρνόπουλη σιδηρονκάστρο χτίζουν
ν αχ, κι το Θιο Θιο παρακαλεί τον Κύριον προσκυνάει.
Ν αχ, δώσ' μι Θιε Θιε μου τα κλειδιά δώσμι και τ' ανοιχτάρια
ν αχ, ν' ανοίξω το τον παράδοσο να διω γω τις ψυχούλις.
Ν αχ, στην μπάντα μπάντα κάθ'ντι οι άρχοντοι στην μπάντα οι αφεντάδες
ν αχ λαμπάδες κρατούνα στα χέρια τους και όλες σιβησμένες.
Ν αχ, 'πό 'κει που κάθοντ' οι να γιαφτωχοί κιριά κρατούν στα χέρια
ν αχ, κιριά κρατούν αχ στα χέρια τους κι όλα αναμμένα
να κι ι άρχοντας ο τον παρακαλεί κι ι άρχοντας του λέει.
Ν αχ, δώσ' με φτωχέ φτωχέ μου το κερί σ' ν απού 'ναι αναμμένο
ν αχ, και πάρε τη λαμπάδα μου ν απού 'ναι σιβησμένη.
Ν αχ, γιατί α σι δώ- σι δώσω το κερί μ' ν απού 'ναι αναμμένο
ν αχ, θυμάσαι λέει άντα μι σφάλισες την Αποκριά το βράδυ
ν αχ, κι μ'έδωνες τη λάσπη το ψωμί και τον ασβέστη το τυρί
ν αχ, κι έκλαιγαν τα πιδάκια μου σι τούρκικο σοκάκι
ν αχ, κι Τούρκος λέει τα λυπήθηκε τα πήρε κι τ' απόκριψι.

Τι γίνηκαν κι χάθηκαν ι κόσμος οι γιαντρειωμένοι
κι ουδέ στην Πόλ' ν ακούστηκαν κι ουδέ στη Σαλονίκη
μέσα στην Ιντιρνόπουλη σιδηρονκάστρο χτίζουν
κι το Θιο παρακαλεί τον Κύριον προσκυνάει.
Δώσ' μι Θιε μου τα κλειδιά δώσμι και τ' ανοιχτάρια
ν' ανοίξω το τον παράδοσο να διω γω τις ψυχούλις.
Στην μπάντα κάθ'ντι οι άρχοντοι στην μπάντα οι αφεντάδες
λαμπάδες κρατούνα στα χέρια τους και όλες σιβησμένες.

’Πό ’κει που κάθοντ’ οι να γιαφτωχοί κιριά κρατούν στα χέρια
κιριά κρατούν στα χέρια τους κι όλα αναμμένα
να κι ι άρχοντας ο τον παρακαλεί κι ι άρχοντας του λέει.
Δώσ’ με φτωχέ μου το κερί σ’ ν απού ’ναι αναμμένο
και πάρε τη λαμπάδα μου ν απού ’ναι σιβησμένη.
Γιατί α σι δώσω το κερί μ’ ν απού ’ναι αναμμένο
θυμάσαι λέει άντα μι σφάλισες την Αποκριά το βράδυ
κι μ’έδωνες τη λάσπη το ψωμί και τον ασβέστη το τυρί
κι έκλαιγαν τα πιδάκια μου σι τούρκικο σοκάκι
κι Τούρκος λέει τα λυπήθηκε τα πήρε κι τ’ απόκριψι.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζου
στην αγκαλιά μου σε κουνώ και σε γλυκοκοιμίζου.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στη Βινετιά τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου
ωωωχ, νάνι νάνι το χρυσό μου νάνι το μωρό μου.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζου
στην αγκαλιά μου σε κουνώ και σε γλυκοκοιμίζου.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στη Βινετιά τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου
νάνι νάνι το χρυσό μου νάνι το μωρό μου.

Περπερούνα περπατούσε
ντο Θεό παρακαλούσε
το Θεό παρακαλούσε
Κύργιο μ’ βρέξε Κύργιο μ’ στάξε
Κύργιο μ’ βρέξε Κύργιο μ’ στάξε
για της μπάμπως τα κροκάρια
για της μπάμπως τα κροκάρια
για τ’ παππού τα κριθαράκια.

Περπερούνα περπατούσε
ντο Θεό παρακαλούσε
Κύργιο μ’ βρέξε Κύργιο μ’ στάξε
για της μπάμπως τα κροκάρια
για τ’ παππού τα κριθαράκια.

’Νταν ήμ’ναν νιος κι τσορμπατζής και όριζα ντη χώρα
κάθισα και λογάριαζα τι δόσιμο θα ρίξου.
Ρίχνω ντους άρχουντ’ εκατό τους αφτωχοί διακόσια
τη χήρα την κακόιμοιρη της ρίχνω πεντακόσια.
Κι η χήρα λέει σαν τ’ άκουσι πολύ της βαροφάν’κι
και τα παπούτσα τ’ς γιέβαλε στ’ αμπέλι κατιβαίνει
ν αχ, και τα παπούτσια τ’ς γιέβαλε στ’ αμπέλι κατιβαίνει

τρογύρου γύρου ντο ’φερε στη μέση πάει και στάθ’κι
ν αχ, τρογύρου γύρου ντο ’φερε στη μέση πάει και στάθ’κι
κι αρχίνησε να τραγουδά κι αρχίνησε να λέγει.
Ν αχ, ν αμπέλι μου παλιάμπελο μ’ και κοντοκλαδεμένο
για δεν ανθείς και δεν καρπείς σταφύλια γιατί δεν κάμνεις
για δεν ανθείς και δεν καρπείς σταφύλια γιατί δεν κάμνεις
ν αχ, μ’έριξαν δόσιμο βαρύ θέλου να σε πουλήσου.
Μη με πουλάς ν αρχόντισσα μ’ και μη με παζαρεύεις
βάλε του νιους να μι σκάψουν γερόντ’ να μι κλαδέψουν
βάλε του νιους να μι σκάψουν γερόντ’ να μι κλαδέψουν
βάλε κοράσια ανύπαντρα να μι κορφολογήσουν
βάλε κοράσια ανύπαντρα να μι κορφολογήσουν
και ’ράδιασε ντα βαρέλια σου γω όλα να στα γιομίσου
και τον καρπό μ’ για να πουλήσ’ς μένα να μι γλιτώσεις.

’Νταν ήμ’ναν νιος κι τσορμπατζής και όριζα ντη χώρα
κάθισα και λογάριαζα τι δόσιμο θα ρίξου.
Ρίχνω ντους άρχουντ’ εκατό τους αφτωχοί διακόσια
τη χήρα την κακόιμοιρη της ρίχνω πεντακόσια.
Κι η χήρα λέει σαν τ’ άκουσι πολύ της βαροφάν’κι
και τα παπούτσα τ’ς γιέβαλε στ’ αμπέλι κατιβαίνει
τρογύρου γύρου ντο ’φερε στη μέση πάει και στάθ’κι
κι αρχίνησε να τραγουδά κι αρχίνησε να λέγει.
Ν αμπέλι μου παλιάμπελο μ’ και κοντοκλαδεμένο
για δεν ανθείς και δεν καρπείς σταφύλια γιατί δεν κάμνεις
μ’έριξαν δόσιμο βαρύ θέλου να σε πουλήσου.
Μη με πουλάς ν αρχόντισσα μ’ και μη με παζαρεύεις
βάλε του νιους να μι σκάψουν γερόντ’ να μι κλαδέψουν
βάλε κοράσια ανύπαντρα να μι κορφολογήσουν
και ’ράδιασε ντα βαρέλια σου γω όλα να στα γιομίσου
και τον καρπό μ’ για να πουλήσ’ς μένα να μι γλιτώσεις.

Μαρ’ Κουρτέσα μ’ Κουρτεσούδα μ’
μαρ’ Κουρτέσα μ’ Κουρτεσούδα μ’
το φκιασίδι σ’ μην το βάζεις
τ’ όμορφό σ’ το κοκκινάδι
μαρ’ Κουρτέσα μ’ Κουρτεσούδα μ’
μαρ’ Κουρτέσα μ’ Κουρτεσούδα μ’
το φτιασίδι σ’ μην το βάζεις
τ’ όμορφο ν το κοκκινάδι σ’
τ’ όμορφο ν το κοκκινάδι σ’
τ’ όμορφο ν το κοκκινάδι σ’
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
τ’ όμορφο ν το κοκκινάδι σ’
τ’ όμορφο ν το κοκκινάδι σ’
στου γιαλό μην κατιβαίνεις

στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό είνι καράβια
και γεμάτο παλικάρια
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό είνι καράβια
και γιομάτο μπαλικάρια
και γεμάτο παλικάρια
και γεμάτο παλικάρια
και σ' αρέζουν και σι παίρνουν
το λουλούδ' το μυρισμένο
και γεμάτο μπαλικάρια
και γεμάτο μπαλικάρια
κα σ' αρέσουν και σι παίρνουν
το λουλούδ' το μυρισμένο.

Μαρ' Κουρτέσα μ' Κουρτεσούδα μ'
το φκιασίδι σ' μην το βάζεις
τ' όμορφό σ' το κοκκινάδι
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό είνι καράβια
και γεμάτο παλικάρια
και σ' αρέζουν και σι παίρνουν
το λουλούδ' το μυρισμένο.
Κάτω στην άσπρη πέτρα και στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
κάτω στην άσπρη πέτρα στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μοναχογιό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε διει
να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε διει.
΄Εχω τζάνεμ γω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τη α πόρχιτι
έχω γω τζάνεμ μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τη α πόρχιτι
έχω καλή γυναίκα να τη α πόρχιτι

με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά
έχω καλή γυναίκα να τη α πόρχιτι
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά.
Δε σου 'λεγα Γιαννάκη μ' δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους
δε σου 'λεγα Γιαννάκη μ' δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ' συ βρε μ' έφαγες
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους
σώπα σώπα γυναίκα μ' συ βρε μ' έφαγες.

Κάτω στην άσπρη πέτρα και στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε διει.
΄Εχω τζάνεμ γω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τη α πόρχιτι
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά.
Δε σου 'λεγα Γιαννάκη μ' δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ' συ βρε μ' έφαγες

Μη βροντάτε μη σκουντάτε
έχου τον καλόν κοιμάται
μη βροντάτε μη σκουντάτε
έχω τον καλόν κοιμάται
έχω τον καλόν κοιμάται
τον καλόν τον αδιρφό μου
έχω τον καλόν κοιμάται
τον καλόν τον αδιρφό μου
τον καλόν τον αδιρφό μου
έχω χρόνια δεν τον είδια
τον καλόν τον αδιρφό μου
έχω χρόνια δεν τον είδια
έχου χρόνια δεν τον είδια
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ'
έχω χρόνια δεν τον είδια
ψες τον είδια γω στον ύπνο μ'
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ'
και προψές στο περιβόλι
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ'
και προψές στο περιβόλι
και προψές στο περιβόλι
που πουλούσαν τα σταφύλια

και προψές στο περιβόλι
που πουλούσαν τα σταφύλια
που πουλούσαν τα σταφύλια
κείν' τα κόκκινα τα μήλα
που πουλούσαν τα σταφύλια
κείν' τα κόκκινα ντα μήλα.

Μη βροντάτε μη σκουντάτε
έχου τον καλόν κοιμάται
τον καλόν τον αδιρφό μου
έχω χρόνια δεν τον είδια
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ'
και προψές στο περιβόλι
που πουλούσαν τα σταφύλια
κείν' τα κόκκινα τα μήλα.
Μαρή Ράντου μ' ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μαρή Ράντω
μαρή Ράντου μ' ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μαρή Ράντω
δεν αλλάζεις μαρή Ράντω.
Δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ'
δεν αλλάζεις μαρή Ράντω μ'
δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ'
δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ'
όλη νύχτα γάλα βράζου
δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ'
όλη νύχτα γάλα βράζου
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίου
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίου
πέντε αμάξια ξύλα καίου
κι άλλα πέντι ξιφορτώνω
πέντε αμάξια ξύλα καίου
κι άλλα πέντι ξιφορτώνω
κι άλλα πέντι ξιφορτώνω
'γόρασέ μ' αφέντη μ' σκλάβα
κι άλλα πέντι ξιφορτώνω
'γόρασέ μ' αφέντη μ' σκλάβα
'γόρασέ μ' αφέντη μ' σκλάβα
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου
αγόρασέ μ' αφέντη μ' σκλάβα
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου
γω ν' αλλάζω να ξαλλάζου.
Άκουσαν κι οι χαραμήδες
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου

ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντω
ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντω
κίνησαν κι παν στη Ράντω.
Άν'ξε Ράντω μ' να 'ρθούμε μέσα
κίνησαν κι παν στη Ράντω
άν'ξε Ράντω νά 'ρθω μέσα
άν'ξε Ράντω μ' νά 'ρθω μέσα.
Δεν ανοίγω γω φοβούμι
άν'ξε Ράντω μ' νά 'ρθω μέσα
δεν ανοίγω γω φοβούμι.
Μη φοβάσαι μαρή Ράντω μ'
γω είμαι Ράντω μ' ι αδερφός σου
μη φοβάσαι μαρή Ράντω μ'
γω είμαι Ράντω μ' ι αδερφός σου
γω είμαι Ράντω μ' ι αδερφός σου
είμι κι ι αξάδερφός σου
γω είμαι Ράντω μ' ι αδερφός σου
είμι κι ι αξάδερφός σου
είμι κι ι αξάδερφός σου.
Γέλασαν τη Ράντω κι άν'ξε
είμι κι ι αξάδερφός σου
γέλασαν τη Ράντω κι άν'ξε
γέλασαν τη Ράντω κι άν'ξε
πέντε την κρατούν στα χέρια
γέλασαν τη Ράντω κι άν'ξε
πέντε την κρατούν στα χέρια
πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι έξ' μι τα μαχαίρια
πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι έξ' μι τα μαχαίρια
κι άλλοι έξ' μι τα μαχαίρια.
Πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
κι άλλοι έξ' μι τα μαχαίρια
πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
πού είναι Ράντω μ' τα γροσιά σου
πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
πού είναι Ράντω μ' τα γροσιά σου
πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
κείν' τα πεντακόσια γρόσια
πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
κείν' τα πεντακόσια γρόσια
κείν' τα πεντακόσια γρόσια.
Γω φλουριά γρόσια δεν έχω

κείν' τα πεντακόσια γρόσια
γω φλουριά γρόσια δεν έχω.

Μαρή Ράντου μ' ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μαρή Ράντω.
Δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ'
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίου
κι άλλα πέντι ξιφορτώνω
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου.
Άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντω.
Άν'ξε Ράντω μ' να 'ρθούμε μέσα.
Δεν ανοίγω γω φοβούμι.
Μη φοβάσαι μαρή Ράντω μ'
γω είμαι Ράντω μ' ι αδερφός σου
είμι κι ι αξάδερφός σου.
Γέλασαν τη Ράντω κι άν'ξε
πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι έξ' μι τα μαχαίρια.
Πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
κείν' τα πεντακόσια γρόσια.
Γω φλουριά γρόσια δεν έχω.
Κάτω στην άσπρη πέτρα και στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε διει.
΄Εχω τζάνιμ γω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα νάτη α πόρχεται
έχω καλή γυναίκα νάτη α πόρχεται
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά.
Δε σου 'λεγα Γιαννάκη μ' δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ' συ βρε μ' έφαγες.

Κάτω στην άσπρη πέτρα και στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.

Να ’χεις Γιαννάκη μάνα να ’χεις κι αδερφή
να ’χεις καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε διει.
΄Εχω τζάνιμ γω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα νάτη α πόρχεται
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά.
Δε σου ’λεγα Γιαννάκη μ’ δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ’ συ βρε μ’ έφαγες.

΄Ενα πουλί τού σιργιάνι γιος
έκατσε στην πόρτα κι λέει κι κλαίει
έκατσε στην πόρτα κι λέει κι κλαίει.
Πώς θα τις περάσω τρεις θάλασσες
πώς θα τις περάσω τρεις θάλασσες
κι άλλες τρεις θα πάω στην μάνα μου
κι άλλες τρεις θα πάω στην μάνα μου.
Πέρασε ’πού μέσα ’πού το μπαχτσέ
πέρασε ’πού μέσα ’πού το μπαχτσέ
τσάκισε κλωνάρι βασιλικό
τσάκισε κλωνάρι βασιλικό
να το πάει στην αγάπη του
να το πάει στην αγάπη του.
Να κι σέν’ αγάπη μ’ βασιλικό
να κι σέν’ αγάπη μ’ βασιλικό
έχου κι έναν λόγου για να σε πω
έχου κι έναν λόγου για να σε πω.
Μ’ είπι έναν λόγο και μ’ έκαψι
μ’ είπι έναν λόγο και μ’ έκαψι
μι πήρε και το μαντίλι μου.

΄Ενα πουλί τού σιργιάνι γιος
έκατσε στην πόρτα κι λέει κι κλαίει
πώς θα τις περάσω τρεις θάλασσες
κι άλλες τρεις θα πάω στην μάνα μου.
Πέρασε ’πού μέσα ’πού το μπαχτσέ
τσάκισε κλωνάρι βασιλικό
να το πάει στην αγάπη του.
Να κι σέν’ αγάπη μ’ βασιλικό
έχου κι έναν λόγου για να σε πω.
Μ’ είπι έναν λόγο και μ’ έκαψι.

Κώστας γυρεύ’, *νερ*, Κώστας γυρέυ’
Κώστας γυρεύ’, *νερ*, ν’ αρραβωνιάσ’
δώσ’, χαρά χαρά γυρεύ’ να κάμει
δώσ’, χαρά χαρά γυρεύ’ να κάμει
γυρεύ’ κι απού, *δώσ’*, γυρεύ’ κι απού

γυρεύ’ κι απού-νου-ν καλή μεριά
δώσ’, κι απού κι απού καλούς ανθρώπους
δώσ’, κι απού κι απού καλούς ανθρώπους
γυρεύ’ χουρά-, *δώσ’*, γυρεύ’ χουρά-
γυρεύ’ χουρά-να-φια αθέριστα
δώσ’, χουρά- χουράφια θερισμένα
δώσ’, χουρά- χουράφια θερισμένα
γυρεύ’ ν αμπέ-, *δώσ’*, γυρεύ’ ν αμπέ-
γυρεύ’ ν αμπέ-νε-λια ατρύγητα
δώσ’, ν αμπέ- ν αμπέλια τρυγισμένα
δώσ’, ν αμπέ- ν αμπέλια τρυγισμένα
γυρεύ’ τα σπί-, *δώσ’*, γυρεύ’ τα σπί-
γυρεύ’ τα σπί-νι-τια ν αψηλά
δώσ’, να μη να μη τον φτάνει ο Χάρος
δώσ’, να μη να μη τον φτάνει ο Χάρος.
Κι ο Χάρος το, *δώσ’*, κι ο Χάρος το
κι ο Χάρος το ’λαχε ν άνεμος
δώσ’, και πά- κι πάει και τον ήβρε
δώσ’, και πά- κι πάει και τον ήβρε
πιάνει τον Κώ-, *δώσ’*, πιάνει τον Κώ-
πιάνει τον Κώ-νο-στα απ’ την πιρτσά
δώσ’, τον πιά- τον πιάνει από το χέρι
δώσ’, τον πιά- τον πιάνει από το χέρι.
Άφ’κις μι Χά-, *δώσ’*, άφ’κις μι Χά-
άφ’κις μι Χά-να-ρε μ’ την πιρτσά
δώσ’, και πιά- κι πιάσε μ’ απ’ το χέρι
δώσ’, και πιά- και πιάσε με απ’ το χέρι
κι δείξε με, *δώσ’*, κι δείξε με
κι δείξε με, *δώσ’*, τις τέντις σου
δώσ’, μονά- μονάχος μου να έρθω
δώσ’, μονά- μονάχος μου να έρθω.
Γω τέντης μου, *δώσ’*, γω τέντης μου
γω τέντης μου είναι φοβερός
δώσ’, πουλύ πουλύ ’να’ τρομαγμένος
δώσ’, πουλύ πουλύ ’να’ τρομαγμένος
τριγύρω γύ-, *δώσ’*, τριγύρω γύ-
τριγύρω γύ-νι-ρω πράσινος
δώσ’, στη μέ- στη μέσ’ αραχνιασμένος
δώσ’, στη μέ- στη μέσ’ αραχνιασμένος.

Κώστας γυρεύ’ ν’ αρραβωνιάσ’ χαρά γυρεύ’ να κάμει
γυρεύ’ κι απούν καλή μεριά κι απού καλούς ανθρώπους
γυρεύ’ χουράφια αθέριστα χουράφια θερισμένα
γυρεύ’ ν αμπέλια ατρύγητα ν αμπέλια τρυγισμένα
γυρεύ’ τα σπίτια ν αψηλά να μη τον φτάνει ο Χάρος.
Κι ο Χάρος το ’λαχε ν άνεμος κι πάει και τον ήβρε
πιάνει τον Κώστα απ’ την πιρτσά τον πιάνει από το χέρι.

Άφ'κις μι Χάρε μ' την πιρτσά κι πιάσε μ' απ' το χέρι
κι δείξε με τις τέντις σου μονάχος μου να έρθω.
Γω τέντης μου είναι φοβερός πουλύ 'να' τρομαγμένος
τριγύρω γύρω πράσινος στη μέσ' αραχνιασμένος.

'Νταν ήμ'να νιος κι τσουρμπατζής και όριζα τη χώρα
έκατσα και λογάριασα τι δόσιμο να ρίξω
ρίχνω τους άρχουντις 'κατό και τ'ς αφτωχοί διακόσια
τη χήρα την κακόιμοιρη τη ρίχνω πεντακόσια
κι κείν' η καημέν' σαν τ' άκουσε πολύ την κακουφάν'κι
κι τα παπούτσα τ'ς έβανε στ' αμπέλι τ'ς κατιβαίνει
τρυγύρου γύρου το 'φερνε στη μέση πάει κι στάθ'κι
κι αρχίνισε να τραγουδάει κι αρχίνισε να κλαίει.
Αμπέλι μου παλιάμπελο παλιό και ζαμανίσιο
πουλλές φουρές σε δούλεψα μι γέλια μι τραγούδια
κι τώρα για το δώσιμο θέλω να σε πουλήσω.
Μη με πουλάς ν αρχόντισσα μ' και μη με παζαρεύεις
βάλε τους νιους να μι σκάψουν γερόντ' να μι κλαδέψουν
κι βάλε τα βαρέλια σου κρασί να στα γιμίσω
για να πληρώσ'ς το χρέος σου και το βαρύ το βόρτσι σ'.
Τρώτε φίλοι μ' κι πίνιτι χαρείτι να χαρούμι
μιγάλη χάρη έχουμε μιγάλο παναγύρι
προ μην προφτάσει Τσάμπουνας χαλάσ' το παναγύρι.
Το λόγο του δεν έσωσι το λόγου του δε σώνει
κι ο Τσάμπουνας ν επρόφτασε 'πού πέρα κατιβαίνει
και σαν τον είδια όλ' σ'κώθ'καν α και όλ' τον παρασ'κώθ'καν
ένας λέει νιος παλίκαρος δεν σ'κώθ'κι δεν προυσκώθ'κι
και Τσάμπουνας λέει θύμουσε χαλνάει το παναγύρι.

Ν αχ, μουστάκι μου καραμπουρμά και φρύδι μου γαϊτάνι
δε σ' έπρεπαν οι φυλακές οι έρημοι αλ'σίδις
ν άι, δε σ' έπρεπαν οι φυλακές οι έρημες αλ'σίδις
μόν' σ' έπρεπανε τα βουνά τα έρημα μπαλκάνια
ν αχ, μόν' σ' έπρεπανε τα βουνά τα έρημα μπαλκάνια
το ένα τ' αρνί να ψήνιτι και τ' άλλου να φωνάζει.

Μουστάκι μου καραμπουρμά και φρύδι μου γαϊτάνι
δε σ' έπρεπαν οι φυλακές οι έρημες αλ'σίδις
μόν' σ' έπρεπανε τα βουνά τα έρημα μπαλκάνια
το ένα τ' αρνί να ψήνιτι και τ' άλλου να φωνάζει.

Της Αλεξάντρας τα βουνά της Δόξας τα μπαλκάνια
της Δόξας τα μπαλκάνια
όλα ιγώ τα διάειρα όλα ιγώ τα ξέρου
όλα ιγώ ντα ξέρου
με το ντουφέκ' στον ώμο μου κι του σπαθί στου ζώση

κι του σπαθί στου ζώση
δώδεκ' αρκούδια σκότουσα κι δεκοχτώ ν αζντέρια
κι δεκ'οχτώ ν αζντέρια
κι πάλι δε φοβήθηκα κι πάλι δε φοβούμι
κι πάλι δε φοβούμι
μα τώρα που αρρώστησα βαριά για να πεθάνω
βαριά για να πεθάνω
μαζεύει όλους τους φίλους τους κι όλους τους συγγενείς του
κι όλους τους συγγενείς του
φωνάζ' και την καλούδα του τ' φωνάζ' να τη ρουτήσει
τ' φωνάζ' να τη ρουτήσει.
Καλή μ' κι άμα πεθάνω γω κι συ ποιόναν θα πάρεις
κι συ ποιόναν θα πάρεις.
Του ρήγου γιος με αγάπησε κι γω κείνον θα πάρω
κι γω κείνον θα πάρω.

Της Αλεξάντρας τα βουνά της Δόξας τα μπαλκάνια
όλα ιγώ τα διάειρα όλα ιγώ τα ξέρου
με το ντουφέκ' στον ώμο μου κι του σπαθί στου ζώση
δώδεκ' αρκούδια σκότουσα κι δεκοχτώ ν αζντέρια
κι πάλι δε φοβήθηκα κι πάλι δε φοβούμι
μα τώρα που αρρώστησα βαριά για να πεθάνω
μαζεύει όλους τους φίλους τους κι όλους τους συγγενείς του
φωνάζ' και την καλούδα του τ' φωνάζ' να τη ρουτήσει.
Καλή μ' κι άμα πεθάνω γω κι συ ποιόναν θα πάρεις.
Του Ρήγου γιος με αγάπησε κι γω κείνον θα πάρω

Λάλησι κού-νου-κε μ', *μωρέ*, λάλησι νύχτα μι το φεγγάρι
νύχτα μι το φεγγάρι.
Και σα λαλή-νι-σω, *μωρέ*, τι θα πω και τι θα 'μολογήσου
και τι θα 'μολογήσου
και Ντεληκώ-νο-στας, *μωρέ*, στα βουνά στα έρημα μπαλκάνια
στα έρημα μπαλκάνια
παλικαρά-να-κια, *μωρέ*, μάζουνι ρωμέικα κι αρβανίτ'κα
ρωμέικα κι αρβανίτ'κα
για να τα κάν' λέει, *μωρέ*, Ρωμιών ασκέρ' ρωμέικο κι αρβανίτ'κο
ρωμέικο κι αρβανίτ'κο
κάθιτι λέει, *μωρέ*, και τα έλιγι τα λέει τα ορμηνεύει
τα λέει τα ορμηνεύει.
Πιδιά μ' κι α θε ν έρθει, *μωρέ*, λευτεριά κλέφτες να σηκωθείτι
κλέφτες να σηκωθείτι
το Μάη κρασί λέει, *μωρέ*, μην πίνιτι και γύπνο να μην κοιμάστε
γύπνο να μην κοιμάστε
ο γύπνος είναι, *μωρέ*, ο θάνατος και το κρασί ο πλάνος
και το κρασί ο πλάνος.

Λάλησι κούκε μ' λάλησι νύχτα μι το φεγγάρι.
Και σα λαλήσω τι θα πω και τι θα 'μολογήσου
και Ντεληκώστας στα βουνά στα έρημα μπαλκάνια
παλικαράκια μάζουνι ρωμέικα κι αρβανίτ'κα
για να τα κάν' λέει Ρωμιών ασκέρ' ρωμέικο κι αρβανίτ'κο
κάθιτι λέει και τα έλιγι τα λέει τα ορμηνεύει.
Πιδιά μ' κι α θε ν έρθει λευτεριά κλέφτες να σηκωθείτι
το Μάη κρασί λέει μην πίνιτι και γύπνο να μην κοιμάστε
ο γύπνος είναι ο θάνατος και το κρασί ο πλάνος.

Κούνα παραμάνα μ' το παιδί
κούνα το και τραγούδα το
κούνα παραμάνα μ' το παιδί
κούνα το και τραγούδα το.
Γω το κουνώ μα κείνο σκούζει
θα το σκάσω σαν καρπούζ'
γω το κουνώ μα κείνο σκούζει
θα το σκάσω σαν καρπούζ'
ντάχτιρι ντάχτιρι ντάχτιρι
ντάχτιρι ντάχτιρι ντάχτιρι.
Το καλό κουρτσούδι γενιά δεν έχ'
το βαθύ πηγάδ' πάτο δεν έχ'
το καλό κουρτσούδ' γενιά δεν έχ'
το βαθύ πηγάδ' πάτο δεν έχ'
ντάχτιρι ντάχτιρι ντάχτιρι
ντάχτιρι ντάχτιρι ντάχτιρι.

Κούνα παραμάνα μ' το παιδί
κούνα το και τραγούδα το.
Γω το κουνώ μα κείνο σκούζει
θα το σκάσω σαν καρπούζ'.
Το καλό κουρτσούδι γενιά δεν έχ'
το βαθύ πηγάδ' πάτο δεν έχ'.

Μια μανούλα μια μαύρη μανούλα βγήκι κι ρωτάει
για μωρέ βλαχοπούλες, βγήκι κι ρωτάει
για το γιο της λέει τον καπετάνιο βγήκι κι ξιτάζ'
για μαύρη μανούλα, βγήκι κι ξιτάζ'.
Ποιος τον είδγιτι τον καπετάνιο ποιος τον άκ'σιτι
για μωρέ βλαχοπούλες, ποιος τον άκ'σιτι.
Μεις τον είδγιαμι μαύρη μανούλα μεις τουν άκ'σαμε
για μαύρη μανούλα, μεις τουν άκ'σαμε
πέρα στη Φραγκιά μαύρη μανούλα και στη Ρωιμυλιά
για μαύρη μανούλα, και στη Ρωιμυλιά

πέντε βλαχοπούλες τον κερνούσαν κι άλλες τρεις τον λεν
για μαύρη μανούλα, κι άλλες τρεις τον λεν.
Δεν θ' αρραβωνιάσεις καπετάνιε δεν θα παντρευτείς
για βρε καπετάνιε, δεν θα παντρευτείς.
Δεν θ' αρραβωνιάσω βλαχοπούλες δεν θα παντρευτώ
για μωρέ βλαχοπούλες, δεν θα παντρευτώ
έχω μάνα π' θα με καρτεράει
έχω μάνα π' θα με καρτεράει καλούδα π' θα μι κλαίει
για μωρέ βλαχοπούλες, καλούδα π' θα μι κλαίει.

Μια μανούλα μια μαύρη μανούλα βγήκι κι ρωτάει
για το γιο της λέει τον καπετάνιο βγήκι κι ξιτάζ'.
Ποιος τον είδγιτι τον καπετάνιο ποιος τον άκ'σιτι.
Μεις τον είδγιαμι μαύρη μανούλα μεις τουν άκ'σαμε
πέρα στη Φραγκιά μαύρη μανούλα και στη Ρωιμυλιά
πέντε βλαχοπούλες τον κερνούσαν κι άλλες τρεις τον λεν
Δεν θ' αρραβωνιάσεις καπετάνιε δεν θα παντρευτείς.
Δεν θ' αρραβωνιάσω βλαχοπούλες δεν θα παντρευτώ
έχω μάνα π' θα με καρτεράει καλούδα π' θα μι κλαίει.

Ποια μάνα έχ' τα δυο μπιδιά τα δυο μπιδιά στην ξενιτιά στιλμένα
στην ξενιτιά στιλμένα
πες τη να μην τα καρτερεί ν ας μην τα περιμένει
ν ας μην τα περιμένει
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν, *μωρέ*, ψάρευαν στης Αρμενιάς τον κάμπο
στης Αρμενιάς τον κάμπο
κι γη Αρμενιά νιρό κατ'βάζ' μια θάλασσα γιομάτη
μια θάλασσα γιομάτη
κατίβασι κι μια μηλιά με μήλα φορτωμένη
με μήλα φορτωμένη
και στης μηλίτσας την κορφή τ' αδέρφια ν αγκαλιασμένα
τ' αδέρφια ν αγκαλιασμένα.

Ποια μάνα έχ' τα δυο μπιδιά στην ξενιτιά στιλμένα
πες τη να μην τα καρτερεί ν ας μην τα περιμένει
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν στης Αρμενιάς τον κάμπο
κι γη Αρμενιά νιρό κατ'βάζ' μια θάλασσα γιομάτη
κατίβασι κι μια μηλιά με μήλα φορτωμένη
και στης μηλίτσας την κορφή τ' αδέρφια ν αγκαλιασμένα.

Κι εσύ ψηλέ μου τσιλεμπή γαρίφη μ' χαζνατάρη, *σεβδίμ*
γαρίφη μ' χαζνατάρη, *κι ανμάν*
πως ήρθαν κι, *σεβδίμ ι μα*
πως ήρθαν κι μας κάλισαν να πάμ' να στεφανώσουμε, *σεβδίμ*

να πάμ' να στεφανώσουμε, *κι ανμάν*
βάνου στιφά-, *σεβδίμ ι μα*
βάνου στιφάνια από φλουρί κι τα κιριά 'σημένια, *σεβδίμ*
κι τα κιριά 'σημένια, *κι ανμάν*
κι το κριθάρ', *σεβδίμ ι μα*
κι το κριθάρ' ν α πόριχνα λιανό μαργαριτάρι, *σεβδίμ*
λιανό μαργαριτάρι, *κι ανμάν*
όλη νύχτα, *σεβδίμ ι μα*
όλη νύχτα στιφάνουνα τη νύφη δεν την είδγια, *σεβδίμ*
τη νύφη δεν την είδγια, *κι ανμάν*
κι απού ταχιά, *σεβδίμ ι μα*
κι απού ταχιά ν τη χαρα'ή άντα λαλούν τ' αρνίθια, *σεβδίμ*
άντα λαλούν τ' αρνίθια, *κι ανμάν*
τότ' άνοιξαν, *σεβδίμ ι μα*
τότ' άνοιξαν τα μάτια μου κι είδγια κι ιγώ τη νύφη, *σεβδίμ*
κι είδγια κι ιγώ τη νύφη, *κι ανμάν*.

Κι εσύ ψηλέ μου τσιλεμπή γαρίφη μ' χαζνατάρη
πως ήρθαν κι μας κάλισαν να πάμ' να στεφανώσουμε
βάνου στιφάνια από φλουρί κι τα κιριά 'σημένια
κι το κριθάρ' ν α πόριχνα λιανό μαργαριτάρι
όλη νύχτα στιφάνουνα τη νύφη δεν την είδγια
κι απού ταχιά ν τη χαρα'ή άντα λαλούν τ' αρνίθια
τότ' άνοιξαν τα μάτια μου κι είδγια κι ιγώ τη νύφη

Η μάνα μου με στοίχισε σε μια χήρα Βουλγάρα
δώδεκα χρόνια τη δούλεψα στα μάτια δεν την είδγια
κι από τα δώδεκα κι ύστερα ένα Σάββατο βράδυ
ήρθαμι κι ανταμώθ'καμε σ' ένα στενό σοκάκι
κείν' έβγαινι απ' το λουτρό κι εγώ απ' το μπαλμπέρη.
Δώσ' με χήρα μ' τα χάκια μου δώσ' με τη δούλεψή μου
δώσ' με χήρα μ' τα χάκια μου δώσ' με τη δούλεψιά μου
μάνα μου γράμμα μ' έστειλε να πάω ν' αρραβωνιάσω.
Κι εσύ θέλεις ν' αρραβωνιάσ'ς κι εμένα δεν το λέεις
δώδεκα δούλις έχω γω κι όποιαν θέλεις να πάρεις
δώδεκα δούλις έχω γω κι όποιαν θέλεις να πάρεις
αν θες να πάρεις την ξανθιά αν θες την καραγκιόζα
αν θες να πάρεις την ξανθιά σαν θες την καραγκιόζα
κι αν θες τη θυγατέρα μου τη φλουροφορτωμένη.

Η μάνα μου με στοίχισε σε μια χήρα Βουλγάρα
δώδεκα χρόνια τη δούλεψα στα μάτια δεν την είδγια
κι από τα δώδεκα κι ύστερα ένα Σάββατο βράδυ
ήρθαμι κι ανταμώθ'καμε σ' ένα στενό σοκάκι

κείν' έβγαινι απ' το λουτρό κι εγώ απ' το μπαλμπέρη.
Δώσ' με χήρα μ' τα χάκια μου δώσ' με τη δούλεψή μου
μάνα μου γράμμα μ' έστειλε να πάω ν' αρραβωνιάσω.
Κι εσύ θέλεις ν' αρραβωνιάσ'ς κι εμένα δεν το λέεις
δώδεκα δούλις έχω γω κι όποιαν θέλεις να πάρεις
αν θες να πάρεις την ξανθιά αν θες την καραγκιόζα
κι αν θες τη θυγατέρα μου τη φλουροφορτωμένη.

Μαυρουδής κρασί πουλάει
μέσα στην Ανατολή
όλο Τούρκοι το 'πιναν
όλο Τούρκοι το 'πιναν
Τούρκοι κι γινίτσαροι
τ'ς έβρισε την πίστη τους
τ'ς έβρισε την πίστη τους
και το δινιμάνι τους.
Τρεις μέρες και τρεις βραδιές
τρεις μέρες και τρεις βραδιές
το φούρνο τον έκαιγαν
να κάψουνε τον Μαυρουδή
να κάψουνε τον Μαυρουδή
Μαυρουδή καλό παιδί.

Μαυρουδής κρασί πουλάει
μέσα στην Ανατολή
όλο Τούρκοι το 'πιναν
Τούρκοι κι γινίτσαροι
τ'ς έβρισε την πίστη τους
και το δινιμάνι τους.
Τρεις μέρες και τρεις βραδιές
το φούρνο τον έκαιγαν
να κάψουνε τον Μαυρουδή
Μαυρουδή καλό παιδί.

Μια μάνα έχει ένα γιο, *μωρ'*, ένα γιο
μια μάνα έχει ένα γιο, *μωρ'*, ένα γιο
έναν και κανακάρη, *καραγκιοζούλα μ' έμορφη*
έναν και κανακάρη, *καραγκιοζούλα μ' έμορφη*
τρεις έμορφες τον αγαπούν τον αγαπούν
και θέλουν να τον πάρουν, *την καραγκιόζα π' αϊγαπάει*
και θέλουν να τον πάρουν, *την καραγκιόζα π' αϊγαπάει*
τον αγαπούν τον αγαπούν τον αγαπούν
και θέλουν να τον πάρουν, *την καραγκιόζα π' αϊγαπάει*
κι η μάνα του λογάριαζε λογάριαζε
άντρα για να τον κάνει, *καραγκιοζούλα μ' έμορφη*

άντρα για να τον κάνει, *καραγκιοζούλα μ' έμορφη.*
Σώπα μάνα μ' και μην το λες και μην το λες
η γης αναταράχτη κι αυτά τα πράσινα βουνά
η γης αναταράχτη κι αυτά τα πράσινα βουνά.
Θέλω να τον καταριστώ καταριστώ
σε πολλούς γιατρούς να πάει και γιατρειά να μην ευρεί
σε πολλούς γιατρούς να πάει και γιατρειά να μην ευρεί.
Χτυπάτε το χατζή βαριά χατζή βαριά
ώσπου να βγει η ψυχή του, *την καραγκιόζα π' αϊγαπά*
ώσπου να βγει η ψυχή του, *την καραγκιόζα π' αϊγαπά.*

Μια μάνα έχει ένα γιο έναν και κανακάρη
τρεις έμορφες τον αγαπούν και θέλουν να τον πάρουν
κι η μάνα του λογάριαζε άντρα για να τον κάνει.
Σώπα μάνα μ' και μην το λες η γης αναταράχτη
κι αυτά τα πράσινα βουνά.
Θέλω να τον καταριστώ σε πολλούς γιατρούς να πάει
και γιατρειά να μην ευρεί.
Χτυπάτε το χατζή βαριά ώσπου να βγει η ψυχή του.
Μια μάνα είχε ένα γιο, *μωρ'*, ένα γιο έναν και κανακάρη
τρεις έμορφες τον αγαπούν
τρεις έμορφες τον αγαπούν τον αγαπούν
και θέλουν να τον πάρουν, *την καραγκιόζα π' αγαπάει*
κι η μάνα του λογάριαζε λογάριαζε
άντρα για να τον κάνει, *καραγκιοζούλα μ' έμορφη.*
Σώπα μάνα μ' και μην το λες και μην το λες η γης αναταράχθη
κι αυτά τα πράσινα βουνά.
Θέλω να τον καταραστώ καταραστώ σε πολλούς γιατρούς να πάει
και γιατρειά να μην τη βρει.

Μια μάνα είχε ένα γιο έναν και κανακάρη
τρεις έμορφες τον αγαπούν και θέλουν να τον πάρουν
κι η μάνα του λογάριαζε άντρα για να τον κάνει.
Σώπα μάνα μ' και μην το λες η γης αναταράχθη
κι αυτά τα πράσινα βουνά.
Θέλω να τον καταραστώ σε πολλούς γιατρούς να πάει
και γιατρειά να μην τη βρει.
Ξένος είμι ξένος ήρθα από μέσ' απ' τη Φραγκιά
μου 'φεραν καινούργια γρόσια και βιονιώτικα φλουριά
η καρδιά μου κλειδωμένη με σαράντα δυο κλειδιά
δεν ανοίγει με τα λόγια δεν ανοίγει με κλειδιά
μόν' ανοίγει με τα μάτια και με μάτια πλανευτά
φέρτε με τον φερετζέ μου τον μεταξωτόν
να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γιαλό γιαλό

να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γιαλό γιαλό
να ρωτήσω να ξετάσω τον μοναχογιό μ'
μην τον είδατε μην τον άκ'στε τον μοναχογιό μ'.
Γω τον είδα γω τον άκ'σα τον χτυπούσαν οι νταλγκάδες
τον χτυπούσαν οι νταλγκάδες και το αρμυρό νερό.

Ξένος είμι ξένος ήρθα από μέσ' απ' τη Φραγκιά
μου 'φεραν καινούργια γρόσια και βιονιώτικα φλουριά
η καρδιά μου κλειδωμένη με σαράντα δυο κλειδιά
δεν ανοίγει με τα λόγια δεν ανοίγει με κλειδιά
μόν' ανοίγει με τα μάτια και με μάτια πλανευτά
φέρτε με τον φερετζέ μου τον μεταξωτόν
να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γιαλό γιαλό
να ρωτήσω να ξετάσω τον μοναχογιό μ'
μην τον είδατε μην τον άκ'στε τον μοναχογιό μ'.
Γω τον είδα γω τον άκ'σα τον χτυπούσαν οι νταλγκάδες
τον χτυπούσαν οι νταλγκάδες και το αρμυρό νερό.

Δώδεκα χρονώ κορίτσι καλογίρεψε
με χαρτί με καλαμάρι με 'ργυρό σταυρό
με χαρτί με καλαμάρι με 'ργυρό σταυρό
έκατσε στο σταυροδρόμι και πουλάει κρασί
έκατσε στο σταυροδρόμι και πουλάει κρασί
και περνούν τα παλικάρια τ' αϊβαλιώτικα
και περνούν τα παλικάρια τ' αϊβαλιώτικα
τη ρωτούναν την ξετάζουν, τι πουλάς κόρη μ'.
Πουλώ το γλυκό κρασάκι που μοσκοβολά
πουλώ το γλυκό κρασάκι που μοσκοβολά.
΄Ελα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έχου πέρδικα βρασμένη με γλυκό κρασί.

Δώδεκα χρονώ κορίτσι καλογίρεψε
με χαρτί με καλαμάρι με 'ργυρό σταυρό
έκατσε στο σταυροδρόμι και πουλάει κρασί
και περνούν τα παλικάρια τ' αϊβαλιώτικα
τη ρωτούναν την ξετάζουν, τι πουλάς κόρη μ'.
Πουλώ το γλυκό κρασάκι που μοσκοβολά
΄Ελα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έχου πέρδικα βρασμένη με γλυκό κρασί.

Σήμερα μαύρος ουρανός
σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται

σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και δυχατέρα
μάνα και δυχατέρα
μάνα χωρίζει το παιδί
μάνα χωρίζει το παιδί και το παιδί τη μάνα
και το παιδί τη μάνα.
Σ' αφήνω γεια μανούλα μου
σ' αφήνω γεια μανούλα μου τρία λογιών φαρμάκια
τρία λογιών φαρμάκια
το 'να να πίνεις το πρωί
το 'να να πίνεις το πρωί τ' άλλο το μεσημέρι
τ' άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το φαρμακερό
το τρίτο το φαρμακερό το βράδυ όταν πλαγιάζεις
το βράδυ όταν πλαγιάζεις.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και δυχατέρα
μάνα χωρίζει το παιδί και το παιδί τη μάνα
Σ' αφήνω γεια μανούλα μου τρία λογιών φαρμάκια
το 'να να πίνεις το πρωί τ' άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το φαρμακερό το βράδυ όταν πλαγιάζεις.

Φέτος το καλοκαιράκι
φέτος το καλοκαιράκι
φύτεψα ένα δεντράκι
φύτεψα ένα δεντράκι
τη Δευτέρα το φυτεύω
τη Δευτέρα το φυτεύω
και την Τρίτη το κλαδεύω
και την Τρίτη το κλαδεύω
την Τετάρτη βγάζ' τα φύλλα
την Τετάρτη βγάζ' τα φύλλα
και την Πέμπτη κάν' τα μήλα
και την Πέμπτη κάν' τα μήλα
την Παρασκευή το βράδυ
την Παρασκευή το βράδυ
πάει ο κλέφτης να τα πάρει
πάει ο κλέφτης να τα πάρει.
Μην τα παίρνεις ωρέ κλέφτη
μην τα παίρνεις ωρέ κλέφτη
μάνα μου τα έχ' μετρημένα
και σι χαρτί γραμμένα
στο χαρτί και στο τεφτέρι
στο χαρτί και στο τεφτέρι
και στο παχουλό τού χέρι.

Φέτος το καλοκαιράκι
φύτεψα ένα δεντράκι
τη Δευτέρα το φυτεύω
και την Τρίτη το κλαδεύω
την Τετάρτη βγάζ' τα φύλλα
και την Πέμπτη κάν' τα μήλα
την Παρασκευή το βράδυ
πάει ο κλέφτης να τα πάρει.
Μην τα παίρνεις ωρέ κλέφτη
μάνα μου τα έχ' μετρημένα
και σι χαρτί γραμμένα
στο χαρτί και στο τεφτέρι
και στο παχουλό τού χέρι.

΄Ενας Κωστάκης μια φορά εις το σχολειό του πάει
ξέχασε τη μελάνη του
ξέχασε τη μελάνη του γυρίζει να την πάρει
βλέπει και τη μανούλα του
βλέπει και τη μανούλα του με Τούρκο αγκαλιασμένη.
Καλά μαμά καλά μαμά
καλά μαμά καλά μαμά το βράδυ στον πατέρα.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο
τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδανε τα μάτια μου
ό,τ' είδανε τα μάτια μου κι ό,τι άκουσαν τ' αφτιά μου.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί
πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Τον έλουσα το χτένισα
τον έλουσα το χτένισα και στο σχολειό του πάει.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο
παίρνει καβάλα τ' άλογο και στο σχολειό του πάει.
Πού 'ναι δασκάλα μ' το παιδί
πού 'ναι δασκάλα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
΄Εχω δυο μέρες να τον δω
έχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον διαβάσω.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο
παίρνει καβάλα τ' άλογο και στη γυναίκα τ' πάει.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί.
Τον έλουσα το χτένισα και στη γιαγιά του πάει.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο.
Πού 'ναι μητέρα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
΄Εχω δυο μέρες να τον δω
έχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον φιλήσω.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο
παίρνει καβάλα τ' άλογο και στη γυναίκα τ' πάει.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί.

Κάτσε άντρα μ' να φας ψωμί ψάρι τηγανισμένο.
Την ώρα που 'τρωγε ψωμί
την ώρα που 'τρωγε ψωμί το ψάρι εμιλούσε.
Αν είσαι Τούρκος φάγε με
κι αν είσαι ο πατέρας μου
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

΄Ενας Κωστάκης μια φορά εις το σχολειό του πάει
ξέχασε τη μελάνη του γυρίζει να την πάρει
βλέπει και τη μανούλα του με Τούρκο αγκαλιασμένη.
Καλά μαμά καλά μαμά το βράδυ στον πατέρα.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδανε τα μάτια μου κι ό,τι άκουσαν τ' αφτιά μου.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Τον έλουσα το χτένισα και στο σχολειό του πάει.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο και στο σχολειό του πάει.
Πού'ναι δασκάλα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
΄Εχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον διαβάσω.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο και στη γυναίκα τ' πάει.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί.
Τον έλουσα το χτένισα και στη γιαγιά του πάει.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο.
Πού 'ναι μητέρα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
΄Εχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον φιλήσω.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο και στη γυναίκα τ' πάει.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί.
Κάτσε άντρα μ' να φας ψωμί ψάρι τηγανισμένο.
Την ώρα που 'τρωγε ψωμί το ψάρι εμιλούσε.
Αν είσαι Τούρκος φάγε με
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
γύρ'σ' η βάρκα άνω κάτω και πνιγήκαν δυο παιδιά
γύρ'σ' η βάρκα άνω κάτω και πνιγήκαν δυο παιδιά
το 'να ήτανε ο Νίκος του Θεόδωρου παιδί
το άλλο ήταν τ' Αρμενάκι μέσα απ' την Ανατολή
το άλλο ήταν τ' Αρμενάκι μέσα απ' την Ανατολή.
Ανθεόδωρος φωνάζει τάζει λίρες και φλουριά.
΄Η το Νίκο μου θα φέρ'τε ή θα πενεχθώ κι εγώ
ή το Νίκο μου θα φέρ'τε ή θα πενεχθώ κι εγώ.
Θάλασσα δε θέλει λίρες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα θέλει το Νίκο για να τον έχει συντροφιά
θάλασσα θέλει το Νίκο για να τον έχει συντροφιά.

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
γύρ'σ' η βάρκα άνω κάτω και πνιγήκαν δυο παιδιά
το 'να ήτανε ο Νίκος του Θεόδωρου παιδί
το άλλο ήταν τ' Αρμενάκι μέσ' απ' την Ανατολή.
Ανθεόδωρος φωνάζει τάζει λίρες και φλουριά.
΄Η το Νίκο μου θα φέρ'τε ή θα πενεχθώ κι εγώ.
Θάλασσα δε θέλει λίρες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα θέλει το Νίκο για να τον έχει συντροφιά.

Πέντι μήνες, *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
πέντι μήνες κι ένα χρόνο
πέντι μήνες, *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
πέντι μήνες κι ένα χρόνο
πέντι μήνες κι ένα χρόνο
στην αγάπη μου δεν πήγα
πέντι μήνες κι ένα χρόνο
στην αγάπη μου δεν πήγα
στην αγάπ', *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
στην αγάπη μου δεν πήγα
στην αγάπ', *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
στην αγάπη μου δεν πήγα
στην αγάπη μου δεν πήγα
πήγα ψες και δεν την ηύρα
στην αγάπη μου δεν πήγα
πήγα ψες και δεν την ηύρα
πήγα ψες, *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
πήγα ψες και δεν την ηύρα
πήγα ψες, *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
πήγα ψες και δεν την ηύρα
πήγα ψες και δεν την ηύρα
μου 'παν πάει στο παναΰρι
πήγα ψες και δεν την ηύρα
μου 'παν πάει στο παναΰρι
μου 'παν πάει, *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
μου 'παν πάει στο παναΰρι
μου 'παν πάει, *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
μου 'παν πάει στο παναΰρι
μου 'παν πάει στο παναΰρι
να μου φέρ' χρυσό μαντίλι
μου 'παν πάει στο παναΰρι
να μου φέρ' χρυσό μαντίλι
θα μου φέρ', *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
θα μου φέρ' χρυσό μαντίλι
θα μου φέρ', *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
θα μου φέρ' χρυσό μαντίλι
θα μου φέρ' χρυσό μαντίλι

να το δώσω το Μανώλη
θα μου φέρ' χρυσό μαντίλι
να το δώσω το Μανώλη
θα το δώσω, *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
θα το δώσω το Μανώλη
θα το δώσω, *Γιάννω μ' Γιαννάκω μ'*
θα το δώσω το Μανώλη
θα το δώσω το Μανώλη
το Μανώλη τον κασάπη
θα το δώσω το Μανώλη
το Μανώλη τον κασάπη.

Πέντι μήνες κι ένα χρόνο
στην αγάπη μου δεν πήγα
πήγα ψες και δεν την ηύρα
μου 'παν πάει στο παναΰρι
να μου φέρ' χρυσό μαντίλι
να το δώσω το Μανώλη
το Μανώλη τον κασάπη.
Εγώ θα πάω στη Φραγκιά
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
εγώ θα πάω στη Φραγκιά
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
να πάρω ένα Φραγκάκι
στα μάρμαρα ν της Πόλης
να πάρω ένα Φραγκάκι
στα μάρμαρα ν της Πόλης
να κάθομαι να το ρωτώ
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
να κάθομαι να το ρωτώ
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
πώς πιάνεται η αγάπη
στα μάρμαρα ν της Πόλης
πώς πιάνεται η αγάπη
στα μάρμαρα ν της Πόλης.
Από τα μάτια πιάνεται
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
από τα μάτια πιάνεται
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
στα χείλη κατεβαίνει
στα μάρμαρα ν της Πόλης
στα χείλη κατεβαίνει
στα μάρμαρα ν της Πόλης
από τα χείλη στην καρδιά
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
από τα χείλη στην καρδιά

στα μάρμαρα στα μάρμαρα
και στην καρδιά ριζώνει
στα μάρμαρα ν της Πόλης
και στην καρδιά ριζώνει
στα μάρμαρα ν της Πόλης.

Εγώ θα πάω στη Φραγκιά να πάρω ένα Φραγκάκι
να κάθομαι να το ρωτώ πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
από τα χείλη στην καρδιά και στην καρδιά ριζώνει.
Παντρεύονται όλες οι νιες και παίρνουν παλικάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
και παίρνουν παλικάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
κι γω η μάνα μ' όμορφη πήρα το μαραζιάρη
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
πήρα το μαραζιάρη
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
μαράθηκε καρδούλα μου
μαράθηκε καρδούλα μου και χτίκιασε ψυχή μου
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
και χτίκιασε ψυχή μου
ρουμ τουρουρουμ τουρουρουρούμ
τον δίνω μήλο δεν το τρώει
τον δίνω μήλο δεν το τρώει γλυκό κρασί δεν πίνει
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
γλυκό κρασί δεν πίνει
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
του στρώνω πέντε στρώματα
του στρώνω πέντε στρώματα και πέντε μαξιλάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
και πέντε μαξιλάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
και πάπλωμα μαγκίστικο
και πάπλωμα μαγκίστικο σεντόνι κρουσταλλένιο
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
σεντόνι κρουσταλλένιο
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ.
Σήκω μαράζη μ' πλάγιασε
σήκω μαράζη μ' πλάγιασε σήκω γκρεμίσ' και πέσε
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
σήκω γκρεμίσ' και πέσε
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
κι άπλωσε το ξερόχειρο σ'
[κι άπλωσε το ξερόχειρο σ'] στον αργυρό τον κόρφο

ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
στον αργυρό τον κόρφο
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
να διεις του Μάη τη δροσιά
να διεις του Μάη τη δροσιά τ' Απρίλη τα λουλούδια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
τ' Απρίλη τα λουλούδια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ.

Παντρεύονται όλες οι νιες και παίρνουν παλικάρια
κι γω η μάνα μ' όμορφη πήρα το μαραζιάρη
μαράθηκε καρδούλα μου και χτίκιασε ψυχή μου
τον δίνω μήλο δεν το τρώει γλυκό κρασί δεν πίνει
του στρώνω πέντε στρώματα και πέντε μαξιλάρια
και πάπλωμα μαγκίστικο σεντόνι κρουσταλλένιο.
Σήκω μαράζη μ' πλάγιασε σήκω γκρεμίσ' και πέσε
κι άπλωσε το ξερόχειρο σ' στον αργυρό τον κόρφο
να διεις του Μάη τη δροσιά τ' Απρίλη τα λουλούδια.

΄Ηρτι ήρτι Λάζαρος
ήρτι ήρτι Πασχαλιά
άμπουλε άσουλε
ήρτι ήρτι Λάζαρος
ήρτι ήρτι Πασχαλιά
με τα κόκκινα τ' αβγά
με τη μπούκλα το κρασί
με τη σούβλα το τσιτσί
με το φούρνο το ψωμί.

Βάγια βάγια τω Βαγιώ
ν ως την άλλ' την Κυριακή
με τον φούρνο το ψωμί
με τη σούβλα το τσιτσί
με τη μπούκλα το κρασί.

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
καβάλα πάεις στην ακκλησιά εννιά στολίδια βάζεις
βάνεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρ' αστήθι
βάνεις και τα 'ποδήματα τ' αργυροφτερνισμένα.

Π' αρχοντικό σπίτι βγαίνουμε σ' αρχοντικό θα πάμε
θα πάμε στον αφέντη μας τον πολυχρονιασμένον.

Μαρή κυρά μου ψειριαρού και χούφτες κονιδιάρου
σαλντάς τα πέντε δάκτυλά σ' και βγάζεις δέκα ψείρες.

Τ’ς μάικο ντο γιο τ’ς μάικο ντο γιο
τ’ς μάικο ντο γιο τον έπιασαν να παν να τον κρεμάσουν
λάλει τ’ αηδόνι μ’ λάλει
κι αν τον επιά- κι αν τον επιά-
κι αν τον επιάσαν για κλεψιά Θεός να τον δικιώσει
λάλει τ’ αηδόνι μ’ λάλει
κι αν τον επιά- κι αν τον επιά-
κι αν τον επιάσαν για κορίτσ’ Θεός να τιμωρήσει
λάλει τ’ αηδόνι μ’ λάλει.

Τ’ς μάικο ντο γιο τον έπιασαν να παν να τον κρεμάσουν
κι αν τον επιάσαν για κλεψιά Θεός να τον δικιώσει
κι αν τον επιάσαν για κορίτσ’ Θεός να τιμωρήσει.
Την Πασκαλιά ν ανήμιρα
πάει να βγάλ’ ’σηρνόχωμα
πάει να βγάλ’ ’σηρνόχωμα
’σηρνόχωμα μπατόχωμα
’σηρνόχωμα μπατόχωμα
ξέειρε το ’σηρνόχωμα
ξέειρε το ’σηρνόχωμα
κι πλάκωσε την Μιρωδιά
κι πλάκωσε την Μιρουδιά
κι έβγαλε μια πικρή λαλιά
κι έβγαλε μια πικρά λαλιά
ν’ ακούσουν ράχες και βουνά
ν’ ακούσουν ράχες και βουνά
ν’ ακούσ’και μάνα τ’ς και μπουμπά τ’ς
ν’ ακούσ’και μάνα τ’ς και μπουμπά τ’ς
ν’ απλώσ’ τα ρούχα στη δροσιά
ν’ απλώσ’ τα ρούχα στη δροσιά
και τα μαντίλια στην παχνιά.

Την Πασκαλιά ν ανήμιρα
πάει να βγάλ’ ’σηρνόχωμα
’σηρνόχωμα μπατόχωμα
ξέειρε το ’σηρνόχωμα
κι πλάκωσε την Μιρουδιά
κι έβγαλε μια πικρή λαλιά
ν’ ακούσουν ράχες και βουνά
ν’ ακούσ’και μάνα τ’ς και μπουμπά τ’ς
ν’ απλώσ’ τα ρούχα στη δροσιά
και τα μαντίλια στην παχνιά.

Τον Καρατζά, *κι ωχ Καρατζά μ’ ιμά*

τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν
τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν.
Τρώτε φίλοι μ' κι πίνιτι
μένα μη με κοιτάζιτι
μένα μη με κοιτάζιτι
γω καρδιά μ' είνι πικραμέν'
γω καρδιά μ' είνι πικραμέν'
πικραμέν' και φαρμακωμέν'
πικραμέν' και φαρμακωμέν'.
Είχαμι έναν αδερφό
είχαμι έναν αδερφό
τον λέγαν όλο Ζουμπουλιό
τον λέγαμε όλο Ζουμπουλιό
έσκ'σ' η πέτρα τον βάρισι
στο κεφάλι τον βάρισι
λιανά ν κομμάτια τον έκαμε.

Τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν.
Τρώτε φίλοι μ' κι πίνιτι
μένα μη με κοιτάζιτι
γω καρδιά μ' είνι πικραμέν'
πικραμέν' και φαρμακωμέν'.
Είχαμι έναν αδερφό
τον λέγαμε όλο Ζουμπουλιό
έσκ'σ' η πέτρα τον βάρισι
στο κεφάλι τον βάρισι
λιανά ν κομμάτια τον έκαμε.

Πώς λάμπ' ο ήλιος στα βουνά στους κάμπους το φεγγάρι
έτσ' έλαμπε κι η Λιάκινα στα τούρκικα τα χέρια
πέντ' Αρβανίτες την κρατούν και δέκα την 'ξετάζουν
κι ένα μικρό μπεόπουλο κρυφά την κουβεντιάζει.
Λιάκινα δεν παντρεύισαι δεν παίρνεις Τούρκον άντρα
να σ' αρματώσει στο φλουρί και στο μαργαριτάρι.
Κάλλιο να ιδώ το αίμα μου στη γη να κοκκινίσει
παρά να ιδώ τα μάτια μου Τούρκος να τα φιλήσει.
Κι ο Λιάκος την αγνάντευε ν από ψηλή ραχούλα
σκύφτει φιλεί τον μαύρο του στέκει και τον ρωτάει.
Δύνεσαι μαύρε μ' δύνεσαι στο αίμα για να πλέξεις
δύνεσαι μαύρε μ' δύνεσαι να βγάλεις την κυρά σου.
Δύνομ' αφέντη μ' δύνομαι να βγάλω την κυρά μου
να δέσεις τη μεσούλα σου μαζί με τη δική μου
να δέσεις το κεφάλι σου μ' ένα χρυσό μαντίλι
μην τύχει λάκκος και ριχθώ και πέσεις απ' τη ζάλη.
Βιτσιά δίνει το μαύρο του στη μέση γιουρουστάει
επήγε και την άδραξε στο σπίτι του την πάει.

Κόρη ξανθή τραγούδαγε στης Τρίχας το γεφύρι
ψιλά τραγούδια ν έλιγε
ψιλά τραγούδια ν έλιγε και παραπονεμένα
κι από το θλιβερό σκοπό
κι από το θλιβερό σκοπό το θλιβερό τραγούδι
και το γεφύρ' εράγισε
και το γεφύρ' εράγισε και το ποτάμι εστάθη
κι ένας διαβάτης φώναξε
κι ένας διαβάτης φώναξε 'πό πέρα 'πό τη ράχη.
Άλλαξε κόρη μ' τον ηχό
άλλαξε κόρη μ' τον ηχό και πες άλλο τραγούδι
για να κινήσ' ο ποταμός
για να κινήσ' ο ποταμός να σμίξει το γεφύρι
και το στοιχειό του ποταμιού
και το στοιχειό του ποταμιού στον τόπο του να πάει.
Εγώ δεν ετραγούδησα
εγώ δεν ετραγουδησα για βάρκες για καράβια
γιατί έχω πόνο στην καρδιά
γιατί έχω πόνο στην καρδιά στα χείλη το μαράζι
μάνα και κύρη έχασα
μάνα και κύρη έχασα κι εννιά αδερφούς στρατιώτες
έχω και τον πολυαγαπό
έχω και τον πολυαγαπό άρρωστο στο κρεβάτι
αρρωστικό μού γύριψε
αρρωστικό μού γύριψε το τι δεν είν' στον κόσμο
μου γύριψε λαγού τυρί
μου γύριψε λαγού τυρί κι από αγριογίδα γάλα.
Όσο να πάω στα έρημα βουνά
όσο να πάω στα έρημα βουνά να κατιβώ στους κάμπους
να στήσω μαρμαρόμαντρα
να στήσω μαρμαρόμαντρα και να τυροκομήσω
πολυαγαπός παντρεύτηκε
πολυαγαπός παντρεύτηκε κι άλλη γυναίκα παίρνει
παίρνει την πλάκα πιθερά
παίρνει την πλάκα πιθερά τη μαύρη γης γυναίκα.

Κόρη ξανθή τραγούδαγε στης Τρίχας το γεφύρι
ψιλά τραγούδια ν έλιγε και παραπονεμένα
κι από το θλιβερό σκοπό το θλιβερό τραγούδι
και το γεφύρ' εράγισε και το ποτάμι εστάθη
κι ένας διαβάτης φώναξε 'πό πέρα 'πό τη ράχη.
Άλλαξε κόρη μ' τον ηχό και πες άλλο τραγούδι
για να κινήσ' ο ποταμός να σμίξει το γεφύρι
και το στοιχειό του ποταμιού στον τόπο του να πάει.
Εγώ δεν ετραγουδησα για βάρκες για καράβια
γιατί έχω πόνο στην καρδιά στα χείλη το μαράζι
μάνα και κύρη έχασα κι εννιά αδερφούς στρατιώτες

έχω και τον πολυαγαπό άρρωστο στο κρεβάτι
αρρωστικό μού γύριψε το τι δεν είν' στον κόσμο
μου γύριψε λαγού τυρί κι από αγριογίδα γάλα.
Όσο να πάω στα έρημα βουνά να κατιβώ στους κάμπους
να στήσω μαρμαρόμαντρα και να τυροκομήσω
πολυαγαπός παντρεύτηκε κι άλλη γυναίκα παίρνει
παίρνει την πλάκα πιθερά τη μαύρη γης γυναίκα.

΄Ενας κοντός κοντούτσικος έχ' όμορφη γυναίκα
τον ζούλευε η γειτονιά τον ζούλευε η χώρα
τον έριξαν σε δόσιμο χίλιες χιλιάδες γρόσια
έκατσε και λογάριαζε το χρέος να πληρώσει
πουλάει χωράφια αθέριστα με τους αθεριστάδες
πουλάει αμπέλια ατρύγητα με τους ατρυγητάδες
επούλησε επούλησε δεν φτάνει να πληρώσει
μόν' η καλή τ' απόμεινε και πάει να την πουλήσει.
Τρεις μέρες στολιζότανε και τρία μερονύχτια
βάζει τον ουρανό μαντίλ' τη θάλασσα μαγνάδι
την πέρδικα την πλουμιστή κορδέλα στα μαλλιά της
βάλει και το ματόφρυδο του κόρακα το φρύδι
κι από το χέρ' την έπιασε και στον γιαλό την πάει.
Μάνα μ' καράβια έρχονται μάνα μ' καράβια πέντι
κι ο καραβοκύρης ρώτησε και τους ξαναρωτάει
η κόρη που 'ναι αγνάντια μας για πούλημα γυρεύει.
Πόσον πουλάς αυτήν τη νια πόσον τη μαυρομάτα.
Χίλια φλουριά τα χείλη της τα μάτια δυο χιλιάδες
κι ολόγυρο το πρόσωπο αμέτρητο λογάρι.
Αμέτρητα τα ξέβαλε κι αμέτρητα τα δίνει
κι ο ναύκληρος την έπαιρνε κι από το χέρ' την πιάνει
κι από το χέρ' την έπιασε και στο καράβ' την πάει.
Άρχισε νιος να την τσιμπά άρχισε ο Θεός ν' αστράφτει
άρχισε νιος να τη ρωτάει άρχισε ο Θεός να βρέχει
άρχισε νιος να τη ρωτάει πού 'ναι κόρη μ' το γένος σου.
Η μάνα μου Γιαννιώτισσα κι ο κύρης μου απ' τ' Ανάπλι
και γω η Ειρήνη η λυγερή η Ειρήνη η μαυρομάτα
είχαμε κι έναν αδερφό τον έλεγαν Γιαννάκη
και κλέφτες τον αρπάξανε μαζί με τους κουρσάρους
άλλοι μας λεν πως τούρκιψε κι άλλοι μας λεν πως χάθη.
Άρχισε νιος να την τσιμπά άρχισε Θεός να βρέχει
άρχισε να την ξαναρωτά πάλι ξανά τον λέγει.
Η μάνα μου απ' τα Γιάννινα ο κύρης μ' απ' τ' Ανάπλι…

- Τότε αυτός τη γνώρισε την αδερφή του, και τα χρυσά που του έδωσε τα 'δωσε για προικιά της και από το χέρ' την έπιασε και στον γαμπρό την πάει. «Πάρε γαμπρέ τη νύφη σου πάρε τη μαυρομάτα, εμένα είν' η αδερφή μου, και τα λεφτά που σ' έδωσα είναι για τα προικιά της».

Πολύ είναι το τραγούδ' και κουράζομαι. Δεν είμαι νέα τώρα.

Κοιμήσου μες στην κούνια σου μες στα παχιά σεντόνια
κοιμήσου σε παρήγγειλα παπούτσια στον τσαγκάρη
να σου τα βάψει κόκκινα σαν το μαργαριτάρι
κοιμήσου σε παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα διαμαντικά σου.
Στην Πόλη ράβουν τα προικιά και τα διαμαντικά σου
και σου τα τελειώνουνε σαρανταδυό μαστόροι
στη μέση βάνουν τον αϊτό στην άκρη το παγώνι
στη μέση βάνουν τον αϊτό στην άκρη το παγώνι
νάνι του ρήγα το παιδί του βασιλιά τ' αγγόνι.

Κοιμήσου μες στην κούνια σου μες στα παχιά σεντόνια
κοιμήσου σε παρήγγειλα παπούτσια στον τσαγκάρη
να σου τα βάψει κόκκινα σαν το μαργαριτάρι
κοιμήσου σε παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα διαμαντικά σου.
Στην Πόλη ράβουν τα προικιά και τα διαμαντικά σου
και σου τα τελειώνουνε σαρανταδυό μαστόροι
στη μέση βάνουν τον αϊτό στην άκρη το παγώνι
νάνι του ρήγα το παιδί του βασιλιά τ' αγγόνι.

Σημαίνουν τα ουράνια, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'*
σημαίν' κι η Αγια-Σοφία, *εις μαρ' Ράντω ι μ'*
μι τρεις χρυσές καμπάνες, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'*
μι τρεις χρυσές καμπάνες, *εις μαρ' Ράντω ι μ'.*
Σαββάτο ν όλη μέρα, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'*
Σαββάτο ν όλη μέρα, *εις μαρ' Ράντω ι μ'*
μάνα ν υγιό στολίζει, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'*
μάνα ν υγιό στολίζει, *εις μαρ' Ράντω ι μ'*
να παν να ματαλάβουν, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'*
να παν να ματαλάβουν, *εις μαρ' Ράντω ι μ'.*
Στην εκκλησά μόν' φτάνουν, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'*
στην εκκλησά μόν' φτάνουν, *εις μαρ' Ράντω ι μ'*
τα κιραμίδια γύρ'σαν, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'*
τα κιραμίδια γύρ'σαν, *εις μαρ' Ράντω ι μ'*
κι οι παπάδις κουφάθ'καν, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'*
κι οι παπάδις κουφάθ'καν, *εις μαρ' Ράντω ι μ'.*
Γύρ'σι μάνα μ' το γιο σου είνι κριματισμένος
γύρ'σι μάνα μ' το γιο σου είνι κριματισμένος.
Τι κρίμα έχεις γιε μ' κ' είσι κριματισμένος
τι κρίμα έχεις γιε μ' κ' είσι κριματισμένος.
Στο δρόμο που πιρνούσα, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'*
κουράσιο πιθαμένο, *εις μαρ' Ράντω ι μ'*
σκύφτω και το φιλούσα, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'*
ήταν της αδερφής ου, *εις μαρ' Ράντω ι μ'*
ήταν της αδερφής ου, *μαρ' Ράντω ι πούλι μ'.*

Σημαίνουν τα ουράνια
σημαίν' κι η Αγια-Σοφία
μι τρεις χρυσές καμπάνες.
Σαββάτο ν όλη μέρα
μάνα ν υγιό στολίζει
να παν να ματαλάβουν.
Στην εκκλησά μόν' φτάνουν
τα κιραμίδια γύρ'σαν
κι οι παπάδις κουφάθ'καν.
Γύρ'σι μάνα μ' το γιο σου
είνι κριματισμένος
Τι κρίμα έχεις γιε μ'
κ' είσι κριματισμένος.
Στο δρόμο που πιρνούσα
κουράσιο πιθαμένο
σκύφτω και το φιλούσα
ήταν της αδερφής ου.

Δώδεκα χρονώ κοράσιο χήρα πάει στη μάνα της
με τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της.
Της Αγια-Σοφιάς οι πόρτες δεν ανοίγουν με κλειδιά
μόν ' ανοίγουν με λεβέντες και μ' ελληνικά σπαθιά
γω καρδιά μου κλειδωμένη δεν ανοίγει με κλειδιά.
Μη μη μου μου κλαις βρε κόρη μ' μη συγχίζεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.

Δώδεκα χρονώ κοράσιο χήρα πάει στη μάνα της
με τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της.
Της Αγια-Σοφιάς οι πόρτες δεν ανοίγουν με κλειδιά
μόν ' ανοίγουν με λεβέντες και μ' ελληνικά σπαθιά
γω καρδιά μου κλειδωμένη δεν ανοίγει με κλειδιά.
Μη μη μου μου κλαις βρε κόρη μ' μη συγχίζεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.

΄Ηταν ένας Θοδωρής, *μωρέ*, Θοδωρής καημένος
Θοδωρής καημένος, *μωρέ*, και ξινιτιμένος
δεν ήξερνε τη στράτα, *μωρέ*, και τα μονοπάτια
και πήρι μια παλιόστρατα παλιά και ζαμανίσα
τον πάει μέσα στα μνήματ', *αχ μωρέ*, και μέσα στα λημόρια
τον πάει ψηλά σ' ένα λημόρ' παλιό και ζαμανίσιο
κι ακούστηκ' μια ψιλή φωνή 'πό μέσα από το μνήμα.
Ποιος είνι αυτός που μι πατάει ψηλά στα μαύρα μου μάτια

ποιος είνι αυτός που μι πατάει ψηλά στα καγκελοφρύδια
αν είνι γέρος σαν κι μένα ας έρθ' ιδώ κοντά μου
κι αν είνι νιος κι παλικάρ' να τραβάει να μι βγάλει.
Δεν είμαι γέρος σαν ισένα να έρτω αυτού κοντά σου
δεν είμαι νιος και παλικάρ' να τραβώ να σε βγάλω
εγώ είμαι του Καρτάλ' πασάς που διαϋρνάει μι τ' άλογο
κι τώρα που γυρίζω με τα ψηλά μποδάρια.

Τρεις αρχοντά-, *κι ωχ αμάν αμάν*, τρεις αρχοντάδις κάθονταν
ν αχ, στη θάλασσα ν την άκρα, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα*
ένας πινά-, *κι ωχ αμάν αμάν*, ένας πινάει τ' άσπρα του
κι γι άλλος τα φλουριά του, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα*
κι ο τρίτος ο, *κι ωχ αμάν αμάν*, κι ο τρίτος ο μικρότερος
ν αχ, πινάει τα κορίτσια, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα.*
Κι ο Κωνσταντής, *κι ωχ αμάν αμάν*, κι ο Κωνσταντής καυχήστηκε
νερ, μπροστά στους αφεντάδες, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα*
ν αχ, στη θάλασσα θα πλέξω, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα.*
Κι αν την περά-, *κι ωχ αμάν αμάν*, κι αν την περάσεις Κωνσταντή
νερ, γαμπρό θε να σε κάμω, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα.*
Κι ο Κωνσταντής, *κι ωχ αμάν αμάν*, κι ο Κωνσταντής σαν τ' άκουσε
ν αχ, πολύ καλό τον 'φάνη, στη θάλασσα, *αχ*, πηδάει.
Σαράντα μί-, *κι ωχ αμάν αμάν*, σαράντα μίλια πέρασε
νερ, μι γέλια μι τραγούδια, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα*
και στα σαρά-, *κι ωχ αμάν αμάν*, και στα σαράντα κι ύστερα
νερ, μι μαύρα μοιρολόγια, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα.*
Και κει που 'πνί-, *κι ωχ αμάν αμάν*, και κει που 'πνίγη ο Κωνσταντής
ν αχ, παλάτι εθεμελιώθη, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα*
κι απάνω κό-, *κι ωχ αμάν αμάν*, κι απάνω κόρη κάθονταν
ξανθιά και μαυρομάτα, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα*
τη θάλασσα, *κι ωχ αμάν αμάν*, τη θάλασσα ν εμάλωνε
τη θάλασσα, *κι ωχ αμάν αμάν*, τη θάλασσα ν εμάλωνε
νερ, και τήνε καταρούσε, *έλα μαυρομματούσα μ' έλα.*

Τρεις αρχοντάδις κάθονταν στη θάλασσα ν την άκρα
ένας πινάει τ' άσπρα του κι γι άλλος τα φλουριά του
κι ο τρίτος ο μικρότερος πινάει τα κορίτσια.
Κι ο Κωνσταντής καυχήστηκε μπροστά στους αφεντάδες
στη θάλασσα θα πλέξω.
Κι αν την περάσεις Κωνσταντή γαμπρό θε να σε κάμω.
Κι ο Κωνσταντής σαν τ' άκουσε πολύ καλό τον 'φάνη
στη θάλασσα πηδάει.
Σαράντα μίλια πέρασε μι γέλια μι τραγούδια
και στα σαράντα κι ύστερα μι μαύρα μοιρολόγια.
Και κει που 'πνίγη ο Κωνσταντής παλάτι εθεμελιώθη
κι απάνω κόρη κάθονταν ξανθιά και μαυρομάτα
τη θάλασσα ν εμάλωνε και τήνε καταρούσε.

Κάθιτι Μάρου κάθιτι
στου Γιάννου τα κριβατάκια
στου Γιάννου τα κριβατάκια
γυαλί ν κρατάει στα χέρια τσου
γυαλί ν κρατάει στα χέρια τσου
κι φτιάνει του κιφάλι τσου
κι φτιάνει του κιφάλι τσου
Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
τ'ν Μάρω τραγούδια τραγουδούνα
τ'ν Μάρω τραγούδια τραγουδούνα.
Κατίβα Μάρω για νιρό
κατίβα Μάρω για νιρό
να κάτσω στην κρυόβρυσα
να κάτσω στην κρυόβρυσα.
Φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις.
Κι αν δε σε πάρου Μάρω μου
κι αν δε σε πάρου Μάρω μου
να σκάσει ντ' άλουγου-νου μου
να σκάσει ντ' άλουγου-νου μου
μέσα στην μέση ντου γιοφύρι
μέσα στην μέση ντου γιοφύρι
για να μι μάσουν στα καλάθια
για να μι μάσουν στα καλάθια
για να μι ρίξουν στις μπαχτσέδες
για να μι ρίξουν στις μπαχτσέδες
για να φυτρώσουν λουλουδάκια
για να φυτρώσουν λουλουδάκια
για λουλουδάκια φιριζάκια
για λουλουδάκια φιριζάκια
για να πιρνούν τα κοριτσάκια
για να πιρνούν τα κοριτσάκια
για να τσακίζουν λουλουδάκια
για να τσακίζουν λουλουδάκια
για να τσιτούν στα τζουλουφάκια.

Κάθιτι Μάρου κάθιτι
στου Γιάννου τα κριβατάκια
γυαλί ν κρατάει στα χέρια τσου
κι φτιάνει του κιφάλι τσου
Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
τ'ν Μάρω τραγούδια τραγουδούνα.
Κατίβα Μάρω για νιρό
να κάτσω στην κρυόβρυσα.

Φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι δε μι παίρνεις.
Κι αν δε σε πάρου Μάρω μου
να σκάσει ντ' άλουγου μου
μέσα στην μέση ντου γιοφύρι
για να μι μάσουν στα καλάθια
για να μι ρίξουν στις μπαχτσέδες
για να φυτρώσουν λουλουδάκια
για λουλουδάκια φιριζάκια
για να πιρνούν τα κοριτσάκια
για να τσακίζουν λουλουδάκια
για να τσιτούν στα τζουλουφάκια.

Κάτω στου δράκου μπίλι μου στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
κάτω στου δράκου μπίλι μου στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
κει πήρε λύκους το παιδί κει πή- 'κεί πήρεν το Γιαννάκη
κει πήρεν το Γιαννάκη
κει πήρε λύκους το παιδί κει πή- κει πήρεν το Γιαννάκη
κει πήρεν το Γιαννάκη.
Χίλιοι πιζοί τον κυνηγούν ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
χίλιοι πεζοί τον κυνηγούν ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
κι ουδέ πεζοί τον έφτακαν κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι
κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι
κι ουδέ πεζοί τον έφτακαν κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι
κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι.
Κι το παιδί που σύντυχε ν απ' του απ' του λύκου ντο στόμα
ν απ' του απ' του λύκου ντο στόμα
κι το παιδί που σύντυχε ν απ' του απ' του λύκου ντο στόμα
ν απ' του απ' του λύκου ντο στόμα.
Ν άφησ'με μάνη μ' κι ας μι φάει ν άφ'κε- ν άφ'κες με κι ας μι φάει
ν άφ'κε- ν άφ'κες με κι ας μι φάει
ν άφ'κες με μάνη μ' κι ας μι φάει ν άφ'κε- ν άφ'κες με κι ας μι φάει
ν άφ'κε- ν άφ'κες με κι ας μι φάει.
Κανένας δεν τους ζύγωσε κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
κανένας δεν τους ζύγωσε κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
μόν' μάνα του τον ζύγωσι μόν' η μά- μόν' η μάνα τον ζυγώνει
μόν' η μά- μόν' η μάνα τον ζυγώνει
κανένας δεν τους ζύγωνι μόν' η μά- η μάνα τον ζυγώνει
η μά- η μάνα τον ζυγώνει.
Ν άφ'κες με λύκε μ' το παιδί ν άφ'κε- ν άφ'κες με του Γιαννάκη
ν άφ'κε- ν άφ'κες με του Γιαννάκη.

Κάτω στου δράκου μπίλι μου στου δράκου ντα λιβάδια
κει πήρε λύκους το παιδί 'κεί πήρεν το Γιαννάκη.
Χίλιοι πιζοί τον κυνηγούν ντρακόσοι γκαβαλάροι
κι ουδέ πεζοί τον έφτακαν κι ουδέ οι καβαλάροι.
Κι το παιδί που σύντυχε ν απ' του λύκου ντο στόμα.
Ν άφησ'με μάνη μ' κι ας μι φάει ν άφ'κες με κι ας μι φάει.
Κανένας δεν τους ζύγωσε κανείς δεν τους ζυγώνει
μόν' μάνα του τον ζύγωσι μόν' η μάνα τον ζυγώνει
Ν άφ'κες με λύκε μ' το παιδί ν άφ'κες με του Γιαννάκη.
Το δαχτυλίδι μ' έπισι, *Ντώνη μ'*
το δαχτυλίδι μ' γιέπισι
το δαχτυλίδι μ' έπισι, *Ντώνη μ'*
το δαχτυλίδι μ' γιέπισι
το δαχτυλίδι μ' γιέπισι, *Ντώνη μ'*
στον πάτο το πηγά-να-δι
το δαχτυλίδι μ' έπισι, *Ντώνη*
στον πάτο το πηγά-να-δι
στον πάτο το πηγά-να-δι, *Ντώνη μ'*
κι όποιος να σέβη να το βγάλει
στον πάτο το πηγά-να-δι, *Ντώνη μ'*
κι όποιος να σέβη να το βγάλει
κι όποιος να σέβη να το βγάλει, *Ντώνη μ'*
γαμπρό θέλ' να τον κά-να-μω
κι όποιος να σέβη να το βγάλει, *Ντώνη μ'*
γαμπρό θέλ' να τον κά-να-μω
γαμπρό θέλ' να τον κά-να-μω, *Ντώνη μ'*
στην πρώτη θυγατέ-νε-ρα
γαμπρό θέλ' να τον κά-να-μω, *Ντώνη μ'*
στην πρώτη θυγατέρα μου.

Το δαχτυλίδι μ' έπισι στον πάτο το πηγάδι
κι όποιος να σέβη να το βγάλει γαμπρό θέλ' να τον κάμω
στην πρώτη θυγατέρα μου.
Γκιουζέλ Καραγατσώτισσες με ντ' άσπρα ντα φουστάνια
γιουζέλ Καραγατσώτισσες με ντ' άσπρα ντα φουστάνια
μάνα φορεί ντα κόκκινα θυγατεριά ντα πράσ'να
μάνα φορεί ντα κόκκινα θυγατεριά ντα πράσ'να
κι μες τα καμποκόκκινα κάμπος με τα λουλούδια
και μες τα καμποκόκκινα κάμπος με τα λουλούδια.
Τρεις δίπλες ήταν ι χορός δε μπόρ'σα να γνωρίσω
τρεις δίπλες ήταν ι χορός δε μπόρ'σα να γνωρίσω
και πάλε ματαγύρισα και στο χορό χορεύω
και πάλε ματαγύρισα και στο χορό χορεύω
να διω την κόρη π' αγαπώ την κόρη που γυρεύω

να διω την κόρη απ' αγαπώ την κόρη που γυρεύω
κι η κόρη μου δεν είναι δω και δεν την ξαναβλέπω
κι η κόρη μου δεν είναι δω και δεν την ξαναβλέπω.

Γκιουζέλ Καραγατσώτισσες με ντ' άσπρα ντα φουστάνια
μάνα φορεί ντα κόκκινα θυγατεριά ντα πράσ'να
κι μες τα καμποκόκκινα κάμπος με τα λουλούδια.
Τρεις δίπλες ήταν ι χορός δε μπόρ'σα να γνωρίσω
και πάλε ματαγύρισα και στο χορό χορεύω
να διω την κόρη π' αγαπώ την κόρη που γυρεύω
κι η κόρη μου δεν είναι δω και δεν την ξαναβλέπω.
Μαργαριτάρ' μαργαριτάρ' μαργαριτάρι γιέσπερνα
μαργαριτάρ' μαργαριτάρ' μαργαριτάρι έσπερνα
Σαββάτο όλη μέρα, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
Σαββάτο όλη μέρα, *έλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*
Απάνου απάν' απάνου πάν' απάνου πάνου ντο 'ριχνα
απάν' απάν' απάνου απάν' απάν' απάνου το 'ριχνι
να μην πυκνοφυτρώσει, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
να μην πυκνοφυτρώσει, *έλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*
Κι εκείνο πά- κι εκείνο πάει-κι εκείνο πάει και φύτρωσε
κι εκείνο πά'- κι εκείνο πάει κι εκείνο πάει και φύτρωσε
και θερισμό δεν έχει, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
και θερισμό δεν έχει, *έλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*
Όλο Τούρκοι όλο Τούρκοι όλο Τούρκοι ντο θέριζαν
όλο Τούρκοι όλο Τούρκοι όλο Τούρκοι το θέριζαν
Ρωμιοί το κουβαλούσαν, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
Ρωμιοί το κουβαλούσαν, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*
Απάν' απάν' απάν' απάν' απάν' απάνω ντο'ριχνι
απάν' απάν' απάν' απάν' απάν' απάνω το'ριχνι
να πά' να τ' αλωνίσει, *έλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
να πά' να τ' αλωνίσει, *έλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*
Και βασιλιάς και βασιλιάς και βασιλιάς τ' αλώνιζε
και βασιλιάς και βασιλιάς και βασιλιάς τ' αλώνιζε
με μια χρυσή ντουκάνα, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
με μια χρυσή ντουκάνα, *έλα πέρασι, να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*
Κι μια ξανθιά κι μια ξανθιά κι μια ξανθιά το φουρκαλ'νάει
κι μια ξανθιά κι μια ξανθιά κι μια ξανθιά το φουρκαλ'νάει
με μια χρυσή φουρκάλα, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
με μια χρυσή φουρκάλα, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*

Μαργαριτάρ' γιέσπερνα Σαββάτο όλη μέρα.
Απάνου πάνου ντο 'ριχνα να μην πυκνοφυτρώσει.

Κι εκείνο πάει και φύτρωσε και θερισμό δεν έχει.
Όλο Τούρκοι ντο θέριζαν Ρωμιοί το κουβαλούσαν.
Απάν' απάνω ντο 'ριχνι να πά' να τ' αλωνίσει.
Και βασιλιάς τ' αλώνιζε με μια χρυσή ντουκάνα.
Κι μια ξανθιά το φουρκαλ'νάει με μια χρυσή φουρκάλα.
Στης Παναγιάς στης Παναγιάς το μαχαλά
κόρη κοιμάται μοναχιά
στης Παναγιάς στης Παναγιάς το μαχαλά
κόρη κοιμάται μοναχή
κόρη κοιμά- κόρη κοιμάται μαναχή
κοιμάται κι ονειρεύιται
κόρη κοιμά- κόρη κοιμάται μοναχή
κοιμάται κι ονειρεύιται
κοιμάται κι κοιμάται κι ονειρεύιται
στο γύπνο τ'ς ορμινεύιται
κοιμάται κι κοιμάται κι ονειρεύιτι
στον ύπνο τ'ς ορμινεύιται.
Κι από ταχιά κι από ταχιά σηκώνιτι
παίρνει νιρό και νίβετι
κι από ταχιά κι από ταχιά σηκώνιτι
παίρνει νιρού και νίβετι
παίρνει νιρό παίρνει νιρόν κι νίβεται
μαντίλι και σφουγγίζιτι
παίρνει νιρό παίρνει νιρόν κι νίβεται
μαντίλι και σφουγγίζιτι
μαντίλι και μαντίλι και σφουγγίζιτι
και τα ματάκια τ'ς ίλεγε
μαντίλι και μαντίλι και σφουγγίζιτι
και το γυαλί γυαλίζιτι
και το γυαλί και το γυαλί γυαλίζιτι
και τα ματάκια τ'ς γιέλεγι
και το γυαλί και το γυαλί γυαλίζιτι
και τα ματάκια τ'ς έλιγι.
Ματάκια μου ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
ματάκια μου ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
ματάκια μου ματάκια μου καμαρωτά
σας γέλασαν α τα φλουριά
ματάκια μου ματάκια μου καμαρωτά
σας γέλασαν α τα φλουριά
σας γέλασαν σας γέλασαν α τα φλουριά
και πήραν άντρα γέρουντα
σας γέλασαν σας γέλασαν α τα φλουριά
και πήραν άντρα γέρουντα
και πήραν ά- και πήραν άντρα γέροντα
και γέροντας ήταν κακός
και πήραν ά- και πήραν άντρα γέροντα
και γέροντας 'λαχε κακός

και γέροντας και γέροντας ήταν κακός
ήταν κακός κι ανάποδος
ήταν κακός ήταν κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό
δεν αγαπάει δεν αγαπάει το χορό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
μόν' αγαπάει μόν' αγαπάει το καπηλειό
το καπηλειό το μπακαλιό.

Στης Παναγιάς το μαχαλά
κόρη κοιμάται μοναχιά
κοιμάται κι ονειρεύιται
στο γύπνο τ'ς ορμινεύιται.
Κι από ταχιά σηκώνιτι
παίρνει νιρό και νίβετι
μαντίλι και σφουγγίζιτι
και τα ματάκια τ'ς γιέλεγι.
Ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
σας γέλασαν α τα φλουριά
και πήραν άντρα γέρουντα
και γέροντας ήταν κακός
ήταν κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
το καπηλειό το μπακαλιό.

Αστόχ'σ' ο γιος μου ν' αρραβωνιάσ'
δόλια μάνα του τον θύμησι
δόλια μάνα του τον θύμησι.
Αχ, γιε μου γιε μου τσαλντάρ' γιε μου
αχ, πότε γιε μου θ' αρραβωνιάσ'ς
πότε γιε μου θα παντρευτείς.
Αχ, είπα μάνη μ' να μη στου πω
να μη στο μαρτυρήσου μάνη μου
κι τώρα μάνη μ' που μι ρώτησις
κι τώρα μάνη που μι ρώτησις
τώρα μάνη μ' θα σε το πω.
΄Εχου Ζωή μάνη μ' που μι γιλάει
έχου Ζωή μάνη μ' που μι γιλάει
τώρα τρία χρόνια και μισό.
Να τη ρωτήσεις γιε μου τη Ζωή σ'
να τη ρωτήσεις γιε μου τη Ζωή σ'
έχουμε μιαν αγελάδα γελάδα στείρα γελάδα
γελάδα στείρα γελάδα
κάθι χρόνο σέρνει και μοσκάρ' δεν κάμ'.
Τη ρώτησι τσαλντάρης τη Ζωή τ'

τη ρώτησι τσαλντάρης τη Ζωή τ'.
Να πεις στην μάνα σ' τσαλντάρη μ'
το Σάββατου το βράδ' άντα χτυπάει καμπάνα
να βγει μάνα σ' στο βουνό
να βγει μάνα σ' τσαλντάρη μ' στο βουνό
κι ό,τι λουλούδια διει τσαλντάρη η μάνα σ' στη γη
απ' όλα τσαλντάρη μ' θα τα μαζέψ'.
Αχ, τότε πήρ' η μάνα τ' να διαείρ'
πήρ' η μάνα τ' δίπλα τα βουνά
να πάει να βρει χωριζουβότανο
να πάει να βρει χωριζουβότανο
να 'ποχωρίσ' τ' αντρόγυνο.
΄Ηβρ' η μάνα τ' κατσιβέλις
ήβρ' η μάνα τ' κατσιβέλις
ήβρε τ' Γιάννου Γιαννουκατσιβέλα.
Δεν έχ'ς Γιάννου χωριζουβότανο
δεν έχ'ς Γιάννου χωριζουβότανο
ν' απού χωρίζ' λέει ν αντρόγυνα.
Δεν έχου γω χωριζουβότανο
δεν έχου γω χωριζουβότανο
μόν' έχω γω λέει φιδουβότανο
ν απού χωρίζ' λέει ν αντρόγυνα
ν απού χωρίζ' λέει ν αντρόγυνα
μα κείνο είνι πολύ ακριβό
το δράμι έχει ένα φλουρί
το δράμι έχει ένα φλουρί.
Και δυο να 'χει Γιάννω θα το πάρω.
Αστόχ'σ' ο γιος μου ν' αρραβωνιάσ'
δόλια μάνα του τον θύμησι.
Γιε μου τσαλντάρ' γιε μου
πότε γιε μου θ' αρραβωνιάσ'ς
πότε γιε μου θα παντρευτείς.
Είπα μάνη μ' να μη στου πω
να μη στο μαρτυρήσου μάνη μου
κι τώρα μάνη μ' που μι ρώτησις
τώρα μάνη μ' θα σε το πω.
΄Εχου Ζωή μάνη μ' που μι γιλάει
τώρα τρία χρόνια και μισό.
Να τη ρωτήσεις γιε μου τη Ζωή σ'
έχουμε μιαν αγελάδα γελάδα στείρα γελάδα
κάθι χρόνο σέρνει και μοσκάρ' δεν κάμ'.
Τη ρώτησι τσαλντάρης τη Ζωή τ'.
Να πεις στην μάνα σ' τσαλντάρη μ'
το Σάββατου το βράδ' άντα χτυπάει καμπάνα
να βγει μάνα σ' τσαλντάρη μ' στο βουνό
κι ό,τι λουλούδια διει τσαλντάρη η μάνα σ' στη γη
απ' όλα τσαλντάρη μ' θα τα μαζέψ'.
Τότε πήρ' η μάνα τ' να διαείρ'
πήρ' η μάνα τ' δίπλα τα βουνά

να πάει να βρει χωριζουβότανο
να ’ποχωρίσ’ τ’ αντρόγυνο.
΄Ηβρ’ η μάνα τ’ κατσιβέλις
ήβρε τ’ Γιάννου Γιαννουκατσιβέλα.
Δεν έχ’ς Γιάννου χωριζουβότανο
ν’ απού χωρίζ’ λέει ν αντρόγυνα.
Δεν έχου γω χωριζουβότανο
μόν’ έχω γω λέει φιδουβότανο
ν απού χωρίζ’ λέει ν αντρόγυνα
μα κείνο είνι πολύ ακριβό
το δράμι έχει ένα φλουρί.
Και δυο να ’χει Γιάννω θα το πάρω.

Αστόχ’σ’ ο γιος ουμ ν’ αρραβωνιάσ’
η δόλια η μάνα τ’ τον θύμισε
τον θύμισε και τον ρώτησε.
Γιατί γιε μου δεν αρραβωνιάζ’ς
γιατί γιε μου δεν παντρεύεσαι.
Είπα μάνη μ’ για να μη στο πω
είπα μάνη μ’ για να μη στο πω
μα τώρα μάνη μ’ που μι ρώτησες
θα σε το πω θα σε το μαρτυρήσω.
Τον αδερφό μ’ μάνη μ’ τον Νικόλα
τον κάλεσε μάνη μ’ ι σύντεκνος τ’
τον κάλιασε μάνη μ’ ι σύντεκνος τ’
πήρε μάνη μ’ τη μπούκλα ν το κρασί
και τη νυφούδα μάνη μ’ και πήγαινε.
Δεν πάει λίγο μάνη μ’ δεν πάει πολύ
δεν πάει λίγο μάνη μ’ δεν πάει πολύ
εννιά κλεφτάδες τον καρασλάτ’σανε
κι όλνους κρασί μάνη μ’ τους κέρασι
όλνους κρασί μάνη μ’ τους κέρασι
μένα το βόιβοντα δεν έφτασι.
Σένα καπετάνιε μ’ στο γυρισμό
σένα καπετάνιε μ’ στο γυρισμό
τότε τους παίρνουν μάνη μ’ και τους δυο
σ’ ένα ψηλό βουνό ντους έβγαλαν
σ’ ένα ψηλό βουνό ντους έβγαλαν
καρσί καρσί μάνη μ’ τους έδεσαν
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι.
Του Νίκου τα δάκρυα όπου στάλαξαν
ν άσπρο κλήμα μάνη μ’ φύτρωσι
τ' Νικόλα το δάκρυ όπου στάλαξε
ν άσπρο κλήμα μάνη μ’ φύτρωσι.
Τ'ς νυφούδας το δάκρυ όπου στάλαξι
καρσί καρσί μάνη μ’ τους έδεσαν
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι.

Τ’ Νικόλα το δάκρυ όπου στάλαξε
ν άσπρο κλήμα μάνη μ’ φύτρωσι
τ’ς νυφούδας το δάκρυ όπου στάλαξι
κόκκινο κλήμα μάνη μ’ φύτρωσι.
΄Εκαμαν σταφύλι ραζικό
κι όσ’ περνούσαν μάνη μ’ ν από κει
όλ’ σταφύλια μάνη μ’ γιέπαιρναν
κι από εφτά χρόνια μάνη μ’ κι ύστερα
πέρασα μάνη μ’ κι γω από κει
σάλτ’σα και πήρα γιένα σταφύλ’
σάλτ’σα και πήρα γιένα σταφύλ’
ξεράθ’κε μάνη μ’ το χεράκι μου
και το δεξί το ποδαράκι μου.
Ξεράθ’κε μάνη μ’το χεράκι μου
και το δεξί το ποδαράκι μου
ν αυτό το κρίμα μάνη μ’ έκαμα
και είμαι μάνη μ’ πολύ κριματισμένος.
Ν αχ ν αυτό το κρίμα γιο μ’ σαν το ’καμες
εννιά χρόνια ν άρρωστος να κοιμηθείς
εννιά στρώματα γιε μ’ να τσεροντίσ’ς
εννιά στρώματα γιε μ’ να τσεροντίσ’ς
εννιά μαξ’λάρια γιε μ’ να σαναλλάξ’ς
και στο σταρκό γιε μ’ να μαζευτείς
κι απ’ το βελόνι τ’ν τρύπα να περαστείς.

Αστόχ’σ’ ο γιος ουμ ν’ αρραβωνιάσ’
η δόλια η μάνα τ’ τον θύμισε
τον θύμισε και τον ρώτησε.
Γιατί γιε μου δεν αρραβωνιάζ’ς
γιατί γιε μου δεν παντρεύεσαι.
Είπα μάνη μ’ για να μη στο πω
μα τώρα μάνη μ’ που μι ρώτησες
θα σε το πω θα σε το μαρτυρήσω.
Τον αδερφό μ’ μάνη μ’ τον Νικόλα
τον κάλιασε μάνη μ’ ι σύντεκνος τ’
πήρε μάνη μ’ τη μπούκλα ν το κρασί
και τη νυφούδα μάνη μ’ και πήγαινε.
Δεν πάει λίγο μάνη μ’ δεν πάει πολύ
εννιά κλεφτάδες τον καρασλάτ’σανε
κι όλνους κρασί μάνη μ’ τους κέρασι
μένα το βόιβοντα δεν έφτασι.
Σένα καπετάνιε μ’ στο γυρισμό
τότε τους παίρνουν μάνη μ’ και τους δυο
σ’ ένα ψηλό βουνό ντους έβγαλαν
καρσί καρσί μάνη μ’ τους έδεσαν
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι.
Του Νίκου τα δάκρυα όπου στάλαξαν

ν άσπρο κλήμα μάνη μ’ φύτρωσι.
Τ'ς νυφούδας το δάκρυ όπου στάλαξι
καρσί καρσί μάνη μ’ τους έδεσαν
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι.
΄Εκαμαν σταφύλι ραζικό
κι όσ’ περνούσαν μάνη μ’ ν από κει
όλ’ σταφύλια μάνη μ’ γιέπαιρναν
κι από εφτά χρόνια μάνη μ’ κι ύστερα
πέρασα μάνη μ’ κι γω από κει
σάλτ’σα και πήρα γιένα σταφύλ’
ξεράθ’κε μάνη μ’ το χεράκι μου
και το δεξί το ποδαράκι μου
ν αυτό το κρίμα μάνη μ’ έκαμα
και είμαι μάνη μ’ πολύ κριματισμένος.
Ν αχ ν αυτό το κρίμα γιο μ’ σαν το ’καμες
εννιά χρόνια ν άρρωστος να κοιμηθείς
εννιά στρώματα γιε μ’ να τσεροντίσ’ς
εννιά μαξ’λάρια γιε μ’ να σαναλλάξ’ς
και στο σταρκό γιε μ’ να μαζευτείς
κι απ’ το βελόνι τ’ν τρύπα να περαστείς.

Θοδώρα είναι άσπρη κι έμορφη
Θοδώρα στο τσαρντάκι κάθεται
Θοδώρα είναι άσπρη κι έμορφη
Θοδώρα στο τσαρδάκι κάθεται
Θοδώρα στο τσαρντάκι κάθεται
κάθεται κεντάει και τραγουδάει
Θοδώρα στο τσαρντάκι κάθεται
κάθεται κεντάει και τραγουδάει
κάθεται κεντάει και τραγουδάει
κι η αγάπη τ’ ’πό κοντά περνάει
κάθεται κεντάει και τραγουδάει
κι η αγάπη τ’ ’πό κοντά περνάει
κι η αγάπη τ’ ’πό κοντά περνάει
που περνάει και σε καλημερνάει.

Θοδώρα είναι άσπρη κι έμορφη
Θοδώρα στο τσαρντάκι κάθεται
κάθεται κεντάει και τραγουδάει
κι η αγάπη τ’ ’πό κοντά περνάει
που περνάει και σε καλημερνάει.

Με γέλασαν με γελάσανε τα πουλιά
με γέλασαν με γελάσανε τα πουλιά
με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν με γέλασαν και μου ’πανε

με γέλασαν με γέλασαν και μου ’πανε
με γέλασαν και μου ’πανε ποτέ δε θα πεθάνω
με γέλασαν και μου ’πανε ποτέ δε θα πεθάνω
κάνω καλέ κάνω το σπίτι μ’ αψηλό
κάνω καλέ κάνω το σπίτι μ’ αψηλό
κάνω το σπίτι μ’ αψηλό μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
κάνω το σπίτι μ’ αψηλό μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
μ’ εφτά μ’ οχτώ μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
μ’ εφτά μ’ οχτώ μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα σαράντα παραθύρια
μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα σαράντα παραθύρια
στο παραθύ- στο παραθύρι κάθισα
στο παραθύ- στο παραθύρι κάθισα
στο παραθύρι μ’ κάθισα τον κάμπο ν’ αγναντεύω
στο παραθύρι μ’ κάθισα τον κάμπο ν’ αγναντεύω
βλέπω καλέ βλέπω το Χάρο να ’ρχεται
βλέπω καλέ βλέπω το Χάρο να ’ρχεται
βλέπω ντο Χάρο να ’ρχεται καβάλα στ’ άλογό του
βλέπω το Χάρο να ’ρχεται καβάλα στ’ άλογό του
στην κεφαλή στην κεφαλή μου κάθισε
στην κεφαλή στην κεφαλή μου κάθισε
στην κεφαλή μου κάθισε και την ψυχή μ’ γυρεύει
στην κεφαλή μου κάθισε και την ψυχή μ’ γυρεύει.
Άσε με Χά- άσε με Χάρε να χαρώ
άσε με Χά- άσε με Χάρε να χαρώ
άσε με Χάρε να χαρώ τα χρόνια μου να ζήσω
άσε με Χάρε να χαρώ τα χρόνια μου να ζήσω
έχω γυναί- έχω γυναίκα και παιδιά
έχω γυναί- έχω γυναίκα και παιδιά
έχω γυναίκα και παιδιά σε ποιόναν θα τ’ αφήσω
έχω γυναίκα και παιδιά σε ποιόναν θα τ’ αφήσω.

Με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν και μου ’πανε ποτέ δε θα πεθάνω
κάνω το σπίτι μ’ αψηλό μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα σαράντα παραθύρια
στο παραθύρι μ’ κάθισα τον κάμπο ν’ αγναντεύω
βλέπω ντο Χάρο να ’ρχεται καβάλα στ’ άλογό του
στην κεφαλή μου κάθισε και την ψυχή μ’ γυρεύει.
Άσε με Χάρε να χαρώ τα χρόνια μου να ζήσω
έχω γυναίκα και παιδιά σε ποιόναν θα τ’ αφήσω.
Κίνησα να πάω πέρα
με τον κρύο τον αέρα
κίνησα να πάω πέρα
με τον κρύο τον αέρα
με τον κρύο τον αέρα

δέρνει πάνω δέρνει κάτω
με τον κρύο τον αέρα
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
πού να βρω κλειδί ν' ανοίξω
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
πού να βρω κλειδί ν' ανοίξω
πού να βρω κλειδί ν' ανοίξω
μ' έριξε Θεός και βρήκα
πού να βρω κλειδί ν' ανοίξω
μ' έριξε Θεός και βρήκα
μ' έριξε Θεός και βρήκα
άνοιξα και μπήκα μέσα
μ' έριξε Θεός και βρήκα
άνοιξα και μπήκα μέσα
άνοιξα και μπήκα μέσα
βρίσνω τ'ν μπίτα στο πλαστήρι
άνοιξα και μπήκα μέσα
βρίσνω τ'ν μπίτα στο πλαστήρι
βρίσκω τ'ν μπίτα στο πλαστήρι
και την κότα στο μπακίρι
βρίσκω τ'ν μπίτα στο πλαστήρι
και την κότα στο μπακίρι
και την κότα στο μπακούρι
κι ο λαγός λαλάει τη λύρα
και την κότα στο μπακούρι
κι ο λαγός λαλάει τη λύρα
κι ο λαγός λαλάει τη λύρα
κι ο σκαντζόχοιρος χορεύει
κι ο λαγός λαλάει τη λύρα
κι ο σκαντζόχοιρος χορεύει
κι ο σκαντζόχοιρος χορεύει
π' αγαπάει την αχελώνα
κι ο σκαντζόχοιρος χορεύει
π' αγαπάει την αχελώνα
π' αγαπάει την αχελώνα
και την κάνει με το μάτι
π' αγαπάει την αχελώνα
και την κάνει με το μάτι
και την κάνει με το μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
και την κάνει με το μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
να σε δώσω μαύρο μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
να σε δώσω μαύρο μάτι
να σου δώσω μαύρο μάτι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι

να σου δώσω μαύρο μάτι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
και το κόκκινό σου χείλι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
και το κόκκινό σου χείλι.

Κίνησα να πάω πέρα
με τον κρύο τον αέρα
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
πού να βρω κλειδί ν' ανοίξω
μ' έριξε Θεός και βρήκα
άνοιξα και μπήκα μέσα
βρίσκω τ'ν μπίτα στο πλαστήρι
και την κότα στο μπακίρι
κι ο λαγός λαλάει τη λύρα
κι ο σκαντζόχοιρος χορεύει
π' αγαπάει την αχελώνα
και την κάνει με το μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
να σε δώσω μαύρο μάτι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
και το κόκκινό σου χείλι.
Τι έχεις Παναγιώτα μ' τι έχεις κι όλο κλαις
τι έχεις Παναγιώτα μ' τι έχεις κι όλο κλαις
κι εμένα τον μπαμπά σου γιατί δε μου το λες
κι εμένα τον μπαμπά σου γιατί δε μου το λες.
Τι να σε πω μπαμπά μου τι να σου διηγηθώ
τι να σου πω μπαμπά μου τι να σου διηγηθώ
τον πρώτον αξάδερφό μου πολύ τον αγαπώ
τον πρώτον αξάδερφό μου πολύ τον αγαπώ.
Καλύτερα παιδί μου το αίμα σου να πιω
καλύτερα παιδί μου το αίμα σου να πιω
παρά τον ανιψιό μου γαμπρό να μην τον πω
παρά τον ανιψιό μου γαμπρό να μην τον πω.
Την πήραν και την πάνε σ' ένα ψηλό βουνό
την πήραν και την πάνε σ' ένα ψηλό βουνό
τρεις μαχαιριές τη δώσαν στον άσπρο της λαιμό
τρεις μαχαιριές τη δώσαν στον άσπρο της λαιμό.
Ελάτε κοριτσάκια μ' να τήνε κλάψατε
ελάτε κοριτσάκια μ' να τήνε κλάψατε
κι εσείς παλικαράκια να τήνε θάψατε
κι εσείς παλικαράκια να τήνε θάψατε.
Όλα τα κοριτσάκια φορούνε πράσινα
όλα τα κοριτσάκια φορούνε πράσινα
καημένη Παναγιώτα μέσα στα σάβανα
καημένη Παναγιώτα μέσα στα σάβανα.

Τι έχεις Παναγιώτα μ' τι έχεις κι όλο κλαις
κι εμένα τον μπαμπά σου γιατί δε μου το λες.
Τι να σε πω μπαμπά μου τι να σου διηγηθώ
τον πρώτον αξάδερφό μου πολύ τον αγαπώ.
Καλύτερα παιδί μου το αίμα σου να πιω
παρά τον ανιψιό μου γαμπρό να μην τον πω.
Την πήραν και την πάνε σ' ένα ψηλό βουνό
τρεις μαχαιριές τη δώσαν στον άσπρο της λαιμό.
Ελάτε κοριτσάκια μ' να τήνε κλάψατε
κι εσείς παλικαράκια να τήνε θάψατε.
Όλα τα κοριτσάκια φορούνε πράσινα
καημένη Παναγιώτα μέσα στα σάβανα.
Μαρ' Θοδώρα μ' Θοδωρίτσα
δε σου λέγω εγώ σένα
μαρ' Θοδώρα μ' Θοδωρίτσα
δε σου λέγω εγώ σένα
δε σου λέγω εγώ σένα
το πολύ το κοκκινάδι
δε σου λέγω εγώ σένα
το πολύ το κοκκινάδι
το πολύ το κοκκινάδι
το 'φτιασες και δεν το βάζεις
το πολύ το κοκκινάδι
το 'φτιασες και δεν το βάζεις
το 'φτιασες και δεν το βάζεις
και πηγαίνεις στα οντάδια
το 'φτιασες και δεν το βάζεις
και πηγαίνεις στα οντάδια
και πηγαίνεις στα οντάδια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και πηγαίνεις στα οντάδια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και τσακίζουν τα βελόνια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και τσακίζουν τα βελόνια
και τσακίζουν τα βελόνια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
και τσακίζουν τα βελόνια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
τέλιλι μάτια μ' τέλιλι
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
τέλιλι μάτια μ' τέλιλι.
Τέλιλι μάτια μ' τέλιλι

γω θα πάρω τον τερζή
τέλιλι μάτια μ' τέλιλι
γω θα πάρω τον τερζή
γω θα πάρω τον τερζή
που 'ναι τα σπίτια μας καρσί
γω θα πάρω τον τερζή
που 'ναι τα σπίτια μας καρσί
που 'ναι τα σπίτια μας καρσί
καρσί καρσί κλάβεντα
που 'ναι τα σπίτια μας καρσί
καρσί καρσί κλάβεντα.

Μαρ' Θοδώρα μ' Θοδωρίτσα
δε σου λέγω εγώ σένα
το πολύ το κοκκινάδι
το 'φτιασες και δεν το βάζεις
και πηγαίνεις στα οντάδια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και τσακίζουν τα βελόνια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια.
Τέλιλι μάτια μ' τέλιλι
γω θα πάρω τον τερζή
που 'ναι τα σπίτια μας καρσί
καρσί καρσί κλάβεντα.

Βάιω βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ' την Κυριακή
με ν τα κόκκινα τ' αβγά
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη μπούκλα το κρασί.

Βάιω βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ' την Κυριακή
με ν τα κόκκινα τ' αβγά
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη μπούκλα το κρασί.

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
'ντα θάλα πάει στην εκκλησιά ιννιά στολίδια βάζει
βάζει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι στήθι
βάζει και τα ποδήματα τ'ς αργυροστερνισμένα.

Βάιω βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ' την Κυριακή
με ν τα κόκκινα τ' αβγά
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη μπούκλα το κρασί.

Βάιω βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ' την Κυριακή
με ν τα κόκκινα τ' αβγά
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη μπούκλα το κρασί.

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυρομματούσα
'ντα θάλα πάει στην εκκλησιά ιννιά στολίδια βάζει
βάζει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι στήθι
βάζει και τα ποδήματα τ'ς τ' αργυροστερνισμένα.

Τι ωραίο φεγγαράκι στην ερωτική βραδιά
τι ωραίο φεγγαράκι στην ερωτική βραδιά
ήσυχο το αεράκι πλέει μέσα στα κλαδιά
ήσυχο το αεράκι πλέει μέσα στα κλαδιά.
΄Ενας νέος και μια νέα πήγαιναν στην εξοχή
ένας νέος και μια νέα πήγαιναν στην εξοχή
νέος παίζει την κεθάρα και η νέα τραγουδεί
κι άλλη μια απ' το μπαλκονάκι κάθεται και τ'ς βλαστημεί.
Η κεθάρα σου να σπάσει και οι κόρδες να κοπούν
η κεθάρα σου να σπάσει και οι κόρδες να κοπούν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γη να μπουν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γη να μπουν.
Η κεθάρα μου δε σπάζει και οι χορδές μου είναι γερές
η κεθάρα μου δε σπάζει και οι χορδές μου είναι γερές
και τα χέρια που την παίζουν αρραβώνα σού ζητούν
και τα χέρια που την παίζουν αρραβώνα σού ζητούν
αν ιμένα δεν πιστεύεις τα λουλούδια μαρτυρούν
αν ιμένα δεν πιστεύεις τα λουλούδια μαρτυρούν
βάλ' τα σε μεγάλο όρκο την αλήθεια να σου πουν
βάλ' τα σε μεγάλο όρκο την αλήθεια να σου πουν.

Τι ωραίο φεγγαράκι στην ερωτική βραδιά
ήσυχο το αεράκι πλέει μέσα στα κλαδιά.

΄Ενας νέος και μια νέα πήγαιναν στην εξοχή
νέος παίζει την κεθάρα και η νέα τραγουδεί
κι άλλη μια απ' το μπαλκονάκι κάθεται και τ'ς βλαστημεί.
Η κεθάρα σου να σπάσει και οι κόρδες να κοπούν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γη να μπουν.
Η κεθάρα μου δε σπάζει και οι χορδές μου είναι γερές
και τα χέρια που την παίζουν αρραβώνα σού ζητούν
αν ιμένα δεν πιστεύεις τα λουλούδια μαρτυρούν
βάλ' τα σε μεγάλο όρκο την αλήθεια να σου πουν.

Μάνα μ' τσουμπάνους μ' αγαπάει
μ' αγαπάει μα δεν προϊδάει
τουν άναψα μάνη μ' του σαϊά
'ντα έκαμναν μάνη μ' και βίλιαζαν
'ντα έκαμναν μάνη μ' και βίλιαζαν
η γης μάνη μ' ταράχτηκε
η γης μάνη μ' ταράχτηκε
κόκκινη βροχούλα έριχνι
κόκκινη βροχούλα έριχνι
πυκνό πυκνό χαλάζ' έριχνι
πυκνό πυκνό χαλάζι έπιφτι.
Κι εσύ πιδί μ' αυτό αν το 'κανες
κι εσύ πιδί μ' αυτό αν το 'κανες
ιννιά χρόνια στο στρώμα να 'σαι
ιννιά χρόνια στο στρώμα να σαπίζ'
και στο βιλόν' τ'ν τρύπα να περά'εις
και στο βιλόν' τ'ν τρύπα να περά'εις
και στη μύτη να νταγιακουθείς.

Μάνα μ' τσουμπάνους μ' αγαπάει
μ' αγαπάει μα δεν προϊδάει
τουν άναψα μάνη μ' του σαϊά
ντα έκαμναν μάνη μ' και βίλιαζαν
η γης μάνη μ' ταράχτηκε
κόκκινη βροχούλα έριχνι
πυκνό πυκνό χαλάζι έπιφτι.
Κι εσύ πιδί μ' αυτό αν το 'κανες
ιννιά χρόνια στο στρώμα να 'σαι
ιννιά χρόνια στο στρώμα να σαπίζ'
και στο βιλόν' τ'ν τρύπα να περά'εις
και στη μύτη να νταγιακουθείς.

Αστόχ'σ' ο γιος ουμ ν' αρραβωνιάσ'
η δόλια η μάνα τ' τον θύμισε
τον θύμισε και τον ρώτησε.
Γιατί γιε μου δεν αρραβωνιάζ'ς
γιατί γιε μου δεν παντρεύεσαι.

Είπα μάνη μ' για να μη στο πω
είπα μάνη μ' για να μη στο πω
μα τώρα μάνη μ' που μι ρώτησες
θα σε το πω θα σε το μαρτυρήσω.
Τον αδερφό μ' μάνη μ' τον Νικόλα
τον κάλεσε μάνη μ' ι σύντεκνος τ'
τον κάλιασε μάνη μ' ι σύντεκνος τ'
πήρε μάνη μ' τη μπούκλα ν το κρασί
και τη νυφούδα μάνη μ' και πήγαινε.
Δεν πάει λίγο μάνη μ' δεν πάει πολύ
δεν πάει λίγο μάνη μ' δεν πάει πολύ
εννιά κλεφτάδες τον καρασλάτ'σανε
κι όλνους κρασί μάνη μ' τους κέρασι
όλνους κρασί μάνη μ' τους κέρασι
μένα το βόιβοντα δεν έφτασι.
Σένα καπετάνιε μ' στο γυρισμό
σένα καπετάνιε μ' στο γυρισμό
τότε τους παίρνουν μάνη μ' και τους δυο
σ' ένα ψηλό βουνό ντους έβγαλαν
σ' ένα ψηλό βουνό ντους έβγαλαν
καρσί καρσί μάνη μ' τους έδεσαν
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι.
Τ' Νικόλα το δάκρυ όπου στάλαξε
ν άσπρο κλήμα μάνη μ' φύτρωσι
τ'ς νυφούδας το δάκρυ όπου στάλαξι
κόκκινο κλήμα μάνη μ' φύτρωσι.
΄Εκαμαν σταφύλι ραζικό
κι όσ' περνούσαν μάνη μ' ν από κει
όλ' σταφύλια μάνη μ' γιέπαιρναν
κι από εφτά χρόνια μάνη μ' κι ύστερα
πέρασα μάνη μ' κι γω από κει
σάλτ'σα και πήρα γιένα σταφύλ'
σάλτ'σα και πήρα γιένα σταφύλ'
ξεράθ'κε μάνη μ' το χεράκι μου
και το δεξί το ποδαράκι μου.
Ξεράθ'κε μάνη μ'το χεράκι μου
και το δεξί το ποδαράκι μου
ν αυτό το κρίμα μάνη μ' έκαμα
και είμαι μάνη μ' πολύ κριματισμένος.
Ν αχ, ν αυτό το κρίμα γιο μ' σαν το 'καμες
εννιά χρόνια ν άρρωστος να κοιμηθείς
εννιά στρώματα γιε μ' να τσεροντίσ'ς
εννιά στρώματα γιε μ' να τσεροντίσ'ς
εννιά μαξ'λάρια γιε μ' να σαναλλάξ'ς
και στο σταρκό γιε μ' να μαζευτείς
κι απ' το βελόνι τ'ν τρύπα να περαστείς.

Αστόχ'σ' ο γιος ουμ ν' αρραβωνιάσ'
η δόλια η μάνα τ' τον θύμισε
τον θύμισε και τον ρώτησε.
Γιατί γιε μου δεν αρραβωνιάζ'ς
γιατί γιε μου δεν παντρεύεσαι.
Είπα μάνη μ' για να μη στο πω
μα τώρα μάνη μ' που μι ρώτησες
θα σε το πω θα σε το μαρτυρήσω.
Τον αδερφό μ' μάνη μ' τον Νικόλα
τον κάλιασε μάνη μ' ι σύντεκνος τ'
πήρε μάνη μ' τη μπούκλα ν το κρασί
και τη νυφούδα μάνη μ' και πήγαινε.
Δεν πάει λίγο μάνη μ' δεν πάει πολύ
εννιά κλεφτάδες τον καρασλάτ'σανε
κι όλνους κρασί μάνη μ' τους κέρασι
όλνους κρασί μάνη μ' τους κέρασι
μένα το βόιβοντα δεν έφτασι.
Σένα καπετάνιε μ' στο γυρισμό
τότε τους παίρνουν μάνη μ' και τους δυο
σ' ένα ψηλό βουνό ντους έβγαλαν
καρσί καρσί μάνη μ' τους έδεσαν
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι.
Τ' Νικόλα το δάκρυ όπου στάλαξε
ν άσπρο κλήμα μάνη μ' φύτρωσι
τ'ς νυφούδας το δάκρυ όπου στάλαξι
κόκκινο κλήμα μάνη μ' φύτρωσι.
΄Εκαμαν σταφύλι ραζικό
κι όσ' περνούσαν μάνη μ' ν από κει
όλ' σταφύλια μάνη μ' γιέπαιρναν
κι από εφτά χρόνια μάνη μ' κι ύστερα
πέρασα μάνη μ' κι γω από κει
σάλτ'σα και πήρα γιένα σταφύλ'
ξεράθ'κε μάνη μ' το χεράκι μου
και το δεξί το ποδαράκι μου.
ν αυτό το κρίμα μάνη μ' έκαμα
και είμαι μάνη μ' πολύ κριματισμένος.
Ν αυτό το κρίμα γιο μ' σαν το 'καμες
εννιά χρόνια ν άρρωστος να κοιμηθείς
εννιά στρώματα γιε μ' να τσεροντίσ'ς
εννιά μαξ'λάρια γιε μ' να σαναλλάξ'ς
και στο σταρκό γιε μ' να μαζευτείς
κι απ' το βελόνι τ'ν τρύπα να περαστείς.
Νταή Βασίλης 'πό το Ιντιρνέ
Γκρόζης 'πό το Ιρόμπασι
ιννιά χρόνια κλιψιά έκαμναν
ιννιά χρόνια κλιψιά έκαμναν
ψηλά στου Πά- στου Παύλη ντο γιοφύρ'
όλου χασ'νέδις καρισλαντούν

όλου χασ'νέδις καρισλαντούν
καρισλαντούσαν και τ'ς ξιγύμνωναν
σαράντα χ'λιάδες γρόσια έμασαν
σαράντα χ'λιάδες γρόσια έμασαν
κίν'σαν κλιφτάδες μέσα στο βουνό
να πα να βρού- να βρούνα τον Κυριάκ'
να πα να βρού- να βρούνα τον Κυριάκ'
βρίσκουν πιδιά τα βόδια που 'βοσκαν
έκατσαν όλα και τα ρώτησαν.
Ν αχ, που δουλεύ' δουλεύ' να βρε πιδιά
τ' Καραγκιόζογλου του Μουχάλ' ι Κυριάκ'ς.
Στα μαυροπήγαδα του μαντέν'
στα μαυροπήγαδα του μαντέν'
τους πάν' τους κλέφτις τ'ς έδειξαν τον Κυριάκ'.
Καλώς κάμνεις ν αχ βρε Κυριάκ'
καλώς κάμνεις ν αχ βρε Κυριάκ'
καλώς όρ'σις νταή Γκρόζη
καλώς όρ'σις νταή Γκρόζη
ν αλτιν μπουνάρ Κυριάκη μ' ούχτσαλι.
Κρύψι Κυριάκη μ' τα σίδερα σ'
κι έλα Κυριάκη να κουνουστίσουμι
κι έλα Κυριάκη να κουνουστίσουμι
σκόρδο κι μπαρούτι τον πότιζαν
βγάλε Κυριάκη μ' τα κολάνια σου
βγάλε Κυριάκη μ' τα κολάνια σου
τα χέρια τον Κυριάκη τον έδισαν
'στάγκωνα τα χέρια τα 'δεσαν.
Τον πήραν του Κυριακ' μέσα τα βουνά
απ' της Γούφα το ρυάκ' τουν πέρασαν
στη Λιχουνιά απάν' τον έβγαζαν
κατίβ'καν μέσα στην Κάμισα
σε δυο δέντρα ν ανάμεσα τον έδισαν.
΄Ηβραν τον αγελάρ' τον γκιουτιτζή τον Γιάνν'
Γιάννη Γιάννη γκιουτιτζή Γιάνν'
χαιρετίματα να πας σ' όλους στο χωριό
τον Καραγιόζογλου τον Μιχάλ'να πας.
΄Ηρθε γελάρης ως του χουριό
χαιρετίματα πάει στη μάνα του.
Τον Κυριάκ' τον πήραν α κλιφτάδις
τον Κυριάκ' τον πήραν α κλιφτάδις
Γκάζου του μύλου τουν κατίβασαν
να 'τοιμάσεις τόσις λίρισις
να 'τοιμάσεις τόσις λίρις νταή Μιχάλ'
να πάρεις κι τόσα ζευγάρια τσαρούχια
τσαρούχια μαζί με τα μπιάλια τους.

Νταή Βασίλης 'πό το Ιντιρνέ

Γκρόζης ’πό το Ιρόμπασι
ιννιά χρόνια κλιψιά έκαμναν
ψηλά στου Παύλη ντο γιοφύρ’
όλου χασ’νέδις καρισλαντούν
καρασλαντούσαν και τ’ς ξιγύμνωναν
σαράντα χ’λιάδες γρόσια έμασαν
κίν’σαν κλιφτάδες μέσα στο βουνό
να πα να βρούνα τον Κυριάκ’
βρίσκουν πιδιά τα βόδια που ’βοσκαν
έκατσαν όλα και τα ρώτησαν.
Που δουλεύ’ να βρε πιδιά
τ’ Καραγκιόζογλου του Μουχάλ’ ι Κυριάκ’ς.
Στα μαυροπήγαδα του μαντέν’
στα μαυροπήγαδα του μαντέν’
τους πάν’ τους κλέφτις τ’ς έδειξαν τον Κυριάκ’.
Καλώς κάμνεις ν αχ βρε Κυριάκ’
καλώς όρ’σις νταή Γκρόζη
ν αλτιν μπουνάρ Κυριάκη μ’ ούχτσαλι.
Κρύψι Κυριάκη μ’ τα σίδερα σ’
κι έλα Κυριάκη να κουνουστίσουμι
σκόρδο κι μπαρούτι τον πότιζαν
βγάλε Κυριάκη μ’ τα κολάνια σου
τα χέρια τον Κυριάκη τον έδισαν
’στάγκωνα τα χέρια τα ’δεσαν.
Τον πήραν του Κυριακ’ μέσα τα βουνά
απ’ της Γούφα το ρυάκ’ τουν πέρασαν
στη Λιχουνιά απάν’ τον έβγαζαν
κατίβ’καν μέσα στην Κάμισα
σε δυο δέντρα ν ανάμεσα τον έδισαν.
΄Ηβραν τον αγελάρ’ τον γκιουτιτζή τον Γιάνν’
Γιάννη Γιάννη γκιουτιτζή Γιάνν’
χαιρετίματα να πας σ’ όλους στο χωριό
τον Καραγιόζογλου τον Μιχάλ’να πας.
΄Ηρθε γελάρης ως του χουριό
χαιρετίματα πάει στη μάνα του.
Τον Κυριάκ’ τον πήραν α κλιφτάδις
Γκάζου του μύλου τουν κατίβασαν
να ’τοιμάσεις τόσις λίρις νταή Μιχάλ’
να πάρεις κι τόσα ζευγάρια τσαρούχια
τσαρούχια μαζί με τα μπιάλια τους.
Μπαλικάρια μου μπαλικάρια μου
μπαλικάρια μου γκρεβενιώτικα
μπαλικάρια μου γκρεβενιώτικα
γκρεβενιώτικα ν κι ασπαλιώτικα
γκρεβενιώτικα ν κι ασπαλιώτικα
μη μι λιέπεστε ν και μαραίνεστε
μη με βλέπετε ν και μαραίνεστε
μένα η μάνα μου μ’ έχει μαναχή
μένα η μάνα μου μ’ έχει μαναχή

μαναχούτσικη ν κι ακριβούτσικη
μαναχούτσικη ν κι ακριβούτσικη
και με πάντρεψε πέρα στη Φραγκιά
και με πάντρεψε πέρα στη Φραγκιά
πέρα στη Φραγκιά και στη Ρωιμυλιά
πέρα στη Φραγκιά και στη Ρωιμυλιά
ήβρα τ'ν μπεθερά ήβρα πεθερό
ήβρα πεθερά ήβρα πεθερό
ήβρα τ'ν μπεθερά πικρομυγδαλιά
ήβρα τ'ν μπεθερά πικρομυγδαλιά
ήβρα τ'ν μπεθερό μέλι ζάχαρη
ήβρα τ'ν μπεθερό μέλι ζάχαρη
τ' αντραδέρφια μου ντα καλόιμοιρα
τ' αντραδέρφια μου ντα καλόιμοιρα
οι αντραδέρφες ζουμ οι κακόιμοιρες
οι αντραδέρφες ζουμ οι κακόιμοιρες
για νερό μ' έστελναν τα μισάνυχτα
για νερό μ' έστελναν τα μισάνυχτα
τα μισάνυχτα τα μισάβραδια
τα μισάνυχτα τα μισάβραδια
ήβρα ντο στοιχειό ν απού λούζονταν
ήβρα ντο στοιχειό ν απού λούζονταν
ν απού λούζουνταν και χτενίζουνταν.

Μπαλικάρια μου
γκρεβενιώτικα
ν κι ασπαλιώτικα
μη μι λιέπεστε
ν και μαραίνεστε
μένα η μάνα μου
μ' έχει μαναχή
μαναχούτσικη
ν κι ακριβούτσικη
και με πάντρεψε
πέρα στη Φραγκιά

και στη Ρωιμυλιά
ήβρα τ'ν μπεθερά
ήβρα πεθερό
ήβρα τ'ν μπεθερά
πικρομυγδαλιά
ήβρα τ'ν μπεθερό
μέλι ζάχαρη
τ' αντραδέρφια μου
ντα καλόιμοιρα
οι αντραδέρφες ζουμ
οι κακόιμοιρες

για νερό μ' έστελναν
τα μισάνυχτα
τα μισάβραδια
ήβρα ντο στοιχειό
ν απού λούζονταν
και χτενίζουνταν.

Δυο μπαιδιά δυο μπαιδιά
δυο μπαιδιά καλά μπαιδιά
δυο μπαιδιά καλά μπαιδιά
μες στην Πόλη δούλευαν
μες στην Πόλη δούλευαν
σε μια χήρα Τούρκισσα
σε μια χήρα Τούρκισσα
Τούρκισσα τα μάλωνε
Τούρκισσα ντα μάλωνε
τα μάλωνε και τα 'λεγε
τα μάλωνε και τα 'λεγε.
Σεις παιδιά μ' καλά μ' μπαιδιά
σεις παιδιά μ' καλά μ' μπαιδιά
μένα δε με παίρνετε
μένα δε με παίρνετε
να με πάτε στ'ν ακκλησιά
να με πάτε στ'ν ακκλησιά
στα καλά 'κονίσματα
στα καλά 'κονίσματα
και στα χαιρετίσματα.

Δυο μπαιδιά καλά μπαιδιά
μες στην Πόλη δούλευαν
σε μια χήρα Τούρκισσα
Τούρκισσα ντα μάλωνε
τα μάλωνε και τα 'λεγε.
Σεις παιδιά μ' καλά μ' μπαιδιά
μένα δε με παίρνετε
να με πάτε στ'ν ακκλησιά
στα καλά 'κονίσματα
και στα χαιρετίσματα.

Λάλησε κού-νου-κε μ', *μωρέ*, λάλησε νύχτα με του φεγγάρι
νύχτα μι του φεγγάρι.
Και σα λαλή-νι-σω, *μωρέ*, τι θα πω και τι θα μολογήσω
και Ντεληκώστας βγήκε στα βουνά
και Ντεληκώ-νο-στας βγήκε στα βουνά ψηλά στα κορφοβούνια
ψηλά στα κορφοβούνια
μπαλικαρά-να-κια, *μωρέ*, μάζευε ρωμέικα κι αρβανίτ'κα

για να τα κάν', *μωρέ*, Ρωμιών ασκέρ'
για να τα κάν', *αχ μωρέ*, Ρωμιών ασκέρ' ρωμέικο ν κι αρβανίτ'κο
ρωμέικο ν κι αρβανίτ'κο
τα μάζευε, *αχ μωρέ*, και τα 'λεγε τα λέει τα ορμηνεύει
τα λέει τα ορμηνεύει.
Παιδιά μ' κι αν θε ν έρθει, *μωρέ*, λεβεντιά κλέφτες να σηκωθείτι
το Μάη κρασί, *μωρέ*, μην πίνιτι
το Μάη κρασί λέει, *μωρέ*, μην πίνιτι και γύπνο μην κοιμάστι
ι γύπνος γείν' αθάνατος
ι γύπνος είναι, *μωρέ*, είν' αθάνατος και το κρασί είναι πλάνος
και το κρασί είναι πλάνος.

Λάλησε κούκε μ' λάλησε νύχτα με του φεγγάρι.
Και σα λαλήσω τι θα πω και τι θα μολογήσω
και Ντεληκώστας βγήκε στα βουνά ψηλά στα κορφοβούνια
μπαλικαράκια μάζευε ρωμέικα κι αρβανίτ'κα
για να τα κάν' Ρωμιών ασκέρ' ρωμέικο ν κι αρβανίτ'κο
τα μάζευε και τα 'λεγε τα λέει τα ορμηνεύει.
Παιδιά μ' κι αν θε ν έρθει λεβεντιά κλέφτες να σηκωθείτι
το Μάη κρασί λέει μην πίνιτι και γύπνο μην κοιμάστι
ι γύπνος είναι είν' αθάνατος και το κρασί είναι πλάνος.

Την αγάπη μου την αγάπη μου
την αγάπη μου την απεθύμησα
κι έστειλα κι έστειλα να 'ρθει το βράδυ
μα δε μου μα δε μου 'κανε τη χάρη.
΄Ηρθε ένα πρωί ήρθε ένα πρωί
ήρθε ένα πρωί τ' αγγελικό κορμί
ήρθε πως ήρθε και το μεσημέρι
μα δε μου μα δε μου 'δωσε το χέρι.
Φέρτε το γιατρό φέρτε το γιατρό
φέρτε το γιατρό τον πόνο μου να ειπώ
φέρτε το φέρτε το γιατρό να γιάνω
να μην πέ- να μην πέσω και πεθάνω.

Την αγάπη μου την απεθύμησα
κι έστειλα να 'ρθει το βράδυ
μα δε μου 'κανε τη χάρη.
΄Ηρθε ένα πρωί τ' αγγελικό κορμί
ήρθε και το μεσημέρι
μα δε μου 'δωσε το χέρι.
Φέρτε το γιατρό τον πόνο μου να ειπώ
φέρτε το γιατρό να γιάνω
να μην πέσω και πεθάνω.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά οι τρισκατιραμένοι.
Ο Κύριος ηθέλησε να μπει να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικό για να τον λάβουν όλοι
κι η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχιά της
την προσευχή της έκανε δια τον μονογενή της.
Λάβε κυρά μ' υπομονή λάβε κυρά μ' ανέση.
Και πώς να λάβω υπομονή κι εκείνος σταυρωμένος.
Η Μάρθα κι η Μαγδαληνή και του Λαζάρου η μάνα
του Ιακώβ η αδερφή οι τέσσερις αντάμα
πήραν το στρατί στρατί στρατί το μονοπάτι
φτάνουν στην πόρτα του ληστού στην πόρτα του Πιλάτου
κι η πόρτα απ' το φόβο της ανοίγει μοναχιά της.
Τηράει δεξιά τηράει ζερβά κανέναν δεν γνωρίζει
τηράει και πιο δεξιότερα βλέπει τον Αϊ-Γιάννη.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε και βαπτιστά του γιου μου
μην είδες μου τον γιόκα μου και σε το δάσκαλό σου.
Ποιος έχει χείλη να στο ειπεί καρδιά να μολογήσει
ποιος έχει χειροπάλαμο δια να τόνε δείξει.
΄Εχεις και χείλη να το πεις καρδιά να μολογήσεις
έχεις και χειροπάλαμο να μου τόνε δείξεις.
Βλέπεις εκείνον τον γυμνό τον παραπονεμένο
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο
όπου φορεί στην κεφαλή αγκάθινο στεφάνι
εκείνος είναι γιόκας σου και με ο δάσκαλός μου.
Κι η Παναγιά πλησίασε γλυκά τόνε ρωτούσε.
Δεν μου μιλείς παιδάκι μου δεν μου μιλείς παιδί μου.
Τι να σου πω μανούλα μου που διάφορο δεν έχεις.
Μόνο το Μέγα Σάββατο κοντά το μεσημέρι
όταν λαλήσ' ο πετεινός
όταν σημαίνει ο Θεός σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει και Αγια-Σοφιά με χρυσές καμπάνες.
Όποιος τ' ακούσει σώζεται κι όποιος το λέει αγιάζει
κι όποιος το καλοφιγκραστεί παράδεισο θα λάβει
παράδεισον και λίβανον από τον Άγιο Τάφο.
Τ'ς Πασκαλιάς, *μαρ' Αλεξάντρω*
τ'ς Πασκαλιάς την εβδομάδα
τ'ς Πασκαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι η έρημ' ασθένεια
ξέβηκι η, *μαρ' Αλεξάντρω*
ξέβηκι η έρημ' ασθένεια
ξέβηκι η έρημ' ασθένεια
παίρει νιες παίρ' παντρεμένες
παίρει νιες, *μαρ' Αλεξάντρω*
παίρει νιες παίρ' παντρεμένες
παίρει νιες παίρ' παντρεμένες
πήρι κι την Αλεξάντρω

πήρι κι, *μαρ' Αλεξάντρω*
πήρι κι την Αλεξάντρω
πήρι κι την Αλεξάντρω
δεκαοχτώχρονην κουπέλα
δεκαοχτώ, *μαρ' Αλεξάντρω*
δεκαοχτώχρονην κοπέλα
δεκαοχτώχρονην κοπέλα
μάνα της χαροκαημένη
μάνα της, *μαρ' Αλεξάντρω*
μάνα της χαροκαημένη
μάνα της χαροκαημένη
παίρ' αράδα τα κορίτσα
παίρ' αρά-, *μαρ' Αλεξάντρω*
παίρ' αράδα τα κουρίτσα
παίρ' αράδα τα κουρίτσα
κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένις
κι άλλη αρά-, *μαρ' Αλεξάντρω*
κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένις
κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένις
ποια θα μοιάσ' την Αλεξάντρω
ποια θα μοιάσ-, *μαρ' Αλεξάντρω*
ποια θα μοιάσ' την Αλεξάντρω
ποια θα μοιάσ' την Αλεξάντρω
ν αντασίνα τσου τη μοιάζει
ν αντασί-, *μαρ' Αλεξάντρω*
ν αντασίνα τσου τη μοιάζει
ν αντασίνα τσου τη μοιάζει
στα μαλλιά κι στου κουρμάκι
στα μαλλιά, *μαρ' Αλεξάντρω*
στα μαλλιά κι στο κορμάκι
στα μαλλιά κι στο κορμάκι
κι στο έρημο το μπόι.

Τ'ς Πασκαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι η έρημ' ασθένεια
παίρει νιες παίρ' παντρεμένες
πήρι κι την Αλεξάντρω
δεκαοχτώχρονην κουπέλα
μάνα της χαροκαημένη
παίρ' αράδα τα κουρίτσα
κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένις
κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένις
ποια θα μοιάσ' την Αλεξάντρω
ν αντασίνα τσου τη μοιάζει
στα μαλλιά κι στου κουρμάκι
κι στο έρημο το μπόι.

Τον Αϊς-Γιώρ' την ημέ- τον Αϊς-Γιώρ' την ημέ-

τον Αϊς-Γιώρ’ την ημέρα κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρ’ς
τον Αϊς-Γιώρ’ την ημέρα κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρ’ς
κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης μπροστά στην Παναγιά
κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης μπροστά στην Παναγιά.
Γιώρη μ’ κάνι μετάνοιες κάνι κι το σταυρό σ’
Γιώρη μ’ κάνι μετάνοιες κάνι κι το σταυρό σ’
κι ι Γιώρης ου δεν άκ’σε δεν πιλογήθηκε
κι ι Γιώρης ου δεν ά- κι ι Γιώρης ου δεν ά-
κι ι Γιώρης ου δεν άκ’σε δεν πιλογήθηκε
κι ι Γιώρης ου δεν άκ’σε δεν πιλογήθηκε
παάιν’ παλεύ’ με τ’ς Τούρκοι κι λιανίζιτι
παάιν’ παλεύ’ με τ’ς Τού- παάιν’ παλεύ’ με τ’ς Τού-
παάιν’ παλεύ’ με τ’ς Τούρκοι κι λιανίζιτι
παάιν’ παλεύ’ με τ’ς Τούρκοι κι λιανίζιτι
Τούρκοι έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τούρκοι έχουν μαχαί- Τούρκοι έχουν μαχαί-
Τούρκοι έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τούρκοι έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τούρκοι τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον μαχαιρώ- Τούρκοι τον μαχαιρώ-
Τούρκοι τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
κι δυο καλά κορίτσα τον μοιριλογάν
κι δυο καλά κορί- και δυο καλά κορί-
κι δυο καλά κορίτσα τον μοιριλογάν
κι δυο καλά κορίτσα τον μοιριλογάν.
Γιώρη μ’ δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
Γιώρη μ’ δεν έχεις μά- Γιώρη μ’ δεν έχεις μά-
Γιώρη μ’ δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
Γιώρη μ’ δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ’ς καλή γυναίκα νά ’ρθει να σι δγει
Γιώρη μ’ δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ’ς καλή γυναίκα νά ’ρθει να σι δγει.
Γω έχω έχω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να ντη από ’ρχιτι
έχω καλή γυναίκα να ντη από ’ρχιτι
με δυο μπιδιά στα χέρια χαροδέρεται.

Τον Αϊς-Γιώρ’ την ημέρα κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρ’ς
κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης μπροστά στην Παναγιά.
Γιώρη μ’ κάνι μετάνοιες κάνι κι το σταυρό σ’
κι ι Γιώρης ου δεν άκ’σε δεν πιλογήθηκε
παάιν’ παλεύ’ με τ’ς Τούρκοι κι λιανίζιτι
Τούρκοι έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τούρκοι τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
κι δυο καλά κορίτσα τον μοιριλογάν.
Γιώρη μ’ δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ’ς καλή γυναίκα νά ’ρθει να σι δγει.

Γω έχω έχω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να ντη από 'ρχιτι
με δυο μπιδιά στα χέρια χαροδέρεται.

Κώστας το Μάη γιννήθηκι το Μάη χαρά θα κάμει
το Μάη χαρά θα κάμει
το Μάη ήρθαν τον έγραψαν και στο σουφέρ' να πάνει
και στο σουφέρ' να πάνει
αφήνει την καλούδα του τρια μερή νυφάδα
τρια μερή νυφάδα
με τα τελούδια στα μαλλιά κι μι τις κνιές στα χέρια
κι μι τις κνιές στα χέρια
Κώστας τη μάνα τ' ίλιγε τη μάνα τ' παραγγέλλει
τη μάνα τ' παραγγέλλει.
Καλά μανή μ' τη νύφη σου καλά να την τηρήσεις
καλά να την τηρήσεις
αρνί να σφάζεις το ταχύ αρνί το μεσημέρι
αρνί το μεσημέρι
κι όταν δειπνάει ι Κωσταντής καρύδι με το μέλι
καρύδι με το μέλι.
Και κείνη η σκύλα πεθερά Οβρέισσα αντραδέρφη
Οβρέισσα αντραδέρφη
από το χέρ' την έπιανε κι στο μπιλμπέρ' την πάει
κι στο μπιλμπέρ' την πάει.
Κόψε μπιλμπέρ' ξανθά μαλλιά και ν αργυρά ζουλούφια
και ν αργυρά ζουλούφια.
Μπιλμπέρης δεν τα γκιίντ'ζι δεν γκιίντ'ζι να τα κόψει
δεν γκιίντ'ζι να τα κόψει
τσαρούχια κι την πόδεσε κι στο βουνό τη στέλνει
κι στο βουνό τη στέλνει
της δίνει πέντι πρόβατα κι δέκα κατσικάκια
κι δέκα κατσικάκια.
Ως δεν τα κάνεις εκατό στον κάμπο μην κατ'βαίνεις
στον κάμπο μην κατ'βαίνεις.
Αρνί στ' αρνίτσι γένουνταν κι οι μάνες διπλαρίζουν
κι οι μάνες διπλαρίζουν
στο μήνα γίν'καν εκατό στον χρόνο γίν'καν χίλια
στον χρόνο γίν'καν χίλια
κι ι Κωσταντής απέρασε στέκει και τη ρωτάει
στέκει και τη ρωτάει.
Ποιανού είναι αυτά τα πρόβατα ποιανού είναι αυτά τα γίδια
ποιανού είναι αυτά τα γίδια.
Του Κωσταντή τα πρόβατα του Κωσταντή τα γίδια
του Κωσταντή τα γίδια.
Από το χέρ' την έπαιρνε στη μάνα του την πάει
στη μάνα του την πάει.
Μάνα μου πού είναι η νύφη σου πού είναι κι η καλή μου
πού είναι κι η καλή μου.
Κει στο βουνό την έστελνα τα πρόβατα να βόσκει

τα πρόβατα να βόσκει.
Από το χέρ' την έπαιρνε και στ' άλογα τη βάζει
και στ' άλογα τη βάζει.
Τι είναι αυτό παιδάκι μου τι είναι αυτό που κάνεις
τι είναι αυτό που κάνεις.
Και στ' άλογα την κρέμασε κομμάτια και την κάνει
κομμάτια και την κάνει.

Κώστας το Μάη γιννήθηκι το Μάη χαρά θα κάμει
το Μάη ήρθαν τον έγραψαν και στο σουφέρ' να πάνει
αφήνει την καλούδα του τρια μερή νυφάδα
με τα τελούδια στα μαλλιά κι μι τις κνιές στα χέρια.
Κώστας τη μάνα τ' ίλιγε τη μάνα τ' παραγγέλλει.
Καλά μανή μ' τη νύφη σου καλά να την τηρήσεις
αρνί να σφάζεις το ταχύ αρνί το μεσημέρι
κι όταν δειπνάει ι Κωσταντής καρύδι με το μέλι.
Και κείνη η σκύλα πεθερά Οβρέισσα αντραδέρφη
από το χέρ' την έπιανε κι στο μπιλμπέρ' την πάει.
Κόψε μπιλμπέρ' ξανθά μαλλιά και ν αργυρά ζουλούφια.
Μπιλμπέρης δεν τα γκιίντ'ζι δεν γκιίντ'ζι να τα κόψει
τσαρούχια κι την πόδεσε κι στο βουνό τη στέλνει
της δίνει πέντι πρόβατα κι δέκα κατσικάκια.
Ως δεν τα κάνεις εκατό στον κάμπο μην κατ'βαίνεις.
Αρνί στ' αρνίτσι γένουνταν κι οι μάνες διπλαρίζουν
στο μήνα γίν'καν εκατό στον χρόνο γίν'καν χίλια
κι ι Κωσταντής απέρασε στέκει και τη ρωτάει.
Ποιανού είναι αυτά τα πρόβατα ποιανού είναι αυτά τα γίδια.
Του Κωσταντή τα πρόβατα του Κωσταντή τα γίδια.
Από το χέρ' την έπαιρνε στη μάνα του την πάει
Μάνα μου πού είναι η νύφη σου πού είναι κι η καλή μου.
Κει στο βουνό την έστελνα τα πρόβατα να βόσκει.
Από το χέρ' την έπαιρνε και στ' άλογα τη βάζει.
Τι είναι αυτό παιδάκι μου τι είναι αυτό που κάνεις.
Και στ' άλογα την κρέμασε κομμάτια και την κάνει.

Για διες αυτό για διες αυτό
για διες αυτόν το σταυραετό
για διες αυτόν το σταυραετό
σίντα πιτάει πώς κυνηγάει
σίντα πιτάει σίντα πιτάει
σίντα πιτάει πώς κυνηγάει
σίντα πιτάει πώς κυνηγάει
σκιούφτει φιλάει τα νυχούδια του
σκιούφτει φιλάει σκιούφτει φιλάει
σκιούφτει φιλάει τα νυχούδια του
σκιούφτει φιλάει τα νυχούδια του.
Νυχούδια μ' κι φτιρούδια μου

νυχούδια μ' κι νυχούδια μου
νυχούδια μ' κι φτιρούδια μου
νυχούδια μ' κι φτιρούδια μου
θέλω σας στείλω στο βουνό
θέλω σας στεί- θέλω σας στεί-
θέλω σας στείλω στο βουνό
θέλω σας στείλω στο βουνό
να κράξιτι την πέρδικα
να κράξιτι να κράξιτι
να κράξιτι την πέρδικα
να κράξιτι την πέρδικα
την πέρδικα την πλουμιστή
την πέρδικα την πέρδικα
την πέρδικα την πλουμιστή
την πέρδικα την πλουμιστή
την έχ' η μάνα τ'ς μαναχή
την έχ' η μά- την εχ' η μά-
την έχ' η μάνα τ'ς μαναχή
την έχ' η μάνα τ'ς μαναχή
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
στα ρόιδα στα στα ρόιδα στα
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
κι στον αρύ βασιλικό
κι στον αρύ και στον αρύ
κι στον αρύ βασιλικό
κι στον αρύ βασιλικό…
βασιλικός θέλει πότισμα
βασιλικός βασιλικός
βασιλικός θέλει πότισμα
βασιλικός θέλει πότισμα
θέλει και κορφολόγισμα.

Για διες αυτόν το σταυραετό
σίντα πιτάει πώς κυνηγάει
σκιούφτει φιλάει τα νυχούδια του.
Νυχούδια μ' κι φτιρούδια μου
θέλω σας στείλω στο βουνό
να κράξιτι την πέρδικα
την πέρδικα την πλουμιστή
την έχ' η μάνα τ'ς μαναχή
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
κι στον αρύ βασιλικό
βασιλικός θέλει πότισμα
θέλει και κορφολόγισμα.

Μες στη μέ-, *βρε ’μάν αμάν*
μες στη μέση ν τη θάλασσα
μες στη μέση ν τη θάλασσα
ήταν ένα κυπαρίσσι
ήταν έ-, *βρε ’μάν αμάν*
ήταν ένα κυπαρίσσι
ήταν ένα κυπαρίσσι
κι στη ρίζα κρύα βρύση
κι στη ρί-, *βρε ’μάν αμάν*
κι στη ρίζα κρύα βρύση
κι στη ρίζα κρύα βρύση
πάνου οι έμορφες να πλύνουν
πάνου οι έ-, *βρε ’μάν αμάν*
πάνου οι έμορφες να πλύνουν
πάνου οι έμορφες να πλύνουν
τα κορίτσια να λευκάνουν
τα κορί-, *βρε ’μάν αμάν*
τα κορίτσια να λευκάνουν
τα κορίτσια να λευκάνουν
πάει κι ένα φτωχόν κοράσιο
πάει κι ένα, *βρε ’μάν αμάν*
πάει κι ένα φτωχόν κοράσιο
πάει κι ένα φτωχόν κοράσιο
έλαμψι γιαλός και βρύση
έλαμψι, *βρε ’μάν αμάν*
έλαμψι γιαλός και βρύση
έλαμψι γιαλός και βρύση
έλαμψι και το κοράσιο
έλαμψι, *βρε ’μάν αμάν*
έλαμψι και το κοράσιο
έλαμψι και το κοράσιο.
΄Ει μαρή καλό κοράσιο
έι μαρή, *βρε ’μάν αμάν*
έι μαρή καλό κοράσιο
έι μαρή καλό κοράσιο
πού τά ’βρες αυτά ν τα νιάτα
πού τά ’βρες, *βρε ’μάν αμάν*
πού τά ’βρες αυτά ν τα νιάτα
πού τά ’βρες αυτά ν τα νιάτα
αυτά τα νιάτα τ’ς εμορφάδες.

Μες στη μέση ν τη θάλασσα
ήταν ένα κυπαρίσσι
κι στη ρίζα κρύα βρύση
πάνου οι έμορφες να πλύνουν
τα κορίτσια να λευκάνουν

πάει κι ένα φτωχόν κοράσιο
έλαμψι γιαλός και βρύση
έλαμψι και το κοράσιο.
΄Ει μαρή καλό κοράσιο
πού τά ’βρες αυτά ν τα νιάτα
αυτά τα νιάτα τ’ς εμορφάδες.

Στο βαρύν στο βαρύν τον πόλιμο
και στο τζέ- και στο τζένκι το πολύ
και στο τζέ- και στο τζένκι το πολύ
μαζεύτ’καν τα μαζεύτ’καν τ’ Αρβαν’τόπουλα
μαζεύτ’καν τα μαζεύτ’καν τ’ Αρβαν’τόπουλα
τα γραμμα- τα γραμματικόπουλα
τα γραμμα- τα γραμματικόπουλα
παίζοντας παίζοντας και ρίχνοντας
παίζοντας παίζοντας και ρίχνοντας
κόπ’καν τ’ς Ρά- κόπ’καν τ’ς Ράντως τα κουμπιά
κόπ’καν τ’ς Ρά- κόπ’καν τ’ς Ράντως τα κουμπιά
και τα θυ- και τα θυληκώματα τ’ς
και τα θυ- και τα θυληκώματα τ’ς
φάν’κι τ’ς Ρά- φάν’κι τ’ς Ράντως τ’ αστηθάκι
φάν’κι τ’ς Ρά- φάν’κι τ’ς Ράντως τ’ αστηθάκι
ένας το λέει ένας το λέει μάλαμα
ένας το λέει ένας το λέει μάλαμα
γιάλλος το λέει γιάλλος το λέει καθάριο ασήμ’
γιάλλος το λέει γιάλλος το λέει καθάριο ασήμ’
κανένας δε κανένας δεν τ’ απείκτσε
κανένας δε κανένας δεν τ’ απείκτσε
ένα μικρό ένα μικρό Αρβαν’τόπουλο
ένα μικρό ένα μικρό Αρβαν’τόπουλο
μικρό και δια- μικρό και διαβολιάρικο
μικρό και δια- μικρό και διαβολιάρικο
κείνο κει κείνο κει τ’ απείκτσε
κείνο κει κείνο κει τ’ απείκτσε
πάει στον μπέη πάει στο μπέη κι ίλιγι
πάει στον μπέη πάει στο μπέη κι ίλιγι.
Μπέη μ’ δεν εί- μπέη μ’ δεν είνι μάλαμα
μπέη μ’ δεν εί- μπέη μ’ δεν είνι μάλαμα
δεν είνι κι δεν είνι κι καθάριο ασήμ’
δεν είνι κι δεν είνι κι καθάριο ασήμ’
μόν’ είνι τ’ς Ρά- μόν’ είνι τ’ς Ράντως τ’ αστηθάκι.

Στο βαρύν τον πόλιμο
και στο τζένκι το πολύ
μαζεύτ’καν τ’ Αρβαν’τόπουλα
τα γραμματικόπουλα
παίζοντας και ρίχνοντας

κόπ'καν τ'ς Ράντως τα κουμπιά
και τα θυληκώματα τ'ς
φάν'κι τ'ς Ράντως τ' αστηθάκι
ένας το λέει μάλαμα
γιάλλος το λέει καθάριο ασήμ'
κανένας δεν τ' απείκτσε
ένα μικρό Αρβαν'τόπουλο
μικρό και διαβολιάρικο
κείνο κει τ' απείκτσε
πάει στο μπέη κι ίλιγι
Μπέη μ' δεν είνι μάλαμα
δεν είνι κι καθάριο ασήμ'
μόν' είνι τ'ς Ράντως τ' αστηθάκι.

Τι κακός χειμώνας είναι
όλο για τ' ιμένα κάνει
όλο για τ' ιμένα κάνει
πόχου τα παιδιά μ' στα ξένα
πόχου τα παιδιά μ' στα ξένα
λερουμένα σκουριασμένα
λερουμένα σκουριασμένα
ποιον να στείλω να τα φέρει
ποιον να στείλω να τα φέρει
στέλνω το 'να στέλνω τ' άλλο
στέλνω το 'να στέλνω τ' άλλο
στέλνω το χελιδονάκι
στέλνω το χελιδονάκι
που είνι γρήγορο πουλάκι
που είνι γρήγορο πουλάκι
που πιρνάει τα ριματάκια
που πιρνάει τα ριματάκια
κι τσακίζ' τα κλιματάκια
κι τσακίζ' τα κλιματάκια
να τα να τα που τα φέρει
να τα να τα που τα φέρει
τα σπαθιά τ'ς ξεγυμνωμένα
τα σπαθιά τ'ς ξεγυμνωμένα
πάρτι ρίξτι παλικάρια
πάρτι ρίξτι παλικάρια
να βαρέσιτε τον κλέφτη
να βαρέσιτε τον κλέφτη
που σουιντίζει τα καράβια
που σουιντίζει τα καράβια
κι σκουτών' τα παλικάρια.

Τι κακός χειμώνας είναι
όλο για τ' ιμένα κάνει
πόχου τα παιδιά μ' στα ξένα

λερουμένα σκουριασμένα
ποιον να στείλω να τα φέρει
στέλνω το 'να στέλνω τ' άλλο
στέλνω το χελιδονάκι
που είνι γρήγορο πουλάκι
που πιρνάει τα ριματάκια
κι τσακίζ' τα κληματάκια
να τα να τα που τα φέρει
τα σπαθιά τ'ς ξεγυμνωμένα
πάρτι ρίξτι παλικάρια
να βαρέσιτε τον κλέφτη
που σουιντίζει τα καράβια
κι σκουτών' τα παλικάρια.
Γκαμήλα είναι απ' τα νησιά
είναι και πολύ νηστ'κιά.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε
πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού
χίλια χρόνια να ζήσει.
Ν από πάν', *ντιλμπέρη μ' ιμάν*
ν από πάν' 'πό τη Βλαχιά
ν από πάν' 'πό τη Βλαχιά
κατιβαίνει ένας πασάς
κατιβαίν', *ντιλμπέρη μ' ιμάν*
κατιβαίν' ένας πασάς
κατιβαίν' ένας πασάς
σέρν' χαρτιά στον κόρφο του
σέρν' χαρτιά, *ντιλμπέρη μ' ιμάν*
σέρν' χαρτιά στον κόρφο του
σέρν' χαρτιά στον κόρφο του
το καλαμάρ' στην τσέπη του
το καλαμάρ'-, *ντιλμπέρη μ' ιμάν*
το καλαμάρ' στην τσέπη του
το καλαμάρ' στην τσέπη του
τα χαρτιά λαλούν και λεν
τα χαρτιά, *ντιλμπέρη μ' ιμάν*
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
τα χαρτιά λαλούν και λεν
σούκτι νιες να πέσιτι
σούκτι νιες, *ντιλμπέρη μ' ιμάν*
σούκτι νιες να πέσιτι
σούκτι νιες να πέσιτι
και γριές να γνέσιτι
και γριές, *ντιλμπέρη μ' ιμάν*
και γριές να γνέσιτι
και γριές να γνέσιτι
τ' άκουσι και μια γριά
τ' άκουσι, *ντιλμπέρη μ' ιμάν*
τ' άκουσι και μια γριά

τ’ άκουσι και μια γριά
γύριψι να παντρευτεί
γύριψι, *ντιλμπέρη μ’ ιμάν*
γύριψι να παντρευτεί
γύριψι να παντρευτεί
βάζει δόντια από κρανιά
βάζει δό-, *ντιλμπέρη μ’ ιμάν*
βάζει δόντια από κρανιά
βάζει δόντια από κρανιά
κι αλογονιουρά μαλλιά.

Ν από πάν’ ’πό τη Βλαχιά
κατιβαίνει ένας πασάς
σέρν’ χαρτιά στον κόρφο του
το καλαμάρ’ στην τσέπη του
τα χαρτιά λαλούν και λεν
σούκτι νιες να πέσιτι
και γριές να γνέσιτι
τ’ άκουσι και μια γριά
γύριψι να παντρευτεί
βάζει δόντια από κρανιά
κι αλογονιουρά μαλλιά.

Κορίτσα να κορίτσα να
κορίτσα να χορέψουμι
κορίτσα να χορέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
κι τραχανά κι τραχανά
κι τραχανά να κλέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
τσ’ από τον μαγειρέψουμι
τσ’ από τον μα- τσ’ από τον μα-
τσ’ από τον μαγειρέψουμι
τσ’ από τον μαγειρέψουμι
στου κεχαγιά μας τον οντά
στου κεχαγιά στου κεχαγιά
στου κεχαγιά μας τον οντά
στου κεχαγιά μας τον οντά
πόχει τα χλιάρια στον ντορβά
πόχει τα χλιά- πο ’χει τα χλιά-
πόχει τα χλιάρια στον ντροβά
πόχει τα χλιάρια στον ντροβά
και τα σουμούνια στη γριντιά.

Κορίτσα να χορέψουμι

κι τραχανά να κλέψουμι
τσ' από τον μαγειρέψουμι
στου κεχαγιά μας τον οντά
πόχει τα χλιάρια στον ντροβά
και τα σουμούνια στη γριντιά.

'Πόψε παπά- 'πόψε παπά-
'πόψε παπάδες δέρνονται
'πόψε παπάδες δέρνονται
και τι κακό και δέρνονται
και τι κακό και τι κακό
και τι κακό και δέρνονται
και τι κακό και δέρνονται
τα γράμματα δεν έσωσαν
τα γράμματα τα γράμματα
τα γράμματα δεν έσωσαν
τα γράμματα δεν έσωσαν.
'Πόψε νταήδες δέρνουντουν
'πόψε νταή- 'πόψε νταή-
'πόψε νταήδες δέρνουντουν
'πόψε νταήδες δέρνουντουν
τα πράματα δεν πότισαν
τα πράματα τα πράματα
τα πράματα δεν πότισαν
τα πράματα δεν πότισαν.
'Πόψε γυναίκες δέρνουντουν
'πόψε γυναί- 'πόψε γυναί-
'πόψε γυναίκες δέρνουντουν
'πόψε γυναίκες δέρνουντουν
τις πίτες δεν τις έπλασαν
τις πίτες δε τις πίτες δε
τις πίτες δεν τις έπλασαν.

'Πόψε παπάδες δέρνονται
και τι κακό και δέρνονται
τα γράμματα δεν έσωσαν.
'Πόψε νταήδες δέρνουντουν
τα πράματα δεν πότισαν.
'Πόψε γυναίκες δέρνουντουν
τις πίτες δεν τις έπλασαν.

Οι καημέν', *σαβντίμ σενιό*
οι καημένοι οι τσομπαναίοι
οι καημένοι οι τσομπαναίοι
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
μέρα νύ-, *σαβντίμ σενιό*

μέρα νύχτα στο μπαΐ́ρι
μέρα νύχτα στο μπαΐ́ρι
πώς την τρων αυτήν την πάχν'
πώς την τρων, *σαβντίμ σενιό*
πώς την τρων αυτήν την πάχν'
πώς την τρων αυτήν την πάχν'
'φτήν την πάχν' 'φτά τα χιόνια
'φτήν την πά-, *σαβντίμ σενιώ*
'φτήν την πάχν' 'φτά τα χιόνια
'φτήν την πάχν' 'φτά τα χιόνια
κι το βράδυ μέσα στο ρ'μάνι
κι το βρά-, *σαβντίμ σενιό*
κι το βράδυ μέσα στο ρ'μάνι
κι το βράδυ μέσα στο ρ'μάνι
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
έχασαν, *σαβντίμ σενιό*
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
γύρισαν να τα γυρέψουν
γύρισαν, *σαβντίμ σενιό*
γύρισαν να τα γυρέψουν
γύρισαν να τα γυρέψουν
βρίσκουν μια ελιά στη στράτα
βρίσκουν μια, *σαβντίμ σενιό*
βρίσκουν μια ελιά στη στράτα
βρίσκουν μια ελιά στη στράτα
την πατούν και βγάζει λάδι
την πατούν, *σαβντίμ σενιό*
την πατούν και βγάζει λάδι
την πατούν και βγάζει λάδι
παίρ' αλείφουν την πιρτσιά τους.

Οι καημέν'οι τσομπαναίοι
μέρα νύχτα στο μπαΐ́ρι
πώς την τρων αυτήν την πάχν'
'φτήν την πάχν' 'φτά τα χιόνια
κι το βράδυ μέσα στο ρ'μάνι
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
γύρισαν να τα γυρέψουν
βρίσκουν μια ελιά στη στράτα
την πατούν και βγάζει λάδι
παίρ' αλείφουν την πιρτσιά τους.

΄Ει μαρή Θοδώρα
κι Θοδωροπούλα
και Θοδωροπούλα
θυμάσαι όντα σε πήραν

θυμάσαι όντα σι πήραν
τι καιρό σε πήραν
τι καιρό σι πήραν
όντα περνούσαν Τούρκοι
όντα περνούσαν Τούρκοι
Τούρκοι και Οβρέοι
Τούρκοι και Οβρέοι
σκλάβωσαν τη σκλάβα
σκλάβωσαν τη σκλάβα
σκλάβωσαν κι εμένα
σκλάβωσαν κι εμένα
μένα τον καημένον
μένα τον καημένον
ντάι μένα την κοπέλα
ντάι μένα την κοπέλα
δε τη δίνω σένα
δεν τη δίνω σένα
θα τη δώσω πέρα
θα τη δώσω πέρα
πέρα στο Ντερβένι
πέρα στο Ντερβένι
και στο Ντερβενοχώρι
και στο Ντερβενοχώρι
να μάθει πώς χορεύουν
να μάθει πώς χορεύουν
και πώς τον καγκελεύουν
και πώς τον καγκελεύουν
αρύν αρύν τον σέρνουν
αρύν αρύν τον σέρνουν
κι αρύν τον καγκελεύουν
κι αρύν τον καγκελεύουν
χορεύουν τα Βουργαράκια
χορεύουν τα Βουργαράκια
με κόκκινα σκουφάκια
χορεύουν και οι Βουργαρούδες
με τ’ς κόκκινες σκουφούδες.

΄Ει μαρή Θοδώρα
κι Θοδωροπούλα
θυμάσαι όντα σι πήραν
τι καιρό σε πήραν
όντα περνούσαν Τούρκοι
Τούρκοι και Οβρέοι
σκλάβωσαν τη σκλάβα
σκλάβωσαν κι εμένα
ντάι μένα την κοπέλα
δε τη δίνω σένα

θα τη δώσω πέρα
πέρα στο Ντερβένι
και στο Ντερβενοχώρι
να μάθει πώς χορεύουν
και πώς τον καγκελεύουν
αρίν αρίν τον σέρνουν
κι αρίν τον καγκελεύουν
χορεύουν τα Βουργαράκια
με κόκκινα σκουφάκια
χορεύουν και οι Βουργαρούδες
με τ'ς κόκκινες σκουφούδες.

Εδώ ξένος κι εκεί ξένος πούθε κι αν πάνω ξένος
να πάνω κάτ' στα κάτεργα
να πάνω κάτ' στα κάτεργα κάτω στο Πιτροχώρι
να κάνω μήνες δώδικα
να κάνω μήνες δώδικα και χρόνια δεκαπίντι
να έρθει χρόνος κι Αϊς-Γιώργ'ς
να έρθει χρόνος κι Αϊς-Γιώργ'ς πρώτη γιορτή του χρόνου
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες ν' αλλάξουν παντριμένες
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
και στο στασίδ' που ίστεκε ν
τηράει δεξιά τηράει ζερβιά τηράει κι ανατολή της
βλέπει τον τόπο τ' αδειανό
βλέπει τον τόπο τ' αδειανό και το στασίδι τ' μαύρο.
Αχ δεν είδιετε δεν άκ'σετε
δεν είδιετε δεν άκ'σετε το γιο μου τον χαμένον.
Αλήθεια μεις τον είδιαμε
αλήθεια μεις τον είδιαμε αλήθεια τον ακούμι
μαύρα μπουλιά τον έτρωγαν
μαύρα μπουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τροϋρνούσαν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τροϋρνάει
στο κεφαλάκι τ' κάθονταν
στο κεφαλάκι τ' κάθονταν κάθιτι γράφ' κι λέει.
Ν' άιντε πουλιά μ' στα μέρια σας
ν' άιντε πουλιά μ' στα μέρια σας χιλιδόνια στ'ς φωλιές σας
καλόν υγειά σας φίλοι μου.

Εδώ ξένος κι εκεί ξένος πούθε κι αν πάνω ξένος
να πάνω κάτ' στα κάτεργα κάτω στο Πιτροχώρι
να κάνω μήνες δώδικα και χρόνια δεκαπίντι
να έρθει χρόνος κι Αϊς-Γιώργ'ς πρώτη γιορτή του χρόνου
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες ν' αλλάξουν παντριμένες
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
τηράει δεξιά τηράει ζερβιά τηράει κι ανατολή της

βλέπει τον τόπο τ' αδειανό και το στασίδι τ' μαύρο.
Δεν είδιετε δεν άκ'σετε το γιο μου τον χαμένον.
Αλήθεια μεις τον είδιαμε αλήθεια τον ακούμι
μαύρα μπουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τροϋρνούσαν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τροϋρνάει
στο κεφαλάκι τ' κάθονταν κάθιτι γράφ' κι λέει.
Ν' άιντε πουλιά μ' στα μέρια σας χιλιδόνια στ'ς φωλιές σας
καλόν υγειά σας φίλοι μου.

Του παπά του παπά τα παραθύρια
του παπά τα παραθύρια
κάθοντι δυο μαύρα φρύδια
κάθοντι κάθοντι δυο μαύρα φρύδια
κάθοντι δυο μαύρα φρύδια
κι αγναντεύουν τα γαλόια
κι αγναντέ- κι αγναντεύουν τα γαλόια
κι αγναντεύουν τα γαλόια
πο' 'ρχοντι 'πό το Μεσίρι
πο' 'ρχοντι 'πό 'ρχοντι 'πό το Μεσίρι
πό' 'ρχοντι 'πό το Μεσίρι
φορτωμένα στο φκιασίδι
φορτωμέ- φορτωμένα στο φκιασίδι
φορτωμένα στο φκιασίδι
στ' όμορφο το κοκκινάδι
στ' όμορφο στ' όμορφο το κοκκινάδι
στ' όμορφο το κοκκινάδι
που το βάζουν όλ' οι πασάδες
που το βά- που το βάζουν όλ' πασάδες
που το βάζουν όλ' πασάδες
όλ' πασάδες κι όλ' οι αγάδες.

Του του παπά τα παραθύρια
κι αγναντεύουν τα γαλόια
πο' 'ρχοντι 'πό το Μεσίρι
φορτωμένα στο φκιασίδι
στ' όμορφο το κοκκινάδι
που το βάζουν όλ' οι πασάδες
όλ' πασάδες κι όλ' οι αγάδες.

Με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν με γέλασαν και μου είπανε
με γέλασαν και μου είπανε 'πό θέρμη θα πεθάνω
με γέλασαν και μου είπανε 'πό θέρμη θα πεθάνω
μου φτιάσαν το μου φτιάσαν το σπιτάκι μου
μου φτιάσαν το σπιτάκι μου ψηλότερο από όλα
μου φτιάσαν το σπιτάκι μου ψηλότερο από όλα
μι εφτά μι οχτώ μι εφτά μι οχτώ μπατώματα

μι εφτά μι οχτώ μπατώματα εξήντα παραθύρια
μι εφτά μι οχτώ μπατώματα εξήντα παραθύρια
στο παραθύρ' στο παραθύρι κάθομαι
στο παραθύρι κάθομαι τους κάμπους αγναντεύω
στο παραθύρι κάθομαι τους κάμπους αγναντεύω
βλέπω τους κά- βλέπω τους κάμπους πράσινοι
βλέπω τους κάμπους πράσινοι και τα βουνά γαλάζια
βλέπω τους κάμπους πράσινοι και τα βουνά γαλάζια
βλέπω το Χά- βλέπω το Χάρο πόρχεται
βλέπω το Χάρο πόρχεται καβάλα τ' άλογό του
βλέπω το Χάρο πόρχεται καβάλα τ' άλογό του
μαύρος ήταν μαύρος ήταν μαύρα φορεί
μαύρος ήταν μαύρα φορεί μαύρο και το σπαθί του.

Με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν και μου είπανε 'πό θέρμη θα πεθάνω
μου φτιάσαν το σπιτάκι μου ψηλότερο από όλα
μι εφτά μι οχτώ μπατώματα εξήντα παραθύρια
στο παραθύρι κάθομαι τους κάμπους αγναντεύω
βλέπω τους κά- βλέπω τους κάμπους πράσινοι
βλέπω τους κάμπους πράσινοι και τα βουνά γαλάζια
βλέπω το Χάρο πόρχεται καβάλα τ' άλογό του
μαύρος ήταν μαύρα φορεί μαύρο και το σπαθί του.

Παίρω το δρόμο το δρομί κι ένα στενό σοκάκι
νερ, κι το σοκάκι μ' έβγαλι
νερ, κι το σοκάκι μ' έβγαλι τ's αγάπης μου τις πόρτες
νερ, βρίσκου τις πόρτες σφαλιστές
βρίσκου τις πόρτες σφαλιστές τα παραθύρια φέγγουν.
Αχ, κοιμάσ' αγάπη μ' ξύπνησι
κοιμάσ' αγάπη μ' ξύπνησι κι αν δεν κοιμάσι σήκω
αχ, αν είσι μόν' και μοναχή
κι αν είσι μόν' και μοναχή να έρθω έτσ' πως είμι
νερ, θ αν είσι με τη μάνα σου
θ αν είσι με τη μάνα σου ν' αλλάξω και να έρθω.
Αχ, θ αν είσ' η αγάπη μ' πέρασι
θ αν είσ' η αγάπη μ' πέρασι θ αν είσι ξένους φύγι.
Αχ, καλόν υγεία σας φίλοι μου.

Παίρω το δρόμο το δρομί κι ένα στενό σοκάκι
κι το σοκάκι μ' έβγαλι τ's αγάπης μου τις πόρτες
βρίσκου τις πόρτες σφαλιστές τα παραθύρια φέγγουν.
Κοιμάσ' αγάπη μ' ξύπνησι κι αν δεν κοιμάσι σήκω
κι αν είσι μόν' και μοναχή να έρθω έτσ' πως είμι
θ αν είσι με τη μάνα σου ν' αλλάξω και να έρθω.

Θ αν είσ' η αγάπη μ' πέρασι θ αν είσι ξένους φύγι.
Καλόν υγεία σας φίλοι μου.

Μια Πασχαλιά, *πουλάκι μου*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
μια Πασχαλιά, *πουλάκι μου*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
και μια ασημένια μέρα, *πουλάκι μου*
και μια ασημένια μέρα, *ν Αλέξαντρι*
και μια ασημένια μέρα, *πουλάκι μου*
και μια ασημένια μέρα, *ν Αλέξαντρι*
μάνα ν υγιό, *πουλάκι μου*
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζε
μάνα ν υγιό, *πουλάκι μου*
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζε
Σάββατο ν όλη μέρα, *πουλάκι μου*
Σάββατο ν όλη μέρα, *ν Αλέξαντρι*
Σάββατο ν όλη μέρα, *πουλάκι μου*
Σάββατο ν όλη μέρα, *ν Αλέξαντρι*
την Κυριακή, *πουλάκι μου*
την Κυριακίτσα το πρωί
την Κυριακή, *πουλάκι μου*
την Κυριακίτσα το πρωί
θα πα να μεταλάβει ν, *πουλάκι μου*
θα πα να μεταλάβει, *ν Αλέξαντρι*
θα πα να μεταλάβει ν, *πουλάκι μου*
θα πα να μεταλάβει, *ν Αλέξαντρι*
μπροστά πααίν', *πουλάκι μου*
μπροστά πααίν' η μάνα του
μπροστά πααίν', *πουλάκι μου*
μπροστά πααίν' η μάνα του
κατόπιν αδερφή του, *πουλάκι μου*
κατόπιν αδερφή του, *ν Αλέξαντρι*
κατόπιν αδερφή του, *πουλάκι μου*
κατόπιν αδερφή του, *ν Αλέξαντρι*
στη μέσ' πααίν', *πουλάκι μου*
στη μέσ' πααίν' Αλέξανδρος
στη μέσ' πααίν', *πουλάκι μου*
στη μέσ' πααίνει Αλέξαντρος
σα φύλλο μαραμένος, *πουλάκι μου*
σα φύλλο μαραμένος, *Αλέξαντρι*
σα φύλλο μαραμένος, *πουλάκι μου*
σα φύλλο μαραμένος, *ν Αλέξαντρι*
σα φύλλο σαν, *πουλάκι μου*
σα φύλλο σαν τριαντάφυλλο
σα φύλλο σαν, *πουλάκι μου*
σα φύλλο σαν τριαντάφυλλο
σαν κίτρινο λουλούδι, *πουλάκι μου*

σαν κίτρινο λουλούδι, *ν Αλέξαντρι*
σαν κίτρινο λουλούδι, *πουλάκι μου*
σαν κίτρινο λουλούδι, *ν Αλέξαντρε*
για πάν' σιμά, *πουλάκι μου*
για πάν' σιμά για πάν' κοντά
για πάν' σιμά, *πουλάκι μου*
για πάν' σιμά για πάν' κοντά
κοντά στην εκκλησία, *πουλάκι μου*
κοντά στην εκκλησία, *ν Αλέξαντρι*
κοντά στην εκκλησία, *πουλάκι μου*
κοντά στην εκκλησία, *ν Αλέξαντρι*
και σαν τους εί-, *πουλάκι μου*
και σαν τους είδε η εκκλησιά
και σαν τους εί-, *πουλάκι μου*
και σαν τους είδε η εκκλησιά
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξαντρι*
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξαντρι*
τότ' η μάνα, *πουλάκι μου*
τότ' η μάνα τον ρώτησε
τότ' η μάνα, *πουλάκι μου*
τότ' η μάνα τον ρώτησε
και τον καλοξετάει, *πουλάκι μου*
και τον καλοξετάει, *ν Αλέξαντρι*
και τον καλοξετάει, *πουλάκι μου*
και τον καλοξετάει, *ν Αλέξαντρι.*
Τι κρίμα έχ'ς, *πουλάκι μου*
τι κρίμα έχ'ς, *Αλέξαντρι*
τι κρίμα έχ'ς, *πουλάκι μου*
τι κρίμα έχ'ς, *Αλέξαντρι*
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είσι κριματισμένος, *ν Αλέξαντρι*
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είσι κριματισμένος, *ν Αλέξαντρι.*
Είπα μάνε μ', *πουλάκι μου*
είπα μάνε μ' να μη στο πω
είπα μάνε μ', *πουλάκι μου*
είπα μάνε μ' να μη στο πω
να μη στ' ομολογήσω, *πουλάκι μου*
να μη στ' ομολογήσω, *ν Αλέξαντρι*
να μη στ' ομολογήσω, *πουλάκι μου*
να μη στ' ομολογήσω, *ν Αλέξαντρι*
ιννιά παπά-, *πουλάκι μου*
ιννιά παπάδες σκότωσα
ιννιά παπά-, *πουλάκι μου*
ιννιά παπάδες σκότωσα
κι δέκα καλογέροι, *πουλάκι μου*

κι δέκα καλογέροι, *ν Αλέξαντρι*
κι δέκα καλογέροι, *πουλάκι μου*
κι δέκα καλογέροι, *ν Αλέξαντρι.*

Μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή και μια ασημένια μέρα
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζε Σάββατο ν όλη μέρα
την Κυριακίτσα το πρωί θα πα να μεταλάβει
μπροστά πααίν' η μάνα του κατόπιν αδερφή του
στη μέσ' πααίν' Αλέξανδρος σα φύλλο μαραμένος
σα φύλλο σαν τριαντάφυλλο σαν κίτρινο λουλούδι
για πάν' σιμά για πάν' κοντά κοντά στην εκκλησία
και σαν τους είδε η εκκλησιά ρίχνει τα κεραμίδια
τότ' η μάνα τον ρώτησε και τον καλοξετάει.
Τι κρίμα έχ'ς κι είσι κριματισμένος.
Είπα μάνε μ' να μη στο πω να μη στ' ομολογήσω
ιννιά παπάδες σκότωσα κι δέκα καλογέροι.

Μαλαματέ-, *βρε*, μαλαματέ-
μαλαματένιος ασήμαντρος
μαλαματέ-, *μικρή μ'*, μαλαματέ-
μαλαματένιος ασήμαντρος
μαλαματένιος ασήμαντρος
όντα 'κανε και βρόντηξε
μαλαματένιος ασήμαντρος
όντα έκανε-νε και βρόντηξε
όντα έκανε, *μικρή μ'*, όντα έκανε
όντα έκανε-νε και βρόντηξε
όντα έκανε, *μικρή μ'*, όντα έκανε
όντα έκανε-νε και βρόντηξε
όντα έκανε-νε και βρόντηξε
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
όντα έκανε-νε και βρόντηξε
όλο τον κόσμο τον σύμμασε
όλον τον κό-, *μικρή μ'*, όλον τον κό-
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
όλον τον κό-, *μικρή μ'*, όλον τον κό-
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
τη Δάφνη δε, *μικρή μ'*, τη Δάφνη δε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
τη Δάφνη δε, *μικρή μ'*, τη Δάφνη δε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε

την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
την έχ' η μά-, *μικρή μ'*, την έχ' η μά-
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
την έχ' η μά-, *μικρή μ'*, την έχει η μά-
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
στα ρόιδα στα, *μικρή μ'*, στα ρόιδα στα
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
στα ρόιδα στα, *μικρή μ'*, στα ρόιδα στα
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
και στον αρύ-νι βασιλικό
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
και στον αρύ-νι βασιλικό.
Μαλαματένιος ασήμαντρος
όντα έκανε και βρόντηξε
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
την έχ' η μάνα τ'ς μαναχή
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
και στον αρύ βασιλικό.

Αμπέλι ν α-, *λεβέντη μ' ιμάν*
αμπέλι ν απού δούλευα
αμπέλι ν α-, *λεβέντη μ' ιμάν*
αμπέλι ν απού δούλευα
ν αμπέλι ν απού δούλευα
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
αμπέλι ν απού δούλευα
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
στο κλήμα που, *λεβέντη μ' ιμάν*
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
στο κλήμα που, *λεβέντη μ' ιμάν*
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
γιαρέντης μου ν απέρασε
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
γιαρέντης μου ν απέρασε
γιαρέντης μου, *λεβέντη μ' ιμάν*
γιαρέντης μου ν απέρασι
γιαρέντης μου, *λεβέντη μ' ιμάν*
γιαρέντης μου ν απέρασε
γιαρέντης μου ν απέρασι
κι δε με καλημέρισι

γιαρέντης μου ν απέρασι
και δε με καλημέρισι
κι δε με κα-, *λεβέντη μ' ιμάν*
κι δε με καλημέρισι
κι δε με κα-, *λεβέντη μ' ιμάν*
κι δε με καλημέρισι
κι δε με καλημέρισε
κι ιγώ νερό δεν το 'δωσα
κι δε με καλημέρισι
κι ιγώ νερό δεν το 'δωσα
κι ιγώ νερό, *λεβέντη μ' ιμάν*
κι ιγώ νερό δεν το 'δωσα
κι ιγώ νερό, *λεβέντη μ' ιμάν*
κι ιγώ νερό δεν το 'δωσα
κι ιγώ νιρό δεν το 'δωσα
χρυσό λιμόνι μ' έριξε
κι ιγώ νιρό δεν το 'δωσα
χρυσό λιμόνι μ' έριξι
χρυσό λιμό-, *λεβέντη μ' ιμάν*
χρυσό λιμόνι μ' έριξι
χρυσό λιμό-, *λεβέντη μ' ιμάν*
χρυσό λιμόνι μ' έριξι
χρυσό λιμόνι μ' έριξι
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
χρυσό λιμόνι μ' έριξι
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
δεν το 'φαγα, *λεβέντη μ' ιμάν*
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
δεν το 'φαγα, *λεβέντη μ' ιμάν*
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
στο μαντιλά-, *λεβέντη μ' ιμάν*
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
στο μαντιλά-, *λεβέντη μ' ιμάν*
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
στο μαντιλάκι μ' το 'δεσα
στο σιντουκάκι μ' το 'βαλα
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
στο σιντουκάκι μ' το 'βαλα.

Αμπέλι ν απού δούλευα
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
γιαρέντης μου ν απέρασε
κι δε με καλημέρισι

κι ιγώ νερό δεν το ’δωσα
χρυσό λιμόνι μ’ έριξε
δεν το ’φαγα δεν το ’ριξα
στο μαντιλάκι μ’ το ’δισα
στο σιντουκάκι μ’ το ’βαλα.

Μάρω μ’ τσομπά-, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
Μάρω μ’ τσομπά-να-ν’ αγάπησε
Μάρω μ’ τσομπά-, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
Μάρω μ’ τσομπά-να-ν’ αγάπησε
Μάρω μ’ τσομπά-να-ν’ αγάπησε
τσιομπάνος το-νο μετάνιωσε
Μάρω μ’ τσομπά-να-ν’ αγάπησε
τσομπάνος το-νο μετάνιωσε
τσομπάνος το, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
τσομπάνος το-νο μετάνιωσε
τσομπάνος το, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
τσομπάνος το-νο μετάνιωσε
τσομπάνος το-νο μετάνιωσε
Μάρω πολύ-νι τον κάκιωσε
τσομπάνος το-νο μετάνιωσε
Μάρω ν πολύ-νι τον κάκιωσε
Μάρω πολύ, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
Μάρω πολύ-νι τον κάκιωσε
Μάρω πολύ, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
Μάρω πολύ-νι τον κάκιωσε
Μάρω πολύ-νι τον κάκιωσε
παίρνει φωτιά-να στα χέρια της
Μάρω πολύ-νι τον κάκιωσε
παίρνει φωτιά-να στα χέρια της
παίρνει φωτιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
παίρνει φωτιά-να στα χέρια της
παίρνει φωτιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
παίρνει φωτιά-να στα χέρια της
παίρνει φωτιά-να στα χέρια της
πααίν’ να ρί-νι-ξ’ στα μαντριά
παίρνει φωτιά να στα χέρια της
πααίν’ να ρί-νι-ξ’ στα μαντριά
πααίν’ να ρί-, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
πααίν’ να ρί-νι-ξ’ στα μαντριά
πααίν’ να ρίξ’,- *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
πααίν’ να ρί-νι-ξ’ στα μαντριά
πααίν’ να ρί-νι-ξ’ στα μαντριά
τα μαντριά-να τα κόρωσε
πααίν’ να ρί-νι-ξ’ στα μαντριά
τα μαντριά-να τα κόρωσε
τα μαντριά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*

τα μαντριά-να τα κόρωσε
τα μαντριά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
τα μαντριά-να τα κόρωσε
τα μαντριά-να μ' τα κόρωσε
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
τα μαντριά-να τα κόρωσε
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κάηκαν εννιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κάηκαν εννιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
κι άλλες εννιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
κι άλλες εννιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
όντα έκανα-να-ν και βέλαξαν
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
οντά έκανα-να-ν και βέλιαξαν
όντα έκαναν, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
όντα έκανα-να-ν και βέλιαξαν
όντα έκαναν, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
όντα έκανα-να-ν και βέλιαξαν
όντα έκανα-να-ν και βέλιαξαν
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
οντά έκανα-να-ν και βέλιαξαν
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
στον ουρανό, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
στον ουρανό, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
και ουρανός αίμα στάλαξε
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
και ουρανός αίμα στάλαξε
και ουρανός, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
και ουρανός αίμα στάλαξε
και ουρανός, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
και ουρανός αίμα στάλαξε
και ουρανός αίμα στάλαξε
χρυσό καντή-νι-λι αγέμισε
και ουρανός αίμα στάλαξε
χρυσό καντή-νι-λι αγέμισε.

Μάρω μ' τσομπάν' αγάπησε
τσιομπάνος το μετάνιωσε
Μάρω πολύ τον κάκιωσε
παίρνει φωτιά στα χέρια της
παάιν' να ρίξ' στα μαντριά
τα μαντριά τα κόρωσε
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
όντα έκαναν και βέλαξαν
στον ουρανό ν ακούστηκαν
και ουρανός αίμα στάλαξε
χρυσό καντήλι αγέμισε.

Νίκο μ' σεργιά-, *βρε 'μάν αμάν*
Νίκο μ' σεργιάνι γένονταν
Νίκο μ' σεργιά-, *βρε 'μάν αμάν*
Νίκο μ' σεργιάνι γένονταν
Νίκο μου σιβασμένε
Νίκο μ' κόσμος αλλάζουν
Νίκο μου σιβασμένε
Νίκο μ' κόσμος αλλάζουν
κι εσύ Νίκο μ', *βρε 'μάν αμάν*
κι εσύ Νίκο μ' δε χαίρεσαι
κι εσύ Νίκο μ', *βρε 'μάν αμάν*
κι εσύ Νίκο μ' δε χαίρεσαι
Νίκο μου σιβασμένε
να στολιστείς ν' αλλάξεις
Νίκο μου σιβασμένε
να στολιστείς ν' αλλάξεις.
Κι εγώ σας λέω, *βρε 'μάν αμάν*
κι εγώ σας λέω δεν μπορώ
κι εγώ σας λέω, *βρε 'μάν αμάν*
κι εγώ σας λέω δεν μπορώ
Νίκο μου σιβασμένε
κι εσείς μου λέτε σήκω
Νίκο μου σιβασμένε
κι εσείς μου λέτε σήκω
για πιάστε με, *βρε 'μάν αμάν*
για πιάστε με σηκώστε με
για πιάστε με, *βρε 'μάν αμάν*
για πιάστε με σηκώστε με
Νίκο μου σιβασμένε
για βάλτε με να κάτσω
Νίκο μου σιβασμένε
για βάλτε με να κάτσω
για φέρτε τη, *βρε 'μάν αμάν*
για φέρτε την καβάλα μου

για φέρτε τη, *βρε ’μάν αμάν*
για φέρτε την καβάλα μου
Νίκο μου σιβασμένε
την έρημη την γκάιντα
Νίκο μου σιβασμένε
την έρημη την γκάιντα
να τη λαλή-, *βρε ’μάν αμάν*
να τη λαλήσω ταπεινά
να τη λαλή-, *βρε ’μάν αμάν*
να τη λαλήσω ταπεινά
Νίκο μου σιβασμένε
για ν’ ακουστώ μεγάλος
Νίκο μου σιβασμένε
για ν’ ακουστώ μεγάλος
να κάνω νιες, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω νιες να χαίρονται
να κάνω νιες, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω νιες να χαίρονται
Νίκο μου σιβασμένε
κι οι νιοι να καμαρώνουν
Νίκο μου σιβασμένε
κι οι νιοι να καμαρώνουν
να κάνω τη, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω την αγάπη μου
να κάνω τη, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω την αγάπη μου
Νίκο μου σιβασμένε
να ρίξ’ τα μαύρα δάκρυα
Νίκο μου σιβασμένε
να ρίξ’ τα μαύρα δάκρυα
κι όντας τα ρί-, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντας τα ρίχνει στην ποδιά
κι όντας τα ρί-, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντας τα ρίχνει στην ποδιά
Νίκο μου σιβασμένε
στον κόρφο της να πέφτουν
Νίκο μου σιβασμένε
στον κόρφο της να πέφτουν
να γένουν φί-, *βρε ’μάν αμάν*
να γένουν φίδια να την τρων
να γένουν φί-, *βρε ’μάν αμάν*
να γένουν φίδια να την τρων
Νίκο μου σιβασμένε
οχιές να την τρομάζουν
Νίκο μου σιβασμένε
οχιές να την τρομάζουν
κι όντα την τρων, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντα την τρων ’πό την καρδιά
κι όντα την τρων, *βρε ’μάν αμάν*

κι όντα την τρων ’πό την καρδιά
Νίκο μου σιβασμένε
το Νίκο να θυμάται
Νίκο μου σιβασμένε
το Νίκο να θυμάται.

Νίκο μ’ σεργιάνι γένονταν Νίκο μ’ κόσμος αλλάζουν
κι εσύ Νίκο μ’ δε χαίρεσαι να στολιστείς ν’ αλλάξεις.
Κι εγώ σας λέω δεν μπορώ κι εσείς μου λέτε σήκω
για πιάστε με σηκώστε με για βάλτε με να κάτσω
για φέρτε την καβάλα μου την έρημη την γκάιντα
να τη λαλήσω ταπεινά για ν’ ακουστώ μεγάλος
να κάνω νιες να χαίρονται κι οι νιοι να καμαρώνουν
να κάνω την αγάπη μου να ρίξ’ τα μαύρα δάκρυα
κι όντας τα ρίχνει στην ποδιά στον κόρφο της να πέφτουν
να γένουν φίδια να την τρων οχιές να την τρομάζουν
κι όντα την τρων ’πό την καρδιά το Νίκο να θυμάται.
Αργκαβά-, *μαρή Σουλτάνα μου*
αργκαβάνια σουρβαλούδ’κα
ν αργκαβά-, *μαρή Σουλτάνα μου*
ν αργκαβάνια σουρβαλούδ’κα
αργκαβάνια σουρβαλούδ’κα
πότε ανοίξ’τε και τρανέψ'τε
ν αργκαβάνια σουρβαλούδ’κα
πότε ανοίξ’τε και τρανέψ’τε
πότ’ άνοί-, *μαρή Σουλτάνα μου*
πότε άνοιξ’τε και τρανέψ’τε
πότ’ άνοί-, *μαρή Σουλτάνα μου*
πότε άνοιξ’τε και τρανέψ’τε
πότε ανοίξ’τε και τρανέψ’τε
κι έκανες τα μπάς τα ντάλια
πότε ανοίξ’τε και τρανέψ’τε
κι έκανες τα μπάς τα ντάλια
κι έκανες, *μαρή Σουλτάνα μου*
κι έκανες τα μπάς τα ντάλια
κι έκανες, *μαρή Σουλτάνα μου*
κι έκανες τα μπάς τα ντάλια
κι έκανες τα μπάς τα ντάλια
εμ τα μπάς τα κορφοντάλια
κι έκανες τα μπάς τα ντάλια
εμ τα μπάς τα κορφοντάλια
εμ τα μπάς, *μαρή Σουλτάνα μου*
εμ τα μπάς τα κορφοντάλια
εμ τα μπάς, *μαρή Σουλτάνα μου*
εμ τα μπάς τα κορφοντάλια
εμ τα μπάς τα κορφοντάλια

όσ' περνούν κι όσοι διαβαίνουν
εμ τα μπας τα κορφοντάλια
όσ' περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όσ' περνούν, *μαρή Σουλτάνα μου*
όσ' περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όσ' περνούν, *μαρή Σουλτάνα μου*
όσ' περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όσ' περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όλοι 'πό 'να ντάλι παίρνουν
όσ' περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όλοι 'πό 'να ντάλι παίρνουν
όλοι 'πό, *μαρή Σουλτάνα μου*
όλοι 'πό 'να ντάλι παίρνουν
όλοι 'πό, *μαρή Σουλτάνα μου*
όλοι 'πό 'να ντάλι παίρνουν
όλοι 'πό 'να ντάλι παίρνουν
πέρασε Χασάν αφέντης
όλοι 'πό 'να ντάλι παίρνουν
πέρασε Χασάν αφέντης
πέρασε, *μαρή Σουλτάνα μου*
πέρασεν Χασάν αφέντης
πέρασε, *μαρή Σουλτάνα μου*
πέρασε Χασάν αφέντης
πέρασε Χασάν αφέντης
έκοψε το μπας το ντάλι
πέρασε Χασάν αφέντης
έκοψε το μπας το ντάλι
έκοψε, *μαρή Σουλτάνα μου*
έκοψεν το μπας το ντάλι
έκοψε, *μαρή Σουλτάνα μου*
έκοψε το μπας το ντάλι
έκοψεν το μπας το ντάλι
εμ το μπας το κορφοντάλι
έκοψεν το μπας το ντάλι
εμ το μπας το κορφοντάλι
εμ το μπας, *μαρή Σουλτάνα μου*
εμ το μπας το κορφοντάλι
εμ το μπας, *μαρή Σουλτάνα μου*
εμ το μπας το κορφοντάλι
εμ το μπας το κορφοντάλι
στο σαρίκι του το βάζει
εμ το μπας το κορφοντάλι
στο σαρίκι του το βάζει
στο σαρί-, *μαρή Σουλτάνα μου*
στο σαρίκι του το βάζει
στο σαρί-, *μαρή Σουλτάνα μου*
στο σαρίκι του το βάζει
στο σαρίκι του το βάζει
στην καντούνα το πααίνει

στο σαρίκι του το βάζει
στην καντούνα το πααίνει
στην καντού-, *μαρή Σουλτάνα μου*
στην καντούνα το πααίνει
στην καντού-, *μαρή Σουλτάνα μου*
στην καντούνα το πααίνει
στην καντούνα το πααίνει.
Να καντούνα αργκαβάνι
στην καντούνα το πααίνει
να καντούνα αργκαβάνι σ'
να καντού-, *μαρή Σουλτάνα μου*
να καντούνα τ' αργκαβάνι σ'
να καντού-, *μαρή Σουλτάνα μου*
να καντούνα μ' τ' αργκαβάνι σ'
να καντούνα μ' τ' αργκαβάνι σ'
να το βάλεις στο τσουλούφι σ'
να καντούνα μ' τ' αργκαβάνι σ'
να το βάλεις στο τσουλούφι σ'.

Αργκαβάνια σουρβαλούδ'κα
πότε ανοίξ'τε και τρανέψ'τε
κι έκανες τα μπας τα ντάλια
εμ τα μπας τα κορφοντάλια
όσ' περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όλοι 'πό 'να ντάλι παίρνουν
πέρασε Χασάν αφέντης
έκοψε το μπας το ντάλι
εμ το μπας το κορφοντάλι
στο σαρίκι του το βάζει
στην καντούνα το πααίνει.
Να καντούνα αργκαβάνι
να το βάλεις στο τσουλούφι σ'.
Τρεις μέρες έχ', *μαρή Βέργω μου*
τρεις μέρες έχει η Πασχαλιά
τρεις μέρες έχ', *μαρή Βέργω μου*
τρεις μέρες έχει η Πασχαλιά
τρεις μέρες έχει η Πασχαλιά
κι μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'ς
τρεις μέρες έχει η Πασχαλιά
κι μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'ς
κι μιάναν έ-, *μαρή Βέργω μου*
κι μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'ς
κι μιάναν έχ', *μαρή Βέργω μου*
κι μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'ς
κι μιάναν έχει Αϊς-Γιώρ'ς
όλα τα κορίτσια χόρευαν

και μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ’ς
όλα τα κορίτσια χόρευαν
όλα τα κορί-, *μαρή Βέργω μου*
όλα τα κορίτσια χόρευαν
όλα τα κορί-, *μαρή Βέργω μου*
όλα τα κορίτσια χόρευαν
όλα τα κορίτσια χόρευαν
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
όλα τα κορίτσια χόρευαν
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κι η Βέργω μέ-, *μαρή Βέργω μου*
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κι η Βέργω μέ-, *μαρή Βέργω μου*
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
κάθονταν μέ-, *μαρή Βέργω μου*
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
κάθονταν μέ-, *μαρή Βέργω μου*
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
εμ έπλεγε εμ έλεγε
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
εμ έπλεγε εμ έλεγε
εμ έπλεγε, *μαρή Βεργω μου*
εμ έπλεγε εμ έλεγε
εμ έπλεγε, *μαρή Βέργω μου*
εμ έπλεγε εμ έλεγε
εμ έπλεγε εμ έλεγε
πώς θα περάσ’ τρία νερά
εμ έπλεγε εμ έλεγε
πώς θα περάσ’ τρία νερά
πώς θα περάσ’, *μαρή Βέργω μου*
πώς θα περάσ’ τρία νερά
πώς θα περάσ’, *μαρή Βέργω μου*
πώς θα περάσ’ τρία νερά
πώς θα περάσ’ τρία νερά
τρία νερά τρεις θάλασσες
πώς θα περάσ’ τρία νερά
τρία νερά τρεις θάλασσες
τρία νερά, *μαρή Βέργω μου*
τρία νερά τρεις θάλασσες
τρία νερά, *μαρή Βέργω μου*
τρία νερά τρεις θάλασσες
τρία νερά τρεις θάλασσες
κι από τα τρία πέρασι

τρία νιρά τρεις θάλασσες
κι από τα τρία πέρασι
κι από τα τρί-, *μαρή Βέργω μου*
κι από τα τρία πέρασι
κι από τα τρί-, *μαρή Βέργω μου*
κι από τα τρία πέρασι
κι από τα τρία πέρασι
το δαχτυλίδι τ'ς έπισι
κι από τα τρία πέρασι
το δαχτυλίδι τ'ς έπισι
το δαχτυλί-, *μαρή Βέργω μου*
το δαχτυλίδι τ'ς έπισι
το δαχτυλί-, *μαρή Βέργω μου*
το δαχτυλίδι τ'ς έπισι.

Τρεις μέρες έχει η Πασχαλιά
κι μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'ς
όλα τα κορίτσια χόρευαν
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
εμ έπλεγε εμ έλεγε
τρία νερά τρεις θάλασσες
κι από τα τρία πέρασι
το δαχτυλίδι τ'ς έπισι.

΄Ενα πουλί καλό πουλί πουλί και χελιδόνι
γιατί πουλί μ', *γιαβρούμ*, δεν κελαηδείς
γιατί πουλί μ' δεν κελαηδείς πως κελαηδούσες πρώτα.
Και τι καλό, *γιαβρούμ*, να θυμηθώ
και τι καλό να θυμηθώ και να σας τραγουδήσω
μ' έραψαν τα, *γιαβρούμ*, τα μάτια μου
μ' έραψαν τα ματάκια μου εννιά λογιών μετάξι
ντο κόκκινο, *γιαβρούμ*, το πράσινο
ντο κόκκινο το πράσινο ράψεν και με γαλάζιο
και το Θεό, *γιαβρούμ*, παρακαλώ
και το Θεόν παρακαλώ τον Κύριο δοξάζω
Θεέ μ' για βρέξε, *γιάβρουμ*, μια βροχή
Θεέ μ' για βρέξε μια βροχή μια σιγαλή ψιχάλα
ν' ανοίξουν τα, *γιαβρούμ*, τα μάτια μου
ν' ανοίξουν τα ματάκια μου η γης να πρασινίσει.

΄Ενα πουλί καλό πουλί πουλί και χελιδόνι
γιατί πουλί μ' δεν κελαηδείς πως κελαηδούσες πρώτα.
Και τι καλό να θυμηθώ και να σας τραγουδήσω

μ' έραψαν τα ματάκια μου εννιά λογιών μετάξι
ντο κόκκινο το πράσινο ράψεν και με γαλάζιο
και το Θεόν παρακαλώ τον Κύριο δοξάζω
Θεέ μ' για βρέξε μια βροχή μια σιγαλή ψιχάλα
ν' ανοίξουν τα ματάκια μου η γης να πρασινίσει.

Αλήθεια πώς τον ξέριτι ν αυτόν τον παπα-Γιώργη
που είναι βαθύς στα γράμματα
που είναι βαθύς στα γράμματα κι είν' άξιος στο ντουφέκι
παράτησε τα γράμματα
παράτησε τα γράμματα κι πήρε το ντουφέκι
παίρει ν αράδα τα χωριά
παίρει ν αράδα τα χωριά δίπλα τα μαναστήρια
πάτησ' κάστρα πάτησ' χωριά
πάτησ' κάστρα πάτησ' χωριά πάτησ' και μαναστήρια
πάτησ' κι ένα μαναστηράκ'
πάτησ' κι ένα μαναστηράκ' δεν μπορ' να το πατήσει
τρογύρω έχει μάρμαρο
τρογύρω έχει μάρμαρο στη μέσ' γαλάζια πέτρα
παπάς και διάκος διάβαζαν
παπάς και διάκος διάβαζαν σ' ένα χαρτί διαβάζουν
πάει Χάρος παρακαλεί
πάει Χάρος παρακαλεί παρακαλάει κι λέει.
Ν άνοιξι διάκο μ' ν άνοιξι
ν άνοιξι διάκο μ' ν άνοιξι ν άνοιξι νά 'ρθω μέσα
να σ' φέρω έναν άρρωστον
να σ' φέρω έναν άρρωστον κι έναν θερμαμένον.
Γιαλάστ'κι διάκος κι άνοιξι
γιαλάστ'κι διάκος κι άνοιξι κι πάει Χάρος μέσα
Χάρος παάιν' να πάρ' ψυχή
Χάρος παάιν' να πάρ' ψυχή κι πίσω να γυρίσει.

Καλόν υγειά σας φίλοι μου.

Αλήθεια πώς τον ξέριτι ν αυτόν τον παπα-Γιώργη
που είναι βαθύς στα γράμματα κι είν' άξιος στο ντουφέκι
παράτησε τα γράμματα κι πήρε το ντουφέκι
παίρει ν αράδα τα χωριά δίπλα τα μαναστήρια
πάτησ' κάστρα πάτησ' χωριά πάτησ' και μαναστήρια
πάτησ' κι ένα μαναστηράκ' δεν μπορ' να το πατήσει
τρογύρω έχει μάρμαρο στη μέσ' γαλάζια πέτρα
παπάς και διάκος διάβαζαν σ' ένα χαρτί διαβάζουν
πάει Χάρος παρακαλεί παρακαλάει κι λέει.
Ν άνοιξι διάκο μ' ν άνοιξι ν άνοιξι νά 'ρθω μέσα
να σ' φέρω έναν άρρωστον κι έναν θερμαμένον.
Γιαλάστ'κι διάκος κι άνοιξι κι πάει Χάρος μέσα

Χάρος παραίν' να πάρ' ψυχή κι πίσω να γυρίσει.

Καλόν υγειά σας φίλοι μου.

Φίλοι μ' καλώς ορίσιτι φίλοι μ' κι αγαπημένοι
κι αν έρθετι για φάει για πιει
κι αν έρθετι για φάει για πιει θα φάμε κι θα πιούμε
σ' αυτόν τον άξιον το σοφρά
σ' αυτόν τον άξιον το σοφρά στο αργυρό τραπέζι
κ' ιγώ τον ήλιου ώμοσα
κ' ιγώ τον ήλιο ώμοσα να μη σας τραγουδήσω
κι τώρα για τους φίλους μου
κι τώρα για τους φίλους μου για τ'ς φίλους μ' το χατίρι
να πω τραγούδια ταπεινά
να πω τραγούδια ταπεινά κι λόγια λογισμένα
για ν' ακουστώ σ' ιννιά χωριά
για ν' ακουστώ σ' ιννιά χωριά σι δεκαπέντι κάστρα
για να με ακούσ' κι η μάνα μου
για να με ακούσ' κι η μάνα μου κι η αδερφή μ' τρυγόνα.

Φίλοι μ' καλώς ορίσιτι φίλοι μ' κι αγαπημένοι
κι αν έρθετι για φάει για πιει θα φάμε κι θα πιούμε
σ' αυτόν τον άξιον το σοφρά στο αργυρό τραπέζι
κ' ιγώ τον ήλιο ώμοσα να μη σας τραγουδήσω
κι τώρα για τους φίλους μου για τ'ς φίλους μ' το χατίρι
να πω τραγούδια ταπεινά κι λόγια λογισμένα
για ν' ακουστώ σ' ιννιά χωριά σι δεκαπέντι κάστρα
για να με ακούσ' κι η μάνα μου κι η αδερφή μ' τρυγόνα.

Λερ, τι 'δε-νε-ς ήλιε-νε μ' κι τρό-νο-μαξις
τι 'δες ήλιε μ' κι τρό-νο-μαξις κι αργάς να βασιλέψεις
κι αργάς να βασιλέψεις.
Λερ, τι 'δια-να κι γω-νο ν κι τρό-νο-μαξα
τι 'δια κι γω κι τρό-νο-μαξα κι αργώ να βασιλέψω
κι αργώ να βασιλέψω
λερ, στην Πό-νο-λη σφά-να-ζουν πρό-νο-βατα
στην Πόλη σφάζουν πρό-νο-βατα στη Γαλατά γιλάδια
στη Γαλατά γιλάδια
λερ, μέσα-να στην Α-να-ντριανού-νου-πολη
μέσα στην Αντριανού-νου-πολη σφάζουνται ν παλικάρια
σφάζουνται ν παλικάρια
λερ, σφάζου-νου-ν της χή-νι-ρας το-νο-ν υγιό
σφάζουν της χήρας το-νο-ν υγιό της χήρας παλικάρι
της χήρας παλικάρι.

Τι ’δες ήλιε μ’ κι τρόμαξις κι αργάς να βασιλέψεις.
Τι ’δια κι γω κι τρόμαξα κι αργώ να βασιλέψω
στην Πόλη σφάζουν πρόβατα στη Γαλατά γιλάδια
μέσα στην Αντριανούπολη σφάζουνται ν παλικάρια
σφάζουν της χήρας τον υγιό της χήρας παλικάρι.

Θάλασσα ν ανταριανίζει
κι άντα πυκνοκυματίζει
κι άντα πυκνοκυματίζει
μες στη μέση ν τη θαλάσσα
μες στη μέση ν τη θαλάσσα
ν ήταν δίντρο φυτιμένο
ν ήταν δίντρο φυτιμένο
κι στη ρίζα κρύα βρύση
κι στη ρίζα κρύα βρύση
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
τα κουρίτσα να λιφκάνουν
τα κουρίτσα να λιφκάνουν
πάει κι ένα φτουχό ν κουρίτσι
πάει κι ένα φτουχό ν κουρίτσι.
Ν αϊ μουρό φτουχό ν κουρίτσι
ν αϊ μουρό φτουχό ν κουρίτσι
πού τα ’βρις αυτά ν τα νιάτα
πού τα ’βρις αυτά τα νιάτα
τα φυρίδια σα γαϊτάνι
τα φυρίδια σα γαϊτάνι
έλαμψι γιαλός κι κάμπος
ν έλαμψι γιαλός κι κάμπος
έλαμψαν κι τα σοκάκια.

Θάλασσα ν ανταριανίζει
κι άντα πυκνοκυματίζει
μες στη μέση ν τη θαλάσσα
ν ήταν δίντρο φυτιμένο
κι στη ρίζα κρύα βρύση
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
τα κουρίτσα να λιφκάνουν
πάει κι ένα φτουχό ν κουρίτσι.
Ν αϊ μουρό φτουχό ν κουρίτσι
πού τα ’βρις αυτά τα νιάτα
τα φυρίδια σα γαϊτάνι
ν έλαμψι γιαλός κι κάμπος
έλαμψαν κι τα σοκάκια.

Μωρή μέλισσα ζιρβομέλισσα

βάλι ζύμωσι κι κοσκίνησι
βάλι ζύμωσι κι κοσκίνησι
να ζυμώσουμι τα ιννιά ψωμιά
να ζυμώσουμι τα ιννιά ψωμιά
να καλέσουμι τα ιννιά χωριά
να καλέσουμι τα ιννιά χωριά
νά 'ρθ' η αγάπη μου νά 'ρθει να τη διω
νά 'ρθ' η αγάπη μου νά 'ρθει να τη διω
με ιννιά ζυγιέ-νε-ς ποδήματα
με ιννιά ζυγιέ-νε-ς ποδήματα
με δικαοχτώ-νο ν παντόφιλα.

Μωρή μέλισσα ζιρβομέλισσα
βάλι ζύμωσι κι κοσκίνησι
να ζυμώσουμι τα ιννιά ψωμιά
να καλέσουμι τα ιννιά χωριά
νά 'ρθ' η αγάπη μου νά 'ρθει να τη διω
με ιννιά ζυγιέ-νε-ς ποδήματα
με δικαοχτώ-νο ν παντόφιλα.

Γι' αραδιαστεί-, *μωρή μ'*, γι' αραδιαστεί-
γι' αραδιαστείτι στο χορό
γι' αραδιαστείτι στο χορό κι ιγώ να τραγουδήσω
να πω τραγού-, *μωρή μ'*, να πω τραγού-
να πω τραγούδια ταπεινά
να πω τραγούδια ταπεινά και λόγια λογισμένα
κι όποιος με ακούει, *μωρή μ'*, κι όποιος με ακούει
κι όποιος με ακούει που τραγουδώ
κι όποιος με ακούει που τραγουδώ θαρράει τραγούδια λέγω
ν ιγώ 'λιγα-, *μωρή μ'*, ν ιγώ 'λιγα
ν ιγώ 'λιγα τα πάθια μου
ν ιγώ 'λιγα τα πάθια μου τα πάθια ν απού παθαίνω
'πού την αγά-, *μωρή μ'*, 'πού την αγά-
'πού την αγάπη μ' τα 'παθα
'πού την αγάπη μ' τα 'παθα κι από την ανιγνωστιά μου.

Γι' αραδιαστείτι στο χορό κι ιγώ να τραγουδήσω
να πω τραγούδια ταπεινά και λόγια λογισμένα
κι όποιος με ακούει που τραγουδώ θαρράει τραγούδια λέγω
ν ιγώ 'λιγα τα πάθια μου τα πάθια ν απού παθαίνω
'πού την αγάπη μ' τα 'παθα κι από την ανιγνωστιά μου.

Σανιδά-να-κι μ' τροντισμέ-νε-νο
σα νιχτο-νο-μπιλικημέ-νε-νο
σα νιχτο-νο-μπιλικημέ-νε-νο

με καρά-να μπογιά βαμμέ-νε-νο
με καρά-να μπογιά βαμμέν-νε-νο
μέσα κό-νο-σμος κι όξω ασκέ-νε-ρι
μέσα κό-νο-σμος κι όξω ασκέ-νε-ρι
τη Ζωί-νι-τσα παζαρέ-νευ-ουν
τη Ζωί-νι-τσα παζαρέ-νευ-ουν
μάνα τσου-νου δεν την αφή-νι-νει
μάνα τσου-νου δεν την αφή-νι-νει.
Πες μι μά-να-λε μ' να παγαί-νε-νω
πες μι μά-να-λε μ' να παγαί-νε-νω
κι άντα λε-νε-ς για ν' αρρωστή-νι-σεις
κι άντα λε-νε-ς για ν' αρρωστή-νι-σεις
γω θα-να- νά 'ρθω να σι στρώ-νο-σω
γω θα-να- νά 'ρθω να σι στρώ-νο-σω
να σι στρώσω να σι πιστρώ-νο-σω
να σι στρώσω να σι πιστρώ-νο-σω
κι κρύο νερό να σι δώ-νο-σω.

Σανιδάκι μ' τροντισμένο
σα νιχτομπιλικημένο
με καρά μπογιά βαμμένο
μέσα κόσμος κι όξω ασκέρι
τη Ζωίτσα παζαρεύουν
μάνα τσου δεν την αφήνει.
Πες μι μάλε μ' να παγαίνω
κι άντα λε-νε-ς για ν' αρρωστήσεις
γω θα-να- νά 'ρθω να σι στρώσω
να σι στρώσω να σι πιστρώσω
κι κρύο νερό να σι δώσω.

Ν έβγα μωρέ μάλε μ'
να διεις ω τον τσομπάνη
να διεις ω τον τσομπάνη
ν απού λαλάει καβάλα
ν απού λαλάει καβάλα
λαλάει και τραγουδάει
λαλάει και τραγουδάει
Γιώρης ι τσομπάνης
Γιώρης ι τσομπάνης
σαράντα κατσικάκια
σαράντα κατσικάκια
στη νταγλαριά τα βγάνουν
στη νταγλαριά τα βγάνουν
τα βγάνουν να τα π'λήσουν
τα βγάνουν να τα π'λήσουν
κι πίσω τα γυρίζουν
κι πίσω τα γυρίζουν

τις αρακλίγκδες τ’ς λέει
τις αρακλίγκδες τ’ς λένι
για πάρτι κατσικάκια
για πάρτι κατσικάκια
μι δίχως ποδαράκια
μι δίχως ποδαράκια
μι δίχως κερατάκια.

Ν έβγα μωρέ μάλε μ’
να διεις ω τον τσομπάνη
ν απού λαλάει καβάλα
λαλάει και τραγουδάει
Γιώρης ι τσομπάνης
σαράντα κατσικάκια
στη νταγλαριά τα βγάνουν
τα βγάνουν να τα π’λήσουν
κι πίσω τα γυρίζουν
τις αρακλίγκδες τ’ς λέει
για πάρτι κατσικάκια
μι δίχως ποδαράκια.
Τούρκος είναι μυρμήγκι
Τούρκος είναι μυρμήγκι
Τούρκος είναι μυρμήγκι
είναι και νηστικός
΄Ελληνος είναι λίγος
΄Ελληνος είναι λίγος
΄Ελληνος είναι λίγος
είναι και ταχτικός
μαζών’ τα παλικάρια
μαζών’ τα παλικάρια
μαζών’ τα παλικάρια
τα παν στην Αρβαν’τιά.

Τούρκος είναι μυρμήγκι
είναι και νηστικός
΄Ελληνος είναι λίγος
είναι και ταχτικός
μαζών’ τα παλικάρια
τα παν στην Αρβαν’τιά.

Τώρα το, *μωρή Λαμπρινούδα*
τώρα το βράδυ βραδάκι
τώρα ν το βράδυ βραδάκι
όλα τα κορίτσα αλλάζουν
ν όλα τα, *μωρή Λαμπιρνούδα*

ν όλα τα κορίτσια αλλάζουν
ν όλα τα κορίτσια αλλάζουν
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
ν άλλαξε, *μωρή Λαμπιρνούδα*
στο χορό πήρι παγαίνει
στο χορό πήρι παγαίνει
μαραμέν' καχιριασμένη
μαραμέν', *μωρή Λαμπιρνούδα*
αχ, μαραμέν' καχιριασμένη
μαραμέν' καχιριασμένη
κι πολύ συλλογισμένη
κι πολύ συλλογισμένη
στέκ' η μάνα τ'ς τη ρωτάει
στέκ' η μάνα τ'ς τη ρωτάει.
Τι στέκ'ς Λαμπιρνούδα μ' πικραμένη
τι στέκ'ς Λαμπιρνούδα μ' πικραμένη
κι πολύ συλλογισμένη
κι πολύ, *μωρή Λαμπιρνούδα μ'*
κι πολύ συλλογισμένη
κι πολύ συλλογισμένη.
Το παλικάρ' ν απ' αγαπούσα
το πα-να-λικάρ' ν απ' αγαπούσα
το πήρε τ'ς γειτόν'σας το κορίτσι.

Τώρα το βράδυ βραδάκι
ν όλα τα κορίτσια αλλάζουν
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
στο χορό πήρι παγαίνει
μαραμέν' καχιριασμένη
κι πολύ συλλογισμένη
στέκ' η μάνα τ'ς τη ρωτάει.
Τι στέκ'ς Λαμπιρνούδα μ' πικραμένη
κι πολύ συλλογισμένη.
Το παλικάρ' ν απ' αγαπούσα
το πήρε τ'ς γειτόν'σας το κορίτσι.

Τρεις μέρις Πα-, *μωρή Βέργω μου*
τρεις μέρις Πασκαλιά ν ένονταν
τρεις μέρις Πασκαλιά ν ένονταν
ούλος ο κόσμος έβγιναν
ν ούλος ο ικό-, *μωρή Βέργω μου*
ν ούλος ο ικόσμος έβγιναν
ν ούλος ο κόσμος έβγιναν
βγήκι κι τ'ς Βέργως πιθιρά
βγήκε κι τ'ς Βέ-, *μωρή Βέργω μου*
βγήκι κι τ'ς Βέργως πιθιρά
βγήκι κι τ'ς Βέργως πιθιρά

Βέργω διν ήταν πουθενά
Βέργω διν ήταν πουθενά
Βέργω στο σπίτι τ'ς έκλιγι
Βέργω στο σπίτι τ'ς έκλιγι
κι η μάνα τσου την έλιγι
κι η μάνα τσου την έλιγι.
Σήκω μωρ' Βέργω μ' κι άλλαξι
σήκω μωρ' Βέ-, *μωρή Βέργω μου*
σήκω μωρ' Βέργω μ' κι άλλαξι
σήκω μωρ' Βέργω μ' κι άλλαξι
και ντύσι το καφτάνι σου
και βάλι τα σημάδια σου
τα γέρμα π' δεν τα βάστιξις.

Τρεις μέρις Πασκαλιά ν ένονταν
ν ούλος ο ικόσμος έβγιναν
βγήκι κι τ'ς Βέργως πιθιρά
Βέργω διν ήταν πουθενά
Βέργω στο σπίτι τ'ς έκλιγι
κι η μάνα τσου την έλιγι.
Σήκω μωρ' Βέργω μ' κι άλλαξι
και ντύσι το καφτάνι σου
και βάλι τα σημάδια σου
τα γέρμα π' δεν τα βάστιξις.

Σουπάσιτι, *μπρε αμάν αμάν*, σουπάσιτι σιγήσιτι
σουπάσιτι, *βρε αμάν αμάν*, σουπάσιτι σιγήσιτι
ν αμάν μωρέ Δέσπω μ' κι έλα, κι όλοι ν αφιγκραστείτι
ν αμάν μωρέ Δέσπω μ' κι έλα, κι όλοι ν αφιγκραστείτι
ξακούστ'κι αστέ-, *μπρε αμάν αμάν,* ξακούστ'κι αστένεια στα χωριά
ν αμάν μωρ' Δέσπω μ' κι έλα, σ'όλα τα βιλιέτια
μας παίρει νιες, *μπρε αμάν αμάν*, μας παίρει νιες και νιούτσικες
μας παίρνει νιες, *βρε αμαν αμάν*, μας παίρνει νιες και νιούτσικες
αμάν μωρέ Δέσπω μ' κι έλα, μας παίρ' κι παντριμένις
μας παίρ' και μας, *βρε αμάν αμάν,* μας παίρ' και μας τη Δέσπω μας
αμάν μωρέ Δέσπω μ' κι έλα, που 'τανε νιονυφάδα
ν αμάν μωρ' Δέσπω μ' κι έλα, που 'τανε νιονυφάδα
ν όλες σ'νυφά-, *μπρε αμάν αμάν*, ν όλες σ'νυφάδες έκλιγαν
όλες σ'νυφά-, *βρε αμάν αμάν*, όλες σ'νυφάδες έκλιγαν
ν αμάν μωρέ Δέσπω μ' κι έλα, κι όλες παρηγοριόνταν
ν αμάν μωρ' Δέσπω μ' κι έλα, κι όλες παρηγοριόνταν
κι η νύφη έν', *μπρε αμάν αμάν*, κι η νύφη τ'ς έν' μικρότερη
κι η νύφη τ'ς έ-, *βρέ αμάν αμάν,* κι η νύφη τ'ς έν' μικρότερη

ν αμάν μωρέ Δέσπω μ' κι έλα, παρηγοριά δεν έχει
αμάν μωρ' Δέσπω μ' κι έλα, παρηγοριά δεν έχει.

Σουπάσιτι σιγήσιτι κι όλοι ν αφιγκραστείτι
ξακούστ'κι αστένεια στα χωριά σ'όλα τα βιλιέτια
μας παίρει νιες και νιούτσικες μας παίρ' κι παντριμένις
μας παίρ' και μας τη Δέσπω μας που 'τανε νιονυφάδα
ν όλες σ'νυφάδες έκλιγαν κι όλες παρηγοριόνταν
κι η νύφη τ'ς έν' μικρότερη παρηγοριά δεν έχει.

Κάτω στον Ά-, *βρε 'μάν αμάν*, κάτω στον Άγιο Θόδωρη
νιράντζι μ' νιράντζι μ', στον Άγιο Κωσταντίνο
πανηγυρί-, *βρε 'μάν αμάν,* πανηγυρίτσι ν ένονταν
νιράντζι μ' νιράντζι μ', μιγάλο πανηγύρι
πουλύς κόσμος, *βρε 'μάν αμάν*, πουλύς κόσμος μαζεύονταν
νιράντζι μ' νιράντζι μ', κι ι τόπος ήταν λίγος
διψούν ι κό-, *βρε 'μάν αμάν*, διψούν ι κόσμος για νιρό
νιράντζι μ' νιράντζι μ', διψάει το πανηγύρι
βάνουν τιλιάλ', *βρε 'μάν αμάν,* βάνουν τιλιάλη και φωνάζ'
νιράντζι μ' νιράντζι μ', σ' όλ'νους τους μαχαλάδες
ποιος είναι ν ά-, *βρε 'μάν αμάν,* ποιος είναι ν άξιος κι άρινος
νεράντζι μ' νεράντζι μ', νερό να τους προφτάσει
κι η κόρη που, *βρε 'μάν αμάν,* κι η κόρη που τον αγαπάει
νιράντζι μ' νιράντζι μ', ν εκείνη θα προφτάσει.

Κάτω στον Άγιο Θόδωρη στον Άγιο Κωσταντίνο
πανηγυρίτσι ν ένονταν μιγάλο πανηγύρι
πουλύς κόσμος μαζεύονταν κι ι τόπος ήταν λίγος
διψούν ι κόσμος για νιρό διψάει το πανηγύρι
βάνουν τιλιάλη και φωνάζ' σ' όλ'νους τους μαχαλάδες
ποιος είναι ν άξιος κι άρινος νερό να τους προφτάσει
κι η κόρη που τον αγαπάει ν εκείνη θα προφτάσει.

Λερ, ν ανάθιμα, *το ντιλμπιρούδι μου*
λερ, ν ανάθιμα-να ν το μάστορη
λερ, κι αυτόναν το ντουλγκέρη
ζιμπιλάκι μου γαλάζιο
πετούν τα πε-, *το ντιλμπιρούδι μου*
πετούν τα πι-νι-ριστέρια του
λερ, κι έρχοντι στην αυλή μου
ζιμπιρλάκι μου γαλάζιο
λερ, κι έρχοντι στην αυλή μου
ζιμπιρλάκι μου γαλάζιο
τα ρίχνω στάρ', *το ντιλμπιρούδι μου*

τα ρίχνω στά-να-ρι δεν το τρων
λερ, κιχρί δεν το μαζώνουν
ζιμπιρλάκι μου γαλάξιο
λερ, κιχρί δεν το μαζώνουν
ζιμπιρλάκι μου γαλάξιο
τα ρίχνω μα-, *το ντιλμπιρούδι μου*
τα ρίχνω μα-ναυ-ροπίπερο
λερ, τα καίει δεν το μαζώνουν
ζιμπιρλάκι μου γαλάξιο
λερ, τα καίει δεν το μαζώνουν
ζιμπιρλάκι μου γαλάξιο.

Ν ανάθιμα ν το μάστορη
κι αυτόναν το ντουλγκέρη
πετούν τα πιριστέρια του
κι έρχοντι στην αυλή μου
τα ρίχνω στάρι δεν το τρων
κιχρί δεν το μαζώνουν
τα ρίχνω μαυροπίπερο
τα καίει δεν το μαζώνουν.
΄Ηλιε μ' γιατί ήλιε μ' γιατ' άργεψες να βγεις
ήλιε μ' γιατί ήλιε μ' γιατ' άργεψες να βγεις
και αργείς να βασιλέψεις
μαύρα μάτια να διαλέξεις
και αργείς να βασιλέψεις
μαύρα μάτια να διαλέξεις
μήπως με τ' ά- μήπως με τ' άστρι μάλωσις
μήπως με τ' ά- μήπως με τ' άστρι μάλωσις
μήπως και με το φιγγάρι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει
μήπως και με το φιγγάρι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει
μήπως με τον μήπως με τον Αυγερινό
μήπως με τον μήπως με τον Αυγερινό
λερ, που βγαίν' τρεις ώρις νύχτα
και ξυπνάει τα κορίτσα
λερ, που βγαίν' τρεις ώρις νύχτα
και ξυπνάει τα κορίτσα
που κατσαρώ- που κατσαρώνουν τα μαλλιά
που κατσαρώ- που κατσαρώνουν τα μαλλιά
και τα κάνουν σα στιφάνι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει
και τα κάνουν σα στιφάνι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει.

΄Ηλιε μ' γιατί άργεψες να βγεις και αργείς να βασιλέψεις
μαύρα μάτια να διαλέξεις
μήπως με τ' άστρι μάλωσις μήπως και με το φιγγάρι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει
μήπως με τον Αυγερινό που βγαίν' τρεις ώρις νύχτα
και ξυπνάει τα κορίτσα
που κατσαρώνουν τα μαλλιά και τα κάνουν σα στιφάνι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει.

Την Παρα-, *μωρή ν Αηδόνω*
την Παρασκευ' Άγιο Λίας
την Παρασκευ' Άγιο Λίας
το Σαββάτο το μεσ'μέρι
το Σαββά-, *μωρή ν Αηδόνω*
το Σαββάτο το μεσ'μέρι
το Σαββάτο το μεσ'μέρι
βάνει η ν Αηδόνω λούσ'κι πλέχτ'κι
βάλει ν Αηδόνω λούσ'κι πλέχ'κι
παίρει ν τη στράτα κι παγαίνει
παίρνει τη στράτα κι παγαίνει
παίρει τη στράτα κι παγαίνει
βρίσκ' τον Παναγιώτ' τον λέγει
βρίσκ' τον Παναγιώτ' τον λέγει.
Παναγιώτη μ' συ γραφτάρη μ'
Παναγιώτη μ' συ γραφτάρη μ'
ναπόχ'ς το καλαμάρ' στο ζ'νάρι
ναπόχ'ς το καλαμάρ' στο ζ'νάρι
το ρολόγι στο λιμό σου.

Την Παρασκευ' Άγιο Λίας
το Σαββάτο το μεσ'μέρι
βάλει ν Αηδόνω λούσ'κι πλέχ'κι
παίρει ν τη στράτα κι παγαίνει
βρίσκ' τον Παναγιώτ' τον λέγει.
Παναγιώτη μ' συ γραφτάρη μ'
ναπόχ'ς το καλαμάρ' στο ζ'νάρι
το ρολόγι στο λιμό σου.

Ν ικκλησιές και μαναστήρια, *λέμο ν' ανέβω*
κατέβα κάτ' πουλάκι μου, *ν' ανέβω ν' ανέβω.*

- Άιντε, έλα πάρ' τη, γκρεμούσαμ' μέσ' στη μέση!

Ν ικκλησιές και μαναστήρια

κατέβα κάτ' πουλάκι μου.

Αχ, όλις οι νιες παντρεύτηκαν κι πήρανι λιβέντες
παντρεύτηκα, *αχ*, κι γω η νια
αχ, παντρεύτηκα κι γω η νια κι πήρα βιρανιάρη
τον μαγειρεύω δε δειπνάει
αχ, τον μαγειρεύω δε δειπνάει του στρώνου δεν κοιμάται.
Σήκω βιράνη μ' πλάγιασι
αχ, σήκω βιράνη μ' πλάγιασι σήκω γκρεμίσ' κι πέσε
κι άπλωσι το ξιρόχιρο σ'
αχ, κι άπλωσι το ξιρόχιρο σ' στον αργυρό μ' τον κόρφο
να πιάσ'ς το Μάη μι τη δροσιά
αχ, να πιάσ'ς το Μάη μι τη δροσιά το Μάη μι τα λουλούδια.

Όλον υγειά κι όλο χαρά.

΄Ολις οι νιες παντρεύτηκαν κι πήρανι λιβέντες
παντρεύτηκα κι γω η νια κι πήρα βιρανιάρη
τον μαγειρεύω δε δειπνάει του στρώνου δεν κοιμάται.
Σήκω βιράνη μ' πλάγιασι σήκω γκρεμίσ' κι πέσε
κι άπλωσι το ξιρόχιρο σ' στον αργυρό μ' τον κόρφο
να πιάσ'ς το Μάη μι τη δροσιά το Μάη μι τα λουλούδια.

Όλον υγειά κι όλο χαρά.
Ακούσατε τι έγινι την Καθαροδιφτέρα
Βέργω στον α- στον αργαλειό γυφαίν'
Βέργω στον αργαλειό γυφαίν' γυφαίνει και ξυφαίνει
κι απ' τ' αργαλειού 'ργαλειού το τρόντισμα
'πό τ' αργαλειού το τρόντισμα ικεί που τραγουδούσι
κακιά ιδέ- ιδέα έβαλι
κακιά ιδέα έβαλι Βέργω για το Νικόλα.
Νικόλας στο τρέ- στο τρένο ανέβινι
Νικόλας στο τρένο ανέβινι στην Κομοτην' να πάγει.
Ν ώρα καλή σ' καλή σ' Νικόλα μου
ώρα καλή σ' Νικόλα μου και να καλοδρομίσεις
τα λόγια λόγια μου να θυμηθείς
στα λόγια μου να θυμηθείς και πίσω να γυρίσεις
ν έχω δυο λό- δυο λόγια να σου ειπώ
τα λόγια μου να θυμηθείς και πίσω να γυρίσεις
ν έχω δυο λό- δυο λόγια να σου ειπώ
ν έχω δυο λόγια να σου ειπώ για σένα γω πιθαίνω.

Κι η μάνα της μάνα τ’ς την έλιγι
έχω δυο λόγια να σου ειπώ για σένα γω πιθαίνω
μάνα τ’ς την έ- την έ- την έ- την έλιγι
κι η μάνα της την έλιγι κι την καλοξιτάζει.
Τι έχεις μωρ’ Βέ- μωρ’ Βέργω μ’ δεν μπορείς
κι η μάνα της την έλιγι και την καλοξιτάζει
τι έχεις μωρ’ Βέ- μωρ’ Βέργω μ’ δεν μπορείς
τι έχεις μωρ’ Βέργω μ’ δεν μπορείς και δε με χωρατεύεις.
Μάνα μ’ φαρμά- φαρμάκι ν ήπια γω
τι έχεις μωρ’ Βέργω μ’ δεν μπορείς και δε με χωρατεύεις
μάνα μ’ φαρμά- φαρμάκι ν ήπια γω
μάνα μ’ φαρμάκι ν ήπια γω φαρμάκ’ για το Νικόλα.
Φέρτι γιατρό ’π’ τα Λάβαρα
μάνα μ’ φαρμάκι ν ήπια γω φαρμάκ’ για το Νικόλα
φέρτι γιατρό γιατρό π’ τα Λάβαρα
φέρτι γιατρό π’ τα Λάβαρα γιατρό ’πό το Δι’μότ’χο
Βέργω δεν έχ’ δεν έχει πια ζωή.
Βέργω δεν έχει πια ζωή Βέργω δεν έχει νιάτα.
Και μάνα της μάνα τ’ς την έκλιγι.

Ακούσατε τι έγινι την Καθαροδιφτέρα
Βέργω στον αργαλειό γυφαίνει και ξυφαίνει
’πό τ’ αργαλειού το τρόντισμα ικεί που τραγουδούσι
κακιά ιδέα έβαλι Βέργω για το Νικόλα.
Νικόλας στο τρένο ανέβινι στην Κομοτην’ να πάγει.
Ν ώρα καλή σ’ Νικόλα μου και να καλοδρομίσεις
τα λόγια μου να θυμηθείς και πίσω να γυρίσεις
ν έχω δυο λόγια να σου ειπώ για σένα γω πιθαίνω.
Κι η μάνα της την έλιγι κι την καλοξιτάζει.
Τι έχεις μωρ’ Βέργω μ’ δεν μπορείς και δε με χωρατεύεις.
Μάνα μ’ φαρμάκι ν ήπια γω φαρμάκ’ για το Νικόλα.
Φέρτι γιατρό π’ τα Λάβαρα γιατρό ’πό το Δι’μότ’χο
Βέργω δεν έχει πια ζωή Βέργω δεν έχει νιάτα
και μάνα της την έκλιγι.

Κι το Σουφλί, *Σουφλιωτούδα μου*
κι το Σουφλί τρανό χωριό τρανόν κι πινημένο, *Σουφλιωτούδα μου*
τρανόν κι πινημένο, *Παπατσαρ’χούδα μου*
κάνας ’πό μας, *Σουφλιωτούδα μου*
κάνας ’πό μας δεν τούρκιψι δεν πήρι Τούρκον άντρα, *Σουφλιωτούδα μου*
δεν πήρι Τούρκον άντρα, *Παπατσαρ’χούδα μου*
μόνο Δεσπού-, *Σουφλιωτούδα μου*
μόνο Δεσπούδα τούρκιψι και πήρι Τούρκον άντρα, *Σουφλιωτούδα μου*

και πήρι Τούρκον άντρα, *Παπατσαρ'χούδα μου*
και στο παπόρ', *Σουφλιωτούδα μου*
και στο παπόρ' την έριχναν στο Ντενταγάτς τη βγάνουν, *Σουφλιωτούδα μου*
στο Ντενταγάτς τη βγάνουν, *Παπατσαρ'χούδα μου*
πέντι χοτζαίοι, *Σουφλιωτούδα μου*
πέντι χοτζαίοι τη διάβαζαν ώσπου να την τουρκέψουν, *Σουφλιωτούδα μου*
ώσπου να την τουρκέψουν, *Παπατσαρ'χούδα μου*.
Βγάλε Δέσπω, *Σουφλιωτούδα μου*
βγάλε Δέσπω τα ρούχα σου και ντύσ' το φερετζέ σου, *Σουφλιωτούδα μου*
και ντύσ' το φερετζέ σου, *Παπατσαρ'χούδα μου*
κριμάτισις, *Σουφλιωτούδα μου*
κριμάτισις τη μάνα σου που σ' έχει βυζαγμένη, *Σουφλιωτούδα μου*
που σ' έχει βυζαγμένη, *Παπατσαρ'χούδα μου*
κριμάτισις, *Σουφλιωτούδα μου*
κριμάτισις τη νούνα σου που σ' έχει λαδωμένη, *Σουφλιωτούδα μου*
που σ' έχει βαφτισμένη, *Παπατσαρ'χούδα μου*.

Κι το Σουφλί τρανό χωριό τρανόν κι πινημένο
κάνας 'πό μας δεν τούρκιψι δεν πήρι Τούρκον άντρα
μόνο Δεσπούδα τούρκιψι και πήρι Τούρκον άντρα
και στο παπόρ' την έριχναν στο Ντενταγάτς τη βγάνουν
πέντι χοτζαίοι τη διάβαζαν ώσπου να την τουρκέψουν.
Βγάλε Δέσπω τα ρούχα σου και ντύσ' το φερετζέ σου
κριμάτισις τη μάνα σου που σ' έχει βυζαγμένη
κριμάτισις τη νούνα σου που σ' έχει λαδωμένη.
Ν άσπρα μου πιριστέρια, *μώρ' Λένη μ'*
ν αχ, κι όμορφα μπουλιά
στον τόπο που θα πάτι, *μώρ' Λένη μ'*
ν αχ, κι αν γυρίσιτι
στον τόπο που θα πάτι, *μώρ' Λένη μ'*
ν αχ, κι αν γυρίσιτι
πάλι 'π'εδώ να έρθ'τι, *μώρ' Λένη μ'*
να καλ'μερίσιτι
πάλι 'π' εδώ να έρθ'τι, *μώρ' Λένη μ'*
να καλ'μερίσιτι
να γράψω μια λιανή γραφή, *Λένη μ'*
για στα φτερούδια σας
να γράψω μια λιανή γραφή, *Λένη μ'*
για στα φτερούδια σας
να πάτι χαιρετίματα, *Λένη μ'*
στη δόλια την Ανθουλιά
να μη την πεις πως χάθ'κα, *μώρ' Λένη μ'*
κι ουδέ πως πέθανα
μόν' να την πεις παντρεύ'κα, *μώρ' Λένη μ'*
κείνον π' αγάπησα.

Ν άσπρα μου πιριστέρια κι όμορφα μπουλιά
στον τόπο που θα πάτι κι αν γυρίσιτι
πάλι ’π’εδώ να έρθ’τι να καλ’μερίσιτι
να γράψω μια λιανή γραφή για στα φτερούδια σας
να πάτι χαιρετίματα στη δόλια την Ανθουλιά
να μη την πεις πως χάθ’κα κι ουδέ πως πέθανα
μόν’ να την πεις παντρεύ’κα κείνον π’ αγάπησα.

Πιρπάτα κυρ-Γιαννάκινα στα χιόνια και στα μπούζια
δε σι μαραίνουν τα φλουριά
δε σι μαραίνουν τα φλουριά δε σι μαραίνουν τ’ άσπρα
μόν’ σι μαραίνει θάνατος.

Πιρπάτα κυρ-Γιαννάκινα στα χιόνια και στα μπούζια
δε σι μαραίνουν τα φλουριά δε σι μαραίνουν τ’ άσπρα
μόν’ σι μαραίνει θάνατος.

Στο σιριώ-, *μωρέ*, στο σιριώ-
στο σιριώτικον τον κάμπο
στο σιριώτικον τον κάμπο
κι στα ΄Υψαλα ν τα γκιόλια
κι στ ΄Υ-, *μωρέ*, και στα ύ-
κι στα ύψαλα ν τα γκιόλια
κι στα ΄Υψαλα ν τα γκιόλια
πιρπατάει μια πιριστέρα
πιρπατάει, *μωρέ*, πιρπατάει
πιρπατάει κι κουρνιαχτίζει
πιρπατάει κι κουρνιαχτίζει.
Ν αγαλινά πιρπάτα κόρη μ’
ν αγαλινά ν αγαλινά
αχ, ν αγαλινά πιρπάτα ι κόρη μ’
ν αγαλινά πιρπάτα κόρη μ’
να μη λιρώσεις την ποδιά σου
να μη λιρώ- να μη λιρώ-
αχ, να μη λιρώσεις την ποδιά σου
να μη λιρώσεις την ποδιά σου
κι σι μαλών’ η πεθερά σου.

Στο σιριώτικον τον κάμπο
κι στα ΄Υψαλα ν τα γκιόλια
πιρπατάει μια πιριστέρα
πιρπατάει κι κουρνιαχτίζει.
Ν αγαλινά πιρπάτα κόρη μ’

να μη λιρώσεις την ποδιά σου
κι σι μαλών' η πεθερά σου.

Ν αϊτός την πέ-, *πιρδικίτσα μ' ιμά*
ν αϊτός την πέρδικ' άδραξε
ν αϊτός την πέρδικ' άδραξε ν απάνω στα πλατάρια
ν αϊτός την πέρδικ' άδραξε ν απάνω στα πλατάρια
κι η πιθιρά, *πιρδικίτσα μ' ιμά*
κι η πιθιρά κι ι πιθιρός
κι η πιθιρά κι ι πιθιρός τα δέντρα ξιριζώνουν
κι η πιθιρά κι ι πιθιρός τα δέντρα ξιριζώνουν
να βρουν οχιά, *πιρδικίτσα μ' ιμά*
να βρουν οχιά να βρουν οχιές
να βρουν οχιά να βρουν οχιές οχιές με δυο γκιοφάλια
να βρουν οχιά να βρουν οχιές οχιές με δυο γκιοφάλια
τη βρήκαν τη, *πιρδικίτσα μ' ιμά*
τη βρήκαν τη μαγέριψαν
τη βρήκαν τη μαγέριψαν σ' ένα χρυσό λιγγέρι
τη βρήκαν τη μαγέριψαν σ' ένα χρυσό λιγγέρι.
Φάε νυφή μ', *πιρδικίτσα μ' ιμά*
φάε νυφή μ' 'πού το ψωμί
φάε νυφή μ' 'πού το ψωμί φάε 'πό τ' αυτά χέλι
φάε νυφή μ' 'πού το ψωμί φάε 'πό τ' αυτά χέλι.
Μένα μάνα μ', *πιρδικίτσα μ' ιμά*
μένα μάνα μ' μι φίλιψι
μένα μάνα μ' μι φίλιψι κι έλαχα χορταμένη
μένα μάνα μ' μι φίλιψι κι έλαχα χορταμένη.
Κι χάφτει μια κι χάφτει μια κι χάφτει δυο
κι χάφτει μια κι χάφτει μια κι χάφτει δυο
κι χάφτει κι χάφτει δυο στο τρίτο φαρμακώθ'κι
κι χάφτει κι χάφτει δυο στο τρίτο φαρμακώθ'κι.

Ν αϊτός την πέρδικ' άδραξε ν απάνω στα πλατάρια
κι η πιθιρά κι ι πιθιρός τα δέντρα ξιριζώνουν
να βρουν οχιά να βρουν οχιές οχιές με δυο γκιοφάλια
τη βρήκαν τη μαγέριψαν σ' ένα χρυσό λιγγέρι.
Φάε νυφή μ' 'πού το ψωμί φάε 'πό τ' αυτά χέλι.
Μένα μάνα μ' μι φίλιψι κι έλαχα χορταμένη.
Κι χάφτει κι χάφτει δυο στο τρίτο φαρμακώθ'κι.

Στου Σαΐ-, *μωρή νταλιόνα μ'*
στου Σαΐν αγά τα σπίτια
στου Σαΐν αγά τα σπίτια
έσκασι μια κρύα βρύση
έσκασι, *μωρή νταλιόνα μ'*
έσκασι μια κρύα βρύση
έσκασι μια κρύα βρύση

πάνου οι έμορφις να πλύνουν
πάνου οι έ-, *μωρή νταλιόνα μ'*
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
τα κορίτσα να λιφκάνουν
πάει κι ένα, *μωρή νταλιόνα μ'*
πάει κι ένα φτουχόν κορίτσι
πάει κι ένα φτουχόν κορίτσι.
Ν άι μουρό φτουχόν κορίτσι.
πού τα 'βρις, *μωρή νταλιόνα μ'*
πού τα 'βρις αυτά ν τα νιάτα
πού τα 'βρις αυτά τα νιάτα
τα φιρύδια σα γαϊτάνι
τα φιρύ-, *μωρή νταλιόνα μ'*
τα φιρύδια σα γαϊτάνι
τα φιρύδια σα γαϊτάνι
έλαμψαν γιαλός και κάμπος
έλαμψαν, *μωρή νταλιόνα*
έλαμψαν γιαλός και κάμπος
έλαμψε γιαλός και κάμπος
έλαμψαν και τα σοκάκια.

Στου Σαΐν αγά τα σπίτια
έσκασι μια κρύα βρύση
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
τα κορίτσα να λιφκάνουν
πάει κι ένα φτουχόν κορίτσι.
Ν άι μουρό φτουχόν κορίτσι.
πού τα 'βρις αυτά τα νιάτα
τα φιρύδια σα γαϊτάνι
έλαμψαν γιαλός και κάμπος
έλαμψαν και τα σοκάκια.

Νύφη χοντροκωλαρούσα
δέκα αμάξια την τραβούσαν
δέκα αμά- δέκα αμάξια την τραβούσαν
με το Δή- με το Δήμο δικαπέντε
με το Δήμο δικαπέντε
δεν τη χώρισι κι η θύρα
δεν τη χώ- δεν τη χώρισι κι η θύρα
ξήλωσαν ξήλωσαν τα παραστάθια
ξήλωσαν τα παραστάθια
κι έβαλαν τη νύφη μέσα
κι έβαλαν κι έβαλαν τη νύφη μέσα.
Συ καλή συ καλή μου πιθιρίτσα
συ καλή μου πιθιρίτσα
βράσ' ένα καλό φαγάκι

βράσ' ένα βράσ' ένα καλό φαγάκι
στο μικρό στο μικρό το καζανάκι
στο μικρό το καζανάκι
ν απού παίρ' πολύ κι λίγο
ν απού παίρ' ν απού παίρ' πολύ κι λίγο
ν απού παίρ' ν απού παίρ' τα δυο τα βόδια.

Νύφη χοντροκωλαρούσα
δέκα αμάξια την τραβούσαν
με το Δήμο δικαπέντε
δεν τη χώρισι κι η θύρα
ξήλωσαν τα παραστάθια
κι έβαλαν τη νύφη μέσα.
Συ καλή μου πιθιρίτσα
βράσ' ένα καλό φαγάκι
στο μικρό το καζανάκι
ν απού παίρ' πολύ κι λίγο
ν απού παίρ' τα δυο τα βόδια.

΄Ενα πουλάκι πέταξε 'πό μέσα απ' τας Αθήνας
ένα πουλάκι πέταξε 'πό μέσα απ' τας Αθήνας
και γύριζε τρογύριζε για τη Μακεδονία
και γύριζε τρογύριζε για τη Μακεδονία.
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά σου
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα έμορφα παιδιά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα έμορφα παιδιά σου
μαζών' και τα κορίτσια σου τα παν στην αγγαρεία
μαζών' και τα κορίτσια σου τα παν στην αγγαρεία
μέρα και νύχτα πολεμούν να δουν ελευθερία
μέρα και νύχτα πολεμούν να δουν ελευθερία.
Στο Ντιβριτζάν ψηλό βουνό Θεέ μ' χαμήλωσέ το
στο Ντιβριτζάν ψηλό βουνό Θεέ μ' χαμήλωσέ το
για να φανεί η πατρίδα μας και πάλι ύψωσέ το
για να φανεί η πατρίδα μας και πάλι ύψωσέ το.
Ειδών ειδών πουλιά λαλούν λαλούν και δε φωνάζουν
ειδών ειδών πουλιά λαλούν λαλούν και δε φωνάζουν
μόνο με σέρβικες φωνές κλαίγουν κι αναστενάζουν
μόνο με σέρβικες φωνές κλαίγουν κι αναστενάζουν.

΄Ενα πουλάκι πέταξε 'πό μέσα απ' τας Αθήνας
και γύριζε τρογύριζε για τη Μακεδονία.
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα έμορφα παιδιά σου
μαζών' και τα κορίτσια σου τα παν στην αγγαρεία

μέρα και νύχτα πολεμούν να δουν ελευθερία.
Στο Ντιβριτζάν ψηλό βουνό Θεέ μ' χαμήλωσέ το
για να φανεί η πατρίδα μας και πάλι ύψωσέ το.
Ειδών ειδών πουλιά λαλούν λαλούν και δε φωνάζουν
μόνο με σέρβικες φωνές κλαίγουν κι αναστενάζουν.
Στα χίλια οχτακόσια και εβδομήκοντα
Βαγγέλης καπιτάνιος, *ωχ αμάν*, γύριζι στα βουνά
Βαγγέλης καπιτάνιος, *ωχ αμάν*, γύριζι στα βουνά
με γαλανή σημαία και μ' αργυρό σταυρό
με γαλανή σημαία, *ωχ αμάν*, και μ' αργυρό σταυρό.
Όσα βουνά κι αν γύρ'σι κι όσα γκιζέριξι
σαν της Δαδιάς τα μέρια, *ωχ αμάν*, δε βρήκε πουθενά
ν έχει και μετερίζια ν έχει και καμαριά
ν έχει και παλικάρια, *ωχ αμάν*, δεκαοχτώχρονα
που πολεμούν τους Τούρκους τα άτιμα σκυλιά
για να γυρίσουν πίσω, *ωχ αμάν*, στην Κόκκινη Μηλιά.
Βαγγέλης κατιβαίνει κοντά στο Ντεντεαγάτς
Λάζος τον περιμένει, *ωχ αμάν*, στην κρύα βρύσ' κοντά
Βαγγέλης κουρασμένος πέφτει κοιμήθηκε
μια μαχαιριά τον δίνει, *ωχ αμάν*, στη δεξιά πλευρά
τον κλαιν τα παλικάρια τ' κι όλα τα Λάβαρα
τον κλαίει κι η μανούλα τ', *ωχ αμάν*, παρηγορία δεν έχ'.

Στα χίλια οχτακόσια και εβδομήκοντα
Βαγγέλης καπιτάνιος γύριζι στα βουνά
με γαλανή σημαία και μ' αργυρό σταυρό.
Όσα βουνά κι αν γύρ'σι κι όσα γκιζέριξι
σαν της Δαδιάς τα μέρια δε βρήκε πουθενά
ν έχει και μετερίζια ν έχει και καμαριά
ν έχει και παλικάρια δεκαοχτώχρονα
που πολεμούν τους Τούρκους τα άτιμα σκυλιά
για να γυρίσουν πίσω στην Κόκκινη Μηλιά.
Βαγγέλης κατιβαίνει κοντά στο Ντεντεαγάτς
Λάζος τον περιμένει στην κρύα βρύσ' κοντά
Βαγγέλης κουρασμένος πέφτει κοιμήθηκε
μια μαχαιριά τον δίνει στη δεξιά πλευρά
τον κλαιν τα παλικάρια τ' κι όλα τα Λάβαρα
τον κλαίει κι η μανούλα τ' παρηγορία δεν έχ'.
Φεύγω μανούλα μ' φεύγω, *αχ*, πάγω στην ξενιτιά
δώσε μου την ευχή σου, *αχ*, δε θα με βλέπεις πια
αφήνω γεια στο μαχαλά κι γεια στα κοριτσάκια
μάνα μου γλυκιά
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις
αχ μανούλα μου ω γλυκιά
συχνά να τα ποτίζεις, *αχ*, μανούλα μ' έχε γεια.

Φεύγω μανούλα μ' φεύγω πάγω στην ξενιτιά
δώσε μου την ευχή σου δε θα με βλέπεις πια
αφήνω γεια στο μαχαλά κι γεια στα κοριτσάκια
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις.

Παραμέρνατε κορίτσια
ήρθαν ξένα παλικάρια
ήρθαν ξένα παλικάρια
να μας πάρουν την κοπέλα
να μας πάρουν την κοπέλα
την κοπέλα την τρυγόνα
την κοπέλα την τρυγόνα
να την παν μακρά στα ξένα
να την παν μακρά στα ξένα
σ' άλλη μάνα σ' άλλη χώρα
σ' άλλη μάνα σ' άλλη χώρα
σ' άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
σ' άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
ξένη μάνα δεν πονάει
ξένη μάνα δεν πονάει
ξένα αδέρφια κι αξαδέρφια.

Παραμέρνατε κορίτσια
ήρθαν ξένα παλικάρια
να μας πάρουν την κοπέλα
την κοπέλα την τρυγόνα
να την παν μακρά στα ξένα
σ' άλλη μάνα σ' άλλη χώρα
σ' άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
ξένη μάνα δεν πονάει
ξένα αδέρφια κι αξαδέρφια.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα
αφήνει γεια στο μαχαλά και γεια στα κοριτσάκια
αφήν' και τη μανούλα της τρία γυαλιά φαρμάκια
το 'να να πίνει το πρωί τ' άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το φαρμακερό όταν δειπνάει κόσμοι.

Σήμιρα Σαββάτο, *μπέη μ'*, κι αύριο Κυριακή
δεν το 'ξεβρα και γω καημένος κατέβ'κα στο τσαρτσί
δεν το 'ξεβρα και γω καημένος κατέβ'κα στο τσαρτσί
βρίσκω μια 'βραιοπούλα, *μπέη μ'*, ν απού λουζότανε
βρίσκω μια 'βραιοπούλα, *μπέη μ'*, ν απού λουζότανε
της λέγω 'βραιοπούλα, *μπέη μ'*, να γίνεις χριστιανή

της λέω ’βραιοπούλα, *μπέη μ’*, να γίνεις χριστιανή
να λούζισι Σαββάτο, *μπέη μ’*, ν’ αλλάζεις Κυριακή
να λούζισι Σαββάτο, *μπέη μ’*, ν’ αλλάζεις Κυριακή
και να μεταλαβαίνεις, *μπέη μ’*, Χριστούγεννα Λαμπρή.

Σήμερα Σαββάτο κι αύριο Κυριακή
δεν το ’ξεβρα και γω καημένος κατέβ’κα στο τσαρτσί
βρίσκω μια ’βραιοπούλα ν απού λουζότανε
της λέγω ’βραιοπούλα να γίνεις χριστιανή
να λούζισι Σαββάτο ν’ αλλάζεις Κυριακή
και να μεταλαβαίνεις Χριστούγεννα Λαμπρή.
Τον Κωσταντούδ’ τον έπιασαν τον Κωσταντούδ’ τον πιάσαν
χίλιοι παγαί- χίλιοι παγαίνουν το μπροστά
χίλιοι παγαίνουν το μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέση παγαί- στη μέσ’ παγαίνει ο Κωσταντούδ’ς
στη μέσ’ παγαίνει ο Κωσταντούδ’ς σαν μήλο μαραμένο
σαν μήλο σα- σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν τ’ άλλα τα λουλούδια
κι κείνος τους κι κείνος τους παρακαλεί
και κείνος τους παρακαλεί παρακαλάει κι λέγει.
Πώς με καϊντέψτε αδέρφια μου πώς με παρακαϊντέψτε
ν έχω γυναί- ν έχω γυναίκα νιόπαντρη
ν έχω γυναίκα νιόπαντρη τα μαύρα δεν της πρέπουν
έχω μικρό ν έχω μικρό στην κούνια του.

Τον Κωσταντούδ’ τον έπιασαν τον Κωσταντούδ’ τον πιάσαν
χίλιοι παγαίνουν το μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ’ παγαίνει ο Κωσταντούδ’ς σαν μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν τ’ άλλα τα λουλούδια
και κείνος τους παρακαλεί παρακαλάει κι λέγει.
Πώς με καϊντέψτε αδέρφια μου πώς με παρακαϊντέψτε
ν έχω γυναίκα νιόπαντρη τα μαύρα δεν της πρέπουν
έχω μικρό ν έχω μικρό στην κούνια του.

Διώχνεις με μά- διώχνεις με μάλη μ’ διώχνεις με
κι αν με διώ- κι αν με διώχνεις δεν πάνω
κι αν με διώ- κι αν μι διώχνεις δεν πάνω
τη βραδιά τη βραδιά που μ’ έδιωχνις
τη βραδιά τη βραδιά που μ’ έδιωχνις
πήγα και πήγα και ξενόμεινα
πήγα και πήγα και ξενόμεινα
σ’ μαντρινές σ’ μαντρινές ξιβράδιασα
σ’ μαντρινές σ’ μαντρινές ξιβράδιασα
και στη θύ- και στη θύρα στάθηκα
και στη θύ- και στη θύρα στάθηκα

και την κό- και την κόρη ρώτησα
και την κό- και την κόρη ρώτησα.
Κόρη μ' σα πού κόρη μ' σα πού 'ναι ν άντρας σου
κόρη μ' σα πού κόρη μ' σα πού 'ναι ν άντρας σου.
Άντρας μου πάει άντρας μου πάει στην Ανατολή
άντρας μου πάει άντρας μου πάει στην Ανατολή
να μι φέρ' να μι φέρ' γυαλί κι χτέν'
να μι φέρ' να μι φέρ' γυαλί κι χτέν'
κι ένα πρά- κι ένα πράσινο τσεμπέρ'.

Διώχνεις με μάλη μ' διώχνεις με κι αν με διώχνεις δεν πάνω
τη βραδιά που μ' έδιωχνις πήγα και ξενόμεινα
σ' μαντρινές ξιβράδιασα και στη θύρα στάθηκα
και την κόρη ρώτησα, κόρη μ' σα πού 'ναι ν άντρας σου.
Άντρας μου πάει στην Ανατολή να μι φέρ' γυαλί κι χτέν'
κι ένα πράσινο τσεμπέρ'.

Δευτέρα ξημερώματα μας πότισαν φαρμάκι
Δευτέρα ξημερώματα μας πότισαν φαρμάκι
διαταγή μάς δώσανε ν' αφήσουμε τη Θράκη
διαταγή μάς δώσανε ν' αφήσουμε τη Θράκη.
Όταν μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
όταν μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε
κι όταν ήρθαν μας πήρανε τα όπλα από τα χέρια
κι όταν ήρθαν μας πήρανε τα όπλα από τα χέρια
καλύτερα μανούλα μου ας έχωναν μαχαίρια
καλύτερα μανούλα μου ας έχωναν μαχαίρια
κι όταν μας απεράσανε στο Πέραμο να μπούμε
κι όταν μας απεράσανε στο Πέραμο να μπούμε
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε.
Κλάψετε μάτια μ' κλάψετε όσο που να χυθείτε
κλάψετε μάτια μ' κλάψετε όσο που να χυθείτε
γιατί ξανά τη Θράκη μας δε θα τη ξαναϊδείτε
γιατί ξανά τη Θράκη μας δε θα τη ξαναϊδείτε.

Δευτέρα ξημερώματα μας πότισαν φαρμάκι
διαταγή μάς δώσανε ν' αφήσουμε τη Θράκη.
Όταν μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε
κι όταν ήρθαν μας πήρανε τα όπλα από τα χέρια
καλύτερα μανούλα μου ας έχωναν μαχαίρια
κι όταν μας απεράσανε στο Πέραμο να μπούμε

γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε.
Κλάψετε μάτια μ' κλάψετε όσο που να χυθείτε
γιατί ξανά τη Θράκη μας δε θα τη ξαναϊδείτε.

Κι τη Μιγάλ' Παρασκευή και τη Μιγαλοπέμπτη
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές
κι τη Μιγάλ' Παρασκευή και τη Μιγαλοπέμπτη
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές ψυχές να ξαναγνώσουν
Σαββάτο μέρα το ταχύ
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές ψυχές να
ξαναγνώσουν
Σαββάτο μέρα το ταχύ
Σαββάτο μέρα το ταχύ Σάββατον όλη μέρα
την Κυριακή τ' αποταχιά
Σαββάτο μέρα το ταχύ Σάββατον όλη μέρα
την Κυριακή τ' αποταχιά
την Κυριακή τ' αποταχιά την Κυριακή το τάχυ
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ'ς
την Κυριακή τ' αποταχιά την Κυριακή το τάχυ
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ'ς
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ'ς κι πιθιρές τις νύφες
κι κίνησαν κι πάιναν
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ'ς κι πιθιρές τις νύφες
κι κίνησαν κι πάιναν
κι κίνησαν κι πάιναν κίνησαν να πααίνουν
κι παν σιμά κι παν κοντά
κι κίνησαν κι πάιναν κίνησαν να πααίνουν
κι παν σιμά κι παν κοντά
κι παν σιμά κι παν κοντά σιμά κι ως τη Μαρίτσα
κι στο καράβ' ανέβιναν
κι παν σιμά κι παν κοντά σιμά κι ως τη Μαρίτσα
κι στο καράβ' ανέβιναν
κι στο καράβ' ανέβιναν πέρα για να πιράσουν
κι ασήμαντρος ασήμανι
κι στο καράβ' ανέβιναν πέρα για να πιράσουν
κι ασήμαντρος ασήμανι
κι ασήμαντρος ασήμανι βαριά χτυπά η καμπάνα
ν' ακούσουν όλα τα χωριά
κι ασήμαντρος ασήμανι βαριά χτυπά η καμπάνα
ν' ακούσουν όλα τα χωριά
ν' ακούσουν όλα τα χωριά κι όλα τα βιλιέτια
ν' ακούσ' κι ένα κάστρο καλό
ν' ακούσουν όλα τα χωριά κι όλα τα βιλιέτια
ν' ακούσ' κι ένα κάστρο καλό
ν' ακούσ' κι ένα κάστρο καλό καλό και πινιμένο
παναϋρίτσι γένονταν

ν' ακούσ' κι ένα κάστρο καλό καλό και πινιμένο
παναϋρίτσι γένονταν
παναϋρίτσι γένονταν μιγάλο παναΰρι
μαζεύτ'καν κόσμος αμπολύς
παναϋρίτσι γένονταν μιγάλο παναΰρι
μαζεύτ'καν κόσμος αμπολύς
μαζεύτ'καν κόσμος αμπολύς κι ι τόπος ήρθι λίγος
παάιν'ν να σ'κώσουν το Χριστό
μαζεύτ'καν κόσμος αμπολύς κι ι τόπος ήρθι λίγος
παάιν'ν να σ'κώσουν το Χριστό
παάιν'ν να σ'κώσουν το Χριστό να τόνε λειτουργιάσουν
Χριστός βαριά δε σ'κώνιτι
παάιν'ν να σ'κώσουν το Χριστό να τόνε
λειτουργιάσουν
Χριστός βαριά δε σ'κώνιτι
Χριστός βαριά δε σ'κώνιτι 'πό την πολλή τη λύπη
κανένας δεν απείκασι
Χριστός βαριά δε σ'κώνιτι 'πό την πολλή τη λύπη
κανένας δεν απείκασι
κανένας δεν απείκασι κάνας δεν 'πηλοήθ'κι
μόν' γέροντας απείκασι
κανένας δεν απείκασι κάνας δεν 'πηλοήθ'κι
μόν' γέροντας απείκασι.

Κι τη Μιγάλ' Παρασκευή και τη Μιγαλοπέμπτη
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές ψυχές να ξαναγνώσουν
Σαββάτο μέρα το ταχύ Σάββατον όλη μέρα
την Κυριακή τ' αποταχιά την Κυριακή το τάχυ
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ'ς κι πιθιρές τις νύφες
κι κίνησαν κι πάιναν κίνησαν να πααίνουν
κι παν σιμά κι παν κοντά σιμά κι ως τη Μαρίτσα
κι στο καράβ' ανέβιναν πέρα για να πιράσουν
κι ασήμαντρος ασήμανι βαριά χτυπά η καμπάνα
ν' ακούσουν όλα τα χωριά κι όλα τα βιλιέτια
ν' ακούσ' κι ένα κάστρο καλό καλό και πινιμένο
παναϋρίτσι γένονταν μιγάλο παναΰρι
μαζεύτ'καν κόσμος αμπολύς κι ι τόπος ήρθι λίγος
παάιν'ν να σ'κώσουν το Χριστό να τόνε λειτουργιάσουν
κανένας δεν απείκασι κάνας δεν 'πηλοήθ'κι
μόν' γέροντας απείκασι.
Μια Πασχαλιά , *ν Αλιξανδρή*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
μια Πασχαλιά, *ν Αλιξανδρή*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
μια 'πίσημη μια μέρα, *πουλάκι μ' ιμά*
μια 'πίσημη μια μέρα, *ν Αλιξανδρή*
μια 'πίσημη μια μέρα, *πουλάκι μ' ιμά*

μια ’πίσημη μια μέρα, *ν Αλιξανδρή*
μάνα ν υγιό, *ν Αλιξανδρή*
μάνα ν υγιόν ηστόλιζι
μάνα ν υγιό, *ν Αλιξανδρή*
μάνα ν υγιόν ηστόλιζι
μάνα κι θυγατέρα, *πουλάκι μ’ ιμά*
μάνα κι θυγατέρα, *ν Αλιξανδρή*
μάνα κι θυγατέρα, *πουλάκι μ’ ιμά*
μάνα κι θυγατέρα, *ν Αλιξανδρή*
κόσμος παάιν’, *Αλιξανδρή*
κόσμος παάιν’ στην εκκλησιά
κόσμος παάιν’, *Αλιξανδρή*
κόσμος παάιν’ στην εκκλησιά
να πα να μεταλάβει, *πουλάκι μ’ ιμά*
να πα να μεταλάβει, *ν Αλιξανδρή*
να πα να μεταλάβει, *πουλάκι μ’ ιμά*
να πα να μεταλάβει, *ν Αλιξανδρή*
κι κίνησαν, *Αλιξανδρή*
κι κίνησαν κι πάαιναν
κι κίνησαν, *Αλιξανδρή*
κι κίνησαν κι πάαιναν
κινήσαν να πααίνουν, *πουλάκι μ’ ιμά*
κινήσαν να πααίνουν, *Αλιξανδρή*
κινήσαν να πααίνουν, *πουλάκι μ’ ιμά*
κινήσαν να πααίνουν, *Αλιξανδρή*
μπροστά παάιν’, *Αλιξανδρή*
μπροστά παάιν’ η μάνα του
μπροστά παάιν’, *Αλιξανδρή*
μπροστά παάιν’ η μάνα του
κατόπιν αδελφή του, *πουλάκι μ’ ιμά*
κατόπιν αδελφή του, *ν Αλιξανδρή*
κατόπιν αδελφή του, *πουλάκι μ’ ιμά*
κατόπιν αδελφή του, *ν Αλιξανδρή*
στη μέσ’ παάιν ’, *Αλιξανδρή*
στη μέσ’ παάιν’ Αλιξανδρής
στη μέσ’ παάιν’, *Αλιξανδρή*
στη μέσ’ παάιν’ Αλιξανδρής
σα μήλο μαραμένο, *πουλάκι μ’ ιμά*
σα μήλο μαραμένο, *ν Αλιξανδρή*
σα μήλο μαραμένο, *πουλάκι μ’ ιμά*
σα μήλο μαραμένο, *ν Αλιξανδρή*
σα μήλο σαν, *Αλιξανδρή*
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο
σα μήλο σαν, *Αλιξανδρή*
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο
σαν κόκκινο λουλούδι, *πουλάκι μ’ ιμά*
σαν κόκκινο λουλούδι, *ν Αλιξανδρή*
σαν κόκκινο λουλούδι, *πουλάκι μ’ ιμά*

σαν κόκκινο λουλούδι, *ν Αλιξανδρή*
και παν κοντά, *ν Αλιξανδρή*
και παν κοντά και παν σιμά
και παν κοντά, *ν Αλιξανδρή*
και παν κοντά και παν σιμά
σιμά στην εκκλησία, *πουλάκι μ' ιμά*
σιμά στην εκκλησία, *ν Αλιξανδρή*
σιμά στην εκκλησία, *πουλάκι μ' ιμά*
σιμά στην εκκλησία, *ν Αλιξανδρή*
κι σαν τους εί-, *ν Αλιξανδρή*
κι σαν τους είδε η εκκλησιά
κι σαν τους εί-, *ν Αλιξανδρή*
κι σαν τους είδε η εκκλησιά
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μ' ιμά*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλιξανδρή*
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μ' ιμά*
ρίχνει τα κεραμίδια , *ν Αλιξανδρή*
κι τ' Άγιο Πνέ-, *ν Αλιξανδρή*
κι τ' Άγιο Πνέμα ξύπνησι
κι τ' Άγιο Πνέ-, *ν Αλιξανδρή*
κι τ' Άγιο Πνέμα ξύπνησι
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα, *πουλάκι μ' ιμά*
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα, *ν Αλιξανδρή*
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα, *πουλάκι μ' ιμά*
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα , *ν Αλιξανδρή*
κι η μάνα του, *ν Αλιξανδρή*
κι η μάνα του τον ρώτησι
κι η μάνα του, *ν Αλιξανδρή*
κι η μάνα του τον ρώτησι
κι η μάνα του τον λέει, *πουλάκι μ' ιμά*
κι η μάνα του τον λέει, *ν Αλιξανδρή*

κι η μάνα του τον λέει, *πουλάκι μ' ιμά*
κι η μάνα του τον λέει, *ν Αλιξανδρή*.
Τι κρίμα έχ'ς, *ν Αλιξανδρή*
τι κρίμα έχ'ς πουλάκι μου
τι κρίμα έχ'ς, *ν Αλιξανδρή*
τι κρίμα έχ'ς πουλάκι μου
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μ' ιμά*
κι είσι κριματισμένος, *ν Αλιξανδρή*
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μ' ιμά*
κι είσι κριματισμένος, *ν Αλιξανδρή*.
Όντα 'μαν νιος, *ν Αλιξανδρη*
όντα 'μαν νιος και νιούτσικος
όντα 'μαν νιος, *ν Αλιξανδρή*
όντα 'μαν νιος και νιούτσικος
κι όντα 'μαν παλικάρι, *πουλάκι μ' ιμά*
κι όντα 'μαν παλικάρι, *ν Αλιξανδρή*

κι όντα 'μαν παλικάρι, *πουλάκι μ' ιμά*
κι όντα 'μαν παλικάρι, *ν Αλιξανδρή*
και παίζοντας, *ν Αλιξανδρή*
και παίζοντας και ρίχνοντας
και παίζοντας, *ν Αλιξανδρή*
και παίζοντας και ρίχνοντας
πάτησα ένα γνημόρι, *πουλάκι μ' ιμά*
πάτησα ένα γνημόρι, *ν Αλιξανδρή*
πάτησα ένα γνημόρι, *πουλάκι μ' ιμά*
πάτησα ένα γνημόρι, *ν Αλιξανδρή*
και το γνημόρ', *ν Αλιξανδρή*
και το γνημόρ' που πάτησα
και το γνημόρ', *ν Αλιξανδρή*
και το γνημόρ' που πάτησα
ήταν 'ραβωνιασμένη, *πουλάκι μ' ιμά*
ήταν 'ραβωνιασμένη, ν *Αλιξανδρή*
ήταν 'ραβωνιασμένη, *πουλάκι μ' ιμά*
ήταν 'ραβωνιασμένη, *ν Αλιξανδρή*.

Μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή μια 'πίσημη μια μέρα
μάνα ν υγιόν ηστόλιζι μάνα κι θυγατέρα
κόσμος πααίν' στην εκκλησιά να πα να μεταλάβει
κι κίνησαν κι πάαιναν κινήσαν να πααίνουν
μπροστά πααίν' η μάνα του κατόπιν αδελφή του
στη μέσ' πααίν' Αλιξανδρής σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κόκκινο λουλούδι
και παν κοντά και παν σιμά σιμά στην εκκλησία
κι σαν τους είδε η εκκλησιά ρίχνει τα κεραμίδια
κι τ' Άγιο Πνέμα ξύπνησι 'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα
κι η μάνα του τον ρώτησι κι η μάνα του τον λέει.
Τι κρίμα έχ'ς πουλάκι μου κι είσι κριματισμένος.
Όντα 'μαν νιος και νιούτσικος κι όντα 'μαν παλικάρι
και παίζοντας και ρίχνοντας πάτησα ένα γνημόρι
και το γνημόρ' που πάτησα ήταν 'ραβωνιασμένη.

Δώσ' μου το κορίτσι θεια
δώσ' μου το κορίτσι θεια
δώσ' μου το κορίτσι θεια
μοναχά για μια βραδιά
να το πάρω σινεμά
να περάσουμε καλά
δώσ' μου το και μη σε μέλλει
θα χορεύει...

Δώσ' μου το κορίτσι θεια
μοναχά για μια βραδιά
να το πάρω σινεμά
να περάσουμε καλά
δώσ' μου το και μη σε μέλλει
θα χορεύει...

Βλέπω καράβι πόρχεται 'πό μέσα 'πό την Πόλη
με τετρακόσις έμορφις
με τετρακόσις έμορφις μ' εξήντα παλικάρια
μέσα είν' κι ι γιαρέντης μου
μέσα είνι κι ι γιαρέντης μου λαλάει το τσιγγί του
χεμ το λαλεί χεμ τραγουδεί
χεμ το λαλεί χεμ τραγουδεί χεμ το λαλάει κι λέγει.
Μουστάκι μου καραμπογιά
μουστάκι μου καραμπογιά φρύδι μ' παραγραμμένο
δε σου 'πριπαν τα σίδερα
δε σου 'πριπαν τα σίδερα κι οι έρημις αλ'σίδις
μόν' σου 'πριπι ψηλό βουνό.

Βλέπω καράβι πόρχεται 'πό μέσα 'πό την Πόλη
με τετρακόσις έμορφις μ' εξήντα παλικάρια
μέσα είνι κι ι γιαρέντης μου λαλάει το τσιγγί του
χεμ το λαλεί χεμ τραγουδεί χεμ το λαλάει κι λέγει.
Μουστάκι μου καραμπογιά φρύδι μ' παραγραμμένο
δε σου 'πριπαν τα σίδερα κι οι έρημις αλ'σίδις
μόν' σου 'πριπι ψηλό βουνό.

΄Ηρθι Μάης, *Ανθούλω μου*
ήρθι Μάης κι η άνοιξη
ήρθι Μάης, *Ανθούλω μου*
ήρθι Μάης κι η άνοιξη
ν Ανθούλω μου, ήρθι το καλοκαίρι
κιμ κι έλα μου, ήρθι το καλοκαίρι
ν Ανθούλω μου, ήρθι το καλοκαίρι
κιμ κι έλα μου, ήρθι το καλοκαίρι
να πρασινί-, *Ανθούλω μου*
να πρασινίσουν τα ιβουνά
να πρασινί-, *Ανθούλω μου*
να πρασινίσουν τα ιβουνά
ν Ανθούλω μου, να λουλουδιάσουν κάμποι
κιμ κι έλα μου, να λουλουδιάσουν κάμποι
ν Ανθούλω μου, να λουλουδιάσουν κάμποι
κιμ κι έλα μου, να λουλουδιάσουν κάμποι

να βγουν τα ί-, *Ανθούλω μου*
να βγουν τα ίτσια στα ιβουνά
να βγουν τα ί-, *ν Ανθούλω μου*
να βγουν τα ίτσια στα ιβουνά
ν Ανθούλω μου, κι οι κάτσηδες στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, και κάτσηδες στους κάμπους
ν Ανθούλω μου, κι οι κάτσηδες στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, κι οι κάτσηδες στους κάμπους
να βγει κι η Ανθού-, *Ανθούλω μου*
να βγει κι η Ανθούλω η όμορφη
να βγει κι η Ανθού-, *Ανθούλω μου*
να βγει κι η Ανθούλω η έμορφη
ν Ανθούλω μου, να βγει να σιργιανίσει
κιμ κι έλα μου, να βγει να σιργιανίσει
ν Ανθούλω μου, να βγει να σιργιανίσει
κιμ κι έλα μου, να βγει να σιργιανίσει
σιργιάνιξι, *ν Ανθούλω μου*
σιργιάνιξι κι διάυρι
σιργιάνισι, *ν Ανθούλω μου*
σιργιάνισι κι διάυρι
ν Ανθούλω μου, 'πό το ταχιά ως το βράδυ
κιμ κι έλα μου, 'πό το ταχιά ως το βράδυ
ν Ανθούλω μου, 'πό το ταχιά ως το βράδυ
κιμ κι έλα μου, 'πό το ταχιά ως το βράδυ
κι η μάνα τ'ς την, *Ανθούλω μου*
κι η μάνα τ'ς την προξένιβι
κι η μάνα τ'ς την, *Ανθούλω μου*
κι η μάνα τ'ς την προξένιβι
ν Ανθούλω μου, σι Τούρκο να την δώσει
κιμ κι έλα μου, σι Τούρκο να την δώσει
ν Ανθούλω μου, σι Τούρκο να την δώσει
κιμ κι έλα μου, σι Τούρκο να την δώσει.
Σι τι μανή μ', *ν Ανθούλω μου*
σι τι μανή μ' τον ζήλιψις
σι τι μανή μ', *ν Ανθούλω μου*
σι τι μανή μ' τον ζήλιψις
ν Ανθούλω μου, τον Τούρκο το Φοντούλη
κιμ κι έλα μου, τον Τούρκο το Φοντούλη
ν Ανθούλω μου, τον Τούρκο το Φοντούλη
κιμ κι έλα μου, τον Τούρκο το Φοντούλη.
Τον ζήλιψα, ν *Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα στη φορεσιά
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα στη φορεσιά
ν Ανθούλω μου, και στα δασιά τραγούδια
κιμ κι έλα μου, και στα δασιά τραγούδια
ν Ανθούλω μου, και στα δασιά τραγούδια

κιμ κι έλα μου, και στα δασιά τραγούδια
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στην πιρτσιά
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στην πιρτσιά
ν Ανθούλω μου, πώς τ'ν έχει αραδιασμένη
κιμ κι έλα μου, πώς τ'ν έχει αραδιασμένη
ν Ανθούλω μου, πώς τ'ν έχει αραδιασμένη
κιμ κι έλα μου, πώς τ'ν έχει αραδιασμένη
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στ' άλογο
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στ' άλογο
ν Ανθούλω μου, πώς παίζει μες στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, πώς παίζει μες στους κάμπους
ν Ανθούλω μου, πώς παίζει μες στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, πώς παίζει μες στους κάμπους.

΄Ηρθι Μάης κι η άνοιξη ήρθι το καλοκαίρι
να πρασινίσουν τα ιβουνά να λουλουδιάσουν κάμποι
να βγουν τα ίτσια στα ιβουνά και κάτσηδες στους κάμπους
να βγει κι η Ανθούλω η όμορφη να βγει να σιργιανίσει
σιργιάνιξι κι διάυρι 'πό το ταχιά ως το βράδυ
κι η μάνα τ'ς την προξένιβι σι Τούρκο να την δώσει.
Σι τι μανή μ' τον ζήλιψις τον Τούρκο το Φοντούλη.
Τον ζήλιψα στη φορεσιά και στα δασιά τραγούδια
τον ζήλιψα και στην πιρτσιά πώς τ'ν έχει αραδιασμένη
τον ζήλιψα και στ' άλογο πώς παίζει μες στους κάμπους.
Γιάννης θέριζι μαζί μι την καλή του
Γιάννης θέριζι μαζί μι την καλή του
συνορί- συνορίστηκαν, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
συνορί- συνορίστηκαν, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' ποιος Γιάννη μ' ποιος θα διάβ', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' ποιος Γιάννη μ' ποιος θα διάβ', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' ποιος θα διάβ' τριάντα δυο διμάτια
Γιάννη μ' ποιός θα διάβ' τριάντα δυο διμάτια
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διάβεις Γιάννη άλλην καλήν θα πάρεις
κι αν μι διάβεις Γιάννη άλλην καλήν θα πάρεις
κι αν σι διά- κι αν σι διάβω Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν σι διά- κι αν σι διάβω Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω.

Κόρη ν έ- κόρη ν έδιαβι, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κόρη ν έ- κόρη ν έδιαβι, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κόρη ν έδιαβι τριάντα δυο διμάτια
κόρη ν έδιαβι τριάντα δυο διμάτια.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ν από τη δίψα
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ν από το κάμα.
Βάστα κό- βάστα κόρη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βάστα κό- βάστα κόρη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βάστα κόρη μου να βγούμεν από τον όργο
βάστα κόρη μου να βγούμεν από τον όργο.
Δε βαστιό- δε βαστιότι Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
δε βαστιό- δε βαστιότι Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
δε βαστιότι Γιάνν' κι πώς να το βαστάξω
δε βαστιότι Γιάνν' κι πώς να το βαστάξω.
Βλέπεις τα βλέπεις τα ιβουνά *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βλέπεις τα βλέπεις τα ιβουνά *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βλέπεις τα ιβουνά τα έρημα μπαλκάμια
βλέπεις τα βουνά τα έρημα μπαλκάμια
κει 'νι ν τα κει 'νι τα νιρά, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κει 'νι τα κει 'νι τα νιρά, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσες
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσες
πλένουν έ- πλένουν έμορφις, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλένουν έ- πλένουν έμορφις, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλένουν έμορφις λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλένουν έμορφις λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγά- πλέν' κι η αγάπη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλέν' κι η αγά- πλέν' κι η αγάπη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει.

Γιάννης θέριζι μαζί μι την καλή του
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' ποιος θα διάβ' τριάντα δυο διμάτια
κι αν μι διάβεις Γιάννη άλλην καλήν θα πάρεις
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω.
Κόρη ν έδιαβι τριάντα δυο διμάτια.
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ν από τη δίψα.
Βάστα κόρη μου να βγούμεν από τον όργο.
Δε βαστιότι Γιάνν' κι πώς να το βαστάξω.
Βλέπεις τα ιβουνά τα έρημα μπαλκάμια
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσες
πλένουν έμορφις λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει

Κάτω στα νησιά στον έρημον τον τόπο
κάτω στα νησιά στον έρημον τον τόπο
κει 'νι ν τα κει 'νι ν τα νιρά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κει 'νι ν τα κει 'νι ν τα νιρά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσις
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσις
πλένουν έ- πλένουν έμορφις, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πλένουν έ- πλένουν έμορφις, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πλένουν έμορφες λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλένουν έμορφες λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγά- πλέν' κι η αγάπη μου, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πλέν' κι η αγά- πλέν' κι η αγάπη μου, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει κι σκαματίζει
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει κι σκαματίζει
φύσ'σ' ένα- φύσ'σ' ένας βοριάς, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
φύσ'σ' ένα- φύσ'σ' ένας βοριάς, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
φύσ'σ' ένας βοριάς κι ένας τρελός αέρας
φύσ'σ' ένας βοριάς κι ένας τρελός αέρας
πήρι ν τα, πήρι ν τα πανιά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πήρι ν τα, πήρι ν τα πανιά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πήρι ν τα πανιά της κόρης τα ντιλμπέρια
πήρι ν τα πανιά της κόρης τα ντιλμπέρια
κι τα πά- κι τα πάινι, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι τα πά- κι τα πάινι, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι τα πάινι στην άκρη στο ποτάμι
κι τα πάινι στην άκρη στο ποτάμι.
Κόσιατι κόσιατι μπιδιά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κόσιατι κόσιατι μπιδιά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κόσιατι μπιδιά τρεχάτε παλικάρια
κόσιατι μπιδιά τρεχάτε παλικάρια
κι αν είνι κι αν είνι πανί, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι αν είνι κι αν είνι πανί, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι αν είνι πανί ας είν' του καραβιού σας
κι αν είνι πανί ας είν' του καραβιού σας
κι αν είνι κι αν είνι κορίτσ', *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι αν είνι, κι αν είνι κορίτσ', *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι αν είνι κορίτσ' ας είν' του αδερφού σας
κι αν είνι κορίτσ' ας είν' του αδερφού σας.

Κάτω στα νησιά στον έρημον τον τόπο
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσις
πλένουν έμορφες λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει κι σκαματίζει
φύσ'σ' ένας βοριάς κι ένας τρελός αέρας
πήρι ν τα πανιά της κόρης τα ντιλμπέρια

κι τα πάινι στην άκρη στο ποτάμι.
Κόσιατι μπιδιά τρεχάτε παλικάρια
κι αν είνι πανί ας είν' του καραβιού σας
κι αν είνι κορίτσ' ας είν' του αδερφού σας.
Ν Αρμίν' ο γιο-νο-ς πινεύτηκι θα πάρ' τ' βασιλοπούλα
ν Αρμίν' ο γιο-νο-ς πινεύτηκι θα πάρ' τ' βασιλοπούλα
κι ι βασιλιά-να-ς σαν τ' άκουσι πολύ τον βαροφάν'κι
κι ι βασιλιά-να-ς σαν τ' άκουσι πολύ τον βαροφάν'κι
ντιλάλ' 'βαλι-νι κι φώναζι σ' όλους τους μαχαλάδις
ντιλάλ' 'βαλι-νι κι φώναζι σ' όλους τους μαχαλάδις
ποιος είνι ν ά-να-ξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξει
ποιος είνι ν ά-να-ξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξει
κι όποιος γιαρντί-νι-σ' τη θάλασσα γαμπρό θέλ' να τον κάμω
κι όποιος γιαρντί-νι-σ' τη θάλασσα γαμπρό θέλ' να τον κάμω
γαμπρό στη θυ-νι-γατέρα μου γαμπρό στην ανιψιά μου
γαμπρό στη θυ-νι-γατέρα μου γαμπρό στην ανιψιά μου
κι αν θέλ' στην α-να-ξαδέρφη μου μι τα ξανθά τ'ς μαλλούδια
κι αν θέλ' στην α-να-ξαδέλφη μου μι τα ξανθά τ'ς μαλλούδια
που γίν'κι στη-νι-ν αστροφιγγιά όταν βαρνούσι ο ήλιος
που γίν'κι στη-νι-ν αστροφιγγιά όταν βαρνούσι ο ήλιος
λάμπ' ήλιος λά-να-μπ' Αυγερινός λάμπουν τα προσωπούδια τ'ς
λάμπ' ήλιος λά-να-μπ' Αυγερινός λάμπουν τα προσωπούδια τ'ς.
Ν Αρμίν' ο γιο-νο-ς σαν τ' άκουσι ν Αρμίν' ο γιος το χάρ'κι
ν' Αρμίν' ο γιο-νο-ς σαν τ' άκουσι ν' Αρμίν' ο γιος το χάρ'κι.
Γω είμι ν ά-να-ξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξω
γω είμι ν ά-να-ξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξω.
Σαράντα μέ-νε-ρις έπλεγι γελώντας τραγουδώντας
σαράντα μέ-νε-ρις έπλεγι γελώντας τραγουδώντας
κι απ' τις σαρά-να-ντα κι ύστιρα κλαίγει κι αναστενάζει
κι απ' τις σαρά-να-ντα κι ύστιρα κλαίει κι αναστενάζει.
Δε σου 'λιγα ν Α-να-ρμίνου γιε μην πιάνισι στο μπάξι
δε σου 'λιγα ν Α-να-ρμίνου γιε μην πιάνισι στο μπάξι
και συ δεν α-να-φιγκράστηκες κι πιάστηκες στο μπάξι
και συ δεν α-να-φιγκράστηκες κι πιάστηκες στο μπάξι
δεν κλαίγω γιε-νε μ' τα νιάτα σου δεν κλαίω τ'ν ομορφιά σου
δεν κλαίγω γιε-νε μ' τα νιάτα σου δεν κλαίω τ'ν ομορφιά σου
μόν' κλαίγω το-νο λιανό σ' κορμί πως θα το φαν τα ψάρια
μόν' κλαίγω το-νο λιανό σ' κορμί πως θα το φαν τα ψάρια
κλαίγω και τη-νι λιανή σ' πιρτσιά πως θα την κόψ' αρμύρα
κλαίγω και τη-νι λιανή σ' πιρτσιά πως θα την κόψ' αρμύρα
κλαίγω και τη-νι-ν καλούδα σου πως θα την πάρει άλλος
κλαίγω και τη-νι-ν καλούδα σου πως θα την πάρει άλλος.

Ν Αρμίν' ο γιος πινεύτηκι θα πάρ' τ' βασιλοπούλα
κι ι βασιλιάς σαν τ' άκουσι πολύ τον βαροφάν'κι
ντιλάλ' 'βαλι κι φώναζι σ' όλους τους μαχαλάδις
ποιος είνι ν άξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξει

κι όποιος γιαρντίσ' τη θάλασσα γαμπρό θέλ' να τον κάμω
γαμπρό στη θυγατέρα μου γαμπρό στην ανιψιά μου
κι αν θέλ' στην αξαδέρφη μου μι τα ξανθά τ'ς μαλλούδια
που γίν'κι στην αστροφιγγιά όταν βαρνούσι ο ήλιος
λάμπ' ήλιος λάμπ' Αυγερινός λάμπουν τα προσωπούδια τ'ς.
Ν Αρμίν' ο γιος σαν τ' άκουσι ν Αρμίν' ο γιος το χάρ'κι.
Γω είμι ν άξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξω.
Σαράντα μέρις έπλεγι γελώντας τραγουδώντας
κι απ' τις σαράντα κι ύστιρα κλαίγει κι αναστενάζει.
Δε σου 'λιγα ν Αρμίνου γιε μην πιάνισι στο μπάξι
και συ δεν αφιγκράστηκες κι πιάστηκες στο μπάξι
δεν κλαίγω γιε μ' τα νιάτα σου δεν κλαίω τ'ν ομορφιά σου
μόν' κλαίγω το λιανό σ' κορμί πως θα το φαν τα ψάρια
κλαίγω και τη λιανή σ' πιρτσιά πως θα την κόψ' αρμύρα
κλαίγω και την καλούδα σου πως θα την πάρει άλλος.

Στο Ζαλ'φάκ', *μαρή Βαγγελ'νή*
στο Ζαλ'φάκ' παν'γγύρ' θα γέν'
στο Ζαλχάκ', *μαρή Βαγγελ'νή*
στο Ζαλχάκ' παν'γγύρ' θα γέν'
στο Ζαλφ'άκ' παν'γγύρ' θα γέν'
τα κισσαριώτ'κα τα πιδιά
στο Ζαλφ'άκ' παν'γγύρ' θα γέν'
τα κισσαριώτ'κα τα πιδιά
τα κισσαριώ-, *μαρή Βαγγελ'νή*
τα κισσαριώτ'κα τα πιδιά
τα κισσαριώ-, *μαρή Βαγγελνή*
τα κισσαριώτ'κα τα πιδιά
τα κισσαριώτ'κα τα πιδιά
τ' άλογα τους σέλωναν
τα κισσαριώτ'κα τα πιδιά
τ' άλογα τους σέλωναν
τ' άλογα, *μαρή Βαγγελ'νή*
τ' άλογα τους σέλωναν
τ' άλογα, *μαρή Βαγγελ'νή*
τ' άλογα τους σέλωναν
τ' άλογα τους σέλωναν
στο Ζαλφ'άκ' ξημέρωναν
τ' άλογα τους σέλωναν
στο Ζαλφ'άκ' ξημέρωναν
στο Ζαλφ'άκ', *μαρή Βαγγελ'νή*
στο Ζαλφ'άκ' ξημέρωναν
στο Ζαλφ'άκ', *μαρή Βαγγελ'νή*
στο Ζαλφ'άκ' ξημέρωναν
στο Ζαλφ'άκ' ξημέρωναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
στο Ζαλφ'άκ' ξημέρωναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
ίσα στο Χρή-, *μαρή Βαγγελ'νή*

ίσα στο Χρήστο πάιναν
ίσα στο Χρή-, *μαρή Βαγγε'λνή*
ίσα στο Χρήστο πάιναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
ίσα στο Χρήστο πάιναν
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
να ξαγιαρντί-, *μωρέ τ' Βαγγελ'νή*
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
να ξαγιαρντί-, *μαρέ τ' Βαγγελ'νή*
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
τ' Βαγγελ'νή, *μωρέ τ' Βαγγελ'νή*
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
τ' Βαγγελ'νή, *μωρέ τ' Βαγγελ'νή*
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν στ' Γιώρ'
το χέρ' τ'ν αλβέρντιζαν
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
στ' Γιώρ' το χέρ' τ'ν αλβέρντιζαν
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
στ' Γιώρ' το χέρ' τ'ν αλβέρντιζαν.

Στο Ζαλφ'άκι παν'γγύρ' θα γέν'
τα κισσαριώτ'κα τα πιδιά
τ' άλογα τους σέλωναν
στο Ζαλφ'άκι ξημέρωναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
στ' Γιώρ' το χέρ' τ'ν αλβέρντιζαν.

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίστηκαν, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
συνορί- συνορίστηκαν, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι
Γιάννη μ' ποιος Γιάννη μ' ποιος θα διάβ', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' ποιος Γιάννη μ' ποιος θα διάβ', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' ποιος θα διάβ' τριάντα δυο διμάτια
Γιάννη μ' ποιος θα διάβ' τριάντα δυο διμάτια
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*

κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διάβεις Γιάνν' άλλην καλή θα πάρεις
κι αν μι διάβεις Γιάνν' άλλην καλή θα πάρεις
κι αν σι διά- κι αν σι διάβω Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν σι διάβω Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διάβεις Γιάννη άλλην καλήν θα πάρεις
κι αν μι διάβεις Γιάννη άλλην καλήν θα πάρεις.
Κόρην έ- κόρην έδιαβι, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κόρην έ- κόρην έδιαβι, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κόρην έδιαβι τριάντα δυο διμάτια
κόρην έδιαβι τριάντα δυο δεμάτια.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ν από το κάμα
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ν από το κάμα.
Βάστα κό- βάστα κόρη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βάστα κό- βάστα κόρη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βάστα κόρη μου να βγούμεν από τον όργο
βάστα κόρη μου να βγούμεν από τον όργο.
Δε βαστιό- δε βαστιότι Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
δε βαστιό- δε βαστιότι Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
δε βαστιότι Γιάνν' και πώς να το βαστάξω
δε βαστιότι Γιάνν' και πώς να το βαστάξω.
Βλέπεις τα βλέπεις τα ιβουνά, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βλέπεις τα βλέπεις τα ιβουνά, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βλέπεις τα ιβουνά τα έρημα μπαλκάμια
βλέπεις τα ιβουνά τα έρημα μπαλκάμια
κει 'νι ν τα κει 'νι ν τα νιρά, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κει 'νι ν τα κει 'νι ν τα νιρά, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσις
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσις
πλένουν έ- πλένουν έμορφες, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλένουν έ- πλένουν έμορφες, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλένουν έμορφες λευκαίνουν παπαδοπούλες
πλένουν έμορφες λευκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγά- πλέν' κι η αγάπη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλέν' κι η αγά- πλέν' κι η αγάπη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει.

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' ποιος θα διάβ' τριάντα δυο διμάτια

κι αν μι διάβεις Γιάνν' άλλην καλή θα πάρεις
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω.
Κόρην έδιαβι τριάντα δυο διμάτια.
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ν από το κάμα.
Βάστα κόρη μου να βγούμε από τον όργο.
Δε βαστιότι Γιάνν' και πώς να το βαστάξω.
Βλέπεις τα ιβουνά τα έρημα μπαλκάμια
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσις
πλένουν έμορφες λευκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει.

Φίλοι μ' καλώς ορίσατε φίλοι μου αγαπημένοι
αχ φίλοι μου, φίλοι μ' αγαπημένοι
καλοί μου φίλοι και γνωστοί να φάμε και να πιούμε
αχ φίλοι μου, να φάμε και να πιούμε
σ' αυτόν τον κόσμο τον καλόν τουν άλλο ποιος τον ξέρει
αχ φίλοι μου, τουν άλλον ποιος τον ξέρει.

Φίλοι μ' καλώς ορίσατε φίλοι μου αγαπημένοι
καλοί μου φίλοι και γνωστοί να φάμε και να πιούμε
σ' αυτόν τον κόσμο τον καλόν τουν άλλο ποιος τον ξέρει.
Τώρα Μάης κι η γιάνοιξη, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
τώρα ν το καλοκαίρι, *Μάη μ' κατακαημένι*
θα πρασινίσουν τα βουνά, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
θα λουλουδιάσ' ι κάμπος, *Μάη μ' κατακαημένι*
θα βγουν τα πρόβατα μι αρνιά, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
τα γιόζα μι κουδούνια, *Μάη μ' κατακαημένι*
θα βγω και γω στη γιάνοιξη, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
θα βγω στο καλοκαίρι, *Μάη μ' κατακαημένι.*
Μάης μαεύει ν τα παιδιά, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
και Θέρος τα κορίτσα, *Μάη μ' κατακαημένι*
κι αυτός ο έρμος Αλων'τής, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
μα'εύ' τις παντρεμένις, *Μάη μ'κατακαημένι*
μι μάεψε τον άντρα μου, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
και τον αντράδερφό μου, *Μάη μ' κατακαημένι.*

Τώρα Μάης κι η γιάνοιξη τώρα ν το καλοκαίρι
θα πρασινίσουν τα βουνά θα λουλουδιάσ' ι κάμπος
θα βγουν τα πρόβατα μι αρνιά τα γιόζα μι κουδούνια
θα βγω και γω στη γιάνοιξη θα βγω στο καλοκαίρι.
Μάης μαεύει ν τα παιδιά και Θέρος τα κορίτσα
κι αυτός ο έρμος Αλων'τής μα'εύ' τις παντρεμένις
μι μάεψε τον άντρα μου και τον αντράδερφό μου.
Την Παρα-, *μωρή ν Αηδόνω μ'*

την Παρασκιοβή Αϊ-Λίας
την Παρασκιοβή Αϊ-Λίας
το Σαββάτο το μεσ'μέρι
το Σαββά-, *μωρή ν Αηδόνω μ'*
το Σαββάτο του μεσ'μέρι
το Σαββάτο του μεσ'μέρι
σ'κώθ'κε Αηδόνω μας και λούστ'κι
σ'κώθ'κε Αηδό-, *μωρή ν Αηδόνω μ'*
σ'κώθ'κε Αηδόνω μας και λούστ'κι
σ'κώθ'κε Αηδόνω μας και λούστ'κι
και τη μάνα τσου νι λέει
και τη μά-, *μωρή ν Αηδόνω μ'*
και τη μάνα τσου νι λέει
και τη μάνα τσου νι λέει.
Στρώσε μι μάνη μ' στα ψαθάτα
στρώσε μι μά-, *μωρή ν Αηδόνω μ'*
στρωσέ μι μάνη μ' στα ψαθάτα
στρώσε μι μάνη μ' στα ψαθάτα
στα ψαθάτα στα φλοϊρστράτα.

Την Παρασκιοβή Αϊ-Λίας
το Σαββάτο το μεσ'μέρι
σ'κώθ'κε Αηδόνω μας και λούστ'κι
και τη μάνα τσου νι λέει.
Στρώσε μι μάνη μ' στα ψαθάτα
στα ψαθάτα στα φλοϊρστράτα.
Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίστηκαν
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' κι α- Γιάννη μ' κι αν μ' αδιάβ'ς
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
Γιάννη μ' κι αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
Γιάννη μ' κι αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιά- κι αν σ' αδιάβω γω
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
κι αν σε αδιάβω γω άλλον γκαλό θα πάρω
κι αν σε αδιάβω γω άλλον γκαλό θα πάρω.
Κόρην α- κόρην άδιαβι
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια
κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
Γιάννη μ' δίψασα κρύγιο νερό γυρεύω

Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω.
Βάστα κό- βάστα κόρη μου
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
βάστα κόρη μου να βγάλουμι τ' αρδίνι
βάστα κόρη μου να βγάλουμι τ' αρδίνι.
Δε βαστώ δε βαστώ ρε Γιάνν'
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω
δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω.
Βλέπεις το βλέπεις το βουνό
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση
βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση.
Κόρη πάει κόρη πάει να πιει
κόρη πάει κόρη πάει να πιει.

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' κι αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
κι αν σε αδιάβω γω άλλον γκαλό θα πάρω.
Κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω.
Βάστα κόρη μου να βγάλουμι τ' αρδίνι.
Δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω.
Βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση.
Κόρη πάει κόρη πάει να πιει.
Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίστηκαν
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι
συνορίστηκα κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' κι α- Γιάννη μ' κι αν μ' αδιάβ'ς
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
Γιάννη μ' και αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
Γιάννη μ' και αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιά- κι αν σ' αδιάβω γω
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κι αν σ' αδιάβω γω άλλο γκαλό θα πάρω
κι αν σ' αδιάβου γω άλλο γκαλό θα πάρω.
Κόρην ά- κόρην άδιαβι
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια
κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
Γιάννη μ' δίψασα κρύγιο νερό γυρεύω

Γιάννη μ' δίψασα κρύγιο νερό γυρεύω.
Βάστα κό- βάστα κόρη μου
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
βάστα κόρη μου να βγάλουμε τ' αρδίνι
βάστα κόρη μου να βγάλουμε τ' αρδίνι.
Δε βαστώ δε βαστώ ρε Γιάνν'
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω
δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω.
Βλέπεις το βλέπεις το βουνό
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση
βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση.
Κόρη πάει κόρη πάει να πιει
Βυργαρού- Βυργαρούδα μου.

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορίστηκα κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' και αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιάβου γω άλλο γκαλό θα πάρω.
Κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια.
Γιάννη μ' δίψασα κρύγιο νερό γυρεύω.
Βάστα κόρη μου να βγάλουμε τ' αρδίνι.
Δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω.
Βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση.
Κόρη πάει κόρη πάει να πιει.

Νε, κάθεται Κά-να-λιω κάθεται
κάθεται Κάλιω κάθεται Κάλιω Καραγιαννούδα
Κάλιω Καραγιαννούδα
νε, 'πό το φλουρί νε δε φαίνεται
'πό το φλουρί δε φαίνεται 'πό το μαργαριτάρι
'πό το μαργαριτάρι
νε, 'πό το γαλά-να-ζιο το μποχώρ'
'πό το γαλάζιο το μποχώρ' δε μπορεί να λυγίσει
δε μπορ' να περπατήσει
νε, να περπατή-νι-ξει βιαστικά
να περπατήξει βιαστικά τη λένε δεν το χρήζει
τη λένε δεν το χρήζει
νε, να περπατή-νι-ξ' αγαλινά
να περπατήξ' αγαλινά τη λένε καμαρώνει
τη λένε καμαρώνει.

Κάθεται Κάλιω κάθεται Κάλιω Καραγιαννούδα
'πό το φλουρί δε φαίνεται 'πό το μαργαριτάρι

να περπατήξει βιαστικά τη λένε δεν το χρήζει
να περπατήξ' αγαλινά τη λένε καμαρώνει.

Ν όλο λι-, *γκιζέλ Μαρία*
ν όλο λιμονιές ποτίζου
ν όλο λιμονιές ποτίζου
και λιμόνια δεν ορίζου
και λιμό-, *γκιζέλ Μαρία*
και λιμόνια δεν ορίζου
και λιμόνια δεν ορίζου
και στις λεμονιές 'πό πίσω
και στις λι-, *γκιζέλ Μαρία*
και στις λιμονιές 'πό πίσω
και στις λιμονιές 'πό πίσω
τρεις κοπέλις λοϋρνούσαν
τρεις κουπέ-, *γκιζέλ Μαρία*
τρεις κοπέλις λοϋρνούσαν
τρεις κουπέλις λοϋρνούσαν
κι α οι τρεις γυαλιά κρατούσαν
κι α οι τρεις, *γκιζέλ Μαρία*
κι α οι τρεις γυαλιά κρατούσαν
κι α οι τρεις γυαλιά κρατούσαν
τα λιμόνια αράδα αράδα
τα λιμό-, *γκιζέλ Μαρία*
τα λιμόνια αράδα αράδα
τα λιμόνια αράδα αράδα
δε δίν'τι κι μας καένα
δε δίν'τι, *γκιζέλ Μαρία*
δε δίν'τι κι μας καένα
δε δίν'τι κι μας καένα
'πό τ' αυτά τα διαλιμένα
'πό τ'αυτά, *γκιζέλ Μαρία*
'πό τ' αυτά τα διαλιμένα
'πό τ'αυτά τα διαλιμένα
τα 'χει αγάζ ουμ μετρημένα
τα 'χει αγά-, *γκιζέλ Μαρία*
τα 'χει αγάζ ουμ μετρημένα
τα 'χει αγάζ ουμ μετρημένα
κι η κυρά μ' λουγαριασμένα.

Ν όλο λιμονιές ποτίζου
και λιμόνια δεν ορίζου
και στις λεμονιές 'πό πίσω
τρεις κοπέλις λοϋρνούσαν
κι α οι τρεις γυαλιά κρατούσαν
τα λιμόνια αράδα αράδα
δε δίν'τι κι μας καένα

’πό τ’ αυτά τα διαλιμένα
τα ’χει αγάζ ουμ μετρημένα
κι η κυρά μ’ λουγαριασμένα.
Πέρασε, *Παναγιωτούλα μου*
πέρασε ένα καλοκαίρι
πέρασε ένα καλοκαίρι
και δε μου ’στειλες χαμπέρι
και δε μου, *Παναγιωτούλα μου*
και δε μου ’στειλες χαμπέρι
και δε μου ’στειλες χαμπέρι.
Τι χαμπέρι να σου στείλω
τι χαμπέρ’, *Παναγιωτούλα μου*
τι χαμπέρι να σου στείλω
τι χαμπέρι να σου στείλω
δε θυμάσαι Παναγιώτα
δε θυμά-, *Παναγιωτούλα μου*
δε θυμάσαι Παναγιώτα
δε θυμάσαι Παναγιώτα
άντα σου ’στιλνα τα μήλα
άντα σου, *Παναγιωτούλα μου*
άντα σου ’στιλνα τα μήλα
άντα σου ’στιλνα τα μήλα
τα κυδώνια με τα φύλλα.

Πέρασε ένα καλοκαίρι
και δε μου ’στειλες χαμπέρι
και δε μου ’στειλες χαμπέρι.
Τι χαμπέρι να σου στείλω
δε θυμάσαι Παναγιώτα
άντα σου ’στιλνα τα μήλα
τα κυδώνια με τα φύλλα.
Τώρα κιρός, *μωρέ Τρανταφ’λιά μ’*, τώρα κιρός χ’νιπώριασε
νιορ, και ν Αϊ-Δημήτρης ήρθι, *Τρανταφ’λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, και ν Αϊ-Δημήτρης ήρθι, *Τρανταφ’λιά μ’ Καρακατσάνω*
θ’ αρραβωνιά-, *μωρέ Τρανταφ’λιά μ’*, θ’ αρραβωνιάσουν τα παιδιά
νιορ, κι ν όλα τα κορίτσα, *Τρανταφ’λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, κι ν όλα τα κορίτσα, *Τρανταφ’λιά μ’ Καρακατσάνω*
θ’ αρραβωνιάσ’, *μωρέ Τρανταφ’λιά μ’*, θ’ αρραβωνιάσ’ και Τρανταφ’λιά
νιορ, καν’ας δεν προβοδάει, *Τρανταφ’λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, καν’ας δεν προβοδάει, *Τρανταφ’λιά μ’ Καρακατσάνω*
μόν’ ι Γιώρης, *μωρέ Τρανταφ’λιά μ’*, μόν’ ι Γιώρης προβόδησε
νιορ, προβόδ’σε και τον πήρε, *Τρανταφ’λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, προβόδ’σε και τον πήρε, *Τρανταφ’λιά μ’ Καρακατσάνω.*
Πάει πιθιρά τ’ς, *μωρέ Τρανταφ’λιά μ’*, πάει πιθιρά τ’ς στο μαχαλά
νιορ, χαριά να τ’ς πει να κάμουν, *Τρανταφ’λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, χαριά να τ’ς πει να κάμουν, *Τρανταφ’λιά μ’ Καρακατσάνω.*
Και τι χαριά, *μωρέ Τρανταφ’λιά μ’*, και τι χαριά γυρεύ’τε σεις

νιορ, κι η νύφ' σας δεν σας θέλει, *Τρανταφ'λιά μου Δημιρτζούδα*
νιορ, κι η νύφ' σας δεν σας θέλει, *Τρανταφ'λιά μ' Καρακατσάνω.*

Τώρα κιρός χ'νιπώριασε και ν Αϊ-Δημήτρης ήρθι
θ' αρραβωνιάσουν τα παιδιά κι ν όλα τα κορίτσα
θ' αρραβωνιάσ' και Τρανταφ'λιά καν'ας δεν προβοδάει
μόν' ι Γιώρης προβόδησε προβόδ'σε και τον πήρε.
Πάει πιθιρά τ'ς στο μαχαλά χαριά να τ'ς πει να κάμουν.
Και τι χαριά γυρεύ'τε σεις κι η νύφ' σας δεν σας θέλει.
Κι ν Αϊ-Δημή-, *μωρέ Θω-νο-μαή*
κι ν Αϊ-Δημήτρης έ-νε-ρεται
και ν Αϊ-Δημήτρης έ-νε-ρεται
θ' αρραβωνιάσουν τα-να παιδιά
θ' αρραβωνιά-, *μωρέ Θω-νο-μαή*
θ' αρραβωνιάσουν τα-να παιδιά
θ' αρραβωνιάσουν τα-να παιδιά
θ' αρραβωνιάσ' κι η Θω-νο-μαή
θ' αρραβωνιάσ', *μωρέ Θω-νο-μαή*
θ' αρραβωνιάσ' κι η Θω-νο-μαή
θ' αρραβωνιάσ' κι η Θω-νο-μαή
κάνας και δεν προβό-νο-δησε
κάνας και δεν, *μωρέ Θω-νο-μαή*
κάνας και δεν προβό-νο-δησε
κάνας και δεν προβό-νο-δησε
βάν' του μπαμπά τσου προ-νο-ξεν'τή
βάν' του μπαμπά τ'ς, *μωρέ Θω-νο-μαή*
βάν' του μπαμπά τσου προ-νο-ξεν'τή
βάν' του μπαμπά τσου προ-νο-ξεν'τή.
Πάνε μπαμπά μ' στον Βα-να-γγελή
πάνε μπαμπά μ', *μωρέ Θω-νο-μαή*
πάνε μπαμπά μ' στον Βα-να-γγελή
πάνε μπαμπά μ' στον Βα-να-γγελή
για να τον πεις να προ-νο-βοδήσ'
για να τον πεις, *μωρέ Θω-νο-μαή*
για να τον πεις να πρ-νο-βοδήσ'
για να τον πεις να προ-νο-βοδήσ'.
Μπαμπάς τ'ς τραβάει και δε-νε παείν'.

Κι ν Αϊ-Δημήτρης έρεται
θ' αρραβωνιάσουν τα παιδιά
θ' αρραβωνιάσ' κι η Θωμαή
κάνας και δεν προβόδησε
βάν' του μπαμπά τσου προξεν'τή.
Πάνε μπαμπά μ' στον Βα-να-γγελή
για να τον πεις να προβοδήσ'.

Μπαμπάς τ'ς τραβάει και δε-νε πααίν'.

Πού είσαι Δό-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
πού είσαι Δόμνα μ' πού κοιμάσαι
πού 'σαι Δόμνα μ' πού κοιμάσαι
γω κοιμούμαι στα λουλούδια
γω κοιμού-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
γω κοιμούμαι στα λουλούδια
γω κοιμούμαι στα λουλούδια
'που καέναν δε φοβούμι
'που καέ-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
'που καέναν δε φοβούμι
'που καέναν δε φοβούμι
μόν' τη μάνα σου ντη χήρα
μόν' τη μά-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
μόν' τη μάνα σου ντη χήρα
μόν' τη μάνα σου ντη χήρα
θα τη δείρου με τη θύρα
θα τη δεί-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
θα τη δείρου με τη θύρα
θα τη δείρου με τη θύρα
και την αδερφή σ' τ'ν Αφέντρα
και την α-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
και την αδερφή σ' τ'ν Αφέντρα
και την αδερφή σ' τ'ν Αφέντρα
θα τη δείρου με τη φκιέντρα.

Πού είσαι Δόμνα μ' πού κοιμάσαι
γω κοιμούμαι στα λουλούδια
'που καέναν δε φοβούμι
μόν' τη μάνα σου ντη χήρα
θα τη δείρου με τη θύρα
και την αδερφή σ' τ'ν Αφέντρα
θα τη δείρου με τη φκιέντρα.
Κι ν Αϊ-Δημή-, *Ασ'μίνα μου*, κι ν Αϊ-Δημήτρης έρεται
ν Ασ'μίνα μ' τζιλβιλίδ'σα, και ν Αϊ-Δημήτρης ήρθε
θ' αρραβωνιάσ', *ν Ασ'μίνα μου*, θ' αρραβωνιάσουν τα παιδιά
ν Ασ'μίνα μ' τζιλβιλίδ'σα, και ν όλα ντα κορίτσια
θ' αρραβωνιάσ', *ν Ασ'μίνα μου*, θα αρραβωνιάσ' κι Ασ'μίνα μας
Ασ'μίνα μ' τζιλβιλίδ'σα, κανέναν δεν αρέζει
μόν' το Θανάσ', *Ασ'μίνα μου*, μόν' το Θανάση άρεζε
ν Ασ'μίνα μ' τζιλβιλίδ'σα, προβόδ'σε και τον πήρε.
Πάει πεθερά τ'ς, *Ασ'μίνα μου*, πάει πεθερά τ'ς στο μαχαλά
ν Ασ'μίνα μ' τζιλβιλίδ'σα, χαριά να τ'ς πει να κάνουν.
Και τι χαριά, *ν Ασ'μίνα μου,* και τι χαρά γυρεύ'τε σεις
ν *Ασ'μίνα μ' τζιλβιλίδ'σα*, νύφ' σας 'σαν γκαστρωμένη.

Κι ν Αϊ-Δημήτρης έρεται και ν Αϊ-Δημήτρης ήρθε
θ' αρραβωνιάσουν τα παιδιά και ν όλα ντα κορίτσια
θα αρραβωνιάσ' κι Ασ'μίνα μας κανέναν δεν αρέζει
μόν' το Θανάση άρεζε προβόδ'σε και τον πήρε.
Πάει πεθερά τ'ς στο μαχαλά χαριά να τ'ς πει να κάνουν.
Και τι χαριά γυρεύ'τε σεις νύφ' σας 'σαν γκαστρωμένη.
Κάτω κάτω στω Βαρβά-να-ρω
και στω Βα-να-ρβαριών τον κά-να-μπο
και στω Βαρβαριώ τον κά-να-μπο
στράτα έ-νε-χου που δουλέ-νευ-ου
στράτα έχου που δουλέ-νευ-ου
και στη στρά-να-τα την ακρί-νι-τσα
και στη στράτα την ακρί-νι-τσα
ήταν δέ-νε-ντρος φυτιμέ-νε-νος
ήταν δέντρος φυτιμέ-νε-νος
πάει νιο νιος να ξαποστά-να-σει
πάει νιος να ξαποστά-να-σει
έδεσε-νε και τ' άλογό-νο του
έδεσε και τ' άλογό-νο του
τ' άλογό-νο του χλιμιντρί-νι-ζει
τ' άλογο του χλιμιντρί-νι-ζει
σουκ αγά-να μου σουκ πασά-να μου
σουκ αγά μου σουκ πασά-να μου
σουκ γιαρέ-νε-ντη μ' σε γυρέ-νευ-ουν.

Κάτω κάτω στω Βαρβάρω
και στω Βαρβαριώ τον κάμπο
στράτα έχου που δουλέου
και στη στράτα την ακρίτσα
ήταν δέντρος φυτιμένος
πάει νιος να ξαποστάσει
έδεσε και τ' άλογό του
τ' άλογο του χλιμιντρίζει
σουκ αγά μου σουκ πασά μου
σουκ γιαρέντη μ' σε γυρέουν.
Πέφτει αντάρα στα βουνά
και βουρκώνει η θάλασσα
και βουρκώνει η θάλασσα
κυματούν τα κύματα
κυματούν τα κύματα.
Κόρη άντα σ' αρμήνευα
κόρη άντα σ' αρμήνευα
κι αρμηνιά δεν έπαιρνες
κι αρμηνιά δεν έπαιρνες
κόρη μ' πού είναι ν άντρας σου

κόρη μ' πού είναι ν άντρας σου.
Πάει στην Αντριανούπολη
πάει στην Αντριανούπολη
να μου φέρει φερετζέ
να μου φέρει φερετζέ
και γαλάζιον καμπουχά
και γαλάζιον καμπουχά
καμπουχάς έχει βουνά
καμπουχάς έχει βουνά
τα βουνά έχουν κλαδιά
τα βουνά έχουν κλαδιά
τα κλαδιά έχουν πουλιά
τα κλαδιά έχουν πουλιά
τα πουλιά έχουν αβγά
τα πουλιά έχουν αβγά
και τ' αβγά έχουν φωλιά.

Πέφτει αντάρα στα βουνά
και βουρκώνει η θάλασσα
κυματούν τα κύματα.
Κόρη άντα σ' αρμήνευα
κι αρμηνιά δεν έπαιρνες
κόρη μ' πού είναι ν άντρας σου.
Πάει στην Αντριανούπολη
να μου φέρει φερετζέ
και γαλάζιον καμπουχά
καμπουχάς έχει βουνά
τα βουνά έχουν κλαδιά
τα κλαδιά έχουν πουλιά
τα πουλιά έχουν αβγά
και τ' αβγά έχουν φωλιά.
Σεις παιδιά μ' σεις παλικάρια μ'
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
στο χορό ν αραδιαστείτι
στο χορό ν αραδιαστείτι
τουν αφέντη μας τον πήραν
τουν αφέντη μας τον πήραν
και τον παν στη Σαλονίκη
και τον παν στη Σαλονίκη
βόιβοντα για να τον κάνουν
βόιβοντα για να τον κάνουν
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
μπαργιαχτάρη στα κορίτσια
μπαργιαχτάρη στα κορίτσια
τα καημένα τα κουρτσούδια

τα καημένα τα κουρτσούδια
πα να μάσουν λιλιτσούδια
πα να μάσουν λιλιτσούδια
και τα βρίσκουν πέντε Τούρκοι
και τα βρίσκουν πέντε Τούρκοι
κι άλλοι πέντε γιανιτσάροι
κι άλλοι πέντε γιανιτσάροι.
Δώσ' τα μένα τα λιλίτσια
δώσ' τα μένα τα λιλίτσια.
Δεν τα δίνω γω εσένα
δεν τα δίνω γω εσένα
θα τα δώσω τον μπασά μου
θα τα δώσω τον μπασά μου
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
να κατέβει στου σεργιάνι
να κατέβει στου σεργιάνι
να τον διουν τα παλικάρια
να τον διουν τα παλικάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
κι οι Ρωμιοί με τα μαχαίρια.

Σεις παιδιά μ' σεις παλικάρια μ'
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
στο χορό ν αραδιαστείτι
τουν αφέντη μας τον πήραν
και τον παν στη Σαλονίκη
βόιβοντα για να τον κάνουν
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
μπαργιαχτάρη στα κορίτσια
τα καημένα τα κουρτσούδια
πα να μάσουν λιλιτσούδια
και τα βρίσκουν πέντε Τούρκοι
κι άλλοι πέντε γιανιτσάροι.
Δώσ' τα μένα τα λιλίτσια.
Δεν τα δίνω γω εσένα
θα τα δώσω τον μπασά μου
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
να κατέβει στου σεργιάνι
να τον διουν τα παλικάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
κι οι Ρωμιοί με τα μαχαίρια.
Κόρη πιπέρ' κόρη πιπέρι ν έσπερνι
νερ, φύτρωσ' μαργαριτάρι, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*
ν όλο Τούρκοι ν όλο Τούρκοι το θέριζαν
νερ, Ρωμιοί το κουβαλούσαν, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*

και βασιλιάς και βασιλιάς τ' αλώνιζι
νερ, με μια χρυσή ντουκάνη, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*
και γείτονας και γείτονας το λίχνιζε
νερ, με χρυσολιχνιντήρι, *μόσκο μου και καριοφίλι*
κι η κόρ' το ξε- κι η κόρ' το ξεσκιουφάλιαζε
νερ, με μια χρυσή φουρκάλη, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*.
Βγήκι μάνα τ's βγήκι μάνα τ's τη λάλησι
νερ, βγήκε μάνα τ's τη λέει, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*.
Κόρη μ' τι κου- κόρη μ' τι κουρνιαχτίζισι
νερ, και τι σε ψένει ν ήλιος, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*.
Και γω τον κου- και γω τον κουρνιαχτ' αγαπώ
νερ, τον ήλιο συνορίζω, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*.

Κόρη πιπέρι ν έσπερνι φύτρωσ' μαργαριτάρι
ν όλο Τούρκοι το θέριζαν Ρωμιοί το κουβαλούσαν
και βασιλιάς τ' αλώνιζι με μια χρυσή ντουκάνη
και γείτονας το λίχνιζε με χρυσολιχνιντήρι
κι η κόρ' το ξεσκιουφάλιαζε με μια χρυσή φουρκάλη.
Βγήκι μάνα τ's τη λάλησι βγήκε μάνα τ's τη λέει
Κόρη μ' τι κουρνιαχτίζισι και τι σε ψένει ν ήλιος.
Και γω τον κουρνιαχτ' αγαπώ τον ήλιο συνορίζω.
Ν' ανέβω σε ψηλό βουνό, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
και σ' έμορφο μπαλκάνι, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
να τραγουδήσω σιγανά, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
για ν' ακουστώ μεγάλη, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
για ν' ακουστώ στα εννιά χωριά, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
στα δεκαπέντι κάστρα, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
για να με ακούσει η μάνα μου, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
και ν αδερφή μ' τρυγόνα, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
στο παραθύρι κάθεται, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
και ρύζι καθιρνάει, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
κι αυτό το ρύζι καθιρνάει, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
τον ήλιο συνορίζει, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
Για έβγα ν ήλιο μ' για θα βγω, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
για λάμψεις για θα λάμψω, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'.
Και βγήκι ν ήλιος κι έλαμψι, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
μαραίν' τα χορταράκια, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
και βγήκ' η κόρη κι έλαμψι, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*

μαραίν' παλικαράκια, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'.

Ν' ανέβω σε ψηλό βουνό και σ' έμορφο μπαλκάνι
να τραγουδήσω σιγανά για ν' ακουστώ μεγάλη
για ν' ακουστώ στα εννιά χωριά στα δεκαπέντι κάστρα
για να με ακούσει η μάνα μου και ν αδερφή μ' τρυγόνα
στο παραθύρι κάθεται και ρύζι καθιρνάει
κι αυτό το ρύζι καθιρνάει τον ήλιο συνορίζει.
Για έβγα ν ήλιο μ' για θα βγω για λάμψεις για θα λάμψω
Και βγήκι ν ήλιος κι έλαμψι μαραίν' τα χορταράκια
και βγήκ' η κόρη κι έλαμψι μαραίν' παλικαράκια.
Ν' ανέβω σε ψηλό βουνό και σ' έμορφο μπαλκάνι
και σ' έμορφο μπαλκάνι
να κόψω δάφνες και μηλιές και μια νεραντζοπούλα
και μια νεραντζοπούλα
να φτιάσω ντη λυρίτσα μου κι τ' αργυρό δοξάρι
κι τ' αργυρό δοξάρι
για να λαλώ πολύ καλά χορεύουν τα κορίτσια
χορεύουν τα κορίτσια
χορεύ' κι εκείν' που τ'ν αγαπώ και γ'ρεύ' να με χωρίσει
και γ'ρεύ' να με χωρίσει.
Γιατί καλή μ' δε με άρεσες και γ'ρεύ'ς να με χωρίσεις
και γ'ρεύ'ς να με χωρίσεις
γω είμι πρώτος μάστορας και πρώτος ο ντουλγκέρης
και πρώτος ο ντουλγκέρης
που φτιάν' τα σπίτια ντα ψηλά τα μόλυβα τζαρντάκια
τα μόλυβα τζαρντάκια.

Ν' ανέβω σε ψηλό βουνό και σ' έμορφο μπαλκάνι
να κόψω δάφνες και μηλιές και μια νεραντζοπούλα
να φτιάσω ντη λυρίτσα μου κι τ' αργυρό δοξάρι
για να λαλώ πολύ καλά χορεύουν τα κορίτσια
χορεύ' κι εκείν' που τ'ν αγαπώ και γ'ρεύ' να με χωρίσει.
Γιατί καλή μ' δε με άρεσες και γ'ρεύ'ς να με χωρίσεις
γω είμι πρώτος μάστορας και πρώτος ο ντουλγκέρης
που φτιάν' τα σπίτια ντα ψηλά τα μόλυβα τζαρντάκια.
Βάστα Τζακά μ' βάστα στον πόλεμο βάστα και στο ντουφέκι.
Πώς να βαστάξω, *μωρέ*, δεν μπορώ
ν αχ, πώς να βαστάξω, *μωρέ*, δεν μπορώ πώς να το νταγιαντίσω
και τζουπκανές μωρέ σώθηκε
ν άιντε, και τζουπκανές, *μωρέ*, σώθηκε και το μπαρούτ' μας σώθ'κε
κι εγώ ήμαν, *μωρ'*, μες στη φυλακή
ν άιντε, κι εγώ ήμαν, *μωρ'*, μες στη φυλακή της φυλακής του μπάτο

και το Θεό, *μωρέ*, παρακαλώ
ν άιντε, και το Θεό, *μωρέ*, παρακαλώ τον Κύργιο και δοξάζω
να γιάνει το χεράκι μου
ν άιντε, να γιάνει το, *μωρέ*, το χεράκι μου και το δεξί μου πόδι
να πάρω αράδα, *μωρέ*, τα βουνά
ν άιντε, να πάρω αράδα, *μωρέ*, τα βουνά
ν άιντε, να πάρω αράδα, *μωρέ*, τα βουνά 'ράδα τα κορφοβούνια
να κόψω του-, *μωρ'*, τουρκοκέφαλα.

Βάστα Τζακά μ' βάστα στον πόλεμο βάστα και στο ντουφέκι.
Πώς να βαστάξω δεν μπορώ πώς να το νταγιαντίσω
και τζουπκανές σώθηκε και το μπαρούτ' μας σώθ'κε
κι εγώ ήμαν μες στη φυλακή της φυλακής του μπάτο
και το Θεό παρακαλώ τον Κύργιο και δοξάζω
να γιάνει το χεράκι μου και το δεξί μου πόδι
να πάρω αράδα τα βουνά 'ράδα τα κορφοβούνια
να κόψω τουρκοκέφαλα.

Πασχάλης έχ', *κι αμάν αμάν*
Πασχάλης έχει μια 'γγονιά
Πασχάλης έχει μια 'γγονιά
τη λέγανε και Λιμονιά
τη λέγανε, *κι αμάν αμάν*
τη λέγανε και Λιμονιά
τη λέγανε και Λιμονιά
λεμόν' βαστάει στα χέρια της
λιμόν' βαστάει, *κι αμάν αμάν*
λιμόν' βαστάει στα χέρια της
λιμόν' βαστάει στα χέρια της
τα πορτοκάλια στην ποδιά
τα πορτοκά-, *κι αμάν αμάν*
τα πορτοκάλια στην ποδιά
τα πορτοκάλια στην ποδιά.
Πάρε Πασχάλη μ' τα κλειδιά
φέρε Πασχά-, *κι αμάν αμάν*
φέρε Πασχάλη μ' τα κλειδιά
φέρε Πασχάλη μ' τα κλειδιά.
Δεν τα 'χω γω τα 'χει μπάτης ουμ
δεν τα 'χω γω, *κι αμάν αμάν*
δεν τα 'χω γω τα 'χει μπάτης ουμ
δεν τα 'χω γω τα 'χει μπάτης ουμ
μπάτης ουμ είναι στ' άλογα
μπάτης ουμ εί-, *κι αμάν αμάν*
μπάτης ουμ είναι στ' άλογα
μπάτης ουμ είναι στ' άλογα
τον μπάτη μου τον λεν Στρατή
τον μπάτη μου, *κι αμάν αμάν*

τον μπάτη μου τον λεν Στρατή
τον μπάτη μου τον λεν Στρατή
’πό τα κιπέγκια ρίχνονταν
’πό τα κιπέ-, *κι αμάν αμάν*
’πό τα κιπέγκια ρίχνονταν
’πό τα κιπέγκια ρίχνονταν
στα ’ορταράκια κάθονταν.

Πασχάλης έχει μια ’γγονιά
τη λέγανε και Λιμονιά
λιμόν’ βαστάει στα χέρια της
τα πορτοκάλια στην ποδιά.
Πάρε Πασχάλη μ’ τα κλειδιά
Δεν τα ’χω γω τα ’χει μπάτης ουμ
μπάτης ουμ είναι στ’ άλογα
τον μπάτη μου τον λεν Στρατή
’πό τα κιπέγκια ρίχνονταν
στα ’ορταράκια κάθονταν.
Σίντα να ιδώ-, *κι ωχ μωρ’ Λεμονιά μ’*
σίντα να ιδώ-νο-σ’ η χαραυγή
κι ώχου κι ώχου μωρ’ Λεμονιά μου
σίντα σίντα ξιφέξ’ η Πόλη
να δω της Πό-, *κι ωχ μωρ’ Λεμονιά μ’*
να ιδώ της Πό-νο-λης τα τζαμιά
κι ώχου κι ώχου μωρ’ Λεμονιά μου
της Πό- της Πόλης τα ’ργαστήρια
να διω και τη, *κι ωχ μωρ’ Λεμονιά μ’*
να διω και τη-νι γκαλούδα μου
κι ώχου κι ώχου μωρ’ Λεμονιά μου
πώς στέ- πώς στέκει λυπημένη.
Γιατί καλή μ’, *κι ωχ μωρ’ Λεμονιά μ’*
γιατί καλή-νι μ’ δε χαίρεσαι
κι ώχου κι ώχου μωρ’ Λεμονιά μου
δεν παί- δεν παίζεις δε γελάεις.
Στο τι καλό, *κι ωχ μωρ’ Λεμονιά μ’*
στο τι καλό-νο να θυμηθώ
κι ώχου κι ώχου μωρ’ Λεμονιά μου
να παί- να παίξω να γελάσω
ν από μικρή, *κι ωχ μωρ’ Λεμονιά μ’*
ν από μικρή-νι ορφάνεψα
κι ώχου κι ώχου μωρ’ Λεμονιά μου
’πό μά- ’πό μάνα ’πό πατέρα.

Σίντα να ιδώσ’ η χαραυγή σίντα ξιφέξ’ η Πόλη
να ιδώ της Πόλης τα τζαμιά της Πόλης τα ’ργαστήρια
να διω και τη γκαλούδα μου πώς στέκει λυπημένη.

Γιατί καλή μ' δε χαίρεσαι δεν παίζεις δε γελάεις.
Στο τι καλό να θυμηθώ να παίξω να γελάσω
ν από μικρή ορφάνεψα 'πό μάνα 'πό πατέρα.
Μωρέ ρούσα ρούσα
γαϊτανοφρυδούσα
γαϊτανοφρυδούσα
τι τον θέλ'ς τον άντρα
τι τον θέλ'ς τον άντρα
ν αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
ν αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
ν απού σβαρνίζ' το χρόνο
ν απού σβαρνίζ' το χρόνο
εννιά πινάκια στάρι
εννιά πινάκια στάρι
κι ένα καφκί σιμπτέρι
κι ένα καφκί σιμπτέρι
κάθετι κι κλαίει
κάθετι κι κλαίει
στην κορφή του δέντρου
στην κορφή του δέντρου
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τ'αλωνίσει
ποιος θα τ'αλωνίσει
ντάι μένα την κοπέλα
ντάι μένα την κοπέλα.
Δε στη δίνω σένα
δε στη δίνω σένα
θα τη δώσω πέρα
θα τη δώσω πέρα
πέρα στο Ντερβένι
πέρα στο Ντερβένι
και στο Καγιατσίκι
και στο Καγιατσίκι
που χορεύ' Βουργάρες
που χορεύ' Βουργάρες
με τα Βουργαρούδια τ'ς
με τα Βουργαρούδια τ'ς
με τα τσουτσουλούδια τ'ς
με τα τσουτσουλούδια τ'ς
βάτκα πίσ' στον κώλο
βάτκα πίσ' στον κώλο
τσούτσουλα στο κεφάλι.

Μωρέ ρούσα ρούσα
γαϊτανοφρυδούσα
τι τον θέλ'ς τον άντρα

ν αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
ν απού σβαρνίζ' το χρόνο
εννιά πινάκια στάρι
κι ένα καφκί σιμπτέρι
κάθετι κι κλαίει
στην κορφή του δέντρου
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τ'αλωνίσει
ντάι μένα την κοπέλα.
Δε στη δίνω σένα
θα τη δώσω πέρα
πέρα στο Ντερβένι
και στο Καγιατσίκι
που χορεύ' Βουργάρες
με τα Βουργαρούδια τ'ς
με τα τσουτσουλούδια τ'ς
βάτκα πίσ' στον κώλο
τσούτσουλα στο κεφάλι.
Ν Αποκριές, *μωρή Χρυσούλα*
ν Αποκριές ου ξημιρώνουν
ν Αποκριές ου ξημιρώνουν
κι η Χρυσούλα μέσα κλαίει
κι η Χρυσού-, *μωρή Χρυσούλα*
κι η Χρυσούλα μέσα κλαίει
κι η Χρυσούλα μέσα κλαίει
ν όλο κλαίει κι ν όλο λέει
ν όλο κλαίει, *μωρή Χρυσούλα*
ν όλο κλαίει κι όλο λέει
ν όλο κλαίει κι όλο λέει.
Γω το Χρήστο δεν τον θέλω
γω το Χρή-, *μωρή Χρυσούλα*
γω το Χρήστο δεν τον θέλω
γω το Χρήστο δεν τον θέλω
και τον Κωσταντή γυρεύω
και τον Κω-, *μωρή Χρυσούλα*
και τον Κωσταντή γυρεύω
και τον Κωσταντή γυρεύω
Χρήστος είνι φουκαράς ου
Χρήστος εί-, *μωρή Χρυσούλα*
Χρήστος είνι φουκαράς ου
Χρήστος είνι φουκαράς ου
Κωσταντής είν' τσορμπατζής ου
Κωσταντής, *μωρή Χρυσούλα*
Κωσταντής είν' τσορμπατζής ου
Κωσταντής είν' τσορμπατζής ου
Κωσταντής έχει φλουρούδια.

Ν Αποκριές ου ξημιρώνουν
κι η Χρυσούλα μέσα κλαίει
ν όλο κλαίει κι ν όλο λέει.
Γω το Χρήστο δεν τον θέλω
και τον Κωσταντή γυρεύω
Χρήστος είνι φουκαράς ου
Κωσταντής είν' τσορμπατζής ου
Κωσταντής έχει φλουρούδια.
Ν όλα ν τα, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
ν όλα ν τα κορίτσια αλλάζουν
ν όλα ν τα κορίτσια αλλάζουν
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
ν άλλαξε, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
στα κορίτσια κατιβαίνει
στα κορί-, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
στα κορίτσια κατιβάινει
στα κορίτσια κατιβαίνει.
Καλημέρα σας κορίτσια
καλημέ-, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
καλημέρα σας κορίτσια
καλημέρα σας κορίτσια.
Ωρ' καλώς τη Λαμπιρνούδα
ωρ' καλώς, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
ωρ' καλώς τη Λαμπιρνούδα
ωρ' καλώς τη Λαμπιρνούδα.
Και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
και το βράδ', *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
πικραμέν' καφουριασμένη
πικραμέν', *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
πικραμέν' καφουριασμένη
πικραμέν' καφουριασμένη
και τη μάνα τσου νι λέει
και τη μά-, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
και τη μάνα τσου νι λέει
και τη μάνα τσου νι λέει.
Ν αχ τι να κάνω γω μωρ' μάνη μ'
ν αχ τι να κάνω γω μωρ' μάνη μ'
το παλικάρι π' αγαπούσα
το παλικάρ', *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
το παλικάρι π' αγαπούσα
το παλικάρι π' αγαπούσα
πήρι τ'ς γειτόν'σας το κορίτσι.

Ν όλα ν τα κορίτσια αλλάζουν
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
στα κορίτσια κατιβαίνει.
Καλημέρα σας κορίτσια.
Ωρ' καλώς τη Λαμπιρνούδα.
Και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
πικραμέν' καφουριασμένη
και τη μάνα τσου νι λέει.
Ν αχ τι να κάνω γω μωρ' μάνη μ'
το παλικάρι π' αγαπούσα
πήρι τ'ς γειτόν'σας το κορίτσι.
Και τα γιαλά-, *Μπινή μωρέ*
και τα γιαλάδια έρονται
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
και τα γιαλάδια ήρθαν
Μπινή τη μά-, *Μπινή μωρέ*
Μπινή τη μάνα τ'ς λάλησι
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
Μπινή τη μάνα τ'ς λέει.
Μάνη μ' νιρό, *Μπινή μωρέ*
μάνη μ' νιρό δεν έχουμι
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
και βράδυ τι θα πιούμι.
Κι αν δεν έχ', *Μπινή μωρέ*
και αν δεν έχ' κόρη μου νιρό
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
συρέ και πάνε φέρι.
Το λαϊνά-, *Μπινή μωρέ*
το λαϊνάκι τ'ς έπιρνι
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
και για νιρό πηγαίνει
το Ιμπραημούδ', *Μπινή μωρέ*
το Ιμπραημούδ' την καρτεράει
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
μέσα στα καλαμπόκια
κι απ' τα μαλλιά, *Μπινή μωρέ*
κι απ' τα μαλλιά την άρπαζε
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
πάν' στ' άλογο τη ρίχνει
την πήρι και, *Μπινή μωρέ*
την πήρι και την πάαινι
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
στο μύλο την πααίνει.
Κάνει τ' αλέ-, *Μπινή μωρέ*
κάνει τ' αλεύρι μελανό
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
και την πασπάλη μαύρη.

Και τα γιαλάδια έρονται και τα γιαλάδια ήρθαν
Μπινή τη μάνα τ'ς λάλησι Μπινή τη μάνα τ'ς λέει.
Μάνη μ' νιρό δεν έχουμι και βράδυ τι θα πιούμι.
Κι αν δεν έχ' κόρη μου νιρό συρέ και πάνε φέρι.
Το λαϊνάκι τ'ς έπιρνι και για νιρό πηγαίνει
το Ιμπραημούδ' την καρτεράει μέσα στα καλαμπόκια
κι απ' τα μαλλιά την άρπαζε πάν' στ' άλογο τη ρίχνει
την πήρι και την πάαινι στο μύλο την πααίνει.
Κάνει τ' αλεύρι μελανό και την πασπάλη μαύρη.
Κι ο Διγενής, *ντιλμπέρη ν αμάν*
κι ο Διγενής αρρώστησι
μαύρα μου μάτια, βαριά είναι θα πεθάνει
τα δυο μου μάτια, βαριά είναι θα πεθάνει
μάνα δεν έχ', *ντιλμπέρη* ν *αμάν*
μάνα δεν έχ' να τον ιδεί
μαύρα μου μάτια, κερί να τον λυπιέτι
τα δυο μου μάτια, κερί να τον λυπιέτι
μόν' λάχουν τρεις, *ντιλμπέρη ν αμάν*
μόν' λάχουν τρεις γειτόνισσις
μαύρα μου μάτια, κι οι τρεις χαροκαμέν'σις
τα δυο μου μάτια, κι οι τρεις χαροκαμέν'σις
όσ' αρχοντά- , *ντιλμπέρη ν αμάν*
όσ' αρχοντάδες τ' άκουσαν
μαύρα μου μάτια, όλ' τρέχουν κι όλ' πααίνουν
τα δυο μου μάτια, όλ' τρέχουν κι όλ' πααίνουν
κι αν τ' άκουσ' η, *ντιλμπέρη ν αμάν*
κι αν τ' άκουσ' η καλούδα του
μαύρα μου μάτια, 'πό καταής βαρέθ'κε
τα δυο μου μάτια, 'πό καταής βαρέθ'κε.

Κι ο Διγενής αρρώστησι βαριά είναι θα πεθάνει
μάνα δεν έχ' να τον ιδεί κερί να τον λυπιέτι
μόν' λάχουν τρεις γειτόνισσις κι οι τρεις χαροκαμέν'σις
όσ' αρχοντάδες τ' άκουσαν όλ' τρέχουν κι όλ' πααίνουν
κι αν τ' άκουσ' η καλούδα του 'πό καταής βαρέθ'κε.

Μια Πασχαλιά, *βρε 'μάν αμάν*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
πώς να πώς να σε λησμονήσω
και μια και μια 'πίσημη μέρα
θα παν κόσμους, *βρε αμάν αμάν*
θα παν κόσμους στην εκκλησιά
πώς να πώς να σε λησμονήσω
θα πάω θα πάω να μεταλάβω

μάνα ν υγιό, *βρε ’μάν αμάν*
μάνα ν υγιό που στόλιζι
πώς να πώς να σε λησμονήσω
Σαββά- Σαββάτο ν όλη μέρα
την Κυριακή, *βρε αμάν αμάν*
την Κυριακίτσα το ταχιά
πώς να πώς να σε λησμονήσω
θα πάω θα πάω να μεταλάβω
δεν παν μακριά, *βρε αμάν αμάν*
δε παν μακριά δε παν κοντά
πώς να πώς να σε λησμονήσω
ως τ’ς ε- ως τ’ς εκκλησιάς την πόρτα
βγήκι παπάς, *βρε αμάν αμάν*
βγήκι παπάς ’πό τ’ α ιερό
πώς να πώς να σε λησμονήσω
’πού μες ’πού μες ’πό τ’ Αϊ-Δήμο.
Πίσου Γιοβριά, *βρε αμάν αμάν*
πίσω Γιοβριά πίσου σκύλα
πώς να πώς να σε λησμονήσω
πίσου πίσου κριματισμένη.
Ν υγιέ μ’ τι κρί-, *βρε ’μάν αμάν*
ν υγιέ μ’ τι κρίμα έκαμις
πώς να πώς να σε λησμονήσω
κι είμαι κι είμαι κριματισμένη.
Θυμάσαι του, *βρε αμάν αμάν*
θυμάσαι τουν παλιό καιρό
πώς να πώς να σε λησμονήσω
και τα και τα παλιά ζαμάνια
εννιά παπά, *βρε αμάν αμάν*
εννιά παπάδες σκότωσα
πώς να πώς να σε λησμονήσω
κι δέ- κι δέκα δεσποτάδες
ν αυτό το κρί-, *βρε ’μαν αμάν*
ν αυτό το κρίμα έκαμα
πώς να πώς να σε λησμονήσω
κι είσαι κι είσαι κριματισμένη.

Μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή και μια ’πίσημη μέρα
θα παν κόσμους στην εκκλησιά θα πάω να μεταλάβω
μάνα ν υγιό που στόλιζι Σαββάτο ν όλη μέρα
την Κυριακίτσα το ταχιά θα πάω να μεταλάβω
δε παν μακριά δε παν κοντά ως τ’ς εκκλησιάς την πόρτα
βγήκι παπάς ’πό τ’ α ιερό ’πού μες ’πό τ’ Αϊ-Δήμο.
Πίσου Γιοβριά πίσου σκύλα πίσου κριματισμένη.
Ν υγιέ μ’ τι κρίμα έκαμις κι είμαι κριματισμένη.
Θυμάσαι τουν παλιό καιρό και τα παλιά ζαμάνια
εννιά παπάδες σκότωσα κι δέκα δεσποτάδες

ν αυτό το κρίμα έκαμα κι είσαι κριματισμένη.
Κώστας το Μάη γεννήθηκε το Μάη χαριά θα κάμει
το Μάη χαριά θα κάμει
το Μάη ήρθαν τον έγραψαν για στο σουμφέρ' να πάει
για στο σουμφέρ' να πάει
την Κυριακή παντρεύονταν Δευτέρα και την Τρίτη
Δευτέρα και την Τρίτη
και την Τετάρτη το ταχιά κοντά το μεσημέρι
κοντά το μεσημέρι
τον ήρθε μια λιανή γραφή για το σουμφέρ' να πάει
για το σουμφέρ' να πάει.
Κώστας τη μάνα τ' λάλησι Κώστας τη μάνα τ' λέει
Κώστας τη μάνα τ' λέει.
Καλά μάνη μ' τη νύφη σου καλά να την κοιτάζεις
καλά να την κοιτάζεις
αρνί να τ's σφάζεις το ταχιά μπιλμπίλ' το μεσημέρι
μπιλμπίλ' το μεσημέρι
κι άνταν δειπνούν οι άρχοντοι να τ's στρώνεις να κοιμάτι
να τ's στρώνεις να κοιμάτι.
Κι αυτή η σκύλα πεθερά Γιοβρέισσις ανδραδέρφις
Γιοβρέισσις ανδραδέρφις
κι από τ' χέρι την έπιανα και στον μπερμπέρ' την πάιναν
και στον μπερμπέρ' την πάιναν.
Κόψε μπερμπέρ'σα απ' τα μαλλιά κόψε ξανθά τσουλούφια
κόψε ξανθά τσουλούφια.
Μπερμπέρης δεν τα κούιντιζε δε θέλ'σι να τα κόψει
δε θέλ'σι να τα κόψει
τσαρούχια και την πόδαιναν και στο βουνό τη στέλνουν
και στο βουνό τη στέλνουν
τη δίνουν πέντε πρόβατα τη δίν' πέντε κατσίκια
τη δίν' πέντε κατσίκια.
Ως δεν τα κάμεις εκατό στον κάμπο δε α κατέβεις
στον κάμπο δε α κατέβεις.
Το μήνα γίν'καν εκατό στο χρόνο γίν'καν χίλια
στο χρόνο γίν'καν χίλια
να και Κώστας απόριται γυρνάει 'πό το σουμφέρι
γυρνάει 'πό το σουμφέρι.
Τίνου είνι τα πρόβατα τίνου είνι τα γίδια
τίνου είνι τα γίδια.
Του Κώστα είναι τα πρόβατα του Κώστα είναι τα γίδια
του Κώστα είναι τα γίδια.

Κώστας το Μάη γεννήθηκε το Μάη χαριά θα κάμει
το Μάη ήρθαν τον έγραψαν για στο σουμφέρ' να πάει
την Κυριακή παντρεύονταν Δευτέρα και την Τρίτη
και την Τετάρτη το ταχιά κοντά το μεσημέρι
τον ήρθε μια λιανή γραφή για το σουμφέρ' να πάει.

Κώστας τη μάνα τ' λάλησι Κώστας τη μάνα τ' λέει.
Καλά μάνη μ' τη νύφη σου καλά να την κοιτάζεις
αρνί να τ'ς σφάζεις το ταχιά μπιλμπίλ' το μεσημέρι
κι άνταν δειπνούν οι άρχοντοι να τ'ς στρώνεις να κοιμάτι.
Κι αυτή η σκύλα πεθερά Γιοβρέισσις ανδραδέρφις
κι από τ' χέρι την έπιανα και στον μπερμπέρ' την πάιναν.
Κόψε μπερμπέρ'σα απ' τα μαλλιά κόψε ξανθά τσουλούφια.
Μπερμπέρης δεν τα κούιντιζε δε θέλ'σι να τα κόψει.
Τσαρούχια και την πόδαιναν και στο βουνό τη στέλνουν
τη δίνουν πέντε πρόβατα τη δίν' πέντε κατσίκια.
Ως δεν τα κάμεις εκατό στον κάμπο δε α κατέβεις
Το μήνα γίν'καν εκατό στο χρόνο γίν'καν χίλια.
Να και Κώστας απόριται γυρνάει 'πό το σουμφέρι.
Τίνου είνι τα πρόβατα τίνου είνι τα γίδια.
Του Κώστα είναι τα πρόβατα του Κώστα είναι τα γίδια.

Ν αφέντης μας χαριά θα κάν' χαριά και πανηγύρι
ν α κάλιασι εννιά χωριά
ν α κάλιασι εννιά χωριά και δεκαπέντι κάστρα
ν α κάλιασι το Γιάννη μας
ν α κάλιασι το Γιάννη μας.

Ν αφέντης μας χαριά θα κάν' χαριά και πανηγύρι
ν α κάλιασι εννιά χωριά και δεκαπέντι κάστρα
ν α κάλιασι το Γιάννη μας.

Περπερούνα περπατεί
το Θεό μπαρακαλεί
το Θεό μπαρακαλεί
βρέξι Κύριο μ' μια βροχή
βρέξι Κύριο μ' μια βροχή
να βραχούν οι τσομπανοί
να βραχούν οι τσομπανοί
τσομπανοί γιαλαδαροί
τσομπανοί γιαλαδαροί
και της μπάμπως τα κουκιά.

Περπερούνα περπατεί
το Θεό μπαρακαλεί
βρέξι Κύριο μ' μια βροχή
να βραχούν οι τσομπανοί
τσομπανοί γιαλαδαροί
και της μπάμπως τα κουκιά.
Στα σίδερα μπατούσα

στα σίδερα μπατούσα
και φωτιές βγάζουν, *μωρέ*
και φωτιές βγάζουν
στα σίδερα μπατούσα
στα σίδερα μπατούσα
και φωτιές βγάζουν, *μωρέ*
και φωτιές βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν, *μωρέ*
και νιρό βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν, *μωρέ*
και νιρό βγάζουν
στα σίδερα μπατούσαν
στα σίδερα μπατούσαν
και στοιχειό βγάζουν, *μωρέ*
και στοιχειό βγάζουν
στα σίδερα μπατούσα
στα σίδερα μπατούσα
και στοιχειό βγάζουν, *μωρέ*
και στοιχειό βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν, *μωρέ*
και νιρό βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν, *μωρέ*
και νιρό βγάζουν.

Στα σίδερα μπατούσα
και φωτιές βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν
στα σίδερα μπατούσαν
και στοιχειό βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν.

Και νιος ασκέρι ν έμασι τη νύφ' πααίν' να πάρει
με τετρακόσις έ-νε-μορφις
με τετρακόσις ν έμορφις με εξήντα παλικάρια
με δυο μαντίλια στο-νο λιμό
με δυο μαντίλια στο λιμό με το ριζάρ' στον ώμο

με δυο χεριές τριαντά-να-φυλλα
με δυο χεριές τριαντάφυλλα τη νύφ' πααίν' να πάρουν.
Τραβάτι 'λάφια μ' τρα-να-βάτι
τραβάτι 'λάφια μ' τραβάτι να πάμε τ'ς νύφ'ς την πόρτα
να πάμε ν' απολή-νι-κουμι
να πάμε ν' απολήκουμι της νύφης μας την πόρτα
να φαν τα 'λάφια μα-να-ς δροσιά.

Και νιος ασκέρι ν έμασι τη νύφ' πααίν' να πάρει
με τετρακόσις ν έμορφις με εξήντα παλικάρια
με δυο μαντίλια στο λιμό με το ριζάρ' στον ώμο
με δυο χεριές τριαντάφυλλα τη νύφ' πααίν' να πάρουν.
Τραβάτι 'λάφια μ' τραβάτι να πάμε τ'ς νύφ'ς την πόρτα
να πάμε ν' απολήκουμι της νύφης μας την πόρτα
να φαν τα 'λάφια μας δροσιά.
Τ' Αϊ-Κωσταντή, *Θανάση μου*
τ' Αϊ-Κωσταντή παν'γγύρ' θα γέν'
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
θα παν κόσμος, *Θανάση μου*
θα παν κόσμος στο παναΰρ'
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
θα πάει κι μεις, *Θανάση μου*
θα πάει και μεις Θανάσης μας
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
κι η μάνα του, *Θανάση μου*
και η μάνα του τον λάλησι
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
και μάνα του του λέει.
Κι αν πας Θανάσ', *Θανάση μου*
κι αν πας Θανάση μ' στο παν'γγύρ'
γιορέσιο να μην κάνεις
Θανάση μ' πιχλιουβάνη.
Θανά'ης δεν αφιγκρά-, *Θανάση μου*
Θανά'ης δεν αφιγκράστηκε
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
τη μάνα τ' τι τον είπε.
ιννιά νομάτ', *Θανάση μου*
ιννιά νομάτοι έβανσκι
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
και μι τον Τούρκο δέκα.

Τ' Αϊ-Κωσταντή παν'γγύρ' θα γέν' τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι

θα παν κόσμος στο παναΰρ' τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
θα πάει και μεις Θανάσης μας τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
και η μάνα του τον λάλησι και μάνα του του λέει.
Κι αν πας Θανάση μ' στο παν'γγύρ' γιορέσιο να μην κάνεις.
Θανά'ης δεν αφιγκράστηκε τη μάνα τ' τι τον είπε.
Ιννιά νομάτοι έβανσκι και μι τον Τούρκο δέκα.
Την Αϊ-νι-Τριά-να-δα το-νο ταχιά
τα εικονίσματα θα βγάλουν, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
τα εικονίσματα να βγάλουν, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, και τα-να 'βγαλαν τα 'λογύ-νι-ριξαν
'λόγυρα στο μαχαλά τσου, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
'λόγυρα στο μαχαλά τσου, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη.*
Νιορ, Αποστό-νο-λω αγκά-να-θι πά-να-τησι
νιορ, κι έκατσι να το βγάλει, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
νιορ, κι έκατσι να το βγάλει, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, και ντου-νου-σμα-νι-νοί τ'ς την κο-νο-βλαντούν
νιορ, ν α ρίχ'ν να τη βαρέσουν, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
νιορ, ν α ρίχ'ν να τη βαρέσουν, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, και έ-νε-ριξαν και τ' βά-να-ρεσαν
νιορ, ανάμεσα στα στήθια, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
νιορ, ανάμεσα στα στήθια, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, και γιόμ-νο-σ' το στό-νο-μα τ'ς γιό-νο-ματα
νιορ, τα χείλη τσου φαρμάκι, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
νιορ, τα χείλη τσου φαρμάκι, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, γλωσσί-νι-τσα τσου νι βελβέ-νι-λιαξε
νιορ, σαν το χελιδονάκι, *κι ωχ 'ποστόλου μ'στηριγμένη*
νιορ, σαν το χελιδονάκι, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, τα δό-νο-ντια τ'ς λια-να-νοχύ-νι-θηκαν
νιορ, σαν το λιανό το ρύζι, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
νιορ, σαν το λιανό το ρύζι, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη.*

Την Αϊ-Τριάδα το ταχιά τα εικονίσματα θα βγάλουν
και τα 'βγαλαν τα 'λογύριξαν 'λόγυρα στο μαχαλά τσου.
Αποστόλω αγκάθι πάτησι κι έκατσι να το βγάλει
και ντουσμάνοι τ'ς την κοβλαντούν ν α ρίχ'ν να τη βαρέσουν
και έριξαν και τ' βάρεσαν ανάμεσα στα στήθια
και γιόμσ' το στόμα τ'ς γιόματα τα χείλη τσου φαρμάκι
γλωσσίτσα τσου νι βελβέλιαξε σαν το χελιδονάκι
τα δόντια τ'ς λιανοχύθηκαν σαν το λιανό το ρύζι.
Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσαι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι μήνα κύργιο σ' σι δώχνει.
Κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσε
κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσε κι ουδέ κύργιος μ' μι διώχνει
του ρήγα γιος με α κάλιασε
του ρήγα γιος με α κάλιασε και θέλω να παγαίνω.
Κι αν πας Μιράντα μ' αποβραδίς

κι αν πας Μιράντα μ' αποβραδίς να τους καλησπερίσεις
κι αν πας Μιράντα μ' το πρωί
κι αν πας Μιράντα μ' το πρωί να τους καλημερίσεις.
Καλημέρα σας πεθερ'κά
καλημέρα σας πεθερ'κά, καλώς τ' νύφ' μας που 'ρθε.

΄Εχετε γεια και δω χαριά.

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσαι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι μήνα κύργιο σ' σι δώχνει.
Κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσε κι ουδέ κύργιο σ' μ' μι διώχνει
του ρήγα γιος με α κάλιασε και θέλω να παγαίνω.
Κι αν πας Μιράντα μ' αποβραδίς να τους καλησπερίσεις
κι αν πας Μιράντα μ' το πρωί να τους καλημερίσεις.
Καλημέρα σας πεθερ'κά, καλώς τ' νύφ' μας που 'ρθε.

΄Εχετε γεια και δω χαριά.
Μια Πασκαλιά μια Πασκαλιά
μια Πασκαλιά και μια Λαμπρή και μια 'πίσημη μέρα, *πουλάκι μου*
και μια 'πίσημη μέρα, *πουλάκι μ' ιμάν*
όλοι θα παν όλοι θα παν
όλοι θα παν στην εκκλησιά χεράκια σταυρωμένα, *πουλάκι μου*
χεράκια σταυρωμένα, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Πήρα κι γω πήρα κι γω
πήρα κι γω κι πάινα ματάκια σφαλισμένα, *πουλάκι μου*
ματάκια σφαλισμένα, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Κι τ' Άγιο Πνέ- και τ' Άγιο Πνέ-
κι τ' Άγιο Πνεύμα λάλησε κι τ' Άγιο Πνεύμα λέει, *πουλάκι μου*
κι τ' Άγιο Πνεύμα λέει, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Πίσω σκύλα μ' πίσω σκύλα
πίσω σκύλα μ' πίσω ν Οβριά πίσω κριματισμένη, *πουλάκι μου*
πίσω κριματισμένη, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Θιε μ' τι κρί- Θιε μ' τι κρί-
Θιε μ' τι κρίμα έκαμα κι είμαι κριματισμένη, *πουλάκι μου*
κι είμαι κριματισμένη, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Ν υγιός σου κρί-, ν υγιός σου κρί-
ν υγιός σου κρίμα έκαμε κριμάτισε και σένα, *πουλάκι μου*
κριμάτισε και σένα, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Ν υγιέ μ' τι κρί- ν υγιέ μ' τι κρί-
ν υγιέ μ' τι κρίμα έκαμες κριμάτισες και μένα, *πουλάκι μου*
κριμάτισες και μένα, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Ιννιά παπά- ιννιά παπά-
ιννιά παπάδες σκότωσα και δέκα δεσποτάδες, *πουλάκι μου*
και δέκα δεσποτάδες, *πουλάκι μ' ιμάν*.

Μια Πασκαλιά και μια Λαμπρή και μια 'πίσημη μέρα
όλοι θα παν στην εκκλησιά χεράκια σταυρωμένα.
Πήρα κι γω κι πάινα ματάκια σφαλισμένα.
Και τ' Άγιο Πνεύμα λάλησε και τ' Άγιο Πνεύμα λέει.
Πίσω σκύλα μ' πίσω ν Οβριά πίσω κριματισμένη.
Θιε μ' τι κρίμα έκαμα κι είμαι κριματισμένη.
Ν υγιός σου κρίμα έκαμε κριμάτισε και σένα.
Ν υγιέ μ' τι κρίμα έκαμες κριμάτισες και μένα.
Εννιά παπάδες σκότωσα και δέκα δεσποτάδες.

Νερ, κάθιτ' η Κά-να-λιω κάθιτι
Κάθιτ' η Κάλιω κάθιτι Κάλιω καραγκιεζούδα
Κάλιω καραγκιεζούδα
νερ, 'πό το φλουρί νε δε φαίνιτι
'πό το φλουρί δε φαίνιτι'πό το μαργαριτάρι
'πό το μαργαριτάρι
νερ, 'πό το γαλά-να-ζιον καμπουχά
'πό το γαλάζιον καμπουχά δεν μπορεί να λυγίσει
δεν μπορεί να λυγίσει.

Κάθιτ' η Κάλιω κάθιτι Κάλιω καραγκιεζούδα
'πό το φλουρί δε φαίνιτι 'πό το μαργαριτάρι
'πό το γαλάζιον καμπουχά δεν μπορεί να λυγίσει.

Ν Αλέξαντρος, *βρε 'μάν αμάν*, ν Αλέξαντρος κι ι βασιλιάς
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, κι ι Μικροκωσταντίνος
μαζ' έτρωγαν, *βρε 'μάν αμάν*, μαζ' έτρωγαν μαζ' έπιναν
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, μαζί χαρακοπιόνταν.
Φωνή τούς ή-, *βρε 'μάν αμάν*, φωνή τούς ήρθε εξ ουρανού
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, φωνή 'πό τα ουράνια.
Ν Αλέξαντρος, *βρε 'μάν αμάν*, ν Αλέξαντρος δεν το πιστεύ'
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, που πήρ' Τούρκος την Πόλη.
Κι άντα ριχτεί, *βρε 'μάν αμάν*, κι άντα ριχτεί το ψάρ' 'πό τον ταβά
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, κι πέτ'νιος 'πό τον τέντζερ'.
Ρίχτ'κι το ψάρ', *βρε 'μάν αμάν*, ρίχτ'κι το ψάρι 'πό τον νταβά
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, κι πέτ'νιος πό τον τέντζερ'.

Ν Αλέξαντρος κι ι βασιλιάς κι ι Μικροκωσταντίνος
μαζ' έτρωγαν μαζ' έπιναν μαζί χαρακοπιόνταν.
Φωνή τούς ήρθε εξ ουρανού φωνή 'πό τα ουράνια.
Ν Αλέξαντρος δεν το πιστεύ' που πήρ' Τούρκος την Πόλη.
Κι άντα ριχτεί το ψάρ' 'πό τον ταβά κι πέτ'νιος 'πό τον τέντζερ'.

Ρίχτ'κι το ψάρι 'πό τον ταβά και πέτ'νιος 'πό τον τέντζερ'.

Ν Αλέξαντρος, *βρε 'μάν αμάν*, ν Αλέξαντρος κι ι βασιλιάς
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, κι ι Μικροκωσταντίνος
μαζί έτρωγαν, *βρε 'μάν αμάν*, μαζί έτρωγαν μαζί έπιναν
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, μαζί χαρακοπιόνταν.
Φωνή ν ακού-, *βρε 'μάν αμάν*, φωνή ν ακούστ'κι απ' το Θεό
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, φωνή 'πό τα ουράνια.
Μας πήρι Τού-, *βρε 'μάν αμάν*, μας πήρι Τούρκος το ψωμί
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, κι έκατσι μες στην Πόλη.
Ν Αλέξαντρος, *βρε 'μάν αμάν*, Αλέξαντρος δεν το πιστεύ'
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, που πήρ' Τούρκος την Πόλη.
Κι άντα ριχτεί, *βρε 'μάν αμάν*, κι άντα ριχτεί το ψάρ' 'πό τον ταβά
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, και πέτ'νιος 'πό τον τέντζερ'
Ρίχτ'κι το ψάρ', *βρε 'μάν αμάν*, ρίχτ'κι το ψάρ' 'πό τον ταβά
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, και πέτ'νιος 'πό τον τέντζερ'.

Ν Αλέξαντρος κι ι βασιλιάς κι ι Μικροκωσταντίνος
μαζ' έτρωγαν μαζ' έπιναν μαζί χαρακοπιόνταν.
Φωνή ν ακούστ'κι απ' το Θεό φωνή 'πού τα ουράνια.
Μας πήρι Τούρκος το ψωμί κι έκατσι μες στην Πόλη.
Αλέξαντρος δεν το πιστεύ' που πήρ' Τούρκος την Πόλη.
Κι άντα ριχτεί το ψάρι 'πό τον ταβά και πέτ'νιος 'πό τον τέντζερ'.
Ρίχτ'κι το ψάρι 'πό τον νταβά και πέτ'νιος 'πό τον ντέντζερ'.

Ν ήλιος τρέ-νε-μ' μωρή Ζωί-νι-τσα μ'
ν ήλιος τρέ-νε-μ' να βασιλέ-νε-ψει
ν ήλιος τρέ-νε-μ' να βασιλέ-νε-ψει
Ζωίτσα ντύνιτ' τα μπουχασέ-νε-νια
Ζωίτσα ντύνιτ' τα μπουχασέ-νε-νια
και τ'ς συντρό-νο-φ'σις τσου παγαί-νε-νει
και τ'ς συντρό-νο-φ'σις τσου παγαί-νε-νει.
Σεις συντρό-νο-φ'σις κι αντασί-νι-νις
σεις συντρό-νο-φ'σις κι αντασί-νι-νις
α να πάμε στο παναγύ-νι-ρι
α να πάμε στο παναγύ-νι-ρι
σεις θα πά-νε-τε κι θα έ-νε-ρτι
σεις θα πά-νε-τε κι θα έ-νε-ρτι
γω θα πάνω κι δε θα έ-νε-ρθω
γω θα πάνω κι δε θα έ-νε-ρθω
γω θα γί-νι-νω Σαλτικιώ-νο-τ'σα
γω θα γί-νι-νω Σαλτικιώ-νο-τ'σα
Σαλτικιό-νο-τ'σα Καραμπιλιώ-νο-τ'σα
Σαλτικιό-νο-τ'σα Καραμπιλιώ-νο-τ'σα
γω θα γί-νι-νω τ' γράψιου νύ-νι-φη
εγώ θα γί-νι-νω τ' γράψιου νύ-νι-φη
και τ' γραμμα-να-τικού γυναί-νε-κα.

Ν ήλιος τρέμ' μωρή Ζωίτσα μ'
ν ήλιος τρέμ' να βασιλέψει
Ζωίτσα ντύνιτ' τα μπουχασένια
και τ'ς συντρόφ'σις τσου παγαίνει.
Σεις συντρόφ'σις κι αντασίνις
α να πάμε στο παναγύρι
σεις θα πάτε κι θα έρτι
γω θα πάνω κι δε θα έρθω
γω θα γίνω Σαλτικιώτ'σα
Σαλτικιότ'σα Καραμπιλιώτ'σα
γω θα γίνω τ' γράψιου νύφη
και τ' γραμματικού γυναίκα.

Ν αφέντη μου τη θάλασσα, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
πιζός θα την αδιάβω, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα.*
Κι αν την αδιάβ'ς τη θάλασσα, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
γαμπρό θε να σι κάνω, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα*
γαμπρό θε να σι κάνω, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα*
γαμπρό στη θυγατέρα μου, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
γαμπρό στην αδερφή μου, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα*
γαμπρό στην αξαδέρφη μου, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
που λάμπει σαν τον ήλιο, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα.*
Κι άντα τον είπι για τ'ν αξαδέρφ', *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
ξιντύθ'κι ξαρματώθ'κι, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα*
σαράντα μέρις έπλιγι, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
σαράντα μερονύχτια, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα*
δεν κλαίει νιος τα νιάτα του, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
δεν κλαίει τη λιβιντιά του, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα*
μόν' κλαίει τη λιχνή τ' πιρτσιά τ', *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
πώς θα την τρων τα ψάρια, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα*
πώς θα την τρων τα ψάρια, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα.*

Ν αφέντη μου τη θάλασσα πιζός θα την αδιάβω.
Κι αν την αδιάβ'ς τη θάλασσα γαμπρό θε να σι κάνω
γαμπρό στη θυγατέρα μου γαμπρό στην αδερφή μου
γαμπρό στην αξαδέρφη μου που λάμπει σαν τον ήλιο.
Κι άντα τον είπι για τ'ν αξαδέρφ' ξιντύθ'κι ξαρματώθ'κι
σαράντα μέρις έπλιγι σαράντα μερονύχτια
δεν κλαίει νιος τα νιάτα του δεν κλαίει τη λιβιντιά του
μόν' κλαίει τη λιχνή τ' πιρτσιά τ' πώς θα την τρων τα ψάρια.

Ποια μάνα έχει έναν υγιό τον λένε Κωσταντίνο
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σχολειό τον στέλνει

και ξέχασε το χαμαλί και πήγε να το πάρει
βρίσκει τις πόρτες ανοιχτές και τα σκυλιά λυμένα
βρίσκει τη μάνα τ' στο κρεβάτ' με Τούρκο 'γκαλιασμένο.
΄Ελα παιδί μ' να σε χαρώ έλα να σε φιλήσω.
Δε θέλω γω να με χαρείς ούτε να με φιλήσεις
ό,τ' είδανε τα μάτια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Πάρε Τούρκε μ' και σφάξε το θα πάρω τα τζιγέρια.
Μ' εννιά νερά τα έπλυνε και πάλι αίμα στάζουν.
Να κι ο πατέρας έρχεται πα στ' άλογο καβάλα.
Πού είναι γυναίκα μ' το παιδί πού είναι κι ο Κωσταντίνος.
Κάτσε άντρα μ' να φας να πιεις θα 'ρθει κι ο Κωσταντίνος.
Και το φαΐ που θα 'τρωγε και κείνο τον μιλούσε.
Αν είσαι σκύλος φάγε με κι αν είσαι λύκος φύγε
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

Αχ, τσομπάνη άντρα, *μάνη μ'*, ν αγάπησα
αχ, τσομπάνης, *μάνη μ'*, δεν το πίστεψε
τσομπάνης, *μάνα μ'*, δεν το πίστεψε
αχ, κ εγώ σκύλα, *μάνη μ'*, τον κάκιωσα
κι εγώ σκύλα, *μάνη μ'*, τον κάκιωσα
τον κόρωσα, *μάνη μ'*, ιννιά μαντριά
αχ, τον κόρωσα, *μάνη μ'*, ιννιά μαντριά
κι άλλα ιννιά, *μάνη μ'*, ήταν τ' αρνιά τ'
αχ, κι άλλα ιννιά, *μάνη μ'*, ήταν τ' αρνιά τ'
ντα έκαμναν, *μάνη μ'*, και βέλιαζαν
τα έκαμναν, *μάνη μ'*, και βέλιαζαν
Θεός και γης, *μάνη μ'*, αίμα έριχνε
Θεός και γης, *μάνη μ'*, αίμα έριχνε
μάνα τ'ς την κα-, *Κανέλιω μ'*, την καταρίστηκε
αχ, μάνα τ'ς την κα-, *Κανέλιω μ'*, την καταρίστηκε.
'Πό το δαχτυλίδ', *Κανέλιω μ'*, να περαστείς
'πό το δαχτυλίδ', *Κανέλιω μ'*, να περαστείς
και στο βελόν', *Κανέλιω μ'*, να νταγιαστείς.

Τσομπάνη άντρα ν αγάπησα
τσοπάνης δεν το πίστεψε
κι γω σκύλα τον κάκιωσα
τον κόρωσα ιννιά μανδριά
κι άλλα ιννιά ήταν τ' αρνιά τ'
ντα έκαμναν και βέλιαζαν
Θεός και γης αίμα έριχνε
μάνα τ'ς την καταρίστηκε.
'Πό το δαχτυλίδ' να περαστείς
και στο βελόν' να νταγιαστείς.
Ν ανάθεμα, *μάνη μ'*, που μ' έδωσες
ζηλιάρ' άντρα, *μάνη μ'*, που μ' έδωσες
ζηλιάρη άντρα, *μάνη μ'*, που μ' έδωσες

ζηλιάρ’ς ήταν, *μάνη μ’*, σκανιάρ’ς ήταν
ζηλιάρ’ς ήταν, *μάνη μ’*, σκανιάρ’ς ήταν
στο χωράφ’ πηγαίν’, *μάνη μ’*, ψωμί δεν παίρ’
στο χωράφ’ πηγαίν’, *μάνη μ’*, ψωμί δεν παίρ’
πήρα κι εγώ, *μάνη μ’*, τον πήγαινα
πήρα κι εγώ, *μάνη μ’*, τον πήγαινα
κι από μακριά, *μάνη μ’*, μ’ελόγιαζε
κι από μακριά, *μάνη μ’*, μ’ ελόγιαζε
αχ, το βόδ’ ξεζεύ’, *μάνη μ’*, και μένα ζεύ’
το βόδ’ ξεζεύ’, *μάνη μ’*, και μένα ζεύ’
και ντέι και ντέι, *μάνη μ’*, με πήγαινε
και ντέι και ντέι, *μάνη μ’*, με πήγαινε.
Τράβα, *κόρη μ’*, τράβα στην αυλακιά
τράβα, *κόρη μ’*, τράβα στην αυλακιά
ώσπου να σπείρουμε, *κόρη μ’*, τα κ’κιά.
΄Εχω ψωμί, *άντρα μ’*, που ψένεται
και το παιδί μ’, *άντρα*, στην κούνια κλαίει
και το παιδί μ’, *άντρα*, στην κούνια κλαίει.
Και το παιδί σ’, *κόρη μ’*, μερώνεται
και το παιδί σ’, *κόρη μ’*, μερώνεται
και το ψωμί σ’, *κόρη μ’*, εψένεται.

Ν ανάθεμα που μ’ έδωσες
ζηλιάρη άντρα που μ’ έδωσες
ζηλιάρ’ς ήταν σκανιάρ’ς ήταν
στο χωράφ’ πηγαίνει ψωμί δεν παίρ’
πήρα κι εγώ τον πήγαινα
κι από μακριά μ’ ελόγιαζε
το βόδ’ ξεζεύ’ και μένα ζεύ’
και ντέι και ντέι με πήγαινε.
Τράβα τράβα στην αυλακιά
ώσπου να σπείρουμε τα κ’κιά.
΄Εχω ψωμί που ψένεται
και το παιδί μ’ στην κούνια κλαίει.
Και το παιδί σ’ μερώνεται
και το ψωμί σ’ εψένεται.

- Αχ! δω πέρα τραγούδια, να. Τραγούδια πού δεν τα ’πα, παιδί μ’, πού δεν τα ’πα! Αχ! εξορία, …, Φούρνοι, στα βουνά. Όλα στ’ ακείν’ς τις χώρες, όλα τα γύρισα, παιδί μ’. Κι έτσ’ τα θυμούμαι και τα μπαρμπαλίζω. (γέλια)
΄Ημανα φτωχιά, άντρας μου ξέρ’τι, τότε ξέρ’τι τα γεγονότα. Μας παν εξορία. Αυτός ήταν εφτά χρονώς, τ’ άλλο έξι χρονώ, τ’ άλλο δυο χρονώ. Τώρα στην Ελλάδα είναι. Στην Αθήνα, στην Αθήνα είναι, φτιάν’ αυτά τα ψυγεία που…, το τέτοιο, το παγωτό. Πενήντα δυο χρονώς είναι. Δίδυμος είναι. Τ’ άφ’σα μοναχά μες στο δωμάτιο. Κάνας δεν πάει να τα διει. Μόνος αδερφός μου πάει και τα πήρε -αυτός ’ταν μεγάλος- και τα πήρε και τα πάει στο σπίτ’ και τα ’φαγαν ψείρες, σκόνες, ψείρες. Ξέρετε τώρα τότε..., ήταν μικρό. Κείνος τα

ξέρει καμπόσα. Απέ κι έρ'μαι από την εξορία. Κατεβαίνω από το βαπόρι. Στο…, κάτσε στο…, πώς τη λένε; Στην Καβάλα. Κατεβαίνω από την Καβάλα. Ήταν δύο φανταράκια. Δυο φαντάροι. Εγώ κατέβ'κα από το βαπόρ', το βαπόρ' είχε καθυστέρηση, κατέβαζε στάρι. Κατέβαζε στάρι και δυο φανταράκια ήρθαν. Εγώ κατέβ'κα από το βαπόρ', πάγ'να να διει την Καβάλα. Να βγω να πάω, τι έκανα δεν ξέρω. Έρχοντ' δυο φανταράκια, με χτυπάει ένα φανταράκι εδώ. Να, τ' αφτί μ', τι, ακόμα τρέχει, το '47. Το λέει γέγος, τέτοιος συνάδελφος μαζί πήγαινανε: «Τι σ' έκαν' η γυναίκα;» λέει. «Αυτή η γυναίκα, λέει, 'πό πάν', από την Τουρκία είναι, λέει. Δε βλέπεις τι ρούχα έχ'; Ξυπόλητη». Ξέρ'τε τι φτώχεια ήτανε. «Τώρα, λέει, να είναι κατά σε σένα, λέει, σε πέντε, λέει, πάνω στη Διοίκηση, λέει, σε πέντε μέτρα θα σε βάλουν» λέει. –«Αμάν, ζαμάν!» -«Τι ζαμάν μαν;». Εγώ να 'μαι πιρπιρίκα, γύρ'σα, γύρ'σα. Από τα τότε, απ' το '47, το 'φτί μ', πήγα στ' Βουλγαρία, με το γιάτρεψαν μου τα πήραν και στο βουνό που 'μουν […] το καθάρισε ένα […] το καθάρισε αλλά έλα τώρα, άρχισε να τρέχει. Αυτά είν' τα γεγονότα, παιδί μ', τα παλιά. Αυτά είναι. Δε σών'το, παιδί μ', δε σώνουν.

Όποιος με ακούει που τραγουδώ άραγες τι θα λέγει
έχει χαρά και τραγουδεί ή τον καημό της λέγει.
Δεν τραγουδώ από χαρά, *αχ*, δεν τραγουδώ από πόνο
αχ, τα βάσανά μου είναι πολλά, *αχ*, τρεις μύλοι δεν τ' αλέθουν
να 'χα τον ουρανό χαρτί, *αχ*, τη θάλασσα μελάνι
αχ, τα βάσανά μου να γραφτούν, *αχ μωρ' να 'γραφα*
αχ, και πάλι δε μου φτάνει.

Όποιος με ακούει που τραγουδώ άραγες τι θα λέγει
έχει χαρά και τραγουδεί ή τον καημό της λέγει.
Δεν τραγουδώ από χαρά δεν τραγουδώ από πόνο
τα βάσανά μου είναι πολλά τρεις μύλοι δεν τ' αλέθουν
να 'χα τον ουρανό χαρτί τη θάλασσα μελάνι
τα βάσανά μου να γραφτούν και πάλι δε μου φτάνει.

Αχ, μουστάκι μου καραμπογιά, *αχ*, φρυδούδι μ' γαϊτανάτο
δε σ' έπρεπε στο μπουκαγιά
δε σ' έπρεπε στο μπουκαγιά, *αχ*, στην έρημη τ'ν αλυσίδα
μόν' σ' έπρεπε να τρως να πίν'ς
μόν' σ' έπρεπε να τρως να πίν'ς περδίκ' μαγειρεμένο
να 'χεις και τη γυναίκα σου
να 'χεις και τη γυναίκα σου στη μέση να τραγ'δάει
να πει τραγούδια θλιβερά
να πει τραγούδια θλιβερά, *αχ*, κι παραπονεμένα
να βάνει τα βουνά να κλαιν
να βάνει τα βουνά να κλαιν οι κάμποι να ραγίζουνε
να βάνει τη μανούλα της
αχ, να βάνει τη μανούλα της μαύρα δάκρυα να ρίχει
να κατεβεί στη θάλασσα
να κατεβεί στη θάλασσα, *αχ*, τους ναύτες να ρωτάγει

δεν είδατε δεν άκ'σατε
δεν είδατε δεν άκ'σατε, *αχ*, την κόρη μ' την χαμένη.
Κι αλήθεια μεις την είδαμε
κι αλήθεια μεις την είδιαμε στη βάρκα ανιβασμένη
στη βάρκα κει που πήγαινε
στη βάρκα κει που πήγαινε στην ξενιτιά στιλμένη.

Όλον υγειά να έχετε.

Μουστάκι μου καραμπογιά φρυδούδι μ' γαϊτανάτο
δε σ' έπρεπε στο μπουκαγιά στην έρημη τ'ν αλυσίδα
μόν' σ' έπρεπε να τρως να πίν'ς περδίκ' μαγειρεμένο
να 'χεις και τη γυναίκα σου στη μέση να τραγ'δάει
να πει τραγούδια θλιβερά κι παραπονεμένα
να βάνει τα βουνά να κλαιν οι κάμποι να ραγίζουνε
να βάνει τη μανούλα της μαύρα δάκρυα να ρίχει
να κατεβεί στη θάλασσα τους ναύτες να ρωτάγει
δεν είδατε δεν άκ'σατε την κόρη μ' την χαμένη.
Κι αλήθεια μεις την είδιαμε στη βάρκα ανιβασμένη
στη βάρκα κει που πήγαινε στην ξενιτιά στιλμένη.

Πέντι πασάδις ήμασταν στη σκλάβα σκλαβωμένοι
αχ, κι ι σκλάβος αναστέναξι, *αχ*, και στάθηκ' η φριγάδα.
Μήνα πεινάς μήνα διψάς μήνα ρούχα σε λείπουν.
Τρία μεριών γαμπρός ήμαν δώδεκα χρόνια σκλάβος
τρία μεριών γαμπρός ήμαν δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Αχ, πάρε τ' αράπη τ' άλογο, *αχ*, και πάνε στην καλή σου.
Όσο να τον πουν ώρα καλή στη μέσ' στη δρόμο πήγε
ώσπου να πει, *αχ*, πολλά τα έτ' στης νύφης το σοκάκι
ώσπου να πει πολλά τα έτ' στης νύφης το σοκάκι
βρίσκει τη μάνα τ' πόπλενε πλένει και σκαμαλίζει.
Θα σι ρωτήσω μάνε μου τ'ν αλήθεια να με πεις ω
αχ, κι τι νταούλια 'κούγοντι κι ποιος ινιος παντρεύ'κε.
Τη γιου μ' καλή παντρεύετι άλλην καλήν πως πήρε
στο φάε στο πιε, *αχ*, κι αν δεν προφτάσ'ς στο δώρο θα προφτάσεις.
Ολ'σνούς μαντίλ' τ'ς δώριζι τρία χρονώ μαντίλι –πηχιώ ήτανε
αχ, τον ξένον τον ξενούτσικον πέντε πηχιώ, *ωχ*, μαντίλι
όλοι ρίχνουν γρόσια και φλουριά ξένος το δαχτυλίδι
το πήρι και το διάβασι γράφτει το όνομά της.
Σύρτε ξένοι στα σπίτια σας δικοί μου στα δικά σας
κι εσύ γαμπρέ καλέ γαμπρέ πάνε στο σπιτικό σου
κι εγώ καλός μου πρόφτασε κι εγώ καλός μου ήρτε.

Όλον υγειά κι όλο χαρά.

Πέντι πασάδις ήμασταν στη σκλάβα σκλαβωμένοι
κι ι σκλάβος αναστέναξι και στάθηκ' η φριγάδα.
Μήνα πεινάς μήνα διψάς μήνα ρούχα σε λείπουν.
Τρία μεριών γαμπρός ήμαν δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Πάρε τ' αράπη τ' άλογο και πάνε στην καλή σου.
Όσο να τον πουν ώρα καλή στη μέσ' στη δρόμο πήγε
ώσπου να πει πολλά τα έτ' στης νύφης το σοκάκι
βρίσκει τη μάνα τ' πόπλενε πλένει και σκαμαλίζει.
Θα σι ρωτήσω μάνε μου τ'ν αλήθεια να με πεις ω
κι τι νταούλια 'κούγοντι κι ποιος ινιος παντρεύ'κε.
Τη γιου μ' καλή παντρεύετι άλλην καλήν πως πήρε
στο φάε στο πιε κι αν δεν προφτάσ'ς στο δώρο θα προφτάσεις.
Ολ'σνούς μαντίλ' τ'ς δώριζι τρία χρονώ μαντίλι
τον ξένον τον ξενούτσικον πέντε πηχιώ μαντίλι
όλοι ρίχνουν γρόσια και φλουριά ξένος το δαχτυλίδι
το πήρι και το διάβασι γράφτει το όνομά της.
Σύρτε ξένοι στα σπίτια σας δικοί μου στα δικά σας
κι εσύ γαμπρέ καλέ γαμπρέ πάνε στο σπιτικό σου
κι εγώ καλός μου πρόφτασε κι εγώ καλός μου ήρτε.
Μουστάκι μου καραμπογιά φρυδούδι μ' χουχλωμένο
δε σ' έπριπι στο μπουκαγιά
δε σ' έπριπι στο μπουκαγιά στην έρημη τ'ν αλ'σίδα
μόν' σου 'πριπι να τρως να πίν'ς
μόν' σου 'πριπι να τρως να πίν'ς πιρδίκ' μαγειριμένο
να 'χεις κι την καλούδα σου
να 'χεις κι την καλούδα σου τραγούδια να σου λέγει
μουστάκι μου καραμπογιά.

Μουστάκι μου καραμπογιά φρυδούδι μ' χουχλωμένο
δε σ' έπριπι στο μπουκαγιά στην έρημη τ'ν αλ'σίδα
μόν' σου 'πριπι να τρως να πίν'ς πιρδίκ' μαγειριμένο
να 'χεις κι την καλούδα σου τραγούδια να σου λέγει.

Κατέφ'κιν Αϊς-Γιώρης κατέφ'κιν Αϊς-Γιώρης
κατέφ'κιν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
κατέφ'κιν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
να κάμει το σταυρό του να κάμει το σταυρό του
να κάμει το σταυρό του να γένει χριστιανός
να κάμει το σταυρό του να γένει χριστιανός.
Τούρκοι τον λοϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον λογυρνούσαν Τούρκοι τον λογυρνούσαν
Τούρκοι τον λογυρνούσαν κι Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον λογυρνούσαν κι Ρωμιοί τον κλαιν
κι δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογούν

κι δυο καλά κορίτσια κι δυο καλά κορίτσια
κι δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογούν
κι δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογούν.
Γιώργη μ' να έχεις μάνα να 'χεις κι αδερφή
Γιώργη μ' να έχεις μάνα Γιώργη μ' να έχεις μάνα
Γιώργη μ' να έχεις μάνα να 'χεις κι αδερφή
Γιώργη μ' να έχεις μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε διει.
΄Εχω καλή γυναίκα έχω καλή γυναίκα
έχω καλή γυναίκα να την από 'ριτι
έχω καλή γυναίκα να την από 'ριτι
με δυο πιδιά στα χέρια πιτροδέρνιτι.

Κατέφ'κιν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
να κάμει το σταυρό του να γένει χριστιανός.
Τούρκοι τον λοϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
κι δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογούν.
Γιώργη μ' να έχεις μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε διει.
΄Εχω καλή γυναίκα να την από 'ριτι
με δυο πιδιά στα χέρια πιτροδέρνιτι.

Τρεις μέρις έχ', *μωρή Βέργω μου*
τρεις μέρις έχ' η Πασκαλιά
τρεις μέρις έχ' η Πασκαλιά
και μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'
και μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'
όλα τα κορίτσια χόρευαν
όλα τα κορίτσια χόρευαν
Βέργω στην πόρτα τ'ς κάθονταν
Βέργω στην πόρτα τ'ς κάθονταν
χεμ έλεγε χεμ έκλιγι
χεμ έλεγε χεμ έκλιγι
πώς θα περάσ' τρία νερά
πώς θα περάσ' τρία νερά
τρία νερά τρεις θάλασσις
τρία νερά τρεις θάλασσις
και τα τρία τα πέρασι
και τα τρία τα πέρασι
πέρα στ'ς μπαχτσέδις ρίχνονταν
πέρα στ'ς μπαχτσέδις ρίχνονταν
βασιλικό ξιβοτάνιζι
βασιλικό ξιβοτάνιζι
καραγκιοζούδια πότιζι.

Τρεις μέρις έχ' η Πασκαλιά
και μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'
όλα τα κορίτσια χόρευαν
Βέργω στην πόρτα τ'ς κάθονταν
χεμ έλεγε χεμ έκλιγι
πώς θα περάσ' τρία νερά
τρία νερά τρεις θάλασσις
και τα τρία τα πέρασι
πέρα στ'ς μπαχτσέδις ρίχνονταν
βασιλικό ξιβοτάνιζι
καραγκιοζούδια πότιζι.

Άιντε Ράντω μ', *μπέλα Ράντω μ'*
άιντε Ράντω μ' να συνορ'στούμε
άιντε Ράντω μ' να συνορ'στούμε
ποιος θα δέσ' πολλά διμάτια
ποιος θα δέσ' πο-, *μπέλα Ράντω μ'*
ποιος θα δέσ' πολλά διμάτια
ποιος θα δέσ' πολλά διμάτια
κι αν με διάβεις κι αν σε διάβω
κι αν με διάβεις, *μπέλα Ράντω μ'*
κι αν με διάβεις κι αν σε διάβω
κι αν με διάβεις κι αν σε διάβω
τα βουβάλια μ' θα σι δώσω
τα βουβάλια μ', *μπέλα Ράντω μ'*
τα βουβάλια μ' θα σι δώσω
τα βουβάλια μ' θα σι δώσω
με τ' ασ'μένια τα καπίστρια
με τ' ασ'μένια, *μπέλα Ράντω μ'*
με τ' ασ'μένια τα καπίστρια
με τ' ασ'μένια τα καπίστρια
με τις γίκνις στα κεφάλια.

Άιντε Ράντω μ' να συνορ'στούμε
ποιος θα δέσ' πολλά διμάτια
κι αν με διάβεις κι αν σε διάβω
τα βουβάλια μ' θα σι δώσω
με τ' ασ'μένια τα καπίστρια
με τις γίκνις στα κεφάλια.

Πήγαιναμε με τ' αμάξι να πάρουμε τη νύφη από ξένο χωριό. Έβαζαμε από πάνω απ' τ' αμάξι βέργες, από πάνω έβαζαμε την ψάθα, από πάνω έβαζαμε ένα καλό στρώμα. Μετά, τα βόδια τα 'χαμε γραμμένα με τ'ς γίκνες στα κέρατα, κι από πίσω τα είχαμε καλά βαμμένα. Από μπροστά τα κέρατα τα 'χαμε χάντρες και πισκιούλια και μεις έμπαιναμε μέσα στην αραμπάτσα και πήγαιναμε να πάρουμε τη νύφη. Και όταν πήγαιναμε, μας έλεγαν: «Θα

τραγουδάτε τώρα, γιατί νύφ', όταν θα γεννήσ', θα είναι βουβό το παιδί». Και πηγαίναμε και τραγουδούσαμε κι έλεγαμε.
Τραβάτι αλάφια μ' τραβάτι τραβάτι να τραβούμι
να πάμε ν' απολύκουμε
να πάμε ν' απολύκουμε της νύφης μας την πόρτα
να φαν τ' αλάφια μας δροσά
να φαν τ' αλάφια μας δροσά κι οι μούλες μας τριφύλλι
κι μεις θα κουβεντιάζουμι
κι μεις θα κουβεντιάσουμι θα φάμι κι θα πιούμι.

Τραβάτε αλάφια μ' τραβάτε τραβάτε να τραβούμε
να πάμε ν' απολύκουμε της νύφης μας την πόρτα
να φαν τ' αλάφια μας δροσά και οι μούλες μας τριφύλλι
κι μεις θα κουβεντιάσουμι θα φάμι κι θα πιούμι.

- Και μετά, όταν παίρναμε τη νύφ', άρχιζαμ' να συγκαθίζουμε κι έλεγαμε:

Πήραμι τη νύφη σας
έχεσαμι τ' θύρα σας
λύκος στα γκατζόλια σας
κι η αλ'πού στ' αρνίθια σας.
- Μετά, όταν έφερναν τη νύφ', εδώ την πήγαιναν στην εκκλησία, έλεγαμ':

Μάνη μ' μακριά ν αγάπησα.
Ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
σεις μόνο να τιριάσιτι
σεις μόνο να τιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι
μεις θα συμπιθιριάσουμι.
Ταίριασαν μάνη μ' ταίριασαν
ταίριασαν μάνη μ' ταίριασαν
και τώρα συμπιθέριασαν
και τώρα συμπιθέριασαν
κι άντα την είδιεν η 'κκλησά
κι άντα την είδιεν η 'κκλησά
τα κιραμίδια γύρισαν
τα κιραμίδια γύρισαν
παπάδις κοντοστάθηκαν
παπάδις κοντοστάθηκαν.
Στεκάτι να ρωτήσουμι
στεκάτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι.
Κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρωμιά
κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρωμιά
μόν' είνι Ρωμιοκατσ'βέλα.

Μάνη μ' μακριά ν αγάπησα.
Ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
σεις μόνο να τιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι.
Ταίριασαν μάνη μ' ταίριασαν
και τώρα συμπιθέριασαν
κι άντα την είδιεν η 'κκλησά
τα κιραμίδια γύρισαν
παπάδις κοντοστάθηκαν.
Στεκάτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι.
Κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρωμιά
μόν' είνι Ρωμιοκατσ'βέλα
Φεύγω μανούλα μου μακριά δώσε μου την ευχή σου
ωχ μανούλα μου γλυκιά.
Ν αφήνω γεια στη μάνα μου και γεια στους συγγενείς μου
ωχ μανούλα μου γλυκιά.
Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις
ωχ μανούλα μου γλυκιά.

Φεύγω μανούλα μου μακριά δώσε μου την ευχή σου.
Ν αφήνω γεια στη μάνα μου και γεια στους συγγενείς μου.
Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις.

Σήμερα κυρά- σήμερα κυράτσα γέν'σε
[η μομόκω την αλατζούδα]
[κι εγώ τ' ζώκω τ'ν Αγαπία μ' γιουβανούδα]

Ν αγάλια αγάλια χτένι μου
τρίχα να μη ραγίσει
της νύφης τα σγουρά μαλλιά
της νύφης τα σγουρά μαλλιά
τ' αρχοντικά πλεξούδια.

Ν αγάλια αγάλια χτένι μου τρίχα να μη ραγίσει
της νύφης τα σγουρά μαλλιά τ' αρχοντικά πλεξούδια.

Πρωτόψωμα πρωτόψωμα κι πρωτοζυμωμένο
κι πρωτοζυμωμένο
κι ποιος το πρωτοζύμωσι κι ποιος θα το χωρίσει
κι ποιος θα το χωρίσει.

Σταμούλα το πρωτοζύμωσι Σταμούλα θα το χωρίσει
ν απόχ' τα χέρια τα στρομπ'λά τα νύχια της βαμμένα
τα νύχια της βαμμένα.
Κι ι Κωσταντής κι ι Κωσταντάς κι ι Μικροκωσταντίνος
μικρόν τον έχ' η μάνα του μικρό θα τον παντρέψει
μικρό θα τον παντρέψει
μικρή νυφούδα έκαμι μικρή κι κανακάρα
μικρή κι κανακάρα
ν ακάλιασι τα ιννιά χωριά τα δικαπέντι κάστρα
τα δικαπέντι κάστρα
ν ακάλιασι τον σύντεκνο να πάει να στιφανώσει
να πάει να στιφανώσει
βάνει στιφάνια 'πό φλορί λαμπάδις κι ασημένιες
λαμπάδις κι ασημένιες.

Πρωτόψωμα πρωτόψωμα κι πρωτοζυμωμένο
κι ποιος το πρωτοζύμωσι κι ποιος θα το χωρίσει.
Σταμούλα το πρωτοζύμωσι Σταμούλα θα το χωρίσει
ν απόχ' τα χέρια τα στρομπ'λά τα νύχια της βαμμένα.
Κι ι Κωσταντής κι ι Κωσταντάς κι ι Μικροκωσταντίνος
μικρόν τον έχ' η μάνα του μικρό θα τον παντρέψει
μικρή νυφούδα έκαμι μικρή κι κανακάρα
ν ακάλιασι τα ιννιά χωριά τα δικαπέντι κάστρα
ν ακάλιασι τον σύντεκνο να πάει να στιφανώσει
βάνει στιφάνια 'πό φλορί λαμπάδις κι ασημένιες.

Σαν τα μάρμαρα, *κόρη*, πλεξούδια που 'ναι στην Αγια-Σοφιά
αμάν ντόκτορ, που είναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα 'χεις, *κόρη μ'*, ταιριασμένα μάτια φρύδια και μαλλιά
αμάν ντόκτορ, μάτια φρύδια και μαλλιά.
Σαν τα μάρμαρα, *κόρη*, της Πόλης θέλω να 'μουν το κουμπί
να 'ρχονται να προσκυνούνε, *ντόκτορ*, Τούρκοι Έλλην' και Ρωμιοί
να 'ρχονται να προσκυνούνε, *ντόκτορ*, Τούρκοι Έλλην' και Ρωμιοί.
Δεν μπορώ να καταλάβω, *ντόκτορ*, αυτό το ταμπιέτι σου
για παραμικρή αιτία, *ντόκτορ*, να χαλνάει το κέφι σου
αμάν ντόκτορ, να χαλνάει το κέφι σου.

Σαν τα μάρμαρα πλεξούδια που 'ναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα μάτια φρύδια και μαλλιά.
Σαν τα μάρμαρα της Πόλης θέλω να 'μουν το κουμπί
να 'ρχονται να προσκυνούνε Τούρκοι Έλλην' και Ρωμιοί.
Δεν μπορώ να καταλάβω αυτό το ταμπιέτι σου
για παραμικρή αιτία να χαλνάει το κέφι σου.

Χαίριτι Τούρκος τ' ά-να-λογό τ' κι Φράγκος τα καράβια τ'
χαίριτι κι ένας νιος καλός
χαίριτι κι ένας νιο-νο-ς καλός σ' ένα χρυσό τραπέζι
τρεις φραγκοπούλες τον κερνούν
τρεις φραγκοπούλις τον κερνούν κι τρεις καλές κοπέλες
κι η μια τον δίν' μι το γυαλί
κι η μια τον δίν' μι το γυαλί κι η άλλ' με το ποτήρι
όσα ποτήρια τον κιρνάει
όσα ποτήρια τον κιρνάει τόσα λόγια τού λέει.
Πού ήσαν ιψές λεβέντη μου
πού ήσαν ιψές λεβέντη μου πού ήσαν προψές το βράδυ.
Ιψές ήμαν στη μάνα μου
ιψές ήμαν στη μάνα μου προψές στην αδερφή μου
κι απόψε μαυρομάτα μου
κι απόψε μαυρομάτα μου θα κοιμηθούμ' αντάμα
σε κεντητό προσκέφαλο
σε κεντητό προσκέφαλο σε πουπουλένιο στρώμα.

Χαίριτι Τούρκος τ' άλογό τ' κι Φράγκος τα καράβια τ'
χαίριτι κι ένας νιος καλός σ' ένα χρυσό τραπέζι
τρεις φραγκοπούλις τον κερνούν κι τρεις καλές κοπέλες
κι η μια τον δίν' μι το γυαλί κι η άλλ' με το ποτήρι
όσα ποτήρια τον κιρνάει τόσα λόγια τού λέει.
Πού ήσαν ιψές λεβέντη μου πού ήσαν προψές το βράδυ.
Ιψές ήμαν στη μάνα μου προψές στην αδερφή μου
κι απόψε μαυρομάτα μου θα κοιμηθούμ' αντάμα
σε κεντητό προσκέφαλο σε πουπουλένιο στρώμα.

Νερ, και μια γιορτή, *νε*, μια Κυριακή
κι μια γιορτή μια Κυριακή κι μια μπίσημη μέρα
κι μια μπίσημη μέρα
νερ, ρίχνουν τους πλού-νου-σιου ικατό
ρίχνουν τους πλούσιους εκατό τις αφτωχούς διακόσια
τις αφτωχούς διακόσια
νερ, την χήρα την κακόχηρα
τη χήρα την κακόχηρα τη ρίχνουν πεντακόσα
τη ρίχνουν πεντακόσα
νερ, θαμάζιτι νε λογιάζιτι
θαμάζιτι λογιάζεται για πώς να τα πληρώσει
για πώς να τα πληρώσει
νερ, κι τα παπού-νου-τσια τ'ς έπιρνε
κι τα παπούτσια τ'ς έπαιρνε κι ίσα τ' αμπέλια βγαίνει
κι ίσα τ' αμπέλια βγαίνει
νερ, λούρ' λού-νι-ρω το 'φιρνι
λούρ- λούρω το 'φιρνι το φίρνι και του λέει
το φίρνι και του λέει.

Νερ, ν αμπέλι μου νου πλατύφυλλο
αμπέλι μου πλατύφυλλο και κοντοκλαδιμένο
και κοντοκλαδιμένο
νερ, μι χάλασι-νε-ς παλιάμπελο
μι χάλασις παλιάμπελο κι εγώ θα σι πουλήσω
κι εγώ θα σι πουλήσω.
Νερ, μη με πουλά-να-ς κακόχηρα
μη με πουλάς κακόχηρα και μη με παζαρεύεις
και μη με παζαρεύεις
νερ, για βάλε νιο-νου-ς και σκάψε με
για βάλε νιους και σκάψε με γέρους και κλάδεψέ με
γέρους και κλάδεψέ με
νερ, βάλε γριέ-νε-ς μισόκοπις
βάλε γριές μεσόκοπες να με κορφολογήσουν
να με κορφολογήσουν
νερ, και τότε θα να καρπίσω γω
και τότε θα καρπίσω γω και θα σι ξιχρεώσω
και θα σι ξιχρεώσω.

Και μια γιορτή μια Κυριακή κι μια μπίσημη μέρα
ρίχνουν τους πλούσιους εκατό τις αφτωχούς διακόσια
τη χήρα την κακόχηρα τη ρίχνουν πεντακόσα
θαμάζιτι λογιάζεται για πώς να τα πληρώσει
κι τα παπούτσια τ'ς έπαιρνε κι ίσα τ' αμπέλια βγαίνει
λοΰρω το 'φιρνι το φίρνι και του λέει.
Ν αμπέλι μου πλατύφυλλο και κοντοκλαδιμένο
μι χάλασις παλιάμπελο κι εγώ θα σι πουλήσω
Μη με πουλάς κακόχηρα και μη με παζαρεύεις
για βάλε νιους και σκάψε με γέρους και κλάδεψέ με
βάλε γριές μεσόκοπες να με κορφολογήσουν
και τότε θα καρπίσω γω και θα σι ξιχρεώσω.

- Έπαιρναμε κουβάδες νερό απ' τα γκερένια, τα πηγάδια δηλαδή. Τότε δεν υπήρχαν βρύσες. Έπαιρναμε 'πό τα πηγάδια με τον κουβά νερό και πήγαιναμε σε κάθε σπίτι. Κι έβρεχαμε τον τοίχο έλεγαμε:

Περπερούνα περπατεί
το Θεό παρακαλεί
βρέξει Κύριο μια βροχή
να βραχούν οι τσουμπανοί
τσούμπανοι γιαλαδαροί
μι τα πρόβατά τ'ς μαζί
κι μι τα γελάδια τους.

Ποια μάνα έχει έναν υγιό, *Έρη Ερηνάκι μου*

στον κόσμο ξακουσμένο και νιάτα φορτωμένο
τον ζήλευε η γειτονιά, *Έρη Ερηνάκι μου*
τον ζήλευε η χώρα η καταραμένη χώρα
τον ζήλευε η χώρα η καταραμένη χώρα
τον ζήλεψε και η μάνα του, *Έρη Ερηνάκι μου*
και θέλει να τον πάρει αχ άντρα για να τον κάμει
και θέλει να τον πάρει αχ άντρα για να τον κάμει.
Μια Κυριακή ένα πρωί κατήντησε να τον ειπεί
και μια 'πίσημη ημέρα άλλαξε σαν περιστέρα
και μια 'πίσημη ημέρα άλλαξε σαν περιστέρα.
Παιδί μου σένα αγαπώ μόν' ντρέπομαι να σε το πω
άντρα θέλω να σε κάνω και στεφάνι να σε βάλω
άντρα θέλω να σε κάνω και στεφάνι να σε βάλω.
Φωτιά μάνα μ' στο στόμα σου να καίει όλο το σώμα σου
φωτιά και στο κορμί σου θέλ'ς να πάρεις το παιδί σου
φωτιά και στο κορμί σου θέλ'ς να πάρεις το παιδί σου.
Μάνα μ' τερλή μάνα μ' ζουρλή, *Έρη Ερηνάκι μου*
μάνα μ' ξεμαραμένη την καρδιά μ' έχει καμένη
μάνα μ' ξεμαραμένη την καρδιά μ' έχει καμένη.

Ποια μάνα έχει έναν υγιο στον κόσμο ξακουσμένο
και νιάτα φορτωμένο
τον ζήλευε η γειτονιά τον ζήλευε η χώρα
η καταραμένη χώρα
τον ζήλεψε και η μάνα του και θέλει να τον πάρει
άντρα για να τον κάμει.
Μια Κυριακή ένα πρωί κατήντησε να τον ειπεί
και μια 'πίσημη ημέρα άλλαξε σαν περιστέρα.
Παιδί μου σένα αγαπώ μόν' ντρέπομαι να σε το πω
άντρα θέλω να σε κάνω και στεφάνι να σε βάλω.
Φωτιά μάνα μ' στο στόμα σου να καίει όλο το σώμα σου
φωτιά και στο κορμί σου θέλ'ς να πάρεις το παιδί σου.
Μάνα μ' τερλή μάνα μ' ζουρλή
μάνα μ' ξεμαραμένη την καρδιά μ' έχει καμένη.

Κι ν Απόκριες, *Θανάση μου*, κι ν Απόκριες ον έρονταν
Θανάση μ' παλικαράκι μ', κι ν Απόκριες ον ήρθαν
θ' αλλάν' τα κορί-, *Θανάση μου*, θ'αλλάν' τα κορίτσια θα χορέψ'
Θανάση μ' παλικαράκι μ', θ' αλλάξ' κι μεις Θανάσης
κι ν άλλαξι, *Θανάση μου*, κι ν άλλαξι στολίστηκι
Θανάση μ' παλικαράκι μ', κι στο γυαλί γυαλίστ'κι
κι η μάνα του, *Θανάση μου*, κι η μάνα τ' τον καμάρωνι
Θανάση μ' παλικαράκι μ', μάνα τ' τον καμαρώνει.
Κι αν πας, Θανάσ', *Θανάση μου*, κι αν πας Θανάση μ' στο κιορέσ'
Θανάση μ' παλικαράκι μ', να μη βγεις κι παλέψεις.
Βγήκι, Θανάσ', *Θανάση μου*, βγήκι Θανάσ'ς κι πάλιψι
Θανάση μ' παλικαράκι μ', βγήκι Θανάσ'ς παλεύει

ιννιά νομάτ', *Θανάση μου*, ιννιά νομάτοι έβανε
Θανάση μ' παλικαράκι μ', και με το Χάρο τ' δέκα.

Κι ν Απόκριες ον έρονταν κι ν Απόκριες ον ήρθαν
θ'αλλάν' τα κορίτσια θα χορέψ' θ' αλλάξ' και μεις Θανάσης
κι ν άλλαξι στολίστηκι κι στο γυαλί γυαλίστ'κι
κι η μάνα τ' τον καμάρωνι μάνα τ' τον καμαρώνει.
Κι αν πας Θανάση μ' στο κιορέσ' να μη βγεις και παλέψεις.
Βγήκι Θανάσ'ς και πάλιψι βγήκι Θανάσ'ς παλεύει
ιννιά νομάτοι έβανε και με το Χάρο τ' δέκα.

Σαρανταπέντε μάστοροι κι ως 'ξήντα μαθητάδες
γιοφύρι θεμελιώνουνε της Άρτας το ποτάμι
οληερίς εδούλευαν το βράδ' αργά χαλνούσε
πουλάκι πάει και κόνεψε στη δεξά την καμάρα
δεν κελαηδούσι σαν πουλί μηδέ σαν χελιδόνι
μόν' κελαηδούσι κι έλεγε μ' ανθρώπινη λαλίτσα.
Μαστόροι μην πιδεύεστε και μη χασομερνάτε
χωρίς δε θεμελιώσετε γιοφύρι δε στεριώνει
μόνο να θεμελιώσετε του μάστορα τ' γυναίκα.
Το μαθητούδι τ' έστειλε τ' μαστόρισσα να φέρει.
Ν έλα ν έλα μαστόρισσα ν έλα σε θέλ' ο μάστορ'ς.
Και τι με θέλει ο μάστορης και τι με κράζει αφέντης.
Το δαχτυλίδι μ' ξέειρα στη δέξα την καμάρα
σέβα σέβα μαστόρισσα σέβα για να το βγάλεις.
Εκεί που σέβηκες κόρη μ' ποτέ βγαλμός δεν έχεις.
Τρεις αδερφούλες ήμασταν και τρεις κακογραμμένες
η μια κρατάει το Ντούναβη και η άλλ' το Μπελιογράφη
και η τρίτη η μικρότερη της Άρτας το γιοφύρι.
Πώς τρέμει το κορμάκι μου να τρέμ' και το γιοφύρι
πώς πέφτουν τα μαλλάκια μου να πέφτουν κι οι διαβάτες.
Νερ, εννιά αδερφά-να-κια ν ήμασταν, *νερ*, εννιά και μονοιασμένα
αχ, είχαμε και μια μικρή αδερφή
νερ, είχαμε και μια μικρή αδερφή, *νερ*, μικρή και κανακάρα
αχ, πολύ μακριά τη γύρεψαν
νερ, πολύ μακριά τη γύρεψαν, *νερ*, πολύ μακριά στα ξένα
αχ, και η μάνα της δεν την έδωνε
νερ, και η μάνα της δεν την έδωνε, *νερ*, την Αρετή στα ξένα.
Αχ, δώσ' ταν δώ- δώσ' ταν μωρή μάνη μου
νερ, δώσ' ταν δώσ' ταν, μωρή μάνη μου, *νερ*, την Αρετή στα ξένα.
Αχ, κι αν έρθει γιε μ' ο θάνατος
νερ, κι αν έρθει γιε μ' ο θάνατος, *νερ*, κι αν έρθει γιε μ' αρρώστια
αχ, από τα μυριανάθεμα
νερ, ν από τα μυριανάθεμα, *νερ*, ποιος πάει να μου τη φέρει.
Αχ, γω θα στη φέρω μάνη μου
νερ, γω θα στη φέρω μάνη μου, *νερ*, πέντε φορές το χ'μώνα
αχ, κι έξι φορές το καλοκαίρ'.

Νερ, και ήρθε χρόνος δίσεκτος, *νερ*, κι οι ’ννιά αδερφοί πεθαίνουν
αχ, κι έμεινε η μάνα μοναχή
νερ, κι έμεινε η μάνα μοναχή, *νερ*, σαν καλαμιά στον κάμπο
αχ, σε όλα τα μνήματα έκλιγε
νερ, σε όλα τα μνήματα έκλιγε, *νερ*, σ’ όλα μοιριλογούσε
στον Κωσταντίνο το μνημούρ’
νερ, στον Κωσταντίνο το μνημούρ’, *νερ*, τραβούσε τα μαλλιά της.
Αχ, ανάθεμά σε Κωσταντή
νερ, ν ανάθεμά σε Κωσταντή, *νερ*, και μυριανάθεμά σε
αχ, εσύ που μου την έδωσες
νερ, εσύ που μου την έδωσες, *νερ*, την Αρετή στα ξένα
αχ, ν ανάθεμά σε Κωσταντή.

Εννιά αδερφάκια ν ήμασταν εννιά και μονοιασμένα
είχαμε και μια μικρή αδερφή μικρή και κανακάρα
πολύ μακριά τη γύρεψαν πολύ μακριά στα ξένα
και η μάνα της δεν την έδωνε την Αρετή στα ξένα.
Δώσ’ ταν δώσ’ ταν μωρή μάνη μου την Αρετή στα ξένα.
Κι αν έρθει γιε μ’ ο θάνατος κι αν έρθει γιε μ’ αρρώστια
ν από τα μυριανάθεμα ποιος πάει να μου τη φέρει.
Γω θα στη φέρω μάνη μου πέντε φορές το χ’μώνα
κι έξι φορές το καλοκαίρ’.
Και ήρθε χρόνος δίσεκτος κι οι ’ννιά αδερφοί πεθαίνουν
κι έμεινε η μάνα μοναχή σαν καλαμιά στον κάμπο
σε όλα τα μνήματα έκλαιγε σ’ όλα μοιριλογούσε
στον Κωσταντίνου το μνημούρ’ τραβούσε τα μαλλιά της.
Ανάθεμά σε Κωσταντή και μυριανάθεμά σε
εσύ που μου την έδωσες την Αρετή στα ξένα.
Αχ, βλέπω την Πόλη πώς καίιτι η Προύσα πώς λυπιέτι
αχ, κι ο Ομέρ Χασά- κι ο Ομέρ Χασά-να-νης Μουσταφάς
αχ, κι ο Ομέρ Χασάνης Μουσταφάς μοιρολογάει και λέει
που πήρι Διά-να-κος το σπαθί τ’
αχ, που πήρι Διάκος το σπαθί τ’ με χίλια παλικάρια
που μπήκι μέσα στην Τουρκιά
αχ, που μπήκι μέσα στην Τουρκιά, *αχ*, μπήκι να πολεμήσει
κι ο Ομέρ Χασά-να-νης Μουσταφάς
κι ο Ομέρ Χασάνης Μουσταφάς μοιρολογεί και λέγει
που πήρι Διά-να-κος το σπαθί τ’.

Γεια σας παιδιά.

Βλέπω την Πόλη πώς καίιτι η Προύσα πώς λυπιέτι
κι ο Ομέρ Χασάνης Μουσταφάς μοιρολογάει και λέει
που πήρι Διάκος το σπαθί τ’ με χίλια παλικάρια
που μπήκι μέσα στην Τουρκιά μπήκι να πολεμήσει
κι ο Ομέρ Χασάνης Μουσταφάς μοιρολογεί και λέγει

που πήρικι έξι φορές το καλοκαίρ'. Διάκος το σπαθί τ'.

Αχ, μι βλέπιτι πως κάθουμι σαν ξένος σα διαβάτης
αχ, όποιος πιράσ' όποιος πιρά-να-σει κι αν μι δει
αχ, όποιος πιράσει κι αν μι δει θαρρεί ντέρτι δεν έχω
γω έχω ντέρτι στην καρδιά μ'
γω έχω ντέρτι στην καρδιά μ' και ζάλη στο κιοφάλι μ'
γω χίλια δίνω στο ψωμί
γω χίλια δίνω στο ψωμί τρακόσα στο παιχνίδι
δίνω κι δυο κι τέσσιρα
δίνω κι δυο κι τέσσιρα κι παίρνω μια ντιλμπέρα
να στέκ' ντουβάρ' να μας κιρνάει
να στέκ' ντουβάρ' να μας κιρνάει κι η κόρ' να λάμπει μέσα
κι οι γέρ' να πίνουν το κρασί.

Γεια σας παιδιά.

Μι βλέπιτι πως κάθουμι σαν ξένος σα διαβάτης
όποιος πιράσει κι αν μι δει θαρρεί ντέρτι δεν έχω
γω έχω ντέρτι στην καρδιά μ' και ζάλη στο κιοφάλι μ'
γω χίλια δίνω στο ψωμί τρακόσα στο παιχνίδι
δίνω κι δυο κι τέσσιρα κι παίρνω μια ντιλμπέρα
να στέκ' ντουβάρ' να μας κιρνάει κι η κόρ' να λάμπει μέσα
κι οι γέρ' να πίνουν το κρασί.

«Όλη μέρα θέριζα βοριάς κι αέρας
και το βράδυ πήγαινα σα νοικοκύρης
βρίσκω τη νοικοκυρά που μαγειρεύει.
Σάλτ'σα κι εγώ ο καημένος *–για να φάω–*
παίρ' το σιδ'ροδρέπανο *–που θέριζε–* μια δυο στον κώλο.
Φεύγα φεύγα γάιδαρε μέσα μην μπαίνεις,
όταν έχω τους φίλους μου μέσα μην μπαίνεις
όταν έχω τις φιλ'νάδες μου όξω μη βγαίνεις.
Να τα ξεροκόμματα μες στο πανέρι
να τα κουτσουχούλιαρα μες στην καρτέλα
φάε και ντερλίκωσε και φύβγε από μένα», *λέει.*

Να, αυτά ήταν όλα, στο θέρο τά λεγαμε. Ύστερα, χθες σ' είπα για «Η Δεσποινούδα θέριζε» με τον…–η γυναίκα– τ'ς αδερφής τ' τον άντρα. Αυτός τ'ν είχε, ήταν προξενητής και λέει: «Άιντε» –μεις το γαμπρό τον λέμε μπασά, τ'ς αδερφής μου τον άντρα, ας πούμε– «άιντε, λέει, μπασά, να φύβγουμε, λέει, αρχίν'σε να σκοτειδιάζει».– «Άιντε, άιντε, χτύπα, χτύπα να θερίσουμε». Λέει: «Μπασά, πέντε νομάτοι κατιβαίνουν» λέει. –«Ας κατεβαίνουν» –κείνος ήταν προξενητής, τ'ς κατέβασε «πέντε νομάτοι κατέβαιναν τ' Δεσποίνα για να κλέψουν», και μπασάς τ'ς ήταν προξενητής.

Κι η Δισποινούδα θέριζι, *Δισποινούδα μου*
μι το μπασά τ'ς θερίζει, *καραγκιόζα μου*
μι το μπασά τ'ς θερίζει, *Δισποινούδα μου*.
Άιντε μπασά να πάνουμι, *Δισποινούδα μου*
άιντε μπασά να πάνουμι *καραγκιόζα μου*
πήρι να σκοτειδιάζει, *Δισποινούδα μου*
πήρι να σκοτειδιάζει, *καραγκιόζα μου*.
Πέντε νομάτ' κατέβαιναν, *Δισποινούδα μου*
πέντε νομάτ' κατέβαιναν, *καραγκιόζα μου*
τ' Δέσποινα για να κλέψουν, *Δισποινούδα μου*
τ' Δέσποινα για να κλέψουν, *καραγκιόζα μου*.

Κι η Δισποινούδα θέριζι με το μπασά τ'ς θερίζει.
Άιντε μπασά να πάνουμι πήρι να σκοτειδιάζει.
Πέντε νομάτ' κατέβαιναν τ' Δέσποινα για να κλέψουν.

Όλη μέρα θέριζα βοριάς κι αέρας
και το βράδυ πήγαινα σα νοικοκύρης
και το βράδυ πήγαινα σα νοικοκύρης
βρίσκω τη νοικοκυρά που μαγειρεύει
βρίσκω τη νοικοκυρά που μαγειρεύει
σάλτησα κι εγώ ο καημένος σα νοικοκύρης
σάλτησα κι εγώ ο καημένος σα νοικοκύρης
παίρ' το σιδ'ροδρέπανο μια δυο στον κώλο
παίρ' το σιδ'ροδρέπανο μια δυο στον κώλο.
Όξω όξω γάιδαρε μέσα μην μπαίνεις
έξω έξω γάιδαρε μέσα μην μπαίνεις
όταν έχω τους φίλους μου μέσα μην μπαίνεις
όταν έχω τις φιλ'νάδες μου έξω μη βγαίνεις.

Όλη μέρα θέριζα βοριάς κι αέρας
και το βράδυ πήγαινα σα νοικοκύρης
βρίσκω τη νοικοκυρά που μαγειρεύει
σάλτησα κι εγώ ο καημένος σα νοικοκύρης
παίρ' το σιδ'ροδρέπανο μια δυο στον κώλο.
Όξω όξω γάιδαρε μέσα μην μπαίνεις
όταν έχω τους φίλους μου μέσα μην μπαίνεις
όταν έχω τις φιλ'νάδες μου έξω μη βγαίνεις.

Στ'ς Πασκαλιάς, *μωρή Αλιξάντρα*
στ'ς Πασκαλιάς την ιβδουμάδα
στ'ς Πασκαλιάς την ιβδουμάδα
ξέβηκ' η έρημ' ασθένεια

ξέβηκ' η, *μωρή Αλιξάντρα μ'*
ξέβηκ' η έρημ' ασθένεια
ξέβηκ' η έρημ' ασθένεια
παίρει νιες παίρ' παντριμένις.
πέρ' τη δόλια τ΄ν Αλιξάντρα
πέρ' τη δό- *μωρή Αλιξάντρα μ'*
πέρ' τη δόλια τ΄ν Αλιξάντρα
πέρ' τη δόλια τ΄ν Αλιξάντρα
απού τ'ν είχαν σιβασμένη
και στο Σκίκιοϊ δομένη
και στο Σκί-, *μωρή Αλιξάντρα μ'*
και στο Σκίκιοϊ δομένη
και στο Σκίκιοϊ δομένη
μάνα της χαροκαημένη
στο χουρό κι κατιβαίνει
στο χουρό, *μωρή Αλιξάντρα μ'*
στο χουρό κι κατιβαίνει
στο χουρό κι κατιβαίνει
παίρ' αράδα τα κορίτσια
κι άλλη αράδα τ'ς παντριμένις
κι άλλη αρά-, *μωρή Αλεξάντρα μ'*
κι άλλη αράδα τ'ς παντριμένις
κι άλλη αράδα τ'ς παντριμένις
ποια θα μοιάσ' την Αλιξάντρα
ποια θα μοιάσ', *μωρή Αλιξάντρα μ'*
ποια θα μοιάσ' την Αλιξάντρα
ποια θα μοιάσ' την Αλιξάντρα
αντασίνα της τη μοιάζει
στα μαλλιά και στο κορμάκι
και στο έρημο το μπόι
και στο έ-, *μωρή Αλιξάντρα μ'*
και στο έρημο το μπόι
και στο έρημο το μπόι
μάνα της χαροκαημένη.

Τ'ς Πασκαλιάς την ιβδουμάδα
ξέβηκ' η έρημ' ασθένεια
παίρει νιες παίρν' παντριμένις.
πέρ' τη δόλια τ΄ν Αλιξάντρα
απού τ'ν είχαν σιβασμένη
και στο Σκίκιοϊ δομένη
μάνα της χαροκαημένη
στο χουρό κι κατιβαίνει
παίρ' αράδα τα κορίτσια
κι άλλη αράδα τ'ς παντριμένις
ποια θα μοιάσ' την Αλιξάντρα
αντασίνα της τη μοιάζει

στα μαλλιά και στο κορμάκι
και στο έρημο το μπόι
μάνα της χαροκαημένη.

- ... όταν είχε βγει αυτή η ευλογιά. Μπαμπά μ', μαμά μ', παν στο Ορτάκιο, τ'ς σήκωσε η Τουρκία και περνούσαν από δω κι έκατσαν στη Μάνη. Άναψε ξύλα, έβαλε το σάλι τ'ς να ψήσ' μπασμανάκες, ψωμί να ψήσει, το 'χε ψηλά στο σκαφίδ' το σάλι τ'ς, το ψωμί, […, παιδί μου…], μη λογαριάζεις. Άιντε, ήρθε η διαταή: «Τράβατε πάλι». Και πήγαμε στην Τουρκία, κοίταζαν δέκα κουτιά κουκούλια κι είχαν μέσα το ρολόι. Το ρολόι τέτοιο είχε, νταν-νταν, και δούλευε –μεγάλο, με π'λιά. Και πήγε η μάνα μ', η μακαρίτισσα, να βγάλ' ξύλα για το φούρνο, ν' ανάψει το φούρνο, και είπε «Αφεντάκη, αφεντάκη» –τον πεθερό τον έλεγαμε αφεντάκη– «έλα» λέει «το ρολόι ακούω». –«Πού;» -«Να, εδώ» λέει «μέσα στα τσάκνα απ' τα κουκούλια που έριχναμ', τα πέτουσαμε». Και πήγαν να το βρουν, μα κείνο, τα περδίκια που 'χε ψηλά το ρολόι –καλό ήταν, μεγάλο– σκούριασαν, έπεσαν. Στο Ορτάκιο πάνε, αλλού πήγαν, σήκωναν τότε. Επί Τουρκίας. Ήρθε η Γαλλία, έτρωγαν γαλέτες. Ε, ήταν…, δυστυχήματα πράματα ήταν, κατάλαβες;

Λ.Λ.: Για τις αρρώστιες δε λέγατε τίποτα, ε;

- Δεν λέγανε, τώρα όσο και να πεις.

Λ.Λ.: Που να κρατάει κακά, μακριά τις αρρώστιες, όπως ξεματιάζουνε σήμερα, κάτι τέτοιο.

- Ναι, αλλά δεν έλεγαν.

Λ.Λ.: Δεν έλεγαν.

Μ.Τ.: Ζώναν το χωριό για να μη μπει η αρρώστια; Ζώναν το χωριό γύρω γύρω για να διώξουν την αρρώστια;

- Έκαμναν κάτι, ας πούμε: δεν έψηναν ψωμί, δεν τηγάνιζαν, δεν μαέρευαν. Αυτό είχαν: «Μη μαειρεύ'τε».

Μ.Τ.: Τηγανητά, ναι.

- Τηγανητά όχι, κατάλαβες; Μόνο και μόνο γι' αυτήν την αρρώστια –Κύριο φύλαγε!

- ... όταν είχε βγει αυτή η ευλογιά. Μπαμπά μ', μαμά μ', παν στο Ορτάκιο, τ'ς σήκωσε η Τουρκία και περνούσαν από δω κι έκατσαν στη Μάνη. Άναψε ξύλα, έβαλε το σάλι τ'ς να ψήσ' μπασμανάκες, ψωμί να ψήσει, το 'χε ψηλά στο σκαφίδ' το σάλι τ'ς, το ψωμί, […, παιδί μου,…], μη λογαριάζεις. Άιντε, ήρθε η διαταή «τράβατε πάλι». Και πήγαμε στην Τουρκία, κοίταζαν δέκα κουτιά κουκούλια κι είχαν μέσα το ρολόι. Το ρολόι τέτοιο είχε, νταν-νταν και δούλευε μεγάλο, με π'λιά. Και πήγε η μάνα μ' η μακαρίτισσα να βγάλ' ξύλα για το

φούρνο, ν' ανάψει το φούρνο, και είπε «αφεντάκη, αφεντάκη» -τον πεθερό τον έλεγαμε αφεντάκη- «έλα» λέει «το ρολόι ακούω». –«Πού;» -«Να, εδώ» λέει «μέσα στα τσάκνα απ' τα κουκούλια που έριχναμ', τα πέτουσαμε». Και πήγαν να το βρουν, μα κείνο, τα περδίκια που 'χε ψηλά το ρολόι -καλό ήταν, μεγάλο- σκούριασαν, έπεσαν. Στο Ορτάκιο πάνε, αλλού πήγαν, σήκωναν τότε. Επί Τουρκίας. Ήρθε η Γαλλία, έτρωγαν γαλέτες. Ε, ήταν…, δυστυχήματα πράματα ήταν, κατάλαβες;

Λ.Λ.: Για τις αρρώστιες δε λέγατε τίποτα, ε;

- Δεν λέγανε, τώρα όσο και να πεις.

Λ.Λ.: Που να κρατάει κακά, μακριά τις αρρώστιες, όπως ξεματιάζουνε σήμερα, κάτι τέτοιο.

- Ναι, αλλά δεν έλεγαν.

Λ.Λ.: Δεν έλεγαν.

Μ.Τ.: Ζώναν το χωριό για να μη μπει η αρρώστια; Ζώναν το χωριό γύρω γύρω για να διώξουν την αρρώστια;

- Έκαμναν κάτι, ας πούμε: δεν έψηναν ψωμί, δεν τηγάνιζαν, δεν μαέρευαν. Αυτό είχαν: «Μη μαειρεύ'τε».

Μ.Τ.: Τηγανητά, ναι.

- Τηγανητά όχι -κατάλαβες; Μόνο και μόνο γι' αυτήν την αρρώστια Κύριο φύλαγε.

Τ' ανάθιμα, *μωρή Βέργω μου*
τ' ανάθιμα να έχ'ς μπουμπά
τ' ανάθιμα να έχ'ς μπουμπά
που μ' έδωσις πολύ μακρά
που μ' έδωσις, *μωρή Βέργω μου*
που μ' έδωσις πολύ μακρά
που μ' έδωσις πολύ μακρά
πώς θα πιράσω τρία νερά
τρία νερά τρεις θάλασσις
τρία νερά, *μωρή Βέργω μου*
τρία νερά τρεις θάλασσις
τρία νερά τρεις θάλασσις
κι από τα τρία- ν απέρασι
κι από τα τρία νερό ήπιι
κι από τα τρί-, *μωρή Βέργω μου*
κι από τα τρία νερό ήπιι
κι από τα τρία νερό ήπιι
το δαχτυλίδι τ'ς ξέειρι

το δαχτυλίδ' τ'ς, *μωρή Βέργω μου*
το δαχτυλίδι τ'ς ξέειρι
το δαχτυλίδι τ'ς ξέειρι
όποιος το βρει ν ας το φορεί.
ν όποιος το βρει, *μωρή Βέργω μου*
ν όποιος το βρει ν ας το φορεί
ν όποιος το βρει να το φορεί
κι ι Κωσταντίνης τό 'βρισκνι
κι ι Κωσταντί-, *μωρή Βέργω μου*
κι ι Κωσταντίνης τό 'βρισκνι
και Κωσταντίνης τό 'βρισκνι
ας το φορεί κι ας χαίριτι
κι μέναν ας μι καίιτι.

Τ' ανάθιμα να έχ'ς μπουμπά
που μ' έδωσις πολύ μακρά
πώς θα περάσω τρία νερά
τρία νερά τρεις θάλασσις
κι από τα τρία νερό ήπι
το δαχτυλίδι τ'ς ξέειρι
όποιος το βρει ν ας το φορεί.
κι ι Κωσταντίνης τό 'βρισκνι
ας το φορεί κι ας χαίριτι
κι μέναν ας μι καίιτι.
Ποια μάνα έχ' έχει τα δυο τα δυο πιδιά
στην ξινιτιά στειλμένα
πες της να μην τα καρτιρεί
αχ, πες της να μην τα κα- τα καρτιρεί
αχ, να μην τα πιριμένει
κι κείνα ψάρια ψάρευαν
αχ, κι κείνα ψάρια ψά- ψάρευαν
στην άκρη τη θαλάσσα
κατ'βάζ' δέντρα ξιρίζωτα
αχ, κατ'βάζ' δέντρα ξιρί- ξιρίζωτα
αχ, δέντρα ξιριζωμένα
κατ'βάζ' κι μια γλυκο- γλυκομηλιά
αχ, κατ'βάζ' κι μια γλυκο- γλυκομηλιά
στα μήλα φορτωμένη
ν όποιος το κόψει κόφτιτι
αχ, όποιος το κόψει κό- μωρ' κόφτιτι
αχ, κι όποιος το φάει πιθαίνει
ν ας το 'χι φάει η μά- μάνα μου
ας το 'χι φάει η μά- μωρ' μάνα μου
αχ, να μη 'χι κάν' κι μένα
κι αν μ' έκαμι μι φύ- μι φύλαξι
αχ, κι αν μ' έκαμι μι φύ- μι φύλαξι
αχ, κι αν μ' έδωσι στα ξένα

ξένη μού πλέν' τα ρού- τα ρούχα μου
αχ, ξένη μού πλέν' τα ρού- τα ρούχα μου
ξένη τα σιδιρώνει
τα πλένει μια τα πλένει δυο
αχ, τα πλένει μια τα πλέ- τα πλένει δυο
στο τρίτο τα βαρέθ'κι.
Πάρι ξένι μ' τα ρού- τα ρούχα σου
αχ, πάρι ξένι μ' τα ρού- τα ρούχα σου
κι σύρι πούθι ήρθις.
Γω να 'χα μάνα κι αδιρφή
αχ, γω να 'χα μάνα κι α-, *μωρ'*, κι αδιρφή
δεν έρ'ουμαν σι σένα
τα πήγινα στη μά- στη μάνα μου.

Ποια μάνα έχ' τα δυο πιδιά στην ξινιτιά στειλμένα
πες της να μην τα καρτιρεί να μην τα πιριμένει
κι κείνα ψάρια ψάρευαν στην άκρη τη θαλάσσα
κατ'βάζ' δέντρα ξιρίζωτα δέντρα ξιριζωμένα
κατ'βάζ' κι μια γλυκομηλιά στα μήλα φορτωμένη
ν όποιος το κόψει κόφτιτι κι όποιος το φάει πιθαίνει
ας το 'χι φάει η μάνα μου να μη 'χι κάν' κι μένα
κι αν μ' έκαμι μι φύλαξι κι αν μ' έδωσι στα ξένα
ξένη μού πλέν' τα ρούχα μου ξένη τα σιδιρώνει
τα πλένει μια τα πλένει δυο στο τρίτο τα βαρέθ'κι.
Πάρι ξένι μ' τα ρούχα σου και σύρι πούθι ήρθις.
Γω να 'χα μάνα κι αδερφή δεν έρ'ουμαν σι σένα
τα πήγαινα στη μάνα μου.

- Αρραβώνιασα ύστερα από τη μάνα τ'. Ήταν καλός, ήσυχος απέ τη μάνα τ'. Με γκριζίλευ' «Να τα βάλ'ς κοντά τα ρούχα σ'», κι εγώ τα μαλλιά μου ήταν ως εδώ. Τα πήγαινα σιβίκα-σιβίκα, ήθελα πεταχτά να πηγαίνουν. Κι εκείνη δεν το 'θελνε, δεν το χώνευε. Κι έστελνε χαιρετίσματα, άλλα κι άλλα. Μάνα μ' στενοχωριόντανε, γιατί να, λέει, έτσ', γιατί να μας κοροϊδεύ'. Αυτός πάλι με ζητούσε. Α, έτσι είναι; Γαμώ το μπελά τ'! Την αφήνω εγώ και ήρθα και δεν έδωσε τα ρούχα μ'. Όσο δεν έδωσαν, πεθερός μ' ο μακαρίτης πούλ'σε μια γελάδα, έδωσε τρία χιλιάρ'κα στη Μητρόπολη και μ' έδωσε ύστερα η μάνα μ' τα ρούχα. Γιατί όταν αρραβώνιασα, εκείνος την έδωσε τρία χιλιάρικα. Έντεκα χιλιάρ'κα έδωναν. Έπαιρνες δυο ζευγάρια βόδια καμιά φορά. Α! Το '34 παντρεύτ'κα, δεκαοχτώ χρονώ. Δεκαοχτώ κι ο παπάς, το '36 πήγε φαντάρος.
- Αρραβώνιασα ύστερα από τη μάνα τ'. Ήταν καλός, ήσυχος απέ τη μάνα τ'. Με γκριζίλευ' «Να τα βάλ'ς κοντά τα ρούχα σ'», κι εγώ τα μαλλιά μου ήταν ως εδώ. Τα πήγαινα σιβίκα-σιβίκα, ήθελα πεταχτά να πηγαίνουν. Κι εκείνη δεν το 'θελνε, δεν το χώνευε. Κι έστελνε χαιρετίσματα, άλλα κι άλλα. Μάνα μ' στενοχωριόντανε, γιατί να, λέει, έτσ', γιατί να μας κοροϊδεύ'. Αυτός πάλι με ζητούσε. Α, έτσι είναι; Γαμώ το μπελά τ'! Την αφήνω εγώ και ήρθα και δεν έδωσε τα ρούχα μ'. Όσο δεν έδωσαν, πεθερός μ' ο μακαρίτης πούλ'σε μια

γελάδα, έδωσε τρία χιλιάρ'κα στη Μητρόπολη και μ' έδωσε ύστερα η μάνα μ' τα ρούχα. Γιατί όταν αρραβώνιασα, εκείνος την έδωσε τρία χιλιάρικα. Έντεκα χιλιάρ'κα έδωναν. Έπαιρνες δυο ζευγάρια βόδια καμιά φορά. Α! Το '34 παντρεύτ'κα, δεκαοχτώ χρονώ. Δεκαοχτώ κι ο παπάς, το '36 πήγε φαντάρος.

Δυο βασιλιάδις μά-να-λωναν για να συμπιθιριάσουν
για να συμπιθιριάσουν
κι τώρα π' συμπιθέ-νε-ριασαν κάθουντουν τρων κι πίνουν
κάθουντουν τρων κι πίνουν
ένας πινεύει τ' ά-να-σπρα του κι γι άλλος τα φλουριά του
κι γι άλλος τα φλουριά του
ι τρίτος έν' μικρό-νο-τερος πινεύ' τη σκλάβα πού 'χει
πινεύ' τη σκλάβα πού 'χει.

Δυο βασιλιάδς μάλωναν για να συμπιθιριάσουν
κι τώρα π' συμπιθέριασαν κάθουντουν τρων κι πίνουν
ένας πινεύει τ' άσπρα του κι γι άλλος τα φλουριά του
ι τρίτος έν' μικρότερος πινεύ' τη σκλάβα πού 'χει.

Του παπά μας αλογίνα
στην κουπρά ήταν ξαπλωμένη
στην κουπρά ήταν ξαπλωμένη
κάθιτι παπάς την κλαίγει
κάθιτι παπάς την κλαίγει
παπαδιά μοιριολογάει
παπαδιά μοιριολογάει.
Σώπα σώπα παπαδιά μου
σώπα σώπα παπαδιά μου
διάφορος είνι δικός μας.

Του παπά μας αλογίνα
στην κουπρά ήταν ξαπλωμένη
κάθιτι παπάς την κλαίει
παπαδιά μοιρολογάει.
Σώπα σώπα παπαδιά μου
διάφορος είνι δικός μας.

Παλικά- παλικάρια μου, *μωρή*
ντερβενιέ- ντερβενιέτικα
ντερβενιέ- ντερβενιέτικα, *μωρή*
και ξανθιώ- και ξανθιώτικα
και ξανθιώ- και ξανθιώτικα, *μωρή*
τι στέκι- τι στέκιστι αυτού
τι στέκι- τι στέκιστι αυτού, *μωρή*

κι μαραί- κι μαραίνιστι
κι μαραί- κι μαραίνιστι, *μωρή*
μένα μά- μένα μάνα μου
μένα μά- μένα μάνα μου, *μωρή*
κι η μανί- κι η μανίτσα μου
κι η μανί- κι η μανίτσα μου, *μωρή*
δε μι δίν' δε μι δίν' αυτού
δε μι δίν' δε μι δίν' αυτού, *μωρή*
θα μι δών' θα μι δών' μακρά
θα μι δών' θα μι δών' μακρά, *μωρή*
πέρα στη πέρα στη Φραγκιά
πέρα στη πέρα στη Φραγκιά, *μωρή*
κι στη Ρου- και στη Ρουμλιά.

Παλικάρια μου
ντερβενιέτικα
και ξανθιώτικα
τι στέκιστι αυτού
κι μαραίνιστι
μένα μάνα μου
κι η μανίτσα μου
δε μι δίν' αυτού
θα μι δών' μακρά
πέρα στη Φραγκιά
κι στη Ρουμλιά.

΄Εβγα να διεις τον ήλιο σ', *μωρή Μαρίγια μ'*
για πώς τον δέρν' αέ-νε-ρας
για πώς τον δέρει αέρας, *μωρή Μαρίγια μ'*
κι πώς τον κυματί-νι-ζει
κι πώς τον κυματίζει, *μωρή Μαρίγια μ'*
έτσ' δέρ' και τ' δ'κή σ' καρδού-νου-λα
έτσ' δέρ' και τ' δική σ' καρδούλα, *μωρή Μαρίγια μ'*
όσου να ξιχωρί-νι-σεις
όσου να ξιχωρίσεις, *μωρή Μαρίγια μ'*
'πό τη μάνα σου κι απ' τον κύ-νι-ριο σ'
'πό τη μάν' σ' κι απ' τον κύριο σ', *μωρή Μαρίγια μ'*
τ'αδέρφια σου τα ξαδέ-νε-ρφια σ'.

΄Εβγα να διεις τον ήλιο σ'
για πώς τον δέρει αέρας
και πώς τον κυματίζει
έτσ' δέρ' και τ' δ'κή σ' καρδούλα
όσου να ξεχωρίσεις

’πό τη μάνα σου κι απ’ τον κύριο σ’
τ’αδέρφια σου τα ξαδέρφια σ’.

Πήραμι κι πήραμι μια βασιλοπούλα
που θα την κατ’βάσουμι στ’ βασιλιά την πόρτα.
Βασιλιάς την περιμένει για να ρίξ’ το μήλο
πιθιρά την καμαρών’ για ν’ αλείψ’ την πόρτα.
Πήραμι κι πήραμι μια βασιλοπούλα
κουτσουλιά στην πόρτα σας αλουπού στ’ αρνίθια σας.
ε,ε,ε, !

΄Εβγα να διεις τον ήλιο σ’, *μωρή Μαρίγια μ’*
για πώς τον δέρ’ αέ-νε-ρας
και πώς τον δέρει αέρας, *μωρή Μαρίγια μ’*
και πώς τον κυματί-νι-ζει
έτσ’ δέρ’ και τ’ δική σ’ καρδούλα, *μωρή Μαρίγια μ’*
όσου να ξιχωρί-νι-σεις
όσου να ξιχωρίσεις, *μωρή Μαρίγια μ’*
’πό τη μάνα σου κι απ’ τόν κύ-νι-ριο σ’
’πό τη μάν’ σ’ κι απ’ τον κύριο σ’, *μωρή Μαρίγια μ’*
τ’αδέρφια σ’ τα ξαδέ-νε-ρφια σ’.

΄Εβγα να διεις τον ήλιο σ’
και πώς τον δέρει αέρας
και πώς τον κυματίζει
έτσ’ δέρ’ και τ’ δική σ’ καρδούλα
όσου να ξιχωρίσεις
’πό τη μάν’ σ’ κι απ’ τον κύριο σ’
τ’αδέρφια σ’ τα ξαδέρφια σ’.

Πήραμι κι πήραμι μια βασιλοπούλα
που θα την κατ’βάσουμι στ’ βασιλιά την πόρτα
κουτσουλιά στην πόρτα σας αλουπού στ’ αρνίθια σας.
Πήραμι κι πήραμι μια βασιλοπούλα
βασιλιάς την καρτιρεί για να ρίξ’ το μήλο
πιθιρά την καρτιρεί για ν’ αλείψ’ την πόρτα
πιθιρά την καρτιρεί για ν’ αλείψ’ την πόρτα
Πήραμι κι πήραμι μια βασιλοπούλα
ε,ε,ε, !

Πήραμι κι πήραμι μια βασιλοπούλα
που θα την κατ’βάσουμι στ’ βασιλιά την πόρτα
κουτσουλιά στην πόρτα σας αλουπού στ’ αρνίθια σας.
Πήραμι κι πήραμι μια βασιλοπούλα
βασιλιάς την καρτιρεί για να ρίξ’ το μήλο

πιθιρά την καρτιρεί για ν' αλείψ' την πόρτα
Πήραμι κι πήραμι μια βασιλοπούλα.

Αχ, για έπισα να κοιμηθώ λίγον ύπνο να πάρω
αχ, ήρθι η Λέ- ήρθι η Λέγκω με ξυπνεί
έρθε η Λέγκω με ξυπνεί στο παναγύρ' να πάμι
στο δρόμο κι απού πήγινα
αχ, στο δρόμο κι απού πήγινα κι εκεί που πιρπατούσα
γυρίζω πί- πίσω μ' τι να δω
γυρίζω πίσω τι να δω κι την Ιλέγκω δεν είν'
βλέπω τις πόρτις σφαλιστές
βλέπω τις πόρτις σφαλιστές τα παραθύρια φέγγουν
βλέπω κι τη, την Ιλέγκω μου
βλέπω κι την Ιλέγκω μου με άλλο 'γκαλιασμένον
στάθηκα συ- μωρ' συλλογίστηκα
στάθηκα συλλογίστηκα κι συλλογισμούς δεν έχω
το μαχιρά-να-κι μ' ξέσυρα
το μαχιράκι μ' ξέσυρα της πήρα το κιοφάλι
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα στη μάνα μου πηγαίνω.
Καλή μέρα σου μάνα μου
καλή μέρα σου μάνα μου, καλώς το γιο μ' απού 'ρθι
κι τι μπαξίσι μου 'φιρις
κι τι μπαξίσι μου 'φιρις από το παναγύρι.
Κι της Ιλέ-νε-γκως το κιοφάλ'
κι της Ιλέγκως το κιοφάλ' κι τα ξανθά τ'ς μαλλούδια.
Κι την Ιλέν' την πήγιναν
κι την Ιλέν' την πήγιναν παπάδις κι ψαλτάδις
κι τον Αντρέα τον πήγιναν
κι τον Αντρέα τον πήγιναν όλο κωροφυλάκοι.

Για έπισα να κοιμηθώ λίγον ύπνο να πάρω
ήρθι η Λέγκω με ξυπνεί στο παναγύρ' να πάμι
στο δρόμο κι απού πήγινα κι εκεί που πιρπατούσα
γυρίζω πίσω τι να δω κι την Ιλέγκω δεν είν'
βλέπω τις πόρτις σφαλιστές τα παραθύρια φέγγουν
βλέπω κι την Ιλέγκω μου με άλλο 'γκαλιασμένον
στάθηκα συλλογίστηκα κι συλλογισμούς δεν έχω
το μαχιράκι μ' ξέσυρα της πήρα το κιοφάλι
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα στη μάνα μου πηγαίνω.
Καλή μέρα σου μάνα μου, καλώς το γιο μ' απού 'ρθι
κι τι μπαξίσι μου 'φιρις από το παναγύρι.
Κι της Ιλέγκως το κιοφάλ' κι τα ξανθά τ'ς μαλλούδια.
Κι την Ιλέν' την πήγιναν παπάδις κι ψαλτάδις
κι τον Αντρέα τον πήγιναν όλο κωροφυλάκοι.
Πού ησαν πα- πού ησαν παπαδιά μ' τα Φώτα
πού ησαν παπαδιά μ' τα Φώτα.

Γω ήμαν πίσω στ' Άγιο Δήμα
γω ήμαν πί- γω ήμαν πίσω στ' Άγιο Δήμα
γω ήμαν πίσω στ' Άγιο Δήμα
ξικοκκότσιαζα βαμπάκι
ξικοκκό- ξικοκκότσιαζα βαμπάκι
ξικοκκότσιαζα βαμπάκι
πέντι μήνις ένα 'δράχτι
πέντι μή- πέντι μήνις ένα 'δράχτι
πέντι μήνις ένα 'δράχτι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
κι άλλις πέ- κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
τό 'μασ' ένα κουβαράκι
τό 'μασ' έ- τό 'μασ' ένα κουβαράκι
τό 'μασ' ένα κουβαράκι
τό 'ριξι μες στ' αμπαράκι
τό 'ριξι τό 'ριξι μες στ' αμπαράκι
τό 'ριξι μες στ' αμπαράκι
ρίχτ'κ' η γάτα στο ποντίκι
ρίχτ'κι η γά- ρίχτ'κι η γάτα στο ποντίκι
ρίχτ'κι η γάτα στο ποντίκι
ζάκιασι το γνεματάκι
ζάκιασι μωρ' ζάκιασι το γνεματάκι
ζάκιασι το γνεματάκι
κάν' τον πόντικα σκουφάκι
και τον πόντικα σκουφάκι
και τον πόντικα σκουφάκι.

Πού ησαν παπαδιά μ' τα Φώτα.
Γω ήμαν πίσω στ' Άγιο Δήμα
ξικοκκότσιαζα βαμπάκι
πέντι μήνις ένα 'δράχτι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
τό 'μασ' ένα κουβαράκι
τό 'ριξι μες στ' αμπαράκι
ρίχτ'κι η γάτα στο ποντίκι
ζάκιασι το γνεματάκι
κάν' τον πόντικα σκουφάκι.

Ν από πάν', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
ν από πάν' 'πό τη Βλαχιά
από πάν' 'πό τη Βλαχιά
κατιβαίν' ένας πασάς
κατιβαίν', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
κατιβαίν' ένας πασάς
κατιβαίν' ένας πασάς
σέρν' χαρτιά στον κόρφο του

το καλαμάρ' στην τσέπη του
το καλαμάρ', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
το καλαμάρι στην τσέπη του
το καλαμάρι στην τσέπη του
το χαρτί λαλεί κι λέει
το χαρτί, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
το χαρτί λαλεί κι λέει
το χαρτί λαλεί κι λέει.
Σούκ'τι νιες να πέσιτι
κι γριές να γνέσιτι
κι γριές, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
κι γριές να γνέσιτι
κι γριές να γνέσιτι.
Τ' άκουσι κι μια γριά
τ' άκουσι, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
τ' άκουσι κι μια γριά
τ' άκουσι κι μια γριά
θέλησε να παντρευτεί
αμ θέλησε, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
θέλησε να παντρευτεί
πιθιρός τ'ς τη ρώτησι
πεθερός, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
πεθερός τη ρώτησι
πεθερός τη ρώτησι.
Νύφη μ' τι καμπούριασις
κι έπισαν τα δόντια σου
κι έπισαν, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
κι έπισαν τα δόντια σου
κι έπισαν τα δόντια σου.
΄Εφαγα κεχρόψωμο.

Από πάν' 'πό τη Βλαχιά
κατιβαίν' ένας πασάς
σέρν' χαρτιά στον κόρφο του
το καλαμάρ' στην τσέπη του
το χαρτί λαλεί κι λέει.
Σούκ'τι νιες να πέσιτι
κι γριές να γνέσιτι.
Τ' άκουσι κι μια γριά
θέλησι να παντρευτεί
πιθιρός τ'ς τη ρώτησι.
Νύφη μ' τι καμπούριασις
κι έπισαν τα δόντια σου.
΄Εφαγα κεχρόψωμο.

Αχ, για πιάστι μι σηκώστι μι κι βάλτι μι να κάτσω
αχ, κι ιμέν' τα ρού- κι ιμέν' τα ρού-νου-χα μ' στο σιντούκ'

κι εμέν' τα ρούχα μ' στο σιντούκ' τα στόλια μ' στη μισάλα
για στόλ'σιτι την αδιρφή μ'
για στόλ'σιτι την αδιρφή μ' και δώστι νταν ας πάνι
κι μένα κι αν, *μωρ'*, κι αν μι θάψιτι
κι μένα κι αν κι αν μι θάψιτι στης εκκλησιάς την πόρτα
ν ανοίξ'τι το, το μνημόρι μου
ν ανοίξ'τι το μνημόρι μου πλατύ μακρύ να γένει
από τη δέξα τη μιριά
από τη δέξα τη μιριά παραθυρούδ' ν' αφήσ'τι
να μπαίν' να βγαίνουν τα πουλιά
να μπαίν' να βγαίνουν τα πουλιά να φέρνουν την αλήθεια.
Πουλιά μ' τι κάν' η μάνα μου
πουλιά τι κάν' η μάνα μου τι κάν' κι η αδερφή μου.
Μάνα σ' φορά-να-ει τα μαύρα
μάνα σ' φοράει τα λερά κι η αδερφή σ' τα μαύρα
κι ο αρρ'βωνιαστ'κός σ' στουλίζονταν
κι ο αρρ'βωνιαστ'κός σ' στουλίζονταν στο παναγύρ' να πάνει.

Κι όλον υγειά σας φίλοι μου.

Για πιάστι μι σηκώστι μι κι βάλτι μι να κάτσω
κι ιμέν' τα ρούχα μ' στο σιντούκ' τα στόλια μ' στη μισάλα
για στόλ'σιτι την αδιρφή μ' και δώστι νταν ας πάνι
κι μένα κι αν κι αν μι θάψιτι στης εκκλησιάς την πόρτα
ν ανοίξ'τι το μνημόρι μου πλατύ μακρύ να γένει
από τη δέξα τη μιριά παραθυρούδ' ν' αφήσ'τι
να μπαίν' να βγαίνουν τα πουλιά να φέρνουν την αλήθεια.
Πουλιά μ' τι κάν' η μάνα μου τι κάν' κι η αδερφή μου.
Μάνα σ' φοράει τα λερά κι η αδερφή σ' τα μαύρα
κι ο αρρ'βωνιαστ'κός σ' στουλίζονταν στο παναγύρ' να πάνει.

Αχ, φίλοι μ' καλώς ορίσατι φίλοι μ' κι αγαπημένοι
αχ, τρώτι φίλοι μ' τρώτι φίλοι μ' και πίνιτι
τρώτι φίλοι μ' και πίνιτι, *αχ*, φίλοι μ' κι αγαπημένοι
σ' αυτόν τον ά- τον άξιον σοφρά
σ' αυτόν τον άξιον σουφρά σε μαρμαροτραπέζι
τρώτι φίλοι μ' κι πίνιτι.

Φίλοι μ' καλώς ορίσατι φίλοι μ' κι αγαπημένοι
τρώτι φίλοι μ' και πίνιτι φίλοι μ' κι αγαπημένοι
σ' αυτόν τον άξιον σουφρά σε μαρμαροτραπέζι
τρώτι φίλοι μ' και πίνιτι.
Πέντι δέκα δυο αρβαν'τόπ'λα
πέντι δέκα δυο αρβαν'τόπ'λα
δίπλα στέκουν απάν' στη στράτα

δίπλα στέκουν απάν' στη στράτα
δίπλα στέκουν απάν'στη στράτα
δίπλα στέκουν απάν' στη στράτα
νά 'βρουν Τούρκο να σκοτώσουν
κι Ρωμιό να διφτερώσουν.
Συ βρε Τούρκε συ βρε σκύλε
συ βρε Τούρκε συ βρε σκύλε
πού τή 'βρες τη ρωμιοπούλα
πού τή 'βρες τη ρωμιοπούλα.
Γω την έχω αγορασμένη
γω την έχω αγορασμένη
απ' της μάνα της τα χέρια
κι απ' του κύριου τ'ς το γόνα.
Ψέματα σας λέει αφέντη μ'
ψέματα σας λέει αφέντη μ'
μένα αυτός μ' έχει κλιμμένη
μένα αυτός μ' έχει κλιμμένη.

Πέντι δέκα δυο αρβαν'τόπ'λα
δίπλα στέκουν απάν' στη στράτα
νά 'βρουν Τούρκο να σκοτώσουν
και Ρωμιό να διφτερώσουν.
Συ βρε Τούρκε συ βρε σκύλε
πού τή 'βρες τη ρωμιοπούλα.
Γω την έχω αγορασμένη
απ' της μάνα της τα χέρια
κι απ' του κύριου τ'ς το γόνα.
Ψέματα σας λέει αφέντη μ'
μένα αυτός μ' έχει κλιμμένη.

Αχ, πέφτουν τα τουρκοκέφαλα σα φύλλα 'πό τα δέντρα
αχ, πέφτουν τα ελληνοκέφαλα σα σιγανή ψιχάλα.

Πέφτουν τα τουρκοκέφαλα σα φύλλα 'πό τα δέντρα
πέφτουν τα ελληνοκέφαλα σα σιγανή ψιχάλα.

Ώρα καλή, *βάϊ αμάν αμάν*
ώρα καλή συμπέθιροι κι στο καλό να πάτι
κι στο καλό να πάτι
βαμπάκι να 'χ', *βάϊ αμάν αμάν*
βαμπάκι να 'χ' ι δρόμος σας μιλίσσι η συντροφιά σας
μιλίσσι η συντροφιά σας.

Ώρα καλή συμπέθιροι κι στο καλό να πάτι
βαμπάκι να 'χ' ι δρόμος σας μιλίσσι η συντροφιά σας.
Περπερούνα περπατεί
το Θιό παρακαλεί.
Κύριο μ' βρέξι μια βροχή
μια βροχή καλή καλή
να βραχούν οι τσιουμπανοί
με τα πρόβατά τ'ς μαζί.
- Τουρκική, ήμουν στην Κυανή εγώ, τουρκιές λέγαν οι Τουρκάλες. (Μιλάει τούρκικα.) Τα κατάλαβες τι είπα; «Βρέξε» λέει «Θεέ μου μια βροχή καλή, να γιομώσουν τα χωράφια νερό, το σκαφίδ' που ζύμωναμε να γιομώσει χαμούρι, ζυμάρι να γιομώσει». Εμείς τώρα αυτά λέμε, λέει. Αλλάχ, λέει…

Μ.Τ.: Το τσαμούρ τι είναι, λάσπη;

- Λάσπη. Να είναι λάσπη, να γιομώσουν τα χωράφια, (λέει τους τούρκικους στίχους), το Θεό παρακαλούσαν να 'χουν βροχή χοντρή πολύ, να γεμίσουν τα χωράφια νερό και το σκαφί της να ζυμώσει, γυναίκα να γιομώσει, να φέρει ψωμί, να γένει ψωμί να φτιάσει.

- Οι Τούρκοι πώς το τραγουδούσανε;

- Ε, δεν το τραγουδούσαν· το λέγαν έτσι, σαν παραμύθι, έτσι μιλούσαμε και τα λέγαν.

- Τώρα που λες «παραμύθι», κάνα, έτσι, παραμύθι για τις νεράιδες, τίποτα εδώ για στοιχειά, για τέτοια, είχατε;

- Πόσα είχαμε! Τα ξέχασα. Πολύ πράμα!

- Θα μας πεις κάνα παραμύθι;

- Δεν τα ξέρω, βρε παιδί μου, τα ξέχασα. Μία, λέει, πήγε στο παζάρι. (γελάει) Βλέπει τώρα τα καπέλα, βλέπει τα καπέλα και λέει: «Αχ, λέει, να 'χε άντρας μου κεφάλι, λέει, δέκα θα τον 'παιρνα!». Λέει τώρα εκείνος που τα πουλάει: «Γιατί, κυρά μου;» –«Κεφάλι δεν έχει, λέει, τι να τον κάμω, λέει, και πρέπει, λέει, να πάρουμε πατουβά» λέει.
Μια πάλι δεν ήθελνε τον άντρα της –αυτό είναι παραμύθι σωστό– δεν ήθελνε τον άντρα της, λέει, άντρας της έρχονταν από το χωράφι το βράδυ με τα ζώα, με τα αμάξια, έτσι δούλευαμε. Τον ανταμώνει αυτόνα μ' ένα τσουβάλι φορτωμένος. «Πού πηγαίνεις;» λέει. –«Τι να κάμω; λέει. Η γυναίκα μου με διώχνει από το σπίτι, με λέει, λέει, να πάνω, λέει, να βρω κύβαλα». –«Τι κύβαλα; λέει. Γύρνα πίσω, λέει, τα 'μπλεξε με μένανε». –«Μίλησα κι εγώ, λέει. Δεν θέλω, λέει, να πάνω, λέει, σε λυπάμαι, λέει, κάθε βράδυ έλα, έλα». -«Α, τι θα κάμω; Έλα, λέει, εγώ τώρα τι θα σε κάνω». Τον βάνει μέσα στο τσουβάλι, τον φτιάνει και μια τρύπα, τον έβαλε ύστερα (μουγκρίζει σα να καταβάλλει προσπάθεια), τον κατέβασε κει πίσω μεριά. «Τι ήφερες;» λέει. [Καρνάδο;] τον λέει, αυτόν τον φίλο. «Α, τίποτα, περαστικός είμαι, ένα τσουβάλι, και βιάζομαι

λέει να πηγαίνω». –«Α, να σε φτιάσω αβγά να φας». Λέει «Άιντε, φτιάσε». –«Σήκω, λέει, να χορέψουμε». Τώρα, λέει αυτή: (τραγουδά)

Κείνος που πάει για κύβαλα πίσω να μη γυρίσει –λέει για τον άντρα
συ τσιβάλι μου ραμμένο που 'πό κάτω τρυπουμένο
τήρα με μαύρε μ' τήραε 'πού μέσ' που τ' χαραρότρυπα.

Λέει: «Τι λες, τι τραγούδι;». –«Τώρα θα διεις» λέει. Τον βγάει κει, τον παραμαζώνει.
Αυτά, λέει, τα παραμύθια ήταν παλιά και τα 'καμναν. Τώρα σε φιλάει, σε παίρνει, σε κάμει. … Αυτός την μια θα έκαμνε, την έβγαναν και τραγούδι. Οου! Δεν σήκωνε να μη δεν την πουν τραγούδι. Και το χωρίς στεφάνι που έκαμνε παιδί, την έλεγαν «μπαζντάρω», δηλαδή πρώιμο, δηλαδή χωρίς να κάνεις, να βάλεις στεφάνι.
- Τουρκική, ήμουν στην Κυανή εγώ, τουρκιές λέγαν οι Τουρκάλες. (Μιλάει τούρκικα) Τα κατάλαβες τι είπα; «Βρέξε» λέει «Θεέ μου μια βροχή καλή, να γιομώσουν τα χωράφια νερό, το σκαφίδ' που ζύμωναμε να γιομώσει χαμούρι, ζυμάρι να γιομώσει». Εμείς τώρα αυτά λέμε, λέει. Αλλάχ λέει…

Μ.Τ.: Το τσαμούρ τι είναι, λάσπη;

- Λάσπη. Να είναι λάσπη, να γιομώσουν τα χωράφια, (λέει τους τούρκικους στίχους) το Θεό παρακαλούσαν να 'χουν βροχή χοντρή πολύ, να γεμίσουν τα χωράφια νερό και το σκαφί της να ζυμώσει, γυναίκα να γιομώσει, να φέρει ψωμί, να γένει ψωμί να φτιάσει.

Μ.Τ.: Οι Τούρκοι πώς το τραγουδούσανε;

- Ε, δεν το τραγουδούσαν· το λέγαν, έτσι, σαν παραμύθι, έτσι μιλούσαμε και τα λέγαν.

Λ.Λ.: Τώρα που λες «παραμύθι», κάνα, έτσι, παραμύθι για τις νεράιδες, τίποτα εδώ για στοιχειά, για τέτοια, είχατε;

- Πόσα είχαμε! Τα ξέχασα. Πολύ πράμα !

Λ.Λ.: Θα μας πεις κάνα παραμύθι;

- Δεν τα ξέρω, βρε παιδί μου, τα ξέχασα. Μία, λέει, πήγε στο παζάρι. (γελάει) Βλέπει τώρα τα καπέλα, βλέπει τα καπέλα και λέει: «Αχ, λέει, να 'χε άντρας μου κεφάλι, λέει, δέκα θα τον 'παιρνα!». Λέει τώρα εκείνος που τα πουλάει: «Γιατί, κυρά μου;» -«Κεφάλι δεν έχει, λέει, τι να τον κάμω, λέει, και πρέπει, λέει, να πάρουμε πατουβά» λέει.
Μια πάλι δεν ήθελνε τον άντρα της -αυτό είναι παραμύθι σωστό- δεν ήθελνε τον άντρα της, λέει, άντρας της έρχονταν από το χωράφι το βράδυ με τα ζώα, με τα αμάξια, έτσι δούλευαμε. Τον ανταμώνει αυτόνα μ' ένα τσουβάλι φορτωμένος. «Πού πηγαίνεις;» λέει. –«Τι να κάμω; λέει. Η γυναίκα μου με διώχνει από το σπίτι, με λέει, λέει, να πάνω, λέει, να βρω κύβαλα». –«Τι

κύβαλα; λέει. Γύρνα πίσω, λέει, τα 'μπλεξε με μένανε». -«Μίλησα κι εγώ, λέει. Δεν θέλω, λέει, να πάνω, λέει, σε λυπάμαι, λέει, κάθε βράδυ έλα, έλα». -«Α, τι θα κάμω; Έλα, λέει, εγώ τώρα τι θα σε κάνω». Τον βάνει μέσα στο τσουβάλι, τον φτιάνει και μια τρύπα, τον έβαλε ύστερα (μουγκρίζει σα να καταβάλει προσπάθεια), τον κατέβασε κει πίσω μεριά. «Τι ήφερες;» λέει. [Καρνάδο;] τον λέει, αυτόν τον φίλο. «Α, τίποτα, περαστικός είμαι, ένα τσουβάλι, και βιάζομαι λέει να πηγαίνω». –«Α, να σε φτιάσω αβγά να φας». Λέει «Άιντε, φτιάσε». –«Σήκω, λέει, να χορέψουμε». Τώρα, λέει αυτή: (τραγουδά)

Κείνος που πάει για κύβαλα πίσω να μη γυρίσει - λέει για τον άντρα
συ τσιβάλι μου ραμμένο που 'πό κάτω τρυπωμένο
τήρα με μαύρε μ' τήραε 'πού μέσ' που τ' χαραρότρυπα.

Λέει: «Τι λες, τι τραγούδι;». –«Τώρα θα διεις» λέει. Τον βγάει κει, τον παραμαζώνει.
Αυτά, λέει, τα παραμύθια ήταν παλιά και τα 'καμναν. Τώρα σε φιλάει, σε παίρνει, σε κάμει. […] Αυτός την μια θα έκαμνε, την έβγαναν και τραγούδι. Οου! Δεν σήκωνε να μη δεν την πουν τραγούδι. Και το χωρίς στεφάνι που έκαμνε παιδί, την έλεγαν «μπαζντάρω», δηλαδή πρώιμο, δηλαδή χωρίς να κάνεις, να βάλεις στεφάνι.
Κι ι πεθερός, *ωχ Μαρία μου*
κι ι πιθιρός κι η πιθιρά τ'ς νταούλια παζαρεύει, *ωχ Μαρία μου*
νταούλια παζαρεύει, *μπαζνταρούδα μου*
τη νύφ' παγαίν', *ωχ Μαρία μου*
τη νύφ' πηγαίν' στην εκκλησά πααίν' ν'τη στιφανώσουν, *ωχ Μαρία μου*
πηγαίν' ν'τη στιφανώσουν, *μπαζνταρούδα μου*
κι το παιδί, *ωχ Μαρία μου*
κι το παιδί το βάφτισαν κ' τη μάνα στιφανώνουν, *ωχ Μαρία μου*
τη μάνα στιφανώνουν, *μπαζνταρούδα μου*.

Κι ι πιθιρός κι η πιθιρά τ'ς νταούλια παζαρεύει
τη νύφ' παγαίν' στην εκκλησά πααίν' ν' τη στιφανώσουν
κι το παιδί το βάφτισαν κ' τη μάνα στιφανώνουν

Σαρανταπέντι μάστοροι κι χίλια μαθητούδια
οληµιρίτσα δούλευαν το βράδ' αργά χαλνούσι
οληµιρίτσα δούλευαν το βράδ' αργά χαλνούσι
μάστορ'ς στα μαθητούδια λέει στ' μαστόρισσα να πάνουν.
Καλή μέρα σου Βέργω μου, καλώς τα μαθητούδια.
Βέργω μ' σε χράζει μάστορας, και τι πολύ με χράζει
πες μου αν είνι για καλό να στολιστώ να έρθω
πες μου αν είνι για κακό κατά πως είμι νά 'ρθω.
Έτσι που είσι Βέργω μου έτσ' που είσι έλα.
Έχω ψωμί που γένιτι κι το πιδί μ' στην κούνια
κι τα μαλλούδια μ' ξέπλιγα να βάλω να τα λούσω.
Έτσ' πήρ' η Βέργω πήγινε στο μάστορα πηγαίνει.
Καλή μέρα σου μάστορα μ', καλώς τη Βέργω πού 'ρθι.

Και τι πολύ με χράζισι κι τι πολύ με θέλεις.
Μπε Βέργω μέσα να το βρεις το δαχτυλίδι μέσα.
Μπήκ' η Βέργω το γύρευι το δαχτυλίδ' δεν το 'βρε
μεγάλη πέτρα έριξι και η Βέργω δεν βγαίνει
Βέργω κατάρα έριξι πικρή κατάρα λέει.
Πώς τρέχ' το γαλατάκι μου να τρέχ' κι το γεφύρι
πώς τρέμ' διαβάτ'ς πάν' τ' άλογο να τρέμ' κι το γεφύρι.

΄Ελα γκουρτσού- έλα γκουρτσούδα μ' το ταχιά
ν' ανοίξω το ν' ανοίξω το σιντούκι μου
ν' ανοίξω το ν' ανοίξω το σιντούκι μου
να στολιστώ να στολιστώ ν' αρματωθώ
να στολιστώ να στολιστώ ν' αρματωθώ
κι στο χορό κι στο χορό να κατιβώ
να φτιάσω τα να φτιάσω τα χρυσά κλειδιά
κι τη χρυσή κι τη χρυσή την κλειδαρά
κι τη χρυσή κι τη χρυσή την κλειδαρά
ν' ανοίξω το ν' ανοίξω το σιντούκι μου
ν' ανοίξω το ν' ανοίξω το σιντούκι μου
να βγάλω τα να βγάλω τα ρουχάκια μου
να βγάλω τα να βγάλω τα ρουχάκια μου
να στολιστώ να στολιστώ να κατιβώ
να στολιστώ να στολιστώ ν' αρματωθώ
κι στο χορό κι στο χορό να κατιβώ
κι στο χορό κι στο χορό να κατιβώ
για να μαρά- για να μαράνω τρεις ινιες
για να μαρά- για να μαράνω τρεις ινιες
κι από τις τρεις κι από τις τρεις τρεις-τέσσερις.

΄Ελα γκουρτσούδα μ' το ταχιά
ν' ανοίξω το σιντούκι μου
να στολιστώ ν' αρματωθώ
κι στο χορό να κατιβώ
να φτιάσω τα χρυσά κλειδιά
κι τη χρυσή την κλειδαρά
ν' ανοίξω το σιντούκι μου
να βγάλω τα ρουχάκια μου
να στολιστώ ν' αρματωθώ
και στο χορό να κατιβώ
για να μαράνω τρεις ινιες
κι από τις τρεις τρεις-τέσσερις.

- ... «Σ' έχεις Γιώργη 'μάξι», να παν στο πηγάδ', για να σκοτώσει το φίδι, για να γλιτώσει την κοπέλα. Και πήγε στο πηγάδι και πήγε η κοπέλα ήταν εκεί και

λέει: «Εσύ Άγιες Γιώργη μου» λέει «μην κάνεις τον κόπο» λέει «αυτή είναι για να πάει. Φύγε, φύγε» λέει «κοπέλα μ', εγώ θα σε σώσω». Άμα την έσωσε, είπε βασιλιάς:

Ποιος είναι αυτός ο άξιος που γλίτωσε την κουπέλα
να δώσω τ' βασιλεία μου να δώσω το παλάτι μ'.
Δεν θέλου γω την κόρη σου δεν θέλω το παλάτι σ'
μόν' φτιάσε μια εκκλησούδα απάνω στο βουνό.

- Να φτιάσει μια εκκλησούδα και παντού έχει εκκλησιές τ' Άγιος Γιώργη. Εδώ στα Φέραι κάτω, απού είναι τα μπάνια, τα λουτρά, επάνω στο βουνό Αϊ-Γιώργης και πήγαμε, ήμασταν στα μπάνια και πήγαμε, απάν' είναι ένα πηγάδι, έχουν, δένουν κλωστές, είναι τ' αλογό. Τ' άλογο πώς το 'βαλαν και πάει έτσι! Ε, ήμερα πράματα, να πούμε, παλιά. Και με τον κουβά που έβγαλναν νερό, πήγαμε απάνω στο βουνό. Εδώ κάτω γίνονταν τα μπάνια κι απάνω πήγαμε, στο βουνό απάνω Άγιος Γιώργης, εκκλησούδα, που περνάμε από τα Φέραι, τα λουτρά.

- Εδώ που λες για νερό απ' το πηγάδι, κάνατε τον Κλήδονα, στον Αϊ-Γιάννη κάνατε αμίλητο νερό;

- Κάναμε, κάναμε τον Αϊ-Γιάννη, παπαδιά.

- Δεν κάνουν τώρα αυτές. Εμείς στην Κυανή έκαμναμε. Έβαλναν ένα παιδί, κοριτσάκι, να κάθονται μέσα στο σοκάκι -που ήτανε- ποιο δαχτυλίδ', ποιη βραχιόλα θα έβγαλνε, του χρόνου σε κείνο το σπίτι θα τη γιόρταζαν. Εκεί έτρωγαν, έπιναν, γκάιντες λαλούσαν, χορεύανε, έκαμναν, τα θιάματα, κει· δεν κάνουν τώρα αυτοί τίποτα εδώ. Εμείς έκαμναμ', και κείνοι δεν κάνουν τώρα. Απ' τ' ανταρτικό και δώθε χάλασε ο κόσμος. Να σου πω κι ένα άλλο. Ήταν διακόσα σπίτια, τριακόσια ήτανε Καλαμιώτοι. Ήταν δύο πρόσφυγοι, Ψαθιώτοι, χωριανοί μας Ζαλουφιώτοι, -χώρια οι αντόπιοι, πέρα είναι οι αντόπιοι, μεις ειμίστε από τ' εδώθε, Κυανή, πρόσφυγοι. Έκαμναν ένα χορό! Πω, πω, πω ! Τρεις δίπλες και τέσσερις, μα ήταν πολλοί. Ήταν πολύς. Άμα βγήκε αυτό τ' ανταρτικό, «συ τι είσαι, εγώ τι είμαι», μισήσηκαν κόσμος, έφ'γαν στο βουνό και που ήρθαν τώρα στο χωριό ούτε ένας θέλει να πάει. Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Αλεξανδρούπολη. Πήγαν στο βουνό, και πήγαν τώρα και κάθονται σε πόλεις. Είναι σπίτια που ήταν παλνιοί, να πούμε. Επροχτέ, επειδή έχω μια ξαδέλφη, πήγα να τη δω, το '22 ήρθε, είκοσι χρόνια είναι. Ε, λέω να πάω να τη δω, λέω, τι κάνει, τι δεν κάνει, μπαμπάδες μας, αδέρφια, πήγα, μίλ'σαμε, στα λογικά της καλή είναι, μίλ'σαμε: «Τι κάνεις, παιδί μου, πώς είσαι;» λέω. –«Καλά, εξαδέρφη, εσύ πώς είσαι;» λέει. «Καλά είμαι, γεράματα» λέει και δεν ήταν ο κόσμος από τον παλιόν τον κόσμο. Είχαμε μια ντερμπέισ', Ψαθιώτισσα ήταν, που παίρνουν. Έπαιρνε το χορό και χόρευε με τα φουστάνια της, με τα τσουκμάνια τ'ς.

Αμ, κει στα κύ-, *μωρή γιόλισσα*
κει στα κύψαλα τα γκιόλια
κει στα κύψαλα τα γκιόλια
ν αγάλια-αγάλια περιστέρα

συντροφιά μαζί να πάμε.

- Του 'λεγε, μα του 'λεγε, το 'παιζε. «Γκιόλια», ξέρεις τι θα πουν «γκιόλια»; Περνάτε από εκεί από τα Φέρι. Εκεί στα Φέραι κάτω ήταν όλο σάζι που έφτιαναν ψάθες. Έπλεξα κι εγώ στη μάνα μου, στο μπαμπά μου έφτιασα. [τι να κάμω; …θα πάρω..] Κείνο το μέρος ήταν όλο σάζι. …, πώς τα λέγαν τα χωριά, Θυμαριά είναι, Φυλαχτό είναι…, κείνα τα χωριά. Λαϊνάς είναι. Λαϊνάς 'κόμα δώθε έρχεται, όχι. Αυτά είναι 'κόμα κάτω, περνώ γω, τα ξέρω. Και το Μοναστηράκι δώθ' που είναι κάτ' μεριά , καμπιά, ήταν όλο σάζι.

- Σάζι τι λέτε;

- Σάζι… Ψάθες έφτιαναμε και τα χάλασαν όλα και τα 'φτιαναν χτήματα, χωράφια. Κει, εκεί πήγαιναν και το τραγουδούσε και η γυναίκα: «Κει στα κύψαλα τα γκιόλια / αγάλι αγάλι η περιστέρα / συντροφιά μαζί να πάμε». Όλο το τραγουδούσε, το φώναζε! Πω! μια γκιρέσα γυναίκα! Άντε, πάνετε να τ' διείτε. Μαγδαληνή παίρνει το χορό. Και μεγάλη ηλικία και χόρευαν και τα 'λεγαν όλα προσεχτικά, καλά.
- ... «Σ' έχεις Γιώργη 'μάξι», να παν στο πηγάδ', για να σκοτώσει το φίδι, για να γλιτώσει την κοπέλα.

Μ.Τ.: Άλλο είναι το πηγάδι.

- Και πήγε στο πηγάδι και πήγε η κοπέλα ήταν εκεί και λέει: «Εσύ Άγιες Γιώργη μου» λέει «μην κάνεις τον κόπο» λέει «αυτή είναι για να πάει. Φύγε, φύγε» λέει «κοπέλα μ', εγώ θα σε σώσω». Άμα την έσωσε, είπε βασιλιάς:

Ποιος είναι αυτός ο άξιος που γλίτωσε την κοπέλα
να δώσω τ' βασιλεία μου να δώσω το παλάτι μ'.
Δεν θέλω εγώ την κόρη σου δεν θέλω το παλάτι σ'
μόν' φτιάσε μια εκκλησούδα απάνω στο βουνό.

- Να φτιάσει μια εκκλησούδα και παντού έχει εκκλησιές τ' Άγιος Γιώργη. Εδώ στα Φέραι κάτω, απού είναι τα μπάνια, τα λουτρά, επάνω στο βουνό Αϊ-Γιώργης και πήγαμε, ήμασταν στα μπάνια και πήγαμε, απάν' είναι ένα πηγάδι, έχουν, δένουν κλωστές, είναι [πετσέτ?] τ' αλογό. Τ' άλογο πώς το 'βαλαν και πάει έτσι! Ε, ήμερα πράματα, να πούμε, παλιά. Και με τον κουβά που έβγαλναν νερό, πήγαμε απάνω στο βουνό. Εδώ κάτω γίνονταν τα μπάνια κι απάνω πήγαμε, στο βουνό απάνω Άγιος Γιώργης, εκκλησούδα, που περνάμε από τα Φέραι, τα λουτρά.

Λ.Λ.: Εδώ που λες για νερό απ' το πηγάδι, κάνατε τον Κλήδονα, στον Αϊ-Γιάννη κάνατε αμίλητο νερό;

Δ.Σ.: Κάναμε, κάναμε τον Αϊ-Γιάννη, παπαδιά.

- Δεν κάνουν τώρα αυτές. Εμείς στην Κυανή έκαμναμε. Έβαλναν ένα παιδί, κοριτσάκι, να κάθονται μέσα στο σοκάκι -που ήτανε- ποιο δαχτυλίδ', ποιη βραχιόλα θα έβγαλνε, του χρόνου σε κείνο το σπίτι θα τη γιόρταζαν. Εκεί

έτρωγαν, έπιναν, γκάιντες λαλούσαν, χορεύανε, έκαμναν, τα θιάματα, κει· δεν κάνουν τώρα αυτοί τίποτα εδώ. Εμείς έκαμναμ', και κείνοι δεν κάνουν τώρα. Απ' τ' ανταρτικό και δώθε χάλασε ο κόσμος. Να σου πω κι ένα άλλο. Ήταν διακόσα σπίτια, τριακόσια ήτανε Καλαμιώτοι. Ήταν δύο πρόσφυγοι, Ψαθιώτοι, χωριανοί μας […ώτοι], -χώρια οι αντόπιοι, πέρα είναι οι αντόπιοι, μεις ειμίστε από τ' εδώθε, Κυανή, πρόσφυγοι. Έκαμναν ένα χορό! Πω, πω, πω ! Τρεις δίπλες και τέσσερις, μα ήταν πολλοί. Ήταν πολύς. Άμα βγήκε αυτό τ' ανταρτικό, «συ τι είσαι, εγώ τι είμαι», μισήθηκαν κόσμος, έφ'γαν στο βουνό και που ήρθαν τώρα στο χωριό ούτε ένας θέλει να πάει. Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Αλεξανδρούπολη. Πήγαν στο βουνό, και πήγαν τώρα και κάθονται σε πόλεις. Είναι σπίτια που ήταν παλνιοί, να πούμε. Επροχτέ, επειδή έχω μια ξαδέλφη, πήγα να τη δω, το '22 ήρθε, είκοσι χρόνια είναι. Ε, λέω να πάω να τη δω, λέω, τι κάνει, τι δεν κάνει, μπαμπάδες μας, αδέρφια, πήγα, μίλ'σαμε, στα λογικά της καλή είναι, μίλ'σαμε: «Τι κάνεις, παιδί μου, πώς είσαι;» λέω. –«Καλά, εξαδέρφη, εσύ πώς είσαι;» λέει. «Καλά είμαι, γεράματα» λέει και δεν [ήταν] ο κόσμος από τον παλιόν τον κόσμο. Είχαμε μια ντερμπέισ', Ψαθιώτισσα ήταν, που παίρνουν. Έπαιρνε το χορό και χόρευε με τα φουστάνια της, με τα τσουκμάνια τ'ς.

Αμ κει στα κύ- , *μωρή γιόλισσα*
κει στα κύψαλα τα γκιόλια
κει στα κύψαλα τα γκιόλια
ν αγάλια-αγάλια περιστέρα
συντροφιά μαζί να πάμε.

- Του 'λεγε, μα του 'λεγε, το 'παιζε. «Γκιόλια», ξέρεις τι θα πουν «γκιόλια»; Περνάτε από εκεί από τα Φέρι. Εκεί στα Φέρι κάτω ήταν όλο σάζι που έφτιαναν ψάθες. Έπλεξα κι εγώ στη μάνα μου, στο μπαμπά μου έφτιασα. [τι να κάμω; …θα πάρω..] Κείνο το μέρος ήταν όλο σάζι. Τα 'λεγαν… ε, αυτό…, πώς τα λέγαν τα χωριά, Θυμαριά είναι, Φυλαχτό είναι…, κείνα τα χωριά.

Δ.Σ.: Λαϊνάς.

-Λαϊνάς είναι. Λαϊνάς 'κόμα δώθε έρχεται, όχι. Αυτά είναι 'κόμα κάτω, περνώ γω, τα ξέρω. Και το Μοναστηράκι δώθ' που είναι κάτ' μεριά , καμπιά, ήταν όλο σάζι.

Λ.Λ.: Σάζι τι λέτε;

-Σάζι… Ψάθες έφτιαναμε και τα χάλασαν όλα και τα 'φτιαναν κτήματα, χωράφια. Κει, εκεί πήγαιναν και το τραγουδούσε και η γυναίκα: «Κει στα κύψαλα τα γκιόλια/ αγάλι αγάλι η περιστέρα / συντροφιά μαζί να πάμε». Αλλά το τραγουδούσε, το φώναζε! Πω! μια γκιρέσα γυναίκα! Άντε, πάνετε να τ' διείτε. Μαγδαληνή παίρνει το χορό. Και μεγάλη ηλικία και χόρευαν και τα 'λεγαν όλα προσεχτικά, καλά.
Τι έχ' Ραντού-, *Ραντούλα μου*
τι έχ' Ραντούλα δεν μποράει
τι έχ' Ραντούλα δεν μποράει
το κιοφάλι την πονεί

κι η κοιλιά τη λιανοσφάζει
κι η κοιλιά, *Ραντούλα μου*
κι η κοιλιά τη λιανοσφάζει
κι η κοιλιά τη λιανοσφάζει
κόσμος τ' λεν αγκαστρωμένη
μάνα τ'ς λέει είνι θριμμέν'
μάνα τ'ς λέει, *Ραντούλα μου*
μάνα τ'ς λέει είνι θριμμέν'
μάνα τ'ς λέει είνι θριμμέν'.
Πούθι είσι αγκαστρωμέν'.
Απ' το φί-, *μανούλα μου*
απ'το φίλο μ' το γιατρό
τον τρανό αξιωματικό.

Τι έχ' Ραντούλα δεν μποράει
το κιοφάλι την πονεί
κι η κοιλιά τη λιανοσφάζει
κόσμος τ' λεν αγκαστρωμένη
μάνα τ'ς λέει είνι θριμμέν'.
Πούθι είσι αγκαστρωμέν'.
Απ'το φίλο μ' το γιατρό
τον τρανό αξιωματικό.

Παναϋρί-, *βρε 'μάν αμάν*, παναγυρούδι γένουνταν
μεγάλο παναΰρι, *σένα το λέγω σένα*
κατέβ'καν κό-, *βρε 'μάν αμάν*, κατέβ'καν κόσμος στο σεΐρ
σένα το λέγω σένα, κατέβ'καν στο σεργιάνι
κατέβ'κι και, *βρε 'μάν αμάν*, κατέβ'κι και το Μαριλιώ
σένα το λέγω σένα, ιννιά πηχιών μαλλούδια
'ρχίν'σεν αέ-, *βρε 'μάν αμάν,* 'ρχίν'σεν αέρας και βοριάς
σένα το λέγω σένα, ένας ο ντεληνότης
κι πήρι τα, *βρε 'μάν αμάν*, κι πήρι τα μαλλούδια της
στον ουρανόν τα πήγι, *σένα το λέγω σένα*
στον κάμπο τα, *βρε 'μάν αμάν*, στον κάμπο τα ιγίδιαζε
σένα το λέγω σένα, στον κάμπο τα τυλίγει
φτιάνει χτένι φιλντισένιο μιτάρια μεταξένια
κι ο αργαλειός, *βρε 'μάν αμάν,* κι ο αργαλειός βρε καρυδένιος.

Παναγυρούδι γένουνταν μεγάλο παναΰρι
κατέβ'καν κόσμος στο σεΐρ κατέβ'καν στο σεργιάνι
κατέβ'κι και το Μαριλιώ ιννιά πηχιών μαλλούδια
'ρχίν'σεν αέρας και βοριάς ένας ο ντεληνότης
κι πήρε τα μαλλούδια της στον ουρανόν τα πήγι
στον κάμπο τα ιγίδιαζε στον κάμπο τα τυλίγει
φτιάνει χτένι φιλντισένιο μιτάρια μεταξένια

κι ο αργαλειός βρε καρυδένιος.

Νιράντζι μ' νιράντζι μ' μιγάλο παναγύρι
θα σκάσουν κό-, *βρε 'μάν αμάν*, θα σκάσουν κόσμος για νιρό
νιράντζι μ' νιράντζι μ', θα σκάσουν 'πό το κάμο
θα σκάσ' το βα-, *βρε 'μάν αμάν*, θα σκάσ' το βασιλόπιδο
νιράντζι μ' νιράντζι μ', θα σκάσει από το κάμο
βάλουν τιλιάλ', *βρε 'μάν αμάν*, βάλουν τελιάλ' κι φώναζι
νιράντζι μ' νιράντζι μ', σ' ολ'νούς τους μαχαλάδις.
Ποιος είνι ν ά-, *βρε αμάν αμάν*, ποιος είνι ν άξιος κι έρημος
νιράντζι μ' νιράντζι μ', ποιος είνι παλικάρι.
Της χήρας γιος, *βρε 'μάν αμάν*, της χήρας γιος πινεύτηκι
νιράντζι μ' νιράντζι μ', της χήρας παλικάρι.

Νιράντζι μ' νιράντζι μ' μιγάλο παναγύρι
θα σκάσουν κόσμος για νιρό θα σκάσουν 'πό το κάμο
θα σκάσ' το βασιλόπιδο θα σκάσει από το κάμο
βάλουν τιλιάλ' κι φώναζι σ' ολ'νούς τους μαχαλάδις.
Ποιος είνι ν άξιος κι έρημος ποιος είνι παλικάρι.
Της χήρας γιος πινεύτηκι της χήρας παλικάρι.

Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίζονταν, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
συνορί- συνορίζονταν, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
συνορίζονταν και πιάνονταν στο μπάξι
συνορίζονταν και πιάνονταν στο μπάξι.
Γιάννη μ' σα Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' σα Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς άλλιαν καλή θα πάρεις
Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς άλλιαν καλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιά- κι αν σ' αδιάκω γω, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
κι αν σ' αδιά- κι αν σ' αδιάκω γω, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
κι αν σ' αδιάβω γω άλλον καλό θα πάρω
κι αν σ' αδιάβω γω άλλον καλό θα πάρω.
Κόρη ν ά- κόρη ν άδιαβε, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
κόρη ν ά- κόρη ν άδιαβε, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
κόρη ν άδιαβε τριανταδυό δεμάτια
κόρη ν άδιαβε τριανταδυό δεμάτια.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ' δε Γιάννη μ' δε βαστώ, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' δε Γιάννη μ' δε βαστώ, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' δε βαστώ κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ' δε βαστώ κρύο νερό γυρεύω.

Βάστα κό- βάστα κόρη μου, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
βάστα κό- βάστα κόρη μου, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
βάστα κόρη μου να βγούμε από τ' αρδίνι
βάστα κόρη μου να βγούμε από τ' αρδίνι.
Γιάννη μ' δε Γιάννη μ' δε βαστώ, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' δε Γιάννη μ' δε βαστώ, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα.*

Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
συνορίζονταν και πιάνονταν στο μπάξι.
Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς άλλιαν καλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιάβω γω άλλον καλό θα πάρω.
Κόρη ν άδιαβε τριανταδυό δεμάτια.
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ' δε βαστώ κρύο νερό γυρεύω.
Βάστα κόρη μου να βγούμε από τ' αρδίνι.
Γιάννη μ' δε Γιάννη μ' δε βαστώ.

Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίζονταν, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
συνορί- συνορίζονταν, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
συνορίζονταν και πιάνονταν στο μπάξι
συνορίζονταν και πιάνονταν στο μπάξι.
Γιάννη μ' σα Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' σα Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς άλλιαν καλή θα πάρεις
Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς άλλιαν καλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιά- κι αν σ' αδιάκω γω, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
κι αν σ' αδιά- κι αν σ' αδιάκω γω, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
κι αν σ' αδιάβω γω άλλον καλό θα πάρω
κι αν σ' αδιάβω γω άλλον καλό θα πάρω.
Κόρη ν ά- κόρη ν άδιαβε, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
κόρη ν ά- κόρη ν άδιαβε, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
κόρη ν άδιαβε τριανταδυό δεμάτια
κόρη ν άδιαβε τριανταδυό δεμάτια.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ' δε Γιάννη μ' δε βαστώ, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' δε Γιάννη μ' δε βαστώ, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' δε βαστώ κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ' δε βαστώ κρύο νερό γυρεύω.
Βάστα κό- βάστα κόρη μου, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
βάστα κό- βάστα κόρη μου, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
βάστα κόρη μου να βγούμε από τ' αρδίνι
βάστα κόρη μου να βγούμε από τ' αρδίνι.

Γιάννη μ' δε Γιάννη μ' δε βαστώ, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα*
Γιάννη μ' δε Γιάννη μ' δε βαστώ, *ρούσα μ' πέ- ρούσα μ' πέρδικα.*

Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
συνορίζονταν και πιάνονταν στο μπάξι.
Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς άλλιαν καλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιάβω γω άλλον καλό θα πάρω.
Κόρη ν άδιαβε τριανταδυό δεμάτια.
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ' δε βαστώ κρύο νερό γυρεύω.
Βάστα κόρη μου να βγούμε από τ' αρδίνι.
Γιάννη μ' δε Γιάννη μ' δε βαστώ.

Θανάσ' θα πας, *Θανάση μου*, Θανάσ' θα πάτε στο παν'γύρ'
γκιουρέσα να μη βγάλεις, *Θανάση μ' πιχλιουβάνη μ'*
γκιουρέσα να μη βγάλεις, *Θανάση μ' πιχλιουβάνη μ'*
Θανά'ης δεν πάει, *Θανάση μου,* Θανά'ης δεν πάει να φάει να πιει
μόν' πήγε για γκιουρέσι, *Θανάσης πιχλιουβάνης*
μόν' πήγε για γκιουρέσι, *Θανάσης πιχλιουβάνης*
μ' εννιά νομάτ', *Θανάση μου,* μ' εννιά νομάτοι πάλεψες
και τους εννιά τους βάζεις, *Θανάση πιχλιουβάνη μ'*
και τους εννιά τους βάζεις, *Θανάσης πιχλιουβάνης*
μ' εννιά νομάτ', *Θανάση μου,* μ' εννιά νομάτοι πάλεψες
κι δέκατος Νεράτζης, *Θανάση πιχλιουβάνη μ'*
κι δέκατος Νεράτζης, *Θανάση πιχλιουβάνη μ'*
που καταή, *Θανάση μου*, που καταή τον βάρεσε
Θανάση πιχλιοβάνη τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
Θανάση πιχλιοβάνη τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι.

Θανάσ' θα πάτε στο παν'γύρ' γκιουρέσα να μη βγάλεις
Θανά'ης δεν πάει να φάει να πιει μόν' πήγε για γκιουρέσι
μ' εννιά νομάτοι πάλεψες και τους εννιά τους βάζεις
κι δέκατος Νεράτζης που καταή τον βάρεσε
Θανάση πιχλιοβάνη τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι.

Καστιρνή, *μωρέ καστιρνούδα μου*
καστιρνή γερόντ'σα γ'ναίκα
καστιρνή γερόντ'σα γ'ναίκα
με τα γεροντάματά της
με τα γεροντάματά της
κατσακλιά γυρεύ' να κάνει
κατσακλιά γυρεύ' να κάνει
το γκιορτάνι τ'ς δεν αρέζει
το γκιορτάνι τ'ς δεν αρέζει
και το Λευτερούδ' φωνάζει

και το Λευτερούδ' φωνάζει
και το Λευτερούδ' φωνάζει
έλα έλα Λευτερούδι μ'
και το Λευτερούδ' φωνάζει
έλα έλα Λευτερούδι μ'.

Καστιρνή γερόντ'σα γ'ναίκα
με τα γεροντάματά της
κατσακλιά γυρεύ' να κάνει
το γκιορτάνι τ'ς δεν αρέζει
και το Λευτερούδ' φωνάζει
έλα έλα Λευτερούδι μ'.

Τρία καράβια πάνε Σμύρνη και Κορδελιό
δεν είδαν τα ματάκια μου, *βρε τζάνεμ*, σαν τ' Αϊβαλί χωριό.
Ποιος θέλει για να μάθει τι 'ναι τ' Αϊβαλί
εμένα να ρωτήσετε, *βρε τζάνεμ*, εγώ έκανα εκεί.
΄Εχει ασημένιες πόρτες έχει χρυσά κλειδιά
έχει κι όμορφα κορίτσια σαν τα κρύα τα νερά.

Τρία καράβια πάνε Σμύρνη και Κορδελιό
δεν είδαν τα ματάκια μου σαν τ' Αϊβαλί χωριό.
Ποιος θέλει για να μάθει τι 'ναι τ' Αϊβαλί
εμένα να ρωτήσετε εγώ έκανα εκεί.
΄Εχει ασημένιες πόρτες έχει χρυσά κλειδιά
έχει κι όμορφα κορίτσια σαν τα κρύα τα νερά.
Μάνη μ' Λιόνις τον έλουζε Σαββάτο ν όλη μέρα
την Κυριακή την Κυριακίτσα ν το πρωί
την Κυριακίτσα ν το πρωί πηγαίν' να κοινωνήσει
μπροστά πηγαί- μπροστά πηγαίν' η μάνα του
μπροστά πηγαίν' η μάνα του και πίσω ν αδερφή του
στη μέσ' πηγαί- στη μέσ' πηγαίν' ο νιότσακος
στη μέσ' πηγαίν' ο νιότσακος σαν μήλο μαραμένο
σαν μήλο σαν σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο
σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κόκκινο λουλούδι
και σαν τον εί- και σαν τον είδε η εκκλησσά
και σαν τον είδε η εκκλησσά πέφτουν τα κεραμίδια
πέφτουν και τα πέφτουν και τα εικονίσματα
πέφτουν και τα εικονίσματα πέφτουν και πιστομιόνται.
Τι κρίμα έχ' τι κρίμα έχει αυτός ο νιος
τι κρίμα έχει αυτός ο νιος που 'ναι κριματισμένος.
Πέντε παπά- πέντε παπάδες σκότωσε
πέντε παπάδες σκότωσε και δέκα καλογέρους
και οι παπαδιές και οι παπαδιές καλογριές
και οι παπαδιές καλογριές λογαριασμό δεν έχουν

αυτό το κρί- αυτό το κρίμα έχει ο νιος
αυτό το κρίμα έχει ο νιος και είναι κριματισμένος.

Μάνη μ' Λιόνις τον έλουζε Σαββάτο ν όλη μέρα
την Κυριακίτσα ν το πρωί πηγαίν' να κοινωνήσει
μπροστά πηγαίν' η μάνα του και πίσω ν αδερφή του
στη μέσ' πηγαίν' ο νιότσακος σαν μήλο μαραμένο
σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κόκκινο λουλούδι
και σαν τον είδε η εκκλησσά πέφτουν τα κεραμίδια
πέφτουν και τα εικονίσματα πέφτουν και πιστομιόνται.
Τι κρίμα έχει αυτός ο νιος που 'ναι κριματισμένος.
Πέντε παπάδες σκότωσε και δέκα καλογέρους
και οι παπαδιές καλογριές λογαριασμό δεν έχουν
αυτό το κρίμα έχει ο νιος και είναι κριματισμένος.

Μανή μ' τσομπάνης είμαι γω
μανή μ' τα πρόβατα φυλώ
μανή μ' τα πρόβατα φυλώ
τα βόσκησα τα λάλησα
τα βόσκησα τα λάλησα
στον κάμπο τα κατέβασα
στον κάμπο τα κατέβασα
κρύο νερό τα πότισα
κρύο νερό τα πότισα
κρύο νερό και δροσερό
κρύο νερό και δροσερό
όλες αγάπες είναι δω
όλες αγάπες είναι δω
δική μ' αγάπ' δεν είναι δω
δική μ' αγάπ' δεν είναι δω
είναι μακριά στην ξενιτιά
είναι μακριά στην ξενιτιά
την άκουσα πώς λάλησε
την άκουσα πώς λάλησε
σαν περιστέρι σαν πουλί
σαν περιστέρι σαν πουλί
και σαν θρακιώτικο βιολί.

Μανή μ' τσομπάνης είμαι γω
μανή μ' τα πρόβατα φυλώ
τα βόσκησα τα λάλησα
στον κάμπο τα κατέβασα
κρύο νερό τα πότισα
κρύο νερό και δροσερό
όλες αγάπες είναι δω

δική μ’ αγάπ’ δεν είναι δω
είναι μακριά στην ξενιτιά
την άκουσα πώς λάλησε
σαν περιστέρι σαν πουλί
και σαν θρακιώτικο βιολί.

Μαρία μ’ τσος Μαρία μ’ τσος
Μαρία μ’ τσος Μαρία μ’ τσος
Μαρία μ’ τσος μεντεγκιτί
Μαρία μ’ τσος μεντεγκιτί
με δυο μπακούρες πάαινε
με δυο μπακούρες πάαινε
όσου να πάει όσου να έρθ’
όσου να πάει όσου να έρθ’
τη σταύρωσ’ ένας ορφανός
τη σταύρωσ’ ένας ορφανός
κρύο νερό τη γύριψε
κρύο νερό τη γύριψε
Μαρία μ’ δεν τον έδωσε
Μαρία μ’ δεν τον έδωσε
απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
πάν’ τ’ άλογο την έριξε
πάν’ τ’ άλογο την έριξε
στο Σουρτζελούκ ξημέρωσε
στο Σουρτζελούκ ξημέρωσε.
Τζάνουμ αγά κουζούμ αγά
τζάνουμ αγά κουζούμ αγά
δώσ’ μου τα μαντιλίσα μου
δώσ’ μου τα μαντιλίσα μου
για μάνα μου με καρτερεί
για μάνα μου με καρτερεί
να την πάω κρύο νερό
να την πάω κρύο νερό
για να ποτίζ’ βασιλικό
για να ποτίζ’ βασιλικό
για να φυτρώσ’ για να νταλώσ’.

Μαρία μ’ τσος μεντεγκιτί
με δυο μπακίρες πάαινε
όσο να πάει όσο να έρθ’
τη σταύρωσ’ ένας ορφανός
κρύο νερό τη γύριψε
Μαρία μ’ δεν τον έδωσε
απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
πάν’ τ’ άλογο την έριξε
στο Σουρτζελούκ ξημέρωσε.
Τζάνουμ αγά κουζούμ αγά

δώσ' μου τα μαντιλίτσα μου
για μάνα μου με καρτερεί
να την πάω κρύο νερό
για να ποτίζ' βασιλικό
για να φυτρώσ' για να νταλώσ'.
Όλον, *καλέ*, όλον τον κόσμο γύρισα
όλον τον κόσμο γύρισα να βρω καλή γυναίκα
τη βρή-, *καλέ*, τη βρήκα που καθότανε
τη βρήκα που καθότανε επάνω στην καρέκλα.
Κόρη μ' ελέ- κόρη μ' ελεύθερη είσαι συ
κόρη μ' ελεύθερη είσαι συ ή αρραβωνιασμένη.
Ν αρ'βω-, *καλέ*, ν αρ'βωνιασμένη είμαι και γω
ν αρ'βωνιασμένη είμαι και γω που έχω τρία χρόνια.
Παρά-, *καλέ*, παράτησε αυτόν τον νιο
παράτησε αυτόν τον νιο και πάρε με εμένα.
Και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της τη λόγιασε
και η μάνα της τη λόγιασε 'πό πίσω από την πόρτα.
Το βράδ-, *καλέ*, το βράδ' θα 'ρθουν τ' αδέρφια σου
το βράδ' θα 'ρθουν τ' αδέρφια σου και θα τα μαρτυρήσω.
Ο πρώ-, *καλέ*, ο πρώτος πάει τη μάλωσε
ο πρώτος πάει τη μάλωσε ο δεύτερος την δέρνει
κι ο τρί-, *καλέ*, κι ο τρίτος ο μικρότερος
κι ο τρίτος ο μικρότερος την παίρνει το κεφάλι.

Όλον τον κόσμο γύρισα να βρω καλή γυναίκα
τη βρήκα που καθότανε επάνω στην καρέκλα.
Κόρη μ' ελεύθερη είσαι συ ή αρραβωνιασμένη.
Ν αρ'βωνιασμένη είμαι και γω που έχω τρία χρόνια.
Παράτησε αυτόν τον νιο και πάρε με εμένα.
Και η μάνα της τη λόγιασε 'πό πίσω από την πόρτα.
Το βράδ' θα 'ρθουν τ' αδέρφια σου και θα τα μαρτυρήσω.
Ο πρώτος πάει τη μάλωσε ο δεύτερος την δέρνει
κι ο τρίτος ο μικρότερος την παίρνει το κεφάλι.

Μέρα νύχτα ο κοσμάκος
μέρα νύχτα στα χωράφια
μέρα νύχτα μες στη λάσπη
έβγαζανε τα παντζάρια
εφτά τραχτέρια, *καλή μου μάνα*
εφτά τραχτέρια την τραβούσαν
άδεια ήταν, *καλή μου μάνα*
άδεια ήταν η πλατφόρμα
άδεια ήταν η πλατφόρμα
δεν μπορούσαν να τη βγάλουν
μη μου κλαις καλή μου μάνα

εγώ που φεύγω στη Γερμανία
έχω βαρεθεί την έρμη τη φτώχεια
γι' αυτό φεύγω στη Γερμανία
εγώ θα πάω στη Γερμανία
ν' αποχτήσω πολλές παράδες
ν' αποχτήσω πολλές παράδες
να γυρίσω να χορτάσω
να γυρίσω να χορτάσω
και τρακτέρι ν' αγοράσω
ένα τραχτέρι, *καλή μου μάνα*
ένα τρακτέρι κατοστάρι
θ' αγοράσω, *καλή μου μάνα*
θ' αγοράσω και σωλήνες
θ' αγοράσω και σωλήνες
να ποτίσω τα παντζάρια.

Μέρα νύχτα ο κοσμάκος
μέρα νύχτα στα χωράφια
μέρα νύχτα μες στη λάσπη
έβγαζανε τα παντζάρια
εφτά τραχτέρια την τραβούσαν
άδεια ήταν η πλατφόρμα
δεν μπορούσαν να τη βγάλουν
μη μου κλαις καλή μου μάνα
εγώ που φεύγω στη Γερμανία
έχω βαρεθεί την έρμη τη φτώχεια
γι' αυτό φεύγω στη Γερμανία
εγώ θα πάω στη Γερμανία
ν' αποχτήσω πολλές παράδες
να γυρίσω να χορτάσω
να γυρίσω να χορτάσω
και τρακτέρι ν' αγοράσω
ένα τρακτέρι κατοστάρι
θ' αγοράσω και σωλήνες
να ποτίσω τα παντζάρια.
Ξένος ήμουν κι ήρθα τώρα από μέρος μακρινό
και κανί' δικό δεν έχω που να μείνω μια βραδιά
κι έμεινα στις αγουλιάνις μες στα έρημα βουνά
κάνω τα πουλιά γειτόνους και τ' αηδόνια συντροφιά
και το πετροχελιδόνι μια μικρή παρηγοριά.
Τι τα φυλάς τα νιάτα σ', *καλέ*, στο Χάρο θα τα δώσεις
στο Χάρο θα τα δώσεις, *καλέ*, και θα το μετανιώσεις.

Ξένος ήμουν κι ήρθα τώρα από μέρος μακρινό
και κανί' δικό δεν έχω που να μείνω μια βραδιά

κι έμεινα στης αγουλιάνις μες στα έρημα βουνά
κάνω τα πουλιά γειτόνους και τ' αηδόνια συντροφιά
και το πετροχελιδόνι μια μικρή παρηγοριά.
Τι τα φυλάς τα νιάτα σ' στο Χάρο θα τα δώσεις
στο Χάρο θα τα δώσεις -και θα το μετανιώσεις.

Πέντε χατζήδες κίνησαν
πέντε χατζήδες κίνησαν
στο χατζηλίκ' να πάνε, για
στο χατζηλίκ' να πάνε, για
κι ένας χατζής κι αρρωσταίν'
πέφτει ένας χατζής κι αρρωσταίν'.
Χατζή σήκω να φάμε, για
χατζή μ' σήκω να πιούμε, για.
Χατζήδες φάτε και πιείτε
χατζήδες φάτε και πιείτε
και γλυκοτραγουδήσατε
και γλυκοτραγουδήσατε
κι αν πάτε στη μανούλα μου
κι αν πάτε στη μανούλα μου
στη γλυκιά πατρίδα μου
και στη γλυκιά πατρίδα μου
μην πείτε πως σκοτώθηκα
μην πείτε πως σκοτώθηκα.

Πέντε χατζήδες κίνησαν
στο χατζηλίκ' να πάνε, για
πέφτει ένας χατζής κι αρρωσταίν'.
Χατζή σήκω να φάμε
χατζή μ' σήκω να πιούμε, για.
Χατζήδες φάτε και πιείτε
και γλυκοτραγουδήσατε
κι αν πάτε στη μανούλα μου
και στη γλυκιά πατρίδα μου
μην πείτε πως σκοτώθηκα.

Ο Γιάννης και το Μαρουλιώ
τα δυο τ' αγαπημένα, για
τρία χρόνια αγαπιόντανε
και κανένας δεν τους ξέρει
ο Γιάννης εγελάστηκε
στη μάνα του το λέει, για.
Μάνα τη Μάρω αγαπώ
γυναίκα να την πάρω, για.
Φίδια να φαν τη γλώσσα σου
οχιά τα σωθικά σου, για

η Μάρω είν' αξαδέλφη σου
η πρώτη αξαδέλφη σου.
Η Μάρω 'ραβωνιάζεται
κι ο Γιάννης αρρωσταίνει, για
τη Μάρω παν στην εκκλησιά
τη Μάρω παν στην εκκλησιά
το Γιάννη παν στα μνήματα
το Γιάνν' τον παν στα μνήματα
ο γάμος και το λείψανο
στο δρόμο ανταμώσανε
η Μάρω ερωτάει, για,
τίνος είναι το λείψανο.
Είναι του Γιάνν' του Μπαλκανιώτ'
είναι του Γιάνν' του Μπαλκανιώτ'.

Ο Γιάννης και το Μαρουλιώ
τα δυο τ' αγαπημένα, για
τρία χρόνια αγαπιόντανε
και κανένας δεν τους ξέρει
ο Γιάννης εγελάστηκε
στη μάνα του το λέει, για.
Μάνα τη Μάρω αγαπώ
γυναίκα να την πάρω, για.
Φίδια να φαν τη γλώσσα σου
οχιά τα σωθικά σου, για
η Μάρω είν' αξαδέλφη σου
η πρώτη αξαδέλφη σου.
Η Μάρω 'ραβωνιάζεται
κι ο Γιάννης αρρωσταίνει, για
τη Μάρω παν στην εκκλησιά
το Γιάννη παν στα μνήματα
ο γάμος και το λείψανο
στο δρόμο ανταμώσανε
η Μάρω ερωτάει, για,
τίνος είναι το λείψανο.
Είναι του Γιάνν' του Μπαλκανιώτ'.

Μαύρο χελιδόνι από την Αραπιά
κι άσπρο περιστέρι από τον τόπο μου
να γράψω μια γραφίτσα
μια λιανή γραφίτσα
μια λιανή γραφίτσα
στη μάνα μ' και στ' αδέρφια μ'
στη μάνα μ' και στ' αδέρφια μ'
στην πρώτη μ' την αγάπη
στην πρώτη μ' την αγάπη

να μη με περιμένει
να μη με περιμένει
εγώ εδώ αρραβωνιάστ'κα
εγώ εδώ αρραβωνιάστ'κα
εδώ θα παντρευτώ
για μια φραγκοπούλα
τ'ς μαΐστρος τ' θυγατέρα
τ'ς μαΐστρος θυγατέρα
που μαγεύ' τον ήλιο
που μαγεύ' τον ήλιο
τον ήλιο το φεγγάρι
τον ήλιο το φεγγάρι
εμάγεψε κι εμένα
εμάγεψε κι εμένα
και δεν μπορώ να έρθω
σαν πω για να έρθω
χιόνια και βροχάδες
σαν πω να γυρίσω
ήλιος καλοκαίρι.

Μαύρο χελιδόνι από την Αραπιά
κι άσπρο περιστέρι από τον τόπο μου
να γράψω μια γραφίτσα
μια λιανή γραφίτσα
στη μάνα μ' και στ' αδέρφια μ'
στην πρώτη μ' την αγάπη
να μη με περιμένει
εγώ εδώ αρραβωνιάστ'κα
εδώ θα παντρευτώ
για μια φραγκοπούλα
τ'ς μαΐστρος τ' θυγατέρα
που μαγεύ' τον ήλιο
τον ήλιο το φεγγάρι
εμάγεψε κι εμένα
και δεν μπορώ να έρθω
σαν πω για να έρθω
χιόνια και βροχάδες
σαν πω να γυρίσω
ήλιος καλοκαίρι.

Γλυκοχαράζουν τα βουνά
γλυκοχαράζουν τα βουνά κι Αυγερινός τραβιέται, *για*
κι Αυγερινός τραβιέται, *για*
παν τα πουλάκια στη βοσκή
παν τα πουλάκια στη βοσκή και λυγερή στη βρύση, *για*
και λυγερή στη βρύση, *για*
πάγω εγώ κι ο μαύρος μου

πάγω εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου, *για*
και τα λαγωνικά μου, *για*
βρίσκω την κόρη που 'πλενε
βρίσκω την κόρη που 'πλενε σε μαρμαρένια λεκάνη
σε μαρμαρένια λεκάνη
της χαιρετώ δε χαιρετά
της χαιρετώ δε χαιρετά της κρένω δεν μου κρένει, *για*
της κρένω δεν μου κρένει, *για*
σαράντα σίκλους έβγαλε
σαράντα σίκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα, *για*
στα μάτια δεν την είδα, *για*
και πάνω στις σαρανταδυό
και πάνω στις σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη, *για*
τη βλέπω δακρυσμένη, *για*.
Γιατί δακρύζεις λυγερή μ'
γιατί δακρύζεις λυγερή μ'
μήνα πεινάς μήνα διψάς
μήνα πεινάς μήνα διψάς μηδ' έχεις κακιά μάνα, *για*
μηδ' έχεις κακιά μάνα, *για*.
Μηδέ πεινώ μηδέ διψώ μηδ' έχω κακιά μάνα, *για*
τον άνδρα μ' έχω στα ξένα που λείπει δέκα χρόνια, *για*
κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θε να γινώ
να πάγω σ' έρημο βουνό
θα πάγω σ' έρημο βουνό να στήσω μοναστήρι, *για*
να στήσω μοναστήρι, *για*.
Κόρη μ' εγώ είμαι ο άνδρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου, *για*.
Αν είσαι συ ο άνδρας μου αν είσαι κι ο καλός μου, *για*
δείξε σημάδια του σπιτιού
δείξε σημάδια του σπιτιού
δείξε σημάδια της αυλής
δείξε σημάδια της αυλής.
΄Εχεις μηλιά στην πόρτα σου
έχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου, *για*
και κλήμα στην αυλή σου, *για*.

Γλυκοχαράζουν τα βουνά κι Αυγερινός τραβιέται
παν τα πουλάκια στη βοσκή και λυγερή στη βρύση
πάγω εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου
βρίσκω την κόρη που 'πλενε σε μαρμαρένια λεκάνη
της χαιρετώ δε χαιρετά της κρένω δεν μου κρένει
σαράντα σίκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα
και πάνω στις σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη
Γιατί δακρύζεις λυγερή μ'

μήνα πεινάς μήνα διψάς μηδ' έχεις κακιά μάνα.
Μηδέ πεινώ μηδέ διψώ μηδ' έχω κακιά μάνα
τον άνδρα μ' έχω στα ξένα που λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θε να γινώ
θα πάγω σ' έρημο βουνό να στήσω μοναστήρι.
Κόρη μ' εγώ είμαι ο άνδρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου.
Αν είσαι συ ο άνδρας μου αν είσαι κι ο καλός μου
δείξε σημάδια του σπιτιού
δείξε σημάδια της αυλής
΄Εχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου.

Βγήκανε ρούσες στο χορό, *μαρή*
βγήκανε ρούσες στο χορό
βγήκε κι εκείνη π' αγαπώ, *μαρή*
βγήκε κι εκείνη π' αγαπώ
πήγε και πιάστ'κε 'π' άλλονα, *μαρή*
πήγε και πιάστ'κε 'π' άλλονα.
Ξεπιάσ' 'πό κει κι έλα από δω, *μαρή*
ξεπιάσ' 'πό κει κι έλα από δω.
Δεν έρχομαι δεν έρχομαι, *μαρή*
δεν έρχομαι δεν έρχομαι
είμαι μικρή κι ανδρέπομαι, *μαρή*
είμαι μικρή κι ανδρέπομαι.
΄Ελα έλα μικρούλα μου, *μαρή*
έλα έλα μικρούλα μου
ν' ανοίξεις την καρδούλα μου, *μαρή*
ν' ανοίξεις την καρδούλα μου.

Βγήκανε ρούσες στο χορό
βγήκε κι εκείνη π' αγαπώ
πήγε και πιάστ'κε 'π' άλλονα.
Ξεπιάσ' 'πό κει κι έλα από δω.
Δεν έρχομαι δεν έρχομαι
είμαι μικρή κι ανδρέπομαι.
΄Ελα έλα μικρούλα μου
ν' ανοίξεις την καρδούλα μου.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και δυχατέρα
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και δυχατέρα.
Το κυπαρίσσι μάνα μου που είχες στην αυλή σου
τώρα το πήρανε αλλού και μένεις μοναχή σου
τώρα το πήρανε αλλού και μένεις μοναχή σου.
Να το 'ξερε η μάνα σου που γίνεται χαρά σου
τα μάρμαρα θα έσχιζε να 'ρθει στα στέφανά σου

τα μάρμαρα θα έσχιζε να ’ρθει στα στέφανά σου.
Νύφη μου το φουστάνι σου αγγέλοι το ’χουν ράψει
και στη δεξιά σου την πλευρά το ταίρι σ’ έχουν γράψει
και στη δεξιά σου την πλευρά το ταίρι σ’ έχουν γράψει.
Χαρά στα μάτια του γαμπρού που διάλεξαν τη νύφη.
΄Ενα τραγούδι θα σας πω επάνω στο κεράσι
τ’ αντρόγυνο που γίνεται να ζήσει να γεράσει.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και δυχατέρα.
Το κυπαρίσσι μάνα μου που είχες στην αυλή σου
τώρα το πήρανε αλλού και μένεις μοναχή σου.
Να το ’ξερε η μάνα σου που γίνεται χαρά σου
τα μάρμαρα θα έσχιζε να ’ρθει στα στέφανά σου.
Νύφη μου το φουστάνι σου αγγέλοι το ’χουν ράψει
και στη δεξιά σου την πλευρά το ταίρι σ’ έχουν γράψει.
Χαρά στα μάτια του γαμπρού που διάλεξαν τη νύφη.
΄Ενα τραγούδι θα σας πω επάνω στο κεράσι
τ’ αντρόγυνο που γίνεται να ζήσει να γεράσει.

Μπιρμπέρη μ’ τα ξοράφια σου καλά να τ’ ακονίσεις
να μη ματώσεις το γαμπρό και μας τόνε πονέσεις
να μη ματώσεις το γαμπρό και μας τόνε πονέσεις.

Μπιρμπέρη μ’ τα ξοράφια σου καλά να τ’ ακονίσεις
να μη ματώσεις το γαμπρό και μας τόνε πονέσεις.

΄Ελα ύπνε πάρε το
κι όπου θέλεις πάνε το
έλα ύπνε πάρε το
να το πας στ’ αμπελάκι.
Μια κό-, *καλέ*, μια κόρη ρόδα μάζευε
μια κόρη ρόδα μάζευε σ’ ωραίο περιβόλι
σ’ ωραίο περιβόλι
και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της την έβλεπε
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι
από το παραθύρι
του ρή-, *καλέ*, του ρήγα ο γιος επέρασε
το ρήγα ο γιος επέρασε δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρό-, *καλέ*, δυο ρόδα τής εζήτησε
δυό ρόδα τής εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και τέσσερα τον δίνει

και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της την έβλεπε
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι
από το παραθύρι.
΄Εννοια, *καλέ*, έννοια σου κόρη μ' έννοια σου
έννοια σου κόρη μου έννοια σου και θα το μαρτυρήσω
και θα το μαρτυρήσω.
Το βράδ', *καλέ*, το βράδυ ήρθαν τ' αδέρφια της
το βράδυ ήρθαν τ' αδέρφια της κι αρχίζει να το λέει
κι αρχίζει να το λέει.
Μιαν α-, *καλέ*, μιαν αδερφούλα έχετε
μιαν αδερφούλα έχετε στον κόσμο ξακουσμένη
στον κόσμο ξακουσμένη.
Και ποιος, *καλέ*, και ποιος μας την επαίνεψε
και ποιος μας την επαίνεψε εμάς την αδελφή μας
εμάς την αδελφή μας.
Του ρή-, *καλέ*, του ρήγα ο γιος επέρασε
του ρήγα ο γιος επέρασε δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρό-, *καλέ*, δυο ρόδα τής εζήτησε
δυο ρόδα τής εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και τέσσερα τον δίνει.
Κι ένας, *καλέ*, ένας την πιάνει απ' τα μαλλιά
ένας την πιάνει απ' τα μαλλιά και ο άλλος απ' το χέρι
και ο άλλος απ' το χέρι
ο τρί-, *καλέ*, κι ο τρίτος ο μικρότερος
κι ο τρίτος ο μικρότερος της μπήγει το μαχαίρι
της μπήγει το μαχαίρι.
Και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της την ερωτά
και η μάνα της την ερωτά ποια ρούχα να της βάλει
ποια ρούχα να της βάλει.
Αν θέ-, *καλέ*, αν θέλεις κόρη μ' τα χρυσά
αν θέλεις κόρη μ' τα χρυσά αν θες τα βιλοδένια
κι αν θες τα βιλοδένια.
Δεν θέ-, *καλέ*, δεν θέλω μάνα μ' τα χρυσά
δε θέλω μάνα μ' τα χρυσά ουδέ τα βιλοδένια
ουδέ τα βιλοδένια
μόν' θέ-, *καλέ*, μόν' θέλω να με θάψατε
μόν' θέλω να με θάψατε μ' αυτά τα ματωμένα
μ' αυτά τα ματωμένα
για να, *καλέ*, για να θαυμάζ' η γειτονιά
για να θαυμάσ' η γειτονιά και όλη μας η χώρα
και όλη μας η χώρα.

Μια κόρη ρόδα μάζευε σ' ωραίο περιβόλι
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι
το ρήγα ο γιος επέρασε δυο ρόδα τής ζητάει

δυο ρόδα τής εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι.
΄Εννοια σου κόρη μου έννοια σου και θα το μαρτυρήσω.
Το βράδυ ήρθαν τ' αδέρφια της κι αρχίζει να το λέει.
Μιαν αδερφούλα έχετε στον κόσμο ξακουσμένη.
Και ποιος μας την επαίνεψε εμάς την αδελφή μας.
Του ρήγα ο γιος επέρασε δυο ρόδα της ζητάει
δυο ρόδα τής εζήτησε και τέσσερα τον δίνει.
Κι ένας την πιάνει απ' τα μαλλιά και ο άλλος απ' το χέρι
κι ο τρίτος ο μικρότερος της μπήγει το μαχαίρι.
Και η μάνα της την ερωτά ποια ρούχα να της βάλει.
Αν θέλεις κόρη μ' τα χρυσά αν θες τα βιλοδένια
Δεν θέλω μάνα μ' τα χρυσά ουδέ τα βιλοδένια
μόν' θέλω να με θάψατε μ' αυτά τα ματωμένα
για να θαυμάσ' η γειτονιά και όλη μας η χώρα.
Αχ μανούλα μου γλυκιά γιατί, *μανούλα μ'*, μας άφησες
τώρα ποιον θα έχω να πω τον πόνο μου
γιατί μανούλα μ' σε είχα και σε πάρα είχα
για να σου πω τον πόνο μου.
Στέργιο μ' Στέργιο μ' γιατί μ' άφησες
που θα πάω γω με τρία παιδιά.
Ξύπνα περιστερούλα μου ήρθα στο μαχαλά σου
ο μαχαλάς σου ξύπνησε κι εσύ βαριοκοιμάσαι.
Βαριοκοιμάμαι αφέντη μου και βαριοαναστενάζω.
Σήκω σήκω συ ν αφέντη μ'
κι αν κοιμάσαι σήκω κάτσε
κι αν κοιμάσαι σήκω κάτσε
για πορχόνται τα παλικάρια
για πορχόνται τα παλικάρια
να σας πούνε το τραγούδι.

Σήκω σήκω συ ν αφέντη μ'
κι αν κοιμάσαι σήκω κάτσε
για πορχόνται τα παλικάρια
να σας πούνε το τραγούδι.

Χριστούγεννα Χριστούγεννα πρώτη γιορτή του χρόνου
εβγάτε δέτε μάθετε πως ο Χριστός γεννιέται
γεννιέται κι αναθρέφεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλι τρώνε οι άρχοντες το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοβότανο να λούζονται οι κυράδες.
Κυρά καλή κυρά χρυσή κυρά μ' ευτυχισμένη
κυρά μου τον υγιόκα σου και τον πρώτον τον γιο σου
τον έλουζες τον χτένιζες και στο σχολειό τον στέλνεις
για να μαθαίνει γράμματα να πει την αλφαβήτα
και στο ραβδί ακούμπησε να πει την αλφαβήτα

και το ραβδί ήταν ξερό και βλάστησε κλωνάρι
και πάνω στο κλωνάρι του πέρδικες ελαλούσαν
δεν ήταν μόνο πέρδικες ήταν και περιστέρια.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει.

Αμήν και του χρόνου.
Χριστός δω μέσα
Χριστός δω μέσα
και Παναγιά μας
και Παναγιά μας
και Παναγιά μας
η Θεοτόκο
και Παναγιά μας
η Θεοτόκο.

Χριστός δω μέσα
και Παναγιά μας
και Παναγιά μας
η Θεοτόκο.

Χθες ήταν τα Φώτα και φωτισμός
σήμερα Άγιος Γιάννης και Πρόδρομος
σήμερα Άγιος Γιάννης και Πρόδρομος
κάτω στον Ορδάνη στον ποταμό
κάτω στον Ορδάνη στον ποταμό
ν έρχεταν κυρά μας η Παναγιά
ν έρχεταν κυρά μας η Παναγιά
σπάργανα βαστάει κιριά ν γκρατεί
σπάργανα βαστάει κιριά ν γκρατεί
και τα θυμιατήρια στα δάκτυλα
και τα θυμιατήρια στα δάκτυλα
και τον Άγιο Γιάννη παρακαλεί.
Άγιο Γιάννη αφέντη μ' και Πρόδρομε.
Δύνομαι ν γκαι θέλω και μπροθέλω
δύνομαι ν γκαι θέλω και μπροθέλω
δύνοσαι βαφτίζω Θεόν μπαιδί.

Χθες ήταν τα Φώτα και φωτισμός
σήμερα Άγιος Γιάννης και Πρόδρομος
κάτω στον Ορδάνη στον ποταμό
ν έρχεταν κυρά μας η Παναγιά
σπάργανα βαστάει κιριά ν γκρατεί
και τα θυμιατήρια στα δάκτυλα

και τον Άγιο Γιάννη παρακαλεί.
Άγιο Γιάννη αφέντη μ' και Πρόδρομε.
Δύνομαι ν γκαι θέλω και μπροθέλω
δύνοσαι βαφτίζω Θεόν μπαιδί.

Ξύπνα περιστερούλα μου ήρθα στο μαχαλά σου
ο μαχαλάς σου ξύπνησε κι εσύ βαριοκοιμάσαι.
Βαριοκοιμάμαι αφέντη μου και βαριοαναστενάζω.
Χριστούγεννα Χριστούγεννα 'πόψε Χριστός γεν'έται
γεν'έται κι αναθρέφεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλι τρώνε οι άρχοντες το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοβότανο να λούζονται οι κυράδες.
Κυρά μ' καλή κυρά χρυσή κυρά μ' ευτυχισμένη
κυρά μου τον υγιόκα σου και τον πρώτον το γιο σου
τον έλουζες τον χτένιζες και στο σχολειό τον στέλνεις
για να μαθαίνει γράμματα να πει την αλφαβήτα
και στο ραβδί ακούμπησε να πει την αλφαβήτα
και το ραβδί ήταν ξερό και βλάστησε κλωνάρι
επάνω στο κλωνάρι του πέρδικες ελαλούσαν
δεν ήταν μόνο πέρδικες ήταν και περιστέρια.

Χριστός δω μέσα
Χριστός δω μέσα
και Παναγιά μας
και Παναγιά μας
και Παναγιά μας
η Θεοτόκο
και Παναγιά μας
η Θεοτόκο.

Χριστός δω μέσα
και Παναγιά μας
και Παναγιά μας
η Θεοτόκο.

Χριστούγεννα Χριστούγεννα πρώτη γιορτή του χρόνου
εβγάτε δέτε μάθετε πως ο Χριστός γεννιέται
γεννιέται κι αναθρέφεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλι τρώνε οι άρχοντες το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοβότανο να λούζονται οι κυράδες.
Κυρά καλή κυρά χρυσή κυρά μ' ευτυχισμένη
κυρά μου τον υγιόκα σου και τον πρώτον τον γιο σου
τον έλουζες τον χτένιζες και στο σχολειό τον στέλνεις
για να μαθαίνει γράμματα να πει την αλφαβήτα
και στο ραβδί ακούμπησε να πει την αλφαβήτα
και το ραβδί ήταν ξερό και βλάστησε κλωνάρι

και πάνω στο κλωνάρι του πέρδικες ελαλούσαν
δεν ήταν μόνο πέρδικες ήταν και περιστέρια.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει.

Αμήν και του χρόνου.
Χθες ήταν τα Φώτα και φωτισμός
σήμερα Άγιος Γιάννης και Πρόδρομος
σήμερα Άγιος Γιάννης και Πρόδρομος
κάτω στον Ορδάνη στον ποταμό
κάτω στον Ορδάνη στον ποταμό
ν έρχεταν κυρά μας η Παναγιά
ν έρχεταν κυρά μας η Παναγιά
σπάργανα βαστάει κιριά ν γκρατεί
σπάργανα βαστάει κιριά ν γκρατεί
και τα θυμιατήρια στα δάκτυλα
και τα θυμιατήρια στα δάκτυλα
και τον Άγιο Γιάννη παρακαλεί.
Άγιο Γιάννη αφέντη μ' και Πρόδρομε.
Δύνομαι ν γκαι θέλω και μπροθέλω
δύνομαι ν γκαι θέλω και μπροθέλω
δύνοσαι βαφτίζω Θεόν μπαιδί.

Χθες ήταν τα Φώτα και φωτισμός
σήμερα Άγιος Γιάννης και Πρόδρομος
κάτω στον Ορδάνη στον ποταμό
ν έρχεταν κυρά μας η Παναγιά
σπάργανα βαστάει κιριά ν γκρατεί
και τα θυμιατήρια στα δάκτυλα
και τον Άγιο Γιάννη παρακαλεί.
Άγιο Γιάννη αφέντη μ' και Πρόδρομε.
Δύνομαι ν γκαι θέλω και μπροθέλω
δύνοσαι βαφτίζω Θεόν μπαιδί.

Της Ελλάδας τα παλ'κάρια φ'λάνε την ακρογιαλιά
πότ' θα γένει μια ειρήνη να 'ρθουνε σαν τα πουλιά
πότ' θα έρθει μια ειρήνη να 'ρθουνε σαν τα πουλιά.
Πατρίδα μην πικραίνεσαι πάλι θα έρτου πίσου
'που κάτου 'πό τη σκέπη σου παντοτινά θα ζήσου.
Μπουμπά μ' κι αν πας στην Άγκυρα κάνι τον τρόπο σ' κι έλα
που μ' άφησες πολύ μικρό και θα με βρεις κοπέλα
που μ' άφησες πολύ μικρό και θα με βρεις κοπέλα.
Στον Άνγκαρα κοιμόμανε κι είδα στο όνειρό μου
θαρρούσα τ' απαιδάκι μου το είχα στο πλευρό μου
κι αν ξύπνησα κι αγρύπνησα και δεν τα 'χα κοντά μου
τρία μαντίλια μούσκεψα από τα δάκρυά μου

τρία μαντίλια μούσκεψα από τα δάκρυά μου.

Της Ελλάδας τα παλ'κάρια φ'λάνε την ακρογιαλιά
πότ' θα έρθει μια ειρήνη να 'ρθουνε σαν τα πουλιά.
Πατρίδα μην πικραίνεσαι πάλι θα έρτου πίσου
'πού κάτου 'πό τη σκέπη σου παντοτινά θα ζήσου.
Μπουμπά μ' κι αν πας στην Άγκυρα κάνι τον τρόπο σ' κι έλα
που μ' άφησες πολύ μικρό και θα με βρεις κοπέλα.
Στον Άνγκαρα κοιμόμανε κι είδα στο όνειρό μου
θαρρούσα τ' απαιδάκι μου το είχα στο πλευρό μου.
Κι αν ξύπνησα κι αγρύπνησα και δεν τα 'χα κοντά μου
τρία μαντίλια μούσκεψα από τα δάκρυά μου.

΄Ενα Σαββάτο βράδυ μια Κυριακή πρωί
είδα μια 'βριοπούλα, *καλέ μαμά μου*, στη βρύση λούζ'ντανε
είδα μια 'βριοπούλα στη βρύση λούζ'ντανε
με φιλντισένιο χτένι, *μαρή μαμά μου*, τερεί χτενίζ'ντανε
΄Ελα, μαρ' 'βριοπούλα να γίνεις χριστιανή
να λούζεσαι Σαββάτο, *μαρ' βριοπούλα*, ν' αλλάζεις Κυριακή
να λούζεσαι Σαββάτο ν' αλλάζεις Κυριακή
και να μεταλαβαίνεις, *μαρή μαμά μου*, Χριστού και τη Λαμπρή.
Μάνα μ' Γιώργους με λέει να γίνω χριστιανή
να λούζουμαι Σαββάτο, *μαρή κόρη μου*, ν' αλλάζω Κυριακή
να λούζουμαι Σαββάτο ν' αλλάζω Κυριακή
και να μεταλαβαίνω, *μαρή μαμά μου*, Χριστού και τη Λαμπρή.
Κάλλια, *μωρή κόρη μου*, να σ' έθαφτα μικρή
παρέ το λόγο που 'πες, *μαρή κόρη μου*, να γίνεις χριστιανή.

΄Ενα Σαββάτο βράδυ μια Κυριακή πρωί
είδα μια 'βριοπούλα στη βρύση λούζ'ντανε
με φιλντισένιο χτένι τερεί χτενίζ'ντανε.
΄Ελα μαρ' 'βριοπούλα να γίνεις χριστιανή
να λούζεσαι Σαββάτο ν' αλλάζεις Κυριακή
και να μεταλαβαίνεις Χριστού και τη Λαμπρή.
Μάνα μ' Γιώργους με λέει να γίνω χριστιανή
να λούζουμαι Σαββάτο ν' αλλάζω Κυριακή
και να μεταλαβαίνω Χριστού και τη Λαμπρή.
Κάλλια μαρή κόρη μου να σ' έθαφτα μικρή
παρέ το λόγο που 'πες να γίνεις χριστιανή.
Ποιος πληγωμένους έγιανι να 'χα κι γω ελπίδα
να 'χα κι γω ελπίδα
απού την είχα την πληγή μες στης καρδιάς τα φύλλα
μες στης καρδιάς τα φύλλα.

Τούτος ι λογισμός μου πια και της καρδιάς μου λάβρα
και της καρδιάς μου λάβρα
να πα να βρου τον μπουγιατζή να βουτηφτού στα μαύρα
να βουτηφτού στα μαύρα.
Και μπουγιατζής μι ρώτησι, γιατί κόρη μ' στα μαύρα
γιατί κόρη μ' στα μαύρα.
΄Εχασα γω τον άντρα μου κι έχ' η καρδιά μου λάβρα
κι έχ' η καρδιά μου λάβρα.
Το νιον τουν κλαιν τα νιάτα του το γέρο τα πιδιά του
το γέρο τα πιδιά του
και τον καλόν τον άνθρωπο τον κλαίει όλ' γειτονιά του
τον κλαίει όλ' γειτονιά του.
Ελάτι φίλοι και δικοί να δείτε τον καημό μου
να διείτε τον καημό του
ένα φίδι πολύ τρανό τυλίχτ'κε στο λιμό μου
τυλίχτ'κε στο λιμό του.
Τέσσιρες κόχις του σπιτιού έχιτι καληνύχτα
έχιτι καληνύχτα
για πέστε τα παιδάκια μου δεν έχει άλλη νύχτα
δεν έχει άλλη νύχτα.
Πάρι γιατρέ τα γιατρικά σ' κι πάνε στη δουλειά σου
κι πάνε στη δουλειά σου
τον πόνο πόχ' καρδούλα μου δεν γράφτουν τα χαρτιά σου
δεν γράφτουν τα χαρτιά σου.
Τον αρφανόν τουν άνθρωπου πολύ τόνε λυπάμαι
πολύ τόνε λυπάμαι
γιατί του έπαθα κι γω κι ακόμα το θυμάμαι
κι ακόμα το θυμάμαι.
Τι να την κάνω τη ζωή και τα πολλά τα χρόνια
και τα πολλά τα χρόνια
δεν του 'ξερα θάλα περνάου πίκρες και καταφρόνια
πίκρες και καταφρόνια.

Ποιος πληγωμένους έγιανι να 'χα κι γω ελπίδα
απού την είχα την πληγή μες στης καρδιάς τα φύλλα.
Τούτος ι λογισμός μου πια και της καρδιάς μου λάβρα
να πα να βρου τον μπουγιατζή να βουτηφτού στα μαύρα.
Και μπουγιατζής μι ρώτησι, γιατί κόρη μ' στα μαύρα.
΄Εχασα γω τον άντρα μου κι έχ' η καρδιά μου λάβρα.
Το νιον τουν κλαιν τα νιάτα του το γέρο τα πιδιά του
και τον καλόν τον άνθρωπο τον κλαίει όλ' γειτονιά του.
Ελάτι φίλοι και δικοί να δείτε τον καημό μου
ένα φίδι πολύ τρανό τυλίχτ'κε στο λιμό μου.
Τέσσιρες κόχις του σπιτιού έχιτι καληνύχτα
για πέστε τα παιδάκια μου δεν έχει άλλη νύχτα.
Πάρι γιατρέ τα γιατρικά σ' κι πάνε στη δουλειά σου

τον πόνο πόχ' καρδούλα μου δεν γράφτουν τα χαρτιά σου.
Τον αρφανόν τουν άνθρωπου πολύ τόνε λυπάμαι
γιατί του έπαθα κι γω κι ακόμα το θυμάμαι.
Τι να την κάνω τη ζωή και τα πολλά τα χρόνια
δεν του 'ξερα θάλα περνάου πίκρες και καταφρόνια.

Εδώ μέσα στη χώρα μας ένα βαθύ πηγάδι
σταλιά νιρό δεν έδωσε αθρώπου για να φάει
και ρίξαν τα μπινιέλια τσου σε μια βασιλοπούλα
κείνη την είχ' η μάνα της μί-νι-α μοναχοπούλα
την άλλαξε τη στόλισε σα νύφη την πηγαίνει
την πήραν και την πήγανε στο πηγαδιού τ' αχείλι.
Να κι Αϊ-Γιώργης έφτασε με τ' άλογο καβάλα.
Τι έχεις κόρη μ' και καρτερείς στο πηγαδιού τ' αχείλι.
Η χώρα μου μι έστειλε ο δράκος να με φάει
για ν' απολύκει το νερό και στο χωριό να πάει.
Κάτσε κόρη μ' να κοιμηθώ στο γόνα σου επάνω.
Το λόγο δεν απόσωσε το λόγο του δεν είπε.
Σήκου αφέντη μ' Αϊς-Γιώρ' αφέντη μ' καβαλάρη
σήκου και δράκος έρχεται και το νερό αφρίζει
και δράκος τα δοντάκια του για μένα τ' ακονίζει.
Μια κουνταριά του ν έδωσε προσκέφαλο τον βάζει.
Άιντε κόρη μου στο καλό και για τα γονικά σου
να πεις ου και τη μάνα σου μια εκκλησά να κτίσει
δεξά να βάν' τον Αϊ-Γιώρ' ζερβά τον Αϊ-Γιάννη
και μες στη μέσ' την Παναγιά διπλά να προσκυνάει.

Εδώ μέσα στη χώρα μας ένα βαθύ πηγάδι
σταλιά νιρό δεν έδωσε αθρώπου για να φάει
και ρίξαν τα μπινιέλια τσου σε μια βασιλοπούλα
κείνη την είχ' η μάνα της μία μοναχοπούλα
την άλλαξε τη στόλισε σα νύφη την πηγαίνει
την πήραν και την πήγανε στο πηγαδιού τ' αχείλι.
Να κι Αϊ-Γιώργης έφτασε με τ' άλογο καβάλα.
Τι έχεις κόρη μ' και καρτερείς στο πηγαδιού τ' αχείλι.
Η χώρα μου μι έστειλε ο δράκος να με φάει
για ν' απολύκει το νερό και στο χωριό να πάει.
Κάτσε κόρη μ' να κοιμηθώ στο γόνα σου επάνω.
Το λόγο δεν απόσωσε το λόγο του δεν είπε.
Σήκου αφέντη μ' Αϊς-Γιώρ' αφέντη μ' καβαλάρη
σήκου και δράκος έρχεται και το νερό αφρίζει
και δράκος τα δοντάκια του για μένα τ' ακονίζει.
Μια κουνταριά του ν έδωσε προσκέφαλο τον βάζει.
Άιντε κόρη μου στο καλό και για τα γονικά σου
να πεις ου και τη μάνα σου μια εκκλησά να κτίσει
δεξά να βάν' τον Αϊ-Γιώρ' ζερβά τον Αϊ-Γιάννη

και μες στη μέσ' την Παναγιά διπλά να προσκυνάει.

΄Υπνε που παίρνεις τα παιδιά έλα πάρε και τούτο
μικρό-μικρό σού το 'δωσα μεγάλο δώσ' το πίσω
αχ αχ μάνη.
΄Ελα ύπνε και πάρε το και σύρ' το στους μπαξέδες
και γέμωσ' το τον κόρφο του με 'λούδια μενεξέδες
αχ αχ μάνη.

΄Υπνε που παίρνεις τα παιδιά έλα πάρε και τούτο
μικρό-μικρό σού το 'δωσα μεγάλο δώσ' το πίσω.
΄Ελα ύπνε και πάρε το και σύρ' το στους μπαξέδες
και γέμωσ' το τον κόρφο του με 'λούδια μενεξέδες.

Πεπερούγκα περπατεί
το Θεό παρακαλεί
για να βρέξει μια βροχή
για τα στάρια για τα κρ'θάρια
για τ' Θεού τα μπιρικέτια.

Κύριου βρέξε, Κύριους να βρέξει.
Ν ήρτεν ι Λάζαρος ν ήρταν τα Βάγια
ν ήρτεν κι νερ ύπνος τρεις κορασ'νίτσες
κορασινίτσες μας σταυροσταθείτε
παλικαράκια μας όλον τροΰρω
για να κοιμίσουμε καλόν αφέντη
για να ξυπνήσουμε καλήν κυράτσα.

Και του χρόνου.
Ξύπνα Λάζαρε και μην κοιμάσαι
ήρθε η μάνα σου από την Πόλη
σου 'φερε χαρτί και κομπολόι
γράψε λιμονιά και κυπαρίσσι
οι κοτούλες σας γεννούν αβγάκια
οι φωλίτσες σας δεν τα χωρούνε
δώσ' και μας ένα να το χαρούμε.

Του χρόνου.
Άσπρο γαρίφαλο κρατώ
άσπρο γαρίφαλο κρατώ και θέλω να το βάψω
και θέλω να το βάψω
κι αν το πετύχω στην μπογιά
κι αν το πετύχω στην μπογιά πολλές καρδιές θα κάψω
πολλές καρδιές θα κάψω.
Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου

τι όφελος να ζήσω
αν δε σε αποκτήσω.
Θα κάψω νιες θα κάψω νιους
θα κάψω νιες θα κάψω νιους θα κάψω παλικάρια
θα κάψω παλικάρια
θα κάψω την αγάπη μου
θα κάψω την αγάπη μου μέσα στα φυλλοκάρδια
μέσα στα φυλλοκάρδια.
Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι τ' όφελος κι αν ζήσω
αν δε σε αποκτήσω.

Άσπρο γαρίφαλο κρατώ και θέλω να το βάψω
κι αν το πετύχω στην μπογιά πολλές καρδιές θα κάψω.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι όφελος να ζήσω
αν δε σε αποκτήσω.

Θα κάψω νιες θα κάψω νιους θα κάψω παλικάρια
θα κάψω την αγάπη μου μέσα στα φυλλοκάρδια.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι όφελος να ζήσω
αν δε σε αποκτήσω.

΄Ενα παλικάρι δεκαοχτώ χρονώ
ένα παλικάρι δεκαοχτώ χρονώ
ζώνεται 'ρματώνεται στον πόλεμο να πάει
ζώνεται 'ρματώνεται στον πόλεμο να πάει
πόλεμο δεν βρήκε πίσω γύρισε
πόλεμο δεν βρήκε πίσω γύρισε
και στο λιγογύρισμα λιγοδίψασε
και στο λιγογύρισμα λιγοδίψασε
έσκυψε να πιει νερό απ' το Ντουρμαλί
έσκυψε να πιει νερό απ' το Ντουρμαλί
μαχαιριά τον δώσαν στο δεξί βυζί
μαχαιριά τον δώσαν στο δεξί βυζί
είχε κι ένα δούλο που τον έκλιγε
είχε κι ένα δούλο που τον έκλιγε.
Σώπα σώπα δούλε μη με κλαις πικρά
πάνε πες στη μάνα μου τη χήρα παπαδιά
θέλει ας βάλει μαύρα θέλει ας παντρευτεί

θέλει ας βάλει μαύρα θέλει ας παντρευτεί
μένα με παντρέψαν δω στο Ντουρμαλί
μ' έδωσαν γυναίκα μιας μάγισσας παιδί
μ' έδωσαν γυναίκα μιας μάγισσας παιδί
μ' έδωσαν γυναίκα μιας μάγισσας παιδί
που μαγεύ' τις βρύσες και δεν τρέχουνε
μάγεψε κι εμένα και δεν έρχομαι
όταν πω να έρθω χιόνια και βροχές
όταν πω να έρθω χιόνια και βροχές
κι όταν πω να κάτσω γέλια και χαρές
κι όταν πω να κάτσω γέλια και χαρές.

΄Ενα παλικάρι δεκαοχτώ χρονώ
ζώνεται 'ρματώνεται στον πόλεμο να πάει
πόλεμο δεν βρήκε πίσω γύρισε
και στο λιγογύρισμα λιγοδίψασε
έσκυψε να πιει νερό απ' το Ντουρμαλί
μαχαιριά τον δώσαν στο δεξί βυζί
είχε κι ένα δούλο που τον έκλιγε.
Σώπα σώπα δούλε μη με κλαις πικρά
πάνε πες στη μάνα μου τη χήρα παπαδιά
θέλει ας βάλει μαύρα θέλει ας παντρευτεί
μένα με παντρέψαν δω στο Ντουρμαλί
μ' έδωσαν γυναίκα μιας μάγισσας παιδί
που μαγεύ' τις βρύσες και δεν τρέχουνε
μάγεψε κι εμένα και δεν έρχομαι
όταν πω να έρθω χιόνια και βροχές
κι όταν πω να κάτσω γέλια και χαρές.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα Χριστός Ανέστη
σήμερα σήμερα Χριστός Ανέστη
τρέμει ου- τρέμει ουρανός να πέσει.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα και οι παπάδες
σήμερα σήμερα και οι παπάδες
ψέλνουν σα ψέλνουν σαν τους δεσποτάδες.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα και τα ψαλτάκια
σήμερα σήμερα και τα ψαλτάκια
ψέλνουνε ψέλνουνε σαν τα διακάκια.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα και τα παλ'κάρια
σήμερα σήμερα και τα παλ'κάρια
στέκονται στέκονται σα λιοντάρια.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα και τα κορίτσια
σήμερα σήμερα και τα κορίτσια

στέκονται στέκονται σαν κυπαρίσσια.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα και οι παντρεμένες
σήμερα σήμερα και παντρεμένες
όλες λα- όλες λαμπροφορεμένες.

Σήμερα Χριστός Ανέστη
τρέμει ουρανός να πέσει
σήμερα και οι παπάδες
ψέλνουν σαν τους δεσποτάδες
σήμερα και τα ψαλτάκια
ψέλνουνε σαν τα διακάκια
σήμερα και τα παλ'κάρια
στέκονται σα λιοντάρια
σήμερα και τα κορίτσια
στέκονται σαν κυπαρίσσια
σήμερα και οι παντρεμένες
όλες λαμπροφορεμένες.
Χίλια εννιακό- χίλια εννιακόσια δώδεκα
δώδεκα με δεκατρία
έγινε η επιστρατεία
δώδεκα με δεκατρία
έγινε επιστρατεία.
Στρατό μαζέ- στρατό μαζεύ' ο βασιλιάς μας
και μαζεύ' το εικοσιένα
δεν θα παντρευτεί κανένα
και μαζεύ' τους παντριμένους
ατυχία τούς καημένους.
Μπροστά πηγαί- μπροστά πηγαίνει ο λοχαγός μας
κι από πίσω οι φαντάροι
ένα ένα παλικάρι
κι από πίσω οι φαντάροι
ένα ένα παλικάρι.
Σκοτώσανε σκοτώσανε το λοχαγό μας
ε κι ένανε δικανέα
που τον έκλιγε μια νέα
ε κι ένανε δικανέα
που τον έκλιγε μια νέα.

Χίλια εννιακόσια δώδεκα
δώδεκα με δεκατρία
έγινε η επιστρατεία.
Στρατό μαζεύ' ο βασιλιάς μας
και μαζεύ' το εικοσιένα

δεν θα παντρευτεί κανένα
και μαζεύ' τους παντριμένους
ατυχία τούς καημένους.
Μπροστά πηγαίνει ο λοχαγός μας
κι από πίσω οι φαντάροι
ένα-ένα παλικάρι.
Σκοτώσανε το λοχαγό μας
ε κι ένανε δικανέα
που τον έκλιγε μια νέα.
Μπερμπέρη μ' τα μπιρμπέρη μ' τα ξουράφια σου
καλά καλά να τ' ακονί- καλά να τ' ακονίσεις
να μην πληγώ- να μην πληγώσεις το γαμπρό
και τό- και τόνε θανατώ- και τόνε θανατώσεις.

Μπερμπέρη μ' τα ξουράφια σου καλά να τ' ακονίσεις
να μην πληγώσεις το γαμπρό και τόνε θανατώσεις.

Σήμερα λάμπει ο ουρανός
σήμερα λάμπει ουρανός σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα θα χωρίσουνε
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και δυχατέρα
μάνα και δυχατέρα.
΄Ελα Χριστέ και Παναγιά
έλα Χριστέ και Παναγιά και τον μονογενή σου
και τον μονογενή σου
έλα κι εσύ μανούλα μου
έλα κι εσύ μανούλα μου και δώσ' μου την ευχή σου
και δώσ' μου την ευχή σου.
Δώσ' μου μάνα μ' την προίκα μου
δώσ' μου μάνα μ' την προίκα μου δώσ' μου και την ευχή σου
δώσ' μου και την ευχή σου
και ξέγραψέ μ' απ' τα χαρτιά
και ξέγραψέ μ' απ' τα χαρτιά δεν μ' έχεις πια παιδί σου
δεν μ' έχεις πια παιδί σου.
Σε γέλασαν μανούλα μου
σε γέλασαν μανούλα μου σε πήραν το παιδί σου
σε πήραν το παιδί σου
σ' έκοψαν την τριανταφυλλιά
σ' έκοψαν την τριανταφυλλιά 'πό μέσ' απ' την αυλή σου
'πό μέσ' απ' την αυλή σου.

Σήμερα λάμπει ουρανός σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και δυχατέρα.

΄Ελα Χριστέ και Παναγιά και τον μονογενή σου
έλα κι εσύ μανούλα μου και δώσ' μου την ευχή σου
δώσ' μου μάνα μ' την προίκα μου δώσ' μου και την ευχή σου
και ξέγραψέ μ' απ' τα χαρτιά δεν μ' έχεις πια παιδί σου.
Σε γέλασαν μανούλα μου σε πήραν το παιδί σου
σ' έκοψαν την τριανταφυλλιά 'πό μέσ' απ' την αυλή σου.

Καραμποϊλού καραμποϊλού αγάπησα
καραμποϊλού καραμποϊλού αγάπησα
καραμποϊλού θα πάρω, *μαύρα ματάκια μου*
καραμποϊλού θα πάρω, *χελιδονάκια μου*
κι αν δε με πάρ' κι αν δε με πάρ' καραμποϊλούς
κι αν δε με πάρ' κι αν δε με πάρ' καραμποϊλούς
θα πέσω να πεθάνω, *μαύρα ματάκια μου*
θα πέσω να πεθάνω, *χελιδονάκια μου.*
Και με τα μά- και με τα μαύρα σ' αγαπώ
και με τα μά- και με τα μαύρα σ' αγαπώ
και με τα λερωμένα, *μαύρα ματάκια μου*
και με τα λερωμένα, *χελιδονάκια μου*
και με τα ρού- και με τα ρούχα της δουλειάς
και με τα ρού- και με τα ρούχα της δουλειάς
τρελαίνομαι για σένα, *μαύρα ματάκια μου*
τρελαίνομαι για σένα, *χελιδονάκια μου.*

Καραμποϊλού αγάπησα καραμποϊλού θα πάρω
κι αν δε με πάρ' καρά μποϊλούς θα πέσω να πεθάνω.
Και με τα μαύρα σ' αγαπώ και με τα λερωμένα
και με τα ρούχα της δουλειάς τρελαίνομαι για σένα.

Το Μάη, *καλέ*, το Μάη θα βάλω αργαλειό
το Μάη θα βάλω αργαλειό να υφάνω τα προικιά μου
το Μάη θα βάλω αργαλειό να υφάνω τα προικιά μου.
Πήγαν, *καλέ*, πήγαν με κατηγόρησαν
πήγαν με κατηγόρησαν μες στα πεθερικά μου
πήγαν με κατηγόρησαν μες στα πεθερικά μου
μου 'παν, *καλέ*, μου 'παν πως είμαι άδουλη
μου 'παν πως είμαι άδουλη πως είμαι και τεμπέλα
μου 'παν πως είμαι άδουλη πως είμαι και τεμπέλα
μα γω, *καλέ*, μα γω τον ύπνο αγαπώ
μα γω τον ύπνο αγαπώ και το κρασί το πίνω
μα γω τον ύπνο αγαπώ και το κρασί το πίνω
κι αν πεις, *καλέ*, κι αν πεις για τα προικάκια μου
κι αν πεις για τα προικάκια μου έχω τρία μαντίλια
κι αν πεις για τα προικάκια μου έχω τρία μαντίλια
το 'να, *καλέ*, το 'να το 'χω για τον παπά
το 'να το 'χω για τον παπά τ' άλλο για τον κουμπάρο

το ’να το ’χω για τον παπά τ’ άλλο για τον κουμπάρο
το τρί-, *καλέ*, το τρίτο το καλύτερο
το τρίτο το καλύτερο το ’χω για να χορεύω
το τρίτο το καλύτερο το ’χω για να χορεύω.

Το Μάη θα βάλω αργαλειό να υφάνω τα προικιά μου.
Πήγαν με κατηγόρησαν μες στα πεθερικά μου
μου ’παν πως είμαι άδουλη πως είμαι και τεμπέλα
μα γω τον ύπνο αγαπώ και το κρασί το πίνω
κι αν πεις για τα προικάκια μου έχω τρία μαντίλια
το ’να το ’χω για τον παπά τ’ άλλο για τον κουμπάρο
το τρίτο το καλύτερο το ’χω για να χορεύω.

Πατώ στο χιόνι καίγομαι
πατώ στο χιόνι καίγομαι
μαύρ’ αετούδι μου, και στη φωτιά κρυώνω
τζιβιλντικιτούδι μου, και στη φωτιά κρυώνω
και στον αέρα βρέχομαι
και στον αέρα βρέχομαι
μαύρ’ αετούδι μου, και στη βροχή στεγνώνω
τζιβιλντικιτούδι μου, και στη βροχή στεγνώνω.
Μάνα μου μες στον κήπο μας
μάνα μου μες στον κήπο μας
μαύρ’ αετούδι μου, και στις πορτοκαλιές μας
τζιβιλντικιτούδι μου, και στις πορτοκαλιές μας
εκεί απού καθόμουνα
εκεί απού καθόμουνα
μαύρ’ αετούδι μου, και κένταγα μαντίλι
τζιβιλντικιτούδι μου, και κένταγα μαντίλι
περάσανε τρεις αετοί
περάσανε τρεις αετοί
μαύρ’ αετούδι μου, και τρεις καλοί λεβέντες
τζιβιλντικιτούδι μου, και τρεις καλοί λεβέντες
ένας με μήλο με βαρεί
ένας με μήλο με βαρεί
μαύρ’ αετούδι μου, άλλος με πορτοκάλι
τζιβιλντικιτούδι μου, άλλος με πορτοκάλι
ο τρίτος ο καλύτερος
ο τρίτος ο καλύτερος
μαύρ’ αετούδι μου, μου ρίχνει αρραβώνα
τζιβιλντικιτούδι μου, μου ρίχνει αρρεβώνα.
Μάνα μ’ το μήλο το ’φαγα
μάνα μ’ το μήλο το ’φαγα
μαύρ’ αετούδι μου, το πορτοκάλι το ’χω
τζιβιλντικιτούδι μου, το πορτοκάλι το ’χω
την αρραβώνα τη φορώ
την αρραβώνα τη φορώ

μαύρ' αετούδι μου, στ' αριστερό μου χέρι
τζιβιλντικιτούδι μου, στ' αριστερό μου χέρι.

Πατώ στο χιόνι καίγομαι και στη φωτιά κρυώνω
και στον αέρα βρέχομαι και στη βροχή στεγνώνω.
Μάνα μου μες στον κήπο μας και στις πορτοκαλιές μας
εκεί απού καθόμουνα και κένταγα μαντίλι
περάσανε τρεις αετοί και τρεις καλοί λεβέντες
ένας με μήλο με βαρεί άλλος με πορτοκάλι
ο τρίτος ο καλύτερος μου ρίχνει αρραβώνα.
Μάνα μ' το μήλο το 'φαγα το πορτοκάλι το 'χω
την αρραβώνα τη φορώ στ' αριστερό μου χέρι.
Τρίτη Τιτάρτη θλιβιρή Πέμπτη φαρμακωμένη
Τρίτη Τιτάρτη θλιβιρή Πέμπτη φαρμακωμένη
τον κόσμο τόνε μάσανε στα Μάλγαρα τα μέρη
τον κόσμο τόνε μάσανε στα Μάλγαρα τα μέρη.
Πέφτουν ντουφέκια σα βροχή κανόνια σα χαλάζι
πέφτουν ντουφέκια σα βροχή κανόνια σα χαλάζι
πέφτουν τα ελληνόπουλα σαν πάχνη στα λιβάδια.
Ο σκοτεινός ο Μάλγαρας το θλιβερό Κισσάνι
ο σκοτεινός ο Μάλγαρας το θλιβερό Κισσάνι
το έρημο Τσανάκαλε τον κόσμο τόνε χάνει.

Τρίτη Τιτάρτη θλιβιρή Πέμπτη φαρμακωμένη
τον κόσμο τον εμάσανε στα Μάλγαρα τα μέρη.
Πέφτουν ντουφέκια σα βροχή κανόνια σα χαλάζι
πέφτουν τα ελληνόπουλα σαν πάχνη στα λιβάδια.
Ο σκοτεινός ο Μάλγαρας το θλιβερό Κισσάνι
το έρημο Τσανάκαλε τον κόσμο τόνε χάνει.

Το Ακαντζλί καλό χωριό ποτέ δεν το ξεχνάμε
το Ακαντζλί καλό χωριό ποτέ δεν το ξεχνάμε
οι Τούρκοι μάς το κάψανε κι όλο μας κυνηγάνε
οι Τούρκοι μάς το κάψανε κι όλο μας κυνηγάνε.
Μας κάψανε τα σπίτια μας μας πήρανε το βιο μας
μας κάψανε τα σπίτια μας μας πήρανε το βιο μας
και μας εξεριζώσανε από το σπιτικό μας
και μας εξεριζώσανε από το σπιτικό μας
κι όταν εξεκινήσαμε στη Θράκη για να 'ρθούμε
όταν εξεκινήσαμε στη Θράκη για να 'ρθούμε
στον ποταμό ριχτήκαμε όλοι για να πνιγούμε
στον ποταμό ριχτήκαμε όλοι για να πνιγούμε.
Χάθηκαν μάνες με παιδιά αδέρφια με αδέρφια

χάθηκαν μάνες με παιδιά αδέρφια με αδέρφια
και δεν ξαναβρεθήκανε να φύγουνε τα ντέρτια
και δεν ξαναβρεθήκανε να φύγουνε τα ντέρτια.
΄Ηρθαμε όλοι πρόσφυγες όλοι κυνηγημένοι
ήρθαμε όλοι πρόσφυγες όλοι κυνηγημένοι
μα ο Θεός βοήθησε κι είμαστ' ευτυχισμένοι
μα ο Θεός βοήθησε και είμαστ' ευτυχισμένοι.

Το Ακαντζλί καλό χωριό ποτέ δεν το ξεχνάμε
οι Τούρκοι μάς το κάψανε κι όλο μας κυνηγάνε.
Μας κάψανε τα σπίτια μας μας πήρανε το βιο μας
και μας εξεριζώσανε από το σπιτικό μας
κι όταν εξεκινήσαμε στη Θράκη για να 'ρθούμε
στον ποταμό ριχτήκαμε όλοι για να πνιγούμε.
Χάθηκαν μάνες με παιδιά αδέρφια με αδέρφια
και δεν ξαναβρεθήκανε να φύγουνε τα ντέρτια.
΄Ηρθαμε όλοι πρόσφυγες όλοι κυνηγημένοι
μα ο Θεός βοήθησε και είμαστ' ευτυχισμένοι.
Θέλω να πάω στη Φραγκιά
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
να κόψω ένα Φραγκάκι
να κόψω ένα Φραγκάκι
να κάθομαι να το ρωτώ
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
πώς πιάνεται η αγάπη
πώς πιάνιται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
στα χείλη κατεβαίνει
στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χείλη στην καρδιά
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
ριζώνει και δεν βγαίνει
ριζώνει και δεν βγαίνει.
Κι αν ρίζωσε κι αν φύτρωσε
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
ένα κομμάτι χιόνι
ένα κομμάτι χιόνι
και κείνο το ζηλέψανε
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
εχθροί μου και γειτόνοι
εχθροί μου και γειτόνοι.
Εχθροί μου μη μ' εχτρεύεστε
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
μη λέτε το κακό μου
μη λέτε το κακό μου

με κάνατε να αρνηθώ
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
τον αγαπητικό μου
τον αγαπητικό μου.

Θέλω να πάω στη Φραγκιά να κόψω ένα Φραγκάκι
να κάθομαι να το ρωτώ πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δεν βγαίνει.
Κι αν ρίζωσε κι αν φύτρωσε ένα κομμάτι χιόνι
και κείνο το ζηλέψανε εχθροί μου και γειτόνοι.
Εχθροί μου μη μ' εχτρεύεστε μη λέτε το κακό μου
με κάνατε να αρνηθώ τον αγαπητικό μου.

Kırmızı gülün alı var aman amanΤο κόκκινο τριαντάφυλλο το κόκκινο έχει
Ah bu gönlüm arzeder seni seni yar seniαχ αυτή η καρδιά μου σένα θέλει ταίρι μου εσένα
Ah bu gönlüm arzeder seni seni yar seniαχ αυτή η καρδιά μου σένα θέλει ταίρι μου εσένα.

Kırmızı güldür çiçeğiΚόκκινο τριαντάφυλλο το λουλούδι της
Yar önünde oynar köçeyiμπρος στον αγαπημένο γλεντάει και χορεύει.
Neyleyim yarsız döşeği aman amanΤι να το κάνω το στρώμα χωρίς ταίρι αμάν αμάν.
Ah bu gönlüm arzeder seni seni yar seniΑχ αυτή η καρδιά μου σένα θέλει ταίρι μου εσένα
Ah bu gönlüm arzeder seni seni yar seniαχ αυτή η καρδιά μου σένα θέλει ταίρι μου εσένα.

Vurun şu gelinin kınasınıΒάλτε της νύφης τον κινά
Vurun şu gelinin kınasınıβάλτε της νύφης τον κινά
Ağlasın gayri anasıη μάνα της να κλάψει πια
Ağlasın gayri anasıη μάνα της να κλάψει πια
Şen olsun dağlar şen olsunνα χαίρονται τα βουνά να χαίρονται
Şen olsun dağlar şen olsunνα χαίρονται τα βουνά να χαίρονται
Dağdan keserler meşeyiαπ' τα βουνά κόβουν τη βελανιδιά
Dağdan keserler meşeyiαπ' τα βουνά κόβουν τη βελανιδιά.
Hani ya da bu gelinin döşeğiΠού είναι της νύφης η στρωμνή
Hani ya da bu gelinin döşeğiπού είναι της νύφης η στρωμνή.
Şen olsun dağlar anam şen olsunΝα χαίρονται τα βουνά μάνα μου να χαίρονται
Şen olsun dağlar şen olsunνα χαίρονται τα βουνά να χαίρονται
Yüksek yüksek tepelere ev kırmasınlarστις ψηλωσιές σπίτια να μη χτίζουνε
Yüksek yüksek tepelere ev kırmasınlarστις ψηλωσιές σπίτια να μη χτίζουνε
Aşırı aşırı memlekete kız vermesinlersε πολιτείες μακρινές κορίτσια να μη δίνουνε

Aşırı aşırı memlekete kız vermesinlersε πολιτείες μακρινές κορίτσια να μη δίνουνε

Ocak başı berberiΠλανόδιος μπαρμπέρης
Berber traş ediyor güveyio μπαρμπέρης ξυρίζει το γαμπρό
Ocak başı berberiπλανόδιος μπαρμπέρης
Berber traş ediyor güveyio μπαρμπέρης ξυρίζει το γαμπρό.
Ah aman o berber oğlan oğlan Αχ αμαν μπαρμπερόπουλο
boynuma dolantύλιξε στο λαιμό μου τα χέρια σου
Ah aman o berber oğlan oğlanαχ αμαν μπαρμπερόπουλο
boynuma dolantύλιξε στο λαιμό μου τα χέρια σου.

Ocak başı berberiΠλανόδιος μπαρμπέρης
Mis gibi kokuyor ellerieυωδιάζουν τα χέρια του
Ocak başı berberiπλανόδιος μπαρμπέρης
Mis gibi kokuyor ellerieυωδιάζουν τα χέρια του.
Ah aman ne güzel çocuk çocukΑχ αμάν αγόρι όμορφο
Çocuk gözleri boncukχάντρες γαλάζιες τα μάτια σου
Ah aman ne güzel çocuk çocukαχ αμάν αγόρι όμορφο
Çocuk gözleri boncukχάντρες γαλάζιες τα μάτια σου.

Telegrafın tellerine kuşlar mı konarΣτου τηλέγραφου τα τέλια κάθονται πουλιά
Herkes sevdiğine canım böyle mi bakarέτσι κοιτάζει καρδιά μου όποιος αγαπά.
Yanıma gel yanıma gel yanı yanıbaşıma΄Ελα κάθισε κοντά μου πλάι μου
Bu gençlikte neler geldi cahil başımatόσο νέος τι ήτανε να πάθει τ' άπειρο κεφάλι μου
Yanıma gel yanıma gel yanı yanıbaşımaέλα κάθισε κοντά μου πλάι μου
Bu gençlikte neler geldi cahil başımatόσο νέος τι ήτανε να πάθει τ' άπειρο κεφάλι μου.

Telegrafın tellerini arşınlamalıΤου τηλέγραφου τα τέλια να τα προσπερνάς
Yar üstüne yar seveni kurşunlamalıόποιον ταίρι έχει κι αλλού κοιτάζει να τον πυρο-
βολάς.
Telegrafın direkleri semaya bakarΤου τηλέγραφου οι στύλοι τον ουρανό κοιτούνε
Benim sevdiceğim anam çok canlar yakarγια τη δικιά μου αγαπημένη μάνα μου πολλές
καρδιές χτυπούνε.
Yanıma gel yanıma gel yanı yanıbaşıma΄Ελα κάθισε κοντά μου πλάι μου
Bu gençlikte neler geldi cahil başımatόσο νέος τι ήτανε να πάθει τ' άπειρο κεφάλι μου
Yanıma gel yanıma gel yanı yanıbaşımaέλα κάθισε κοντά μου πλάι μου
Bu gençlikte neler geldi cahil başımatόσο νέος τι ήτανε να πάθει τ' άπειρο κεφάλι μου.

Dayler dayler viran daylerΒουνά βουνά έρημα βουνά
Yüzüm gülmezt' αχείλι μου δε γελά

Kalbim kan ağlar (eyler)η καρδιά μου αίμα στάζει
Yüzüm gülmezt’ αχείλι μου δε γελά
Kalbim kan ağlar (eyler)η καρδιά μου αίμα στάζει.
Edirne köprüsü taştanΤο γιοφύρι της Εντίρνε είναι πέτρινο.
Sen çıkardın beni başlanΕσύ με ξεμυάλισες
Hem anadan hem kardaştanαπ’ τη μάνα κι απ’ τα αδέλφια μου (με χώρισες).

Sen gideli LeylamΑπό τότε που έφυγες Λεϊλά μου
Karardı dünyamσκοτείνιασε ο κόσμος μου
Hiç yaşamadımδιόλου δεν έζησα
Birşey anlamadım ah ahτίποτα δεν κατάλαβα αχ αχ.
Yine mi bela yine mi bela Πάλι στεναχώρια πάλι μπελάς
Nedir çektiğimiztι τραβάμε εμείς
Bize bu ceza bize bu ceza βαριά τιμωρία αυτή για μας.
Ağır TanrımΘεέ μου
Bize de bir şans bize de bir şansδώσε και σ’ εμάς μιαν ευκαιρία
Tanı ey kaderimεσύ μοίρα μου
Fazla yaşamam fazla yaşamamδεν θα ζήσω πολύ πια
Ah şu gençliğimαχ τα νιάτα μου.
Leyla LeylaΛεϊλά Λεϊλά
Uyusam dizlerindeστα γόνατά σου να κοιμόμουνα
Dalsam rüyalarasε όνειρα να βυθιζόμουνα
Leyla LeylaΛεϊλά Λεϊλά
Uyusam dizlerindeστα γόνατά σου να κοιμόμουνα
Dalsam rüyalarasε όνειρα να βυθιζόμουνα.

Sen gideli LeylamΑπό τότε που έφυγες Λεϊλά μου
Karardı dünyamσκοτείνιασε ο κόσμος μου
Hiç yaşamadımδιόλου δεν έζησα
Birşey anlamadımτίποτα δεν κατάλαβα.
Sen gideli LeylamΑπό τότε που έφυγες Λεϊλά μου
Karardı dünyamσκοτείνιασε ο κόσμος μου
Hiç yaşamadımδιόλου δεν έζησα
Birşey anlamadımτίποτα δεν κατάλαβα.
Leyla LeylaΛεϊλά μου Λεϊλά μου
Sarılsam sana canımνα σ’ αγκάλιαζα ψυχή μου
Dalsam rüyalarasε όνειρα να βυθιζόμουνα
Leyla LeylaΛεϊλά μου Λεϊλά μου
Sarılsam sana canımνα σ’ αγκάλιαζα ψυχή μου
Dalsam rüyalarasε όνειρα να βυθιζόμουνα.

Sana gelemem seni sevememΚοντά σου νά ’ρθω δεν μπορώ να σε χαϊδέψω
δεν μπορώ
Saramıyorum senivα σ’ αγκαλιάσω δεν μπορώ
Bizi bu yöre bizi bu töreo τόπος αυτός τα αντέτια αυτά
Biraraya getirmezνα σμίξουμε δε θα μας αφήσουνε
Sana da yazık bana da yazıkκρίμα για σένα κρίμα για μένα

Yazık herşeyeόλα κρίμα
Bu kara bela bu kara cezaμαύρη τιμωρία μαύρη στενοχώρια
Nedir çektiğimiztι βάσανα τραβάμε.
Leyla LeylaΛεϊλά Λεϊλά
Uyusam dizlerindeστα γόνατά σου να κοιμόμουνα
Dalsam rüyalarasε όνειρα να βυθιζόμουνα
Leyla LeylaΛεϊλά Λεϊλά
Uyusam dizlerindeστα γόνατά σου να κοιμόμουνα
Dalsam rüyalarasε όνειρα να βυθιζόμουνα.

Sen gideli LeylamΑπό τότε που έφυγες Λεϊλά μου
Karardı dünyamσκοτείνιασε ο κόσμος μου
Hiç yaşamadımδιόλου δεν έζησα
Birşey anlamadımτίποτα δεν κατάλαβα.
Sen gideli LeylamΑπό τότε που έφυγες Λεϊλά μου
Karardı dünyamσκοτείνιασε ο κόσμος μου
Hiç yaşamadımδιόλου δεν έζησα
Birşey anlamadımτίποτα δεν κατάλαβα.
Leyla LeylaΛεϊλά μου Λεϊλά μου
Sarılsam sana canımνα σ' αγκάλιαζα ψυχή μου
Dalsam rüyalarasε όνειρα να βυθιζόμουνα
Leyla LeylaΛεϊλά μου Λεϊλά μου
Sarılsam sana canımνα σ' αγκάλιαζα ψυχή μου
Dalsam rüyalarasε όνειρα να βυθιζόμουνα.

Hasanımın düğününüΤο γάμο του Χασάν μου
Hasanımın düğününüτο γάμο του Χασάν μου
Hilton'da yapacağım Mari Duduστο Χίλτον θα τον κάνω Μαρί Ντουντού
Hilton'da yapacağım Mari Duduστο Χίλτον θα τον κάνω Μαρί Ντουντού.
Hasanıma köstek saatΣτο χέρι του Χασάν μου ρολόι
Köstek zincir takacağım Mari Duduστο λαιμό του αλυσίδα θα περάσω Μαρί Ντουνού
Köstek zincir takacağım Mari Duduστο λαιμό του αλυσίδα θα περάσω Μαρί Ντουνού.
Hasanım Hasanım yiğit HasanımΧασάν μου Χασάν μου παλικάρι Χασάν μου
Dillere destan yiğit Hasanımπαινεμένο παλικάρι Χασάν μου
Hasanım Hasanım yiğit HasanımΧασάν μου Χασάν μου παλικάρι Χασάν μου
Dillere destan yiğit Hasanımπαινεμένο παλικάρι Χασάν μου.

Mari Dudu şu düğünü yapalımΜαρί Ντουντού το γάμο αυτό ας τον κάνουμε
Karşılıklı göbek atalımαντικριστά το χορό της κοιλιάς να χορέψουμε
Karşılıklı göbek atalımαντικριστά το χορό της κοιλιάς να χορέψουμε.
Göbeğini göbeğime yapıştırΚόλλησε την κοιλιά σου στην κοιλιά μου
Acemiyim yavaş yavaş alıştıratζαμής είμαι σιγά σιγά μάθε με
Göbeğini göbeğime yapıştırκόλλησε την κοιλιά σου στην κοιλιά μου
Acemiyim yavaş yavaş alıştıratζαμής είμαι σιγά σιγά μάθε με.
Hasanım Hasanım yiğit HasanımΧασάν μου Χασάν μου παλικάρι Χασάν μου
Dillere destan yiğit Hasanımπαινεμένο παλικάρι Χασάν μου

Hasanım Hasanım yiğit HasanımΧασάν μου Χασάν μου παλικάρι Χασάν μου
Dillere destan yiğit Hasanımπαινεμένο παλικάρι Χασάν μου.

Hasanım Hasanım yiğit HasanımΧασάν μου Χασάν μου παλικάρι Χασάν μου
Dillere destan yiğit Hasanımπαινεμένο παλικάρι Χασάν μου
Hasanım Hasanım yiğit HasanımΧασάν μου Χασάν μου παλικάρι Χασάν μου
Dillere destan yiğit Hasanımπαινεμένο παλικάρι Χασάν μου.

Aman hasta düştüm gurbet eldeΑμάν στην ξενιτιά αρρώστησα
Vallah su verenim yokturνερό δεν είναι να μου δώσει κανείς
Anam anam garip anamμάνα μου μάνα μου καημένη μάνα μου.
Sağdan sola dönememΝα γυρίσω δεν μπορώ απ' το δεξί στ' αριστερό
Vallah ızdırabım pek çokturt' ορκίζομαι τα βάσανά μου είναι πολλά
Anam anam yetiş anam imdatμάνα μου έλα βοήθεια μάνα μου
Vallah bu yar beni harab ettiτο ταίρι αυτό μ' αφάνισε
Anam anam garip anam oy μάνα μου μάνα μου καημένη μάνα μου όι.

Aman doktorlar bana dediΑμάν οι γιατροί μού είπανε
Dön artık çaren yokturγύρισε πια δεν έχεις γιατρειά
Anam anam garip anamμάνα μου μάνα μου καημένη μάνα μου.
Sağdan sola dönememΝα γυρίσω δεν μπορώ απ' το δεξί στ' αριστερό
Vallah ızdırabım pek çokturt' ορκίζομαι τα βάσανά μου είναι πολλά
Anam anam yetiş anam imdatμάνα μου έλα βοήθεια μάνα μου
Vallah bu yar beni harab ettiτο ταίρι αυτό μ' αφάνισε
Anam anam garip anam oy μάνα μου μάνα μου καημένη μάνα μου όι.

Allahım neydi günahımΘεέ μου ποια ήτανε η αμαρτία μου
Günahım neydi Allahımη αμαρτία μου ποια ήτανε Θεέ μου.
Dualarımda yalvardımΣτις προσευχές μου παρακάλεσα.
Onla olmaktı isyanım*Το ότι με κείνη ήμουνα ήταν η αμαρτία μου.
Can yoldaşım arkadaşımΣύντροφε της ψυχής φίλε μου
Kaderimi sen yazmıştınεσύ είχες γράψει τη μοίρα μου.
Ben nerede yanlış yaptımΠού έκανα το λάθος εγώ.

Bitti dünyamΟ κόσμος μου στέρεψε
Ziyan oldum ziyanστράφι πήγα στράφι
Ah bir anlasamαχ και να καταλάβαινα
Nerede nerede neredeπού πού πού
Ben nerede yanlış yaptımπού έκανα το λάθος εγώ
Nerede nerede neredeπού πού πού
Ben nerede yanlış yaptımπού έκανα το λάθος εγώ.

Allahım neydi günahımΘεέ μου ποια ήτανε η αμαρτία μου
Günahım neydi Allahımη αμαρτία μου ποια ήτανε Θεέ μου.
Dualarımda yalvardımΣτις προσευχές μου παρακάλεσα.
Onla olmaktı isyanımΤο ότι με κείνη ήμουνα ήταν η αμαρτία μου.
Can yoldaşım arkadaşımΣύντροφε της ψυχής φίλε μου

Kaderimi sen yazmıştınesú είχες γράψει τη μοίρα μου.
Ben nerede yanlış yaptımΠού έκανα το λάθος εγώ.

Bitti dünyamΟ κόσμος μου στέρεψε
Ziyan oldum ziyanστράφι πήγα στράφι
Ah bir anlasamαχ και να καταλάβαινα
Nerede nerede neredeπού πού πού
Ben nerede yanlış yaptımπού έκανα το λάθος εγώ
Nerede nerede neredeπού πού πού
Ben nerede yanlış yaptımπού έκανα το λάθος εγώ.

Η μέρα η Παρασκευή τετάρτη Σεπτεμβρίου
που έγινε ο διωγμός του μικρού Σαμακοβίου
σηκώσανε το Σκεπαστό Σκοπό και τις Σοφίδες
Τρουλιά και Αϊ-Στέφανο και τους Σαμακοβίτες.
Στην άκρη όταν φθάσαμε ήμαστ' εφτά χιλιάδες
η μια την άλλη έλεγε πού πάμε αδερφάδες.
Ελάτε αδελφάδες μας ν' αποχαιρετιστούμε
γιατ' από τώρα στο εξής δεν θα ανταμωθούμε.
Χωρίς πατέρες τα παιδιά χωρίς ψωμί στο δρόμο
πολλές γυναίκες πέθαναν χωρίς κανέναν πόνο
στο Σκεπαστό όταν φτάσαμε είχαμε μια ελπίδα
ίσως και μας γυρίζανε ξανά εις την πατρίδα.
Το Σαμακόβι ήταν καλό σαν πόλη ξακουσμένο
κι από της Πόλης τα χωριά ήταν πιο στολισμένο.
Πατρίδα μας πατρίδα μας πολυαγαπημένη
πατρίδα μας πατρίδα μας πολυαγαπημένη
και από τώρα στο εξής τα μαύρα φορεμένη.

Η μέρα η Παρασκευή τετάρτη Σεπτεμβρίου
που έγινε ο διωγμός του μικρού Σαμακοβίου
σηκώσανε το Σκεπαστό Σκοπό και τις Σοφίδες
Τρουλιά και Αϊ-Στέφανο και τους Σαμακοβίτες.
Στην άκρη όταν φθάσαμε ήμαστ' εφτά χιλιάδες
η μια την άλλη έλεγε πού πάμε αδερφάδες.
Ελάτε αδελφάδες μας ν' αποχαιρετιστούμε
γιατ' από τώρα στο εξής δεν θα ανταμωθούμε.
Χωρίς πατέρες τα παιδιά χωρίς ψωμί στο δρόμο
πολλές γυναίκες πέθαναν χωρίς κανέναν πόνο
στο Σκεπαστό όταν φτάσαμε είχαμε μια ελπίδα
ίσως και μας γυρίζανε ξανά εις την πατρίδα.
Το Σαμακόβι ήταν καλό σαν πόλη ξακουσμένο
κι από της Πόλης τα χωριά ήταν πιο στολισμένο.
Πατρίδα μας πατρίδα μας πολυαγαπημένη
και από τώρα στο εξής τα μαύρα φορεμένη.

Σηκώσανε το Σκεπαστό Σκοπό και τις Σοφίδες
Τρουλιά και Αϊ-Στέφανο και τους Σαμακοβλήδες.

Αχ παιδιά μου ορφανά μου σκορπισμένα δω κι εκεί
άλλα μες στη Τζόλου κλαίνε κι άλλα μες στην Ανατολή.

Σκοτώσανε δεκαοχτώ Τζάρτο και τον Κουτσκίδη
σκοτώσαν και το δήμαρχο τον Περικλή Γιαγκίδη.

Αχ παιδιά μου ορφανά μου σκορπισμένα δω κι εκεί
άλλα μες στη Τζόλου κλαίνε κι άλλα μες στην Ανατολή.

Σηκώσανε το Σκεπαστό Σκοπό και τις Σοφίδες
Τρουλιά και Αϊ-Στέφανο και τους Σαμακοβλήδες.

Σκοτώσανε δεκαοχτώ Τζάρτο και τον Κουτσκίδη
σκοτώσαν και το δήμαρχο τον Περικλή Γιαγκίδη.
Αχ, για ιδές καιρό που διάλεξε, *αχ*, ο Χάρος να με πάρει
αχ, τώρα π' ανθίζουν τα κλαδιά, *αχ*, και βγάζει η γη χορτάρι.
Αχ, κλάψτε με φίλοι και δικοί, *αχ*, κλάψτε με τον καημό μου
αχ, κλάψτε και σεις παιδάκια μου, *αχ*, τον αποχωρισμό μου
αχ, ταξίδι φεύγω μακρινό, *αχ*, εκεί που δε γυρίζουν
αχ, και κλείσαν τα ματάκια μου, *αχ*, να πάψουν να δακρύζουν
αχ, σειίζοντ' αρματώνονται, *αχ*, για να με προβοδίσουν.
Αχ, με τι καρδιά με τι ψυχή, *αχ*, να πάρω να παγαίνω
αχ, ν' αφήσω το σπιτάκι μου, *αχ*, μαύρο σκοτεινιασμένο.

για ιδές καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρει
τώρα π' ανθίζουν τα κλαδιά και βγάζει η γη χορτάρι.
Κλάψτε με φίλοι και δικοί κλάψτε με τον καημό μου
κλάψτε και σεις παιδάκια μου τον αποχωρισμό μου
ταξίδι φεύγω μακρινό εκεί που δε γυρίζουν
και κλείσαν τα ματάκια μου να πάψουν να δακρύζουν
σειίζοντ' αρματώνονται για να με προβοδίσουν.
Με τι καρδιά με τι ψυχή να πάρω να παγαίνω
ν' αφήσω το σπιτάκι μου μαύρο σκοτεινιασμένο.

Αχ, ταξίδι φεύγεις μακρινό, *αχ*, και δεν ξαναγυρίζεις
αχ, κι αφήνεις τα παιδάκια σου, *αχ*, μέσα στους πέντε δρόμους
αχ, κι αφήνεις τα παιδάκια σου, *αχ*, που τα κρυφαγαπούσες.
Αχ, ο Χάρος σε αγάπησε, *αχ*, και ήρθε και σε πήρε
αχ, κι εσύ τον ακουλούθησες, *αχ*, να μην τόνε χαλάσεις

αχ, καλέ γλυκό μου όνομα, *αχ*, δε θα σε ξαναϊδούμε.

Ταξίδι φεύγεις μακρινό και δεν ξαναγυρίζεις
κι αφήνεις τα παιδάκια σου μέσα στους πέντε δρόμους
κι αφήνεις τα παιδάκια σου που τα κρυφαγαπούσες.
Ο Χάρος σε αγάπησε και ήρθε και σε πήρε
κι εσύ τον ακουλούθησες να μην τόνε χαλάσεις
καλέ γλυκό μου όνομα δε θα σε ξαναϊδούμε.

Από μικρό στα γράμματα μεγάλο στο σχολείο
ήρθε η ώρα του φαγιού να πα να γευματίσω.
Στο δρόμο όταν πήγαινα το Θεό παρακαλούσα
να βρω τη μάνα μου καλά να πα να τη φιλήσω.
Στο σπίτι όταν έφτασα στο σπίτι όταν φτάνω
βρίσκω τη μάνα μ' αγκαλιά με ένα ξένον άντρα.
Τι θάματα τι πράματα είναι αυτά που κάνεις
σαν έρθει ο πατέρας μου εγώ θα μαρτυρήσω.
Και τι θα πεις παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδαν τα ματάκια μου αυτό θα μαρτυρήσω.
'Πό μάσχαλας το έπιασε και σαν αρνί το σφάζει
το έβαλε μες στο ταψί το φούρναρη το πάει.
Να φούρναρη μ' ψήσε φαΐ και στ' άλας μην το βλέπεις.
Κι εκείνος το κατάλαβε και της το στέλνει πίσω.
Να κι άντρας.
Ο άντρας όταν έρχεται τυχούδια φορτωμένος.
Γυναίκα πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Το έλουσα το χτένισα και στο σχολειό του πάει.
Χτυπά το άλογο ζεγκί και στο σχολειό του πάει.
Δάσκαλε πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Τρεις μέρες έχω να το δω και τρεις να το διαβάσω
και άλλες τρεις να μην το ιδώ το νου μου θε να χάσω.
Χτυπά το άλογο ζεγκί στο σπίτι του πηγαίνει.
Γυναίκα πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Το έλουσα το χτένισα στη θεία του πηγαίνει.
Θεία μου πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Τρεις μέρες έχω να το ιδώ και τρεις να το φιλήσω
και άλλες τρεις να μην το δω ποτέ θα το λησμονήσω.
Χτυπά το άλογο ζεγκί στο σπίτι του πηγαίνει.
Γυναίκα πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Κάτσε άντρα μ' να φας φαΐ κι ο Κωσταντίνος θά 'ρθει.
Κι εκείνο 'πιλογήθηκε απάνου στο τραπέζι.
Αν είσαι σκύλος φάγε με λύκος κατέλυσέ με
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.
Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και χαθήκαν δυο παιδιά

γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και χαθήκαν δυο παιδιά
το 'να ήτανε ο Νίκος του Ανθηνόδωρου ο γιος
τ' άλλο ήταν Αρμενάκι στην εμορφιάν του ξακουστό
τ' άλλο ήταν Αρμενάκι στην εμορφιάν του ξακουστό.
Ανθηνόδωρος φωνάζει τάζει λίρες εκατό.
Για το Νίκο μου να φέρτε για θα σκοτωθώ κι εγώ
για το Νίκο μου να φέρτε για θα σκοτωθώ κι εγώ.
Θάλασσα δε θέλ' παράδες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα θέλει το Νίκο να τον έχει συντροφιά
θάλασσα θέλει το Νίκο να τον έχει συντροφιά.
Θάλασσα λεβεντοπνίχτρα θάλασσα φαρμακερή
συ έκανες το νησί μας πάντα μαύρα να φορεί
συ έκανες το νησί μας πάντα μαύρα να φορεί.
Σαν το μάθανε στην Πόλη όλοι λυπηθήκανε
ως και οι παραμάνες Νίκο στα μαύρα εντυθήκανε.

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και χαθήκαν δυο παιδιά
το 'να ήτανε ο Νίκος του Ανθηνόδωρου ο γιος
τ' άλλο ήταν Αρμενάκι στην εμορφιάν του ξακουστό.
Ανθηνόδωρος φωνάζει τάζει λίρες εκατό.
Για το Νίκο μου να φέρτε για θα σκοτωθώ κι εγώ.
Θάλασσα δε θέλ' παράδες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα θέλει το Νίκο να τον έχει συντροφιά.
Θάλασσα λεβεντοπνίχτρα θάλασσα φαρμακερή
συ έκανες το νησί μας πάντα μαύρα να φορεί.
Σαν το μάθανε στην Πόλη όλοι λυπηθήκανε
ως και οι παραμάνες Νίκο στα μαύρα εντυθήκανε.

Τ' αρχόντου ο γιος τ' αρχόντου ο γιος παντρεύεται
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Σαν τ' άκουσε σαν τ' άκουσε η μάνα του
τα δέντρα ξεριζώνει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
τα δέντρα ξεριζώνει, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
πιάνει δυο φί- πιάνει δυο φίδια ζωντανά
κι ευθύς τα τηγανίζει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
κι ευθύς τα τηγανίζει, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
΄Ελα νύφη έλα νύφη να φας φαΐ
χέλια τηγανιμένα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
χέλια τηγανιμένα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Από τη μά- από τη μάνα μ' έρχομαι
και είμαι χορταμένη, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και είμαι χορταμένη, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Και με την πρώ- και με την πρώτη πιρουνιά

νύφη εφαρμακώθη, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
νύφη εφαρμακώθη, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Αχ πεθερά αχ πεθερά λίγο νερό
να σβήσω το φαρμάκι, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
να σβήσω το φαρμάκι, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Εδώ νερό εδώ νερό δεν βρίσκεται
κι ουδέ κρασί πουλιέται, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
κι ουδέ κρασί πουλιέται, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Αχ πεθερέ αχ πεθερέ λίγο νερό
να σβήσω το φαρμάκι, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
να σβήσω το φαρμάκι, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*.
Οι νύφες φέ- οι νύφες φέρνουν το νερό
και οι πεθεροί το πίνουν *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και οι πεθεροί το πίνουν, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.

Τ' αρχόντου ο γιος παντρεύεται και παίρνει προσφυγούλα.
Σαν τ' άκουσε η μάνα του τα δέντρα ξεριζώνει
πιάνει δυο φίδια ζωντανά κι ευθύς τα τηγανίζει.
΄Ελα νύφη να φας φαΐ χέλια τηγανιμένα.
Από τη μάνα μ' έρχομαι και είμαι χορταμένη.
Και με την πρώτη πιρουνιά νύφη εφαρμακώθη.
Αχ πεθερά λίγο νερό να σβήσω το φαρμάκι.
Εδώ νερό δεν βρίσκεται κι ουδέ κρασί πουλιέται.
Αχ πεθερέ λίγο νερό να σβήσω το φαρμάκι.
Οι νύφες φέρνουν το νερό και οι πεθεροί το πίνουν.

Κάτω στην άσπρη πέτρα στ' αρμυρά νερά
σκοτώσανε το Γιάννη τον μοναχογιό
τρεις Τούρκοι τον σκοτώσαν Ρωμιοί τον θάψανε
και τρεις γιαννιτσοπούλες κείνες τον κλάψανε.
Αν είχες Γιάννη μάνα αν είχες κι αδελφή
αν είχες και γυναίκα θάλα 'ρθει να σου ιδεί.
Γυρίζω πέρα βλέπω μια αντάρα μια βροχή
βλέπω τι Γιάνν' τη μάνα τι Γιάνν' την αδελφή
τι Γιάννη η γυναίκα να έρχεται αφριστή
το 'να κρατά στο χέρι τ' άλλο στην αγκαλιά
και τρίτο κατα…
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιά
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους

μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
που έχω φω- που έχω φως μου μέσα στην καρδιά.
Η Σούσα ήταν έμορφη κι αρχόντισσα μεγάλη
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον κι αγάπα την χρόνους δεκατεσσάρους
και κείνη τ' αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους
και κείνη τ' αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους.
Μια Κυριακή πρωί πρωί στον ήλιο που καθόταν
βγάζει το χρυσομάντιλο τα δάκρυά ντης σκούπα
κι η μάνα της την ερωτά κι ο κύρης της τη λέει.
Τι έχ'ς Σουλτάνα μου και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Όνειρο είδα μάνα μου πικρό φαρμακωμένο
είδα πού ήρθε τ' αδέρφι μου γυμνό ξαρματωμένο.
Όνειρο είναι κόρη μου κι όνειρο θα περάσει
και σένα τ' αδερφάκι σου στα ξένα θα γεράσει.
Στα ξένα όπου περπατεί στη στράτα που γυρίζει
ή άγρια θηριά τον τρων ή άλλη τον ορίζει.
Απάνω τα μεσάνυχτα που οι πετεινοί λαλούσαν
ακούει την πόρτα να χτυπάει έρχεται αδερφός της
απ' το καλό την ερωτά κι απ' το κακό την παίρνει.
Σύρε Σουλτάνα μ' στο γιατρό να γιάνεις την πληγή σου
κι αν πάνε χίλια κι εκατό και άλλα πεντακόσια
τα δίδει ο Σαρή βαλής που δε λυπάται γρόσια.

Η Σούσα ήταν έμορφη κι αρχόντισσα μεγάλη
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον κι αγάπα την χρόνους δεκατεσσάρους
και κείνη τ' αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους.
Μια Κυριακή πρωί πρωί στον ήλιο που καθόταν
βγάζει το χρυσομάντιλο τα δάκρυά ντης σκούπα
κι η μάνα της την ερωτά κι ο κύρης της τη λέει.
Τι έχ'ς Σουλτάνα μου και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Όνειρο είδα μάνα μου πικρό φαρμακωμένο
είδα πού ήρθε τ' αδέρφι μου γυμνό ξαρματωμένο.
Όνειρο είναι κόρη μου κι όνειρο θα περάσει
και σένα τ' αδερφάκι σου στα ξένα θα γεράσει.
Στα ξένα όπου περπατεί στη στράτα που γυρίζει
ή άγρια θηριά τον τρων ή άλλη τον ορίζει.
Απάνω τα μεσάνυχτα που οι πετεινοί λαλούσαν
ακούει την πόρτα να χτυπάει έρχεται αδερφός της
απ' το καλό την ερωτά κι απ' το κακό την παίρνει.
Σύρε Σουλτάνα μ' στο γιατρό να γιάνεις την πληγή σου

κι αν πάνε χίλια κι εκατό και άλλα πεντακόσια
τα δίδει ο Σαρή βαλής που δε λυπάται γρόσια.
Του πολέμου η μέρα ανατέλλει
κι ένας ήρως ωραίος και νέος
στας αγκάλας της φίλης του θέλει
απωθών να ζωστεί το σπαθί.

Αλλ' αυτή ανήσυχο τον βλέπει
να τον θέλξει θερμώς προσπαθεί.
Είναι νύχτα τον λέει ακόμη
είν' ακόμη το σκότος βαθύ.

Ω να μην ω να μην εγεννόμην
πατρίς κι έρως τι θέσις δεινή
αχ σιώπα ψυχή της ψυχής μου
και με σφάζει μικράν σου φωνή.
Πάρ' την καρδιά μου πάρ' τηνε
αφού καρδιά δεν έχεις
σκίσε τα στήθη μου σκληρά
πάρ' από μέσα την καρδιά
αφού καρδιά δεν έχεις.

Τέσσερα φύλλα έχει η καρδιά
τα δυο τα 'χεις παρμένα
και τ' άλλα δυο που μ' άφησες
και τ' άλλα δυο που μ' ά…

Σαββατόβραδο με διώχναν οι γεδικοί μου
σαββατόβραδο με διώχναν οι γεδικοί μου
απ' το σπίτι μας, *γιαρενοπούλα μου*
απ' το σπίτι μας κι από το μαχαλά μας
απ' το σπίτι μας κι από το μαχαλά μας
τόπο δεν ήβρα, *γιαρενοπούλα μου*
τόπο δεν ήβρα χωριό να πάω να μείνω
τόπο δεν ήβρα χωριό να πάω να μείνω
μόν' ένα δεντρί, *γιαρενοπούλα μου*
μόνο ένα δεντρί του κάμπου κυπαρίσσι
μόνο ένα δεντρί του κάμπου κυπαρίσσι
κείνο μ' έλεγε, *γιαρενοπούλα μου*
κείνο μ' έλεγε κείνο με συντυχαίνει
κείνο μ' έλεγε κείνο με συντυχαίνει.
Ξένε μ' πέζεψε, *γιαρενοπούλα μου*
ξένε μ' πέζεψε ξένε μ' για δεν πεζεύεις
ξένε μ' πέζεψε ξένε μ' για δεν πεζεύεις
να κι ο κλώνος μου, *γιαρενοπούλα μου*
να κι ο κλώνος μου και κρέμα τ' άρματά σου
να κι ο κλώνος μου και κρέμα τ' άρματά σου
να και η ρίζα μου, *γιαρενοπούλα μου*
να και η ρίζα μου και δέσε τ' άλογό σου

να και η ρίζα μου και δέσε τ' άλογό σου
να κι ο ίσκιος μου, *γιαρενοπούλα μου*
να κι ο ίσκιος μου και πέσε να πλαγιάσεις
να κι ο ίσκιος μου και πέσε να πλαγιάσεις.
Δεν είδα δεντρί δεντρί να συντυχαίνει
δεν είδα δεντρί δεντρί να συντυχαίνει
μεις στον τόπο μας, *γιαρενοπούλα μου*
μεις στον τόπο μας τα δένδρα πελεκούν τα
μεις στον τόπο μας τα δένδρα πελεκούν τα
κάνουν τα σκαμνιά, *γιαρενοπούλα μου*
κάνουν τα σκαμνιά σκαμνιά για τις κυρίες/δασκάλες
κάνουν τα σκαμνιά σκαμνιά για τις κυρίες
για τις έμορφες, *γιαρενοπούλα μου*
για τις έμορφες για τις κιαρατσοπούλες
για τις έμορφες για τις κιαρατσοπούλες.

(επαναλαμβάνονται κάποιοι τελευταίοι στίχοι)

Σαββατόβραδο με διώχναν οι γεδικοί μου
απ' το σπίτι μας κι από το μαχαλά μας
τόπο δεν ήβρα χωριό να πάω να μείνω
μόνο ένα δεντρί του κάμπου κυπαρίσσι
κείνο μ' έλεγε κείνο με συντυχαίνει.
Ξένε μ' πέζεψε ξένε μ' για δεν πεζεύεις
να κι ο κλώνος μου και κρέμα τ' άρματά σου
να και η ρίζα μου και δέσε τ' άλογό σου
να κι ο ίσκιος μου και πέσε να πλαγιάσεις.
Δεν είδα δεντρί δεντρί να συντυχαίνει
μεις στον τόπο μας τα δένδρα πελεκούν τα
κάνουν τα σκαμνιά σκαμνιά για τις κυρίες
για τις έμορφες για τις κιαρατσοπούλες.

Στης ματζουράνας τον ανθό
πλάγιασα ν' αποκοιμηθώ
λίγο ύπνο για να πάρω
στην αγάπη μου να πάω.
Πλάγιασα αποκοιμήθηκα
αγάπη δε θυμήθηκα
και στον ύπνο μου επάνω
κόντεψα για να πεθάνω.
Όνειρο είδα στον ύπνο μου
παντρεύεται η αγάπη μου
αχ, και παίρνει τον εχθρό μου
για το πείσμα το δικό μου.
Κάλεσαν κι εμένα στη χαρά
ας είν' η αγάπη μου καλά
για να πα να στεφανώσω

δυο κορμάκια ν' ανταμώσω.
Πέρασ' από 'να γιοφύρι
πέρασ' από 'να γιοφύρι
βλέπω μια στο παραθύρι
βλέπω μια στο παραθύρι
με την μάνα της μαλώνει
με την μάνα της μαλώνει.
Μάνα μ' λέγω πάντρεψέ με
σπιτονοικοκύρεψέ με.
Κόρη μ' γω θα σε παντρέψω
κόρη μ' γω θα σε παντρέψω
θα σε σπιτονοικοκυρέψω
θα σε σπιτονοικοκυρέψω
θα σε δώσω μπακαλάκι
θα σε δώσω μπακαλάκι
έμορφο παλικαράκι
έμορφο παλικαράκι
καλή μου Ράντω καλή μου
σ' αγαπώ μα τι να γίνω.
Το μαντίλι της τινάζει
το μαντίλι της τινάζει
και θαρρώ πως με φωνάζει
και θαρρώ πως με φωνάζει
καλή μου Ράντω καλή μου
σ' αγαπώ μα τι να γίνω.
Το μαντίλι τ'ς βούλες βούλες
το μαντίλι τ'ς βούλες βούλες
τι καλές γειτονοπούλες
τι καλές γειτονοπούλες
καλή μου Ράντω καλή μου
σ' αγαπώ μα τι να γίνω.
Τρεις πιπερούδες και μια μαστίχα
τρεις πιπερούδες και μια μαστίχα
αχ αγάπη μου να σ' είχα
αχ αγάπη μου να σ' είχα.
Τρεις ελιές κι ένα ν κοκούτσι
τρεις ελιές κι ένα ν κοκούτσι
μ' άφησες μ' ένα παπούτσι
μ' άφησες μ' ένα παπούτσι.
Τρεις πιπερούδες και μια ντομάτα
τρεις πιπερούδες και μια ντομάτα
τι καλή που είναι η μαυρομάτα
τι καλή που είναι η μαυρομάτα
καλή μου Ράντω καλή μου
σ' αγαπώ μα τι να γίνω.

Πέρασ' από 'να γιοφύρι
βλέπω μια στο παραθύρι

με την μάνα της μαλώνει.
Μάνα μ' λέγω πάντρεψέ με
σπιτονοικοκύρεψέ με.
Κόρη μ' γω θα σε παντρέψω
θα σε σπιτονοικοκυρέψω
θα σε δώσω μπακαλάκι
έμορφο παλικαράκι.
Το μαντίλι της τινάζει
και θαρρώ πως με φωνάζει.
Το μαντίλι τ'ς βούλες βούλες
τι καλές γειτονοπούλες.
Τρεις πιπερούδες και μια μαστίχα
αχ αγάπη μου να σ' είχα.
Τρεις ελιές κι ένα ν κοκούτσι
μ' άφησες μ' ένα παπούτσι.
Τρεις πιπερούδες και μια ντομάτα
τι καλή που είναι η μαυρομάτα.
Δεν θυμάσαι Μαριγώ
απού πάαιναμ' στον καπνό
δεν θυμάσαι Μαριγώ
απού πάαιναμ' στον καπνό
αχ αχ Μαριγούλα μου
και με χτύπ'σες μια γροθιά
και με χτύπ'σες μια γροθιά
και δεν έχει γιατρειά.
Σαράντα κυδώνια στην κυδωνιά
όλα Πάντζος τα 'φαγε
σαράντα κυδώνια στην κυδωνιά
όλα Πάντζος τα 'φαγε
αχ αχ Μαριγούλα μου
ένα μένει και κείνο το 'στειλα
αχ αχ Μαριγούλα μου
ένα 'πό'μνι και κείνο το 'στειλα.
Πάρε το τσανάκ' το μέλ'
φώναξε και την Ελέν'
πάρε το τσανάκ' το μέλ'
φώναξε και την λέει
αχ αχ Μαριγούλα μου
Κατερινιώ το μαρτυρά
αχ αχ Μαριγούλα μου
buleda sevda görmedi. δε βρήκε αγάπη

Δεν θυμάσαι Μαριγώ
απού πάαιναμ' στον καπνό
και με χτύπ'σες μια γροθιά
και δεν έχει γιατρειά.
Σαράντα κυδώνια στην κυδωνιά

όλα Πάντζος τα ’φαγε
ένα μένει και κείνο το ’στειλα
ένα ’πό’μνι και κείνο το ’στειλα.
Πάρε το τσανάκ’ το μέλ’
φώναξε και την λέει.
Κατερινιώ το μαρτυρά
buleda sevda görmedi. δε βρήκε αγάπη
Βάλτι καρέκλα μες στην μέσ’ να κάτσ’ το παλικάρι
να κάτσ’ το παλικάρι
δώσ’ τον ξυράφ’ στα χέρια του
δώσ’ τον ξυράφ’ στα χέρια του και χτένι στα μαλλιά του
και χτένι στα μαλλιά του.
Πού είνι γαμπρέ μ’ η μάνα σου πού είνι κι ο μπαμπάς σου
πού είνι και τ’ αδερφάκια σου να στέκονται μπροστά σου
να στέκονται μπροστά σου.

Βάλτι καρέκλα μες στην μέσ’ να κάτσ’ το παλικάρι
δώσ’ τον ξυράφ’ στα χέρια του και χτένι στα μαλλιά του
Πού είνι γαμπρέ μ’ η μάνα σου πού είνι κι ο μπαμπάς σου
πού είνι και τ’ αδερφάκια σου να στέκονται μπροστά σου.

Βάλτε καρέκλα μες στην μέσ’ να κάτσει η φραγκοπούλα
να κάτσει η φραγκοπούλα
δώστι γυαλί στα χέρια της
δώστ’ την καθρέφτ’ στα χέρια της και χτένι στα μαλλιά της
και χτένι στα μαλλιά της.
Πού είναι κοπέλα μ’ ο μπαμπάς σ’ πού είναι και η μαμά σου
πού είναι και η μαμά σου
πού είναι και τ’ αδερφάκια σου
πού είναι και τ’ αδερφάκια σου να τριγυρνούν κοντά σου
να τριγυρνούν κοντά σου.

Βάλτε καρέκλα μες στην μέσ’ να κάτσει η φραγκοπούλα
δώστ’ την καθρέφτ’ στα χέρια της και χτένι στα μαλλιά της
Πού είναι κοπέλα μ’ ο μπαμπάς σ’ πού είναι και η μαμά σου
πού είναι και τ’ αδερφάκια σου να τριγυρνούν κοντά σου.

Βρε Μανόλη Μανολάκη βρε καλό παιδί
γκελ το πουλάκι, βρε καλό παιδί
τι καλή γυναίκα πόχεις
τι καλή γυναίκα πόχεις και δε χαίρεσαι
γκελ το πουλάκι μ’, και δε χαίρεσαι.
Πού την είδες πού την ξέρεις
πού την είδες πού την ξέρεις και την άρεσες

γκελ το πουλάκι μ', και την άρεσες.
Μες στον γκιούλ μπαχτσέ την είδα
μες στον γκιούλ μπαχτσέ την είδα και την άρεσα
γκελ το πουλάκι μ', και την άρεσα.
Κι ο Μανόλης μεθυσμένος
κι ο Μανόλης μεθυσμένος και την έσφαξε
γκελ το πουλάκι μ', και την έσφαξε
σ'κώθ'κι το πρωί πουρνούτσ'κα και την έκλαιγε
γκελ το πουλάκι μ', και την έκλαιγε.
Σήκω πάπια μ' σήκω χήνα μ'
σήκω πάπια μ' σήκω χήνα μ' σήκω κι άλλαξε
γκελ το πουλάκι μ', σήκω κι άλλαξε
να σε ιδούν τα παλικάρια
να σε ιδούν τα παλικάρια να τρελαίνονται
γκελ το πουλάκι μ', να τρελαίνονται.

Βρε Μανόλη Μανολάκη βρε καλό παιδί
τι καλή γυναίκα πόχεις και δε χαίρεσαι.
Πού την είδες πού την ξέρεις και την άρεσες
Μες στον γκιούλ μπαχτσέ την είδα.
Κι ο Μανόλης μεθυσμένος και την έσφαξε
σ'κώθ'κι το πρωί πουρνούτσ'κα και την έκλαιγε.
Σήκω πάπια μ' σήκω χήνα μ' σήκω κι άλλαξε
να σε ιδούν τα παλικάρια να τρελαίνονται.
Καληνύχτα λοιπόν σε αφήνω
και στην κλίνη που μένει σκληρά
μόνον μια χάρη ζητώ από εσένα
να με θυμάσαι και με καμιά φορά.

Είναι νυξ και κανείς δεν μας ακούει
όλ' η φύσις κοιμάται γλυκά
μόνον το κύ-νι-μα του βράχου μάς ακούει
π' αναστενάζουμε και κλαίμε πικρά.

Τα πουλάκια που πετούν στον αέρα
δεν τα φοβίζει κανένας καιρός
μόν' τα φοβίζ' η μπαρούτη και η σφαίρα
κι ένας ωραίος ωραίος κυνηγός.

Ξύπνα ξύπνα διότι χαράζει
δεν ακούς τα πουλάκια πώς λαλάνε
ξύπνα ξύπνα διότι θα μας πούνε
πως ήμασταν όλη τη νύχτα μαζί.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζω
κι εγώ την κούνια σου κουνώ να σε αποκοιμίσω

νανί νανί νανάκια του να βγούνε τα δοντάκια του
νανί νανί νανάκια του να το χαρεί η μαμάκα του.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζω
κι εγώ την κούνια σου κουνώ να σε αποκοιμίσω
νάνι νάνι νανάκια του να βγούνε τα δοντάκια του
νάνι νάνι νανάκια του να το χαρεί η μαμάκα του.

Μια νέα ετραγούδησε
μια νέα ετραγούδησε πάνω 'πό το μπαλκόνι
αέρας πήρε τη φωνή
αέρας πήρε τη φωνή στο πέλαγος την πάει
τον λόγο τ'ς δεν ανέσωσε
τον λόγο τ'ς δεν ανέσωσε τη συντυχιά τ'ς δεν πήρε
γέμισ' η θάλασσα πανιά
γέμισ' η θάλασσα πανιά και οι άκρες παλικάρια.

Μια νέα ετραγούδησε πάνω 'πό το μπαλκόνι
αέρας πήρε τη φωνή στο πέλαγος την πάει
τον λόγο τ'ς δεν ανέσωσε τη συντυχιά τ'ς δεν πήρε
γέμισ' η θάλασσα πανιά και οι άκρες παλικάρια.

Δε σου 'πα εγώ βρε Καρμαλή, *Καρμαλή*
μην πας στα μάρμαρα
γιατί θα σε σκοτώσουν, *βρε Καρμαλή*
οι Τούρκοι τα σκυλιά.
Τούρκοι τον εσκοτώσαν, *τον Καρμαλή*
Ρωμιοί τον θάψανε
και δυο Αρμενοπούλες, *βρε Καρμαλή*
τραγούδ' σε βγάλανε.

Δε σου 'πα εγώ βρε Καρμαλή
μην πας στα μάρμαρα
γιατί θα σε σκοτώσουν
οι Τούρκοι τα σκυλιά.
Τούρκοι τον εσκοτώσαν
Ρωμιοί τον θάψανε
και δυο Αρμενοπούλες
τραγούδ' σε βγάλανε.

Πιρπιρίτσα περπατεί
το Θεό περικαλεί.

Βρέξε Κύριο μια βροχή
να βραχούν οι τσιομπανοί
και τα πρόβατα μαζί
και τα σκυλιά μες στο μαντρί.

Χ.Β.: Ως το βράδυ έβρεχε. Γυρνούσαμε και έριχναμε νερό, είχαμε στο μπακίρ' με τα πρασινάδια, μια κοπέλα που ήτανε στη μάνα τ'ς, στο μπαμπά πρώτο γεννημένο παιδί, κοπέλα. Την έφκιαναμ' Πιρπιρίτσα, την στόλιζαμ' με τα πρασινάδια να μη μπαίνει το νερό μέσα, την περιχούσαμε και… Ήταν ευλογία στο Θεό, έβρεχε ως το βράδυ. Σα να ήταν παράκληση.
Ένα πουλάκι πέταξε 'πό μέσα απ' την Αθήνα
τα σύννεφα εγύρισε κι όλ' τη Μακεδονία
τα σύννεφα εγύρισε κι όλ' τη Μακεδονία.
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα όμορφα παιδιά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα όμορφα παιδιά σου.
Μαζέψαν τα κορίτσια μας τα παν στη Βουργαρία
αφήσαν γεναικόπαιδα μες στ' άγρια θηρία
αφήσαν γεναικόπαιδα μες στ' άγρια θηρία.
Στο Κιτσοβάν' σφάζουν αρνιά στο Καρμαβάλ' κριάρια
και μέσα στο Ορμάνοβα σφάζουν τα παλικάρια
και μέσα στο Ορμάνοβα σφάζουν τα παλικάρια.
Να το 'ξερες μανούλα μου σε ποιο χωριό θ' αράξω
να το 'ξερες μανούλα μου σε ποιο χωριό θ' αράξω
να μου 'στελνες τα ρούχα μου την Κυριακή ν' αλλάξω
να μου 'στελνες τα ρούχα μου την Κυριακή ν' αλλάξω.

Ένα πουλάκι πέταξε 'πό μέσα απ' την Αθήνα
τα σύννεφα εγύρισε κι όλ' τη Μακεδονία.
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα όμορφα παιδιά σου.
Μαζέψαν τα κορίτσια μας τα παν στη Βουργαρία
αφήσαν γεναικόπαιδα μες στ' άγρια θηρία.
Στο Κιτσοβάν' σφάζουν αρνιά στο Καρμαβάλ' κριάρια
και μέσα στο Ορμάνοβα σφάζουν τα παλικάρια.
Να το 'ξερες μανούλα μου σε ποιο χωριό θ' αράξω
να μου 'στελνες τα ρούχα μου την Κυριακή ν' αλλάξω.

Του Μαμά τα παλικάρια
που 'ταν τρία σα λιοντάρια
που 'ταν τρία σα λιοντάρια
το μικρό το παλικάρι
το μικρό το παλικάρι
η Σκορδούλα να το πάρει
η Σκορδούλα η πανούκλα
τα καμώματα που κάνει
τα καμώματα που κάνει

έβαλε γυναίκεια ρούχα
έβαλε γυναίκεια ρούχα
και πηγαίνει στα κορίτσια
και πηγαίνει στα κορίτσια.
Βάλτι 'τον σκαμνί να γκάτσει
βάλτι 'τον σκαμνί να γκάτσει
μαντιλούδια ν' ακουμπήσει
μαντιλούδια ν' ακουμπήσει
στο χορό να τ' αραδίσει
στο χορό να τ' αραδίσει
στο χορό την αραδίτσα
στο χορό την αραδίτσα
πόχει μια μικρή πορτίτσα
πόχει μια μικρή πορτίτσα
κι έχει μέσα Ζαφειρίτσα
Ζαφειρίτσα Σμαραϊγδίτσα.
Άνοιξε μωρ' Ζαφειρίτσα
άνοιξε μωρ' Ζαφειρίτσα.
Δε σ' ανοίγω δε σε ξέρω
δε σ' ανοίγω δε σε ξέρω
ξένος είσαι από τα ξένα
ξένος είσαι από τα ξένα
μάνα μ' έχει στο τιμπίχι
μάνα μ' έχει στο τιμπίχι
και με δέρνει με την πήχη
και με δέρνει με την πήχη
έλα τώρα να σ' ανοίξω
έλα τώρα να σ' ανοίξω
με τζουρβέδες με καφέδες.

Του Μαμά τα παλικάρια
που 'ταν τρία σα λιοντάρια
το μικρό το παλικάρι
η Σκορδούλα να το πάρει
η Σκορδούλα η πανούκλα
τα καμώματα που κάνει
έβαλε γυναίκεια ρούχα
και πηγαίνει στα κορίτσια.
Βάλτι 'τον σκαμνί να γκάτσει
μαντιλούδια ν' ακουμπήσει
στο χορό να τ' αραδίσει
στο χορό την αραδίτσα
πόχει μια μικρή πορτίτσα
κι έχει μέσα Ζαφειρίτσα
Ζαφειρίτσα Σμαραϊγδίτσα.
Άνοιξε μωρ' Ζαφειρίτσα.
Δε σ' ανοίγω δε σε ξέρω

ξένος είσαι από τα ξένα
μάνα μ' έχει στο τιμπίχι
και με δέρνει με την πήχη
έλα τώρα να σ' ανοίξω
με τζουρβέδες με καφέδες.

Ο Γιάννης μας αρρώστησε, *γιαλένιω μ' γιαλένιω μ'*
στου καραβιού την πλώρη, *γιαλένιω μ' κρυσταλλένιω μ'*
δεν έχει μάνα να τον δει, *γιαλένιω μ' γιαλένιω μ'*
αδέρφια να τον κλάψουν, *γιαλένιω μ' κρυσταλλένιω μ'*
μόν' έχει τρεις γιρόντισσες, *γιαλένιω μ' γιαλένιω μ'*
και τρεις παπαδοπούλες, *γιαλένιω μ' κρυσταλλένιω μ'*
η μια τον δίν' κρύο νερό, *γιαλένιω μ' γιαλένιω μ'*
η μια τον δίν' κρύο νερό, *γιαλένιω μ' γιαλένιω μ'*
κι η γ άλλη αφράτο μήλο, *γιαλένιω μ' κρυσταλλένιω μ'*
κι η γ άλλη αφράτο μήλο, *γιαλένιω μ' κρυσταλλένιω μ'*
η τρίτη η ομικρότερη, *γιαλένιω μ' γιαλένιω μ'*
τον στρώνει να πλαγιάσει, *γιαλένιω μ' κρυσταλλένιω μ'*
τον ρίχνει πέντι στρώματα, *γιαλένιω μ' γιαλένιω μ'*
τον ρίχνει πέντι στρώματα, *γιαλένιω μ' γιαλένιω μ'*
και δέκα μαξιλάρια, *γιαλένιω μ' κρυσταλλένιω μ'*
και δέκα μαξιλάρια, *γιαλένιω μ' κρυσταλλένιω μ'*
τον ρίχνει κι ένα πάπλωμα, *γιαλένιω μ' γιαλένιω μ'*
σιντόνι μιταξένιο, *γιαλένιω μ' κρυσταλλένιω μ'*
σιντόνι μιταξένιο, *γιαλένιω μ' κρυσταλλένιω μ'*.

Ο Γιάννης μας αρρώστησε στου καραβιού την πλώρη
δεν έχει μάνα να τον δει αδέρφια να τον κλάψουν
μόν' έχει τρεις γιρόντισσες και τρεις παπαδοπούλες
η μια τον δίν' κρύο νερό η μια τον δίν' κρύο νερό
κι η γ άλλη αφράτο μήλο η τρίτη η ομικρότερη
τον στρώνει να πλαγιάσει τον ρίχνει πέντι στρώματα
τον ρίχνει πέντι στρώματα και δέκα μαξιλάρια
τον ρίχνει κι ένα πάπλωμα σιντόνι μιταξένιο.

Καλά τρώμε, *μωρέ παιδιά*, καλά τρώμε και πίνουμε
καλά τρώμε, *μωρέ παιδιά*, καλά τρώμε και πίνουμε
μωρέ παιδιά μ' καημένα, καλά χαροκοπάμε
μωρέ παιδιά μ' καημένα, καλά χαροκοπάμε
κάνα καλό, *ώι μωρέ παιδιά*, κάνα καλό δεν κάνουμε
κάνα καλό, *ώι μωρέ παιδιά*, κάνα καλό δεν κάνουμε
μωρέ παιδιά μ' καημένα, καλό για την ψυχή μας
μωρέ παιδιά μ' καημένα, καλό για την ψυχή μας.
Ν ο κόσμος φτιά-, *μωρέ παιδιά*, ν ο κόσμος φτιάνουν εκκλησές
ν ο κόσμος φτιά-, *μωρέ παιδιά,* ν ο κόσμος φτιάνουν εκκλησές
*μωρέ παιδιά μ' καημένα,*φτιάνουν και μαναστήρια
*μωρέ παιδιά μ' καημένα,*φτιάνουν και μαναστήρια

φτιάνουν και πε-, *μωρέ παιδιά*, φτιάνουν και πετρογέφυρες
φτιάνουν και πε-, *μωρέ παιδιά*, φτιάνουν και πετρογέφυρες
μωρέ παιδιά μ' καημένα, για να διαβαίν' ο κόσμος
μωρέ παιδιά μ' καημένα, για να διαβαίν' ο κόσμος.

Καλά τρώμε και πίνουμε καλά χαροκοπάμε
κάνα καλό δεν κάνουμε καλό για την ψυχή μας.
Ν ο κόσμος φτιάνουν εκκλησές φτιάνουν και μαναστήρια
φτιάνουν και πετρογέφυρες για να διαβαίν' ο κόσμος.

Ν αφέντη μου στην τάβλα σου, *μωρέ*, χρυσή καντήλα καίει
ν αφέντη μου στην τάβλα σου, *ώι μωρέ*, χρυσή καντήλα καίει
δίχως αλ'σίδα στέκεται, *μωρέ*, δίχως αέρα σιέται
δίχως αλ'σίδα στέκεται, *μωρέ*, δίχως αέρα σιέται
δίχως το λάδι και καίει, *μωρέ*, φέγγει τον κόσμον όλον
δίχως το λάδι και καίει, *μωρέ*, φέγγει τον κόσμον όλον
φέγγει και τον αφέντη μας, *μωρέ*, να τραγουδάει να πίνει
φέγγει και τον αφέντη μας, *μωρέ*, να τραγουδάει να πίνει.

Ν αφέντη μου στην τάβλα σου χρυσή καντήλα καίει
δίχως αλ'σίδα στέκεται δίχως αέρα σιέται
δίχως το λάδι και καίειφέγγει τον κόσμον όλον
φέγγει και τον αφέντη μας να τραγουδάει να πίνει.

Άιντε ωρέ, Γιώργη ν ήρθανε οι φίλοι σου
ωρέ, Γιώργη ν ήρθανε οι φίλοι σου ήρθαν κι οι μπράτιμοί σου
Γιώργη μου μωρέ Γιώργη Γιωργάκη μου.
Άιντε, κι αν ήρθαν καλώς ήρθανε
ωρέ, κι αν ήρθαν καλώς ήρθανε βάλτε ψωμί να φάνε
Γιώργη μου μωρέ Γιώργη Γιωργάκη μου.
Άι, Γιώργη μ' χαλέβουν τ' άρματά σ'
ωρέ, Γιώργη μ' χαλέβουν τ' άρματά σ' τα μπαρ'τοκαπνισμένα
Γιώργη μου μωρέ Γιώργη Γιωργάκη μου.

Γιώργη ν ήρθανε οι φίλοι σου ήρθαν κι οι μπράτιμοί σου
κι αν ήρθαν καλώς ήρθανε βάλτε ψωμί να φάνε
Γιώργη μ' χαλέβουν τ' άρματά σ' τα μπαρ'τοκαπνισμένα.

Άιντε μωρέ, μι πρόσταξεν η συντροφιά, *μωρέ,* για να τους πω τραγούδι
και τι τραγού- και τι τραγούδι να τους πω
άι ν ωρέ, με πρόσταξεν η συντροφιά, *ωρέ,* για να τους πω τραγούδι

και τι, *ωρέ τι*, τραγού- και τι τραγούδι να τους πω
άιντε μωρέ, και τι τραγούδι να τους πω, *ωχ μωρέ*, να τους καλοκαρδίσω
για φάτε πιεί- για φάτε πιείτε φίλοι μου
ωρέ, και τι τραγούδι να τους πω να τους καλοκαρδίσω
μωρέ, για φάτε πιεί- για φάτε πιείτε φίλοι μου
ωρέ, για φάτε πιείτε φίλοι μου χαρείτε να χαρούμε
τούτο το χρό- τούτον το χρόνο τον καλόν
για φάτε πιείτε φίλοι μου, *μωρέ*, χαρείτε να χαρούμε
τούτο το χρό- τούτον το χρόνο τον καλό
μωρέ, τούτον το χρόνο τον καλό, *μωρέ*, τον άλλον ποιος το ξέρει
για ζούμε για για ζούμε για πεθαίνουμε
άι ωρέ, τούτον το χρόνο τον καλό, *μωρέ*, τον άλλον ποιος το ξέρει
για ζούμε για για ζούμε για πεθαίνουμε.

Μι πρόσταξεν η συντροφιά για να τους πω τραγούδι
και τι τραγούδι να τους πω να τους καλοκαρδίσω
για φάτε πιείτε φίλοι μου χαρείτε να χαρούμε
τούτον το χρόνο τον καλό τον άλλον ποιος το ξέρει
για ζούμε για πεθαίνουμε.
Άιντε μωρέ, το μάθεταν τι ν έγινε δω στην απάνω χώρα
ωχ, ν οι κλέφτες επροσκύνησαν
άιντε μωρέ, ν οι κλέφτες επροσκύνησαν και γίνανε ραγιάδες
κι άλλοι φυλάνε πρόβατα
άλλοι, *μωρέ*, κι άλλοι φυλάνε πρόβατα κι άλλοι φυλάνε γίδια
κι ο Γιάννης το καλό παιδί
άιντε μωρέ, κι ο Γιάννης το καλό παιδί δεν πάει να προσκυνήσει
μόν' τ' άρματά του γυάλιζε.

Το μάθεταν τι ν έγινε δω στην απάνω χώρα
ν οι κλέφτες επροσκύνησαν και γίνανε ραγιάδες
άλλοι κι άλλοι φυλάνε πρόβατα κι άλλοι φυλάνε γίδια
κι ο Γιάννης το καλό παιδί δεν πάει να προσκυνήσει
μόν' τ' άρματά του γυάλιζε.

Ά*ιντ' ωρέ*, ν απόψ' είδα στον ύπνο μου
Γιώργη κι Αντώνη μου, ν είδα και στ' όνειρό μου
είδα δυο 'λάφια, *μωρ' γιε μου*, που 'βοσκαν
άιντε, είδα δυο 'λάφια που 'βοσκαν
Γιώργη κι Αντώνη μου, σ' ένα πλαγιό καψάλι
κι ο κυνηγός, *ωχ Γιώργη μ'*, τ' αγνάντευε
αχ ρε, κι ο κυνηγός τ' αγνάντευε
Γιώργη κι Αντώνη μου, ν από ψηλή ραχούλα
'ξήγα το μάνα, *μωρ' μάνα μ'*, τ' όνειρο
άι βρε, 'ξήγα το μάνα μ' τ' όνειρο
Γιώργη κι Αντώνη μου, 'ξήγα το μη φοβάσαι.

Τα δυο τα 'λάφια, *Γιώργη μου*, είμαστε μεις
άιντ' ωρέ, τα δυο τα ελάφια είμαστε μεις
Γιώργη κι Αντώνη μου, καψάλια το λημέρι
κι ο κυνηγός, *Γιώργη*, είν' ο πασάς.

Ν απόψ' είδα στον ύπνο μου ν είδα και στ' όνειρό μου
είδα δυο 'λάφια που 'βοσκαν σ' ένα πλαγιό καψάλι
κι ο κυνηγός τ' αγνάντευε ν από ψηλή ραχούλα
'ξήγα το μάνα μ' τ' όνειρο 'ξήγα το μη φοβάσαι.
Τα δυο τα 'λάφια είμαστε μεις καψάλια το λημέρι
κι ο κυνηγός είν' ο πασάς.

Ωρέ, βαστάτε Τούρκοι τ' άλογα λίγο να ξανασάνω
να χαιρετίσω ο μαύρος τα βουνά
ωρέ, να χαιρετίσω τα βουνά και τις κορφοραχούλες
ν' αφήσω διάτ' ο μαύρος στα παιδιά
ωρέ, ν' αφήσω διάτα στα παιδιά διάτα στα παλικάρια
……

Βαστάτε Τούρκοι τ' άλογα λίγο να ξανασάνω
ωρέ, να χαιρετίσω τα βουνά και τις κορφοραχούλες
ν' αφήσω διάτα στα παιδιά διάτα στα παλικάρια
……

Ν απόψε στο σπιτά-να-κι μου, *υγιέ μου*, τι κάναν'ζ ν αφέντης
τον άγγελό μου, *ωχ*, γιόρταζα
άι βρε, τον άγγελό μου γιό-νο-ρταζα, υ*γιέ μου*, και το Θεό δοξά-να-ζω
άι βρε, και την κυρά την Πα-αχ-ναγιά
άιντε, και την κυρά την Παναγιά, *υγιέ μου*, πολύ την προσκυνάω
να ωχ, να μου χαρίσει τα κλειδιά
να μου χαρίσει τα να-κλειδιά, *υγιέ μου*, κλειδιά του Παραδείσου
ν' ανοίξω τον Παράδεισο.

Ν απόψε στο σπιτάκι μου τι κάναν'ζ ν αφέντης
τον άγγελό μου γιόρταζα και το Θεό δοξάζω
και την κυρά την Παναγιά πολύ την προσκυνάω
να μου χαρίσει τα κλειδιά κλειδιά του Παραδείσου
ν' ανοίξω τον Παράδεισο.

Τούτο το Μάη την ά-, *ωρέ*, την άνοιξη τούτο το καλοκαίρι
θέλω ν α-γιε-νέ-βω Λιά-να-κο, *Λιάκο μ'*, στα, *μωρέ*, βουνά
αχ, θέλω ν' ανέβω στα, *μωρέ*, στα ι βουνά στης Γκούρας τα λημέρια

και να σφουρί-και να σφουρίξω, *Λιάκο μ'*, κλέφτικα, *άι παιδιά*
άιντε, και να σφουρίξω κλέ-, *μωρέ,* κλέφτικα να μάσω παλικάρια
να πα να μπω, *γιε μ'*, να πα να μπω, *Λιάκο μ' μωρ'*, στ' Άγραφα.

Τούτο το Μάη την άνοιξη τούτο το καλοκαίρι
θέλω ν' ανέβω στα ι βουνά στης Γκούρας τα λημέρια
και να σφουρίξω κλέφτικα να μάσω παλικάρια
να πα να μπω στ' Άγραφα.

Βαρέθηκα την ξενιτιά, *αχ η Ρηνούλα μου,* τα έ-γιε-ρημα τα ξένα
δώδεκα χρό- δώδεκα στη Βλαχιά
αχ βρε, δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά, *αχ η Ρηνούλα μου*, και δυο στο Βουκουρέστι
και μια βραδιά, *άιντε Ρήνα*, στο σπίτι μας
ωρέ, και μια βραδιά στο σπίτι μας, *αχ η Ρηνούλα μου*, σα δόλιος μουσαφίρης
να κουβεντιάσω και να και να ειπώ
άιντε, να κουβεντιάσω και να ειπώ, *αχ η Ρηνούλα μου*, τον πόνο το δικό μας
τι θ' απογίν', *αχ Ρήνα μου*, ο τό-, *μωρ'*, ο τόπος μας.

Βαρέθηκα την ξενιτιά τα έρημα τα ξένα
δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά και δυο στο Βουκουρέστι
και μια βραδιά στο σπίτι μας σα δόλιος μουσαφίρης
να κουβεντιάσω και να ειπώ τον πόνο το δικό μας
τι θ' απογίν' ο τόπος μας.

Εχ βρε περδικούλα μ'
περδικούλα γιορντινάτη και καμαρωτή, *περδικούλα μ'*
και καμαρωτή
έι, πώς κοιμάσ', *αχ*, αυτού στα πλάγια
έι, πώς κοιμάσ', *αχ*, αυτού στα πλάγια μόν' και μοναχή, *περδικούλα μ'*
μόν' και μοναχή
δε φοβάσ' απ' τα γεράκια
δε φοβάσ' απ' τα γεράκια κι απ' τους σταυραϊτούς, *περδικούλα μ'*
κι απ' τους σταυραϊτούς.
Ωρέ, τα γεράκια τα 'χω αδέρφια
τα γεράκια τα 'χω αδέρφια και τους σταυραετούς, *περδικούλα μ'*
και τους σταυραετούς.

Περδικούλα γιορντινάτη και καμαρωτή
πώς κοιμάσ' αυτού στα πλάγια μόν' και μοναχή
δε φοβάσ' απ' τα γεράκια κι απ' τους σταυραϊτούς.
Τα γεράκια τα 'χω αδέρφια και τους σταυραετούς.

Τώρα είναι Μάης κι άνοιξη, *μωρέ πράσινο είν' το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, τώρα είν' το καλοκαίρι
τώρα κι ο ξένος βούλεψε, *μωρέ πράσινο είν' το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, στον τόπο του να πάει
νύχτα σελώνει τ' άλογο, *όι μωρέ πράσινο είν' το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, νύχτα το καλιβώνει
βάνει τα πέταλα χρυσά, *μωρέ πράσινο είν' το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, και τα καρφιά 'σημένια
μωρέ, και τα καλιβοσφύρια του, *μωρέ πράσινο είν' το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, χρυσό μαργαριτάρι.

Τώρα είναι Μάης κι άνοιξη τώρα είν' το καλοκαίρι
τώρα κι ο ξένος βούλεψε στον τόπο του να πάει
νύχτα σελώνει τ' άλογο νύχτα το καλιβώνει
βάνει τα πέταλα χρυσά και τα καρφιά 'σημένια
και τα καλιβοσφύρια του χρυσό μαργαριτάρι.

Σαν τι, *μωρέ*, σαν τι σαν τι κακό σας έκανα
σαν τι, *μωρέ*, σαν τι σαν τι κακό σας έκανα
άι, σαν τι κακό σας έκανα εσάς κακογειτόνους
εσάς κακογειτόνους
σαν τι κακό σας έκανα ν εσάς κακογειτόνους
άι, και μ' έ-, *μωρέ* ,και μ' έ- και μ' έριξιταν φυλακή
άι, και μ' έ-, *μωρέ,* και μ' έ- και μ' έριξιταν φυλακή
άι, και μ' έριξιταν φυλακή πέντ' έξ' οχτώ χρονάκια
πέντ' έξ' οχτώ χρονάκια
αχ, και μ' έριξιταν φυλακή πέντ' έξι οχτώ χρονάκια
πέντ' έξι οχτώ χρονάκια
άι, κι εσείς, *μωρέ*, κι εσείς κι εσείς μ' αλησμονήσατε
άιντε, κι εσείς, *μωρέ*, κι εσείς κι εσείς μ' αλησμονήσατε
άι, κι εσείς μ' αλησμονήσατε κι έκατσα τριάντα χρόνια
κι έκατσα τριάντα χρόνια
κι εσείς μ' αλησμονήσατε κι έκατσα τριάντα χρόνια
κι έκατσα τριάντα χρόνια
άι, λεφτο-, *μωρέ,* λεφτο- λεφτοκαρούλα φύτεψα
άι, λεφτο-, *μωρέ*, λεφτο- λεφτοκαρούλα φύτεψα
άι, λεφτοκαρούλα φύτεψα στης φυλακής την πόρτα
στης φυλακής την πόρτα
άι, λεφτοκαρούλα φύτεψα στης φυλακής την πόρτα
στης φυλακής την πόρτα
άι, και λε-, *μωρέ μ',* και λέ- κι λεφτοκάρια έφαγα
άι, και λε-, *μωρέ μ'*, και λέ- κι λεφτοκάρια έφαγα
άι, και λεφτοκάρια έφαγα και λευτεριά δεν είδα
και λευτεριά δεν είδα
άι, κι λεφτοκάρια έφαγα και λευτεριά δεν είδα
και λευτεριά δεν είδα.

Σαν τι κακό σας έκανα εσάς κακογειτόνους
και μ' έριξιταν φυλακή πέντ' έξ' οχτώ χρονάκια
κι εσείς μ' αλησμονήσατε κι έκατσα τριάντα χρόνια
λεφτοκαρούλα φύτεψα στης φυλακής την πόρτα
κι λεφτοκάρια έφαγα και λευτεριά δεν είδα.

Άσπρα μου πουλιά και μαύρα μου χελιδό-, *ωχ,* χελιδόνια
δεν, *ωρέ*, δεν την είδεταν
άσπρα μου πουλιά, *άιντε*, μαύρα μου χελιδό-, *ωχ*, χελιδόνια
δεν, *βρε*, δεν την εί- την είδατε
βρε, την είδατε, *άιντε*, την έμορφη την έμορφη την κό-, *ωρέ*, την κόρη
ψες, *βρε*, ψες την είδαμαν
ωρέ, την είδα-, *άιντε*, την έμορφη, την…
ψες, *βρε*, ψες την είδαμαν
ψες την είδαμαν, *άιντε*, στα πράσινα λιβά-, *ωρέ*, λιβάδια
που, *βρε*, που την κίναγαν
ψες την είδαμαν, *άιντε*, στα πράσινα λιβά-, *ωρέ*, λιβάδια
που, *βρε*, που την κίναγαν…

Άσπρα μου πουλιά και μαύρα μου χελιδόνια
την είδατε την έμορφη την κόρη
ψες την είδαμαν στα πράσινα λιβάδια
που την κίναγαν…

Να 'σαν τα νιάτα δυο φορές
μωρέ καημένα νιά- ωρ' νιάτα μου
νιάτα μου νιάτα μου και λεβεντιά μου
δε σας γλέ- δε σας γλέντησ' η καρδιά μου.
Άιντ' ωρέ, τα νιάτα ν' αγοράζονταν
μωρέ καημένα νιά- νιάτα μου
τα νιάτα ν' αγοράζονταν
μωρέ καημένα νιά- μωρέ νιάτα μου
γιεμ, τα γέ-, *γιεμ*, τα γέρα να πουλιόνταν
νιάτα μου νιάτα μου και λεβεντιά μου
γιεμ, τα γέ-, *γιεμ*, τα γέρα να πουλιόνταν
νιάτα μου ωρέ νιάτα μου και λεβεντιά μου.

Να 'σαν τα νιάτα δυο φορές
δε σας γλέντησ' η καρδιά μου.
Τα νιάτα ν' αγοράζονταν τα γέρα να πουλιόνταν.

Βε-, *μωρέ,* Βελούχι μου Βελούχι μου περήφανο
είχ μωρέ, Βελούχι μου περήφανο κι Οξιά ζωγραφισμένη
κι Οξιά ζωγραφισμένη
έι μωρέ, λιώσε τα χιό- λιώσε τα χιόνια γρήγορα
έι είχ μωρέ, λιώσε τα χιόνια γρήγορα να χορταριάσ' ο τόπος
να χορταριάσ' ο τόπος
είχ μωρέ, να βγούνε να βγουν οι Βλάχοι στα βουνά
είχ μωρέ, να βγουν οι Βλάχοι στα βουνά κι οι Σαρακατσαναίοι
κι οι Σαρακατσαναίοι.

Βελούχι μου περήφανο κι Οξιά ζωγραφισμένη
λιώσε τα χιόνια γρήγορα να χορταριάσ' ο τόπος
να βγουν οι Βλάχοι στα βουνά κι οι Σαρακατσαναίοι.

Σ' όλον τον τόπο ξαστεριά σ' όλον, *μωρέ*, σ' όλον τον τόπο ήλιος
κι στα καημέ-, *έι*, και στα καημέ-, *έι*, -μένα Γιάννινα
και στα καημένα Γιάννινα όλο, *μωρέ*, όλο καπνός κι αντάρα
άιντε, κι ο Νικοτσά- κι ο Νικοτσάρας πολεμάει.

Σ' όλον τον τόπο ξαστεριά σ' όλον τον τόπο ήλιος
και στα καημένα Γιάννινα όλο καπνός κι αντάρα
κι ο Νικοτσάρας πολεμάει.

΄Ηρθ' ο καιρός, *η τρυγόνα μου*, ήρθ' ο καιρός να φύγουμε
τρυγόνα μου γραμμένη, καιρός να χωριστούμε
καλύτερα, *η τρυγόνα μου*, καλύτερα να φύγουμε
τρυγόνα μου γραμμένη, παρά να χωριστούμε
να λείψουμε, *η τρυγόνα μου*, να λείψουμ' απ' τα βάσανα
τρυγόνα μου καημένη, τα σύνορα του κόσμου
κι όντας θ' ανοί-, *η τρυγόνα μου*, κι όταν θ' ανοίξ' ο ξέ…
τρυγόνα μου καημένη, να βγάλει νιο βλαστάρι
τότε κι εμείς, *τρυγόνα μου*, τότε κι εμείς θα σμίξουμε
τρυγόνα μου καημένη, στον Αϊ-Λιά στη ράχη.

΄Ηρθ' ο καιρός να φύγουμε καιρός να χωριστούμε
καλύτερα να φύγουμε παρά να χωριστούμε
να λείψουμ' απ' τα βάσανα τα σύνορα του κόσμου
κι όταν θ' ανοίξ' ο ξέ… να βγάλει νιο βλαστάρι
τότε κι εμείς θα σμίξουμε στον Αϊ-Λιά στη ράχη.

Τα καλά τα παλικάρια
όλη μέρα τρων και πίνουν

τα καλά τα παλικάρια
όλη μέρα τρων και πίνουν
όλη μέρα τρων και πίνουν
και το βράδυ καραούλι
καραούλι στα ντερβένια
για να μην περάσ' ο Τούρκος
ωρέ, να κι ο Τούρκος που διαβαίνει
με τη μούλα καβαλάρης
ωρέ, να κι ο Τούρκος που διαβαίνει
με τη μούλα καβαλάρης
ωρέ, και στου φάρου τα καπούλια
έχει κόρη ρωμιοπούλα
ωρέ, και στου φάρου τα καπούλια
έχει κόρη ρωμιοπούλα.
Ωρέ, Τούρκι μ' τουρκιμένι
πού την πας αυτή την κόρη
ωρέ, Τούρκι μ' τουρκιμένι
πού την πας αυτή την κόρη.
΄Εχω την μ' άσπρα παρμένη
με φλουριά ξετιμασμένη
νά 'βρω Τούρκο να σκοτώσω
και Ρωμιό να ξεσκλαβώσω.

Τα καλά τα παλικάρια
όλη μέρα τρων και πίνουν
και το βράδυ καραούλι
καραούλι στα ντερβένια
για να μην περάσ' ο Τούρκος
να κι ο Τούρκος που διαβαίνει
με τη μούλα καβαλάρης
και στου φάρου τα καπούλια
έχει κόρη ρωμιοπούλα.
Τούρκι μ' τουρκιμένι
πού την πας αυτή την κόρη.
΄Εχω την μ' άσπρα παρμένη
με φλουριά ξετιμασμένη
νά 'βρω Τούρκο να σκοτώσω
και Ρωμιό να ξεσκλαβώσω.

Ωρέ, σηκώσ' απά-χα-άνω Γιάννο μου και μη βαριοκοιμάσαι
βρέχ' ουρανός βρέχ' ουρανός, *Γιάννο μ'*
και βρέ-, *άιντ' ωρέ Γιάννο μ'*, και βρέχισαι
ωρέ, βρέχ' ουρανός, *Γιάννο μ'*, και βρέχισαι χιονίζει θα κρυώσεις
θα σου βραχούν θα σου βραχούν, *Γιάννο μου*
τ' άρμα-, *άιντ' ωρέ Γιάννο μου*, τ' άρματα
ωρέ, θα σου βραχού-οχ-ουν, *Γιάννο μου*, τ' άρματα και τα χρυσά κουμπιά σου
και τ' ασημέ- και τ' ασημένιο σ', *Γιάννο μου*

το σπα-, *άιντ' ωρέ Γιάννο μου,* το σπαθί.

Σηκώσ' απάνω Γιάννο μου και μη βαριοκοιμάσαι
βρέχ' ουρανός και βρέχισαι χιονίζει θα κρυώσεις
θα σου βραχούν τ' άρματα και τα χρυσά κουμπιά σου
και τ' ασημένιο σ' το σπαθί.

Της Α-, *έι μωρέ*, της Α-να-λεξάντρας το ι βουνό
όι, της Αλιξά-, *τ' αϊτά μ' τα ιμπράμ μωρέ φέλτιτε*
της Αλεξάντρας το ι βουνό
της Αλεξάντρας το ι βουνό κανείς δεν ανιβαίνει
όι, μόν' Αλεξά-, *τ' αϊτά μ' τα ιμπράμ μωρέ φέλτιτε*
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε πλέγοντας το γαϊτάνι
όι, πλέγοντας και, *τ' αϊτά μ' τα ιμπράμ μωρέ φέλτιτε*
πλέγοντας κι αρμενίζοντας
πλέγοντας κι αρμενίζοντας και ψιλοτραγουδώντας.

Της Αλεξάντρας το ι βουνό κανείς δεν ανιβαίνει
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε πλέγοντας το γαϊτάνι
πλέγοντας κι αρμενίζοντας και ψιλοτραγουδώντας.

Δι Βου Γα Δι Κε Ζω Δι Δι Κε Ζω Νη Ζω Κε Δι Γα Βου Γα Δι
Γα Δι Κε Δι Γα Βου Κε Δι Δι Κε Κε Δι Δι
Δι Κε Ζω Νη Ζω Νη Ζω Κε Δι Κε Γα
Γα Δι Δι Κε Δι Γα Βου Γα Βου Βου
Νη Ζω Δι Κε Κε Δι Δι Δι Νη Πα Νη Ζω Κε Δι Κε Ζω Νη Ζω Νη
Δι Δι Κε Κε Δι Γα Δι Δι Κε Κε Δι Δι
Ζω Κε Δι Πα(=Δι) Βου Δι Κε Δι Γα Βου Πα Βου Γα Βου Δι Γα Δι Γα Βου Πα Βου Πα Πα
Πα Πα Βου Γα Δι Κε Δι Γα Βου Πα Βου Γα Δι Γα Δι
Δι Κε Κε Δι Γα Βου Δι(=Πα) Δι Γα Γα Δι Δι Κε Κε Ζω Κε Δι Δι Δι
Κύριε εκέκραξα προς σε, εισάκουσόν μου.
Εισάκουσόν μου, Κύριε.
Κύριε εκέκραξα προς σε, εισάκουσόν μου·
πρόσχες η φωνή της δεήσεως μου
εν τω κεκραγέναι με προς σε.
Εισάκουσόν μου Κύριε.

(ήχος Β', Συλλειτουργικόν)
Νε. Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.
Των Αγίων Πατέρων ο χορός,
εκ των της οικουμένης περάτων συνδραμών,

Πατρός και Υιού και Πνεύματος Αγίου,
μίαν ουσίαν εδογμάτισε και φύ-νυ-σιν·
και το μυστήριον της θεολογίας
τρανώς παρέδωκε τη Εκκλησί-νι-α.
Ους ευφυμούντες εν πί-νι-στει μακαρίσωμεν λέγοντες.
Ω θεία παρεμβο- παρεμβολή-νη.
Θεηγόροι οπλίται παρατάξεως Κυρί-νι-ου.
Αστέρε-νες πολύφω- πολύφωτοι του νοητού στερεώμα- στερεώματος.
Της μυστικής Σιών-ων οι ακαθαίρετοι πύργοι.
Τα μυρί- τα μυρίπνοα άνθη άνθη του Παραδείσου.
Τα πάγχρυ- τα πάγχρυσα στόματα του Λό-νο-γου.
Νικαίας το καύχημα, οικουμένης αγλάισμα
εκτενώ-νως πρεσβεύσα- εκτενώς πρεσβεύσατε
υπέρ των ψυχών η- των ψυχών ημών.

(ήχος πλάγιος του Δ', Μηναίο Οκτωβρίου)
Νε νε. Ερχόμενος ο Κύριος προς το εκούσιον πάθος
τοις Αποστόλοις έλεγε-νεν τη οδώ.
Ιδού αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα
και παραδοθήσεται ο Υιός του Ανθρώπου
καθώς γέγραπται περί αυτού.
Δεύτε ουν και υμείς κεκαθαρμέναις διανοίαις
συμπορευθώμεν αυτώ και συσταυρωθώμεν
και νεκρωθώμεν δι' αυτού ταις του βίου ηδοναίς
ίνα και συζήσωμεν αυτώ και ακούσωμεν βοώντος αυτού:
Ουκέτι εις την επίγειον Ιερουσαλήμ δια το παθείν
αλλά αναβαίνω προς τον Πατέρα μου
και Πατέρα υμών και Θεόν μου και Θεόν υμών
και συνανυψώ υμάς εις την άνω Ιερουσαλήμ
εν τη βασιλεία των ουρανών.

(ήχος Α', Τριώδιο)
Εξέδυσάν με τα ιμάτιά μου
και ενέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην.
΄Εθηκαν επί την κεφαλήν μου
στέφανον εξ ακανθών
και επί την δεξιάν μου χείρα
έδωκαν κάλαμον
ίνα συντρίψω αυτούς ως σκεύη κεραμέως.

(ήχος πλάγιος του Β', Τριώδιο)
Αναστάσεως ημέρα
και λαμπρυνθώμεν τη πανήγυρει
και αλλήλους περιπτυξώμεθα,
είπωμεν αδελφοί και τοις μισούσιν ημάς

συγχωρήσωμεν πάντα τη Αναστάσει
και ούτω βοήσωμεν·
Χριστός Ανέστη εκ νεκρών
θανάτω θάνατον πατήσας
και τοις εν τοις μνήμασι
ζωήν χαρισάμενος.

(ήχος πλάγιος του Α', Πεντηκοστάριο)
Μάσε τα περιστέρια σου, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
μάσε τα περιστέρια σου, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
κι έρχονται στην αυλή μου, *μαργαριταροπλεγμένη*
κι έρχονται στην αυλή μου, *μαργαριταροπλεγμένη*
και μου χαλάν το χώμα μου, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
και μου χαλάν το χώμα μου, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
και πίνουν το νερό μου, *μαργαριταροπλεγμένη*
και πίνουν το νερό μου, *μαργαριταροπλεγμένη*.
Το χώμα το χρειάζομαι, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
το χώμα το χρειάζομαι, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
και το νερό το θέλω, *μαργαριταροπλεγμένη*
και το νερό το θέλω, *μαργαριταροπλεγμένη*
να χτίσω μία εκκλησιά, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
να χτίσω μία εκκλησιά, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
και ένα μοναστήρι, *μαργαριταροπλεγμένη*
και ένα μοναστήρι, *μαργαριταροπλεγμένη*
να 'ρχονται τα παιδάκια μας, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
να 'ρχονται τα παιδάκια μας, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
να κάνουν το σταυρό τους, *μαργαριταροπλεγμένη*
να κάνουν το σταυρό τους, *μαργαριταροπλεγμένη*.

Μάσε τα περιστέρια σου κι έρχονται στην αυλή μου
και μου χαλάν το χώμα μου και πίνουν το νερό μου
Το χώμα το χρειάζομαι και το νερό το θέλω
να χτίσω μία εκκλησιά και ένα μοναστήρι
να 'ρχονται τα παιδάκια μας να κάνουν το σταυρό τους.

Απάνω σε, *ν έλα μωρ' ν έλα*
απάνω σε ψηλό βουνό
απάνω σε ψηλό βουνό
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
φύτρωσε μια, *ν έλα μωρ' ν έλα*
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
που κάνει η πέρδικα φουλιά
που κάνει η πέ-, *ν έλα μωρ' ν έλα*

που κάνει η πέρδικα φουλιά
που κάνει η πέρδικα φουλιά
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και μπαινοβγαί-, *ν έλα μωρ' ν έλα*
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και σειέται η τριανταφυλλιά
και σειέται η, *ν έλα μωρ' ν έλα*
και σειέται η τριανταφυλλιά
και σειέται η τριανταφυλλιά
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και πέφτουν τα, *ν έλα μωρ' ν έλα*
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και γω ο νιος τα μάζευα
και γω ο νιος, *ν έλα μωρ' ν έλα*
και γω ο νιος τα μάζευα
και γω ο νιος τα μάζευα
δεν τα 'τρωγα δεν τα 'πινα
δεν τα 'τρωγα, *ν έλα μωρ' ν έλα*
δεν τα 'τρωγα δεν τα 'πινα
δεν τα 'τρωγα δεν τα 'πινα
στο κορφολόγιμ' τα 'βαζα
στο κορφολό-, *ν έλα μωρ' ν έλα*
στο κορφολόγι μ' τα 'βαζα
στο κορφολόγι μ' τα 'βαζα
και στην αγάπη μ' τα 'στελνα.

Απάνω σε απάνω σε ψηλό βουνό
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
που κάνει η πέρδικα φουλιά
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και σειέται η τριανταφυλλιά
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και γω ο νιος τα μάζευα
δεν τα 'τρωγα δεν τα 'πινα
στο κορφολόγιμ' τα 'βαζα
και στην αγάπη μ' τα 'στελνα.

Αέρα μου καλοκιρ'νέ φύσα να περπατάμε
πηγαίνουν οι ά-, *σεβντίμ αμάν*
πηγαίνουν οι άσπρες για νερό
πηγαίνουν οι άσπρες για νερό κι οι έμορφες να πλένουν
πάγω κι εγώ, *σεβντίμ αμάν*
πάγω κι εγώ ο νιούτσικος
πάγω κι εγώ ο νιούτσικος τα μαύρα μ' να ποτίσω
παπαϊδο-, *α σεβντίμ αμάν*

παπαϊδοπούλα αντάμωσα
παπαϊδοπούλα αντάμωσα που ’ρχόταν από τ’ αμπέλια
με δυο φου-, *α σεβντίμ αμάν*
με δυο φουντιές τριαντάφυλλα
με δυο φουντιές τριαντάφυλλα με μήλα στην ποδιά της
δυο μήλα, *α σεβντίμ αμάν*
δυο μήλα τής εζήτησα
δυο μήλα τής εζήτησα μ’ αυτή μου δίνει πέντε.
Δε θέλω, *α σεβντίμ αμάν*
δε θέλω γω τα μήλα σου
δε θέλω γω τα μήλα σου τα τσαλαπατημένα
μόν’ θέλω δυο ’π’ τον κόρφο σου
μόν’ θέλω δυο ’π’ τον κόρφο σου
μόν’ θέλω δυο ’π’ τον κόρφο σου τα μοσχομυρισμένα.
Τσατσάκι μου τσατσάκι μου
πονεί το κεφαλάκι μου
τσατσάκι μου τσατσάκι μου
βάι, πονεί το κεφαλάκι μου.

Αέρα μου καλοκιρ’νέ φύσα να περπατάμε
πηγαίνουν οι ασπρες για νερό κι οι έμορφες να πλένουν
πάγω κι εγώ ο νιούτσικος τα μαύρα μ’ να ποτίσω
παπαϊδοπούλα αντάμωσα που ’ρχόταν από τ’ αμπέλια
με δυο φουντιές τριαντάφυλλα με μήλα στην ποδιά της
δυο μήλα τής εζήτησα μ’ αυτή μου δίνει πέντε.
Δε θέλω γω τα μήλα σου τα τσαλαπατημένα
μόν’ θέλω δυο ’π’ τον κόρφο σου τα μοσχομυρισμένα.
Τσατσάκι μου τσατσάκι μου πονεί το κεφαλάκι μου.
Μηλί-, *βάι*, μηλίτσα που ’σαι στο γκρεμό
μηλί-, *βάι*, μηλίτσα που ’σαι στο γκρεμό
μηλίτσα που ’σαι στο γκρεμό με μήλα φορτωμένη
με μήλα φορτωμένη
τα μή-, *βάι*, τα μήλα σου λιμπίστηκα
τα μή-, *βάι*, τα μήλα σου λιμπίστηκα
τα μήλα σου λιμπίστηκα μα το γκρεμό φοβούμαι
μα το γκρεμό φοβούμαι.
Κι αν το, *βάι*, κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό
κι αν το, *βάι*, κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό
κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό έλ’ απ’ το μονοπάτι
έλ’ απ’ το μονοπάτι.
Το μο-, *βάι*, το μονοπάτι μ’ έβγαλε
το μο-, *βάι*, το μονοπάτι μ’ έβγαλε
το μονοπάτι μ’ έβγαλε σ’ ένα ερημοκλήσι
σ’ ένα ερημοκλήσι
πόχει, *βάι*, πόχει σαράντα μνήματα
πόχει, *βάι*, πόχει σαράντα μνήματα

πόχει σαράντα μνήματα αδέρφια κι αξαδέρφια
αδέρφια κι αξαδέρφια
ακού-, *βάι,* ακούω το μνήμα να βογγά
ακού-, *βάι,* ακούω το μνήμα να βογγά
ακούω το μνήμα να βογγά να βαριαναστενάζει
να βαριαναστενάζει.
Τ' έχεις βρε τ' έχεις βρε μνήμα μ' και βογγάς
τ' έχεις βρε τ' έχεις βρε μνήμα μ' και βογγάς
τι έχεις βρε μνήμα μ' και βογγάς και βαριαναστενάζεις
και βαριαναστενάζεις
μην εί-, *βάι,* μην είν' η πλάκα σου βαριά
μην εί-, *βάι,* μην είν' η πλάκα σου βαριά
μην είν' η πλάκα σου βαριά και βαριαναστενάζεις
και βαριαναστενάζεις
Δεν εί-, *βάι* ,δεν είν' η πλάκα μου βαριά
δεν εί-, *βάι,* δεν είν' η πλάκα μου βαριά
δεν είν' η πλάκα μου βαριά να βαριαναστενάζω
να βαριαναστενάζω
μόν' ή-, *βάι,* μόν' ήρθες και με πάτησες
μόν' ή-, *βάι,* μόν' ήρθες και με πάτησες
μόν' ήρθες και με πάτησες επάνω στο κεφάλι
επάνω στο κεφάλι.

Μηλίτσα που 'σαι στο γκρεμό με μήλα φορτωμένη
τα μήλα σου λιμπίστηκα μα το γκρεμό φοβούμαι
Κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό έλ' απ' το μονοπάτι
Το μονοπάτι μ' έβγαλε σ' ένα ερημοκλήσι
πόχει σαράντα μνήματα αδέρφια κι αξαδέρφια
ακούω το μνήμα να βογγά να βαριαναστενάζει
Τ' έχεις βρε μνήμα μ' και βογγάς και βαριαναστενάζεις
μην είν' η πλάκα σου βαριά και βαριαναστενάζεις.
Δεν είν' η πλάκα μου βαριά να βαριαναστενάζω
μόν' ήρθες και με πάτησες επάνω στο κεφάλι.

Κάτω εις του Τίρναβο και στον Πηλιοκράτη
έμορφες εχόρευαν κι έσερναν καμάρι
κι μια που 'τανε στη μέση έχει και τη χάρη
Τούρκος την αγάπησε γυναίκα να την πάρει.
Δέρνομαι σκοτώνομαι Τούρκο δεν παίρνω
στο πηγάδι ρίχνομαι Τούρκο δεν παίρνω.
Κι αν δαρθείς κι αν σκοτωθείς πάλι θα σε πάρω
στο πηγάδι κι αν ριχτείς πάλι θα σε βγάλω.
Εγώ πηγαίνω και σας αφήνω
και σας αφήνω, *πιπίνι μου*
πάει να πλαγιάσω να ησυχάσω
να ησυχάσω στην κλίνη μου.

Ανέβα μήλο κατέβα ρόδι
κατέβα ρόδι, *παπίνι μου*
να σε ρωτήσω τι κάν' η κόρη
τι κάν' η κόρη, *παπίνι μου*.
Γαϊτάνι πλέκει και δεν αδειάζει
και δεν αδειάζει, *παπίνι μου*.
Ας το ξεπλέξει κι ας έρθει κάτω
κι ας έρθει κάτω να την ιδώ.

Εγώ πηγαίνω και σας αφήνω
πάει να πλαγιάσω να ησυχάσω
να ησυχάσω στην κλίνη μου.
Ανέβα μήλο κατέβα ρόδι
να σε ρωτήσω τι κάν' η κόρη.
Γαϊτάνι πλέκει και δεν αδειάζει.
Ας το ξεπλέξει κι ας έρθει κάτω
κι ας έρθει κάτω να την ιδώ.

Αέρα μου καλοκαιρ'νέ φύσαε να περπατούμε
μας πήρε, *για σεβντίμ αμάν*
μας πήρε το ξημέρωμα
μας πήρε το ξημέρωμα τ' άσπρο το μεσημέρι
να πάνε, *για σεβντίμ αμάν*
να πάνε οι γάσπρες για νερό
να πάνε οι γάσπρες για νερό κι οι έμορφες να πλύνουν.
Πάω κι ε-, *για σεβντίμ αμάν*
πάω κι εγώ ο νιούτσικος
πάω κι εγώ ο νιούτσικος τα μαύρα μ' να ποτίσω
παπαϊδο-, *για σεβντίμ αμάν*
παπαϊδοπούλα αντάμωσα
παπαϊδοπούλα αντάμωσα που 'ρχόταν 'πό τ' αμπέλια
με δυο φού-, *για σεβντίμ αμάν*
με δυο φούντες τριαντάφυλλα
με δυο φούντες τριαντάφυλλα με μήλα στην ποδιά της
δυο μήλα, *για σεβντίμ αμάν*
δυο μήλα γω της γύριψα
δυο μήλα γω της γύριψα κι αυτή μου δίνει πέντε.
Δε θέλω, *για σεβντίμ αμάν*
δε θέλω γω τα μήλα σου
δε θέλω γω τα μήλα σου τα τσαλαπατημένα
μόν' θέλω, *για σεβντίμ αμάν*
μόν' θέλω δυο απ' τον κόρφο σου
μόν' θέλω δυο απ' τον κόρφο σου τα μοσχομυρισμένα.
Τσατσάκι μου τσατσάκι μου
πονεί το κεφαλάκι μου
τσατσάκι μου τσατσάκι μου

πονεί το κεφαλάκι μου.

Αέρα μου καλοκαιρ'νέ φύσαε να περπατούμε
μας πήρε το ξημέρωμα τ' άσπρο το μεσημέρι
να πάνε οι γάσπρες για νερό κι οι έμορφες να πλύνουν.
Πάω κι εγώ ο νιούτσικος τα μαύρα μ' να ποτίσω
παπαϊδοπούλα αντάμωσα που 'ρχόταν 'πό τ' αμπέλια
με δυο φούντες τριαντάφυλλα με μήλα στην ποδιά της
δυο μήλα γω της γύριψα κι αυτή μου δίνει πέντε.
Δε θέλω γω τα μήλα σου τα τσαλαπατημένα
μόν' θέλω δυο απ' τον κόρφο σου τα μοσχομυρισμένα.
Τσατσάκι μου τσατσάκι μου
πονεί το κεφαλάκι μου.
Καλώς καλώς ανταμωθήκαμε βενέ- βενέτικα λουλούδια
φίλοι μ' φίλοι μ' καλώς ορίσατε φίλοι μ' φίλοι μ' αγαπημένοι.
Την τρά- την τράπεζα την αργυρή θέλω θέλω να την τιμήσω
με μό- με μόσχο και καρυόφυλλο θέλω θέλω να την στολίσω.
Εμείς εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φά- να φάμε και να πιούμε
μόνο μόνο σάς αγαπούσαμε κι ήρθα- κι ήρθαμε να σας δούμε.
Ερ, βάλτε βάλτε κρασί μες στο γυαλί να πιουν να πιουν τα παλικάρια.
Ερ, σ' αυτό σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα πέτρα να μη ραγίσει
ερ, κι ο νοι- κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χίλια χρόνια να ζήσει
ερ, να ζή- να ζήσει χρόνια εκατό κι εγώ κι εγώ τα πεντακόσια.
Ερ, σηκώ- σηκώτε να πηγαίνουμε προτού προτού μας βαρεθούνε
ερ, της γει- της γειτονιάς οι έμορφες θέλουν θέλουν να κοιμηθούνε.

Καλώς ανταμωθήκαμε βενέτικα λουλούδια
φίλοι μ' καλώς ορίσατε φίλοι μ' αγαπημένοι.
Την τράπεζα την αργυρή θέλω να την τιμήσω
με μόσχο και καρυόφυλλο θέλω να την στολίσω.
Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φάμε και να πιούμε
μόνο σάς αγαπούσαμε κι ήρθαμε να σας δούμε.
Βάλτε κρασί μες στο γυαλί να πιουν τα παλικάρια.
Σ' αυτό σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει
να ζήσει χρόνια εκατό κι εγώ τα πεντακόσια.
Σηκώτε να πηγαίνουμε προτού μας βαρεθούνε
της γειτονιάς οι έμορφες θέλουν να κοιμηθούνε.

Εμείς εδώ δεν ήρθαμε, *κέρνα μας κέρνα μας*
να φάμε και να πιούμε, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
να φάμε και να πιούμε, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
μόνο σας αγαπούσαμε, *κέρνα μας κέρνα μας*
κι ήρθαμε να σας δούμε, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*

κι ήρθαμε να σας δούμε, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς.*
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε, *κέρνα μας κέρνα μας*
πέτρα να μη ραγίσει, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
πέτρα να μη ραγίσει, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού, *κέρνα μας κέρνα μας*
χίλια χρόνια να ζήσει, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
χίλια χρόνια να ζήσει, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς.*

Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φάμε και να πιούμε
μόνο σας αγαπούσαμε κι ήρθαμε να σας δούμε.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει.

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπροφορεμένο
ωφ ωφ ωφ, και λαμπροφορεμένο
γιατ' άργησες ώσπου να βγεις κι ώσπου να βασιλέψεις
ωφ ωφ ωφ, κι ώσπου να βασιλέψεις
να σκοτεινιάσουν τα βουνά και να μαυρίσει ο ήλιος
ωφ ωφ ωφ, και να μαυρίσει ο ήλιος
να παν τ' αηδόνια στις φωλιές και τα πουλιά στις μάνες
ωφ ωφ ωφ, και τα πουλιά στις μάνες
να πάει κι ο νιος εκεί π' αγαπά στην αγαπητικιά του
ωφ ωφ ωφ, στην αγαπητικιά του.

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπροφορεμένο
γιατ' άργησες ώσπου να βγεις κι ώσπου να βασιλέψεις
να σκοτεινιάσουν τα βουνά και να μαυρίσει ο ήλιος
να παν τ' αηδόνια στις φωλιές και τα πουλιά στις μάνες
να πάει κι ο νιος εκεί π' αγαπά στην αγαπητικιά του.

Ωρέ, σηκώσ' απά-χα-νω Γιάννο μου και μη βαριοκοιμάσαι
βρέχ' ουρανός βρέχ' ουρανός, *Γιάννο μ'*
και βρέχε-, *άιντ' ωρέ Γιάννο μ',* και βρέχεσαι
ωρέ, βρέχ' ουρανό-χο-ς, *Γιάννο μ'*, και βρέχεσαι χιονίζει θα κρυώσεις
θα σου βραχούν θα σου βραχούν, *Γιάννο μου*
ο τ' άρμα-, *άιντε ωρέ Γιάννο μου*, τ' άρματα
ωρέ, θα σου βραχούν, *Γιάννο*, *ωχ μου*, τ' άρματα και τα χρυσά κουμπιά σου
και τ' ασημέ- και τ' ασημένιο σ', *Γιάννο μου*
ο το σπα-, *άιντ' ωρέ Γιάννο μου*, το σπαθί.

Σηκώσ' απάνω Γιάννο μου και μη βαριοκοιμάσαι
βρέχ' ουρανός και βρέχεσαι χιονίζει θα κρυώσεις

θα σου βραχούν τ' άρματα και τα χρυσά κουμπιά σου
και τ' ασημένιο σ' το σπαθί.

Πέρα ι, *μωρέ*, πέρα-να σ' εκείνο το ι βουνό
όι, πέρα σ' εκεί-, *τ' αϊτά μ' ταϊμπρά μ' μωρέ φέλτιτε*
πέρα σ' εκείνο το ιβουνό
πέρα σ' εκείνο το ιβουνό κανείς δεν ανιβαίνει
όι, μόν' Αλιξά-, *τ' αϊτά μ' ταϊμπρά μ' μωρέ φέλτιτε*
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε πλέγοντας το γαϊτάνι
άι, πλέγοντας και, *τ' αϊτά μ' ταϊμπρά μ' μωρέ φέλτιτε*
πλέγοντας κι αρμενίζοντας
πλέγοντας κι αρμενίζοντας και ψιλοτραγουδώντας.

Πέρα σ' εκείνο το ιβουνό κανείς δεν ανιβαίνει
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε πλέγοντας το γαϊτάνι
πλέγοντας κι αρμενίζοντας και ψιλοτραγουδώντας.

Άιντ' ωρέ, δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά, *άι Κατερινούλα μου*
και δυο στο Βουκορέστι
και μια βραδιά, *άιντε Ρήνα μ',* στο σπίτι μας
άιντ' ωρέ, και μια βραδιά στο σπίτι μας, *Κατερινούλα μου*
σα δόλιος μοσαφίρης
να κουβεντιάσω, *Ρήνα μ',* και να ειπώ
άιντ' ωρέ, να κουβεντιάσω και να ειπώ, *Κατερινούλα μου*
τον πόνο το δικό μας
τι θ' απογένει, *Ρήνα μου*, ο τό- ο ι ο τόπος μας.

Δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά και δυο στο Βουκορέστι
και μια βραδιά στο σπίτι μας σα δόλιος μοσαφίρης
να κουβεντιάσω και να ειπώ τον πόνο το δικό μας
τι θ' απογένει ο τόπος μας.

Τρία κορίτσα 'ριβωνιασμένα
'ριβωνιασμένα κι παντριμένα
μήλα τρυγούσαν κι τραγουδούσαν
ένα τραγούδι κι άλλου τραγούδι.
Μαύρα μου μάτια κι πλουμισμένα
πώς τα πιρνάτε χουρίς ιμένα.
Μόνος μου πέφτω μόνος πλαγιάζω
κι εσάς θυμούμαι κι αναστινάζου.
΄Εξω στου φιγγαράκι και στον αυγερινό

κάθεται νια κοπέλα κλαίει μοιρολογά
άντρα έχει στα ξένα άντρα στα μακρινά
δώδεκα χρόνους λείπει στην έρμ' Αρβανιτιά
στους δεκατρείς απάνου τής στέλνει μια γραφή.
Θέλεις κόρη μ' παντρέψου θέλεις καρτέρα μι
θέλεις τα μαύρα βάλε και καλογήρεψε
εμένα με παντρέψαν στην έρμη Ανατολή
μου δώσανε γυναίκα μιας μάγισσας παιδί
συνεχίζει απαγγέλλοντας τους επόμενους στίχους
«μαγεύει τα ποτάμια δεν κυματίζουνε
μαγεύει τις θαλάσσες δεν αρμενίζουνε
έτσι μάγεψε κι εμένα και δε μπορώ να 'ρθω
όταν κινάω για νά 'ρθω ούλο χιόνια και βροχές
κι όταν γυρίζω πίσω ούλο γέλια και χαρές».

΄Εξω στο φεγγαράκι και στον Αυγερινό
κάθεται νια κοπέλα κλαίει μοιρολογά
κάθεται νια κοπέλα κλαίει μοιρολογά
άντρα έχει στα ξένα άντρα στα μακρινά
δώδεκα χρόνους λείπει στην έρημ' Αρβανιτιά
δώδεκα χρόνους λείπει στην έρημ' Αρβανιτιά.

΄Εξω στο φεγγαράκι και στον Αυγερινό
κάθεται νια κοπέλα κλαίει μοιρολογά
άντρα έχει στα ξένα άντρα στα μακρινά
δώδεκα χρόνους λείπει στην έρημ' Αρβανιτιά.

΄Ελα ύπνε και πάρε το και παν το στους μπαχτσέδες
και γέμισε τους κόρφους του λουλούδια μενεξέδες
και γέμισε τους κόρφους του λουλούδια μενεξέδες
Ο ύπνος παίρνει τα μικρά κι η 'γειά τα μεγαλώνει
κι η Παναγιά η Δέσποινα τα χρυσοστεφανώνει
κι η Παναγιά η Δέσποινα τα χρυσοστεφανώνει.
έα άαα άαα άαα.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στα Γιάννενα τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου.
Ο ύπνος το παρακαλεί μα τούτο δεν κοιμάται
τα μάτια έχει ανοιχτά και το φαΐ θυμάται
τα μάτια έχει ανοιχτά και το φαΐ θυμάται.

΄Ελα ύπνε και πάρε το και παν το στους μπαχτσέδες
και γέμισε τους κόρφους του λουλούδια μενεξέδες
Ο ύπνος παίρνει τα μικρά κι η 'γειά τα μεγαλώνει

κι η Παναγιά η Δέσποινα τα χρυσοστεφανώνει.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στα Γιάννενα τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου.
Ο ύπνος το παρακαλεί μα τούτο δεν κοιμάται
τα μάτια έχει ανοιχτά και το φαΐ θυμάται.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκαταραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα.
Ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικό για να το λάβουν όλοι.
Καλό 'ναι τ' Άγιος ο Θεός καλό 'ναι κι ας το πούμε
όποιος το λέει σώζεται κι όποιος τ' ακούει αγιάζει
κι όποιος το καλαφουγκραστεί Παράδεισο θα λάβει
Παράδεισο και λίβανο από τον Άγιον Τάφο.
Εκεί δεντρί δεν ήτανε δεντρί ξεφανερώθη
το δέντρο ήταν ο Χριστός και τα κλαδιά οι αγγέλοι
τα δώδεκα κλωνάρια του ήταν οι μαθηταίοι
ούλοι φορούνε πράσινα Χριστός φοράει γαλάζια
ούλοι κρατούν μικρά κεριά Χριστός κρατάει λαμπάδα
ούλοι κρατούν μικρά χαρτιά Χριστός κρατάει Βαγγέλιο.

- Αυτά είναι τα λόγια που λέει ο Ιούδας, τώρα, για να γνωρίσει το Χριστό στους μαθητές.

(απαγγελία)

«Και πήγαν και τον πιάσανε μες στο σκολειό που ψέλνει
σαν κλέφτη τον επιάσανε και σα ληστή τον πάνε
και στου Πιλάτου τας αυλάς εκεί τον τυραγνάνε.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν στο κελί της
τας προσευχάς της έκανε για το μονογενή της
φωνή ακούστη εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν κυρά μου οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
το γιόκα σου τον πιάσανε και στο χαλκιά τον πάνε
και στου Πιλάτου τας αυλάς εκεί τον τυραγνάνε.
Σαν τ' άκουσε η Παναγιά πέφτει λιγοθυμάει
σταμνί νερό την περιχούν και δυο κανάτια μόσχο» ή «κανιά τω μόσχο»
«και τρίτο το ροδόσταμο για νά 'ρθει ο λογισμός της
και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της.
Ποιες αγαπάτε το Χριστό ελάτε να πα τον βρούμε.
Η Μάρθα κι η Μαγδαληνή και του Ιακώβου η μάνα
και του Λαζάρου η αδερφή κι οι τέσσερις αντάμα
δρομί δρομάκι πήγανε δρομί το μονοπάτι
το μονοπάτι τ'ς έβγαλε μπρος στου χαλκιά την πόρτα.

Χαλκιά χαλκιά φτιάξε καρφιά» λεν οι Εβραίοι «τρία καλά περόνια
και κείνος ο κακόγνωμος πιάνει και φτιάνει πέντε.
Εμείς τρία σου είπαμε γιατί μας φτιάνεις πέντε.
Εγώ που σας τα έφτιαξα θα σας, θα σας, θα σας, θα σας ξετάσω κιόλας; Θα σας ξηγήσω κιόλας.
Τα δυο βάλτε στα χέρια του τα δυο στα γόνατά του
το πέμπτο το φαρμακερό βάλτε το στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό να λιγωθεί η καρδιά του».
- Και τότε λέει:
«Τότε απ'λογήθηκε ο Χριστός με πεινασμένο - με πικραμένο χείλι.
Χαλκιά μου ψωμαχόρταγε ψωμί να μη χορτάσεις
και στάχτη στη γωνίτσα σου να μη την αποτάξεις» - ή: «να μη την αποκτήσεις»· και έτσι και αλλιώς το λεν οι γιαγιάδες.

- Λοιπόν, και τότε πάμε: «Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν στο κελί της… Μπρος στου χαλκιά την πόρτα», τώρα…, ή «μπρος στου ληστού» - αν λέει για τον Πιλάτο.

«Βρίσκει τις πόρτες σφαλιστές και τα κλειδιά παρμένα
και τ' αργυροπαράθυρα σφιχτά μανταλωμένα.
Τότε απ'λογήθη η Παναγιά» κάπως έτσι «με πικραμένο χείλι.
Άνοιξε πόρτα του ληστού και πόρτα του Πιλάτου.
Κι η πόρτα από το φόβο της άνοιξε μοναχή της.
Τηρούν δεξά τηρούν ζερβά κανένα δε γνωρίζουν
τηρούν και δεξιότερα βλέπουν τον Αϊ-Γιάννη.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε και Βαπτιστή του γιου μου
μην είδες 'μέ το γιόκα μου κι εσέ το δάσκαλό σου;
Δεν έχω χείλι να στο πω» γλώσσα; «στόμα να στο λαλήσω
δεν έχω χειροπάλαμο για να σου τόνε δείξω.
Βλέπεις εκείνο τον ψηλό» «τον καταματωμένο», δε θυμάμαι…
«βλέπεις εκείνο το ψηλό όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο;
Εκείνος είν' ο γιόκας σου κι εμέ διδάσκαλός μου.
Σαν τ' άκουσε η Παναγιά πέφτει λιγοθυμάει
σταμνί νερό την περιχούν και δυο κανάτια μόσχο»
και τρίτο το ροδόσταμο για νά 'ρθει ο λογισμός της.
Και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαγεί φωτιά να πάει να πέσει
ζητεί αργυρομάχαιρο να μπήξει στην καρδιά της
ζητεί αργυροψάλιδο να κόψει τα μαλλιά της».

- Αυτό μου το 'λεγ' η γιαγιά μου από μικρή και το άκουγα κι έκλαιγα, όταν μου το 'λεγε.

«Κανένας δεν εβρέθηκε να την παρηγορήσει
μόν' ο καημένος ο Χριστός απ' το σταυρό του επάνω…» - συγκλονιστικό! Ε, πώς το είπε;
«Άμα σφαγείς άμα σφαγείς, μανούλα μου σφάζετ' ο κόσμος όλος» - όχι…
«Άμα σφαγείς μάνα μ' εσύ σφάζετ' ο κόσμος όλος
άμα…» - ε, πώς το είπε;

«άμα κοπείς μάνα μ' εσύ κόβετ' ο κόσμος όλος.
Σύρε μάνα μ' στο σπίτι μας και κάτσε στη γωνιά μας
βάλε κρασί στο μαστραπά κι αφράτο παξιμάδι
και κάτσε και μακάρισε να τό 'βρει ο κόσμος όλος
να τό 'βρουν μάνες με παιδιά και πεθερές με νύφες
να τό 'βρει και τ' αντρόγυνο το πολυαγαπημένο
κι όταν σημαίνουν οι εκκλησιές και λειτουργούν καμπάνες
σημαίνει ο Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα επουράνια
σημαίνει κι η Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι
τότε κι εσύ μανούλα μου θα 'χεις χαρές μεγάλες.
Κοντά στο Μέγα Σάββατο κοντά στο μεσονύχτι» - λέει κάπου. Αυτό.

- Εκεί κάπου λένε για τον Ιούδα, ε, ότι οι Εβραίοι ζητούν το Χριστό…
«Κανένας δεν εβρέθηκε για να το μαρτυρήσει
κανένας δεν εβρέθηκε για να το 'μολογήσει. - Όχι
Τριάντα αργύρια τάζουνε όποιος το 'μολογήσει
κι άλλα τριαντατέσσερα όποιος το μαρτυρήσει.
Κανένας δεν εβρέθηκε για να το μαρτυρήσει
μόνον ένας μαθητής Ιούδας Ισκαριώτης.
Δώστε με 'μέ τ' αργύρια αυτά να σας το μαρτυρήσω
κι άλλα τριάντα τέσσερα να σας το μολογήσω.
Ούλοι φορούνε πράσινα Χριστός φοράει γαλάζια».
Αυτά.

Άγιος Βασίλης να 'ναι δω
την καλημέρα να σας πω
να 'ναι να 'ναι στ' αρχοντικό σας
που να εί- που να είναι βοηθός σας.

Να μεγαλώσει με χαρά
να πάγει στην Αγια-Σοφιά
εκεί εκεί να μεταλάβει
με τους Τού- με τους Τούρκους να τα βάλει.

Και μη νομίζετε παιδιά
πως είναι η Ελλάς μικρά
είναι είναι και παλικάρια
τίγρηδες τίγρηδες και λεοντάρια.

Άγιος Βασίλης να 'ναι δω
την καλημέρα να σας πω
να 'ναι στ' αρχοντικό σας
που να είναι βοηθός σας.

Να μεγαλώσει με χαρά
να πάγει στην Αγια-Σοφιά

εκεί να μεταλάβει
με τους Τούρκους να τα βάλει.

Και μη νομίζετε παιδιά
πως είναι η Ελλάς μικρά
είναι και παλικάρια
τίγρηδες και λεοντάρια.

Στην Πόλη σφάζουνε τ' αρνιά στη Σμύρνη τα κριάρια
και μέσα στο Εσκίσεχιρ σφάζουν τα παλικάρια
και μέσα στο Εσκίσεχιρ σφάζουν τα παλικάρια.

Εσκίσεχιρ ψηλό βουνό με τα πολλά κανόνια
μας κάψαν την καρδούλα μας για όλα μας τα χρόνια
μας κάψαν την καρδούλα μας για όλα μας τα χρόνια.

Κλάψε με μάνα κλάψε με χτύπα τα γόνατά σου
κλάψε με μάνα κλάψε με χτύπα τα γόνατά σου
πια δεν ελπίζω να με ιδούν τα μάτια τα δικά σου
πια δεν ελπίζω να με ιδούν τα μάτια τα δικά σου.

Πολλές μανούλες κλάψανε ας κλάψει και δική μου
πολλές μανούλες κλάψανε ας κλάψει και δική μου
στο ύψωμα στην Άγκυρα θα θάψουν το κορμί μου
στο ύψωμα στην Άγκυρα θα θάψουν το κορμί μου.

΄Εβγα βρε Μουσταφά Κεμάλ έβγα στο παρεθύρι
έβγα Κεμάλη Μουσταφά έβγα στο παρεθύρι
να δγεις τα ελληνόπουλα μες στο Εσκίσεχιρι
να δγεις τα ελληνόπουλα μες στο Εσκίσεχιρι.

Η Σμύρνη κι αν εχάθηκε δεν ήταν του Κεμάλη
η Σμύρνη κι αν εχάθηκε δεν ήταν του Κεμάλη
μονάχα τούς τα χάρισαν οι Γερμανοί κι οι Γάλλοι
μονάχα τούς τα χάρισαν οι Γερμανοί κι οι Γάλλοι.

Στην Πόλη σφάζουνε τ' αρνιά στη Σμύρνη τα κριάρια
και μέσα στο Εσκίσεχιρ σφάζουν τα παλικάρια.
Εσκίσεχιρ ψηλό βουνό με τα πολλά κανόνια
μας κάψαν την καρδούλα μας για όλα μας τα χρόνια.
Κλάψε με μάνα κλάψε με χτύπα τα γόνατά σου
πια δεν ελπίζω να με ιδούν τα μάτια τα δικά σου.
Πολλές μανούλες κλάψανε ας κλάψει και δική μου
στο ύψωμα στην Άγκυρα θα θάψουν το κορμί μου.
΄Εβγα βρε Μουσταφά Κεμάλ έβγα στο παρεθύρι

να δγεις τα ελληνόπουλα μες στο Εσκίσεχιρι.
Η Σμύρνη κι αν εχάθηκε δεν ήταν του Κεμάλη
μονάχα τούς τα χάρισαν οι Γερμανοί κι οι Γάλλοι.
Με τα μάτια μου την είδα, *βρ' αμάν*, την Ελένη στο γιαλό
με τα μάτια μου την είδα, *βρ' αμάν*, την Ελένη στο γιαλό
έπλενε τα δυο της πόδια, *βρ' αμάν*, και τον άσπρο της λαιμό, *αμάν αμάν*
έπλενε τα δυο της πόδια, *βρ' αμάν*, και τον άσπρο της λαιμό.
Από τα γλυκά σου μάτια, *βρ' αμάν*, τρέχει αθάνατο νερό
από τα γλυκά σου μάτια, *βρ' αμάν*, τρέχει αθάνατο νερό
και σου γύρεψα λιγάκι, *βρ' αμάν*, και δε μου 'δωσες να πιω, *αμάν αμάν*
και σου γύρεψα λιγάκι, *βρ' αμάν*, και δε μου 'δωσες να πιω.

Με τα μάτια μου την είδα την Ελένη στο γιαλό
έπλενε τα δυο της πόδια και τον άσπρο της λαιμό.
Από τα γλυκά σου μάτια τρέχει αθάνατο νερό
και σου γύρεψα λιγάκι και δε μου 'δωσες να πιω.

Σαν τα μάρμαρα της Πόλης που είναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα, *κι ωχ αμάν αμάν*
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα, *κι ωχ αμάν αμάν αμάν*
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα μάτια φρύδια και μαλλιά.
΄Ηθελα να 'μουν στην Πόλη στην Αγια-Σοφιά κουμπές
να 'ρχονται να προσκυνούνε, *κι ωχ αμάν αμάν*
να 'ρχονται να προσκυνούνε, *κι ωχ αμάν αμάν αμάν*
να 'ρχονται να προσκυνούνε τουρκοπούλες και Ρωμιές.
Σαν τη μαρμαροκολόνα στέκεις μες στην εκκλησιά
και λωλαίνεις και τρελαίνεις, *ωχ αμάν αμάν*
και λωλαίνεις και τρελαίνεις, *ωχ αμάν αμάν αμάν*
και λωλαίνεις και τρελαίνεις των μανάδων τα παιδιά.

Σαν τα μάρμαρα της Πόλης που είναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα μάτια φρύδια και μαλλιά.
΄Ηθελα να 'μουν στην Πόλη στην Αγια-Σοφιά κουμπές
να 'ρχονται να προσκυνούνε τουρκοπούλες και Ρωμιές.
Σαν τη μαρμαροκολόνα στέκεις μες στην εκκλησιά
και λωλαίνεις και τρελαίνεις των μανάδων τα παιδιά.

Φέτου του, *βάγια μου αμάν*
φέτου του καλουκιράκι
φέτου του καλουκιράκι
κυνηγούσα ένα πουλάκι
κυνηγού-, *βάγια μου αμάν*
κυνηγούσα λαχταρούσα

κυνηγούσα λαχταρούσα
να του πιάσου δε μπορούσα
κι έστησα, *βάγια μου αμάν*
κι έστησα την ξώβεργά μου
κι έστησα την ξώβεργά μου
κι ήρθε το πουλί κοντά μου
κι έσκυψα, *βάγια μου αμάν*
κι έσκυψα να του φιλήσου
κι έσκυψα να του φιλήσου
και φλουρί να του δουρίσου.

Φέτου του καλουκιράκι
κυνηγούσα ένα πουλάκι
κυνηγούσα λαχταρούσα
να του πιάσου δε μπορούσα
κι έστησα την ξώβεργά μου
κι ήρθε το πουλί κοντά μου
κι έσκυψα να του φιλήσου
και φλουρί να του δουρίσου.

Μια Πασχαλιά μια Πασχαλιά
μια Πασχαλιά κι μια Λαμπρή κι μια 'πίσημη μέρα, *πουλάκι μ' αμάν*
κι μια 'πίσημη μέρα, *ν Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
μάνα ν υγιό μάνα ν υγιό
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζι στην εκκλησιά να πάγει, *πουλάκι μ' αμάν*
στην εκκλησιά να πάγει, *ν Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
και σαν τουν εί- και σαν τουν εί-
και σαν τουν είδ' η εκκλησιά ρίχνει τα κιραμίδια, *πουλάκι μ' αμάν*
ρίχνει τα κιραμίδια, *ν Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι.
Σαν τι κακό σαν τι κακό
σαν τι κακό έκανα γω να πέσει η εκκλησία, *πουλάκι μ' αμάν*
να πέσει η εκκλησία, *ν Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
ιννιά κουρί- ιννιά κουρί-
ιννιά κουρίτσα φίλησα κι δέκα παντρεμένες, *πουλάκι μ' αμάν*
κι δέκα παντρεμένες, *Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
κι δεκαοχτώ κι δεκαοχτώ

κι δεκαοχτώ καλόγριες κι εφτά παπαδοπούλες, *πουλάκι μ' αμάν*
κι εφτά παπαδοπούλες, *Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
ας φίλαγα ας φίλαγα
ας φίλαγα και μια ξανθιά κι ας έπεφτι κι η Πόλη, *πουλάκι μ' αμάν*
κι ας έπεφτε κι η Πόλη, *ν Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι.

Μια Πασχαλιά κι μια Λαμπρή κι μια 'πίσημη μέρα
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζι στην εκκλησιά να πάγει
και σαν τουν είδ' η εκκλησιά ρίχνει τα κιραμίδια
Σαν τι κακό έκανα γω να πέσει η εκκλησία
ιννιά κουρίτσα φίλησα κι δέκα παντρεμένες
κι δεκαοχτώ καλόγριες κι εφτά παπαδοπούλες
ας φίλαγα και μια ξανθιά κι ας έπεφτι κι η Πόλη.
΄Ηταν ένας γέρους
κι είχε ένα κορίτσι
κι είχε ένα καντήλι
και έφεγγε και κένταγε η κόρη το μαντίλι
του ντίλι του ντίλι του ντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και ο ποντικός
και έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
του ντίλι του ντίλι του ντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και η γάτα
και έφαγε τον ποντικό
που έφαγε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
του ντίλι του ντίλι του ντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και ο σκύλους
και έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι

μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και το ξύλο
και σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαγε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
του ντίλι του ντίλι του ντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και η φλόγα
κι έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε το ποτάμι
κι έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
του ντίλι του ντίλι του ντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και το βόδι
και ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και ο λύκος
και έφαγε το βόδι
που ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και ο κυνηγός
και σκότωσε το λύκο
που έφαγε το βόδι
που ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι 'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλού της
και τ' αρ'βωνιαστικού της
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλού της
και τ' αρ'βωνιαστικού της.

΄Ηταν ένας γέρους
κι είχε ένα κορίτσι
κι είχε ένα καντήλι
και έφεγγε και κένταγε η κόρη το μαντίλι.

Πήγε και ο ποντικός
και έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και η γάτα
και έφαγε τον ποντικό
που έφαγε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και ο σκύλους

και έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και το ξύλο
και σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαγε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και η φλόγα
κι έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε το ποτάμι
κι έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και το βόδι
και ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και ο λύκος
και έφαγε το βόδι
που ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο

που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και ο κυνηγός
και σκότωσε το λύκο
που έφαγε το βόδι
που ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ'τίλι 'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

΄Ηρθα- ήρθανε κι οι Απούκριες
αχ, ήρθαν κι οι Τυρινάδις
αχ, ήρθαν κι οι Τυρινάδις
ήρθ' η ήρθ' η Μιγάλ' Σαρακουστή
αχ, που 'χει εφτά βδουμάδις
αχ, που 'χει εφτά βδουμάδις.

Σένα τα λέγω σένα σένα και άκουσ' τα
πάρε χαρτί και πένα κάτσε και γράψε τα.
Διαμάντι δαχτυλίδι φορεί στο χέρι του
κι η πέτρα γράφει πάνω θα γίνω ταίρι του.

Τριαλαλα…
λαλαλα…

Ισύ ισύ που σέρνεις το χορό
αχ, σέρνεις και το καγκέλι
αχ, σέρνεις και το καγκέλι
σέρνεις σέρνεις και καταπόδι σου
αχ, κουρίτσια σαν αγγέλοι
αχ, κουρίτσια σαν αγγέλοι.

Σένα τα λέγω σένα και γράψε μήνυμα
στον Άγιο Κωσταντίνο στείλε προσκύνημα.
Λάμπει ο ήλιος λάμπει στα παραθύρια σου
μαύρα είναι τα μαλλιά σου μαύρα τα φρύδια σου.

Τριαλαλα…
λαλαλα…

΄Ηρθανε κι οι Απούκριες ήρθαν κι οι Τυρινάδις
ήρθ' η Μιγάλ' Σαρακουστή που 'χει εφτά βδουμάδις.

Σένα τα λέγω σένα σένα και άκουσ' τα
πάρε χαρτί και πένα κάτσε και γράψε τα.
Διαμάντι δαχτυλίδι φορεί στο χέρι του
κι η πέτρα γράφει πάνω θα γίνω ταίρι του.

Ισύ που σέρνεις το χορό σέρνεις και το καγκέλι
σέρνεις και καταπόδι σου κουρίτσια σαν αγγέλοι.

Σένα τα λέγω σένα και γράψε μήνυμα
στον Άγιο Κωσταντίνο στείλε προσκύνημα.
Λάμπει ο ήλιος λάμπει στα παραθύρια σου
μαύρα είναι τα μαλλιά σου μαύρα τα φρύδια σου.
Η μέρα η Παρασκευή τέσσερις Σεπτεβρίου
που έγινε ο διωγμός του μικρού Σαμακοβίου
σηκώσανε το Σκεπαστό Σκοπό και τις Σοφίδες
Τρουλιά και Αγι-Στέφανο και τους Σαμακοβλήδες.
Στην άκρη όταν βγήκαμε ήμασταν 'φτά χιλιάδες
η μια την άλλη έλεγε πού πάμε αδελφάδες.
Ελάτε αδελφάδες μας ν' αποχαιρετιστούμε
γιατί από τώρα στο εξής δεν θα ανταμωθούμε.
Χωρίς πατέρες τα παιδιά χωρίς ψωμί στο δρόμο
πολλές γυναίκες πέθαναν χωρίς κανέναν πόνο.
Στο Σκεπαστό όταν φτάσαμε είχαμε μια ελπίδα
ίσως και μας γυρίζανε ξανά εις την πατρίδα.
Το Σαμοκόβι ήταν καλό σαν πόλη ξακουσμένο
κι από της Πόλης τα χωριά ήταν πιο στολισμένο.
Πατρίδα μας πατρίδα μας πολυαγαπημένη
και από τώρα στο εξής τα μαύρα φορεμένη.
Αχ, ταξίδι φεύγεις μακρινό, *αχ*, και δεν ξαναγυρίζεις
αχ, κι αφήνεις τα παιδάκια σου, *αχ*, που τα κρυφαγαπούσες
αχ, ταξίδι φεύγεις μακρινό, *αχ*, κι εμένα πού μ' αφήνεις
αχ, ο Χάρος σε εζήλεψε, *αχ*, και ήρθε να σε πάρει
αχ, κι εσύ τον ακολούθησες, *αχ*, να μην τόνε χαλάσεις
αχ, καλέ γλυκό μου όνομα, *αχ*, δε θα σε ξαναδούμε.

Ταξίδι φεύγεις μακρινό και δεν ξαναγυρίζεις
κι αφήνεις τα παιδάκια σου που τα κρυφαγαπούσες
ταξίδι φεύγεις μακρινό κι εμένα πού μ' αφήνεις
ο Χάρος σε εζήλεψε και ήρθε να σε πάρει
κι εσύ τον ακολούθησες να μην τόνε χαλάσεις
καλέ γλυκό μου όνομα δε θα σε ξαναδούμε.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζω
και την κουνίτσα σου κουνώ και σε γλυκοκοιμίζω
αχ αχ νάνι.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα διαμαντικά σου
αχ αχ νάνι.
΄Υπνε που παίρνεις τα παιδιά έλα πάρε και τούτο
μικρό μικρό σου το 'δωσα μεγάλο φέρε μού το
αχ αχ νάνι.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζω
και την κουνίτσα σου κουνώ και σε γλυκοκοιμίζω.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα διαμαντικά σου.
΄Υπνε που παίρνεις τα παιδιά έλα πάρε και τούτο
μικρό μικρό σου το 'δωσα μεγάλο φέρε μού το.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζω
και την κουνίτσα σου κουνώ και σε γλυκοκοιμίζω
αχ αχ νάνι.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζω
και την κουνίτσα σου κουνώ και σε γλυκοκοιμίζω
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου.

Σήμερα ν ά-
σήμερα ν άλλος ουρανός, *ελ ο ουρανός*, σήμερα ν άλλη μέρα
α σήμερα ν άλλη μέρα
ελ, σήμερα 'που-
σήμερα 'πουχωρίζεται μάνα και θυγατέρα
μάνα και θυγατέρα.
Ελ, δώσ' με μπαμπά
δώσ' με μπαμπά μ' το χέρι σου, *ελ το χέρι σου*, δώσ' μου και την ευχή σου
δώσ' μου και την ευχή σου
αχ, και πες πως δε
και πες πως δε μ' ανάθρεψες πως δε μ' έχεις παιδί σου
πως δε μ' έχεις παιδί σου
ελ, χαλάλισε
χαλάλισε και το ψωμί, *αχ και το ψωμί*, πόφαγα στο σινί σου
πόφαγα στο σινί σου.

Ελ, σήμερα ν ά-
σήμερα ν άλλος ουρανός σήμερα ν άλλη μέρα
αχ, σε γέλασαν
σε γέλασαν πατέρα μου, *αχ πατέρα μου*, σε πήραν το παιδί σου
σε πήραν το παιδί σου
αχ, σε πήραν τη
σε πήραν την τριανταφυλλιά μέσ' από την αυλή σου
μέσ' από την αυλή σου.

Σήμερα ν άλλος ουρανός σήμερα ν άλλη μέρα
σήμερα 'πουχωρίζεται μάνα και θυγατέρα.
Δώσ' με μπαμπά μ' το χέρι σου δώσ' μου και την ευχή σου
και πες πως δε μ' ανάθρεψες πως δε μ' έχεις παιδί σου
χαλάλισε και το ψωμί πόφαγα στο σινί σου.
Σήμερα ν άλλος ουρανός σήμερα ν άλλη μέρα
σε γέλασαν πατέρα μου σε πήραν το παιδί σου
σε πήραν την τριανταφυλλιά μέσ' από την αυλή σου.

Θέλω ν' ανέ-, *αχ βρ' αμάν αμάν*
θέλω ν' ανέβω σε βουνό
θέλω ν' ανέβω σε βουνό
να κόψω τριαντάφυλλο
να κόψω τρι-, *αχ βρ' αμάν αμάν*
να κόψω τριαντάφυλλο
να κόψω τριαντάφυλλο
να κάνω νύφη και γαμβρό
να κάνω νύ-, *αχ βρ' αμάν αμάν*
να κάνω νύφη και γαμβρό
να κάνω νύφη και γαμβρό
συντέκνισσα και σύντεκνο.

Θέλω ν' ανέβω σε βουνό
να κόψω τριαντάφυλλο
να κάνω νύφη και γαμβρό
συντέκνισσα και σύντεκνο.

Ελ, μια νύφη ν ε-, *βρ' αμάν γκελ αμάν*
ελ, μια νύφη ν εκατέβαινε, *αμάν αμάν,* στην άκρα τη θαλάσση
αμάν αμάν, στην άκρα τη θαλάσση
ελ, παρακαλούσ', *αμάν γκελ αμάν*
ελ, παρακαλούσε κι έλεγε, *αμάν αμάν,* παρακαλεί και λέει
αμάν αμάν, παρακαλεί και λέει.

Ελ, αυτός ο νέ-, *αμάν γκελ αμάν*
ελ, αυτός ο νιος που έρχεται, *αμάν αμάν,* είν' αδερφός δικός μου
αμάν αμάν, είν' αδερφός δικός μου.

Μια νύφη ν
εκατέβαινε στην
άκρα τη θαλάσση

παρακαλούσε κι έλεγε παρακαλεί και λέει.
Αυτός ο νιος που έρχεται είν' αδερφός δικός μου.
΄Εχετε γεια γειτό- γειτόνισσες κι εσείς παραδερφές μου
που είχατε τόσο τόσον καιρό το ντέρτι το δικό μου.
΄Ελα Χριστέ Χριστέ και Παναγιά στην εκκλησιά που πάω
να μη βρεθεί εμπό- εμπόδιο στο στέφανο επάνω.

΄Εχετε γεια γειτόνισσες κι εσείς παραδερφές μου
που είχατε τόσον καιρό το ντέρτι το δικό μου.
΄Ελα Χριστέ και Παναγιά στην εκκλησιά που πάω
να μη βρεθεί εμπόδιο στο στέφανο επάνω.

Εδώ που πας νυφάδα μου καλά να προ- καλά να προσκυνήσεις
τον πεθερό την πεθερά να τους επρο- να τους επροτιμήσεις
αχ Ελέ- αχ Ελένη μου μικρή και χαϊδε- χαϊδεμένη μου.
Να 'χεις τον πεθερό καλά την πεθερά επίσης
να 'χεις και τ' αντραδέρφια σου σαν τα δικά σαν τα δικά σ' αδέρφια
αχ Ελέ- αχ Ελένη μου μικρή και χαϊδε- χαϊδεμένη μου.
΄Εβγα μανάδα του γαμπρού και πεθερά και πεθερά της νύφης
να δεις και τον υγιόκα σου πέρδικα που πέρδικα που σε φέρνει
αχ Ελέ- αχ Ελένη μου μικρή και χαϊδε- χαϊδεμένη μου.

Εδώ που πας νυφάδα μου καλά να προσκυνήσεις
τον πεθερό την πεθερά να τους επροτιμήσεις
Να 'χεις τον πεθερό καλά την πεθερά επίσης
να 'χεις και τ' αντραδέρφια σου σαν τα δικά σ' αδέρφια
΄Εβγα μανάδα του γαμπρού και πεθερά της νύφης
να δεις και τον υγιόκα σου πέρδικα που σε φέρνει

Ελ, μπερμπέρη μ' τα
μπερμπέρη μ' τα ξυράφια σου να τα μαλαματώσεις
να τα μαλαματώσεις
ελ, και να προσέ-
και να προσέξεις τον γαμπρό να μην τόνε ματώσεις

να μην τόνε ματώσεις.
Αχ, δώσ' με μπαμπά μ'
δώσ' με μπαμπά μ' το χέρι σου δώσ' με και την ευχή σου
δώσ' με και την ευχή σου
αχ, χαλάλισε
χαλάλισε και το ψωμί πόφαγα στο σινί σου
πόφαγα στο σινί σου.

Μπερμπέρη μ' τα ξυράφια σου να τα μαλαματώσεις
και να προσέξεις τον γαμπρό να μην τόνε ματώσεις.
Δώσ' με μπαμπά μ' το χέρι σου δώσ' με και την ευχή σου
χαλάλισε και το ψωμί πόφαγα στο σινί σου.

Πού ήσαν εψές λεβέντη μου, *αχ αχ*, πού ήσαν εψές καλέ μου.
Εψές ήμαν εψές ήμουν στη μάνα μου
εψές ήμαν στη μάνα μου προψές στην αδελφή μου
κι απόψε κι α- κι απόψε κι άλλη μια βραδιά
κι απόψε κι άλλη μια βραδιά στην αγαπητικιά μου.
Αχ, πού ήσαν εψές πού ήσαν εψές λεβέντη μου.

Πού ήσαν εψές λεβέντη μου πού ήσαν εψές καλέ μου.
Εψές ήμαν στη μάνα μου προψές στην αδελφή μου
κι απόψε κι άλλη μια βραδιά στην αγαπητικιά μου.
Ρού ήσαν εψές λεβέντη μου.

΄Ενα Σαββάτο το πρωί μια Κυριακή το βράδυ
παίρνω την εργασία μου στην Αρετσώ να πάω
παίρνω την εργασία μου στην Αρετσώ να πάω
εκεί που [π]ήγα κι έκατσα σε ένα καφενείο
μας ήρθαν και δυο φίλοι μας να μας εποδεχτούνε
μας ήρθαν και δυο φίλοι μας να μας εποδεχτούνε
είχαν στα χείλη ζάχαρη και στην καρδιά φαρμάκι
είχαν στα χείλη ζάχαρη και στην καρδιά φαρμάκι
έσυραν και τον σκότωσαν τον έρμο τον Γιαννάκη
έσυραν και τον σκότωσαν τον έρμο τον Γιαννάκη
τη μάνα ντου εφώναζε την μάνα ντου φωνάζει.
Μάζω μάνα μ' το αίμα μου και βάλ' το στη λεγένη
να βάψεις τη μαντίλα σου να μοιάσεις λυπημένη.

΄Ενα Σαββάτο το πρωί μια Κυριακή το βράδυ
παίρνω την εργασία μου στην Αρετσώ να πάω
εκεί που [π]ήγα κι έκατσα σε ένα καφενείο

μας ήρθαν και δυο φίλοι μας να μας εποδεχτούνε
είχαν στα χείλη ζάχαρη και στην καρδιά φαρμάκι
έσυραν και τον σκότωσαν τον έρμο τον Γιαννάκη
τη μάνα ντου εφώναζε την μάνα ντου φωνάζει.
Μάζω μάνα μ' το αίμα μου και βάλ' το στη λεγένη
να βάψεις τη μαντίλα σου να μοιάσεις λυπημένη.

Μια Δευτέρα μια Δευτέρα είχαμ' σκολειό μα δεν είχαμε δουλειά
βγήκα για να σιργιανίσω, *χρυσέ μου Λεοντζάκο*
μες στο φρα-, *αχ*, μες στο φραγκομαχαλά
κοίταξα, *αχ*, κοίταξα 'να καφασάκι μα ήταν πολύ ψηλά
το φεσάκι μου της βγάζω, *χρυσέ μου Λεοντζάκο*
και της δι- και της διπλοχαιρετώ
και η δουλέ-, *εχ*, και η δουλεύτρα ντης με λέει δε είσαι άξιος δι' αυτό.
Δεν εβάσταξ' ο καημένος, *χρυσέ μου Λεοντζάκο*
πέφτει κι, *εχ*, πέφτει και λιγοθυμά
δεν εβά-, *αχ*, δεν εβάσταξε η καρδιά ντης έστειλε κρύο νερό
στο γιατρό το Νικολάκη, *χρυσέ μου Λεοντζάκο*
να σε δώ-, *ωχ*, να σε δώσει γιατρικά.

Μια Δευτέρα είχαμ' σκολειό μα δεν είχαμε δουλειά
βγήκα για να σιργιανίσω μες στο φραγκομαχαλά
κοίταξα 'να καφασάκι μα ήταν πολύ ψηλά
το φεσάκι μου της βγάζω και της διπλοχαιρετώ
και η δουλεύτρα ντης με λέει δε είσαι άξιος δι' αυτό.
Δεν εβάσταξ' ο καημένος πέφτει και λιγοθυμά
δεν εβάσταξε η καρδιά ντης έστειλε κρύο νερό
στο γιατρό το Νικολάκη να σε δώσει γιατρικά.

Όσ' αψηλά 'ν' ο ουρανός τόσο βαθιά η θάλασσα
τόσο πανί ν εδιάζονταν
τόσο πανί ν εδιάζονταν η κόρη στην αυλή ντης
και πέρασε κι ένας 'π' εκεί.
Εσύ κόρη μ' που διάζεσαι και μένα δε θυμάσαι.
Εγώ καλέ μου σ' έγραψα
εγώ καλέ μου σ' έγραψα επάνου στο πανί μου.
Τ' αδέλφια ντης την άκουσαν
τ' αδέλφια ντης την άκουσαν απ' το πα- παραθύρι
το βράδυ ν εσυνάχτηκαν
το βράδυ ν εσυνάχτηκαν τα τρία ντης αδέλφια
το 'να την πιάν' απ' τα μαλλιά
το 'να την πιάν' απ' τα μαλλιά και τ' άλλ' από το χέρι
το τρίτο το μικρότερο
το τρίτο το μικρότερο σαρδίζει το μαχαίρι
εκεί πήγαν τους βάλανε τους δυο ντους σ' ένα μνήμα
της νέας βγαίνει λεμονιά

της νέας βγαίνει λεμονιά του νέου κυπαρίσσι
κοντολυγά η λεμονιά
κοντολυγά η λεμονιά φιλά το κυπαρίσσι.
Και πέρασε κι ένας 'π' εκεί
και πέρασε κι ένας 'π' εκεί κι αυτόν το λόγο λέγει.
Αυτοί αγαπιόνταν ζωντανοί
αυτοί αγαπιόνταν ζωντανοί φιλιούντ' αποθαμένοι.

Όσ' αψηλά 'ν' ο ουρανός τόσο βαθιά η θάλασσα
τόσο πανί ν εδιάζονταν η κόρη στην αυλή ντης.
Εσύ κόρη μ' που διάζεσαι και μένα δε θυμάσαι.
Εγώ καλέ μου σ' έγραψα επάνου στο πανί μου.
Τ' αδέλφια ντης την άκουσαν απ' το παραθύρι
το βράδυ ν εσυνάχτηκαν τα τρία ντης αδέλφια
το 'να την πιάν' απ' τα μαλλιά και τ' άλλ' από το χέρι
το τρίτο το μικρότερο σαρδίζει το μαχαίρι
εκεί πήγαν τους βάλανε τους δυο ντους σ' ένα μνήμα
της νέας βγαίνει λεμονιά του νέου κυπαρίσσι
κοντολυγά η λεμονιά φιλά το κυπαρίσσι.
Και πέρασε κι ένας 'π' εκεί κι αυτόν το λόγο λέγει.
Αυτοί αγαπιόνταν ζωντανοί φιλιούντ' αποθαμένοι.

Εψές με τη, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* εψές με την αγάπη μου
εψές με την αγάπη μου προχθές με την καλή μου
αφού μαλώ-, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* αφού μαλώσαμε τα δυο
αφού μαλώσαμε τα δυο τα δυο αγαπημένα
πιάνει και στρώ-, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* πιάνει και στρώνει χώρια ντης
πιάνει και στρώνει χώρια ντης επάνω στο κρεβάτι
στρώνει κι εμέ, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* στρώνει κι εμέ στον καναπέ
στρώνει κι εμέ στον καναπέ σαν παραπονεμένο
κι απάνω στα, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* κι απάνω στα μεσάνυχτα
κι απάνω στα μεσάνυχτα τις δώδεκα η ώρα
ακούγω το κρε-, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* ακούγω το κρεβατάκι ντης
ακούγω το κρεβατάκι ντης που τρίζει ξανατρίζει
κι απάνω στα, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* κι απάνω στα μεσάνυχτα
κι απάνω στα μεσάνυχτα τις δώδεκα η ώρα
ακούγω το κρε-, *βρ' αμάν αμάν αμάν,*ακούγω το κρεβατάκι ντης
ακούγω το κρεβατάκι ντης που τρίζει ξανατρίζει
κι απλώνω το, *βρ' αμάν αμάν αμάν,*κι απλώνω το χεράκι μου
κι απλώνω το χεράκι μου και πιάνω δυο κεφάλια
το 'να 'χει από-, *βρ' αμάν αμάν αμάν,*το 'να 'χει απόλυα τα μαλλιά
το 'να 'χει απόλυα τα μαλλιά τ' άλλο μπερμπερισμένο
το 'να 'χει απόλ-, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* το 'να 'χει απόλ'κα τα μαλλιά
το 'να 'χει απόλ'κα τα μαλλιά τ' άλλο μπερμπερισμένο
τριαλαράλα…

Εψές με την αγάπη μου προχθές με την καλή μου
αφού μαλώσαμε τα δυο τα δυο αγαπημένα
πιάνει και στρώνει χώρια ντης επάνω στο κρεβάτι
στρώνει κι εμέ στον καναπέ σαν παραπονεμένο
κι απάνω στα μεσάνυχτα τις δώδεκα η ώρα
ακούγω το κρεβατάκι ντης που τρίζει ξανατρίζει
κι απάνω στα μεσάνυχτα τις δώδεκα η ώρα
ακούγω το κρεβατάκι ντης που τρίζει ξανατρίζει
κι απλώνω το χεράκι μου και πιάνω δυο κεφάλια
το 'να 'χει απόλυα τα μαλλιά τ' άλλο μπερμπερισμένο
το 'να 'χει απόλ'κα τα μαλλιά τ' άλλο μπερμπερισμένο.
Φτωχιάν ο πλούσιος αγαπά και η μάνα του δε θέλει
φτωχιάν ο πλούσιος αγαπά και η μάνα του δε θέλει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια τού σκανταλεύει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια ισχρά τού λέει.
Ν υγιέ μ' να πάρεις πλούσια να πάρ'ς αρχοντοπούλα
ν υγιέ μ' να πάρεις πλούσια να πάρ'ς αρχοντοπούλα
να πάρεις κόρη πλούσιη κόρη που τα 'χει ούλα
να πάρεις κόρη πλούσιη κόρη που τα 'χει ούλα.
Μα να σε κι ήρθ' ένας καιρός κι ο πλούσιος φτωχαίνει
μα να σε κι ήρθ' ένας καιρός κι ο πλούσιος φτωχαίνει
παντρεύεται και η φτωχιά πλούσιον άντρα παίρνει
παντρεύεται και η φτωχιά πλούσιον άντρα παίρνει.
Εμπάτε δούλες το μπροστά κι εγώ ας μένω πίσω
εμπάτε δούλες το μπροστά κι εγώ ας μένω πίσω
κάποιος ζητιάνος έρχεται να τόνε ελεήσω
κάποιος ζητιάνος έρχεται να τόνε ελεήσω.
Πάρε λεφτά να ξυριστείς και ρούχα για ν' αλλάξεις
πάρε λεφτά να ξυριστείς και ρούχα για ν' αλλάξεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις.

Φτωχιάν ο πλούσιος αγαπά και η μάνα του δε θέλει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια τού σκανταλεύει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια ισχρά τού λέει.
Ν υγιέ μ' να πάρεις πλούσια να πάρ'ς αρχοντοπούλα
να πάρεις κόρη πλούσιη κόρη που τα 'χει ούλα.
Μα να σε κι ήρθ' ένας καιρός κι ο πλούσιος φτωχαίνει
παντρεύεται και η φτωχιά πλούσιον άντρα παίρνει.
Εμπάτε δούλες το μπροστά κι εγώ ας μένω πίσω
κάποιος ζητιάνος έρχεται να τόνε ελεήσω.
Πάρε λεφτά να ξυριστείς και ρούχα για ν' αλλάξεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις.

Τα λιβάδια πρασινίζουν
και τα μάτια μου δακρύζουν
και τα μάτια μου δακρύζουν
για μιας χήρας θυγατέρα
για μιας χήρας θυγατέρα
που φοράει τα λερωμένα
που φοράει τα λερωμένα
και τα λεροφορεμένα
που φοράει τα λερωμένα
και τα λεροφορεμένα
και τα λεροφορεμένα
ρίξ' τα κάτου τα καημένα
ρίξ' τα κάτω τα καημένα
κι έλα βράδυ με τα μένα
κι έλα βράδυ με τα μένα
και σα δεις κακό από μένα
και σα ιδείς κακό από μένα
να με βάλεις στο πικόρμι
να με βάλεις στο πικόρμι
να με κάνεις μέλια μέλια
να με κάνεις μέλια μέλια
και καμπόσα κομματσέλια
να με ρίξεις στο ποτάμι
να με πάρει το ποτάμι
να με πάρει το ποτάμι
να με πάει στα κύματά ντου
να με πάει στα κύματά ντου
στα κλωθογυρίσματά ντου
στα κλωθογυρίσματά ντους
κει που πλένουν οι κουρτέσες
κει που πλένουν οι κουρτέσες
οι λεγνές οι λεγνομέσες
οι λεγνές οι λεγνομέσες
να με πάρει μια 'πό κείνες
να με πάρει μια 'πό κείνες
να με κάτσει στη ποδιά ντης
να με κάτσει στη ποδιά ντης
να μετρήσω τα κομπιά ντης
να μετρήσω τα κομπιά ντης
και τα κομποθήλυκά ντης.

Τα λιβάδια πρασινίζουν
και τα μάτια μου δακρύζουν
για μιας χήρας θυγατέρα
που φοράει τα λερωμένα
και τα λεροφορεμένα
ρίξ' τα κάτου τα καημένα

κι έλα βράδυ με τα μένα
και σα δεις κακό από μένα
να με βάλεις στο πικόρμι
να με κάνεις μέλια μέλια
και καμπόσα κομματσέλια
να με ρίξεις στο ποτάμι
να με πάει στα κύματά ντου
στα κλωθογυρίσματά ντου
κει που πλένουν οι κουρτέσες
οι λεγνές οι λεγνομέσες
να με πάρει μια 'πό κείνες
να με κάτσει στην ποδιά ντης
να μετρήσω τα κομπιά ντης
και τα κομποθήλυκά ντης.

Πάρ' την καρδιά μου πάρ' τηνε αφού καρδιά δεν έχεις
σκίσε τα στήθια μου σκληρά
πάρ' από μέσα την καρδιά αφού καρδιά δεν έχω.
Εψές το βράδυ όνειρο είδα τη νεκρά μου ζωντανή
φάντασμα παρουσιάστη εις τη κλίνη μου μπροστά
κάνω να την πλησιάσω και κοντά της να σταθώ
το χεράκι της να πιάσω δυο λογάκια να της πω
κι αυτή με λέει, μην πλησιάζεις εγώ σάρκα δε φορώ
μόνο ήρθα η καημένη δυο λογάκια να σου πω
πάρε τούτο το δαχτυλίδι που μου χάρισες εσύ
να το πάρεις να το θάψεις σ' ένα έρημο νησί.
Το Μάη γεννήθ' ο Κωσταντής, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
το Μάη ν εβαπτίστη, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
το Μάη ν εβαπτίστη, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
το Μάη τον ήρθε μήνυμα, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
στον πόλεμο να πάει, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
στον πόλεμο να πάει, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'.*
Μετρήθηκε η Τουρκαρμενιά, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
εννιά χιλιάδες λείπουν, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
εννιά χιλιάδες λείπουν, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
μετρήθηκ' ο Μιχάλμπεης, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
ένας λεβέντης λείπει, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
ένας λεβέντης λείπει, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
και κείνος πίσω έμεινε, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
τ' άλογό τ' καλιβώνει, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
τ' άλογό τ' καλιβώνει, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'.*
και η κόρη που τον αγαπά, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
βαστάει κερί και φέγγει, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
βαστάει κερί και φέγγει, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'.*
Και πού θα πας λεβέντη μου, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
να 'ρθω κι εγώ μαζί σου, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
να 'ρθω κι εγώ μαζί σου, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'.*
Εκεί που πάγω κόρη μου, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*

κοράσια δεν πατούνε, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
κοράσια δεν πατούνε, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
δε μαγερεύουν δε δειπνούν, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
δε στρώνουν δεν κοιμούνται, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*
δε στρώνουν δεν κοιμούνται, *κι ωχ μανέ μ' μανέ μ'*.

Το Μάη γεννήθ' ο Κωσταντής το Μάη ν εβαπτίστη
το Μάη τον ήρθε μήνυμα στον πόλεμο να πάει.
Μετρήθηκε η Τουρκαρμενιά εννιά χιλιάδες λείπουν
μετρήθηκ' ο Μιχάλμπεης ένας λεβέντης λείπει
και κείνος πίσω έμεινε τ' άλογό τ' καλιβώνει
και η κόρη που τον αγαπά βαστάει κερί και φέγγει.
Και πού θα πας λεβέντη μου να 'ρθω κι εγώ μαζί σου.
Εκεί που πάγω κόρη μου κοράσια δεν πατούνε
δε μαγερεύουν δε δειπνούν δε στρώνουν δεν κοιμούνται.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ διαπαντός
θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ διαπαντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός.

Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά μακριά μακριά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κά- και να μου κάψεις φως μου την καρδιά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κά- και να μου κάψεις φως μου την καρδιά.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας

εις τα ωραί- εις τα ωραία ντης χλωρά κλωνιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
εις τα ωραί- εις τα ωραία ντης χλωρά κλωνιά.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ διαπαντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι πάντα μοναχός

Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κάψεις φως μου την καρδιά.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
εις τα ωραία ντης χλωρά κλωνιά.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα.

Η Σμίτη και η Άγκυρα αδέρφια του θανάτου
όποιος πάει στην Άγκυρα δεν έχει την υγειά του.
Της Άγκυρας μες στον κισλά έχει ένα πηγαδάκι
πηγαίνουν τα ελληνόπουλα και πίνουν το φαρμάκι
πήγα κι εγώ στην Άγκυρα να ιδώ το πηγαδάκι
κι έσκυψα για να πιω νερό και ήπια το φαρμάκι.
Μου γράφεις μάνα μου γραφή και με ρωτάς τι κάνω
στης Άγκυρας τα χώματα μανούλα θα πεθάνω
λειτούργησε στην Παναγιά 'νάψε και αγιοκέρι
να κάνει θαύμα μάνα μου να γίνει καλοκαίρι
να βγει ο ήλιος μια φορά κι από χαρά θα κλάψω
και μέσ' από την Άγκυρα μανούλα θα σε γράψω
μην κλαις μανούλα μου γλυκιά και με κρατάς κακία
θα πάμε όλα τα παιδιά όλα με μια ελπίδα
γιατ' έχουμ' όλα μια καρδιά και όλα μια πατρίδα.

Ακούσατε ακούσατε
ακούσατε τι έγινε αυτήν την εβδομάδα
δυο μάτια μαύρα μάτια
έγινε έ- έγινε έ-
έγινε ένας πόλεμος κι ένα βαρύ ασκέρι
δυο μάτια μαύρα μάτια
έπιασαν το έπιασαν το
έπιασαν το Μιχάλμπεη τ' άξιο το παλικάρι
δυο μάτια μαύρα μάτια
ούτε με χί- ούτε με χί-
ούτε με χίλιους πιάνονταν ούτε με δυο χιλιάδες
δυο μάτια μαύρα μάτια.
Παντού περά- παντού περά-
παντού περάστε με παιδιά παντού γυρίσετέ με
δυο μάτια μαύρα μάτια
μόνο στης α- μόνο στης α-
μόνο στης αγαπώς παιδιά 'πό κει μη με περάσ'τε
δυο μάτια μαύρα μάτια.
Κι εκείνοι από κι εκείνοι από
κι εκείνοι από τη ζήλια ντους κι από την κισκανιά τους
δυο μάτια μαύρα μάτια
πήγαν και το πήγαν και το
πήγαν και τον περάσανε κάτω απ' τα παραθύρια
δυο μάτια μαύρα μάτια
και η αγαπώ και η αγαπώ
και η αγαπώ τον κοίταζε πάνω απ' τα παραθύρια
δυο μάτια μαύρα μάτια.
Δεν ήσουν συ δεν ήσουν συ
δεν ήσουν συ Μιχάλμπεη δεν ήσουν συ καλέ μου
δυο μάτια μαύρα μάτια
ούτε με χί- ούτε με χί-
ούτε με χίλιους πιάνουσου ούτε με δυο χιλιάδες
δυο μάτια μαύρα μάτια
και ήρθαν και, και ήρθαν και
και ήρθαν και σε πιάσανε δυο τρεις αρματωμένοι
δυο μάτια μαύρα μάτια.
Πανάθεμα πανάθεμα
πανάθεμα τα μάτια μου όπου βαριοκοιμούνταν
δυο μάτια μαύρα μάτια.

Ακούσατε τι έγινε αυτήν την εβδομάδα
έγινε ένας πόλεμος κι ένα βαρύ ασκέρι
έπιασαν το Μιχάλμπεη τ' άξιο το παλικάρι
ούτε με χίλιους πιάνονταν ούτε με δυο χιλιάδες.
Παντού περάστε με παιδιά παντού γυρίσετέ με
μόνο στης αγαπώς παιδιά 'πό κει μη με περάσ'τε.

Κι εκείνοι από τη ζήλια ντους κι από την κισκανιά τους
πήγαν και τον περάσανε κάτω απ' τα παραθύρια
και η αγαπώ τον κοίταζε πάνω απ' τα παραθύρια.
Δεν ήσουν συ Μιχάλμπεη δεν ήσουν συ καλέ μου
ούτε με χίλιους πιάνουσου ούτε με δυο χιλιάδες
και ήρθαν και σε πιάσανε δυο τρεις αρματωμένοι.
Πανάθεμα τα μάτια μου όπου βαριοκοιμούνταν.

Του Σαμακοβιού τους δρόμους τους περπάτησα πολύ
κι ήταν όλο καλντερίμι και κουράστηκα πολύ
κι ήταν όλο καλντερίμι και κουράστηκα πολύ.
Απορώ κι αναρωτιέμαι πώς έγινε ο διωγμός
και φύγαμε απ' την πατρίδα και μου δέρνει ο λογισμός
και φύγαμε απ' την πατρίδα και μου δέρνει ο λογισμός.
Του Σαμακοβιού τα μέρη ήταν έμορφα πολύ
κι είχε τα νερά δροσάτα και πίναμε απ' την πηγή
κι είχε τα νερά δροσάτα και πίναμε απ' την πηγή.
Την ωραία μας πατρίδα την ονειρευόμαστε
μα ποτέ δε θα τη δούμε και ας μη γελιόμαστε
μα ποτέ δε θα τη δούμε και ας μη γελιόμαστε.

Του Σαμακοβιού τους δρόμους τους περπάτησα πολύ
κι ήταν όλο καλντερίμι και κουράστηκα πολύ.
Απορώ κι αναρωτιέμαι πώς έγινε ο διωγμός
και φύγαμε απ' την πατρίδα και μου δέρνει ο λογισμός.
Του Σαμακοβιού τα μέρη ήταν έμορφα πολύ
κι είχε τα νερά δροσάτα και πίναμε απ' την πηγή.
Την ωραία μας πατρίδα την ονειρευόμαστε
μα ποτέ δε θα τη δούμε και ας μη γελιόμαστε.

Εψές είδα στον ύπνο μου στον ύπνο μου είδα και στ' όνειρό μου
τρεις μαύροι σκύλοι κάθονταν εις το προσκέφαλό μου.
Σηκώνομαι και ντύνομαι και ντύνομαι και τ' άρματά μου βάζω
παίρνω τα δυο μου τα σκυλιά και στο κυνήγι πάγω.

Στο δρόμο που επήγαινα επήγαινα βλέπω 'να κυπαρίσσι
βλέπω μια κόρη πόπλυνε σε κρυσταλλένια βρύση.
Καλημερνώ σε λυγερή βρε λυγερή, καλώς τον κυνηγάρη
δέσε και τούτα τα σκυλιά σ' ένα δεντρί κλωνάρι.

Εψές είδα στον ύπνο μου είδα και στ' όνειρό μου
τρεις μαύροι σκύλοι κάθονταν εις το προσκέφαλό μου.
Σηκώνομαι και ντύνομαι και τ' άρματά μου βάζω

παίρνω τα δυο μου τα σκυλιά και στο κυνήγι πάγω.

Στο δρόμο που επήγαινα βλέπω ’να κυπαρίσσι
βλέπω μια κόρη πόπλυνε σε κρυσταλλένια βρύση.
Καλημερνώ σε λυγερή, καλώς τον κυνηγάρη
δέσε και τούτα τα σκυλιά σ’ ένα δεντρί κλωνάρι.

[…]
ήρθα στη γειτονιά σου
χρυσή κορδέλα σου, *αχ βρε*, σου ’φερα
χρυσή κορδέλα σου ’φερα να δέσεις τα μαλλιά σου
όλοι οι ξένοι μ’ έ-, *αχ βρε*, μ’ ένιωσαν
όλοι οι ξένοι μ’ ένιωσαν και συ κόρη κοιμάσαι.
Αν είσαι με τη μά- με τη μάνα σου
αν είσαι με τη μάνα σου να ’ρθω να σε φιλήσω
κι αν είσαι με τον ξέ- με τον ξένονε
κι αν είσαι με τον ξένονε να ’ρθω να πολεμήσω
να βγάλω τούρκικα τούρκικα σπαθιά
να βγάλω τούρκικα σπαθιά και φράγκικα μαχαίρια
να πάρω το κεφά- το κεφάλι του
να πάρω το κεφάλι του σα μήλο στην ποδιά μου
κι αν λερωθούν τα ρού-, *βρε*, τα ρούχα μου
κι αν λερωθούν τα ρούχα μου, *βρε*, ποιος θα μου τα πλύνει.
Εγώ είμ’ άξια και λυ-, *βρε*, και λυγερή
εγώ είμ’ άξια και λυγερή τα ρούχα σου να πλένω
βάζω το δάκρυ μου, *αχ*, το δάκρυ μου
βάζω το δάκρυ μου νερό το φτύσμα μου σαπούνι
βάζω και τις πλεξί- τις πλεξίδες μου
βάζω και τις πλεξίδες μου σκοινάκι και τ’ απλώνω.

[……] ήρθα στη γειτονιά σου
χρυσή κορδέλα σου ’φερα να δέσεις τα μαλλιά σου
όλοι οι ξένοι μ’ ένιωσαν και συ κόρη κοιμάσαι.
Αν είσαι με τη μάνα σου να ’ρθω να σε φιλήσω
κι αν είσαι με τον ξένονε να ’ρθω να πολεμήσω
να βγάλω τούρκικα σπαθιά και φράγκικα μαχαίρια
να πάρω το κεφάλι του σα μήλο στην ποδιά μου
κι αν λερωθούν τα ρούχα μου ποιος θα μου τα πλύνει.
Εγώ είμ’ άξια και λυγερή τα ρούχα σου να πλένω
βάζω το δάκρυ μου νερό το φτύσμα μου σαπούνι
βάζω και τις πλεξίδες μου σκοινάκι και τ’ απλώνω.

Από μικρό στα γράμματα μεγάλο στο σχολείο
ήρθε η ώρα του φαγιού να πα να γευματίσω.
Στο δρόμο που επήγαινα το Θεό παρακαλούσα
να βρω τη μάνα μου καλά να πα να την φιλήσω.

Στο σπίτι όταν έφτασα στο σπίτι όταν φτάνω
βρίσκω τη μάνα μ' αγκαλιά με ένα ξένον άντρα.
Τι θαύματα τι πράματα είναι αυτά που κάνεις
σαν έρθει ο πατέρας μου εγώ θα μαρτυρήσω.
Και τι θα πεις παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδαν τα ματάκια μου αυτά θα μαρτυρήσω.
'Πό μάσχαλας το έπιασε και σαν αρνί το σφάζει
το βάζει μέσα στο ταψί το μάγειρα το πάει.
Να μάγειρα μαγείρεψε και στ' άλας μην το βλέπεις.
Κι εκείνος το κατάλαβε και το γυρνάει πίσω.
Να και ο άντρας κι έρχεται καβάλα στ' άλογό του
Γυναίκα πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Το έλουσα το χτένισα και στο σχολειό του πάει.
Χτυπά το άλογο ζεγκί και στο σχολειό του πάει.
Δάσκαλε μ' πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Τρεις μέρες έχω να το δω και τρεις να το διαβάσω
και άλλες τρεις να μην το δω το νου μου θε να χάσω.
Χτυπά το άλογο ζεγκί στο σπίτι του πηγαίνει.
Γυναίκα μ' πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Το έλουσα το χτένισα στη θεία του πηγαίνει.
Χτυπά το άλογο ζεγκί στη θεία του πηγαίνει.
Θεία μου πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Τρεις μέρες έχω να το δω και τρεις να το φιλήσω
και άλλες τρεις να μην το δω θα το ελησμονήσω.
Κάτσε άντρα μ' να φας φαΐ κι ο Κωσταντίνος θά 'ρθει.
Κι εκείνο 'πιλογήθηκε επάνου στο τραπέζι.
Αν είσαι λύκος φάγε με σκύλος κατέλυσέ με
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.
Φτωχιά ο πλούσιος αγαπά μα η μάνα του δε θέλει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια ισχρά τού λέει.
Γιε μου μην παίρνεις τη φτωχιά πάρε αρχοντοπούλα
πάρε μια κόρη πλούσια κόρη που τα 'χει όλα.
Καλή 'ναι μάνα μ' κι η φτωχιά έχει περίσσια χάρη
λάμπουνε τ' άσπρα ντης λαιμά σαν το μαργαριτάρι.
Δεν πέρασε πολύς καιρός ο πλούσιος παντρεύτη
και έμεινε και η φτωχιά όπου τον αγαπούσε.
Δεν πέρασε πολύς καιρός ο πλούσιος φτωχαίνει
παντρεύεται και η φτωχιά πλούσιον άντρα παίρνει.
Εμπάτε δούλες το μπροστά κι εγώ ας μένω πίσω
κάποιος ζητιάνος έρχεται για να τον ελεήσω.
Πάρε λεφτά να ξυριστείς και ρούχα για ν' αλλάξεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις.

Φτωχιά ο πλούσιος αγαπά μα η μάνα του δε θέλει

η μάνα του η δίγνωμη λόγια ισχρά τού λέει.
Γιε μου μην παίρνεις τη φτωχιά πάρε αρχοντοπούλα
πάρε μια κόρη πλούσια κόρη που τα 'χει όλα.
Καλή 'ναι μάνα μ' κι η φτωχιά έχει περίσσια χάρη
λάμπουνε τ' άσπρα ντης λαιμά σαν το μαργαριτάρι.
Δεν πέρασε πολύς καιρός ο πλούσιος παντρεύτη
και έμεινε και η φτωχιά όπου τον αγαπούσε.
Δεν πέρασε πολύς καιρός ο πλούσιος φτωχαίνει
παντρεύεται και η φτωχιά πλούσιον άντρα παίρνει.
Εμπάτε δούλες το μπροστά κι εγώ ας μένω πίσω
κάποιος ζητιάνος έρχεται για να τον ελεήσω.
Πάρε λεφτά να ξυριστείς και ρούχα για ν' αλλάξεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις.

΄Ενα Σαββάτο βράδυ μια Κυριακή πρωί
παίρνω το όργανό μου πάγω στην εξοχή
βλέπω μια 'βραιοπούλα που ελουζόντανε
με ασημένιο τάσι περιχυνόντανε.
΄Ελα εβραιοπούλα να γίνεις χριστιανή
να λούζεσαι Σαββάτο ν' αλλάζεις Κυριακή
να κοινωνάς το Πάσχα κάθε καλή γιορτή
έλα εβραιοπούλα να γίνεις χριστιανή.
Περίμενέ με ξένε μ' κει κάτου στο πορτί
τη νενέ μου να ρωτήσω αν γίνω χριστιανή
τη νενέ μου να ρωτήσω αν γίνω χριστιανή
περίμενέ με ξένε μ' κει κάτου στο πορτί.
Καλύτερα κόρη μου να προσκυνάς τζαμί
παρά να γίνεις κόρη μ' να γίνεις χριστιανή
παρά να γίνεις κόρη μ' να γίνεις χριστιανή
καλύτερα κόρη μου να προσκυνάς τζαμί.

΄Ενα Σαββάτο βράδυ μια Κυριακή πρωί
παίρνω το όργανό μου πάγω στην εξοχή
βλέπω μια 'βραιοπούλα που ελουζόντανε
με ασημένιο τάσι περιχυνόντανε.
΄Ελα εβραιοπούλα να γίνεις χριστιανή
να λούζεσαι Σαββάτο ν' αλλάζεις Κυριακή
να κοινωνάς το Πάσχα κάθε καλή γιορτή.
Περίμενέ με ξένε μ' κει κάτου στο πορτί
τη νενέ μου να ρωτήσω αν γίνω χριστιανή.
Καλύτερα κόρη μου να προσκυνάς τζαμί
παρά να γίνεις κόρη μ' να γίνεις χριστιανή.

Του πολέμου η μέρα ανατέλλει
κι ένας ήρως ωραίος και νέος
στας αγκάλας της φίλης του θέλει

απωθών να ζωστεί το σπαθί.

Αλλ' αυτή ανήσυχο τον βλέπει
να τον θέλξει θερμώς προσπαθεί.
Είναι νύχτα τον λέει ακόμη
είν' ακόμη το σκότος βαθύ.

Βλέπω τ' άστρα ωραία μου φίλη
βλέπω τ' άστρα πώς τρέμουν πώς σβήνουν
πώς τα δέντρα σαλεύουν και κλίνουν
στην ψυχράν της ωραία πνοή.

Ω να μην ω να μην εγεννόμην
πατρίς και έρως τι θέσις δεινή
αχ σιώπα ψυχή της ψυχής μου
και με σφάζει η μικρά σου φωνή.
Η Σούσα ήταν έμορφη κι αρχόντισσα μεγάλη
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον κι αγάπα την χρόνους δεκατεσσάρους
και κείνη τ' αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους
και κείνη τ' αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους.
Μια Κυριακή πρωί πρωί στον ήλιο που καθόταν
βγάζει το χρυσομάντιλο τα δάκρυά ντης σκούπα
κι η μάνα της την ερωτά κι ο κύρης της τη λέει.
Τι έχ'ς Σουλτάνα μου και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Όνειρο είδα μάνα μου πικρό φαρμακωμένο
είδα πού ήρθε τ' αδέρφι μου γυμνό ξαρματωμένο.
Όνειρο είναι κόρη μου κι όνειρο θα περάσει
και σένα τ' αδερφάκι σου στα ξένα θα γεράσει.
Στα ξένα όπου περπατεί στη στράτα που γυρίζει
ή άγρια θηριά τον τρων ή άλλη τον ορίζει.
Απάνω τα μεσάνυχτα που οι πετεινοί λαλούσαν
ακούει την πόρτα να χτυπάει έρχεται αδερφός της
απ' το καλό την ερωτάει κι απ' το κακό την παίρνει.
Σύρε Σουλτάνα μ' στο γιατρό να γιάνεις την πληγή σου
κι αν πάνε χίλια κι εκατό και άλλα πεντακόσια
τα δίδει ο Σαρή βαλής που δε λυπάται γρόσια.

Η Σούσα ήταν έμορφη κι αρχόντισσα μεγάλη
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον κι αγάπα την χρόνους δεκατεσσάρους
και κείνη τ' αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους.
Μια Κυριακή πρωί πρωί στον ήλιο που καθόταν
βγάζει το χρυσομάντιλο τα δάκρυά ντης σκούπα
κι η μάνα της την ερωτά κι ο κύρης της τη λέει.
Τι έχ'ς Σουλτάνα μου και κλαις και βαριανεστενάζεις.

Όνειρο είδα μάνα μου πικρό φαρμακωμένο
είδα πού ήρθε τ' αδέρφι μου γυμνό ξαρματωμένο.
Όνειρο είναι κόρη μου κι όνειρο θα περάσει
και σένα τ' αδερφάκι σου στα ξένα θα γεράσει.
Στα ξένα όπου περπατεί στη στράτα που γυρίζει
ή άγρια θηριά τον τρων ή άλλη τον ορίζει.
Απάνω τα μεσάνυχτα που οι πετεινοί λαλούσαν
ακούει την πόρτα να χτυπάει έρχεται αδερφός της
απ' το καλό την ερωτάει κι απ' το κακό την παίρνει.
Σύρε Σουλτάνα μ' στο γιατρό να γιάνεις την πληγή σου
κι αν πάνε χίλια κι εκατό και άλλα πεντακόσια
τα δίδει ο Σαρή βαλής που δε λυπάται γρόσια.

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιά
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτεύσ' αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
που έχω φω- που έχω φως μου μέσα στην καρδιά.

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι πάντα μοναχός.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιά
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτεύσ' αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
που έχω φως μου μέσα στην καρδιά.

Πάρ' την καρδιά μου πάρ' τηνε αφού καρδιά δεν έχεις
σκίσε τα στήθη μου σκληρά
πάρ' από μέσα την καρδιά αφού καρδιά δεν έχεις.

Κι αυτή θ' αρχίσει με παλμούς να πει τα περασμένα
βάσανα πίκρες και καημούς
τους πόνους κι αναστεναγμούς που υπέφερε για σένα.

Τέσσερα φύλλα έχει η καρδιά τα δυο τα 'χεις παρμένα
και τ' άλλα δυο που μ' άφησες
και τ' άλλα δυο που μ' άφησες κι εκείνα μαραμένα.

Αν αγαπήσεις ορφανή και τήνε παρατήσεις
καλύτερα στη θάλασσα το αίμα της να χύσεις
να το χτυπάει η θάλασσα να το χτυπάει το κύμα
ν' ανεστενάζεις και να λες
ν' ανεστενάζεις και να λες της ορφανής το κρίμα.

Πάρ' την καρδιά μου πάρ' τηνε αφού καρδιά δεν έχεις
σκίσε τα στήθη μου σκληρά
πάρ' από μέσα την καρδιά αφού καρδιά δεν έχεις.

Κι αυτή θ' αρχίσει με παλμούς να πει τα περασμένα
βάσανα πίκρες και καημούς
τους πόνους κι αναστεναγμούς που υπέφερε για σένα.

Τέσσερα φύλλα έχει η καρδιά τα δυο τα 'χεις παρμένα
και τ' άλλα δυο που μ' άφησες κι εκείνα μαραμένα.

Αν αγαπήσεις ορφανή και τήνε παρατήσεις
καλύτερα στη θάλασσα το αίμα της να χύσεις
να το χτυπάει η θάλασσα να το χτυπάει το κύμα
ν' ανεστενάζεις και να λες της ορφανής το κρίμα.

Βρε Μανόλη Μανολάκη βρε καλό παιδί
τι καλή γυναίκα πόχεις κι όμορφο παιδί
τι καλή γυναίκα πόχεις κι όμορφο παιδί.
Πες μου πες μου πού την είδες και την άρεσες
πες μου πες μου πού την είδες και την άρεσες.
Μες στον γκιουλ μπακτσέ την είδα που σιργιάνιζε
μες στον γκιουλ μπακτσέ την είδα που σιργιάνιζε.
Πες μου πες μου τι φορούσε να σ' εμπιστευτώ
πες μου πες μου τι φορούσε να σ' εμπιστευτώ.
Γκιουργκελί τσεμπέρ φορούσε κι άσπρο λιμπαντέ
και γερντάνι στο λαιμό ντης κείνο μ' έκαψε
και γερντάνι στο λαιμό της κείνο μ' έκαψε.
Κι ο Μανόλης μεθυσμένος πάει την έσφαξε
το πρωί πρωί σηκώθη και την έκλαψε
το πρωί πρωί σηκώθη και την έκλαψε.

Σήκω πάπια μ' σήκω χήνα μ' σήκω κι άλλαξε
σήκω βάλε τα χρυσά σου να πάμ' στην εκκλησιά
σήκω βάλε τα χρυσά σου να πάμ' στην εκκλησιά.

Βρε Μανόλη Μανολάκη βρε καλό παιδί
τι καλή γυναίκα πόχεις κι όμορφο παιδί.
Πες μου πες μου πού την είδες και την άρεσες.
Μες στον γκιουλ μπακτσέ την είδα που σιργιάνιζε.
Πες μου πες μου τι φορούσε να σ' εμπιστευτώ.
Γκιουργκελί τσεμπέρ φορούσε κι άσπρο λιμπαντέ
και γερντάνι στο λαιμό της κείνο μ' έκαψε.
Κι ο Μανόλης μεθυσμένος πάει την έσφαξε
το πρωί πρωί σηκώθη και την έκλαψε.
Σήκω πάπια μ' σήκω χήνα μ' σήκω κι άλλαξε
σήκω βάλε τα χρυσά σου να πάμ' στην εκκλησιά.

Για πάρε με ξανθούλα μου να σε βοηθώ στην πλύση
για να σε κουβαλώ νερό απ' του πασά τη βρύση
αχ αχ για πάρε με ξανθούλα γλυκιά.
Για πάρε με για άσε με εγώ θα σ' αγαπάω
κι αν είναι θέλημα Θεού θα ξαναγαπηθούμε
αχ αχ για πάρε με ξανθούλα γλυκιά.

Για πάρε με ξανθούλα μου να σε βοηθώ στην πλύση
για να σε κουβαλώ νερό απ' του πασά τη βρύση.
Για πάρε με για άσε με εγώ θα σ' αγαπάω
κι αν είναι θέλημα Θεού θα ξαναγαπηθούμε

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά, *τώρα τα βουνά ανθούν*
σένα και τους ανέμους, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
έχω καράβι καρυδιάς, *τώρα τα βουνά ανθούν*
τιμόνι σιδερένιο, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
έχω κι ένα ναυτόπουλο, *τώρα τα βουνά ανθούν*
γνωρίζει τους ανέμους, *και οι κάμποι λουλουδίζουν.*
Ότ' ανεβαίνει τραγουδεί, *τώρα τα βουνά ανθούν*
κι όταν κατέβη κλαίει, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
κι ο ναύαρχός του το ρωτά, *τώρα τα βουνά ανθούν*
και το βαρυξετάζει, *και οι κάμποι λουλουδίζουν.*
Τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις, *τώρα τα βουνά ανθούν*
και βαριανεστενάζεις, *και οι κάμποι λουλουδίζουν.*
Βλέπω τον ουρανό θολό, *τώρα τα βουνά ανθούν*
και τ' άστρι βουρκωμένο, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
βλέπω και την αγάπη μου, *τώρα τα βουνά ανθούν*
με άλλον 'γκαλιασμένη, *και οι κάμποι λουλουδίζουν.*

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά σένα και τους ανέμους
έχω καράβι καρυδιάς τιμόνι σιδερένιο
έχω κι ένα ναυτόπουλο γνωρίζει τους ανέμους.
Ότ' ανεβαίνει τραγουδεί κι όταν κατέβη κλαίει
κι ο ναύαρχός του το ρωτά και το βαρυξετάζει.
Τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Βλέπω τον ουρανό θολό και τ' άστρι βουρκωμένο
βλέπω και την αγάπη μου με άλλον 'γκαλιασμένη.

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά σένα και τους ανέμους
έχω καράβι καρυδιάς
έχω καράβι καρυδιάς τιμόνι σιδερένιο
έχω κι ένα ναυτόπουλο
έχω κι ένα ναυτόπουλο γνωρίζει τους ανέμους.
Ότ' ανεβαίνει τραγουδεί
ότ' ανεβαίνει τραγουδεί κι όταν κατέβη κλαίει
κι ο ναύαρχός του το ρωτά
κι ο ναύαρχός του το ρωτά και το βαρυξετάζει.
Τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις
τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις και βαριαναστενάζεις.
Βλέπω τον ουρανό θολό
βλέπω τον ουρανό θολό και τ' άστρι βουρκωμένο
βλέπω και την αγάπη μου
βλέπω και την αγάπη μου με άλλον 'γκαλιασμένη.
΄Ετσ' έναι μάτια μ' έτσ' έναι
έτσ' έναι μάτια μ' έτσ' έναι όποιος 'γαπάει και χάνει
τον έρχεται να τρελαθεί
τον έρχεται να τρελαθεί και τα βουνά να πιάνει
έτσ' έναι μάτια μ' έτσ' είναι.

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά σένα και τους ανέμους
έχω καράβι καρυδιάς τιμόνι σιδερένιο
έχω κι ένα ναυτόπουλο γνωρίζει τους ανέμους.
Ότ' ανεβαίνει τραγουδεί κι όταν κατέβη κλαίει
κι ο ναύαρχός του το ρωτά και το βαρυξετάζει.
Τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις και βαριαναστενάζεις.
Βλέπω τον ουρανό θολό και τ' άστρι βουρκωμένο
βλέπω και την αγάπη μου με άλλον 'γκαλιασμένη.
΄Ετσ' έναι μάτια μ' έτσ' έναι όποιος 'γαπάει και χάνει
τον έρχεται να τρελαθεί και τα βουνά να πιάνει
έτσ' έναι μάτια μ' έτσ' είναι.

Από ψηλά, *βρ' αμάν αμάν αμάν*

από ψηλά βασιλικός
’πό ψηλά βασιλικός
να γίνω γης και κορνιαχτός
να γίνω γης, *βρ’ αμάν αμάν αμάν*
να γίνω γης και κορνιαχτός
να γένω γης και κορνιαχτός
να γίνω βρυσιμιό νερό
να γίνω βρυ-, *βρ’ αμάν αμάν αμάν*
να γίνω βρυσιμιό νερό
να γίνω βρυσιμιό νερό
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν
κι όσοι διαβά-, *βρ’ αμάν αμάν αμάν*
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν
όλοι να πιουν και να διαβούν.
Μη λάχει κι ο, *βρ’ αμάν αμάν αμάν*
μη λάχει κι ο πολυαγαπός
μη λάχει κι ο πολυαγαπός
και τον βαρυκαταριστώ
και τον βαρυ-, *βρ’ αμάν αμάν αμάν*
και τον βαρυκαταριστώ
και τον βαρυκαταριστώ
και την κατάρα π’ θα τον πω
και την κατά-, *βρ’ αμάν αμάν αμάν*
και την κατάρα π’ θα τον πω
και την κατάρα π’ θα τον πω
την ξέρω μοναχά εγώ.

Από ψηλά βασιλικός
να γίνω γης και κορνιαχτός
να γίνω βρυσιμιό νερό
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν
όλοι να πιουν και να διαβούν.
Μη λάχει κι ο πολυαγαπός
και τον βαρυκαταριστώ
και την κατάρα π’ θα τον πω
την ξέρω μοναχά εγώ.

Δεν το ’λπιζα στον ουρανό στη γη να βρέξει αίμα
ν’ ανοίξεις το χειλάκι σου να πεις κακό για μένα.
Πάει το πουλί μου πάει
κι ο Θεός να το φυλάει.
Σήμερα Γιάν’ς παντρεύεται σήμερα κάνει γάμο
αχ, σήμερα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
αχ, σήμερα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο

αρχίνησε και κάλισε εννιά χιλιάδες κόσμο
αχ, και τήνε πρώ- και τήνε πρώτ' αγάπη του
και τήνε πρώτ' αγάπη του δεν πάει να την καλέσει
αχ, δεν πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει
αχ, δεν πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει
Πάρε μάνα μ' το κάλεσμα και σύρε στην κουμπάρα
αχ, και σύρε στην κουμπάρα
στην παλιά μου φιλενάδα
αχ, και σύρε στην κουμπάρα
στην παλιά μου φιλενάδα
Κόρη μου ο γιος μου μ' έστειλε να γίνεις η κουμπάρα
α, για να τον στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν' ανταμώσεις
α, για να τον στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν' ανταμώσεις
Πάρτε 'πό δω τη νύφη σας και φέρτε την κουμπάρα
α, και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλενάδα
αx, και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλενάδα
Την είδε ο ήλιος κι έλαμψε την είδαν και παπάδες
αχ, την είδαν και παπάδες
κι έσβησανε τις λαμπάδες
αχ, την είδαν και παπάδες
κι έσβησανε τις λαμπάδες

Σήμερα Γιάν'ς παντρεύεται σήμερα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
αρχίνησε και κάλισε εννιά χιλιάδες κόσμο
και τήνε πρώτ' αγάπη του δεν πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει.
Πάρε μάνα μ' το κάλεσμα και σύρε στην κουμπάρα
στην παλιά μου φιλενάδα.
Κόρη μου ο γιος μου μ' έστειλε να γίνεις η κουμπάρα
για να τον στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν' ανταμώσεις.
Πάρτε 'πό δω τη νύφη σας και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλενάδα.
Την είδε ο ήλιος κι έλαμψε την είδαν και παπάδες
κι έσβησανε τις λαμπάδες.

Καρυδιά με τα καρύδια και μηλιά με τον ανθό
και μηλιά με τον ανθό

και μηλιά με τον ανθό
ποιος αρνήστ'κι την αγάπη να την αρνηθώ κι εγώ
να την αρνηθώ κι εγώ
να την αρνηθώ κι εγώ.
΄Ενας γέρος την αρνήστ'κι που ήταν εκατό χρονώ
που ήταν εκατό χρονώ
ήταν εκατό χρονώ
μα εγώ δεν την αρνιέμαι είμαι δεκαοχτώ χρονώ
είμαι δεκαοχτώ χρονώ
είμαι δεκαοχτώ χρονώ
και η αγάπη μου δεκάξι τα ταιριάσαμε τα δυο
και ταιριάσαμε τα δυο
και ταιριάσαμε τα δυο.

Καρυδιά με τα καρύδια και μηλιά με τον ανθό
ποιος αρνήστ'κι την αγάπη να την αρνηθώ κι εγώ.
΄Ενας γέρος την αρνήστ'κι που ήταν εκατό χρονώ
μα εγώ δεν την αρνιέμαι είμαι δεκαοχτώ χρονώ
και η αγάπη μου δεκάξι τα ταιριάσαμε τα δυο.

Μια μικρή μια μικρή χωριατοπούλα
μια μικρή μια μικρή χωριατοπούλα
μια μικρή μια μικρή χωριατοπούλα
μ' έχει κά- μ' έχει κάψει την καρδούλα
με τη μά- με τη μάνα της μαλώνει
με τη μά- με τη μάνα της μαλώνει
με τη μά- με τη μάνα της μαλώνει
γιατί μέ- γιατί μέσα την κλειδώνει
μάνα της μάνα της την ορμηνεύει
μάνα της μάνα της την ορμηνεύει
μάνα της μάνα της την ορμηνεύει
και να πα- και να παντρευτεί γυρεύει.
Μάνα εγώ μάνα εγώ θα περιμένω
μάνα εγώ μάνα εγώ θα περιμένω
μάνα εγώ μάνα εγώ θα περιμένω
ένα νιο ένα νιο ξενιτεμένο
που μιλή- που μιλήσαμε στη βρύση
που μιλή- που μιλήσαμε στη βρύση
που μιλή- που μιλήσαμε στη βρύση
και η καρδιά και η καρδιά μου έχει ραγίσει.
Μάνα ετοί- μάνα ετοίμασ' τα προικιά μου
μάνα ετοί- μάνα ετοίμασ' τα προικιά μου
μάνα ετοί- μάνα ετοίμασ' τα προικιά μου
τη Λαμπρή τη Λαμπρή θα 'ναι κοντά μου
έρχεται έρχεται με στεφανώνει

έρχεται έρχεται με στεφανώνει
έρχεται έρχεται με στεφανώνει
κι απ' την ξε- κι απ' την ξενιτιά γλιτώνει.

Μια μικρή χωριατοπούλα
μ' έχει κάψει την καρδούλα
με τη μάνα της μαλώνει
γιατί μέσα την κλειδώνει
μάνα της την ορμηνεύει
και να παντρευτεί γυρεύει.
Μάνα εγώ θα περιμένω
ένα νιο ξενιτεμένο
που μιλήσαμε στη βρύση
και η καρδιά μου έχει ραγίσει
Μάνα ετοίμασ' τα προικιά μου
τη Λαμπρή θα 'ναι κοντά μου
έρχεται με στεφανώνει
κι απ' την ξενιτιά γλιτώνει.

Άσπρο γαρίφαλο κρατώ
άσπρο γαρίφαλο κρατώ και θέλω να το βάψω
και θέλω να το βάψω
κι αν το πετύχω στην μπογιά
κι αν το πετύχω στην μπογιά πολλές καρδιές θα κάψω
πολλές καρδιές θα κάψω.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι ωφελεί να ζήσω
αν δεν σε αποκτήσω.

Θα κάψω νιες θα κάψω νιους
θα κάψω νιες θα κάψω νιους θα κάψω παλικάρια
θα κάψω παλικάρια
θα κάψω την αγάπη μου
θα κάψω την αγάπη μου μέσα στα φυλλοκάρδια.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι ωφελεί να ζήσω
αν δεν σε αποκτήσω.

Το κάστανο θέλει κρασί
το κάστανο θέλει κρασί και το καρύδι μέλι
και το καρύδι μέλι
και το κορίτσι φίλημα

και το κορίτσι φίλημα πρωί και μεσημέρι
πρωί και μεσημέρι.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι ωφελεί να ζήσω
αν δε σε αποκτήσω.

Άσπρο γαρίφαλο κρατώ και θέλω να το βάψω
κι αν το πετύχω στην μπογιά πολλές καρδιές θα κάψω.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι ωφελεί να ζήσω
αν δεν σε αποκτήσω.

Θα κάψω νιες θα κάψω νιους θα κάψω παλικάρια
θα κάψω την αγάπη μου μέσα στα φυλλοκάρδια.

Ελένη Ελενάκι μου…

Το κάστανο θέλει κρασί και το καρύδι μέλι
και το κορίτσι φίλημα πρωί και μεσημέρι.

Ελένη Ελενάκι μου…

Σήμερα τα Φραγκάκια δεν είχανε δουλειά
σήμερα τα Φραγκάκια δεν είχανε δουλειά
πήραν τα ντουφεκάκια, *γιαλντί μαμά*, και πάνε για πουλιά
πήραν τα ντουφεκάκια, *γιαλντί μαμά*, και πάνε για πουλιά
λαγούς πουλιά δεν βρήκαν μόν' βρήκαν μια μηλιά
λαγούς πουλιά δεν βρήκαν μόν' βρήκαν μια μηλιά
τα μήλα φορτωμένη, *γιαλντί μαμά*, και πάνω μια ξανθιά
τα μήλα φορτωμένη, *γιαλντί μαμά*, και πάνω μια ξανθιά.
Ξανθιά κατέβα κάτω για θ' ανεβώ κι εγώ
ξανθιά, κατέβα κάτω για θ' ανεβώ κι εγώ
να σε κορφολογήσω, *γιαλντί μαμά*, σαν το βασιλικό
να σε κορφολογήσω, *γιαλντί μαμά*, σαν το βασιλικό.

Σήμερα τα Φραγκάκια δεν είχανε δουλειά
πήραν τα ντουφεκάκια και πάνε για πουλιά
λαγούς πουλιά δεν βρήκαν μόν' βρήκαν μια μηλιά
τα μήλα φορτωμένη και πάνω μια ξανθιά.
Ξανθιά κατέβα κάτω για θ' ανεβώ κι εγώ

να σε κορφολογήσω σαν το βασιλικό.

Το Λενάκι πλάθει πίτα
το Λενάκι πλάθει πίτα
κι ο μαντζούρης τ'ράει 'π' την τρύπα
κι ο μαντζούρης τ'ράει 'π' την τρύπα.
Αχ Ελένη Ελενάκι
αχ Ελένη Ελενάκι
συ με πότισες φαρμάκι
συ με πότισες φαρμάκι.
Δίπλα το 'βαλες Ελένη
δίπλα το 'βαλες Ελένη
το μαχαίρι και δεν βγαίνει
το μαχαίρι και δεν βγαίνει.
Δίπλα το 'βαλες κυρά μου
δίπλα το 'βαλες κυρά μου
το μαχαίρι στην καρδιά μου
το μαχαίρι στην καρδιά μου.
Αχ Ελένη κι αν σε χάσω
αχ Ελένη κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω.

Το Λενάκι πλάθει πίτα
κι ο μαντζούρης τ'ράει 'π' την τρύπα.
Αχ Ελένη Ελενάκι
συ με πότισες φαρμάκι.
Δίπλα το 'βαλες Ελένη
το μαχαίρι και δεν βγαίνει.
Δίπλα το 'βαλες κυρά μου
το μαχαίρι στην καρδιά μου.
Αχ Ελένη κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω.

Κάτω στον κάμπο στο 'ρημονήσι
κάτω στον κάμπο στο 'ρημονήσι
εβγήκε νέος να κυνηγήσει
εβγήκε νέος να κυνηγήσει
δεν κυνηγούσε λαγούς πουλάκια
δεν κυνηγούσε λαγούς πουλάκια
μόν' κυνηγούσε μαύρα ματάκια
μόν' κυνηγούσε μαύρα ματάκια.
Μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη

έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να δεις το νέο που θα σε πάρει
να δεις το νέο που θα σε πάρει.
Μαύρα μου μάτια και φλομπισμένα
μαύρα μου μάτια και φλομπισμένα
πώς εκοιμάσαι δίχως εμένα
πώς εκοιμάσαι δίχως εμένα.
Εσύ κοιμάσαι στα σεντονάκια
εσύ κοιμάσαι στα σεντονάκια
κι εγώ γυρίζου μέσ' στα σοκάκια
κι εγώ γυρίζου μέσ' στα σοκάκια.
Εσύ κοιμάσαι κι εγώ νυστάζω
εσύ κοιμάσαι κι εγώ νυστάζω
σένα θυμάμαι κι αναστενάζω
σένα θυμάμαι κι αναστενάζω.

Κάτω στον κάμπο στο 'ρημονήσι
εβγήκε νέος να κυνηγήσει
δεν κυνηγούσε λαγούς πουλάκια
μόν' κυνηγούσε μαύρα ματάκια.
Μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να δεις τον νέο που θα σε πάρει.
Μαύρα μου μάτια και φλομπισμένα
πώς εκοιμάσαι δίχως εμένα.
Εσύ κοιμάσαι στα σεντονάκια
κι εγώ γυρίζου μέσ' στα σοκάκια.
Εσύ κοιμάσαι κι εγώ νυστάζω
σένα θυμάμαι κι αναστενάζω.
Βρέξε Θιε μ' ψιχάλισε να βγουν τα χορταράκια
να βγουν τα χορταράκια
να βγει και μένα αγάπη μου μες στα παλικαράκια
μες στα παλικαράκια.
Τριαλαριλαλά…
Στο ρέμα ρίχνει τη βροχή και στο βουνό χαλάζι
και στο βουνό χαλάζι
και στης αγάπης μου τ'ν αυλή ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει μαργαριτάρι.
Τριαλαριλαλά…

Μαργαριτάρι κι αν φορώ σύρμα κι αν είμ' ζωμένη
σύρμα κι αν είμ' ζωμένη
χιλιάδες κι αν με ζήτησαν είμαι 'ραβωνιασμένη
είμ' αρραβωνιασμένη.
Τριαλαριλαλά…
Η λευτεριά είναι χαρά κι η αρραβώνα ζάλη
κι η αρραβώνα ζάλη
κι αυτήν η έρμη η παντρειά είναι σκλαβιά μεγάλη
είναι σκλαβιά μεγάλη.
Τριαλαριλαλά…

Βρέξε Θιε μ' ψιχάλισε να βγουν τα χορταράκια
να βγει και μένα αγάπη μου μες στα παλικαράκια
Στο ρέμα ρίχνει τη βροχή και στο βουνό χαλάζι
και στης αγάπης μου τ'ν αυλή ρίχνει μαργαριτάρι
Μαργαριτάρι κι αν φορώ σύρμα κι αν είμ' ζωμένη
χιλιάδες κι αν με ζήτησαν είμαι 'ραβωνιασμένη
Η λευτεριά είναι χαρά κι η αρραβώνα ζάλη
κι αυτήν η έρμη η παντρειά είναι σκλαβιά μεγάλη.

Στης ματζουράνας τον ανθό
έπισα για να κοιμηθώ
λίγο ύπνο για να πάρω
στην αγάπη μου να πάω
λίγο ύπνο για να πάρω
στην αγάπη μου να πάω.
΄Επισα και κοιμήθηκα
κι αγάπη δεν θυμήθηκα
και στον ύπνο μου επάνω
κόντεψα για να πεθάνω
και στον ύπνο μου επάνου
κόντεψα για να πεθάνω.
Όνειρο είδα στον ύπνο μου
παντρεύεται η αγάπη μου
αχ και παίρνει τον εχτρό μου
για το πείσμα το δικό μου
αχ και παίρνει τον εχτρό μου
για το πείσμα το δικό μου.
Κάλεσαν κι εμένα στη χαρά
να ζει η αγάπη μου να 'ναι καλά
για να πα να στεφανώσω
δυο κορμάκια ν' ανταμώσω
για να πάω να στεφανώσω
δυο κορμάκια ν' ανταμώσω.
Κάνω στεφάνι όλο με φλορί

να ζει η αγάπη μου να το φορεί
και λαμπάδες όλο ασήμι
κάνε κόρη ελεημοσύνη
και λαμπάδες όλο ασήμι
κάνε κόρη ελεημοσύνη.
Γυρίσανε τα στέφανα
Θεέ μ' ας είναι ψέματα
ας γυρίσουν κατά μένα
αδιαφόριτα σε σένα
ας γυρίσουν κατά μένα
αδιαφόριτα σε σένα.

Στης ματζουράνας τον ανθό
έπισα για να κοιμηθώ
λίγο ύπνο για να πάρω
στην αγάπη μου να πάω.
΄Επισα και κοιμήθηκα
κι αγάπη δεν θυμήθηκα
και στον ύπνο μου επάνου
κόντεψα για να πεθάνω.
Όνειρο είδα στον ύπνο μου
παντρεύεται η αγάπη μου
και παίρνει τον εχτρό μου
για το πείσμα το δικό μου.
Κάλεσαν κι εμένα στη χαρά
να ζει η αγάπη μου να 'ναι καλά
για να πάω να στεφανώσω
δυο κορμάκια ν' ανταμώσω.
Κάνω στεφάνι όλο με φλορί
να ζει η αγάπη μου να το φορεί
και λαμπάδες όλο ασήμι
κάνε κόρη ελεημοσύνη.
Γυρίσανε τα στέφανα
Θεέ μ' ας είναι ψέματα
ας γυρίσουν κατά μένα
αδιαφόριτα σε σένα.

Πατώ στο χιόνι καίγομαι
πατώ στο χιόνι καίγομαι
μαύρ' αετούδι μου, και στη φωτιά κρυώνω
τζιβιλντικιτούδι μου, και στη φωτιά κρυώνω
και στον αέρα βρέχομαι
και στον αέρα βρέχομαι
μαύρ' αετούδι μου, και στη βροχή στιγνώνω
τζιβιλντικιτούδι μου, και στη βροχή στιγνώνω.
Μάνα μου μες στον κήπο μας

μάνα μου μες στον κήπο μας
μαύρ' αετούδι μου, και στις πορτοκαλιές μας
τζιβιλτνικιτούδι μου, και στις πορτοκαλιές μας
εκεί όπου καθόμουνα
εκεί όπου καθόμουνα
μαύρ' αετούδι μου, και κένταγα μαντίλι
τζιβιλτνικιτούδι μου, και κένταγα μαντίλι
περάσανε τρεις αετοί
περάσανε τρεις αετοί
μαύρ' αετούδι μου, και τρεις καλοί λεβέντες
τζιβιλτνιτκιτούδι μου, και τρεις καλοί λεβέντες
ένας με μήλο με βαρεί
ένας με μήλο με βαρεί
μαύρ' αετούδι μου, κι άλλος με πορτοκάλι
τζιβιλτνικιτούδι μου, άλλος με πορτοκάλι
ο τρίτος ο καλύτερος
ο τρίτος ο καλύτερος
μαύρ' αετούδι μου, μου ρίχνει αρραβώνα
τζιβιλτνικιτούδι μου, μου ρίχνει αρραβώνα.
Μάνα μ' το μήλο το 'φαγα
μάνα μ' το μήλο το 'φαγα
μαύρ' αετούδι μου, το πορτοκάλι το 'χω
τζιβιλντικιτούδι μου, το πορτοκάλι το 'χω
την αρραβώνα τη φορώ
την αρραβώνα τη φορώ
μαύρ' αετούδι μου, στ' αριστερό μου χέρι
τζιβιλντικιτούδι μου, στ' αριστερό μου χέρι.

Πατώ στο χιόνι καίγομαι και στη φωτιά κρυώνω
και στον αέρα βρέχομαι και στη βροχή στιγνώνω.
Μάνα μου μες στον κήπο μας και στις πορτοκαλιές μας
εκεί όπου καθόμουνα και κένταγα μαντίλι
περάσανε τρεις αετοί και τρεις καλοί λεβέντες
ένας με μήλο με βαρεί κι άλλος με πορτοκάλι
ο τρίτος ο καλύτερος μου ρίχνει αρραβώνα.
Μάνα μ' το μήλο το 'φαγα το πορτοκάλι το 'χω
την αρραβώνα τη φορώ στ' αριστερό μου χέρι.
΄Ενας ένας κοντός κοντούτσικος
ένας κοντός κοντούτσικος έχ' όμορφη γυναίκα
τη ζή- τη ζήλιψε η γειτονιά
τη ζήλιψε η γειτονιά τη ζήλιψ' όλ' η χώρα
τη ζή- τη ζήλιψε κι ο άρχοντας
τη ζήλιψε κι ο άρχοντας πολύ χρέος τον βάζει
βάζει βάζει τ' αμπέλια ατρύητα
βάζει τ' αμπέλια ατρύητα μαζί με τ'ς διρμιτζήδις
βάζει βάζει χωράφια αθέριστα
βάζει χωράφια αθέριστα μαζί με τ'ς θεριστάδις.
΄Εκα- έκατσε τα λογάριασε

έκα- έκατσε τα λογάριασε λογαριασμός δεν βγαίνει
έβγα- έβγαλε τη γυναίκα του
έβγαλε τη γυναίκα του σε δικοχτώ παζάρια
κανέ- κανένας δεν τον ρώτησε
κανένας δεν τον ρώτησε κανείς δεν τον ρωτάει
ένας ένας ψηλός ένας λιγνός
ένας ψηλός ένας λιγνός ένας καραβοκύρης.
Πόσο πόσο κοντέ μ' γυναίκα σου
πόσο κοντέ μ' γυναίκα σου πόσο και η καλή σου.
Το 'να το 'να το μάτι τ'ς δυο φλουριά
το 'να το μάτι τ'ς δυο φλουριά και τ' άλλο τρία γρόσα
σαν πεις σαν πεις για το λιγνό τ'ς κορμί
σαν πεις για το λιγνό τ'ς κορμί αμέτρητες χιλιάδις.
Από από το χέρ' την έπιασε
από το χέρ' την έπιασε και στο καράβ' την πάει
στο δρό- στο δρόμο που την πήγαινε
στο δρόμο που την πήγαινε σκύβει να τη φιλήσει
κι ένα κι ένα πουλί κιλάηδησε
κι ένα πουλί κιλάηδησε πάνω 'πού τα ουράνια
δεν κε- δεν κελαηδούσε σαν πουλί
δεν κελαηδούσε σαν πουλί ούτε σαν χελιδόνι
παρά παρά μιλούσε κι έλιγε
παρά μιλούσε κι έλιγε με ανθρώπινη λαλίτσα.
Φιλεί φιλεί 'δερφός την αδερφή
φιλεί 'δερφός την αδερφή και γνωρισμούς δεν έχουν.
Και τό- και τότες τήνε ρώτησε
και τότες τήνε ρώτησε και τότε τη ρωτάει.
'Πό πού 'πό πού 'ν' καλή μ' η μάνα σου
'πό πού 'ν' καλή μ' η μάνα σου 'πό πού 'ναι και μπουμπάς σου
Μάνα μάνα μου είναι 'πό την Πόλ'
μάνα μου είναι 'πό την Πόλ' μπαμπάς μου 'πό την Προύσα
έχο- έχομε κι έναν αδερφό
έχομε κι έναν αδερφό δώδεκα χρόνια λείπει.
Από από το χέρ' την έπιασε
από το χέρ' την έπιασε και στον κουντόν την πάει.
Πάρε πάρε κοντέ μ' τη γ'ναίκα σου
πάρε κοντέ μ' τη γ'ναίκα σου κι εμένα αδερφή μου.

΄Ενας κοντός κοντούτσικος έχ' όμορφη γυναίκα
τη ζήλιψε η γειτονιά τη ζήλιψ' όλ' η χώρα
τη ζήλιψε κι ο άρχοντας πολύ χρέος τον βάζει
βάζει τ' αμπέλια ατρύητα μαζί με τ'ς διρμιτζήδις
βάζει χωράφια αθέριστα μαζί με τ'ς θεριστάδις.
΄Εκατσε τα λογάριασε λογαριασμός δεν βγαίνει
έβγαλε τη γυναίκα του σε δικοχτώ παζάρια
κανένας δεν τον ρώτησε κανείς δεν τον ρωτάει
ένας ψηλός ένας λιγνός ένας καραβοκύρης.

Πόσο κοντέ μ' γυναίκα σου πόσο και η καλή σου.
Το 'να το μάτι τ'ς δυο φλουριά και τ' άλλο τρία γρόσα
σαν πεις για το λιγνό τ'ς κορμί αμέτρητες χιλιάδις.
Από το χέρ' την έπιασε και στο καράβ' την πάει
στο δρόμο που την πήγαινε σκύβει να τη φιλήσει
κι ένα πουλί κιλάηδησε πάνω 'πού τα ουράνια
δεν κελαηδούσε σαν πουλί ούτε σαν χελιδόνι
παρά μιλούσε κι έλιγε με ανθρώπινη λαλίτσα.
Φιλεί 'δερφός την αδερφή και γνωρισμούς δεν έχουν.
Και τότες τήνε ρώτησε και τότε τη ρωτάει.
'Πό πού 'ν' καλή μ' η μάνα σου 'πό πού 'ναι και μπουμπάς σου
Μάνα μου είναι 'πό την Πόλ' μπαμπάς μου 'πό την Προύσα
έχομε κι έναν αδερφό δώδεκα χρόνια λείπει.
Από το χέρ' την έπιασε και στον κουντόν την πάει.
Πάρε κοντέ μ' τη γ'ναίκα σου κι εμένα αδερφή μου.
Ο Κουσταντής κι ο βασιλιάς αντάμα τρων και πίνουν
κι ο Κουσταντής πινεύτηκε μπροστά στο βασιλέα.
Αφέντη βασιλέα μου αφέντη βασιλιά μου
εγώ αυτήν τη θάλασσα πλέοντας την περνάω.
Σαν την περάσεις Κωσταντή γαμπρό θε να σε κάνω
θέλεις την αξαδέρφη μου θέλεις την αδερφή μου
θέλεις την δυχατέρα μου της νύχτας γεννημένη
οπού γεννήθη σκοτεινά και φέξαν τα σοκάκια.
Σαν τ' άκουσε κι ο Κουσταντής στη θάλασσα ερίχθη
σαράντα μέρις έπλεε πάν' στο δεξί το χέρι
κι απ' τις σαράντα κι ύστερα αρχίνησε να κλαίει.
Θάλασσα πικροθάλασσα και πικροκυματούσα
τόσες φορές σε πέρναγα με γέλια με τραγούδια
και τώρα που 'χω στοίχημα βάλθηκες να με πνίξεις.
Μια μάνα μια κακόμανα το γιο της καταρίζει.
Παιδί μ' σαν πας παιδί μ' σαν πας στον πόλεμο
παιδί μ' σαν πας στον πόλεμο πίσω να μη γυρίσεις.
Μάνα μ' θα 'ρθει μάνα μ' θα 'ρθει ένας καιρός
μάνα μ' θα 'ρθει ένας καιρός πρώτη γιορτή του χρόνου
μάνα μ' σαν πας μάνα μ' σαν πας στην εκκλησά
μάνα μ' σαν πας στην εκκλησά ν' ανάψεις τρεις λαμπάδες
μάνα μ' θα δεις μάνα μ' θα δεις δεξιά ζερβά
θα δεις δεξιά θα δεις ζερβά θα δεις τις μαυρομάτες
θα δεις και τη θα δεις και την αγάπη μου
θα δεις και την αγάπη μου στα μαύρα φορεμένη
δίπλα θα πά- δίπλα θα πάρεις τα βουνά
δίπλα θα πάρεις τα βουνά πίσω τα κορφοβούνια
τους διρμιτζή- τους διρμιτζήδες θα ρωτάς
τους διρμιτζήδες θα ρωτάς μην είδατε τον γιο μου
κι εκείνοι θα κι εκείνοι θα σε απαντούν
κι εκείνοι θα σε απαντούν κι εκείνοι θα σου λένε.
Εχτές προχτές εχτές προχτές τον είδαμε
εχτές προχτές τον είδαμε στον άμμο ξαπλωμένον

μαύρα πουλιά μαύρα πουλιά τον έτρωγαν
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον κελαηδούσαν
κι ένα πουλί κι ένα πουλί καλό πουλί
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει 'πό το κορμί του.

Μια μάνα μια κακόμανα το γιο της καταρίζει.
Παιδί μ' σαν πας στον πόλεμο πίσω να μη γυρίσεις.
Μάνα μ' θα 'ρθει ένας καιρός πρώτη γιορτή του χρόνου
μάνα μ' σαν πας στην εκκλησά ν' ανάψεις τρεις λαμπάδες
θα δεις δεξιά θα δεις ζερβά θα δεις τις μαυρομάτες
θα δεις και την αγάπη μου στα μαύρα φορεμένη
δίπλα θα πάρεις τα βουνά πίσω τα κορφοβούνια
τους διρμιτζήδες θα ρωτάς μην είδατε τον γιο μου
κι εκείνοι θα σε απαντούν κι εκείνοι θα σου λένε.
Εχτές προχτές τον είδαμε στον άμμο ξαπλωμένον
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον κελαηδούσαν
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει 'πό το κορμί του.

Εκεί εκεί απού κοιμόμουνα
εκεί απού κοιμόμουνα βλέπω και στ' όνειρό μου
βλέπω βλέπω δυο σκύλοι κάθονται
βλέπω δυο σκύλοι κάθονται δίπλα στο προσκεφάλι
σηκώ- σηκώνομαι και ντύνομαι
σηκώνομαι και ντύνομαι βάζω και τ' άρματά μου
παίρνω παίρνω και τα σκυλάκια μου
παίρνω και τα σκυλάκια μου και στο κυνήγι πάω.
Στο δρό- στο δρόμο που επήγινα
στο δρόμο που επήγινα βρίσκω μια κρύα βρύση
βλέπω βλέπω μια νέα που 'πλενε
βλέπω μια νέα που 'πλενε σε μαρμαρένια βρύση
σαρά- σαράντα κ'βάδες έβγαλε
σαράντα κ'βάδες έβγαλε στα μάτια δεν της είδα
κι απ' τις κι απ' τις σαράντα κι ύστερα
κι απ' τις σαράντα κι ύστερα την είδα δακρυσμένη.
Γιατί γιατί δακρύζεις λυγερή
γιατί δακρύζεις λυγερή και είσαι λυπημένη.
Άντρα άντρα έχω στην ξενιτιά
άντρα έχω στην ξενιτιά που λείπει δέκα χρόνια
κι ακό- κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στις τρεις τον πεντυχαίνω
κι αν δε κι αν δεν έρθει και δε φανεί
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω
κείνον κείνον να τρώει η ξενιτιά
κείνον να τρώει η ξενιτιά κι εγώ το μαύρο ράσος.
Καλή μ' καλή μ' εγώ είμαι άντρας σου
καλή μ' εγώ είμαι άντρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου.
Ξένι μ' ξένι μ' κι αν είσαι άντρας μου

ξένι μ' κι αν είσαι άντρας μου αν είσαι και καλός μου
πες μου πες μου σημάδια της αυλής
πες μου σημάδια της αυλής τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα κλήμα έχεις στην πόρτα σου
κλήμα έχεις στην πόρτα σου ελιά μες στην αυλή σου.
Διαβά- διαβάτης ήσουν πέρασες
διαβάτης ήσουν πέρασες τα είδες και τα ξέρεις
πες μου πες μου σημάδια του σπιτιού
πες μου σημάδια του σπιτιού τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα κλήμα έχεις στην πόρτα σου
[κλήμα έχεις στην πόρτα σου]
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο.
Γειτό- γειτόνοι μου τα είδανε
γειτόνοι μου τα είδανε στα είπαν και τα ξέρεις
πες μου πες μου σημάδια του κορμιού
πες μου σημάδια του κορμιού τότες θα σε πιστέψω.
Ελιά ελιά έχεις στα στήθια σου
ελιά έχεις στα στήθια σου ελιά στην αμασχάλη.
Ξένι μ' ξένι μ' εσύ 'σαι άντρας μου
ξένι μ' εσύ 'σαι άντρας μου εσύ 'σαι και καλός μου.

Εκεί απού κοιμόμουνα βλέπω και στ' όνειρό μου
βλέπω δυο σκύλοι κάθονται δίπλα στο προσκεφάλι
σηκώνομαι και ντύνομαι βάζω και τ' άρματά μου
παίρνω και τα σκυλάκια μου και στο κυνήγι πάω.
Στο δρόμο που επήγινα βρίσκω μια κρύα βρύση
βλέπω μια νέα που 'πλενε σε μαρμαρένια βρύση
σαράντα κ'βάδες έβγαλε στα μάτια δεν της είδα
κι απ' τις σαράντα κι ύστερα την είδα δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις λυγερή και είσαι λυπημένη.
Άντρα έχω στην ξενιτιά που λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στις τρεις τον πεντυχαίνω
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω
κείνον να τρώει η ξενιτιά κι εγώ το μαύρο ράσος.
Καλή μ' εγώ είμαι άντρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου.
Ξένι μ' κι αν είσαι άντρας μου αν είσαι και καλός μου
πες μου σημάδια της αυλής τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα έχεις στην πόρτα σου ελιά μες στην αυλή σου.
Διαβάτης ήσουν πέρασες τα είδες και τα ξέρεις
πες μου σημάδια του σπιτιού τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα κλήμα έχεις στην πόρτα σου
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο.
Γειτόνοι μου τα είδανε στα είπαν και τα ξέρεις
πες μου σημάδια του κορμιού τότες θα σε πιστέψω.
Ελιά έχεις στα στήθια σου ελιά στην αμασχάλη.
Ξένι μ' εσύ 'σαι άντρας μου εσύ 'σαι και καλός μου.

Τζιτζερνάγκ, τζιτζερνάγκ
του καρνάν σιρούν τρτσναγκ
τεμπι ουρ ίντς ασα
τερτσουμ ες αϊτμπες αράκ.

Αντ χερου (herou), αλεβόρ
χαϊρ (haïr) γιές σκαβόρ
βορ μιαγκ ίρ βορτουν
σμπασουμ ε ορέ ορ.

Τε, τριρ τζιτζερνάγκ
τζενατζ ντεγς Ασταράκ
αντ σινίρ (chinire) κο πουϊνε
χαϊρενή (haïreni) γκντουρ νταγκ.

Χελιδόνι, χελιδόνι
εσύ της άνοιξης χαριτωμένο πουλάκι
προς τα πού; Πες μου,
πετάς (φτερουγίζεις) τόσο γρήγορα.

Εκεί μακριά, έναν γέρο
πατέρα έχω εγώ που πενθεί
ο οποίος το μοναχογιό του
περιμένει από μέρα σε μέρα.

Εμπρός (άντε) πέτα χελιδόνι
στον τόπο που γεννήθηκα, το Ασταράκ
εκεί φτιάξε τη φωλιά σου
κάτω από την πατρική στέγη.

Γιές βοτς ανντούν εμ, βοτς ελ νταρακίρ
ουνέμ χανκερβάν (Hankervane), ουνέμ οτεβάν
γκαμπουντάγκ γιεργκίνκ, γιερτσανίγκ γιεργκίρ
γιερτσανίγκ γιερτσανίγκ γιεργκίρ
παρόβ αρακίλ, παρί αρακίλ,
αρακίλ καρνάν, αρακίλ αμράν
ιμ νταν μουτ αμπρί, παχυτί αρακίλ
πουϊν χιουσίρ τζαρίν, παρ του γκανταρίν.

Εγώ δεν είμαι άστεγος, ούτε εξόριστος
έχω έναν τόπο να ξαποστάσω, έχω μια στέγη
γαλάζιο ουρανό, ευτυχισμένη χώρα.
Καλώς όρισες πελαργέ, καλέ μου πελαργέ
πελαργέ της άνοιξης, πελαργέ του καλοκαιριού
ζήσε δίπλα στο σπίτι μου, πελαργέ της τύχης (που θα φέρεις τύχη)
πλέξε την φωλιά σου πάνω στη λεύκα, στην κορυφή της λεύκας.

Γκαρμίρ κινί, ανούς κινί, *βάϊ βάϊ*
κου καμογίν μαντνέρ ουντέμ, *βάϊ βάϊ*
γκαρμίρ κινί, ανούς κινί, *βάϊ βάϊ*
μεράτζ μαρτούν γιανκ ες νταλίς, *βάϊ βάϊ βάϊ.*

Κόκκινο κρασί, γλυκό κρασί, *βάϊ βάϊ*
αυτουνού που σε έστιψε (έστιψε τα σταφύλια)
τα δάχτυλα να φάω, *βάϊ βάϊ*
κόκκινο κρασί, γλυκό κρασί, *βάϊ βάϊ*
στον πεθαμένο άνθρωπο δίνεις ζωή, *βάϊ βάϊ βάϊ.*

Γκαντσέ γκρούνγκ, γκαντσέ
κανί καρούν ε
γαριμπνερούν σίρντε
κουν_τ κουν_τ (kount) αρουν ε.
Γκρουνγκ τζαν, Γκρουνγκ τζαν, καρούν ε
γκρουνγκ τζαν, Γκρουνγκ τζαν, καρούν ε
γαριμπνερούν σίρντε αρουν ε.

Τραγούδα Γερανέ, τραγούδα
όσο είναι άνοιξη
των ξενιτεμένων η καρδιά
είναι κόμπος-κόμπος αίμα.
Γερανέ ψυχή μου, Γερανέ ψυχή μου, είναι άνοιξη
Γερανέ ψυχή μου, Γερανέ ψυχή μου, είναι άνοιξη
των ξενιτεμένων η καρδιά είναι αίμα (ματωμένη).

Ασντγόβ πανβάτζ κίσερί μετς
μπλμπούλ αγότκν ίρ γιερκέ
γιεβ σαρερούν ου τσορερούν
μουτ κιρέρε γκε χεκέ (heke).

Κου γιέρκτ χντσούν
γιερκόγ τερτσούν
σερντίς γκού ντα
γιεργκναντέντς τσουν.

Κου γιερκίτ μέτς αμ_πογτς χοκίς (hokis)
χαμαγκ σίρντς γκε τερτερά
μουτν γιερπ ιτσνέ ιρ χαβαροβ
κου πεσαχιούς (pechahious) ταρίτ βερά.

Γιερκέ ζεβάρτ τζαγίκ ου βάρτ
οβ του σοχάγκ
κίσερί ζάρτ.

Μια νύχτα κεντημένη με άστρα
το αηδόνι τραγουδάει την προσευχή του
των βουνών και των λιβαδιών
τα σκοτεινά γράμματα ψελλίζει.

Το τραγούδι, σαν το ηχηρό
πουλί που τραγουδάς,
στην καρδιά μου δίνει
ουράνιο πέταγμα.

Μέσα στο τραγούδι σου όλη η ψυχή μου
η καρδιά μου ολόκληρη τρεμοπαίζει,
το βράδυ όταν καταβαίνει με το σκοτάδι του
πάνω στο κλαδί σου (perche) πλεγμένο με αγκάθια.
Τραγούδα χαρούμενα το λουλούδι και το τριαντάφυλλο
ω! Εσύ αηδόνι της νύχτας στολίδι.

Γκαρμίρ κινιόβ γιεγιέρ εμ κινόβ
γιεργκρίς ταρναλου αϊζμ εμ αμπαχοβ
γκε γκουτζέμ κινί, γκ'ερκέμ ουράχ κατς
μαγκί τεμ χαζάρ γκουνενάμ μπαχάντς.
Ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τογ χντσέν (hntchene)
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin,
ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τόγ χντσέν
τογ χιμαρνέρε χρντ-τσίν.

Με κόκκινο κρασί έχω μεθύσει
στην γη μου πως θα επιστρέψω τώρα είμαι σίγουρος
πίνω (κατεβάζω) το κρασί, τραγουδάω χαρούμενα, γενναία
αντί μιας, χίλιες έχω απαιτήσεις
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
οι ανόητοι ας δυσαρεστηθούν.

Γκαρμίρ κινιόβ γιεγιέρ εμ κινόβ
γιεργκρίς ταρναλου αϊζμ εμ αμπαχοβ
γκε γκουτζέμ κινί, γκ'ερκέμ ουράχ κατς
μαγκί τεμ χαζάρ γκουνενάμ μπαχάντς.

Ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τογ χεντσέν (hntchene)
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin,
ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τόγ χεντσέν
τογ χιμαρνέρε χρντ-τσίν.

Γκατίλ με σποπάνκ σαντ μή ντεσνέκ ίντς
ασχαρ ουνί πιούρ χοκέρ ου γκεσγκίτζ
τογ μεζ τσεζκεντνέ γκιανκίν γιελεβέτς
γκιανκν αϊς ε, αϊσμπες μπιντί κεντνέ βέρτνς.
Ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τογ χεντσέν (hntchene)
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin,
ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τόγ χεντσέν
τογ χιμαρνέρε χρντ-τσίν.

Μέθυσα με κόκκινο κρασί (συνέχεια)
Με κόκκινο κρασί έχω μεθύσει
στην γη μου πως θα επιστρέψω τώρα είμαι σίγουρος
πίνω (κατεβάζω) το κρασί, τραγουδάω χαρούμενα, γενναία
αντί μιας, χίλιες έχω απαιτήσεις
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
οι ανόητοι ας δυσαρεστηθούν.

Μια στάλα παρηγοριάς μου την θεωρείτε πολύ για μένα
ο κόσμος έχει χίλιες έγνοιες και πόνους
να μην μας ισοπεδώσουν της ζωής τα σκαμπανεβάσματα
η ζωή έτσι είναι, έτσι θα τελειώσει
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
οι ανόητοι ας δυσαρεστηθούν.

Λουσαγπιουρίν τζαρέρε

χον τοπ γκ'ελλαν μαντσέρε
νεσανατζνίν βόρ ντεσάν
τζούρ γκε τενέν φεσέρε.

Σελλαγκόμ, σελλαγκόμ…

Μαμα, μανέ μανάτζτ
κενα καγέ τσανάτζτ

Μμαμπας χαρσνίκ έ περνέρ
τσέμ τζαντσνάρ νεσανάτζς.

Της φωτεινής πηγής τα δέντρα
εκεί παλεύουν τα αγόρια
την αρραβωνιαστικιά τους μόλις δουν
στραβά βάζουν τα φέσια τους

Σελαγκόμ, Σελαγκόμ (Chelagom…) [γύρισμα]

Μάνα γνέσε το γνέμα
πήγαινε, θέρισε ό,τι έσπειρες
… …

[η συνέχεια του τραγουδιού που όμως δεν είναι ηχογραφημένη]
Ο πατέρας μου συμφώνησε το γάμο
εγώ (όμως) δεν γνωρίζω τον αρραβωνιαστικό μου.

Γιάφραέν περέλ ντεβίνκ
χοσόρ αγβόρ ναριντσνέρ
τσεζί χαμάρ, ζαβαγκνέρ
βορ παρί εκ τουκ νσντέρ.

Αζαν-αζαν νταμ μπιντί
βορ σαγκαρς μπαρμπεβί.
Αζαν-αζαν νταμ μπιντί
βορ σαγκαρς μπαρμπεβί.

Από την Γιάφρα ζητήσαμε να φέρουν
μεγάλα, ωραία πορτοκάλια.
Για σας παιδιά
που τόσο φρόνιμα κάθεστε.
Φθηνά-φθηνά θα τα δώσω
για να αδειάσει το καλάθι μου.
Φθηνά-φθηνά θα τα δώσω
για να αδειάσει το καλάθι μου.

Λουϊσε πατσβάβ, τούρε πατσβάβ
ες ίντς γκεράγκ γιές ίνγκα.
Ω (oh) σιρούν λουσίν, του ιντς ασα
βορντέγ τογέ ίμ γιαρες.
Βορ τσορί μετς, βορ καρί νταγκ
αν-ντερ τογέ ίμ γιαρές.

Λουϊσε πατσβάβ, τούρε πατσβάβ
ες ίντς γκεράγκ γιές ίνγκα
σιρελιίς γκοράτζ γιαρίς
σουκ ου σιβάν γκανέμ γιές.
Ω (oh) σιρούν λουσίν, του ιντς ασα
βορντέγ τογέ ίμ γιαρες.
Βορ τσορί μετς, βορ καρί νταγκ
αν-ντερ τογέ ίμ γιαρές.

Το φως (η αυγή) άνοιξε, η πόρτα άνοιξε
σε τι φωτιά έπεσα εγώ.
Ω! Όμορφο φεγγάρι εσύ πές μου
πού έχει μείνει η αγάπη μου
σε ποιο λόγκο, κάτω από ποια πέτρα
απροστάτευτη έχει μείνει η αγάπη μου.

Το φως άνοιξε, η πόρτα άνοιξε
σε τι φωτιά έπεσα εγώ
για την αγαπημένη μου, χαμένη αγάπη μου
θα θρηνήσω εγώ.
Ω! Όμορφο φεγγάρι εσύ πές μου
πού έχει μείνει η αγάπη μου
σε ποιο λόγκο, κάτω από ποια πέτρα
απροστάτευτη έχει μείνει η αγάπη μου.

Χμένκ Χαϊρενίκ
γκενάτστ γιερκόβ
λινές γιερτσανίγκ
κατς λινές μισντ χοκβόβ.
Λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha.

Γκερτζκίτ πιούρ καρνάν
τζαγικνέρ πουριαν
ου χοβέρε καν
τεμκέτ κο χαμ-πουρέν.
Λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha

λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha.

Ας πιούμε πατρίδα στην υγειά σου μ' ένα τραγούδι
να είσαι ευτυχισμένη, να είσαι πάντα ρωμαλέα στην ψυχή.
Λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha.

Στο στήθος σου χιλιάδες λουλούδια της άνοιξης ας ανθίσουν
και οι άνεμοι ας έρθουν το πρόσωπό σου να φιλήσουν.
Λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha.

Αϊς ορ ντον έ Σουρπ Τζενεντιάν, *αβεντίς*
ντιάρν μερό γιέβ χαϊντνουτιάν, *αβεντίς*
ντιάρν μερό γιέβ χαϊντνουτιάν, *αβεντίς*.

Αϊς ορ αρέβν αρταρουτιάν, *αβεντίς*
γιερεβετσάβ η μετσ μαρτγκάν, *αβεντίς*
γιερεβετσάβ η μετσ μαρτγκάν, *αβεντίς*.

Σήμερα είναι εορτή Χριστουγέννων, *χαράς Ευαγγέλια*
ο Κύριος ημών και της [φανέρωσης], *χαράς Ευαγγέλια*
ο Κύριος ημών και της [φανέρωσης], *χαράς Ευαγγέλια*.

Σήμερα ο ήλιος της δικαιοσύνης, *χαράς Ευαγγέλια*
φανερώθηκε εν μέσω ανθρώπων, *χαράς Ευαγγέλια*
φανερώθηκε εν μέσω ανθρώπων, *χαράς Ευαγγέλια*.

Μωρέ, πικρά το λένε τα πουλιά, *αχ αχ μωρέ*, πικρά το λεν τ' αηδόνια
αχ, ν έτσι το λέει ν έτσι το λέει, *παιδιά μ'*, κι ο 'γούμενος
μωρέ, ν έτσι το λέει κι ο 'γούμενος, *άι μωρέ*, μέσα στην Άγια Λαύρα
αχ, παιδιά μ' να με- παιδιά μ' να μεταλάβετε
παιδιά μ' να μεταλάβετε, *μωρέ*, να ξομολογηθείτε
φέτος θα γί- φέτος θα γίνει, *παιδιά μου*, ο πόλεμος.

Πικρά το λένε τα πουλιά πικρά το λεν τ' αηδόνια
ν έτσι το λέει κι ο 'γούμενος μέσα στην Άγια Λαύρα
παιδιά μ' να μεταλάβετε να ξομολογηθείτε
φέτος θα γίνει ο πόλεμος.

Ωρέ, μάνα μια κό- μάνα μια κόρη που είδα ιγώ
στον αργαλειό να υφαίνει
Χαϊδούλα χαϊδεμένη
ρε, να υφαίνει τα να υφαίνει τ' άσπρα τα πανιά
τα κεντητά διασίδια
Χάιδω με τα στολίδια
βρε, Παρασκευή Παρασκευή τα ίδιαζε
το Σαββάτο τα υφαίνει
Χαϊδούλα χαϊδεμένη
την Κυριακή την Κυριακή τα φόρεσε
και στην εκκλησιά πηγαίνει
Χαϊδούλα χαϊδεμένη
όλος ο κ-, *ωχ*, όλος ο κόσμος την κοιτά
και όλοι τη θαυμάζουν
και το σταυρό τους κάνουν.

Μάνα μια κόρη που είδα ιγώ στον αργαλειό να υφαίνει
να υφαίνει τ' άσπρα τα πανιά τα κεντητά διασίδια
Παρασκευή τα ίδιαζε το Σαββάτο τα υφαίνει
την Κυριακή τα φόρεσε και στην εκκλησιά πηγαίνει
όλος ο κόσμος την κοιτά και όλοι τη θαυμάζουν
και το σταυρό τους κάνουν.

Μωρέ, την άκρην ά- άκρην το γιαλό
μωρέ, διπλός χορός που γένιτι
άιντε, στα τέσσερα διπλώνεται
στα πέντε ξεδιπλώνεται
μωρέ, να 'χα να διά-, *μωρέ*, να διάβαινα
να 'χα ένα μήλο να 'ριχνα
άιντε, να ιδώ ψηλές να ιδώ λιγνές
να ιδώ την κόρη π' αγαπώ
μωρέ, να ιδώ την κόρη π' αγαπώ
πώς σειέται πώς λυγίζεται
άιντε, πώς σειέται πώς λυγίζεται

σαν τη βαρκούλα στο γιαλό.

Την άκρην άκρην το γιαλό
διπλός χορός που γένιτι
στα τέσσερα διπλώνεται
στα πέντε ξεδιπλώνεται
να 'χα να διάβαινα
να 'χα ένα μήλο να 'ριχνα
να ιδώ ψηλές να ιδώ λιγνές
να ιδώ την κόρη π' αγαπώ
πώς σειέται πώς λυγίζεται
σαν τη βαρκούλα στο γιαλό.
Ν απάνω στη, *μωρ' Λένη μου*
απάνω στην τριανταφυλλιά
ν απάνω στην τριανταφυλλιά
μια πέρδικα φτιάνει φωλιά
λυγίστηκε, *μωρ' Λένη μου*
λυγίστηκε η τριανταφυλλιά
λυγίστηκε η τριανταφυλλιά
και πέσαν τα τριαντάφυλλα
κι εγώ ι λιχνός, *μωρ' Λένη μου*
κι εγώ ι λιχνός τα μάζευα
κι εγώ ι λιχνός τα μάζευα
το μαντιλάκι τα 'δενα.

Ν απάνω στην τριανταφυλλιά
μια πέρδικα φτιάνει φωλιά
λυγίστηκε η τριανταφυλλιά
και πέσαν τα τριαντάφυλλα
κι εγώ ι λιχνός τα μάζευα
το μαντιλάκι τα 'δενα.

Ρε, πίσω από, *κι αμάν αμάν*
πίσω από την πόρτα σου, *άιντε*, κι απ' την παραπορτούλα
μικρή γειτονοπούλα
ωρέ, τ' έστησα, *κι αμάν αμάν*
τ' έστησα κρασοπουλιό, *άιντε*, κρασί ρακί να π'λήσω
να 'ρθεις να σε μεθύσω
βρε, τ' ήρθε μί-, *κι αμάν αμάν*
τ' ήρθε η μία τ' ήρθε η άλλη, *άιντε*, κι όλις με την αράδα
παλιά μου φιλενάδα
ωρέ, μια μικρή, *κι αμάν αμάν*

μια μικρή μελαχρινή, *άιντε*, δε φάνηκε να έρθει
σαν τι κακό να έχει.

Πίσω από την πόρτα σου κι απ' την παραπορτούλα
μικρή γειτονοπούλα
τ' έστησα κρασοπουλιό κρασί ρακί να π'λήσω
να 'ρθεις να σε μεθύσω
τ' ήρθε η μία τ' ήρθε η άλλη κι όλις με την αράδα
παλιά μου φιλενάδα
μια μικρή μελαχρινή δε φάνηκε να έρθει
σαν τι κακό να έχει.

Άιντε μωρέ, παιδιά μ' δεν είμαι, *αχ*, ν άρρωστος δεν είμαι μεθυσμέ-εχ-νος
για πιά- για πιάστε με να σηκωθώ
άιντε μωρέ, για πιάστε με να ση-νι-κωθώ και βάλτε με να κά-να-τσω, *ωχ*
και φέ- και φέρτε μου, *ω*, παλιό κρασί
άιντε μωρέ, και φέρτε μου, *ω*, παλιό νο κρασί και καθαρό μαντίλι
να πλύ- να πλύνω τις λαβωματιές
άιντε μωρέ, να πλύνω τις λαβω-νο-ματιές που μ' έχουν λαβωμένον
πικρό πικρό ήταν το λάβωμα
άιντε μωρέ, πικρό ήταν το λά- λάβωμα που μ' έχουν λαβωμένον
παιδιά παιδιά μου μη μ' αφήνιτε.

Παιδιά μ' δεν είμαι ν άρρωστος δεν είμαι μεθυσμένος
για πιάστε με να σηκωθώ και βάλτε με να κάτσω
και φέρτε μου παλιό κρασί και καθαρό μαντίλι
να πλύνω τις λαβωματιές που μ' έχουν λαβωμένον
πικρό ήταν το λάβωμα που μ' έχουν λαβωμένον
παιδιά μου μη μ' αφήνιτε.

Ουρέ, κάτου στα πέντι μάρμαρα, *έι μαργαριταρένια μου*

γιε μου, στις δεκαπέντε βρύσις, *κόρη να μας χαιρετήσεις*
ουρέ, μια λυγερή κοιμόντανε, *έι μαργαριταρένια μου*
γιε μου, βαριά ήταν υπνωμένη, *κόρη μικροπαντρεμένη*
και η μάνα της της έλιγε, *έι μαργαριταρένια μου*
γιε μου, και η θειά της τη διατάζει, *κόρη μικροπαντρεμένη*.
Για σήκ' απάνω λυγερή, *έι μαργαριταρένια μου*
γιε μου, και μη βαριοκοιμάσι, *κόρη μικροπαντρεμένη*
οι συμπεθέροι ήρθανε, *έι μαργαριταρένια μου*
γιε μου, ήρθαν για να σε πάρουν, *κόρη μικροπαντρεμένη*.

Κάτου στα πέντι μάρμαρα στις δεκαπέντε βρύσις
μια λυγερή κοιμόντανε βαριά ήταν υπνωμένη
και η μάνα της της έλιγε και η θειά της τη διατάζει.
Για σήκ' απάνω λυγερή και μη βαριοκοιμάσι
οι συμπεθέροι ήρθανε ήρθαν για να σε πάρουν.

Άιντε, βουνά μου α- βουνά μου αγραφιώτικα
ουρέ, βουνά μου αγραφιώτικα βουνά μου ξακουσμένα
άιντε, γιατ' είσαστε γιατ' είσαστε χαρούμενα
ουρέ, γιατ' είσαστε χαρούμενα και τόσο ζηλεμένα.
Άιντε, μουσαφιρέ- μουσαφιρέους έχουμε
ουρέ, μουσαφιρέους έχουμε απ' όλα μας τα μέρη
άιντε, ήρθαν οι τσε- ήρθαν οι τσελιγκάδες μας
ουρέ, ν ήρθαν οι τσελιγκάδες μας οι Σαρακατσαναίοι.

Βουνά μου αγραφιώτικα βουνά μου ξακουσμένα
γιατ' είσαστε χαρούμενα και τόσο ζηλεμένα.
Μουσαφιρέους έχουμε απ' όλα μας τα μέρη
ν ήρθαν οι τσελιγκάδες μας οι Σαρακατσαναίοι.

Θα βγω σε μια ψηλή κορφή λίγο να ξανασάνω
το γερασμένο μου κορμί ίσως το ξαναγιάνω
θα πάρω χίλια πρόβατα κι ένα καλό μπινέκι
θα πάρω και στην πλάτη μου ένα καλό τουφέκι
να κυνηγώ τις πέρδικες να κυνηγώ τα ελάφια
να περπατώ μες στα κλαριά να χαίρομαι τα ελάφια
να τραγουδώ τη Λιάκινα να τραγουδώ το Δίπλα
να τραγουδώ τον Κατσαντών' τη μέρα και τη νύχτα.
Μωρέ, λάμπει ν ο ήλιος στα βουνά, *ωρέ κατακαημένη Λιάκινα*
έι γιε μ', λάμπει και στα λαγκάδια, *ε Λιάκινα κατακαημένη*

άιντε μωρέ, ν έτσι λάμπει και Λιάκαινα, *ωρέ κατακαημένη Λιάκινα*
έι γιε μ', τη μέση στο παζάρι, *ε Λιάκινα κατακαημένη*
άιντε μωρ', εξήντα Αρβανίτες την κρατάν, *μωρέ κατακαημένη Λιάκινα*
έι γιε μ', και δέκα την 'ξετάζουν, *ουρέ Λιάκινα κατακαημένη*.
Άιντε μωρέ, Λιάκινα δεν παντρεύεσαι, *μωρέ κατακαημένη Λιάκινα*
έι γιε μ', Τούρκον άντρα δεν παίρνεις, *ωρέ Λιάκινα κατακαημένη*.

Λάμπει ν ο ήλιος στα βουνά λάμπει και στα λαγκάδια
ν έτσι λάμπει και Λιάκαινα τη μέση στο παζάρι
εξήντα Αρβανίτες την κρατάν και δέκα την 'ξετάζουν.
Λιάκινα δεν παντρεύεσαι Τούρκον άντρα δεν παίρνεις.

Ωρέ, ν όσα αστεράκια τ' ουρανού, *ωρέ μωρέ Λιόλιο μ' Λαϊζο ι πούλι*
υγιέ μ', και φύλλα από τα δέντρα, *ωρέ Λιόλιο μου και καπετάνιε*
ωρέ, τόσα φλουράκια ξόδιασα, *ωρέ μωρέ Λιόλιο μ' Λαϊζο ι πούλι*
η κόρη μου ωρέ, εγώ ν εγώ για σένα, *ωρέ Λιόλιο μου και καπετάνιε*.
Ωρέ, δεν το 'ξερα λεβέντη μου, *ωρέ μωρέ Λιόλιο μ' Λαϊζο ι πούλι*
υγέ μ', πο' 'σαν για τ' εμένα, *ωρέ Λιόλιο μου και καπετάνιε*.

Ν όσα αστεράκια τ' ουρανού και φύλλα από τα δέντρα
τόσα φλουράκια ξόδιασα γω ν εγώ για σένα
δεν το 'ξερα λεβέντη μου πο' 'σαν για τ' εμένα.

Άιντε, κινήσαν τα, *λι ωρέ*, κινήσαν τα
ωρέ, κινήσαν τα τσαμόπουλα
άιντε, κινήσαν τα τσαμόπουλα
ωρέ, τα σαρακατσανόπουλα
άιντε, να παν στον πέ-, *λε ωρέ*, να παν στον πέ-
ωρέ, να παν στον πέρα μαχαλά
άιντε, να παν στον πέρα μαχαλά
ωρέ, που 'ν' τα κορίτσα τα καλά
άιντε, τους έπιασε, *λε ωρέ*, τους έπιασε
ωρέ, τους έπιασε ψιλή βροχή
άιντε, τους έπιασε ψιλή βροχή
ωρέ, και μια μεγάλη ταραχή.

Κινήσαν τα τσαμόπουλα
τα σαρακατσανόπουλα
να παν στον πέρα μαχαλά
που 'ν' τα κορίτσα τα καλά
τους έπιασε ψιλή βροχή

και μια μεγάλη ταραχή.

Ωρέ, θάλασσα, *ε τώρα το η Μαριώ η Μαριώ μου*
ωρέ, θάλασσα, *ωρέ*, θάλασσα ν όντας γεμίζεις
ωρέ, θάλασσα ν όντας γιομίζεις
πώς φυσάς, *ωρέ*, πώς φυσάς πώς κυματίζεις
ωρέ, πάρε με, *ε τώρα το η Μαριώ η Μαριώ μου*
ωρέ, πάρε με, *ωρέ*, πάρε με στα κύματά σου
ωρέ, πάρε με στα κύματά σου
ωρέ, στα κυκλο-,*ωρέ*, στα κυκλογυρίσματά σου
ωρέ, βγάλε με, *έ τώρα το η Μαριώ η Μαριώ μου*
ωρέ, βγάλε με, *ωρέ*, βγάλε με σε κρύα βρύση
ωρέ, βγάλε με σε κρύα βρύση
ωρέ, στο ψηλό, *ωρέ*, στο ψηλό το κυπαρίσσι
ωρέ, που 'ρχονται, *ε τώρα το η Μαριώ η Μαριώ μου*
ωρέ, που 'ρχοντ' ό- που 'ρχοντ' όμορφες και πλένουν
ωρέ, που 'ρχοντ' όμορφες και πλένουν
ωρέ, μαυρομά-, *ωρέ*, μαυρομάτες και λευκαίνουν.

Θάλασσα ν όντας γεμίζεις
πώς φυσάς πώς κυματίζεις
πάρε με στα κύματά σου
στα κυκλογυρίσματά σου
βγάλε με σε κρύα βρύση
στο ψηλό το κυπαρίσσι
που 'ρχοντ' όμορφες και πλένουν
μαυρομάτες και λευκαίνουν.

Ωρέ, σύρε γκιζέρα, *βρε Γιαννάκη μου*
ωρέ, σύρε γκιζέρα, *μάτια μ'*, στους γιατρούς
βρε, τα φάρμακα να φέρεις, *βρε Γιαννάκη μου*
τα φάρμακα να φέρεις, *λεβεντάκη μου*
ωρέ, να μου γιατρέψουν, *βρε Γιαννάκη μου*
ωρέ, να μου γιατρέ- γιατρέψουν τις πληγές
ωρέ, που έχω στην καρδιά μου, *βρε Γιαννάκη μου*
που έχω στην καρδιά μου, *λεβεντάκη μου*
ωρέ, το βάλσαμο, *μωρ' αδερφάκι μου*
ωρέ, το βάλσαμο, *μωρέ,* για την καρδιά
είναι μόνο η αγάπη, *βρε Γιαννάκη μου*
είναι μόνο η αγάπη, *λεβεντάκη μου*.

Σύρε γκιζέρα στους γιατρούς τα φάρμακα να φέρεις
να μου γιατρέψουν τις πληγές που έχω στην καρδιά μου

το βάλσαμο για την καρδιά είναι μόνο η αγάπη.

Βρε, παιδιά μ' γιατί, *ωρέ γεια σας παιδιά*
παιδιά μ' γιατ' είστε ανάλλαγα, *τα κακόμοιρα*
μωρέ παιδιά μ' καημένα, γιατ' είστε λερωμένα.
Ωρ', είμαστ' από, *ωρέ γεια σας παιδιά*
είμαστ' από τον πόλεμο, *τα κακόμοιρα*
μωρέ παιδιά μ' καημένα, στο αίμα βουτηγμένα
ταγκιάσανε, *ωρέ γεια σας παιδιά.*
Ταγκιάσανε την άνοιξη, *τα κακόμοιρα*
μωρέ παιδιά μ' καημένα, κι ας είστε λερωμένα.

Παιδιά μ' γιατ' είστε ανάλλαγα γιατ' είστε λερωμένα.
Είμαστ' από τον πόλεμο στο αίμα βουτηγμένα
Ταγκιάσανε την άνοιξη κι ας είστε λερωμένα.

Ωρέ, μου παρήγγειλε τ' αηδόνι, *Διαμαντώ νιόνυφη*
ωρέ, να του πλέξω τη φωλιά, *ωρέ Διαμαντώ νύφη μ' κυρά*
ωρέ, να την πλέξω με μετάξι, *Διαμαντώ νιόνυφη*
ωρέ, να τη στρώσω με φλουρί, *ωρέ Διαμαντώ νύφη μ' καλή.*
Ωρέ, πού να τό 'βρω το μετάξι, *Διαμαντώ νιόνυφη*
ωρέ, πού να τό 'βρω το φλουρί, *ωρέ Διαμαντώ νύφη μ' καλή*
ωρέ, στο παζάρ' είν' το μετάξι, *Διαμαντώ νιόνυφη*
ωρέ, στο σαράφη 'ν' το φλουρί, *ωρέ Διαμαντώ νύφη μ' καλή.*

Μου παρήγγειλε τ' αηδόνι να του πλέξω τη φωλιά
να την πλέξω με μετάξι να τη στρώσω με φλουρί.
Πού να τό 'βρω το μετάξι πού να τό 'βρω το φλουρί
στο παζάρ' είν' το μετάξι στο σαράφη 'ν' το φλουρί.

Έιεχ μωρέ ωρέ, ν έβγα μάνα
έιεχ μωρέ ν, μ έβγα μάνα μ' και χούγιαξε
έβγα μάνα μ' και χούγιαξε στο πέρα καραούλι
στο πέρα καραούλι
έιεχ μωρέ ωρέ, βάλε ντιλά-
έιεχ μωρέ, βάλε ντιλάλη στα βουνά
βάλε ντιλάλη στα βουνά σ' όλα τα βιλαέτια
σ' όλα τα βιλαέτια
έιεχ μωρέ ωρέ, ν όσα παιδιά ν
έιεχ μωρέ, ν όσα παιδιά 'ν' ανύπαντρα
όσα παιδιά 'ν' ανύπαντρα φέτος μην παντρευτούνε

φέτος μην παντρευτούνε
έιεχ μωρέ, φέτος θα γίν'
έιεχ μωρέ, φέτος θα γίνει πόλεμος
φέτος θα γίνει πόλεμος θα γίν' ανταρτοσύνη
θα γίν' ανταρτοσύνη.

΄Εβγα μάνα μ' και χούγιαξε στο πέρα καραούλι
βάλε ντιλάλη στα βουνά σ' όλα τα βιλαέτια
όσα παιδιά 'ν' ανύπαντρα φέτος μην παντρευτούνε
φέτος θα γίνει πόλεμος θα γίν' ανταρτοσύνη.

Ωρέ, κίνησ' ο Γιώ- ν ο Γιώργης κίνησε
κίνησ' ο Γιώ- ν ο Γιώργης κίνησε
ωρέ, κίνησ' ο Γιώργης κίνησε στην ξενιτιά να πάει
στην ξενιτιά να πάει
ωρέ, κι η μάνα του, *Γιώργη μου*, του 'λεγε
και η μάνα του, *Γιώργη μου*, του 'λεγε
ωρέ, κι η μάνα του του έλεγε κι η θειά του τον διατάζει
και η θειά του τον διατάζει.
Ωρέ, πάρε Γιώργη, *Γιώργη μ'*, τα ρούχα σου
πάρε Γιώργη, *Γιώργη μ'*, τα ρούχα σου
ωρέ, πάρε Γιώργη μ' τα ρούχα σου φόρα και τ' άρματά σου
φόρα και τ' άρματά σου.
Ωρέ, δε μου κοιτάν, *μάνα μ'*, τα ρούχα μου
δεν μου κοιτάν, *μάνα μ'*, τα ρούχα μου
ωρέ, δε μου κοιτάν τα ρούχα μου ν ουδέ και τ' άρματά μου
ν ουδέ και τ' άρματά μου
ωρέ, μόν' μου κοιτάν, *μάνα μ'*, τα νιάτα μου
μόν' μου κοιτάν, *μάνα μ'*, τα νιάτα μου
ωρέ, μόν' μου κοιτάν τα νιάτα μου κοιτάν τη λεβεντιά μου
κοιτάν τη λεβεντιά μου.

Κίνησ' ο Γιώργης κίνησε στην ξενιτιά να πάει
κι η μάνα του του έλεγε κι η θειά του τον διατάζει.
Πάρε Γιώργη μ' τα ρούχα σου φόρα και τ' άρματά σου.
Δε μου κοιτάν τα ρούχα μου ν ουδέ και τ' άρματά μου
μόν' μου κοιτάν τα νιάτα μου κοιτάν τη λεβεντιά μου.

Ωρέ, ν η μάνα μου με πάντρεψε, *γειτόνοι γειτόνοι*
ω γειτόνοι δε γλιτώνει, και μου δωσ' έναν άντρα
αχ, ήταν ψηλός σα σίκαλη, *γειτόνοι γειτόνοι*

αχ γειτόνοι δε γλιτώνει, κοντός σαν το ρεβίθι
τις στάχτες ανακάτευε, *γειτόνοι γειτόνοι*
αχ γειτόνοι δε γλιτώνει, βρίσκει ένα βελόνι
στον ώμο το ζαλίκωσε, *γειτόνοι γειτόνοι*
αχ γειτόνοι δε γλιτώνει, στο σιδερά το πάει.
Να σιδερά μου στούμπα το, *γειτόνοι γειτόνοι*
αχ γειτόνοι δε γλιτώνει, φτιάσε ένα τσεκούρι.

Ν η μάνα μου με πάντρεψε και μου δωσ' έναν άντρα
ήταν ψηλός σα σίκαλη κοντός σαν το ρεβίθι
τις στάχτες ανακάτευε βρίσκει ένα βελόνι
στον ώμο το ζαλίκωσε στο σιδερά το πάει.
Να σιδερά μου στούμπα το φτιάσε ένα τσεκούρι.

Ωρέ, πώς το τρί-, *Βλάχα μου μωρέ*
πώς το τρίβουν το πιπέρι
ωρέ, πώς το τρίβουν το πιπέρι
οι διαβόλοι οι καλογέροι
ωρέ, με το γό-, *Βλάχα μου μωρέ*
με το γόνα τους το τρίβουν
ωρέ, με το γόνα τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
ωρέ, με τον κώ-, *Βλάχα μου μωρέ*
με τον κώλο τους το τρίβουν
ωρέ, με τον κώλο τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
ωρέ, με τις πλά-, *Βλάχα μου μωρέ*
με τις πλάτη τους το τρίβουν
ωρέ, με τις πλάτη τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
ωρέ, με τη γλώ-, *Βλάχα μου μωρέ*
με τη γλώσσα τους το τρίβουν
με τη γλώσσα τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν.

Πώς το τρίβουν το πιπέρι
οι διαβόλοι οι καλογέροι
με το γόνα τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
με τον κώλο τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
με τις πλάτη τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
με τη γλώσσα τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν.

Όλες οι παπαρούνες, *μωρ' Παναγιούλα μου*
όλες οι παπαρούνες με γέλια με χαρές
όλες οι παπαρούνες με γέλια με χαρές
κι η δόλια η Παναγιούλα με δυο λαβωματιές.
Το λάβωμά της είναι, *μωρ' Παναγιούλα μου*
το λάβωμά της είναι που δεν παντρεύεται
το λάβωμά της είναι που δεν παντρεύεται
και μέσα στο χωριό της δεν προξινεύεται.
Τέσσερα πορτοκάλια, *μωρ' Παναγιούλα μου*
τέσσερα πορτοκάλια τα δυο σαπίσανε
τέσσερα πορτοκάλια τα δυο σαπίσανε
ήρθα για να σε πάρω μα δε μ' αφήσανε.
Πάρε τα πρόβατά σου, *μωρ' Παναγιούλα μου*
πάρε τα πρόβατά σου κι έβγα στον Αϊ-Λια
πάρε τα πρόβατά σου κι έβγα στον Αϊ-Λια
έχ' όμορφα πλατάνια το λένε τα πουλιά.

Όλες οι παπαρούνες με γέλια με χαρές
κι η δόλια η Παναγιούλα με δυο λαβωματιές.
Το λάβωμά της είναι που δεν παντρεύεται
και μέσα στο χωριό της δεν προξινεύεται.
Τέσσερα πορτοκάλια τα δυο σαπίσανε
ήρθα για να σε πάρω μα δε μ' αφήσανε.
Πάρε τα πρόβατά σου κι έβγα στον Αϊ-Λια
έχ' όμορφα πλατάνια το λένε τα πουλιά.

Μάνα με τους εννιά τούς γιους
μάνα με τους εννιά τούς γιους
και με τη μια την κόρη της
και με τη μια την κόρη της
την κόρη την μονόκριβη
την κόρη την μονόκριβη
την έχει δώδεκα χρονώ
την έχει δώδεκα χρονώ
μα ήλιος δεν την είδε
μα ήλιος δεν την είδε
στα σκοτεινά την έλουζε
στα σκοτεινά την έλουζε
και στ' άφεγγα τη χτένιζε
και στ' άφεγγα τη χτένιζε
στ' άστρα και στον Αυγερινό
στ' άστρα και στον Αυγερινό
έπλεγε τα μαλλάκια της
έπλεγε τα μαλλάκια της.
Προξενητάδες ήρθανε
προξενητάδες ήρθανε

από τη Βαβυλώνα, *για*
από τη Βαβυλώνα, *για*
να πάρουνε την Αρετή
να πάρουνε την Αρετή
πολύ μακριά στα ξένα
πολύ μακριά στα ξένα.
Οι οχτώ αδερφοί δε θέλουν
και ο Κωσταντίνος θέλει, *για*.
Μάνα μ' ας τηνε δώσουμε
την Αρετή στα ξένα, *για*
στα ξένα που πηγαίνουμε
ξένοι να μη περνούμε, *για*.
Αν έρθει γιε μου ο θάνατος
αν έρθει γιε μου αρρωστιά
ποιος θα πάει να μου τη φέρει
ποιος θα πάει να μου τη φέρει.

Μάνα με τους εννιά τούς γιους
και με τη μια την κόρη της
την κόρη την μονόκριβη
την έχει δώδεκα χρονώ
μα ήλιος δεν την είδε
στα σκοτεινά την έλουζε
και στ' άφεγγα τη χτένιζε
στ' άστρα και στον Αυγερινό
έπλεγε τα μαλλάκια της.
Προξενητάδες ήρθανε
από τη Βαβυλώνα
να πάρουνε την Αρετή
πολύ μακριά στα ξένα.
Οι οχτώ αδερφοί δε θέλουν
και ο Κωσταντίνος θέλει.
Μάνα μ' ας τηνε δώσουμε
την Αρετή στα ξένα
στα ξένα που πηγαίνουμε
ξένοι να μη περνούμε.
Αν έρθει γιε μου ο θάνατος
αν έρθει γιε μου αρρωστιά
ποιος θα πάει να μου τη φέρει.

Πέντε χατζήδες κίνησαν
πέντε χατζήδες κίνησαν
στο χατζηλίκι να πάνε
στο χατζηλίκι να πάνε
πέφτει ένας χατζής κι αρρωσταίν'

πέφτει ένας χατζής κι αρρωσταίν'.
Χατζής τ'ς χατζήδες έλεε
χατζής τ'ς χατζήδες έλεε.
Φάτε χατζήδες και πιέτε
φάτε χατζήδες και πιέτε
και στο χωριό μας να πάτε
και στο χωριό μας να πάτε
και σας ρωτήσει η μάνα μου
και σας ρωτήσει η μάνα μου
μη τ'ς πείτε πως αρρώστησα
μη τ'ς πείτε πως αρρώστησα
πέστε της πως 'ραβώνιασα
πέστε της πως 'ραβώνιασα
πήρα την πλάκα πεθερά
πήρα την πλάκα πεθερά
τη μαύρη γης ου γυναίκα
τη μαύρη γης ου γυναίκα
και τα πετρο-νο-λίθαρα
και τα πετρο-νο-λίθαρα
αδέρφια και ξαδέρφια
αδέρφια και ξαδέρφια, *για.*

Πέντε χατζήδες κίνησαν
στο χατζηλίκι να πάνε
πέφτει ένας χατζής κι αρρωσταίν'.
Χατζής τ'ς χατζήδες έλεε.
Φάτε χατζήδες και πιέτε
και στο χωριό μας να πάτε
και σας ρωτήσει η μάνα μου
μη τ'ς πείτε πως αρρώστησα
πέστε της πως 'ραβώνιασα
πήρα την πλάκα πεθερά
τη μαύρη γης ου γυναίκα
και τα πετρολίθαρα
αδέρφια και ξαδέρφια.

Τρεις Γιάν'δες τρεις Γιανίτσαρδις
τρεις Γιάν'δες τρεις Γιανίτσαρδις
και οι τρεις βαλομπασάδες
και οι τρεις βαλομπασάδες
π' ανεβαίνουν κατεβαίνουν
π' ανεβαίνουν κατεβαίνουν
κάτεβ'καν στην κρύα βρύση
κάτεβ'καν στην κρύα βρύση
να πιούνα κρύο νεράκι
να πιούνα κρύο νεράκι
βρίσκουν το νίιτσ'κο μονάχον

βρίσκουν το νίτσ'κο μονάχον
νίτσικος και καλούτσικος
νίτσικος και καλούτσικος
τα χέρια τ' πίσω δεμένα
τα χέρια τ' πίσω δεμένα
και το κεφάλι τ' κομμένο
και το κεφάλι τ' κομμένο
κομμένο και πετρωμένο
κομμένο και πετρωμένο
τ' άλογό τ' κοντά δεμένο
τ' άλογό τ' κοντά δεμένο
τ' άλογό τ' χλιμ'ντράει και λέει
τ' άλογό τ' χλιμ'ντράει και λέει.
Πού είναι Γιάννης Μπαλκανιώτης
πού είναι Γιάννης Μπαλκανιώτης.
Γιάννης απόμ'νε στην Γιάμπολη
Γιάννη απόμ'νε στην Γιάμπολη
να καλιβώσει τ' άλοό τ'
να καλιβώσει τ' άλοό τ'
να τ' βαρέσ' π' ασήμ' πέταλα
να τ' βαρέσ' π' ασήμ' πέταλα
και καρφιά 'πό μαργαριτάρι
και καρφιά 'πό μαργαριτάρι.
Πότε θα νά 'ρθει Γιάννης μου
πότε θ' ανταμωθούμε, *για*.
Θα νά 'ρθω κόρη μ' θα νά 'ρθω
θα νά 'ρθω μα θ' αργήσω, *για*
σα στίψ' τ'ς θάλασσας το νερό
και καμωθεί και οργωθεί
και καμωθεί και οργωθεί
και σπείρουν και θερίσουνε
και σπείρουν και θερίσουνε
και γίνει μέσα δρόμος, *για*
τότε θα νά 'ρθει Γιάννης μου
τότε θ' ανταμωθούμε, *για*.

Τρεις Γιάν'δες τρεις Γιανίτσαρδις
και οι τρεις βαλομπασάδες
π' ανεβαίνουν κατεβαίνουν
κάτεβ'καν στην κρύα βρύση
να πιούνα κρύο νεράκι
βρίσκουν το νίτσ'κο μονάχον
νίτσικος και καλούτσικος
τα χέρια τ' πίσω δεμένα
και το κεφάλι τ' κομμένο
κομμένο και πετρωμένο
τ' άλογό τ' κοντά δεμένο
τ' άλογό τ' χλιμ'ντράει και λέει.

Πού είναι Γιάννης Μπαλκανιώτης.
Γιάννης απόμ'νε στην Γιάμπολη
να καλιβώσει τ' άλοό τ'
να τ' βαρέσ' π' ασήμ' πέταλα
και καρφιά 'πό μαργαριτάρι.
Πότε θα νά 'ρθει Γιάννης μου
πότε θ' ανταμωθούμε.
Θα νά 'ρθω κόρη μ' θα νά 'ρθω
θα νά 'ρθω μα θ' αργήσω
σα στίψ' τ'ς θάλασσας το νερό
και καμωθεί και οργωθεί
και σπείρουν και θερίσουνε
και γίνει μέσα δρόμος
τότε θα νά 'ρθει Γιάννης μου
τότε θ' ανταμωθούμε.

Σημαίν' Θιος σημαίνει γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει κι η Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι, *για*
με τετρακόσια σήμαντρα μ' εξηνταδυό καμπάνες, *για*
κάθε καμπάνα και παπάς κάθε παπάς και διάκος, *για*
ψάλλει ζερβά ο βασιλιάς δεξιά ο πατριάρχης, *για*
κι απ' την πολλή την ψαλμουδιά εσειόντανε κορόνες, *για*.
Παπάδες πάψτε τα ιερά κι εσείς κεριά σβηστείτε, *για*
γιατί 'ναι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει, *για*.
Για στείλτε λόγο στη Φραγκιά να 'ρθούνε τρία καράβια
το 'να να πάρει το σταυρό τ' άλλο το ευαγγέλιο
το τρίτο το καλύτερο την άγια τράπεζά μας, *για*
μη μας την πάρουν τα σκυλιά και μας τηνε χαλάσουνε.
Σώπασε κυρα-Δέσποινα και μην πολυλυπάσαι πια
πάλι με χρόνους με καιρούς πάλι δικιά μας θα 'ναι, *για*.

Σημαίν' Θιος σημαίνει γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει κι η Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι
με τετρακόσια σήμαντρα μ' εξηνταδυό καμπάνες
κάθε καμπάνα και παπάς κάθε παπάς και διάκος
ψάλλει ζερβά ο βασιλιάς δεξιά ο πατριάρχης
κι απ' την πολλή την ψαλμουδιά εσειόντανε κορόνες.
Παπάδες πάψτε τα ιερά κι εσείς κεριά σβηστείτε
γιατί 'ναι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει.
Για στείλτε λόγο στη Φραγκιά να 'ρθούνε τρία καράβια
το 'να να πάρει το σταυρό τ' άλλο το ευαγγέλιο
το τρίτο το καλύτερο την άγια τράπεζά μας
μη μας την πάρουν τα σκυλιά και μας τηνε χαλάσουνε.
Σώπασε κυρα-Δέσποινα και μην πολυλυπάσαι πια
πάλι με χρόνους με καιρούς πάλι δικιά μας θα 'ναι.

Μαύρο χελιδόνι από την Αραπιά
κι άσπρο μ' περιστέρι κι από τον τόπο μου
κι άσπρο μ' περιστέρι κι από τον τόπο μου
περάστε απ' την αυλή μου κάτω τα φτερά σας
έχω να σου γράψω μια λιανή γραφίτσα
έχω να σου γράψω μια λιανή γραφίτσα
μια λιανή γραφίτσα στ' μάνα μ' και στ' αδέρφια μ'
στ' μάνα μ' και στ' αδέρφια μ' και στ' πρώτη μ' τ'ς αγάπης
στ' μάνα μ' και στ' αδέρφια μ' και στ' πρώτη μ' τ'ς αγάπης
να μη με καρτερεί δεν μπορώ να έρθω
γω εδώ αρ'βωνιάστ'κα εδώ θα παντρευτώ
γω εδώ αρ'βωνιάστ'κα εδώ θα παντρευτώ
τ'ς μαΐστρας θυγατέρα που μαγεύ' τον ήλιο
τον ήλιο και το φεγγάρι μάγεψε κι εμένα
μάγεψε κι εμένα δεν μπορώ να έρθω
σαν πω για να έρθω χιόνια και βροχάδες
σαν πω ν' απομείνω ν ήλιος καλοκαίρι
σαν πω ν' απομείνω ν ήλιος καλοκαίρι.

Μαύρο χελιδόνι από την Αραπιά
κι άσπρο μ' περιστέρι κι από τον τόπο μου
περάστε απ' την αυλή μου κάτω τα φτερά σας
έχω να σου γράψω μια λιανή γραφίτσα
στ' μάνα μ' και στ' αδέρφια μ' και στ' πρώτη μ' τ'ς αγάπης
να μη με καρτερεί δεν μπορώ να έρθω
γω εδώ αρ'βωνιάστ'κα εδώ θα παντρευτώ
τ'ς μαΐστρας θυγατέρα που μαγεύ' τον ήλιο
τον ήλιο και το φεγγάρι μάγεψε κι εμένα
μάγεψε κι εμένα δεν μπορώ να έρθω
σαν πω για να έρθω χιόνια και βροχάδες
σαν πω ν' απομείνω ν ήλιος καλοκαίρι.

Λεβέντης εροβόλαε
λεβέντης εροβόλαε από ψηλή ραχούλα, *για*
από ψηλή ραχούλα, *για*
κι ο Χάρος τον αγνάντευε
κι ο Χάρος τον αγνάντευε από το κορφοβούνι, *για*
από το κορφοβούνι, *για*
καϊτέρι πήγε του 'στησε
καϊτέρι πήγε του 'στησε σ' ένα στενό σοκάκι, *για*
σ' ένα στενό σοκάκι, *για*.
Γεια σου χαρά σου Χάροντα
γεια σου χαρά σου Χάροντα, καλώς τον το λεβέντη, *για*
καλώς τον το λεβέντη, *για*
λεβέντη μ' πούθεν έρχεσαι
λεβέντη μ' πούθεν έρχεσαι και πούθε κατεβαίνεις, *για*

και πούθε κατεβαίνεις, *για*.
Από τη μάντρα μ' έρχομαι
από τη μάντρα μ' έρχομαι και σπίτι μου πηγαίνω, *για*
και σπίτι μου πηγαίνω, *για*
πάω να πάρω το ψωμί
πάω να πάρω το ψωμί και πίσω να γυρίσω, *για*
και πίσω να γυρίσω, *για*.
Λεβέντη μού 'στειλε ο Θεός
λεβέντη μού 'στειλε ο Θεός να πάρω την ψυχή σου, *για*
να πάρω την ψυχή σου, *για*.
Δίχως ανάγκη κι αρρωστιά
δίχως ανάγκη κι αρρωστιά ψυχή δεν παραδίνω, *για*
ψυχή δεν παραδίνω, *για*
αν θέλεις να παλέψουμε
αν θέλεις να παλέψουμε σε μαρμαρένιο αλώνι, *για*
σε μαρμαρένιο αλώνι, *για*.
Πιαστήκαν και παλεύανε
πιαστήκαν και παλεύανε απ' το πρωί ως το βράδυ
απ' το πρωί ως το βράδυ
κοντά το ηλιοβασίλεμα
κοντά στο ηλιοβασίλεμα ακούω το νιο που βόγγαε
ακούω το νιο που βόγγαε
και βαριοαναστέναζε και βαριοαναστέναζε.
Άσε με Χάρε άσε με
άσε με Χάρε άσε με ακόμα για να ζήσω, *για*
ακόμα για να ζήσω, *για*
έχω γυναίκα που είναι νια
έχω γυναίκα είναι νια που χήρα δεν της πρέπει, *για*
που χήρα δεν της πρέπει, *για*
έχω παιδάκια είναι μικρά
έχω παιδάκια είναι μικρά ορφάνια δεν τα πρέπει, *για*
ορφάνια δεν τα πρέπει, *για*.

Λεβέντης εροβόλαε από ψηλή ραχούλα
κι ο Χάρος τον αγνάντευε από το κορφοβούνι
καϊτέρι πήγε του 'στησε σ' ένα στενό σοκάκι.
Γεια σου χαρά σου Χάροντα, καλώς τον το λεβέντη
λεβέντη μ' πούθεν έρχεσαι και πούθε κατεβαίνεις.
Από τη μάντρα μ' έρχομαι και σπίτι μου πηγαίνω
πάω να πάρω το ψωμί και πίσω να γυρίσω.
Λεβέντη μού 'στειλε ο Θεός να πάρω την ψυχή σου.
Δίχως ανάγκη κι αρρωστιά ψυχή δεν παραδίνω
αν θέλεις να παλέψουμε σε μαρμαρένιο αλώνι.
Πιαστήκαν και παλεύανε απ' το πρωί ως το βράδυ
κοντά στο ηλιοβασίλεμα ακούω το νιο που βόγγαε
και βαριοαναστέναζε και βαριοαναστέναζε.
Άσε με Χάρε άσε με ακόμα για να ζήσω

έχω γυναίκα είναι νια που χήρα δεν της πρέπει
έχω παιδάκια είναι μικρά ορφάνια δεν τα πρέπει.

Δυο αδέρφια είχαν μια ’δερφή
δυο αδέρφια είχαν μια ’δερφή στον κόσμο ξακουσμένη, *για*
στον κόσμο ξακουσμένη, *για*
τη ζήλευε η γειτονιά
τη ζήλευε η γειτονιά τη φθόναε η χώρα, *για*
τη φθόναε η χώρα, *για*
τη ζήλεψε κι ο Χάροντας
τη ζήλεψε κι ο Χάροντας κι θέλει για να την πάρει
κι θέλει για να την πάρει.
Στο σπίτι τρέχει και βροντά
στο σπίτι τρέχει και βροντά σα να ’τανε νοικοκύρης
σα να ’τανε νοικοκύρης.
Άσε με Χάρε μ’ άσε μι
άσε με Χάρε μ’ άσε μι σήμερα μη μι πάρεις, *για*
σήμερα μη μι πάρεις, *για*
ταχιά Σαββάτο να λουστώ
ταχιά Σαββάτο να λουστώ την Κυριακή ν’ αλλάξω, *για*
την Κυριακή ν’ αλλάξω, *για*
κι τη Διφτέρα το πρωί
κι τη Διφτέρα το πρωί έρχομαι μοναχή μου, *για*
έρχομαι μοναχή μου, *για*.
Απ’ τα μαλλιά την άρπαξι
απ’ τα μαλλιά την άρπαξι πάν’ στ’ άλογο την έριξι
πάν’ στ’ άλογο την έριξι
κι η κόρη κλαίει κι έσκουζι
κι η κόρη κλαίει κι έσκουζι
να και τ’ αδέρφια τ’ς πρόφτασαν
να και τ’ αδέρφια τ’ς πρόφτασαν ψηλά ’π’ τα κορφοβούνια, *για*
ψηλά ’π’ τα κορφοβούνια, *για*
το Χάροντα κυνήγησαν κι γλίτωσαν την κόρη, *για*.

Δυο αδέρφια είχαν μια ’δερφή στον κόσμο ξακουσμένη
τη ζήλευε η γειτονιά τη φθόναε η χώρα
τη ζήλεψε κι ο Χάροντας κι θέλει για να την πάρει.
Στο σπίτι τρέχει και βροντά σα να ’τανε νοικοκύρης.
Άσε με Χάρε μ’ άσε μι σήμερα μη μι πάρεις
ταχιά Σαββάτο να λουστώ την Κυριακή ν’ αλλάξω
κι τη Διφτέρα το πρωί έρχομαι μοναχή μου.
Απ’ τα μαλλιά την άρπαξι πάν’ στ’ άλογο την έριξι
να και τ’ αδέρφια τ’ς πρόφτασαν ψηλά ’π’ τα κορφοβούνια
το Χάροντα κυνήγησαν κι γλίτωσαν την κόρη.

΄Ενα Σαββάτο διάβινα

ένα Σαββάτο διάβινα
κι ήταν Σαββάτο του Βαγιού
κι ήταν Σαββάτο του Βαγιού
Σαββάτο τ' Άγιου Λάζαρου
Σαββάτο τ' Άγιου Λάζαρου
και ξημέρωνε το Πάσκα
και ξημέρωνε το Πάσκα
κι εγώ σκοπός εφύλαγα
κι εγώ σκοπός εφύλαγα
στης φυλακής τις πόρτες, *για*
στης φυλακής τις πόρτες, *για*
με όπλο με παλάσκα, *για*
με όπλο με παλάσκα, *για*.
Δεν με φοβίζουν μάνα μου
δεν με φοβίζουν μάνα μου
με όπλο με παλάσκα, *για*
με όπλο με παλάσκα, *για*
μόν' με φοβίζουν μάνα μου
μόν' με φοβίζουν μάνα μου
του Βιζανιού τα χιόνια, *για*
του Βιζανιού τα χιόνια, *για*.

΄Ενα Σαββάτο διάβινα
κι ήταν Σαββάτο του Βαγιού
Σαββάτο τ' Άγιου Λάζαρου
και ξημέρωνε το Πάσκα
κι εγώ σκοπός εφύλαγα
στης φυλακής τις πόρτες
με όπλο με παλάσκα.
Δεν με φοβίζουν μάνα μου
με όπλο με παλάσκα
μόν' με φοβίζουν μάνα μου
του Βιζανιού τα χιόνια.

Ιδώ δεν είνι Λιβαδειά, *μαρή*
ιδώ δεν είνι Λιβαδειά
πόχει τα σπίτια τα ψηλά, *μαρή*
πόχει τα σπίτια τα ψηλά
τα μπαλκονάκια στη σειρά, *μαρή*
τα μπαλκονάκια στη σειρά
παίζουν λαλούνι τα βιολιά, *μαρή*
παίζουν λαλούνι τα βιολιά
βγήκαν οι ρούσις στο χορό, *μαρή*
βγήκαν οι ρούσις στο χορό
βγήκανι κι οι μιλαχρινές, *μαρή*
βγήκανι κι οι μιλαχρινές
βγήκι κι κείνη π' αγαπώ, *μαρή*

βγήκι κι κείνη π' αγαπώ
πάει κι πιάστηκι 'π' αλλού, *μαρή*
πάει κι πιάστηκι 'π' αλλού
της κάνω νόημα κρυφό, *μαρή*
της κάνω νόημα κρυφό.
Ξιπιάσ' 'πό κει κι έλα 'πό δω, *μαρή*
ξιπιάσ' 'πό κει κι έλα 'πό δω.
Δεν έρχομι δεν έρχομι, *μαρή*
δεν έρχομι δεν έρχομι
είμι μικρή κι αντρέπομι, *μαρή*
είμι μικρή κι αντρέπομι.
΄Ελα έλα μικρούλα μου, *μαρή*
να γιάνεις την καρδούλα μου.

Ιδώ δεν είνι Λιβαδειά
πόχει τα σπίτια τα ψηλά
τα μπαλκονάκια στη σειρά
παίζουν λαλούνι τα βιολιά
βγήκαν οι ρούσις στο χορό
βγήκανι κι οι μιλαχρινές
βγήκι κι κείνη π' αγαπώ
πάει κι πιάστηκι 'π' αλλού
της κάνω νόημα κρυφό.
Ξιπιάσ''πό κει κι έλα 'πό δω.
Δεν έρχομι δεν έρχομι
είμι μικρή κι αντρέπομι.
΄Ελα έλα μικρούλα μου
να γιάνεις την καρδούλα μου.

Μια κό-, *καλέ*, μια κόρη ρόδα μάζευε
μια κόρη ρόδα μάζευε σ' ωραίο περιβόλι
σ' ωραίο περιβόλι
του ρή-, *καλέ*, του ρήγα γιος επέρασε
του ρήγα γιος επέρασε δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρό-, *καλέ*, δυο ρόδα τής εζήτησε
δυο ρόδα τής εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και τέσσερα τον δίνει
και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της την έβλεπε
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι
από το παραθύρι.
΄Εννοια, *καλέ*, έννοια σου κόρη μ' έννοια σου
έννοια σου κόρη μ' έννοια σου και θα το μαρτυρήσω
και θα το μαρτυρήσω.

΄Ηρθαν, *καλέ*, ήρθαν το βράδ' τ' αδέρφια της
ήρθαν το βράδ' τ' αδέρφια της κι αρχίζει να το λέει
αρχίζει και το λέει
ένας, *καλέ*, ένας την πιάνει απ' τα μαλλιά
ένας την πιάνει απ' τα μαλλιά και άλλος απ' το χέρι
και άλλος απ' το χέρι
ο τρί-, *καλέ*, κι ο τρίτος ο μικρότερος
ο τρίτος ο μικρότερος της μπήγει το μαχαίρι
της μπήγει το μαχαίρι
και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της τη ρώταγε
και η μάνα της την ερωτά ποια ρούχα να την βάλει
ποια ρούχα να την βάλει.
Μη θες, *καλέ*, μη θέλεις κόρη μ' τα χρυσά
αν θέλεις κόρη μ' τα χρυσά αν θες τα βελουδένια
αν θες τα βελουδένια
Δε θέ-, *καλέ*, δε θέλω μάνα μ' τα χρυσά
δε θέλω μάνα μ' τα χρυσά ούτε τα βελουδένια
ουδέ τα βελουδένια
μόν' θέ-, *καλέ*, μόν' θέλω να με θάψετε
μόν' θέλω να με θάψετε μ' αυτά τα ματωμένα
μ' αυτά τα ματωμένα
να το, *καλέ*, να το θαυμάσ' η γειτονιά
να το θαυμάσ' η γειτονιά και όλη μας η χώρα
και όλη μας η χώρα.

Μια κόρη ρόδα μάζευε σ' ωραίο περιβόλι
του ρήγα γιος επέρασε δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρόδα τής εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι.
΄Εννοια κόρη μ' έννοια σου και θα το μαρτυρήσω.
΄Ηρθαν το βράδ' τ' αδέρφια της κι αρχίζει να το λέει
ένας την πιάνει απ' τα μαλλιά και άλλος απ' το χέρι
ο τρίτος ο μικρότερος της μπήγει το μαχαίρι
και η μάνα της την ερωτά ποια ρούχα να την βάλει.
Αν θέλεις κόρη μ' τα χρυσά αν θες τα βελουδένια.
Δε θέλω μάνα μ' τα χρυσά ούτε τα βελουδένια
μόν' θέλω να με θάψετε μ' αυτά τα ματωμένα
να το θαυμάσ' η γειτονιά και όλη μας η χώρα.

Μια πέρδικα στο μαχαλά βουλιέτι να πετάξει
βουλιέτι να πετάξει.
Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα
μάνα και θυγατέρα
η μάνα ήταν πέρδικα το κορίτσ' περιστέρα
το κορίτσ' περιστέρα.

Σου πήραν την τριανταφυλλιά ’πό μέσα απ’ την αυλή σου
’πό μέσα απ’ την αυλή σου.

Μια πέρδικα στο μαχαλά βουλιέτι να πετάξει.
Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα
η μάνα ήταν πέρδικα το κορίτσ’ περιστέρα.
Σου πήραν την τριανταφυλλιά ’πό μέσα απ’ την αυλή σου.

Τι φτιάνεις Στάνω
τι φτιάνεις Στάνω.
Ζ’νάρια γιοφαίνω
ζ’νάρια γιοφαίνω
ζ’νάρια γιοφαίνω
ζ’νάρια γιοφαίνω
κι μέσα δεν μπαίνω
κι μέσα δεν μπαίνω
κι μέσα δεν μπαίνω
κι μέσα δεν μπαίνω
για νερό παγαίνω
για νερό παγαίνω
για νερό παγαίνω
για νερό παγαίνω
κι ι Γιάννης κοντά μ’
κι ι Γιάννης κοντά μ’
κι ι Γιάννης κοντά μ’
κι ι Γιάννης κοντά μ’
φούντα μ’ γυρεύει
φούντα μ’ γυρεύει
φούντα μ’ γυρεύει
φούντα μ’ γυρεύει
μι παραφούντα
μι παραφούντα
μι παραφούντα
μι παραφούντα
μι μαρτζέλ’ φούντα
μι μαρτζέλ’ φούντα.

Τι φτιάνεις Στάνω.
Ζ’νάρια γιοφαίνω
κι μέσα δεν μπαίνω
για νερό παγαίνω
κι ι Γιάννης κοντά μ’

φούντα μ' γυρεύει
μι παραφούντα
μι μαρτζέλ' φούντα.

Ο κυρ-Βοριάς παρήγγειλε
ο κυρ-Βοριάς παρήγγειλε
σε όλων των καραβιώνε
σε όλων των καραβιώνε.
Καράβια π' αρμενίζατε
καράβια π' αρμενίζατε
εμπάτε στα λιμάνια σας
εμπάτε στα λιμάνια σας
γιατί θε να φυσήξω, *για*
γιατί θε να φυσήξω, *για*.
Φυσήξεις δε φυσήξεις, *για*
φυσήξεις δε φυσήξεις, *για*
δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
έχω πανιά μεταξωτά
έχω πανιά μεταξωτά
κι αντένες σιδερένιες, *για*
κι αντένες σιδερένιες, *για*
έχω κι ένα ναυτόπουλο
έχω κι ένα ναυτόπουλο
που τον καιρό γνωρίζει, *για*
που τον καιρό γνωρίζει, *για*.
Ανέβα βρε ναυτόπουλε
ανέβα βρε ναυτόπουλε
για να διαλέξεις τον καιρό
για να διαλέξεις τον καιρό.
Παιζογελώντας ανέβαινε
παιζογελώντας ανέβαινε
κλαίοντας κατεβαίνει, *για*
κλαίοντας κατεβαίνει, *για*.

Ο κυρ-Βοριάς παρήγγειλε
σε όλων των καραβιώνε.
Καράβια π' αρμενίζατε
εμπάτε στα λιμάνια σας
γιατί θε να φυσήξω.
Φυσήξεις δε φυσήξεις
δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
έχω πανιά μεταξωτά
κι αντένες σιδερένιες
έχω κι ένα ναυτόπουλο
που τον καιρό γνωρίζει.

Ανέβα βρε ναυτόπουλε
για να διαλέξεις τον καιρό.
Παιζογελώντας ανέβαινε
κλαίοντας κατεβαίνει.
Τι ωραίο φεγγαράκι
τι ωραίο φεγγαράκι
τι ωραίο φεγγαράκι καλοκαιρινή βραδιά
καλοκαιρινή βραδιά
αγαπώ ένα κοριτσάκι
αγαπώ ένα κοριτσάκι
αγαπώ ένα κοριτσάκι απ' αυτή τη γειτονιά
απ' αυτή τη γειτονιά
και η μαμά του το μαλώνει
και η μαμά του το μαλώνει
και η μαμά του το μαλώνει και το στέλνει στη δουλειά
και το στέλνει στη δουλειά.
Μάνα αν αρρωστήσω γω
μάνα μ' κι αν αρρωστήσω εγώ
μάνα μ' κι αν αρρωστήσω γω, *αχ*, κι αν πέσω στα βαριά
αχ, κι αν πέσω στα βαριά
γιατρό να μη με φέρ'τε
γιατρό να μη με φέρ'τε
γιατρό να μη με φέρ'τε, *αχ*, ούτε και γιατρικά
αχ, ούτε και γιατρικά
μόνο να με περάσετε
μόνο να με περάσετε
μόνο να με περάσετε απ' αυτή τη γειτονιά
απ' αυτή τη γειτονιά
έχ' έμορφα κορίτσια
έχ' έμορφα κορίτσια
έχ' έμορφα κορίτσια α για να με κλάψουνε
α για να με κλάψουνε
έχει και παλικάρια
έχει και παλικάρια
έχει και παλικάρια α για να με θάψουνε
α για να με θάψουνε.

Τι ωραίο φεγγαράκι καλοκαιρινή βραδιά
αγαπώ ένα κοριτσάκι απ' αυτή τη γειτονιά
και η μαμά του το μαλώνει και το στέλνει στη δουλειά.
Μάνα μ' κι αν αρρωστήσω γω κι αν πέσω στα βαριά
γιατρό να μη με φέρ'τε ούτε και γιατρικά
μόνο να με περάσετε απ' αυτή τη γειτονιά
έχ' έμορφα κορίτσια α για να με κλάψουνε
έχει και παλικάρια α για να με θάψουνε.

Εψές το βράδυ όνειρο είδα τη νεκρά μου ζωντανή

φάντασμα παρουσιάστη εμπροστά στας κλίνας μου
φάντασμα παρουσιάστη εμπροστά στας κλίνας μου.
Κι αυτός μου λέει, μην πλησιάζεις γιατί σάρκα δε βαστώ
μόνον ήρθα γω ο καημένος δυο λογάκια να σου πω
μόνον ήρθα γω ο καημένος δυο λογάκια να σου πω.
Για ενθυμήσου το τι μου είπες μια βραδιά στην εξοχή
που στον τάφο μας ακόμα θα μας θάψουνε μαζί
που στον τάφο μας ακόμα θα μας θάψουνε μαζί.

Εψές το βράδυ όνειρο είδα τη νεκρά μου ζωντανή
φάντασμα παρουσιάστη εμπροστά στας κλίνας μου.
Κι αυτός μου λέει, μην πλησιάζεις γιατί σάρκα δε βαστώ
μόνον ήρθα γω ο καημένος δυο λογάκια να σου πω.
Για ενθυμήσου το τι μου είπες μια βραδιά στην εξοχή
που στον τάφο μας ακόμα θα μας θάψουνε μαζί.

Σαν τον ανθό της μυγδαλιάς ήταν καρδούλα μ' πρώτα
μα τώρα εμαράθηκε του σπιταλιού η πόρτα
μα τώρα εμαράθηκε του σπιταλιού η πόρτα.
Όταν ήμουν τρία ετώ και πήγαινα στη Σάρο
καλύτερα μανούλα μου ας μ' έδινες στο Χάρο
καλύτερα μανούλα μου ας μ' έδινες στο Χάρο
παρά που εμεγάλωσα σ' αυτή την ηλικία
και λιώνει το κορμάκι μου μες στο νοσοκομεία
και λιώνει το κορμάκι μου μες στο νοσοκομεία.
Νοσοκομειά γκρεμίσατε γιατροί να τρελαθείτε
που πήρ'τε το κορμάκι μου σκληρά το τυραννείτε
που πήρ'τε το κορμάκι μου σκληρά το τυραννείτε.
Όταν με ανεβάζανε στις μαρμαρένιες σκάλες
εστάζαν τα ματάκια μου σα σιγανές ψιχάλες
εστάζαν τα ματάκια μου σα σιγανές ψιχάλες.
΄Ελα Μαρία και μην κλαις έλα στο χειρουργείο
να γίνει η εγχείρησις να δεις τη σωτηρία
να γίνει η εγχείρησις να δεις τη σωτηρία.
Άσπρα φορούσαν οι γιατροί άσπρα κι οι νοσοκόμες
κι ενόμιζες πως ήτανε της εκκλησιάς κολόνες
κι ενόμιζες πως ήτανε της εκκλησιάς κολόνες.
Αποβραδίς μου δώσανε πενήντα δράμια λάδι
και το πρωί μου κάνανε εγχείρησις μεγάλη
και το πρωί μου κάνανε εγχείρησις μεγάλη.
Αλίμονο δε βρίσκεται στη Ρούμενη βοτάνι
κι ένας γιατρός βασιλικός τον πόνο μου να γιάνει.

Σαν τον ανθό της μυγδαλιάς ήταν καρδούλα μ' πρώτα
μα τώρα εμαράθηκε του σπιταλιού η πόρτα.
Όταν ήμουν τρία ετώ και πήγαινα στη Σάρο
καλύτερα μανούλα μου ας μ' έδινες στο Χάρο
παρά που εμεγάλωσα σ' αυτή την ηλικία
και λιώνει το κορμάκι μου μες στο νοσοκομεία.
Νοσοκομειά γκρεμίσατε γιατροί να τρελαθείτε
που πήρ'τε το κορμάκι μου σκληρά το τυραννείτε.
Όταν με ανεβάζανε στις μαρμαρένιες σκάλες
εστάζαν τα ματάκια μου σα σιγανές ψιχάλες.
΄Ελα Μαρία και μην κλαις έλα στο χειρουργείο
να γίνει η εγχείρησις να δεις τη σωτηρία.
Άσπρα φορούσαν οι γιατροί άσπρα κι οι νοσοκόμες
κι ενόμιζες πως ήτανε της εκκλησιάς κολόνες.
Αποβραδίς μου δώσανε πενήντα δράμια λάδι
και το πρωί μου κάνανε εγχείρησις μεγάλη.
Αλίμονο δε βρίσκεται στη Ρούμενη βοτάνι
κι ένας γιατρός βασιλικός τον πόνο μου να γιάνει.

Γλυκοχαράζουν τα βουνά κι Αυγερινός τραβιέτι, *για*
παν τα πουλάκια στη βοσκή κι οι λυγερές στη βρύση, *για*
πάγω κι εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου, *για*
βρίσκω την κόρη που 'πλενι σε μαρμαρένια λέκανη
τη χαιρετώ δε μου μιλεί της κρένω και δε μου κρένει.
Κόρη για βγάλε μου νερό την καλή μέρα για να 'χεις.
Σαράντα κύκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα, *για*
κι απάνω στα σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη, *για*.
Γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριοαναστενάζεις.
΄Εχω άντρα στην ξενιτιά που λείπει δέκα χρόνια, *για*
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω, *για*
μες στο κελί θα σφαλιστώ και θα μαυροφορέσω, *για*.
Κόρη μου ο άντρας σ' χάθηκε κόρη μου ο άντρας σ' πέθανε
τα χέρια μου τον θάψανε τα μάτια μου τον κλάψανε
ψωμί κερί τον μέρασα και μ' είπε να τα πληρώσεις.
Ψωμί κερί τον μέρασες διπλά να σου τα πληρώσω
φιλί και αν τον δάνεισες πάνε και γύρευέ το, *για*.
Δείξε σημάδι της αυλής και τότε σου πιστεύω, *για*.
΄Εχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου, *για*
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσκάτο, *για*
όποιος το πιει δροσίζεται και ξαναγυρεύει το, *για*.
Δείξε σημάδι του σπιτιού και τότε σου πιστεύω, *για*.
Χρυσή καντήλα λάμπει, *για*, μέσα στην κάμαρά σου, *για*
π' αλλάζεις και ξαλλάζεις, *για*, και βγάζεις τα σωθικά σου.
Δείξε σημάδι του κορμιού και τότε σου πιστεύω, *για*.
΄Εχεις ελιά στο μάγουλο ελιά στην αμασκάλη, *για*.
Ξένε μου συ 'σαι ο άντρας μου εσύ 'σαι κι ο καλός μου, *για*.

Γλυκοχαράζουν τα βουνά κι Αυγερινός τραβιέτι
παν τα πουλάκια στη βοσκή κι οι λυγερές στη βρύση
πάγω κι εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου
βρίσκω την κόρη που 'πλενι σε μαρμαρένια λέκανη
τη χαιρετώ δε μου μιλεί της κρένω και δε μου κρένει.
Κόρη για βγάλε μου νερό την καλή μέρα για να 'χεις.
Σαράντα κύκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα
κι απάνω στα σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριοαναστενάζεις.
΄Εχω άντρα στην ξενιτιά που λείπει δέκα χρόνια
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω
μες στο κελί θα σφαλιστώ και θα μαυροφορέσω.
Κόρη μου ο άντρας σ' χάθηκε κόρη μου ο άντρας σ' πέθανε
τα χέρια μου τον θάψανε τα μάτια μου τον κλάψανε
ψωμί κερί τον μέρασα και μ' είπε να τα πληρώσεις.
Ψωμί κερί τον μέρασες διπλά να σου τα πληρώσω
φιλί και αν τον δάνεισες πάνε και γύρευέ το.
Δείξε σημάδι της αυλής και τότε σου πιστεύω.
΄Εχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσκάτο
όποιος το πιει δροσίζεται και ξαναγυρεύει το.
Δείξε σημάδι του σπιτιού και τότε σου πιστεύω.
Χρυσή καντήλα λάμπει για μέσα στην κάμαρά σου
π' αλλάζεις και ξαλλάζεις για και βγάζεις τα σωθικά σου.
Δείξε σημάδι του κορμιού και τότε σου πιστεύω.
΄Εχεις ελιά στο μάγουλο ελιά στην αμασκάλη.
Ξένε μου συ 'σαι ο άντρας μου εσύ 'σαι κι ο καλός μου.

Θα πάω, *μάνα μ'*, θα πάω, *μαρή*
θα πάω και δε θα νά 'ρθω, *για*
θα κάμω μήνες δώδεκα
και χρόνια δεκαπέντε, *για*
θα νά 'ρθει μάνα μ' μια γιορτή
μια γιορτή και μια Κυριακή
μια γιορτή και μια Κυριακή
και μιας Πασχαλιάς ημέρα
θα πας μάνα μ' στην εκκλησιά
θα πας μάνα μ' στην εκκλησιά
θ' ανάψεις τις λαμπάδες, *για*
θ' ανάψεις τις λαμπάδες, *για*
θα ιδείς δεξιά θα ιδείς ζερβά
θα ιδείς δεξιά θα ιδείς ζερβά
θα ιδείς τον τόπο μ' έρημο
θα ιδείς τον τόπο μ' έρημο
Τούρκον θα βρεις Ρωμιόν θα βρεις
Τούρκον θα βρεις Ρωμιόν θα βρεις
όλο θα τους ρωτήσεις, *για*

όλο θα τους ρωτήσεις, *για*.
Μην είδετε μην άκ'σετε
μην είδετε μην άκ'σετε
το γιο μου το χαμένον, *για*
το γιο μου το χαμένον, *για*.
Τον είδαμε μανούλα μου
τον είδαμε μανούλα μου
'πό πέρα στ' Μαύρη Θάλασσα
'πό πέρα στ' Μαύρη Θάλασσα
στον άμμο ξαπλωμένονε
στον άμμο ξαπλωμένονε
τρία πουλιά τον τριγυρνούν
τρία πουλιά τον τριγυρνούν
κι έναν πουλίν καρταλωτό
κι έναν πουλίν καρταλωτό
στα στήθια του ν εκόνεψε
στα στήθια του ν εκόνεψε
στα μάτια τον κοιτάζει, *για*
στα μάτια τον κοιτάζει, *για*
πότε να βγει η ψυχούλα του
πότε να βγει η ψυχούλα του
να κάτσει να τον φάει, *για*
να κάτσει να τον φάει, *για*
να φάει αστήθι μάρμαρο
να φάει αστήθι μάρμαρο
και πλάτες αντρωμένες, *για*
και πλάτες αντρωμένες, *για*.

Θα πάω και δε θα νά 'ρθω
θα κάμω μήνες δώδεκα
και χρόνια δεκαπέντε
θα νά 'ρθει μάνα μ' μια γιορτή
μια γιορτή και μια Κυριακή
και μιας Πασχαλιάς ημέρα
θα πας μάνα μ' στην εκκλησιά
θ' ανάψεις τις λαμπάδες
θα ιδείς δεξιά θα ιδείς ζερβά
θα ιδείς τον τόπο μ' έρημο
Τούρκον θα βρεις Ρωμιόν θα βρεις
όλο θα τους ρωτήσεις.
Μην είδετε μην άκ'σετε
το γιο μου το χαμένον.
Τον είδαμε μανούλα μου
'πό πέρα στ' Μαύρη Θάλασσα
στον άμμο ξαπλωμένονε
τρία πουλιά τον τριγυρνούν
κι έναν πουλίν καρταλωτό

στα στήθια του ν εκόνεψε
στα μάτια τον κοιτάζει
πότε να βγει η ψυχούλα του
να κάτσει να τον φάει
να φάει αστήθι μάρμαρο
και πλάτες αντρωμένες.

Τσάλια κι αγκάθια πάτησα, *Ριμπιλιώ*
τσάλια κι αγκάθια πάτησα, *Ριμπιλιώ*
ώσπου να σ' αγαπήσω, *Ριμπιλιώ*
ώσπου να σ' αγαπήσω.
Σ' αυτά τα σπίτια τα ψηλά, *Ριμπιλιώ*
σ' αυτά τα σπίτια τα ψηλά, *Ριμπιλιώ*
κάθονται τρεις κοπέλες, *Ριμπιλιώ*
κάθονται τρεις κοπέλες
τη μια τη λένε Μαριγώ, *Ριμπιλιώ*
τη μια τη λένε Μαριγώ, *Ριμπιλιώ*
την άλλη Παρασκεύω, *Ριμπιλιώ*
την άλλη Παρασκεύω
την τρίτη την μικρότερη, *Ριμπιλιώ*
την τρίτη την μικρότερη, *Ριμπιλιώ*
την λένε Θωμαΐτσα, *Ριμπιλιώ*
την λένε Θωμαΐτσα.
Όποιος ν ακούει να τραγουδώ, *Ριμπιλιώ*
όποιος ν ακούει να τραγουδώ, *Ριμπιλιώ*
θαρρεί πως έχω χάρη, *Ριμπιλιώ*
θαρρεί πως έχω χάρη
μα γω με τα τραγούδια μου, *Ριμπιλιώ*
μα γω με τα τραγούδια μου, *Ριμπιλιώ*
τον πόνο ξελαφρώνω, *Ριμπιλιώ*
τον πόνο ξελαφρώνω.

Τσάλια κι αγκάθια πάτησα ώσπου να σ' αγαπήσω
Σ' αυτά τα σπίτια τα ψηλά κάθονται τρεις κοπέλες
τη μια τη λένε Μαριγώ την άλλη Παρασκεύω
την τρίτη την μικρότερη την λένε Θωμαΐτσα.
Όποιος ν ακούει να τραγουδώ θαρρεί πως έχω χάρη
μα γω με τα τραγούδια μου τον πόνο ξελαφρώνω.

Ν ήρθι Λάζαρος ν ήρθαν τα φαγιά
κοσκίν' αβγά και πέντε πίτες
γράφε Δ'μήτρη γράφε Θοδωρή
να τιμήσουμ' καλήν κυράτσα
ντούμπαμ μπάρα κι έν' αβγούτσικο.

Ν ήρθι Λάζαρος ν ήρθαν τα Βάγια

ν ήρθι και 'γρύπνος μας τρεις κουρασ'νίτσες
κουρασινίτσες μας αράδα αράδα
να σας ρωτήσουμε για τον αφέντη
να σας ρωτήσουμε για τον αφέντη
να μην τον είδατε...

Ν ήρθι Λάζαρος ν ήρθαν τα Βάγια
ν ήρθι και 'γρύπνος μας τρεις κουρασ'νίτσες
κουρασινίτσες μας αράδα αράδα
να σας ρωτήσουμε για τον αφέντη
να μην τον είδατε...

Όλα τα ντέρτια ντέρτια μα το ιδικό μ' είν' άλλο
όλα τα ντέρτια ντέρτια μα το ιδικό μ' είν' άλλο
αμάν, τον πόνο πόχω στην καρδιά και δεν μπορώ να γιάνω
αμάν, τον πόνο πόχω στην καρδιά και δεν μπορώ να γιάνω.
Πήρα και πάω στο γιατρό να βρω τη γιατρειά μου
πήρα και πάω στο γιατρό να βρω τη γιατρειά μου
αμάν, και ο γιατρός μού λέει κάτσε ν' ανοίξω τα χαρτιά μου
αμάν, και ο γιατρός μού λέει κάτσε ν' ανοίξω τα χαρτιά μου.
Εκάθισα ο δύστυχος απ' το πρωί ως το βράδυ
εκάθισα ο δύστυχος απ' το πρωί ως το βράδυ
αμάν, κι όσα χαρτιά κι αν άνοιξε δεν ήβρε τη φιρμάνι
αμάν, κι όσα χαρτιά κι αν άνοιξε δεν ήβρε τη φιρμάνι.
Σύρε παιδί μου στο καλό και αρρωστιά δεν έχεις
σύρε παιδί μου στο καλό και αρρωστιά δεν έχεις
αμάν, μια κόρη σε παλάβωσε και γιατρειά δεν έχεις
αμάν, μια κόρη σε παλάβωσε και γιατρειά δεν έχεις.
Βάζω τα χέρια σταυρωτά και την καρδιά κρατώντας
βάζω τα χέρια σταυρωτά και την καρδιά κρατώντας
αμάν, βλέπω την κόρη να 'ρχεται παίζοντας και γελώντας
αμάν, βλέπω την κόρη να 'ρχεται παίζοντας και γελώντας.
Κόρη μου εγώ είμαι ο γιατρός κι εσύ 'σαι ο λαβωμένος
κόρη μου εγώ είμαι ο γιατρός κι εσύ 'σαι ο λαβωμένος
αμάν, δώσ' μου το φιλί να γιατρευτώ κι εγώ ο καημένος
αμάν, δώσ' μου το φιλί να γιατρευτώ κι εγώ ο καημένος.

Όλα τα ντέρτια ντέρτια μα το ιδικό μ' είν' άλλο
τον πόνο πόχω στην καρδιά και δεν μπορώ να γιάνω.
Πήρα και πάω στο γιατρό να βρω τη γιατρειά μου
και ο γιατρός μού λέει κάτσε ν' ανοίξω τα χαρτιά μου.
Εκάθισα ο δύστυχος απ' το πρωί ως το βράδυ
κι όσα χαρτιά κι αν άνοιξε δεν ήβρε τη φιρμάνι.
Σύρε παιδί μου στο καλό και αρρωστιά δεν έχεις

μια κόρη σε παλάβωσε και γιατρειά δεν έχεις.
Βάζω τα χέρια σταυρωτά και την καρδιά κρατώντας
βλέπω την κόρη να ’ρχεται παίζοντας και γελώντας.
Κόρη μου εγώ είμαι ο γιατρός κι εσύ ’σαι ο λαβωμένος
δώσ’ μου το φιλί να γιατρευτώ κι εγώ ο καημένος.

Γαρουφαλιά μου πράσινη, *Ριμπιλιώ*
γαρουφαλιά μου πράσινη, *Ριμπιλιώ*, πότε θα κοκκινίσεις, *Ριμπιλιώ*
πότε θα κοκκινίσεις
να κόψω ένα γαρίφαλο, *Ριμπιλιώ*
να κόψω ένα γαρίφαλο, *Ριμπιλιώ*, να κάνω φροκαλίτσα, *Ριμπιλιώ*
να κάνω φροκαλίτσα.

Γαρουφαλιά μου πράσινη πότε θα κοκκινίσεις
να κόψω ένα γαρίφαλο να κάνω φροκαλίτσα.
Όλα τα, *καλή μου μάνα*
όλα τα κορίτσια τα είδια
όλα τα κορίτσια τα ’δα
με τα γέλια με τα χάδια
μια πρασι-, *καλή μου μάνα*
μια πρασινοφορεμένη
μια πρασινοφορεμένη
μου ’χει την καρδιά καμένη
δεν μπόρ’σα, *καλή μου μάνα*
δεν μπόρ’σα να τη γελάσω
δεν μπόρ’σα να τη γελάσω
απ’ το χέρι να την πιάσω.
Στο χορό, *καλή μου μάνα*
στο χορό όπου χορεύει
στο χορό όπου χορεύει
πάνε πιάσ’ την απ’ το χέρι
κι αν τη δεις, *καλή μου μάνα*
κι αν τη δεις και κοκκινίσει
κι αν τη δεις και κοκκινίσει
τότε σένα θ’ αγαπήσει
κι αν τη δεις, *καλή μου μάνα*
κι αν τη δεις και πάρει χώμα
κι αν τη δεις και πάρει χώμα
τότε σ’ αγαπάει ακόμα
κι αν τη δεις, *καλή μου μάνα*
κι αν τη δεις και πάρει ξύλο
κι αν τη δεις και πάρει ξύλο
τότε φεύγα σαν το σκύλο.

Όλα τα κορίτσια τα είδια
με τα γέλια με τα χάδια
μια πρασινοφορεμένη
μου 'χει την καρδιά καμένη
δεν μπόρ'σα να τη γελάσω
απ' το χέρι να την πιάσω.
Στο χορό όπου χορεύει
πάνε πιάσ' την απ' το χέρι
κι αν τη δεις και κοκκινίσει
τότε σένα θ' αγαπήσει
κι αν τη δεις και πάρει χώμα
κι αν τη δεις και πάρει ξύλο
τότε φεύγα σαν το σκύλο.

Αχ τι 'ταν αυτό το κακό που με βρήκε.
Γιώργη έλα να με δεις πώς τραβάω
πώς περνάω με τα παιδιά
νε πορπατούνε νε κάθουνται
συ Γιώργη γλίτωσες
αμα γω 'χω όλα τα ζαναχάτια
γω να τα περάσω
όλα γω να τα τραβήξω.

Ο Γιάννης και το Μαρουλιώ, *μαρή*
ο Γιάννης και το Μαρουλιώ σ' ένα σκολειό διαβάζουνε, *μαρή*
σ' ένα σκολειό διαβάζουνε
Γιάννης μαθαίνει γράμματα, *μαρή*
Γιάννης μαθαίνει γράμματα και η Μάρω τα τραγούδια, *για*
μαρή, και η Μάρω τα τραγούδια, *για*
ο Γιάννης εξεστόμισε, *μαρή*
ο Γιάννης εξεστόμισε της μάνας του το λέει, *για*
μαρή, της μάνας του το λέει, *για*.
Μάνα τη Μάρω αγαπώ, *μαρή*
μάνα τη Μάρω αγαπώ ταίρι μου θα την κάνω, *για*
μαρή, ταίρι μου θα την κάνω, *για*.
Τι λες ωρέ κακόμοιρε, *μαρή*
τι λες ωρέ κακόμοιρε και φιδοδαγκαμένε, *για*
μαρή, και φιδοδαγκαμένε, *για*
η Μάρω είν' αξαδέρφη σου, *μαρή*
η Μάρω είν' αξαδέρφη σου η πρώτη η αξαδέρφη σου
μαρή, η πρώτη η αξαδέρφη σου.
Φαρδύ να κάντε το λημόρ', *μαρή*
φαρδύ να κάντε το λημόρ' να παίρνει δυο νομάτοι, *για*
μαρή, να παίρνει δυο νομάτοι, *για*
να παίρ' το νιο με τ' άρματα, *μαρή*
να παίρ' το νιο με τ' άρματα την κόρη με τα στολίδια
μαρή, την κόρη με τα στολίδια.

Ο Γιάννης και το Μαρουλιώ σ' ένα σκολειό διαβάζουνε
Γιάννης μαθαίνει γράμματα και η Μάρω τα τραγούδια
ο Γιάννης εξεστόμισε της μάνας του το λέει.
Μάνα τη Μάρω αγαπώ ταίρι μου θα την κάνω.
Τι λες ωρέ κακόμοιρε και φιδοδαγκαμένε
η Μάρω είν' αξαδέρφη σου η πρώτη η αξαδέρφη σου.
Φαρδύ να κάντε το λημόρ' να παίρνει δυο νομάτοι
να παίρ' το νιο με τ' άρματα την κόρη με τα στολίδια.
Λελούδι της Μονοβασιάς
λελούδι της Μονοβασιάς και κάστρο της Λαμίας
και κάστρο της Λαμίας
και Πα-, *βάι*, και Παλαμήδι του Ναπλιού
και Παλαμήδι του Ναπλιού άνοιξε νά 'μπω μέσα
άνοιξε νά 'μπω μέσα
να δω, *βάι*, να ιδώ τις Αναπλιώτισσες
να δω τις Αναπλιώτισσες πώς πλένουν πώς λευκαίνουν
πώς πλένουν πώς λευκαίνουν.
Με το, *βάι*, με το 'να χέρι πλένουνε
με το 'να χέρι πλένουνε με τ' άλλο σαπουνάνε
με τ' άλλο σαπουνάνε.

Λελούδι της Μονοβασιάς και κάστρο της Λαμίας
και Παλαμήδι του Ναπλιού άνοιξε νά 'μπω μέσα
να δω τις Αναπλιώτισσες πώς πλένουν πώς λευκαίνουν
Με το 'να χέρι πλένουνε με τ' άλλο σαπουνάνε.
Σπυρί πιπέ- σπυρί πιπέρι ν έσπερναν
ερ, στης Ερηνιώς την πόρτα
κι μαράθηκαν τα χόρτα
ερ, στης Ερηνιώς την πόρτα
κι μαράθηκαν τα χόρτα.
Κι εκεί-, *καλέ*, κι εκείνο πυκνοφύτρωσε
κι έγινε δεντρί μεγάλο
που στον κόσμο δεν είν' άλλο
κι έγινε δεντρί μεγάλο
που στον κόσμο δεν είν' άλλο.
Τούρκοι, *καλέ*, Τούρκοι το εθερίζανε
και Ρωμιοί το κουβανούσαν
τ' αηδονάκια κελαηδούσαν
και Ρωμιοί το κουβανούσαν
τ' αηδονάκια κελαηδούσαν.
Η Ερηνιώ η Ερηνιώ καθότανε
βάι, αντίκρα στο ποτάμι
με το ποτάμι μαλώνει

βάι, αντίκρα στο ποτάμι
με το ποτάμι μαλώνει.
Ποτάμι για ποτάμι για λιγόστιψι
ποταμάκι κάνε πίσω
έχω κάτι να σου μιλήσω
ποταμάκι κάνε πίσω
έχω κάτι να σου μιλήσω
έχω κάτι έχω κάτι να σου μιλήσω
έχω κάτι να σου μιλήσω
για το Μήτσο να σε ρωτήσω
έχω κάτι να σου μιλήσω
για το Μήτσο να σε ρωτήσω.
Το Μή-, *καλέ*, το Μήτσο τόνε πιάσανε
το Μήτσο τόνε πιάσανε
και τον καταδικάσανε
το Μήτσο τόνε πιάσανε
και τον καταδικάσανε.
Δεν το δικά- δεν τον δικάζουν 'ξάμηνος
βάι, δεν τον δικάζουν χρόνο
για τον έρημον το φόρο
βάι, δεν τον δικάζουν χρόνο
για τον έρημον το φόρο.
Όσα φλουριά όσα φλουριά έχ' τσέπη μου
όσα κι όσα θα τα δώσω
γω το Μήτσο θα τον γλιτώσω
και την προίκα μου θα δώσω
γω το Μήτσο θα γλιτώσω.

Σπυρί πιπέρι ν έσπερναν
στης Ερηνιώς την πόρτα
κι μαράθηκαν τα χόρτα.
Κι εκείνο πυκνοφύτρωσε
κι έγινε δεντρί μεγάλο
που στον κόσμο δεν είν' άλλο.
Τούρκοι το εθερίζανε
και Ρωμιοί το κουβανούσαν
τ' αηδονάκια κελαηδούσαν.
Η Ερηνιώ καθότανε
αντίκρα στο ποτάμι
με το ποτάμι μαλώνει.
Ποτάμι για λιγόστιψι
ποταμάκι κάνε πίσω
έχω κάτι να σου μιλήσω
για το Μήτσο να σε ρωτήσω.
Το Μήτσο τόνε πιάσανε
και τον καταδικάσανε.

Δεν τον δικάζουν ’ξάμηνος
δεν τον δικάζουν χρόνο
για τον έρημον το φόρο.
Όσα φλουριά έχ’ τσέπη μου
όσα κι όσα θα τα δώσω
γω το Μήτσο θα τον γλιτώσω
και την προίκα μου θα δώσω
γω το Μήτσο θα γλιτώσω.

Çaya indim çay susuzΣτον ποταμό κατέβηκα, νερό δεν έχει
Mahmur gözler uykusuzÁγρυπνα τα μάτια τα μαχμούρικα
Çaya indim çay susuzΣτον ποταμό κατέβηκα, νερό δεν έχει
Mahmur gözler uykusuzÁγρυπνα τα μάτια τα μαχμούρικα

Uykusundan fayda yokΟ ύπνος της τι να σου κάνει
Damla da boylu FeridemΣαν σταγονίτσα είναι η Φεριντέ μου
Benim yarim hayırsızΔεν τη μέλει την αγαπημένη
Uykusundan fayda yokΟ ύπνος της τι να σου κάνει
Damla da boylu FeridemΣαν σταγονίτσα είναι η Φεριντέ μου
Benim yarim hayırsızΔεν τη μέλει την αγαπημένη

Çaya vardım çağlarımΣτον ποταμό κατέβηκα, παφλάζω
Çayda balık avlarımΣτον ποταμό ψάρια πιάνω
Çaya vardım çağlarımΣτον ποταμό κατέβηκα, παφλάζω
Çayda balık avlarımΣτον ποταμό ψάρια πιάνω

Balık değil efkarımΤο ντέρτι μου δεν είναι τα ψάρια
Damla da boylu FeridemΣταγονίτσα Φεριντέ μου
Ben yarimi ararımΤο ταίρι μου ψάχνω να βρω
Balık değil efkarımΤο ντέρτι μου δεν είναι τα ψάρια
Damla da boylu FeridemΣταγονίτσα Φεριντέ μου
Ben yarimi ararımΤο ταίρι μου ψάχνω να βρω

Kekik ektim ot bittiΡίγανη έσπειρα, φύτρωσε αγριόχορτο
Ucunda bülbül öttüΑηδόνια κελάηδησαν στην κορφή του
Kekik ektim ot bittiΡίγανη έσπειρα, φύτρωσε αγριόχορτο
Ucunda bülbül öttüΑηδόνια κελάηδησαν στην κορφή του

Keşke de öpmez olaydımΜακάρι να μην την είχα φιλήσει
Damla da boylu FeridemΣταγονίτσα, Φεριντέ μου
Benim de yarim gittiΗ αγαπημένη μου έφυγε
Keşke de öpmez olaydımΜακάρι να μην την είχα φιλήσει
Damla da boylu FeridemΣταγονίτσα, Φεριντέ μου
Benim de yarim gittiΗ αγαπημένη μου έφυγε

Ak koyun meler gelirΤο άσπρο πρόβατο θα έρθει βελάζοντας
Dağları deler gelirΒουνά θα διασχίσει και θα έρθει
Ak koyun meler gelirΤο άσπρο πρόβατο θα έρθει βελάζοντας

Dağları deler gelirΒουνά θα διασχίσει και θα έρθει
Hakikatli yar iseΑν είναι ταίρι αληθινό
Damla da boylu FeridemΗ σταγονίτσα, η Φεριντέ μου
Uykuyu deler gelirΤον ύπνο θα αφήσει και θα έρθει
Hakikatli yar iseΑν είναι ταίρι αληθινό
Damla da boylu FeridemΗ σταγονίτσα, η Φεριντέ μου
Dağları deler gelirΤα βουνά θα διασχίσει και θα έρθει

Çarşıda altın satarlarΧρυσάφι πουλιέται στο τσαρσί
(Parlar efendim parlar)(Λάμπει αφέντη μου, λάμπει)
Yanıma gelemedinΔίπλα μου να ‘ρθεις δεν μπόρεσες
A yarim karşıdan mendil sallaΕ, αγαπημένη, κούνα μου το μαντήλι από απέναντι
Yanıma gelemedinΔίπλα μου να ‘ρθεις δεν μπόρεσες
A yarim karşıdan mendil sallaΕ, αγαπημένη, κούνα μου το μαντήλι από απέναντι

Pınarcığın başındaΣτη βρυσούλα δίπλα (κάθεται)
Yıldıza bak yıldızaΚοίτα το αστέρι, το αστέρι
Sen bana saramazsınΕσύ εμένα δεν με παίρνεις
A yarim ucuza bak ucuzaΑ, ταίρι μου, κοίτα να βρεις κάτι φτηνό
Sen bana saramazsınΕσύ εμένα δεν με παίρνεις
A yarim ucuza bak ucuzaΑ, ταίρι μου, κοίτα να βρεις κάτι φτηνό

İn dereye dereyeΣτον ποταμό κατέβα, στον ποταμό
Al dereden taşlarıΜάζεψε από τον ποταμό τις πέτρες
Sevdalık çeker bilirΗ αγάπη ξέρει, υποφέρει
A yarim al dereden taşlarıΑ, ταίρι μου από τον ποταμό τις πέτρες μάζεψε
Sevdalık çeker bilirΗ αγάπη ξέρει, υποφέρει
A yarim al derinden taşlarıΑ, ταίρι μου απ’ τα βαθιά τις πέτρες μάζεψε

Tabaktaki peynir miΤυρί είναι αυτό στο πιάτο
Getir bakayım yenir miΦέρε να δω αν τρώγεται
Ben seni gizli sevdimΚρυφά σ’ αγάπησα εγώ
A yarim ellere söylenir miΑ, ταίρι μου, το είπες σε ξένους
Gizli gizli çok sevdimΚρυφά, κρυφά πολύ σ’ αγάπησα
A yarim ellere söylenir miΑ, ταίρι μου, το είπες σε ξένους

Köprü altında cevizΚαρύδι κάτω από το γεφύρι
Üstünden gelip giderizΠάνω του κόσμος πάει κι έρχεται
Annen baban vermezseΗ μάνα κι ο πατέρας της αν δεν τη δώσουν
Halimem bir geceΗ Χαλιμέ μου, μια νύχτα
Kaçar gelirΘα το σκάσει και θα έρθει
Annen baban vermezseΗ μάνα κι ο πατέρας της αν δεν τη δώσουν
A yarim bir gece kaçar gelirΑ, το ταίρι μου, θα το σκάσει μια νύχτα και θα ’ρθεί

Karşıma geçip teΑντίκρυ μου καθόσουν
Bana bakardınΚαι με κοίταζες
Cennet yüzü gibiΣαν πρόσωπο του παραδείσου
Bir aşk olaydın΄Ενας έρωτας να ήσουνα

Bir aşk olaydın΄Ενας έρωτας να ήσουνα

Bir saat gelmezsemΜια ώρα σαν αργούσα
Yola bakardınΤο δρόμο κοίταζες
Bak yine yollaraΚοίτα τους δρόμους πάλι
Ağla sevgiliΚλάψε αγαπημένη
Bir saat gelmezsemΜια ώρα σαν αργούσα
Yola bakardınΤο δρόμο κοίταζες
Bak yine yollaraΚοίτα τους δρόμους πάλι
Ağla sevgiliΚλάψε αγαπημένη

Akşam oldu yineΒράδιασε πάλι
Sardı karanlıkΣκοτάδι έπεσε
Kuştüyünde yatsanΣτα πούπουλα κι αν κοιμάσαι
Olur samanlıkΜοιάζουνε άχυρα
Olur samanlıkΜοιάζουνε άχυρα

Ezdi yüreğimiΠόνο γέμισε την καρδιά μου
Zalim ayrılıkΟ σκληρός ο χωρισμός
Beni hayal edipΝα με ονειρεύεσαι
Ağla sevgilimΚαι να κλαις αγαπημένη

Yedi yüreğimiΤην καρδιά μου τυραννάει
Zalim ayrılıkΟ σκληρός ο χωρισμός
Beni hayal edipΝα με ονειρεύεσαι
Ağla sevgilimΚαι να κλαις αγαπημένη
Ağla sevgilimΝα κλαις αγαπημένη

Çalınsın davullarım çalınsınΑς παίξουν για μένα τα νταούλια
Bahçemde çalınsınΣτο μπαχτσέ μου ας παίξουν
Babam banaΟ πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak΄Ενα γάμο θα μου κάνει
Bahçemde çalınsınΣτο μπαχτσέ μου ας παίξουν
Babam banaΟ πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak΄Ενα γάμο θα μου κάνει
Cihanda anılsınΗ πλάση θα μιλάει γιαυτόν

Gelin gelirΗ νύφη έρχεται
Büzgülü çarşafıΤο δαντελένιο σεντόνι
Asayım kolumaΝα κρεμάσω στο χέρι μου
Babam banaΟ πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak΄Ενα γάμο θα μου κάνει
Gideyim yolumaΤη ζωή μου να ξεκινήσω
Babam banaΟ πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak΄Ενα γάμο θα μου κάνει
Gideyim yolumaΤη ζωή μου να ξεκινήσω

Çalınsın davullarım çalınsınΑς παίξουν τα νταούλια για μένα, ας παίξουν
Bahçemde çalınsınΣτον μπαχτσέ μου ας παίξουν

Babam banaΟ πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak΄Ενα γάμο θα μου κάνει
Cihanda anılsınΗ πλάση θα μιλάει γιαυτόν
Babam banaΟ πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak΄Ενα γάμο θα μου κάνει
Anılsın cihandaΘα μιλάει γιαυτόν η πλάση

Gelsin sıraya girsinΕλάτε μπείτε στη σειρά
Şen olsun düğünΧαρούμενος να είναι ο γάμος
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος
Girsin sıraya kızlarΝα μπούνε τα κορίτσια σειρά
Vurulsun davul zurnalarΝα παίξουνε νταούλια και ζουρνάδες
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος

Girsin sıraya kaynanaΝα μπει στην ουρά η πεθερά
Gelsin sıraya davullarΝα μπούνε τα νταούλια στη σειρά
Vursun zurnalar zurnalarΝα παίζουν οι ζουρνάδες, οι ζουρνάδες
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Girsin sıraya kızlarΣτη σειρά να μπούνε τα κορίτσια
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος

Vursun davullar zurnalarΝα παίζουν τα νταούλια, οι ζουρνάδες
Girsin sıraya kızlarΝα μπούνε τα κορίτσια στη σειρά
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος

Gelsin davullar zurnalarΑς έρθουν τα νταούλια, οι ζουρνάδες
Vurulsun bütün zurnalarΝα παίζουν όλοι οι ζουρνάδες
Vurulsun bütün davullarΝα παίζουν όλα τα νταούλια
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος

Vursun davullar zurnalarΝα παίζουν τα νταούλια, οι ζουρνάδες
Girsin güvey bir sırayaΝα μπει στη σειρά και ο γαμπρός
Vursun davullar zurnalarΝα παίζουν τα νταούλια, οι ζουρνάδες
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος

Gelsin sıraya kaynanaΑς έρθει στην ουρά κι η πεθερά
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Şen ola düğün şen olaΧαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος

Bir yolda iki çeşmeΣ’ ένα δρόμο δύο βρύσες
Çeşmelerden su içmeΑπό τις βρύσες μην πίνεις νερό
Bir yolda iki çeşmeΣ’ ένα δρόμο δύο βρύσες
Çeşmelerden su içmeΑπό τις βρύσες μην πίνεις νερό

Eğer beni seversenΑν είναι και με αγαπάς
Yalvar babamdan isteΖήτα με απ' τον πατέρα μου, παρακάλεσέ τον
Her derde bir sebep senΓια όλα τα ντέρτια μου μόνη αιτία είσαι εσύ
Yalvar annemden isteΖήτα με απ' τη μητέρα μου, παρακάλεσέ τη

Sallasana sallasana mendiliniΚούνησέ το, κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersene sevgilimiΒράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου
Sallasana sallasana mendiliniΚούνησέ το, κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersene sevgilimiΒράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου

Bir dalda iki kirazΣ' ένα κλαδί δύο κεράσια
Biri al biri beyazΤο ένα κόκκινο, το ένα άσπρο
Bir dalda iki kirazΣ' ένα κλαδί δύο κεράσια
Biri al biri beyazΤο ένα κόκκινο, το ένα άσπρο
Eğer beni seversenΑν είναι και με αγαπάς
Mektubunu sıkça yazΓράμμα στέλνε μου συχνά
Eğer beni seversenΑν είναι και με αγαπάς
Mektubunu sıkça yazΓράμμα στέλνε μου συχνά

Sallasana sallasana mendiliniΚούνησέ το, κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersene sevgilimiΒράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου
Sallasana sallasan mendiliniΚούνησέ το, κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersene sevgilimiΒράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου

Bir dalda iki cevizΣ' ένα κλαδί δύο καρύδια
Aramız derya denizΑνάμεσά μας ωκεανός και θάλασσα
Bir dalda iki cevizΣ' ένα κλαδί δύο καρύδια
Aramız derya denizΑνάμεσά μας ωκεανός και θάλασσα
Sen orada ben buradaΕσύ εκεί, εγώ εδώ
Ne bet kaldı ne benizΧρώμα δεν έμεινε στο πρόσωπό μου
Sen orada ben buradaΑνάμεσά μας ωκεανός και θάλασσα
Ne bet kaldı ne benizΧρώμα δεν έμεινε στο πρόσωπό μου

Sallasana sallasana mendiliniΚούνησέ το, κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersen sevgilimiΒράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου
Sallasana sallasana mendiliniΚούνησέ το κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersene sevgilimiΒράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου

Kızılcıklar oldu muΓίναν' τα κεράσια άραγε
Selelere doldu muΤα βάλαν' στα καλάθια άραγε
Yolladığım çoraplarΤα τσουράπια που σου έστειλα
Ayağına oldu muΚάνανε στο πόδι σου άραγε
Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim gelineΣτη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι
Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim gelineΣτη νύφη έδωσα μαντήλι

Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Dere geliyor dereΤο ρυάκι τρέχει τρέχει
Kumunu sere sereΣτρώνοντας την άμμο του
Dere geliyor dereΤο ρυάκι τρέχει τρέχει
Kumunu sere sereΣτρώνοντας την άμμο του
Al beni götür dereΠάρε με ρυάκι πήγαινε με
Yarimin olduğu yereΣτον τόπο που είναι το ταίρι μου
Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι
Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Mendil mendil mendildenΜαντήλι μαντήλι το μαντήλι
Ben anlamam o dildenΕγώ δεν καταλαβαίνω τη λαλιά αυτή
Kara gözlü yarimiΤη μαυρομάτα αγαπημένη
Ayırdılar elimdenΑπ' τα χέρια μου την πήραν
Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι
Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Tabakası aynalıΤαμπακέρα έχει δουλεμένη
Şu oğlana varmalıΑυτό τ' αγόρι πρέπει να το παντρευτείς
Kızı da çok güzel΄Εχει κόρη όμορφη
Anasını almalıΤη μάνα της πρέπει να πάρεις
Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι
Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Kızılcıklar kırmızıΚόκκινο είναι το κεράσι
Alamadım şu kızıΝα το πάρω δεν μπόρεσα το κορίτσι
Kızılcıklar kırmızıΚόκκινο είναι το κεράσι
Alamadım şu kızıΝα το πάρω δεν μπόρεσα το κορίτσι
Ben alırsam o kızıΤο κορίτσι αν το πάρω

Ne ederim o kızıΤι θα το κάνω το κορίτσι
Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim gelineΣτη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι
Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim gelineΣτη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil verdim gelineΣτη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Odana serdim halıΣτον οντά σου έστρωσα χαλί
Odana serdim halıΣτον οντά σου έστρωσα χαλί
Gel otur Reyhan gelin´Ελα κάθισε νύφη Ρεϊχάν
Gel otur Reyhan gelin´Ελα κάθισε νύφη Ρεϊχάν
Gören maşallah desinΝα μη βασκαθεί να λένε
Kimin var böyle yariΠοιός έχει τέτοιο ταίρι
Kimin varΠοιός έχει
Kimin varΠοιός έχει

Of ofΟφ οφ
Susadım sümbülümΔίψασα ζουμπούλι μου
Bir tanem amanΜοναδική μου, αμάν
Çok sevdimΠολύ σ' αγάπησα
Gönülden inanΠίστεψε μ' όλη μου την καρδιά
Susadım sevgilimΔίψασα αγάπη μου
Bir tanem amanΜοναδική μου, αμάν
Çok sevdim inanΠολύ σ' αγάπησα πίστεψε το, αμάν

Of ofΟφ οφ
Susadım su isterimΔίψασα θέλω νερό
Susadım su isterimΔίψασα θέλω νερό
Bana çeşme gösterinΠέστε μου βρύση για να πιώ
Bana çeşme gösterinΠέστε μου βρύση για να πιώ
Çeşmede yıkandırmamΣτη βρύση δεν σ' αφήνω να πλυθείς
Çeşmede yıkandırmamΣτη βρύση δεν σ' αφήνω να πλυθείς
Al yanaktan isterim vayΤο κόκκινο σου μάγουλο θέλω, βάϊ
Al yanaktan isterim vayΤο κόκκινο σου μάγουλο θέλω, βάϊ

Gelinim edalıdırΗ νύφη μου είναι ναζιάρα
Gelinim edalıdırΗ νύφη μου είναι ναζιάρα

Şen olsun ağzın dilin vayΧαρούμενα να είναι τα λόγια σου βάϊ
Şen olsun ağzın dilin vayΧαρούμενα να είναι τα λόγια σου βάϊ

Of ofΟφ οφ
Susadım sümbülümΔίψασα ζουμπούλι μου
Bir tanem amanΜοναδική μου αμάν
Çok sevdimΠολύ σ' αγάπησα
Gönülden inanΠίστεψε μ' όλη μου την καρδιά
Susadım sevgilimΔίψασα αγάπη μου
Bir tanem amanΜοναδική μου αμάν
Çok sevdimΠολύ σ' αγάπησα
Gönülden inanΠίστεψε μ' όλη μου την καρδιά

İzmir'in kavaklarıΤης Σμύρνης τα καβάκια
Dökülür yaprakларıΤα φύλλα του πέφτουνε
İzmir'in kavaklarıΤης Σμύρνης τα καβάκια
Tellidir yaprakларıΤα φύλλα τους πλουμιστά
Bize de derler ÇakıcıΚι εμένα με λένε Τσακιτζή
Yar fidan boylumΤαίρι, να χαρώ το μπόι σου
Yakarız konakларıΦωτιά βάζω στα κονάκια
Bize de derler ÇakıcıΚι εμένα με λένε Τσακιτζή
Yar fidan boylumΤαίρι, να χαρώ το μπόι σου
Yakarız konakларıΦωτιά βάζω στα κονάκια

Çakıcı'yı dağda bastılarΤον Τσακιτζή στο βουνό τον τσακώσανε
Çalıya da martini astılarΣε χαμόδεντρο το μαρτίνι του κρεμάσανε
Çakıcı'yı dağda bastılarΤον Τσακιτζή στο βουνό τον τσακώσανε
Çalıya da martini astılarΣε χαμόδεντρο το μαρτίνι του κρεμάσανε
Çakıcı da efenin isminiΤο όνομα του Τσακιτζή εφέ
Yar fidan boylumΤαίρι, να χαρώ το μπόι σου
Duvarlara astılarΣε ντουβάρι το κρεμάσανε
Çakıcı da efenin isminiΤο όνομα του Τσακιτζή εφέ
Yar fidan boylumΤαίρι, να χαρώ το μπόι σου
Gazeteye bastılarΣ' εφημερίδα το τυπώσανε

Selvim senden uzun yokΚυπαρίσσι μου εσύ είσαι το πιο ψηλό
Yaprağında gözüm yokΤο φύλλο σου δεν το ζηλεύω
Selvim senden uzun yokΚυπαρίσσι μου εσύ είσαι το πιο ψηλό
Yaprağında gözüm yokΤο φύλλο σου δεν το ζηλεύω
Kabalı'da zeybek vurulmuşΣτο Καμπαλί τον ζεϊμπέκη τον χτυπήσανε
Yar fidan boylumΤαίρι, να χαρώ το μπόι σου
Çakıcı'ya sözüm yokΓια τον Τσακιτζή τι να πω
Kabalı'da zeybek vurulmuşΣτο Καμπαλί τον ζεϊμπέκη τον χτυπήσανε
Yar fidan boylumΤαίρι, το μπόι σου να χαρώ
Çakıcı'ya sözüm yokΓια τον Τσακιτζή τι να πω

Bursa'nın ufak tefek taşlarıΤης Προύσας τα μικρά τα πετραδάκια

Bursa’nın ufak tefek taşlarıΤης Προύσας τα μικρά τα πετραδάκια
Keman olmuşΒιολί γινήκανε
O yarimin kaşlarıΤα φρύδια της αγαπημένης
Keman olmuşΒιολί γινήκανε
O yarimin kaşlarıΤα φρύδια της αγαπημένης
Bir omuzdanΑπό τον έναν ώμο
Bir omuza saçlarıΣτον άλλον ώμο τα μαλλιά της
Bir omuzdanΑπό τον έναν ώμο
Bir omuza saçlarıΣτον άλλον ώμο τα μαλλιά της
Al beniΠάρε με
Esmer güzelim sar beniΜελαχρινή ομορφιά μου αγκάλιασε με
Kol kola gezelimΑγκαζέ να σεργιανίζουμε

Meşeli dağlar meşeliΒαλανιδιές γεμάτα τα βουνά, βαλανιδιές
Meşeli dağlar meşeliΒαλανιδιές γεμάτα τα βουνά, βαλανιδιές
Odaları da döşeli döşeliΌμορφοι οι οντάδες της στρωμένοι
Odaları da döşeliΟι οντάδες της στρωμένοι
Aşık oldumΣτον έρωτα της έπεσα
Ben bu yere düşeliΣτον τόπο αυτό σαν ήρθα
Aşık oldumΣτον έρωτα της έπεσα
Ben bu yere düşeliΣτον τόπο αυτό σαν ήρθα
Al beniΠάρε με
Esmer güzelim sar beniΜελαχρινή ομορφιά μου αγκάλιασέ με
Kol kola gezelimΑγκαζέ να σεργιανίζουμε
Al beniΠάρε με
Esmer güzelim sar beniΜελαχρινή ομορφιά μου
Kol kola gezelimΑγκαζέ να σεργιανίζουμε

Meşeli dağlar meşeliΒαλανιδιές γεμάτα τα βουνά βαλανιδιές
Meşeli dağlar meşeliΒαλανιδιές γεμάτα τα βουνά βαλανιδιές
Odaları döşeli döşeliΌμορφοι οι οντάδες της, στρωμένοι
Odaları döşeliΟι οντάδες της στρωμένοι
Aşık oldumΣτον έρωτα της έπεσα
Ben bu yere düşeliΣτον τόπο αυτό σαν ήρθα
Aşık oldumΣτον έρωτα της έπεσα
Ben bu yere düşeliΣτον τόπο αυτό σαν ήρθα
Al beniΠάρε με
Esmer güzelim sar beniΜελαχρινή ομορφιά μου αγκάλισέ με
Kol kola gezelimΑγκαζέ μα σεργιανίζουμε

İstanbul’dan Üsküdar’a yol giderΑπό την Πόλη στο Σκούταρι πάει ο δρόμος
Yol gider Ali çavuş yol giderΠάει ο δρόμος, Αλή τσαούς, πάει ο δρόμος
İstanbul’dan Üsküdar’a yol giderΑπό την Πόλη στο Σκούταρι πάει ο δρόμος
Yol gider Ali çavuş yol giderΠάει ο δρόμος, Αλή τσαούς, πάει ο δρόμος
Hanımlara deste deste gül giderΣτις χανούμισες δέματα δέματα πάνε τα ρόδα
Gül gider Ali çavuş gül giderΠάνε τα ρόδα, Αλή τσαούς, πάνε τα ρόδα
Hanımlara deste deste gül giderΣτις χανούμισες δέματα δέματα πάνε τα ρόδα
Gül gider Ali çavuş gül giderΠάνε τα ρόδα, Αλή τσαούς, πάνε τα ρόδα

Yandım çavuş yandım senin elindenΚάηκα τσαούς για σένα κάηκα
Elinden Ali çavuş elindenΓια σένα, Αλή τσαούς, για σένα
Kurtulmadım seninΝα σωθώ δεν μπόρεσα
tatlı dilindenαπ' τη γλυκιά σου γλώσσα
Dilinden Ali çavuş dilindenΑπ' τη γλώσσα σου, Αλή τσαούς, τη γλώσσα
Çok sallanma kasatura daΜην πολυκουνιέσαι και πεταχτεί
fırlar belindenαπ' τη μέση σου η μπαγιονέτα
Belinden Ali çavuş belindenΑπ' τη μέση σου, Αλή τσαούς, απ' τη μέση σου

İstanbul'la Üsküdar'ın arasıΑνάμεσα στην Πόλη και στο Σκούταρι
Arası Ali çavuş arasıΑνάμεσα, Αλή τσαούς, ανάμεσα
İstanbul'la Üsküdar'ın arasıΑνάμεσα στην Πόλη και στο Σκούταρι
Arası Ali çavuş arasıΑνάμεσα, Αλή τσαούς, ανάμεσα
Yaktı ya beni kaşlarının karasıΜ' έκαψε το μαύρο των φρυδιών σου
Karası Ali çavuş karasıΤο μαύρο, Αλή τσαούς, το μαύρο
Yandım çavuş senin elindenΚάηκα για σένα, τσαούς, για σένα
Elinden Ali çavuş elindenΓια σένα, Αλή τσαούς, για σένα
Kurtulmadım seninΝα σωθώ δεν μπόρεσα
tatlı dilindenαπ' τη γλυκιά σου γλώσσα
Dilinden Ali çavuş dilindenΑπ' τη γλώσσα σου, Αλή τσαούς, τη γλώσσα
Çok sallanma kasatura daΜην πολυκουνιέσαι και πεταχτεί
fırlar belindenαπ' τη μέση σου η μπαγιονέτα
Belinden Ali çavuş belindenΑπ' τη μέση σου, Αλή τσαούς, απ' τη μέση σου

Dırama köprüsünden bre Hasan gece mi geçtin
Hasan, gece mi geçtin
Ecel şerbetini be Hasan ölmeden içtin
Ecel şerbetini be Hasan ölmeden içtin
Anadan babadan be Hasan nasıl vazgeçtin
Hasan nasıl vazgeçtin
At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Dırama mapusunda be Hasan Karakedi dinlesin

Ak mezar taşlarını be Hasan koyun mu sandın
Hasan, koyun mu sandın
Adam öldürmeyi be Hasan oyun mu sandın
Adam öldürmeyi be Hasan oyun mu sandın
Dırama mapusunu be Hasan evin mi sandın
Hasan, evin mi sandın
At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Dırama mapusunda be Hasan Karakedi dinlesin
At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Dırama mapusunda be Hasan Karakedi dinlesin

Dırama köprüsü dardır geçilmez
Dardır geçilmez
Çok soğuk suları be Hasan bir tas içilmez
Pek soğuk suları be Hasan bir tas içilmez
Anadan babadan bire Hasan yardan geçilmez

Bire Hasan yardan geçilmez
At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Drama mapusunda be Hasan Karakedi dinlesin

Το γεφύρι της Δράμας μπρε Χασάν νύχτα το πέρασες;
Χασάν, νύχτα το πέρασες
Το σερμπέτι του χάρου μωρέ Χασάν το ήπιες χωρίς να πεθάνεις;
Το σερμπέτι του χάρου μωρέ Χασάν το ήπιες χωρίς να πεθάνεις;
Πώς άφησε μάνα και πατέρα μωρέ Χασάν
Χασάν, πώς τους άφησες
Ρίξε μια με το μαρτίνι Ντέμπρελη Χασάν να στενάξουν τα βουνά
Να την ακούσει ο Καράκεντι στη φυλακή της Δράμας μωρέ Χασάν

Τις άσπρες ταφόπετρες μωρέ Χασάν τις νόμισες πρόβατα;
Χασάν, πρόβατα τις νόμισες;
Το να σκοτώνεις μωρέ Χασάν παιχνίδι το νόμισες;
Το να σκοτώνεις μωρέ Χασάν παιχνίδι το νόμισες;
Τη φυλακή της Δράμας μωρέ Χασάν σπίτι σου τη νόμισες;
Χασάν, σπίτι σου τη νόμισες;
Ρίξε μια με το μαρτίνι Ντέμπρελη Χασάν να στενάξουν τα βουνά
Να την ακούσει ο Καράκεντι στη φυλακή της Δράμας μωρέ Χασάν
Ρίξε μια με το μαρτίνι Ντέμπρελη Χασάν να στενάξουν τα βουνά
Να την ακούσει ο Καράκεντι στη φυλακή της Δράμας μωρέ Χασάν

Είναι στενό το γεφύρι της Δράμας, δεν περνιέται
Είναι στενό, δεν περνιέται
Πολύ κρύο είναι το νερό του μωρέ Χασάν, τάσι γεμάτο δεν πίνεται
Κρύα είναι τα νερά του μωρέ Χασάν, τάσι δεν πίνεται
Μάνα πατέρα μωρέ Χασάν και ταίρι δεν τους προσπερνάς
Μωρέ Χασάν το ταίρι δεν το προσπερνάς
Ρίξε μια με το μαρτίνι Ντέμπρελη Χασάν να στενάξουν τα βουνά
Να την ακούσει ο Καράκεντι στη φυλακή της Δράμας μωρέ Χασάν
Hey hey ben bir Köroğlu'yum efemΕϊ εϊ, εγώ είμ' ένας Κιόρογλου εφέ μου
Dağda gezerimΣτα βουνά γυρνώ
Dağda gezerimΣτα βουνά γυρνώ
Esen rüzgarlardan hile sezerimΤον αέρα που φυσάει ψυχανεμίζομαι
Koçum hile sezerimΠαλικάρι μου ψυχανεμίζομαι
Esen rüzgarlardan efemΤον αέρα που φυσάει εφέ μου
Hile sezerimΨυχανεμίζομαι
Koçum hile sezerimΠαλικάρι μου ψυχανεμίζομαι

Ayvazım için efemΓια τον Αϊβάζ μου εφέ μου
Dağdan inerimΚατεβαίνω απ' το βουνό
Dağdan inerimΚατεβαίνω απ' το βουνό

Yabandan gel koçumΑπ' την ερημιά έλα παλικάρι μου

Hele yabandanΆντε, απ' την ερημιά
Haberini aldımΤα μαντάτα σου τα πήρα
Garip çobandanΑπό άγνωστο τσοπάνο
Koçum, garip çobandanΠαλικάρι μου, από τσοπάνο άγνωστο
Garip çobandanΑπό άγνωστο τσοπάνο
Ararım seni efemΣε γυρεύω εφέ μου
Dağda gezerimΣτα βουνά γυρνώ
Koçum dağda gezerimΠαλικάρι μου, στα βουνά γυρνώ
Esen rüzgarlardanΤον αέρα που φυσάει ψυχανεμίζομαι
Hile sezerimΨυχανεμίζομαι

Ben bir Köroğlu'yum efemΕγώ είμ' ένας Κιόρογλου εφέ μου
Dağda gezerimΣτα βουνά γυρνώ
Koçum, dağda gezerimΠαλικάρι μου, στα βουνά γυρνώ
Esen rüzgarlardan hile sezerimΤον αέρα που φυσάει ψυχανεμίζομαι
Koçum hile sezerimΨυχανεμίζομαι

Ayvaz'ın her lafına daΓια κάθε λέξη του Αϊβάζ
Beyit yazarımΓράφω δίστιχο
Çalar söylerimΠαίζω και το τραγουδώ

Yarım haΜισό χα
Yarım havaΜισό χαβά
Yarım haΜισό χα
Yarım havaΜισό χαβά
Yarım hava çalsanaΠαίξε ένα μισό χαβά
Yarım hava oyna banaΠαίξε μου ένα μισό χαβά
Yarım hava çalar isenΜισό χαβά αν μου παίξεις
Kurban olayım sanaΘυσία θα γίνω για σένα

Bahçene de dalmadınΣτο μπαχτσέ δε μπήκες
Al fistanı asmadınΤο κόκκινο φουστάνι δεν το κρέμασες
Sevip sevip almayanΝ' αγαπάει και να μην παντρεύεται
Dünyada adam kalmasınΆνθρωπος μη μείνει στο ντουνιά

Yarım haΜισό χα
Yarım havaΜισό χαβά
Yarım haΜισό χα
Yarım havaΜισό χαβά
Yarım hava çalsanaΠαίξε ένα μισό χαβά
Yarım hava oyna banaΠαίξε μου ένα μισό χαβά
Yarım hava çalar isenΜισό χαβά αν μου παίξεις
Kurban olayım sanaΘυσία θα γίνω για σένα

Bahçene de dalmadınΣτο μπαχτσέ δεν μπήκες

Al fistanı asmadınΤο κόκκινο φουστάνι δεν το κρέμασες
Gelip geçen yari sorarΌλοι για το ταίρι σε ρωτούνε
Yardan haber almadınΝέα απ' το ταίρι δεν επήρες

Yarım haΜισό χα
Yarım havaΜισό χαβά
Yarım haΜισό χα
Yarım havaΜισό χαβά
Yarım hava çalsanaΠαίξε ένα μισό χαβά
Yarım hava oyna banaΠαίξε μου ένα μισό χαβά
Yarım hava çalar isenΜισό χαβά αν μου παίξεις
Kurban olayım sanaΘυσία θα γίνω για σένα

Bahçene de dalmadınΣτο μπαχτσέ δεν μπήκες
Al fistanı asmadınΤο κόκκινο φουστάνι δεν το κρέμασες
Gelip geçen yari sorarΌλοι για το ταίρι σε ρωτούνε
Yardan haber almadınΝέα απ' το ταίρι δεν επήρες
Sabahtan gördüm seniΤο πρωί πρωί σε είδα
Çok beyaz geldin banaΠάλλευκη μου φάνηκες
Uşak'ta mı büyüdünΣτο Ουσάκ μεγάλωσες
Of of EminemΟφ οφ Εμινέ μου
Güneş çalmamış sanaΟ ήλιος δεν σ' έχει δει
Güneş çalmamış sanaΟ ήλιος δεν σ' έχει δει

Parmağında yüzüklerΔαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bileziklerΒραχιόλια στα χέρια σου
Oy sana sarılayımΑχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of EminemΟφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές

Parmağında yüzüklerΔαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bileziklerΒραχιόλια στα χέρια σου
Oy sana sarılayımΑχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of EminemΟφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές

Bir kurşun atacağımΜια σφαίρα θε να ρίξω
Gelen geçen kuşaΣτα πετούμενα πουλιά
Anan vermedi seniΗ μάνα σου δεν σ' έδωσε
Of of EminemΟφ οφ Εμινέ μου
Benim gibi uşağaΣε αγόρι σαν κι εμένα
Benim gibi uşağaΣε αγόρι σαν κι εμένα

Parmağında yüzüklerΔαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bileziklerΣτα χέρια σου βραχιόλια
Oy sana sarılayımΑχ και να σ' αγκάλιαζα

Of of EminemΟφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές

Parmağında yüzüklerΔαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bilezikler Στα χέρια σου βραχιόλια
Oy sana sarılayımΑχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of EminemΟφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές

Vardır güzel yaylalarΒοσκοτόπια έχει όμορφα
Komşu köyün başındaΣτο γειτονικό χωριό
Alır seni kaçarımΘα σε πάρω να σε κλέψω
Of of EminemΟφ οφ Εμινέ μου
On üç on dört yaşındaΕίσαι δεκατρία δεκατέσσερα
On üç on dört yaşındaΕίσαι δεκατρία δεκατέσσερα

Parmağında yüzüklerΔαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bilezikler Στα χέρια σου βραχιόλια
Oy sana sarılayımΑχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of EminemΟφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές

Parmağında yüzüklerΔαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bilezikler Στα χέρια σου βραχιόλια
Oy sana sarılayımΑχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of EminemΟφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzelliklerΤι ομορφιές είν' αυτές

Ay bulutta buluttaΤο φεγγάρι μπήκε στο σύννεφο, στο σύννεφο
Mendilim kaldı duttaΤο μαντήλι μου έμεινε κρεμασμένο στη μουριά
Ay bulutta buluttaΤο φεγγάρι μπήκε στο σύννεφο, στο σύννεφο
Mendilim kaldı duttaΤο μαντήλι μου έμεινε κρεμασμένο στη μουριά
Geleceksen gel gayriΑν είναι να 'ρθεις έλα πια
On yedi benli ŞaziyeΣαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Daha gönlüm umuttaΗ ελπίδα δεν έχει σβήσει απ' την καρδιά μου
Geleceksen gel gayriΑν είναι να 'ρθεις έλα πια
On yedi benli ŞaziyeΣαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Daha gönlüm umuttaΗ ελπίδα δεν έχει σβήσει απ' την καρδιά μου

Ay buluta giriyorΤο φεγγάρι μπαίνει στο σύννεφο
Gözüm seni görüyorΤα μάτια μου σε βλέπουνε
Geleceksen gel gayriΑν είναι να 'ρθεις έλα πια
On yedi benli ŞaziyeΣαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές

Gençlik elden gidiyorΤα νιάτα φεύγουν γρήγορα
Geleceksen gel gayriΑν είναι να ‘ρθεις έλα πια
On yedi benli ŞaziyeΣαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Gençlik elden gidiyorΤα νιάτα φεύγουν γρήγορα

Dama karşı duramamΣτα κεραμίδια δεν μπορώ να στέκομαι
Dama döşek vuramamΣτα κεραμίδια δε στρώνεται κρεβάτι
Geleceksen gel gayriΑν είναι να ‘ρθεις έλα πια
On yedi benli ŞaziyeΣαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Bağlasan da duramamΚαι να με δέσεις δε κρατιέμαι
Geleceksen gel gayriΑν είναι να ‘ρθεις έλα πια
On yedi benli ŞaziyeΣαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Bağlasan da duramamΚαι να με δέσεις δεν κρατιέμαι

Yerleri dört köşeliΤο σπίτι τους έχει τέσσερις γωνιές
İçi halı döşeliΣτρωμένο είναι με χαλιά
Sen ki koca arardınΕσύ που άντρα γύρευες
On yedi benli ŞaziyeΣαζιέ με τις δεκαεπτά ελιές
Hadi gel de sar beni΄Ελα πια να μ’ αγκαλιάσεις
Sen ki koca arardınΕσύ που άντρα γύρευες
On yedi benli ŞaziyeΣαζιέ με τις δεκαεπτά ελιές
Hadi gel de sar beni΄Ελα πια να μ’ αγκαλιάσεις

Hey heyΕϊ εϊ
Maçka yolları taşlıΟι δρόμοι της Μάτσκας πέτρινοι
Geliyor sırma saçlıΧρυσοκλωστή τα μαλλιά της, έρχεται
Maçka yolları taşlıΟι δρόμοι της Μάτσκας πέτρινοι
Geliyor sırma saçlıΧρυσοκλωστή τα μαλλιά της, έρχεται
Ne oldu sana yarimΤι συμβαίνει ταίρι μου
Neden gözlerin yaşlıΓιατί είν’ τα μάτια σου δακρυσμένα
Ne oldu sana yarimΤι συμβαίνει ταίρι μου
Neden gözlerin yaşlıΓιατί είν’ τα μάτια σου δακρυσμένα

Hey heyΕϊ εϊ
Yukarı gel yukarıΠάνω έλα, ανηφόρισε
Irmağın ardındayımΔίπλα στο ποτάμι είμαι
Yukarı gel yukarıΠάνω έλα, ανηφόρισε
Irmağın ardındayımΔίπλα στο ποτάμι είμαι
Kimler ne derse desin΄Ο,τι θέλει ο κόσμος ας πει
Ben senin peşindeyimΕγώ θα τρέχω ξωπίσω σου
Kimler ne derse desinΟ κόσμος ό,τι θέλει ας πει
Ben senin peşindeyimΕγώ θα τρέχω ξωπίσω σου

Of ofΟφ οφ
Yukarı gel yukarıΠάνω έλα, ανηφόρισε
Korunun içindeyimΜέσα στο δασάκι είμαι
Yukarı gel yukarıΠάνω έλα, ανηφόρισε
Meşenin altındayımΚάτω απ’ τη βαλανιδιά είμαι

Kimler ne derse desinΟ κόσμος ό,τι θέλει ας πει
Ben senin peşindeyimΕγώ θα τρέχω ξωπίσω σου
Kimler ne derse desinΟ κόσμος ό,τι θέλει ας πει
Ben senin peşindeyimΕγώ θα τρέχω ξωπίσω σου

Of ofΟφ οφ
Maçka yolları taşlıΟι δρόμοι της Μάτσκας πέτρινοι
Geliyor sırma saçlıΧρυσοκλωστή τα μαλλιά της, έρχεται
Maçka yolları taşlıΟι δρόμοι της Μάτσκας πέτρινοι
Geliyor sırma saçlıΧρυσοκλωστή τα μαλλιά της, έρχεται
Kimler ne dedi sanaΠες μου ποιός σου είπε, τι
Neden gözlerin yaşlıΓιατί τα μάτια σου δακρύσανε
Ne oldu sana yarimΤι συμβαίνει ταίρι μου
Neden gözlerin yaşlıΓιατί τα μάτια σου δακρύσανε

Bayram gelmiş neyimeΜπαϊράμι ήρθε, τι με νοιάζει εμένανε
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου
Kan damlar yüreğimeΜατώνει η καρδιά μου
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου
Kan damlar yüreğimeΜατώνει η καρδιά μου
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου

Anam nerde ben nerdeΠού είν' η μάνα μου, πού εγώ
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου
Kan damlar yüreğimeΗ καρδιά μου στάζει αίμα
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου
Kan damlar yüreğimeΗ καρδιά μου στάζει αίμα
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου

Anam nerde ben nerdeΠού είν' η μάνα μου, πού εγώ
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου
Kaldım gurbet ellerdeΞέμεινα στα ξένα χέρια
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου
Kaldım gurbet ellerdeΞέμεινα στα ξένα χέρια
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου

Anam nerde ben nerdeΠού είν' η μάνα μου, πού εγώ
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου
Kaldım gurbet ellerdeΞέμεινα στα ξένα χέρια
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου
Kaldım gurbet ellerdeΞέμεινα στα ξένα χέρια
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου
Kan damlar yüreğimeΗ καρδιά μου στάζει αίμα
Anam anam garibemΜάνα μου καημένη μάνα μου

Drama'nın başında yaparlar pazarΈξω απ' τη Δράμα στήνεται παζάρι
Drama'nın içinde yaparlar pazarΣτη Δράμα μέσα στήνεται παζάρι
Kızlara yakışır şal ile şalvarΣτα κορίτσια ταιριάζει το σάλι και το σαλβάρι

Kızlara yakışır şal ile şalvarΣτα κορίτσια ταιριάζει το σάλι και το σαλβάρι
Vurun kızlar vurun vurun vuralımΒαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Vurun kızlar vurun vurun vuralımΒαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Bu geceki şenliği nerde bulalımΤο γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε
Bu geceki şenliği nerde bulalımΤο γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε

Drama'nın içinde ayvayla hurmaΣτη Δράμα μέσα κυδώνι και χουρμάς
Drama'nın içinde ayvayla hurmaΣτη Δράμα μέσα κυδώνι και χουρμάς
Kızlara yakışır davulla zurnaΣτα κορίτσια ταιριάζει το νταούλι και ο ζουρνάς
Kızlara yakışır davulla zurnaΣτα κορίτσια ταιριάζει το νταούλι και ο ζουρνάς
Vurun kızlar vurun vurun vuralımΒαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Vurun kızlar vurun vurun vuralımΒαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Bu geceki şenliği nerde bulalımΤο γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε
Bu geceki şenliği nerde bulalımΤο γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε

Vurun kızlar vurun vurun vuralımΒαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Vurun kızlar vurun vurun vuralımΒαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Bu geceki şenliği nerde bulalımΤο γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε
Bu geceki şenliği nerde bulalımΤο γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε

Vurun kızlar vurun vurun vuralımΒαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Vurun kızlar vurun vurun vuralımΒαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Bu geceki şenliği nerde bulalımΤο γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε
Bu geceki şenliği nerde bulalımΤο γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε

΄Εναν καιρό έναν καιρό επήγαινα στα Θαραπειά πετώντας
τώρα με κόψαν τα φτερά και πάω περπατώντας
τώρα με κόψαν τα φτερά και πάω περπατώντας.
΄Εναν καιρό έναν καιρό ήμουν άγγελος τώρα αγγελίζουν άλλοι
στη βρύση που 'πινα νερό τώρα το πίνουν άλλοι
στη βρύση που 'πινα νερό τώρα το πίνουν άλλοι.
Κάλλιο να με κάλλιο να με φαρμάκωνες παρά που με παιδεύεις
στα χέρια σου είν' τα γιατρικά κι αν θέλεις με γιατρεύεις
στα χέρια σου είν' τα γιατρικά κι αν θέλεις με γιατρεύεις.

΄Εναν καιρό επήγαινα στα Θαραπειά πετώντας
τώρα με κόψαν τα φτερά και πάω περπατώντας.
΄Εναν καιρό ήμουν άγγελος τώρα αγγελίζουν άλλοι
στη βρύση που 'πινα νερό τώρα το πίνουν άλλοι.

Κάλλιο να με φαρμάκωνες παρά που με παιδεύεις
στα χέρια σου είν' τα γιατρικά κι αν θέλεις με γιατρεύεις.

Δω στα λια-, *κι αμάν αμάν*
δω στα λιανοχορταρούδια
δω στα λιανοχορταρούδια
τι τρανός χορός θα γένει
δω στα λιανοχορταρούδια
τι τρανός χορός θα γένει
σα γαϊτά-, *κι αμάν αμάν*
σα γαϊτάνι θα πααίνει
σα γαϊτάνι θα πααίνει
πέντι πέρδικις πιτούσαν
σα γαϊτάνι θα πααίνει
πέντι πέρδικις πιτούσαν
μες στον κά-, *κι αμάν αμάν*
μες στον κάμπο λογυρνούσαν
μες στον κάμπο λογυρνούσαν
για τ' ιμάς τα δυο ρωτούσαν
μες στον κάμπο λογυρνούσαν
για τ' ιμάς τα δυο ρωτούσαν
ποια είν' η ν ά-, *κι αμάν αμάν*
ποια είν' η ν άσπρη ποια είν' η ρούσα
ποια είν' η ν άσπρη ποια είν' η ρούσα
ποια είν' η γαϊτανοφρυδούσα
ποια είν' η ν άσπρη ποια είν' η ρούσα
ποια είν' η γαϊτανοφρυδούσα.

Δω στα λιανοχορταρούδια
τι τρανός χορός θα γένει
πέντι πέρδικις πιτούσαν
μες στον κάμπο λογυρνούσαν
για τ' ιμάς τα δυο ρωτούσαν
ποια είν' η ν άσπρη ποια είν' η ρούσα
ποια είν' η γαϊτανοφρυδούσα.

Κρουν τα νταβούλια μωρί Στέργιο μ' κρουν κι τα βιουλιά
κρουν τα νταβούλια μωρί Στέργιο μ' κρουν κι τα βιουλιά
πάππους μι τη κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππους χορεύ' μπροστά
πάππους μι τη κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππους χορεύ' μπροστά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιος Στέργιος απάν' στ'ν αγριντιά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιος Στέργιος απάν' στ'ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι
κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι
τρία μιτζίτια παπούτσα βρε Στέργιο πάππους αγόρασι
τρία μιτζίτια παπούτσα βρε Στέργιο πάππους αγόρασι

κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι
κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνω δεν αλλάζω γαμπρός δε γίνουμι
δεν κατιβαίνω δεν αλλάζω γαμπρός δε γίνουμι.
Τα σημάδια πίσω να πάρ'τι Στέργιος πισμάνιψι
τα σημάδια πίσω να πάρ'τι Στέργιος πισμάνιψι.

Κρουν τα νταβούλια μωρί Στέργιο μ' κρουν κι τα βιουλιά
πάππους μι τη κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππους χορεύ' μπροστά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιος Στέργιος απάν' στ'ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι
τρία μιτζίτια παπούτσα βρε Στέργιο πάππους αγόρασι
κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνω δεν αλλάζω γαμπρός δε γίνουμι.
Τα σημάδια πίσω να πάρ'τι Στέργιος πισμάνιψι.

Στο Σαλονίκη στο τσαρσί, *ντουλγκέρη μ' ντουλγκεράκι μου*
κάτω στο μπιζιστένι, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
κάτω στο μπιζιστένι, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
'ξήντα ραφτάδες έραφταν, *ντουλγκέρη μ' ντουλγκεράκι μου*
κι ως χίλια μαθητούδια, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
κι ως χίλια μαθητούδια, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
ράφτει κι ένα ραφτόπουλο, *ντουλγκέρη μ' ντουλγκεράκι μου*
για την καλή ντου γούνα, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
για την καλή ντου γούνα, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
γαϊτάνι μου διπλόφαρδο, *ντουλγκέρη μ' ντουλγκεράκι μου*
κι διπλουγαζωμένο, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
κι διπλουγαζωμένο, *αν δεν σι διω μπιθαίνω.*

Στο Σαλονίκη στο τσαρσί κάτω στο μπιζιστένι
'ξήντα ραφτάδες έραφταν κι ως χίλια μαθητούδια
ράφτει κι ένα ραφτόπουλο για την καλή ντου γούνα
γαϊτάνι μου διπλόφαρδο κι διπλουγαζωμένο.

Όλες οι νιες παντρεύονται
όλες οι νιες παντρεύονται και παίρνουν παλικάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
και παίρνουν παλικάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
παντρεύιτι κι η Γιαννούλα μας
παντρεύιτι κι η Γιαννούλα μας κι παίρνει μαραζιάρη
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
κι παίρνει μαραζιάρη
ρουμ τουρουρούμ τουρούμ

τουν στρώνει πέντι στρώματα
τουν στρώνει πέντι στρώματα κι δέκα μαξιλάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
κι δέκα μαξιλάρια
ρουμ τουρουρούμ τορουυρούμ.
Σήκω μαράζή μ' πλάγιασι
σήκω μαράζη μ' πλάγιασι σήκω γκριμίσου πέσι
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
σήκω γκριμίσου πέσι
ρουμ τουρουρούμ τουρούμ
κι άπλωσε το ξερόχερό σ'
κι άπλωσε το ξερόχερό σ' στην αργυρή μου μέση
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
στην αργυρή μου μέση
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ.

Όλες οι νιες παντρεύονται και παίρνουν παλικάρια
παντρεύιτι κι η Γιαννούλα μας κι παίρνει μαραζιάρη
τουν στρώνει πέντι στρώματα κι δέκα μαξιλάρια.
Σήκω μαράζη μ' πλάγιασι σήκω γκριμίσου πέσι
κι άπλωσε το ξερόχερό σ' στην αργυρή μου μέση.

Γω στα ξέ-, *καλή μου μάνα*
γω στα ξένα πιρπατούσα
γω στα ξένα πιρπατούσα
τ'ς όμορφις παρατηρούσα
γω στα ξένα πιρπατούσα
τ'ς όμορφις παρατηρούσα
όλα τα, *καλή μου μάνα*
όλα τα κορίτσα τα 'δια
όλα τα κορίτσα τα 'δια
με τα γέλια και τα χάδια
όλα τα κορίτσα τα 'δια
με τα γέλια και τα χάδια
μια γαλα-, *καλή μου μάνα*
μια γαλαζοφορεμένη
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ' έχει καμένη
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ' έχει καμένη.

Γω στα ξένα πιρπατούσα
τ'ς όμορφις παρατηρούσα
όλα τα κορίτσα τα 'δια
με τα γέλια και τα χάδια

μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ' έχει καμένη.

Βασίλεψεν βασίλεψεν ο Αυγερινός
γλυκοχαράζει η μέρα, *μαύρο πουλάκι μου*
γλυκοχαράζει η μέρα, *το χελιδονάκι μου*
κι ένα πουλά- κι ένα πουλάκι μοναχό
κάθεται το καημένο, *μαύρο πουλάκι μου*
κάθεται το καημένο, *το χελιδονάκι μου*
δε φάνηκε δε φάνηκε το ταίρι του
και είναι λυπημένο, *μαύρο πουλάκι μου*
και είναι λυπημένο, *το χελιδονάκι μου*.

Βασίλεψεν ο Αυγερινός γλυκοχαράζει η μέρα
κι ένα πουλάκι μοναχό κάθεται το καημένο
δε φάνηκε το ταίρι του και είναι λυπημένο.

Κάτ' το γιαλό, *βρε αμάν αμάν*
κάτ' το γιαλό ξαγνάντευα
βλέπω βλέπω τροχός γυρίζει
βλέπω και την, *βρε αμάν αμάν*
βλέπω και την αγάπη μου
Τούρκος Τούρκος την τριγυρίζει.
Τα τούρκικα, *βρε αμάν αμάν*, τα τούρκικα ήταν πολλά
και τα, *αχ*, και τα ρωμέικα χίλια
ενίκησαν, *βρε αμάν αμάν*, ενίκησαν τα τούρκικα
και πή- και πήραν τα ρωμέικα
πήραν μανά-, *κι αμάν αμάν*, πήραν μανάδες με παιδιά
και πε- και πεθερές με νύφις
πήραν και μια, *βρε αμάν αμάν*, πήραν και μία νιόνυφη
ενός ενός χρονώ νυφούλα.
Άιντε νύφη μ', *κι αμάν αμάν*, άιντε νύφη μ' περπάταγε
πώς περπατούσες πρώτα
δε σε βαραί-, *βρε μάν αμάν*, δε σε βαραίνουν τα φλουριά
δε σε δε σε βαραίνουν τ' άσπρα.
Δε με βαραί-, *βρε αμάν αμάν*, δεν με βαραίνουν τα φλουριά
δε με δεν με βαραίνουν τ' άσπρα
μόν' με βαραί-, *βρε αμάν αμάν*, μόν' με βαραίνει ο Κουσταντής
στην κού- στην κούνια που κοιμάτι
φύσα βρε νό-, *βρε αμάν αμάν*, φύσα βρε νότε και βοριά
να κ'νήσ' να κ'νήσ' τον Κωσταντίνο.

Κάτ' το γιαλό ξαγνάντευα βλέπω τροχός γυρίζει
βλέπω και την αγάπη μου Τούρκος την τριγυρίζει.

Τα τούρκικα ήταν πολλά και τα ρωμέικα χίλια
ενίκησαν τα τούρκικα και πήραν τα ρωμέικα
πήραν μανάδες με παιδιά και πεθερές με νύφις
πήραν και μία νιόνυφη ενός χρονώ νυφούλα.
Άιντε νύφη μ' περπάταγε πώς περπατούσες πρώτα
δε σε βαραίνουν τα φλουριά δε σε δε σε βαραίνουν τ' άσπρα.
Δε με βαραίνουν τα φλουριά δε με βαραίνουν τ' άσπρα
μόν' με βαραίνει ο Κουσταντής στην κούνια που κοιμάτι
φύσα βρε νότε και βοριά να κ'νήσ' τον Κωσταντίνο.

Κινούργιο θάμα γίν'γκε κινούργιο πατιρντί
κινούργιο θαύμα γίν'γκε κινούργιο πατιρντί
παντρεύτ'κ' η Μαριγούλα, *γιαλάμ*, και πήρε το Σαλή
παντρεύτ'κ' η Μαριγούλα, *γιαλάμ,* και πήρε το Σαλή.
Άφ'σε τρεις τσ'κάλες γάλα κι ένα σκαφίδ' γιουτζέ
άφ'κε τρεις τσ'κάλες γάλα κι ένα σκαφίδ' γιουτζέ
γρήγορα να προκάνει, *γιαλάμ*, να βάλει φιριτζέ
γρήγορα να προκάνει, *γιαλάμ,* να βάλει φιριτζέ.
Γκουντής φράζει τη φράχτη Σαλής φτιάνει αμπουριά
να πάει στη Μαριγούλα, *γιαλάμ*, να φτιάσουν μαργιολιά
να πάει στη Μαριγούλα, *γιαλάμ*, να φτιάσουν μαργιολιά.
Τι νόμιζες Μαρία μ' και πήρες του Σαλή
νόμισες θα σε πάει, *γιαλάμ*, πέρα στ'ν Ανατολή
νόμισες θα σε πάει, *γιαλάμ,* πέρα στ'ν Ανατολή.
Αρρώστ'σ' η Μαριγούλα και δεν αρέζ' φαγιά
την πάει κι η θειά τ'ς Χαρστέλω, *γιαλάμ*, μια κόκκιν' πιπεριά
την πάει κι η θειά τ'ς Χαρστέλω, *γιαλάμ,* μια κόκκιν' πιπεριά.
Μαρία μ' το παιδί σου θα σου το πουν Χασάν
Μαρία μ' το παιδί σου θα σου το πουν Χασάν
κι όταν θα με καλέσεις, *γιαλάμ*, θά 'ρθω στα Ραμαζάν.

Κινούργιο θάμα γίν'γκε κινούργιο πατιρντί
παντρεύτ'κ' η Μαριγούλα και πήρε το Σαλή.
Άφ'σε τρεις τσ'κάλες γάλα κι ένα σκαφίδ' γιουτζέ
γρήγορα να προκάνει να βάλει φιριτζέ.
Γκουντής φράζει τη φράχτη Σαλής φτιάνει αμπουριά
να πάει στη Μαριγούλα να φτιάσουν μαργιολιά.
Τι νόμιζες Μαρία μ' και πήρες του Σαλή
νόμισες θα σε πάει πέρα στ'ν Ανατολή.
Αρρώστ'σ' η Μαριγούλα και δεν αρέζ' φαγιά
την πάει κι η θειά τ'ς Χαρστέλω μια κόκκιν' πιπεριά.
Μαρία μ' το παιδί σου θα σου το πουν Χασάν
κι όταν θα με καλέσεις θά 'ρθω στα Ραμαζάν.

΄Ερχε-, *βάι*, έρχεται σιδηρόδρομος
έρχεται σιδηρόδρομος απ' την παλιά Ελλάδα
απ' την παλιά Ελλάδα
φέρνει, *βάι*, φέρνει βαγόνια μπρούντζινα
φέρνει βαγόνια μπρούτζινα με ρόδες ασημένιες
με ρόδες ασημένιες
φέρνει, *βάι*, φέρνει και την αγάπη μου
φέρνει και την αγάπη μου στο πρώτο το βαγόνι
στο πρώτο το βαγόνι
με τα, *βάι*, με τα μαλλάκια ξέπλεγα
με τα μαλλάκια ξέπλεγα στους ώμους της ριχμένα
στους ώμους της ριχμένα.
Λούσου, *βάι*, λούσου χτενίσου αγάπη μου
λούσου χτενίσου αγάπη μου και μάσ' τ' αποχτενίδια
και μάσ' τ' αποχτενίδια
και στεί-, *βάι*, και στείλ' τα εδώ στον ΄Ιμερο
και στείλ' τα εδώ στον ΄Ιμερο να κάνω δαχτυλίδια
να κάνω δαχτυλίδια.

΄Ερχεται σιδηρόδρομος απ' την παλιά Ελλάδα
φέρνει βαγόνια μπρούτζινα με ρόδες ασημένιες
φέρνει και την αγάπη μου στο πρώτο το βαγόνι
με τα μαλλάκια ξέπλεγα στους ώμους της ριχμένα.
Λούσου χτενίσου αγάπη μου και μάσ' τ' αποχτενίδια
και στείλ' τα εδώ στον ΄Ιμερο να κάνω δαχτυλίδια.

Τ' αμπέλια τα ροδοστιανά
τ' αμπέλια τα ροδοστιανά βαθιά 'ναι ριζωμένα
βαθιά 'ναι ριζωμένα
κάνουν σταφύλι ροζακί
κάνουν σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο
και το κρασί μοσχάτο
όσες μανάδες κι αν το πιουν
όσες μανάδες κι αν το πιουν καμιά παιδί δεν κάνει
καμιά παιδί δεν κάνει
ας το 'πινε κι η μάνα μου
ας το 'πινε και η μάνα μου μένα να μη με κάνει
μένα να μη με κάνει
τι ένιωσε και μ' έκανε
τι ένιωσε και μ' έκανε και μ' έδωσε στα ξένα
και μ' έδωσε στα ξένα
ξένες πλένουν τα ρούχα μου
ξένες πλένουν τα ρούχα μου ξένες τα σιδερώνουν
ξένες τα σιδερώνουν
τα πλένουν μια τα πλένουν δυο
τα πλένουν μια τα πλένουν δυο στις τρεις τα στέλνουν πίσω

στις τρεις τα στέλνουν πίσω.
Πάρε ξένε μ' τα ρούχα σου
πάρε ξένε μ' τα ρούχα σου και παν τα στ'ν αδερφή σου
και παν τα στ'ν αδερφή σου.
Αν είχα μάνα κι αδερφή
αν είχα μάνα κι αδερφή δε θα 'ρχομαν στα ξένα
δε θα 'ρχομαν στα ξένα.

Τ' αμπέλια τα ροδοστιανά βαθιά 'ναι ριζωμένα
κάνουν σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο
όσες μανάδες κι αν το πιουν καμιά παιδί δεν κάνει
ας το 'πινε και η μάνα μου μένα να μη με κάνει
τι ένιωσε και μ' έκανε και μ' έδωσε στα ξένα
ξένες πλένουν τα ρούχα μου ξένες τα σιδερώνουν
τα πλένουν μια τα πλένουν δυο στις τρεις τα στέλνουν πίσω
Πάρε ξένε μ' τα ρούχα σου και παν τα στ'ν αδερφή σου
Αν είχα μάνα κι αδερφή δε θα 'ρχομαν στα ξένα.

Ψηλά τα παραθύρια σου σαν καραβιού κατάρτια
ρίξε μου τα μαλλάκια σου να κάνω σκαλοπάτια.
Άνοιξε το παράθυρο το κρυσταλλένιο τζάμι
έχω δυο λόγια να σου ειπώ και σφάλισέ το πάλι.
Αν δε με θέλεις να περνώ από τη γειτονιά σου
βάλε να με σκοτώσουνε και να χαρεί η καρδιά σου.
Να πα να πεις στη μάνα σου να κάνει κι άλλη γέννα
να κάψει κι αλλουνού καρδιά πως έκαψε κι εμένα.
Να πας να πεις στη μάνα σου να μην πολυφωνάζει
γιατί θα 'ρθει ένας καιρός γαμπρέ να με φωνάζει.
Βασιλικός πλατύφυλλος με τα σαράντα φύλλα
σαράντα σ' αγαπήσανε μα πάλι εγώ σε πήρα.
Ράφτης ή- ράφτης ήμουν κι έραφτα
ράφτης ήμουν κι έραφτα ρούχα γιανιτσάρικα
όλη μέ- όλη μέρα έραφτα
όλη μέρα έραφτα και το βράδυ έσκαφτα
κι όσο χώ- κι όσο χώμα έβγαζα
κι όσο χώμα έβγαζα στην μηλιά μ' το πήγαινα.
Να μηλιά μ' να μηλιά μ' το χώμα σου
να μηλιά μ' το χώμα σου και δώσε μου το άνθι σου
τ' άνθι σου τ' άνθι σου τ' απάνθι σου
τ' άνθι σου τ' απάνθι σου και την κοκκινάδα σου
να τη στο- να τη στολιστώ κι εγώ
να τη στολιστώ κι εγώ να κατέβω στο γιαλό
να μαραί- να μαραίνω έναν και δυο
να μαραίνω έναν και δυο και της χήρας τον υγιό
που φορεί που φορεί γεράνιο ζ'νάρ'
που φορεί γεράνιο ζ'νάρ' και στη μέση κεφαλάρ'

που φορεί που φορεί ποδήματα
που φορεί ποδήματα πράσ'να σαν τα κλήματα.

Ράφτης ήμουν κι έραφτα ρούχα γιανιτσάρικα
όλη μέρα έραφτα και το βράδυ έσκαφτα
κι όσο χώμα έβγαζα στην μηλιά μ' το πήγαινα.
Να μηλιά μ' το χώμα σου και δώσε μου το άνθι σου
τ' άνθι σου τ' απάνθι σου και την κοκκινάδα σου
να τη στολιστώ κι εγώ να κατέβω στο γιαλό
να μαραίνω έναν και δυο και της χήρας τον υγιό
που φορεί γεράνιο ζ'νάρ' και στη μέση κεφαλάρ'
που φορεί ποδήματα πράσ'να σαν τα κλήματα.

Ο Γιάννης ο κακόμοιρος και κακομοιριασμένος
όλον το χρόνο έσπιρνε
όλο το χρόνο έσπιρνε τρία καπάκια στάρι
και τι να βγάλ' κακόμοιρος
και τι να βγάλ' κακόμοιρος τρία τσουβάλια στάρι
το 'να το παίρνει ο τζαμπής
το 'να το παίρνει ο τζαμπής τ' άλλο το χρεωστούσε
τ' άλλο το πάει στο μυλωνά
τ' άλλο το πάει στο μυλωνά αλεύρι να το κάνει
βρίσκει το μύλο χαλαβρό
βρίσκει το μύλο χαλαβρό και το νερό κομμένο
πάει να γυρεύ' το μυλωνά
πάει να γυρεύ' το μυλωνά το κλέψανε κι εκείνο.
Τι έχεις Γιάννη μ' και βογγάς
τι έχεις Γιάννη μ' και βογγάς και βαριαναστενάζεις.
Πώς να στο πω μανούλα μου
πώς να στο πω μανούλα μου πώς να στο 'μολογήσω
όλον το χρόνο έσπιρνα
όλον το χρόνο έσπιρνα τρία καπάκια στάρι.
Εσύ Γιάννη μ' να 'σαι καλά
εσύ Γιάννη μ' να 'σαι καλά και ο Θεός μαζί σου.

Ο Γιάννης ο κακόμοιρος και κακομοιριασμένος
όλο το χρόνο έσπιρνε τρία καπάκια στάρι
και τι να βγάλ' κακόμοιρος τρία τσουβάλια στάρι
το 'να το παίρνει ο τζαμπής τ' άλλο το χρεωστούσε
τ' άλλο το πάει στο μυλωνά αλεύρι να το κάνει
βρίσκει το μύλο χαλαβρό και το νερό κομμένο
πάει να γυρεύ' το μυλωνά το κλέψανε κι εκείνο.
Τι έχεις Γιάννη μ' και βογγάς και βαριαναστενάζεις.
Πώς να στο πω μανούλα μου πώς να στο 'μολογήσω

όλον το χρόνο έσπιρνα τρία καπάκια στάρι.
Εσύ Γιάννη μ' να 'σαι καλά και ο Θεός μαζί σου.

Ανάμεσα στην Τήνο και στα βαθιά νερά
καράβι κινδυνεύει, *Παναγιά μου*, μ' ολόχρυσα πανιά
καράβι κινδυνεύει, *Παναγιά μου*, μ' ολόχρυσα πανιά.
Δεν κλαίω το καράβι ούτε και τα πανιά
μόν' κλαίω τα ναυτάκια, *Παναγιά μου*, της Θράκης τα παιδιά
μόν' κλαίω τα ναυτάκια, *Παναγιά μου*, της Θράκης τα παιδιά.
Δεν ήτανε σαράντα ούτε και εκατό
μόν' ήταν τρεις χιλιάδες, *Παναγιά μου*, κι όλο το ναυτικό
μόν' ήταν τρεις χιλιάδες, *Παναγιά μου*, κι όλο το ναυτικό.
Βοήθα Παναγιά μου να τα γλιτώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου*, θα στ' ασημώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου*, θα στ' ασημώσουμε.

Ανάμεσα στην Τήνο και στα βαθιά νερά
καράβι κινδυνεύει μ' ολόχρυσα πανιά.
Δεν κλαίω το καράβι ούτε και τα πανιά
μόν' κλαίω τα ναυτάκια της Θράκης τα παιδιά.
Δεν ήτανε σαράντα ούτε και εκατό
μόν' ήταν τρεις χιλιάδες κι όλο το ναυτικό.
Βοήθα Παναγιά μου να τα γλιτώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις θα στ' ασημώσουμε.

Σεις περήφανα πουλάκια σεις περή-
σεις περήφανα πουλάκια που πετάτε εκεί ψηλά
που πετάτε εκεί ψηλά
μήπως πάτε στην Ελλάδα μήπως πά-
μήπως πάτε στην Ελλάδα να σας δώσω επιστολή
να σας δώσω επιστολή
να τη δώσ'τε στη μανούλα μου να τη δώ-
να τη δώσ'τε στη μανούλα μου για να μη με καρτερεί
για να μη με καρτερεί
να της πείτε πως σκοτώθηκα να της πεί-
να της πείτε πως σκοτώθηκα έξω από την Άγκυρα
έξω από την Άγκυρα
δίχως σάβανο με θάψαν δίχως σά-
δίχως σάβανο με θάψαν δίχως ψάλτ' ουδέ παπά
δίχως ψάλτ' ουδέ παπά
μόν' μας ρίξαν σ' ένα λάκκο μόν' μας ρί-
μόν' μας ρίξαν σ' ένα λάκκο καμιά πεντακοσαριά
καμιά πεντακοσαριά
έμειναν γυναίκες χήρες έμειναν
έμειναν γυναίκες χήρες και παιδάκια ορφανά

και παιδάκια ορφανά
όσα χρήματα κι άν έχω όσα χρή-
όσα χρήματα κι άν έχω δώστε τα στα ορφανά
δώστε τα στα ορφανά
δώστε τα και στους παπάδες δώστε τα
δώστε τα και στους παπάδες να μ' ανάβουνε κεριά
να μ' ανάβουνε κεριά
να μου λεν και τ' όνομά μου να μου λεν
να μου λεν και τ' όνομά μου να τ' ακούν τα ορφανά
να τ' ακούν τα ορφανά.

Σεις περήφανα πουλάκια που πετάτε εκεί ψηλά
μήπως πάτε στην Ελλάδα να σας δώσω επιστολή
να τη δώσ'τε στη μανούλα μου για να μη με καρτερεί
να της πείτε πως σκοτώθηκα έξω από την Άγκυρα
δίχως σάβανο με θάψαν δίχως ψάλτ' ουδέ παπά
μόν' μας ρίξαν σ' ένα λάκκο καμιά πεντακοσαριά
έμειναν γυναίκες χήρες και παιδάκια ορφανά
όσα χρήματα κι άν έχω δώστε τα στα ορφανά
δώστε τα και στους παπάδες να μ' ανάβουνε κεριά
να μου λεν και τ' όνομά μου να τ' ακούν τα ορφανά.

Άγκυρα συρματόπλεχτη κανόνια φορτωμένη
μας έχεις κάψει την καρδιά αναθεματισμένη
πόλεις βουνά γυρίσαμε χαράδρες και χωρία
κι αντίσταση δε βρήκαμε σε όλη την Ασία
μόνο στην Άγκυρα κοντά στην άκρη το ποτάμι
εκεί μας περιμένανε οι σύμμαχοί μας Γάλλοι
δεν είναι όπλα τούρκικα ντουφέκια του Κιμάλη
μας τα 'χουν δώσει οι Ιταλοί και οι σύμμαχοί μας Γάλλοι.
Στην Πόλη σφάζουνται αρνιά στο Γαλατά κριάρια
και στον Σαγγάρη ποταμό σφάζουνται παλικάρια
Αλλάχ φωνάζει η Τουρκιά τα όπλα κατεβάζουν
και με τα χέρια τους ψηλά δε φταίμε εμείς φωνάζουν
Αλλάχ φωνάζει η Τουρκιά για να τους φοβηθούμε
μα εμείς αποφασίσαμε στην Άγκυρα να μπούμε
μα εμείς αποφασίσαμε στην Άγκυρα να μπούμε.

Άγκυρα συρματόπλεχτη κανόνια φορτωμένη
μας έχεις κάψει την καρδιά αναθεματισμένη
πόλεις βουνά γυρίσαμε χαράδρες και χωρία
κι αντίσταση δε βρήκαμε σε όλη την Ασία
μόνο στην Άγκυρα κοντά στην άκρη το ποτάμι
εκεί μας περιμένανε οι σύμμαχοί μας Γάλλοι

δεν είναι όπλα τούρκικα ντουφέκια του Κιμάλη
μας τα ’χουν δώσει οι Ιταλοί και οι σύμμαχοί μας Γάλλοι.
Στην Πόλη σφάζουνται αρνιά στο Γαλατά κριάρια
και στον Σαγγάρη ποταμό σφάζουνται παλικάρια
Αλλάχ φωνάζει η Τουρκιά τα όπλα κατεβάζουν
και με τα χέρια τους ψηλά δε φταίμε εμείς φωνάζουν
Αλλάχ φωνάζει η Τουρκιά για να τους φοβηθούμε
μα εμείς αποφασίσαμε στην Άγκυρα να μπούμε.

Τα μύγδαλα στη μυγδαλιά
τα μύγδαλα στη μυγδαλιά
κι αγάπη μου στην ξενιτιά
κι αγάπη μου στην ξενιτιά
τριαλαλαλα…

Τα μύγδαλα τα τσάκιζα
τα μύγδαλα τα τσάκιζα
και μέσα σε ζωγράφιζα
και μέσα σε ζωγράφιζα
τριαλαλαλα…

Στ’ αμυγδαλοτσακίσματα
στ’ αμυγδαλοτσακίσματα
σου στέλνω χαιρετίσματα
σου στέλνω χαιρετίσματα
τριαλαλαλα…

Τα μύγδαλα στη μυγδαλιά
κι αγάπη μου στην ξενιτιά.

Τα μύγδαλα τα τσάκιζα
και μέσα σε ζωγράφιζα.

Στ’ αμυγδαλοτσακίσματα
σου στέλνω χαιρετίσματα.

Θέλω να πάω θέλω να πάω στην Αραπιά
να πιάσω ένα αραπάκι, *μικρό χελιδονάκι*
να πιάσω ένα αραπάκι, *μικρό χελιδονάκι*
να κάθομαι να κάθομαι να το ρωτώ
πώς πιάνεται η αγάπη, *μικρό χελιδονάκι*
πώς πιάνεται η αγάπη, *μικρό χελιδονάκι.*
Από τα μά- από τα μάτια πιάνεται
στα χείλη κατεβαίνει, *μικρή μου χαϊδεμένη*
στα χείλη κατεβαίνει, *μικρή μου χαϊδεμένη*
κι από τα χεί- κι από τα χείλη στην καρδιά

ριζώνει και δε βγαίνει, *μικρή μου χαϊδεμένη*
ριζώνει και δε βγαίνει, *μικρή μου χαϊδεμένη*.

Θέλω να πάω στην Αραπιά να πιάσω ένα αραπάκι
να κάθομαι να το ρωτώ πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δε βγαίνει.

Σήμερα λάμπει ουρανός σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και θυγατέρα.
Η μάνα ήταν πέρδικα και η κόρη περιστέρα
αφήνουνε την πέρδικα παίρνουν την περιστέρα.
Προσκύνα νύφη μ' τρεις φορές στης μάνας σου την πόρτα
γιατί γαμπρός σε καρτερεί στης εκκλησιάς την πόρτα.
Νύφη μ' στην πόρτα που θα πας καλά να προσκυνήσεις
την πεθερά τον πεθερό καλά να τους τιμήσεις.
Σήμερα μαύρος ουρανός
σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα έβαλαν βουλή
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά
οι άνομοι και τα σκυλιά και οι τρισκαταραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα.
Ο Κύριος εθέλησε
ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικό
να λάβει δείπνο μυστικό να τον συλλάβουν όλοι.
Η Παναγιά η Δέσποινα
η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
μοιρολογούσε κι έκλαιγε
μοιρολογούσε κι έκλαιγε για τον μονογενή της.
Πάψε κυρά τις προσευχές
πάψε κυρά τις προσευχές πάψε και τις μετάνοιες
το γιόκα σου τον πιάσανε.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά και οι τρισκαταραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό τον πάντων βασιλέα.

Ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικό να τον συλλάβουν όλοι.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
μοιρολογούσε κι έκλαιγε για τον μονογενή της.
Πάψε κυρά τις προσευχές πάψε και τις μετάνοιες
το γιόκα σου τον πιάσανε.

Τσαλιά κι αγκάθια πάτησα, *Ριμπιλιώ*
τσαλιά κι αγκάθια πάτησα, *Ριμπιλιώ*
ώσπου να σ' αγαπήσω, *Ριμπιλιώ*
ώσπου να σ' αγαπήσω
μα τώρα που σ' αγάπησα, *Ριμπιλιώ*
μα τώρα που σ' αγάπησα, *Ριμπιλιώ*
πώς να σε λησμονήσω, *Ριμπιλιώ*
πώς να σε λησμονήσω.
Λησμονημένο σ' είχα γω, *Ριμπιλιώ*
λησμονημένο σ' είχα γω, *Ριμπιλιώ*
τώρα που σ' είδα πάλι, *Ριμπιλιώ*
τώρα που σ' είδα πάλι
μ' έβαλες πόνο στην καρδιά, *Ριμπιλιώ*
μ' έβαλες πόνο στην καρδιά, *Ριμπιλιώ*
και ζάλη στο κεφάλι, *Ριμπιλιώ*
και ζάλη στο κεφάλι.
Τρεις πήχες φίδι θα γινώ, *Ριμπιλιώ*
τρεις πήχες φίδι θα γινώ, *Ριμπιλιώ*
την πόρτα σου να ζώσω, *Ριμπιλιώ*
την πόρτα σου να ζώσω
να έβρω κείνον π' αγαπάς, *Ριμπιλιώ*
να έβρω κείνον π' αγαπάς, *Ριμπιλιώ*
να τόνε θανατώσω, *Ριμπιλιώ*
να τόνε θανατώσω.

Τσαλιά κι αγκάθια πάτησα ώσπου να σ' αγαπήσω
μα τώρα που σ' αγάπησα πώς να σε λησμονήσω.
Λησμονημένο σ' είχα γω τώρα που σ' είδα πάλι
μ' έβαλες πόνο στην καρδιά και ζάλη στο κεφάλι.
Τρεις πήχες φίδι θα γινώ την πόρτα σου να ζώσω
να έβρω κείνον π' αγαπάς να τόνε θανατώσω.

Δυο γυφτοπούλες στο βουνό
δυο γυφτοπούλες στο βουνό
δυο γυφτοπούλες στο βουνό
μάνα και θυγατέρα δυο

βοτάνι εμαζεύανε
βοτάνι εμαζεύανε
βοτάνι εμαζεύανε
βρίσκου ένα λαβωμένονε.
Μάνα μου να τον πάρουμε
μάνα μου να τον πάρουμε
μάνα μου να τον πάρουμε
τον ξένο να τον γιάνουμε.
Εμείς ψωμί δεν έχουμε
εμείς ψωμί δεν έχουμε
εμείς ψωμί δεν έχουμε
τον ξένο τι τον θέλουμε.
Μάνα μ' το κομματάκι μου
μάνα μ' το κομματάκι μου
μάνα μ' το κομματάκι μου
το δίνω στο ξενάκι μου.
Εμείς ρούχα δεν έχουμε
εμείς ρούχα δεν έχουμε
εμείς ρούχα δεν έχουμε
τον ξένο τι τον θέλουμε.
Μάνα μ' το σεντονάκι μου
μάνα μ' το σεντονάκι μου
μάνα μ' το σεντονάκι μου
το δίνω στο ξενάκι μου.
Μάνα μ' εγώ τον αγαπώ
μάνα μ' εγώ τον αγαπώ
μάνα μ' εγώ τον αγαπώ
και ντρέπομαι να σου το ειπώ.

Δυο γυφτοπούλες στο βουνό
μάνα και θυγατέρα δυο
βοτάνι εμαζεύανε
βρίσκου ένα λαβωμένονε.
Μάνα μου να τον πάρουμε
τον ξένο να τον γιάνουμε.
Εμείς ψωμί δεν έχουμε
τον ξένο τι τον θέλουμε.
Μάνα μ' το κομματάκι μου
το δίνω στο ξενάκι μου.
Εμείς ρούχα δεν έχουμε
τον ξένο τι τον θέλουμε.
Μάνα μ' το σεντονάκι μου
το δίνω στο ξενάκι μου.
Μάνα μ' εγώ τον αγαπώ
και ντρέπομαι να σου το ειπώ.

Καρά-, *μωρέ*, καραμποϊλού αγάπησα
καρά-, *μωρέ*, καραμποϊλού αγάπησα
καραμποϊλού θα πάρω, *μαύρα ματάκια μου*
καραμποϊλού θα πάρω, *χελιδονάκια μου*
κι αν δε, *καλέ*, κι αν δε με πάρει καραμποϊλού
κι αν δε, *καλέ*, κι αν δε με πάρει καραμποϊλού
αφορισμό θα βγάλω, *μαύρα ματάκια μου*
αφορισμό θα βγάλω, *χελιδονάκια μου*.
Αυτά, *καλέ*, αυτά τα τρία σύννεφα
αυτά, *καλέ*, αυτά τα τρία σύννεφα
φέρνουν βροχές και χιόνια, *μαύρα ματάκια μου*
φέρνουν βροχές και χιόνια, *χελιδονάκια μου*
φέρνουν, *καλέ*, φέρνουν και την αγάπη μου
φέρνουν, *καλέ*, φέρνουν και την αγάπη μου
σ' ελληνικό παϊτόνι, *μαύρα ματάκια μου*
σ' ελληνικό παϊτόνι, *χελιδονάκια μου*.

Καραμποϊλού αγάπησα καραμποϊλού θα πάρω
κι αν δε με πάρει καραμποϊλού αφορισμό θα βγάλω.
Αυτά τα τρία σύννεφα φέρνουν βροχές και χιόνια
φέρνουν και την αγάπη μου σ' ελληνικό παϊτόνι.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Μάνα μου ο Κωσταντίνος μας όλα παιδιά μάς έχει
σαν αϊτός στο πλάι μας και σαν πατέρας τρέχει.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Σήκωσανε το Ροδοστό μαζί ακ'ώ τη Γέννα
έμεινε το Μπουνάρσιο μαζί ακ'ώ τη Γέννα.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Μάνα μου γράμμα μ' έστειλες και με ρωτάς τι κάνω
της φυλακής τα σίδερα εκεί μέσα θα πεθάνω.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Μάνα μου ο Κωσταντίνος μας όλα παιδιά μάς έχει
σαν αϊτός στο πλάι μας και σαν πατέρας τρέχει.

Σήκωσανε το Ροδοστό μαζί ακ'ώ τη Γέννα
έμεινε το Μπουνάρσιο μαζί ακ'ώ τη Γέννα.

Μάνα μου γράμμα μ' έστειλες και με ρωτάς τι κάνω
της φυλακής τα σίδερα εκεί μέσα θα πεθάνω.

Στρατό, *μάνα μ'*
στρατό μαζεύει ο βασιλιάς
από το εικοσιένα
μέχρι το σαράντα ένα
από το εικοσιένα
μέχρι το σαράντα ένα
και παν, *μάνα μ'*
και παν να πολεμήσουνε
΄Ηπειρος και Θεσσαλία
Θράκη και Μακεδονία
΄Ηπειρος και Θεσσαλία
Θράκη και Μακεδονία.
Μπροστά, *μάνα μ'*
μπροστά πηγαίνει ο λοχαγός
και κατόπιν οι φαντάροι
δε θ' αφήσουνε Βουλγάροι
και κατόπιν οι φαντάροι
δε θ' αφήσουνε Βουλγάροι
και πί-, *μάνα μ'*
και πί- και πίσω οι σκαμπανοί
τα σκαμπάνια φορτωμένα
τι τραβούσαν τα καημένα
τα σκαμπάνια φορτωμένα
τι τραβούσαν τα καημένα.
Σκοτώ-, *μάνα μ'*
σκοτώσαν έναν λοχαγό
κι έναν πρώτο δεκανέα
που τον έκλαιγε μια νέα
κι έναν πρώτο δεκανέα
που τον έκλαιγε μια νέα.
Κι η μά-, *μάνα τ'ς*
κι η μάνα της τη μάλωσε.
Τι τον κλαις το στρατιώτη
αχ, αυτόνε το Λαμιώτη
τι τον κλαις το στρατιώτη
αχ, αυτόνε το Λαμιώτη.

Τον κλαίω, *μάνα μ'*
τον κλαίω τον κλαίω τα νιάτα του
αχ, τον κλαίω την ομορφιά του
που την έχασε για μιας του
αχ, τον κλαίω την ομορφιά του
που την έχασε για μιας του.

Στρατό μαζεύει ο βασιλιάς
από το εικοσιένα
μέχρι το σαράντα ένα
και παν να πολεμήσουνε
΄Ηπειρος και Θεσσαλία
Θράκη και Μακεδονία.
Μπροστά πηγαίνει ο λοχαγός
και κατόπιν οι φαντάροι
δε θ' αφήσουνε Βουλγάροι
και πίσω οι σκαμπανοί
τα σκαμπάνια φορτωμένα
τι τραβούσαν τα καημένα
Σκοτώσαν έναν λοχαγό
κι έναν πρώτο δεκανέα
που τον έκλαιγε μια νέα.
Κι η μάνα της τη μάλωσε.
Τι τον κλαις το στρατιώτη
αυτόνε το Λαμιώτη.
Τον κλαίω τα νιάτα του
τον κλαίω την ομορφιά του
που την έχασε για μιας του.

Κόκκινες καλές ντομάτες φύλλα πράσινα
κόκκινες καλές ντομάτες φύλλα πράσινα
εις υγεία μας παρέα έξω βάσανα
εις υγεία μας παρέα έξω βάσανα.

Όλο ούζο ούζο ούζο το βαρέθηκα
όλο ούζο όλο ούζο το βαρέθηκα
φέρτε μου κι ένα κρασάκι που τ' ορέχτηκα
φέρτε μου κι ένα κρασάκι που τ' ορέχτηκα.

Τα παιδιά της γειτονιάς μου με πειράζουνε
τα παιδιά της γειτονιάς μου με πειράζουνε
βρε μπεκρή και αλανιάρη με φωνάζουνε
βρε μπεκρή και αλανιάρη με φωνάζουνε.

Θα τα πιάσω θα τα δείρω τα μπαγάσικα

θα τα πιάσω θα τα δείρω τα μπαγάσικα
θα τα δώσω κι από μία να ’ναι χάσικα
θα τα δώσω κι από μία να ’ναι χάσικα.

Κόκκινες καλές ντομάτες φύλλα πράσινα
εις υγεία μας παρέα έξω βάσανα.

Όλο ούζο ούζο ούζο το βαρέθηκα
φέρτε μου κι ένα κρασάκι που τ’ ορέχτηκα.

Τα παιδιά της γειτονιάς μου με πειράζουνε
βρε μπεκρή και αλανιάρη με φωνάζουνε.

Θα τα πιάσω θα τα δείρω τα μπαγάσικα
θα τα δώσω κι από μία να ’ναι χάσικα.

Ελενάκι Ελενάκι
όμορφό μου κοριτσάκι
όμορφό μου κοριτσάκι
τριαλαλαλα…

Ελενάκι κι αν σε χάσω
Ελενάκι κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω
τριαλαλαλα…

Δίπλα το ’βαλες Ελένη
δίπλα το ’βαλες Ελένη
το μαχαίρι και δε βγαίνει
το μαχαίρι και δε βγαίνει
τριαλαλαλα…

Τα μαλλιά σου τέλι-τέλι
τα μαλλιά σου τέλι-τέλι
κι η καρδούλα μ’ σένα θέλει
κι η καρδούλα μ’ σένα θέλει
τριαλαλαλα…

Τα μαλλιά σου ρίξ’ τα πίσω
τα μαλλιά σου ρίξ’ τα πίσω
για να ’ρθω να σε φιλήσω
για να ’ρθω να σε φιλήσω
τριαλαλα…

Το μαντίλι σου διπλώνεις

το μαντίλι σου διπλώνεις
και θαρρώ πως με μαλώνεις
και θαρρώ πως με μαλώνεις
τριαλαλα…

Το μαντίλι σου τινάζεις
το μαντίλι σου τινάζεις
και θαρρώ πως με φωνάζεις
και θαρρώ πως με φωνάζεις
τριαλαλα…

Ελενάκι Ελενάκι
όμορφό μου κοριτσάκι.

Ελενάκι κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω.

Δίπλα το ’βαλες Ελένη
το μαχαίρι και δε βγαίνει.

Τα μαλλιά σου τέλι-τέλι
κι η καρδούλα μ’ σένα θέλει.

Τα μαλλιά σου ρίξ’ τα πίσω
για να ’ρθω να σε φιλήσω.

Το μαντίλι σου διπλώνεις
και θαρρώ πως με μαλώνεις.

Το μαντίλι σου τινάζεις
και θαρρώ πως με φωνάζεις.

Μάνα καλομάνα άκου τι μας λένε
άκου τι μας λένε οι καλοί γειτόνοι
πήραν τον καλό μας παν να τον κρεμάσουν
παν να τον κρεμάσουν και να τον χαλάσουν
μες στ’ αγά τα σπίτια και στα παραθύρια.
΄Ερχεται ο καλός μας από τα μπαλκάνια
θα μας φέρ’ φουστάνια με τις άσπρες βούλες
θα μας φέρ’ παντόφλες με τις πεταλούδες.
Μπέλι σάρενι τσοράπκιΆσπρες χρωματιστές καλτσούλες
στράκα, στράκα, στράκαστράκα, στράκα, στράκα
σάρενι τσοράπκιχρωματιστές καλτσούλες
στράκα, στράκα, στράκαστράκα, στράκα, στράκα
σάρενι τσοράπκι.χρωματιστές καλτσούλες.

Ελένο μόμα Ελένο
Ελένο μόμα ΄Ελενο
νε γαζί σενό ζελένο
νε γαζί σενό ζελένο
αχ Ελένο μόμα αχ Ελένο μόμα
αχ Ελένο μόμα αχ Ελένο μόμα
Μαύρα θα βάψω να φορώ
μαύρα θα βάψω να φορώ
στα μαύρα να κοιμούμαι, Ελένο
στα μαύρα να κοιμούμαι, Ελένο
στα σκοτεινά να κάθομαι
στα σκοτεινά να κάθομαι
και σένα να θυμούμαι, Ελένο
και σένα να θυμούμαι, Ελένο
αχ Ελένο μόμα αχ Ελένο μόμα
αχ Ελένο μόμα αχ Ελένο μόμα.

Ελένο, κοπελιά, Ελένο
Ελένο, κοπελιά, Ελένο
μην πατάς το πράσινο σανό
αχ, Ελένο κοπελιά
αχ, Ελένο κοπελιά
αχ, Ελένο κοπελιά
αχ, Ελένο κοπελιά.
Μαύρα θα βάψω να φορώ
μαύρα θα βάψω να φορώ
στα μαύρα να κοιμούμαι, Ελένο
στα μαύρα να κοιμούμαι, Ελένο
στα σκοτεινά να κάθομαι
στα σκοτεινά να κάθομαι
και σένα να θυμούμαι, Ελένο
και σένα να θυμούμαι, Ελένο
αχ, Ελένο μόμα κοπελιά
αχ, Ελένο μόμα κοπελιά.

[Το ίδιο τραγούδι έτσι όπως τραγουδιέται στη Βουλγαρία]

Ελένο, κοπελιά, Ελένο
νε γαζί σενό ζελένο
στο σα γο μόμτσι κοσίλι
η μλάδι μπούλκι πλαστίλι.

Ελένο, κοπελιά, Ελένο
μην πατάς το πράσινο σανό
το οποίο παλικάρια το’χουν θερίσει

και νεαρές νύφες έχουν στοιβάσει.
Την ημέρα την Τετάρτη
κίνησ' ο Χριστός για νά 'ρθει
τότε βγήκε και Μαρία
έξω από τη Βιθανία.
Αν έσαν εδώ Χριστέ μου
δε θα πέθαν' αδερφός μου
μα κι εγώ τώρα πιστεύω
πως μπορείς να τον σηκώσεις.
Σήκω Λάζαρε επάνω
φίλε και αγαπητέ μου.
Πες μας Λάζαρε τι είδες
κει στον Άδη που επήγες.
Είδα φόβο είδα τρόμο
είδα βάσανα και πόνο
δώστε μου λίγο νεράκι
να ξεπλύνω το φαρμάκι
της καρδιάς και των χειλέων
και μη με ρωτάτε πλέον.

Και του χρόνου!
΄Ενα μικρό μικρούτσικο μικρό και χαϊδεμένο
όταν το 'καν' η μάνα του και το κοιλοπονούσε
κι εγώ στη θύρα στέκομαν Θεόν παρακαλούσα.
Θεέ μου δώσ' το ρόιδινο Θεέ μου δώσ' το ξάσπρο
και κείνο γίν'κι ρόιδινο και κείνο γίν'κι ξάσπρο.
Όσο να ζούνε τα βουνά να ζει και τ' όνομά του
σαν κόκκινο τριαντάφυλλο να στέκεται η θωριά του.

Και του χρόνου!
Σένα σε πρέπ' αφέντη μου τρουβάς και δεκανίκι
να σε τραβάνε τα σκυλιά και δεκαπέντε λύκοι.

Και του χρόνου!
Πιρπιρούγκα περπατεί
το Θεό παρακαλεί
για να βρέξει μια βροχή
μια βροχή καλή καλή
για τα στάρια για τα κ'θάρια
για τ' Θεού τα μπιρικέτια
'βλάκια 'βλάκια το νερό
κάθε στάχυ και κιλό
κάθε κλήμα και βουρτσί
Κύριε για βρέξε μια βροχή.
΄Ελα ύπνε και πάρε το
και παν το στους μπαχτσέδις
και γέμισε τον κόρφο του
λελούδια μενεξέδις
νάνι νάνι νάνι νάνι

κι όπου το πονεί να γιάνει.
Κοιμήσου και παρήγγειλα
στην Πόλη τα προικιά σου
στα Γιάννενα τα ρούχα σου
και τα χρυσαφικά σου
νάνι νάνι νάνι νάνι
το χρυσό μου το φιντάνι.
Φέρτε μια κούπα με κρασί
και κάντε μου παρέα
για μέν' απόψε η βραδιά
είναι η τελευταία.

Βρε ζωή φαρμάκια στάζεις σε βαρέθηκα
κι αν χρυσά παλάτια τάζεις είναι ψεύτικα.

Πέστε τραγούδια θλιβερά
απ' της καρδιάς τα βάθη
δεν είναι άλλα πιο βαριά
απ' τα δικά μου πάθη.

Βρε ζωή φαρμάκια στάζεις σε βαρέθηκα
κι αν χρυσά παλάτια τάζεις είναι ψεύτικα.

Φέρτε μια κούπα με κρασί
και κάντε μου παρέα
για μέν' απόψε η βραδιά
είναι η τελευταία.

Πέστε τραγούδια θλιβερά
απ' της καρδιάς τα βάθη
δεν είναι άλλα πιο βαριά
απ' τα δικά μου πάθη.

Θάλασσα είναι θάλασσα το ρύζι είναι ρύζι
το ρύζι είναι ρύζι
σήμερα η μανούλα μας μάς αποχαιρετίζει
μάς αποχαιρετίζει.
Να 'ταν η γης καφασωτή να 'χε και παραθύρια
να 'χε και παραθύρια
να 'βλεπα τη μανούλα μου στα μάτια και στα φρύδια
στα μάτια και στα φρύδια.
Τέσσερις κόγχες του σπιτιού έχουν την καληνύχτα
έχουν την καληνύχτα
απόψε τη μανούλα μας δεν έχουμ' άλλη νύχτα
δεν έχουμ' άλλη νύχτα.
Τον νιο τον κλαιν τα νιάτα του το γέρο τα παιδιά του
το γέρο τα παιδιά του

και τον καλόν τον άνθρωπο τον κλαίει η γειτονιά του
τον κλαίει η γειτονιά του.

Θάλασσα είναι θάλασσα το ρύζι είναι ρύζι
σήμερα η μανούλα μας μάς αποχαιρετίζει.
Να 'ταν η γης καφασωτή να 'χε και παραθύρια
να 'βλεπα τη μανούλα μου στα μάτια και στα φρύδια.
Τέσσερις κόγχες του σπιτιού έχουν την καληνύχτα
απόψε τη μανούλα μας δεν έχουμ' άλλη νύχτα.
Τον νιο τον κλαιν τα νιάτα του το γέρο τα παιδιά του
και τον καλόν τον άνθρωπο τον κλαίει η γειτονιά του.

Θέλω να πιάσω τα βουνά να κλαίγω σαν παγώνι
να κλαίγω σαν παγώνι
φοβούμαι μήπως τρελαθώ και ποιος θα με μαζώνει
και ποιος θα με μαζώνει.

Θέλω να πιάσω τα βουνά να κλαίγω σαν παγώνι
φοβούμαι μήπως τρελαθώ και ποιος θα με μαζώνει.

…ούτε να πεθάνω ούτε και να ζω.

΄Εχω μανούλα κι αδερφές
γυναίκα και παιδάκια
κι αν κλείσω τα ματάκια μου
θα μείνουν στα σοκάκια.

Θέλω να πεθάνω θέλω να πεθάνω
θέλω να πεθάνω για να μην πονώ
μα η μαύρη φτώχεια μ' έχει δικασμένον
ούτε να πεθάνω ούτε και να ζω.

΄Εχω μανούλα κι αδερφές
γυναίκα και παιδάκια
κι αν κλείσω τα ματάκια μου
θα μείνουν στα σοκάκια.

Δεν περνάει μέρα δεν περνάει μέρα
δεν περνάει μέρα για να μην πονώ
μα ποιος θα κοιτάξει το φτωχόσπιτό μου
όταν θ' απομείνει έρμο κι ορφανό.

Kırmızı gülün alı var aman amanΤο κόκκινο τριαντάφυλλο
έχει το κόκκινο, αμάν αμάν
Hergün ağlasam da yeri varΕγώ, κι αν κλαίω κάθε μέρα δίκιο έχω
Bugün benim efkarım var aman amanΣήμερα έχω μαράζι, αμάν αμάν
Ah bu gönlüm arzu eder seni seni yar seniΑχ, αυτή η καρδιά μου εσένα θέλει ταίρι μου εσένα
Ah bu gönlüm arzu eder seni seni yar seniΑχ, αυτή η καρδιά μου εσένα θέλει ταίρι μου εσένα

Kırmızı gülü budarlar aman amanΤο κόκκινο τριαντάφυλλο
το κλαδεύουνε, αμάν αμάν
Altında meclis kurarlarΑπό κάτω του στήνεται παρέα
Güzeli candan severler aman amanΤην όμορφη από καρδιάς
την αγαπάνε, αμάν αμάν
Ah bu gönlüm arzu eder seni seni yar seniΑχ, αυτή η καρδιά μου εσένα θέλει ταίρι μου εσένα
Ah bu gönlüm arzu eder seni seni yar seniΑχ, αυτή η καρδιά μου εσένα θέλει ταίρι μου εσένα

Mayadağ'dan kalkan kazlarΧήνες που φτερουγίζουνε απ' το βουνό Μάγια
Mayadağ'dan kalkan kazlarΧήνες που φτερουγίζουνε απ' το βουνό Μάγια
Al topuklu beyaz kızlarΤ' άσπρα κορίτσια με τις κόκκινες φτέρνες
Al topuklu beyaz kızlarΤ' άσπρα κορίτσια με τις κόκκινες φτέρνες
Yarimin yüreği sızlarΛυπημένη η καρδιά της αγαπημένης μου
Yarimin yüreği sızlarΛυπημένη η καρδιά της αγαπημένης μου
Eğlenemem aldanamamΝα χαρώ δεν μπορώ, να γελαστώ δεν μπορώ
Eğlenemem aldanamamΝα χαρώ δεν μπορώ, να γελαστώ δεν μπορώ
Ben bu yerlerde duramamΣτον τόπο ετούτο να μείνω δεν μπορώ
Eğlenemem aldanamamΝα χαρώ δεν μπορώ, να γελαστώ δεν μπορώ
Ben bu yerlerde duramamΣτον τόπο ετούτο να μείνω δεν μπορώ

Vardar ovası Vardar ovasıΤου Βαρδάρη ο κάμπος, του Βαρδάρη ο κάμπος
Kazanamadım rakı parasıΝα κερδίσω δεν μπόρεσα λεφτά για το ρακί
Vardar ovası Vardar ovasıΤου Βαρδάρη ο κάμπος, του βαρδάρη ο κάμπος
Kazanamadım sıla parasıΝα κερδίσω δεν μπόρεσα λεφτά για να γυρίσω

Mayadağ'ın yıldızıyımΤο αστέρι είμαι του βουνού Μάγια
Mayadağ'ın yıldızıyımΤο αστέρι είμαι του βουνού Μάγια
Ben annemin bir kızıyımΗ μοναχοκόρη είμαι της μάνας μου
Ben annemin bir kızıyımΗ μοναχοκόρη είμαι της μάνας μου
Nişanlımın sağ gözüyümΤο δεξί το μάτι του αρραβωνιαστικού μου
Efendimin sağ gözüyümΤο δεξί το μάτι του αφέντη μου
Eğlenemem aldanamamΝα χαρώ δεν μπορώ, να γελαστώ δεν μπορώ

Ben bu yerlerde duramamΣτον τόπο ετούτο να μείνω δεν μπορώ
Eğlenemem aldanamamΝα χαρώ δεν μπορώ, να γελαστώ δεν μπορώ
Ben bu yerlerde duramamΣτον τόπο ετούτο να μείνω δεν μπορώ

Vardar ovası Vardar ovasıΤου Βαρδάρη ο κάμπος, του Βαρδάρη ο κάμπος
Kazanamadım sıla parasıΝα κερδίσω δεν μπόρεσα λεφτά για να γυρίσω
Vardar ovası Vardar ovasıΤου Βαρδάρη ο κάμπος, του Βαρδάρη ο κάμπος
Kazanamadım rakı parasıΝα κερδίσω δεν μπόρεσα λεφτά για το ρακί
Yüksek yüksek tepelereΨηλά στους λόφους
ev kurmasınlarσπίτια μη χτίζετε
Yüksek yüksek tepelereΨηλά στους λόφους
ev kurmasınlarσπίτια μη χτίζετε
Aşrı aşrı memlekete kız vermesinlerΣε πολιτείες μακρινές μη δίνετε κορίτσια
Aşrı aşrı memlekete kız vermesinlerΣε πολιτείες μακρινές μη δίνετε κορίτσια
Annesinin bir tanesiniΤης μάνας της τη μοναχοκόρη
hor görmesinlerμην περιφρονείτε
Annesinin bir tanesiniΤης μάνας της τη μοναχοκόρη
hor görmesinlerμην περιφρονείτε

Uçan da kuşlara malum olsunΤα πουλιά τα πετούμενα ας το μάθουν
Ben annemi özledimΤη μάνα μου εγώ έχω επιθυμήσει
Hem annemi hem babamıΤη μάνα, τον πατέρα μου
Ben köyümü özledimΤο χωριό μου εγώ έχω επιθυμήσει

Uçan da kuşlara malum olsunΤα πουλιά τα πετούμενα ας το μάθουν
Ben annemi özledimΤη μάνα μου εγώ έχω επιθυμήσει
Hem annemi hem babamıΤη μάνα, τον πατέρα μου
Ben köyümü özledimΤο χωριό μου εγώ έχω επιθυμήσει

Babamın bir atı olsa binse de gelseΝα είχε ο πατέρας μου άλογο να ’ρχόταν
Babamın bir atı olsa binse de gelseΝα είχε ο πατέρας μου άλογο να ’ρχόταν
Annemin yelkeni olsa açsa da gelseΝα ’χε η μάνα μου πανί να το άνοιγε να ’ρχόταν
Annemin yelkeni olsa açsa da gelseΝα ’χε η μάνα μου πανί να το άνοιγε να ’ρχόταν
Kardeşlerim yollarımıΝα ήξεραν τ’ αδέλφια μου το δρόμο
bilse de gelseκαι να ’ρχόταν
Kardeşlerim yollarımıΝα ήξεραν τ’ αδέλφια μου το δρόμο
bilse de gelseκαι να ’ρχόταν

Uçan da kuşlara malum olsunΤα πουλιά τα πετούμενα ας το μάθουν
Ben annemi özledimΤη μάνα μου εγώ έχω επιθυμήσει
Hem annemi hem babamıΤη μάνα, τον πατέρα μου
Ben köyümü özledimΤο χωριό μου εγώ έχω επιθυμήσει

Uçan da kuşlara malum olsunΤα πουλιά τα πετούμενα ας το μάθουν
Ben annemi özledimΤη μάνα μου εγώ έχω επιθυμήσει

Hem annemi hem babamıΤη μάνα, τον πατέρα μου
Ben köyümü özledimΤο χωριό μου εγώ έχω επιθυμήσει

Yenimahalle'nin çeşmeleri burmalıΣτριφτές είναι οι κρήνες του Γενίμαχαλα
Yenimahalle'nin çeşmeleri burmalıΣτριφτές είναι οι κρήνες του Γενίμαχαλα
Yar üstüne yar seveni vurmalıΌποιος έχει ταίρι και δίνει την καρδιά
του αλλού, θέλει σκότωμα
Yar üstüne yar seveni vurmalıΌποιος έχει ταίρι και δίνει την καρδιά
του αλλού, θέλει σκότωμα

Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelim΄Ελα να σεργιανίσουμε αγκαζέ
Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelim΄Ελα να σεργιανίσουμε αγκαζέ

Yenimahalle'ye benΣτο Γενίμαχαλα να μπω δεν μπόρεσα
varamadım köpektenαπ' τα σκυλιά
Yenimahalle'ye benΣτο Γενίμαχαλα να μπω δεν μπόρεσα
varamadım köpektenαπ' τα σκυλιά
Telli de uçkuru benΤην κεντημένη βρακοζώνη να λύσω
çözemedim göbektenδεν μπόρεσα απ' την κοιλιά
Telli de uçkuru benΤην κεντημένη βρακοζώνη να λύσω
çözemedim göbektenδεν μπόρεσα απ' την κοιλιά

Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelim΄Ελα να σεργιανίσουμε αγκαζέ
Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelim΄Ελα να σεργιανίσουμε αγκαζέ

Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelim΄Ελα να σεργιανίσουμε αγκαζέ
Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelim΄Ελα να σεργιανίσουμε αγκαζέ

Oynamaya geldi oynamayaΝα χορέψει ήρθε, να χορέψει
Düğünlerde göbek atmayaΣτους γάμους, το χορό της κοιλιάς
Oynamaya geldi oynamayaΝα χορέψει ήρθε, να χορέψει
Düğünlerde göbek atmayaΣτους γάμους, το χορό της κοιλιάς
Limoncu derler adıma adımaΛεμονάτατζη με λένε με τ' όνομα
Kimseyi sokmam ben yanımaΚανένα δεν βάζω στο πλάι μου
Gazozcu derler adıma adımaΓκαζοζτζή με λένε με τ' όνομα
Kimseyi almam ben yanımaΚανένα δεν παίρνω δίπλα μου

Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται

bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει

Çok sallama göbeğiniΤην κοιλιά σου μην την πολυκουνάς
Düşürürsün bebeğiniΘα σου πέσει το μωρό
Çok sallama göbeğiniΤην κοιλιά σου μην την πολυκουνάς
Düşürürsün bebeğiniΘα σου πέσει το μωρό
Gel gel limoncu abine΄Ελα, έλα στον λεμονάτατζη αδελφό
Versin senin dileğiniΝα σου δώσει το που επιθυμείς
Gel sen Mehmet abine΄Ελα εσύ στο αδελφό Μεχμέτ
Versin senin dileğiniΝα σου δώσει εκείνο που επιθυμείς

Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει

Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει

HeyheyΕϊ, εϊ
Hani ya da benim elli de dirhemΠού είναι τα πενήντα δράμια
Pastırmam pastırmamΟ παστουρμάς μου
Konyalımdan başkasına baktırmamΜόνο ο Κόνιαλης μου αφήνω να κοιτάξει
Vay vayΒάι, βάι
Konyalım yürüΠροχώρα Κόνιαλη μου
Yürü de yavrum yürüΠροχώρα γιαβρί μου προχώρα
Yürüteyim seniΝα σε περπατήσω
Kollarıma alayımΣτη αγκαλιά μου να σε πάρω
Uyutayım seniΝα σ' αποκοιμήσω
Saz çalayım güzelimΣάζι να σου παίξω μορφονιέ μου
Oynatayım seniΝα σε κάνω να χορέψεις
Anasının gülüΤης μάνας σου το τριαντάφυλλο

Vermediler seniΔεν σε σώσανε σ’ εμένα

HeyheyΕϊ, εϊ
Yüksek minareden attımΑπό ψηλό μιναρέ
Kendimi kendimiΠήδηξα κάτω
Türlü çiçeklerden aldımΑπό λουλούδια διάφορα
DengimiΒρήκα το ταίρι
Vay vayΒάι, βάι
Konyalım yürüΠροχώρα Κόνιαλη μου
Yürü de yavrum yürüΠροχώρα, γιαβρή μου προχώρα
Yürüteyim seniΝα σε περπατήσω
Saz çalayım güzelimΣάζι να παίξω μορφονιά μου
Oynatayım seniΝα σε κάνω να χορέψεις
Anasının gülüΤης μάνας σου το τριαντάφυλλο
Vermediler seniΔεν σε δώσανε σ’ εμένα
Vermediler seniΔεν σε δώσανε σ’ εμένα
Aldattılar beniΜε γελάσανε εμένα

HeyheyΕϊ, εϊ
Hani ya da benim elli de dirhemΠού είναι τα πενήντα δράμια
Kavurmam kavurmamΟ καβουρμάς μου, ο καβουρμάς μου
Billa seni başkasına baktırmamΤ’ ορκίζομαι άλλος δεν θα σε κοιτάξει
Vay vayΒάι, βάι
Konyalım yürüΠροχώρα Κόνιαλη μου
Yürü de yavrum yürüΠροχώρα, γιαβρή μου, προχώρα
Yürüteyim seniΝα σε περπατήσω
Güzel isen beriΌμορφη αν είσαι βγες μπροστά
Çirkin isen geriΑν είσαι άσκημη πήγαινε πίσω
Anasının gülüΤης μάνας σου τριαντάφυλλο
Vermediler seniΔεν σε δώσανε σ’ εμένα
Vermediler seniΔεν σε δώσανε σ’ εμένα
Aldattılar beniΜε γελάσανε εμένα

Hastane önünde incir ağacıΜια συκιά μπροστά στο νοσοκομείο
Annem ağacıΜάνα μου μια συκιά
Doktor bulamadı bana ilacıΟ γιατρός δεν μου βρήκε φάρμακο
Annem ilacıΜάνα μου φάρμακο
Doktor bulamadı bana ilacı Ο γιατρός δεν μου βρήκε φάρμακο
Annem ilacı Μάνα μου φάρμακο

Başţabip geliyorΟ αρχίατρος νάτος έρχεται
Zehirden acıΑπό φαρμάκι πιο πικρός
Zehirden acıΑπό φαρμάκι πιο πικρός
Garip kaldım΄Εμεινα μόνος
Yüreğime dert olduΗ καρδιά μου ντέρτια γεμάτη
Annem dert olduΜάνα μου ντέρτια
Ellerin vatanı banaΟι ξένες πατρίδες για μένα
Yurt olduΠατρίδα γίνανε

Annem yurt olduΜάνα πατρίδα γίνανε

Garip kaldım΄Εμεινα μόνος
Yüreğime dert olduΗ καρδιά μου ντέρτια γεμάτη
Annem dert olduΜάνα μου ντέρτια
Ellerin vatanı banaΟι ξένες πατρίδες για μένα
Yurt olduΠατρίδα γίνανε
Annem yurt olduΜάνα πατρίδα γίνανε

Mezarımı kazın bayıra düzeΤον τάφο μου ανοίξτε στον κάμπο στην πλαγιά
Bayıra düzeΣτον κάμπο στην πλαγιά
Yönümü çevirin sıladan yüzeΒάλτε με να βλέπω της πατρίδας τη μεριά
Annem vay yüzeΜάνα μου βαϊ της πατρίδας της μεριά
Yönümü çevirin sıladan yüzeΒάλτε με να βλέπω της πατρίδας τη μεριά
Annem vay yüzeΜάνα μου βάι της πατρίδας της μεριά
Benden selam olsunΧαιρετίσματα δώστε
Sevdiğim kızaΣτο κορίτσι που αγαπώ
Annem vay kızaΜάνα μου στο κορίτσι που αγαπώ
Başına koysunΣτο κεφάλι της
Karalar bağlasınΜαύρο να δέσει μαντήλι
Annem bağlasınΜάνα μου να δέσει
Gurbet elde kaldım diyeΓια μένα που έμεινα στα ξένα χέρια
AğlasınΑς κλάψει
Annem ağlasınΜάνα μου ας κλάψει
Başına koysunΣτο κεφάλι της
Karalar bağlasınΜαύρο να δέσει μαντήλι
Annem bağlasınΜάνα μου να δέσει
Gurbet elde kaldım diyeΓια μένα που έμεινα στα ξένα χέρια
AğlasınΑς κλάψει
Annem ağlasınΜάνα μου ας κλάψει

Yazık bomboş geldi geçtiΚρίμα άδεια ήρθαν κι έφυγαν
En güzel yıllarΤα πιο όμορφα χρόνια
Sararken kırıldıΠριν προλάβουν ν' αγκαλιάσουνε έσπασαν
Aşka doymayan kollarΤα χέρια που τον έρωτα δεν χόρτασαν
Benim gibi sevdiğine΄Οσοι σαν κι εμένα εκείνους που αγαπούνε
Hasret kalanlarΝοσταλγούν
Benim gibi sevdiklerine΄Οσοι σαν κι εμένα εκείνους που αγαπούνε
Hasret kalanlarΝοσταλγούν
Garip gibi köşelerdeΞένοι σε άγνωστες γωνιές
Hep ayrı ayrı of hep ayrıΠάντα χώρια χώρια, αχ, πάντα χώρια

Anadan ayrı, ayrıΑπ' τη μάνα χώρια χώρια
Babadan ayrıΑπ' τον πατέρα χώρια
Bir de yardan ayrı kaldımΚι απ' το ταίρι χώρια
Hepsinden acı of hepsinden acıΑπ' όλα πιο πικρό, χα, απ' όλα πιο πικρό
Anadan ayrı ayrıΑπ' τη μάνα χώρια χώρια
Babadan ayrıΑπ' τον πατέρα χώρια

Bir de yardan ayrı kaldımΚι απ’ το ταίρι χώρια
Hepsinden acı of hepsinden acıΑπ’ όλα πιο πικρό, αχ, απ’ όλα πιο πικρό

Çeken bilirΌποιος τις τραβάει ξέρει
Şu gurbetin acılarınıΤις ξενιτιάς τις πίκρες
Uykusuz geçenΤον πόνο της νύχτας
Gecenin sancılarınıΠου ο ύπνος δεν σε παίρνει
Kim özlemezΠοιός δεν επιθυμεί
Anne baba bacılarınıΤη μάνα, τον πατέρα, τις αδελφές του
Kim özlemezΠοιός δεν επιθυμεί
Anne baba bacılarınıΤη μάνα, τον πατέρα, τις αδελφές του
Bir de yardan ayrı kaldımΚι απ’ το ταίρι χώρια έμεινα
Hepsinden acı of hepsinden acıΑπ’ όλα πιο πικρό, αχ, απ’ όλα πιο πικρό

Anadan ayrı ayrıΑπ’ τη μάνα χώρια, χώρια
Babadan ayrıΑπ’ τον πατέρα χώρια
Bir de yardan ayrı kaldımΚι απ’ το ταίρι χώρια έμεινα
Hepsinden acı of hepsinden acıΑπ’ όλα πιο πικρό, αχ, απ’ όλα πιο πικρό

Ham meyvayı kopardılar dalındanΦρούτο αγίνωτο απ’ το κλαδί του κόψαν
Beni ayırdılar nazlı yarimdenΜε χώρισαν απ’ την αγάπη μου τη χαϊδεμένη
Demedim mi demedim miΔεν σου το ’λεγα, δεν σου το ’λεγα
Nazlı yarim ben sanaΝαζιάρικο μου ταίρι
Çok muhabbet tez ayrılık getirirΗ αγάπη η περίσσια γρήγορο φέρνει χωρισμό

Ofey uzun olur gemilerin direğiΩχ, μακρύ είναι το κατάρτι του καραβιού
Yanık olur anaların yüreğiΚαμένη της μάνας η καρδιά
Ne sen gelin ne sen gelin oldunΟύτε εσύ νύφη έγινες, δεν έγινες νύφη
Ne ben güveyiΟύτε εγώ γαμπρός
Onun için kapanmıyor gözlerimΤα μάτια μου γι αυτό δεν κλείνουνε

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlüm´Ετσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

Ben gurbetin kucağındaΣτην αγκαλιά της ξενιτιάς
Düşe kalka yoruldum´Επεσα σηκώθηκα κουράστηκα
Ben gurbetin kucağındaΣτην αγκαλιά της ξενιτιάς
Düşe kalka yoruldum´Επεσα σηκώθηκα κουράστηκα
Bir zalimin ocağındaΣτο σπίτι άπονου
Canevimden vuruldumΚατάκαρδα πληγώθηκα
Bir zalimin ocağındaΣτο σπίτι άπονου
Canevimden vuruldumΚατάκαρδα πληγώθηκα

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες

Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlüm΄Ετσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlüm΄Ετσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
[Dert çektikçe uslanır][Με τα ντέρτια καταλαγιάζει]

Yar diline dilineΤαίρι μου το γλυκό σου στόμα
Sarılaydım belineΤη μέση σου ν' αγκάλιαζα
Oy kelepçe vursunlarΑχ, χειροπέδες ας βάλουνε
Ayağıma elimeΣτα χέρια μου στα πόδια μου
Yar diline dilineΤαίρι, το γλυκό σου στόμα
Sarılaydım belineΤη μέση σου ν' αγκάλιαζα
Oy kelepçe vursunlarΑχ, σίδερα ας δέσουνε
Ayağıma elimeΣτα χέρια μου στα πόδια μου

Elin elime değsinΤο χέρι σου το χέρι μου ν' αγγίξει
İstersen öldürΠάρε τη ζωή μου αν θες
Diz çökeyim önündeΓονατιστός είμαι μπροστά σου
Yar etme zulümΜονάχα ταίρι μη με τυραννάς
Elin elime değsinΤο χέρι σου το χέρι μου ν' αγγίξει
İstersen öldürΠάρε τη ζωή μου αν θες
Diz çökeyim önündeΓονατιστός είμαι μπροστά σου
Yar etme zulümΜονάχα ταίρι μη με τυραννάς

Yar diline dilineΤαίρι μου, το γλυκό σου στόμα
Sarılaydım belineΤη μέση σου ν' αγκάλιαζα
Oy kelepçe vursunlarΑχ, σίδερα ας δέσουνε
Ayağıma elimeΣτα χέρια μου στα πόδια μου
Yar diline dilineΤαίρι μου, το γλυκό σου στόμα
Sarılaydım belineΤη μέση σου ν' αγκάλιαζα
Oy kelepçe vursunlarΑχ, σίδερα ας δέσουνε
Ayağıma elimeΣτα χέρια μου στα πόδια μου

Ham meyvayı kopardılar dalındanΦρούτο αγίνωτο απ' το κλαδί του κόψαν
Beni ayırdılar nazlı yarimdenΜε χώρισαν απ' την αγάπη μου τη χαϊδεμένη
Demedim mi demedim miΔεν στο 'λεγα, δεν στο 'λεγα
Nazlı yarim ben sanaΝαζιάρικο μου ταίρι
Çok muhabbet tez ayrılık getirirΗ αγάπη η περίσσια γρήγορο φέρνει χωρισμό
Ofey uzun olur gemilerin direğiΩχ, μακρύ είναι το κατάρτι του καραβιού
Yanık olur anaların yüreğiΚαμένη της μάνας η καρδιά
Ne sen gelin ne sen gelin oldunΟύτε εσύ νύφη έγινες, δεν έγινες νύφη
Ne ben güveyiΟύτε εγώ γαμπρός

Onun için kapanmıyor gözlerimΤα μάτια μου γι αυτό δεν κλείνουνε

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlüm΄Ετσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

Ben gurbetin kucağındaΣτην αγκαλιά της ξενιτιάς
Düşe kalka yoruldum΄Επεσα σηκώθηκα κουράστηκα
Ben gurbetin kucağındaΣτην αγκαλιά της ξενιτιάς
Düşe kalka yoruldum΄Επεσα σηκώθηκα κουράστηκα
Bir zalimin ocağındaΣτο σπίτι άπονου
Canevimden vuruldumΚατάκαρδα πληγώθηκα
Bir zalimin ocağındaΣτο σπίτι άπονου
Canevimden vuruldumΚατάκαρδα πληγώθηκα

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlüm΄Ετσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlüm΄Ετσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

Kızılcıklar oldu muΓίναν’ τα κεράσια άραγε
Derelere doldu muΓεμίσαν’ τα ποτάμια άραγε
Kızılcıklar oldu muΓίναν’ τα κεράσια άραγε
Derelere doldu muΓεμίσαν’ τα ποτάμια άραγε
Yolladığım çoraplarΤα τσουράπια που σου έστειλα
Ayağına oldu muΣου κάνανε στο πόδι άραγε

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Tabakası aynalıΤαμπακέρα έχει δουλεμένη
Şu oğlana varmalıΑυτό το αγόρι πρέπει να το παντρευτείς
Oğlan çok güzel amaΤο αγόρι είναι όμορφο αλλά
Anası olmamalıΤη μάνα του πρέπει να διώξουμε

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Çökertme'den çıktım da Halil'imΑπό τον Τσοκερτμέ βγήκα Χαλίλ μου
Aman başım selametΑμάν και ήμουνα καλά
Çökertme'den çıktım da Halil'imΑπό τον Τσοκερτμέ βγήκα Χαλίλ μου
Aman başım selametΑμάν και ήμουνα καλά
Bitez de yalısına varmadan Halil'imΣτο γιαλί του Μπιτέζ πριν φτάσω Χαλίλ μου
Aman koptu kıyametΑμάν ξέσπασε κοσμοχαλασιά
Bitez de yalısına varmadan Halil'imΣτο γιαλί του Μπιτέζ πριν φτάσω Χαλίλ μου
Aman koptu kıyametΑμάν ξέσπασε κοσμοχαλασιά

Arkadaşım İbram çavuşΤο καρντάσι μου ο Ιμπράμ τσαούς
Allah'ına emanetΠαραδομένος στο Θεό
Arkadaşım İbram çavuşΤο καρντάσι μου ο Ιμπράμ τσαούς
Allah'ına emanetΠαραδομένος στο Θεό
Burası da Asbat değil Halil'imΕδώ δεν είναι Ασμπάτ Χαλίλ μου
Aman Bitez yalısıΑμάν, είναι το γιαλί του Μπιτέζ
Yüreğime ateş saldıΦωτιά άναψε στη καρδιά μου
Yağlı kurşun yarasıΗ μολυβένια η πληγή
Burası da Asbat değil Halil'imΕδώ δεν είναι Ασμπάτ Χαλίλ μου
Aman Bitez yalısıΑμάν, είναι το γιαλί του Μπιτέζ
Yüreğime ateş saldıΦωτιά στην καρδιά μου άναψε
Yağlı kurşun yarasıΗ μολυβένια η πληγή

Güvertede gezer ikenΣτην κουβέρτα περπατούσα
Aman kunduram kaydıΑμάν και γλίστρησα
Güvertede gezer ikenΣτην κουβέρτα περπατούσα
Aman kunduram kaydıΑμάν και γλίστρησα
Yeşil de gözlü Gülsüm'ümüΤην πρασινομάτα τη Γκιουλσούμ μου

Çerkez kaymakam aldıΟ τσερκέζος καϊμακάμης τηνε πήρε
Yeşil de gözlü Gülsüm'ümüΤην πρασινομάτα τη Γκιουλσούμ μου
Çerkez kaymakam aldıΟ τσερκέζος καϊμακάμης τηνε πήρε

Yeşil de gözlü Gülsüm'ümüΤην πρασινομάτα τη Γκιουλσούμ μου
Çerkez kaymakam aldıΟ τσερκέζος καϊμακάμης τηνε πήρε
Yeşil de gözlü Gülsüm'ümüΤην πρασινομάτα τη Γκιουλσούμ μου
Çerkez kaymakam aldıΟ τσερκέζος καϊμακάμης τηνε πήρε

Burası da Asbat değil amanımΚαι εδώ δεν είναι Ασμπάτ αμάν
Aman Bitez yalısıΑμάν, είναι το γιαλί του Μπιτέζ
Yüreğime ateş saldıΦωτιά στην καρδιά μου άναψε
Yağlı kurşun yarasıΗ μολυβένια η πληγή
Burası da Asbat değil amanımΚαι εδώ δεν είναι Ασμπάτ αμάν
Aman Bitez yalısıΑμάν, είναι το γιαλί του Μπιτέζ
Yüreğime ateş saldıΦωτιά στην καρδιά μου άναψε
Yağlı kurşun yarasıΗ μολυβένια η πληγή

΄Ερχεσαι και γλεντίζουμαι, *κι αμάν αμάν*
φεύγεις κακοκαρδίζουμαι, *ωχ αμάν αμάν*
μην το λες μην το λες θα πεθάνω και θα κλαις.

Σαν το μαρκούτσι ναργιλέ, *βρε αμάν αμάν*
είναι το μπόι σου καλέ, *ωχ αμάν αμάν*
μην το λες μην το λες θα πεθάνω και θα κλαις.

Είσαι γιαλένιος μαστραπάς, *κι αμάν αμάν*
κι όποιονε δεις τον αγαπάς, *ωχ αμάν αμάν*
Χιώτισσα Χιώτισσα μ' έκανες κι αρρώστησα.

Σάντα να σάντα να, *κι αμάν αμάν αμάν*
δε σ' είδα ψες και σήμερα.

΄Ερχεσαι και γλεντίζουμαι
φεύγεις κακοκαρδίζουμαι
μην το λες θα πεθάνω και θα κλαις.

Σαν το μαρκούτσι ναργιλέ
είναι το μπόι σου καλέ
μην το λες θα πεθάνω και θα κλαις.

Είσαι γιαλένιος μαστραπάς
κι όποιονε δεις τον αγαπάς
Χιώτισσα μ' έκανες κι αρρώστησα.

Σάντα να σάντα να δε σ' είδα ψες και σήμερα.

Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις, *μάνα μου γλυκιά*
αφήνω γεια στη γειτονιά σ' όλα τα παλικάρια, *μάνα μου έχε γεια*
αφήνω και στη μάνα μου ένα μαντίλι δάκρυα, *μάνα μου έχε γεια*
μάνα μου όταν με γέννησες γιατί δεν μου το είπες, *μάνα μου γλυκιά*
πως έχ' ο κόσμος βάσανα πως έχ' ο κόσμος πίκρες, *μάνα μου έχε γεια.*

Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις
αφήνω γεια στη γειτονιά σ' όλα τα παλικάρια
αφήνω και στη μάνα μου ένα μαντίλι δάκρυα
μάνα μου όταν με γέννησες γιατί δεν μου το είπες
πως έχ' ο κόσμος βάσανα πως έχ' ο κόσμος πίκρες.

Μάσαν τα παλικάρια μας τα παν στη Βουλγαρία
κι αφήσαν γυναικόπαιδα μες στ' άγρια θηρία.
Μάσαν και τα κορίτσια μας τα παν στην αγγαρεία
μέρα κι νύχτα έκλιγαν να διουν ελευθερία.
Να τού 'ξερες μανούλα μου σι ποιο βουνό θ' αράξω
να στείλεις τα ρουχάκια μου την Κυριακή ν' αλλάξω.
Μάνα μου ιδώ στο Κίτσουβα είν' όλοι πιθαμένοι
γιατί τους εφαρμάκωναν γιατροί καταραμένοι.

Πέντε παπάδες Κρητικοί και τρεις απ' τ' Αγιονόρος
συνάχτηκαν βουλεύτηκαν
συνάχτηκαν βουλεύτηκαν σι μια βαθιά λιμνιώνα
καράβι στερεώσανε
καράβι στερεώσανε καράβι για να πάνε
κινήσαν πήραν διάβιναν
κινήσαν πήραν διάβιναν στης Πόλης τα μπουγάζα
κι ο βασιλεύς τους κοίταξι
κι ο βασιλεύς τους κοίταξι από ψηλόν μπαλάτι.
Στάσου καράβι μ' να σι πω
στάσου καράβι μ' να σι πω στάσου να σι μιλήσω.
Δεν είν' καράβ' για να σταθεί
δεν είν' καράβ' για να σταθεί καράβ' για να μιλήσεις
χίλια τρακόσια δυο κουπιά
χίλια τρακόσια δυο κουπιά κι χίλνιοι έχ' απάνου
κι απάνου στην αντένα του
κι απάνω στην αντένα του Χριστός κι η Παναγία.
Άιντε καράβι μ' στο καλό
άιντε καράβι μ' στο καλό στο μέρους σου να πάεις.

Πέντε παπάδες Κρητικοί και τρεις απ' τ' Αγιονόρος
συνάχτηκαν βουλεύτηκαν σι μια βαθιά λιμνιώνα

καράβι στερεώσανε καράβι για να πάνε
κινήσαν πήραν διάβιναν στης Πόλης τα μπουγάζα
κι ο βασιλεύς τους κοίταξι από ψηλόν μπαλάτι.
Στάσου καράβι μ' να σι πω στάσου να σι μιλήσω.
Δεν είν' καράβ' για να σταθεί καράβ' για να μιλήσεις
χίλια τρακόσια δυο κουπιά κι χίλνιοι έχ' απάνου
κι απάνω στην αντένα του Χριστός κι η Παναγία.
Άιντε καράβι μ' στο καλό στο μέρους σου να πάεις.

Δε σε φοβά- φοβάμαι βρε βοριά όσο και αν φυσάεις
έχω καρά- καράβι μπρούντζινο
έχω καρά- καράβι μπρούντζινο κατάρτι ατσαλένιο
έχω και το μικρό γκιμιτζόπουλο
έχω και το μικρό γκιμιτζόπουλο που νιώνει απ' τις φουρτούνες.
Ανέβα μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο
ανέβα μπρε μικρό γκιμιτζόπουλο στο δεύτιρο κατάρτι
να διεις το τι το τι κιρός θα πει
να διεις το τι το τι κιρός θα πει το τι κιρός θα κάνει.
Γελώ- γελώ-νο-ντας ανέβινι
γελώ- γελώ-νο-ντας ανέβινι κλαίει κι κατιβαίνει.
Τι έχεις μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο
τι έχεις μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο κλαίεις κι κατιβαίνεις.
Βλέπω την Πού- την Πούλια π' άστραψι
βλέπω την Πού- την Πούλια π' άστραψι κι του φιγγάρι λάμπει.
Το λόγο τ' δεν δεν απόσωσι
το λόγο τ' δεν α- δεν απόσωσι τη συντριχιά κρατούσε
γεμίζ' η θά- η θάλασσα πανιά
γεμίζ' η θά- η θάλασσα πανιά και ναύτες παλικάρια
ωρέ, και το μικρό γκιμιτζόπουλο
ωρέ, και το μικρό γκιμιτζόπουλο σαράντα ώρες πλέει
κι απ' τις σαρά- σαράντα κι ύστιρα
κι απ' τις σαρά- σαράντα κι ύστιρα ψιλή φωνίτσα βγάζει
για να τ' ακούσ' τ' ακούσ' η μάνα του
για να τ' ακούσ' τ' ακούσ' η μάνα του τ' ακούσ' κι η αδερφή του.

Δε σε φοβάμαι βρε βοριά όσο και αν φυσάεις
έχω καράβι μπρούντζινο κατάρτι ατσαλένιο
έχω και το μικρό γκιμιτζόπουλο που νιώνει απ' τις φουρτούνες.
Ανέβα μπρε μικρό γκιμιτζόπουλο στο δεύτιρο κατάρτι
να διεις το τι κιρός θα πει το τι κιρός θα κάνει.
Γελώντας ανέβινι κλαίει κι κατιβαίνει.
Τι έχεις μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο κλαίεις κι κατιβαίνεις.
Βλέπω την Πούλια π' άστραψι κι του φιγγάρι λάμπει.
Το λόγο τ' δεν απόσωσι τη συντριχιά κρατούσε
γεμίζ' η θάλασσα πανιά και ναύτες παλικάρια
και το μικρό γκιμιτζόπουλο σαράντα ώρες πλέει

κι απ' τις σαράντα κι ύστιρα ψιλή φωνίτσα βγάζει
για να τ' ακούσ' η μάνα του τ' ακούσ' κι η αδερφή του.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σι νανουρίζω
στην αγκαλιά μου σι κουνώ και σι γλυκοκοιμίζω.
Ο ύπνος το παρακαλεί μα κείνο δεν γκοιμάτι
έχει τα μάτια ανοιχτά κι το βυζί θυμάτι.
΄Ελα ύπνε και πάρε το και πή'ν'το στους μπαξέδες
και γέμισι τους κόρφους του λουλούδια μινιξέδες.

Μη χτυπάτι μη βροντάτι
το παιδάκι μου κοιμάτι
θα σηκωθεί θα σας μαλώσει
κι απ' το σπίτι θα σας διώξει.

΄Υπνε που παίρνεις τα πιδιά πάρε κι το δικό μου
μικρό μικρό σου το 'δωσα μεγάλο φέρε τό μου
μεγάλο σαν ψηλό βουνό ίσιο σαν κυπαρίσσι
οι κλώνοι του ν' απλώνουντι σ' Ανατολή κι Δύση
α, α, α νάνι.

Βάλτε καρέκλα εκλεκτή
βάλτε καρέκλα εκλεκτή να κάτσ' το παλικάρι
να κάτσει και να στολιστεί
να κάτσει και να στολιστεί οπού τον πρέπουν όλα.
Βάλτι ξουράφ' στα γένια του
βάλτι ξουράφ' στα γένια του κι μόσχο στα μαλλιά του.
Μπιρμπέρη μ' τα ξουράφια σου
μπιρμπέρη μ' τα ξουράφια σου να τα μαλαματώσεις
να μη μας κόψεις το γαμπρό
να μη μας κόψεις το γαμπρό και τονε θανατώσεις.
Γαμπρέ μ' πού είναι η μάνα σου πού είναι και ο μπαμπάς σου
γαμπρέ μ' πού είναι τ' αδέρφια σου να στέκουνται κοντά σου
γαμπρέ μ' πού είναι οι φίλοι σου πού είναι και οι συγγενείς σου
όλοι παρόντες είμαστε χαιρούμεστε στην χαρά σου.

Βάλτε καρέκλα εκλεκτή να κάτσ' το παλικάρι
να κάτσει και να στολιστεί οπού τον πρέπουν όλα.
Βάλτι ξουράφ' στα γένια του κι μόσχο στα μαλλιά του.
Μπιρμπέρη μ' τα ξουράφια σου να τα μαλαματώσεις
να μη μας κόψεις το γαμπρό και τονε θανατώσεις.
Γαμπρέ μ' πού είναι η μάνα σου πού είναι και ο μπαμπάς σου
γαμπρέ μ' πού είναι τ' αδέρφια σου να στέκουνται κοντά σου
γαμπρέ μ' πού είναι οι φίλοι σου πού είναι και οι συγγενείς σου
όλοι παρόντες είμαστε χαιρούμεστε στην χαρά σου.

Την τράπεζα
την τράπεζα την αργυρή θέλω να την τιμήσω
με μόσχους με
με μόσχους με γαρίφαλα θέλω να την στολίσω
τριγύρω γύ-
τριγύρω γύρω άρχοντες στις άκρις παλικάρια.
Τρώτι κι πί-
τρώτι κι πίν'τι άρχοντις χαίριστιν παλικάρια
βάλτι κρασί
βάλτι κρασί μες στο γυαλί κι φέρτι μας να πιούμε.
Στο σπίτι που
στο σπίτι που πατήσαμι πέτρα να μη ραΐσει
κι ο νοικοκύ-
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.
Ιμείς ιδώ
ιμείς ιδώ δεν ήρθαμι να φάμι κι να πιούμι
μόνον σας α-
μόνον σας αγαπούσαμι κι ήρθαμι να σας διούμι.

Την τράπεζα την αργυρή θέλω να την τιμήσω
με μόσχους με γαρίφαλα θέλω να την στολίσω
τριγύρω γύρω άρχοντες στις άκρις παλικάρια.
Τρώτι κι πίν'τι άρχοντις χαίριστιν παλικάρια
βάλτι κρασί μες στο γυαλί κι φέρτι μας να πιούμε.
Στο σπίτι που πατήσαμι πέτρα να μη ραΐσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.
Ιμείς ιδώ δεν ήρθαμι να φάμι κι να πιούμι
μόνον σας αγαπούσαμι κι ήρθαμι να σας διούμι.

Δώδεκα χρόνια έκανα στης χήρας το ζευγάρι
κι άλλα δώδεκα έκανα στα μάτια δεν την είδα
η μάνα μ' γράμμα μού 'στειλε να πάω να με παντρέψει.
Κάτσε λεβέντη μου εδώ εγώ να σε παντρέψου
αν θέλεις άσπρη γαλανή αν θέλεις μαυρομάτα
αν θέλεις ροϊδοκόκκινη που είναι φλουριά γεμάτη.
Δε θέλω άσπρη γαλανή δε θέλω μαυρομάτα
δε θέλω ροϊδοκόκκινη που είναι φλουριά γεμάτη
η μάνα μ' γράμμα μ' έστειλε θα πάω να με παντρέψει.

Μαρίκα σύρε στο χορό
κι εγώ στου δρόμου καρτιρώ
κι εγώ στου δρόμου καρτιρώ.
Μαρίκα παραπάτησε
και το σταμνί ετσάκισε
και το σταμνί ετσάκισε.

Δεν είναι παραπάτημα
μόν' είν' αντρός αγκάλιασμα
μόν' είν' αντρός αγκάλιασμα.

Μαρίκα σύρε στο χορό
κι εγώ στου δρόμου καρτιρώ.
Μαρίκα παραπάτησε
και το σταμνί ετσάκισε.
Δεν είναι παραπάτημα
μόν' είν' αντρός αγκάλιασμα.

Καληνύχτα μαυρομάτα φεύγω και σε χαιρετώ
κι ο μπαμπάκας σου με διώχνει, *αχ*, πού να πάω να κοιμηθώ.
Στα ματάκια σου κοιμάμαι στα φρυδάκια σου ξυπνώ
και στ' αγγελικό σου κορμάκι, *αχ*, πέφτω και λιγοθυμώ.

Μια Κυριακή απόβραδο ένα Σαββάτο βράδυ
σηκώνουνταν και διάβαινε ένα παλικαράκι.
Καλησπερίτσα κόρη μου, καλώς το παλικάρι.
Κόρη μ' πού είναι η μάνα σου πού είναι και η αδερφή σου.
Η μάνα μ' πάει στην εκκλησά η αδελφή στα ξένα
σκύψε Κωστάκη μ' φίλησε στον κόρφο μ' μην απλώνεις
γιατί μυρίζει ο κόρφος μου χαλνάει το πρόσωπό σου
να μην το νοιώσ' η μάνα μου και δεν μ' αρραβωνιάσει.

Μια Βουργαρούδα θέριζι
μια Βουργαρούδα θέριζι σ' ένα κοντό κριθάρι
σ' ένα κοντό κριθάρι
έχει δερπάνι μάλαμα
έχει δερπάνι μάλαμα παλαμαριά 'σημένια
παλαμαριά 'σημένια.
Ο πιθερός κι η πιθερά
ο πιθερός κι η πιθερά κάθ'σαν και μαγειρέψαν
κάθ'σαν και μαγειρέψαν
κάθ'σαν και μαγειρέψανε
κάθ'σαν και μαγειρέψανε εννιά φιδιώ κιφάλια
εννιά φιδιώ κιφάλια.
Κάτσε νύφη μ' να φας φαΐ
κάτσε νύφη μ' να φας φαΐ ψάρια τηγανισμένα
ψάρια τηγανισμένα
και με την πρώτη πιρουνιά
και με την πρώτη πιρουνιά καρδιά της φαρμακώθη
καρδιά της φαρμακώθη.
Δώσ' μου βρε πιθερέ νερό
δώσ' μου βρε πιθερέ νερό να σβήσω το φαρμάκι
να σβήσω το φαρμάκι.

Εδώ νερό δε βρίσκιτι
εδώ νερό δε βρίσκιτι ουδέ κρασί πουλιέτι
ουδέ κρασί πουλιέτι.
Να και ο Γιάννης έρχιτι
να και ο Γιάννης έρχιτι με τ' άλαγο καβάλα
με τ' άλαγο καβάλα.
Δώσ' μου βρε Γιάννη μου νιρό
δώσ' μου βρε Γιάννη μου νιρό να σβήσω το φαρμάκι
να σβήσω το φαρμάκι.
Παίρνει το χρυσολάγινο
παίρνει το χρυσολάγινο τη βερβερένια κούπα
τη βερβερένια κούπα.
Ώσπου να πάει κι ώσπου να 'ρθει
ώσπου να πάει κι ώσπου να 'ρθει τη βρήκι πιθαμένη
τη βρήκι πιθαμένη.

Μια Βουργαρούδα θέριζι σ' ένα κοντό κριθάρι
έχει δερπάνι μάλαμα παλαμαριά 'σημένια.
Ο πιθερός κι η πιθερά κάθ'σαν και μαγειρέψαν
κάθ'σαν και μαγειρέψανε εννιά φιδιώ κιφάλια.
Κάτσε νύφη μ' να φας φαΐ ψάρια τηγανισμένα
και με την πρώτη πιρουνιά καρδιά της φαρμακώθη.
Δώσ' μου βρε πιθερέ νερό να σβήσω το φαρμάκι.
Εδώ νερό δε βρίσκιτι ουδέ κρασί πουλιέτι.
Να και ο Γιάννης έρχιτι με τ' άλαγο καβάλα.
Δώσ' μου βρε Γιάννη μου νιρό να σβήσω το φαρμάκι.
Παίρνει το χρυσολάγινο τη βερβερένια κούπα.
Ώσπου να πάει κι ώσπου να 'ρθει τη βρήκι πιθαμένη.

Σήμερον μαύρος ουρανός σήμερον μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκαταραμένοι.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
τας προσευχάς της έκανε για το μονογενή της.
Φωνή τής ήρθ' εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν κυρά μ' οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
το γιο σου τονε πιάσανε στη Χάλκεια τον πάνε.

Παρακαλώ την Παναγιά, *καλέ*
παρακαλώ την Παναγιά, *καλέ*, και προσκυνώ στην Πόλη
και προσκυνώ στην Πόλη
για να μου ρίξουν τα κλειδιά, *καλέ*
για να μου ρίξουν τα κλειδιά, *καλέ*, να μπω σε περιβόλι
να μπω σε περιβόλι
να κόψω δυο γαρίφαλα, *καλέ*

να κόψω δυο γαρίφαλα, *καλέ*, να κάνω φουρκαλίτσα
να κάνω φουρκαλίτσα
να φουρκαλώ τη θάλασσα, *καλέ*
να φουρκαλώ τη θάλασσα, *καλέ,* ν' αράζουν τα καΐκια
ν' αράζουν τα καΐκια.
΄Ενα καΐκι άραξε, *καλέ*
ένα καΐκι άραξε, *καλέ*, στου βασιλιά την πόρτα
στου βασιλιά την πόρτα
ο βασιλιάς δεν ήταν κει, *καλέ*
ο βασιλιάς δεν ήταν κει, *καλέ*, μόν' ήταν τρεις κοπέλες
μόν' ήταν τρεις κοπέλες
η μια κιντάει τον ουρανό, *καλέ*
η μια κιντάει τον ουρανό, *καλέ*, κι η άλλη το φεγγάρι
κι η άλλη το φεγγάρι
η τρίτη η μικρότιρη, *καλέ*
η τρίτη η μικρότιρη, *καλέ*, κιντάει το μαξιλάρι
κιντάει το μαξιλάρι
να κοιμηθεί ο βασιλιάς, *καλέ*
να κοιμηθεί ο βασιλιάς, *καλέ,* να μην τον πάρει ζάλη
να μην τον πάρει ζάλη.

Παρακαλώ την Παναγιά και προσκυνώ στην Πόλη
για να μου ρίξουν τα κλειδιά να μπω σε περιβόλι
να κόψω δυο γαρίφαλα να κάνω φουρκαλίτσα
να φουρκαλώ τη θάλασσα ν' αράζουν τα καΐκια.
΄Ενα καΐκι άραξε στου βασιλιά την πόρτα
ο βασιλιάς δεν ήταν κει μόν' ήταν τρεις κοπέλες
η μια κιντάει τον ουρανό κι η άλλη το φεγγάρι
η τρίτη η μικρότιρη κιντάει το μαξιλάρι
να κοιμηθεί ο βασιλιάς να μην τον πάρει ζάλη.
Μαύρο μου χελιδόνι από την Αραπιά
κι άσπρο μου περιστέρι από τον τόπο μου
χαμήλου τα φτιρά σου να γράψω μια γραφή
να στείλω στην αγάπη μ' αν θέλει ας παντρευτεί.
Θέλεις κόρη μ' παντρέψου θέλεις ελευθεριά
και μένα με παντρέψαν μες στα ιννιά τζαμιά
μι δώσανε γυναίκα της μάγισσας παιδί
απού μαγεύει τ' άστρα κι όλον τον ουρανό
με μάγιψε κι μένα και δεν μπορώ να 'ρθω
όταν κινήσου νά 'ρθου μαυρίζουν τα βουνά
κι όταν γυρίζου πίσου λάμπει η θάλασσα.

Ψηλά στα παραθύρια Βδοξία στέκονταν
γυαλί κρατάει στα χέρια τα νιάτα της τηράει
τα νιάτα της τηράει.
Φρύδια ζωγραφισμένα ματάκια ολόμαυρα

ματάκια ολόμαυρα
και ποιος θα τα φιλήσει ο Λιάκος δεν ’ν’ ιδώ
ο Λιάκος δεν ’ν’ ιδώ
πήγε στη Σαλονίκη πήγε να παντρευτεί
πήγε να παντρευτεί
και όταν θα γυρίσει Βδοξία δε θα βρει.

Ψηλά στα παραθύρια Βδοξία στέκονταν
γυαλί κρατάει στα χέρια τα νιάτα της τηράει.
Φρύδια ζωγραφισμένα ματάκια ολόμαυρα
και ποιος θα τα φιλήσει ο Λιάκος δεν ’ν’ ιδώ
πήγε στη Σαλονίκη πήγε να παντρευτεί
και όταν θα γυρίσει Βδοξία δε θα βρει.

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χελιδόνια
τώρα οι πέ- τώρα οι πέρδικες
τώρα οι πέρδικες συχνολαλούν και λένε.
Ωρέ, ξύπνα αφέ- ξύπνα αφέντη μου
ξύπνα αφέντη μου και μη βαριοκοιμάσαι
ωρέ, ξύπνα αγκά- ξύπνα αγκάλιασε
ξύπνα αγκάλιασε κορμί κυπαρισσένιο
ωρέ, κι άσπρονε κι άσπρονε λαιμό
κι άσπρονε λαιμό σαν το παχύ κριάρι.

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χελιδόνια
τώρα οι πέρδικες συχνολαλούν και λένε.
Ξύπνα αφέντη μου και μη βαριοκοιμάσαι
ξύπνα αγκάλιασε κορμί κυπαρισσένιο
κι άσπρονε λαιμό σαν το παχύ κριάρι.

Ωρέ, με γέλασαν μια χαραυγή, *ωχ ωχ ωχ ωχ*
ωρέ, της άνοιξης τ’ αηδόνια, *ωρέ*, τα’ αηδόνια
με γέλασαν και μου είπανε, *ωχ ωχ ωχ ωχ*
ωρέ, πως Χάρος δε με παίρνει, *αχ*, δε με παίρνει.

Τι να κάνω τώρα τι να κάνω
σαν σκεφτώ πως θα πως θα πεθάνω.

Ωρέ, και βγαίνω μπρος μπρος στα βουνά, *ωωωωω*
στο άλογο καβάλα, *μωρέ*, καβάλα
βλέπω το Χάρο να ’ρχεται, *ωωωω*
στο άλογο καβάλα, *μωρέ*, καβάλα.

Μη με παίρνεις Χάρε μη με παίρνεις

άσε με με ξα- με ξαναπαίρνεις.

Με γέλασαν μια χαραυγή της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν και μου είπανε πως Χάρος δε με παίρνει.

Τι να κάνω τώρα τι να κάνω
σαν σκεφτώ πως θα πεθάνω.

Και βγαίνω μπρος μπρος στα βουνά στο άλογο καβάλα
βλέπω το Χάρο να 'ρχεται στο άλογο καβάλα.

Μη με παίρνεις Χάρε μη με παίρνεις
άσε με με ξαναπαίρνεις.

Εμείς εδώ δεν ή- δεν ήρθαμε
να φά- να φάμε και να πιούμε
μόνο σας αγαπούσαμε αγαπούσαμε
κι ήρθα- κι ήρθαμε να σας διούμε.

Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φάμε και να πιούμε
μόνο σας αγαπούσαμε κι ήρθαμε να σας διούμε.

Ωρέ, σ' αφήνω γεια μανούλα μου και πάω μακριά στα ξένα
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις, *αχ μανούλα μου γλυκιά.*
Ωρέ, σ' αφήνω γεια μανούλα μου και πάω απάνω στον Έβρο.

Σ' αφήνω γεια μανούλα μου και πάω μακριά στα ξένα
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις
σ' αφήνω γεια μανούλα μου και πάω απάνω στον Έβρο.

Ξένος είμαι κι ήρθα τώρα από μέρος μακρινό
γω κανέναν δεν γνωρίζω που να μείνω μια βραδιά
έμεινα στις απολιάνες και στα έρημα βουνά
γω κανέναν δεν γνωρίζω, *αχ*, που να μείνω μια βραδιά.

Ξένος είμαι κι ήρθα τώρα από μέρος μακρινό
γω κανέναν δεν γνωρίζω που να μείνω μια βραδιά
έμεινα στις απολιάνες και στα έρημα βουνά.

Άιντε, ν απόψε, *Λέκω μου*, δεν κοιμήθηκα και σήμερα νυστάζω
ωρέ, για δυο ματάκια , *Λέκω μ'*, γαλανά
άιντε, για δυο ματά-, *ωρέ*, ματάκια γαλανά για δύο μαύρα φρύδια
ωρέ, θα σου τα κλέ-, *ωρέ*, τα κλέψω μια βραδιά
άιντε, θα σου τα κλέ-, *ωρέ*, τα κλέψω μια βραδιά νύχτα χωρίς φεγγάρι
ωρέ, θα στ' ανεβάσω, *Λέκω μ'* , στα ιβουνά
άιντε, θα στ' ανεβά- 'νεβάσω στα ιβουνά ψηλά στα κορφοβούνια
ωρέ, ν' ακούς τ' αηδό-, *ωρέ*, τα αηδόνια να λαλούν.

Ν απόψε δεν κοιμήθηκα και σήμερα νυστάζω
για δυο ματάκια γαλανά για δύο μαύρα φρύδια
θα σου τα κλέψω μια βραδιά νύχτα χωρίς φεγγάρι
θα στ' 'νεβάσω στα ιβουνά ψηλά στα κορφοβούνια
ν' ακούς τα αηδόνια να λαλούν.

Γιάννη μ' δεν έχεις μάνα
Γιάννη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχεις κι αδερφή.
΄Εχω ν έχω κι μάνα
έχω ν έχω κι μάνα έχω κι αδερφή
έχω κι αδερφή.
΄Εχεις καλή γυναίκα
έχεις καλή γυναίκα να την πόρχεται
να την πόρχεται
με δυο πιδιά στα χέρια
με δυο πιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά
το τρίτο στην κοιλιά
το 'να το λένι Νίκο
το 'να το λένι Νίκο και τ' άλλο Τσιλιμπή
και τ' άλλο Τσιλιμπή
το τρίτο στην κοιλιά της
το τρίτο στην κοιλιά της το λένι Αρχοντή
το λένι Αρχοντή.

Γιάννη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή.
΄Εχω ν έχω κι μάνα έχω κι αδερφή.
΄Εχεις καλή γυναίκα να την πόρχεται
με δυο πιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά
το 'να το λένι Νίκο και τ' άλλο Τσιλιμπή
το τρίτο στην κοιλιά της το λένι Αρχοντή.

Μπήκαν κλέ-, *μαρή ρούσα μου*
μπήκαν κλέφτες στην αυλή
μπήκαν κλέφτες στην αυλή

μας κλέψαν τη Βασιλική
μας κλέψαν, *μαρή ρούσα μου*
μας κλέψαν τη Βασιλική
μας κλέψαν τη Βασιλική
την παν πέρα στα ιβουνά
την παν πέρα, *μαρή ρούσα μου*
την παν πέρα στα ιβουνά
την παν πέρα στα ιβουνά
να ’λοϋρίξει τα βουνά.

Μπήκαν κλέφτες στην αυλή
μας κλέψαν τη Βασιλική
την παν πέρα στα ιβουνά
να ’λοϋρίξει τα βουνά.

Τούτ’ τη νύχτα ν όλη νύχτα
ν έκανα τη γης κριβάτι
έκανα τη γης κριβάτι
και την πέτρα μαξιλάρι
έκανα τη γης κριβάτι
στρώσε κόρη μ’ το νιράντζι
στρώσε κόρη μ’ το νιράντζι.

Τούτ’ τη νύχτα ν όλη νύχτα
ν έκανα τη γης κριβάτι
και την πέτρα μαξιλάρι
στρώσε κόρη μ’ το νιράντζι.

Παλικά- παλικάρια μου
παλικά- παλικάρια μου
δερβενιώ- δερβενιώτικα
και βαρνιώ- και βαρνιώτικα
τι με βλέ- τι με βλέπετε
τι με βλέ- τι με βλέπετε
και μαραί- και μαραίνεστι
μένα η μά- μένα η μάνα μου
μένα η μά- μένα η μάνα μου
μ’ αρραβώ- μ’ αρραβώνιασε
και με πά- και με πάντρεψε
και με πά- και με πάντρεψε
πέρα στη πέρα στη Βλαχιά
και στην Τα- και στην Ταταριά
πέρα στη πέρα στη Βλαχιά
και στην Τα- και στην Ταταριά
πήρα ν ά- ν άντρα Τάταρο.

Παλικάρια μου
δερβενιώτικα
και βαρνιώτικα
τι με βλέπετε
και μαραίνεστι
μένα η μάνα μου
μ' αρραβώνιασε
και με πάντρεψε
πέρα στη Βλαχιά
και στην Ταταριά
πήρα ν άντρα Τάταρο.

Δυο πουλάκια δυο πουλάκια τα καημένα
δυο πουλάκια, *καλέ*, τα καημένα
πάνε έρχονται, *καλέ*, για μένα
πάνε, *καλέ*, πάνε έρχονται για μένα
πάνε έρχονται, *καλέ*, για μένα
το 'να το ταΐζω, *καλέ*, μέλι
το 'να, *καλέ*, το 'να το ταΐζω μέλι
το 'να το ταΐζω, *καλέ*, μέλι
τ' άλλο ζάχαρη, *καλέ*, και μέλι
δυο πουλάκια, *καλέ*, τα καημένα
πάνε έρχονται, *καλέ*, για μένα.

Δυο πουλάκια τα καημένα
πάνε έρχονται για μένα
το 'να το ταΐζω μέλι
τ' άλλο ζάχαρη και μέλι
δυο πουλάκια τα καημένα
πάνε έρχονται για μένα.

Γω στα ξέ-, *καλή μου μάνα*
γω στα ξένα περπατούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
τ'ς έμορφες, *καλή μου μάνα*
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
μια γαλαζοφοριμένη
μια γαλα-, *καλή μου μάνα*
μια γαλαζοφοριμένη
μια γαλαζοφοριμένη
μ' έχει την καρδιά καμένη
δεν μπορώ, *καλή μου μάνα*

δεν μπορώ να τη γιλάσω
δεν μπορώ να τη γιλάσω
απ' το χέρι της να πιάσω.

Γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
μια γαλαζοφορημένη
μ' έχει την καρδιά καμένη
δεν μπορώ να τη γιλάσω
απ' το χέρι της να πιάσω.

Μαύρο μου χελιδόνι απ' την Αραπιά
άσπρο μου περιστέρι από τον τό- τον τόπο μου
κι εσείς ψηλά που πετάτε για χαμηλώσετε
ανοίξτε τα φτερά τα φτερούδια σας
να γράψω ένα γράμμα και μια ψιλή γραφή
στη μάνα μ' και στ' αδέρφια μου
στη μάνα μ' και στ' αδέρφια μου
και στην αγά- και στην αγάπη μου.

Μαύρο μου χελιδόνι απ' την Αραπιά
άσπρο μου περιστέρι από τον τόπο μου
κι εσείς ψηλά που πετάτε για χαμηλώσετε
ανοίξτε τα φτερά τα φτερούδια σας
να γράψω ένα γράμμα και μια ψιλή γραφή
στη μάνα μ' και στ' αδέρφια μου και στην αγάπη μου.

Κρουν τα νταούλια μωρέ Στέργιο μ' κρουν και τα βιολιά
πάππος με την κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππος πααίν' μπροστά
πάππος με την κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππος πααίν' μπροστά
εδώ ο Στέργιος εκεί Στέργιος Στέργιος απάν' στ'ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σε παντρέψουμι
κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σε παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνω δεν αλλάζω γαμπρός δεν γίνομι
τα σημάδια πίσω να πάτε Στέργιος πισμάνιψε
τα σημάδια πίσω να πάτε Στέργιος πισμάνιψε.
Τρία μιτζίτια παπούτσια ρε Στέργιο μ' πάππος σ'αγόρασι
τρία μιτζίτια παπούτσια ρε Στέργιο μ' πάππος σ' αγόρασι
κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σε παντρέψουμι.

Κρουν τα νταούλια μωρέ Στέργιο μ' κρουν και τα βιολιά
πάππος με την κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππος πααίν' μπροστά
εδώ ο Στέργιος εκεί Στέργιος Στέργιος απάν' στ'ν αγριντιά.

Κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σε παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνω δεν αλλάζω γαμπρός δεν γίνομι
τα σημάδια πίσω να πάτε Στέργιος πισμάνιψε.
Τρία μιτζίτια παπούτσια ρε Στέργιο μ' πάππος σ'αγόρασι
κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνιμ να σε παντρέψουμι.

Γω θα πάω, *Ράντω μ'*, στην κλιψιά
στην κλιψιά και στο κουρμπέτι.
Ιννιά χρόνια, *Ράντω μ'*, καρτερεί
ιννιά χρόνια, *Ράντω μ'*, καρτερεί
πά' στα ιννιά και τρεις μέρις
Ράντω μου παντρεύιτι.

Γω θα πάω στην κλιψιά
στην κλιψιά και στο κουρμπέτι.
Ιννιά χρόνια καρτερεί
πά' στα ιννιά και τρεις μέρις
Ράντω μου παντρεύιτι.
Άι, ν απόψι, *Λέ- Λέκω μ'* , δεν κοιμήθηκα και σήμιρα νυστάζω
ωρέ, για δυο ματάκια, *Λέκω μ'*, γαλανά
άιντε, για δυο ματά- ματάκια γαλανά για δύο μαύρα φρύδια
ωρέ, θα σου τα κλέ-, *ωρέ*, τα κλέψω μια βραδιά
άιντε, θα σου τα κλέ- τα κλέψω μια βραδιά νύχτα χωρίς φεγγάρι
ωρέ, θα στ' ανεβάσω, *Λέκω μ'* , στα ιβουνά
άιντε, θα στ' ανεβάσω, *Λέκω μου*, στα βουνά ψηλά στα κορφοβούνια
ωρέ, ν' ακούς τ' αηδόνια, *Λέκω μ'*, να λαλούν.

Ν απόψι δεν κοιμήθηκα και σήμιρα νυστάζω
για ματάκια γαλανά για δύο μαύρα φρύδια
θα σου τα κλέψω μια βραδιά νύχτα χωρίς φεγγάρι
θα στ' ανεβάσω στα βουνά ψηλά στα κορφοβούνια
ν' ακούς τ' αηδόνια να λαλούν.

Στο Τοκμάκι Μεταξάδες
στο Τοκμάκι Μεταξάδες
Γιάννης δήμαρχος, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
κι άλλην αγαπάει, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
κι άλλην αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα

θα χωρίσει τη Θοδώρα
θα πάρ' τη Βασιλ'κή, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
θα πάρ' τη Βασιλ'κή.
Μην τον παίρνεις Βασιλ'κούδα μ'
μην τον παίρνεις Βασιλ'κούδα μ'
το Γιάνν' το χουβαρντά, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
το Γιάνν' το χουβαρντά.

Στο Τοκμάκι Μεταξάδες Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες κι άλλην αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα θα πάρ' τη Βασιλ'κή.
Μην τον παίρνεις Βασιλ'κούδα μ' το Γιάνν' το χουβαρντά.

Οι Θρακιώτ' χαρά θα κάνουν
οι Θρακιώτ' χαρά θα κάνουν και τι χαρά θα γέν'
και τι χαρά θα γέν'
κάλιοσαν όλο τον κόσμο
κάλιοσαν όλο τον κόσμο κι όλα τα χωριά
κι όλα τα χωριά
κάλιοσανι κι το Γιάννη
κάλιοσανι κι το Γιάννη το Γιάννη γκαϊντατζή
απού λαλάει καλά
τουν αρέσ' όλος ο κόσμος
τουν αρέσ' όλος ο κόσμος κι όλα τα χωριά
κι όλα τα χωριά
τουν αρέσ' κι η Θεοπούλα
τουν αρέσ' κι η Θεοπούλα το Γιάννη γκαϊντατζή
απού λαλάει καλά.

Οι Θρακιώτ' χαρά θα κάνουν και τι χαρά θα γέν'
κάλιοσαν όλο τον κόσμο κι όλα τα χωριά
κάλιοσανι κι το Γιάννη το Γιάννη γκαϊντατζή
απού λαλάει καλά
τουν αρέσ' όλος ο κόσμος κι όλα τα χωριά
τουν αρέσ' κι η Θεοπούλα το Γιάννη γκαϊντατζή
απού λαλάει καλά.

Τρία αδερφάκια ήμασταν κι οι τρεις σα λεοντάρια
και μένα με σκοτώσανε επάνω στα λιβάδια
και μένα με σκοτώσανε επάνω στα λιβάδια
Βλάχοι μι παραχώσανε Βλάχοι κερί με ανάψανε
Βλάχοι μι παραχώσανε Βλάχοι κερί με ανάψανε
και βλαχοπούλες έμορφες γλυκά γλυκά με κλάψανε
και βλαχοπούλες έμορφες γλυκά γλυκά με κλάψανε.
Τα δυο τ' αδέρφια μ' όταν όταν θα μεγαλώσουνε

τα δυο τ' αδέρφια μ' όταν όταν θα μεγαλώσουνε
θα πα να βρούνε το φονιά και θα τόνε σκοτώσουνε
θα πα να βρούνε το φονιά και θα τόνε σκοτώσουνε
και συ γλυκιά μανούλα μου να έρχεσαι κάθε πρωί
και συ γλυκιά μανούλα μου να έρχεσαι κάθε πρωί
να έρχεσαι κάθε πρωί τον τάφο μου επάνω
να έρχεσαι κάθε πρωί τον τάφο μου επάνω
να κλαις και να μαραίνεσαι τον γιο σου να ζητάεις
να κλαις και να μαραίνεσαι τον γιο σου να ζητάεις
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν όλους να τους ρωτάεις
αν είδατε ν αν άκ'σατε τον γιο μου τον χαμένο.
΄Ενας μου λέει δεν είδα γω κι άλλος μου λέει δεν άκ'σα
ένας μου λέει δεν είδα γω κι άλλος μου λέει δεν άκ'σα
ένα μικρό τουρκόπουλο αυτό μου λέει τον είδα γω
ένα μικρό τουρκόπουλο αυτό μου λέει τον είδα γω
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τριγυρνούσαν
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τριγυρνούσαν
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρνάει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Μα πώς μου λες να φάω να πιω ανθρώπινο κορμάκι
μα πώς μου λες να φάω να πιω ανθρώπινο κορμάκι.

Τρία αδερφάκια ήμασταν κι οι τρεις σα λεοντάρια
και μένα με σκοτώσανε επάνω στα λιβάδια
Βλάχοι μι παραχώσανε Βλάχοι κερί με ανάψανε
και βλαχοπούλες έμορφες γλυκά γλυκά με κλάψανε.
Τα δυο τ' αδέρφια μ' όταν όταν θα μεγαλώσουνε
θα πα να βρούνε το φονιά και θα τόνε σκοτώσουνε
και συ γλυκιά μανούλα μου να έρχεσαι κάθε πρωί
να έρχεσαι κάθε πρωί τον τάφο μου επάνω
να κλαις και να μαραίνεσαι τον γιο σου να ζητάεις
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν όλους να τους ρωτάεις
αν είδατε ν αν άκ'σατε τον γιο μου τον χαμένο.
΄Ενας μου λέει δεν είδα γω κι άλλος μου λέει δεν άκ'σα
ένα μικρό τουρκόπουλο αυτό μου λέει τον είδα γω
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τριγυρνούσαν
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρνάει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Μα πώς μου λες να φάω να πιω ανθρώπινο κορμάκι.

Εψές αργά πέρασα απ' τη γειτονιά σου
κι άκουσα κλάματα
βρε, κι άκουσα κλάματα κλάματα και φωνές
να σε μαλών' η μάνα σου
βρε, να σε μαλών' η μάνα σου κορίτσι μου για μένα
ωρέ, να μην πυκνοπερνώ.

Πέρασε λεβέντη μου
ωρέ, πέρασε κανείς δεν σι πειράζει
και δρόμος είναι ανοιχτός.

Εψές αργά πέρασα απ' τη γειτονιά σου
κι άκουσα κλάματα κλάματα και φωνές
να σε μαλών' η μάνα σου κορίτσι μου για μένα
να μην πυκνοπερνώ.
Πέρασε λεβέντη μου κανείς δεν σι πειράζει
και δρόμος είναι ανοιχτός.

Μαύρα μου χελιδόνια κι άσπρα μου πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε και διαβαίνετε
πολύ ψηλά πετάτε και διαβαίνετε
περάστε απ' το χωριό μου και χαμηλώσατε
περάστε απ' το χωριό μου και χαμηλώσατε
να γράψω ένα γράμμα μια λιανή γραφή
να γράψω ένα γράμμα μια λιανή γραφή
να στείλω στη μανούλα μου να μη με καϊτερεί
να στείλω στη μανούλα μ' να μη με καϊτερεί
εγώ ιδώ που ήρθα ιδώ θα παντρευτώ
εγώ ιδώ που ήρθα ιδώ θα παντρευτώ
θα πάρω ένα κορίτσι δικαοχτώ χρονώ
θα πάρω ένα κορίτσι δικαοχτώ χρονώ
τ'ς μάισσας θυγατέρα τ'ς Γεύας αγγονιά
τ'ς μάισσας θυγατέρα τ'ς Γεύας αγγονιά
όταν κινάω να έρθω μαύρη συννεφιά
όταν κινάω να έρθω μαύρη συννεφιά
όταν γυρίζω πίσω ήλιος ξεστεριά.

Μαύρα μου χελιδόνια κι άσπρα μου πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε και διαβαίνετε
περάστε απ' το χωριό μου και χαμηλώσατε
να γράψω ένα γράμμα μια λιανή γραφή
να στείλω στη μανούλα μ' να μη με καϊτερεί
εγώ ιδώ που ήρθα ιδώ θα παντρευτώ
θα πάρω ένα κορίτσι δικαοχτώ χρονώ
τ'ς μάισσας θυγατέρα τ'ς Γεύας αγγονιά
όταν κινάω να έρθω μαύρη συννεφιά
όταν γυρίζω πίσω ήλιος ξεστεριά.

Γω θα πάω, *Ράντω μ'*, στην κλιψιά
στην κλιψιά, *Ράντω μ'*, κι στο κουρμπέτι
στην κλιψιά κι στο κουρμπέτι

ιννιά χρονιά να καϊτερέσ'ς
ιννιά χρονιά να καϊτερέσ'
πάν' τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν' τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν' τα τρία και τρεις μέρις
πάν' τα τρία και τρεις μέρις.
Εννιά χρόνια, *Ράντω μ'*, καϊτέρεσε
εννιά χρόνια καϊτέρεσε
τρεις μέρις, *Ράντω μ'*, δεν καϊτέρεσε
τρεις μέρις δεν καϊτέρεσε
πάει και παίρ' τον αντραδερφό.

Γω θα πάω στην κλιψιά
στην κλιψιά κι στο κουρμπέτι
ιννιά χρονιά να καϊτερέσ'ς
πάν' τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν' τα τρία και τρεις μέρις.
Εννιά χρόνια καϊτέρεσε
τρεις μέρις δεν καϊτέρεσε
πάει και παίρ' τον αντραδερφό.

Στ' Αμπελά-, *μωρέ παιδιά*
στ' Αμπελάκια στο χωριό
στ' Αμπελάκια στο χωριό
Παναγιώτ'ς παπάδεψε
Παναγιώτ'ς, *μωρέ παιδιά*
Παναγιώτ'ς παπάδεψε
Παναγιώτ'ς παπάδεψε
τα μαύρα ρούχα που φορεί
Παναγιώτ'ς παπάδεψε
τα μαύρα ρούχα που φορεί
τα μαύρα ρού-, *μωρέ παιδιά*
τα μαύρα ρούχα που φορεί.

Στ' Αμπελάκια στο χωριό
Παναγιώτ'ς παπάδεψε
τα μαύρα ρούχα που φορεί.

Γω θα πάω, *Ράντω μ'*, στην κλιψιά
στην κλιψιά, *Ράντω μ'*, και στο κουρμπέτι
ιννιά χρόνια, *Ράντω μ'*, να καϊτερέσ'ς
ιννιά χρόνια να καϊτερέσ'ς
πάν' τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν' τα ιννιά κι άλλα τρία

πάν' τα τρία και τρεις μέρις
πάν' τα τρία και τρεις μέρις
Ιννιά χρόνια, *Ράντω μ'*, καϊτέρεσε
ιννιά χρόνια καϊτέρεσε
τρεις μέρις, *Ράντω μ'*, δεν καϊτέρεσε
τρεις μέρις δεν καϊτέρεσε
πάει κι πήρε τον αντραδερφό τ'ς
πάει κι πήρε τον αντραδερφό τ'ς
να και Στογιάννης πρόφτασε
να και Στογιάννης πρόφτασε.
Μάνα μ' πού είνι η Ράντω μου
μάνα μ' πού είν' η Ράντω μου.
Στον τσουσμέ, *νερ*, κατέβηκε
στον τσουσμέ, *νερ*, κατέβηκε
ιννιά χρονώ δαμάλι ν έσφαξε
ιννιά χρονώ δαμάλι ν έσφαξε
ιννιά χρονώ κρασί ν αγόρασε
ιννιά χρονώ κρασί ν αγόρασε
και τη Ράντω φωτιά έβαλε.

Γω θα πάω στην κλιψιά
στην κλιψιά και στο κουρμπέτι
ιννιά χρόνια να καϊτερέσ'ς
πάν' τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν' τα τρία και τρεις μέρις.
Ιννιά χρόνια καϊτέρεσε
τρεις μέρις δεν καϊτέρεσε
πάει κι πήρε τον αντραδερφό τ'ς
να και Στογιάννης πρόφτασε.
Μάνα μ' πού είνι η Ράντω μου.
Στον τσουσμέ κατέβηκε
ιννιά χρονώ κρασί ν αγόρασε
και τη Ράντω φωτιά έβαλε.

Μαρή Λουλούδω μου δεν αλλά-να-ζεις
δεν αλλά-να-ζεις δε χορέ-νε-βεις
δεν αλλά-να-ζεις δε χορέ-νε-βεις
[……].
Τι ν' αλλά-να-ξω, *μάνη μ'*, τι να χορέ-νε-ψω
ο καλό-νο-ς μου ν αγαπά-να-ει
ο καλό-νο-ς μου ν αγαπά-να-ει
της γειτόνισσας το κορί-νι-τσι
της γειτόνισσας το κορί-νι-τσι
ας χορέ-νε-ψει κι ας ν αλλά-να-ξει.

Μαρή Λουλούδω μου δεν αλλάζεις
δεν αλλάζεις δε χορεύεις
[……].
Τι ν' αλλάξω τι να χορέψω
ο καλός μου ν αγαπάει
της γειτόνισσας το κορίτσι
ας χορέψει κι ας αλλάξει.

Μάνα και γιος μαλώνανε μια μέρα όλη μέρα.
Ωρέ, μη με μαλώνεις μάνα μου
μη με μαλώνεις μάνα μου και μη με καταριέσαι
μωρέ, θα φύγω μάνα μ' μακριά
αχ, θα φύγω μακριά και πίσω δε θα έρθω
μωρέ, θα 'ρθει μάνα μ' ένας κιρός
θα 'ρθει μάνα μ' ένας κιρός θα 'ρθει το καλοκαίρι
ωρέ, θα 'ρθει μάνα μ' μια Πασκαλιά
θα 'ρθει μάνα μ' μια Πασκαλιά και μια ιπίσ'μη μέρα
ωρέ, θ' αλλάξ'ς μανά μ' θα στολιστείς
θ' αλλάξ'ς μάνα μ' θα στολιστείς στην εκκλησιά θα πάγεις
ωρέ, θ' ανάψ'ς μάνη τα κεριά
θ' ανάψ' μάνη μου τα κεριά θ'ανάψ'ς τα λιανοκέρια
ωρέ, στην άκρη μάνα μ' θα σταθείς
στην άκρη μάνα μ' θα σταθείς στην άκρη θα καθίσεις
ωρέ, θα δεις τους νιους θα δεις τις νιες
θα δεις τους νιους θα δεις τις νιες θα δεις και το στασίδι μου
μωρέ, ν απού 'ναι αραχνιασμένο
θα δεις μάνα μ' και το στασίδι μου ν απού 'ναι αραχνιασμένο
ωρέ, τότε μάνη μ' θα θυμηθείς
τότε μάνη μ' θα θυμηθείς πόχεις υγιό στα ξένα
ωρέ, μάνα μ' τότε θα θυμηθείς.

Μάνα και γιος μαλώνανε μια μέρα όλη μέρα.
Μη με μαλώνεις μάνα μου και μη με καταριέσαι
θα φύγω μάνα μ' μακριά και πίσω δε θα έρθω
θα 'ρθει μάνα μ' ένας κιρός θα 'ρθει το καλοκαίρι
θα 'ρθει μάνα μ' μια Πασκαλιά και μια ιπίσ'μη μέρα
θ' αλλάξ'ς μάνα μ' θα στολιστείς στην εκκλησιά θα πάγεις
θ' ανάψ' μάνη μου τα κεριά θ'ανάψ'ς τα λιανοκέρια
στην άκρη μάνα μ' θα σταθείς στην άκρη θα καθίσεις
θα δεις τους νιους θα δεις τις νιες θα δεις και το στασίδι μου
θα δεις μάνα μ' και το στασίδι μου ν απού 'ναι αραχνιασμένο
τότε μάνη μ' θα θυμηθείς πόχεις υγιό στα ξένα
μάνα μ' τότε θα θυμηθείς.

Γιάννης από τα Γιάννενα Κώστας 'πού τα Καλύβια, *μωρέ*
μώρ', ήρθαν και ν ανταμώθηκαν σ' ένα στενό σοκάκι, *βρε καλώς τα παιδιά*
ωρέ, τον εγυρέ-νευ-αν τα παιδιά χρόνια για …

τ' παπά το σπί-νι-τι γύρευαν
ωρέ, τ' παπά το σπίτι γύρευαν τραπέζι να τους κουρνίσει.
Καλή-νι-ν εσπέρα αφέντη μου
καλήν εσπέρα αφέντη μου, καλώς τα παλικάρια.
Πού 'ναι παπά-να μου τα παιδιά στον πόλεμο να πάμε.
Και τα παιδιά μ' να δεν είναι δω.

Γιάννης από τα Γιάννενα Κώστας 'πού τα Καλύβια
ήρθαν και ν ανταμώθηκαν σ' ένα στενό σοκάκι
τον εγυρέαν τα παιδιά χρόνια για …
τ' παπά το σπίτι γύρευαν τραπέζι να τους κουρνίσει.
Καλήν εσπέρα αφέντη μου, καλώς τα παλικάρια.
Πού 'ναι παπά μου τα παιδιά στον πόλεμο να πάμε.
Και τα παιδιά μ' δεν είναι δω.

Ωρέ, του Κίτσου η μά-, *ωρέ*, η μάνα κάθεται
στην άκρη το ποτάμι
με το ποτά- ποτάμι μάλωνε
ωρέ, με το ποτά- ποτάμι μάλωνε
και το πετροβολούσε.
Ποτάμι μ' για, *ωρέ*, για λιγόστεψε.

Σένα τα λέγω σένα αν θέλεις άκουσ' τα
πάρε χαρτί και πένα και κάτσε γράψε τα
Ρίνα Κατερίνα μη φαρμακώνεσαι
την Κυριακή σε παίρνω και λευτερώνεσαι.

Ωρέ, για να περά- περάσ' αντίπερα
πέρα στα κλεφτοχώρια
ν απόχουν κλέ-, *ωρέ*, κλέφτες σύναξη
αέρας τα τινάζει τα πλατανόφυλλα
Θεός να τα φυλάει τα ελληνόπουλα.

Του Κίτσου η μάνα κάθεται στην άκρη το ποτάμι
με το ποτάμι μάλωνε και το πετροβολούσε.
Ποτάμι μ' για λιγόστεψε
για να περάσ' αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια
ν απόχουν κλέφτες σύναξη.
Εσκί Σεχίρι φοβερό με σύρματα πλεγμένο
μας έχεις κάψει την καρδιά π' αναθεματισμένο.
Στη Σμύρνη σφάζουνε τ' αρνιά στην Πόλη τα κριάρια
κι απάνω στο Εσκί Σεχίρ σφάζουνται παλικάρια.
Να το 'ξεργιες μανούλα μου σε ποιο βουνό θ' ανέβω
να μου 'στελνες τα ρούχα μου πριν σκοτωθώ ν' αλλάξω.

Τι ωραίο φεγγαράκι τι μαγευτική βραδιά
πώς φυσάει τ' αεράκι μέσα απ' τα κλαριά.
Άσπρη μαρμαρένια κρύα βρύση που κρατάς κρύο νερό
έτσι κρατώ και γω καημένος της αγάπης τον καημό.
Δε μου λες ωραία κόρη μ' αγαπάς δεν μ' αγαπάς
ή εμένα κοροϊδεύεις τον καιρό σου να περνάς.
Σ' αγαπώ και σε λατρεύω ταίρι μου θέλω να γίνεις παντοτινό.

Τ' Αρμένη ο γιος πινεύτηκε, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
σ' ένα σ' ένα μπασά κι αφέντη
σ' ένα σ' ένα μπασά κι αφέντη.
Αφέντη μου τη θάλασσα, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
φέτος φέτος θα την αδιάβω
φέτος φέτος θα την αδιάβω.
Κι αν την αδιάβ'ς τη θάλασσα, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
γαμπρό γαμπρό θε να σε κάνω
γάμπρο γαμπρό θε να σε κάνω
γαμπρό στη θυγατέρα μου, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
που λά- που λάμπει σαν τον ήλιο
που λά- που λάμπει σαν τον ήλιο.

Τ' Αρμένη ο γιος πινεύτηκε σ' ένα μπασά κι αφέντη.
Αφέντη μου τη θάλασσα φέτος θα την αδιάβω.
Κι αν την αδιάβ'ς τη θάλασσα γαμπρό θε να σε κάνω
γαμπρό στη θυγατέρα μου που λάμπει σαν τον ήλιο.
Τώρα κιρός συννέφιασε, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
τώρα τώρα κιρός θα βρέξει
τώρα τώρα κιρός θα βρέξει.
στους κάμπους ρίχνει τη βροχή, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
και στα και στα βουνά τα χιόνια
και στα βουνά τα χιόνια
και στης κόρης μας την αυλή, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
ρίχνει ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει ρίχνει μαργαριτάρι
βγήκε η κόρη το μαζώνει, *γαλανά ματάκια μ' κι έμορφα*
βγαίνει βγαίνει και το μαζώνει
βγαίνει βγαίνει και το μαζώνει.

Τώρα κιρός συννέφιασε τώρα κιρός θα βρέξει.
στους κάμπους ρίχνει τη βροχή και στα βουνά τα χιόνια
και στης κόρης μας την αυλή ρίχνει μαργαριτάρι
βγήκε η κόρη το μαζώνει βγαίνει και το μαζώνει.
Ξενιτεμέ-, *λυπημένο μου πουλί*
ξενιτεμένο μου πουλί

και παραπονεμένο, *λυπημένο μου πουλί*
και παραπονεμένο, *κακιωμένο μου πουλί.*
Τι να σε στεί-, *λυπημένο μου πουλί*
τι να σε στείλω ξένη μου
τι να σε προβοδίσω, *λυπημένο μου πουλί*
τι να σε προβοδίσω, *κακιωμένο μου πουλί.*
Να στείλω μή- *λυπημένο μου πουλί*
να στείλω μήλο σέπεται
κυδώνι μαραγκιάζει, *λυπημένο μου πουλί*
κυδώνι μαραγκιάζει, *κακιωμένο μου πουλί.*
Να στείλω κι, *λυπημένο μου πουλί*
να στείλω κι τα δάκρυα μου
σ' ένα χρυσό μαντίλι, *λυπημένο μου πουλί*
σ' ένα χρυσό μαντίλι, *κακιωμένο μου πουλί.*
Τα δάκρυά μου, *λυπημένο μου πουλί*
τα δάκρυά μου είναι καυτά
και καίνε το μαντίλι, *λυπημένο μου πουλί*
και καίνε το μαντίλι, *κακιωμένο μου πουλί.*

Ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο
Τι να σε στείλω ξένη μου τι να σε προβοδίσω.
Να στείλω μήλο σέπεται κυδώνι μαραγκιάζει.
Να στείλω κι τα δάκρυα μου σ' ένα χρυσό μαντίλι.
Τα δάκρυά μου είναι καυτά και καίνε το μαντίλι.

Ο Κωσταντίνος ο μικρός μικρός και χαϊδεμένος
έναν τον έχει η μάνα του έναν και κανακάρη
έναν τον έχει η μάνα του έναν και κανακάρη
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σχολειό τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει.
Αντρειώθηκεν ο Κωσταντής κι έγινε παλικάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός της μάνας του καμάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός της μάνας του καμάρι.

Ο Κωσταντίνος ο μικρός μικρός και χαϊδεμένος
έναν τον έχει η μάνα του έναν και κανακάρη
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σχολειό τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει.
Αντρειώθηκεν ο Κωσταντής κι έγινε παλικάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός της μάνας του καμάρι.

Η Σούσα ήταν όμορφη της Θράκης το καμάρι
κι αγάπαε το Σελίμπεη το τουρκοπαλικάρι

κι αγάπαε το Σελίμπεη το τουρκοπαλικάρι.
Μια μέρα εκαθότανε χρυσό μαντίλ' κεντούσε
μια μέρα εκαθότανε χρυσό μαντίλ' κεντούσε
τον αδερφό της έκλαιγε και τον μοιρολογούσε
τον αδερφό της έκλαιγε και τον μοιρολογούσε.
Μάνα μου είδα όνειρο πικρό φαρμακωμένο
μάνα μου είδα όνειρο πικρό φαρμακωμένο
πως είδα τ' αδερφάκι μου στο αίμα βουτημένο
πως είδα τ' αδερφάκι μου στο αίμα βουτημένο.
Τι έχεις Σούσα μου και κλαις κι είσαι βαλαντωμένη
τι έχεις Σούσα μου και κλαις κι είσαι βαλαντωμένη
τι έχουν τα ματάκια σου και είσαι δακρυσμένη
τι έχουν τα ματάκια σου και είσαι δακρυσμένη.

Η Σούσα ήταν όμορφη της Θράκης το καμάρι
κι αγάπαε το Σελήμπεη το τουρκοπαλικάρι.
Μια μέρα εκαθότανε χρυσό μαντίλ' κεντούσε
τον αδερφό της έκλαιγε και τον μοιρολογούσε.
Μάνα μου είδα όνειρο πικρό φαρμακωμένο
πως είδα τ' αδερφάκι μου στο αίμα βουτημένο.
Τι έχεις Σούσα μου και κλαις κι είσαι βαλαντωμένη
τι έχουν τα ματάκια σου και είσαι δακρυσμένη.

Δώδεκα ευζωνάκια τ' αποφασίσανε
στον πόλεμο να πάνε, *Παναγιά μου*, να πολεμήσουνε
στον πόλεμο να πάνε, *Παναγιά μου*, να πολεμήσουνε.
Στο δρόμο που διαβαίναν στη Μαύρη Θάλασσα
κακιά φουρτούνα πιάνει, *Παναγιά μου*, και σκίζει τα πανιά
κακιά φουρτούνα πιάνει, *Παναγιά μου*, και σκίζει τα πανιά.
Δεν κλαίω το καράβι δεν κλαίω τα πανιά
μόν' κλαίω τα ευζωνάκια, *Παναγιά μου*, τα νιούτσικα παιδιά
μόν' κλαίω τα ευζωνάκια, *Παναγιά μου*, τα νιούτσικα παιδιά.
Βοήθα Παναγιά μου για να γλιτώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου*, θα στ' ασημώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου*, θα στ' ασημώσουμε.

Δώδεκα ευζωνάκια τ' αποφασίσανε
στον πόλεμο να πάνε να πολεμήσουνε.
Στο δρόμο που διαβαίναν στη Μαύρη Θάλασσα
κακιά φουρτούνα πιάνει και σκίζει τα πανιά.
Δεν κλαίω το καράβι δεν κλαίω τα πανιά
μόν' κλαίω τα ευζωνάκια τα νιούτσικα παιδιά.
Βοήθα Παναγιά μου για να γλιτώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις θα στ' ασημώσουμε.

Αυτά τα μαύρα που φορείς, *Ελένη αμάν*
εγώ εγώ θα σου τα βγάλω
εγώ εγώ θα σου τα βγάλω
θα σε φορέσω κόκκινα, *Ελένη αμάν*
και πι- και πίτα θα σε πάρω
και πί- και πίτα θα σε πάρω.
Η μάνα σου και μάνα μου, *Ελένη αμάν*
η μάνα σου και μάνα μου, *Ελένη αμάν*
στην πό- στην πόρτα κουβεντιάζουν
στην πό- στην πόρτα κουβεντιάζουν
και μεις θαρρούσαμε, *Ελένη αμάν*
πως μα- πως μας αρραβωνιάζουν
πως μα- μας αρραβωνιάζουν.

Αυτά τα μαύρα που φορείς εγώ θα σου τα βγάλω
θα σε φορέσω κόκκινα και πίτα θα σε πάρω.
Η μάνα σου και μάνα μου στην πόρτα κουβεντιάζουν
και μεις θαρρούσαμε πως μας αρραβωνιάζουν.

΄Ενας κυνηγός που κυνηγούσε εις το δάσος μια φορά
ένας κυνηγός που κυνηγούσε εις το δάσος μια φορά
έτυχε να συναντήσει μια ερη- μια ερημοεκκλησσά
έτυχε να συναντήσει μια ερη- μια ερημοεκκλησσά.
Προχωρεί και μπαίνει μέσα στο ερημοκλήσι αυτό
προχωρεί και μπαίνει μέσα στο ερημοκλήσι αυτό
βλέπει κει που προυσκυνούσε μια μικρή μια μικρή καλογριά.
Καλογριούλα μου, της λέγει, τ' όνομά σου επιθυμώ
καλογριούλα μου, της λέει, τ' όνομά σου επιθυμώ
τ' όνομά σου κι ας πεθάνω στο ερη- στο ερημοκλήσι αυτό.
Τ' όνομά μου δεν στο δίνω γιατί θα με λυπηθείς
γιατί είσαι εσύ η αιτία μες στα μα- μες στα μαύρα να με δεις.

΄Ενας κυνηγός που κυνηγούσε εις το δάσος μια φορά
έτυχε να συναντήσει μια ερημοεκκλησσά.
Προχωρεί και μπαίνει μέσα στο ερημοκλήσι αυτό
βλέπει κει που προυσκυνούσε μια μικρή καλογριά.
Καλογριούλα μου, της λέγει, τ' όνομά σου επιθυμώ
τ' όνομά σου κι ας πεθάνω στο ερημοκλήσι αυτό.
Τ' όνομά μου δεν στο δίνω γιατί θα με λυπηθείς
γιατί είσαι εσύ η αιτία μες στα μαύρα να με δεις.

Βρε στον ιπάνω μαχαλά
βρε στον ιπάν' το μαχαλά
παίζουν νταβούλια και βιουλιά
παίζουν νταβούλια και βιουλιά.

Μάνα και κό-, *κι αμάν αμάν*
μάνα και κόρη μάλωναν
μάνα και κόρη μάλωναν
μάνα και κόρη μάλωναν.
Κόρη μ' να φέρω το γιατρό
κόρη μ' να φέρω το γιατρό.
Μάνα μ' δεν θέλω γω γιατρό
μάνα μ' δεν θέλω γω γιατρό
μόνο το Γιώργο π' αγαπώ
μόνο το Γιώργο π' αγαπώ.

- Αυτά είναι λιγοστά, τελείωσαν.

Βρε στον ιπάνω μαχαλά
παίζουν νταβούλια και βιουλιά.
Μάνα και κόρη μάλωναν.
Κόρη μ' να φέρω το γιατρό.
Μάνα μ' δεν θέλω γω γιατρό
μόνο το Γιώργο π' αγαπώ.

Του Κυρίτσου δυχατέρα της Κυρίτσαινας
κάθε Κυριακή αλλάζει και στολίζεται
του Κυρίτσου δυχατέρα της Κυρίτσαινας
κάθε Κυριακή αλλάζει και στολίζεται
κι ο Μεμέτ Αλής περνάει και ζαλίζεται
και Μεμέτ Αλής τη βλέπει και ζαλίζεται
της ρίχνει ρόδι τής ρίχνει μήλο δεν το κοίταξε
της ρίχνει μάλαμα κι ασήμι χαμογέλασε
της ρίχνει μάλαμα κι ασήμι χαμογέλασε.
Πέντε χρόνια αίμα χύνω μες στην πόρτα μου
κι στο Τούρκο δεν τη δίνω στο Μεμέτ Αλή.

Του Κυρίτσου δυχατέρα της Κυρίτσαινας
κάθε Κυριακή αλλάζει και στολίζεται
κι ο Μεμέτ Αλής περνάει και ζαλίζεται
της ρίχνει ρόδι τής ρίχνει μήλο δεν το κοίταξε
της ρίχνει μάλαμα κι ασήμι χαμογέλασε.
Πέντε χρόνια αίμα χύνω μες στην πόρτα μου
κι στο Τούρκο δεν τη δίνω στο Μεμέτ Αλή.

Η Σμύρνη κι αν εκάηκε κι αν έγινε βιράνι
η Σμύρνη κι αν εκάηκε κι αν έγινε βιράνι
μια σμυρνοπούλα να 'ν' καλά που θα την ξανακάνει
μια σμυρνοπούλα να 'ναι καλά που θα την ξανακάνει.
Σμυρνιά μου ποιος σε φίλησε και σ' έβαλε σημάδι

και σ' έβαλε στο μάγουλο αγκαθωτό στεφάνι
και σ' έβαλε στο μάγουλο αγκαθωτό στεφάνι.
΄Ενας τσολιάς με φίλησε μ' είπε πως θα με πάρει
ένας τσολιάς με φίλησε μ' είπε πως θα με πάρει
στραβά φοράει το φέσι του και πόλκα τα μαλλιά του
στραβά φοράει το φέσι του και πόλκα τα μαλλιά του.
Πάλι με χρόνια με καιρούς η Σμύρνη είναι καμένη
πάλι με χρόνια με καιρούς δικιά μας βρε θα γίνει.

Η Σμύρνη κι αν εκάηκε κι αν έγινε βιράνι
μια σμυρνοπούλα να 'ναι καλά που θα την ξανακάνει.
Σμυρνιά μου ποιος σε φίλησε και σ' έβαλε σημάδι
και σ' έβαλε στο μάγουλο αγκαθωτό στεφάνι.
΄Ενας τσολιάς με φίλησε μ' είπε πως θα με πάρει
στραβά φοράει το φέσι του και πόλκα τα μαλλιά του.
Πάλι με χρόνια με καιρούς η Σμύρνη είναι καμένη
πάλι με χρόνια με καιρούς δικιά μας βρε θα γίνει.

Αν δεν ήξερες, *καλέ*, να κάμεις κατσαμάκι
τι τον ήθελες αυτόν τον άντρα τον αχμάκη
αν δεν ήξερες, *καλέ*, να κάνεις κατσαμάκι
τι τον ήθελες αυτόν τον άντρα τον αχμάκη.
Αν δεν ήξερες, *καλέ*, να κάνεις μακαρόνια
αν δεν ήξερες, *καλέ*, να κάνεις μακαρόνια
τι τον ήθελες αυτόν τον άντρα με γαλόνια
τι τον ήθελες αυτόν τον άντρα με γαλόνια.
Αν δεν ήξερες, *καλέ*, να κάνεις φασολάδα
αν δεν ήξερες, *καλέ*, να κάνεις φασολάδα
τι τον ήθελες αυτόν τον άντρα με γενάδα
αν δεν ήξερες, *καλέ*, να κάνεις φασολάδα
τι τον ήθελες αυτόν τον άντρα τον… με γενάδα.
Το νεράκι απ' το νεράκι α γεια σας κοριτσάκια μ'…

Αν δεν ήξερες, *καλέ*, να κάμεις κατσαμάκι
τι τον ήθελες αυτόν τον άντρα τον αχμάκη.
Αν δεν ήξερες, *καλέ*, να κάνεις μακαρόνια
τι τον ήθελες αυτόν τον άντρα με γαλόνια.
Αν δεν ήξερες, *καλέ*, να κάνεις φασολάδα
τι τον ήθελες αυτόν τον άντρα με γενάδα.
Το νεράκι απ' το νεράκι α γεια σας κοριτσάκια μ'.

Γλυκοχαράζει η χαραυγή και έμορφες κοιμούνται
βγαίνω και γω και μαύρος μου και τα λαγωνικά μου
βρίσκω μια κόρη που 'πλενε σε μαρμαρένια βρύση
τη χαιρετώ με χαιρετά της κρίνω δε με κρίνει.

Για κόρη μου δώσε μου νερό την καλή μοίρα να 'χεις.
Σαράντα κύκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα
επάνω στους σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη.
Για πες μου κόρη μου καλή γιατί είσαι δακρυσμένη.
Τον άντρα μ' έχω στη ξενιτιά και λείπει δέκα χρόνους.
Εγώ είμαι ο άντρας σου εγώ είμαι ο καλός σου.

Μια Πασκαλιά μια Πασχαλιά
μια Πασκαλιά και μια Λαμπρή μια 'πίσημην ημέρα, *πουλάκι μου*
μια 'πίσημην ημέρα, *ν Αλέξαδρος*
μια 'πίσημην ημέρα, *πουλάκι μου*
μια 'πίσημην ημέρα, *ν Αλέξαδρος*
μάνα ν υγιό μάνα ν υγιό
μάνα ν υγιό εστόλιζε στην εκκλησά να πάνε, *πουλάκι μου*
στην εκκλησά να πάνε, *ν Αλέξαντρος*
στην εκκλησά να πάνε, *πουλάκι μου*
στην εκκλησιά να πάνε, *ν Αλέξαντρος*
μπροστά πααίν' μπροστά πααίν'
μπροστά πααίνει Αλέξανδρος και παραπίσω η μάνα τ', *πουλάκι μου*
και παραπίσω η μάνα τ', *ν Αλέξαδρος*
και παραπίσω η μάνα τ', *πουλάκι μου*
και παραπίσω η μάνα τ', *ν Αλέξαδρος*
και σαν τους εί- και σαν του εί-
και σαν τους είδε η εκκλησιά ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξαντρος*
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξαντρος.*

Μια Πασκαλιά και μια Λαμπρή μια 'πίσημην ημέρα
μάνα ν υγιό εστόλιζε στην εκκλησά να πάνε
μπροστά πααίνει Αλέξανδρος και παραπίσω η μάνα τ'
και σαν τους είδε η εκκλησιά ρίχνει τα κεραμίδια.

Σ' αυτά τα σπίτια τα μαρμαρένια
τα μαρμαρένια και τα ψηλά
κάθονται μέσα τρεις νεοπούλες
τρεις νεοπούλες της τύχης μου
η μια λελούδι η άλλ' ζεμπούλι
η τρίτη γλάστρα γαριφαλιά.
Θέλω να φύγω αυτόν τον κόσμο
να πα να ζήσω μες στα βουνά
με χορταράκια της γης να τρέφομαι
με λεοντάρια να κατοικώ.

Σ' αυτά τα σπίτια τα μαρμαρένια
τα μαρμαρένια και στα ψηλά

εκεί καθότανε τρεις νεοπούλες
τρεις νεοπούλες της τύχης μου
η μια λελούδι η άλλ' ζουμπούλι
η τρίτη γλάστρα γαρουφαλιά.
Θέλω να φύγω απ' αυτόν τον κόσμο
να πα να ζήσω μες στα βουνά
με χορταράκια της γης να τρέφομαι
με λεοντάρια να κατοικώ.
Σαν αποθάνω ποιος θα με κλάψει
ποιος θα μ' ανάψει ένα κερί
πάλι η αγάπη μου θε να με κλάψει
θε να μ' ανάψει ένα κερί
πάλι η αγάπη μου θε να με κλάψει
θε να μ' ανάψει ένα κερί.

Σ' αυτά τα σπίτια τα μαρμαρένια
τα μαρμαρένια και στα ψηλά
εκεί καθότανε τρεις νεοπούλες
τρεις νεοπούλες της τύχης μου
η μια λελούδι η άλλ' ζουμπούλι
η τρίτη γλάστρα γαρουφαλιά.
Θέλω να φύγω απ' αυτόν τον κόσμο
να πα να ζήσω μες στα βουνά
με χορταράκια της γης να τρέφομαι
με λεοντάρια να κατοικώ.
Σαν αποθάνω ποιος θα με κλάψει
ποιος θα μ' ανάψει ένα κερί
πάλι η αγάπη μου θε να με κλάψει
θε να μ' ανάψει ένα κερί.

Τώρα κιρός, *καλή Χρυσούλα μ'*
τώρα κιρός χιονοπουριάζει
τώρα κιρός χιονοπουριάζει
τα κορίτσα αρραβωνιάζουν
τώρα κιρός χιονοπουριάζει
τα κορίτσα αρραβωνιάζουν
θ' αρραβωνιάσ', *καλή Χρυσσούλα μ'*
θ' αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
θ' αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
και θα πάρει το Νικόλα
θ' αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
και θα πάρει το Νικόλα
κι ο Νικό-, *καλή Χρυσούλα μ'*
κι ο Νικόλας προβοδάει
κι ο Νικόλας προβοδάει
δήμαρχο τη θυγατέρα
κι ο Νικόλας προβοδάει

δήμαρχο τη θυγατέρα
κι η Χρυσή, *καλή Χρυσούλα μ'*
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στου τρανό το γκιόλι πααίνει
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στου τρανό το γκιόλι πααίνει.
Γκιόλι μου, *καλή Χρυσούλα μ'*
γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
τίνος νιάτα θα χαθούνε
γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
τίνος νιάτα θα χαθούνε.

Τώρα κιρός χιονοπουριάζει
τα κορίτσα αρραβωνιάζουν
θ' αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
και θα πάρει το Νικόλα
κι ο Νικόλας προβοδάει
δήμαρχο τη θυγατέρα
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στου τρανό το γκιόλι πααίνει.
Γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
τίνος νιάτα θα χαθούνε.

Καληνισπέραν άρχοντες σαν είναι ορισμός σας
Χριστού τη θεία γέννηση να μπω στ' αρχοντικό σας.
Χριστός γεννάται σήμερον εν Βηθλεέμ την πόλη
οι ουρανοί αγάλλονται χαίρε η φύσις όλη.
Εν τω σπηλαίων κείτεται εν φάτνη των αλόγων
ο Βασιλεύς των ουρανών κι ο Ποιητής των όλων.
Εκ της Περσίας έρχονται τρεις μάγοι με τα δώρα
ν άστρο λαμπρό τούς οδηγεί χωρίς να λείψει ώρα.
΄Εφτασαν στην Ιερουσαλήμ ε 'πό δω ερωτούσαν
πού εγεννήθη ο Χριστός να πά' να τόνε βρούνε.
Μία Χριστός σαν άκουσεν ο βασιλεύς Ηρώδης
αμέσως εταράχθηκε και έγινε θηριώδης
ότι πολλά φοβήθηκε διά την βασιλείαν
μη του την πάρει ο Χριστός και χάσει την αξία.

Πέντε δέ-, *μωρέ για για για*, πέντε δέκα παπαδιές
πέντε δέκα παπαδιές κι άλλες τόσες καλογριές
πέντε δέκα παπαδιές κι άλλες τόσες καλογριές
τα βαμπά-, *μωρέ για για για*, τα βαμπάκια σκάλιζαν
τα βαμπάκια σκάλιζαν και τα ξεβοτάνιζαν
τα βαμπάκια σκάλιζαν και τα ξεβοτάνιζαν
μια την ά-, *μωρέ για για για*, μια την άλλη έλεγε

μια την άλλη έλεγε άι να κολυμπήσουμε
μια την άλλη έλεγε άι να κολυμπήσουμε
τα φουστά-, *μωρέ για για για*, τα φουστάνια τ'ς έβγαζαν
τα φουστάνια τ'ς έβγαζαν στο ποτάμι ρίχνονταν
τα φουστάνια τ'ς έβγαζαν στο ποτάμι ρίχνονταν.

Πέντε δέκα παπαδιές κι άλλες τόσες καλογριές
τα βαμπάκια σκάλιζαν και τα ξεβοτάνιζαν
μια την άλλη έλεγε άι να κολυμπήσουμε
τα φουστάνια τ'ς έβγαζαν στο ποτάμι ρίχνονταν.

Σηκώθηκα καημένος
σαν παραπονεμένος
τα άρματά μου βάζω
κυνήγι να διαβώ.
Λαγούς πέρδικες βρίσκω
πουλάκια να σκοτώσω
εσένα να γλιτώσω
κορμί μ' αγγελικό.
Στο δρόμο που πηγαίνω
ψιλή βροχή μού πιάνει
δέντρο για ν' ακουμπήσω
δεν ιμπορώ να βρω.
Βλέπω ψηλά έναν πύργο
που λάμπει σαν τον ήλιο
πουλί κάθεται πάνω
και γλυκοκελαηδεί.
Και ο κελαηδισμός του
με φάνηκε πως λέει
χαρείτε σεις οι νέοι
καιρό μην καρτερείτε
γιατί καιρός διαβαίνει
και δεν γυρίζει πια.

Καράβι καραβάκι που πας γιαλό γιαλό
αν είσαι για την Πόλη στάσου να 'ρθω κι εγώ.
Δεν είμαι για την Πόλη ούτε για τα νησιά
μόν' είμαι για τη Σμύρνη για τα γλυκά κρασιά.
΄Ενα παλικάρι δώδεκα χρονώ
ένα παλικάρι δώδεκα χρονώ
άρματ' αρματώνεται για τον πόλεμο
άρματ' αρματώνεται για τον πόλεμο
πόλεμο δε βρήκε πίσω γύρισε
πόλεμο δε βρήκε πίσω γύρισε
στο μισό το δρόμο του νεροδίψασε
στο μισό το δρόμο του νεροδίψασε

κατέβηκε στην πόλη για να πιει νερό
κατέβηκε στην πόλη για να πιει νερό
δυο μαχαιριές τού δώσανε στο δεξί πλευρό
τρεις μαχαιριές τού δώσανε στο δεξί πλευρό.
Πάρε με και πάνε με στη μανούλα μου
πάρε με και πάνε με στη μανούλα μου
και στην αδερφούδα μου την καλογριά
και στην αδερφούδα μου την καλογριά.
Αν θέλεις μαύρα φόρεσε αν θέλεις κόκκινα
αν θέλεις μαύρα φόρεσε αν θέλεις κόκκινα
κι αν θέλεις κατσιβέλικα πούλα κόσκινα
κι αν θέλεις κατσιβέλικα πούλα κόσκινα.

΄Ενα παλικάρι δώδεκα χρονώ
άρματ' αρματώνεται για τον πόλεμο
πόλεμο δε βρήκε πίσω γύρισε
στο μισό το δρόμο του νεροδίψασε
κατέβηκε στην πόλη για να πιει νερό
τρεις μαχαιριές τού δώσανε στο δεξί πλευρό.
Πάρε με και πάνε με στη μανούλα μου
και στην αδερφούδα μου την καλογριά.
Αν θέλεις μαύρα φόρεσε αν θέλεις κόκκινα
κι αν θέλεις κατσιβέλικα πούλα κόσκινα.

Στον ουρανό αστράφτει και βροντάει
βροχή κατακλυσμός βοριάς φυσάει
το μπαμ το μπουμ το γρι γρι γρι
αρχίζει να βροντολογεί.
Ζήτω Ελλάς φωνάζω
κι εγώ τον Τούρκο σφάζω
για του Χριστού την πίστη την αγία
για της πατρίδος την ελευθερία.
Αλλά να σκούζουν τα σκυλιά
να στρώνουνται τουρκοκορμιά.
Ζήτω Ελλάς φωνάζω
κι εγώ τον Τούρκο σφάζω.
Ο μικρός ο Κωσταντίνος εις το σχολειό πηγαίνει
το καλαμάρι αλησμόνησε γύρ'σε πάει να το πάρει
το καλαμάρι αλησμόνησε γύρ'σε πάει να το πάρει
βλέπει τη μάνα αγκαλιά με Τούρκο αγκαλιασμένη.
Το βράδ' θα 'ρθει μπαμπάκας μου και θα τα μαρτυρήσω.
΄Ελα παιδί μου ζάχαρη έλα παιδί μου μέλι.
Απ' τα μαλλιά το έπιασε και σαν τ' αρνί το δέρνει.
Το βράδ' ήρθε ο μπαμπάς τον Κωσταντή γυρεύει.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί πού 'ναι ο Κωσταντίνος.
Τον έλουσα τον χτένισα και στο σχολειό τον έστειλα.
Χτυπά μια δυο τον μαύρο του και στο σχολειό πηγαίνει.

Πού ’ναι δασκάλα μου ο Κωσταντής πού είναι το παιδί μου.
Τρεις μέρες έχω να το δω και τρεις να το διαβάσω.
Χτυπά μια δυο τον μαύρο του στο σπίτι τόνε πάει
απ’ τα μαλλιά την έπιασε κομμάτια τήνε κάνει
στον μύλο την έφερε και του ζητάει να γίνει
το σώμα της να γίν’ πασπάλ’ το αίμα της μελάνι.
Να γράψω και να ξηγηθώ άλλη μάνα να μην το κάνει.

Ο μικρός ο Κωσταντίνος εις το σχολειό πηγαίνει
το καλαμάρι αλησμόνησε γύρ’σε πάει να το πάρει
βλέπει τη μάνα αγκαλιά με Τούρκο αγκαλιασμένη.
Το βράδ’ θα ’ρθει μπαμπάκας μου και θα τα μαρτυρήσω.
΄Ελα παιδί μου ζάχαρη έλα παιδί μου μέλι.
Απ’ τα μαλλιά το έπιασε και σαν τ’ αρνί το δέρνει.
Το βράδ’ ήρθε ο μπαμπάς τον Κωσταντή γυρεύει.
Πού ’ναι γυναίκα μ’ το παιδί πού ’ναι ο Κωσταντίνος.
Τον έλουσα τον χτένισα και στο σχολειό τον έστειλα.
Χτυπά μια δυο τον μαύρο του και στο σχολειό πηγαίνει.
Πού ’ναι δασκάλα μου ο Κωσταντής πού είναι το παιδί μου.
Τρεις μέρες έχω να το δω και τρεις να το διαβάσω.
Χτυπά μια δυο τον μαύρο του στο σπίτι τόνε πάει
απ’ τα μαλλιά την έπιασε κομμάτια τήνε κάνει
στον μύλο την έφερε και του ζητάει να γίνει
το σώμα της να γίν’ πασπάλ’ το αίμα της μελάνι.
Να γράψω και να ξηγηθώ άλλη μάνα να μην το κάνει.

Τριακόσια παλικάρια σχεδιάζαν μια βραδιά
τον πασά για να σκοτώσουν να κερδίσουν τον Μοριά
τον πασά για να σκοτώσουν να κερδίσουν τον Μοριά.
Τους εξήντα τούς φωνάζει και τους λέει μυστικά.
Να μη ρίξουτε τουφέκια μόνο με γυμνά σπαθιά
να μη ρίξουτε τουφέκια μόνο με γυμνά σπαθιά.
Τρέχει ο Μάρκος και πηγαίνει στο τσαντίρι τού πασά
βρίσκει τον πασά κοιμάται με τον ανιψιό κοντά.
Πιάνει τον πασά απ’ τα γένια σαν τραγί τόνε τραβά
και τον ανιψιό απ’ το χέρι τουρκικά τούς ομιλά.
Τι ’σαι κι από τα γένια σαν τραγί και με τραβάς.
Εγώ είμαι Μπότσαρης ο Μάρκος καπετάνιος τού Μοριά
κι ήρθα να σε κάνω σκλάβο από μέσα απ’ την Τουρκιά.

Τριακόσια παλικάρια σχεδιάζαν μια βραδιά
τον πασά για να σκοτώσουν να κερδίσουν τον Μοριά.
Τους εξήντα τούς φωνάζει και τους λέει μυστικά.
Να μη ρίξουτε τουφέκια μόνο με γυμνά σπαθιά.
Τρέχει ο Μάρκος και πηγαίνει στο τσαντίρι τού πασά

βρίσκει τον πασά κοιμάται με τον ανιψιό κοντά.
Πιάνει τον πασά απ' τα γένια σαν τραγί τόνε τραβά
και τον ανιψιό απ' το χέρι τουρκικά τούς ομιλά.
Τι 'σαι κι από τα γένια σαν τραγί και με τραβάς.
Εγώ είμαι Μπότσαρης ο Μάρκος καπετάνιος τού Μοριά
κι ήρθα να σε κάνω σκλάβο από μέσα απ' την Τουρκιά.

Μάνα μου δε μας φοβίζουνε οι σφαίρες τα κανόνια
μόνον μας φοβερίζουνε
μόνον μας φοβερίζουνε του Βιζανιού τα χιόνια
του Βιζανιού τα χιόνια.
Λειτούργησε στην Παναγιά κι άναψε αγιοκέρι
να κάνει θάμα η Παναγιά
να κάνει θάμα η Παναγιά να γένει καλοκαίρι
να γίνει καλοκαίρι.
Μάνα μ' ο Κωσταντίνος μας όλα παιδιά μάς έχει
σαν αετός στο πλάι μας
σαν αετός στο πλάι μας και σαν πατέρας τρέχει
και σαν πατέρας τρέχει.

Μάνα μου δε μας φοβίζουνε οι σφαίρες τα κανόνια
μόνον μας φοβερίζουνε του Βιζανιού τα χιόνια.
Λειτούργησε στην Παναγιά κι άναψε αγιοκέρι
να κάνει θάμα η Παναγιά να γένει καλοκαίρι.
Μάνα μ' ο Κωσταντίνος μας όλα παιδιά μάς έχει
σαν αετός στο πλάι μας και σαν πατέρας τρέχει.

Μαύρη είναι η νύχτα στα βουνά στους βράχους πέφτει χιόνι
στα άγρια στα σκοτεινά στις ράχες πέτρες στα στενά
στις ράχες πέτρες στα στενά
ο ΄Ελλην ξεσπαθώνει ξεσπαθώνει
ο ΄Ελλην ξεσπαθώνει ξεσπαθώνει.
Φεύγουν οι τύραννοι χλωμοί το μαύρο το μαχαίρι
με ιδρώτα βρέχει το ψωμί ξέρει να ζήσει με τιμή
ξέρει να ζήσει με τιμή
και ν' αποθάνει ξέρει ξέρει ξέρει
και ν' αποθάνει ξέρει ξέρει ξέρει. –Αυτό είναι
Το δεξί χέρι του γυμνό αστράφτει το πελέκι
παλάτι έχω το βουνό και σκέπασμα τον ουρανό
και σκέπασμα τον ουρανό –και πάλι το ρεφρέν
και ζήτω το τουφέκι το τουφέκι
και ζήτω το τουφέκι το τουφέκι.

Μαύρη είναι η νύχτα στα βουνά στους βράχους πέφτει χιόνι

στα άγρια στα σκοτεινά στις ράχες πέτρες στα στενά
ο ΄Ελλην ξεσπαθώνει ξεσπαθώνει.
Φεύγουν οι τύραννοι χλωμοί το μαύρο το μαχαίρι
με ιδρώτα βρέχει το ψωμί ξέρει να ζήσει με τιμή
και ν' αποθάνει ξέρει ξέρει ξέρει.
Το δεξί χέρι του γυμνό αστράφτει το πελέκι
παλάτι έχει το βουνό και σκέπασμα τον ουρανό
και ζήτω το τουφέκι το τουφέκι.

΄Ηρθε Λάζαρος ήρθαν τα Βάγια
ήρθε Κυριακή που τρων τα ψάρια.
Σήκω Λάζαρε και μην κοιμάσαι.
΄Ηρθε Λάζαρος από την Πόλη
σ' έφερε χαρτί και κομπολόι
γράψε Λεμονιά γράψε Δημήτρη
γράφε λεμονιά και κυπαρίσσι
οι κοτούλες σας γεννούν αβγάκια
το καλάθι μου θέλει αβγούτσ'κα
η τσεπίτσα μου θέλει φραγκούτσ'κα.

Μέρες τώρα κούκλα μου σ' έχω στο μάτι
μέρες τώρα κούκλα μου σ' έχω στο μάτι
κι απ' αγάπη η καρδιά μου είναι γεμάτη
κι απ' αγάπη η καρδιά μου είναι γεμάτη.

Αχ, το φιλί σου ζητιανεύω σ' αγαπώ και σε ζηλεύω
σαν Θεό μου σε λατρεύω, *αχ*
το φιλί σου ζητιανεύω σ' αγαπώ και σε ζηλεύω
σαν Θεό μου σε λατρεύω, *αχ*.

Μ' έβαλες στα στήθια μου σεβντά και πόνο
μ' έβαλες στα στήθια μου σεβντά και πόνο
κι απ' αγάπη αργοσβήνω και σιγολιώνω
κι απ' αγάπη αργοσβήνω και σιγολιώνω
κι απ' αγάπη αργοσβήνω και σιγολιώνω.

Αχ, το φιλί σου ζητιανεύω σ' αγαπώ και σε ζηλεύω
σαν Θεό μου σε λατρεύω
αχ, το φιλί σου ζητιανεύω σ' αγαπώ και σε ζηλεύω
σαν Θεό μου σε λατρεύω, *αχ*.

Μέρες τώρα κούκλα μου σ' έχω στο μάτι
κι απ' αγάπη η καρδιά μου είναι γεμάτη.

Το φιλί σου ζητιανεύω σ' αγαπώ και σε ζηλεύω

σαν Θεό μου σε λατρεύω.

Μ' έβαλες στα στήθια μου σεβντά και πόνο
κι απ' αγάπη αργοσβήνω και σιγολιώνω.

Το φιλί σου ζητιανεύω σ' αγαπώ και σε ζηλεύω
σαν Θεό μου σε λατρεύω.

Μπρος στο ρημαγμένο σπίτι με τις πόρτες τις κλειστές
τον καημό μου σιγοκλαίγω και μα- ματώνουν οι καρδιές
τον καημό μου σιγοκλαίγω και μα- ματώνουν οι καρδιές.

Μπρος στο ρημαγμένο σπίτι με τις πόρτες τις κλειστές
τον καημό μου σιγοκλαίγω και ματώνουν οι καρδιές.

Γιώργη μ' να πεις στη μάνα σου νυφούλα να μι κάνει
νερ, εγώ στ' αμπέ- ν εγώ στ' αμπέλι πάγαινα, *καλέ μου*
ν εγώ στ' αμπέλι πάγαινα και ρόκα μ' καταπόδι
νερ, ν εγώ σταφύ- εγώ σταφύλια μάζευα, *καλέ μου*
ν εγώ σταφύλια μάζευα και ρόκα μ' καμπανάρια
νερ, εγώ στα ξύ- εγώ στα ξύλα πάγαινα, *καλέ μου*
ν εγώ στα ξύλα πάγαινα και ρόκα μ' καταπόδι
νερ, εγώ ξιρά- ν εγώ ξιράδια μάζευα, *καλέ μου*
ν εγώ ξιράδια μάζευα και ρόκα μ' τσακνοβούλια.

Γιώργη μ' να πεις στη μάνα σου νυφούλα να μι κάνει
ν εγώ στ' αμπέλι πάγαινα και ρόκα μ' καταπόδι
ν εγώ σταφύλια μάζευα και ρόκα μ' καμπανάρια
ν εγώ στα ξύλα πάγαινα και ρόκα μ' καταπόδι
ν εγώ ξιράδια μάζευα και ρόκα μ' τσακνοβούλια.

Σαράντα κλέφτις ήμασταν σαράντα παλικάρια, *Κανελιά*
βρε ένα ό- βρε ένα όρκο δώσαμε μπρος στ' Άγιο Ευαγγέλιο
πουλί μου σ' αγαπώ
αν αρρωστήσει ο κανείς καλά να τον φυλάμε, *Κανελιά.*
΄Ηρθι κιρός ήρθι κιρός κι αρρώστησε ο πρώτος καπετάνιος
πουλί μου σ' αγαπώ
'πό δυο σε δυο μιλούσανε 'πό τρεις σε από πέντε, *Κανελιά.*
Πιδιά να τον πιδιά να τον αφήσουμε στον έρημο τον τόπο
πουλί μου σ' αγαπώ.
Και κείνος το κατάλαβε κι αυτό το λόγο λέγει, *Κανελιά.*
Παιδιά να μη παιδιά να μη μ' αφήσετε στον έρημο τον τόπο
πουλί μου σ' αγαπώ
μόν' πάρτε με και βάλτε με σ' ένα ψηλό μπαΐρι, *Κανελιά*

σκάψτε βαθιά σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά σκάψτε για δυο νομάτοι
πουλί μου σ' αγαπώ.

Σαράντα κλέφτις ήμασταν σαράντα παλικάρια
βρε ένα όρκο δώσαμε μπρος στ' Άγιο Ευαγγέλιο
αν αρρωστήσει ο κανείς καλά να τον φυλάμε.
΄Ηρθι κιρός κι αρρώστησε ο πρώτος καπετάνιος
'πό δυο σε δυο μιλούσανε 'πό τρεις σε από πέντε
Πιδιά να τον αφήσουμε στον έρημο τον τόπο
Και κείνος το κατάλαβε κι αυτό το λόγο λέγει.
Παιδιά να μη μ' αφήσετε στον έρημο τον τόπο
μόν' πάρτε με και βάλτε με σ' ένα ψηλό μπαΐρι
σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά σκάψτε για δυο νομάτοι.

Καράβι καραβάκι
καράβι καραβάκι πού πας γιαλό γιαλό
πού πας γιαλό γιαλό
με πράσινη μπαντέρα
με πράσινη μπαντέρα και μ' αργυρό σταυρό
και μ' αργυρό σταυρό
αν είσαι για την Πόλη
αν είσαι για την Πόλη στάσου να 'ρθω και γω
στάσου να 'ρθω και γω.
Δεν είμαι για την Πόλη
δεν είμαι για την Πόλη μόν' είμ' για τα νησά
μόν' είμ' για τα νησά
κορίτσα να φορτώσω
κορίτσα να φορτώσω και λεύτερα παιδιά
και λεύτερα παιδιά.

Καράβι καραβάκι πού πας γιαλό γιαλό
με πράσινη μπαντέρα και μ' αργυρό σταυρό
αν είσαι για την Πόλη στάσου να 'ρθω και γω.
Δεν είμαι για την Πόλη μόν' είμ' για τα νησά
κορίτσα να φορτώσω και λεύτερα παιδιά.
Με γέλασανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν με γέλασαν και μ' είπανε
με γέλασαν και μου 'πανε Χάρος πως δε με παίρνει
κι έκαμα το κι έκαμα το σπιτάκι μου
κι έκαμα το σπιτάκι μου ψηλότερο 'πό τ' άλλα
μ' εφτά οχτώ μ' εφτά οχτώ πατώματα
μ' εφτά οχτώ πατώματα μ' εξήντα παραθύρια.
Στο παραθύ- στο παραθύρι κάθομαι
στο παραθύρι κάθομαι τον κάμπο αγνανεύω
βλέπω τους κά- βλέπω τους κάμπους πράσινους

βλέπω τον κάμπο πράσινο πράσινο και γαλάζο
βλέπω το Χά- βλέπω το Χάρο να 'ρχεται
βλέπω το Χάρο να 'ρχεται με τ' άλογο καβάλα
μαύρος είνι μαύρος είνι μαύρα φορεί
μαύρος είνι μαύρα φορεί μαύρο είν' και τ' άλογό του
μαύρο είν' και το μαύρο είν' και το σπαθάκι του
μαύρο είν' και το σπαθάκι του που παίρνει τις ψυχούλες.

Με γέλασανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν και μου 'πανε Χάρος πως δε με παίρνει
κι έκαμα το σπιτάκι μου ψηλότερο 'πό τ' άλλα
μ' εφτά οχτώ πατώματα μ' εξήντα παραθύρια.
Στο παραθύρι κάθομαι τον κάμπο αγνανεύω
βλέπω τον κάμπο πράσινο πράσινο και γαλάζο
βλέπω το Χάρο να 'ρχεται με τ' άλογο καβάλα
μαύρος είνι μαύρα φορεί μαύρο είν' και τ' άλογό του
μαύρο είν' και το σπαθάκι του που παίρνει τις ψυχούλες.

Ο Γιάννης και, *ζερμπούλι και ζερντί καλέ*, ο Γιάννης και η Μαριγώ
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, σ' ένα σ' ένα σκολειό παγαίνουν
Γιάννης μαθαί-, *ζερμπούλι και ζερντί καλέ*, Γιάννης μαθαίνει γράμματα
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, και Μα- και Μαριγώ τραγούδια.
Αυτά τα δυο, *ζερμπούλι και ζερντί καλέ*, αυτά τα δυο 'γαπήθηκαν
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, και να και να παρθούν γυρεύουν.
Ο Γιάννης ε-, *ζερμπούλι και ζερντί καλέ*, ο Γιάννης εξιστόμισε
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, τη μά- τη μάνα του τού λέγει.
Μάνα εγώ, *ζερμπούλι και ζερντί καλέ*, μάνα εγώ τη Μαριγώ
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, γυναί- γυναίκα θε να πάρω.
Γιάννη μ' φωτιά, *ζερμπούλι και ζερντί καλέ*, Γιάννη μ' φωτιά στο στόμα σου
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, και λα- και λαύρα στο κορμί σου
η Μαριγώ, *ζερμπούλι και ζερντί καλέ*, η Μαριγώ ξαδέρφη σου
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, γυναί- γυναίκα να μην πάρεις.

Ο Γιάννης και η Μαριγώ σ' ένα σκολειό παγαίνουν
Γιάννης μαθαίνει γράμματα και Μαριγώ τραγούδια.
Αυτά τα δυο 'γαπήθηκαν και να παρθούν γυρεύουν.
Ο Γιάννης εξιστόμισε τη μάνα του τού λέγει.
Μάνα εγώ τη Μαριγώ γυναίκα θε να πάρω.
Γιάννη μ' φωτιά στο στόμα σου και λαύρα στο κορμί σου
η Μαριγώ ξαδέρφη σου γυναίκα να μην πάρεις.

Γεράκι ν εί-, *ντουντούμ αμάν*, γεράκι ν είχα στο κλουβί
π' ανάθεμά σε αγάπη, κι αηδόνι στο καφάσι
ξεσκανταλί-, *ντουντούμ αμάν*, ξεσκανταλίσ'κι του κλουβί
π' ανάθεμά σε αγάπη, κι έφυγε το γεράκι

και πέταξε, *ντουντούμ αμάν*, και πέταξε και κόνεψε
π' ανάθεμά σε αγάπη, σ' ένα ψηλό παλάτι.
Γύρνα γιαρά-, *ντουντούμ αμάν*, γύρνα γιαράκι μ' κι έλα δω
π' ανάθεμά σε αγάπη, κι έλα στ' αρχοντικό σου.
Και τι καλό, *ντουντούμ αμάν*, και τι καλό να θυμηθώ
π' ανάθεμά σε αγάπη, και πίσω να γυρίσω
που ράψαν τα, *ντουντούμ αμάν*, που ράψαν τα ματάκια μου
π' ανάθεμά σε αγάπη, εννιά λογιών μιτάξι.

Γεράκι ν είχα στο κλουβί κι αηδόνι στο καφάσι
ξεσκανταλίσ'κι του κλουβί κι έφυγε το γεράκι
και πέταξε και κόνεψε σ' ένα ψηλό παλάτι.
Γύρνα γιαράκι μ' κι έλα δω κι έλα στ' αρχοντικό σου.
Και τι καλό να θυμηθώ και πίσω να γυρίσω
που ράψαν τα ματάκια μου εννιά λογιών μιτάξι.

Δεν ήσαν συ που μου 'λεγες, *μπιλμπιλομαυρομάτα μου*
αν δε με δεις πεθαίνεις αν δε με δεις πεθαίνεις
και τώρα γύρισες και λες, *μπιρμπιλομαυρομάτα μου*
πού μ' είδις πού με ξέρεις πού μ' είδις πού με ξέρεις.

Δεν ήσαν συ που μου 'λεγες αν δε με δεις πεθαίνεις
και τώρα γύρισες και λες πού μ' είδις πού με ξέρεις.

Μια γριά μπαμπόγρια λάχανα μαγέρευε
λάχανα μαγέρευε κλότσησε τον τέτζερα.

- «Άντρα αραθύμησε».

- Άντρα;

- «Μια γριά μπαμπόγρια λάχανα μαγείρευε
κει που τα μαγείρευε άντρα αραθύμησε
κλότσησε τον τέτζερη χύθηκαν τα λάχανα…».

- Να το πούμε να βγει;

- «…χύθηκαν τα λάχανα.
Τρώτε σκύλοι λάχανα πίν'τε πάπιες στον τζορβά
γω θα πάω να παντρευτώ σ' ένα γέρο κι ένα νιο».

(τραγουδά)
Γω θα πάω να παντρευτώ πέρα στην Ανατολή…

- Άσ' το, άλλο είναι κείνο. (γέλια)

- «…δώδεκα χρονώ παιδί». Ύστερα το λέει: «Τ' άκουσε μια γριά μπαμπόγρια: φέρτε και μένα δυο, ένα γέρο κι ένα νιο, το γέρο να τον στέλνω στη δουλειά και το νιο στην αγκαλιά». Έτσι είναι.

Πότε θα 'ρθει η άνοιξη στου Μάη του καλοκαίρι
να βγάλω το, *ν αμάν αμάν*, να βγάλω τα ποδήματα
να βγάλω τα ποδήματα να σφίξω τα τσαρβούλια
να πάρω το, *ν αμάν αμάν*, να πάρω δίπλα τα βουνά
να πάρω δίπλα τα βουνά δίπλα τα κορφοβούνια.

Πότε θα 'ρθει η άνοιξη στου Μάη του καλοκαίρι
να βγάλω τα ποδήματα να σφίξω τα τσαρβούλια
να πάρω δίπλα τα βουνά δίπλα τα κορφοβούνια.

Δε σ' έλεγα Γιαννάκη μ' δε σ' ορμήνευα
με Τούρκο μην παλεύεις μίτσα μην πολεμάς
ο Τούρκος είναι αγιάρης είνι κι πονηρός
είναι και τρεις χιλιάδες και συ μόν' μοναχός.
Γιαννάκη μ' να 'χεις μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα να 'ρθει να σε δγει.
Γιαννάκη μ' να η μάνα σ' να κι η αδερφή σ'
να κι η καλή γυναίκα σ' ήρθε να σε δγει
μ' ένα παιδί στα χέρια τ' άλλο πορπατεί
και το 'να καταπόδι δεν το καρτερεί.

On bes yasinda bir melekΈνας άγγελος κοντά στα δεκαπέντε
Verem oldu sari cicekκίτρινο λουλούδι από τη φθίση
Annesi gibi annesi verem de [oldu]σαν τη μητέρα της έπαθε φυματίωση
Kizin da [verem de ellecek]και το κορίτσι…
Her gun doctor gelip giderκάθε μέρα ο γιατρός πηγαίνει κι έρχεται
Butun alem merak…όλος ο κόσμος ανησυχεί?
Annesi gibi oda giderσαν την μητέρα της πηγαίνει στο δωμάτιο (πέφτει στο κρεβάτι)
Zavalli kiz veremden giderto άτυχο κορίτσι πεθαίνει από την φθίση
Zavalli kiz agla… banaάτυχο κορίτσι κλαίνε για σένα
Ah yuregim yanar yanar.αχ, η καρδιά μου καίγεται καίγεται
Germis yorhan altinaκάτω από το σφιχτό πάπλωμα
Fikir fikir agliyorπνιχτά πνιχτά κλαίει.

Το ρωτάει ο μπαμπάς του…

Aglarsin ben kizimΚλαις, κορίτσι μου;

Aglamagim ben babacimΔεν κλαίω, μπαμπά μου
Aglamagim ben babacimΔεν κλαίω, μπαμπά μου
Kara ciyerim gelip gecirmistα σωθικά μου μαύρισαν.

Το σκουλήκι μπήκε, το ’φαγε πια το συκώτι μ’. Θέλω να πω για τον κήπο…

[Alistin] bahce kapusuna
sana verdim ciceklere
mor menekse b…
yok turk cayire su vereme.
Mezarcilar mezarcilar [berim kazi?] βαθιά
Mezarim nicin […]
Bulasmasin kimseye.

΄Ενας λεβέντης φθισικός
γράφει στη δόλια μάνα
μη κλαις μανούλα μου γλυκιά
με το δικό με το δικό μου γράμμα.

Μάνα μου μη κλαις θα ζήσω
και στο σπίτι στο σπίτι θα γυρίσω.

Βρήκαν γιατροί το φάρμακο
που σβήνει το μαράζι
να πεις και στην αγάπη μου
να μην ανά- να μην αναστενάζει.

Μάνα μου μη κλαις θα ζήσω
και στο σπίτι στο σπίτι θα γυρίσω.

Την καμαρούλα τη μικρή
και την αραχνιασμένη
να τη στολίσεις όπως πριν
και να μου πε- και να μου περιμένεις.

Μάνα μου μη κλαις θα ζήσω
και στο σπίτι στο σπίτι θα γυρίσω.

΄Ενας λεβέντης φθισικός
γράφει στη δόλια μάνα
μη κλαις μανούλα μου γλυκιά
με το δικό μου γράμμα.

Μάνα μου μη κλαις θα ζήσω
και στο σπίτι στο σπίτι θα γυρίσω.

Βρήκαν γιατροί το φάρμακο

που σβήνει το μαράζι
να πεις και στην αγάπη μου
να μην αναστενάζει.

Μάνα μου μη κλαις θα ζήσω
και στο σπίτι στο σπίτι θα γυρίσω.

Την καμαρούλα τη μικρή
και την αραχνιασμένη
να τη στολίσεις όπως πριν
και να μου περιμένεις.

Μάνα μου μη κλαις θα ζήσω
στο σπίτι θα γυρίσω.

Πέφτουνε σφαίρες σαν το χαλάζι
και ακουμπισμένος σ' ένα δεντρί
….....
και τη μανούλα του ζητάει για να ιδεί.
Η νοσοκόμα σαν τον ακούει
το παλληκάρι να την καλεί
τρέχει κοντά του τον αγκαλιάζει
και σαν μανούλα του τον δένει την πληγή.
Γλυκιά κοπέλα πώς θα μπορέσω
από κοντά σου να χωριστώ
και αυτή του λέει, δεν θα σ' αφήσω
εγώ σ' αγάπησα και θα σε παντρευτώ.

Φέρτε μια κούπα με κρασί και κάντε μου παρέα
γιατί απόψε η βραδιά είναι η τελευταία.

Βρε ζωή φαρμάκια στάζεις σε βαρέθηκα
τα χρυσά παλάτια τάζεις είναι ψεύτικα.

Πέστε τραγούδια θλιβερά απ' της καρδιάς τα βάθη
γιατί και άλλα πιο βαριά στον κόσμο δεν υπάρχει.

Βρε ζωή φαρμάκια στάζεις σε βαρέθηκα
τα χρυσά παλάτια τάζεις είναι ψεύτικα.

Βρε [XXX] πουθενά μια μάνα πικραμένη
πες την ας πάρ' απόφαση και ας μη με περιμένει.

Βρε ζωή φαρμάκια στάζεις σε βαρέθηκα
τα χρυσά παλάτια τάζεις είναι ψεύτικα.
Μου παρήγγειλε τ' αηδόνι
μου παρή- παρήγγειλε τ' αηδόνι
με το πε- το πετροχελιδόνι

να του πλέ- του πλέξω τη φωλιά του
να του πλέ- του πλέξω τη φωλιά του
με τα χρυ- τα χρυσοπούπουλά του
να του πλέ- του πλέξω τη φωλιά του
να του πλέ- του πλέξω τη φωλιά του
με τα χρυ- τα χρυσοπούπουλά του.
Του παρή- παρήγγειλα κι εγώ
του παρή- παρήγγειλα κι εγώ
πούχω χρόνια χρόνια να το ειδώ.

Μου παρήγγειλε τ' αηδόνι
με το πετροχελιδόνι
να του πλέξω τη φωλιά του
με τα χρυσοπούπουλά του.
Του παρήγγειλα κι εγώ
πούχω χρόνια να το ειδώ.

Πετραδιώτ' χαρά θα κάνω
πετραδιώτ' χαρά θα κάνω
και τι χαρά θα γένει
και τι χαρά θα γένει
να καλούσαν όλο το κόσμο
να καλούσαν όλο το κόσμο
και όλα τα χωριά
και όλα τα χωριά.
να καλούσανε και το Σταύρο
να καλούσανε και το Σταύρο
το Σταύρο γαϊντατζή
όπου λαλάει καλά.

Πετραδιώτ' χαρά θα κάνω και τι χαρά θα γένει
να καλούσαν όλο το κόσμο και όλα τα χωριά
να καλούσανε και το Σταύρο
το Σταύρο γαϊντατζή
όπου λαλάει καλά.

Θέλω να παντρευτώ
θέλω να παντρευτώ
θέλω να παντρευτώ ένα γέρο κι ένα νιο.
Θέλω να παντρευτώ
θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο.
Ο γέρος στη δουλειά
ο γέρος στη δουλειά

ο γέρος στη δουλειά κι ο νιος στην αγκαλιά.
Ο γέρος στη δουλειά
ο γέρος στη δουλειά
ο γέρος στη δουλειά κι ο νιος στην αγκαλιά.

Θέλω να παντρευτώ ένα γέρο κι ένα νιο.
Ο γέρος στη δουλειά κι ο νιος στην αγκαλιά.

Εγώ θα πάρω δυο
εγώ θα πάρω δυο
ένα γέρο και ένα νιο
ένα γέρο και ένα νιο
το γέρο στη δουλειά
το γέρο στη δουλειά
το νιο στην αγκαλιά
το νιο στην αγκαλιά.

Εγώ θα πάρω δυο
ένα γέρο και ένα νιο
το γέρο στη δουλειά
το νιο στην αγκαλιά.

Κουσταντή, *βρε Κουσταντή*
Κουσταντή μ' καλό πιδί
Κουσταντή, *βρε Κουσταντή*
Κουσταντή μ' καλό πιδί
Κουσταντή μ' καλό πιδί
πέρνα να πιράσουμι
Κουσταντή μ' καλό πιδί
πέρνα να πιράσουμι
πέρνα να, *βρε Κουσταντή*
πέρνα να πιράσουμι
πέρνα να, *βρε Κουσταντή*
πέρνα να πιράσουμι
πέρνα να πιράσουμι
δω στουν πέρα μαχαλά
πέρνα να πιράσουμι
δω στουν πέρα μαχαλά
δω στουν πέ-, *βρε Κουσταντή*
δω στουν πέρα μαχαλά
δω στουν πέ-, *βρε Κουσταντή*
δω στουν πέρα μαχαλά
δω στουν πέρα μαχαλά

άρισις δεν άρισα
δω στουν πέρα μαχαλά
άρισις δεν άρισα
άρισις, *βρε Κουσταντή*
άρισις δεν άρισα
άρισις, *βρε Κουσταντή*
άρισις δεν άρισα
άρισις δεν άρισα
ένα δέντρου άρισα
άρισις δεν άρισα
ένα δέντρου άρισα
ένα δέ-, *βρε Κουσταντή*
ένα δέντρου άρισα
ένα δέ-, *βρε Κουσταντή*
ένα δέντρου άρισα
ένα δέντρου άρισα
’ρίζουντας πουτίζουντας
ένα δέντρου άρισα
’ρίζουντας πουτίζουντας
’ρίζουντας, *βρε Κουσταντή*
’ρίζουντας πουτίζουντας
’ρίζουντας, *βρε Κουσταντή*
’ρίζουντας πουτίζουντας
’ρίζουντας πουτίζουντας
κι απ’ το πυκνοπότισμα
’ρίζουντας πουτίζουντας
κι απ’ το πυκνοπότισμα
κι απ’ το πυ-, *βρε Κουσταντή*
κι απ’ του πυκνοπότισμα
κι απ’ το πυ-, *βρε Κουσταντή*
κι απ’ του πυκνοπότισμα
κι απ’ του πυκνοπότισμα
του δαχτυλίδι μ’ έχασα
κι απ’ του πυκνοπότισμα
του δαχτυλίδι μ’ έχασα
του δαχτυλί-, *βρε Κουσταντή*
του δαχτυλίδι μ’ έχασα
του δαχτυλί-, *βρε Κουσταντή*
του δαχτυλίδι μ’ έχασα
του δαχτυλίδι μ’ έχασα
την πρώτ’ την αρραβώνα μου
του δαχτυλίδι μ’ έχασα
την πρώτ’ την αρραβώνα μου
την πρώτ’ α-, *βρε Κουσταντή*
την πρώτ’ την αρραβώνα μου
την πρώτ’ α-, *βρε Κουσταντή*
την πρώτ’ την αρραβώνα μου
την πρώτ’ την αρραβώνα μου

όποιος τη βρει ας τη χαρεί
την πρώτ' την αρραβώνα μου
όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει, *βρε Κουσταντή*
όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει, *βρε Κουσταντή*
όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει ας τη χαρεί
ως την άλλ' την Κυριακή.

Κουσταντή μ' καλό πιδί
πέρνα να πιράσουμι
δω στουν πέρα μαχαλά
άρισις δεν άρισα
ένα δέντρου άρισα
'ρίζουντας πουτίζουντας
κι απ' του πυκνοπότισμα
του δαχτυλίδι μ' έχασα
την πρώτ' την αρραβώνα μου
όποιος τη βρει ας τη χαρεί
ως την άλλ' την Κυριακή.

Κάτω στ' Μπα-, *μώρ' κάτω στ' Μπα-*
κάτω στ' Μπαρμπαριάς τον κάμπο
κάτω στ' Μπα-, *μώρε κάτω στ' Μπα-*
κάτω στ' Μπαρμπαριάς τον κάμπο
κάτω στ' Μπαρμπαριάς τον κάμπο
τα ψαρούδια έχουν χάρη
κάτω στ' Μπαρμπαριάς τον κάμπο
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα ψαρού-, *μώρ' τα ψαρού-*
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα ψαρού-, *μώρε τα ψαρού-*
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα μυρμή-, *μώρ' τα μυρμή-*
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα μυρμή-, *μώρε τα μυρμή-*
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα μυρμήγκια πανηγύρι
κάλισαν κι μένα μόνο
τα μυρμήγκια πανηγύρι
κάλισαν κι μένα νούνου

κάλισαν, *μώρ' κάλεσαν*
κάλισαν κι μένα νούνου
κάλισαν, *μώρε κάλεσαν*
κάλισαν κι μένα νούνο
κάλισαν κι μένα νούνο
τι να ντύσου κει ν απάνου
κάλισαν κι μένα νούνο
τι να ντύσου κει ν απάνου
τι να ντύ-, *μώρ' τι να ντύ-*
τι να ντύσου κει ν απάνου
τι να ντύ-, *μώρε τι να ντύ-*
τι να ντύσου κει ν απάνου
τι να ντύσω κει ν απάνου
π'κάμισο δεν είχα να βάνου
τι να ντύσω κει ν απάνου
π'κάμισο δεν είχα να βάνου
π'κάμισο δε, *μώρ' π'κάμισο δε*
π'κάμισο δεν είχα να βάνου
π'κάμισο δε, *μώρε π'κάμισο δε*
π'κάμισο δεν είχα να βάνου
π'κάμισο δεν είχα να βάνω
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
π'κάμισο δεν είχα να βάνου
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου το, *μώρ' ντένου το*
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου το, *μώρ' ντένου το*
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου κι 'πό πάν' τ'σαλβάρα
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου κι 'πό πάν' τ'σαλβάρα
ντένου κι, *μώρ' ντένου κι*
ντένου κι 'πό πάν' τ'σαλβάρα
ντένου κι, *μώρ' ντένου κι*
ντένου κι 'πό πάν' τ'σαλβάρα
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
ντένου κι 'πό πάν' τ'σαλβάρα
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
ντένου κι 'πό πάν' τ'σαλβάρα
κι άντα βγαί-, *μώρ' κι άντα βγαί-*
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
κι άντα βγαί-, *μώρ' κι άντα βγαί-*
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
κι άντα βγαίνου κι αγναντεύου
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι άντα βγαίνου κι αγναντεύου
ι λαγός λαλάει τη λύρα

ι λαγός, *μώρ' ι λαγός*
ι λαγός λαλάει τη λύρα
ι λαγός, *μώρ' ι λαγός*
ι λαγός λαλάει τη λύρα
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι η αλεπού το τεμπελέκι
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι η αλεπού, *μώρ' κι η αλεπού*
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι η αλεπού, *μώρ' κι η αλεπού*
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι αλεπού το τεμπελέκι
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι ι σκαντζό-, *μώρ' κι ι σκαντζό-*
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι ι σκαντζό-, *μώρε κι ι σκαντζό-*
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κάμ' τ' χιλώνα με το μάτι
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κάμ' τ' χιλώνα με το μάτι.

Κάτω στ' Μπαρμπαριάς τον κάμπο
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα μυρμήγκια πανηγύρι
κάλισαν κι μένα νούνο
τι να ντύσου κει ν απάνου
π'κάμισο δεν είχα να βάνου
ντένου το 'να ντένου τ' άλλου
ντένου κι 'πό πάν' τ'σαλβάρα
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κάμ' τ' χιλώνα με το μάτι.

.....
πρόσεξε μη σε γελάσει
πρόσεξε μη σε γελάσει
για μια έμορφη κυρά
για μια έμορφη κυρά
μπαρμπα-Γιάννη κανατά
και σου πάρει το γαϊδούρι
και σου πάρει το γαϊδούρι
και σου πάρει το γαϊδούρι

και σ' αφήσει την ουρά
και σ' αφήσει την ουρά
μπαρμπα-Γιάννη κανατά.

Γεια σου Δημητρούλα, *τρούλα μ' τρούλα μ'*
γεια σου Δημητρούλα πάρε με
και στην αγκαλιά σου, *αγκαλιά σου αγκαλιά σου*
άνοιξε και πάρε με
ωρί αμέ ωρί αμέ
άσ' τη μαμάκα σου καλέ και πάρε με
ωρί αμέ ωρί αμέ
άσ' τη μαμάκα σου καλέ και πάρε με.
Πρι ίχου!

.....
πρόσεξε μη σε γελάσει
για μια έμορφη κυρά
μπαρμπα-Γιάννη κανατά
και σου πάρει το γαϊδούρι
και σ' αφήσει την ουρά
μπαρμπα-Γιάννη κανατά.

Γεια σου Δημητρούλα πάρε με
και στην αγκαλιά σου άνοιξε και πάρε με
άσ' τη μαμάκα σου καλέ και πάρε με.

……
ψες πήγα, *Γιάννη μ' Γιαννάκη μ'*
ψες πήγα κι δεν τη βρήκα
ψες πήγα κι δεn τη βρήκα
μου 'παν πάει στο πανηγύρι
μου 'παν πάει, *Γιάννη μ' Γιαννάκη μ'*
μου 'παν πάει στο πανηγύρι
μου 'παν πάει στο πανηγύρι
να μου φέρ' χρυσό μαντίλι.

……
ψες πήγα κι δεν τη βρήκα
μου 'παν πάει στο πανηγύρι
να μου φέρ' χρυσό μαντίλι.

Μαρή κο-, *μαρ' μπέλα Ράντου μ'*
μαρή κορτο- κορτοπούλα
μαρή κο-, *μαρ' μπέλα Ράντου μ'*

μαρή κορτο- κορτοπούλα
μαρή κορτο- κορτοπούλα
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
μαρή κορτο- κορτοπούλα
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
κι γκιουζέλ, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
κι γκιουζέλ, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
κι γκιουζέλ καστερνοπούλα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι γκιουζέλ καστερνοπούλα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
ποιος σι λέει, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
ποιος σι λέει, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι έβαλες τα λερωμένα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι έβαλες τα λερωμένα
κι έβαλες, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι έβαλες τα λερωμένα
κι έβαλες, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι έβαλες τα λερωμένα
κι έβαλες τα λερωμένα
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
κι έβαλες τα λερωμένα
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
κι τα λε-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
κι τα λε-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
ρίξι κά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
ρίξι κά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι έλα βάλ' τα κεντημένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι έλα βάλ' τα κεντημένα σ'
κι έλα βά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
κι έλα βά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'

κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
έλα βράδυ στον οντά μου
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
έλα βράδυ στον οντά μου
έλα βρά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
έλα βράδυ στον οντά μου
έλα βρά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
έλα βράδυ στον οντά μου
έλα βράδυ στον οντά μου
έχω πέρδικα ψημένη
έλα βράδυ στον οντά μου
έχω πέρδικα ψημένη
έχω πέ-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
έχω πέρδικα ψημένη
έχω πέ-, *μωρ' μπέλα Ράντω μ'*
έχω πέρδικα ψημένη
έχω πέρδικα ψημένη
κι γλυκό κρασί σα μέλι
έχω πέρδικα ψημένη
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι γλυκό, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι γλυκό, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι να φάμε κι να πιούμε
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι να φάμε κι να πιούμε
κι να φά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι να φάμε και να πιούμε
κι να φά-, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
κι να φάμε και να πιούμε
κι να φάμε κι να πιούμε
κι να γλυκοκοιμηθούμε
κι να φάμε κι να πιούμε
κι να γλυκοκοιμηθούμε.

Μαρή κορτο- κορτοπούλα
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
ποιος σι λέι πως δε σε παίρνω
κι έβαλες τα λερωμένα
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι έλα βάλ' τα κεντημένα σ'
έχω πέρδικα ψημένη
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι να φάμε κι να πιούμε

κι να γλυκοκοιμηθούμε.
Τραντάφλης τσομπά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης τσομπάνος ήτανε
Τραντάφλης τσομπά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης τσομπάνος ήτανε
τα πρόβατα βοσκούσι, *Τραντάφλη μου*
τα πρόβατα βοσκούσι, *σαρμπέζη μου*
τα πρόβατα βοσκούσι, *Τραντάφλη μου*
τα πρόβατα βοσκούσι, *σαρμπέζη μου*
και τ' α Χριστού, *Τραντάφλη μου*
και τ' α Χριστού το σύναρο
και τ' α Χριστού, *Τραντάφλη μου*
και τ' α Χριστού το σύναρο
και τ' α Χριστού τ'ς γιορτάδες, *Τραντάφλη μου*
και τ' α Χριστού τ'ς γιορτάδες, *σαρμπέζη μου*
και τ' α Χριστού τ'ς γιορτάδες, *Τραντάφλη μου*
και τ' α Χριστού τ'ς γιορτάδες, *σαρμπέζη μου*
Τραντάφλης στη μά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης στη μάνα τ' πάινε
Τραντάφλης στη μά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης στη μάνα τ' πάινε
ψωμί παάιν' να πάρει, *Τραντάφλη μου*
ψωμί παάιν' να πάρει, *σαρμπέζη μου*
ψωμί παάιν' να πάρει, *Τραντάφλη μου*
ψωμί παάιν' να πάρει, *σαρμπέζη μου*
κι παίρ' ψωμί, *Τραντάφλη μου*
κι παίρ' ψωμί κι παίρ' φαΐ
κι παίρ' ψωμί, *Τραντάφλη μου*
κι παίρ' ψωμί κι παίρ' φαΐ
και έναν αρκά χορτάρι, *Τραντάφλη μου*
κι έναν αρκά χορτάρι, *σαρμπέζη μου*
και έναν αρκά χορτάρι, *Τραντάφλη μου*
κι έναν αρκά χορτάρι, *σαρμπέζη μου*
κι πάει σιμά, *Τραντάφλη μου*
κι πάει σιμά κι πάει κουντά
κι πάει σιμά, *Τραντάφλη μου*
κι πάει σιμά κι πάει κουντά
ως του βαθύ του ρέμα, *Τραντάφλη μου*
ως του βαθύ του ρέμα, *λεβέντη μου*
ως του βαθύ του ρέμα, *Τραντάφλη μου*
ως του βαθύ του ρέμα, *λεβέντη μου*
κι οι ντουσμαναίοι, *Τραντάφλη μου*
κι οι ντουσμαναίοι τουν βίγλιζαν
κι οι ντουσμαναίοι, *Τραντάφλη μου*
κι οι ντουσμαναίοι τούν βίγλιζαν
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *Τραντάφλη μου*
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *σαρμπέζη μου*
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *Τραντάφλη μου*
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *σαρμπέζη μου*

μια μολυβιά, *Τραντάφλη μου*
μια μολυβιά τούν έδωσαν
μια μολυβιά, *Τραντάφλη μου*
μια μολυβιά τούν έδωσαν
ανάμισα στα στήθια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα στήθια, *σαρμπέζη μου*
ανάμισα στα στήθια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα στήθια, *σαρμπέζη μου*
κι μέτα τουν, *Τραντάφλη μου*
κι μέτα τουν διφτέρωσαν
κι μέτα τουν, *Τραντάφλη μου*
κι μέτα τουν διφτέρωσαν
ανάμισα στα φρύδια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα φρύδια, *σαρμπέζη μου*
ανάμισα στα φρύδια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα φρύδια, *σαρμπέζη μου*.

Τραντάφλης τσομπάνος ήτανε
τα πρόβατα βοσκούσι
και τ' α Χριστού το σύναρο
και τ' α Χριστού τ'ς γιορτάδες
Τραντάφλης στη μάνα τ' πάινε
ψωμί πααίν' να πάρει
κι παίρ' ψωμί κι παίρ' φαΐ
κι έναν αρκά χορτάρι
κι πάει σιμά κι πάει κουντά
ως του βαθύ του ρέμα
κι οι ντουσμαναίοι τούν βίγλιζαν
βιγλίζουν να τουν χάσουν
μια μολυβιά τούν έδωσαν
ανάμισα στα στήθια
κι μέτα τουν διφτέρωσαν
ανάμισα στα φρύδια.
Νερ, σαρά- καλέ σαρά-να-ντα κλέφτες ήμασταν
νερ, σαρά- καλέ σαρά-να-ντα κλέφτες ήμασταν
σαράντα κλέφτες ήμασταν σαράντα παλικάρια
σαράντα κλέφτες ήμασταν σαράντα παλικάρια
νερ, για να πατή- για να να πατήσουν πάγιναν
νερ, για να πατή- για να να πατήσουν πάγιναν
για να πατήσουν πάγιναν κάστρα και μοναστήρια
για να πατήσουν πάγιναν κάστρα και μοναστήρια
[……..]
……
νερ, πατήσα-να-ν πατή-νι-σαν κάστρα και χουριά
πατήσαν κάστρα και χουριά πατήσαν μαναστήρια
πατήσαν κάστρα και χουριά πατήσαν μαναστήρια
νερ, κι ένα μικρό κι ένα-να μικρό μαναστηράκ'

νερ, κι ένα μικρό κι ένα-να μικρό μαναστηράκ'
κι ένα μικρό μανάστηρακ' δεν μπόρ' να το πατήσουν
κι ένα μικρό μανάστηρακ' δεν μπόρ' να το πατήσουν
νερ, τριγύρου έχ- τριγύ-νι-ρου έχει μάρμαρο
νερ, τριγύρου έχ- τριγύ-νι-ρου έχει μάρμαρο
τριγύρου έχει μάρμαρο στη μέσ' γαλάζια πέτρα
τριγύρου έχει μάρμαρο στη μέσ' γαλάζια πέτρα
νερ, παπάς και διά- παπά-νας και διάκους διάβαζαν
νερ, παπάς και διά- παπά-νας και διάκους διάβαζαν
παπάς και διάκους διάβαζαν σ' ένα χαρτί διαβάζουν
παπάς και διάκους διάβαζαν σ' ένα χαρτί διαβάζουν
νερ, ψέλνουν τον Ά- ψέλνουν τον Άγιο 'Πόστολο
νερ ψέλνουν τον Ά- ψέλνουν τον Άγιο 'Πόστολο
ψέλνουν τον Άγιο 'Πόστολο τον Άγιο Κωνσταντίνο
ψέλνουν τον Άγιο 'Πόστολο τον Άγιο Κωνσταντίνο.

Σαράντα κλέφτες ήμασταν σαράντα παλικάρια
για να πατήσουν πάγιναν κάστρα και μοναστήρια
πατήσαν κάστρα και χουριά πατήσαν μαναστήρια
κι ένα μικρό μανάστηρακ' δεν μπόρ' να το πατήσουν
τριγύρου έχει μάρμαρο στη μέσ' γαλάζια πέτρα
παπάς και διάκους διάβαζαν σ' ένα χαρτί διαβάζουν
ψέλνουν τον Άγιο 'Πόστολο τον Άγιο Κωνσταντίνο.
Μαρ' Κουρτέσα μ' Κουρτεσούδα μ'
μαρ' Κουρτέσα μ' Κουρτεσούδα μ'
το φτιασίδι σ' μην το βάζεις
τ' όμορφο ν το κοκκινάδι σ'
μαρ' Κουρτέσα μ' Κουρτεσούδα μ'
μαρ' Κουρτέσα μ' Κουρτεσούδα μ'
το φτιασίδι σ' μην το βάζεις
τ' όμορφο ν το κοκκινάδι σ'
τ' όμορφο ν το κοκκινάδι σ'
τ' όμορφο ν το κοκκινάδι σ'
στου γιαλό μην κατιβαίνεις.
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
τ' όμορφο ν το κοκκινάδι σ'
τ' όμορφο ν το κοκκινάδι σ'
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό είνι καράβια
κι γεμάτου παλικάρια
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό είνι καράβια
κι γεμάτου παλικάρια

και γεμάτο παλικάρια
και γεμάτο παλικάρια
και σ' αρέζουν και σι παίρνουν
το λουλούδ' το μυρισμένο
και γεμάτο παλικάρια
και γεμάτο παλικάρια
και σ' αρέζουν και σι παίρνουν
το λουλούδ' το μυρισμένο.
Πρου ου! ΄Ιχου χου!

Μαρ' Κουρτέσα μ' Κουρτεσούδα μ'
το φτιασίδι σ' μην το βάζεις
τ' όμορφο ν το κοκκινάδι σ'
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό είνι καράβια
κι γεμάτου παλικάρια
και σ' αρέζουν και σι παίρνουν
το λουλούδ' το μυρισμένο.
Πρου ου! ΄Ιχου χου!

Κάτω στην άσπρη πέτρα και στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
κάτω στην άσπρη πέτρα στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε διει
να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε διει.
΄Εχω τζάνεμ γω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τη απόρχιτι
έχω γω τζάνεμ μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τη απόρχιτι
έχω καλή γυναίκα να τη απόρχιτι
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά
έχω καλή γυναίκα να τη απόρχιτι
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά.
Δε σου 'λεγα Γιαννάκη μ' δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους

δε σου 'λεγα Γιαννάκη μ' δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ' συ βρε μ' έφαγες
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ' συ βρε μ' έφαγες.

Κάτω στην άσπρη πέτρα και στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον 'λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Να 'χεις Γιαννάκη μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα νά 'ρθει να σε διει.
΄Εχω τζάνεμ γω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τη απόρχιτι
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά.
Δε σου 'λεγα Γιαννάκη μ' δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ' συ βρε μ' έφαγες.

Μη βροντάτε μη σκουντάτε
έχω τον καλόν κοιμάται
μη βροντάτε μη σκουντάτε
έχω τον καλόν κοιμάται
έχω τον καλόν κοιμάται
τον καλόν τον αδερφό μου
έχω τον καλόν κοιμάται
τον καλόν τον αδερφό μου
τον καλόν τον αδιρφό μου
έχω χρόνια δεν τον είδια
τον καλόν τον αδερφό μου
έχω χρόνια δεν τον είδια
έχω χρόνια δεν τον είδια
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ'
έχω χρόνια δεν τον είδια
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ'
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ'
και προψές στο περιβόλι
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ'
και προψές στο περιβόλι
και προψές στο περιβόλι
που πουλούσαν τα σταφύλια
και προψές στο περιβόλι
που πουλούσαν τα σταφύλια
που πουλούσαν τα σταφύλια
κείν' τα κόκκινα τα μήλα
που πουλούσαν τα σταφύλια

κείν’ τα κόκκινα τα μήλα
κείν’ τα κόκκινα τα μήλα
αυτά τ’ αφράτα τα κυδώνια
κείν’ τα κόκκινα τα μήλα
αυτά τ’ αφράτα τα κυδώνια
αυτά τ’ αφράτα τα κυδώνια
που τα τρώγαν οι αγάδες
αυτά τ’ αφράτα τα κυδώνια
που τα τρώγαν οι αγάδες
που τα τρώγαν οι αγάδες
οι αγάδες οι πασάδες
που τα τρώγαν οι αγάδες
οι αγάδες οι πασάδες
οι αγάδες οι πασάδες
και του μπέη τα παλικάρια
οι αγάδες οι πασάδες,
και του μπέη τα παλικάρια.
Πρι ίχου χου!

Μη βροντάτε μη σκουντάτε
έχω τον καλόν κοιμάται
τον καλόν τον αδιρφό μου
έχω χρόνια δεν τον είδια
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ’
και προψές στο περιβόλι
που πουλούσαν τα σταφύλια
κείν’ τα κόκκινα τα μήλα
αυτά τ’ αφράτα τα κυδώνια
που τα τρώγαν οι αγάδες
οι αγάδες οι πασάδες
και του μπέη τα παλικάρια.
Πρι ίχου χου!

Μαρή Ράντου ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μαρή Ράντου
δεν αλλάζεις μαρή Ράντου.
Δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ’
δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ’
όλη νύχτα γάλα βράζου
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίγου
πέντε αμάξια ξύλα καίγου
κι άλλα πέντε ξεφορτώνω
κι άλλα πέντε ξεφορτώνω
’γόρασέ μ’ αφέντη μ’ σκλάβα
’γόρασέ μ’ αφέντη μ’ σκλάβα
γω ν’ αλλάζου να ξαλλάζου

γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου.
Ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντου
κίνησαν κι παν στη Ράντου.
Ν άν'ξι Ράντου να 'ρτουμι μέσα
ν άν'ξι Ράντου να 'ρτουμι μέσα.
Δεν ανοίγω γω φοβούμι
δεν ανοίγω γω φοβούμι.
Γω είμι Ράντω ι αδερφός σου
γω είμι Ράντω ι αδερφός σου
γω είμι κι γιαξαδερφός σου
γω είμι κι γιαξαδερφός σου.
Γέλασαν τη Ράντω κι άνοιξι
γέλασαν τη Ράντω κι άνοιξι
πέντε την κρατούν στα χέρια
πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι γέξ' με τα μαχαίρια
κι άλλοι γέξ' με τα μαχαίρια.
Πού 'ναι Ράντου μ' τα φλουριά σου
πού είναι Ράντου τα φλουριά σου
και τα παντακόσια γρόσια
και τα πεντακόσια γρόσια.
Γω φλουριά δεν έχω αφέντη μ'
γω φλουριά δεν έχω αφέντη μ'
γω γρόσια δεν έχω αφέντη μ'
γω γρόσια δεν έχω αφέντη μ'.
Τα 'διαμε στο παναγύρι
τα 'διαμε στο παναγύρι
τα 'χες στου παιδιού σ' την σκούφια.

Μαρή Ράντου ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μαρή Ράντου.
Δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ'
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίγου
κι άλλα πέντε ξεφορτώνω
'γόρασέ μ' αφέντη μ' σκλάβα
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου.
Ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντου
Ν άν'ξι Ράντου να 'ρτουμι μέσα.
Δεν ανοίγω γω φοβούμι.
Γω είμι Ράντω ι αδερφός σου
γω είμι κι γιαξαδερφός σου.
Γέλασαν τη Ράντω κι άνοιξι

πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι γέξ' με τα μαχαίρια.
Πού 'ναι Ράντου μ' τα φλουριά σου
και τα πεντακόσια γρόσια.
Γω φλουριά δεν έχω αφέντη μ'
γω γρόσια δεν έχω αφέντη μ'.
Τα 'διαμε στο παναγύρι
τα 'χες στου παιδιού σ' την σκούφια.

Το μαντί- το μαντίλι σου έχει βούλες
το μαντί- το μαντίλι σου έχει βούλες
το μαντίλι σου έχει βούλες
και καλές γειτονοπούλες
το μαντίλι σου έχει βούλες
και καλές γειτονοπούλες
το μαντί- το μαντίλι σου τινάζεις
το μαντί- το μαντίλι σου τινάζεις
το μαντίλι σου τινάζεις
και χαρούμενα φωνάζεις
το μαντίλι σου τινάζεις
και χαρούμενα φωνάζεις
τα μαλλιά τα μαλλιά σου είναι σαν χέλι
τα μαλλιά τα μαλλιά σου είναι σαν χέλι
τα μαλλιά σου είναι σαν χέλι
γω καρδιά μου εσένα θέλει.

Το μαντίλι σου έχει βούλες
και καλές γειτονοπούλες
το μαντίλι σου τινάζεις
και χαρούμενα φωνάζεις
τα μαλλιά σου είναι σαν χέλι
γω καρδιά μου εσένα θέλει.

Κώστας γυρεύ', *νερ*, Κώστας γυρεύ'
Κώστας γυρεύ', *νερ*, ν' αρραβωνιάσ'
δώσ', χαρά χαρά γυρεύ' να κάμει
δώσ', χαρά χαρά γυρεύ' να κάμει
γυρεύ' κι απού, *δώσ'*, γυρεύ' κι απού
γυρεύ' κι απού-νου ν καλή μεριά
δώσ', κι απού κι απού καλούς ανθρώπους
δώσ', κι απού κι απού καλούς ανθρώπους
γυρεύ' τα σπί-, *δώσ'*, γυρεύ' τα σπί-
γυρεύ' τα σπί-νι-τια ν αψηλά
δώσ', μ' αυλές μ' αυλές μαρμαρωμένες
δώσ', μ' αυλές μ' αυλές μαρμαρωμένες
γυρεύ' χουρά-, *δώσ'*, γυρεύ' χουρά-

γυρεύ’ χουρά-να-φια αθέριστα
δώσ’, χουρά- χουράφια θερισμένα
δώσ’, χουρά- χουράφια θερισμένα
γυρεύ’ ν αμπέ-, *δώσ’*, γυρεύ’ ν αμπέ-
γυρεύ’ ν αμπέ-νε-λια ατρύγητα
δώσ’, ν αμπέ-, ν αμπέλια τρυγισμένα
δώσ’, ν αμπέ-, ν αμπέλια τρυγισμένα.

Κώστας γυρεύ’ ν’ αρραβωνιάσ’ χαρά γυρεύ’ να κάμει
γυρεύ’ κι απού ν καλή μεριά κι απού καλούς ανθρώπους
γυρεύ’ τα σπίτια ν αψηλά μ’ αυλές μαρμαρωμένες
γυρεύ’ χουράφια αθέριστα χουράφια θερισμένα
γυρεύ’ ν αμπέλια ατρύγητα ν αμπέλια τρυγισμένα.

Με γελάσαν με γελάσανε τα πουλιά
με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν και μου ’πανε
με γέλασαν και μου ’πανε ποτέ δε θα πεθάνω
έφτιασα έφτιασα το σπίτι μ’ αψηλό
με δεκαοχτώ με δεκαοχτώ πατώματα
με δεκαοχτώ πατώματα μ’ εξήντα παραθύρια.

Με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν και μου ’πανε ποτέ δε θα πεθάνω
έφτιασα το σπίτι μ’ αψηλό
με δεκαοχτώ πατώματα μ’ εξήντα παραθύρια.

[Καρυδιά με τα καρύδια και μηλιά] με τον καρπό
καρυδιά με τα καρύδια και μηλιά με τον καρπό
ποιος ’παρνήθει την αγάπη να την ’παρνηστώ κι εγώ
ποιος ’παρνήθει την αγάπη να την ’παρνηστώ κι εγώ
ένας νέος την ’παρνήστει ήταν δεκαοχτώ χρονώ
ένας νέος την ’παρνήστει που ’ταν δεκαοχτώ χρονώ
και η αγάπη μου δεκάξι και ταιριάσαμε τα δυο
και η αγάπη μου δεκάξι και ταιριάσαμε τα δυο.

[Καρυδιά με τα καρύδια και μηλιά] με τον καρπό
ποιος ’παρνήθει την αγάπη να την ’παρνηστώ κι εγώ
ένας νέος την ’παρνήστει που ’ταν δεκαοχτώ χρονώ
και η αγάπη μου δεκάξι και ταιριάσαμε τα δυο.

……δεν ιμπορούσα

να το πιάσω δεν ιμπορούσα
να το πιάσω δεν μπορούσα
έριξα τα ξώβεργά μου
έριξα τα ξώβεργά μου
κι ήρθε το πουλί κοντά μου
κι ήρθε το πουλί κοντά μου
στην ψυχή και στην καρδιά μου
στην ψυχή και στην καρδιά μου
τώρα θέλω να πετάξω
τώρα θέλω να πετάξω
και στους ουρανούς να φτάσω
και στους ουρανούς να φτάσω
τους αγγέλους να κατεβάσω
τους αγγέλους να κατεβάσω
και τη θάλασσα ν' αδειάσω
και τη θάλασσα ν' αδειάσω
να την κάνω περιβόλι
να την κάνω...

.....δεν ιμπορούσα
να το πιάσω δεν μπορούσα
έριξα τα ξώβεργά μου
κι ήρθε το πουλί κοντά μου
στην ψυχή και στην καρδιά μου
τώρα θέλω να πετάξω
και στους ουρανούς να φτάσω
τους αγγέλους να κατεβάσω
και τη θάλασσα ν' αδειάσω
να την κάνω περιβόλι
να την κάνω...

Εψές αποκοιμήθηκα
αγάπη δε θυμήθηκα
και στον ύπνο μου επάνω
κόντεψα για να πεθάνω
και στον ύπνο μου επάνω
κόντεψα για να πεθάνω
όνειρο είδα στον ύπνο μου
παντρεύεται η αγάπη μου
όνειρο είδα στον ύπνο μου
παντρεύεται η αγάπη μου
αχ, και παίρνει τον εχθρό μου
για το πείσμα το δικό μου
αχ, και παίρνει τον εχθρό μου
για το πείσμα το δικό μου
κάλεσαν και μένα στη χαρά
ας είν' η αγάπη μου καλά

κάλεσαν και μένα στη χαρά
ας είν' η αγάπη μου καλά
για να πάω να στεφανώσω
δυο χεράκια ν' ανταμώσω
για να πάω να στεφανώσω
δυο χεράκια ν' ανταμώσω.

Εψές αποκοιμήθηκα
αγάπη δε θυμήθηκα
και στον ύπνο μου επάνω
κόντεψα για να πεθάνω
όνειρο είδα στον ύπνο μου
παντρεύεται η αγάπη μου
και παίρνει τον εχθρό μου
για το πείσμα το δικό μου
κάλεσαν και μένα στη χαρά
ας είν' η αγάπη μου καλά
για να πάω να στεφανώσω
δυο χεράκια ν' ανταμώσω.

Πάρ' τονε κόρη μου τον Τούρκον άντρα
πάρ' τονε κόρη μου τον Τούρκον άντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα.
Δεν τον επαίρνω δεν τον επαίρνω
δεν τον επαίρνω δεν τον εθέλω
πέρδικα γίνομαι στα δάση φεύγω
πέρδικα γίνομαι στα δάση φεύγω.
Πάρ' τονε κόρη μου τον Τούρκον άντρα
πάρ' τονε κόρη μου τον Τούρκον άντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα.

Πάρ' τονε κόρη μου τον Τούρκον άντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα.
Δεν τον επαίρνω δεν τον επαίρνω
πέρδικα γίνομαι στα δάση φεύγω.
Πάρ' τονε κόρη μου τον Τούρκον άντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα.

Νυφάδα μ' νυφάδα μ' και τι πολύ άργησες
και τον καλό που διάλεξες
και τον καλό που διάλεξες.
Θέλω ν' ανέ-, *ωχ αμάν αμάν*

θέλω ν' ανέβω σε βουνό
θέλω ν' ανέβω σε βουνό
να κόψω τριαντάφυλλο
να κόψω τρι- *ωχ αμάν αμάν*
να κόψω τριαντάφυλλο
να κόψω τριαντάφυλλο
να κάνω νύφη και γαμπρό
να κάνω νύ-, *ωχ αμάν αμάν*
να κάνω νύφη και γαμπρό
να κάνω νύφη και γαμπρό
συντέκνισσα και σύντεκνο.

Νυφάδα μ' και τι πολύ άργησες
και τον καλό που διάλεξες.
Θέλω ν' ανέβω σε βουνό
να κόψω τριαντάφυλλο
να κάνω νύφη και γαμπρό
συντέκνισσα και σύντεκνο.

Πιάστε κορίτσια στο χορό
τώρα που έχετε καιρό
πιάστε κορίτσια στο χορό
τώρα που έχετε καιρό
τρια λα λα λα
τρια λα λα λα λα
γιατ' αύριο παντρεύεστε
σπιτονοικοκυρεύεστε
γιατ' αύριο παντρεύεστε
σπιτονοικοκυρεύεστε
τρια λα λα λα
τρια λα λα λα.
Δε σας αφήνουν οι πεθερές
να πάτε κει που είναι οι χαρές
δε σας αφήνουν οι πεθερές
να πάτε εκεί που είναι οι χαρές
τρια λα λα λα
τρια λα λα λα.
Και την κακιά την πεθερά
τη βάζω πάν' στη πυροστιά
και τον κακό τον πεθερό
τον κάνω ότι θέλω γω
τρια λα λα λα
τρια λα λα λα
τον βάζω για προσκέφαλο
ένα γαϊδουροκέφαλο
τον βάζω για προσκέφαλο
ένα γαϊδουροκέφαλο

τρια λα λα λα
τρια λα λα λα.

Πιάστε κορίτσια στο χορό
τώρα που έχετε καιρό
γιατ' αύριο παντρεύεστε
σπιτονοικοκυρεύεστε.
Δε σας αφήνουν οι πεθερές
να πάτε κει που είναι οι χαρές.
Και την κακιά την πεθερά
τη βάζω πάν' στη πυροστιά
και τον κακό τον πεθερό
τον κάνω ότι θέλω γω
τον βάζω για προσκέφαλο
ένα γαϊδουροκέφαλο.

[Καρυδιά με τα καρύδια] και μηλιά με τον ανθό
και μηλιά με τον ανθό
και μηλιά με τον ανθό
ποιος αρνήστ'κι την αγάπη να την αρνηστώ κι εγώ
να την αρνηστώ κι εγώ
να την αρνηστώ κι εγώ.
Κι ένας γέρος την αρνήστ'κι που ήταν εκατό χρονώ
που ήταν εκατό χρονώ
που ήταν εκατό χρονώ
μα εγώ δεν την αρνιέμαι είμαι δεκαοχτώ χρονώ
είμαι δεκαοχτώ χρονώ
είμαι δεκαοχτώ χρονώ
και η αγάπη μου δεκάξι και ταιριάσαμε τα δυο
και ταιριάσαμε τα δυο
και ταιριάσαμε τα δυο.

[Καρυδιά με τα καρύδια] και μηλιά με τον ανθό
ποιος αρνήστ'κι την αγάπη να την αρνηστώ κι εγώ.
Κι ένας γέρος την αρνήστ'κι που ήταν εκατό χρονώ
μα εγώ δεν την αρνιέμαι είμαι δεκαοχτώ χρονώ
και η αγάπη μου δεκάξι και ταιριάσαμε τα δυο.

Βρέξε Θιέ μ' ψιχάλισε να βγουν τα χορταράκια
να βγουν τα χορταράκια
να βγει και μένα αγάπη μου μες τα παλικαράκια
μες τα παλικαράκια
τριαλαριλαλα τριαλαριλαλα
τριαλαριλαλα τριαλαριλαλα.

Βρέξε Θιέ μ' ψιχάλισε να βγουν τα χορταράκια
να βγει και μένα αγάπη μου μες τα παλικαράκια.

Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα Χριστός Ανέστη
σήμερα σήμερα Χριστός Ανέστη
τρέμει ου- τρέμει ουρανός να πέσει.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα και οι παπάδες
σήμερα σήμερα και οι παπάδες
ψέλνουν σα ψέλνουν σαν τους δεσποτάδες.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα και τα ψαλτάκια
σήμερα σήμερα και τα ψαλτάκια
ψέλνουνε ψέλνουνε σαν τα διακάκια.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα και τα παλ'κάρια
σήμερα σήμερα και τα παλ'κάρια
στέκονται στέκονται σα λιοντάρια.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα και τα κορίτσια
σήμερα σήμερα και τα κορίτσια
στέκονται στέκονται σαν κυπαρίσσια.
Μαρ', σήμερα, *μαρ' Κ'κκώνα μου*
μαρ', σήμερα και οι παντρεμένες
σήμερα σήμερα και παντρεμένες
όλες λα- όλες λαμπροφορεμένες.

Σήμερα Χριστός Ανέστη
τρέμει ουρανός να πέσει.
Σήμερα και οι παπάδες
ψέλνουν σαν τους δεσποτάδες.
Σήμερα και τα ψαλτάκια
ψέλνουνε σαν τα διακάκια.
Σήμερα και τα παλ'κάρια
στέκονται σα λιοντάρια.
Σήμερα και τα κορίτσια
στέκονται σαν κυπαρίσσια.
Σήμερα και παντρεμένες
όλες λαμπροφορεμένες.

Το Λενάκι πλάθει πίτα
το Λενάκι πλάθει πίτα

κι ο μαντζούρης κ'τάει 'π' την τρύπα
κι ο μαντζούρης κ'τάει 'π' την τρύπα
δίπλα το 'βαλες Ελένη
δίπλα το 'βαλες Ελένη
το μαχαίρι και δε βγαίνει
το μαχαίρι και δε βγαίνει
δίπλα το 'βαλες κυρά μου
δίπλα το 'βαλες κυρά μου
το μαχαίρι στην καρδιά μου
το μαχαίρι στην καρδιά μου
Ελενάκι τ' όνομά σου
Ελενάκι τ' όνομά σου
και γλυκό το φίλημά σου
και γλυκό το φίλημά σου
αχ Ελένη κι αν σε χάσω
αχ Ελένη κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω.

Το Λενάκι πλάθει πίτα
κι ο μαντζούρης κ'τάει 'π' την τρύπα
δίπλα το 'βαλες Ελένη
το μαχαίρι και δε βγαίνει
δίπλα το 'βαλες κυρά μου
το μαχαίρι στην καρδιά μου
Ελενάκι τ' όνομά σου
και γλυκό το φίλημά σου
αχ Ελένη κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω.

Φέτος το καλοκαιράκι
κυνηγούσα ένα πουλάκι
κυνηγούσα λαχταρούσα
κυνηγούσα λαχταρούσα
να το πιάσω δε μπορούσα
ρίχνω τη χρυσόβεργά μου
ρίχνω τη χρυσόβεργά μου
ήρθε το πουλί κοντά μου.
΄Ελα έλα μη φοβάσαι
έλα έλα μη φοβάσαι
με τη μάνα μ' θα κοιμάσαι
έλα έλα με τι μένα
θα περνάς χαριτωμένα.

Φέτος το καλοκαιράκι

κυνηγούσα ένα πουλάκι
κυνηγούσα λαχταρούσα
να το πιάσω δε μπορούσα
ρίχνω τη χρυσόβεργά μου
ήρθε το πουλί κοντά μου.
΄Ελα έλα μη φοβάσαι
με τη μάνα μ' θα κοιμάσαι
έλα έλα με τι μένα
θα περνάς χαριτωμένα.

……
σε μαρμαρένιο αλώνι, *για*
σε μαρμαρένιο αλώνι, *για*
της χαιρετώ δε χαιρετά
της χαιρετώ δε χαιρετά της κρένω δεν μου κρένει, *για*
της κρένω δεν μου κρένει, *για…*
……
Κόρη για βγάλε μου νερό
κόρη για βγάλε μου νερό
να πιω εγώ κι ο μαύρος μου
να πιω εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγονικά μου, *για*
και τα λαγονικά μου, *για.*
Σαράντα σίκλους έβγαλε
σαράντα σίκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα, *για*
στα μάτια δεν την είδα, *για*
και πάνω στις σαρανταδυό
και πάνω στις σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη, *για*
τη βλέπω δακρυσμένη, *για.*
Γιατί δακρύζεις λυγερή
γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριοαναστενάζεις
και βαριοαναστενάζεις
μήνα πεινάς μήνα διψάς
μηδέ πεινάς μηδέ διψάς μηδ' έχεις κακιά μάνα, *για*
μηδ' έχεις κακιά μάνα, *για.*
Μηδέ πεινώ μηδέ διψώ
μηδέ πεινώ μήδε διψώ μηδ' έχω κακιά μάνα, *για*
μήδ' έχω κακιά μάνα, *για*
τον άνδρα μ' έχω στα ξένα
τον άνδρα μ' έχω στα ξένα που λείπει δέκα χρόνια, *για*
που λείπει δέκα χρόνια, *για*
κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στις τρεις τον πεντυχαίνω, *για*
στις τρεις τον πεντυχαίνω, *για*
θα πάγω σ' έρημο βουνό
θα πάγω σ' έρημο βουνό να στήσω μοναστήρι, *για*
να στήσω μοναστήρι, *για*
καλόγρια θε να γίνω

καλόγρια θε να γίνω.
Κόρη μου άνδρας σ' πέθανε
κόρη μου άνδρας σ' πέθανε
ψωμί κερί τον μοίρασα
ψωμί κερί τον μοίρασα
κι ήρθα να μου τα πληρώσεις
κι ήρθα να μου τα πληρώσεις.
Ψωμί κερί κι αν μοίρασες
ψωμί κερί κι αν μοίρασες σύρε και γύρεψέ τα, *για*
σύρε και γύρεψέ τα, *για*.
Κόρη μ' εγώ είμαι ο άνδρας σου
κόρη μ' εγώ είμαι ο άνδρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου, *για*
εγώ είμαι κι ο καλός σου, *για*.
Αν είσαι συ ο άνδρας μου
αν είσαι συ ο άνδρας μου κι αν είσαι κι ο καλός μου, *για*
κι αν είσαι κι ο καλός μου, *για*
δείξε σημάδια της αυλής
δείξε σημάδια της αυλής.
΄Εχεις μηλιά στην πόρτα σου
έχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου, *για*
και κλήμα στην αυλή σου, *για*.

……..σε μαρμαρένιο αλώνι
της χαιρετώ δε χαιρετά της κρένω δεν μου κρένει
……Κόρη για βγάλε μου νερό
να πιω εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγονικά μου.
Σαράντα σίκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα
και πάνω στις σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριοαναστενάζεις
μηδέ πεινάς μηδέ διψάς μηδ' έχεις κακιά μάνα.
Μηδέ πεινώ μήδε διψώ μηδ' έχω κακιά μάνα
τον άνδρα μ' έχω στα ξένα που λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στις τρεις τον πεντυχαίνω
θα πάγω σ' έρημο βουνό να στήσω μοναστήρι
καλόγρια θε να γίνω.
Κόρη μου άνδρας σ' πέθανε
ψωμί κερί τον μοίρασα
κι ήρθα να μου τα πληρώσεις.
Ψωμί κερί κι αν μοίρασες σύρε και γύρεψέ τα.
Κόρη μ' εγώ είμαι ο άνδρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου
Αν είσαι συ ο άνδρας μου κι αν είσαι κι ο καλός μου
δείξε σημάδια της αυλής.
΄Εχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου

[Μια κόρη] ρόδα μάζευε σ' ωραίο περιβόλι
σ' ωραίο περιβόλι

του ρή-, *καλέ*, του ρήγα ο γιος επέρασε
του ρήγα ο γιος επέρασε δυο ρόδα της ζητάει
δυο ρόδα της ζητάει
δυο ρό-, *καλέ*, δυο ρόδα της εζήτησε
δυο ρόδα της εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και τέσσερα τον δίνει
και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της την έβλεπε
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι
από το παραθύρι.
΄Εννοια, *καλέ*, έννοια σου κόρη μ' έννοια σου
έννοια σου κόρη μ' έννοια σου και θα το μαρτυρήσω
και θα το μαρτυρήσω.
Το βράδ', *καλέ*, το βράδυ ήρθαν τ' αδέρφια της
το βράδυ ήρθαν τ' αδέρφια της κι αρχίζει να το λέει
κι αρχίζει να το λέει.
Μιαν α-, *καλέ*, μιαν αδερφούλα έχετε
μιαν αδερφούλα έχετε στον κόσμο ξακουσμένη
στον κόσμο παινεμένη.

[Μια κόρη] ρόδα μάζευε σ' ωραίο περιβόλι
του ρήγα ο γιος επέρασε δυο ρόδα της ζητάει
δυο ρόδα της εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι.
΄Εννοια σου κόρη μ' έννοια σου και θα το μαρτυρήσω.
Το βράδυ ήρθαν τ' αδέρφια της κι αρχίζει να το λέει
Μια αδερφούλα έχετε στον κόσμο ξακουσμένη.
[Ν ήρθι πάλ' η άνοιξη
τα κορίτσα για λουλούδια πααίν'
τα κορίτσα για λουλούδια πααίν']
κι ας πάνω κι γω μάνη μου
ας πάνω και γω μάνη μου.
Πάνε Γιάννω μ' πάνε συ
πάνε Γιάννω μ' πάνε συ
πάνε να έρθ'ς αγλήγορα
πάνε να έρθ'ς αγλήγορα
πάει και η Γιάννω δεν ήρθι
πάει και η Γιάννω δεν ήθρι
Γιάννω λουλούδια μάζωνε
Γιάννω λουλούδια μάζωνε
κι αν τα μαζών' κι αν τραγουδάει
κι αν τα μαζών' κι αν τραγουδάει.
Σεις λουλούδια μ' τρανεύεστι
σεις λουλούδια μ' τρανεύεστι
τρανεύεστι να χαίριστι
τραντεύεστι να χαίριστι
πάει και Γιάννω δεν ήρθι
πάχνη θα πέσ' αγλήγορα

πάχνη θα πέσ' και θα σας κάψ'
πάχνη θα πέσ' και θα σας κάψ'
σαν τη μένα που μ' έκαψαν.

΄Ενα Σαββάτο αποβραδύ μια Κυριακή αγνάντια
μια Κυριακή αγνάντια
με πήρε το παράπονο και το βαρύ το κλάμα
και το βαρύ το κλάμα
βασιλοπούλα τ' άκουσι 'πο 'να ψηλό σαράι
'πο 'να ψηλό σαράι.
Ποιος είναι αυτός που τραγουδεί της φυλακής τα πάθη
της φυλακής τα πάθη.

Κι ένας κοντό-νος γιανίτσαρης πολύ κοντό-νος δεν ήταν
τα βάσανα τον έριξαν πόχει 'μορφη-νι γυναίκα
κάνει πολλά χωράφια ν αθέριστα όλους τους [θέλει στάρι]
[ντύσνει] πολλά τσαΐρια είν' ακλώσιστα όλους τους [κλωνούσε στάρι]
[ντύσνει] πολλά αμπέλια ν ατρύγιστα όλους τους [δίνει στάρι]
[ντύσνει] πολλά και τον ζερβόμυλο π' αλέθει το ν πιπέρι
[ρίνει] και πούλησε και ξεπούλησε και λερο...

Πάει, το ξέχασα....

[συνεχίζει το τραγούδι]
.....σε λέει τρει-νι-ς χιλιάδες...

Αυτό θέλει να το κόψεις.

[συνεχίζει το τραγούδι]
[...μόνη] καλεί τον απόμισκε και εκεί την πα-να-ζαρεύει
βγαίνει και από το χέ-νε-ρ' την έπαιρνε και στο παζά-να-ρι την πάει
εί-νι-ναι ένας κοντό-νος γιανίτσαρης που όλη την ώρα γυρνούσε.
Συ-νι ποσό την δί-νι-νεις Νίτσικεμ πόσο την πα-να-ζαρεύεις.
Πες με για δε για χί-νι-λια την πουλώ για άντε για τρει-νι-ς χιλιάδες.
Της δίν' το ένα τ'ς μάτι τ'ς εκατό και τ' άλλο τρει-νι-ς χιλιάδες
της δίν' και το κορμού-νου- δι της το λιχνό ξαγορασμό-νο δεν έχει
χέρι κι από το χέ-νε-ρ' την έπαιρνε και στο τσαντού-νου-ρ' την πάινει
κίνησε και νε την έπαιζε κίνησε και να την παίζει
ζίνε πουλάκι πάει και κόνεψι απάνω στο-νο τσαντούρι
και αντιλαλού-νου-σε σαν πουλί σαν όλα τα-να πουλάκια
κι αμολο-νου-γούσε κι έλεγε αθρώπινη λαλίτσα.
Τσα την ακούσει ο κοντό-νος γενίτσαρη μ' τι λέει το-νο πουλάκι.
Και τι πουλάκι είναι και ας λαλεί πουλάκι είνι και ας λέει
Είναι και πάλι μετά λάλησι στέκεται το αφιγκρείται.

Μ.Γ.Αχ το ξέχασα…

(Συνεχίζει το τραγούδι)
για δες κρίμα που γένιται για δες μεγά-να-λο κρίμα
να τη φιλάει 'δερφό-νο-ς την αδερφή και [γνώρα] δεν τη δίνει

Μ.Γ.…δεν τα λέμε τώρα, τόσα χρόνια τα ξέχασα…

Μ.Μ.«.....φιλάει αδερφός την αδερφή και [χχχ] δε την δίνει.....» ύστερα τελείωνε.

Μ.Γ.…δε… κι άλλο είνι…

Μ.Μ.…στιχάκι αλλά το ξέχασα.

Μ.Γ.(συνεχίζει την απαγγελία)

«Τότε κίνησε και την 'ξέταζε και την καλοξετάζει.
Πούθε κόρη μου είναι η μάνα σου
πούθε είναι και ο μπαμπάς σου.
Μάνα μου είναι απ' τα Γιάννενα
και η ρίζα μου απ' τη Προύσα».

΄Υστιρα τ'ν είπει ας πούμε αυτός, ήταν αδερφός τ'ς αλλά ήταν χαμένοι, δεν γνωρίζονταν και τ'ν είπι

(συνεχίζει την απαγγελία)
«Κόρη μου το φίλημα που σ' έκαμα
να είναι χαιρετισμός σου
και τ' άστρο που σ' αγόρασα
να είναι δωρισμός σου».

Τότε που τάλεγανε τάξερανε.

[Ν ήρθι πάλ' η άνοιξη
τα κορίτσα για λουλούδια παάιν'
τα κορίτσα για λουλούδια παάιν']
κι ας πάνω κι γω μάνη μου
ας πάνω και γω μάνη μου.
Πάνε Γιάννω μ' πάνε συ
πάνε Γιάννω μ' πάνε συ
πάνε να έρθ'ς αγλήγορα
πάνε να έρθ'ς αγλήγορα.
Πάει και η Γιάννω δεν ήρθι
πάει και η Γιάννω δεν ήθρι.
Γιάννω λουλούδια μάζωνε
Γιάννω λουλούδια μάζωνε
κι αν τα μαζών' κι αν τραγουδάει

κι αν τα μαζών' κι αν τραγουδάει.
Σεις λουλούδια μ' τρανεύεστι
σεις λουλούδια μ' τρανεύεστι
τρανεύεστι να χαίριστι
τραντεύεστι να χαίριστι.
Πάει και Γιάννω δεν ήρθι
πάχνη θα πέσ' αγλήγορα
πάχνη θα πέσ' και θα σας κάψ'
πάχνη θα πέσ' και θα σας κάψ'
σαν τη μένα που μ' έκαψαν.

[Ν ήρθι πάλ' η άνοιξη
τα κορίτσα για λουλούδια παάιν']
κι ας πάνω κι γω μάνη μου.
Πάνε Γιάννω μ' πάνε συ
πάνε να έρθ'ς αγλήγορα
πάει και η Γιάννω δεν ήρθι
Γιάννω λουλούδια μάζωνε
κι αν τα μαζών' κι αν τραγουδάει.
Σεις λουλούδια μ' τρανεύεστι
τραντεύεστι να χαίριστι
πάει και Γιάννω δεν ήρθι
πάχνη θα πέσ' αγλήγορα
πάχνη θα πέσ' και θα σας κάψ'
σαν τη μένα που μ' έκαψαν.
Γιάννης τη Μάιδω θέ-νε-λει και την αγαπάει
και την αγαπάει
και η Μάιδω δεν τον θέ-νε-λει δεν τον αγαπάει
δεν τον αγαπάει
και κίνησι κι Γιάννης όλο παίζοντας κι όλο ρίχνοντας
στην αδερφή τ' πααίνει και στην Κάλλιω του
και στην Κάλλιω του.

Τα Δώ-, *μωρέ*, τα Δώδεκα
τα Δώδεκα τ' Αϊ 'ποστόλ'.....

Αυτό είναι καλαματιανό

(συνεχίζει το τραγούδι)
τα Δώδεκα τ' Αϊ 'ποστόλ'
κατέβ'καν Τούρκοι στο Τουκμάνι
κατέβ'καν Του-, *ωρέ*, κατέβ'καν Του-
κατέβ'καν Τούρκοι στο Τουκμάκι
κατέβ'καν Τούρκοι στο Τουκμάκι
για να πατήσουν το Τουκμάκι
για να πατή-, *μωρέ*, για να πατή-
για να πατήσουν το Τουκμάκι

για να πατήσουν το Τουκμάκι
να το πατήσ' και να το κάψ'
να το πατή-, *μωρέ*, να το πατή-
να το πατήσ' και να το κάψ'
να το πατήσ' και να το κάψ'
δεν μπόρεσαν να το πατήσ'
δεν μπόρεσαν, *μωρέ*, δε μπόρεσαν
δε μπόρεσαν να το πατήσ'
δε μπόρεσαν να το πατήσ'
να το πατήσ' και να το κάψ'
ξυπνάει ο Γιά-, *μωρέ*, ξυπνάει ο Γιά-
ξυπνάει ο Γιάννης μου ο καλός
ξυπνάει ο Γιάννης μου ο καλός
απάν' στ' αλώνια έβγαινε
απάν' στ' αλώ-, *μωρέ*, απάν' στ' αλώ-
απάν' στ' αλώνια έβγαινι
απάν' στ' αλώνια έβγαινι
με το δερβί τους κοίταζι
με το δερβί, *μωρέ*, με το ζερβί
με το δερβί τους κοίταζι
με το δερβί τους κοίταζι
δεν ήταν ένας δεν ήταν δυο
δεν ήτανε, *μωρέ*, δεν ήτανε
δεν ήταν ένας δεν ήταν δυο
δεν ήταν ένας δεν ήταν δυο
μόν' ήταν τρεις χιλιάδες.

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπρογυρισμένο
και λαμπρογυρισμένο
αυτού ψηλά ψηλά που φέγγ'ς και χαμηλά κοιτάζεις
και χαμηλά κοιτάζεις
μην είδες την αγάπη μου με ποιόνα τρώει και πίνει
με ποιόνα τρώει και πίνει
με ποιόνα τρώει με ποιόνα πίνει πού στρώνει πού κοιμάται
πού στρώνει πού κοιμάται
και μένα τα ματάκια μου τρέχουνε το φαρμάκι
τρέχουνε το φαρμάκι.

Αχ καημένη μάνα [φόντας] μ' έκανις
μι πόνο και μι δά- μι δά-κρυ μι πολύ καημό
μι πόνο και μι δά- μι δά-κρυ μι πολύ καημό
τώρα θα γίνω ξένος και θα ξενιτευτώ
τώρα θα γίνω ξένος θα ξενιτευτώ
θα πάω μακρά στα ξένα μέσα στα ρόιδινα
θα πάω μακρά στα ξέ- στα ξένα μες τα ρόιδινα
κι πάρε το μαντίλι μ' και το μαχραμά μ'
και πάρε το μαντί- μαντίλι μ' και το μαχραμά μ'
κατέβα κάτου κάτου κάτου στο γιαλό
κατέβα κάτου κάτου κάτου κάτου στο γιαλό

και ρίξτο το μαντίλι μ' και το μαχραμά μ'
κι ρίξτο το μαντίλι μ' και το μαχραμά μ'
σαν μπλέξ' με τον αέρα να πεις πως έρομαι
σαν μπλέξ' με τον αέρα να πεις πως έρομαι
σαν κατακάτσει κάτω να μη μι καρτερείς.

Τρεις αδερφούλες ήμασταν
γαϊτάνι μ' γαϊτάνι μ'
τρεις αδερφούλες ήμασταν
γαϊτάνι μ' γαϊτάνι μ'
γαϊτάνι μ' γαϊτανούδι μ'
και οι τρεις [θα παντρευτούμε]
γαϊτάνι μ' γαϊτανούδι μ'
και οι τρεις θα παντρευτούμε.
Η μια θα βρει το λοχαγό
γαϊτάνι μ' γαϊτάνι μ'
η μια παίρνει το λοχαγό
γαϊτάνι μ' γαϊτάνι μ'
κι η γιάλλη του λοχεία
γαϊτάνι μ' γαϊτανούδι μ'
κι η γιάλλη του λοχεία
γαϊτάνι μ' γαϊτανούδι μ'.

Τρεις αδερφούλες ήμασταν και οι τρεις θα παντρευτούμε.
Η μια θα βρει το λοχαγό κι η γιάλλη του λοχεία.
Μια Πασκαλιά, *βρε αμάν αμάν*
μια Πασκαλιά μια Κυριακή
πώς να πώς να σε λησμονήσω
και μια και μια 'πίσημου μέρα
θα παν κόσμους, *βρε αμάν αμάν*
θα παν κόσμους στην εκκλησιά
πώς να πώς να σε λησμονήσω
θα πα να πα μεταλάβουν
πήρε κι η μά-, *βρε αμάν αμάν*
πήρε κι η μάνα τ'ς τον υγιό τ'ς
πώς να πώς να σε λησμονήσω
θα πά- θα πάει να μεταλάβει.

Μια Πασκαλιά και μια 'πίσημου μέρα
θα παν κόσμους στην εκκλησιά θα πα να μεταλάβουν
πήρε κι η μάνα τ'ς τον υγιό τ'ς θα πάει να μεταλάβει.

Τρεις μέρες έχει, *μωρή Βέργου μου*
τρεις μέρες έχει η Πασκαλιά
τρεις μέρες έχει η Πασκαλιά

και μιάναν έχειν Αϊς-Γιώρ'
την μιάναν έ-, *μωρή Βέργου μου*
την μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'
την μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'
όλα τα κορίτσια ν άλλαζα
όλα τα κορί-, *μωρή Βέργου μου*
όλα τα κορίτσια ν άλλαζα
όλα τα κορίτσι ν άλλαζα
κι Βέργου μέσα κάθιτι.

Τρεις μέρες έχει η Πασκαλιά και μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'
όλα τα κορίτσι ν άλλαζα κι Βέργου μέσα κάθιτι.

Μένα μάνα μου
μ' αρραβώνιασι
μένα μάνα μου
μ' αρραβώνιασι
μ' αρραβώνιασε
κι με πάντρεψε
μ' αρραβώνιασε
κι με πάντρεψε
μ' έδωσε πέρα
πέρα στη Φραγκιά
μ' έδωσε πέρα
πέρα στη Φραγκιά
πέρα στη Φραγκιά
και στ'ν Αγρωμπιλιά
πέρα στη Φραγκιά
και στ'ν Αγρωμπιλιά.

Μένα μάνα μου
μ' αρραβώνιασι
κι με πάντρεψε
μ' έδωσε πέρα
πέρα στη Φραγκιά
και στ'ν Αγρωμπιλιά.

Εγώ θα πάρω δυο
εγώ θα πάρω δυο
εγώ θα πάρω δυο
ένα γέρο και ένα νιο
ένα γέρο και ένα νιο
ο γέρος στη δουλειά
ο γέρος στη δουλειά
ο γέρος στη δουλειά

και ο νιος στην αγκαλιά
και ο νιος στην αγκαλιά
χα χα χα, δεν έκανες καλά
άφησ' αυτόν τον άντρα
και πήρες τα [……]
ψι ψι ψι, κορίτσια στο νησί
που κάνετε παρέα
και πίνετε κρασί.

Εγώ θα πάρω δυο
ένα γέρο και ένα νιο
ο γέρος στη δουλειά
και ο νιος στην αγκαλιά
δεν έκανες καλά
άφησ' αυτόν τον άντρα
και πήρες τα [……]
κορίτσια στο νησί
που κάνετε παρέα
και πίνετε κρασί.

Ντάχτιλης ντάχτιλη ντάχτιλη
ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
πάει να βρει, *μωρέ ντάχτιλη*
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
του βρήκι του κουράσ' εκεί
του βρήκι του, *μωρέ ντάχτιλη*
του βρήκι του κουράσ' εκεί
του βρήκι του κουράσ' εκεί.
Μαρία μ' γω σι αγαπώ.

Ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
του βρήκι του κουράσ' εκεί.
Μαρία μ' γω σι αγαπώ.

Στα σίδερα μπατούσα
στα σίδερα μπατούσα
και φωτιές βγάζουν, *μωρέ*
και φωτιές βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
στα μάρμαρα μπατούσα
κι νιρό βγάζουν, *μωρέ*

κι νιρό βγάζουν
πρρρ ιχου χου
στα σίδερα μπατούσα
στα σίδερα μπατούσα
και στοιχειό βγάζουν, *μωρέ*
και στοιχειό βγάζουν.

Στα σίδερα μπατούσα
και φωτιές βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
κι νιρό βγάζουν
στα σίδερα μπατούσα
και στοιχειό βγάζουν.

[Αυτά τα μαύρα] που φορείς, *Ελένη ν αμάν*
δεν τα δεν τα φορείς για λύπη
δεν τα δεν τα φορείς για λύπη
μόν' τα φορείς μόν' τα φορείς για εμορφιά
μόν' τα φορείς μόν' τα φορείς για εμορφιά
και για και για το ζαριφλίκι
και για και για το ζαριφλίκι.

[Αυτά τα μαύρα] που φορείς δεν τα φορείς για λύπη
μόν' τα φορείς για εμορφιά και για το ζαριφλίκι.

Για βγαίνετε ν' αγναντέ-νε-ψετε της Αίνος τα καράβια, *μικρή μ'*
της Αίνος τα καράβια.
πόσα ν αρμενίζουν και δε ρωτώ τα τρία αράδα αράδα, *μικρή μ'*
τα τρία αράδα αράδα.
Το 'να έχει μέσα Χιώ-νο-τισσες και τ' άλλο Φραγκοπούλες, *μικρή μ'*
και τ' άλλο Φραγκοπούλες.

Για βγαίνετε ν' αγναντέψετε της Αίνος τα καράβια
πόσα ν αρμενίζουν και δε ρωτώ τα τρία αράδα αράδα.
Το 'να έχει μέσα Χιώτισσες και τ' άλλο Φραγκοπούλες.

΄Ηρθι Μάης, *Ανθούλω μου*
ήρθι Μάης κι άνοιξη
ήρθι Μάης, *Ανθούλω μου*
ήρθι Μάης κι άνοιξη
ν Ανθούλω μου, ήρθι το καλοκαίρι
κιμ κι έλα μου, ήρθι το καλοκαίρι

ν Ανθούλω μου, ήρθι το καλοκαίρι
κιμ κι έλα μου, ήρθι το καλοκαίρι
να πρασινί-, *Ανθούλω μου*
να πρασινίζουν τα ιβουνά
να πρασινί-, *Ανθούλω μου*
να πρασινίζουν τα ιβουνά
ν Ανθούλω μου, να λουλουδιάσουν κάμποι
κιμ κι έλα μου, να λουλουδιάσουν κάμποι
ν Ανθούλω μου, να λουλουδιάσουν κάμποι
κιμ κι έλα μου, να λουλουδιάσουν κάμποι.

΄Ηρθι Μάης κι άνοιξη ήρθι το καλοκαίρι
να πρασινίζουν τα ιβουνά να λουλουδιάσουν κάμποι.
Με γέλασαν με γελάσανε τα πουλιά
με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν με γέλασαν και μου 'πανε
με γέλασαν και μου 'πανε ποτέ δε θα πεθάνω
με γέλασαν και μου 'πανε ποτέ δε θα πεθάνω.

Με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν και μου 'πανε ποτέ δε θα πεθάνω.

΄Ενα Σαββάτο βράδυ, *καλέ Μαρία*
μια Κυριακή πρωί, *άντε Μαρία*
μια Κυριακή πρωί
πω πω πω Μαρία
πω πω πω Μαρία
πω πω πω Μαρία σ' αγαπώ

επήρα την απόφαση, *καλέ Μαρία*
για να σε παντρευτώ, *άντε Μαρία*
για να σε παντρευτώ
πω πω πω Μαρία
πω πω πω Μαρία
πω πω πω Μαρία σ' αγαπώ.

΄Ενα Σαββάτο βράδυ
μια Κυριακή πρωί
επήρα την απόφαση
για να σε παντρευτώ.

[Ένα Σαββάτο βράδυ], *κι αμάν Μαρία*
μια Κυριακή πρωί
πω πω πω Μαρία
σ' αγαπώ Μαρία
σ' αγαπώ Μαρία σ'αγαπώ

κι εγώ θα κάνω απόφαση, *Μαρία*
για να σε παντρευτώ, *αμάν Μαρία*
για να σε παντρευτώ, *αμάν Μαρία*
για να σε παντρευτώ.

[Ένα Σαββάτο βράδυ] μια Κυριακή πρωί
κι εγώ θα κάνω απόφαση για να σε παντρευτώ.

Τσαλιά κι αγκάθια πάτησα, *Ριμπιλιώ*
τσαλιά κι αγκάθια πάτησα, *Ριμπιλιώ*
ώσπου να σ' αγαπήσω, *Ριμπιλιώ*
ώσπου να σ' αγαπήσω
μα τώρα που σ' αγάπησα, *Ριμπιλιώ*
μα τώρα που σ' αγάπησα, *Ριμπιλιώ*
πώς να σε λησμονήσω, *Ριμπιλιώ*
πώς να σε λησμονήσω.
Λησμονημένο σ' είχα γω, *Ριμπιλιώ*
λησμονημένο σ' είχα γω, *Ριμπιλιώ*
τώρα που σ' είδα πάλι, *Ριμπιλιώ*
τώρα που σ' είδα πάλι
μ' έβαλες πόνο στην καρδιά, *Ριμπιλιώ*
μ' έβαλες πόνο στην καρδιά, *Ριμπιλιώ*
και ζάλη στο κεφάλι, *Ριμπιλιώ*
και ζάλη στο κεφάλι.
Θα πάρω δίπλα τα βουνά, *Ριμπιλιώ*
θα πάρω δίπλα τα βουνά, *Ριμπιλιώ*
θα βρούμ' άγιο χορτάρι, *Ριμπιλιώ*
θα βρούμε άγιο χορτάρι.

Τσαλιά κι αγκάθια πάτησα ώσπου να σ' αγαπήσω
μα τώρα που σ' αγάπησα πώς να σε λησμονήσω.
Λησμονημένο σ' είχα γω τώρα που σ' είδα πάλι
μ' έβαλες πόνο στην καρδιά και ζάλη στο κεφάλι.
Θα πάρω δίπλα τα βουνά θα βρούμε άγιο χορτάρι.

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα

Τούρκος αγάπησε μια Ρωμιοπούλα
Τούρκος αγάπησε μια Ρωμιοπούλα
κείνος τη παίρνει κείν' δε τον παίρνει
κείνος τη παίρνει κείν' δε τον παίρνει
και σκύλα μάνα της την προξενεύει
και σκύλα μάνα της την προξενεύει.
Πάρ' τονε κόρη μου τον Τούρκο άντρα
πάρ' τονε κόρη μου τον Τούρκο άντρα
έχει και πρόβατα έχει και μάντρα
έχει και πρόβατα έχει και μάντρα
θα σε παντρέψουμε [……].

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
Τούρκος αγάπησε μια Ρωμιοπούλα
κείνος τη παίρνει κείν' δε τον παίρνει
και σκύλα μάνα της την προξενεύει.
Πάρ' τονε κόρη μου τον Τούρκο άντρα
έχει και πρόβατα έχει και μάντρα
θα σε παντρέψουμε [……].

Ελένο μόμα Ελένο
Ελένο μόμα Ελένο
μην πατάς το πράσινο σανό
αχ Ελένο μόμα
αχ Ελένο μόμα
αχ Ελένο μόμα
αχ Ελένο μόμα.
Μαύρα θα βάψω να φορώ
μαύρα θα βάψω να φορώ
στα μαύρα να κοιμούμαι Ελένο
στα μαύρα να κοιμούμαι Ελένο
στα σκοτεινά να κάθομαι
στα σκοτεινά να κάθομαι
και σένα να θυμάμαι Ελένο
και σένα να θυμάμαι Ελένο.

Ελένο μόμα Ελένο.
Μαύρα θα βάψω να φορώ
στα μαύρα να κοιμούμαι Ελένο
στα σκοτεινά να κάθομαι
και σένα να θυμάμαι Ελένο.

Ελενάκι Ελενάκι
συ με πότισες φαρμάκι

συ με πότισες φαρμάκι
μες το σεβναλί σοκάκι.
Ελενάκι Ελενάκι
Ελενάκι κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω.

Ελενάκι Ελενάκι
συ με πότισες φαρμάκι
μες το σεβναλί σοκάκι.
Ελενάκι κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω.

Τ' αμπέλια τα ροδοστιανά
τ' αμπέλια τα ροδοστιανά βαθιά 'ναι ριζωμένα
βαθιά 'ναι ριζωμένα
κάνουν σταφύλι ροζακί
κάνουν σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο
και το κρασί μοσχάτο
όσες μανάδες κι αν το πιουν
όσες μανάδες κι αν το πιουν καμιά παιδί δεν κάνει
καμιά παιδί δεν κάνει
ας το 'πινε κι η μάνα μου
ας το 'πινε και η μάνα μου μένα να μη με κάνει
μένα να μη με κάνει
τι ένιωσε και μ' έκανε
τι ένιωσε και μ' έκανε και μ' έδωσε στα ξένα
και μ' έδωσε στα ξένα.

Τ' αμπέλια τα ροδοστιανά βαθιά 'ναι ριζωμένα
κάνουν σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο
όσες μανάδες κι αν το πιουν καμιά παιδί δεν κάνει
ας το 'πινε και η μάνα μου μένα να μη με κάνει
τι ένιωσε και μ' έκανε και μ' έδωσε στα ξένα.

Μάνα καλομάνα άκου τι μας λένε
άκου τι μας λένε οι καλοί γειτόνοι
πήραν τον καλό μας παν να τον κρεμάσουν
παν να τον κρεμάσουν και να τον χαλάσουν
παν να τον κρεμάσουν και να τον χαλάσουν
μες στ' αγά τα σπίτια και στα παραθύρια
μες στ' αγά τα σπίτια και στα παραθύρια.
΄Ερχεται ο καλός μας από τα μπαλκάνια
έρχεται ο καλός μας από τα μπαλκάνια

θα μας φέρ' φουστάνια με τις άσπρες βούλες
με τις άσπρες βούλες και με τ'ς πεταλούδες.

Μάνα καλομάνα άκου τι μας λένε
άκου τι μας λένε οι καλοί γειτόνοι
πήραν τον καλό μας παν να τον κρεμάσουν
παν να τον κρεμάσουν και να τον χαλάσουν
μες στ' αγά τα σπίτια και στα παραθύρια.
΄Ερχεται ο καλός μας από τα μπαλκάνια
θα μας φέρ' φουστάνια με τις άσπρες βούλες
με τις άσπρες βούλες και με τ'ς πεταλούδες.

Μηλί-, *βάι*, μηλίτσα που 'σαι στον γκρεμό
μηλί-, *βάι*, μηλίτσα που 'σαι στον γκρεμό
μηλίτσα που 'σαι στον γκρεμό με μήλα φορτωμένη
με μήλα φορτωμένη.
τα μή-, *βάι,* τα μήλα σου λιμπίστηκα
τα μήλα, *βάι,* τα μήλα σου λιμπίστηκα
τα μήλα σου λιμπίστηκα μα τον γκρεμό φοβάμαι
μα τον γκρεμό φοβάμαι.
Κι αν τον, *βάι*, κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό
κι αν τον, *βάι*, κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό
κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό έλ' απ' το μονοπάτι
έλ' απ' το μονοπάτι.
Το μο-, *βάι*, το μονοπάτι μ' έβγαλε
το μο-, *βάι,* το μονοπάτι μ' έβγαλέ
το μονοπάτι μ' έβγαλε σ' ένα ερημοκκλήσι
σ' ένα ερημοκκλήσι.

Μηλίτσα που 'σαι στον γκρεμό με μήλα φορτωμένη
τα μήλα σου λιμπίστηκα μα τον γκρεμό φοβάμαι.
Κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό έλ' απ' το μονοπάτι.
Το μονοπάτι μ' έβγαλε σ' ένα ερημοκκλήσι.
Απάνω σε, *ν έλα μωρ' ν έλα*
απάνω σε ψηλό βουνό
απάνω σε ψηλό βουνό
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
φύτρωσε μια, *ν έλα μωρ' ν έλα*
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
που κάνει η πέρδικα φουλιά
που κάνει η πέ-, *ν έλα μωρ' ν έλα*
που κάνει η πέρδικα φουλιά
που κάνει η πέρδικα φουλιά
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά

και μπαινοβγαί-, *ν έλα μωρ' ν έλα*
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και σειέται η τριανταφυλλιά
και σειέται η, *ν έλα μωρ' ν έλα*
και σειέται η τριανταφυλλιά
και σειέται η τριανταφυλλιά
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και πέφτουν τα, *ν έλα μωρ' ν έλα*
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και γω ο νιος τα μάζευα
και γω ο νιος, *ν έλα μωρ' ν έλα*
και γω ο νιος τα μάζευα
και γω ο νιος τα μάζευα
δεν τα 'τρωγα δεν τα 'πινα
δεν τα 'τρωγα, *ν έλα μωρ' ν έλα*
δεν τα 'τρωγα δεν τα 'πινα
δεν τα 'τρωγα δεν τα 'πινα
στο κορφολόγι μ' τα 'βαζα
στο κορφολό-, *ν έλα μωρ' ν έλα*
στο κορφολόγι μ' τα 'βαζα
στο κορφολόγι μ' τα 'βαζα
και στην αγάπη μ' τα 'στελνα.

Απάνω σε ψηλό βουνό
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
που κάνει η πέρδικα φουλιά
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και σειέται η τριανταφυλλιά
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και γω ο νιος τα μάζευα
δεν τα 'τρωγα δεν τα 'πινα
στο κορφολόγι μ' τα 'βαζα
και στην αγάπη μ' τα 'στελνα.
Αέρα μου καλοκαιρ'νέ φύσαε να περπατούμε
μας πήρε, *για σεβντίμ αμάν*
μας πήρε το ξημέρωμα
μας πήρε το ξημέρωμα τ' άσπρο το μεσημέρι
να πάνε, *για σεβντίμ αμάν*
να πάνε οι γάσπρες για νερό
να πάνε οι γάσπρες για νερό κι οι έμορφες να πλύνουν.
Πάω κι ε-, *για σεβντίμ αμάν*
πάω κι εγώ ο νιούτσικος
πάω κι εγώ ο νιούτσικος τον μαύρο μ' να ποτίσω
παπαϊδο-, *για σεβντίμ αμάν*
παπαϊδοπούλα αντάμωσα
παπαϊδοπούλα αντάμωσα που 'ρχόταν 'πό τ' αμπέλια

με δυο φού-, *για σεβντίμ αμάν*
με δυο φούντες τριαντάφυλλα
με δυο φούντες τριαντάφυλλα και μήλα στην ποδιά της
δυο μήλα, *για σεβντίμ αμάν*
δυο μήλα γω της γύριψα
δυο μήλα γω της γύριψα κι αυτή μου δίνει πέντε.
Δε θέλω, *για σεβντίμ αμάν*
δε θέλω γω τα μήλα σου
δε θέλω γω τα μήλα σου τα τσαλαπατημένα
μόν' θέλω, *για σεβντίμ αμάν*
μόν' θέλω δυο απ' τον κόρφο σου
μόν' θέλω δυο απ' τον κόρφο σου τα μοσχομυρισμένα.
Τσατσάκι μου τσατσάκι μου
πονεί το κεφαλάκι μου
πονεί το κεφαλάκι μου
τσατσάκι μου τσατσάκι μου.

Αέρα μου καλοκαιρ'νέ φύσαε να περπατούμε
μας πήρε το ξημέρωμα τ' άσπρο το μεσημέρι
να πάνε οι γάσπρες για νερό κι οι έμορφες να πλύνουν.
Πάω κι εγώ ο νιούτσικος τον μαύρο μ' να ποτίσω
παπαϊδοπούλα αντάμωσα που 'ρχόταν 'πό τ' αμπέλια
με δυο φούντες τριαντάφυλλα και μήλα στην ποδιά της
δυο μήλα γω της γύριψα κι αυτή μου δίνει πέντε.
Δε θέλω γω τα μήλα σου τα τσαλαπατημένα
μόν' θέλω δυο απ' τον κόρφο σου τα μοσχομυρισμένα.
Τσατσάκι μου τσατσάκι μου πονεί το κεφαλάκι μου.

Δυο βασιλιάδες πο-νο-λεμούν για να συμπεθεριάσουν
πολέμησαν πολέμησαν
πολέμησαν πολέ-νε-μησαν χρόνους και πέντε μήνες
και τώρα συμπεθέριασαν
και τώρα συμπεθέ-νε-ριασαν κάθονται τρων και πίνουν
χρυσά ήταν τα τραπέζια τσου
χρυσά ήταν τα τραπέ-νε-ζια τσου κι όλ' αργυρά τ' αγγειά τσου
κι απότρωγαν κι απόπιναν
κι απότρωγαν κι από-νο πιναν κι αποχαρακοπιόνταν
κι ένας πινάει τ' άσπρα του
κι ένας πινάει τ' άσπρα του και γι άλλος τα φλουριά του
κι ο τρίτος ο καλύτερος
κι ο τρίτος ο καλύ-νι-τερος πινάει τη σκλάβα πόχει.
Σκλάβα να φας δεν έχ'ς να πιεις.

Δυο βασιλιάδες πολεμούν για να συμπεθεριάσουν
πολέμησαν πολέμησαν χρόνους και πέντε μήνες

και τώρα συμπεθέριασαν κάθονται τρων και πίνουν
χρυσά ήταν τα τραπέζια τσου κι όλ' αργυρά τ' αγγειά τσου
κι απότρωγαν κι απόπιναν κι αποχαρακοπιόνταν
κι ένας πινάει τ' άσπρα του και γι άλλος τα φλουριά του
κι ο τρίτος ο καλύτερος πινάει τη σκλάβα πόχει.
Σκλάβα να φας δεν έχ'ς να πιεις.

Στο βουνό θε ν' ανεβώ
να χτίσω κήπο
να χτίσω κήπο
να μη σε λησμονήσω
κήπο και παράδεισο
και ωραίο αμπέλι
και ωραίο αμπέλι
πορτούλα για να μπαίνει
[άλλοτε] ξανθές με νάζια
και οι μαυρομάτες
και οι μαυρομάτες
πολλές πανάθεμά τες.
Άλλη μου λέει ανέβα εκεί
κόψε σταφύλι
κόψε σταφύλι
και φίλα με στα χείλη
θέλεις φύλλο κόψε το
θέλεις κυδώνι
θέλεις κυδώνι
κανείς δε σε μαλώνει
θέλεις τριαντάφυλλο
κόψε μυρίσου
κόψε μυρίσου
σε με να έρθεις πίσου.

Στο βουνό θε ν' ανεβώ
να χτίσω κήπο
να μη σε λησμονήσω
κήπο και παράδεισο
και ωραίο αμπέλι
πορτούλα για να μπαίνει
[άλλοτε] ξανθές με νάζια
και οι μαυρομάτες
πολλές πανάθεμά τες.
Άλλη μου λέει ανέβα εκεί
κόψε σταφύλι
και φίλα με στα χείλη
θέλεις φύλλο κόψε το

θέλεις κυδώνι
κανείς δε σε μαλώνει
θέλεις τριαντάφυλλο
κόψε μυρίσου
σε με να έρθεις πίσου.

Τ' αρχόντου ο γιος
τ' αρχόντου ο γιος παντρεύεται και παίρνει προσφυγούλα
προσφυγούλα μαυρομάτα μου.
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
σαν τ' άκουσε
σαν τ' άκουσε η πεθερά τα δέντρα ξεριζώνει
προσφυγούλα μου μαυρομάτα μου
τα δέντρα ξεριζώνει, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
πιάνει δυο φί-
πιάνει δυο φίδια ζωντανά κι ευθύς τα τηγανίζει
προσφυγούλα μαυρομάτα μου
κι ευθύς τα τηγανίζει, *προσφυγούλα κλαιν τα μάτια μου.*

Τ' αρχόντου ο γιος παντρεύεται και παίρνει προσφυγούλα
σαν τ' άκουσε η πεθερά τα δέντρα ξεριζώνει
πιάνει δυο φίδια ζωντανά κι ευθύς τα τηγανίζει.
Tc047_1

[απαγγελία]

"Όσα βουνά κι αν πέρασα όλα τα παραγγέλνω
βουνά μ' να μη χιονίσετε κάμποι να μην παχνιάσ'τε
όσο να πάω στη μάνα μου να πάω και να γυρίσω
αχ βλέπω τα χιόνα στα βουνά τους κάμπους παχνιασμένους
βρίσκω λημέρια κλέφτικα πολλά χορταριασμένα
και με πήρε το παράπονο κι αρχίνισα να κλαίω".

Tc047_2

Ένας ένας κοντός κοντούτσικος έμορφος μπιζιργιάννης
κίν'σι να πάει στην πραματειά
κίν'σι κίν'σι να πάει στην πραματειά τον έπιασαν κλιφτάδες
τον δώσανε μια μαχαιριά
τον δώ- τον δώσανε μια μαχαιριά ανάμεσα στα στήθια τ'
γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα
γέμ'σαν γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι.
Πού είσαι μανούλα μ' να με ιδείς
πού είσαι πού είσαι μανούλα μ' να με δεις που είμαι χτυπημένος.
Έκατσαν και τον ρώτησαν

έκα- εκάτσαν και τον ρώτησαν ’πό πού είναι μπαμπάς σου
’πό πού είναι η μάνα σου.
Μάνα μ’ μάνα μ’ είναι ’π’ τα Γιάννενα μπαμπάς μου απ’ την Προύσσα
κι εν’ κι ι τρανός μου αδερφός
κι εν’ κι ι κι εν’ κι ι τρανός μου αδερφός στους κλέβδες είναι πρώτος
τότε γνωρίστηκαν τα δυο
τότε τότε γνωρίστηκαν τα δυο πως ήτανε αδέρφια.
Το αίμα μου να διω παρά
το αί- το αίμα μου να διω παρά στη γη να κοκκινίζει.

Και όλο γεια σας φίλοι μου.

να γίνει πραματευτής.

Tc048_2

Έκατσε το πουλάκι μου στης κερασιάς τη ρίζα
έκατσε και λογάριαζε
έκατσε και λογάριαζε ποιόνα να κάνει πρώτον
ποιόνα να κάνει βόιβοντα
έκανε κι έναν βόιβοντα έκανε και έναν πρώτον.
Σηκώτε να πατήσουμε
σηκώτε να πατήσουμε του Ουζούν Κιπρί τα μέρια
να κλάψουν μάνες για πιδιά
θα κλάψουν μάνες για πιδιά και τα πιδιά για μάνες
θα κλάψ’ κι εγώ μανούλα μου
θα κλάψ’ κι εγώ μανούλα μου για τ’ άξιο παλικάρι.

Και όλο γεια σας φίλοι μου.

Tc048_3

Διώξε με μάνα μ’ διώξε με πολύ μακριά στα ξένα
να κάνω μήνες δώδεκα και χρόνια δεκαπέντε
αν πας μάνα μ’ στην εκκλησιά στης Πασκαλιάς τη μέρα
θα διεις τις νιες θα διεις τους νιους και το στασίδι μ’ άδειο
τότε κι εσύ θα θυμηθείς πως έχεις γιο στα ξένα
και θα ’ξετάζ’ς και θα ρωτάς και θα ρωτάς για μένα.
Τον είδιετε τον άκ’σετε το γιο μου τον χαμένον.
Για πες μας το σημάδι του και τι σημάδι είχε.
Ελιά είχε στο πρόσωπο ελιά και στο κορμί του.
Τον είδαμε τον άκ’σαμε στον άμμο ξαπλωμένον
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον ’λογυρνούσαν
κι ένα χρυσό χρυσό πουλί δεν τρώει και δεν κονεύει.

Γιατί εσύ χρυσό πουλί δεν τρως και δεν κονεύεις
κατέβασε τα φτεράκια σου να βάλω μια γραφίτσα
και να την πας τη μάνα μου να μη με περιμένει
αχ, και να την πας τη μάνα μου να μη με περιμένει.

Tc049_4

Και μεις τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει
σαν τι τραγούδι να ’βρουμε ν’αρέσει και η κόρη
μιάναν την είχε η μάνα της μιάνα και κανακάρω
την άλλαζε τη στόλιζε στα σύννεφα την κρύβει
και σκρόπισαν τα σύννεφα και φάνηκε η κόρη
και φάν’καν τα σγουρά τ’ς μαλλιά τ’ αρχοντικό τ’ς πλεξούδι
και εμείς την αυγενίζουμε Χριστός να τη φυλάει
Σαν τι τραγούδι να βρουμε ν’ αρέσει το παλικάρι.

Tc050_1

[απαγγελία]

“Άγιε μου Γεώργιε αφέντη μου και πρωτοκαβαλάρη
αρματωμένο με σταυρό κι ολόχρυσο κοντάρι
όλοι θερμώς προσπίπτομεν γονυκλισιά και λέμε
με του Θεού την δύναμιν έλα και λύτρωσέ με.
Ελθέ κι έλα στον τόπο μας και εις βαθύ λιβάδι
εκεί βρίσκεται ένα θεριό έν’ άγριο λιοντάρι
π’ανθρώπους του δίνουν για τροφήν κάθε πρωί και βράδυ.
Μα μια βραδιά δεν του’δωσαν άνθρωπο να δειπνήσει
σταλιά νερό δεν άφησε την χώρα να ποτίσει.
Τον ψήφον έριπτον και σ’ όποιον είχε πέσει
έστελνε το παιδάκι του του λιονταριού πεσκέσι.
Μα ξέπεσεν ο ψήφος σε μια βασιλοπούλα
όπου την είχε ο βασιλιάς μόνη και ρηγοπούλα.
Ο βασιλιάς σαν τ’ άκουσε τρεμούλα τόνε πιάνει
που χάνει το παιδάκι του μα τι μπορεί να κάνει.
Γυρίζει και προς τον λαόν τούτον τον λόγον είπε.
Όλον τον βίον μου πάρτε με και το παιδί μου αφήτε.
Μα ο λαός εφώναξε να ζήσει η βασιλεία
ο νόμος σου να εκτελεστεί χωρίς αργοπορία.
Στολίστε το παιδάκι μου μ’ολόχρυσο στεφάνι
και σύρτε το του λιονταριού πεσκέσι να το κάνει.
Και παρευθύς τη στόλισαν και με μεγάλην βίαν
του λιονταριού την πήγαιναν χωρίς αργοπορίαν.
Στον τόπον άμα έφθασαν την άφησαν μονάχη
χωρίς καμιά απαντοχή και άλλη ελπίδα να ’χει
τον θάνατον περίμενε με την καρδιά καμένη.

Και κάθισε μονάχη της ωσάν καταδικασμένη
γυρίζει ανατολικά μονάχη γονατίζει
με δάκρυα και αναστεναγμούς εις τον Θεόν αρχίζει.
Εις σε προσπίπτω ποιητά πάντων και λύτρωσέ με
και απ’ αυτόν τον θάνατο στείλε λευτέρωσέ με.
Κι ευθύς θα πάω να βαπτιστώ και χριστιανή να γίνω
καθώς και ο πατέρας μου και όσους συντυχαίνω.
Και καλογραία να γενώ να κτίσω μοναστήρι
καταμεσής στην πόλη μας να βάλω σημαντήρι
και να τ’ακούν να τρέχουνε με θαυμασμό μεγάλο
να ’ρχονται να βαπτίζονται εις τ’όνομά σου επάνω.
Κι ως να ειπεί τον λόγον της ως αστραπή εφάνη
ένας ξανθός και όμορφος σ’ άλογο καβαλάρης.
Άρματα δεν είχε πολλά μόνο σταυρού κοντάρι
και άσπρο ήτο τ’άλογο κι είχε μεγάλη χάρη.
Σιμώνει και τη χαιρετά τη βλέπει λυπημένη
γονατιστή και έκλαιγε αλύπητα η καημένη.
Ειπέ με κόρη τον πόνο σου και πώς είσαι μονάχη
σ’αυτό τ’αγριολίβαδο και κάθεσαι στα βράχη.
Θύμα να γένω του θεριού νά ’ρτει να με δειπνήσει
για να αφήσει το νερό την πόλη να δροσίσει.
Ούτως ήτο της τύχης μου που ’μαι βασιλοπούλα
να γένω θύμα του θεριού η μόνη ρηγοπούλα.
Κόρη μου λάβε υπομονή κι εγώ ήρθα απ’ τα ξένα
υπό αγγέλου οδηγηθείς νά ’ρθω εδώ για σένα
για να φονεύσω τον εχθρό που θά ’ρθει να σε φάει
να λυτρωθεί το γένος σας κι εσύ από τον Άδην.
Πρόσεχε όσον ημπορείς κι εγώ θε να πλαγιάσω
έως να έρθει το θεριό λίγο να ησυχάσω.
Κι όταν το δεις από μακρά να ’ρχεται να συρίζει
μη φοβηθείς μόν’ ξύπνα με κι εκείνο ας χρεμετίζει.
Κι εγώ ευθύς θα σηκωθώ θα πιάσω το κοντάρι
πόχει επάνω το σταυρό κι έχει μεγάλη χάρη.
Κι ευθύς αποκοιμήθηκε βαθύς ύπνος τον πήρε
πήρε κι εφάνη το θεριό κι η κόρη ευθύς το είδε.
Τρεμούλα την κυρίεψε δάκρυα την περιβρέχουν
κι έλεγε πως τους και οι δυο σώσιμο πια δεν έχουν.
Τα δέντρα όλα σείοντο κι οι βράχοι αντιλαλούσαν
και τα νερά του λιβαδιού άγρια κυματούσαν
και η κόρη εσυνέλαβε κι ευθύς στον νέον τρέχει
με δάκρυα κι αναστεναγμούς το πρόσωπόν του βρέχει.
Ξύπνα και μην κοιμάσαι πια και το θεριό εφάνη
και σκότωσέ το ως μ’ έταξες με το σταυρό κοντάρι.
Και παρευθύς σηκώνεται και στ’ άλογο πηδάει
και το κοντάρι έσφιξε και το θεριό τηράει.
Κι όταν εσίμωσε κοντά να καταπιεί το σώμα

του έδωσε μια κονταριά καταμεσής στο στόμα.
Του τρύπησε την κεφαλήν και εις τη γην εμπήχθη
και τα μαλλιά του σκόρπισαν κι αίμα πολύ εχύθη.
Κι ευθύς βρυχάει το θεριό μουγκρίζει και φωνάζει
θέλει να του αντισταθεί μ' άδικα κοπιάζει
διότι ήτο η κοπανιά ριγμένη με ανδρείαν
με του θεού την δύναμιν χωρίς άλλην αιτίαν.
Κι η κόρη εγονάτισε δια την ελευθέρωσίν της
γυρίζει ανατολικά κάμει την προσευχήν της.
Ευχαριστώ τον Ποιητήν τον Λυτρωτήν του κόσμου
τα όσα κι αν του ζήτησα τα είδα με το φως μου.
Δεν είμαι πια βασίλισσα δεν είν' να συντυχαίνω
μόν' θα υπάγω να βαπτιστώ και χριστιανή να γένω.
νέε μου πες μου πώς ονομάζεσαι και εις ποίον τόπο μένεις
Χαρίσματα από τον πατέρα μου γρήγορα να προσμένεις.
Γεώργιου μ' ονομάζουνε κι από την Λύδδα είμαι
χιλίαρχος εις το αξίωμα και βαπτισμένος είμαι.
Σύρε κόρη μου στο κάστρο σας και πες το του κυρού σου
το θαύμα π' έδειξε ο Χριστός σήμερον του κορμιού σου.
Κι η κόρη ευθύς χαρούμενη στο κάστρο της πηγαίνει
και βρίσκει τους γονείς αυτής κλαίοντας λυπημένοι.
Γονείς μου μη λυπείστε πια κι ο δράκος εσκοτώθη
κι εγώ ελευθερώθηκα κι η πόλη σας εσώθη.
Τρέξετε να τον ίδετε τον νέον π' έχει χάρη
κάθεται σ'άσπρο άλογο σταυρό έχει στο κοντάρι.
Τρέχουν και τον συναπαντούν όλοι μικροί μεγάλοι
όπου τους ελευθέρωσεν από αυτόν τον Άδην.
Και τα κλειδιά τού πρόσφεραν νά 'μπει να βασιλεύσει
τον τόπον και τις χώρες των όλες να κυριεύσει
και κυβερνήτης να γενεί και τον λαόν να ορίζει
να κάνει νόμους θεϊκούς και σ' ό,τι αποφασίζει.
Τότε γυρίζει στον λαόν λέγει με προθυμίαν.
Αφού εις εμέ χαρίζετε αυτήν την βασιλείαν
και εγώ νόμους θεϊκούς για να σας διορίσω
αλλά από την πόλη σας παράχρημα θα φύγω
θ'αναληφθώ εις τους ουρανούς στην θέση μου να υπάγω.
Κι όσοι πιστεύουν στον Χριστόν πάντα να τους συνδράμω
όσοι με πίστην εύχομαι στον Ποιητήν του κόσμου
τον διάβολον να τον μισούν που 'ναι μέγας εχθρός μου
πιστεύετε εις τον Θεόν Πατήρ Υιόν και Πνεύμα
Τριάδα ομοούσιον γιατί σας έχει έγνοια.
Τρέξετε κάμετε εκκλησιές κι αφείτε τα μουσεία
κι αφείτε τους πολλούς θεούς την ειδωλολατρία.
Ένας είναι ο Θεός και μία Παναγία
ο μέγας παντοδύναμος του κόσμου η προστασία.
Στον κόσμον εκατέβηκε κι έλαβε την μορφήν μας

και στον σταυρόν απέθανε για την ελευτέρωσίν μας.
Ανέστη δε τριήμερος και ως Θεός εφάνη
ανέστησε κι όλους τους νεκρούς όπου ήτανε στον Άδη.
Παρθένος τον εγέννησε εις φάτνη των αλόγων
τον βασιλέα των ουρανών και ποιητήν των όλων.
Πλήθος αγγέλων έψελλον και τον υπηρετούσαν
όρη και δέντρα και βουνά αυτόν επροσκυνούσαν
τώρα κι εσείς να τρέξετε όλοι να βαπτιστείτε
Τριάδα ομοούσιον πάντα να προσκυνείτε
ότι είν' αληθινός Θεός που μας ελευθερώνει
κι από κινδύνους εκατό αμέσως μας λυτρώνει.
Τότε προστάζει ο βασιλιάς χωρίς αργοπορία
να πεταχθούν τα είδωλα να κάμουν εκκλησίες.
Και ο λαός με προθυμιά τρέχουν και τα γκρεμίζουν
και εκκλησίες παρευθύς αρχίνησαν να χτίζουν.
Αφού έχτισαν τας εκκλησιές προσκάλεσαν παπάδες
κι όλοι τους εβαπτίσθησαν τα τέκνα και οι μανάδες.
Κι υμνολογούσαν τον Θεόν Πατήρ Υιόν και Πνεύμα
όπου τους ελευθέρωσε τ' άθεόν τους το αίμα.
Εστόλισαν τις εκκλησιές με ύμνους μ' ευωδίες
κι ετίμησαν τον Άγιο με τόσους υμνωδίας".

Σημείωση:

Πολύ ενδιαφέρουσα και σπάνια αναφορά στον τόπο καταγωγής του Αγίου, τη Λύδδη, θεωρούμενη και κοιτίδα της λατρείας του αγίου από ορισμένους ερευνητές.

Βλ. Ν.Γ.Πολίτου, Τα δημώδη ελληνικά άσματα περί της δρακοντοκτονίας του Αγ. Γεωργίου, Λαογραφικά Σύμμεικτα Δ΄, Εν Αθήναις 1980-5, σ.235 (α΄ δημ. Λαογραφία 4, 1913-4, 185-235)

Tc 053_08

Πέντε πασάδες ήμασταν και οι πέντε αγαπημένοι
δώδεκα σκλάβους είχαμε στα σίδερα δεμένοι
κι ο σκλάβος αναστέναξε και το καράβι εστάθη
κι ο καπετάνιος φώναξε 'πού πάνω απ' την πλώρη.
Ποιός είναι π' αναστέναξε και το καράβι εστάθη
κι ο καπετάνιος φώναξε 'πού πάνω απ' την πλώρη.
Ποιός είναι απ' αναστέναξε και το καράβι εστάθη
αν είναι απ' τους ναύτες μου μισθό θα τον υψώσω
κι αν είναι απ' τους σκλάβους μου θα τον ελευθερώσω.
Εγώ είμαι π' αναστέναξα και το καράβι εστάθη.
Μήπως πεινάς μήπως διψάς μήπως ρούχα σου λείπουν.
Μήτε πεινώ μήτε διψώ μήτε ρούχα μού λείπουν
θυμήθηκα το σπίτι μου τη δόλια μου γυναίκα
που ήμαν τρία μεριών γαμπρός, δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Τον δίνει άλογο γοργό στο σπίτι του να πάει
στο δρόμο που επήγαινε γέρο έχ' συναντήσει.

Γεια σου χαρά σου γέροντα, καλώς τονε τον ξένον.
Για πες μου γεροντάκο μου ποιανού ’ναι αυτό τ’ αμπέλι.
Τ’ αμπέλι είν’ του γιόκα μου του γιου μου το χαμένον
που ’ταν τρία μεριών γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα γυναίκα του με άλλον βαζ’ στεφάνι.
Για πες μου γεροντάκο μου στα στέφανα αν προφταίνω.
Αν έχεις άλογο γοργό στο σπίτι της προφταίνεις
κι αν έχεις άλογο αργό στην εκκλησιά προφταίνεις.
Βεργιά δινεί το άλογο στην εκκλησιά πηγαίνει
βρίσκει τις πόρτες της κλειστές και τα κλειδιά παρμένα
βεργιά δίνει τού άλογο στο σπίτι του πηγαίνει.
Γεια σας χαρά συμπιθιρ’κά, καλώς τονε τον ξένον.
Φέρτε τον ξένον να περάσ’ σκαμνί για να καθίσει
φέρτε και τη νυφούδα μας τον ξένο να κεράσει
κερνάει μια κερνάει δυο, τα μάτια τον κοιτάζει.
Ώρα καλή συμπιθιρ’κά στα σπίτια σας να πάτε
και συ γαμπρέ προσωρινέ στο σπίτι σου να πάεις
εγώ ήρτε ο άντρας μου το πρώτο μου στεφάνι
που ήταν τρία μεριών γαμπρός δώδεκα χρόνια σκάβος .

PAGE

PAGE 1

Tc 053_09

Ακούσατε, *ντιλμπέρ αμάν*
ακούσατε και μάθατε
ακούσατε και μάθατε πώς πιάνεται η αγάπη
από τα μά-, *ντιλιμπέρ αμάν*
από τα μάτια πιάνεται
από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χεί-, *ντιλιμπέρ αμάν*
κι από τα χείλη στην καρδιά
κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δε βγαίνει.
Ερίζωσε, *ντιλιμπέρ αμάν*
ερίζωσε κλωνάρωσε
ερίζωσε κλωνάρωσε λουλούδι θα μυρίσει
αχ, τα χιόν-, *ντιλιμπέρ αμάν*
αχ τα χιόνια λιώνουν στα βουνά
τα χιόνια λιώνουν στα βουνά και ανιλούν και τρέχουν
αχ, και δι-, *ντιλιμπέρ αμάν*

αχ και δικός μου ο καημός
αχ, και δικός μου ο καημός δεν ανιλάει δεν τρέχει
στο Ιλντιρίμ', *ντιλιμπέρ αμάν*
στο Ιλντιρίμ' αρρώστησα
στο Ιλντιρίμ' αρρώστησα στο Ατ' παζάρ' θα γειάνω
και σε κείν', *ντιλιμπέρ αμάν*
και σε κείν' το γ έρμο το καΐκι
σε κείν' το γ έρμο το καΐκι ας πάω και ας πεθάνω.
Dilber: i. Beautiful woman
ii. heart-captivating

Tc 053_10

Ένας νέος και μια νέα βγήκανε στην εξοχή
νέος παίζει την κιθάρα και η νέα τραγουδεί
και μια άλλη απ' το μπαλκονάκι κάθεται και βλαστημεί
και μια άλλη απ' το μπαλκονάκι κάθεται και βλαστημεί.
Η κιθάρα σου να σπάσει και οι χόρδες να κοπούν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γης να μπουν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γης να μπουν.
Η κιθάρα μου δε σπάνει και οι χόρδες μου γερές
και τα χέρια που την παίζουν όλο γέλια και χαρές
και τα χέρια που την παίζουν όλο γέλια και χαρές.

Tc 053_11

Δέντρο έχω στην αυλή μου
δεν το ξέρω τι λ'ιο είναι
δεν το ξέρω τι λ'ιο είναι
πράσινα ήταν τα φυλλάκια τ'
πράσινα ήταν τα φυλλάκια τ'
κι αργυρά τα κλωναράκια τ'
κι αργυρά τα κλωναράκια τ'
κόρη κάθεται στη ρίζα
κόρη κάθεται στη ρίζα
γαϊτάν' μαργαριτάρι πλέχει
γαϊτάν' μαργαριτάρι πλέχει
νερ, και ποιόνα θα του δώσει
νερ και ποιόνα θα του δώσει
θα του δώσει του Μανώλη
θα του δώσει του Μανώλη του
Μανώλη του μπιρζουγιάνη
του Μανώλ' του μπιρζουγιάνη
που φουράει λαχούρ' ζωνάρι.

Μπιζιριάνης ή μπεζιριάνης: από το τουρκικό bezığrıan = έμπορος, γυρολόγος

Tc 053_12

Κι εγώ με την κιθάρα
ήρθα να τραγουδήσω
τον πόνο μου να σβήσω
πο’ ’χω μες στην καρδιά
τον πόνο μου να σβήσω
πο’ ’χω μες στην καρδιά
κι βλέπω έναν πύργο
που λάμπει σαν τον ήλιο
κόρη κάθεται πάνω
και γλυκοκελαηδεί
κόρη κάθεται πάνω
και γλυκοκελαηδεί
και το κελάηδημά της
μου φαίνεται πως λέει.
Χαρείτε εσείς οι νέοι
που ’χετε τον καιρό
χαρά μ’ χαρά μ’ χαρείτε
καιρό μην καρτερείτε
γιατί καιρός διαβαίνει
και δε γυρίζει πια.

Tc 053_13

Κει στον απάν’ το μαχαλά
κοιμάται η χήρα μοναχή
κοιμάται και ’νειριάζεται
στον ύπνο τ’ς αρ’βωνιάζεται
κοιμάται και ’νειριάζεται
στον ύπνο τ’ς αρ’βωνιάζεται
και σ’κώνεται ένα πρωί
παίρνει νερό και νίβεται
παίρνει νερό και νίβεται
πισκέρ’ μαντίλ’ σφογγίζεται
πεσκέρ’ μαντίλ’ σφογγίζεται
και στο γυαλί γυαλίζεται
ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
όταν θα βγαίν’ς στο χορό
να μην πολυκοιτάζεστε
μην ξεγιαλιέστε στα φλουριά
και πάρτε άντρα γέροντα
και γέροντας είνι κακός

κακός κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό μόν'
αγαπάει το καπηλειό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
και πίνει το γλυκό κρασί.
Tc 059_7

Όταν ήμουνα δέκα χρονών κοράσιο
όταν ήμουνα δέκα χρονών κοράσιο
ήμαν μικρό κι ανήλικο δεν ήξερα απ' αγάπη
ήμαν μικρό κι ανήλικο δεν ήξερα απ' αγάπη
την ενόμιζα πως ήταν παιχνιδάκι
την ενόμιζα πως ήταν παιχνιδάκι
μα τώρα που μεγάλωσα...
…μα τώρα το κατάλαβα που είναι σαν το φαρμάκι.

- "…πικρή φαρμάκι".

Tc 059_11

(απαγγελία)
"Μπάρμπα Ρήγα θυγατέρα
χοντροκωλαρούσα
πέντε αμάξια την τραβούσαν
και του δήμου δεκαπέντε
δε τη χώρεσε η θύρα
ξήλωσαν τα παραστάθια".

Tc 059_12

Πάρτε κουρτσούδια το χορό
'κόμα τώρα σας λαλώ
ταχιά θα πάνω στη Δαδιά
ν' αγαπήσω κοπιλιά
ν' αγαπήσω κοπιλιά
τ' όνομά τ'ς το λεν Μηλιά
τ' όνομά τ'ς το λεν Μηλιά
μωρή Μηλιά μηλίτσα μου
μωρή Μηλιά μηλίτσα μου
και τριανταφυλλίτσα μου
και τριανταφυλλίτσα μου
πέτρωσε...

- "Πέτρωσε και μια μηλιά
κάν' τα μήλα της πικρά"

Tc 059_16

Εκκλησές και μοναστήρια
λέμπο λέμπο
κατέβα συ ν' ανέβου γω
λέμπο λέμπο.

Tc 059_17

Κίρκ'λι π'λάκια
γύρ'σιτι πίσου
κάηκαν φωλιές σας
κλούβιασαν τ' αβγά σας
σιδιρένιους κόπανους
μ' έδιρνι μι σκότουνι
και πάλι με καλόπαιρνι
μι τραβούσι κι απ' το 'φτί
κι έσκουζα σαν του γατί.
Νιάου.

Kirk (τουρκ.): σαράντα, δηλαδή, σαράντα πουλάκια.

Tc 060_1

Χριστούγιαννα πρωτούγιαννα πρώτη γιορτή του χρόνου
για βγέτε βγέτε μάθετε τώρα Χριστός γεννιέται
γεννιέται κι ανατρέφεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλι τρώνε οι άρχοντες το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοβότανο το τρών' οι αρχοντάδες.

Tc 060_2

Άγιος Βασίλειος έρχεται από την Καισαρεία
βαστά εικόνα και χαρτί χαρτί και καλαμάρι
το καλαμάρι έγραφε και το χαρτί μιλούσε.
Βασίλη πούθε έρχεσαι και πούθε κατεβαίνεις.
Από τη μάνα μ' έρχομαι και στο σχολειό πηγαίνω.
Αν είσαι συ γραμματικός πες μας την άλφα βήτα.
Η άλφα βήτα ακούμπησε κι απόληκε κλωνάρια
κλωνάρια χρυσοκλώναρα και φύλλα από τα δέντρα.
Τόσα καλά να δώσ' Θεός εδώ που τραγουδάμε
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.
Και του χρόνου.

Tc 060_3

Σήκω Λάζαρε και μην κοιμάσαι
ήρθε η μάνα σου από την Πόλη
σου'φερε χαρτί και κομπολόι
γράψε Θόδωρε γράψε Δημήτρη
γράψε λεμονιά και κυπαρίσσι.

Tc061_1

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνα σι μάλουσι
μήνα μάνα σι μάλουσι μήνα κύριους σι διώχνει.
Κι ούτε μάνα μι μάλουσι
κι ούτε μάνα μι μάλουσι κι ούτε κύριους μι διώχνει
του Ρήγα γιος μ' α κάλιασε
του Ρήγα γιος μ' αγάπησι κι θέλου να πααίνου.
Κι αν πας Βασούλα μ' αποβραδίς να τους καλησπιρίσεις
κι αν πας Βασούλα μ' απ' του προυί
κι αν πας Βασούλα μ' του προυί να τους καλημιρίσεις.
Καλήμερα σας πιθιρ'κά
καλήμερα σας πιθιρ'κά, καλώς τη νύφ' μας απού 'ρθι
ν έχετι γεια κι εδώ χαριά.

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνα σι μάλουσι μήνα κύριους σι διώχνει.
Κι ούτε μάνα μι μάλουσι κι ούτε κύριους μι διώχνει
του Ρήγα γιος μ' αγάπησι κι θέλου να πααίνου.
Κι αν πας Βασούλα μ' αποβραδίς να τους καλησπιρίσεις
κι αν πας Βασούλα μ' του προυί να τους καλημιρίσεις.
Καλήμερα σας πιθιρ'κά, καλώς τη νύφ' μας απού 'ρθι
ν έχετι γεια κι εδώ χαριά.

Tc061_2

Ν έμορφό μου κυπαρίσσι
ν όσο σ' είχα στην αυλή μου
όσο σ' είχα στην αυλή μου
ν έπρεπι ν όλη ν αυλή μου
έπρεπι ν όλη ν αυλή μου
ν έπρεπι κι όλος μαχαλάς
κι όντας ήρθαν κι σι πήραν
ν ασχήμισι ν όλ' αυλή μου
ν ασχήμισι ν όλ' αυλή μου
ν ασχήμισι κι ούλους μαχαλάς.

Ν έμορφό μου κυπαρίσσι
όσο σ' είχα στην αυλή μου
ν έπρεπι ν όλη ν αυλή μου
ν έπρεπι κι όλος μαχαλάς
κι όντας ήρθαν κι σι πήραν
ν ασχήμισι ν όλ' αυλή μου
ν ασχήμισι κι ούλους μαχαλάς.

Tc061_5

Σαράντα μέ-νε-ρες έχουμι Χριστό-νο που καρτερούμι
κι απ' τις σαρά-να-ντα κι ύστερα τώρα να Χριστός γεννιέται
τώρα Χριστό-νος γεννήθηκε στο μέ-νε-λι και στο ζάχαρ'
το μέλι το τρω-νο-ν οι άρχοντοι και τα-να κεριά στους άγιους
και το μέλι-νι-σσοβότανο φορού-νουν τα παλικάρια
εδώ όμως είναι που γ ήρθαμι στ' αυτό-νον τον νιον αφέντη
να πόχει τα σπίτια τα ψηλά τα μό-νο-λυβα τζαρντάκια.

Σαράντα μέρες έχουμι Χριστό που καρτερούμι
κι απ' τις σαράντα κι ύστερα τώρα να Χριστός γεννιέται
τώρα Χριστός γεννήθηκε στο μέλι και στο ζάχαρ'
το μέλι το τρων οι άρχοντοι και τα κεριά στους άγιους
και το μέλισσοβότανο φορούν τα παλικάρια
εδώ όμως είναι που γ ήρθαμι στ' αυτόν τον νιον αφέντη
να πόχει τα σπίτια τα ψηλά τα μόλυβα τζαρντάκια.

Tc061_6

Τον αφέντη μας τον πήραν
βόιβουντα για να τον κάμουν
βόιβουντα για να τον κάμουν
βόιβουντα και μπαργιαχτάρη
βόιβουντα και μπαργιαχτάρη
στο Σαλονίκ' τον πάαινανε.

Τον αφέντη μας τον πήραν
βόιβουντα για να τον κάμουν
βόιβουντα και μπαργιαχτάρη
στο Σαλονίκ' τον πάαινανε.

Tc061_7

Τ' Αϊ-Κωνσταντή, *Θανάση μου,* τ' Αϊ- Κωνσταντή παν'γύρ' θα γέν'
τ'ς Αρβανίτες το παν'γύρι, *Θανάση μ' πιχλιβάνη*
βγήκι η μάνα τ', *Θανάση μου,* βγήκι η μάνα τ' τον ήλιγι
βγήκι η μάνα τ' τον λέει βγήκι η μάνα τ' τον λέει.
Θα πας Θανά-, *Θανάση μου*, θα πας Θανάση μ' στο παν'γύρ'
γκιρέσιο να μην κάνεις, *Θανάση μ' πιχλιβάνη.*
Βγήκι Θανά-, *Θανάση μου*, βγήκι […]
και πήρε το γκιρέσι.

Τ' Αϊ-Κωνσταντή παν'γύρ' θα γέν' τ'ς Αρβανίτες το παν'γύρι
βγήκι η μάνα τ' τον ήλιγι βγήκι η μάνα τ' τον λέει.
Θα πας Θανάση μ' στο παν'γύρ' γκιρέσιο να μην κάνεις.
Βγήκι […] και πήρε το γκιρέσι.

Tc061_8

Όλα ντα, *μωρέ Λαμπιρνούδα*
όλα τα κορίτσια αλλάζουν
όλα τα κορίτσια αλλάζουν
ν αλλάξι κι η Λαμπιρνούδα
ν αλλάξι, *μωρέ Λαμπιρνούδα*
στα κορίτσια κατιβαίνει
στα κορί-, *μωρέ Λαμπιρνούδα*
στα κορίτσια κατιβαίνει
και το βράδ', *μωρέ Λαμπιρνούδα*
και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
και τη μάνα τσου νι λέει
και τη μά-, *μωρέ Λαμπιρνούδα*
και τη μάνα τσου το λέει.
Αχ, τι να κά-, *μωρέ Λαμπιρνούδα*
αχ, τι να κάμω γω μωρ' μάνη μ'
αχ, τι να κάμω γω μωρ' μάνη μ'
το παλικάρι απ' αγαπούσα
το παλικάρ', *μωρέ Λαμπιρνούδα*
το παλικάρ' απ' αγαπούσα
το παλικάρ' απ' αγαπούσα
πήρε τ'ς γειτόν'σας το κορίτσι.

Όλα τα κορίτσια αλλάζουν
ν αλλάξι κι η Λαμπιρνούδα
στα κορίτσια κατιβαίνει
και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει

και τη μάνα τσου το λέει.
Τι να κάμω γω μωρ' μάνη μ'
το παλικάρ' απ' αγαπούσα
πήρε τ'ς γειτόν'σας το κορίτσι.

Tc061_9

Μια μάνα-να καλή μάνα και μια αντρειωμένη μάνα
ν απού 'χει του-νου-ς εννιά ν υγιοί
ν απού 'χει του-νου-ς εννιά ν υγιοί τα δώδικα ξαδέρφια
ν απού 'χει και-νε την Αρετή
ν απού 'χει και-νε την Αρετή την πολυκανακάρα
την Αρετή-νε την προξενούν
την Αρετή-νε την προξενούν πολύ μακριά στα ξένα
κι η μάνα μ' δε-νε την έδωνε
κι η μάνα μ' δε-νε την έδωνε πολύ μακριά στα ξένα
κι ι Κωνσταντά-να-ς τ'ν ανάγκαζι
κι ι Κωνσταντά-να-ς τ'ν ανάγκαζι κι ι Μικροκουσταντίνος.
Δώστ'α μάνη μ' την Αρετή
δώστ'α μάνη μ' την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
Να τ'ν […] την Αρετή
να τ'ν […] την Αρετή θα πάνω να σι τ' φέρω
πέντι φορέ-νε-ς το καλοκαίρ'
πέντι φορέ-νε-ς το καλοκαίρ' κι έξι το χειμώνα
δώστ'α μάνη μ' την Αρετή.

Μια μάνα καλή μάνα και μια αντρειωμένη μάνα
ν απού 'χει τους εννιά ν υγιοί τα δώδικα ξαδέρφια
ν απού 'χει και την Αρετή την πολυκανακάρα
την Αρετή την προξενούν πολύ μακριά στα ξένα
κι η μάνα μ' δε την έδωνε πολύ μακριά στα ξένα
κι ι Κωνσταντάς τ'ν ανάγκαζι κι ι Μικροκουσταντίνος.
Δώστ'α μάνη μ' την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
Να τ'ν […] την Αρετή θα πάνω να σι τ' φέρω
πέντι φορές το καλοκαίρ' κι έξι το χειμώνα
δώστ'α μάνη μ' την Αρετή.

Tc061_10

΄Εμορφό μου κυπαρίσσι
όσο σ' είχα στο σπίτι μου
όσο σ' είχα στο σπίτι μου
έπρεπε το σπίτι μ' ούλου
έπρεπε το σπίτι μ' ούλου
έπριπι κι μαχαλάς
άντα ήρθαν να σε πάρουν

θα ’σκιωνες το σπίτι μου
θα ’σκιωνες το σπίτι μου
θα ’σκιωνι κι ι μαχαλάς.

΄Εμορφό μου κυπαρίσσι
όσο σ’ είχα στο σπίτι μου
έπρεπε το σπίτι μ’ ούλου
έπριπι κι μαχαλάς
άντα ήρθαν να σε πάρουν
θα ’σκιωνες το σπίτι μου
θα ’σκιωνι κι ι μαχαλάς.

Tc061_12

[Με] τα μαντίλια στο λαιμό με το ριζάρ’ στον ώμο
κι ι νιος ασκέρι έ-νε-μασι
κι ι νιος ασκέρι έμασι τη νύφη να πάει να πάρει
με τετρακόσιες έ-νε-μορφες
με τετρακόσιες έμορφες μ’ εξήντα παλικάρια
να κερδηθούν τα δυο-νο τα νια
να κερδηθούν τα δυο τα νια ν’ ασπρίσουν να γεράσουν
να ’χουν αμόνοια στο στο-νο ψωμί
να ’χουν αμόνοια στο ψωμί κι λιβιντιά στον κόσμου
να κερδηθούν τα δυο-νο τα νια.

[Με] τα μαντίλια στο λαιμό με το ριζάρ’ στον ώμο
κι ι νιος ασκέρι έμασι τη νύφη να πάει να πάρει
με τετρακόσιες έμορφες μ’ εξήντα παλικάρια
να κερδηθούν τα δυο τα νια ν’ ασπρίσουν να γεράσουν
να ’χουν αμόνοια στο ψωμί κι λιβιντιά στον κόσμου
να κερδηθούν τα δυο τα νια.

Tc062_2

Λαλούν τ’ αρνίθια τρεις φορές και τα παγώνια πέντι
κι τα χηνάρια δεκαοχτώ κόρη ύπνο δεν έχει.
Κοιμάσι κόρη μ’ ξύπνησι κι αν κάθισι έβγα έξω
κι αν είσαι με τη μάνα σου ξαγιάρντισέ την κι έβγα
κι αν είσαι με τον κύριο σου νά ’ρθω με το καλίσκι
κι αν είσαι μ’ άλλον άγουρο νά ’ρθω με τα μαχαίρια
σένα θα κόψω τα μαλλιά κι εκείνον το κεφάλι.

Tc062_3

Τ’ Αϊ-Κωνσταντί-, *Θανάση μου*, τ’ Αϊ-Κωνσταντίνου το παν’γύρ’
Θανάση μ’ πιχλιουβάνη, τ’ς Αρβανίτες το παν’γύρι
θα παν κόσμους, *Θανάση μου*, θα παν κόσμους στο παναγύρ’
Θανάση μ’ πιχλιουβάνη, τ’ς Αρβανίτες το πανηγύρι.
Θα πάει και μεις Θανάσης μας θα πάει να παλέψει.

Τ’ τ’ Αϊ-Κωνσταντίνου το παν’γύρ’ τ’ς Αρβανίτες το παν’γύρι
θα παν κόσμους στο παναγύρ’ τ’ς Αρβανίτες το πανηγύρι.
Θα πάει και μεις Θανάσης μας θα πάει να παλέψει.

Tc063_1

Κάτω κάτω στω Βαρβά-να-ρω
και στω Βαρβαριών τον κά-να-μπο
και στω Βαρβαριών τον κά-να-μπο
στράτα έ-νε-χω που δουλέ-νε-βω
στράτα έχω που δουλέ-νε-βω
και στη στρά-να-τα την ακρί-νι-τσα
και στη στράτα την ακρί-νι-τσα
ήταν δέ-νε-ντρος φυτιμέ-νε-νος
ήταν δέντρος φυτιμέ-νε-νος
πάει νιος νιος να ξαποστά-να-σει
πάει νιος να ξαποστά-να-σει
έδισι-νι κι τ’ άλογό-νο του
έδισι κι τ’ άλογό-νο του
ήταν μια-να κρύα βρυσί-νι-τσα
ήταν μια κρύα βρυσί-νι-τσα
τ’ άλογό-νο του χλιμίντρι-νι-σι
τ’ άλογό του χλιμίντρι-νι-σι.
Σουκ αγά-να μου σουκ πασά-να μου
σουκ αγά μου σουκ πασά μου
ώρα φτά-να-νει το καρβό-νο-νι.

Κάτω κάτω στω Βαρβάρω
και στω Βαρβαριών τον κάμπο
στράτα έχω που δουλεύω
και στη στράτα την ακρίτσα
ήταν δέντρος φυτιμένος
πάει νιος να ξαποστάσει
έδισι κι τ’ άλογό του
ήταν μια κρύα βρυσίτσα
τ’ άλογό του χλιμίντρισι.
Σουκ αγά μου σουκ πασά μου

ώρα φτάνει το καρβόνι.

Tc063_2

Μια Πασκαλιά, *βρε αμάν αμάν*
μια Πασκαλιά μια Κυριακή
και μια και μια ’πίσημη μέρα
πώς να πώς να σε λησμονήσω
θα παν κόσμους, *βρε αμάν αμάν*
θα παν κόσμους στην εκκλησιά
θα πα θα πα να μεταλάβουν
πώς να πώς να σε λησμονήσω
πήρε κι η μά-, *βρε αμάν αμάν*
πήρε κι η μάνα τ’ς τον υγιό τ’ς
θα πάει θα πάει να μεταλάβει
πώς να πώς να σε λησμονήσω
πάει ι Βαγγέ-, *βρε αμάν αμάν*
πάει ι Βαγγέλης συντυχάει
’πό μέσ’ ’πό μέσ’ ’πό τ’ αϊ Βήμα
πώς να πώς να σε λησμονήσω.
Πίσω σκύλα, *βρε αμάν αμάν*
πίσω σκύλα πίσω Γιοβριά
πίσω πίσω κριματισμένη
πώς να πώς να σε λησμονήσω.
Ν υγιέ μ’ τι κρί-, *βρε αμάν αμάν*
ν υγιέ μ’ τι κρίμα έκαμες
κι είσαι κι είσαι κριματισμένος
πώς να πώς να σε λησμονήσω.
Εννιά παπά-, *βρε αμάν αμάν*
εννιά παπάδες σκότωσα
κι δέ- κι δέκα δεσποτάδες
πώς να πώς να σε λησμονήσω.

Μια Πασκαλιά μια Κυριακή και μια ’πίσημη μέρα
θα παν κόσμους στην εκκλησιά θα πα να μεταλάβουν
πήρε κι η μάνα τ’ς τον υγιό τ’ς θα πάει να μεταλάβει
πάει ι Βαγγέλης συντυχάει ’πό μέσ’ ’πό τ’ αϊ Βήμα.
Πίσω σκύλα πίσω Γιοβριά πίσω κριματισμένη.
Ν υγιέ μ’ τι κρίμα έκαμες κι είσαι κριματισμένος.
Εννιά παπάδες σκότωσα κι δέκα δεσποτάδες

Tc063_3

Και το Σουφλί, *μωρέ Δέσπω μου*
και το Σουφλί τρανό χουριό τρανό και πινιμένο, *μωρ’ Δέσπω μου*

τρανό και πινιμένο, *Σουφλιτούδα μου*
καμιά Ρωμιά, *μωρέ Δέσπω μου*
καμιά Ρωμιά δεν τούρκιψι την πίστη τ'ς δεν αλλάζει, *μωρ' Δέσπω μου*
την πίστη τ'ς δεν αλλάζει, *Σουφλιτούδα μου*
μόν' η Δέσπω, *μωρέ Δέσπω μου*
μόν' η Δέσπω μας τούρκιψι την πίστη τσου ν αλλάζει, *μωρ' Δέσπω μου*
την πίστη τσου ν αλλάζει, *Σουφλιτούδα μου*.
Χατζούδις ου, *μωρέ Δέσπω μου*
χατζούδις ου τη γέλασαν τη δίνουν Τούρκον άντρα, *μωρ' Δέσπω μου*
τη δίνουν Τούρκον άντρα, *Σουφλιτούδα μου*
την πήραν και, *μωρέ Δέσπω μου*
την πήραν και την πάαιναν και στο τζαμί την πάνουν, *μωρ' Δέσπω μου*
και στο τζαμί την πάναν, *Σουφλιτούδα μου*
τη λεν να κά-, *μωρέ Δέσπω μου*
τη λεν να κάνει το ναμάζ' κι εκείν' κάν' το σταυρό τσου, *μωρ' Δέσπω μου*
κι εκείν' κάν' το σταυρό τσου, *Σουφλιτούδα μου*
περνούν Τούρκ'σες, *μωρέ Δέσπω μου*
περνούν Τούρκ'σες δεν τ'ς καλημερνάει περνούν Τούρκ'σες, *μωρέ Δέσπω μου*
δεν τ'ς κρέν' δεν τ'ς χωρατεύει, *Σουφλιτούδα μου*
περνούν Ρουμιές, *μωρέ Δέσπω μου*
περνούν Ρουμιές τ'ς καλημιρνάει και τ'ς κρέν' και τ'ς χωρατεύει, *μωρ' Δέσπω μου*
και τ'ς κρέν' και τ'ς χωρατεύει, *Σουφλιτούδα μου*
πήρε πααίν', *μωρέ Δέσπω μου*, πήρε πααίν' στην τσάτσα τσου.
Ν αχ τι να κά-, *μωρέ Δέσπω μου*
ν αχ τι να κάμω τσάτσ' ιγώ κι ιγώ θα ξετουρκέψω, *μωρ' Δέσπω μου*
κι ιγώ θα ξετουρκέψω, *Σουφλιτούδα μου*.
Κριμάτισες, *μωρέ Δέσπω μου*
κριμάτισες τη μάνα σου που σ' έχει βυζαμένη, *μωρ' Δέσπω μου*
που σ' έχει βυζαμένη, *Σουφλιτούδα μου*
κριμάτισες, *μωρέ Δέσπω μου*
κριμάτισες το νούνο σου που σ' έχει λαδωμένη, *μωρ' Δέσπω μου*
που σ' έχει λαδωμένη, *Σουφλιτούδα μου*.

Και το Σουφλί τρανό χουριό τρανό και πινιμένο
καμιά Ρωμιά δεν τούρκιψι την πίστη τ'ς δεν αλλάζει
μόν' η Δέσπω μας τούρκιψι την πίστη τσου ν αλλάζει.
Χατζούδις ου τη γέλασαν τη δίνουν Τούρκον άντρα
την πήραν και την πάαιναν και στο τζαμί την πάνουν
τη λεν να κάνει το ναμάζ' κι εκείν' κάν' το σταυρό τσου
περνούν Τούρκ'σες δεν τ'ς καλημερνάει περνούν Τούρκ'σες
περνούν Ρουμιές τ'ς καλημιρνάει και τ'ς κρέν' και τ'ς χωρατεύει
πήρε πααίν' στην τσάτσα τσου.
Ν αχ τι να κάμω τσάτσ' ιγώ κι ιγώ θα ξετουρκέψω
Κριμάτισες τη μάνα σου που σ' έχει βυζαμένη

κριμάτισες το νούνο σου που σ' έχει λαδωμένη.

Tc063_4

Εστολίστηκαν δυο πέρδικες, *κοντοχαμαϊδούλα λεμονιά*
στ' αμπέλια κατιβαίνουν, *τι καλά λαλάει τ' αηδόνι*
για βγάλτε ντα παπούτσια σας, *κοντοχαμαϊδούλα λεμονιά*
σεβάτε μες στ' αμπέλι, *τι καλά λαλάει τ' αηδόνι*
νε, κι αν θέλ'τε μήλο κόψιτε, *κοντοχαμαϊδούλα λεμονιά*
κι αν θέλετι κυδώνι, *τι καλά λαλάει τ' αηδόνι*
νε, κι αν θέλ'τε μοσχοστάφυλο, *κοντοχαμαϊδούλα λεμονιά*.

Εστολίστηκαν δυο πέρδικες στ' αμπέλια κατιβαίνουν
για βγάλτε ντα παπούτσια σας σεβάτε μες στ' αμπέλι
κι αν θέλ'τε μήλο κόψιτε κι αν θέλετι κυδώνι
κι αν θέλ'τε μοσχοστάφυλο

Tc063_5

Παπαδοπούλα πάινι στ' αμπέλι κατιβαίνει
βαστάει τα μήλα στην πουδιά
βαστάει τα μήλα στην πουδιά τα ρόιδα στο μαντίλι
ένα μήλο τη γύριψι κι εκείν' τα δίνει όλα.
Δε θέλω γω κόρη μ'
δε θέλω γω τα μήλα σου δε θέλω γω τα ρόιδα
μόν' θέλω το κορμάκι σου
μόν' θέλω το κορμάκι σου και τη λιανή τη μέση.
Κι η κόρ' από τον τρόμο τ'ς
κι η κόρη από τον τρόμο τσου κι από τη συλλογή της
τον Αϊς-Γιώρ' εσταύρωνε
τον Αϊς-Γιώρ' εσταύρωνε τον Άγιο Κωσταντίνο.
Και συ Αϊς-Γιώρ' θιματουργέ και συ Άγιο Κωσταντίνο
γλιτώστι με από την Τουρκιά
γλιτώστι με από την Τουρκιά τα τούρκικα τα χέρια.
Άνοιξαν τ' αϊ-μάρμαρα
άνοιξαν τ' αϊ-μάρμαρα και κρύφτ'κε η κόρη μέσα
να και Τούρκος από 'ριτι
να και Τούρκος από 'ριτι [σα φίδι] πυρωμένο.
Κι εσύ Αϊς-Γιώργ' θιματουργέ
κι εσύ Αϊς-Γιώργ' θιματουργέ κι εσ' Άγιο Κωσταντίνο
την κόρη απού την έκρυψες.
Τάζει κερί με την οκά θυμιάμα με τ' αμάξι
άνοιξαν τ' αϊ-μάρμαρα
άνοιξαν τ' αϊ-μάρμαρα και φάν'κι η κόρη μέσα
'πό τα μαλλιά την άρπαζι
'πό τα μαλλιά την άρπαζι πάν' τ' άλογο τη ρίχνει

και στ’ν Ρωμπιλιά την πάει.

Παπαδοπούλα πάινι στ’ αμπέλι κατιβαίνει
βαστάει τα μήλα στην πουδιά τα ρόιδα στο μαντίλι
ένα μήλο τη γύριψι κι εκείν’ τα δίνει όλα.
Δε θέλω γω τα μήλα σου δε θέλω γω τα ρόιδα
μόν’ θέλω το κορμάκι σου και τη λιανή τη μέση.
Κι η κόρη από τον τρόμο τσου κι από τη συλλογή της
τον Αϊς-Γιώρ’ εσταύρωνε τον Άγιο Κωσταντίνο.
Και συ Αϊς-Γιώρ’ θιματουργέ και συ Άγιο Κωσταντίνο
γλιτώστι με από την Τουρκιά τα τούρκικα τα χέρια.
Άνοιξαν τ’ αϊ-μάρμαρα και κρύφτ’κε η κόρη μέσα
να και Τούρκος από ’ριτι [σα φίδι] πυρωμένο.
Κι εσύ Αϊς-Γιώργ’ θιματουργέ κι εσ’ Άγιο Κωσταντίνο
την κόρη απού την έκρυψες.
Τάζει κερί με την οκά θυμιάμα με τ’ αμάξι
άνοιξαν τ’ αϊ-μάρμαρα και φάν’κι η κόρη μέσα
’πό τα μαλλιά την άρπαζι πάν’ τ’ άλογο τη ρίχνει
και στ’ν Ρωμπιλιά την πάει.

Tc063_6

Τ’ Αρμένου ο γιος πινεύτηκε, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
σ’ ένα σ’ έναν πασά κι αφέντη, *λαλεί λαλεί καλό μου αηδόνι.*
Αφέντη μου τη θάλασσα, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
πεζός πεζός θα την αδιάβω, *λαλεί λαλεί καλό μου αηδόνι.*
Αν την αδιάβ’ς Αρμίνου γιε μ’, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
γαμπρό ’θελα σε κάνω, *λαλεί λαλεί καλό μου αηδόνι*
αν θέλεις τ’ θυγατέρα μου, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
γαμπρό γαμπρό θέλ’ να σε κάνω, *λαλεί λαλεί καλό μου αηδόνι*
αν θέλεις τ’ν αξαδέρφη μου, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα.*
Σαράντα μέρες έπλεξε, *λαλεί λαλεί καλό μου αηδόνι*
κι απ’ τ’ς σαράντα κι ύστερα, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα.*

Τ’ Αρμένου ο γιος πινεύτηκε σ’ έναν πασά κι αφέντη.
Αφέντη μου τη θάλασσα πεζός θα την αδιάβω.
Αν την αδιάβ’ς Αρμίνου γιε μ’ γαμπρό ’θελα σε κάνω
αν θέλεις τ’ θυγατέρα μου γαμπρό θέλ’ να σε κάνω
αν θέλεις τ’ν αξαδέρφη μου.
Σαράντα μέρες έπλεξε κι απ’ τ’ς σαράντα κι ύστερα.

Tc063_7

Νάνι νάνι τ’ αγοράκι μ’
νά ’ρθει ν ύπνος να το πάρει

να το πάει τ' αγά τ' αμπέλι
να το δώσ' αγάς μπουμπούλια
και η κυρά το δών' 'να μήλο
να το φάει και κείν' το μήλο
να γυρέψει 'κόμα ένα
νάνι νάνι νάνι.

Tc063_8

Θέλω να σύ-, *Ελένη μου*
θέλω να σύρω το χορό
θέλω να σύρω το χορό
δίχως μαντίλι δεν μπορώ
να 'χα μήλο, *Ελένη μου*
να 'χα μήλο να 'χα ρόιδο
που κείνος έρ'ται πιάνεται
κορτσούν τα μπιλιτζίκια του
κορτσούν τα μπι-, *Ελένη μου*
κορτσούν τα μπιλιτζίκια τσου
κορτσούν τα μπιλιτζίκια τσου
κορτσούν και τα παπούτσια τσου.

Θέλω να σύρω το χορό
δίχως μαντίλι δεν μπορώ
να 'χα μήλο να 'χα ρόιδο
που κείνος έρ'ται πιάνεται
κορτσούν τα μπιλιτζίκια του
κορτσούν τα μπιλιτζίκια τσου
κορτσούν και τα παπούτσια τσου.

Tc063_9

Γύρισε ξένε μ' γύ-νι-ρισε γύρισε από τα ξένα
τα ξένα είναι βαρετά
τα ξένα είναι βα-να-ρετά βαρύτ'ρα 'πό το Χάρο
βαριά βαριά είν' η ξενιτιά
βαριά βαριά είν' η ξενιτιά τα πιο βαριά είν' ο Χάρος
γύρισι ξένι μ' γύρισι.

Γύρισε ξένε μ' γύρισε γύρισε από τα ξένα
τα ξένα είναι βαρετά βαρύτ'ρα 'πό το Χάρο
βαριά βαριά είν' η ξενιτιά τα πιο βαριά είν' ο Χάρος
γύρισι ξένι μ' γύρισι.

Tc 066_12

Τα σανίδια τα σανίδια
τα λιθοπελεκημένα
τα λιθοπελεκημένα
μην πατάτι και μη βροντάτι
μην πατάτι και βροντάτι
και ξυπνήστι τον καλό μου
και ξυπνήστι τον καλό μου
τον καλό τον αδερφό μου
τον καλό τον αδερφό μου
πόχω χρόνια π' δεν τον είδια
πόχω χρόνια π' δεν τον είδια
κι βδομάδες παραπάνω
κι βδομάδες παραπάνω
ψες τον είδια στο πηγάδι
ψες τον είδια στο πηγάδι
πόπαιρνε κρύο νεράκι.

Τα σανίδια τα λιθοπελεκημένα
μην πατάτι και μη βροντάτι
και ξυπνήστι τον καλό μου
τον καλό τον αδερφό μου
πόχω χρόνια π' δεν τον είδια
κι βδομάδες παραπάνω
ψες τον είδια στο πηγάδι
πόπαιρνε κρύο νεράκι.

Tc102_8

Μια συνεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά, *ωχ ωχ αμάν*
γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και πινήθ'καν δυο παιδιά
γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και πινήθ'καν δυο παιδιά
το 'να ήταν Αρμενάκι εις τον κόσμο ξακουστό
το 'να ήταν Αρμενάκι εις τον κόσμο ξακουστό
το άλλο ήτανε ο Νίκος που τον έχ' η μάνα τ' μοναχό.
Αθηνόδωρους φωνάζει τάζει λίρες και φλουριά.
Πάρτε λίρες πάρτε γρόσια τον Νίκο μ' να σώσετε.
Θάλασσα δε θέλ' παράδες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα γυρεύ' τον Νίκο να τον έχει συντροφιά.

Μια συνεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά

γύρ’σε η βάρκα άνω κάτω και πινήθ’καν δυο παιδιά
το ’να ήταν Αρμενάκι εις τον κόσμο ξακουστό
το άλλο ήτανε ο Νίκος που τον έχ’ η μάνα τ’ μοναχό.
Αθηνόδωρους φωνάζει τάζει λίρες και φλουριά.
Πάρτε λίρες πάρτε γρόσια τον Νίκο μ’ να σώσετε.
Θάλασσα δε θέλ’ παράδες θάλασσα δε θέλ’ φλουριά
θάλασσα γυρεύ’ τον Νίκο να τον έχει συντροφιά.

Tc104_4

Τ’ αρχόντ’ ο γιος τ’ αρχόντ’ ο γιος παντρεύεται
τ’ αρχόντ’ ο γιος τ’ αρχόντ’ ο γιος παντρεύεται
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα γαλανομάτα μου*
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Σαν τ’ άκουσε τ’ άκουσε η μάνα του
πολύ τη βαροφάν’κε, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
πολύ τη βαροφάν’κε, *προσφυγούλα μ’γαλανομάτα μου*.

Τ’ αρχόντ’ ο γιος παντρεύεται και παίρνει προσφυγούλα
Σαν τ’ άκουσε η μάνα του πολύ τη βαροφάν’κε.

Tc104_5

Με γέλασαν με γέλασανε τα πουλιά
με γέλασανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν με γέλασαν και μ’ είπανε
με γέλασαν με γέλασαν και μ’ είπανε
με γέλασαν και μ’ είπανε πως Χάρος δε με παίρνει
κι έχτισα το κι έχτισα το σπιτάκι μου
κι έχτισα το κι έχτισα το σπιτάκι μου
κι έχτισα το σπιτάκι μου ψηλότερο ’πό τ’ άλλα
κι έχτισα το σπιτάκι μου ψηλότερο ’πό τ’ άλλα
μ’ εφτά οχτώ μ’ εφτά οχτώ πατώματα
μ’ εφτά οχτώ μ’ εφτά οχτώ πατώματα
μ’ εφτά οχτώ πατώματα μ’ εξήντα παραθύρια
μ’ εφτά οχτώ πατώματα μ’ εξήντα παραθύρια.

Με γέλασανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν και μ’ είπανε πως Χάρος δε με παίρνει
κι έχτισα το σπιτάκι μου ψηλότερο ’πό τ’ άλλα
μ’ εφτά οχτώ πατώματα μ’ εξήντα παραθύρια.

Tc 122_3

Ρισάνω καλέ Ρισάνω
Ρισάνω τον μπάτη τ' χωρατεύει
Ρισάνω τον μπάτη τ' χωρατεύει.
Κρύψου με μπάτη μ' κρύψου με
κρύψουμε μπάτη μ' κρύψου με.
Πού να σε κρύψου αδερφή μ'
πού να σε κρύψου αδερφή μ'
σουμπεθέρ' στην αυλή προφτάσαν
σουμπεθέρ' στην αυλή προφτάσαν
έκατσαν σ' ούλα στα σκαμπλιά.

Tc122_4

Μαρ' σήκω κυρα-Μυρωδιά
να ζυμώσεις (γ)εννιά ψωμιά
να ζυμώσεις (γ)εννιά ψωμιά
(γ)εννιά ψωμιά εννιάφυλλα
(γ)εννιά ψωμιά εννιάφυλλα
(γ)εννιά φυλ' (γ)εννιά σουμπιθέρ'
(γ)εννιά φυλ' (γ)εννιά σουμπιθέρ'
να πάμε ψηλά στης ράχης τ' αμπέλια
να πάμε ψηλά στης ράχης τ'αμπέλια
να βρούμε τσιρίτ'κου βαλάν'.

Tc122_5

Παν τα πουλάκια στη βοσκή
παν τα πουλάκια στη βοσκή κι η λυγερή στη βρύση
πήγα κι εγώ κι ο μαύρος μου
πήγα κι εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου
βρήκα την κόρη που 'πλενε
βρήκα την κόρη που 'πλενε σε μαρμαρένια γούρνα
την κρίνω και δεν μου 'κρινε
την κρίνω και δεν μου 'κρινε την μιλώ και δεν μου μιλεί.
Κόρη μ' για βγάλε με νερό
κόρη μ' για βγάλε με νερό την καλή σου μέρα να 'χεις
κι απάνω στο σαράντα δυο
κι απάνω στο σαράντα δυο τη βλέπω δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις λυγερή
γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριαναστενάζεις.
Έχω τον άντρα μ' στ' ξενιτιά
έχω τον άντρα μ' στ' ξενιτιά και λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ

κι ακόμα δυο τον καρτερώ στους τρεις τον πάν' τυχαίνω
θα πάω σ' έρημο βουνό
θα πάω σ' έρημο βουνό να κτίσω ένα μαναστήρι
και στο κελί θα σφαλιστώ
και στο κελί θα σφαλιστώ και θα μαυροφορέσω.
Κόρη μ' γω είμαι άντρας σου
κόρη μ' γω είμαι άντρας σου γω είμαι κι ο καλός σου.
Δείξε σημάδι την αυλή
δείξε σημάδι την αυλή και τότε να πιστέψω.
Έχεις μια ροδοσταφυλιά
έχεις μια ροδοσταφυλιά που κάν' το κρασί μοσχάτο.
Ήσαν ξένος και πέρασες
ήσαν ξένος και πέρασες και την είδες από έξω
δείξε σημάδι του κορμί
δείξε σημάδι του κορμί και τότε να πιστέψω.
Στην δεξιά την πλάτη σου
στην δεξιά την πλάτη σου έχεις μια μαυροελιά.
Τότε συ είσαι άντρας μου
τότε συ είσαι άντρας μου συ 'σαι και καλός μου.

Tc122_6

Δώδεκα χρονώ κορίτσι καλογήρεψι
με χαρτί με καλαμάρι με 'ργυρό σταυρό
με χαρτί με καλαμάρι με 'ργυρό σταυρό
έκατσε στο σταυροδρόμι και πουλάει κρασί
και περνούν τα παλικάρια τ' αϊβαλιώτικα
και περνούν τα παλικάρια τ' αϊβαλιώτικα
και περνούν τα παλικάρια τ' αϊβαλιώτικα
την ρωτούναν την ξετάζουν, τι πουλάς κορή μ'
την ρωτούναν την ξετάζουν, τι πουλάς κορή μ'.
Πουλώ το γλυκό κρασάκι που μοσχοβολά
έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έχω πέρδικα βρασμένη με γλυκό κρασί.

Tc122_7

Ξένος ήμαν ξένος ήρθα από μέσα απ' τη Φραγκιά
μ' έφεραν καινούργια γρόσα και βελιώτικα φλουριά
μ' έφεραν καινούργια γρόσα και βελιώτικα φλουριά
η καρδιά μου κλειδωμένη δεν ανοίγει με κλειδιά
μόν' ανοίγει με τα λόγια και με μάτια πλουμιστά.
Φέρετε το φερετζέ μου τον μαύρον μεταξωτόν
να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γυαλό γυαλό
να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γυαλό γυαλό
να κατέβω να σιργιανίσου να δω κείνον π' αϊγαπώ.

Tc122_8

Βάιω Βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ' την Κυριακή
ως την άλλ' την Κυρακή
με ντα κόκκινα τ' αβγά
με ντα κόκκινα τ' αβγά
με το φούρνο το ψωμί
με το φούρνο το ψωμί
με ντη μπούκλα το κρασί
με την μπούκλα το κρασί
με ντη σούβλα ντο τσιτσί.

Tc122_9

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
ντα θέλ' να πάει στην εκκλησιά (γ)εννιά στολίδια βάζει
βάζει και τα ποδήματα τ' αργυροφτερνισμένα
ένα μικρό μικρούτσικο Σαββάτο μέρα γεννήθηκεν
Σαββάτο μέρα γεννήθηκεν την Κυριακή βαφτίστηκεν
κι η μάνα που το βύζανε η ρόγα [ν' ασημένια;]
βάνει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι στήθη.
Μαρή κυρά μου ψειριαρού σαλτάς τα πέντε δάχτυλα
σαλτάς τα πέντε δάχτυλα και βγάζεις δέκα ψείρες.

Tc122_10

Περπερούνα περπατεί
περπατεί καμαρωτή
περπατεί καμαρωτή
το Θεό παρακαλεί
το Θεό παρακαλεί
για να στείλει μια βροχή
για να στείλει μια βροχή
μπάρες μπάρες τα νερά

μπάρες μπάρες τα νερά
λίμνες λίμνες τα κρασιά.

Tc122_11

Σαράντα πέντε μάστοροι
σύρε Μαρωνίτσα ν έρομαι κι εγώ
κι εξήντα μαθητάδες, *κυρά μου λουλουδιά μου*
κι εξήντα μαθητάδες, *κυρά μου λουλουδιά μου*
οληµερί το κτίζανε
σύρε Μαρωνίτσα ν έρομαι κι εγώ
το βράδυ γκρεμιζόταν, *κυρά μου λουλουδιά μου*
το βράδυ γκρεμιζόταν, *κυρά μου λουλουδιά μου*.

Tc123_1

Μποριάνο ΜποριάνκεΜποριάνο Μποριάνκε
σαμ τι λι σι μόμαμόνο εσύ είσαι κοπελιά;
σαμ τι λι σι μόμαμόνο εσύ είσαι κοπελιά;
σαμ τι λι σι μόμαμόνο εσύ είσαι κοπελιά;
σαμ τι λι σι μόμαμόνο εσύ είσαι κοπελιά;
σαμ τι ζναϊσ ντα πεεςΜονάχα εσύ ξέρεις να τραγουδάς;
σαμ τι ζναϊσ ντα πεεσμονάχα εσύ ξέρεις να τραγουδάς;
σαμ τι ζναϊσ ντα πεεσμονάχα εσύ ξέρεις να τραγουδάς;
σαμ τι ζναϊσ ντα πεεσμονάχα εσύ ξέρεις να τραγουδάς;
λεκο λεκο τζούε τζακ ντοσιγά σιγά ακούγεται μέχρι και το χωράφι μας
νάστα νίβασιγά σιγά ακούγεται μέχρι και το χωράφι μας.
νάστα νίβα.

Μποριάνκε: υποκοριστικό.

Tc123_2

Κι όταν φουντώνουν τα κλαριά κι οι κάμποι λουλουδιάζουν
κι οι κάμποι λουλουδιάζουν
παίρνει ο Γιάννης την ’μορφη παίρνει και την παγαίνει
παίρνει και την παγαίνει.
Δεν παν μακρά δεν παν κοντά στα τέσσερα πηγάδια
στα τέσσερα πηγάδια
να την ρωτήσ’ αντρέπεται και να την πει φοβάται
και να την πει φοβάται.
Κόρη μ’ κορίτσι μ’ είσαι συ ουδέ ’ραβωνιασμένο
ουδέ ’ραβωνιασμένο.
Κόρη μ’ κορίτσι μ’ είμαι γω [οξάν?] και παντρεμένο
[οξάν?] και παντρεμένο.

Tc123_3

Μες στην Αγιά Παρασκευή
κόρη κοιμάται μοναχή
κόρη κοιμάται μοναχή
κοιμάται κι ονειρεύεται
κοιμάται κι ονειρεύεται
στον ύπνο τ' 'ραβωνιάζεται
στον ύπνο τ' 'ραβωνιάζεται
στον ξύπνο τ' ξερραβωνιάζεται
στον ξύπνο τ' ξερραβωνιάζεται
και το πρωί σηκώνεται
και το πρωί σηκώνεται
παίρνει νερό και νίβεται
παίρνει νερό και νίβεται
παίρ' το μαντίλ' σκουπίζεται
παίρν' το μαντίλ' σκουπίζεται
παίρν' το γυαλί γυαλίζεται
παίρν' το γυαλί γυαλίζεται
και τα ματάκια της ρωτά
και τα ματάκια της ρωτά.
Ματάκια μου καμαρωτά
ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου γαϊτανωτά
φρυδάκια μου γαϊτανωτά
μι γέλασ'τε εις τα φλουριά
μι γέλασ'τε εις τα φλουριά
και πήρα άντρα γέροντα
και πήρα άντρα γέροντα
που δεν αϊγαπάει του χουρό
που δεν αϊγαπάει του χουρό
μόνο αϊγαπάει το καθισό
μόνο αϊγαπάει το καθισό
το καθισό το μεθυσό.
PAGE

Tc124_1

Κατεύκεν Άης-Γιώ-, κατεύκεν Άης-Γιώ-

κατεύκεν Άης-Γιώρης μπροστά στην Παναγιά
κατεύκεν Άης-Γιώρης μπροστά στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει Χριστιανός
να κάνει το σταυρό του, να κάνει το σταυρό,
να κάνει το σταυρό του να γένει Χριστιανός
να κάνει το σταυρό του να γένει Χριστιανός
να κάν' και τρεις μετάνοιες να γέν' αληθινός.
Να κάν' και τρεις μετά-, να κάν' και τρεις μετά-,
να κάν' και τρεις μετάνοιες να γέν' αληθινός
να κάν' και τρεις μετάνοιες να γέν' αληθινός
και Γιώργης σου δεν άκ'σε, δεν 'πηλογήθηκε.
Και Γιώρης σου δεν ά-, και Γιώρης σου δεν ά-,
και Γιώργης σου δεν άκ'σε, δεν 'πηλογήθηκε
και Γιώργης σου δεν άκ'σε, δεν 'πηλογήθηκε
παείν', παλεύ' με τ'ς Τούρκοι και λιανίζιτι
παείν', παλεύ' με τ'ς Τούρκοι και λιανίζιτι
Τουρκοί μαχαί-, Τουρκοί εχούν μαχαί-,
Τουρκοί εχούν μαχαίρια, έχουν και σπαθιά
Τουρκοί έχουν μαχαίρια, έχουν και σπαθιά
Τουρκοί τον μαχαιρώνουν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Τουρκοί τον μαχαιρώ-, Τουρκοί τον μαχαιρώ-,
Τουρκοί τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
Τουρκοί τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογάν.
Και δυο καλά κορί-, και δυο καλά κορί-,
και δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογάν
και δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογάν
Γιωρή μ' δεν έχεις μάνα, δεν έχεις κι αδερφή.
Γιωρή μ' δεν έχεις μά-, Γιωρή μ' δεν έχεις μά-,
Γιωρή μ' δεν έχεις μάνα, δεν έχεις κι αδερφή
Γιωρή μ' δεν έχεις μάνα, δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ'ς καλή γυναίκα να 'ρθει να σε βγει.
Δεν έχ'ς καλή γυναίκα να 'ρθει να σε βγει
'γώ έχω, έχω μάνα έχω κι αδερφή
'γώ έχω, έχω μάνα έχω κι αδερφή
εχώ καλή γυναίκα να δια που 'ρχεται.

Tc124_2

Την Πασχαλιά ν' ανήμερα νυφούδα [XXXXXXXX]
[XXXXXXXXXXXX] πάει να βγάλ' συρνόχωμα
πάει να βγάλ' συρνόχωμα, συρνόχωμα μπατόχωμα
συρνόχωμα μπατόχωμα , μια σκιπαριά δεν έκρουξε
μια σκιπαριά δεν έκρουξε, ξεήρεν το συρνόχωμα
ξεήρεν το συρνόχωμα και πλάκωσεν την Μυρωδιά
και πλάκωσεν την Μυρωδιά κι 'βγαλε μια πικρή λαλιά

κι 'βγαλε μια πικρή λαλιά ν' ακούσουν ράχες και βουνά
ν' ακούσουν ράχες και βουνά ν' ακούσ' η μάνα τ'ς κι η μπαμπά τ'ς
ν' ακούσ' η μάνα τ'ς κι η μπαμπά τ'ς ν' απλώσ' τα ρούχα στη δροσά
ν' απλώσ' τα ρούχα στη δροσά και τα μαντήλια στην παχνιά.

Tc124_3

Καρατζά κι ωχ καρατζά, τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν,
τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν, τρώτε φίλοι μ' και πίνιτι
τρώτε φίλοι μ' και πίνιτι, μένανε μην κοιτάζιτι
μένανε μην κοιτάζιτι, 'γώ καρδιά μ' είνι πικραμέν'
'γώ καρδιά μ' είνι πικραμέν', πικραμέν' και φαρμακωμέν'
πικραμέν' και φαρμακωμέν', είχαμι έναν αδερφό
είχαμι έναν αδερφό τον ήλεγαν Ολοζουμπουλιώ
τον ήλεγαν Ολοζουμπουλιώ, έσκ'σε πέτρα τον βάρισι
έσκ'σε πέτρα τον βάρισι στο κεφάλι τον βάρισι
στο κεφάλι τον βάρισι με τ' αμάξι τον ήφεραν.

Tc 136_1

ÄåõôÝñá ìÝñá îçìéñþíåé
Ìáñùäéü ÓôïãéÜííáéíá
ç Ìáñùäéü ÓôïãéÜííáéíá
íá íá ðÜåé íá âãÜëåé ðáôü÷ïõìá
íá ðÜåé íá âãÜëåé ðáôü÷ïõìá
ðáôü÷ïõìá óéíü÷ïõìá
ðáôü÷ïõìá óéíü÷ïõìá
êáé óêåðáñíéü äåí Ý÷ñùîå
êáé óêåðáñíéü äåí Ý÷ñùîå
êáé óêßæåé ôï óéíü÷ïõìá
êáé óêßæåé ôï óéíü÷ïõìá
êáé ðëÜêïõóå ôç Ìáñïõäéü
êáé ðëÜêïõóå ôç Ìáñïõäéü
ôç Ìáñïõäéü ÓôïãéÜííáéíá
ôç Ìáñïõäéü ÓôïãéÜííáéíá
ðéêñéÜ ëáëßôóá Ýâãáëé
ðéêñéÜ ëáëßôóá Ýâãáëé.
Í áêïýóôå ñÜ÷éò êáé âïõíÜ
í áêïýóôå ñÜ÷éò êáé âïõíÜ
íá ðÜñôå ôç ëáëßôóá ìïõ
íá ðÜñôå ôç ëáëßôóá ìïõ
íá ô'í ðÜôå óôç ìáíïýëá ìïõ
íá ô'í ðÜôå óôç ìáíïýëá ìïõ
í' áðëþó' ôá ñïý÷á óôç äñïóéÜ
í' áðëþó' ôá ñïý÷á óôç äñïóéÜ
êáé ôá ìáíôßëéá óôçí ðá÷íéÜ

êáé ôá ìáíôßëéá óôçí ðá÷íéÜ
ôï Ýñçìï ôï ìðïõ÷áìÜ
ôï Ýñçìï ôï ìðïõ÷áìÜ
ìéá öïñÜ ëÝåé ôïí Ýâáëá
ìéá öïñÜ ëÝåé ôïí Ýâáëá
í áíÞìåñá ôçí ÐáóêáëéÜ.

Tc148_4

Στης Ικαρίας τα βουνά μες στις ψηλές χαράδρες
εβγήκανε Εβρίτισσες των ανταρτών μανάδες
εβγήκανε ν' αγωνιστούν να σώσουν τα παιδιά τις
ανάθεμά σε φασισμέ σύ Αγγλαμερικάνο
εσύ που μας εξόρισες κι αφήσαμε τα παιδιά μας
αφήσαμε τους άντρες μας και τα νοικοκυριά μας.

Tc148_5

Ν έβγα ν έβγα να μάικω μ'
να διεις το γιο σ' τι φέρνει
έβγα να διεις το γιο σ' τι φέρ-ι-νει
μια πέρδικα γραμμένη νε
μια πέρδικα γραμμένη νε
και μια σγουραφισμένη νε
και μια σγουραφισμένη νε
στα κόκκινα ντυμένην …

-"στα κόκκινα ντυμένη στα πράσινα ζωμένη…" τότε έτσι ήταν. Κόκκινο τέτοιο…

Tc154_1

Και πεθερός, *ωχ Μαρία μου*
και πεθερός και πεθερά
νταούλια παζαρεύουν, *ωχ Μαρία μου*
νταούλια παζαρεύουν, *μπαζνταρούδα μου*
τη νύφη να παν, *ωχ Μαρία μου*
τη νύφη να παν στην εκκλησά
και το παιδί βαφτίζουν, *ωχ Μαρία μου*
και το παιδί βαφτίζουν, *μπαζνταρούδα μου*.

Tc154_5

Κατέβ'κε κό-, *βρε μαν-αμάν*
κατέβ'κε κόσμος στο σεΐρ
σένα το λέγω σένα
κατέβ'κε στο σεργιάνι
κατέβ'κε και, *βρε μαν-αμάν*
κατέβ'κε και το Μαριλιώ
σένα το λέγω σένα
εννιά πηχιών μαλλούδια
κι έπ'σιν αε-, *βρε μαν-αμάν*
κι έπ'σιν αέρας και βοριάς
σένα το λέω σένα
κι ένας ο ντεληνότος
και πήρε τα, *βρε μαν-αμάν*
και πήρε τα μαλλούδια της
στον ουρανό τα πήγε
σένα το λέγω σένα
το χτένι από, *βρε μαν-αμάν*
το χτένι από το έφτιανε
σένα το λέγω σένα
ήταν -ο- φιλντισένιο.

Tc154_6

Ποια μάνα έχ' τα δυο τα δυο παιδιά στη ξενιτιά στιλμένα
πες της να μην τα καρτερεί
αχ, πες της να μην τα κα- τα καρτερεί να μην τα περιμένει
και κείνα ψάρια ψάρευαν
αχ,, και κείνα ψάρια ψάρευαν στην άκρη τής θαλάσσα
κατ'βάζει δέντρα ξερίζωτα
αχ, κατεβάζει δέντρα ξερί- ξερίζωτα δέντρα ξεριζωμένα
κατ'βάζει και μια γλυκομηλιά
αχ, κατ'βάζει και μια γλυκο- γλυκομηλιά στα μήλα φορτωμένη
ν -όποιος το κόψει κόφτεται
αχ, όποιος το κόψει κό- μώρ' κόφτεται κι όποιος το φάει πεθαίνει
να το 'χει φάει η μά- μάνα μου
αχ, ας το 'χει φάει η μά- μάνα μου να μη 'χε κάν' και μένα
κι αν μ' έκαμε με φύλαξε
αχ, κι αν μ' έκανε με φύ- με φύλαξε κι αν μ' έδωσε στα ξένα
τα ξένα είναι βα- μωρ' βαρετά
αχ, τα ξένα είναι βα- βαρετά βαρύτ' από το Χάρο
ξένη μού πλέν' τα ρούχα μου
αχ, ξένη μού πλέν' τα ρού- τα ρούχα μου ξένοι τα σιδερώνουν
πάρε μικρή μ' τα ρού- τα ρούχα σου
αχ, πάρε μικρή μ' τα ρού- τα ρούχα σου [τυχερή που θι έρθεις ?]
γω να 'χα μάνα κι αδερφή
αχ, γω να 'χα μάνα κι α- μωρ' κι αδερφή δεν έρουμαν σε σένα

θα πάγαινα στη μά- στη μάνα μου
αχ, θα πήγαινα στη μά- στη μάνα μου στην άλλ' την αδερφή μου.

Κι όλουνε γεια σας φίλοι μου.

Tc154_7

Περπερόνα περπατεί
το Θεό παρακαλεί
βρέξε μ' Κύριο μια βροχή
μια βροχή καλή-καλή
να βροχούν οι τσιουμπανοί
με τα πρόβατά τ'ς μαζί.

Tc155_2

Τρεις μέρες έχει, *μωρή Βέργω μου*
τρεις μέρες έχει η Πασκαλιά
τρεις μέρες έχει η Πασκαλιά
μιάναν έχειν Άγιος Γιώρ'ς
και μιάναν έχειν Άγιος Γιώργ'ς
και Βέργω μέσα έκλαιγε
και Βέργω μέσα έκλαιγε.
Τ' ανάθεμα να έτσ' μπουμπά
τ' ανάθεμα να έτσ' μπουμπά
που μ' έδωσες πολύ μακρά
που μ' έδωσες, *μωρή Βέργω μου*
που μ' έδωσες πολύ μακρά
που μ' έδωσες πολύ μακρά
πώς θα περάσω τρία νερά
πώς θα περά-, *μωρή Βέργω μου*
πώς θα περάσω τρία νερά
πώς θα περάσω τρία νερά
τρία νερά τρεις θάλασσες
τρία νερά τρεις θάλασσες
κι από τα τρία ν απέρασα
κι από τα τρία ν απέρασα
το δαχτυλίδι μ' ξέγυρα
το δαχτυλί-, *μωρή Βέργω μου*
το δαχτυλίδι μ' ξέγυρα
το δαχτυλίδι μ' ξέγυρα
όποιος το βρει ν ας το χαρεί
όποιος το βρει να το χαρεί
και Κωσταντίνης το ' βρισκνε
και Κωσταντί-, *μωρή Βέργω μου*
και Κωσταντίνης το 'βρισκνε

και Κωσταντίνης το ’βρισκνε
ας το φορεί κι ας χαίρεται
ας το φορεί κι ας χαίρεται
και μένα ας μην καίγεται.

Tc155_3

Μπουμπάς στην Α-, *μωρή Λεμονιά*
μπουμπάς στην Αντριανού πηγαίν’
μπουμπάς στην Ανδριανού πηγαίν’
κι η Λεμονιά τον παραγγέλλει.
Αν δε μου δώκ’ς, *μωρή Λεμονιά*
αν δε μου δώκ’ς μπουμπάς το Γιάν’
θα φεύγω θα τον πάρω, *Λεμονιά μου [αριαριόζα?]*
θα φεύγω θα τον πάρω, *Γιάννη μου καραγκιόζη*.
Μπουμπάς τσουμπάνη, *μωρή Λεμονιά*
μπουμπάς τσουμπάν’ παζάρευε
μπουμπάς τσιουμπάν’, *Λεμονιά*
μπουμπάς τσιουμπάν’ παράγγειλε
κείνη δωρίδια θα πάρει, *Λεμονιά μου [αραριόζα?]*
κείνη δωρίδια θα πάρει, *Γιάννη μου καραγκιόζη*.
Κι αν δεν μου δώκ’ς, *μωρή Λεμονιά*
κι αν δεν μου δώκ’ς μπουμπάς το Γιάννη
θα φεύγω θα τον πάρω, *Λεμονιά μου [αραριόζα?]*
θα φεύγω θα τον πάρω, *Γιάννη μου καραγκιόζη*.

Tc155_4

Μάσε μικρή μ’ την προί-νι-κα σου τη μικροδούλεψή σου, *γκουρτσούδα μ’*
σα που θα πα να κονέ-νε-ψουμε στο βασιλιά την πό-νο-ρτα
κι βασιλιάς την καρτερεί, *κι ωχ αμάν αμάν αμάν*
κι βασιλιάς την καρτερεί, *κι ωχ Μαρία μου μικρή*
το μήλο για να ρίξει, *Μαρία μ’ καραγκιόζα*
το μήλο για να ρίξει, *Μαρία μ’ χουβαρντούδα*.

Tc155_6

Αχ, για πιάστε με σηκώστε με, *αχ*, κυρα-Γκινή να κάτσω
κι εμέν’ τα ρού- κι εμέν’ τα ρούχα μ’ στο σεντούκ’
κι εμέν’ τα ρούχα μ’ στο σεντούκ’ τα στόλια μ’ στη μισάλα
για στόλ’στε τη τήν αδερφή μ’
για στόλ’στε τη τήν αδερφή μ’και δώστε μιαν ας πάνει
κι εμένα αν αν με θάψετε
εμένα κι αν με θάψετε στης εκκλησάς τον τόπο
να φτιάξ’τε το το μνημούρι μου
να φτιάξ’τε το μνημούρι μου πλατύ μακρύ να γένει

κι από τη δέ- δέξα τη μεριά
και από τη δέξα τη μεριά παραθυρούδ' ν' αφήσ'τε
να μπαίν' να βγαίνουν τα πουλιά
να μπαίν' να βγαίνουν τα πουλιά να φέρουν την αλήθεια
Πουλιά μ' τι κάνει η μάνα μου
πουλιά μ' τι κάνει η μάνα μου τι κάν' κι η αδερφή μου
Μάνα σ' βαστάει τα λιρά
μάνα σ' βαστάει τα λιρά κι η αδελφή σ' τα μαύρα
κι αρ'βωνιαστ'κός τ'ς στολίζουνταν
κι αρ'βωνιαστ'κός τ'ς στολίζουνταν στο παναγύρ' να πάνει
κι ολώνε γεια σας φίλοι μου.

Tc156_1

Παναγυρίτσ', *βρε μαν-αμάν*, παναγυρίτσι γένουνταν
νιράτζι μ'νιράτζι μ', μεγάλο παναΰρι
θα σκάσ' ο κό-, *βρε μαν-αμάν*, θα σκάσει ο κόσμος για νερό
νιράτζι μ'νιράτζι μ', θα σκάσει από το κάμο
βάλουν τελάλ', *βρε μαν-αμάν*, βάλουν τελάλη και φώναζε
νιράτζι μ'νιράτζι μ', σ' όλνους τους μαχαλάδες
ποιος είναι ν ά-, *βρε μαν-αμάν*, ποιος είναι ν άξιος κι έρημος
νιράτζι μ'νιράτζι μ', ποιος είναι παλικάρι
θα σκάσ' το βα-, *βρε μαν-αμάν*, θα σκάσ' το βασιλόπαιδο
νιράτζι μ'νιράτζι μ', θα σκάσει από το κάμο.

Tc161_1

Τ' Αϊ-Κωσταντή, *Θανάση μου*, τ' Αϊ-Κωσταντή παν'γύρ' θα γέν'
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι, *Θανάση μ'πιχλιβάνη*
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι, *Θανάση μ'πιχλιβάνη*
βγήκι η μάνα τ', *Θανάση μου*, βγήκι η μάνα τ' τον λάλησι
βγήκι η μάνα τ' τον λέει, *Θανάση μ'πιχλιβάνη*.
Κι αν πας Θανά-, *Θανάση μου*, κι αν πας Θανάση μ' στο παν'γγύρ'
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι, *Θανάση μ'πιχλιβάνη*
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι γκιρέσι να μη βγάλεις.
Εννιά νομάτ', *Θανάση μου*, εννιά νομάτοι έβαλε
και με το Ντούλη δέκα, *Θανάση μ'πιχλιβάνη*
και με το Ντούλη δέκα, *Θανάση μ'πιχλιβάνη*
μια πηδηχλιά, *Θανάση μου*, μια πηδηχλιά τον έριχνι
κι πήρι το γκιρέσι, *Θανάση μ'πιχλιβάνη*
κι πήρε το γκιουρέσι, *Θανάση μ'πιχλιβάνη*
γεμώζ' τ' αστήθ' τ'-, *Θανάση μου*, γεμώζ' τα στόμα τ' γιόματα
τα χείλη, *πιχλιβάνη μ'*, τα χείλη του φαρμάκι
τα δόντια του, *Θανάση μου*, τα δόντια τ' λιανοχύθηκαν
σαν το λιανό το ρύζι, *Θανάση μ'πιχλιβάνη*
γλωσσίτσα του, *Θανάση μου*, γλωσσίτσα του βιλβίλιαξε
Θανάση μ' πιχλιβάνη, σαν το χιλιδουνάκι.

Τ’ Αϊ-Κωσταντή παν’γύρ’ θα γέν’ τ’ς Αρβανίτις το παν’γγύρι
βγήκι η μάνα τ’ τον λάλησι βγήκι η μάνα τ’ τον λέει.
Κι αν πας Θανάση μ’ στο παν’γγύρ’ τ’ς Αρβανίτις το παν’γγύρι
γκιρέσι να μη βγάλεις.
Εννιά νομάτοι έβαλε και με το Ντούλη δέκα
μια πηδηχλιά τον έριχνι κι πήρε το γκιουρέσι
γεμώζ’ τα στόμα τ’ γιόματα τα χείλη του φαρμάκι
τα δόντια τ’ λιανοχύθηκαν σαν το λιανό το ρύζι
γλωσσίτσα του βιλβίλιαξε σαν το χιλιδουνάκι.

Tc161_2

Πότε να έρθει, *Γιώργη μ’ Γιώργη μ’*, η άνοιξη
το Μάη το καλουκαίρι
τότε θα βγάλει Γιώργης τα πρόβατα με αρνιά
τότε θα βγάλει Γιώργης τα πρόβατα με αρνιά
τα γιούζ’α με κουδούνια
τότε θα πάρει Γιώργης το ντουφέκι του
τότε θα πάρει Γιώργης το ντουφέκι του
και τ’ αραβοσπαθί του
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα βουνά
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα βουνά
δίπλα τα κορφοβούνια
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χωριά
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χωριά
δίπλα τα τουρκοχώρια
τότε θα σφυρίξει Γιώργης τότε κλέφτικα
τότε θα σφυρίξει Γιώργης τότε κλέφτικα
να μάσ’ τα κλεφτοπαίδια
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χουριά
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χουριά
δίπλα τα τουρκουχώρια
τότε να πιάσουν κλέφτις Τούρκο ζωντανό.

Πότε να έρθει Γιώργη μ’ η άνοιξη
το Μάη το καλουκαίρι
τότε θα βγάλει Γιώργης τα πρόβατα με αρνιά
τα γιούζ’α με κουδούνια
τότε θα πάρει Γιώργης το ντουφέκι του
και τ’ αραβοσπαθί του
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα βουνά
δίπλα τα κορφοβούνια
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χωριά

δίπλα τα τουρκοχώρια
τότε θα σφυρίξει Γιώργης τότε κλέφτικα
να μάσ' τα κλεφτοπαίδια
τότε θα πάρει Γιώργης αράδα τα χουριά
δίπλα τα τουρκουχώρια
τότε να πιάσουν κλέφτις Τούρκο ζωντανό.

Tc161_3

Σταμάτη δεν παντρέ-νευ-εσι Σταμάτη μ' δεν γυρνιέσι.
Και τι τη θέ-, *μανή μ'*, και τι τη θέλω την παντρειά
και τι τη θέλω τη-νι παντρειά τι τ' θέλου τ'ν αρραβώνα
το βλέπεις κεί-, *μανή μ'*, το βλέπεις κείνο το βουνό
το βλέπεις κείνο το-νο βουνό το μαυροβραχλιασμένο
έχου συντρόφ', *μανή μ'*, έχου συντρόφ' μι καρτερούν
έχου συντρόφ' μι κα-να-ρτερούν αδέλφια κι αξαδέρφια
έχου ν αρνιά, *μανή μ'*, έχου αρνιά που ψένοντιν
έχου αρνιά που ψέ-νε-νοντιν περδίκι σουβλισμένο
ν έχου και το, *μανή μ'*, έχου και το γλυκό κρασί
έχου και το γλυκό-νο κρασί τρία χρονώ λαγάρα
το πρώτο πίν', *μανή μ'*, το πρώτο πίν' με το ποτήρ'
το πρώτο πίν' μι το-νο ποτήρ' δεύτερο με την κούπα
το τρίτο το, *μανή μ'*, το τρίτο το καλύτιρο
το τρίτο το καλύ-νι-τιρο το πίν' με μι την τσουκάλα
κι άντα μας πουν, *μανή μ'*, κι άντα μας πουν για πλέρωμα
άντα μας πουν για πλέ-νε-ρωμα στρίβουμε το μουστάκι.
Μουστάκι μου, *μανή μ'*, μουστάκι μου καραμπουγιά
μουστάκι μου καρα-να-μπουγιά και φρύδι χουχλουμένου.

Σταμάτη δεν παντρεύεσι Σταμάτη μ' δεν γυρνιέσι.
Και τι τη θέλω την παντρειά τι τ' θέλου τ'ν αρραβώνα
το βλέπεις κείνο το βουνό το μαυροβραχλιασμένο
έχου συντρόφ' μι καρτερούν αδέλφια κι αξαδέρφια
έχου αρνιά που ψένοντιν περδίκι σουβλισμένο
έχου και το γλυκό κρασί τρία χρονώ λαγάρα
το πρώτο πίν' μι το ποτήρ' δεύτερο με την κούπα
το τρίτο το καλύτιρο το πίν' με μι την τσουκάλα
άντα μας πουν για πλέρωμα στρίβουμε το μουστάκι.
Μουστάκι μου καραμπουγιά και φρύδι χουχλουμένου.

Tc161_4

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσαι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνα σ' σι μάλουσι
μήνα μάνα σ' σι μάλουσι μήνα κυριός σ' σι διώχνει.
Κι ούτε μάνα μ' μι μάλουσι
κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσι κι ουδέ κυριός μ' μι διώχνει

τι Γιώργου γιος μι α κάλιασε
τι Γιώργου γιος μ' αγάπησε κι θέλου να παγαίνου.
Κι αν πας κόρη μου 'πού βραδύ
κι αν πας κόρη μου 'πού βραδύ να τους καλησπιρίσεις
κι αν πας κόρη μου του προυί
κι αν πας κόρη μου του προυί να τους καλημερίσεις.
άντε ν υγειά μανούλα μου πάω σε ξένα χώρα
ξένη μανούλα έκαμα
ξένη μανούλα έκαμα μανούλα παραμάνα
ξένα αδέρφια έκαμα
ξένα αδέρφια έκαμα αδέρφια κι αξαδέρφια
αφήνου γεια κι εδώ χαριά.

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσαι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνα σ' σι μάλουσι μήνα κυριός σ' σι διώχνει.
Κι ούτε μάνα μ' μι μάλουσι κι ουδέ κυριός μ' μι διώχνει
τι Γιώργου γιος μ' αγάπησε κι θέλου να παγαίνου.
Κι αν πας κόρη μου 'πού βραδύ να τους καλησπιρίσεις
κι αν πας κόρη μου του προυί να τους καλημερίσεις.
Άντε ν υγειά μανούλα μου πάω σε ξένα χώρα
ξένη μανούλα έκαμα μανούλα παραμάνα
ξένα αδέρφια έκαμα αδέρφια κι αξαδέρφια
αφήνου γεια κι εδώ χαριά.

Tc161_5

Κοντοκαϊτέρησε-νε
να χαιρετήσ' η νύ- νύφη
να χαιρετήσ' η νύ- νύφη
τη μάνα τ'ς και τον κύ-νι-ριο τ'ς
τη μάνα τ'ς και τον κύ-νι-ριο τ'ς
τ' αδέλφια τ'ς τα ξαδέ-νε-ρφια τ'ς
έβγα ν έβγα μωρ' μά-να-νη
να δγεις τον ήλιο τρέ-νε-μει
να δγεις τον ήλιο τρέ-νε-μει
έτσ' τρέμ' και τ'ς κόρ'ς καρδί-λι-τσα
έτσ' τρέμ' και τ'ς κόρ'ς καρδί-λι-τσα
για πώς να ξεχωρί-νι-σει
για πώς να ξεχωρί-νι-σει
'πό τ'ς μάνας τ'ς τ'ν αγκαλί-νι-τσα.

Κοντοκαϊτέρησε
να χαιρετήσ' η νύφη
τη μάνα τ'ς και τον κύριο τ'ς
τ' αδέλφια τ'ς τα ξαδέρφια τ'ς

ν έβγα μωρ’ μάνη
να δγεις τον ήλιο τρέμει
έτσ’ τρέμ’ και τ’ς κόρ’ς καρδίτσα
για πώς να ξεχωρίσει
’πό τ’ς μάνας τ’ς τ’ν αγκαλίτσα.

Tc161_6

Όμορφό μου κυπαρίσσι
ν όσο σ’ είχα στην αυλή μου
ν όσο σ’ είχα στην αυλή μου
έπριπι κι μαχαλάς μου
έπριπι κι μαχαλάς μου
άντα ήρθαν και σε πήραν
ασχήμυνε μαχαλάς μου
ασχήμυναν και τα σοκάκια.

Όμορφό μου κυπαρίσσι
ν όσο σ’ είχα στην αυλή μου
έπριπι κι μαχαλάς μου
άντα ήρθαν και σε πήραν
ασχήμυνε μαχαλάς μου
ασχήμυναν και τα σοκάκια.

Tc161_7

Μάνα τ’ς την έχ’, *βρε αμάν αμάν*
μάνα τ’ς την έχει μαναχή
μάνα της την έχει μαναχή
στα ρόιδα στα τραντάφυλλα
στα ρόιδα στα, *βρε αμάν αμάν*
στα ρόιδα στα τραντάφυλλα
στα ρόιδα στα τραντάφυλλα
και στον αρί μ’ βασιλικό
και στον αρί, *βρε αμάν αμάν*
και στον αρί μ’ βασιλικό
και στον αρί μ’ βασιλικό
να γένει η γης και κουρνιαχτός
να γένει η γης, *βρε αμάν αμάν*
να γένει η γης κι κουρνιαχτός
να γένει η γης κι κουρνιαχτός
να κουρνιαχτήσουν τα πιδιά
να αξύσ’ ο γέρος να την πάρ’
και στα ουράνια να τη βάλ’.

Μάνα τ’ς την έχει μαναχή
στα ρόιδα στα τραντάφυλλα
και στον αρί μ’ βασιλικό
να γένει η γης και κουρνιαχτός
να κουρνιαχτήσουν τα πιδιά
να αξύσ’ ο γέρος να την πάρ’
και στα ουράνια να τη βάλ’.

Tc166_01

Ανήμερα την Πασκαλιά και τον καλόν το λόγο
κατέβηκε Σαλίμ πασάς
κατέβηκε Σαλίμ πασάς με χίλι Αρβανιτάδες
πααίν’ να κλέψ’ τ’ν Αντώνινα
πααίν’ να κλέψ’ τ’ν Αντώνινα να πάει να την τουρκέψει
χίλ’οι νομάτ’ πααίν’ μπροστά
χίλ’οι νομάτ’ πααίν’ μπροστά χιλιάδες ’πό κατόπι
στη μέση πααίν’ Αντώνινα
στη μέση πααίν’ Αντώνινα σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν πράσινος βασιλ’κός
ψιλή λαλίτσα ν έβγαλε
ψιλή λαλίτσα ν έβγαλε κι όσο μπορεί φωνάζει.
Πού είσαι ν Αντώνη μ’ και αδερφέ μ’
πού είσαι ν Αντώνη μ’ και αδερφέ πού ’σαι να με γλιτώσεις
και γω Τούρ’σσα δε γίνομαι
κι εγώ Τούρ’σσα δε γίνομαι Τούρκον άντρα δεν παίρνω.
Να και Αντώνης έφτασε
να και Αντώνης έφτασε σα φίδι πυρωμένο
ζερβά δεξά τους έκοβε
ζερβά δεξά τους έκοβε ζερβά δεξά τους βάζει
σαν τα δεμάτια στο χωράφ’
σαν τα δεμάτια στο χωράφ’ σα θυμωνιές στ’ αλώνια.

Κι όλο ν υγειά σας φίλοι μου.

Ανήμερα την Πασκαλιά και τον καλόν το λόγο
κατέβηκε Σαλίμ πασάς με χίλι Αρβανιτάδες
πααίν’ να κλέψ’ τ’ν Αντώνινα να πάει να την τουρκέψει
χίλ’οι νομάτ’ πααίν’ μπροστά χιλιάδες ’πό κατόπι
στη μέση πααίν’ Αντώνινα σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν πράσινος βασιλ’κός
ψιλή λαλίτσα ν έβγαλε κι όσο μπορεί φωνάζει.
Πού είσαι ν Αντώνη μ’ και αδερφέ μ’
πού είσαι ν Αντώνη μ’ και αδερφέ πού ’σαι να με γλιτώσεις

κι εγώ Τούρ’σσα δε γίνομαι Τούρκον άντρα δεν παίρνω.
Να και Αντώνης έφτασε σα φίδι πυρωμένο
ζερβά δεξά τους έκοβε ζερβά δεξά τους βάζει
σαν τα δεμάτια στο χωράφ’ σα θυμωνιές στ’ αλώνια.

Κι όλο ν υγειά σας φίλοι μου.

Καλός λόγος: Το «Χριστός Ανέστη»

Tc166_02

Παν τα πουλάκια στις βοσκές και όμορφες στη βρύση
πήρα και γω το μαύρο μου
πήρα και γω το μαύρο μου να πάω να τον ποτίσω
βρίσκω μια κόρη έπλενε
βρίσκω μια κόρη έπλενε τ’ αντρού της το μαντίλι
όλο με δάκρυα το ’πλενε
όλο με δάκρυα το ’πλενε κι όλο με μοιρολόι
στάθ’κα και γω και τη ρωτώ
στάθ’κα και γω και τη ρωτώ και την καλοξετάζω.
Τι έχεις κόρη μ’ και όλο κλαις
τι έχεις κόρη μ’ και όλο κλαις και βαριοαναστενάζεις.
Έχω καλό στην ξενιτιά
έχω καλό στην ξενιτιά τώρα έχ’ δώδεκα χρόνια
ουδ’ έρχεται ουδέ φανεί
ουδ’ έρχεται ουδέ φανεί ούτε γραφή μου στέλνει.
Καλή μ’ εγώ είμαι ο άντρας σου
καλή μ’ εγώ είμαι ο άντρας σου εγώ είμαι ο καλός σου.
Δε σε πιστεύω ξένε μου
δε σε πιστεύω ξένε μου ο κόσμος σου τα λέει.
Έχω ελιά στο μάγουλο
έχω ελιά στο μάγουλο ελιά στην αμασχάλη
και στο μικρό μου δάχτυλο
και στο μικρό μου δάχτυλο την πρώτη μ’ αρραβώνα.
Στην αγκαλιά την άρπαξε
στην αγκαλιά την άρπαξε στη μάνα του πηγαίνει.
Μάνα μ’ πού είναι νύφη σου
μάνα μ’ πού είναι νύφη σου πού είναι η καλή μου.

Κι όλο ν υγειά κι όλο χαρά.

Παν τα πουλάκια στις βοσκές και όμορφες στη βρύση
πήρα και γω το μαύρο μου να πάω να τον ποτίσω
βρίσκω μια κόρη έπλενε τ’ αντρού της το μαντίλι

όλο με δάκρυα το ’πλενε κι όλο με μοιρολόι
στάθ’κα και γω και τη ρωτώ και την καλοξετάζω.
Τι έχεις κόρη μ’ και όλο κλαις και βαριοαναστενάζεις.
Έχω καλό στην ξενιτιά τώρα έχ’ δώδεκα χρόνια
ουδ’ έρχεται ουδέ φανεί ούτε γραφή μου στέλνει.
Καλή μ’ εγώ είμαι ο άντρας σου εγώ είμαι ο καλός σου.
Δε σε πιστεύω ξένε μου ο κόσμος σου τα λέει.
Έχω ελιά στο μάγουλο ελιά στην αμασχάλη
και στο μικρό μου δάχτυλο την πρώτη μ’ αρραβώνα.
Στην αγκαλιά την άρπαξε στη μάνα του πηγαίνει.
Μάνα μ’ πού είναι νύφη σου πού είναι η καλή μου.
Κι όλο ν υγειά κι όλο χαρά.
Μαύρος: το σκουρόχρωμο άλογο

Tc166_03

Πήρα να πάνω για νερό στη βρύση να γεμίσω
και μι’ αδικιά με ρίξανε
και μι’ αδικιά με ρίξανε πως φίλησα κοράσιο
στη φυλακή με βάλανε
στη φυλακή με βάλανε να κάνω τρία χρόνια
και τα κλειδιά τα χάσανε
και τα κλειδιά τα χάσανε κάνω τριάντα χρόνια
και τα κλειδιά τα χάσανε
και τα κλειδιά τα χάσανε κάνω τριάντα χρόνια
και μια γιορτή μια Κυριακή
και μια γιορτή μια Κυριακή και μια ’πισήμη μέρα
με πήρε το παράπονο
με πήρε το παράπονο κι αρχίνησα να κλαίω
κανένας δεν με άκουσε
κανένας δεν με άκουσε κανένας δεν με είδε
βασιλοπούλα μ’ άκουσε
βασιλοπούλα μ’ άκουσε πάνω ’πό το μπαλκόνι.

Κι όλο ν υγειά κι όλο χαρά.

Πήρα να πάνω για νερό στη βρύση να γεμίσω
και μι’ αδικιά με ρίξανε πως φίλησα κοράσιο
στη φυλακή με βάλανε να κάνω τρία χρόνια
και τα κλειδιά τα χάσανε κάνω τριάντα χρόνια
και τα κλειδιά τα χάσανε κάνω τριάντα χρόνια
και μια γιορτή μια Κυριακή και μια ’πισήμη μέρα
με πήρε το παράπονο κι αρχίνησα να κλαίω

κανένας δεν με άκουσε κανένας δεν με είδε
βασιλοπούλα μ' άκουσε πάνω 'πό το μπαλκόνι.

Κι όλο ν υγειά κι όλο χαρά.

Tc166_04

Βαρέθηκα μπιζέρισα με τη γειτόνισσά μου
ωρέ, κάθε πρωί
κάθε πρωί στην πόρτα μου
κάθε πρωί πρωί στην πόρτα της να με ρωτάει τι κάνω.
Πού ήσαν ιψές
πού ήσαν ιψές λεβέντη μου
πού ήσαν ιψές πού ήσαν προψές πού ήσαν εχθές το βράδυ.
Εχθές ήμαν
εχθές ήμαν στη μάνα μου
εχθές ήμαν στη μά- στη μάνα μου προψές στην αδερφή μου
κι απόψε μα-
κι απόψε μαυρομάτα μου
κι απόψε μαυρομά- μαυρομάτα μου θα κοιμηθούμε αντάμα
σε κεντητό
σε κεντητό προσκέφαλο
σε κεντητό προσκέ- προσκέφαλο σε πουπουλένιο στρώμα
πώς πρέπει τ' ά-
πώς πρέπει τ' άσπρο τ' άλογο
πώς πρέπει τ' άσπρο τ' ά- βρε τ' άλογο σε πράσινο λιβάδι
έτσ' πρέπουμε
έτσ' πρέπουμε και μεις τα δυο
έτσ' πρέπουμε και μει- και μεις τα δυο κορίτσ' και παλικάρι.

Κι όλο ν υγειά κι όλο ν υγειά κι όλο χαρά.

Βαρέθηκα μπιζέρισα με τη γειτόνισσά μου
κάθε πρωί στην πόρτα της να με ρωτάει τι κάνω.
Πού ήσαν ιψές πού ήσαν προψές πού ήσαν εχθές το βράδυ.
Εχθές ήμαν στη μάνα μου προψές στην αδερφή μου
κι απόψε μαυρομάτα μου θα κοιμηθούμε αντάμα
σε κεντητό προσκέφαλο σε πουπουλένιο στρώμα
πώς πρέπει τ' άσπρο βρε τ' άλογο σε πράσινο λιβάδι
έτσ' πρέπουμε και μεις τα δυο κορίτσ' και παλικάρι.

Κι όλο ν υγειά κι όλο χαρά.

Tc 170_01

Πιτάν τα πι- πιτάν τα πι-
πιτάν τα πιριστέρια σας, *νερ*, και ’ρχούντον στα δικά μου
κλαίει καρδιά μ’ κι αναστενάζει
δουλεύουν παί- δουλεύουν παί-
παίρνουν μαζί το χώμα μου, *νερ*, κι το κρυό νερό μου
κλαίει καρδιά μ’ κι αναστενάζει
το χώμα μ’ γω το χώμα μ’ γω
το χώμα μ’ γω το χράζομι, *νερ*, κι το νερό μ’ το θέλω
κλαίει καρδιά μ’ κι αναστενάζει.

Tc 170_02

Χιονίζει βρέ-
χιονίζει βρέχει στα-να βουνά και θάλασσες βαρκίζουν
πολλά καρά-να-βια το γιαλό
πολλά καρά-
πολλά καράβια το-νο γιαλό όλα στην άκρη δέρνουν
ένα καρά-να-βι χιώτικο
ένα καρά-
ένα καράβι χιώ-νο-τικο μέσα στη μέση δέρνει
το δέρ’ νότος το δέρ’ βοριάς
το δέρ’ νότος
το δέρ’ νότος το δέ-νε-ρ’ βοριάς το δέρ’ ανατολίτης.
Δε σε φοβά-να-μαι βρε βοριά.
(συνεχίζει απαγγέλοντας)
«Δε σε φοβάμαι βρε βοριά και σένα ντελή νότο
έχω πανιά μεταξωτά άγκυρα σιδερένια
 έχω και το ναυτόπουλο που σκίζει τον αέρα
όταν θέλει να ανεβεί –*λέει*– γελάει και τραγουδάει
κι όταν θέλει να κατεβεί κλαίει κι αναστενάζει
–*το ρώτησαν το ναυτόπουλο*–
Γιατί κλαίς ρε ναυτόπουλο γιατί αναστενάζεις.
Είδα τον ήλιο π’ άστραψε και το φεγγάρι εχάθη».

Tc 170_03

Κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης κατέβ’κεν Αϊς Γιώ-
κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
να κάνει το σταυρό να κάνει το σταυρό
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον τροϋρνού- Τούρκοι τον τροϋρνού-

Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν.
Γιώργη μ’ δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδιρφή
Γιώργη μ’ δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδιρφή
δεν έχ’ς καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε δγει
δεν έχ’ς καλή γυναί- δεν έχ’ς καλή γυναί-
δεν έχ’ς καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε δγει
δεν έχ’ς καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε δγει.
Γω έχω μάνα έχω έχω κι αδιρφή
γω έχω μάνα έχω έχω κι αδιρφή
έχω καλή γυναίκα να ντη α πόρχιτι
έχω καλή γυναί- έχω καλή γυναί-
έχω καλή γυναίκα να ντη α πόρχιτι
έχω καλή γυναίκα να ντη α πόρχιτι
μι δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί
μι δυο μπιδιά στα χέ- μι δυο μπιδιά στα χέ-
μι δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί
μι δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί.
Πιρπάτα συ μαρ’ Σίρμω και συ μαρ’ Λεμονιά
πιρπάτα συ μαρ’ Σίρμω και συ μαρ’ Λεμονιά
να πάω να σας κριμάσω καρσί στην Παναγιά.

Tc 170_05

Αργκαβά- *μαρή Σουλτά-να-να μ’*
αργκαβά-να-νι μ’ σουλβαλί-νι-δ’κο
μ αργκαβάνι μ’ σουλβαλί-νι-δ’κο
πότ’ άνοι-νι-ξις κι τράνε-νε-ψις
πότ’ άνοιξις κι τράνε-νε-ψις
κι έβγαλις τα τρανά σ’ τα ντά-να-λια
κι έβγαλις τα τρανά σ’ τα ντά-να-λια
τα γαλά-να-ζια τα λουλού-νου-δια
τα γαλάζια τα λουλού-νου-δια
όσ’ διαβά-να-τοι κι αν πιρά-να-σουν
όσ’ διαβάτοι κι αν πιρά-να-σουν
όλοι κό-νο-φτουν ’πό ’να ντά-να-λι
όλοι κόφτουν ’πό ’να ντά-να-λι
’πό ’να ντάλ’ ’πό ’να κορφοντά-να-λι
’πό ’να ντάλ’ ’πό ’να κορφοντά-να-λι
πέρασι κι Χασάν αφέ-νε-ντης
πέρασι κι Χασάν αφέ-νε-ντης
έκοψι χεμ το μπάσ’ το ντά-να-λι
έκοψι χεμ το μπάσ’ το ντά-να-λι
χεμ το μπά-να-σι τ’ αργκαβά-να-νι.

μπάσ’: από το τουρκικό baş = κορυφή, αρχή
χεμ χεμ: από το τουρκικό hem hem = και και

Tc 170_06

Σήμιρα, *κι αμάν αμάν*
σήμιρα Χριστός Ανέστη
σήμιρα Χριστός Ανέστη
ουρανός επάνω στέκει
ουρανός, *κι αμάν αμάν*
ο ουρανός επάνω στέκει
ουρανός επάνω στέκει
σήμιρα κι τα κορίτσια
σήμιρα, *κι αμάν αμάν*
σήμιρα κι τα κορίτσια
σήμιρα κι τα κορίτσια
στέκονται σαν κυπαρίσσια
στέκονται*, κι αμάν αμάν*
στέκονται σαν κυπαρίσσια
στέκονται σαν κυπαρίσσια
σήμιρα κι οι παντριμένις
σήμιρα, *κι αμάν αμάν*
σήμιρα κι οι παντριμένις
σήμιρα κι οι παντριμένις
στέκονται καμαρωμένις
στέκονται, *κι αμάν αμάν*
στέκονται καμαρωμένις
στέκονται σα μαραμένις
σήμιρα κι τα κορίτσια
σήμιρα κι τα κορίτσια
στέκονται σαν κυπαρίσσια
στέκονται, *κι αμάν αμάν*
στέκονται σαν κυπαρίσσια
σήμιρα κι οι παντριμένις
στέκονται καμαρωμένις.

Tc 170_08

Μάνα μου είμαι φθισικός η μοίρα μου το δείχνει, *αχ αμάν αμάν*
το πρόσωπό μου μαρτυρεί πως πια ζωή δεν έχω, *αχ αμάν*
καλύτερα στον τάφο μου εκεί να ξεψυχήσω, *αμάν*.

Tc 170_09

Αράγκιλης, *Μαρία μου*
Αράγκιλης ’ναι πλούσιος
Μαρί- Μαρία μαυρομάτα
τα χέ- τα χέρια σ’ τα γεμάτα
τη λεν να κά- *Μαρία μου*
τη λεν να κάνει το σταυρό τ’ς
Μαρί- Μαρία μαυρομάτα
τα χέ- τα χέρια σ’ τα γεμάτα
κι εκείνη κάν’, *Μαρία μου*
και κείνη κάνει το ναμάζ
Μαρί- Μαρία μαυρομάτα
τα χέ- τα χέρια σ’ τα γεμάτα.

ναμάζ: από το τουρκικό namaz = τελετουργική προσευχή μουσουλμάνων

Tc 171_01

Τέσσερα χρόνια στο στρατό
στης Λάρισας τον ουλαμό
στα ιππικά γραμμένος
πώς τα πέρασα καημένος
στα ιππικά γραμμένος
πώς τα πέρασα καημένος.
Κανείς δεν ή-, *κι αμάν αμάν*
κανείς δεν ήρθι να μι δγει
κανείς δεν ήρθι να μι δγει
κλαιν τα ματάκια μ’ σα βροχή
κανείς απ’ τους δικούς μου
φίλους κι αγαπητικούς μου
κανείς απ’ τους δικούς μου
φίλους κι αγαπητικούς μου.
Μόνο μια νέ-, *κι αμάν αμάν*
μόνο μια νέα π’ αγαπώ
μόνο μια νέα π’ αγαπώ
μα πες το ’πως το λέω κι εγώ
γράφει γραφή μού στέλνει
και κρυφά με παραγγέλνει
γράφει γραφή μού στέλνει
και κρυφά με παραγγέλνει.
Ξένε μ’ στα ξέ-, *κι αμάν αμάν*
ξένε μ’ στα ξένα πώς περνάς
ξένε μ’ στα ξένα πώς περνάς
πώς μαγειρεύεις και δειπνάς
πώς στρώνεις και κοιμάσαι

και για μένα δε θυμάσαι
πώς στρώνεις και κοιμάσαι
και για μένα δε θυμάσαι.
Στρώνω την κου-, *κι αμάν αμάν*
στρώνω την κουβερτούλα μου
στρώνω την κουβερτούλα μου
καημό πόχει η καρδούλα μου
και πέφτω και κοιμάμαι
κι όλο σένανε θυμάμαι
και πέφτω και κοιμάμαι
κι όλο σένανε θυμάμαι.

PAGE

PAGE 1

Tc 171_02

Άσπρα μου μπιριστέρια κι όμορφα πουλιά, *λέει μωρ' μαύρη*
κι όμορφα πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε για χαμηλώσετε, *λέει μωρ' μαύρη*
για χαμηλώσετε
να γράψω στα φτερά σας τρεις λιανές γραφές, *λέει μωρ' μαύρη*
τρεις λιανές γραφές
τη μια να πας τη μάνα μ' την άλλη την αδερφή μ', *λέει μωρ' μαύρη*
την άλλη την αδερφή μ'
την τρίτη την καλύτερ' την καλούδα μου.

Tc 171_03

Διώξε με μάνα μ' διώχνεις με διώχνεις με να παάινω
να πάνω κάτ' στα κάτεργα
να πάνω κάτ' στα κάτεργα στα έρημα τα ξένα
να κάνω χρόνους δώδεκα
να κάνω χρόνους δώδεκα μήνες σαρανταπέντε
τότες μάνα μ' θα θυμηθείς
τότες μάνα μ' θα θυμηθείς πόχεις το γιο σ' στα ξένα
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν άσπρα τον τριγυρίζουν
ένα πουλί καλό πουλί
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς

γιατί πουλί μ’ δεν τρως δεν πίν’ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Και πώς να φάω και πώς να πιω
και πώς να φάω και πώς να πιω και πώς να τριγυρίζω
που μ’ έχει η μάνα μ’ ένανε.

Tc 171_04

Πιτάν τα πι- πιτάν τα πι-
πιτάν τα πιριστέρια σας, *νερ*, και ’ρούντον στα δικά μου
κλαίει καρδιά μ’κι αναστενάζει
σκαλίζουν τρων σκαλίζουν τρων
σκαλίζουν τρων το χώμα μου, *νερ*, και πίνουν το νερό μου
κλαίει καρδιά μ’κι αναστενάζει
το χώμα μ’ γω το χώμα μ’ γω
το χώμα μ’ γω το χράζομαι, *νερ*, και το νερό μ’ το θέλω
κλαίει καρδιά μ’κι αναστενάζει
να κτίσω γω να κτίσω γω
να κτίσω γω το σπίτι μου με τριάντα παραθύρια
κλαίει καρδιά μ’κι αναστενάζει.

Tc 171_06

Τρία πουλάκια ήμασταν τα τρία αγαπημένα
ξέβηκε ένας κυνηγός κι βάρεσι το ένα.
Συ κυνηγέ που κυνηγάς κάθε πρωί και βράδυ
ας μας βαρούσες και τα δυο να πάμε αγαπημένα.

Tc 171_08

Ν’ αξύν’ η θυγατέρα μ’ να την πιω τουτούν
ν’ αξύν’ η θυγατέρα μ’ να την πιω τουτούν.

Tc 318_9

Óôçò ÐáíáãéÜò ôï ìá÷áëÜ
÷Þñá êïéìÜôáé ìáíá÷Þ
êïéìÜôáé êáé ’íåéñåýéôé
êáé ôï ðñùß óçêþíéôé
ðáßñíåé ãõáëß ãõáëßæéôé
ôï ÷ôÝíé êáé ÷ôåíßæéôé.
ÌáôÜêéá ìïõ êáìáñùôÜ
öñõäÜêéá ìïõ êáãêåëùôÜ
óáò ãÝëáóáí á ôá öëïõñéÜ
êáé ðÞñáí Üíôñá ãÝñïíôá
êáé ãÝñïíôáò ’ëá÷é êáêüò
’ëá÷é êáêüò êé áíÜðïäïò

äåí áãáðÜåé ôï ÷ïñü
ìüí' áãáðÜåé ôï êáðçëåéü
ôï êáðçëåéü ôï ìðáêáëåéü
ð' ðïõëÜåé ôï ãëõêü êñáóß.

Tc 318_13

Ìáñ' êïõñôÝóá ì' êïõñôåóïýäá ì'
ôï öôéáóßäé ó' ìçí ôï âÜíåéò
óôï ãéáëü ìçí êáôåâáßíåéò
óôï ãéáëü åßíáé êáñÜâéá
êáé ãåìÜôï ðáëéêÜñéá
êáé ó' áñÝæïõí êáé óå ðáßñíïõí
êáé óå ðáßñíïõí ôï ëïõëýäé
ôï ëïõëýä' ôï ìõñéóìÝíï
äõï ÷ñïíþ áññáâùíéáóìÝíï
êé Üëëá äõï îáðáñéáóìÝíï.

Tc 318_16

Êßíçóå é ÓôÝñãéïò óôï ðáæÜñé èá ðÜåé
ç ìÜíá ôïõ ôïí ëÝåé ôïí ðáñáêáëÜåé.
Ìçí ðáãáßíåéò ÓôÝñãéï ì' óôç óôñÜôá åßíáé êëÝöôåò
êëÝöôåò êáé [÷áéäïýíôåò?]
èá óå ðÜñåí ô' Üëïãï èá óå ðÜñåí êáé ô'ò ðáñÜäåò.
ÓôÝñãéïò äåí [] êßíçóå êáé ðÜåé
ôïí êáñóéëÜôçóáí êëÝöôåò áð' ô'Üëïãï ôïí êáôßâáóáí
ëéáíÜ êïìÜôéá ôïí Ýêáìáí óôá ôóáëéÜ ôïí áñÜäéáóáí.

Tc 318_17

Απού παν τα χελιδόνια τα ζευγαρωτά
που θα πάμε μεις καλέ μου
κει που θα πάμε μεις γιαρένη μ'
δεν υπάρχουν ούτε πουλιά
τι θα φάμε τι θα πιούμε.
Συ το σάλι σ' γω το σάλι μ'.
Τι νερό θα πιούμε.
Συ το δάκρυ σ' γω το δάκρυ μ'.
Με τι θα σκεπαστούμε.
Συ το ρούχο σ' γω το ρούχο μ'.

Tc 319_1

ÓáñÜíôá óõìðåèÝñïé
íýöç èá ÷áéñåôÞóåé

ôç ìÜíá ô’ò êáé ôé êýñç ô’ò
ô’ áäÝñöéá ô’ò êáé ô’ áîáäÝñöéá ô’ò
êáé üëïõò ôïõò óõããåíåßò.

Tc 319_7

Έβγα κυρά μανούλα μου
να διεις το υγιό σ’ τον κυνηγάρ’
πέρδικα που σε φέρνει
ν ασημοφορτωμένη
και μάλαμα πλεγμένη.

Tc 319_11

¸÷ù ìéá êáëÞ ãõíáßêá
ôñþåé êáé ðßíåé üóï ãéá äÝêá
êé óõ êáëÞ ìïõ ðåèåñßôóá
êÜíå ìáò öáÀ íá öÜìå
óôï ìéêñü ôï êáæáíÜêé
í áðïý ðáßñí’ ðåñ’óü êáé ëßãï
í áðïý ðáßñí’ ôá äõï ôá âüäéá
êáé ôç ìáýñç í áãåëÜää.
Óõ êáëÞ ìïõ ðåèåñßôóá
âãÜëå ìáò êñáóß íá ðéïýìå
óôï ìéêñü ôá âáñåëÜêé
í áðïý ðáßñí’ ðåñ’óü êáé ëßãï
í áðïý ðáßñí’ ôñáêüóéá ìÝôñá…
…îÞëùóáí ôá ðáñáóôÜèéá [Æéþãáò: ðáñáóôÜñéá]
ðÝñáóáí ôç íýöç ìÝóá
Ýêáôóå íá êáôïõñÞóåé
Ýìáóå ôá óðßôéá óáí êáñÜâéá
êáé ô’ò áíèñþð’ óáí êïõãêïõôæÝëåò.

Tc 319_13

ÊïéìÞóïõ åóý ðáéäÜêé ìïõ êáé ãù óå íáíïõñßæù
êáé ãù ôçí êïýíéá óïõ êïõíþ ãëõêÜ íá óå êïéìßóù.
Óôïí ðïôáìü ôá ñïý÷á óïõ óôçí Ðüëç ô’ ÜñìáôÜ óïõ
óô’ ùñáßï ôï ÊáñÜìðáú åßí’ ôá äéáìáíôéêÜ óïõ.

Tc 319_14

¸íáò äÝíôñïò öïõíôùìÝíïò
Üíèñùðïò óêïôùìÝíïò
Ý÷åé ô’ Üëïãü ô’ äåìÝíï

Ý÷’ ôïí äïýëï ðïõ ôïí êëáßåé
êáé ôïí ëÝåé.
ÓÞêù ÃéÜííç Ìðáëêáíéþôç
óõíôñïöéÜ óïõ èá ðåñÜóåé
áðü ìÝóá áðü ôçí áõëÞ óïõ
èá âãåé ç êáëïýää ó’ êáé èá ñùôÜé.

Tc 319_15

Ìáñ’ ÂáããÝëù ì’ Ýìïñöç
ôé óôïëßóô’êåò êé Üëëáîåò
ìÞíá óôç ÷áñÜ èá ðáò
ìÞíá óô’ áññáâùíéÜóìáôá.
Êé ïõäÝ óôç ÷áñÜ èá ðÜù
êé ïõäÝ óôá áññáâùíéÜóìáôá
ðÝñá ìå í Þëéï èá ðåñÜó’
ðÝñá ìåñéÜ ’ðü ôá íåñÜ
ó’ åêåßí’ ôá äÝíôñá ôá ðõêíÜ
ôá ðõêíÜ ôá öïõíôùôÜ
ôï ðáéäß êïýíéá èá ôï êÜí’
Üíôá öõóÜåé é Üíåìïò
íá êïõíÜåé ôï ðéäß
Üíôá ðÝöôåé ç äñïóéÜ
íá êïëõìðÜåé ôï ðéäß.

Tc 320_1

Ìáæþí’ ô’ò êáðåôÜíïé
ìáæþíïíôáé êáé ðááßíïõíå ìåò óôï êáìðáíáñéü
óêïôþóïõíå ôïí ÐÝôñï ôï êáðåôÜíéï
Ðåôñïýóïò êáðåôÜíéïò ôï Èåü ðáñáêáëåß.
Ðïý åßóôå êïñéôóÓÜêéá ìïõ íá êÜì’ôå áíáöïñÜ
ðáßñíïõí ôá ðáëéêÜñéá óáò êáé ìåßí’ôå ìïíá÷Ü.
Áðü ôç Ðüëç üóï äù èá óôñþóù ãêáíôéöÝ
áìÜí, èá óôñþóù ãêáíôéöÝ
óôç óêÜëá óôçí ðáíþôáëá óôá ø’ëÜ ô’ óêáëïðáßßê’
óêáëßæïõíå âáèéÜ óôç ãç, *áìÜí,* âáèéÜ óôç ãç
êáé âñÞêáí áíèñùðïêüêáëá, *áìÜí,* âñå êüêáëá.

Tc 321_3

Ðñïæïýì’ ëÝåé íåí áíÝâáéíå

êïñÜ- êïñÜóéí ôï æõìþíåé
Ý÷åé íôïí Þ- íôïí Þëéï ðñüóïõðï
êáé ôï öåããÜñé áóôÞèé.

Tc 321_4

Στράτες μου φαρδιές πλατές
για να φαρδοπλαταίνεστε
για να φαρδοπλαταίνεστε
να σας διαβεί τ’ αντρόγυνο.

Tc 321_5

Μια μανούλα
μια μαύρη μανούλα
βγήκε και ρωτάει
για τον καπετάνιο τ’ς
μπήκε και ’ξετάζει.

Tc327_1

Ένας Κωστάκης μια φορά εις το σχολειό του πάει
ξέχασε τη μελάνη του
ξέχασε τη μελάνη του γυρίζει να την πάρει
βλέπει και τη μανούλα του
βλέπει και τη μανούλα του με Τούρκο ’γκαλιασμένη.
Καλά μαμά καλά μαμά
καλά μαμά καλά μαμά το βράδυ στον πατέρα.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο
τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τι είδανε τα μάτια μου
ό,τι είδανε τα μάτια μου και ό,τι άκουσαν τ’ αφτιά μου.
Παίρνει ο Τούρκος το παιδί
παίρνει ο Τούρκος το παιδί και σαν αρνί το σφάζει.
Πού ’ναι γυναίκα μ’ το παιδί
πού ’ναι γυναίκα μ’ το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Έχω δυο μέρες να τον δω
έχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον διαβάσω.
Παίρνει καβάλα τ’ άλογο
παίρνει καβάλα τ’ άλογο και στη μητέρα τ’ πάει.

Πού ’ναι μητέρα μ’ το παιδί
πού ’ναι μητέρα μ’ το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Τον άλλαξα, τον χτένισα
τον άλλαξα το χτένισα και στο σχολειό του πήγε.
Παίρνει καβάλα τ’ άλογο.
Πού ’ναι γυναίκα μ’ το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Κι αν δε φανεί κι αν δε θα ’ρθει
κι αν δε φανεί κι αν δε θα ’ρθει θα ’ρθω να τον ξεγράψω.
[Κάτσε άντρα μ’ να φας ψωμί]
κάτσε άντρα μ’ να φας ψωμί ψαριά τηγανισμένα.
Την ώρα που ’τρωγε ψωμί
την ώρα που ’τρωγε ψωμί το ψάρι εμιλούσε.
Αν είσαι Τούρκος φάγε με
αν είσαι Τούρκος φάγε με
κι αν είσαι ο πατέρας μου
κι αν είναι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

Tc327_2

Κίνησα να πάω πέρα
με τον κρύο τον αέρα
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
πού να βρω κλειδί ν’ ανοίξω
πού να βρω κλειδί ν’ ανοίξω
μ’ έριξε Θεός και βρήκα
μ’ έριξε Θεός και βρήκα
άνοιξα και μπήκα μέσα
άνοιξα και μπήκα μέσα
βρίσνω ν μπίτα στο πλαστήρι
βρίσνω ν μπίτα στο πλαστήρι

και την κότα στο μπακούρι
Ιίχου!
κι ο σχατζόχοιρος χορεύει
κι ο σχατζόχοιρος χορεύει
κι ο λαγός παίζει τη λύρα
κι ο σχατζόχοιρος χορεύει
κι ο σχατζόχοιρος χορεύει
π' αγαπάει την α χιλώνα
π' αγαπάει την α χιλώνα
και την κάνει με το μάτι
και την κάνει με το μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
να σου δώσω μαύρο μάτι
να σου δώσω μαύρο μάτι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
και το κόκκινό σου χείλι.

Tc330_01

Βάγιω βάγιω τω Βαγιώ
ως την άλλ' την Κυριακή
ως την άλλ' την Κυριακή
μι ντα κόκκινα τ' αβγά
μι ντα κόκκινα τ' αβγά
μι τη σούβλα του τσιτσί
μι τη μπούκλα το κρασί.

Tc330_2

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
καβάλα πα στην εκκλησά εννιά στολίδια βάζεις
βάζεις και τα 'ποδήματα τ' αργυροφτερνισμένα.

Tc331_1

Βάγιω βάγιω τω Βαγιώ ως την άλλ' την Κυριακή
μι τα κόκκινα τ' αβγά με τη σούβλα του τσιτσί
με τη μπούκλα το κρασί.

Tc331_2

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυτοματούσα
καβάλα πάει στην εκκλησιά γεννιά στολίδια βάζεις
βάζεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αστήθη

βάζεις και τα ’ποδήματα σ’ αργυροφτερνισμένα.
Ένα μικρό μικρούτσικο Σαββάτο μέρα γεννήθηκε
Σαββάτο μέρα γεννήθηκε την Κυριακή βαφτίστηκε
την Κυριακή βαφτίστηκε κι η μάνα που το βύζανε
η μάνα που το βύζανε η ρόγα ασημένια.

Tc331_3

Περπερούνα περπατεί
το Θεό παρακαλεί
το Θεό παρακαλεί
Βρέξε Κύριο μ’ μια βροχή
βρέξε Κύριο μ’ μια βροχή
μια βροχή καλή βροχή
μια βροχή καλή βροχή
στα σταράκια στα κ’θαράκια
στα σταράκια στα κ’θαράκια
και της μπάμπως τα κουκάκια.

Tc331_4

Σήμερα μαύρος ουρανός
σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα
μάνα και θυγατέρα
μάνα χωρίζει το παιδί
μάνα χωρίζει το παιδί και το παιδί τη μάνα
και το παιδί τη μάνα.
Σ’ αφήνω γεια μανούλα μου
σ’ αφήνω γεια μανούλα μου τρία λογιώ φαρμάκια
τρία λογιώ φαρμάκια
το ’να να πίνεις το πρωί
το ’να να πίνεις το πρωί τ’ άλλο το μεσημέρι
τ’ άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το φαρμακερό
το τρίτο το φαρμακερό το βράδυ όταν πλαγιάσεις
το βράδυ όταν πλαγιάσεις.

Tc331_5

Μαρ’ μηλιά μου νερατζά μου
φούντωσες κλωνάρωσις
φούντωσες κλωνάρωσις
και στο ίσκιο σ’ έκατσα

και στο ίσκιο σ’ έκατσα
το μαντιλάκι μ’ έχασα
το μαντιλάκι μ’ έχασα
κι όποιος το βρει να το χαρεί.

Tc331_6

Κίν’σα να πάνω στην ξενιτιά
βγαίνανε κλέφτες κάρσι μου
μι παίρναν τρία μηνώ παιδί
μι παίρναν τρία μηνώ παιδί
το παίρνουν και το σφάζουν
βάναν το μπαμπά τ’ να το γδέρν’
βάναν το μπαμπά τ’ να το γδέρν’
βάναν και τ’ μάνα τ’ να το ψήν’
το ’ψηνι και το ’κλαιγεν
το ’ψηνι και το ’κλαιγεν
το ’κλαιγεν και το ’λεγεν.
Πιδάκι μου πουλάκι μ’
πιδάκι μου πουλάκι μ’
να ήταν ξένος απόξενος
κι αυτός ήταν ι κουνιάδος μου.
Σώπασε νυφούλα μ’ σώπασε
γω θα σε κάνω ’σημένιο παιδί
και φλουρένια ματάκια.
Τι να το κάμω κουνιάδο μ’
τ’ασημένιο το παιδί
και τα φλουρένια ματάκια
θα θέλει να με χορατέψ’
θα θέλει να μι περπατήσ’.

Tc331_7

Κάλανε Γιάννης χαρά
καλά τον κόσμο κάλα
καλά τον κόσμο κάλα
καλά τα παλικάρια
καλά τα παλικάρια
κι όλες τ’ς ’ραβωνιασμένες
κι όλες τ’ς ’ραβωνιασμένες
χήρες και παντρεμένες.

Tc 334_01

Σ’ όσια αμπέ- και σ’ όσια αμπέ-
σ’ όσια αμπέλια διάειρα

γλυκό σταφύλι δεν ήβρα
κι ωχ καλέ ’ρβανιτοπούλα
σαν το δικό σ’ σαν το δικό σ’
σαν το δικό σου το σταφύλ’
καραμπουγιά βαμμένο
δί.... το μαντίλι
το ’μασα κι από το ’μασα
στο μαντιλάκι μ’ το ’δεσα
έβαψε το μαντίλι μ’
σ’ εννιά μποτά- σ’ εννιά μποτά-
σ’ εννιά μποτάμια το ’πλυνα
έβαψαν τα ποτάμια
κι ωχ καλέ Αρβανιτοπούλα
πάει πέρδικα πάει πέρδικα
πάει πέρδικα να πιει νερό
τ’ς έβαψαν τα φτερίτσια
κι ωχ καλέ Αρβανιτοπούλα
αχ, πετώντας και δέρνοντας
έβαψαν τα τσαΐρια
κι ωχ καλέ Αρβανιτοπούλα.

Tc 334_03

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα, *μάνα μου γλυκιά*
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα, *μάνα μου γλυκιά*
φεύγω μανούλα μ’ μακριά φεύγω και δεν θα έρθω, *μάνα μου γλυκιά*
αφήνω γεια στο μαχαλά και γεια στα κοριτσάκια, *μάνα μου γλυκιά*
αφήνω και στη μάνα μου τρία λογιώ φαρμάκι, *μάνα μου γλυκιά*
το ’να να πίνει το πρωί τ’ άλλο το μεσημέρι, *μάνα μου γλυκιά*
το τρίτο το φαρμακερό όταν θα πάει να πέσει, *μάνα μου γλυκιά*.
Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις, *μάνα μου γλυκιά.*

Tc 334_04

Σε πολλές χαρές κι αν πήγα τέτοιο αντρόγυνο δεν είδια
τέτοιο αντρόγυνο δεν είδα νύφη ήταν περιστεράκι
νύφη ’ταν περιστεράκι και γαμπρός χελιδονάκι
και γαμπρός χελιδονάκι είχε μέση δαχτυλίδι
είχε μέση δαχτυλίδι ήταν σαν το κυπαρίσσι.

Tc 334_05

Στη Νέα Βύσσα κατάγιαται όλη η οικογένειά μου
Καζάκη τον πατέρα μου και Ζήσιο τ’ όνομά μου
απ’ το χωράφι γύριζα μία Δευτέρα βράδυ
η τύχη μου το έγραψε να κατεβώ στον Άδη.

Στ’ αμάξια πάν’ κοιμόμουνα στον ύπνο βυθισμένος
βάζει η γυναίκα τις φωνές ξυπνάω τρομαγμένος
ξυπνώ βλέπω αντίκρα μου τον φίλο μ’ Παναγιώτη
αυτός ο ίδιος ήτανε που μου ’φαγε την νιότη
αυτοστιγμεί κατέβηκε τραβάει το μαχαίρι
δυο μαχαιριές μου έδωσε με το δεξί το χέρι.
Αμέσως πέφτω καταγή σαν ψάρι να σπαράζω.
Τρέξτε νερό προφτάσατε αδέλφια μου, φωνάζω.
Μην κλαις μανούλα μ’ μη θρηνείς έτσι ήταν το γραμμένο
να με σκοτώσουν άδικα εμένα τον καημένο
πάνε να πεις στους φίλους μου,...

Tc 334_06

Κάτι έχει γίνει μες στης Βύσσας το χωριό
σκότωσαν τον Κωσταντίνο έρχονταν απ’ το νονό τ’.
Τρεις μήνες τον κυνηγούσαν για να τον σκοτώσουνε
και την Πασχαλιά που τον βρήκαν δεν μπόρ’σε να γλιτωθεί.
Με τον κόκκινο του [μπόλ’?] το μπουκάλι το κρασί
ύπουλο καρτέρ’ τον είχαν ύπουλα βγήκαν καρσί.
Κωσταντής χαμογελούσε για αστείο το ’πιασε.
Τι ’ναι αυτά παιδιά που κάν’τε φύγετε κι αφήστε με.
Το ριβόλ’ στ’ αφτί του βάζουν και οι δυο χαμογελούν
τον προσβέλνουν και τον βρίζουν και τη σφαίρα τον τραβούν.
Ξέειρε Κωνσταντίνος κάτω σαν τ’ αρνί σωριάστηκε
έτρεξε όλος ο κόσμος για να διουν τι έγινε
άναψαν ένα κεράκι το ’δωσαν να το κρατήσ’.
Κωσταντίνος ξεψυχούσε, δεν μπορούσε να μιλήσ’.
Δεν είν’ μάνα τ’ να τον κλάψει, και η γυναίκα τ’ να τον διει
τον έκλαιγε ο κόσμος που ’χε γύρω μαζευτεί.
Άμα το ’μαθε η γυναίκα τ’ κι η μάνα τ’ σαν τ’ άκουσε
έζεψανε το αμάξι αγκαλιά τον πήρανε
τον έκλαιγε η γυναίκα τ’ τον έκλαιγε το χωριό
τον έκλαιγ’ κι η μάνα τ’ που τον είχε υστερνό.

Tc 334_07

Τρεις Βυσσιωτούλες ήμασταν τρία κορίτσα αφράτα
πήραν άκρα τον ποταμό
πήραν άκρα τον ποταμό στον άμμο κι αν γονάτισαν
και ένας ψαράς που ψάρευε
κι ένας ψαράς που ψάρευε στέκει και τα ρωτάει.
Τι θέλετε κορίτσια μου
τι θέλετε κορίτσια μου σ’ αυτόν τον άγριον καιρό.
Καλέ βαρβά καλέ νταή
καλέ βαρβά καλέ νταή δεν τ’ άκ’σ’ς δεν το ξέρεις

τα τούρκικα στρατεύματα
τα τούρκικα στρατεύματα μάς πάτ'σαν το χωριό μας
μας κάψανε τα σπίτια μας
μας κάψανε τα σπίτια μας μάς πήραν και το βιο μας.
Ελάτε σεις κορίτσια μου
ελάτε σείς κορίτσια μου για να σας βγάλω πέρα.
Την προσευχή τ'ς εκάνανε
την προσευχή τ'ς εκάμανε και πέσαν μες στον ποταμό.
Tc 334_08

Παλικαράκι μου 'μορφο στο φέσι σ' έχεις φούντα
ήρθε καιρός ν' αρ'βωνιαστείς και τα φλουρούδια σ' πού 'ν' τα.
Και τα φλουριά τα 'τοίμασα και το κουμπί το έχου
και κείνο εσύ που το ζητάς μες στο ντιντί το έχω.

Tc 335_01

Ένα τουρκό- τουρκόμπαιδο κι ένα βασιλοπαίδι
μια Ρωμιοπούλα αγαπάει
μια Ρωμιοπούλα αγαπάει κι θέλει να την πάρει
και η Ρωμιοπούλα δε τον θέλ'
και Ρωμιοπούλα δε τον θέλ' μα θέλει να τον ξέρει
παίρνει τα όρη τα βουνά
παίρνει τα όρη τα βουνά παίρνει και τα λαγκάδια
τον Αϊ-Γιώργη αντίκρισε.
Συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου κρύψε με απ' τον Τούρκο
κι ανοίξανε τα σύννεφα

-"Θα σε χαρίσω μάλαμα"-

-Δεν πειράζει.

(συνεχίζουν)
ανοίξανε τα σύννεφα κι χάθ'κε η κόρη μέσα
να και ο Τούρκος έφτασε
να και ο Τούρκος έφτασε με τ' άλογο στο χέρι.
Συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου
συ Αϊ-Γιώργη αφέντη μου φανέρωσε την κόρη
θα σε χαρίσω μάλαμα
θα σε χαρίσω μάλαμα κι όλο καθάριο ασήμι
και με τα βουβαλόμαξα
και με τα βουβαλόμαξα θα κουβαλώ το λάδι.
Ανοίξανε τα σύννεφα.
ανοίξανε τα σύννεφα και φάν'κε η κόρ' 'πό μέσα
την πιάνει ο Τούρκος 'π' τα μαλλιά
την πιάνει ο Τούρκος 'π' τα μαλλιά και στα άλογο την ρίχνει.

Άσε με Τούρκε απ’ τα μαλλιά
άσε με Τούρκε απ’ τα μαλλιά και πιάσε με απ’ το χέρι
εγώ άλλον δεν αγαπώ
εγώ άλλον δεν αγαπώ μόν’ το Θεό και σένα.

PAGE

Tc 335_02

Άκουσα και ένα νέο στης Ελλάδας τον καιρό
πνίγηκε ένα Βυσσιωτάκι εις τον Έβρο ποταμό
ρίχτ’κε για να κολυμπήσει ρίχ’κε για να πιει νερό
ρίχτ’κε για να πιάσει ψάρια εις τον Έβρο ποταμό
έπεσε τσατσμάς ’πό πάνω και τον πήρε αποκάτ’.
Τρέξετε βρε αρκαντάσια χάνομαι, πινή’ομαι.
Ήταν Τούρκοι από πέρα άκουσαν το σαματά
και ριχτήκαν στο ποτάμι τον [σαρντίσαν?] τα σκυλιά
και τον πήραν το κεφάλι και το πήγαν στον πασά
τα ματάκια του δακρύζαν και το στόμα του μιλά.
Χαιρετίσματα να πάτε τη μανούλα μου πολλά
τρία παιδάκια την απόμ’καν ας τα έχει την αγκαλιά
χαιρετίσματα να πάτε και την αδελφή μ’ πολλά
να τα βάψει όλα μαύρα και να γίνει καλογριά
χαιρετίσματα να πάτε τον πατέρα μου πολλά
να με πάρει με τ’ αμάξι να με πάει στην εκκλησιά
να με διουν τα παλικάρια να με διουν και τα παιδιά
να με βγάνουν και τραγούδι να το λένε στα χωριά.

Tc 335_03

Εψές ου τα μεσάνυχτα που τα πουλιά λαλούσαν
και τον καημένον το Σωκράτ’ βαριά τον τυραννούσαν

το αχ το βαχ κι αν φώναζε τ’ άκουσε κι αδελφός του.
Τι έχεις βρε Σωκράτη μου βαριά κι αναστενάζεις.
Στην Πόλη είναι η αγάπη μου στο σεβνταλού σοκάκι
κι εμένα δω μου χτύπησαν στην αδεξά μου πλάτη
κι εμένα δω με χτύπησαν στην αδεξά μου πλάτη.
Όταν θα με σηκώσουνε τέσσερα παλικάρια
βάρα το κεφαλάκι σου με πέτρες με λιθάρια
βάρα το κεφαλάκι σου με πέτρες με λιθάρια.
Όταν θα με πηγαίνουνε στης εκκλησάς την πόρτα
τοτές θα βάλεις μια φωνή να μαραθούν τα χόρτα.
Όταν θα με πηγαίνουνε στης εκκλησάς τη μέση
τοτές θα βάλεις μια φωνή κι ο ουρανός να φέξει.
Όταν θα με πηγαίνουνε στο μνήμα να με θάψουν
τοτές θα βάλεις μια φωνή νέοι και γέρ’ να κλάψουν.
Όταν τα κοκαλάκια μου τα μάσουν στο πανέρι
τότες μελαχρινούλα μου να κάνεις άλλο ταίρι.

Tc 335_04

Χόρευαν έμορφες κι έσερναν καμάρι
κείν’ που σέρνει τον χορό ήλιος και φεγγάρι
κείν’ που σέρνει τον χορό ήλιος και φεγγάρι
την είδιε κι ένας Τούρκος θέλει να την πάρει.
Αμιαμπέ αμιαμπέ Τούρκος σε γυρεύει.
Σφάζομαι σκοτώνομαι Τούρκο γω δεν παίρ’ω
σφάζομαι σκοτώνομαι Τούρκο γω δεν παίρ’ω...
(συνεχίζει με έναν στίχο στο τούρκικα)

- Τούρκικο, δε βολεύει. (γέλια)

- Μαζί είναι, δεν μπορεί.

(συνεχίζει)
Αμιαμπέ αμιαμπέ Τούρκος σε γυρεύει.
Ψαράκι γίνομαι στο νερό θα πλέχω
ψαράκι γίνομαι στο νερό θα πλέχω.
(συνεχίζει με τον τούρκικο στίχο)
Αμιαμπέ αμαμπιέ Τούρκος σε γυρεύει.
Λουλουδάκι γίνομαι στο μπαΐρ’ φυτρώνω
λουλουδάκι γίνομαι στο μπαΐρ’ φυτρώνω.
(συνεχίζει με τον τούρκικο στίχο)
Αμιαμπέ αμιαμπέ Τούρκος σε γυρεύει.
Πουλάκι γίνομαι στον ουρανό πετάω
πουλάκι γίνομαι στον ουρανό πετάω.
(συνεχίζει με τον τούρκικο στίχο)

Tc 335_05

Τσαλιά κι αγκάθια πάτησα όσου να σ' αγαπήσω
και τώρα που σ' αγάπησα μου λένε να σ' αφήσω.
Αγάπα με πουλάκι μου ως μ' αγαπούσες πρώτα
του κόσμου λόγια μην ακούς μόν' την καρδούλα μ' ρώτα.
Και γω πουλί μου σ' αγαπώ μα τι μπορώ να κάνω
δεν είναι στο χεράκι μου να έρθω να σε πάρω.
Μην μ' αγαπάς πουλάκι μου κι κόφτεσαι σαν τέλι
όλο το σόι μ' ρώτησα κανένας δεν σε θέλει.

Tc346_8

Δέκα χιλιά-να-δες πρόβατα τα βό-νο-σκουν δέκα αδέρφια
τα πέντε πάνουν για το φιλί τα τέ-νε-σσερα για κόρη
άφ'σαν τον Κω-νο-σταντάκ' μαναχόν τα πρό-νο-βατα να φυλάει.

Δέκα χιλιάδες πρόβατα τα βόσκουν δέκα αδέρφια
τα πέντε πάνουν για το φιλί τα τέσσερα για κόρη
άφ'σαν τον Κωσταντάκ' μαναχόν τα πρόβατα να φυλάει.

Tc347_1

Το κόκκινο το πράσινο τ' αβγό μες στην καλάθα
τ' αβγό μες στην καλάθα
σήκω κυρά μ' να δώσ'ς τ' αβγό να πάμι σ' άλλο σπίτι
να πάμι σ' άλλο σπίτι
'π' άρχοντη σπίτι βγαίνουμι σ' αρχοντικό θα πάμι
σ' αρχοντικό θα πάμι
αρχόντ'ς μι την αρχόντισσα στη σκάλα κατιβαίνουν
στη σκάλα κατιβαίνουν
στη σκάλα στην πυργόσκαλα στην αργυρήν τη σκάλα
στην αργυρήν τη σκάλα
γυρνάει αρχόντ'ς και την κοιτάζ' και την καλοξετάζει
και την καλοξετάζει.
Κυρά μ' δεν είσαι όμορφη δεν είσαι καραγκιόζα.

Το κόκκινο το πράσινο τ' αβγό μες στην καλάθα
σήκω κυρά μ' να δώσ'ς τ' αβγό να πάμι σ' άλλο σπίτι
'π' άρχοντη σπίτι βγαίνουμι σ' αρχοντικό θα πάμι
αρχόντ'ς μι την αρχόντισσα στη σκάλα κατιβαίνουν
στη σκάλα στην πυργόσκαλα στην αργυρήν τη σκάλα
γυρνάει αρχόντ'ς και την κοιτάζ' και την καλοξετάζει.

Κυρά μ’ δεν είσαι όμορφη δεν είσαι καραγκιόζα.

Tc347_2

Κόρ’ αργαλειόν ’ποσκάριαζε στη μέση ντη θάλασσα
στη μέση ντη θάλασσα
βάνει τα μ’τάρια ν αργυρά το χτέν’ μαλαματένιο
το χτέν’ μαλαματένιο
και τη σαΐτα ’πό ’ριχνε ρίχνει θειό μετάξι
ρίχνει θειό μετάξι
και το χεντίδ’ ν από ’ριχνε ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει μαργαριτάρι.

Κόρ’ αργαλειόν ’ποσκάριαζε στη μέση ντη θάλασσα
βάνει τα μ’τάρια ν αργυρά το χτέν’ μαλαματένιο
και τη σαΐτα ’πό ’ριχνε ρίχνει θειό μετάξι
και το χεντίδ’ ν από ’ριχνε ρίχνει μαργαριτάρι.

Tc347_3

΄Ενα μικρό μικρούτσικου Σάββατο γεννουμένου
Σαββάτο γεννουμένου
του ’δαν παπάδες κι άραξαν δεσπότες συλλοΐσ’καν
δεσπότες συλλοΐσ’καν.

΄Ενα μικρό μικρούτσικου Σάββατο γεννουμένου
του ’δαν παπάδες κι άραξαν δεσπότες συλλοΐσ’καν.

Tc347_10

Μένα μάνα μου
μ’ αρραβώνιασι
μ’ αρραβώνιασι
και μι πάντριψι
μ’ έδωσε πέρα
πέρα στη Φραγκιά
πέρα στη Φραγκιά
και στ’ν Αγρωμπιλιά
πέρα στη Φραγκιά
και στ’ν Αγρωμπιλιά
κάνω πιθιρό
σαν το σταυραετό
κάνω πιθιρό
σαν το σταυραετό

κάνω πιθιρά
πικρομυγδαλιά
κάνω πιθιρά
πικρομυγδαλιά
τ' αντραδέρφια μου
μήλο κόκκινο.

Ίχου χου!…

Tc347_11

Ν απόψε είνι, *αμάν γκέλ αμάν*
ν απόψε είνι σειίσματα
ν απόψε είνι σειίσματα
τ'ς Σουλτάνας τ' αρραβωνιάσματα
τ'ς Σουλτάνας τ' αρρα-, *αμάν γκέλ αμάν*
τ'ς Σουλτάνας τ' αρραβωνιάσματα
τ'ς Σουλτάνας τ' αρραβωνιάσματα
βάνει Σουλτάνα μ' τ' αντιρί
βάνει Σουλτάνα μ', *αμάν γκέλ αμάν*
βάνει Σουλτάνα μ' τ' αντιρί
βάνει Σουλτάνα μ' τ' αντιρί
και το Φώτη καρτερεί
[και Φώτης πάει στο Οζούν Κιπρί
και Ουζουκιπριώτ' τον βάρεσαν
τα ποδάρια τον σακάτεψαν].

Ν απόψε είνι σειίσματα
ν απόψε είνι σειίσματα
τ'ς Σουλτάνας τ' αρραβωνιάσματα
βάνει Σουλτάνα μ' τ' αντιρί
και το Φώτη καρτερεί
[και Φώτης πάει στο Οζούν Κιπρί
και Ουζουκιπριώτ' τον βάρεσαν
τα ποδάρια τον σακάτεψαν].

Tc347_12

Συμπιθέρα μου καλή
πώς κοιμάσι μαναχή
πώς κοιμάσι μαναχή.
Δεν κοιμούμι μαναχή

δεν κοιμούμι μαναχή
με τον πασά μ' το Διαμαντή
τον πασά μ' το Διαμαντή
πού 'χ' την πούτσα τ' σαν τ' αντί.

Συμπιθέρα μου καλή
πώς κοιμάσι μαναχή.
Δεν κοιμούμι μαναχή
με τον πασά μ' το Διαμαντή
πού 'χ' την πούτσα τ' σαν τ' αντί.

Tc348_14

«Βαγγελούδα πλέν' τ' αγγειά
και πασάς την πιάνει τα β'ζά.
Συμπεθέρα μου καλή
πώς κοιμάσαι μαναχή.
Δεν κοιμούμαι μαναχή
με τον πασά μ' τον Διαμαντή
πό 'χει την πούτσα τ' 'πέναντι.»

Tc348_16

Φουντωτή μηλιά τα μήλα φουρτωμένη
φουντωτή μηλιά τα μήλα φουρτωμένη
νιος αρρώ- νιος αρρώστησι
νιος αρρώ- νιος αρρώστησι
νιος αρρώστησι βαριά είναι θα πεθάνει
νιος αρρώστησι βαριά είναι θα πεθάνει.
Φέρτε το φέρτε ντο γιατρό
φέρτε το φέρτε ντο γιατρό
φέρτε ντο γιατρό να γιατρευτώ να γιάνω
φέρτε ντο γιατρό να γιατρευτώ να γιάνω.
Δεν είν' 'π' α- δεν είν' 'π' αρρώστια
δεν είν' 'π' α- δεν είν' 'π' αρρώστια
δεν είν' 'π' αρρώστια δεν είν' βαριά ν αστένεια
δεν είν' 'π' αρρώστια δεν είν' βαριά ν αστένεια
μόν' της νύ- μόν' της νύφ'ς καημός
μόν' της νύ- μόν' της νύφ'ς καημός
μόν' της νύφ'ς καημός της νύφ'ς βαριά ν αρρώστια.

Φουντωτή μηλιά τα μήλα φουρτωμένη
νιος αρρώστησι βαριά είναι θα πεθάνει.
Φέρτε ντο γιατρό να γιατρευτώ να γιάνω.
Δεν είν' 'π' αρρώστια δεν είν' βαριά ν αστένεια

μόν’ της νύφ’ς καημός της νύφ’ς βαριά ν αρρώστια.

Tc348_17

Νάνι νάνι νάνι
νάνι το παιδούδι μ’ νάνι
ήρθε ύπνος να το πάρει
να το πάει τ’ αγά τ’ αμπέλι
να κοιμάται σαν τ’ αρνούδι
σαν τ’ αρνούδ’ σαν το κατσ’κούδι
που κοιμάται στο κλαδούδ’
στο κλαδούδ’ στο πουρναρούδ’
νάνι το παιδούδι μ’ νάνι
να το φέρ’ μπαμπάς τ’ μπομπούλια
κι η καρακαντούνα μήλο.
Μπομπούλια: καραμέλες

Tc348_18

Να μη ’χα πέ-νε-σ’ κι άντα ‘πεσα στο γείνορο ν απού δια
«είδα καλή μ’ παντρεύονταν κι άλλον καλόν πως παίρνει
και μένα με ξαπάργιασε σαν καλαμιά στον κάμπο
το γλήγορον το σέλωνα στη μέσ’ στο σταυροδρόμι
όσον να πω πολλά τα ét’ διαβαίν’ σαράντα ράχες
κι όσο να με πουν ώρα καλή διαβαίν’ κι άλλες σαράντα
στη στράτα για που πάαινα στο δρόμο που πααίνω
και μια γριά ν που σταύρωσα στέκομαι τη ρωτάω.
Για πες μου γριά γερόντισσα θέλου γω για να μάθω
ποιανούς χαρίτσα γένιται [και κείνη είπε].
Κι ουδέ ξένος κι ουδέ δικός του γιου μου του χαμένου.
Και πες γριά γερόντισσα στα στέφανα προφταίνω.
Κι αν δε προφτάσεις στα στέφανα στο δώρο θα προφτάσεις.
Και μια δίνει το άλογό τ’ στο δώρο και προφταίνει.
Ολ’νούς μαντίλια τ’ς δώριζαν ολ’νούς μαντίλια τ’ς δωρίζουν
τον ξένον τον ξενούτσικον εννιά πηχιώ μαντίλι
όλοι παράδες δώριζαν ξένος το δαχτυλίδι τ’
το παίρ’ η νύφ’ και το ξετάζ’ το παίρ’ και το διαβάζει».

Tc349_1

Να μη ’χα πέ-νε-σ’ κι άντα ’πεσα στο γείνορο ν’ απού ’δια
είδα καλή-νι μ’ παντρεύουνταν
είδα καλή-νι μ’ παντρεύουνταν κι άλλον καλόν πως παίρνει
κι μένα μι-νι ξαπάριασι

κι μένα μι-νι ξαπάριασι σαν καλαμιά στον κάμπο
το γλήγουρο-νο τουν σέλωνι.

Να μη ’χα πέσ’ κι άντα ’πεσα στο γείνορο ν’ απού ’δια
είδα καλή μ’ παντρεύουνταν κι άλλον καλόν πως παίρνει
κι μένα μι ξαπάριασι σαν καλαμιά στον κάμπο
το γλήγουρο τουν σέλωνι.

Tc352_1

Κόρη μ’ και τι ’τοιμάζεσι σαν πού θαρείς θα πας ου
μήνα μάνα σ’ σι μάλωσι
μήνα μάνα σ’ σι μάλωσι μήνα κύργιος σ’ σι διώχνει.
Κι ουδέ μάνα μ’ μι μάλωσε
κι ουδέ μάνα μ’ μι μάλωσι κι ουδέ κύριος μ’ μι διώχνει
κι εγώ καρδούλα μ’ βούρκωσι
κι εγώ καρδούλα μ’ βούρκωσι θέλω για να πααίνω.
Κι αν πας Σουλτάνα μ’ ’πό βραδύ
κι αν πας Σουλτάνα μ’ ’πό βραδύ να τους καλησπερίσεις
κι αν πας Σουλτάνα μ’ το ταχιά
κι αν πας Σουλτάνα μ’ το ταχιά να τους καλημιρίσεις.
Καλημέρα σας πεθερ’κά
καλημέρα σας πεθερ’κά, καλώς την νύφη απού ’ρθι.

Ν όλο ν υγειά κι εδώ χαριά.

Κόρη μ’ και τι ’τοιμάζεσι σαν πού θαρείς θα πας ου
μήνα μάνα σ’ σι μάλωσι μήνα κύργιος σ’ σι διώχνει.
Κι ουδέ μάνα μ’ μι μάλωσι κι ουδέ κύριος μ’ μι διώχνει
κι εγώ καρδούλα μ’ βούρκωσι θέλω για να πααίνω.
Κι αν πας Σουλτάνα μ’ ’πό βραδύ να τους καλησπερίσεις
κι αν πας Σουλτάνα μ’ το ταχιά να τους καλημιρίσεις.
Καλημέρα σας πεθερ’κά, καλώς την νύφη απού ’ρθι.

Tc352_2

Ανάθιμα μάνη μ’ που μ’ έκαμις
που μ’ έκαμις μάνη μ’ καλό κορίτσ’
που μ’ έκαμις μάνη μ’ καλό κορίτσ’
κι μ’ έδουσες μάνη μ’ ζουλιάρ’ άντρα
κι μ’ έδουσες μάνη μ’ ζουλιάρ’ άντρα
ζουλιάρ’ς ήταν μάνη μ’ σκανιάρ’ς ήταν
ζουλιάρ’ς ήταν μάνη μ’ σκανιάρ’ς ήταν
και στο χωράφ’ μάνη μ’ που πάαινε

και στο χωράφ’ μάνη μ’ που πάαινε
ψωμί νιρό μάνη μ’ δεν έπιρνι
ψωμί νιρό μάνη μ’ δεν έπιρνι
κι από κατόπ’ μάνη μ’ τον πάαινα
κι από κατόπ’ μάνη μ’ τον πάαινα
κι από μακριά μάνη μ’ μι λόγιαζε
κι από μακριά μάνη μ’ μι λόγιαζε
το βόδ’ ξιζεύτ’ μάνη μ’ κι μένα ζεύτ’
το βόδ’ ξιζεύτ’ μάνη μ’ κι μένα ζεύτ’.
Τράβα τράβα κόρη μ’ στην αυλακιά
τράβα τράβα κόρη μ’ στην αυλακιά.
Σαν το βόδι μάνη μ’ μι λώτριζε
σαν το βόδι μάνη μ’ μι λώτριζε.
΄Εχω ν άντρα ψωμί που γένιτι
έχω ν άντρα ψωμί που γένιτι.
Και το ψωμί σ’ κόρη μου ψένιτι
και το ψωμί σ’ κόρη μου ψένιτι.
΄Εχω ν άντρα παιδί στην κούνια κλαίει
έχω ν άντρα παιδί στην κούνια κλαίει.
Και το παιδί σ’ κόρη μ’ κοιτάζιτι.

Ανάθιμα μάνη μ’ που μ’ έκαμις
που μ’ έκαμις μάνη μ’ καλό κορίτσ’
κι μ’ έδουσες μάνη μ’ ζουλιάρ’ άντρα
ζουλιάρ’ς ήταν μάνη μ’ σκανιάρ’ς ήταν
και στο χωράφ’ μάνη μ’ που πάαινε
ψωμί νιρό μάνη μ’ δεν έπιρνι
κι από κατόπ’ μάνη μ’ τον πάαινα
κι από μακριά μάνη μ’ μι λόγιαζε
το βόδ’ ξιζεύτ’ μάνη μ’ κι μένα ζεύτ’.
Τράβα τράβα κόρη μ’ στην αυλακιά.
Σαν το βόδι μάνη μ’ μι λώτριζε.
΄Εχω ν άντρα ψωμί που γένιτι.
Και το ψωμί σ’ κόρη μου ψένιτι.
΄Εχω ν άντρα παιδί στην κούνια κλαίει.
Και το παιδί σ’ κόρη μ’ κοιτάζιτι.
Tc384_1

Σήμερον μαύρος ουρανός σήμερον μαύρη μέρα
σήμερον όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερον βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά οι τρισκαταραμένοι.
Κι ο Κύριος ηθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνον μυστικό για να τον λάβουν όλοι.
Και η Παναγιά η Δέσποινα κάθουνταν μοναχή της
την προσευχή της έκαμνε για τον μονογενή της.

Φωνή εξήρθε ’ξ’ ουρανού απ’ αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν κυρά μου οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
και τον υγιό σου πιάσανε και στου χαλκιά τον πάνε
και στου Πιλάτου την αυλή εκεί τον τυραννάνε.
Χαλκιά χαλκιά κάντε καρφιά κάντε τρία περόνια.
Και κείνος ο παράνομος βαρεί και κάνει πέντε.
Συ παρα(γι)έ που τα ’κανες πρέπει και να τα τάξεις
τι το θέλεις το μάθημα τι το θέλεις την τάξη
βάλτε τα δυο στα πόδια του τ’ άλλα τα δυο στα χέρια
το πέμπτο το φαρμακερό βάλτε το στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό να λιγωθεί η καρδιά του.
Και Παναγιά σαν τ’ άκουσε πέφτει λιγοθυμάει
σταμνί νερό τής ρίξανε τρία κανάτια μόσχο
και τρία με ροδόσταγμο για να ’ρθ’ ο λογισμός της
κι όταν της ήρθε ο λογισμός κι όταν της ήρθ’ ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαχτεί φωτιά να πάει να πέσει
ζητεί γκρεμό να γκρεμιστεί για τον μονογενή της.
Μη σφάζεσαι μανούλα μου σφάζεται όλος ο κόσμος
πάνε μανά μ’ στο σπίτι σου και κάτσε στη γωνιά σου
βάλε κρασί στο μάστραπα κι αφράτο παξιμάδι
κι όταν λαλήσει ο πετεινός σημάνει και η καμπάνα
τότε να πας στην εκκλησιά ν’ ανάψεις τις λαμπάδες
τότε μάνα μ’ θ’ αναστηθώ να ’χεις χαρές μεγάλες.

Td 552_1

Ένα Σαββάτο βράδυ μια Κυριακή πρωί
πήγα να σιργιανίσω μες στην εβραϊκή
βλέπω μια ’βριοπούλα που ελουζότανε
με διαμαντένιο χτένι εχτενιζότανε.
Της λέω Εβριοπούλα γίνεσαι χριστιανή
να λούζεσαι Σαββάτο ν’ αλλάζεις Κυριακή.
Έχω μια σκύλα μάνα μια σκύλα αδερφή
που δεν μπορώ ν’ αλλάξω να γίνω χριστιανή.

Tc552_2

Γράμμα μου γραμματόσημο και συρματοπλεγμένο
να πάτε στη μανούλα μου να μη με περιμένει.
Μάνα μου τραυματίστηκα και φώναξα μανούλα.
Ουτέ μανούλα φάνηκε ούτε και αδερφούλα
Κυρ λοχαγέ ’λα πάρε με και πάμε στη μανούλα
έχω παιδάκια ορφανά στους δρόμους στα σουκάκια.
Κι ο λοχαγός διέταξε, πάρτε τον τραυματία
μη μας τον πάρουν τα σκυλιά τον παν στη Βουλγαρία.

Tc552_4

Σήμερα άσπρος ουρανός σήμερα άσπρη μέρα
σήμερα στεφανώνεται ο αετός κι η περιστέρα.

Tc552_5

Σήμιρα σήμιρα μαύρος ουρανός
σήμιρα σήμιρα μαύρη μέ- σήμιρα μαύρη μέρα
σήμιρα σήμιρα θα χωρίσουνε…

Σήμιρα μαύρος ουρανός σήμιρα μαύρη μέρα
σήμιρα θα χωρίσουνε…

Tc552_6

Σηκώνομαι ένα πρωί και βάζω τ' άρματά μου
σελώνω και τον μαύρο μου και για κυνήγι πάω
σκίζω λαγκάδια και πλαγιές βλέπω 'να κυπαρίσσι
βλέπω μια νέα 'πο' 'βγαζε νερό 'πό το πηγάδι.
Καλή σου μέρα λυγερή, καλώς τον καβαλάρη.
Δώσ' μου κορή μ' λίγο νερό να πιω να ξεδιψάσω
να δώσω και στον μαύρο μου νερό 'πό το πηγάδι
σαράντα κ'βάδις έβγαλε στα μάτια δεν της είδε
κι απ' τις σαράντα κι ύστερα την είδε δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις κόρη μου και είσαι πικραμένη.
Άντρα έχω στη ξενιτιά μού λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στους τρεις τον πεντυχαίνω
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω
κείνον να τρώει η ξενιτιά μένα το μαύρο ράσο.
Κόρη μου εγώ είμι ι άντρας σου εγώ είμαι και καλός σου.
Ξένε μ' κι αν είσαι άντρας μου αν είσαι και καλός μου
πες μου σημάδια της αυλής τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα έχεις στην πόρτα σου ελιά μες στην αυλή σου
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο.
Διαβάτης ήσουν πέρασες τα είδες και τα ξέρεις
πες μου σημάδια του σπιτιού τότες θα σε πιστέψω.
Χρυσό καντήλι κρέμεται μπροστά στο εικονοστάσι.
Γείτονοι μου τα είδανε στα είπαν και τα ξέρεις
πες μου σημάδια του κορμιού τότε θα σε πιστέψω.
Ελιά έχεις στα στήθια σου ελιά στην αμασχάλη. (οι τελευταίοι στίχοι δεν ηχογραφήθηκαν)
Ξένε μ' εσύ είσαι άντρας μου εσύ είσαι κι ο καλός μου.

Tc 553_3

Μάνα με τους ιννιά τους γιους και με τη μια την κόρη
την κόρη τη μονάκριβη την πουλυαγαπημένη
δώδεκα χρόνια έγινε ο ήλιος δε την είδι
στα σκοτεινά λουζότανε στ' αστέρια χτενιζόταν
στην πούλια στον αυγερινό έπλεκε τα μαλλιά της.
Προξενητάδες ήρθανε από τη Βαβυλώνα
να πάρουνε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
οχτώ αδερφοί δε θέλανε κι ο Κωσταντίνος θέλει.
Μάνα μου να τη δώσουμε την Αρετή στα ξένα.
.....
στου Κωσταντίνου το μνήμαρ' τραβούσε τα μαλλιά της.
Το τάμα που μου έταξες πότε θα μου το κάνεις.
Κι απ' το πολύ βογκητό εβγήκ' ο Κωσταντίνος
κάνει την πέτρα άλογο τ' αστέρια χαλινάρια
δίνει [κατσά?] στο άλογο στην αδερφή τ' πηγαίνει
βρίσκει την Αρετούσα του στ' αστέρια χτενιζόταν.
Άιντε Αρετή να φύγουμε στη μάνα μας να πάμε.
Αν τύχει κι είνι για καλό να λάμψω και να έρτω
κι αν τύχει πάμι για κακό μαύρα να βάλω νά 'ρθω.
Άιντε Αρετή να φύγουμε και όπως θέλεις να 'σαι.
Δίνει κατσά στο άλογο στη μάνα τους πηγαίνουν
στο δρόμο που επήγαιναν πουλιά τους κελαϊδάνε
δεν κελαηδούσαν σαν πουλιά μήδε σα χελιδόνια
παρά λαλούσαν κι έλεγαν μ' ανθρώπινη λαλίτσα.
Για δες θάμα κι αντίθαμα που γένιται στον κόσμο
τέτοια κοπέλα λυγερή να σέρνει πεθαμένος.
Άκουσε Κωσταντίνε μου τι λένε τα πουλάκια.
Πουλιά είναι κι ας κελαϊδούν πουλιά κι ας κελαϊδάνε.
Στο δρόμο που επήγαιναν άλλα πουλιά τους λένε.
Για δες θάμα κι αντίθαμα που γίνεται στον κόσμο
τέτοια κοπέλα λυγερή να σέρνει πεθαμένος.
Μάρτης είναι και κελαϊδούν κι Απρίλης και φωλιάζουν.
Και τότες τον ερώτησε και τότες τον ρωτάει.
Πού είναι το σγουρό σ' μαλλί και το παχύ μουστάκι.
Μεγάλ' αρρώστια πέρασα και πέσαν τα μαλλιά μου.
Για πες μου Κουσταντίνε μου λιβάνι μού μυρίζεις.
Εχτές προχτές επήγαμε κάτω στον Αϊ-Γιάννη
και ο παπάς μάς έριξε με περισσό λιβάνι.
Το λόγο τ' δεν απόσωσε κι από μπροστά της 'χάθη.
Βλέπει τον κήπο της ξερό τα δέντρα μαραμένα
και στον κατώφλιου της μπροστά χορτάρια φυτρω...
..... τρίζουν
αν είσαι Χάρος διάβαινε κι αν είσαι εχθρός μου φύγε
κι αν είσαι πικροχάροντας άλλα παιδιά δεν έχω.
Άνοιξε μάνα άνοιξε κι εγώ είμ' η Αρετή σου.

Tc553_4

Κυνηγός που κυνηγούσε μες στο δάσους μια φορά
έτυχε να συναντήσει μια ερημοεκκλησά
έτυχε να συναντήσει
μια ερη- μια ερημοεκκλησά
προχωρεί και μπαίνει μέσα με λυπητερή καρδιά
βλέπει μια που προσκυνούσε μια μικρή καλογριά
βλέπει μια που προσκυνούσε
μια μικρή μια μικρή καλογριά.
Καλογριά τής λέει το όνομά σου επιθυμώ
τ' όνομά σου κι ας πεθάνω στο ερημοκλήσι αυτό
τ' όνομά σου κι ας πεθάνω
στο ερή- στο ερημοκλήσι αυτό.
Πέντε και τριάντα πέντε και πενήντα και οχτώ
αν ζητάς το όνομά μου τ' όνομά μου είν' αυτό
αν ζητάς για τ' όνομά μου
τ' όνομά μ' τ' όνομά μου είναι αυτό.

Κυνηγός που κυνηγούσε μες στο δάσους μια φορά
έτυχε να συναντήσει μια ερημοεκκλησά
προχωρεί και μπαίνει μέσα με λυπητερή καρδιά
βλέπει μια που προσκυνούσε μια μικρή καλογριά.
Καλογριά τής λέει το όνομά σου επιθυμώ
τ' όνομά σου κι ας πεθάνω στο ερημοκλήσι αυτό.
Πέντε και τριάντα πέντε και πενήντα και οχτώ
αν ζητάς το όνομά μου τ' όνομά μου είν' αυτό.

Tc 553_5

Τι έχεις Πουλυξένη μου κι μέρα νύχτα κλαις
κι μένα τη μανούλα σου γιατί δε με το λες.
Τι να σε πω μανούλα μου τι να σε δι'γηθώ
δεν ξέρεις απ' αγάπη κι από κρυφό καημό.
Πες μου το Πολυξένη μ' τον ποιόναν αγαπάς
εγώ θα σε τον δώσου με όλη την καρδιά.
Μανά μου δεν είν' ξένους δεν είναι μακρινός
μόν' είναι ο Γιωργάκης ο πρώτος ανιψός σ'.
Καλύτερα κόρη μου νεκρή να σε ιδώ
παρά γαμπρό να κάνω τον πρώτο μ' ανιψιό.
Μπαίνει με- μπαίνει μες στην κάμαρά της
και βαρό- και βαροκλειδώνιται
ε και παίρνει το φαρμάκι ε και φαρμακώνεται
γύρω γύρω στο κρεββάτι κάθονται εφτά γιατροί

ένας ’πό τον άλλον λέει πως δεν έχει πια ζωή.
Φέρτι μου φέρτι μου τον εραστή μου
δυο λογά- δυο λογάκια να τον πω
δυο λογά- δυο λογάκια της αγάπης να τον αποχωριστώ.
Εραστή μου κι αν πεθάνω μη με θάψεις μακριά
θάψε με μες στην αυλή σου να μου έχεις συντροφιά
άσπρη μα- άσπρη μαύρη μη διαλέξεις
τ’ όνομά μ’ όνομά μου για να βρεις
τ’ όνομά μου Πολυξένη για να μη με λησμονείς.

Τι έχεις Πουλυξένη μου κι μέρα νύχτα κλαις
κι μένα τη μανούλα σου γιατί δε με το λες.
Τι να σε πω μανούλα μου τι να σε δι’γηθώ
δεν ξέρεις απ’ αγάπη κι από κρυφό καημό.
Πες μου το Πολυξένη μ’ τον ποιόναν αγαπάς
εγώ θα σε τον δώσου με όλη την καρδιά.
Μανά μου δεν είν’ ξένους δεν είναι μακρινός
μόν’ είναι ο Γιωργάκης ο πρώτος ανιψός σ’.
Καλύτερα κόρη μου νεκρή να σε ιδώ
παρά γαμπρό να κάνω τον πρώτο μ’ ανιψιό.
Μπαίνει μες στην κάμαρά της και βαροκλειδώνιται
και παίρνει το φαρμάκι και φαρμακώνεται
γύρω γύρω στο κρεββάτι κάθονται εφτά γιατροί
ένας ’πό τον άλλον λέει πως δεν έχει πια ζωή.
Φέρτι μου τον εραστή μου δυο λογάκια να τον πω
δυο λογάκια της αγάπης να τον αποχωριστώ.
Εραστή μου κι αν πεθάνω μη με θάψεις μακριά
θάψε με μες στην αυλή σου να μου έχεις συντροφιά
άσπρη μαύρη μη διαλέξεις όνομά μου για να βρεις
τ’ όνομά μου Πολυξένη για να μη με λησμονείς.
Tc 553_6

Δώδεκα μεριώ νυφούλα χήρα πάει στη μάνα της
τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της
τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της
και η μάνα τη της λέει, κόρη μ’ μην πικραίνεσι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.
Αχ βρε μάνα μ’ σκύλα μάνα πώς με λες να παντρευτώ
έχασα τον πρώτο μ’ άντρα το δεξί μου το πλευρό
έχασα τον πρώτο μ’ άντρα το δεξί μου το πλευρό
ήταν νέος και ωραίος στην Αθήνα ήταν γιατρός
στα καράβια καπετάνιος και στον πόνο μου γιατρός
στα καράβια καπετάνιος και στον πόνο μου γιατρός.

Δώδεκα μεριώ νυφούλα χήρα πάει στη μάνα της
τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της
και η μάνα τη της λέει, κόρη μ' μην πικραίνεσι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.
Αχ βρε μάνα μ' σκύλα μάνα πώς με λες να παντρευτώ
έχασα τον πρώτο μ' άντρα το δεξί μου το πλευρό
ήταν νέος και ωραίος στην Αθήνα ήταν γιατρός
στα καράβια καπετάνιος και στον πόνο μου γιατρός.

Tc 553_7

Καράβι καραβάκι που πας γιαλό γιαλό
αν πας κατά την Πόλη, *γιαντί μαμά*, πες μού να 'ρθω και γω.
Δεν πάω κατά την Πόλη πάω για τα νησά
πάω για τα νησάκια, *γιαντί μαμά*, που 'χούν γλυκά κρασά
πάω για τα νησάκια, *γιαντί μαμά*, που 'χούν γλυκά κρασά.
Στο δρόμο που πηγαίναν βρίσκουνε μια μηλιά
με μήλα φορτωμένη, *γιαντί μαμά*, και πάνω μια ξανθιά.
Ξανθιά μ' κατέβα κάτω για θα ν' ανεβώ και γω
να σε κορφολογήσω, *γιαντί μαμά,* σαν το βασιλικό
κάνω να πιάσω μήλο, πιάνω το χέρι της
βόηθα Παναγία μου, *γιαντί μαμά*, να γίνω ταίρι της
κάνω να πιάσω κι άλλο πιάνω τις χάντρες
-τη γάμπα της-
βόηθα Παναγία μου, *γιαντί μαμά*, να γίνω άντρας της.

Καράβι καραβάκι που πας γιαλό γιαλό
αν πας κατά την Πόλη πες μού να 'ρθω και γω.
Δεν πάω κατά την Πόλη πάω για τα νησά
πάω για τα νησάκια που 'χούν γλυκά κρασά.
Στο δρόμο που πηγαίναν βρίσκουνε μια μηλιά
με μήλα φορτωμένη και πάνω μια ξανθιά.
Ξανθιά μ' κατέβα κάτω για θα ν' ανεβώ και γω
να σε κορφολογήσω σαν το βασιλικό
κάνω να πιάσω μήλο πιάνω το χέρι της
βόηθα Παναγία μου να γίνω ταίρι της
κάνω να πιάσω κι άλλο πιάνω τις χάντρες
βόηθα Παναγία μου να γίνω άντρας της.

Tc 554_3

(απαγγελία)

“Στολίζεται η νύφη μας και βάζει τα χρυσά της
βάζει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αστέρι
και το χρυσόν αυγερινό κορώνα στα μαλλιά της.
Σε γέλασαν πατέρα μου σε πήραν τα παιδί σου
σε πήραν την τριανταφυλλιά μέσα από την αυλή σου.
Νύφη μου το φουστάνι σου αγγέλοι το ’χουν ράψει
και κάτω απ’ τον ποδόγυρο τ’ όνομά τους έχουν γράψει”.

Tc 555_01

(απαγγελία)

“…….χτυπήσανε και τ’Αϊβαλί.
Τρεις μέρες το τριγύριζαν και τρία μερονύχτια
κι από τα τρία κι ύστερα σπάζουν και μπαίνουν μέσα
επιάσαν νιες επιάσαν νιους επιάσαν παλικάρια
επιάσαν και μια νιόνυφη με νιοστεφανωμένη
από τα τέλια στα μαλλιά κι απ’ την κνα στα χέρια
πέντε πασάδες την κρατούν και πέντε βιλπασάδες
κι ένα μικρό πασόπουλο κείνο την κάνει ζάφτι.
Για δε μου λες νυφάδα μου ’πέ πού ’ναι ο μπαμπάς σου.
Μπαμπάς μου είναι απ’ τ’ Αϊβαλί και η μάνα μ’ απ’ τη Προύσα
έχω και έναν αδερφό λείπει δώδεκα χρόνια
ούτε γραφή μάς έστειλε ούτε κανένα γράμμα.
Για δε μου λες νυφάδα μου που ’σαι αδερφή δική μου”.

Tc557_01

(απαγγελία)

“Σαράντα μέρες περπατώ
να πάω στον πνευματικό
και πάγω μια και πάγω δυο
δεν τον εβρίσκω μοναχό
πάω μια Κυριακή πουρνό
πουρνό και τον εβρίσκω μοναχό.
Πάει ο παπάς στην εκκλησιά
πάω και γω στην παπαδιά
πάει ο παπάς στις ώρες του
πάω και γω στις κόρες του.
Παπά μου ξομολόγα με
τα κρίματά μ’ συχώρα με.

Τα κρίματά σ' είναι πολλά
και δεν σχωρνιούνται μια φορά".

Tc 557_03

(απαγγελία)

" Κυνηγός που κυνηγούσε εις στα δάση μια φορά
έτυχε να συναντήσει μια ερημοεκκλησιά
προχωρεί και μπαίνει μέσα βλέπει μια καλογριά.
Καλογρία τ' όνομά σου τ' όνομά σου επιθυμώ.
Τ' όνομά μου δε στο λεω γιατί θα με λυπηθείς
γιατί συ ήσουνα αιτία καλογρία να με δεις.
Έλα πάτησε τον όρκο και παντρέψου μια βραδιά
το φτωχό τον κυνηγάρη που σ' αγάπησε πιστά.
Πώς τον όρκο να πατήσω το Θεό ν' απαρνηθώ
αφού συ ήσουνα αιτία έτσι μού ήτανε γραπτό
Η τροφή μου είναι χόρτο το κρεβάτι μου είναι αυτό
και μια πέτρα μαξιλάρι έτσι μού ήτανε γραπτό"

Tc 558_2

Γαριφαλιά μου πράσινη, *καλέ*
γαριφαλιά μου πράσινη, *καλέ,* πότε θα κοκκινήσεις
πότε θα κοκκινήσεις
να βγάλεις τα γαρίφαλα, *καλέ*
να βγάλεις τα γαρίφαλα, *καλέ*...

Tc558_9

[Αρχόντ' ο γιος αρχόντ' ο γιος παντρεύεται]
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα σου κλαιν τα μάτια μου.*
Σαν τ' άκουσε σαν τ' άκουσε η μάνα του
τα δέντρα ξεριζώνει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
τα δέντρα ξεριζώνει, *προσφυγούλα σου κλαιν τα μάτια μου*
πιάνει δυο φί- πιάνει δυο φίδια ζωντανά
και ευθείς τα τηγανίζει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και ευθείς τα τηγανίζει, *προσφυγούλα σου κλαιν τα μάτια μου.*
Έλα νύφη μ' έλα νύφη μ' να φας φαΐ
ψάρια τηγανισμένα, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
ψάρια τηγανισμένα, *προσφυγούλα σου κλαιν τα μάτια μου.*
Και με την πρώ- και με την πρώτη πιρουνιά
καρδιά της φαρμακώθη, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*

καρδιά της φαρμακώθη, *προσφυγούλα σου κλαιν τα μάτια μου*.
Αχ πεθερά μ' αχ πεθερά μ' λίγο νερό
γιατί η ψυχή μου βγαίνει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
γιατί η ψυχή μου βγαίνει, *προσφυγούλα σου κλαιν τα μάτια μου*.
Εδώ νερό εδώ νερό δε βρίσκεται
κρασί ουδέ πουλέται, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
κρασί ουδέ πουλέται, *προσφυγούλα σου κλαιν τα μάτια μου*.

Tc558_10

Ένα πουλάκι πέταξε 'πό μέσα απ' την Αθήνα
τα σύννεφα τριγύριζε και την Μακεδονία
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά της
την πήραν την ξεγύμνωσαν τα όμορφα παιδιά της.
Να μου 'ξερες μανούλα μου σε ποιό βουνό θ' αράξω…

- Όχι, λάθος το 'πα.

…Μάζεψαν γέρους και παιδιά τα παν στη Βουλγαρία
αφήσαν γυναικόπαιδα μες στ' άγρια θηρία…

- Κι ύστερα λέει:

…να μου 'ξερες μανούλα μου σε ποιό βουνό θ' αράξω
να μου 'στειλνες τα ρούχα μου την Κυριακή ν' αλλάξω
εδώ αηδόνια δε λαλούν και κούκοι δε φωλιάζουν
μόνον οι Σέρβοι κι α Γραικοί κλαίνε κι αναστενάζουν.
Το Κίτσοβα ψηλό βουνό Θέε μ' χαμήλωσέ το
να ιδώ Παγγαίο μια φορά και πάλι ψήλωσέ το.

Tc558_11

(τραγουδά)
Μαύρα μου χελιδόνια και άσπρα μου πουλιά
εσείς όπου πετάτε και διαβαίνετε…

(συνεχίζει απαγγέλοντας)

"...εσείς όπου πετάτε και διαβαίνετε
περάστε απ' το χωριό μου και χαμηλώσετε
να γράψω ένα γράμμα και μια ψιλή γραφή
να στείλω στην κοπέλα να μη με καρτερεί..."

- "Να στείλω στο πουλί μου να μη με καρτερεί".

(συνεχίζει την απαγγελία)

“Θέλει τα μαύρα ας βάλει θέλει ας παντρευτεί
θέλει τα ράσα ας βάλει θέλει ας ξενιτευτεί
σ’ αυτόν τον τόπο που ’ρθα εδώ θα παντρευτώ
θα πάρω μια γυναίκα δεκαοχτώ χρονώ
της μάγισσας την κόρη της μάγισσας εγγονή
μαγεύει τα ποτάμια και δεν τρέχουνε
μαγεύει τα χορτάρια και δε βγαίνουνε
και μάγεψε και μένα και δεν μπορώ να ’ρθω ”.

Tc558_13

(απαγγελία)

“Πατέρα μου κι αν σου ’φταιξα κάνα καιρό κανέναν
τώρα που θα στεφανωθώ να ’ναι συγχωρεμένα”.

Tc559_01

Μια μάνα μια καλή μάνα
μια μάνα μια καλή μανά απ’ τις καλές τις μάνες
απ’ τις καλές τις μάνες
είχε ένα γιόκα όμορφο
είχε ένα γιόκα όμορφο πολύ τον αγαπούσε
πολύ τον αγαπούσε
τον έλουζε τον χτένιζε
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σχολειό τον στέλνει
και στο σχολειό τον στέλνει.
Το καλαμάρι ξέχασε
το καλαμάρι ξέχασε γύρισε να το πάρει
γύρισε να το πάρει
βλέπει τη μάνα τ’ πο’ ’παιζε
βλέπει τη μάνα τ’ πο’ ’παιζε με δυο με τρεις Εβραίοι
με δυο με τρεις Εβραίοι.
Τι είδαν τα ματάκια μου
τι είδαν τα ματάκια μου θε να τα μαρτυρήσω
θε να τα μαρτυρήσω.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο
τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα ματρυρήσεις
και τι θα μαρτυρήσεις.
Απ’ τα μαλλιά το άρπαξε
απ’ τα μαλλιά το άρπαξε και στο παχνί το βάζει
και στο παχνί το βάζει
και σαν αρνί το έσφαξε
και σαν αρνί το έσφαξε και στο ταψί το βάζει
και στο ταψί το βάζει.

Να και ο άντρας έρχεται
να και ο άντρας έρχεται με τ' άλογο καβάλα
με τ' άλογο καβάλα.
Γυναίκα πού είναι το παιδί
γυναίκα πού είναι το παιδί πού είναι ο Κωσταντίνος
πού είναι ο Κωσταντίνος.
Τον έλουσα τον χτένισα
τον έλουσα τον χτένισα και στο σχολειό τον 'στείλα
και στο σχολείο τον 'στείλα.
Δίνει βιτσιά το άλογο
δίνει βιτσιά το άλογο πηγαίνει στη δασκάλα
πηγαίνει στη δασκάλα.
Δασκάλα πού είναι το παιδί
δασκάλα πού είναι το παιδί πού είναι ο Κωσταντίνος
πού είναι ο Κωσταντίνος.
Έχω τρεις μέρες να τον δω
έχω τρεις μέρες να τον δω και τρεις να τον διαβάσω
και τρεις να τον διαβάσω
και άλλες τρεις αν δεν τον δω
και άλλες τρεις αν δε τον δω θα τον εχαιρετήσω
θα τον εχαιρετήσω.
Βιτσιά δίνει το άλογο
βιτσιά δίνει το άλογο πηγαίνει στη γυναίκα
πηγαίνει στη γυναίκα.
Γυναίκα πού είναι το παιδί
γυναίκα πού είναι το παιδί πού είναι ο Κωσταντίνος.
Κάτσε να φας κάτσε να πιεις
κάτσε να φας κάτσε να πιεις κι ο Κωσταντίνος θα 'ρθει
κι ο Κωστανίνος θα 'ρθει.
Ακούς τι λέει το ταψί
ακούς τι λέει το ταψί τι λέει το τσανάκι
τι λέει το τσανάκι.
Αν είσαι σκύλος φάγε με
αν είσαι σκύλος φάγε με σκυλί κατάρισέ με
σκυλί κατάρισέ με
κι αν είσαι ο μπαμπάκας μου
κι αν είσαι ο μπαμπάκας μου σκύψε και φίλησέ με
σκύψε και φίλησέ με.
Απ' τα μαλλιά την άρπαξε
απ' τα μαλλιά την άρπαξε στο μύλο την πηγαίνει
στο μύλο την πηγαίνει.
Άλεσε μύλο μ' άλεσε
άλεσε μύλο μ' άλεσε της σκύλας το κεφάλι
της σκύλας το κεφάλι
για να τ' ακούσει ο ντουνιάς
για να τ' ακούσει ο ντουνιάς άλλος να μην το κάνει

άλλος να μην το κάνει.

PAGE

PAGE 1

Tc559_02

Τα μάθατε τι έγινε στα Γιάννενα στη λίμνη
πνίξανε τις αρχόντισσες και την κυρα-Φροσύνη.
Δε σου ’πα Φροσυνάκι μου μη βάζεις δαχτυλίδι
και σαν το μάθ’ Αλή Πασάς σε ρίχνει μες στη λίμνη.
Φύσα βοριά ντελή βοριά για να φουσκώσει η λίμνη
να βγάλουν τις αρχόντισσες και την κυρα-Φροσύνη
να βγάλουν τις αρχόντισσες και την κυρα-Φροσύνη.
Χίλια καντάρια ζάχαρη θα ρίξω μες στη λίμνη
για να γλυκάνει το νερό να πιει η κυρα-Φροσύνη
για να γλυκάνει το νερό να πιει η κυρα-Φροσύνη.

τελέ είναι το deli (τουρκ.): τρελός

Tc560_1

Áí Þîåñå ï ðáôÝñáò óïõ ðïõ ãßíåô’ ç ÷áñÜ óïõ
ôá ìÜñìáñá èá Ýóêéæå èá ’ñ÷üôáí óôç ÷áñÜ óïõ.
Ôá ìÜñìáñá èá Ýóêéæå íá ’ñèåé óôá óôÝöáíÜ óïõ.

Tc560_2

Ôï êõðáñßóó’ ìÜíá ìïõ ðïõ åß÷åò óôçí áõëÞ óïõ
ôþñá ôï ðáßñíïõìå áëëïý êáé ìÝíåéò ìïíá÷Þ óïõ.

Tc 560_3

Ένα τραγούδι θα σας πω επάνω στα κεράσια
τ’ αντρόγυνο που γίνηκε να ζήσει να γεράσει.

Tc 565_1

Βασιλ’κό βασιλ’κό

βασιλ’κόν τον έσπερναν
βασιλ’κόν τον έσπερναν
στου Γιωργάκη μ’ τουν ουντά
στου Γιώργακη μ’ τουν ουντά
ν άκουσαμ’ που φύτρωσε
ν άκουσαμ’ που φύτρωσε
και παραπρασίνισε
και παραπρασίνισε
ντρέπομαι να πα να διω
ντρέπομαι να πα να διω
’πό της χήρας τον υγιό
’πό της χήρας τον υγιό
που φόρει γεράνιο ζ’νάρ’
που φόρει γεράνιο ζ’νάρ’
και γεράνιο μπουτσινάρ’
και γεράνιο μπουτσινάρ’
κίτιρνα μποδήματα
κίτιρνα μποδήματα
που πατάει στα κλήματα
που πατάει στα κλήματα
και στα κλωγυρίσματα
και στα κλωγυρίσματα
ντρέπομαι να πα να διω.

Tc 565_2

Πάπια κάθεταν στο μπάγο
τα φτεράκια τ’ς παγωμένα
τα φτεράκια τ’ς παγωμένα
και τα νύχια της βαμμένα
και τα νύχια της βαμμένα
το Θεό μπαρακαλούσε
το Θεό μπαρακαλούσε.
Κύριο μ’ βρέξι Κύριο κλάψι
Κύριο μ’ βρέξι Κύριο κλάψι
να πετάξω και να πάω
να πετάξω και να πάω
κάτω στο γιαλόν τον κάμπο
κάτω στο γιαλόν τον κάμπο
κει που πλένουν Φραγκοπούλες
κει που πλένουν Φραγκοπούλες
και γκιουζέλ Καστερνοπούλες
’πό τε κείνες μια θα πάρω
’πό ’χει τη λιανήν την μέση
’πό ’χει τη λιανήν την μέση
τρέμνει ο ουρανός να πέσει

τρέμνει ο ουρανός να πέσει
και στη γης ου να βαρέσει
και στη γης ου να βαρέσει
μες στη θάλασσα να πλέξει.

Tc 565_3

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα
μάνα και θυγατέρα.
Η μάνα ήταν πέρδικα το κορίτσ' περιστέρι
το κορίτσ' περιστέρι.
Σου πήραν την τρανταφυλλιά 'πό μέσα απ' την αυλή σου
'πό μέσα απ' την αυλή σου.

Tc 565_4

Φεγγαράκι ήταν τότες καλοκαιρινή βραδιά
που καθόμασταν τα δύο μας του πλατά- του πλατάνου τη σκιά.
Αναχωρώ και γεια σ' αφήνω γλυκυτάτο μου πουλί
πώς θα ζω χωρίς εσένα αχ Θιε μ' αχ Θιε μ' υπομονή.
Εκατό φορές το είπα να μην είχα γεννηθεί
και στην ιδική σ' αγάπη να μην εί- να μην είχα μπερδευτεί.

Tc 565_6

Εδώ δεν είναι Λιβαδειά, *μαρή*
εδώ δεν είναι Λιβαδειά
πο' 'χει τα σπίτια τα ψηλά, *μαρή*
πο' 'χει τα σπίτι τα ψηλά
τα μπαλκονάκια στη σειρά, *μαρή*
τα μπαλκονάκια στη σειρά
παίζουν λαλούνε τα βιολιά, *μαρή*
παίζουν λαλούνε τα βιολία
βγήκαν οι ρούσες στο χορό, *μαρή*
βγήκαν οι ρούσες στο χορό
βγήκανε και οι μελαχρινές, *μαρή*
βγήκανε και οι μελαχρινές
σαν τις κοντές γαρουφαλιές, *μαρή*
σαν τις κοντές γαρουφαλιές
βγήκε και κείνη π' αγαπώ, *μαρή*
βγήκε και κείνη π' αγαπώ
πάει και πιάστηκε 'π' αλλού, *μαρή*
πάει και πιάστηκε 'π' αλλού
της κάνω νόημα κρυφό, *μαρή*

της κάνω νόημα κρυφό.
Ξεπιάσ' 'πό κει κι έλα 'πό δω, *μαρή*
κι έλα 'πό δω.
Δεν έρχομαι, δεν έρχομαι, *μαρή*
δεν έρχομαι δεν έρχομαι
είμαι μικρή κι αντρέπομαι, *μαρή*
είμαι μικρή κι αντρέπομαι.
Έλα έλα μικρούλα μου, *μαρή*
να γιάνεις την καρδούλα μου.
Η Ευγενία αρρώστησε, *μαρή*
η Ευγενία αρρώστησε
βαριά για να πεθάνει για, *μαρή*
βαριά για να πεθάνει για
ιμπαίνου βγαίνουν οι γιατροί, *μαρή*
ιμπαίνου βγαίνουν οι γιατροί
τίποτες δεν της κάνουνε, *μαρή*
τίποτες δεν τις κάνουνε
ιμπαίνει βγαίνει μάνα της, μαρή
ιμπαίνει βγαίνει μάνα της
χτυπώντας τα γονάτα του, *μαρή*
χτυπώντας τα γονάτα του
ιμπαινεί βγαίν' πατέρα της, *μαρή*
ιμπαινεί βγαίν' πατέρα της
χτυπώντας τα γονάτα του, *μαρή*
χτυπώντας τα γονάτα του.
PAGE

Tc 566_3

Μια μάνα έχ' ένα παιδί
μια μάνα έχ' ένα παιδί το λένε Κωσταντίνο, *για*
το λένε Κωσταντίνο, *για*
το άλλαζε το χτένιζε
το άλλαζε το χτένιζε και στο σκολειό το στέλνει, *για*
και στο σκολειό το στέλνει, *για*.
Στο δρόμο όπου πήγαινε
στο δρόμο όπου πήγαινε ξεχνά το καλαμάρι, *για*
ξεχνά το καλαμάρι, *για*
γυρίζει πίσω να το βρει
γυρίζει πίσω να το βρει και να το ξαναπάρει, *για*

και να το ξαναπάρει, *για*
βρίσκει τις πόρτες τους κλειστές
βρίσκει τις πόρτες τους κλειστές και τα σκυλιά λυμένα, *για*
και τα σκυλιά λυμένα, *για*
βρίσκει και τη μανούλα του
βρίσκει και τη μανούλα του με Τούρκο ’γκαλιασμένη, *για*
με Τούρκο ’γκαλιασμένη, *για*.
Έλα παιδί μι ζάχαρη
έλα παιδί μι ζάχαρη έλα και με σταφίδες, *για*
έλα και με σταφίδες, *για*.
Δε θέλω γω με ζάχαρη
δε θέλω γω με ζάχαρη δε θέλω και με σταφίδες
δε θέλω και με σταφίδες
ό,τι είδαν τα ματάκια μου
ό,τι είδαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω, *για*
κείνο θα μαρτυρήσω, *για*.
Πιάστε βρε Τούρκοι ’π’ τα μαλλιά
πιάστε βρε Τούρκοι ’π’ τα μαλλιά και κόψτο το κεφάλι, *για*
και κόψτο το κεφάλι, *για*.
Και στο σακούλ’ το έβαλε
και στο σακούλ’ το έβαλε στο μύλο να το πάει, *για*
στο μύλο να το πάει, *για*.
Να μυλωνά μου άλεσε
να μυλωνά μου άλεσε αλεύρι για να φάμε, *για*
αλεύρι για να φάμε, *για*.
κάνει τ’ αλεύρι κόκκινο
κάνει τ’ αλεύρι κόκκινο και την πασπάλη μαύρη, *για*
και την πασπάλη μαύρη, *για*
να κατεβαίνουν όμορφες
να κατεβαίνουν όμορφες να παίρνουν κοκκινάδι, *για*
να παίρνουν κοκκινάδι, *για*
να κατεβαίνουν γραμματικοί να παίρνουνε μελάνι, *για*.

Tc 566_4

Σε δυο βουνά ν ανάμεσα κλήμα ήταν φυτρωμένο
κάνει σταφύλι δραγκανό κρασάκι σαν το αίμα
όσες μανίτσες κι αν το ’πιαν καμιά παιδί δεν κάμνει

λε, κι ας το ’π’νε και η μάνα μου να μη με κάν’ κι μένα
λε, μ’ έκαμε και μ’ άξινε, *λε*, στα ξένα με στέλνει
στα ξένα που πηγαίνουμι ξένοι να μην περνούμι.

Tc 566_9

Δυο ’δέρφια είχαν μια ’δερφή
δυο ’δέρφια είχαν μια ’δερφή στον κόσμο ξακουσμένη, *για*
στον κόσμο ξακουσμένη, *για*
τη ζήλευε η γειτονιά
τη ζήλευε η γειτονιά τη φθόναε η χώρα, *για*
τη φθόναε η χώρα, *για*
τη ζήλεψε κι ο Χάροντας
τη ζήλεψε κι ο Χάροντας και θέλει για να την πάρει
και θέλει για να την πάρει
Άνοιξε κόρη για να μπω
άνοιξε κόρη για να μπω ’τοιμάσου για να σε πάρω
’τοιμάσου για να σε πάρω
εγώ είμαι γιος της μαύρη γης
εγώ είμαι γιος της μαύρη γης της ραχλιασμένης πέτρας, *για*
της ραχλιασμένης πέτρας, *για*.
Άσε με Χάρε μ’ άσε με
άσε με Χάρε μ’ άσε με σήμερα μη με πάρεις, *για*
σήμερα μη με πάρεις, *για*
ταχιά Σαββάτο να λουστώ
ταχιά Σαββάτο να λουστώ την Κυριακή ν’ αλλάξω, *για*
την Κυριακή ν’ αλλάξω, *για*
και τη Δευτέρα το πρωί
και τη Δευτέρα το πρωί έρχομαι μοναχή μου, *για*
έρχομαι μοναχή μου, *για*.
Απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
πάν’ στ’ άλογο την έριξε
πάν’ στ’ άλογο την έριξε κι η κόρη κλαίει και σκούζει
κι η κόρη κλαίει και σκούζει
να και τ’ αδέρφια τ’ς πρόφτασαν
να και τ’ αδέρφια τ’ς πρόφτασαν ψηλά απ’ τα κορφοβούνια, *για*
ψηλά απ’ τα κορφοβούνια, *για*
τον Χάροντα κυνήγησαν
τον Χάροντα κυνήγησαν και γλίτωσαν την κόρη, *για*
και γλίτωσαν την κόρη, *για*.

Tc566_ 11

Ραζμπολιά σε Βέντα

Βέντα να Γκεργιόβντεν
Βέντα να Γκεργιόβντεν
ταμ ντα με ζαροβιτε
να κραϊα ?α κραστοπατια
μπαϊνο λε μπάτε Ιβανε.

Αρρώστησε η Βέντα
η Βέντα του Αγίου Γεωργίου
η Βέντα του Αγίου Γεωργίου
εκεί να με θάψετε
στο τέλος του σταυροδρομιού
μωρέ μπάρμπα μπαρμπα-Γιάννη.

Η μέρα του Αγ. Γεωργίου.

Μπαρμπα: μπάτε (βουλγ.): προσφώνηση σε μεγαλύτερο αδερφό ή σε ηλικιωμένο άνθρωπο (δεν υπάρχει στην ελληνική γλώσσα). ??

Tc 566_12

Πού ’σουν, *καλέ*, πού ’σουν περιστερούλα μου
πού ’σουν περιστερούλα μου κι ήρθες αυτή την ώρα
πού ’σουν περιστερούλα μου κι ήρθες αυτή την ώρα.
Πήγα, *καλέ*, πήγα να μάσω λάχανα
πήγα να μάσω λάχανα μαζί με την Αννούλα
πήγα να μάσω λάχανα μαζί με την Αννούλα
και δι-, *καλέ*, και δίπλα μας αγνάντευε
και δίπλα μας αγνάντευε ο λήσταρχος Τζαβέλης.
Κορί-, *καλέ*, κορίτσα μη φοβόσαστε
κορίτσια μη φοβόσαστε σταθείτε να σας δούμε
σταθεί-, *καλέ*, σταθείτε να σας ρωτήσουμε
ποιός έχει το γλυκό κρασί και τ’ όμορφο κορίτσι.
Παπάς, *καλέ*, παπάς έχ’ το γλυκό κρασί
παπάς έχ’ το γλυκό κρασί και τ’ όμορφο κορίτσι.

Tc 566_14

Μάλωνε μάνα μάλωνε
’κόμα σήμερα και ταχιά
’κόμα σήμερα και ταχιά
την Κυριακίτσα μ’ το ταχιά
την Κυριακίτσα μ’ το ταχιά
θα γύρω λάκκες και βουνά
θα γύρω λάκκες και βουνά
και ψηλά ψηλά μπαλκάνια

και ψηλά ψηλά μπαλκάνια
θα στέκεις μάνα μ' στη στράτα
θα στέκεις μάνα μ' στη στράτα
θα περνάν μάνα μ' στρατιώτες
θα περνάν μάνα μ' στρατιώτες
θα ρωτάς μάνα μ' θα 'ξετά'ς
θα ρωτάς μάνα μ' θα 'ξετά'ς
το Γιάννη μ' δε τον είδατε
το Γιάννη μ' δε τον είδατε
το Γιάννη μ' τον νιοχαϊμένον.
Τον είδαμε μανούλα μου
που πέρα στ' μαύρ' τ' θάλασσα
που πέρα στ' μαύρ' τ' θάλασσα
στον άμμο ξαπλωμένονε
τρία πουλιά τον τριγυρνούν
κι ένα πουλί καρταλούτο
κι ένα πουλί καρταλούτο
στα στήθια τον εκόνεψε
στο στήθια το εκόνεψε
στα μάτια τον κοιτάζει
στα μάτια τον κοιτάζει
πότε να βγει η ψυχούλα του
πότε να βγει η ψυχούλα του
να κάτσει να τον φάει
να φάει αστήθι μάρμαρο
και πλάτη τ'ς αντριωμένις, *για*.

PAGE

PAGE 1

Tc 567_1

Ώρε, απόψε δεν κοιμήθηκα, *ώρε*, και σήμερα νυστάζω
ώρε, για δυο ματάκια γαλανά, *ώρε*, για δυο γλυκά φρυδάκια
ώρε, θε να τα κλέψω μια βραδιά, *ώρε*, νύχτα δίχως φεγγάρι
ώρε, να τ' ανεβάσω στο βουνό, *ώρε*, κατάκορφα τη ράχη
ώρε, [φουντωσλαλούν?] τ' αρνίθια δυο και δυο, *ώρε*, τα πετεινάρια πέντε
ώρε, ξύπνα περδικομάτα μου, *ώρε*, κι έλα στην αγκαλιά μου.

Tc 567_2

Για φέρτε μας να πιούμε και να γλεντήσουμε
δεν το θέλω δεν το πίνω
σαν το σ'κώσω δεν τ' αφήνω
δεν το θέλω δεν το πίνω
σαν το σ'κώσω δεν τ' αφήνω.
Μπορεί να είσαι όμορφη κούκλα ζωγραφισμένη
όμως αυτό το χτένισμα διόλου δε σου πάει
κάνε κότσο τα μαλλιά σου
να φανεί η αρχοντιά σου
κάνε κότσο τα μαλλιά σου
να φανεί η αρχοντιά σου.

Tc 567_4

Πάρε με Ντόνω πάρε με
πάρε με Ντόνω πάρε με.
Δε σε παίρνω βρε Νικόλα μου
δε σε παίρνω βρε Νικόλα μου
μου 'παν πο' 'χεις πέντε παιδιά
μου 'παν πο' 'χεις πέντε παιδιά
πέντε κατσιβελούδια, *για*
πέντε κατσιβελούδια, *για*.
Γω τα παιδιά μ' τα χάρισα
Γω τα παιδιά μ' τα χάρισα
τα 'δωσα στ'ς κατσιβέλες, *για*
τα 'δωσα στ'ς κατσιβέλες, *για*.
Κίν'σαν να πάνε στο χωριό
κίν'σαν να πάνε στο χωριό
φάν'κε τ' Νικόλα το χωριό
φάν'κε τ' Νικόλα το χωριό
τ' Νικόλα οι αφτρούδες *για*
τ' Νικόλα οι αφτρούδες, *για*
βγήκαν τ' Νικόλα τα παιδιά
βγήκαν τ' Νικόλα τα παιδιά.
Η Ντόνου φαρμακώθηκε
η Ντόνου φαρμακώθηκε.
Δώσε μ' Νικόλα το μαχαίρ'
Δώσε μ' Νικόλα το μαχαίρ'.
Τι θα το κάνεις το μαχαίρ'
Τι θα το κάνεις το μαχαίρ'.
Έχω μήλο στο ζωνάρ'
έχω μήλο στο ζωνάρ'
να κόψω στα παιδάκια σου
να δώσω στα παιδάκια σου.

Tc 567_9

Ο Γιάννης και το Μαρουλιώ, *μαρή*
ο Γιάννης και το Μαρουλιώ
σ' ένα σκολειό διαβάζουνε, *μαρή*
σ' ένα σκολειό διαβάζουνε
Γιάννης μαθαίνει γράμματα, *μαρή*
Γιάννης μαθαίνει γράμματα
και η Μάρου τα τραγούδια, *για μαρή*
και η Μάρου τα τραγούδια, *για*
ο Γιάννης εξεστόμισε, *μαρή*
ο Γιάννης εξεστόμισε
της μάνας του το λέει, *για μαρή*
της μάνας του το λέει, *για*.
Μάνα τη Μάρω αγαπώ, *μαρή*
μάνα τη Μάρω αγαπώ
ταίρι μου θα την κάνω, *για μαρή*
ταίρι μου θα την κάνω, *για*.
Τι λες ωρέ κακόμοιρε, *μαρή*
τι λες ωρέ κακόμοιρε
και φιδοδαγκαμένε, *για μαρή*
και φιδοδαγκαμένε, *για*
η Μάρω είν' αξαδέρφη σου, *μαρή*
η Μάρω είν' αξαδέρφη σου
η πρώτη η αξαδέρφη σου, *μαρή*
η πρώτη η αξαδέρφη σου.
Ο γάμος και το λείψανο, *μαρή*
ο γάμος και το λείψανο
μαζί συναντηθήκανε, *μαρή*
μαζί συναντηθήκανε.
Τίνος είναι το λείψανο, *μαρή*
τίνος είναι το λείψανο.
Του Γιάννη είναι το λείψανο, *μαρή*
του Γιάννη είναι το λείψανο.
Φαρδύ να κάν'τε το λημόρ', *μαρή*
φαρδύ να κάν'τε το λημόρ'
να παίρνει δυο νομάτοι, *μαρή*
να παίρνει δυο νομάτοι, *για*
να παίρν' το νιο με τ' άρματα, *μαρή*
να παίρν' το νιο με τ' άρματα
την κόρη με τα στολίδια, *μαρή*
την κόρη με τα στολίδια.

Tc 568_2

(απαγγελία)

“Όλοι χορεύουνε
χορεύουν τα παλικάρια
χορεύει και μια στη μέσ’
σαν ήλιος σα φεγγάρι
Τούρκος την αγάπησε
Τούρκος θα την πάρει.
Αρνάκι γίνω μάνα μου
στο τσουμπάν’ πηγαίνω.
Kasap olurum kızım
ben sana bulurum.
Πέρδικα θα γίνω μάνα
στα δάση φεύγω.
avcı olurum kızım
ben sana bulurum ”.

μετ.: “Εγώ χασάπης γίνομαι κορίτσι μου και σε βρίσκω”
μετ.: “Εγώ κυνηγός γίνομαι κορίτσι μου και σε βρίσκω”

Tc 568_5

[Γαριφαλιά μου πράσινη, *καλέ*]
γαριφαλιά μου πράσινη, *καλέ*, πότε θα κοκκινίσεις
[πότε θα κοκκινίσεις]
να κόψω δυο γαρίφαλα, *καλέ*
να κόψω δυο γαρίφαλα, *καλέ,* να κάνω φροκαλίτσα
να κάνω φροκαλίτσα
να φροκαλώ τη θάλασσα, *καλέ,*
να φροκαλώ τη θάλασσα, *καλέ,* ν’ αράζουν τα καΐκια
ν’ αράζουν τα καΐκια.
Ένα καΐκι άραξε, *καλέ*
ένα καΐκι άραξε, *καλέ,*στου βασιλιά την πόρτα
στου βασιλιά την πόρτα
δεν ήταν κει ο βασιλιάς, *καλέ*
δεν ήταν κει ο βασιλιάς, *καλέ,*ούτε η βασιλοπούλα
ούτε η βασιλοπούλα
μόν’ ήταν τρεις μιλαχρινές, *καλέ*
μόν’ ήταν τρεις μιλαχρινές, *καλέ,* και τρεις βασιλοπούλες
και τρεις βασιλοπούλες
η μια κεντάει τον ουρανό, *καλέ*
η μια κεντάει τον ουρανό, *καλέ,* και η άλλη το φεγγάρι
και η άλλη το φεγγάρι
η τρίτη η μικρότερη, *καλέ*
η τρίτη η μικρότερη, *καλέ,* κεντάει το μαξιλάρι
κεντάει το μαξιλάρι

για να πλαγιάσει ο βασιλιάς, *καλέ*
για να πλαγιάσει ο βασιλιάς, *καλέ,* με τη βασιλοπούλα
με τη βασιλοπούλα.

Γαριφαλιά μου πράσινη πότε θα κοκκινίσεις
να κόψω δυο γαρίφαλα να κάνω φροκαλίτσα
να φροκαλώ τη θάλασσα ν' αράζουν τα καΐκια
Ένα καΐκι άραξε στου βασιλιά την πόρτα
δεν ήταν κει ο βασιλιάς ούτε η βασιλοπούλα
μόν' ήταν τρεις μιλαχρινές και τρεις βασιλοπούλες
η μια κεντάει τον ουρανό και η άλλη το φεγγάρι
η τρίτη η μικρότερη κεντάει το μαξιλάρι
για να πλαγιάσει ο βασιλιάς με τη βασιλοπούλα.
Tc 568_6

(απαγγελία)

"Εμάθατε τι έγινε στον κάτω μαχαλά
η Αντρονίκη φόρεσε αντρίκεια φορεσιά
παίρνει τον εραστή της και πάει στον καφενέ
τον καφετζή διατάζει να φέρ' το ναργιλέ
δυο φίλοι τ' αδερφού της την εγνωρίσανε
τρέχουνε στο Βαγγέλη το μαρτυρήσανε.
Τι κάθεσαι Βαγγέλη δεν πας στο καφενέ
να δγεις την Αντρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Σηκώνεται ο Βαγγέλης και αρματώνεται
στου καφενειού την πόρτα και ξεσπαθώνεται.
Δεν ντρέπεσαι Αντρονίκη από το μπόι σου
επρόδωσες εμένα κι όλο το σόι σου.
Δυο μαχαιριές τη δίνει στη δεξιά πλευρά
βρύση το αίμα τρέχει απ' τ' αργυρά κορμιά.
Σύρτε πείτε τη μάνα μου στα μαύρα να ντυθεί
γιατί την Αντρονίκη δε θα την ξαναδγεί.
Ψηλά στον Αϊ-Γιώργη κάντε το μνήμα μου
δυο φίλοι τ' αδερφού μου να 'χουν το κρίμα μου
Λεμόνια πορτοκάλια πάρτε μοιράσετε
μόνο τον εραστή μου μην τον πειράξετε".
Ή (τραγουδούν)
...στον κάτω μαχαλά
η Αντρονίκη φόρεσε αντρίκεια φορεσιά
παίρνει τον εραστή της...
....τον καφετζή διατάζει καφέ και ναργιλέ.
Δυο φίλοι τ' αδερφού της την εγνωρίσανε
τρέχουνε στο Βαγγέλη το μαρτυρήσανε.

Τι κάθεσαι Βαγγέλη δεν πας στον καφενέ
να δεις την Αντρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Σηκώνεται ο Βαγγέλης και αρματώνεται
στου καφενειού την πόρτα και ξεσπαθώνεται.
Δεν ντρέπεσαι Αντρονίκη κρίμα το μπόι σου
ρεζίλεψες εμένα κι όλο το σόι σου.
Δυο μαχαιριές τη δίνει στη δεξιά μεριά
βρύση το αίμα τρέχει απ' τ' αργυρά κορμιά.
Σύρε να πεις στη μάνα στα μαύρα να ντυθεί
γιατί την Αντρονίκη δε θα την ξαναδεί.
Ψηλά στον Αϊ-Γιώργη κάντε το μνήμα μου
τρεις φίλοι τ' αδερφού μου να 'χουν το κρίμα μου.
Λεμόνια πορτοκάλια πάρτε μοιράσετε
μονάχα τον καλό μου μην τον πειράξετε".
Tc 569_2

Νερ, σηκώτε να πηγαί- πηγαίνουμε
προτού προτού μας βαρεθούνε
νερ, της γειτονιάς οι έ- οι έμορφες
θέλουν θέλουν να κοιμηθούνε.

Σηκώτε να πηγαίνουμε προτού μας βαρεθούνε
της γειτονιάς οι έμορφες θέλουν να κοιμηθούνε.

Tc640_2

Καλήν εσπέρα ν άρχοντες αν είναι ορισμός σας
Χριστού τη θεία γέννηση να πω στ' αρχοντικό σας
Χριστός γεννάται σήμερον εν Βηθλεέμ τη πόλει
οι ουρανοί αγάλλονται χαίρει η φύσις όλη
εντός σπηλαίου τίκτεται εν φάτνη των αλόγων
κι ο Βασιλεύς των ουρανών κι ο Ποιητής των όλων.

Tc640_3

Σ' αυτά τα σπίτια τα μαρμαρένια
τα μαρμαρένια και τα ψηλά
τρεις νεοπούλες κάθονταν μέσα
τρεις νεοπούλες της τύχης μου
η μια λελούδι η άλλ' ζεμπούλι
η τρίτη γλάστρα γαρουφαλιά.
Θέλω να φύγω 'π' αυτόν τον κόσμο
να πα να ζήσω μες στα βουνά
με χορταράκια της γης να τρέφομαι

με λεοντάρια να κατοικώ.
Σαν να πεθάνω ποιος θα με κλάψει
ποιος θα μ' ανάψει ένα κερί
πάλι αγάπη μου θε να με κλάψει
θε να μ' ανάψει ένα κερί
που μ' αγαπούσε κι επιθυμούσε
κι επιθυμούσε για να με δει.

Tc640_7

«Σούρβα σούρβα γερό κορμί
όλο γεια και δύναμη
και του χρόν' όλοι γεροί».

Tc640_8

Χριστούγεννα Χριστούγεννα 'πόψε Χριστός γιννιέτι
'πόψε Χριστός γεννήθηκε και κόσμος δεν το νιώθει
νε κόσμος νε τα γούμελα νε βασιλιάς ατός του
τρία Ευαγγέλια λειτουργούν και δυο Αποστόλια ψέλνουν
νε ψέλνοντας διαβάζοντας χρυσό δεντρίτσι ξέβ'κι
το δέντρο ήταν του Χριστού τα κλώνια τ' τα Ευαγγέλια
και τ' αργυροφιλίτσια του ήταν τις Προφητάδες
Προφήτη βάλαν και ληγά για του Χριστού τα πάθη.
Και συ Χριστέ μου σταυρωμέν' Χριστέ μου σταυρωμένε
σα που σε σταύρωσαν οι 'βραίοι και σ' έριξαν στον τάφο…
Στο σταυροδρόμ' με σταύρωσαν και μ' έριξαν στο τάφο.

Tc640_10

Σήμερα 'ν' τα Φώτα και φωτισμός
και χάρες μεγάλις και αγιασμός
και αγιασμός
κάτω στον Ιορδάνη τον ποταμό
κάθεται κυρά μας η Παναγιά
η Παναγιά
σπάργανα κρατάει χρυσό κλειδί
και τον Άγιο Γιάννη παρακαλεί
παρακαλεί.
Άγιε μου Γιάννη και πρόδρομε…
και βαφτιστή του γιου μου… –πώς;

Tc640_11

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται

σήμερον έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά και τρισκαταραμένοι.
Ο Κύριος ηθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικόν για να το λάβουν όλοι.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
τας προσευχάς της έκανε για τον μονογενή της.
Φωνή τής ήρθε εξ ουρανού κι απ' αγγέλου στόμα.
Σώνουν κυρά μου οι προσευχές φτάνουν και οι μετάνοιες
και τον υιό σου πιάσανε και στο χαλκιά τον πάνε.
Κοιτά δεξά κοιτά ζερβά κανέναν δε γνωρίζει
τον Αϊ-Γιάννη γνώρισε τον Αϊ-Γιάνν' ρωτάει.
Μην είδις τον υγιόκα μου και τον διδάσκαλό σου…

- Ύστερα;

Α.Δ.: Δε θυμάμαι. Μέχρι εδώ.

- Δεν πειράζει. Ως εδώ.

Tc641_1

Ο Κωνσταντίνος ο μικρός μικρός και χαϊδεμένος
έναν τον έχει η μάνα του έναν και κανακάρη
έναν τον έχει η μάνα του έναν και κανακάρη
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σχολειό τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει.
Ανδρειώθηκεν ο Κωσταντής κι έγινε παλικάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός της μάνας του καμάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός της μάνας του καμάρι.

Tc641_2

Η Σούσα ήταν όμορφη της Θράκης το καμάρι
κι αγάπαϊ το Σελίμ Μπέη το τουρκοπαλικάρι
κι αγάπαϊ το Σελίμ Μπέη το τουρκοπαλικάρι.
Μια μέρα εκαθότανε χρυσό μαντίλ' κεντούσε
τον αδερφό της έκλαιγε και τον μοιρολογούσε
τον αδερφό της έκλαιγε και τον μοιρολογούσε.
Μάνα μου είδα όνειρο πικρό φαρμακωμένο
μάνα μου είδα όνειρο πικρό φαρμακωμένο
πως είδα τ' αδερφάκι μου στο αίμα βουτηγμένο
πως είδα τ' αδερφάκι μου στο αίμα βουτηγμένο.
Τι έχεις Σούσα μου και κλαις κι 'σαι βαλαντωμένη
τι έχεις Σούσα μου και κλαις κι 'σαι βαλαντωμένη
τι έχουν τα ματάκια σου και είσαι δακρυσμένη

τι έχουν τα ματάκια σου και είσαι βουρκωμένη.

Tc641_3

Η Σμύρνη κι αν εκάηκε κι αν έγινε βιράνι
ο Βενιζέλος να ’ν’ καλά πάλι θα τήνε κάνει.
Εσκί Σεχίρι φοβερό με σύρματα πλεγμένο.
Στη Σμύρνη σφάζουνε αρνιά στην Πόλη τα κριάρια
και μέσα στο Εσκί Σεχίρ σφάζονται παλικάρια.

Βιράνι: από το τουρκικό virane = καταστροφή

Tc641_4

Σ’ αυτά τα σπίτια τα μαρμαρένια
τα μαρμαρένια και τα ψηλά
τρεις νεοπούλες καθόταν μέσα
τρεις νεοπούλες της τύχης μου
η μια λελούδι η άλλ’ ζουμπούλι
η τρίτη γλάστρα γαρουφαλιά
η μια λελούδι η άλλ’ ζουμπούλι
η τρίτη γλάστρα γαρουφαλιά.
Θέλω να φύγω ’π’ αυτόν τον κόσμο
να πα να ζήσω μες στα βουνά
με χορταράκια της γης να τρέφομαι
με λεοντάρια να κατοικώ
με χορταράκια της γης να τρέφομαι
με λεοντάρια να κατοικώ.
Σαν αποθάνω ποιος θα με κλάψει
ποιος θα μ’ ανάψει ένα κερί
πάλι αγάπη μου θε να με κλάψει
θε να μ’ ανάψει ένα κερί
που μ’ αγαπούσε κι επιθυμούσε
κι επιθυμούσε για να με δει.

Tc641_5

Σε βουνά σε λαγκάδια επάνω
με τουφέκι στο χέρι γυρνώ
και σαν άντρας ποθώ να πεθάνω
με σπαθάκι στο χέρι γυρνώ.
Για σινδόνι έχου το χιόνι
και για στρώμα δαφνούλες κλαριά
για νανούρισμα έχου τ’ αηδόνι
και για ξύπνο τον κρύο βοριά.

Tc641_6

Σ’ όσους γά-, *κι αμάν αμάν*
σ’ όσους γάμους κι αν επήγα
σ’ όσους γάμους κι αν επήγα
τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια
σ’ όσους γάμους κι αν επήγα
τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια
τέτοιο ανδρό-, *κι αμάν αμάν*
τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια
τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
τέτοιο ανδρόγυνο δεν είδια
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
τέτοια νύ-, *κι αμάν αμάν*
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
κι ο γαμπρός όλο καμάρι
τέτοια νύφη τέτοια χάρη
κι ο γαμπρός όλο καμάρι
βάζει η νύφ’, *κι αμάν αμάν*
βάζει η νύφη το τσεμπέρι
βάζει η νύφη το τσεμπέρι
μοιάζει ν άσπρο περιστέρι
βάζει η νύφη το τσεμπέρι
μοιάζει ν άσπρο περιστέρι.

Tc641_7

Ξενιτεμέ-, *λυπημένο μου πουλί*
ξενιτεμένο μου πουλί και παραπονεμένο, *λυπημένο μου πουλί*
και παραπονεμένο, *κακιωμένο μου πουλί*
τι να σε στεί-, *λυπημένο μου πουλί*
τι να σε στείλω ξένι μου τι να σε προβοδίσω, *λυπημένο μου πουλί*
τι να σε προβοδίσω, *κακιωμένο μου πουλί*
να στείλω μή-, *λυπημένο μου πουλί*
να στείλω μήλο σέπεται τριαντάφυλλο μαδιέτι, *λυπημένο μου πουλί*
τριαντάφυλλο μαδιέτι, *κακιωμένο μου πουλί*
να στείλω και, *λυπημένο μου πουλί*
να στείλω και τα δάκρυα μου σ’ ένα χρυσό μαντίλι, *λυπημένο μου πουλί*
σ’ ένα χρυσό μαντίλι, *κακιωμένο μου πουλί*
τα δάκρυά μου, *λυπημένο μου πουλί*
τα δάκρυά μου είναι καυτά και καίνε το μαντίλι, *λυπημένο μου πουλί*
και καίνε το μαντίλι, *κακιωμένο μου πουλί.*

Tc641_8

Μια Πασχαλιά μια Πασχαλιά
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
μια ’πίσημην ημέρα, *πουλάκι μου*
μια ’πίσημην ημέρα, *ν Αλέξανδρος*
μια ’πίσημην ημέρα, *πουλάκι μου*
μια ’πίσημην ημέρα, *ν Αλέξανδρος*
μάνα ν υγιό μάνα ν υγιό
μάνα ν υγιό ν εστόλιζι
στην εκκλησά να πάνε, *πουλάκι μου*
στην εκκλησά να πάνε, *ν Αλέξανδρος*
στην εκκλησά να πάνε, *πουλάκι μου*
στην εκκλησά να πάνε, *ν Αλέξανδρος*
μπροστά πααίν’ μπροστά πααίν’
μπροστά πααίν’ ν Αλέξανδρος
και παραπίσω η μάνα τ’, *πουλάκι μου*
και παραπίσω η μάνα τ’, *ν Αλεξανδρής*
και παραπίσω η μάνα τ’, *πουλάκι μου*
και παραπίσω η μάνα τ’, *ν Αλέξανδρος*
και σαν τους εί- και σαν τους εί-
και σαν τους είδε η εκκλησιά
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξανδρος*
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξανδρος.*

Tc641_9

Δώδεκα ευζωνάκια τ’ αποφασίσανε
στον πόλεμο να πάνε, *Παναγιά μου,* να πολεμήσουνε
στον πόλεμο να πάνε, *Παναγιά μου,* να πολεμήσουνε.
Στο δρόμο που διαβαίναν στη Μαύρη Θάλασσα
κακιά φουρτούνα πιάνει, *Παναγιά μου,* και σχίζει τα πανιά
κακιά φουρτούνα πιάνει, *Παναγιά μου,* και σχίζει τα πανιά.
Δεν κλαίω το καράβι δεν κλαίω…
μόν’ κλαίω τα ευζωνάκια, *Παναγιά μου,* τα νιούτσικα παιδιά.
Βοήθα, *Παναγιά μου,* για να γλιτώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου,* θα σ’ τ’ ασημώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου,* θα σ’ τ’ ασημώσουμε.

Tc641_10

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
βάρκα γύρισ’ άνω κάτω και πνιγήκαν δυο παιδιά.
Το ’να ήτανε ο Νίκος τ’ Αθηνόδωρου ν ο γιος

τ’ άλλο ήταν τ’ Αρμενάκι ξακουστό στην ομορφιά.
Αθηνόδωρος προστάζει τάζει λίρες και φλουριά.
Μόν’ το Νίκο μ’ να γλιτώσ’τε να τον βγάλ’τε στη στεριά.

Tc641_11

Τώρα κιρός, *καλή Χρυσούλα μ’*
τώρα κιρός χιονοπωριάζει
τώρα κιρός χιονοπωριάζει
τα κορίτσια αρραβωνιάζουν
τώρα κιρός χιονοπωριάζει
τα κορίτσια αρραβωνιάζουν
θα αρραβωνιάσ’, *καλή Χρυσούλα μ’*
θα αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
θα αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
κι θα πάρει το Νικόλα
θα αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
κι θα πάρει το Νικόλα
κι ο Νικό-, *καλή Χρυσούλα μ’*
κι ο Νικόλας προβοδάει
κι ο Νικόλας προβοδάει
τ’ δήμαρχου τη θυγατέρα
κι ο Νικόλας προβοδάει
τ’ δήμαρχου τη θυγατέρα
κι η Χρυσή, *καλή Χρυσούλα μ’*
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στο τρανό το γκιόλ’ πααίνει
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στο τρανό το γκιόλ’ πααίνει
γκιόλι μου, *καλή Χρυσούλα μ’*
γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
τίνος νιάτα θα χαθούνε
γκιόλι μου τρανό μου γκιόλι
τίνος νιάτα θα χαθούνε.

Γκιόλ: από το τουρκικό göl = λίμνη

Tc641_12

Τώρα που φθινοπωριάζει και θα βγούνε τα κρασιά
τώρα που φθινοπωριάζει και θα βγούνε τα κρασιά
και θ’ αρχίσουνε τα γλέντια δω και κει στη γειτονιά
και θ’ αρχίσουνε τα γλέντια δω και κει στη γειτονιά

θα μαζώνουνται κορίτσια παλικάρια όλα μαζί
θα μαζώνουνται κορίτσια παλικάρια όλα μαζί
και θα τραγουδούνε όλοι πίνοντας γλυκό κρασί
και θα τραγουδούνε όλοι πίνοντας γλυκό κρασί.
Βάλτε βάλτε παλικάρια βάλτε μας γλυκό κρασί
βάλτε βάλτε παλικάρια βάλτε μας γλυκό κρασί
βάλτε μας κρασί να πιούμε και τραγούδια θα σας πούμε
βάλτε μας κρασί να πιούμε και τραγούδια θα σας πούμε.

Tc641_13

Σ' ένα δενδρί ακούμπησα αμάν να πω τα βάσανά μου
και το δενδρί μαράθηκε αμάν αμάν από τα δάκρυά μου…

–Αυτός ορφανός ήτανε κι έκλαιγε τη μοίρα του. Κι ακούμπησ' σ' ένα δέντρο κι έλεγε τα βάσανά του–

Πού είσαι μάνα μου μάνα μου γλυκιά
να δεις το παλικάρι τρέχει γυμνός
τρέχει γυμνός από τα βάσανά του
γιαρέμ γιαρέμ αμάν.

Tc641_14

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
Τούρκος αγάπ'σε μια ρωμιοπούλα
Τούρκος αγάπ'σε μια ρωμιοπούλα
κι η ρωμιοπούλα δεν τόνε θέλει
κι η ρωμιοπούλα δεν τόνε θέλει
η σκύλα μάνα τ'ς την προξενεύει
η σκύλα μάνα τ'ς την προξενεύει.
Πάρ' τονε κόρη μ' τον Τούρκο άντρα
πάρ' τονε κόρη μ' τον Τούρκο άντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα
να σε φορέσει φλουριά και χάντρα.
Δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε θέλω τον Τούρκο άντρα
δεν τόνε θέλω τον Τούρκο άντρα.
Πάρ' τονε κόρη μου έχει καΐκι
πάρ' τονε κόρη μου έχει καΐκι
θα σε πααίνει στη Σαλονίκη
θα σε πααίνει στη Σαλονίκη.
Δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω

δεν τόνε παίρνω τον Τούρκο άντρα
δεν τόνε παίρνω τον Τούρκο άντρα.
Πάρ’ τονε κόρη μου έχει βαπόρι
πάρ’ τονε κόρη μου έχει βαπόρι
θα σε πηγαίνει Σμύρνη και Πόλη
θα σε πηγαίνει Σμύρνη και Πόλη.
Δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
δεν τόνε θέλω δεν τόνε παίρνω
Ρουμιά γεννήθ’κα Ρουμιά πεθαίνω
Ρουμιά γεννήθ’κα Ρουμιά πεθαίνω.

Tc641_15

Μια καλή μώρ’ μια καλή
μια καλή νοικοκυρά
μια καλή νοικοκυρά
έβαλε να μαγειρέψ’
μια καλή νοικοκυρά
έβαλε να μαγειρέψ’
λάχανα μώρ’ λάχανα
λάχανα και λάπατα
λάχανα μώρ’ λάχανα
λάχανα κι λάπατα
λάχανα κι λάπατα
και καμπόσον τραχανά
λάχανα και λάπατα
και καμπόσον τραχανά
πυροστιά μώρ’ πυροστιά
πυροστιά μ’ ένα ποδάρ’
πυροστιά μώρ’ πυροστιά
πυροστιά μ’ ένα ποδάρ’
πυροστιά μ’ ένα ποδάρ’
τέτζερη χωρίς καπάκ’
πυροστιά μ’ ένα ποδάρ’
τέτζερη χωρίς καπάκ’
ξάπλωσι μώρ’ ξάπλωσι
ξάπλωσι να κοιμηθεί
ξάπλωσι μώρ’ ξάπλωσι
ξάπλωσι να κοιμηθεί
ξάπλωσι να κοιμηθεί
ψύλλος πάει την τσίμπησι
ξάπλωσι να κοιμηθεί
ψύλλος πάει την τσίμπησι
κι άπλωσε μώρ’ κι άπλωσε
κι άπλωσε τον μπόδαρο τ’ς
κι άπλωσε μώρ’ κι άπλωσε

κι άπλωσε τον μπόδαρο τ’ς
κι άπλωσε τον μπόδαρο τ’ς
κλότσησε τον τέτζερη
κι άπλωσε τον μπόδαρο τ’ς…

- Αχ, το ξέχασα. Τα μπέρδεψα.
«…κλότσησε τον τέτζερη».

Θ.Π.: «Έπεσαν τα λάχανα».

Tc641_17

Αγάπησα μάνη μ’ αγάπησα.
Ας είνι γιε μου ας είνι
ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις θα συμπεθεριάσουμι.
Ταίριασαν μάνη μ’ ταίριασαν
ταίριασαν συμπεθέριασαν
ταίριασαν συμπεθέριασαν
πήγαν τη νύφ’ να πάρουνε
πήγαν τη νύφ’ να πάρουνε
την πήραν και την πάαιναν
την πήραν και την πάαιναν
στην ακκλησιά την πάιναν
στην ακκλησιά την πάιναν
παπάδες κοντοστάθηκαν
παπάδες κοντοστάθηκαν.
Σταθείτι να ρωτήσουμι
σταθείτι να ρωτήσουμι
τη νύφη να ’ξετάσουμι
τη νύφη να ’ξετάσουμι
η νύφη μας πισμάνεψε
η νύφη μας πισμάνεψε
και το γαμπρό δε θέλ’ να διει.

Από το τουρκικό pişman = μετάνοια

Tc641_18

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μα- σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυ- μάνα και θυγατέρα.
Νύφη μ’ σαν πας στην εκκλησιά καλά να προ- καλά να προσκυνήσεις
σαν κυπαρίσσι να σταθείς σα βέργα να σα βέργα να λυγίσεις.

Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα συχνά να τα ποτίζεις.

Tc642_01

Τ’ άρχοντα γιος τ’ άρχοντα ο γιος παντρεύεται
τ’ αρχόντα γιος τ’ αρχόντα γιος παντρεύεται
και παίρνει προσφυγούλα
προσφυγούλα μαυρομάτα μου
και παίρνει προσφυγούλα
προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου
κι ο πεθερός κι ο πεθερός κι η πιθερά
κι ο πεθερός κι ο πεθερός
κι η πιθερά τη νύφη δεν αρέζουν
προσφυγούλα μαυρομάτα μου
τη νύφη δεν αρέζουν
προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου
πιάνουν δυο φί- πιάνουν δυο φίδια ζωντανά
πιάνουν δυο φί- πιάνουν δυο φίδια ζωντανά
οχιές που φαρμακώνουν
προσφυγούλα μαυρομάτα μου
οχιές που φαρμακώνουν
προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.
Έλα νύφη μ’ έλα νύφη μ’ να φας φαΐ
έλα νύφη μ’ έλα νύφη μ’ να φας φαΐ
ψάρια τηγανισμένα
προσφυγούλα μαυρομάτα μου
ψάρια τηγανισμένα
προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.
Και με τη πρώ- και με τη πρώτη πιρουνιά
και με τη πρώ- και με τη πρώτη πιρουνιά
η κόρη φαρμακώθ’κι
προσφυγούλα μαυρομάτα μου
η κόρη φαρμακώθ’κι
προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.
Γρήγορα πε- γρήγορα πεθερά νερό
γρήγορα πε- γρήγορα πεθερά νερό
καρδούλα μ’ φαρμακώθ’κι
προσφυγούλα μαυρομάτα μου
καρδούλα μ’ φαρμακώθ’κι
προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.
Εδώ νερό εδώ νερό δε βρίσκεται
εδώ νερό εδώ νερό δε βρίσκεται
ούτε κρασί πουλιέται
προσφυγούλα μαυρομάτα μου
ούτε κρασί πουλιέται
προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.

Γρήγορα ά- γρήγορα άντρα για νερό
γρήγορα ά- γρήγορα άντρα για νερό
καρδούλα μ' φαρμακώθ'κι
προσφυγούλα μαυρομάτα μου
καρδούλα μ' φαρμακώθ'κι
προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.
Ώσπου να πάει ώσπου να πάει κι ώσπου να 'ρθει
ώσπου να πάει ώσπου να πάει κι ώσπου να 'ρθει
η κόρη ξεψυχάει
προσφυγούλα μαυρομάτα μου
η κόρη ξεψυχάει
προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου.

Td 050_12

Τρία κορίτσα 'ριβωνιασμένα
'ριβωνιασμένα κι παντριμένα
μήλα τρυγούσαν κι τραγουδούσαν
ένα τραγούδι κι άλλου τραγούδι.
Μαύρα μου μάτια κι πλουμισμένα
πώς τα πιρνάτε χουρίς ιμένα.
Μόνος μου πέφτω μόνος πλαγιάζω
κι εσάς θυμούμαι κι αναστινάζου.
Td 050_14

Έξω στο φεγγαράκι και στον αυγερινό
κάθεται νια κοπέλα κλαίει μοιρολογά
κάθεται νια κοπέλα κλαίει μοιρολογά
άντρα έχει στα ξένα άντρα στα μακρινά
δώδεκα χρόνους λείπει στην έρημ' Αρβανιτιά
δώδεκα χρόνους λείπει στην έρημ' Αρβανιτιά.

Έξω στο φεγγαράκι και στον αυγερινό
κάθεται νια κοπέλα κλαίει μοιρολογά
άντρα έχει στα ξένα άντρα στα μακρινά
δώδεκα χρόνους λείπει στην έρημ' Αρβανιτιά.

Td 050_15

Έλα ύπνε και πάρε το και παν το στους μπαχτσέδες
και γέμισε τους κόρφους του λουλούδια μενεξέδες
και γέμισε τους κόρφους του λουλούδια μενεξέδες
Ο ύπνος παίρνει τα μικρά κι η 'γειά τα μεγαλώνει
κι η Παναγιά η Δέσποινα τα χρυσοστεφανώνει

κι η Παναγιά η Δέσποινα τα χρυσοστεφανώνει.
έα άαα άαα άαα.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στα Γιάννενα τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου.
Ο ύπνος το παρακαλεί μα τούτο δεν κοιμάται
τα μάτια έχει ανοιχτά και το φαΐ θυμάται
τα μάτια έχει ανοιχτά και το φαΐ θυμάται.

Έλα ύπνε και πάρε το και παν το στους μπαχτσέδες
και γέμισε τους κόρφους του λουλούδια μενεξέδες
Ο ύπνος παίρνει τα μικρά κι η ’γειά τα μεγαλώνει
κι η Παναγιά η Δέσποινα τα χρυσοστεφανώνει.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στα Γιάννενα τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου.
Ο ύπνος το παρακαλεί μα τούτο δεν κοιμάται
τα μάτια έχει ανοιχτά και το φαΐ θυμάται.

Td 050_18

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκαταραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα.
Ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικό για να το λάβουν όλοι.
Td 050_19

Καλό ’ναι τ’ Άγιος ο Θεός καλό ’ναι κι ας το πούμε
όποιος το λέει σώζεται κι όποιος τ’ ακούει αγιάζει
κι όποιος το καλαφουγκραστεί Παράδεισο θα λάβει
Παράδεισο και λίβανο από τον Άγιον Τάφο.
Εκεί δεντρί δεν ήτανε δεντρί ξεφανερώθη
το δέντρο ήταν ο Χριστός και τα κλαδιά οι αγγέλοι
τα δώδεκα κλωνάρια του ήταν οι μαθηταίοι
ούλοι φορούνε πράσινα Χριστός φοράει γαλάζια
ούλοι κρατούν μικρά κεριά Χριστός κρατάει λαμπάδα
ούλοι κρατούν μικρά χαρτιά Χριστός κρατάει Βαγγέλιο.

Td 051_1

Άγιος Βασίλης να ’ναι δω
την καλημέρα να σας πω
να ’ναι να ’ναι στ’ αρχοντικό σας
που να εί- που να είναι βοηθός σας.

Να μεγαλώσει με χαρά
να πάγει στην Αγια-Σοφιά
εκεί εκεί να μεταλάβει
με τους Τού- με τους Τούρκους να τα βάλει.

Και μη νομίζετε παιδιά
πως είναι η Ελλάς μικρά
είναι είναι και παλικάρια
τίγρηδες τίγρηδες και λεοντάρια.

Άγιος Βασίλης να ’ναι δω
την καλημέρα να σας πω
να ’ναι στ’ αρχοντικό σας
που να είναι βοηθός σας.

Να μεγαλώσει με χαρά
να πάγει στην Αγια-Σοφιά
εκεί να μεταλάβει
με τους Τούρκους να τα βάλει.

Και μη νομίζετε παιδιά
πως είναι η Ελλάς μικρά
είναι και παλικάρια
τίγρηδες και λεοντάρια.

Td 051_2

Στην Πόλη σφάζουνε τ’ αρνιά στη Σμύρνη τα κριάρια
και μέσα στο Εσκίσεχιρ σφάζουν τα παλικάρια
και μέσα στο Εσκίσεχιρ σφάζουν τα παλικάρια.

Εσκίσεχιρ ψηλό βουνό με τα πολλά κανόνια

μας κάψαν την καρδούλα μας για όλα μας τα χρόνια
μας κάψαν την καρδούλα μας για όλα μας τα χρόνια.

Κλάψε με μάνα κλάψε με χτύπα τα γόνατά σου
κλάψε με μάνα κλάψε με χτύπα τα γόνατά σου
πια δεν ελπίζω να με ιδούν τα μάτια τα δικά σου
πια δεν ελπίζω να με ιδούν τα μάτια τα δικά σου.

Πολλές μανούλες κλάψανε ας κλάψει και δική μου
πολλές μανούλες κλάψανε ας κλάψει και δική μου
στο ύψωμα στην Άγκυρα θα θάψουν το κορμί μου
στο ύψωμα στην Άγκυρα θα θάψουν το κορμί μου.

Έβγα βρε Μουσταφά Κεμάλ έβγα στο παρεθύρι
έβγα Κεμάλη Μουσταφά έβγα στο παρεθύρι
να δγεις τα ελληνόπουλα μες στο Εσκίσεχιρι
να δγεις τα ελληνόπουλα μες στο Εσκίσεχιρι.

Η Σμύρνη κι αν εχάθηκε δεν ήταν του Κεμάλη
η Σμύρνη κι αν εχάθηκε δεν ήταν του Κεμάλη
μονάχα τούς τα χάρισαν οι Γερμανοί κι οι Γάλλοι
μονάχα τούς τα χάρισαν οι Γερμανοί κι οι Γάλλοι.

Στην Πόλη σφάζουνε τ' αρνιά στη Σμύρνη τα κριάρια
και μέσα στο Εσκίσεχιρ σφάζουν τα παλικάρια.
Εσκίσεχιρ ψηλό βουνό με τα πολλά κανόνια
μας κάψαν την καρδούλα μας για όλα μας τα χρόνια.
Κλάψε με μάνα κλάψε με χτύπα τα γόνατά σου
πια δεν ελπίζω να με ιδούν τα μάτια τα δικά σου.
Πολλές μανούλες κλάψανε ας κλάψει και δική μου
στο ύψωμα στην Άγκυρα θα θάψουν το κορμί μου.
Έβγα βρε Μουσταφά Κεμάλ έβγα στο παρεθύρι
να δγεις τα ελληνόπουλα μες στο Εσκίσεχιρι.
Η Σμύρνη κι αν εχάθηκε δεν ήταν του Κεμάλη
μονάχα τούς τα χάρισαν οι Γερμανοί κι οι Γάλλοι.
Td 051_3

Με τα μάτια μου την είδα, *βρ' αμάν*, την Ελένη στο γιαλό
με τα μάτια μου την είδα, *βρ' αμάν*, την Ελένη στο γιαλό
έπλενε τα δυο της πόδια, *βρ' αμάν*, και τον άσπρο της λαιμό
αμάν αμάν, έπλενε τα δυο της πόδια, *βρ' αμάν*, και τον άσπρο της λαιμό.
Από τα γλυκά σου μάτια, *βρ' αμάν*, τρέχει αθάνατο νερό
από τα γλυκά σου μάτια, *βρ' αμάν*, τρέχει αθάνατο νερό
και σου γύρεψα λιγάκι, *βρ' αμάν*, και δε μου 'δωσες να πιω

αμάν αμάν, και σου γύρεψα λιγάκι, *βρ' αμάν*, και δε μου 'δωσες να πιω.

Με τα μάτια μου την είδα την Ελένη στο γιαλό
έπλενε τα δυο της πόδια και τον άσπρο της λαιμό.
Από τα γλυκά σου μάτια τρέχει αθάνατο νερό
και σου γύρεψα λιγάκι και δε μου 'δωσες να πιω.

Td 051_4

Σαν τα μάρμαρα της Πόλης που είναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα, *κι ωχ αμάν αμάν*
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα, *κι ωχ αμάν αμάν αμάν*
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα μάτια φρύδια και μαλλιά.
Ήθελα να 'μουν στην Πόλη στην Αγια-Σοφιά κουμπές
να 'ρχονται να προσκυνούνε, *κι ωχ αμάν αμάν*
να 'ρχονται να προσκυνούνε, *κι ωχ αμάν αμάν αμάν*
να 'ρχονται να προσκυνούνε τουρκοπούλες και Ρωμιές.
Σαν τη μαρμαροκολόνα στέκεις μες στην εκκλησιά
και λωλαίνεις και τρελαίνεις, *ωχ αμάν αμάν*
και λωλαίνεις και τρελαίνεις, *ωχ αμάν αμάν αμάν*
και λωλαίνεις και τρελαίνεις των μανάδων τα παιδιά.

Σαν τα μάρμαρα της Πόλης που είναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα μάτια φρύδια και μαλλιά.
Ήθελα να 'μουν στην Πόλη στην Αγια-Σοφιά κουμπές
να 'ρχονται να προσκυνούνε τουρκοπούλες και Ρωμιές.
Σαν τη μαρμαροκολόνα στέκεις μες στην εκκλησιά
και λωλαίνεις και τρελαίνεις των μανάδων τα παιδιά.

Td 051_5

Φέτου του, *βάγια μου αμάν*
φέτου του καλουκιράκι
φέτου του καλουκιράκι
κυνηγούσα ένα πουλάκι
κυνηγού-, *βάγια μου αμάν*
κυνηγούσα λαχταρούσα
κυνηγούσα λαχταρούσα
να του πιάσου δε μπορούσα
κι έστησα*, βάγια μου αμάν*
κι έστησα την ξώβεργά μου
κι έστησα την ξώβεργά μου

κι ήρθε το πουλί κοντά μου
κι έσκυψα, *βάγια μου αμάν*
κι έσκυψα να του φιλήσου
κι έσκυψα να του φιλήσου
και φλουρί να του δουρίσου.

Φέτου του καλουκιράκι
κυνηγούσα ένα πουλάκι
κυνηγούσα λαχταρούσα
να του πιάσου δε μπορούσα
κι έστησα την ξώβεργά μου
κι ήρθε το πουλί κοντά μου
κι έσκυψα να του φιλήσου
και φλουρί να του δουρίσου.

Td 051_6

Μια Πασχαλιά μια Πασχαλιά
μια Πασχαλιά κι μια Λαμπρή κι μια ’πίσημη μέρα, *πουλάκι μ’ αμάν*
κι μια ’πίσημη μέρα, *ν Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
μάνα ν υγιό μάνα ν υγιό
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζι στην εκκλησιά να πάγει, *πουλάκι μ’ αμάν*
στην εκκλησιά να πάγει, *ν Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
και σαν τουν εί- και σαν τουν εί-
και σαν τουν είδ’ η εκκλησιά ρίχνει τα κιραμίδια*, πουλάκι μ’ αμάν*
ρίχνει τα κιραμίδια, *ν Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι.
Σαν τι κακό σαν τι κακό
σαν τι κακό έκανα γω να πέσει η εκκλησία, *πουλάκι μ’ αμάν*
να πέσει η εκκλησία, *ν Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
ιννιά κουρί- ιννιά κουρί-
ιννιά κουρίτσα φίλησα κι δέκα παντρεμένες, *πουλάκι μ’ αμάν*
κι δέκα παντρεμένες, *Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
κι δεκαοχτώ κι δεκαοχτώ
κι δεκαοχτώ καλόγριες κι εφτά παπαδοπούλες, *πουλάκι μ’ αμάν*

κι εφτά παπαδοπούλες, *Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
ας φίλαγα ας φίλαγα
ας φίλαγα και μια ξανθιά κι ας έπεφτι κι η Πόλη, *πουλάκι μ' αμάν*
κι ας έπεφτε κι η Πόλη, *ν Αλέξαντρι*
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι
και ντρι ντρι ντρι και ντρι ντρι ντρι
και ντρι ντρι ντρι ν Αλέξαντρι.

Μια Πασχαλιά κι μια Λαμπρή κι μια 'πίσημη μέρα
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζι στην εκκλησιά να πάγει
και σαν τουν είδ' η εκκλησιά ρίχνει τα κιραμίδια
Σαν τι κακό έκανα γω να πέσει η εκκλησία
ιννιά κουρίτσα φίλησα κι δέκα παντρεμένες
κι δεκαοχτώ καλόγριες κι εφτά παπαδοπούλες
ας φίλαγα και μια ξανθιά κι ας έπεφτι κι η Πόλη.
Td 051_7

Ήταν ένας γέρους
κι είχε ένα κορίτσι
κι είχε ένα καντήλι
και έφεγγε και κένταγε η κόρη το μαντίλι
του ντίλι του ντίλι του ντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και ο ποντικός
και έφαε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
του ντίλι του ντίλι του ντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και η γάτα
και έφαγε τον ποντικό
που έφαγε το φ'τίλι
'πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
του ντίλι του ντίλι του ντίλι του καλούτσ'κου
και τ' αρ'βωνιαστικούτσ'κου.

Πήγε και ο σκύλους
και έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό

που έφαε το φ’τίλι
’πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλούτσ’κου
και τ’αρ’βωνιαστικούτσ’κου.

Πήγε και το ξύλο
και σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαγε το φ’τίλι
’πού μέσα απ’ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
του ντίλι του ντίλι του ντίλι του καλούτσ’κου
και τ’αρ’βωνιαστικούτσ’κου.

Πήγε και η φλόγα
κι έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ’τίλι
’πού μέσα απ’ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλούτσ’κου
και τ’αρ’βωνιαστικούτσ’κου.

Πήγε το ποτάμι
κι έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ’τίλι
’πού μέσα απ’ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
του ντίλι του ντίλι του ντίλι του καλούτσ’κου
και τ’αρ’βωνιαστικούτσ’κου.

Πήγε και το βόδι
και ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαε τον ποντικό

που έφαε το φ’τίλι
’πού μέσα απ’ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλούτσ’κου
και τ’αρ’βωνιαστικούτσ’κου.

Πήγε και ο λύκος
και έφαγε το βόδι
που ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ’τίλι
’πού μέσα απ’ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλούτσ’κου
και τ’αρ’βωνιαστικούτσ’κου.

Πήγε και ο κυνηγός
και σκότωσε το λύκο
που έφαγε το βόδι
που ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ’τίλι ’πού μέσα απ’ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλού της
και τ’αρ’βωνιαστικού της
μαντίλι μαντίλι μαντίλι του καλού της
και τ’αρ’βωνιαστικού της.

Ήταν ένας γέρους
κι είχε ένα κορίτσι
κι είχε ένα καντήλι
και έφεγγε και κένταγε η κόρη το μαντίλι.

Πήγε και ο ποντικός
και έφαε το φ’τίλι
’πού μέσα απ’ το καντήλι

που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και η γάτα
και έφαγε τον ποντικό
που έφαγε το φ᾽τίλι
᾽πού μέσα απ᾽ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και ο σκύλους
και έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ᾽τίλι
᾽πού μέσα απ' το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και το ξύλο
και σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαγε το φ᾽τίλι
᾽πού μέσα απ᾽ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και η φλόγα
κι έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ᾽τίλι
᾽πού μέσα απ᾽ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε το ποτάμι
κι έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ᾽τίλι
᾽πού μέσα απ᾽ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και το βόδι
και ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο

που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαε τον ποντικό
που έφαε το φ᾽τίλι
᾽πού μέσα απ᾽ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και ο λύκος
και έφαγε το βόδι
που ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαγε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ᾽τίλι
᾽πού μέσα απ᾽ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

Πήγε και ο κυνηγός
και σκότωσε το λύκο
που έφαγε το βόδι
που ήπιε το ποτάμι
που έσβησε τη φλόγα
που έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο
που έφαε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό
που έφαε το φ᾽τίλι ᾽πού μέσα απ᾽ το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε η κόρη τού μαντίλι.

PAGE

Td001_1

᾽Πό ᾽να ψηλό κορφόβουνο λέβεντας κατεβαίνει
φοράει το φέσι του στραβά
φοράει το φέσι του στραβά και το πιστόλ᾽ στη μέση
σε στράτα στράτα πήγαινε
σε στράτα στράτα πήγαινε σε δρόμο περπατούσε

κι ο Χάρος τον αντίκρισε
κι ο Χάρος τον αντίκρισε και τον καλημερνάει.
Καλημέρα το λέβεντα
καλημέρα το λέβεντα, καλώς το Χάρο που ’ρθε.
Μένα Θεός με έστειλε
μένα Θεός με έστειλε να πάρω την ψυχή σου.
Δίχως ασθένεια κι αρρωστιά
δίχως ασθένεια κι αρρωστιά ψυχή δεν παραδίνω
ορίστε να παλέψουμε
ορίστε να παλέψουμε σε μαρμαρένιο αλώνι.
Όπου θα πιάσει ο λέβεντας
όπου θα πιάσει ο λέβεντας κορμάκι θανατώνει
κι όπου θα πιάσει ο Χάροντας
κι όπου θα πιάσει ο Χάροντας μοίρες κομμάτια βγάζει.
Άφ’σε με Χάρε μ’ άφ’σε με
άφ’σε με Χάρε μ’ άφ’σε με ’κόμα δυο τρία χρόνια.
Μένα Θεός με έστειλε
μένα Θεός με έστειλε να πάρω την ψυχή σου.

Και όλο γεια σας φίλοι μου.

’Πό ’να ψηλό κορφόβουνο λέβεντας κατεβαίνει
φοράει το φέσι του στραβά και το πιστόλ’ στη μέση
σε στράτα στράτα πήγαινε σε δρόμο περπατούσε
κι ο Χάρος τον αντίκρισε και τον καλημερνάει.
Καλημέρα το λέβεντα, καλώς το Χάρο που ’ρθε.
Μένα Θεός με έστειλε να πάρω την ψυχή σου.
Δίχως ασθένεια κι αρρωστιά ψυχή δεν παραδίνω
ορίστε να παλέψουμε σε μαρμαρένιο αλώνι.
Όπου θα πιάσει ο λέβεντας κορμάκι θανατώνει
κι όπου θα πιάσει ο Χάροντας μοίρες κομμάτια βγάζει.
Άφ’σε με Χάρε μ’ άφ’σε με ’κόμα δυο τρία χρόνια.
Μένα Θεός με έστειλε να πάρω την ψυχή σου.
Td001_04

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά οι τρισκατηραμένοι.
Ο Κύριος ηθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικό για να τον λάβουν όλοι
και η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
τας προσευχάς της έκανε για τον μονογενή της
φωνή εξήλθε εξ ουρανού κι απ’ αρχαγγέλου στόμα.

Σώζουν κυρά μου οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
και τον υιό σου πιάσανε και στα χαλκιά τον πάνε
και στου Πιλάτου τας αυλάς εκεί τον τυραννούνε.
Χαλκιά χαλκιά φτιάξε καρφιά φτιάξε τρία περόνια
κι εκείνος ο παράνομος βαρεί και φτιάχνει πέντε.
Συ φαραέ που τα ’φτιαξες πρέπει να μας διδάξεις.
Βάλτε τα δυο στα χέρια του και τ’ άλλα δυο στα πόδια
το πέμπτο το φαρμακερό βάλτε το στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό να λιγωθεί η καρδιά του.
Και η Παναγιά σαν τ’ άκουσε έπεσι και λιγώθη
σταμνί νερό της ρίξανε τρία κανάτια μόσχο
και τρία με ροδόσταμο για να της έρθει ο νους της
και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαγεί φωτιά να πάει να πέσει
ζητεί γκρεμό να γκρεμιστεί για τον μονογενή της.
Λάβε κυρά μου υπομονή λάβε κυρά μου ανέση.
Και πώς να λάβω υπομονή και πώς να λάβω ανέση
που έχω γιο μονογενή κι εκείνον σταυρωμένον.
Η Μάρθα κι η Μαγδαληνή και του Λαζάρου η μάνα
και του Ιακώβ η αδερφή οι τέσσερις αντάμα
επήραν το στρατί στρατί στρατί το μονοπάτι
το μονοπάτι τ’ς έβγαλε εις του ληστού την πόρτα.
Άνοιξε πόρτα του ληστού και η πόρτα του Πιλάτου.
Και η πόρτα ’πό το φόβο της ανοίγει μοναχή της
βλέπει δεξιά βλέπει ζερβά κανέναν δε γνωρίζει
τηρά και δεξιότερα βλέπει τον Άγιο Γιάννη.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε και βαπτιστά του γιου μου
μην είδες τον υγιόκα μου και τον διδάσκαλό σου.
Δεν έχω στόμα να σου πω γλώσσα να σε μιλήσω
δεν έχω χεριπάλαμο για να σου τονε δείξω
βλέπεις εκείνον το γυμνόν τον παραπονεμένον
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο
όπου φορεί στην κεφαλή αγκάθενο στεφάνι
εκείνος είναι ο γιόκας σου κι εμέ διδάσκαλόν μου.
Και η Παναγιά πλησίασε γλυκά τον ερωτούσε.
Δε μου μιλάς παιδάκι μου δεν μου μιλάς παιδί μου.
Τι να σου πω μανούλα μου που διάφορο δεν έχεις
μόνον το Μέγα Σάββατο κοντά στο μεσονύχτι
που θα λαλήσ’ ο πετεινός σημαίνουν οι καμπάνες
σημαίνει ο Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει και Αγια-Σοφιά με τρεις χρυσές καμπάνες
όποιος τ’ ακούσει σώζεται κι όποιος το λέει αγιάζει
κι όποιος το καλοφυγκριστεί παράδεισο θα λάβει
παράδεισον και λίβανον από τον Άγιον Τάφο.
PAGE

Td001_05

Ακούσατε ω φίλοι μου κι ό,τι σας διηοθώ
στα χίλια οχτακόσια στα ιβδομήκοντα
σφάζουνται τ' μπέη οι πασάδες κι όλα τα αφεντικά
Γαλλία και Μπρουσία για μια μικρή ματιά
γιόμ'σε ο κάμπος σώματα και τα ψηλά βουνά
ο ήλιος ετρομάζει ταράζει και τη γη.

Td001_06

Τίνος μανούλα θλίβεται, *αχ*, τίνος μανούλα κλαίει
του Ντούλα η μάνα θλίβεται του Ντούλα η μάνα κλαίει.
Σήμερα Ντούλα μ' Πασχαλιά και το Χριστός Ανέστη
σήμερα αλλάζουν τα παιδιά κι οι πεθερές τις νύφες
κι εσύ Ντούλα μ' στις φυλακές και μέσα στα μπουντρούμια
για δεν αγρώνεις Ντούλα μου να σπάσεις τα δεσμά
και τ'ς σιδερένιες πόρτες.
Μάνα μ' λουλή μάνα μ' καλή μάνα μου πικραμένη
οι φυλακές έχουν δεσμοφύλακες και σιδερένιες πόρτες
και δεν μπορώ μάνα μ' να βγω.

(συνεχίζει απαγγέλλοντας)
"Είναι δυο πουλιά που κάθονταν
και το ένα μετράει τα χρόνια
και τ' άλλο μετράει το θάνατο
το ένα κόβει θάνατο
και τ' άλλο μετράει τα χρόνια.
Και πάλι γειά σας φίλοι μου".

Td001_7

Χριστός γιννιέται χαρά στουν κόσμου
χαρά στουν κόσμου στα παλικάρια
χαρά στουν κόσμου στα παλικάρια
στ'ς αρ'βωνιασμένους και στ'ς παντρεμένους
στ'ς αρ'βωνιασμένους και στ'ς παντρεμένους
σαράντα μέρις σαράντα νύχτες
σαράντα μέρις σαράντα νύχτες
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε

η Παναγιά μας κοιλοπονούσε
παρακαλούσε όλους τους άγιους
όλους τους άγιους τους αϊποστόλους
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
τρεις αρχαγγέλοι για μύρου τρέχουν
τρεις αρχαγγέλοι για μύρου τρέχουν
κι ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
κι ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
η Παναγιά μας ξιλευτερώθη
η Παναγιά μας ξιλευτερώθη
μέσα στις δάφνες μες στα λουλούδια
μέσα στις δάφνες μες στα λουλούδια
καλεί τον ήλιο και το φεγγάρι
καλεί τον ήλιο και το φεγγάρι
σαν ήλιος λάμπει σαν νιο φεγγάρι
σαν ήλιος λάμπει σαν νιο φεγγάρι
σ' αυτό το σπίτι του νοικοκύρη
σ'αυτό το σπίτι του νοικοκύρη
στη φαμελιά του και στα παιδιά του.

Χρόνια πολλά και του χρόνου.

Χριστός γιννιέται χαρά στουν κόσμου
χαρά στουν κόσμου στα παλικάρια
στ'ς αρ'βωνιασμένους και στ'ς παντρεμένους
σαράντα μέρις σαράντα νύχτες
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε
παρακαλούσε όλους τους άγιους
όλους τους άγιους τους αϊποστόλους
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
τρεις αρχαγγέλοι για μύρου τρέχουν
κι ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
η Παναγιά μας ξιλευτερώθη
μέσα στις δάφνες μες στα λουλούδια
καλεί τον ήλιο και το φεγγάρι
σαν ήλιος λάμπει σαν νιο φεγγάρι
σ'αυτό το σπίτι του νοικοκύρη
στη φαμελιά του και στα παιδιά του.

Td001_8

Π’ αυγενικό κι αν βγήκαμε σ’αρχοντικό θα πάμε
ελάτε παλικάρια μου να ζήσου με τ’ εμένα
να πάμε στον αφέντη μας στον πολυχρονιμένο
απού ’ναι νιος και ταπεινός στουν κόσμου ξακουσμένος
που ’χει τα σπίτια τα ψηλά με κόκκινα παρμάκια
για να τ’ ανέβω δεν μπορώ και πίνω τα φαρμάκια
άνοιξε πόρτα μ’ άνοιξε πόρτα μου κα-να-ρένια
έχω δυο λόγια να σου πω και κείνα ζαχαρένια.
Ποιος είσαι συ ν’ ανοίξω γω ν’ ανοίξω νά ’μπεις μέσα.
Εγώ είμαι που σου τα ’στειλα στο μαντιλάκ’ κρυμμένα
τα μήλα τα δαμάσκηνα τα τουρφαντά τα κεράσια
για να τ’ ανέβω δεν μπορώ και πίνω τα φαρμάκια.

Td001_9

Σ’αυτό το σπίτι που ’ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρονώ να ζήσει.
Ξύπνα περιστερούλα μου κι ήρθα στο μαχαλά σου
χρυσή κορδέλα σου ’φερα να δέσεις τα μαλλιά σου.
Μαλαματένιος ο σταυρός κρέμεται στο λαιμό σου
όλοι φυλάνε το σταυρό μα εγώ το μάγουλό σου.
Άνοιξ’ το παραθύρι σου και ρίξε τα μαλλιά σου
να κάνω σκάλα ν’ ανεβώ νά ’ρθω στην αγκαλιά σου.
Το λεμονάκ’ το πράσινο το κόβεις και μυρίζει
το κοριτσάκι το μικρό το σφίγγεις και τσιρίζει.
Στο παραθύρι κάθουνταν μάνα και θυγατέρα
η μάνα μοιάζει πέρδικα κι η κόρη περιστέρα.
Στη μέσ’ στη μέσ’ τη θάλασσα θα στήσω μια κολόνα
κι όταν γυρίσω απ’ το στρατό θα γίνει αρραβώνα.
Η μάνα σου είναι στραβιά κι από καρδιές δεν ξέρει
μα εγώ πολύ σε λαχταρώ και θα σε κάνω ταίρι.
Το κυπαρίσσι τα μικρό θέλει στη ρίζα χώμα
το κοριτσάκι το γλυκό θέλει φιλί στο στόμα.
Ποιος είναι αυτός που έρχεται κουνιέται και λυγιέται
ήρθε καιρός ν’ α’ρ’βωνιαστεί και με τα νύχια τ’ ξέται.
Σ’ αυτό το σπίτι το ψηλό το καρυδοβαμμένο
να μ’ αξιώσει ο Θεός γαμπρό καμαρωμένο.

Td001_10

Εδώ ήρθαμε να παινί-νι-σουμε χαρείτι κι ας χαρούμι
προτού δε μας εύρει ο θάνα-να-τος κι ύστερα λυπηθούμι
γιατί ’νι ου χρόνος αγρηγορινός σαν τον τρουχό γυρίζει.
Χριστού-νου-γεννα-να Χριστού-νου-γεννα πρώτη χαρά στου κόσμου
και ψες ο Χριστό-νο-ς γεννή-νι-θηκε κι ο κόσμος δεν το νιώθει
κι ο μόνος ο δέ-νι-ντρος ήταν Χριστός και τα κλωνάρια αγγέλοι
κι ο κλώνος μας ήταν κο-νο-ντινός κι ολάργυρα τα φύλλα
και κάτω εις τη-νι ριζί-νι-τσα του πηγάδια και λιβάδια
και πάνω εις τη-νι κορφί-νι-τσα του πέρδικες φωλιασμένες
δεν ήρθανε μόνον οι πέ-νε-ρδικες ήρθαν και περιστέρια
και κα-να-τεβαί-νε-νει μια πέρδικα παίρνει και ανεβαίνει
παίρνει-νι νερό-νο στα νύ-νι-χια της και δρόσο στα φτερά της
δροσίζει τον μόνο Χριστού-νου-γεννα παχνίζει και τον αφέντη
είπαμε τον μόνο Χριστού-νου-γεννα ας πούμε και τον αφέντη.
Αφέντη μου στην τάβλα σου χρυσή καντήλα καίει
δίχως τα ξύλα κρέμουνταν δίχως το λάδι καίει
αν βάλεις λάδι και κερί φέγγει τη φαμελιά σου
αν βάλεις περισσότερο φέγγει τη γειτονιά σου
κι από τα παραθύρια σου φέγγει και τις αρχόντ’σες
πώς δερμονίζουν τα φλουριά πώς κοσκινίζουν τ’ άσπρα
κι από τα δερμονίσματα κερνάν τα παλικάρια.
Κέρνα τα μάνα μ’ κέρνα τα κι αυτά τα βραχνιασμένα
κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.
Σαν τι τραγούδι νά ’βρουμε ν’ αρέσει την κυρά μας
κυρά ψηλή κυρά χρυσή κυρά μαλαματένια
κυρά σαν πάει στην εκκλησιά χίλια στολίδια βάζει
βάζει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι στήθια
και τον καθάριο ουρανό καθάριο δαχτυλίδι
κι εμείς την αυγενίζουμε Χριστός να τη φυλάει.
Σαν τι τραγούδι νά ’βρουμε ν’ αρέσει και η κόρη
προξενητάδες έρχονται ’πό μέσα από την Πόλη
θαμάζουνταν λογιάζουνταν πού θά ’βρουν τέτοια κόρη
τέτοια ψηλιά τέτοια λιγνιά τέτοια μαυρομαλλούσα
να ’χει το μάτι σαν ελιά το φρύδι σα γαϊτάνι
και τ’ άπλυ το ματόφρυδο τ’ς σαν ήλιος σα φεγγάρι
κι εμείς την αυγενίζουμε Χριστός να τη φυλάει.
Σαν τι τραγούδι νά ’βρουμε να αρέσει του παλ’κάρι
ένας ψηλός παλίκαρος με τα πολλά μουστάκια
καλίβωσε και τ’ άλογο τ’ στις μάκρης θέλ’ να πάει
καλά να πάει καλά να έρθ’ καλή κόρη να φέρει
να φέρει χίλια πρόβατα τριακόσια νταμαλίδια
να φέρει και τη Ρουμιλιά με τ’ άξιο παλικάρι
κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.
Σαν τι τραγούδι νά ’βρουμε τη χιλιάκριβη την κόρη
μιάναν την είχε η μάνα της μιάναν και κανακάρα

την άλλαζε τη στόλιζε στα σύννεφα την κρύβει
και σκόρπισαν τα σύννεφα και φάνηκε η κόρη
και φάν'καν τα σγουρά τ'ς μαλλιά τ' αρχοντικά πλεξούδια
και εμείς την αυγενίζουμε Χριστός να τη φυλάει.
Σαν τι τραγούδι νά 'βρουμε για τ' άλλο το παλ'κάρι
έναν τον έχει η μάνα του έναν και κανακάρη
τον άλλαζε τον στόλιζε στο δάσκαλο τον στέλνει
κι ι δάσκαλος τον έδερνε με μια χρυσή βεργίτσα.
Πού 'ναι βρε γιε μ' τα γράμματα πού είν' βρε γιε μ' ο νους σου
το γράμμα γράμμα στο χαρτί κι ο νους μου πέρα ως πέρα
πέρα στις μαυρομάτισσες πέρα στις καραγκιόζες
που 'χουν το μάτι σαν ελιά το φρύδι σαν γαϊτάνι
και μεις τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.
Σαν τι τραγούδι νά 'βρουμε ν' αρέσει το μικρό μας
ένα μικρό μικρούτσικο Σαββάτο γεννημένο
Σαββάτο κι αν γεννήθηκε την Κυριακή βαφτίστ'κι
κι η μάνα που το βύζανε χρυσή μαλαματένια
και το βυζί της μάλαμα κι η ρόγα βασασένια
κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να του φυλάει.
Σαν τι τραγούδι νά 'βρουμε ν' αρέσει και ο ξένος
ένας ξένος ξενούτσικος πολύ ξενιτεμένος
στη στράτα στράτα πήγαινε στη στράτα περπατούσε
χίλιοι πεζοί τον κυνηγούν τρακόσ' καβαλαραίοι
και ένας κοντός κοντούτσικος βουλιέται να τον φτάσει
βολές βολές τον έφτανε βολές τον απερνούσε.
Γύρισε ξένε μ' γύρισε γύρνα στο σπιτικό σου.
Αν πω και κάνω γυρισμό στο σπίτι κι αν γυρίσω
θα κλάψουν μάνες για παιδιά και τα παιδιά για μάνες
θα κλάψει και η μάνα μου για τ' άξιο παλικάρι
κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.
Σαν τι τραγούδι νά 'βρουμε να αρέσει κι ο κουλός μας
ένας κουλός κουλούτσικος με το 'να του το χέρι
πέτρα την πέτρα πελεκά με το 'να του το χέρι.
Τι το 'κανες το χέρι σου κι πελεκάς με το 'να.
Ξανθιά αγάπη φίλησα και μου 'κοψε το ένα
ας τη φιλούσα δυο φορές να μου 'κοβε και τ' άλλο
κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.
Σαν τι τραγούδι νά 'βρουμε να αρέσ' γραμματικός μας
γραμματικός κι αν κάθονταν σ' ένα ψηλό λιθάρι
κι ό,τ' έγραφε κι ό,τ' έλεγε τ'ς αγάπης του τα λόγια
κι απ' το πολύ το γράψιμο κι απ' την πολλή συλλόγια
εσκόνταψε το δάχτυλο τ' 'χύθ'κι το μελάνι
κι βάψαν τα ρουχάκια του τα γύρω τα σκαλάκια
και λαλητάδες έβαλε σ' όλη τη γειτονιά του
ποια είναι άξια κι όμορφη να πλένει τα σκαλάκια
καμιά δεν απολογήθηκε κι απολογιά δεν παίρνει

μόν’ κείνη που τον ήθελε κι απού τον αγαπούσε
απολογιά τον έδωσε κι απολογιά τον δίνει.
Εγώ είμαι άξια κι όμορφη να πλένω τα σκαλάκια.
Πού θά ’βρεις κόρη μ’ το νερό που θά ’βρεις το σαπούνι.
Κάνω το δάκρυ μου νερό το σάλιο για σαπούνι
κι αν πεις για ηλιοστέγνωμα φυσώ και τα στεγνώνω.
Κι εμείς τον αυγενίζουμε Χριστός να τον φυλάει.

“Όσα άστρα έχει ο ουρανός και φύλλα ’πό τα δέντρα
τόσο μπερεκέτ’ να δώσ’ Θεός στον τσορμπατζή μας!”.

- Κεφάλι να μην τον πονάει.

- Κοιλιά να μην τον πονάει.

- Πέστε παλικάρια μ’ “αμήν”.

- Αμήν!

Td001_12

Να ’μαν πουλί να πέταγα ψηλά στα κο- κορφοβούνια
να πάω να δω αυτούν τουν νιο
να πάω να δω αυτούν τουν νιο τουν νιο τουν παντρεμένου
σι τι τραπέζια κάθιτι
σι τι τραπέζια κάθιτι σι τι τραπέζια τρώει
να δω και την την καλούδα του.

Να ’μαν πουλί να πέταγα ψηλά στα κορφοβούνια
να πάω να δω αυτούν τουν νιο τουν νιο τουν παντρεμένου
σι τι τραπέζια κάθιτι σι τι τραπέζια τρώει
να δω και την την καλούδα του.

Td001_13

Η μαμά, *καλέ Σουλτάνα*
η μαμά μου κι η μαμά σου
η μαμά μου κι η μαμά σου
θε να μας αρραβουνιάσουν
η μαμά μου κι η μαμά σου
θε να μας αρραβουνιάσουν
ι μπαμπά μ’, *καλή Σουλτάνα*
ι μπαμπά μ’ μι του μπαμπά σου
ι μπαμπά μ’ μι του μπαμπά σου
τα χουράφια θα μπουλιάσουν
ι μπαμπά μ’ μι του μπαμπά σου
τα χουράφια θα μπουλιάσουν.
Δε μι νοιάζ’, *καλή Σουλτάνα*
δε μι νοιάζουν τα χουράφια
δε μι νοιάζουν τα χουράφια
μόνο τα δικά σου μάτια
δε μι νοιάζουν τα χουράφια
μόνο τα δικά σου μάτια
πάρε με, *καλή Σουλτάνα*
πάρε με και μη σε μέλλει
πάρε με και μη σε μέλλει
θα σε κάνω ευτυχισμένη
πάρε με και μη σε μέλλει
θα σε κάνω ευτυχισμένη.

Η μαμά μου κι η μαμά σου
θε να μας αρραβουνιάσουν
ι μπαμπά μ’ μι του μπαμπά σου
τα χουράφια θα μπουλιάσουν.
Δε μι νοιάζουν τα χουράφια
μόνο τα δικά σου μάτια
πάρε με και μη σε μέλλει
θα σε κάνω ευτυχισμένη.

Td001_15a

Πήρα αράδα εγώ τουν Έβρου πήρα αράδα τα χουριά

και τι βγάζ’ του κάθε ένα θα σας πω μωρέ παιδιά.
Το Σουφλί βγάζει κουκούλια κι τ’ Αμόριο καρπούζα
τ’ Ασπρουνέρ’ βγάζει παπάδες και του Πύθιου ψαράδες
Καστανιές βγάζουν τη σκούπα και τα Ρίζια καλαμπούκια
σκόρδα βγάζ’ το Μποζνοχώρι Μεταξάδες βγάζ’ μαστόροι
τα Μαράσια βγάζ’ καρύδια και ο Δίλοφος κατσίκια
Στέρνα και η Δοξαπάρα βγάζουν όμορφα κορίτσα.

Td001_15c

Κάτω στην άσπρη πέτρα στα κρύα νερά
στα κρύα νερά
στα κρύα στα κρύα νερά, *γαριφαλάκι μου όμορφο*
στα κρύα στα κρύα νερά, *σε κλαιν τα μάτια μου τα δυο*
σκοτώσανε το Γιάννη το μοναχογιό
το μοναχογιό
το μονα- το μοναχογιό, *γαριφαλάκι μου όμορφο*
το μονα- το μοναχογιό, *σε κλαιν τα μάτια μου τα δυο*
τον κλαίει όλος ο κόσμος κι όλο το χωριό
κι όλο το χωριό
κι όλο το κι όλο το χωριό, *γαριφαλάκι μου όμορφο*
κι όλο το κι όλο το χωριό, *σε κλαιν τα μάτια μου τα δυο*.

Κάτω στην άσπρη πέτρα στα κρύα νερά
σκοτώσανε το Γιάννη το μοναχογιό
τον κλαίει όλος ο κόσμος κι όλο το χωριό.

Td001_15d

Τουν Αϊ-Δημή-, *Δημήτρη μου*
τουν Αϊ-Δημήτρη τουν κιρό
τουν Αϊ-Δημήτρη μήνα, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*
τουν Αϊ-Δημήτρη μήνα, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*
όλοι θα παν, *Δημήτρη μου*
όλοι θα παν στη ξενιτιά
και πίσω θα γυρίσουν, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*
και πίσω θα γυρίσουν, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*
θα πάει κι ο, *Δημήτρη μου*
θα πάει κι ο Δημήτρης μας
και δεν θα έρθει πίσω, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*
και δεν θα έρθει πίσω, *Δημήτρης αρραβουνιασμένους*.

Τουν Αϊ-Δημήτρη τουν κιρό τουν Αϊ-Δημήτρη μήνα
όλοι θα παν στη ξενιτιά και πίσω θα γυρίσουν
θα πάει κι ο Δημήτρης μας και δεν θα έρθει πίσω.
Td001_15e

Στο χωρίον Μεταξάδες
στο χωρίον Μεταξάδες
Γιάννης δήμαρχος
άντε Βασιλ'κούδα μ'
Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
κι άλλιαν αγαπάει
άιντε Βασιλ'κούδα μ'
κι άλλιαν αγαπάει.

Στο χωρίον Μεταξάδες
Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
κι άλλιαν αγαπάει.

Td001_15f

Κι του ρουλόι, *μουρ'Ναστασιά μ'*
κι του ρουλόι μ' έχασα
μες στουν κάμπο που γυρνούσα
Ναστασιά μου χουβαρντούσα
μες στουν κάμπο που γυρνούσα
Ναστασιά μου χουβαρντούσα
σαν τού 'βρει νιος, *μουρ'Ναστασιά μ'*
σαν τού 'βρει νιος να το χαρεί
γέρους θα ντου μετανιώσει
πάλι πίσω θα ντου δώσει
γέρους θα ντου μετανιώσει
πάλι πίσω θα ντου δώσει.

Κι του ρουλόι μ' έχασα
μες στουν κάμπο που γυρνούσα
σαν τού 'βρε νιος να το χαρεί
γέρους θα ντου μετανιώσει
πάλι πίσω θα ντου δώσει.

Td001_15g

Δω στα λια-, *κι αμάν αμάν*
δω στα λιανουχουρταρούδια
δω στα λιανουχουρταρούδια
τι τρανός χουρός θα γένει
τι τρανός χουρός θα γένει
σα γαϊτάνι θα πααίνει
σα γαϊτά-, *κι αμάν αμάν*
σα γαϊτάνι θα πααίνει
σα γαϊτάνι θα πααίνει
πέντι πέρδικες πετούσαν
πέντι πέρδικες πετούσαν
μες στουν κάμπου λοϋρνούσαν.

Δω στα λιανουχουρταρούδια
τι τρανός χουρός θα γένει
σα γαϊτάνι θα πααίνει
πέντι πέρδικες πετούσαν
μες στουν κάμπου λοϋρνούσαν.

Td001_15h

Θα τραγουδήσω αγαλινά, *τώρα του βράδυ βράδυ*
και θ' ακουστώ ν αλάργα*, κατακαημένη αγάπη μ'*
τώρα του βράδυ βράδυ
θ' ακούσουν τα ιννιά χουριά, *τώρα του βράδυ βράδυ*
τα δεκαπέντι κάστρα, *κατακαημένη αγάπη μ'*
τώρα του βράδυ βράδυ.

Θα τραγουδήσω αγαλινά και θ' ακουστώ ν αλάργα
θ' ακούσουν τα ιννιά χουριά τα δεκαπέντι κάστρα.

Td002_01a

Πες μου κόρη πες μου ποιος είν' ο καλός σου
ποιος είν' ο καλός σου κι αγαπητικός σου
ποιος είν' ο καλός σου κι αγαπητικός σου
πες μου κόρη πες μου κι γω θα σι δώσου.
Δε στου λέγου μάνα μ' δε στουν φανιρώνω
συ θα τουν σκουτώσεις κι θα τουν χαντακώσεις
συ θα τουν σκουτώσεις κι θα τουν χαντακώσεις

και την κόρη σ’ μάνα μ’ θα τη φαρμακώσεις.
Νάτους μάνα μ’ νάτους πέρα στα χαντάκια
πέρα στα χαντάκια που μαζεύ’ βαμπάκια
πέρα στα χαντάκια που μαζεύ’ βαμπάκια
’φτός είν’ ο καλός μου κι αγαπητικός μου.

Πες μου κόρη πες μου ποιος είν’ ο καλός σου
ποιος είν’ ο καλός σου κι αγαπητικός σου
πες μου κόρη πες μου κι γω θα σι δώσου.
Δε στου λέγου μάνα μ’ δε στουν φανιρώνω
συ θα τουν σκουτώσεις κι θα τουν χαντακώσεις
και την κόρη σ’ μάνα μ’ θα τη φαρμακώσεις.
Νάτους μάνα μ’ νάτους πέρα στα χαντάκια
πέρα στα χαντάκια που μαζεύ’ βαμπάκια
’φτός είν’ ο καλός μου κι αγαπητικός μου.

Td002_01b

Στου χωριό μας του τρανό
είν’ ένα παιδί καλό
κι αγαπάει τη Φωτεινή
τη Φωτεινή μας την κουτσή
προξενητάδες πήγαιναν στο σπίτι κάθε βράδυ
προίκα πολλή τον έδωναν λεφτά με το τσουβάλι
μα όλους πίσω τους γυρνάει
λεφτά η αγάπη δεν κοιτάει
θέλει να πάρ’ τη Φωτεινή
τη Φωτεινή μας την κουτσή
κι η μάνα του δεν ήθελε νύφη κουτσή να κάνει
μα δέχτηκε τη Φωτεινή το γιο της μην πικράνει.

Td002_02a

Έλα Ελένη μου να σε φιλήσω
κι ύστερα Ελένη μου θα πάω να κοινωνήσω
κι ύστερα Ελένη μου θα πάω να κοινωνήσω.
Αν με φιλήσεις τι θα καταλάβεις
θα ’χεις το κρίμα μου και δε θα μεταλάβεις
θα ’χεις το κρίμα μου και δε θα μεταλάβεις.
Έλα Ελένη μου παρακαλεμένη
κανείς δε θα το μάθ’ πως είσαι φιλημένη
κανείς δε θα το μάθ’ πως είσαι φιλημένη.

Έλα Ελένη μου να σε φιλήσω
κι ύστερα Ελένη μου θα πάω να κοινωνήσω.
Αν με φιλήσεις τι θα καταλάβεις
θα ’χεις το κρίμα μου και δε θα μεταλάβεις.
Έλα Ελένη μου παρακαλεμένη
κανείς δε θα το μάθ’ πως είσαι φιλημένη.

Td002_02b

Κει στου μιγά- κει στου μιγάλου του χαγιάτ μ’
νερ, κουκούλια καθιρνούσαν, *Ελενίτσα μ’ παινεμένη*
νερ, κουκούλια καθιρνούσαν, *Ελενίτσα μ’ αδικημένη*
πούλα μας σα πούλα μας σαν να έλεγαν
άι γι’ αυτούς που αγαπούσαν, *Ελενίτσα μ’ παινεμένη*
άι γι’ αυτούς που αγαπούσαν, *Ελενίτσα μ’ αδικημένη*.
Σένα λουχί- σένα λουχίας δεν σι παίρν’
όλες τσι κουρουϊδεύει, *Ελενίτσα μ’ παινεμένη*
όλες τσι κουρουϊδεύει, *Ελενίτσα μ’ αδικημένη*.

Κει στου μιγάλου του χαγιάτ μ’ κουκούλια καθιρνούσαν
πούλα μας σαν να έλεγαν γι’ αυτούς που αγαπούσαν.
Σένα λουχίας δεν σι παίρν’ όλες τσι κουρουϊδεύει.

Td002_02c

Μανωλάκ’ς χαρά θα κάν’
ούλουν τουν κόσμου κάλισι
και Μανωλάκ’ς χαρά θα κάν’
ούλουν τουν κόσμου κάλισι
ούλουν τουν κόσμου κάλισι
ούλουν τουν κόσμου κέρασι
ούλουν τουν κόσμου κάλισι
ούλου τουν κόσμου κέρασι.
Μαζώχτ’καν οι συμπέθεροι
και στου χουρό αραδιάζουντι
και στου χουρό αραδιάζουντι
και τα παιδιά τ’ς τους χαίρουντι
και στο χουρό αραδιάζουντι
και τα παιδιά τ’ς τους χαίρουντι.
Εσύ συμπέθερ’ Μανωλάκ’
τι καλή νυφούδα παίρ’ς
τι καλή νυφούδα παίρ’ς
σαν τουν εαυτό σ’ να την προυσέχ’ς

τι καλή νυφούδα παίρ’ς
σαν τουν εαυτό σ’ να την προυσέχ’ς.

Μανωλάκ’ς χαρά θα κάν’
ούλουν τουν κόσμου κάλισι
ούλου τουν κόσμου κέρασι.
Μαζώχτ’καν οι συμπέθεροι
και στο χουρό αραδιάζουντι
και τα παιδιά τ’ς τους χαίρουντι.
Εσύ συμπέθερ’ Μανωλάκ’
τι καλή νυφούδα παίρ’ς
σαν τουν εαυτό σ’ να την προυσέχ’ς.

Td002_03

Μια μικρή μια μικρή θρακιωτοπούλα
όμορφη όμορφη κι αρχοντοπούλα
όμορφη όμορφη κι αρχοντοπούλα
με τη μά- με τη μάνα της μαλώνει
που όλο μέ- που όλο μέσα την κλειδώνει
που όλο μέ- που όλο μέσα την κλειδώνει
μάνα της μάνα της την προξενεύει
και να πα- και να παντρευτεί γυρεύει
και να πα- και να παντρευτεί γυρεύει.
Μάνα εγώ μάνα εγώ θα περιμένω
ένα νιο ένα νιο ξενιτεμένο
ένα νιο ένα νιο ξενιτεμένο.

Μια μικρή θρακιωτοπούλα
όμορφη κι αρχοντοπούλα
με τη μάνα της μαλώνει
που όλο μέσα την κλειδώνει
μάνα της την προξενεύει
και να παντρευτεί γυρεύει.
Μάνα εγώ θα περιμένω
ένα νιο ξενιτεμένο.

Td002_04a

Τρία καρά-, *βόηθα Παναγιά* μου
τρία καρά- καράβια φεύγουνε ’πού μέσα απού την Πόλη

κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
'πού μέσα από την Πόλη
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
τό 'να φουρτώ-, *βόηθα Παναγιά μο*
τό 'να φουρτώ- φουρτώνει το Σταυρό και τ' άλλο το Ευαγγέλιο
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
και τ' άλλο το Ευαγγέλιο
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
το τρίτο το, *βόηθα Παναγιά μου*
το τρίτο το το μικρότερο την Άγια Τράπεζά μας
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει
την Άγια Τράπεζά μας
κλαίει η καρδιά μου κλαίει καρδιά μ' κι αναστενάζει.

Τρία καράβια φεύγουνε 'πού μέσα απού την Πόλη
τό 'να φουρτώνει το Σταυρό και τ' άλλο το Ευαγγέλιο
το τρίτο το το μικρότερο την Άγια Τράπεζά μας.

Td002_04b

Ήρθα στουν τό-, *κι αμάν αμάν αμάν*
ήρθα στουν τόπου που 'θελα
ήρθα στουν τόπου που 'θελα
τουν τόπου σας δεν άρεσα
τουν τόπου σας, *κι αμάν αμάν αμάν*
τουν τόπου σας δεν άρεσα
τουν τόπου σας δεν άρεσα
μόν' τα κουρίτσα άρεσα
μόν' τα κουρί- *κι αμάν αμάν αμάν*
μόν' τα κουρίτσα άρεσα
μόν' τα κουρίτσα άρεσα
που κατιβαίνουν στου χουρό
που κατιβαί- *κι αμάν αμάν αμάν*
που κατιβαίνουν στο χουρό
που κατιβαίνουν στο χουρό
κι λεν τραγούδια π' αγαπώ.

Ήρθα στουν στουν τόπου που 'θελα
τουν τόπου σας δεν άρεσα
μόν' τα κουρίτσα άρεσα
που κατιβαίνουν στο χουρό
κι λεν τραγούδια π' αγαπώ.

Td002_05a

Τι ’θελα και σ’ αγαπούσα και δεν κάθουμαν καλά
τι ’θελα και σ’ αγαπούσα και δεν κάθουμαν καλά
πήρα ζάλη στο κεφάλι και φουρτούνα στην καρδιά
πήρα ζάλη στο κεφάλι κι άλλα βάσανα πολλά
κίνησα να ’ρθω το βράδυ μ’ έπιασε ψιλή βροχή
κίνησα να ’ρθω το βράδυ μ’ έπιασε ψιλή βροχή
ας ερχόμουν κι ας βρεχόμουν κι ας γινόμουνα παπί
ας ερχόμουν κι ας βρεχόμουν κι ας γινόμουνα παπί.

Τι ’θελα και σ’ αγαπούσα και δεν κάθουμαν καλά
πήρα ζάλη στο κεφάλι και φουρτούνα στην καρδιά
πήρα ζάλη στο κεφάλι κι άλλα βάσανα πολλά
κίνησα να ’ρθω το βράδυ μ’ έπιασε ψιλή βροχή
ας ερχόμουν κι ας βρεχόμουν κι ας γινόμουνα παπί.

Td002_05b

Μια κόρη μια, *κι αμάν αμάν*
μια κόρη μια διαβάτισσα
μια κόρη μια διαβάτισσα
και μια γαλανομάτισσα
όταν παίρνει και υφαίνει
δέντρα και κλαδιά μαραίνει
όταν παίρνει και υφαίνει
δέντρα και κλαδιά μαραίνει.
Διαβατικός, *κι αμάν αμάν*
διαβατικός κι αν πέρασε
διαβατικός κι αν πέρασε
την κόρη καλημέρισε
στέκεται και τη ρωτάει
μες στα μάτια την κοιτάει
στέκεται και τη ρωτάει
μες στα μάτια την κοιτάει.
Κόρη μου δε, *κι αμάν αμάν*
κόρη μου δεν παντρεύεσαι
κόρη μου δεν παντρεύεσαι
τα νιάτα σου δε χαίρεσαι
και δεν παίρνεις παλικάρι
σαν τον ήλιο σαν το φεγγάρι
και δεν παίρνεις παλικάρι
σαν τον ήλιο σαν το φεγγάρι.

Μια κόρη μια διαβάτισσα
και μια γαλανομάτισσα
όταν παίρνει και υφαίνει
δέντρα και κλαδιά μαραίνει.
Διαβατικός κι αν πέρασε
την κόρη καλημέρισε
στέκεται και τη ρωτάει
μες στα μάτια την κοιτάει.
Κόρη μου δεν παντρεύεσαι
τα νιάτα σου δε χαίρεσαι
και δεν παίρνεις παλικάρι
σαν τον ήλιο σαν το φεγγάρι.

Td002_05c

Στην Ελλάδα το διαμάντι, *βρ' αμάν*, Φράγκοι το δουλεύουνε
και την εμορφιά σου κόρη, *βρ' αμάν*, όλοι τη ζηλεύουνε
ώπα, όλοι τη ζηλεύουνε
δεν μπορώ να καταλάβω, *βρ' αμάν*, Τούρκισσα είσαι για Ρωμιά
για Εγγλέζα για Φραντσέζα, *βρ' αμάν*, κι έχεις τόσην ομορφιά
ώπα, έχεις τόσην ομορφιά
σαν τη θάλασσα γαλάζια, *βρ' αμάν*, είναι τα ματάκια σου
σαν της Προύσας το μετάξι, *βρ' αμάν*, είναι τα μαλλάκια σου
ώπα, είναι τα μαλλάκια σου.

Στην Ελλάδα το διαμάντι Φράγκοι το δουλεύουνε
και την εμορφιά σου κόρη όλοι τη ζηλεύουνε
δεν μπορώ να καταλάβω Τούρκισσα είσαι για Ρωμιά
για Εγγλέζα για Φραντσέζα κι έχεις τόσην ομορφιά
σαν τη θάλασσα γαλάζια είναι τα ματάκια σου
σαν της Προύσας το μετάξι είναι τα μαλλάκια σου.

Td002_06a

Ν αραδιαστεί- ν αραδιαστείτε στου χορό
κι γω θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
κι γω θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
θα πω τραγού- θα πω τραγούδι ταπεινό
μι λόγια τιριασμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι λόγια τιριασμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
τ' ασήμι κι τ' ασήμι κι του μάλαμα

ο κουγιουμτζής το παίρνει, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
ο κουγιουμτζής το παίρνει, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*.

Ν αραδιαστείτε στου χορό κι γω θα τραγουδήσω
θα πω τραγούδι ταπεινό μι λόγια τιριασμένα
τ' ασήμι κι του μάλαμα ο κουγιουμτζής το παίρνει.

κουγιουμτζής: τουρκ. Kuyumcu = κοσμηματοπώλης

Td002_06b

Κι ν Αϊ-Δημήτρης έ-νε-ρουνταν
αρραβουνιάζουνταν τα πιδιά
αρραβουνιάζουνταν τα πιδιά
θ' αρραβουνιάσ' κι η Θου-νο-μαή
θ' αρραβουνιάσ' κι η Θου-νο-μαή
κι θα πάρει τουν-νου Θανάσ'
κι θα πάρει τουν-νου Θανάσ'
που ήτανε καλό-νο πιδί.

Κι ν Αϊ-Δημήτρης έρουνταν
αρραβουνιάζουνταν τα πιδιά
θ' αρραβουνιάσ' κι η Θουμαή
κι θα πάρει τουν Θανάσ'
που ήτανε καλό πιδί.

Td002_06c

Αλέξαντρους, *βρ' αμάν αμάν*, Αλέξαντρους ο βασιλιάς
Αλέξης αντρειουμένους, και Μικρουκουσταντίνους
Αλέξης αντρειουμένους, και Μικρουκουσταντίνους
μαζ' έτρουγαν, *βρε αμάν αμάν*, μαζ' έτρουγαν μαζ' έπιναν
μαζί χαρακουπιούνταν, *Αλέξης αντρειουμένους*
μαζί χαρακουπιούνταν, *Αλέξης αντρειουμένους*
ακούν λαλιά, *βρ αμάν αμάν*, ακούν λαλιά ν απ' το Θεό
λαλιά 'πού τα ουράνια, *Αλέξης αντρειουμένους*
λαλιά 'πού τα ουράνια, *Αλέξης αντρειουμένους*
θα πάρ' ο Τού-, *βρε αμάν αμάν*, θα πάρ' ο Τούρκος το ψωμί
θα πάρει και την Πόλη, *Αλέξης αντρειουμένους*
θα πάρει και την Πόλη, *Αλέξης αντρειουμένους*.

Αλέξαντρους ο βασιλιάς και Μικρουκουσταντίνους
μαζ’ έτρουγαν μαζ’ έπιναν μαζί χαρακουπιούνταν
ακούν λαλιά ν απ’ το Θεό λαλιά ’πού τα ουράνια
θα πάρ’ ο Τούρκος το ψωμί θα πάρει και την Πόλη.

Td002_8a

Τώρα βγήκι νέα μόδα στουν απάν’ του μαχαλά
να φορούν κοντά φουστάνια να χουρεύουν αγκαλιά
τώρα βγήκι νέα μόδα κει στουν πέρα μαχαλά
να φορούν ψηλά τακούνια και σκαρπίνια λαμπερά
τώρα βγήκι νέα μόδα κει στουν πέρα μαχαλά
τα κουρτσούδια με τ’ αγόρια να πααίνουνε δυο δυο.

Td002_10a

Κρού’ν τα νταούλια μουρέ Στέργιο μ’ κρού’ν κι τα βιουλιά
κρού’ν τα νταούλια μουρέ Στέργιο μ’ κρού’ν κι τα βιουλιά
πάππους με την κόκκιν’ τ’ σαλβάρα πάππους πααίν’ μπροστά
πάππους με την κόκκιν’ τ’ σαλβάρα πάππους πααίν’ μπροστά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιους Στέργιους απάν’ στ’ν αγριντιά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιους Στέργιους απάν’ στ’ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιου μ’ κατέβα τζάνε μ’ να σε παντρέψουμι
κατέβα Στέργιου μ’ κατέβα τζάνε μ’ να σε παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνου δεν αλλάζου γαμπρός δε γίνουμι
δεν κατιβαίνου δεν αλλάζου γαμπρός δε γίνουμι.
Τα σημάδια πίσου να πάρ’τε Στέργιος πισμάνιψι
τα σημάδια πίσου να πάρ’τε Στέργιος πισμάνιψι.

Κρού’ν τα νταούλια μουρέ Στέργιο μ’ κρού’ν κι τα βιουλιά
πάππους με την κόκκιν’ τ’ σαλβάρα πάππους πααίν’ μπροστά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιους Στέργιους απάν’ στ’ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιου μ’ κατέβα τζάνε μ’ να σε παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνου δεν αλλάζου γαμπρός δε γίνουμι.
Τα σημάδια πίσου να πάρ’τε Στέργιος πισμάνιψι.

τούρκ. pismanmak = μετανιώνω

Td002_10b

’Κούσατε κουντουχουριανοί Στέργιους ξεπισμάνεψε
απ’ την αγριντιά κατέβη και να παντρευτεί γυρεύει
απ’ την αγριντιά κατέβη και να παντρευτεί γυρεύει
Στέργιους την παρακαλεί [κι άλλος?] την αρμήνευε.
Πάρε με βρε Στιργιανή μου θα καλοπιρνάς μαζί μου
πάρε με βρε Στιργιανή μου θα καλοπιρνάς μαζί μου.
Στέργιους ξεπισμάνεψε τώρα νύφη πισμάνεψε.
Άιντε Στέργιου μ’ μπουνταλά καλά ήσαν πάν’ στην αγριντιά
άιντε Στέργιου μ’ μπουνταλά καλά ήσαν πάν’ στην αγριντιά.

’Κούσατε κουντουχουριανοί Στέργιους ξεπισμάνεψε
απ’ την αγριντιά κατέβη και να παντρευτεί γυρεύει
Στέργιους την παρακαλεί [κι άλλος?] την αρμήνευε.
Πάρε με βρε Στιργιανή μου θα καλοπιρνάς μαζί μου.
Στέργιους ξεπισμάνεψε τώρα νύφη πισμάνεψε.
Άιντε Στέργιου μ’ μπουνταλά καλά ήσαν πάν’ στην αγριντιά.

Td002_10c

Ποιόνα θα πάρ’ς, *μωρ’ Λεμουνιά μ’*, ποιόναν θα πάρ’ς ποιόναν θ’ αφήσ’ς
νερ, και ποιόναν θα χουρίσεις, *Λιμονιά μ’ξιμυαλισμένη*
νερ, και ποιόναν θα χουρίσεις, *Λιμονιά μ’ξιμυαλισμένη*.
Κι το Θανάσ’, *μωρ’ Λεμουνιά μ’*, κι το Θανάσ’ χουρίζου γω
νερ, κι του Μιχάλ’ θα πάρου, *Λιμονιά μ’ξιμυαλισμένη*
νερ, κι του Μιχάλ’ θα πάρου, *Λιμονιά μ’ξιμυαλισμένη*.
Μιχάλης έχ’, *μωρ’ Λεμουνιά μ’*, Μιχάλης έχει δυο πιδιά
νερ, κι σένα δε σι θέλει, *Λιμονιά μ’ξιμυαλισμένη*
νερ, κι σένα δε σι θέλει, *Λιμονιά μ’ξιμυαλισμένη*.

Ποιόνα θα πάρ’ς ποιόναν θ’ αφήσ’ς και ποιόναν θα χουρίσεις.
Κι το Θανάσ’ χουρίζου γω κι του Μιχάλ’ θα πάρου.
Μιχάλης έχει δυο πιδιά κι σένα δε σι θέλει.
Td002_11a

Απ’ την πόλη την τρανή νέα μόδα έρχιτι
νέα μόδα έρχιτι να χωρίζουντι οι νιες
να χωρίζουντι οι νιες να παντρεύουντ’ οι γριές
τ’ άκουσε κι μια γριά λούζουνταν στουλίζουνταν
λούζουνταν στουλίζουνταν στου γυαλί γυαλίζουνταν
στου γυαλί γυαλίζουνταν πάλι δεν αρέζουνταν

κιραμίδι στούμπιζι κουκκινάδι έβαζι
κουκκινάδι έβαζι και ξαναγυαλίζουνταν
και ξαναγυαλίζουνταν πάλι δεν αρέζουνταν.

Απ' την πόλη την τρανή νέα μόδα έρχιτι
να χωρίζουντι οι νιες να παντρεύουντ' οι γριές
τ' άκουσε κι μια γριά λούζουνταν στουλίζουνταν
στου γυαλί γυαλίζουνταν πάλι δεν αρέζουνταν
κιραμίδι στούμπιζι κουκκινάδι έβαζι
και ξαναγυαλίζουνταν πάλι δεν αρέζουνταν.

Td003_01a

Στο κορίτσι π' αγαπώ πάω
και κανένα σας δε ρωτάω
πώς κοιτιέται στο καθρεφτάκι
όταν βάζει το κραγιονάκι

ωωωω, ουζάκι ουζάκι
ωωωω, μάλμπορο τσιγαράκι
ωωωω, ουζάκι ουζάκι
ωωωω, μάλμπορο τσιγαράκι.

Θα της πάρω κόκκινο φουστάνι
και καμιά σας δε θα τη φτάνει
τελειώνει φέτος το σχολείο
πώς αντέχει Θεέ μου το θρανίο

ωωωω, μαστίχα μαστίχα
ωωωω, [... ... ...]
ωωωω, μαστίχα μαστίχα
ωωωω, [... ... ...]

Στο κορίτσι π' αγαπώ πάω

και κανένα σας δε ρωτάω
πώς κοιτιέται στο καθρεφτάκι
όταν βάζει το κραγιονάκι

Θα της πάρω κόκκινο φουστάνι
και καμιά σας δε θα τη φτάνει
τελειώνει φέτος το σχολείο
πώς αντέχει Θεέ μου το θρανίο.

Td003_01b

(Στο κορίτσι π'αγαπώ πάω
Και κανένα σας δε ρωτάω
Πώς κοιτιέται στο καθρεφτάκι
Όταν βάζει το κραγιονάκι
Ω, ω ουζάκι ουζάκι
Μάλμπορο τσιγαράκι

Θα της πάρω κόκκινο φουστάνι
Και καμμιά σας δεν θα τη φτάνει
Τελειώνει φέτος το σχολείο
Πώς αντέχει Θεέ μου το θρανίο
Ω, ω μαστίχα, μαστίχα)

Mastika mastika
Sigarasi Marlbura
Mastika mastika
Sigarasi malbura

Çadýrýmýn üstüne þýp dedi damladý
Allah canýný almadý almadý
Rampi rampi rampi rampi maþallah
Rampi rampi rampi rampi maþallah

(Άνοιξε Λενιώ τη πόρτα
Να σου πω δυό τρία λόγια
Θα μας δούνε οι γειτόνοι
Μάνα μου θα με μαλώνει

Μη φοβάσαι μη σε νοιάζει
Η μαμά σου ας φωνάζει)

Veresiye vere vere kalmadý kalmadý
Veresiye vere vere kalmadý kalmadý
Allah canýmý almadý almadý
Rampi rampi rampi rampi maþallah
Rampi rampi rampi rampi naþallah

Td003_1c

Άνοιξε Λενιώ μ' την πόρτα
άνοιξε Λενιώ την πόρτα
να σου πω δυο τρία λόγια
να σου πω δυο τρία λόγια.

Αν μας δούνε οι γειτόνοι
αν μας δούνε οι γειτόνοι
μάνα μου θα με μαλώνει
μάνα μου θα με μαλώνει.

Μη φοβάσαι μη σε νοιάζει
μη φοβάσαι μη σε νοιάζει
η μαμά σου ας φωνάζει
η μαμά σου ας φωνάζει.

Άνοιξε Λενιώ μ' την πόρτα
να σου πω δυο τρία λόγια.

Αν μας δούνε οι γειτόνοι
μάνα μου θα με μαλώνει.

Μη φοβάσαι μη σε νοιάζει
η μαμά σου ας φωνάζει.

Td003_3a

Δώδεκα χρονών κορίτσι πάην σε καλογριά
μήτε το σταυρό της κάνει μήτε προσκυνά
μήτε το σταυρό της κάνει μήτε προσκυνά
μόν' στο σταυροδρόμι στέκει γλυκό κρασί πουλά
πέρασ' ένας πέρασ' άλλος πέρασα κι εγώ
πέρασ' ένας πέρασ' άλλος πέρασα κι εγώ.

Δώδεκα χρονών κορίτσι πάην σε καλογριά
μήτε το σταυρό της κάνει μήτε προσκυνά
μόν' στο σταυροδρόμι στέκει γλυκό κρασί πουλά
πέρασ' ένας πέρασ' άλλος πέρασα κι εγώ.

Td003_03b

Μια χήρα πού- μια χήρα πούλαγε κρασί
ωρέ, μια χήρα πούλαγε κρασί και μας δανείζει στάρι
και μας δανείζει στάρι
ωρέ, μες στο κρασί μες στο κρασί ρίχνει νερό
ωρέ, μες στο κρασί ρίχνει νερό στο στάρι ρίχνει βρώμη
στο στάρι ρίχνει βρώμη.
Ωρέ, γιατί νερώ- γιατί νερώνεις το κρασί
ωρέ, γιατί νερώνεις το κρασί.

Μια χήρα πούλαγε κρασί και μας δανείζει στάρι
μες στο κρασί ρίχνει νερό στο στάρι ρίχνει βρώμη.
Γιατί νερώνεις το κρασί.

Td003_04a

Βασίλεψε βασίλεψε ν αυγερινός
γλυκοχαράζει η μέρα, *μαύρο πουλάκι μου*
γλυκοχαράζει η μέρα, *το χελιδονάκι μου*
παν τα πουλά- παν τα πουλάκια στη βοσκή
όλα ζευγαρωμένα, *μαύρο πουλάκι μου*
όλα ζευγαρωμένα, *το χελιδονάκι μου*
κι ένα πουλά- κι ένα πουλάκι μοναχό
δεν πάει μαζί με τ' άλλα, *μαύρο πουλάκι μου*
δεν πάει μαζί με τ' άλλα, *το χελιδονάκι μου*.

Βασίλεψε ν αυγερινός γλυκοχαράζει η μέρα
παν τα πουλάκια στη βοσκή όλα ζευγαρωμένα
κι ένα πουλάκι μοναχό δεν πάει μαζί με τ' άλλα.

Td003_04b

Γω στα ξέ-, *καλή μου μάνα*
γω στα ξένα περπατούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
όλα τα, *καλή μου μάνα*
όλα τα κορίτσια τα 'δια
όλα τα κορίτσια τα 'δια
με τα γέλια με τα χάδια

όλα τα κορίτσια τα ’δια
με τα γέλια με τα χάδια.

Γω στα γω στα ξένα περπατούσα
τ’ς έμορφες παρατηρούσα
όλα τα κορίτσια τα ’δια
με τα γέλια με τα χάδια.

Td003_5

Διώξι με μάνα μ’ διώξι μι πολύ μακριά στα ξένα
να κάνω μήνες δώδεκα και χρόνια δεκαπέντε
αν πας μάνα μ’ στην εκκλησιά στης Πασχαλιάς τη μέρα
θα δγιεις του νιους θα διεις τις νιες και το στασίδι μ’ άδειο
τότε και συ θα θυμηθείς που έχεις γιο στα ξένα
και θα ρωτάς και θα ξετάζ’ς και θα ρωτάς για μένα.
Τον είδιατε τον άκ’σιτε τον γιο μου τον χαμένον.
Για πες μας το σημάδι του και τι σημάδι είχε.
Ελιά είχε στο πρόσωπο ελιά και στο κορμί του.
Τον είδιαμε τον άκ’σαμε στο άμμο ξαπλωμένον
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον ’λογυρνούσαν
κι ένα χρυσό χρυσό πουλί δεν τρώει και δεν κονεύει.
Γιατί εσύ χρυσό πουλί δεν τρως και δεν κονεύεις
κατέβασε τα φτεράκια σου να βάλω μια γραφίτσα
και να την πας την μάνα μου να μη με περιμένει
αχ, και να την πας τη μάνα μου να μη με περιμένει.

Διώξι με μάνα μ’ διώξι μι πολύ μακριά στα ξένα
να κάνω μήνες δώδεκα και χρόνια δεκαπέντε
αν πας μάνα μ’ στην εκκλησιά στης Πασχαλιάς τη μέρα
θα δγιεις του νιους θα διεις τις νιες και το στασίδι μ’ άδειο
τότε και συ θα θυμηθείς που έχεις γιο στα ξένα
και θα ρωτάς και θα ξετάζ’ς και θα ρωτάς για μένα.
Τον είδιατε τον άκ’σιτε τον γιο μου τον χαμένον.
Για πες μας το σημάδι του και τι σημάδι είχε.
Ελιά είχε στο πρόσωπο ελιά και στο κορμί του.
Τον είδιαμε τον άκ’σαμε στο άμμο ξαπλωμένον
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον ’λογυρνούσαν
κι ένα χρυσό χρυσό πουλί δεν τρώει και δεν κονεύει.
Γιατί εσύ χρυσό πουλί δεν τρως και δεν κονεύεις
κατέβασε τα φτεράκια σου να βάλω μια γραφίτσα

και να την πας την μάνα μου να μη με περιμένει.

Td003_6

Από μικρός στα γράμματα μεγάλος στο σκολείο
τον άλλαξε τον στόλισε και στο σχολειό τον πήγε
κι ο δάσκαλος τον σχόλασε να πάει να μελετήσει
βρίσκει και τη μανούλα του με άλλον τρώει και πίνει.
Καλημέρα βρε μάνα μου κι αν δεν τα μαρτυρήσω.
Τι είδες α βρε σκύλα γιε μ' και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδιαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω
ότ' είδιαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Σαν το πουλί το άρπαξε σαν το αρνί το σφάζει
και στο ταψί το έβαλε στο φούρνο το πηγαίνει.
Καλημέρα βρε μάγειρα καλά να μαγειρέψεις
να βάλεις χούφτα το πιπέρ' χούφτα και το φαρμάκι.
Να και νοικοκύρης πόρχεται με τ' άλαγο στο χέρι.
Καλημέρα νοικοκυρά μ' πού 'ναι κι ο Κωνσταντίνος.
Τον άλλαξα τον στόλισα και στο σκολειό τον πήγα
τον άλλαξα τον στόλισα και στο σκολειό τον πήγα.
Πατάει τ' άλαγο τζινγκί στο δάσκαλο πηγαίνει.
Καλημέρα το δάσκαλό μ' πού 'ναι ο Κωνσταντίνος.
Τρεις ώρες έχ' π' τον σχόλασα και τρεις να τον διαβάσω
και άλλες τρεις να μην τον διω 'π' το νου μου θα τον χάσω.
Πατάει τ' άλαγο...

Από μικρός στα γράμματα μεγάλος στο σκολείο
τον άλλαξε τον στόλισε και στο σχολειό τον πήγε
κι ο δάσκαλος τον σχόλασε να πάει να μελετήσει
βρίσκει και τη μανούλα του με άλλον τρώει και πίνει.
Καλημέρα βρε μάνα μου κι αν δεν τα μαρτυρήσω.
Τι είδες α βρε σκύλα γιε μ' και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδιαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Σαν το πουλί το άρπαξε σαν το αρνί το σφάζει
και στο ταψί το έβαλε στο φούρνο το πηγαίνει.
Καλημέρα βρε μάγειρα καλά να μαγειρέψεις
να βάλεις χούφτα το πιπέρ' χούφτα και το φαρμάκι.
Να και νοικοκύρης πόρχεται με τ' άλαγο στο χέρι.
Καλημέρα νοικοκυρά μ' πού 'ναι κι ο Κωνσταντίνος.
Τον άλλαξα τον στόλισα και στο σκολειό τον πήγα.
Πατάει τ' άλαγο τζινγκί στο δάσκαλο πηγαίνει.
Καλημέρα το δάσκαλό μ' πού 'ναι ο Κωνσταντίνος.
Τρεις ώρες έχ' π' τον σχόλασα και τρεις να τον διαβάσω
και άλλες τρεις να μην τον διω 'π' το νου μου θα τον χάσω.

Πατάει τ’ άλαγο...

Td003_7

Φεγγάρι μου φεγγάρι μου
αχ, φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπροφορεμένο
τι αψηλά τι αψηλά που περπατείς
τι αψηλά που περπατείς τι χαμηλά που φέγγεις
συ φέγγεις τη συ φέγγεις την αγάπη μου
συ φέγγεις την αγάπη μου με ποιάναν τρώει και πίνει
ποιονού ματάκια την κοιτούν και τα δικά μου κλαίνε
ποιανής χερά- ποιανής χεράκια τον κερνούν
ποιανής χεράκια τον κερνούν και τα δικά μου στέκουν.
Αχ, θέλω να τον καταριστώ κι απ’ το Θεό φοβούμαι
θέλω να τον καταριστώ και πάλι τον λυπούμαι
παρακαλώ το Θεό να τον γυρίσει πίσω.

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπροφορεμένο
τι αψηλά που περπατείς τι χαμηλά που φέγγεις
συ φέγγεις την αγάπη μου με ποιάναν τρώει και πίνει
ποιονού ματάκια την κοιτούν και τα δικά μου κλαίνε
ποιανής χεράκια τον κερνούν και τα δικά μου στέκουν.
Θέλω να τον καταριστώ κι απ’ το Θεό φοβούμαι
θέλω να τον καταριστώ και πάλι τον λυπούμαι
παρακαλώ το Θεό να τον γυρίσει πίσω.

Td003_8

Πέντε πασάδες ήμασταν κι οι πέντε αγαπημένοι
απ’ τ’ν ανατολή ερχόμασταν ’πό μέσα ’πό την Πόλη
είχαμε σκλάβους δώδεκα όλοι στα σίδερα μέσα
ποιος σκλάβος αναστέναξε κι εστάθη η φριγάδα
ποιος είναι π’ αναστέναξε κι εστάθη η φριγάδα
αν είναι από τους φίλους μου μιστό θα τον υψώσω
αν είναι από τους σκλάβους μου θα τον ελευθερώσω.
Εγώ είμαι που αναστέναξα κι εστάθη η φριγάδα.
Σκλάβε μ’ πεινάς σκλάβε διψάς σκλάβε μ’ ρούχα δεν έχεις.
Ούτε πεινώ ούτε διψώ ούτε ρούχα δε θέλω
είμαι τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια μ’ τη γυναίκα.
Σύρε σκλάβε μ’ στο στάβλο μου άλογο για να πάρεις.
Πατάει τ’ άλαγο βιτσιά στ’ αμπέλι το πηγαίνει.
Καλημέρα σου γέροντα, καλώς τον ξένον απού ’ρτε.

Πες μου βρε γέρο μ’ να χαρείς ποιανού είναι αυτό τ’ αμπέλι.
Τ’ αμπέλι είναι του γιόκα μου το γιο μου τον ξενιτεμένο
που ’τανε τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια τ’ την καλή του.
Πες μου βρε γέρο να χαρείς στα στέφανα αν προφταίνω.
Αν είναι τ’ άλαγο σ’ γοργό στο σπίτι της προφταίνεις.
Πατάει τ’ άλαγο βιτσιά στο σπίτι της προφταίνει.
Καλημέρα τον άρχοντα, καλώς τον ξένο απού ’ρτε
δώστε κρασί στον άγνωστο δώστε κρασί στον ξένο.
Κερνάνε μια κερνούνε δυο σκύβει και τον φιλάει.
Άιντε συμπιθιριά στα σπίτια σας γιατί καλός ουμ ήρτε
κι ισύ γαμπρέ προσωρινέ άλλην να πας να εύρεις.

Ώρα καλή τ’.

Πέντε πασάδες ήμασταν κι οι πέντε αγαπημένοι
απ’ τ’ν ανατολή ερχόμασταν ’πό μέσα ’πό την Πόλη
είχαμε σκλάβους δώδεκα όλοι στα σίδερα μέσα
ποιος σκλάβος αναστέναξε κι εστάθη η φριγάδα
αν είναι από τους φίλους μου μιστό θα τον υψώσω
αν είναι από τους σκλάβους μου θα τον ελευθερώσω.
Εγώ είμαι που αναστέναξα κι εστάθη η φριγάδα.
Σκλάβε μ’ πεινάς σκλάβε διψάς σκλάβε μ’ ρούχα δεν έχεις.
Ούτε πεινώ ούτε διψώ ούτε ρούχα δε θέλω
είμαι τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια μ’ τη γυναίκα.
Σύρε σκλάβε μ’ στο στάβλο μου άλογο για να πάρεις.
Πατάει τ’ άλαγο βιτσιά στ’ αμπέλι το πηγαίνει.
Καλημέρα σου γέροντα, καλώς τον ξένον απού ’ρτε.
Πες μου βρε γέρο μ’ να χαρείς ποιανού είναι αυτό τ’ αμπέλι.
Τ’ αμπέλι είναι του γιόκα μου το γιο μου τον ξενιτεμένο
που ’τανε τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια τ’ την καλή του.
Πες μου βρε γέρο να χαρείς στα στέφανα αν προφταίνω.
Αν είναι τ’ άλαγο σ’ γοργό στο σπίτι της προφταίνεις.
Πατάει τ’ άλαγο βιτσιά στο σπίτι της προφταίνει.
Καλημέρα τον άρχοντα, καλώς τον ξένο απού ’ρτε
δώστε κρασί στον άγνωστο δώστε κρασί στον ξένο.
Κερνάνε μια κερνούνε δυο σκύβει και τον φιλάει.
Άιντε συμπιθιριά στα σπίτια σας γιατί καλός ουμ ήρτε
κι ισύ γαμπρέ προσωρινέ άλλην να πας να εύρεις.

Td003_10

Yeþil kurbaða öter göllerde	Πράσινος βάτραχος στις λίμνες κοάζει
Kanadým kaldým köylerde	Μάτωσα κι έμεινα σε (ξένα) χωριά
Anamsýz babamsýz	Χωρίς τον πατέρα χωρίς τη μάνα μου
Bende de güzel çoktur	Όμορφες έχω πολλές
Beni meyleme	Κλάψε με
Anamsýz babamsýz	Χωρίς τον πατέρα χωρίς τη μάνα μου
Meyleme yariciðim meyleme	Κλάψε με φίλε μου κλάψε με
Bende de güzel çoktur	Όμορφες έχω πολλές
Beni meyleme	Κλάψε με
Anamsýz babamsýz	Χωρίς τον πατέρα χωρίς τη μάνα μου

Td003_11

Havada turnam sesi geliyor	Γέρανου φωνή στον αέρα
Kanadý vurma (2)	Μην τον χτυπάς στο φτερό
Aðzý dolu gel yanýma	Έλα κοντά μου χορτάτος
Þekerler hurma (2)	Χουρμάδες τα γλυκά
Arsýz katip yanlýþ yazmýþ	Ο ξεδιάντροπος γραφιάς λάθος το'γραψε
Uyku þerinde	Μέσα στον ύπνο του
Yolla bana ben yazayým	Στείλε να το γράψω εγώ
Zülfün elimde	Τη μπούκλα σου στο χέρι μου κρατώ

Td003_12

'Πό 'να ψηλό κουρφόβουνο πραματευτής κατεβαίνει
σέρνει μουλάρια δώδεκα
σέρνει μουλάρια δώδεκα ασήμι φορτωμένα
σέρνει καμήλες δεκαοχτώ
σέρνει καμήλες δεκαοχτώ μάλαμα φορτωμένες.
Αχ, καλότυχα εσείς βουνά
καλότυχα εσείς βουνά που κλέφτες δε λαλούνε.
Το λόγου τ' δεν απόσωσε
το λόγου τ' δεν απόσωσι και κλέφτες βγήκαν μπροστά του.
Ώρα καλή τον καμηλάρ'
ώρα καλή τον καμηλάρ' ξεφόρτωνε τ'ς καμήλες.
Εγώ το στήθο μ' σάπισε
εγώ το στήθο μ' σάπισε φορτώνω ξεφορτώνω.
Τότε τον δίν' μια μαχαιριά

τότε τον δίν' μια μαχαιριά ανάμεσα στα στήθια τ'
γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα
γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι.
Αχ, πού είσαι μάνα μ' να με ιδείς
πού είσαι μανούλα μου να με δεις κοντεύω να πεθάνω.
Έκατσαν και τον ρώτησαν
έκατσαν και τον ρώτησαν 'πό πού είναι μαμά σου.
Μάνα μ' είναι 'π' τα Γιάννενα
μάνα μ' είναι 'π' τα Γιάννενα μπαμπάς μου απ' την Προύσα
κι έν' κι τρανός μου αδερφός
κι έν' κι τρανός μου αδερφός στους κλέφτες είναι πρώτος.
Τότε τον βάζει στ' άλογο
τότε τον βάζει στ' άλογο και στο γιατρό τον πήγε.
Καλημέρα σου κυρ-γιατρέ
καλημέρα σου κυρ-γιατρέ γιάτρεψε αυτόν τον νέο.
Ο νιος σου δε γιατρεύεται
ο νιος σου δε γιατρεύεται βαθιά είναι η μαχαιριά του.
Τότε τον βάζει στ' άλογο
τότε τον βάζει στ' άλογο και στη σπηλιά τον πήγε.
Παιδιά σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά
σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά όσο για δυο νομάτοι
να μπει ο νιος με τ' άρματα
να μπει ο νιος με τ' άρματα και νιος ξαρματωμένος
και στη δεξιά μου την πλευρά
και στη δεξιά μου την πλευρά ν' αφήσ'τε παραθύρι
όταν θα βγαίνει ο ήλιος το πρωί
όταν θα βγαίνει ο ήλιος το πρωί να λάμπουν τ' άρματά μου.

Και όλο γεια σας βρε παιδιά.

'Πό 'να ψηλό κουρφόβουνο πραματευτής κατεβαίνει
σέρνει μουλάρια δώδεκα ασήμι φορτωμένα
σέρνει καμήλες δεκαοχτώ μάλαμα φορτωμένες.
Καλότυχα εσείς βουνά που κλέφτες δε λαλούνε.
Το λόγου τ' δεν απόσωσε το λόγου τ' δεν απόσωσι
Ώρα καλή τον καμηλάρ' ξεφόρτωνε τ'ς καμήλες.
Εγώ το στήθο μ' σάπισε φορτώνω ξεφορτώνω.
Τότε τον δίν' μια μαχαιριά ανάμεσα στα στήθια τ'
γέμ'σαν τα στήθια τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι.
Πού είσαι μανούλα μου να με δεις κοντεύω να πεθάνω.
Έκατσαν και τον ρώτησαν 'πό πού είναι μαμά σου.
Μάνα μ' είναι 'π' τα Γιάννενα μπαμπάς μου απ' την Προύσα
κι έν' κι τρανός μου αδερφός στους κλέφτες είναι πρώτος.
Τότε τον βάζει στ' άλογο και στο γιατρό τον πήγε.

Καλημέρα σου κυρ-γιατρέ γιάτρεψε αυτόν τον νέο.
Ο νιος σου δε γιατρεύεται βαθιά είναι η μαχαιριά του.
Τότε τον βάζει στ' άλογο και στη σπηλιά τον πήγε.
Παιδιά σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά όσο για δυο νομάτοι
να μπει ο νιος με τ' άρματα και νιος ξαρματωμένος
και στη δεξιά μου την πλευρά ν' αφήσ'τε παραθύρι
όταν θα βγαίνει ο ήλιος το πρωί να λάμπουν τ' άρματά μου.
PAGE

PAGE 2

Td003_13

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χιλιδόνια
τώρα πέρδικις
τώρα πέρδικες
τώρα πέρδικις λαλούν και κιλαηδούνι.
Άκουσε Θεέ μ'
άκουσε Χριστέ μ'
ξύπν' αφέντη μου και μην πολυκοιμάσαι
ξύπνα ν' αγκαλιά'εις
ξύπνα ν' αγκαλιά'εις
ξύπνα να αγκαλιά'εις κορμί κυπαρισσένιο
κι άσπρο μου λιμό
κι άσπρο μου λιμό
κι άσπρο μου λιμό και στήθος μαρμαρένιο.
Άκουσε Θεέ μ'
άκουσε Χριστέ μ'
ως και το δεντρί το δίκιο του γυρεύει
τρεις στάμνις νιρό
τρεις στάμνις νιρό
τρεις στάμνις νιρό στη ρίζα τ' να το ρίξεις.

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χιλιδόνια
τώρα πέρδικις λαλούν και κιλαηδούνι.
Άκουσε Θεέ μ' άκουσε Χριστέ μ'
ξύπν' αφέντη μου και μην πολυκοιμάσαι
ξύπνα να αγκαλιά'εις κορμί κυπαρισσένιο
κι άσπρο μου λιμό και στήθος μαρμαρένιο.
Άκουσε Θεέ μ' άκουσε Χριστέ μ'

ως και το δεντρί το δίκιο του γυρεύει
τρεις στάμνις νιρό στη ρίζα τ' να το ρίξεις.

Td003_14

Παίρ'ω το καλαθάκι μου, *γαλανή μ' γαλαζιανή μ'*
παίρ'ω το καλαθάκι μου, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
και πάω να ψαρέψω
και πάω να ψαρέψω
έριξα μια έριξα δυο, *γαλανή μ' γαλαζιανή μ'*
έριξα μια έριξα δυο, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
και βγάζω ένα ψάρι
και βγάζω ένα ψάρι
το σκίζω την κοιλίτσα του, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
το σκίζω την κοιλίτσα του, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
και βγάζω δυο κοπέλες
και βγάζω δυο κοπέλες
η μια ήταν αρχόντισσα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
η μια ήταν αρχόντισσα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
κι η γι άλλ' οφτωχοπούλα
κι η γι άλλ' οφτωχοπούλα
Μου κάλιασε αρχόντισσα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
μου κάλιασε αρχόντισσα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
να πάω να εγλεντήσω
να πάω να εγλεντήσω
μου στρώνει πέντι στρώματα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
μου στρώνει πέντι στρώματα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
και τρεις προσκεφαλάδις
και τρεις προσκεφαλάδις
και το κορμί π' αγκάλιασα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
και το κορμί π' αγκάλιασα, *γαλανή μ' γαλαζιανή μ'*
Θεέ μ' να ξημερώσεις
Θεέ μ' να ξημερώσεις.
Μου κάλιασι κι η οφτώχισσα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
μου κάλιασι κι η οφτώχισσα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
να πάω να εγλεντήσω
να πάω να εγλεντήσω
μου στρώνει παλιοτσούβαλα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
μου στρώνει παλιοτσούβαλα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
και πέτρα μαξιλάρι
και πέτρα μαξιλάρι
και το κορμί π' αγκάλιασα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
και το κορμί π' αγκάλιασα, *γαλανή μ'γαλαζιανή μ'*
Θεέ μ' μην ξημερώνεις
Θεέ μ' μην ξημερώνεις.

Παίρ’ω το καλαθάκι μου και πάω να ψαρέψω
έριξα μια έριξα δυο και βγάζω ένα ψάρι
το σκίζω την κοιλίτσα του και βγάζω δυο κοπέλες
η μια ήταν αρχόντισσα κι η γι άλλ’ οφτωχοπούλα.
Μου κάλιασε αρχόντισσα να πάω να εγλεντήσω
μου στρώνει πέντι στρώματα και τρεις προσκεφαλάδις
και το κορμί π’ αγκάλιασα Θεέ μ’ να ξημερώσεις.
Μου κάλιασι κι η οφτώχισσα να πάω να εγλεντήσω
μου στρώνει παλιοτσούβαλα και πέτρα μαξιλάρι
και το κορμί π’ αγκάλιασα Θεέ μ’ μην ξημερώνεις.

PAGE

PAGE 2

Td004_1

[Κανιλίτσα μου
πρωτοστέφανη]
μάνα μ’ σ’ έστειλε
για κρύο νερό
μάνα μ’ σ’ έστειλε
για κρύο νερό
για κρύο νερό
και για δροσερό.
Μάνα σου όταν σι γέννησι κι όταν κοιλοπονούσε
κι εγώ στην πόρτα φύλαγα Θεόν παρακαλούσα.
Άνοιξε άνοιξε μαστραπάς ν’ ανοίξ’ το ριζικό μας
ν’ ανοίξ’ κι εμείς το σπίτι μας και το αρχοντικό μας.

[Κανιλίτσα μου
πρωτοστέφανη]
μάνα μ’ σ’ έστειλε
για κρύο νερό
για κρύο νερό
και για δροσερό.
Μάνα σου όταν σι γέννησι κι όταν κοιλοπονούσε
κι εγώ στην πόρτα φύλαγα Θεόν παρακαλούσα.

Άνοιξε άνοιξε μαστραπάς ν’ ανοίξ’ το ριζικό μας
ν’ ανοίξ’ κι εμείς το σπίτι μας και το αρχοντικό μας.
Td 004_2

Χριστός γεννιέται χαρά στον κόσμο
χαρά στον κόσμο στα παλικάρια
στα παλικάρια και στα κορίτσια
στις παντρεμένες, τ’ς αρ’βωνιασμένες
στις παντρεμένες, τ’ς αρ’βωνιασμένες.
Σαράντα μέρες σαράντα νύχτες
σαράντα μέρες σαράντα νύχτες
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε
η Παναγιά μας κοιλοπονούσε
παρακαλούσε όλους τους άγιους
όλους τους άγιους τους αϊποστόλους
τρεις αρχαγγέλοι για μύρο τρέχουν
τρεις αρχαγγέλοι για μύρο τρέχουν
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
τρεις αϊποστόλοι μαμή γυρεύουν
κι ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
κι ώσπου να πάνε κι ώσπου να έρθουν
η Παναγιά μας ξελευτερώθη
η Παναγιά μας ξελευτερώθη
μέσα στις δάφνες μες στα λουλούδια
μέσα στις δάφνες μες στα λουλούδια
κάνει τον ήλιο με το φεγγάρι
κάνει τον ήλιο με το φεγγάρι
κάνει το σπίτι το νοικοκύρη
κάνει το σπίτι το νοικοκύρη
τη φαμελιά του με τα παιδιά του
τη φαμελιά του με τα παιδιά του
με τα εγγόνια τα προσογγόνια.

Td 004_3

Αρχή και δόξα τω Χριστώ Χριστός τώρα γεννιέται
γεννιέται και βαπτίζεται στους ουρανούς επάνω
’τοιμάζεται να κατεβεί στο θρόνο να καθίσει
στο μόσχο και στο λίβανο και στην πολύ θυμιάμα
τον μόσχο έχουν άρχοντες και την πολύ θυμιάμα
πολλά είπαμε και το Χριστό και ας πούμε τον αφέντη.
Εδώ ’ρθαμε για να παίξουμε στ’ αφέντη μας τις πόρτες
που έχει αυλές μαρμαρωτές και σπίτια χρυσωμένα
και κάμαρα [XXX] του μαρμαροκεντημένα
που μέσα γίν’κε το πρωί κι απ’ έξω το λογάρι
στο λογαριό μας [XXX] κοιμάται νιος αφέντης

κοιμάται και ’νειριάζεται πόσες χιλιάδες έχει
με το [XXX] τα μέτρησε μες στο [XXX] τα βάζει
και κει στο καλομέτρημα κιρνάει τα παλικάρια.
Κέρασ’ τα αφέντη μ’ κέρασ’ τα να πιουν για την υγεία σου
να πιουν να ξεβραχνίασουνε να λεν καλά τραγούδια
πολλά είπαμε και τον αφέντ’ κι ας πούμε τον παππού μας.
Να [XXX] και την αρχόντισσα τη σκάλα κατεβαίνει
όσα σκαλοπατήματα τόσα λόγια τής λέει
κι ’χει στη ρόκα σου μαλλί στ’ αδράχτι σου κανέλα
και στο τσουλούφι [XXX] καρφίτσα κοκαλένια
πολλά είπαμε και στον παππού και ας πούμε την κυρά μας.
Κυρ’ αργυρή κυρά χρυσή κυρά μαλαματένια
κυρά μου όταν στολίζεσαι έχεις χαρά μεγάλη
έχεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρ’ αγέλιο
το άστρο τον αυγερινό καθάριο δαχτυλίδι
πολλά είπαμε και στην κυρά κι ας πούμ’ το παλικάρι.
Το παλικάρι τ’ όμορφο να έρθει ν’ αρ’βωνιάσει
τη μια [XXX] το κορίτσ’ την άλλ’ το μαργαρ’τάρι
σαν πάει να βγάλει το κορίτσ’ βγάζει το μαργαρ’τάρι
πολλά είπαμε στο παλικάρ’ κι ας πούμε το κορίτσι.
Μια πέρδικα στο μαχαλά βουλιέται να πετάξει
μετάξι κι αν καλάμιζε [XXX] μασουρίζει
στους ουρανούς το μάζευε στους κάμπους το τυλίγει
και μες στη μέσ’ τη θάλασσα στήνει τον αργαλειό της
μαλαματένιος αργαλειός μαλαματένιο χτένι
μαλαματένια πέρδικα που κεηλαδεί και λέγει
πολλά είπαμε και στο κορίτσ’ κι ας πούμ’ το παλικάρι.
Πετρίτσ’ την πέτρα πελεκάς με το ’να σου το χέρι
πετρίτση μ’ πού ’ν’ το χέρι σου και πελεκάς με το ’να.
Ξανθή κόρη κι αν φίλησα μου το ’κοψε το ένα
[XXX] ρούσα [XXX] θα στο ’κοβε και τ’ άλλο
πολλά είπαμε το παλικάρ’ και ας πούμε το κορίτσι.
Προσκυνητάδες έφτασαν ’που μέσα από την Πόλη
εδώ πατούν εκεί ρωτούν που νά ’βρουν τέτοια κόρη
τέτοια ψηλή τέτοια λιγνή τέτοια μακρομαλλούσα
που έχ’ το μάτι σαν ελιά το φρύδι σα γαϊτάνι
κι έχει το γαϊτανόφρυδο σαν [XXX] δοξάρι
πολλά είπαμε και στο κορίτσ’ κι ας πούμε το στρατιώτη.
Ο στρατιώτης ο καλός στον πόλεμο θα πάει
να ρίξει οβίδες σα βροχή και σφαίρες σα χαλάζι
για να γλιτώσουν χριστιανοί να ’χουν χαρά μεγάλη
πολλά είπαμε στο στρατιώτ’ κι ας πούμε το μαθητή μας.
Γραμματικός κι αν έκατσε έκατσε για να γράψει
κι απ’ το πολύ το γράψιμο κι απ’ την πολλή συλλόγια
[XXX] το δάχτυλο κι έχυσε τη μελάνη
πολλά είπαμε στο μαθητή ας πούμε κι άλλο ένα.

Σαν τι τραγούδ’ να εύρουμε ν’ αρέσ’ τ’ αφεντικό μας
τ’ άστρα κι ο ουρανός τα φύλλα από τα δέντρα
[XXX] υγειά να δώσ’ Θεός στον σπιτονοικοκύρη
να ζήσει χρόνια εκατό και χίλιες εβδομάδες
να ζήσει κι άλλες δώδεκα για να τις αγοράσει.

PAGE

PAGE 2

Td 004_4

Αντίκρισα το γέροντα
αντίκρισα το γέροντα σ’ ένα στενό σοκάκι, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
σ’ ένα στενό σοκάκι, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
στάθηκα και τον ρώτησα
στάθηκα και τον ρώτησα πώς πιάνεται η αγάπη, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
πώς πιάνεται η αγάπη, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ.*
Από τα μάτια πιάνεται
από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
στα χείλη κατεβαίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
κι από τα χείλη στην καρδιά
κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δε βγαίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
ριζώνει και δε βγαίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ.*
Κι αν ρίζωσε κλωνάρωσε
κι αν ρίζωσε κλωνάρωσε κι έκαν’ ένα λουλούδι, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
κι έκαν’ ένα λουλούδι, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
κι όποιος το μοσχομύρισε
κι όποιος το μοσχομύρισε αγάπη δε χορταίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*
αγάπη δε χορταίνει, *τριάλαλομ τριαλαϊλαϊλόμ*.

Td 004_5

SOS:δε συμπίπτει με τα 053_4 ή 054_1
Άκουσα το Cd ώστε να εξασφαλίσω
ότι είναι σωστή η καταγραφή

Κει στον απάν’, *κι αμάν αμάν*
κει στον απάν’ το μαχαλά
κει στον απάν’ το μαχαλά
κοιμάται η χήρα μοναχή
κοιμάται η χήρα μοναχή
κοιμάται και ’νειριάζεται
κοιμάται και ’νειριάζεται
στον ύπνο τ’ς αρ’βωνιάζεται
στον ύπνο τσ’ αρ’βωνιάζεται

και σ’κώνεται πρωί πρωί
και σ’κώνεται πρωί πρωί
παίρνει νερό και νίβεται
παίρνει νερό και νίβεται
πισκέρ’ μαντίλ’ σφουγγίζεται
πισκέρ’ μαντίλ’ σφουγγίζεται
και στο γυαλί γυαλίζεται
και στο γυαλί γυαλίζεται
και μοναχή τ’ς το λέγεται.
Ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
όταν θα βγαίν’στε στο χορό
όταν θα βγαίν’στε στο χορό
να μην πολυκοιτάζεστε
να μην πολυκοιτάζεστε
και παίρ’τε άντρα γέρουντα
και παίρ’τε άντρα γέρουντα
και γέροντας είνι κακός
και γέρουντας είνι κακός
κακός κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό
μόν’ αγαπάει το καπηλειό
μόν’ αγαπάει το καπηλειό
που έχει το παλιό κρασί.

Td 004_6

Μια μάνα έχει ένα γιο
ένα και κανακάρη
τον ζήλευε η γειτονιά
που δεν ραΐζουν τα βουνά
τον ζήλεψε κυρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
τον ζήλεψε κυρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
τον ζήλεψε η μάνα του
η σκύλα παραμάνα του
τον ζήλεψε η μάνα του
η σκύλα παραμάνα του
άντρα για να τον κάνει
και στεφάνι να τον βάλει
άντρα για να τον κάνει
και στεφάνι να τον βάλει.
Μια Κυριακή ένα πρωί

απόφασε για να τον πει
και μια επίσημη μέρα
άλλαξε σαν περιστέρα
και μια επίσημη μέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Παιδί μου γω σε αγαπώ
μα ντρέπομαι να σε το πω
παιδί μου γω σε αγαπώ
μα ντρέπομαι να σε το πω
άντρα για να σε κάνω
και στεφάνι να σε βάλω
άντρα για να σε κάνω
και στεφάνι να σε βάλω.
Φωτιά μανά μ' στο στόμα σου
να καίγεται το σώμα σου
φωτιά μανά μ' στο στόμα σου
να καίγεται το σώμα σου
φωτιά και στο κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου
φωτιά και στο κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου
μάνα μ' τρελή μάνα μ' ζουρλή
ποια μάνα παίρνει το παιδί
άντρα για να το κάνει
και στεφάνι να το βάλει
άντρα για να το κάνει
και στεφάνι να το βάλει.

Td 004_7

Μια μάνα έχει ένα γιο
έναν και κανακάρη
μια μάνα έχει ένα γιο
ένα και κανακάρη
τον ζήλευε η γειτονιά
που δεν ραΐζουν τα βουνά
τον ζήλεψε κυρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
τον ζήλεψε κυρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
τον ζήλεψε η μάνα του
η σκύλα παραμάνα του
τον ζήλεψε η μάνα του
η σκύλα παραμάνα του
άντρα για να τον κάνει
και στεφάνι να τον βάλει

SOS: δε συμπίπτει με τα 053_6 ή 054_4
Άκουσα το Cd ώστε να εξασφαλίσω
ότι είναι σωστά γραμμένο

άντρα για να τον κάνει
και στεφάνι να τον βάλει.
Μια Κυριακή ένα πρωί
απόφασε για να τον πει
μια Κυριακή ένα πρωί
απόφασε για να τον πει
και μια επίσημη μέρα
άλλαξε σαν περιστέρα
και μια επίσημη μέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Παιδί μου γω σε αγαπώ
μα ντρέπομαι να σε το πω
παιδί μου γω σε αγαπώ
μα ντρέπομαι να σε το πω
άντρα θέλω να σε κάνω
και στεφάνι να σε βάλω
άντρα για να σε κάνω
και στεφάνι να σε βάλω.
μάνα μ' τρελή μάνα μ' ζουρλή
ποια μάνα παίρνει το παιδί
μάνα μ' τρελή μάνα μ' ζουρλή
ποια μάνα παίρνει το παιδί
άντρα για να το κάνει
και στεφάνι να το βάλει
άντρα για να το κάνει
και στεφάνι να το βάλει.

Td 004_8

Κι ο βασιλιάς θα κάμ' χαρά
κι ο βασιλιάς θα κάμ' χαρά χαρά και πανα'ύρι
χαρά και πανα'ύρι
καλνάει δώδεκα χωριά
καλνάει δώδεκα χωριά και δεκαπέντε κάστρα
και δεκαπέντε κάστρα
καλνάει και τον Κωσταντή
καλνάει και τον Κωσταντή γαμπρό για να τον κάμει
γαμπρό για να τον κάμει
κι ο Κωσταντής απ' την ντροπή τ'
κι ο Κωσταντής απ' την ντροπή τ' ίδρως τον περιχύθ'κε
ίδρως τον περιχύθ'κε
κι η βασιλοπούλα τον κοιτάζ'
κι η βασιλοπούλα τον κοιτάζ' 'πό 'να ψηλό σαράι
'πό 'να ψηλό σαράι
τον ρίχνει ένα χρυσό τζουβρέ

τον ρίχνει ένα χρυσό τζουβρέ τον ίδρω τ' να σκουπίσει
τον ίδρω τ' να σκουπίσει.

Td 004_15

Τουντόρου μ' νασλαντού Ντόρου
πώς έμαθι Τουντόρου μας
πώς έμαθι Τουντόρου μας
μοναχή να πάει στον τζουσμέ
μοναχή να πάει στον τζουσμέ
κάτ' στον κλέφτικο τον τζούσμε
κάτ' στον κλέφτικο τον τζούσμε
κάθονταν 'κατό κλεφτάδες
κάθονταν 'κατό κλεφτάδες
έκατσαν και τη ρωτούσαν
Τουντορού μ' νασλαντού Ντόρου
έκατσαν και τη ρωτούσαν
έκατσαν και τη ρωτούσαν
ποιός είνι πρώτος στο χωριό
ποιός είνι πρώτος στο χωριό
ποιός είνι μπα τσουρμπατζής ου
Τουντόρου μ' νασλαντού Ντόρου
ποιός είναι μπα τσουμπατζής ου.
Νταής μου είναι ε μπρώτος
μπάμπας μου μπα τσουρμπατζής ου
νταής μου είναι ε μπρώτος
μπάμπας μου μπα τσουρμπατζής ου
μπαμπάς μου μπα τσουμπαρτζής ου
έχει μουλάρια δώδεκα
έχει μουλάρια δώδεκα
όλο φλουρί φορτωμένα
όλο φλουρί φορτωμένα
μες στ' αχούρ' παραχωμένα
μες στ' αχούρ' παραχωμένα
χα ιλάτε να σας πάω
Τουντορού νασλαντού Ντόρο
χα ιλάτε να σας πάω
χα ιλάτε να σας πάω
να τα βγάν'τε να τα πάρτε
να τα βγάν'τε να τα πάρτε
σαν τα πουλιά τις μαζώνει
σαν τα πουλιά τις μαζώνει
σαν τα αρνιά τις μανταλώνει
Τουντόρου [νασλαντού] Ντόρου
σαν τα αρνιά τις μανταλώνει
σαν τα αρνιά τις μανταλώνει

’πού τρεις μεριές [XXX] τις δίνει
’πού τρεις μεριές [XXX] τις δίνει
Τουντόρου νασλαντού Ντόρου
Τουντόρου νασλαντού Ντόρου
μεις εκεί να το ξέρναμε
μεις εκεί να το ξέρναμε
το κιοφάλ’ της θα το παίρναμε
το κιοφάλ’ της θα το παίρναμε
στο μαντίλ’ θα το δίναμε
Τουντόρου νασλαντού Ντόρου
στο μαντίλ’ θα το δίναμε
στο μαντίλ’ θα το δίναμε
στο μπαμπά σ’ θα το στέλναμε.

Td 004_16

Στης Ειρηνιώτ’σας τον μπαχτσέ
σιγά σιγά κι έναν κουντζέ
κι στου κι στου κουντζέ τη ρίζα
πουλά- πουλάκια τριγυρίζαν
κι ένα πουλί χρυσόν πουλί
που κελαηδεί κάθε πρωί
κι ένα κι ένα χρυσό κανάρι
το νου το νου μου μ’ έχει πάρει
έχει μαλλιά ξανθά μαλλιά
τα βάφτει με καραμπουγιά
τα λούν’ τα λούνει τα χτενίζει
τα πλέχ’ τα πλέχει τα μποϊντίζει
όταν τα πλέχει μπαγλαμά
τότε μου καίει την καρδιά
κι όταν κι όταν τα αρματώνει
πόσο πόσο με φαρμακώνει.

Td 004_17

Έβγα στο πα-, *βρε μαϊλολντούμ*
έβγα στο παραθύρι σου κάτσε να σεργιανίσεις
σεβντίμ τασί μαργιόρα
να διεις τους Τού-, *βρε μαϊλολντούμ*
να διεις τους Τούρκους πώς περνούν τους Φράγκους πώς διαβαίνουν
σεβντίμ τασί μαργιόρα
να διεις και το, *βρε μαϊλολντού*
να διεις και τον γιαρέντη σου απ’ του μπιλμπέρ’ πώς βγαίνει
σεβντίμ τασί μαργιόρα
άσπρος και ρο-, *βρε μαϊλολντού*
άσπρος και ροϊδοκόκκινος τιλίκια μήλ’ αλέθει

σεβντίμ τασί μαργιόρα.

Td 004_18

Απού μικρός στα γράμματα μεγάλους στο σχολείο
τον σχόλασε κι δάσκαλος να πάει να γευματίσει
τον σχόλασε κι δάσκαλος να πάει να γευματίσει.
Στο δρόμο όπου πήγαινε Θεό παρακαλούσε
να έβρει τη μητέρα του μαζί με τον πατέρα
να έβρει τη μητέρα του μαζί με τον πατέρα
και βρίσκει τη μητέρα του με ξένο παλικάρι.
Στάσου στάσου βρε συ ν υγιέ μ' κι θα το μαρτυρήσου
στάσου στάσου βρε συ ν υγιέ μ' κι θα το μαρτυρήσου.
Τι είδες αχ σκύλου γιε μ' και τι θα μαρτυρήσεις.

Td 004_19

Απού μικρός στα γράμματα μεγάλος στο σχολείο
τον σχόλασε κι δάσκαλος να πάει να γευματίσει
τον σχόλασε κι δάσκαλος να πάει να γευματίσει.
Στο δρόμο όπου πήγαινε Θεόν μπαρακαλούσε
να έβρει τη μητέρα του μαζί με τον πατέρα τ'
να έβρει τη μητέρα του μαζί με τον πατέρα τ'.
Τη βρίσκει τη μητέρα του με ξένο παλικάρι.
Στάσου στάσου βρε συ ν υγιέ μ' και θα το μαρτυρήσω
στάσου στάσου βρε συ ν υγιέ μ' και θα το μαρτυρήσω.
Τι είδιες α μπρε σκύλου γιε μ' και τι θα μαρτυρήσεις.
Σαν το πουλί τον έπιασε και στο κουτούκ' τον βάζει
σαν το πουλί τον έπιασε και στο κουτούκ' τον βάζει
μες στο ταψί τον έβανε στο φούρνο τον πααίνει
τον φουρουντζή τον έλεγε και τον μπαρακαλούσε.
Χούφτα να βάνεις το πιπέρ' και χούφτα του φαρμάκι
χούφτα να βάνεις το πιπέρ' και χούφτα του φαρμάκι.
Και γύρισε ο άντρας της και πιάν' και τη ρωτάει.
Πού είναι γυναίκα το παιδί πού είναι Κωσταντίνος
πού είναι γυναίκα το παιδί και πού είναι Κωσταντίνος.
Ο Κωσταντής τ' απόγεμα απ' το σχολειό δεν ήρθι.
Δίνει βιτσιά το άλογο στο δάσκαλο πααίνει.
Καλή μέρα διδάσκαλε και πού είναι Κωσταντίνος.
Τον Κωσταντή τον σχόλασα να πάει να γευματίσει
τον Κωσταντή τον σχόλασα να πάει να γευματίσει
και Κωσταντής τ' απόγεμα εις το σχολειό δεν ήρτε.
Δίνει βιτσιά του άλογου στο σπίτι του πααίνει.
Έλα βρε γυνικούλα μου και το παιδί μας δεν είν'.
Κάτσε να φας κάτσε να πιεις κάτσε να τραγουδήσεις
έχω ψητό στο φούρνο μας ψητό μες στο ταψί μας

κάτσε να φας κάτσε να πιεις κάτσε να τραβουδήσεις.
Σαλτάει μια σαλτάει δυο στο τρίτο ’πουλου(γ)έτι.
Αν είσαι λύκος να με φας σκυλί να με δαγκάσεις
αν είσαι λύκος να με φας σκυλί να με δαγκάσεις
αφού είσαι ο πατέρας μου σκύψε να με αγκαλιάσεις
αφού είσαι ο πατέρας μου σκύψε να με αγκαλιάσεις.

Td 005_01

Κάτω Κατωχώρι κι στο Μποζνοχώρι
χόρευαν τρεις έμορφες κι έσερναν καμάρι
κείν’ που σέρ(ν)ει το χορό γήλιος και φεγγάρι
έλαμψε το δόντι τσου σαν το μαργαρ’τάρι
την είδιε ο Τούρκος θέλει να την πάρει.
Σφάζουμι σκοτώνουμι γω Τούρκο δεν παίρνω
σφάζουμα σκοτώνουμι γω Τούρκο δεν παίρνω
στο ποτάμι ρίχνουμι [μπαλακτσάν σου?] γίνουμι
στο ποτάμι ρίχνουμι [μπαλακτσάν σου?] γίνουμι
στο ποτάμι πλέκω γω φιδάκι γίνουμι.

Td 005_02

Λάζαρη [προς την κάβαλη?] κι αργυροζωναράτο
κι αργυροζωναράτο
βροντά πατεί βροντά ’ρχιτι βροντάξι καλοκαίρι
βροντάξι καλοκαίρι
βροντά πατεί της μαύρης γης πηγάδια φανερώνει
πηγάδια φανερώνει
πηγάδια σερτοπήγαδα κι αυλές μαρμαρωτές ου
κι αυλές μαρμαρωτές ου.

Td 005_03

Ένας ινιός ινιούτσικος ινιοστεφανωμένος
ινιοστεφανωμένος
την πιρδικούλα που ’πεσε εψές στο φεγγαράκι
εψές στο φεγγαράκι

στα γόνατα την έπαιζε στα μάτια την κοιτούσε
στα μάτια την κοιτούσε
στα μάτια στα ματόφρυδα στα φράγκικά της φρύδια
στα φράγκικά της φρύδια
κι εκείν' το καμπανόφρυδο σα φράγκικο δοξάρι
σα φράγκικο δοξάρι.

Td 005_04

Έλα γύπνο και πάρ' το
και παν το στ' αγά τ' αμπέλια
να του δώσει αγάς μπουμπόλια
να του δώσ' και μια βεργούδα
να του δώσ' και μια βεργούδα
να βαράει και τη γατούδα
νάνι νάνι νάνι νάνι
κι όπου του πονεί να γιάνει
νάνι το μωρό μου νάνι.

Td 005_05

.....κι αργυροζωναράτο
κι αργυροζωναράτο
βροντά πατεί βροντά 'ρχιτι βροντάξι καλοκαίρι
βροντάξι καλοκαίρι
βροντά πατεί της μαύρης γης πηγάδια φανερώνει
πηγάδια φανερώνει
πηγάδια σερτοπήγαδα κι αυλές μαρμαρωτές ου
κι αυλές μαρμαρωτές ου.

Td 005_06

Μωρή μωρή γειτόνισσα που είσ' αγουρομάνα
που είσ' αγουρομάνα
που έχεις τις πολλοί τις γιοι τη μιαν τη θυγατέρα
τη μιαν τη θυγατέρα
την άλλαζες τη στόλιζες στο δάσκαλο τη στέλνεις
στο δάσκαλο τη στέλνεις
κι ο δάσκαλος την καρτερεί μ' ένα κλωνάρι μόσχο
μ' ένα κλωνάρι μόσχο.
Πού είναι κόρη μ' τα γράμματα σ' πού είναι κόρη μ' ο νους σου
πού είναι κόρη μ' ο νους σου.
Τα γράμματα είναι στο χαρτί κι ο νους μου πέρα πάει
κι ο νους μου πέρα πάει
πέρα πέρα κι αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια
πέρα στα κλεφτοχώρια.

Td 005_07

Μια μάνα έχει ένα γιο έναν και κανακάρη
έναν και κανακάρη
τρεις έμορφες τον γύρευαν ποιά να τον πρωτοπάρει
ποιά να τον πρωτοπάρει
την καραγκιόζα αγαπάει και θέλει να την πάρει
και θέλει να την πάρει
κι η μάνα της λογάριαζε γαμπρό για να τον κάνει
γαμπρό για να τον κάνει.

Td 005_08

Ένα μικρό μικρούτσικο σαββατογεννημένο
σαββατογεννημένο
την Κυριακή βαπτίζεται βγαίνει στο Μπισνοχώρι
βγαίνει στο Μπισνοχώρι
ζυγιά κρατούν τα χέρια του και το φιλί ζυγιάζει
και το φιλί ζυγιάζει
το λίγο δίνει τις αφτωχές, το πλειότερο τις αρχόντ'σες
το πλειότερο τις αρχόντ'σες
'κόμα της αφτωχότερης μερίδιο δεν της πέφτει
μερίδιο δεν της πέφτει.

Td 005_09

Ό,τι μου είπες το 'κανα αρνήθηκα για σένα
τη μάνα μου τ' αδέλφια μου και ήρθα εδώ στα ξένα
τη μάνα μου τ' αδέλφια μου και ήρθα εδώ στα ξένα
θαρρούσα πως με αγαπάς και θέλεις να με σώσεις
μα εσύ στα ξενα μου 'στειλες για να με θανατώσεις
στείλε μου στη μανούλα μου για θα χαθώ για ζήσω
μες στη θερμή της αγκαλιά θέλω να ξεψυχήσω
μες στη θερμή της αγκαλιά θέλω να ξεψυχήσω.

Td 005_10

Δώδεκα χρονώ κορίτσι χήρα πάει στη μάνα της
με στεφάνια στην ποδιά της έκλαιγε τον άντρα της
με στεφάνια στην ποδιά της έκλαιγε τον άντρα της.
Σώπα κόρη μ' και μην κλαίεις και μην το πικραίνεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.
Διες τε μάνα μ' διες τε σκύλα μ' που μου λέει να παντρευτώ
δεν μου λέει να καλογ'ρέψω και στα μαύρα να ντυθώ
αχ μπρε γούρνα μαρμαρένια πώς βαστάς κρύο νερό

έτσ' βαστώ κι εγώ καημένη της αγάπης τον καημό.

Td 005_11

Ακόμα απόψε είσαι δω κι αύριο θα πηγαίνεις, *μάνα μου γλυκειά*
αφήνεις γεια στο μαχαλά και γεια στα κοριτσάκια, *μάνα μου γλυκειά*
αφήνεις και στη μάνα σου τρία λογιών φαρμάκι, *μάνα μου γλυκειά*
το 'να να πίνει το πρωί και τ' άλλο το μεσ'μέρι, *μάνα μου γλυκειά*
το τρίτο το φαρμακερό όταν σχολ'νούν μαστόροι, *μάνα μου γλυκειά*
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις, *μάνα μου γλυκειά*.

Td 005_12

Σε μια ράχη ψηλά ξαπλωμένος
σε μια ράχη ψηλά ξαπλωμένος
στρατιώτης βαριά πληγωμένος
στρατιώτης βαριά πληγωμένος
δεν του δίνει κανένας νεράκι
δεν του δένει κανείς την πληγή
καταπίνει του πόνου φαρμάκι
και χορταίνει με χώμα απ' τη γη.
Μια στιγμή και ο ήρωας πεθαίνει
μια στιγμή και όνειρο κοιμάται
τέτοια δόξα στέκει σα στεφάνι
με τέτοια δόξα καθείς ας πεθάνει.

Td 005_14

Μια βλαχοπούλα έμορφη στις ρεματιές γυρνάει
μια βλαχοπούλα έμορφη στις ρεματιές γυρνάει
βόσκει τα προβατάκια της και σιγοτραγουδάει
βόσκει τα προβατάκια της και σιγοτραγουδάει
έχει στη ρόκα της μαλλί στ' αδράχτι της το γνέθει
έχει στην ρόκα της μαλλί στ' αδράχτι της το γνέθει
και περιμένει με χαρά τον τσέλιγκα να έρθει
και περιμένει με χαρά τον τσέλιγκα να έρθει.
Να και το τσελιγκόπουλο απ' την ψηλή ραχούλα
να και το τσελιγκόπουλο απ' την ψηλή ραχούλα
και κατεβαίνει με χαρά κοντά στη βλαχοπούλα
και κατεβαίνει με χαρά κοντά στη βλαχοπούλα.
Γεια σου Γιαννούλα μ' σου 'φερα χαμπέρια να χαρούμε
γεια σου Γιαννούλα μ' σου 'φερα χαμπέρια να χαρούμε
στο σπίτι σου στο σπίτι μου θέλω να παντρευτούμε
στο σπίτι σου στο σπίτι μου θέλω να παντρευτούμε.

Td 005_15

Δυο καλά καλά παιδιά
τσόχες ράφτουν στη Φραγκιά
τσόχες ράφτουν στη Φραγκιά
όλη μέρα έραφταν
όλη μέρα έραφταν
και το βράδυ έσκαφταν
και το βράδυ έσκαφταν
κείν' το χώμα πο' 'βγαζαν
κείν' το χώμα πο' 'βγαζαν
στη μηλιά το πήγαιναν
στη μηλιά το πήγαιναν.
Να μηλιά το χώμα σου
να μηλιά το χώμα σου
δώσε μένα τ' άνθη σου
δώσε μένα τ' άνθη σου
ν' αλλάξω να στολιστώ
ν' αλλάξω να στολιστώ
και να έβγω στο χορό
και να έβγω στο χορό
να διω την κόρη π' αγαπώ
να διω την κόρη π' αγαπώ
πώς σειέται και λυγίζεται
πώς σειέται και λυγίζεται
και βεργοκυμματίζεται.

Td 005_16

Πήρα το καλαθάκι μου κι ωχ αμάν αμάν πουλάκι μου
νερ, και πήγα να ψαρέψω μαύρα μά- μαύρα μάτια να γυρέψω
έριξα μια έριξα δυο έριξα λόγια στο γιαλό
νερ, κι βγάζω τρεις κοπέλες έμορφες έμορφες σαν περιστέρες
η μια ήταν απ' τα Γάλατα βαστάει το νου της δυνατά
και η άλλη απ' το Νιχώρι του Χατζη- του Χατζηβανάκ' η κόρη
η τρίτη η μικρότερη και απ' όλους εμορφότερη
ήτανε από την Πόλη που την α- που την αγαπούσαν όλοι
την αγαπούσα μα και γω να την επάρω δεν μπορώ
και το σπίτι της δεν ξέρω πού να πα- πού να πα να τη γυρεύω.

Td 005_17

Paskalinin son gününde vurdular
Paskalinin son gününde vurdular
Hem ağlıyor hem geliyor ninecim
Hem ağlıyor hem geliyor ninecim

Την τελευταία μέρα της Πασχαλιάς τον χτυπήσανε (=σκοτώσανε)
Και κλαίει, γιαγιούλα μου, και έρχεται

Td 005_18

Şu karşıda ne saraylarΝα τα παλάτια εκεί αντίκρυ
Pembe hanımΧανούμισα τριανταφυλλιά
Şerbet hanımΧανούμισα σαν το σερμπέτι
Ah ver bana bir şiftiliΑχ, δώσε μου ένα φιλί
Bir şiftili bir altınaΈνα φιλί μια χρυσή λίρα
Bir altına verdim gittiΜια χρυσή λίρα έδωσα, το πήρα
Hadırıma aldım gittiΣτο τσαντίρι μου σε πήρα
Hadi dede deli dedeAϊντε, ντεντέ, τρελλοντεντέ
Git yoluna bak AllahınaΤράβα το δρόμο σου, κοίτα το Θεό
Senin gibi dedeleriΝτεντέδες σαν εσένα
Babamda var külekleriΤους έχει ο πατέρας μου δούλους

şiftili (τουρκ: şeftali) = ροδάκινο (> γλυκό σαν το ροδάκινο φιλί)
dede = παππούς· τύπος προσαγόρευσης ηλικιωμένων ανδρών· τίτλος δερβίση· περιπλανώμενος τροβαδούρος
külek (τουρκ: köle) = δούλος, σκλάβος

Td005_20

Δω στουν απάν' του μαχαλά, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
δω στουν απάν' του μαχαλά, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
στουν άλλου παραπάνου, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
στουν άλλου παραπάνου, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
την αγαπούσα από μικρή, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
την αγαπούσα από μικρή, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
ν' αξίσει να την πάρω, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
ν' αξίσει να την πάρω, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
κι αυτή άξινε και πλάτυνε, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
κι αυτή άξινε και πλάτυνε, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
κι άλλουν καλόν επήρε, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
κι άλλουν καλόν επήρε, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
κι μένα μ' απαράτησε, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
κι μένα μ' απαράτησε, *Σουλτάνα μ' Σουλτάνα μ'*
σαν καλαμιά στουν κάμπου, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα*
σαν καλαμιά στουν κάμπου, *Σουλτάνα μ' Σουφλιωτούδα.*
τραλαλαλα…

Δω στουν απάν' του μαχαλά στουν άλλου παραπάνου
την αγαπούσα από μικρή ν' αξίσει να την πάρω
κι αυτή άξινε και πλάτυνε κι άλλουν καλόν επήρε
κι μένα μ' απαράτησε σαν καλαμιά στουν κάμπου

Td 005_21

Νερ, ήρθι Μάης, *αμάν γκελ αμάν*
νερ, ήρθι Μάης κι η άνοιξη
ήρθι Μάης κι η άνοιξη
ήρθι ήρθι του καλουκαίρι
ήρθι Μάης κι η άνοιξη
ήρθι ήρθι του καλουκαίρι
νερ, π' ανθίζουν τα, *αμάν γκελ αμάν*
νερ, π' ανθίζουν τα τριαντάφυλλα
π' ανθίζουν τα τριαντάφυλλα
τα μο- τα μοσχομυρισμένα
π'ανθίζουν τα τριαντάφυλλα
τα μο- τα μοσχομυρισμένα.
Νερ, άσπρου τριαντά-, *αμάν γκελ αμάν*
νερ, άσπρου τριαντάφυλλο φουρώ
άσπρου τριαντάφυλλο φουρώ
κι θέ- κι θέλου να το βάψω
άσπρου τριαντάφυλλο φουρώ
κι θέ- κι θέλου να το βάψω
νερ, κι αν θα το βά-, *αμάν γκελ αμάν*
νερ, κι αν θα το βάλω στη βαφή
κι αν θα το βάλω στη βαφή
πουλλέ- πουλλές καρδιές θα κάψω
κι αν θα το βάλω στη βαφή
πουλλέ- πουλλές καρδιές θα κάψω.

Ήρθι Μάης κι η άνοιξη ήρθι του καλουκαίρι
π' ανθίζουν τα τριαντάφυλλα τα μοσχομυρισμένα.
Άσπρου τριαντάφυλλο φουρώ κι θέλου να το βάψω
κι αν θα το βάλω στη βαφή πουλλές καρδιές θα κάψω.

Td005_22

Αραδιαστείτε, *αμάν γκελ αμάν*
αραδιαστείτε στου χουρό
αραδιαστείτε, *αμάν γκελ αμάν*

αραδιαστείτε στου χουρό
αραδιαστείτε στου χουρό
να διω την κόρη π’ αγαπώ
να διω την κόρ’, *αμάν γκελ αμάν*
να διω την κόρη π’ αγαπώ
να διω την κόρ’, *αμάν γκελ αμάν*
να διω την κόρη π’ αγαπώ
να διω την κόρη π’ αγαπώ
πώς σειότι πώς λυγίζιτι
πώς σειότι, *αμάν γκελ αμάν*
πώς σειότι πώς λυγίζιτι
πώς σειότι, *αμάν γκελ αμάν*
πώς σειότι πώς λυγίζιτι
πώς σειότι πώς λυγίζιτι
σα βέργα βιργουλίζιτι
σα βέργα βι-, *αμάν γκελ αμάν*
σα βέργα βιργουλίζιτι
σα βέργα βι-, *αμάν γκελ αμάν*
σα βέργα βιργουλίζιτι
σα βέργα βιργουλίζιτι
σα θάλασσα κυμάτιζι.
Τα μάτια σου, *αμάν γκελ αμάν*
τα μάτια σου ποιος τα ’γραψι
τα μάτια σου, *αμάν γκελ αμάν*
τα μάτια σου ποιος τα ’γραψι
τα μάτια σου ποιος τα ’γραψι
παπάς κι διάκους τα ’γραψι
παπάς κι διά-, *αμάν γκελ αμάν*
παπάς κι διάκους τα ’γραψι
παπάς κι διά-, *αμάν γκελ αμάν*
παπάς κι διάκους τα ’γραψι
παπάς κι διάκους τα ’γραψι
ζουγράφος τα ζουγράφισε.

Αραδιαστείτε στου χουρό
να διω την κόρη π’ αγαπώ
πώς σειότι πώς λυγίζιτι
σα βέργα βιργουλίζιτι
σα θάλασσα κυμάτιζι.
Τα μάτια σου ποιος τα ’γραψι
παπάς κι διάκους τα ’γραψι
ζουγράφος τα ζουγράφισε.

Td005_ 23

Πού θα πά-να-τι σεις κουρτσού-νου-δια.
Πα να μά- να-σουμε λουλού-νου-δια
πα να μά-να-σουμε λουλού-νου-δια
να τα δώ- νο-σου του μπασά-να μου
να τα δώ- νο-σου του μπασά-να μου
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
να τα βγά-να-λει στου σιργιά-να-νι
να τα βγά-να-λει στου σιργιά-να-νι
να τ' αρέ-νε-σουν τα κουρτσού-νου-δια.

Πού θα πάτι σεις κουρτσούδια.
Πα να μάσουμε λουλούδια
να τα δώσου του μπασά μου
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
να τα βγάλει στου σιργιάνι
να τ' αρέσουν τα κουρτσούδια.

Td005_24

Πού θα πά-να-τι σεις κουρτσού-νου-δια.
Πα να μά-να-σουμε λουλού-νου-δια
πα να μά-να-σουμε λουλού-νου-δια
να τα δώ- νο-σου του μπασά-να μου
να τα δώ- νο-σου του μπασά-να μου
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
να τα βγά-να-λει στου σιργιά-να-νι
να τα βγά-να-λει στου σιργιά-να-νι
να τ' αρέ-νε-σουν τα κουρτσού-νου-δια.

Πού θα πάτι σεις κουρτσούδια.
Πα να μάσουμε λουλούδια
να τα δώσου του μπασά μου
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
να τα βγάλει στου σιργιάνι
να τ' αρέσουν τα κουρτσούδια.

Td005_25

Ήταν πέντι έξ' νταήδις

ήταν πέντι έξ' νταήδις
βρε βρε βρε, πέντ' έξ' νταήδις
κα κα κα, πέντ' έξ' νταήδις
πήραν όλοι τους μπαλτάδες
πήραν όλοι τους μπαλτάδες
βρε βρε βρε, τους μπαλτάδες
κα κα κα, τους μπαλτάδες
πήρανε του ρέμα ρέμα
πήρανε του ρέμα ρέμα
βρε βρε βρε, του ρέμα ρέμα
κα κα κα, του ρέμα ρέμα
βρήκαν ένα κούφιου δέντρου
βρήκαν ένα κούφιου δέντρου
βρε βρε βρ', ένα κούφιου δέντρου
κα κα κα, ένα κούφιου δέντρου
κι είχι μέσα κουκουβάις
κι είχι μέσα κουκουβάις
βρε βρε βρε, κουκουβάις
κα κα κα, κουκουβάις
έκατσαν και τις μοιράστ'καν
έκατσαν και τις μοιράστ'καν
βρε βρε βρε, και τις μοιράστ'καν
κα κα κα, τις μοιράστ'καν
όλοι πήραν από δύο
όλοι πήραν από δύο
βρε βρε βρε, από δύο
κα κα κα, από δύο
το Γιαννάκ' τον δώσαν μία
το Γιαννάκ' τον δώσαν μία
βρε βρε βρε, τον δώσαν μία
κα κα κα, τον δώσαν μία
μάνιασι και δεν την πήρι
μάνιασι και δεν την πήρι
βρε βρε βρε, και δεν την πήρι
κα κα κα, και δεν την πήρι.

Ήταν πέντι έξ' νταήδις
πήραν όλοι τους μπαλτάδες
πήρανε του ρέμα ρέμα
βρήκαν ένα κούφιου δέντρου
κι είχι μέσα κουκουβάις
έκατσαν και τις μοιράστ'καν
όλοι πήραν από δύο
το Γιαννάκ' τον δώσαν μία

μάνιασι και δεν την πήρι.
Td 005_26

Άντα ’μαν παλικά-να-ρι δώδεκα χρουνώ
άντα ’μαν παλικά-να-ρι δώδεκα χρουνώ
στα σίδιρα πατού-νου-σα κι έβγαζα νιρό
στα μάρμαρα πατού-νου-σα και γονάτιζα
γενίτσαρο με πή-νι-ραν πέρα στη Φραγκιά
γενίτσαρο με πή-νι-ραν πέρα στη Φραγκιά
να μάθου το δοξά-να-ρι και τον πόλεμο
να μάθου το δοξά-να-ρι και τον πόλεμο
μηδέ το δοξάρι έμαθα μηδέ τον πόλεμο
μηδέ το δοξάρι έμαθα μηδέ τον πόλεμο
μόν’ ’μαθα την αγά-να-πη την παντέρημη
μόν’ ’μαθα την αγά-να-πη την παντέρημη.

Άντα ’μαν παλικάρι δώδεκα χρουνώ
στα σίδιρα πατούσα κι έβγαζα νιρό
στα μάρμαρα πατούσα και γονάτιζα
γενίτσαρο με πήραν πέρα στη Φραγκιά
να μάθου το δοξάρι και τον πόλεμο
μηδέ το δοξάρι έμαθα μηδέ τον πόλεμο
μόν’ ’μαθα την αγάπη την παντέρημη.

Td005_27

Τι να κάνω ο έρημος μι τη γυναίκα πόχου
το Γινάρ’ και το Φλεβάρ’ με προβοδάει στου θέρου
το Γινάρ’ και το Φλεβάρ’ με προβοδάει στου θέρου
θέριζα ξιθέριζα όλο βροχές και χιόνια
θέριζα ξιθέριζα όλο βροχές και χιόνια
τώρα που χειμώνιασα όλο κρουσταλλάκια
τώρα που χειμώνιασα όλο κρουσταλλάκια
κίνησα κι ιγώ ο καημένος να πάω σπίτι
κίνησα κι ιγώ ο καημένος να πάω σπίτι
βρίσκω τη νοικοκυρά να μαγειρεύει
βρίσκω τη νοικοκυρά να μαγειρεύει
λαγοπιρδίκια έψηνι και μπιλιτζίκια
λαγοπιρδίκια έψηνι και μπιλιτζίκια
άπλουσα κι ιγώ ο καημένος σα νοικουκύρης
άπλουσα κι ιγώ ο καημένος σα νοικουκύρης
σ’κών’ το σιδηρόφκυαρο με βάρ’ μια στο χέρι
σ’κών’ το σιδηρόφκυαρο με βάρ’ μια στο χέρι.
Δε σου λέω κερατά βρε πεζαβέγκη

δε σου λέω κερατά βρε πεζαβέγκη
οντά ’χω γω τους φίλους μου να μην παραπλώνεις
οντά ’χω γω τους φίλους μου να μην παραπλώνεις
οντά ’χω τ’ς φιλινάδες μου όξω να βγαίνεις.

Τι να κάνω ο έρημος μι τη γυναίκα πόχου
το Γινάρ’ και το Φλεβάρ’ με προβοδάει στου θέρου
θέριζα ξιθέριζα όλο βροχές και χιόνια
τώρα που χειμώνιασα όλο κρουσταλλάκια
κίνησα κι ιγώ ο καημένος να πάω σπίτι
βρίσκω τη νοικοκυρά να μαγειρεύει
λαγοπιρδίκια έψηνι και μπιλιτζίκια
άπλουσα κι ιγώ ο καημένος σα νοικουκύρης
σ’κών’ το σιδηρόφκυαρο με βάρ’ μια στο χέρι.
Δε σου λέω κερατά βρε πεζαβέγκη
οντά ’χω γω τους φίλους μου να μην παραπλώνεις
οντά ’χω τ’ς φιλινάδες μου όξω να βγαίνεις.

Td005_28

Σαράντα παλικάρια
κι ένας γερουντάκος
κι ένας γερουντάκος
εκάτσαν κι μιτριόνταν
εκάτσαν κι μιτριόνταν
ποιος θα πάρ’ τ’ Μαρία
ποιος θα πάρ’ τ’ Μαρία
αχ, τ’ Μαρία την καραγκιόζα
τ’ Μαρία την καραγκιόζα
έπισι στου γέρου
έπισι στου γέρου
κι την παίρν’ ου γέρους
κι την παίρν’ ου γέρους
κι την πάει στ’ αμπέλια
κι την πάει στ’ αμπέλια
κι της κάν’ κριβάτι
κι της κάν’ κριβάτι
κριβάτι για να κοιμάτι
κριβάτι για να κοιμάτι
κι αποκοιμήθ’κι ου γέρους
κι αποκοιμήθ’κι ου γέρους
σ’κώνιτ’ η Μαρία
σ’κώνιτ’ η Μαρία
παείν’ στα παλικάρια

πααίν’ στα παλικάρια
κι ξυπνάει ου γέρους
κι ξυπνάει ου γέρους
κι χαϊδεύ’ τα γένια τ’
κι χαϊδεύ’ τα γένια τ’
κι ρουφάει τη μύξα τ’
κι ρουφάει τη μύξα τ’
κι ρωτάει τ’ αηδόνια
κι ρωτάει τ’ αηδόνια.
Σεις καλά μ’ αηδόνια
σεις καλά μ’ αηδόνια
δεν είδγιτι τ’ Μαρία
δεν είδγιτι τ’ Μαρία
τ’ Μαρία την καραγκιόζα.

Σαράντα παλικάρια
κι ένας γερουντάκος
εκάτσαν κι μιτριόνταν
ποιος θα πάρ’ τ’ Μαρία
τ’ Μαρία την καραγκιόζα
έπισι στου γέρου
κι την παίρν’ ου γέρους
κι την πάει στ’ αμπέλια
κι της κάν’ κριβάτι
κριβάτι για να κοιμάτι
κι αποκοιμήθ’κι ου γέρους
σ’κώνιτ’ η Μαρία
πααίν’ στα παλικάρια
κι ξυπνάει ου γέρους
κι χαϊδεύ’ τα γένια τ’
κι ρουφάει τη μύξα τ’
κι ρωτάει τ’ αηδόνια.
Σεις καλά μ’ αηδόνια
δεν είδγιτι τ’ Μαρία
τ’ Μαρία την καραγκιόζα.

PAGE

PAGE 1

Td005_29

Μια γριά στριγαλιά
μια γριά μαγέριβι
μια γριά μαγέριβι
λάχανα μι βούτυρο
λάχανα μι βούτυρο
και της ήρθι μια γραφή
και της ήρθι μια γραφή
για να πάει να παντριφτεί
για να πάει να παντριφτεί
να πάρει άντρα υπουργό
να πάρει άντρα υπουργό
μια κλωτσά τον τέντζερη
μια κλωτσά τον τέντζερη
τέσσερις του καπακιού
τέσσερις του καπακιού.
Φάτι κότις τα ζουμιά
φάτι κότις τα ζουμιά
και σεις σκυλιά τα λάχανα
και σεις σκυλιά τα λάχανα
κι εγώ θα πάω να παντριφτώ
κι εγώ θα πάω να παντριφτώ
να πάρω άντρα υπουργό.

Μια γριά στριγαλιά
μια γριά μαγέριβι
λάχανα μι βούτυρο
και της ήρθι μια γραφή
για να πάει να παντριφτεί
να πάρει άντρα υπουργό
μια κλωτσά τον τέντζερη
τέσσερις του καπακιού.
Φάτι κότις τα ζουμιά
και σεις σκυλιά τα λάχανα
κι εγώ θα πάω να παντριφτώ
να πάρω άντρα υπουργό.

Td005_30

Κάτου στην, *αμάν αμάν*
κάτου στην Αγιά Βαρβάρα
κάτου στην Αγιά Βαρβάρα
έκανα χρυσή κουμπάρα

πάγαινα κι*, αμάν αμάν*
πάγαινα και κάθε βράδυ
πάγαινα και κάθε βράδυ
και με πιάσαν μια βραδιά
και με πιά-, *αμάν αμάν*
και με πιάσαν μια βραδιά
και με πιάσαν μια βραδιά
μες στ᾽ς κουμπάρας τ᾽ν αγκαλιά
δε μου δώ-, *κι αμάν αμάν*
δε μου δώσαν μια κι δυο
δε μου δώσαν μια κι δυο
μόν᾽ μου δώσαν ᾽ξηνταδυό
και μου κά-, *αμάν αμάν*
και μου κάναν τα πλευρά μου
και μου κάναν τα πλευρά μου
μαλακά σαν την κοιλιά μου
και μου κά-, *αμάν αμάν*
και μου κάνανε τα πόδια
και μου κάνανε τα πόδια
μαλακά σαν τα χταπόδια.

Κάτου στην Αγιά Βαρβάρα
έκανα χρυσή κουμπάρα
πάγαινα και κάθε βράδυ
και με πιάσαν μια βραδιά
μες στ᾽ς κουμπάρας τ᾽ν αγκαλιά
δε μου δώσαν μια κι δυο
μόν᾽ μου δώσαν ᾽ξηνταδυό
και μου κάναν τα πλευρά μου
μαλακά σαν την κοιλιά μου
και μου κάνανε τα πόδια
μαλακά σαν τα χταπόδια.

Td005_31

Κουσταντή, *βρε Κουσταντή*, Κουσταντή μ᾽ καλό πιδί
Κουσταντή, *βρε Κουσταντή,* Κουσταντή μ᾽ καλό πιδί
Κουσταντή μ᾽ καλό πιδί πέρνα να πιράσουμι
Κουσταντή μ᾽ καλό πιδί πέρνα να πιράσουμι
πέρνα να, *βρε Κουσταντή*, πέρνα να πιράσουμι
πέρνα να, *βρε Κουσταντή,* πέρνα να πιράσουμι
πέρνα να πιράσουμι δω στουν πέρα μαχαλά
πέρνα να πιράσουμι δω στουν πέρα μαχαλά
δω στουν πέ-, *βρε Κουσταντή*, δω στουν πέρα μαχαλά

δω στουν πέ-, *βρε Κουσταντή,* δω στουν πέρα μαχαλά
δω στουν πέρα μαχαλά άρισις δεν άρισα
δω στουν πέρα μαχαλά άρισις δεν άρισα
άρισις, *βρε Κουσταντή*, άρισις δεν άρισα
άρισις, *βρε Κουσταντή,* άρισις δεν άρισα
άρισις δεν άρισα ένα δέντρου άρισα
άρισις δεν άρισα ένα δέντρου άρισα
ένα δέ-, *βρε Κουσταντή*, ένα δέντρου άρισα
ένα δέ-, *βρε Κουσταντή,* ένα δέντρου άρισα
ένα δέντρου άρισα ’ρίζουντας πουτίζουντας
ένα δέντρου άρισα ’ρίζουντας πουτίζουντας
’ρίζουντας, *βρε Κουσταντή*, ’ρίζουντας πουτίζουντας
’ρίζουντας, *βρε Κουσταντή*, ’ρίζουντας πουτίζουντας
’ρίζουντας πουτίζουντας κι απ’ το πυκνοπότισμα
ρίζουντας πουτίζουντας κι απ’ το πυκνοπότισμα
κι απ’ το πυ-, *βρε Κουσταντή*, κι απ’ του πυκνοπότισμα
κι απ’ το πυ-, *βρε Κουσταντή*, κι απ’ του πυκνοπότισμα
κι απ’ του πυκνοπότισμα του δαχτυλίδι μ’ έχασα
κι απ’ του πυκνοπότισμα του δαχτυλίδι μ’ έχασα
του δαχτυλί-, *βρε Κουσταντή*, του δαχτυλίδι μ’ έχασα
του δαχτυλί-, *βρε Κουσταντή*, του δαχτυλίδι μ’ έχασα
του δαχτυλίδι μ’ έχασα την πρώτ’ την αρραβώνα μου
του δαχτυλίδι μ’ έχασα την πρώτ’ την αρραβώνα μου
την πρώτ’ την α-, *βρε Κουσταντή*, την πρώτ’ την αρραβώνα μου
την πρώτ’ την α-, *βρε Κουσταντή*, την πρώτ’ την αρραβώνα μου
την πρώτ’ την αρραβώνα μου όποιος τη βρει ας τη χαρεί
την πρώτ’ την αρραβώνα μου όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει, *βρε Κουσταντή*, όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει, *βρε Κουσταντή*, όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει ας τη χαρεί ως την άλλ’ την Κυριακή.

Κουσταντή μ’ καλό πιδί πέρνα να πιράσουμι
δω στουν πέρα μαχαλά άρισις δεν άρισα
ένα δέντρου άρισα ’ρίζουντας πουτίζουντας
κι απ’ του πυκνοπότισμα του δαχτυλίδι μ’ έχασα
την πρώτ’ την αρραβώνα μου όποιος τη βρει ας τη χαρεί
όποιος τη βρει ας τη χαρεί ως την άλλ’ την Κυριακή.
PAGE

Td006_2

Κάτω στ’ Μπά-, *μωρ’*, κάτω στ’ Μπά-
κάτω στ’ Μπαρμπαριάς τον κάμπο
κάτω στ’ Μπά-, *μωρέ*, κάτω στ’ Μπά-
κάτω στ’ Μπαρμπαριάς τον κάμπο
κάτω στ’ Μπαρμπαριάς τον κάμπο
τα ψαρούδια έχουν χάρη
κάτω στ’ Μπαρμπαριάς τον κάμπο
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα ψαρού-, *μωρ’*, τα ψαρού-
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα ψαρού-, *μωρέ*, τα ψαρού-
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα μυρμή-, *μώρ’*, τα μυρμή-
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα μυρμή-, *μώρ’*, τα μυρμή-
τα μυρμήγκια πανηγύρι
τα μυρμήγκια πανηγύρι
κάλεσαν κι μένα νούνου
τα μυρμήγκια πανηγύρι
κάλισαν κι μένα νούνου
κάλισαν, *μώρ’*, κάλεσαν
κάλισαν κι μένα νούνου
κάλισαν, *μώρ’*, κάλισαν
κάλισαν κι μένα νούνου
κάλισαν κι μένα νούνου
τι να ντύσω κει να πάνου
κάλεσαν κι μένα νούνου
τι να ντύσου κει να πάνου
τι να ντύ-, *μώρ’*, τι να ντύ-
τι να ντύσου κει να πάνου
τι να ντύ-, *μώρ’*, τι να ντύ-
τι να ντύσου κει να πάνου
τι να ντύσου κει να πάνου
π’κάμισο δεν είχα να βάνου
τι να ντύσου κει να πάνου
π’κάμισο δεν είχα να βάνου
π’κάμισου δε*, μώρ’*, π’κάμισο δε
π’κάμισου δεν είχα να βάνου
π’κάμισου δε, *μώρ’*, π’κάμισο δε

π’κάμισο δεν είχα να βάνου
π’κάμισου δεν είχα να βάνου
ντένου το ’να ντένου τ’ άλλου
π’κάμισου δεν είχα να βάνου
ντένου το ’να ντένου τ’ άλλου
ντένου το, *μώρ’*, ντένου το
ντένου το ’να ντένου τ’ άλλου
ντένου το, *μώρ’*, ντένου το
ντένου το ’να ντένου τ’ άλλου
ντένου το ’να ντένου τ’ άλλου
ντένου κι ’πό πάν’ τ’ σαλβάρα
ντένου το ’να ντένου τ’ άλλου
ντένου κι ’πό πάν’ τ’σαλβάρα
ντένου κι, *μώρ’*, ντένου κι
ντένου κι ’πό πάν’ τ’σαλβάρα
ντένου κι, *μώρ’*, ντένου κι
ντένου κι ’πό πάν’ τ’σαλβάρα
ντένου κι ’πό πάν’ τ’σαλβάρα
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
ντένου κι ’πό πάν’ τ’σαλβάρα
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
κι άντα βγαί-, *μώρ’*, κι άντα βγαί-
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
κι άντα βγαί-, *μώρ’,* κι άντα βγαί-
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
κι άντα βγαίνου κι αγναντεύου
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι άντα βγαίνου κι αγναντεύου
ι λαγός λαλάει τη λύρα
ι λαγός, *μώρ’*, ι λαγός
ι λαγός λαλάει τη λύρα
ι λαγός, *μώρ’*, ι λαγός
ι λαγός λαλάει τη λύρα
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι η αλεπού το τεμπελέκι
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι η αλεπού, *μώρ’*, κι η αλεπού
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι η αλεπού, *μώρ’*, κι η αλεπού
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι αλεπού το τεμπελέκι
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι ι σκαντζό-, *μώρ’*, κι ι σκατσό-

κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι ι σκαντζό-, *μώρε,* κι ι σκατσό-
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κάμ᾽ τ᾽ χιλώνα με το μάτι
κι ι σκατζόχοιρος ι σβούρος
κάμ᾽ τ᾽ χιλώνα με το μάτι
κάμ᾽ τ᾽ χιλώ-, *μώρ᾽*, κάμ᾽ τ᾽ χιλώ-
κάμ᾽ τ᾽ χιλώνα με το μάτι
κάμ᾽ τ᾽ χιλώ-, *μώρ᾽*, κάμ᾽ τ᾽ χιλώ-
κάμ᾽ τ᾽ χιλώνα με το μάτι
κάμ᾽ τ᾽ χιλώνα με του μάτι
έλα βράδυ στου κρεβάτι
κάμ᾽ τ᾽ χιλώνα με του μάτι
έλα βράδυ στου κριβάτι
έλα βρά-, *μώρ᾽*, έλα βρά-
έλα βράδυ στου κριβάτι
έλα βρά-, *μώρ᾽*, έλα βρά-
έλα βράδυ στου κριβάτι
έλα βράδυ στο κριβάτι
να φιλήσεις μαυρομάτη
έλα βράδυ στο κριβάτι
να φιλήσεις μαυρομάτη.

Κάτω στ᾽ Μπαρμπαριάς τον κάμπο
τα ψαρούδια έχουν χάρη
τα μυρμήγκια πανηγύρι
κάλεσαν κι μένα νούνου
τι να ντύσω κει να πάνου
π᾽κάμισο δεν είχα να βάνου
ντένου το ᾽να ντένου τ᾽ άλλου
ντένου κι ᾽πό πάν᾽ τ᾽ σαλβάρα
κι άντα βγαίνου κι αγνατεύου
ι λαγός λαλάει τη λύρα
κι η αλεπού το τεμπελέκι
κι ι σκαντζόχοιρος ι σβούρος
κάμ᾽ τ᾽ χιλώνα με το μάτι
έλα βράδυ στου κρεβάτι
να φιλήσεις μαυρομάτη.

Td 006_3

Πουλλές Βεργού-, *Βεργούλα μ'γεια σου*
πουλλές Βιργούλις είν' τ'ς εδώ
πολλές Βιργού-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
πολλές Βιργούλις είν' εδώ
πολλές Βιργούλις είν' τ'ς εδώ
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
πολλές Βιργούλις είν' εδώ
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
δικιά μ' Βιργού-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
δικιά μ' Βιργού-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
πααίν' στη βρύση για νιρό
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
πααίν' στη βρύση για νιρό
πααίν' στη βρύ-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
πααίν' στη βρύση για νιρό
πααίν' στη βρύ-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
πααίν' στη βρύση για νιρό
πααίν' στη βρύση για νιρό
πήγα κι εγώ για να τη βρω
πααίν' στη βρύση για νιρό
πάω κι εγώ για να τη βρω
πάω κι εγώ, *Βιργούλα μ'γεια σου*
πάω κι εγώ για να τη βρω
πάω κι εγώ για να τη βρω
πάω κι εγώ, *Βιργούλα μ'γεια σου*
πάω κι εγώ για να τη βρω
πάω κι εγώ για να τη βρω
να της θουλώσου το νιρό
πάω κι εγώ για να τη βρω
να της θουλώσου του νιρό
να της θουλώ-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
να της θουλώσου του νιρό
να της θουλώ-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
να της θουλώσου του νιρό
να της θουλώσω του νιρό
να της τσακίσω το σταμνί
να της θουλώσω του νιρό
να της τσακίσου το σταμνί

να της τσακί-, *Βεργούλα μ'γεια σου*
να της τσακίσου το σταμνί
να της τσακί-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
να της τσακίσου το σταμνί
να της τσακίσου το σταμνί
να πάει στη μάνα τ'ς μαναχή
να της τσακίσου το σταμνί
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να πάει στη μά-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να πάει στη μά-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να τη ρουτήσει η μάνα της
να πάει στη μάνα τ'ς αδειανή
να τη ρουτήσει η μάνα της
να τη ρουτή-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
να τη ρουτήσει η μάνα της
να τη ρουτή-, *Βιργούλα μ'γεια σου*
να τη ρουτήσει η μάνα της
να τη ρουτήσει η μάνα της.
Πού είναι κόρη μ' το σταμνί
να τη ρουτήσει η μάνα της
πού είναι κόρη μ' το σταμνί
πού είναι κόρη μ' το σταμνί
πού είναι κόρη μ' το σταμνί
πού είναι κόρη μ' το σταμνί.
πού είναι κόρη μ' το σταμνί.
Μανούλα στραβοπάτησα
πού είναι κόρη μ' το σταμνί
μάνα μου στραβοπάτησα
μάνα μου στραβοπάτησα
μάνα μου στραβοπάτησα
μάνα μου στραβοπάτησα
μάνα μου στραβοπάτησα
και το σταμνί μου τσάκισα
μάνα μου στραβοπάτησα
και το σταμνί μου τσάκισα.

Πουλλές Βιργούλις είν' τ'ς εδώ
δικιά μ' Βιργούλα δεν είν' δω
παείν' στη βρύση για νιρό

πήγα κι εγώ για να τη βρω
να της θουλώσου το νιρό
να της τσακίσω το σταμνί
να πάει στη μάνα τ’ς αδειανή
να τη ρουτήσει η μάνα της.
Πού είναι κόρη μ’ το σταμνί.
Μανούλα στραβοπάτησα
και το σταμνί μου τσάκισα.
PAGE

PAGE 2

Td 006_04

Ένα δέντρο δυο κλωνάρια
κάθουντι δυο παλικάρια
κάθουντι δυο παλικάρια
κι αγναντεύουν τα καράβια
κι αγναντεύουν τα καράβια
που ’ρχοντι απ’το Μισίρι
που ’ρχοντι απ’το Μισίρι
φορτουμένα το φκιασίδι
φορτουμένα το φκιασίδι
όπου βάζουν οι παντριμένις
όπου βάζουν οι παντριμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
κι δικαοχτώ χρουνώ κοπέλις.

Ένα δέντρο δυο κλωνάρια
κάθουντι δυο παλικάρια
κι αγναντεύουν τα καράβια
που ’ρχοντι απ’το Μισίρι
φορτουμένα το φκιασίδι
όπου βάζουν οι παντριμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
κι δικαοχτώ χρουνώ κοπέλις.

Td 006_05

Εμάθατε τι γίν'κε στην Καρακατσελιά
εμάθατε τι γίν'κε στην Καρακατσελιά
φόρεσε Αδρονίκη ανδρίσια φορεσιά
φόρεσε Αδρονίκη ανδρίσια φορεσιά.
Τη φόρεσε και πήγε ίσια στον καφενέ
τη φόρεσε και πήγε ίσια στον καφενέ
τον καφετζή προστάζει να φέρει αργιλέ
τον καφετζή προστάζει να φέρει αργιλέ.
Δυο φίλοι του Βαγγέλη την εγνωρίσανε
δυο φίλοι του Βαγγέλη την εγνωρίσανε
τρέχουνε στο Βαγγέλη κι ειδοποιήσανε
τρέχουνε στο Βαγγέλη κι ειδοποιήσανε.
Τι κάθεσαι Βαγγέλη δεν πας στον καφενέ
τι κάθεσαι Βαγγέλη δεν πας στον καφενέ
να δεις την Ανδρονίκη φουμάρει αργιλέ
να δεις την Αδρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Σηκώνετ' ο Βαγγέλης πααίν' στον καφενέ
βρίσκει την Αδρονίκη φουμάρει αργιλέ
βρίσκει την Αδρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Δε ντρέπεσ' Ανδρονίκη κρίμα στο μπόι σου
δε ντρέπεσ' Ανδρονίκη κρίμα στο μπόι σου
ρεζίλεψες εμένα κι όλο το σόι σου
ρεζίλεψες εμένα κι όλο το σόι σου.
Τρεις μπαλτακιές την πιάνει...

Εμάθατε τι γίν'κε στην Καρακατσελιά
φόρεσε Αδρονίκη ανδρίσια φορεσιά.
Τη φόρεσε και πήγε ίσια στον καφενέ
τον καφετζή προστάζει να φέρει αργιλέ.
Δυο φίλοι του Βαγγέλη την εγνωρίσανε
τρέχουνε στο Βαγγέλη κι ειδοποιήσανε.
Τι κάθεσαι Βαγγέλη δεν πας στον καφενέ
να δεις την Αδρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Σηκώνετ' ο Βαγγέλης πααίν' στον καφενέ
βρίσκει την Αδρονίκη φουμάρει αργιλέ.
Δε ντρέπεσ' Ανδρονίκη κρίμα στο μπόι σου
ρεζίλεψες εμένα κι όλο το σόι σου.
Τρεις μπαλτακιές την πιάνει...

Td 006_6

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους

μα δεν αλλάζουν οι καρδιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν οι καρδιές.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι μοναχός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι μοναχός.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
μην κλαις μικρή μελαχρινή
κείνος που φεύγει δεν ξεχνάει
κείνος που μένει λησμονεί
κείνος που φεύγει δεν ξεχνάει
κείνος που μένει λησμονεί.
Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κάψεις την καρδιά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κάψεις την καρδιά.
Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω μυγδαλιά
για να κρεμάσω την ελπίδα
που έχω μέσα στην καρδιά
για να κρεμάσω την ελπίδα
που έχω μέσα στην καρδιά.
Στον ίσκιο ίσκιο να κοιμάμαι
τη μυρωδιά της να ρουφώ
κι εσένα όταν θα θυμάμαι
να πέφτω να λιποθυμώ
κι εσένα όταν θα θυμάμαι
να πέφτω να λιποθυμώ.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν οι καρδιές.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι μοναχός.
Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
μην κλαις μικρή μελαχρινή

κείνος που φεύγει δεν ξεχνάει
κείνος που μένει λησμονεί.
Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κάψεις την καρδιά.
Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω μυγδαλιά
για να κρεμάσω την ελπίδα
που έχω μέσα στην καρδιά.
Στον ίσκιο ίσκιο να κοιμάμαι
τη μυρωδιά της να ρουφώ
κι εσένα όταν θα θυμάμαι
να πέφτω να λιποθυμώ.

PAGE

PAGE 2

Td 006_7

Τ' παπα-Ρή- τ' παπα-Ρήγα θυγατέρα
ήταν χο- ήταν χοντροκωλαρούσα
ήταν χοντροκωλαρούσα
πέντε αμάξια την κ'βαλούσαν
πέντε αμά- πέντε αμάξια την κ'βαλούσαν
κι το Ρή- και το Ρήγα δεκαπέντε
κι το Ρήγα δεκαπέντε
και την πάαιναν στο σπίτι
και την πά- και την πάαιναν στο σπίτι
δεν τη χώ- δεν τη χώρισιν η πόρτα
δεν τη χώρισιν η πόρτα
ξήλωσαν τα παραστάθια
ξήλωσαν ξήλωσαν τα παραστάθια
δεν τη χώ- δεν τη χώρισι και πάλι
δεν τη χώρισι και πάλι
και ξισκέπασαν το σπίτι
και ξισκέ- και ξισκέπασαν το σπίτι
κι έβαλαν κι έβαλαν τη νύφη μέσα
κι έβαλαν τη νύφη μέσα.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
πιθιρά πιθιρά προσπιθιρούλα

βάλε μας βάλε μας φαΐ να φάμε
βάλε μας φαΐ να φάμε
στου μικρό του καζανούδι
στου μικρό στου μικρό του καζανούδι
ν απού παίρ᾽ ν απού παίρ᾽ πολύ και λίγου
ν απού παίρ᾽ πολύ και λίγου
ν απού παίρ᾽ πεντ᾽ έξ᾽ γελάδες
ν απού παίρ᾽ ν απού παίρ᾽ πεντ᾽ έξ᾽ γελάδες
και του Ρή- και του Ρήγα το νταμάλι
και του Ρήγα το νταμάδι.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
πιθιρά πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας βάλε μας κρασί να πιούμε
βάλε μας κρασί να πιούμε
᾽π᾽το μικρό το βαρελούδι
᾽π᾽το μικρό ᾽π᾽το μικρό το βαρελούδι
ν απού παίρ᾽ απού παίρ᾽ τρακόσια μέτρα
ν απού παίρ᾽ τρακόσια μέτρα.
Πιθιρά από τη χαρά της
πιθιρά πιθιρά από τη χαρά της
τ᾽ς ήρθε για τ᾽ς ήρθε για να κατουρήσει
τ᾽ς ήρθε για να κατουρήσει
κι άντ᾽ απόλ᾽κε τη σαρσάρα τ᾽ς
κι άντ᾽ από- κι ανταπόλ᾽κε τη σαρσάρα τ᾽ς
παίρ᾽ τα σπί- παίρ᾽τα σπίτια σαν καράβια
παίρ᾽ τα σπίτια σαν καράβια
κι τα τζάκια σα μπαριάκια
κι τα τζά- κι τα τζάκια σα μπαριάκια
ήταν κι έ- ήταν κι ένας κουτσομύλος
ήταν κι ένας κουτσομύλος
κι άρχισε να λιογιορνάει
κι άρχισε κι άρχισε να λιογιορνάει
ντερμιντζής ντερμιντζής απ᾽ τη χαρά του
ντερμιντζής απ᾽ τη χαρά του
παίρ᾽ τ᾽ σαψάκα τ᾽ στ᾽ν αμασχάλη
παίρ᾽ τ᾽ σαψά- παίρ᾽ τ᾽ σαψάκα στ᾽ν αμασχάλη
κι τ᾽ μπουγά- κι τ᾽ μπουγάτσα στο κεφάλι.

Τ᾽ παπα-Ρήγα θυγατέρα
ήταν χοντροκωλαρούσα
πέντε αμάξια την κ᾽βαλούσαν
κι το Ρήγα δεκαπέντε
και την πάαιναν στο σπίτι
δεν τη χώρισιν η πόρτα

ξήλωσαν τα παραστάθια
δεν τη χώρισι και πάλι
και ξισκέπασαν το σπίτι
κι έβαλαν τη νύφη μέσα.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας φαΐ να φάμε
στου μικρό του καζανούδι
ν απού παίρ᾽ πολύ και λίγου
ν απού παίρ᾽ πεντ᾽ έξ᾽ γελάδες
και του Ρήγα το νταμάδι.
Πιθιρά προσπιθιρούλα
βάλε μας κρασί να πιούμε
᾽π᾽το μικρό το βαρελούδι
ν απού παίρ᾽ τρακόσια μέτρα.
Πιθιρά από τη χαρά της
τ᾽ς ήρθε για να κατουρήσει
κι άντ᾽ απόλ᾽κε τη σαρσάρα τ᾽ς
παίρ᾽ τα σπίτια σαν καράβια
κι τα τζάκια σα μπαριάκια
ήταν κι ένας κουτσομύλος
κι άρχισε να λιογιορνάει
ντερμιντζής απ᾽ τη χαρά του
παίρ᾽ τ᾽ σαψάκα τ᾽ στ᾽ν αμασχάλη
κι τ᾽ μπουγάτσα στο κεφάλι.

Σαψάκα: η σέσουλα.

Td 006_8

Άγουρος απ᾽ τη Φραγκιά
κόρ᾽ απ᾽ την Ανατολή
κόρ᾽ απ᾽ την Ανατολή
ήρθαν κι ανταμώθηκαν
ήρθαν κι ανταμώθηκαν
στον απλύ τον ποταμό
στον απλύ τον ποταμό
και τον παραπόταμο
και τον παραπόταμο

κόρη τον παρακαλεί
κόρη τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
πέρα από τον ποταμό
να πάρ’ το γιορντάνι μου
να πάρ’ το γιορντάνι μου.
Δεν το θέλω κόρη μου
δεν το θέλω κόρη μου
δεν το καταδέχομαι.
Πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
πέρα από τον ποταμό να
πάρ’ τα βραχιόλια μου
να πάρ’ τα βραχιόλια μου.
Δεν τα θέλω κόρη μου
δεν τα θέλω κόρη μου
δεν τα καταδέχομαι
πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
πέρα από τον ποταμό
θα σου δώσω φίλημα
θα σου δώσω φίλημα
φίλημα κι αγκάλιασμα
φίλημα κι αγκάλιασμα.
Σαν αϊτός την άρπαξε
σαν αϊτός την άρπαξε
πέρα την απέταξε
πέρα την απέταξε.
Δώσ’ μου κόρη το φιλί
δώσ’ μου το φιλί
το φιλί που μου ’ταξες.
Στάσου στάσ’ αγόρι μου
να φανούν τα σπίτια μας
να φανούν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας.
Φάνηκαν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας
δώσ’ μου τώρα το φιλί
το φιλί που μου’ταξες.
Έβγα μάνα για να δεις

γάιδαρο που γέλασα
γάιδαρο που γέλασα
μ᾽ ένα πιάτο πίτιρα
μ᾽ ένα πιάτο πίτιρα
δυο κουσόρες κότσαλα.

Άγουρος απ᾽ τη Φραγκιά
κόρ᾽ απ᾽ την Ανατολή
ήρθαν κι ανταμώθηκαν
στον απλύ τον ποταμό
και τον παραπόταμο
κόρη τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
να πάρ᾽ το γιορντάνι μου.
Δεν το θέλω κόρη μου
δεν το καταδέχομαι.
Πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
να πάρ᾽ τα βραχιόλια μου.
Δεν τα θέλω κόρη μου
δεν τα καταδέχομαι
πάλι τον παρακαλεί.
Πέρασι μένα αγόρι μου
πέρα από τον ποταμό
θα σου δώσω φίλημα
φίλημα κι αγκάλιασμα.
Σαν αϊτός την άρπαξε
πέρα την απέταξε.
Δώσ᾽ μου κόρη το φιλί
το φιλί που μου ᾽ταξες.
Στάσου στάσ᾽ αγόρι μου
να φανούν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας.
Φάνηκαν τα σπίτια μας
και τα κιραμίδια μας.
Δώσ᾽ μου τώρα το φιλί
το φιλί που μου᾽ταξες.
Έβγα μάνα για να δεις
γάιδαρο που γέλασα
μ᾽ ένα πιάτο πίτιρα
δυο κουσόρες κότσαλα.

Απλύς: (αναλογικά προς το βαθύς) απλωτός, αβαθής, πλατύς. *Χρονικόν Μωρέως*: "είδον τον τόπον έμνοστον, απλύν χαριτωμένον" (Η, στ. 1740).

Κουσόρα: κυψέλη, δίχτυ από λεπτές βέργες για ψάρεμα, κοφίνι, κλαδευτήρι.

Td 006_9

Δω στον απάν' τουν μαχαλά, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
δω στουν απάν' τουν μαχαλά, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
στον άλλον παραπάνω, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
στον άλλον παραπάνω, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
τραλαλαλά
την αγαπούσα 'πό μικρή, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
την αγαπούσα 'πό μικρή, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
ν' αξίνει να την πάρω, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
ν' αξίνει να την πάρω, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
τραλαλαλά
κι αυτή άξινε και πλάτυνε, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
κι αυτή άξινε και πλάτυνε, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
κι άλλον καλόν επήρε, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
κι άλλον καλόν επήρε, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
τραλαλαλά
κι μένα μ' απαράτησε, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
κι μένα μ' απαράτησε, *Σουλτάνα Σουλτάνα*
σαν καλαμιά στον κάμπο, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
σαν καλαμιά στον κάμπο, *Σουλτάνα Σουφλιωτούδα*
τραλαλαλά

Δω στον απάν' τουν μαχαλά στον άλλον παραπάνω
την αγαπούσα 'πό μικρή ν' αξίνει να την πάρω
κι αυτή άξινε και πλάτυνε κι άλλον καλόν επήρε
κι μένα μ' απαράτησε σαν καλαμιά στον κάμπο.

Td 006_10

Ποιος πιθερός ποιά πιθερά ποια νύφη δε μαλώνει
ποια νύφη δε μαλώνει
άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια

άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια.
Ποια θάλασσα ποιος ποταμός ποια βρύση δε θολώνει
ποιά βρύση δε θολώνει
άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια
άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια.
Την πιθιρά τον πιθερό καλά να τους ξυλιάζεις
καλά να τους ξυλιάζεις
άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια
άιντε γιούργια γιούργια γιούργια γιούργια
άιντε κι ο χορός θέλει τραγούδια.

Ποιος πιθερός ποια πιθερά ποια νύφη δε μαλώνει.
Ποια θάλασσα ποιος ποταμός ποιά βρύση δε θολώνει.
Την πιθιρά τον πιθερό καλά να τους ξυλιάζεις.

την πρώτη φορά λένε "να τους κοιτάξεις".

Td 006_11

Ο Γιάνναρος απόθανε κι άφησε διαθήκη
να μην τον θάψουν σ' εκκλησιά, *αμάν αμάν*
να μην τον θάψουν σ' εκκλησιά είτε σε μοναστήρι
μόν' να τον θάψουν μάνα μου, *αμάν αμάν*
μόν' να τον θάψουν μάνα μου σ' ένα δεντρί από κάτω
να δέσουν την ψωλάρα του, *αμάν αμάν*
να δέσουν την ψωλάρα του στο πιο ψηλό κλωνάρι.
Το άκουσαν τρεις καλογριές, *αμάν αμάν*
το άκουσαν τρεις καλογριές και πάν' να προσκυνήσουν
η μια κρατάει το θυμιατό, *αμάν αμάν*
η μια κρατάει το θυμιατό κι η άλλη τη θυμιάμα
μα η τρίτη η μικρότερη, *αμάν αμάν*
μα η τρίτη η μικρότερη πάει έκατσε από πάνω.
Θεός σ'χωρέσ' το Γιάνναρο, *αμάν αμάν*
Θεός σ'χωρέσ' το Γιάνναρο με την ψωλάρα πο'χει
αυτή τσακίζει σίδιρα, *αμάν αμάν*
αυτή τσακίζει σίδιρα κι σιάζει κωλομέρια.

Ο Γιάνναρος απόθανε κι άφησε διαθήκη
να μην τον θάψουν σ' εκκλησιά είτε σε μοναστήρι
μόν' να τον θάψουν μάνα μου σ' ένα δεντρί από κάτω
να δέσουν την ψωλάρα του στο πιο ψηλό κλωνάρι.
Το άκουσαν τρεις καλογριές και πάν' να προσκυνήσουν
η μια κρατάει το θυμιατό κι η άλλη τη θυμιάμα
μα η τρίτη η μικρότερη πάει έκατσε από πάνω.
Θεός σ'χωρέσ' το Γιάνναρο με την ψωλάρα πο'χει
αυτή τσακίζει σίδιρα κι σιάζει κωλομέρια.

Td 006_12

Από πάν' απ' τη Χραμπούνα
κατιβαίν' ένας παπάς
κατιβαίν' ένας παπάς
σέρνει μια κουτσή γαϊδάρα
σέρνει μια κουτσή γαϊδάρα
όλο πούτσες φορτουμένη
όλο πούτσες φορτουμένη
και μουνιά ζαμακουμένη
και μουνιά ζαμακουμένη
όλοι σκάπτ'σαν από μία.
Η κυρά μας η Ζαμπέτα
έτυχε με τα ζ'μαρίδια
έτυχε με τα ζ'μαρίδια
κι δεν πρόλαβε καμία
κι δεν πρόλαβε καμία
πιάν' τινάζει τα τσουβάλια
πιάν' και τ'νάζει τα τσουβάλια
πέφτει μια μι δυο κιφάλια
πέφτει μια μι δυο κιφάλια.
Τούτη είνι για τι μένα
τούτη είνι για τι μένα
που' ν' τα τζιέρια μου καμένα.

Από πάν' απ' τη Χραμπούνα
κατιβαίν' ένας παπάς
σέρνει μια κουτσή γαϊδάρα
όλο πούτσες φορτουμένη
και μουνιά ζαμακουμένη
όλοι σκάπτ'σαν από μία.
Η κυρά μας η Ζαμπέτα
έτυχε με τα ζ'μαρίδια

κι δεν πρόλαβε καμία
πιάν' τινάζει τα τσουβάλια
πέφτει μια μι δυο κιφάλια.
Τούτη είνι για τι μένα
που' ν' τα τζιέρια μου καμένα.

Ζαμακώνω: κτυπώ, χώνω, δέρνω, χορταίνω, κλειδώνω, εξαπατώ (*Θρακικά* 4 (1933): 278 –πρβλ. *Θρακικά* 2 (1929): 212) από το σλάβικο «ζαμόκ»: κλειδαριά (βλ. *Θρακικά* 2 (….): 212).

Td 006_13

Πέντι δέ-, *μωρέ*, πέντι δέ-
πέντι δέκα παπαδιές
πέντι δέκα παπαδιές
κι άλλις τόσις καλογριές
κι άλλις τό-, *μωρέ*, κι άλλις τό-
κι άλλις τόσις καλογριές
κι άλλις τόσις καλογριές
του βαμπάκι σκάλιζαν
του βαμπάκι, *μωρέ*, του βαμπά-
του βαμπάκι σκάλιζαν
του βαμπάκι σκάλιζαν
και του ξεβοτάνιζαν
και του ξεβοτάνιζαν
ίδρωσαν οι παπαδιές
ίδρωσαν οι παπαδιές
πάν' στη βρύσ' να πιουν νιρό
πάν' στη βρύ-, *μωρέ*, πάν' στη βρύ-
πάν' στη βρύσ' να πιουν νιρό
πάν' στη βρύσ' να πιουν νιρό
βρήκαν το νιρό ζεστό
βρήκαν του, *μωρέ*, βρήκαν του
βρήκαν του νιρό ζεστό
βρήκαν του νιρό ζεστό.
Άι να τα κολιομπήσουμε
άι να τα κου-, *μωρέ*, άι να τα κου-
άι να τα κολιομπήσουμε
άι να τα κολιομπήσουμε
και να τα χτενίσουμε.

Πέντι δέκα παπαδιές
κι άλλις τόσις καλογριές

του βαμπάκι σκάλιζαν
και του ξεβοτάνιζαν
ίδρωσαν οι παπαδιές
πάν' στη βρύσ' να πιουν νιρό
βρήκαν το νιρό ζεστό.
Άι να τα κολιομπήσουμε
και να τα χτενίσουμε.

Td 006_14

Ήταν ένας γέ-, *ωχ αμάν αμάν*
ήταν ένας γέρος γερούτσικος
ήταν ένας γέρος γερούτσικος
είχε τρεις κοπέλες τρισάρετες
είχε τρεις κοπέ-, *ωχ αμάν αμάν*
είχε τρεις κοπέλες τρισάρετες
είχε τρεις κοπέλες τρισάρετες
και τις τρεις τις στέλνει στο δάσκαλο
και τις τρεις τις στέ-, *ωχ αμάν αμάν*
και τις τρεις τις στέλνει στο δάσκαλο
και τις τρεις τις στέλνει στο δάσκαλο
δάσκαλος τις στέλν' για κρύο νερό
δάσκαλος τις στέλ', *κι ωχ αμάν αμάν*
δάσκαλος τις στέλ' για κρύο νερό
δάσκαλος τις στέλ' για κρύο νερό
ίδρωσε η κοπέλα κι 'μόρφυνε
ίδρωσε η κοπέλ', *κι ωχ αμάν αμάν*
ίδρωσε η κοπέλα και 'μόρφυνε
ίδρωσε η κοπέλα και 'μόρφυνε
σαν την είδε ο γέρος την άρεσε
σαν την είδ' ο γέ-, *ωχ αμάν αμάν*
σαν την είδ' ο γέρος την άρεσε
σαν την είδ' ο γέρος την άρεσε
έλα κοπελούδα μ' να σε χαρώ
έλα κοπελούδα, *ωχ αμάν αμάν*
έλα κοπελούδα μ' να σε χαρώ
έλα κοπελούδα μ' να σε χαρώ.
Δε φοβάσαι γέρο απ' το Θεό
δε φοβάσαι γέ-, *ωχ αμάν αμάν*
δε φοβάσαι γέρο απ' το Θεό
δε φοβάσαι γέρο απ' το Θεό.
Όσο κρίμα είναι να το 'χω γω.

Ήταν ένας γέρος γερούτσικος
είχε τρεις κοπέλες τρισάρετες
και τις τρεις τις στέλνει στο δάσκαλο
δάσκαλος τις στέλν' για κρύο νερό
ίδρωσε η κοπέλα και 'μόρφυνε
σαν την είδε ο γέρος την άρεσε.
Έλα κοπελούδα μ' να σε χαρώ.
Δε φοβάσαι γέρο απ' το Θεό.
Όσο κρίμα είναι να το 'χω γω.

Td 006_15

Πού θα πά-να-τε σεις κουρτσού-νου-δια.
Πά' να μά-να-σουμι λουλού-νου-δια
πά' να μά-να-σουμι λουλού-νου-δια
να τα δώ-νο-σου του μπασά-να-κο μ'
να τα δώ-νο-σου του μπασά-να-κο μ'
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
άντα θα να 'βγει στο σεργιά-να-νι
άντα θα να 'βγει στο σεργιά-να-νι
να τ' αρέ-νε-σουν τα κουρτσού-νου-δια.

Πού θα πάτε σεις κουρτσούδια.
Πά' να μάσουμι λουλούδια
να τα δώσου του μπασάκο μ'
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
άντα θα να 'βγει στο σεργιάνι
να τ' αρέσουν τα κουρτσούδια.

Μπασάκος: γαμπρός επ' αδερφή.

Td 006_16

Χορέψτι να χορέψουμι
χορέψτι να χορέψουμι παπούτσα μη λυπάστι
παπούτσα μη λυπάστι
γιατί θα 'ρθει γιατί θα 'ρθει
γιατί θα 'ρθει ένας καιρός όλα θα τα θυμάστε
όλα θα τα θυμάστε.

Γραμματικέ γραμματικέ
γραμματικέ μου δάσκαλε που τα ’μαθες τα τόσα
που τα ’μαθες τα τόσα
να ψέλνεις μέ- να ψέλνεις μέ-
να ψέλνεις μες στην εκκλησά με μπιλμπιλένια γλώσσα
με μπιλμπιλένια γλώσσα.

Μπιλμπίλ’ είναι μπιλμπίλ’ είναι
μπιλμπίλ’ είναι το στόμα μου κι η γλώσσα μου κουφέτο
κι η γλώσσα μου κουφέτο
και κείνον που κι εκείνον που
κι εκείνον που αγάπησα θα τον τριλάνω φέτο
θα τον τριλάνω φέτο.

Χορέψτι να χορέψουμι παπούτσα μη λυπάστι
γιατί θα ’ρθει ένας καιρός όλα θα τα θυμάστε

Γραμματικέ μου δάσκαλε που τα ’μαθες τα τόσα
να ψέλνεις μες στην εκκλησά με μπιλμπιλένια γλώσσα.

Μπιλμπίλ’ είναι το στόμα μου κι η γλώσσα μου κουφέτο
κι εκείνον που αγάπησα θα τον τριλάνω φέτο.

Td 006_17

Θέλω να πάω θέλω να πάω στην Αραπιά
θέλω να πάω θέλω να πάω στην Αραπιά
να κλέψω έν’ Αραπάκι να κλέψω έν’ Αραπάκι
να κλέψω έν’ Αραπάκι να κλέψω έν’ Αραπάκι
να κάθομαι να κάθομαι να το ρωτώ
να κάθομαι να κάθομαι να το ρωτώ
πώς πιάνεται η αγάπη πώς πιάνεται η αγάπη
πώς πιάνεται η αγάπη πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μά- από τα μάτια πιάνεται
από τα μά- από τα μάτια πιάνεται
στα χείλη κατεβαίνει στα χείλη κατεβαίνει
στα χείλη κατεβαίνει στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χεί- κι από τα χείλη στη καρδιά
κι από τα χεί- κι από τα χείλη στην καρδιά
ριζώνει και δε βγαίνει ριζώνει και δε βγαίνει
ριζώνει και δε βγαίνει ριζώνει και δε βγαίνει.
Ερίζωσε ερίζωσε κλωνάρωσε
ερίζωσε ερίζωσε κλωνάρωσε

ένα κομμάτι χιόνι ένα κομμάτι χιόνι
ένα κομμάτι χιόνι ένα κομμάτι χιόνι
κι εκείνο το κι εκείνο το ζηλέψανε
κι εκείνο το κι εκείνο το ζηλέψανε
εχθροί μου και γειτόνοι εχθροί μου και γειτόνοι
εχθροί μου και γειτόνοι εχθροί μου και γειτόνοι.

Θέλω να πάω στην Αραπιά να κλέψω έν' Αραπάκι
να κάθομαι να το ρωτώ πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χείλη στη καρδιά ριζώνει και δε βγαίνει.
Ερίζωσε κλωνάρωσε ένα κομμάτι χιόνι
κι εκείνο το ζηλέψανε εχθροί μου και γειτόνοι.

Td 006_18

Μαζεύτ'κε το συμπεθερ'κό
τη νύφ' να πά' να πάρουνε
τη νύφ' να πά' να πάρουνε
την πήραν και την πάγαιναν
την πήραν και την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
σαν πάν' σιμά σαν πάν' κοντά
σαν πάν' σιμά σαν πάν' κοντά
φούντωσε η εκκλησά
φούντωσε η εκκλησά
τα κεραμίδια γύρισαν
τα κεραμίδια γύρισαν
κι οι παπάδες β'βάθηκαν
κι οι παπάδες β'βάθηκαν.
Σταθείτι για σταθούμι για
σταθείτι για σταθείτι για
σταθείτι να ρωτήσουμι
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι.
Κι ουδέ Τούρκσ'α κι ουδέ Ρωμιά
κι ουδέ Τούρκσ'α κι ουδέ Ρωμιά
τ'ς μπάμπως τ'ς Αγγέλως αγγονιά.

Μαζεύτ'κε το συμπεθερ'κό

τη νύφ’ να πά’ να πάρουνε
την πήραν και την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
σαν πάν’ σιμά σαν πάν’ κοντά
φούντωσε η εκκλησά
τα κεραμίδια γύρισαν
κι οι παπάδες β’βάθηκαν.
Σταθείτι για σταθούμι για
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ’σα είνι Ρωμιά είνι.
Κι ουδέ Τούρκσ’α κι ουδέ Ρωμιά
τ’ς μπάμπως τ’ς Αγγέλως αγγονιά.

Td 006_19

Ένα χρό-, *Γιάννη μ’Γιαννάκη μ’*
ένα χρόνο κι ένα μήνα
ένα χρόνο κι ένα μήνα
στην αγάπη μου δεν πήγα
στην αγά-, *Γιάννη μ’Γιαννάκη μ’*
στην αγάπη μου δεν πήγα
στην αγάπη μου δεν πήγα
ψες πήγα και δεν τη βρήκα
ψες πήγα, *Γιάννη μ’Γιαννάκη μ’*
ψες πήγα και δεν τη βρήκα
ψες πήγα και δεν τη βρήκα
μου ’παν πάει στο πανηγύρι
μου ’παν πάει, *Γιάννη μ’Γιαννάκη μ’*
μου ’παν πάει στο πανηγύρι
μου ’παν πάει στο πανηγύρι
να μου φέρ’ χρυσό μαντίλι
να μου φέρ’, *Γιάννη μ’Γιαννάκη μ’*
να μου φέρ’ χρυσό μαντίλι
να μου φέρ’ χρυσό μαντίλι
να το δέσω στο λιμό μου
να το δέ-, *Γιάννη μ’Γιαννάκη μ’*
να το δέσω στο λιμό μου
να το δέσω στο λιμό μου
να μ’ αρέσουν τα κορίτσια.

Ένα χρόνο κι ένα μήνα
στην αγάπη μου δεν πήγα
ψες πήγα και δεν τη βρήκα
μου ’παν πάει στο πανηγύρι

να μου φέρ’ χρυσό μαντίλι
να το δέσω στο λιμό μου
να μ’ αρέσουν τα κορίτσια.

Td 006_20

Μια μάνα έχει ένα κορίτσ’ μια μονοθυγατέρα
ο ήλιος δεν την έβλεπε η νύχτα και η μέρα
ο ήλιος δεν την έβλεπε η νύχτα και η μέρα.
Λίγος καιρός δεν πέρασε μανούλα της πεθαίνει
αφήν’ την κόρη ορφανή μικρή και χαϊδεμένη
αφήν’ την κόρη ορφανή μικρή και χαϊδεμένη.
Λίγος καιρός δεν πέρασε πατέρας της παντρεύτ’κι
παίρνει γυναίκα μια κακιά που σέβαση δεν έχει
παίρνει γυναίκα μια κακιά που σέβαση δεν έχει.
Της κόβει τα σγουρά μαλλιά από την κεφαλή της
της παίρνει κι απ’ το δάχτυλο το χρυσοδαχτυλίδι
της παίρνει κι απ’ το δάχτυλο το χρυσοδαχτυλίδι.
Της δίν’ κριθάρινο ψωμί και το νερό μετρούσε
είχε δυο κόρες άσχημες πολύ τις αγαπούσε
είχε δυο κόρες άσχημες πολύ τις αγαπούσε.
Εσύ που είσαι ορφανή δεν πρέπει να γυρίζεις
μόν’ σύρε κάτ’ στο μαγειρειό και δούλα μας να γίνεις
μόν’ σύρε κάτ’ στο μαγειρειό και δούλα μας να γίνεις.
Την πήραν τα παράπονα και άρχισε να κλαίει
σηκώθ’κε τα μεσάνυχτα στη μάνα της πηγαίνει
σηκώθ’κε τα μεσάνυχτα στη μάνα της πηγαίνει.
Σήκω μανούλα μ’ να με δεις σήκω να με φιλήσεις
μια άλλη μάνα έκαμα να με παρηγορήσεις
μια άλλη μάνα έκαμα να με παρηγορήσεις.
Σύρε κόρη μου στο καλό σύρε στην κάμαρά σου
και αύριο πρωί πρωί ό,τι ποθεί η καρδιά σου
και αύριο πρωί πρωί ό,τι ποθεί η καρδιά σου.

Μια μάνα έχει ένα κορίτσ’ μια μονοθυγατέρα
ο ήλιος δεν την έβλεπε η νύχτα και η μέρα.
Λίγος καιρός δεν πέρασε μανούλα της πεθαίνει
αφήν’ την κόρη ορφανή μικρή και χαϊδεμένη.
Λίγος καιρός δεν πέρασε πατέρας της παντρεύτ’κι
παίρνει γυναίκα μια κακιά που σέβαση δεν έχει.
Της κόβει τα σγουρά μαλλιά από την κεφαλή της
της παίρνει κι απ’ το δάχτυλο το χρυσοδαχτυλίδι.
Της δίν’ κριθάρινο ψωμί και το νερό μετρούσε
είχε δυο κόρες άσχημες πολύ τις αγαπούσε.

Εσύ που είσαι ορφανή δεν πρέπει να γυρίζεις
μόν' σύρε κάτ' στο μαγειρειό και δούλα μας να γίνεις.
Την πήραν τα παράπονα και άρχισε να κλαίει
σηκώθ'κε τα μεσάνυχτα στη μάνα της πηγαίνει.
Σήκω μανούλα μ' να με δεις σήκω να με φιλήσεις
μια άλλη μάνα έκαμα να με παρηγορήσεις.
Σύρε κόρη μου στο καλό σύρε στην κάμαρά σου
και αύριο πρωί πρωί ό,τι ποθεί η καρδιά σου.
Td 006_21

Σαράντα χρό- σαράντα χρόνια φυλακή
και πέντε μες στη πράγκα
αχ βάστα καρδιά μ' νταγιάντα
και πέντε μες στη πράγκα
αχ βάστα καρδιά μ' νταγιάντα
κανείς δεν ή- κανείς δεν ήρθε να με δει
από τους συγγενείς μου
συγγενείς κι αξάδελφούς μου
από τους συγγενείς μου
συγγενείς κι αξάδελφούς μου
μόνον Φανιώ μόνον Φανιώ μού έστειλε
ψιλή γραφή μού στέλνει
μυστικά μού παραγγέλνει
ψιλή γραφή μού στέλνει
μυστικά μού παραγγέλνει.
Γιώργη μ' το μα- Γιώργη μ' το μαντιλάκι σου
στείλε το να το πλύνω
με τα δάκρυα που χύνω
στείλε το να το πλύνω
με τα δάκρυα που χύνω.

Σαράντα χρόνια φυλακή
και πέντε μες στη πράγκα
αχ βάστα καρδιά μ' νταγιάντα
κανείς δεν ήρθε να με δει
από τους συγγενείς μου
συγγενείς κι αξάδελφούς μου
μόνον Φανιώ μού έστειλε
ψιλή γραφή μού στέλνει
μυστικά μού παραγγέλνει.
Γιώργη μ' το μαντιλάκι σου
στείλε το να το πλύνω
με τα δάκρυα που χύνω.

Πράγκα: φυλακή, κάτεργο, βαριές αλυσίδες με χαλκάδες στις άκρες για τα χέρια και τα πόδια βαρυποινιτών (τουρκ. Pranga), από τα ιταλικά (άγκιστρο, γάντζος στην άκρη ξύλου για αχινούς ή φραγκόσυκα).
Νταγιαντώ: υπομένω, αντέχω.

Td 006_23

Όλες μάνες καλές μάνες τα τέκνα τους ευχιόταν
και μια μάνα κακιά μάνα
και μια μάνα κακιά μάνα του Γιάννη τ’ς καταριόνταν.
Να πας Γιάννη μ’ να μη φανείς
να πας Γιάννη μ’ να μη φανείς πίσω να μη γυρίσεις.
Μάνα μ’ τα λόγια που μου λες
μάνα μ’ τα λόγια που μου λες πικρά θα μετανιώσεις
θα ’ρθει μάνα μου μια γιορτή
θα ’ρθει μάνα μου μια γιορτή γιορτή του Αϊ-Γιάννη
θα πας μάνα μ’ στην εκκλησά
θα πας μάνα μ’ στην εκκλησά να σταυροπροσκυνήσεις.
Θα δεις τις νιες θα δεις τους νιους τα νια τα παλικάρια
θα δεις τον τόπο μ’ αδειανό
θα δεις τον τόπο μ’ αδειανό και το στασίδι μαύρο
τότες μάνα μ’ θα θυμηθείς
τότες μάνα μ’ θα θυμηθείς πο’ ’χεις υιό στα ξένα
στα ξένα στα παντάξενα
στα ξένα στα παντάξενα στα μαυραραχνιασμένα
θα πιάσεις μάνα μ’ το δρομί
θα πιάσεις μάνα μ’ το δρομί δρομί το μονοπάτι
όσοι διαβάτες κι αν περνούν
όσοι διαβάτες κι αν περνούν όλους θα τους ρωτάεις.
Δεν είδατε το Γιάννη μου
δεν είδατε το Γιάννη μου τ’ άξιο μ’ το παλικάρι.
Ένας μου λέει δεν είδαμε
ένας μου λέει δεν είδαμε άλλος μου λέει δεν ξέρω
ο τρίτος ο μικρότερος
ο τρίτος ο μικρότερος μου λέει την αλήθεια.
Αλήθεια μεις τον είδαμε
αλήθεια μεις τον είδαμε στης Προύσας το γιοφύρι
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν θεριά τον λογιορνούσαν
κι ένα πουλί καλό πουλί
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δε λογιορνάει
στο κεφαλάκι τ’ κάθονταν
στο κεδαλάκι τ’ κάθονταν και τον μοιρολογάει.
Σήκω Γιάννη μ’ να...

Όλες μάνες καλές μάνες τα τέκνα τους ευχιόταν
και μια μάνα κακιά μάνα του Γιάννη τ’ς καταριόνταν.
Να πας Γιάννη μ’ να μη φανείς πίσω να μη γυρίσεις.
Μάνα μ’ τα λόγια που μου λες πικρά θα μετανιώσεις
θα ’ρθει μάνα μου μια γιορτή γιορτή του Αϊ-Γιάννη
θα πας μάνα μ’ στην εκκλησά να σταυροπροσκυνήσεις.
Θα δεις τις νιες θα δεις τους νιους τα νια τα παλικάρια
θα δεις τον τόπο μ’ αδειανό και το στασίδι μαύρο
τότες μάνα μ’ θα θυμηθείς πο’ ’χεις υιό στα ξένα
στα ξένα στα παντάξενα στα μαυραραχνιασμένα
θα πιάσεις μάνα μ’ το δρομί δρομί το μονοπάτι
όσοι διαβάτες κι αν περνούν όλους θα τους ρωτάεις.
Δεν είδατε το Γιάννη μου τ’ άξιο μ’ το παλικάρι.
Ένας μου λέει δεν είδαμε άλλος μου λέει δεν ξέρω
ο τρίτος ο μικρότερος μου λέει την αλήθεια.
Αλήθεια μεις τον είδαμε στης Προύσας το γιοφύρι
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν θεριά τον λογιορνούσαν
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δε λογιορνάει
στο κεδαλάκι τ’ κάθονταν και τον μοιρολογάει.
Σήκω Γιάννη μ’ να...

PAGE

PAGE 2

Td 007_1

Μια μάνα έχ’ ένα παιδί
όμορφο παλικάρι
όμορφο παλικάρι
και χαρά σ’ όποια το πάρει
το ζήλευε η γειτονιά
που δε ραΐζουν, *καλέ*, τα βουνά
το ζήλευε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
το ζήλευε κι η μάνα του
φωτιά να έχει η λάβρα του
άντρα για να το πάρει
και στεφάνι να το βάλει
μια Κυριακή ένα πρωί
αποφάσισε να του το ειπεί

μια επίσημη ημέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Εγώ παιδί μου σ' αγαπώ
μα ντρέπομαι να σου το πω
άντρα για να σε πάρω
και στεφάνι να σου βάλω.
Φωτιά μάνα μ' στο στόμα σου
να κάψ' όλο το σώμα σου
να κάψει το κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου.

Μια μάνα έχ' ένα παιδί
όμορφο παλικάρι
και χαρά σ' όποια το πάρει
το ζήλευε η γειτονιά
που δε ραΐζουν τα βουνά
το ζήλευε κι η Ρούλα
μια μικρή παπαδοπούλα
το ζήλευε κι η μάνα του
φωτιά να έχει η λάβρα του
άντρα για να το πάρει
και στεφάνι να το βάλει
μια Κυριακή ένα πρωί
αποφάσισε να του το ειπεί
μια επίσημη ημέρα
άλλαξε σαν περιστέρα.
Εγώ παιδί μου σ' αγαπώ
μα ντρέπομαι να σου το πω
άντρα για να σε πάρω
και στεφάνι να σου βάλω.
Φωτιά μάνα μ' στο στόμα σου
να κάψ' όλο το σώμα σου
να κάψει το κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου.

PAGE

PAGE 2

Td 007_2

Χριστούγιαννα πρωτούγιαννα πρώτη γιορτή του χρόνου
για βγιέτι βγιέτι μάθιτε τώρα Χριστός γιννιέται
γιννιέται γιαναθρέφεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλι τρώνε οι άρχοντες το γάλα οι φουκαράδες
και το μελισσοβότανο βαστούν τα παλικάρια.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραΐσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.

Td 007_3

Άγιος Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία
βαστά εικόνα και χαρτί χαρτί και καλαμάρι
το καλαμάρι έγραφε και το χαρτί μιλούσε.
Βασίλη μ' πούθι έρχεσαι και πούθε κατιβαίνεις.
Από τη μάνα μ' έρχομαι και στο σκολειό πηγαίνω
αν είσαι συ γραμματικός πες μας την άλφα βήτα.
Και άλφα βήτα ακούμησε απόληκε κλωνάρια
κλωνάρια χρυσοκλώναρα και φύλλα 'πό τα δέντρα
τόσα καλά να δώσ' Θιος εδώ που τραγουδούμε
ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.
Κι απού χρόν'.

Td 007_4

Άφ'σ' τα δω κι άφ'σ' τα κείθε
η καρδιά μου κλειδουμένη
άστα δω κι άστα κείθε
η καρδιά μου κλειδωμένη
η καρδιά μου κλειδουμένη
στα βαριά μανταλουμένη
η καρδιά μου κλειδωμένη
στα βαριά μανταλωμένη
στα βαριά μανταλουμένη
τώρα θέλ' να την ανοίξου
στα βαριά μανταλουμένη
τώρα θέλ' να την ανοίξου
τώρα θέλ' να την ανοίξω
στου χουρό να τραγουδήσου
τώρα θέλ' να την ανοίξου
στου χουρό να τραγουδήσω
στου χουρό να τραγουδήσου
έχου κόρ' να ξαγιαρδίσου
στου χουρό να τραγουδήσω
έχου κόρ' να ξαγιαρδίσω
έχου κόρ' να ξαγιαρδίσου

μια μικρή και χαϊδεμένη
έχου κόρ’ να ξαγιαρδίσω
μια μικρή και χαϊδεμένη
μια μικρή και χαϊδεμένη
και τα λόγια που μου λέει
μια μικρή και χαϊδεμένη
και τα λόγια που μου λέει
και τα λόγια που μου λέει
να τ’ ακούει κανείς να κλαίει
και τα λόγια που μου λέει
να τ’ ακούει κανείς να κλαίει
να τ’ ακούει κανείς να κλαίει
μουρή χήρα χηροπούλα
να τ’ ακούει κανείς να κλαίει
μουρή χήρα χηροπούλα
μουρή χήρα χηροπούλα
γκιουζελίμ Σουφλιωτοπούλα
μουρή χήρα χηροπούλα
γκιουζελίμ Σουφλιωτοπούλα
γκιουζελίμ Σουφλιωτοπούλα
ποιός σι είπι δε σι θέλου
γκιουζελίμ Σουφλιωτοπούλα
ποιός σι είπι δε σι θέλου
ποιός σι είπι δε σι θέλου
κι έβαλες τα λιρουμένα
ποιός σι είπι δε σι θέλου
κι έβαλες τα λιρουμένα
κι έβαλες τα λιρουμένα
λιρουμένα ξεσκισμένα
κι έβαλες τα λιρωμένα
λιρωμένα ξεσκισμένα
λιρωμένα ξεσκισμένα
ρίξ’ τα κάτω τα καημένα
λιρωμένα ξεσκισμένα
ρίξ’ τα κάτω τα καημένα
ρίξ’ τα κάτω τα καημένα
τι κακό ’παθις ’πό μένα
ρίξ’ τα κάτω τα καημένα
τι κακό ’παθις ’πό μένα
τι κακό ’παθις από μένα
πάρι τ’ άλογό σ’ κι φεύγα
τι κακό ’παθες από μένα
πάρι τ’ άλογό σ’ κι φεύγα
πάρι τ’ άλογό σ’ κι φεύγα
να πιράσεις το ποτάμι
πάρι τ’ άλογό σ’ κι φεύγα

να πιράσεις το ποτάμι
να πιράσεις το ποτάμι
κει που πλένουν παντριμένις
να πιράσεις το ποτάμι
κει που πλένουν παντριμένις
κει που πλένουν παντριμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
κει που πλένουν παντριμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
άσπρα ρούχα σκαματίζουν
χήρις κι αρραβωνιασμένις
άσπρα ρούχα σκαματίζουν
άσπρα ρούχα σκαματίζουν
παλικάρια ξαγιαρδίζουν
άσπρα ρούχα σκαματίζουν
παλικάρια ξαγιαρδίζουν
παλικάρια ξαγιαρδίζουν
εξιγιάρδισαν κι μένα
παλικάρια ξαγιαρδίζουν
εξιγιάρδισαν κι μένα
εξιγιάρδισαν κι μένα
και μι πάντρεψαν στα ξένα.

Άφ’σ’ τα δω κι άφ’σ’ τα κείθε
η καρδιά μου κλειδουμένη
στα βαριά μανταλουμένη
τώρα θέλ’ να την ανοίξου
στου χουρό να τραγουδήσου
έχου κόρ’ να ξαγιαρδίσου
μια μικρή και χαϊδεμένη
και τα λόγια που μου λέει
να τ’ ακούει κανείς να κλαίει.
Μουρή χήρα χηροπούλα
γκιουζελίμ Σουφλιωτοπούλα
ποιός σι είπι δε σι θέλου
κι έβαλες τα λιρουμένα
λιρουμένα ξεσκισμένα
ρίξ’ τα κάτω τα καημένα
τι κακό ’παθις ’πό μένα
πάρι τ’ άλογό σ’ κι φεύγα
να πιράσεις το ποτάμι

κει που πλένουν παντριμένις
χήρις κι αρραβωνιασμένις
άσπρα ρούχα σκαματίζουν
παλικάρια ξαγιαρδίζουν
εξιγιάρδισαν κι μένα
και μι πάντρεψαν στα ξένα.

Güzel: όμορφη, güzelim: όμορφή μου.

PAGE

PAGE 2

Td 007_5

Τώρα πρωτοβουλεύτηκαν
τώρα πρωτοβουλεύτηκαν οι τρεις Σουφλιωτοπούλες
οι τρεις γειτονοπούλες
να πάν' να πλύνουν τα πανιά τ'ς
να πάν' να πλύνουν τα πανιά τ'ς κάτω στην κρύα βρύση
κάτω στην κρύα βρύση
η μια την άλλη έλιγαν
η μια την άλλη έλιγαν η μια την άλλη λέγει
η μια την άλλη λέγει.
Εσύ Νεράντζω μ' παχουλή
εσύ Νεράντζω μ' παχουλή και γαϊτανοφρυδούσα
και γαϊτανοφρυδούσα
δέσ' το τσουμπέρι σ' χαμηλά
δέσ' το τσουμπέρι σ' χαμηλά κι σκέπασι τα φρύδια σ'
κι σκέπασι τα φρύδια σ'
να μη φανεί του φίλημά σ'
να μη φανεί του φίλημά σ' που σ' έχουν φιλημένη
που σ' έχουν φιλημένη
και σι γιλάσουν τα πουλιά
και σι γιλάσουν τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
της άνοιξης τ' αηδόνια.

Τώρα πρωτοβουλεύτηκαν οι τρεις Σουφλιωτοπούλες
να πάν' να πλύνουν τα πανιά τ'ς κάτω στην κρύα βρύση

η μια την άλλη έλιγαν η μια την άλλη λέγει.
Εσύ Νεράντζω μ’ παχουλή και γαϊτανοφρυδούσα
δέσ’ το τσουμπέρι σ’ χαμηλά κι σκέπασι τα φρύδια σ’
να μη φανεί του φίλημά σ’ που σ’ έχουν φιλημένη
και σι γιλάσουν τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια.

Td 007_06

Σήμιρα Γιάνν’ς σήμιρα Γιάνν’ς παντρεύιτι
σήμιρα Γιάνν’ς σήμιρα Γιάνν’ς παντρεύιτι
σήμιρα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
σήμιρα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
όλο τον κό- όλο τον κόσμο κάλεσε
όλο τον κό- όλο τον κόσμο κάλεσε
κι όλη την οικουμένη
τι κακό ’παθε η καημένη
κι όλη την οικουμένη
τι κακό ’παθε η καημένη
την Αρετή την Αρετή δεν κάλεσε
την Αρετή την Αρετή δεν κάλεσε
και πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει
και πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει.
Κόρη μ’ ο γιο- κόρη μ’ ο γιος μου σε καλεί
κόρη μ’ ο γιο- κόρη μ’ ο γιος μου σε καλεί
να πας να στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν’ ανταμώσεις
να πας να στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν’ ανταμώσεις.
Βάζ’ η Αρετή βάζ’ η Αρετή στολίζεται
βάζ’ η Αρετή βάζ’ η Αρετή στολίζεται
και βάζει τα χρυσά της
κι όλα τα διαμαντικά της
και βάζει τα χρυσά της
κι όλα τα διαμαντικά της.
Την είδε ο ή- την είδε ο ήλιος κι έλαμψε
την είδε ο ή- την είδε ο ήλιος κι έλαμψε
την είδαν κι οι παπάδες
και σβήσαν τις λαμπάδες
την είδαν κι οι παπάδες
και σβήσαν τις λαμπάδες
την είδε ο δό- την είδε ο δόλιος ο γαμπρός
την είδε ο δό- την είδε ο δόλιος ο γαμπρός

και βαριαναστενάζει
και από καρδιά φωνάζει
και βαριαναστενάζει
και από καρδιά φωνάζει.
Πάρτε τη νύ- πάρτε τη νύφη από δω
πάρτε τη νύ- πάρτε τη νύφη από δω
και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλινάδα
και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλινάδα.
Σήμιρα Γιάνν'ς παντρεύιτι σήμιρα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
όλο τον κόσμο κάλεσε κι όλη την οικουμένη
τι κακό 'παθε η καημένη
την Αρετή δεν κάλεσε και πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει.
Κόρη μ' ο γιος μου σε καλεί να πας να στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν' ανταμώσεις.
Βάζ' η Αρετή στολίζεται και βάζει τα χρυσά της
κι όλα τα διαμαντικά της.
Την είδε ο ήλιος κι έλαμψε την είδαν κι οι παπάδες
και σβήσαν τις λαμπάδες
την είδε ο δόλιος ο γαμπρός και βαριαναστενάζει
και από καρδιά φωνάζει.
Πάρτε τη νύφη από δω και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλινάδα.

Td 007_7

Τα παλικάρια απ' το Σουφλί ποτές δεν ξενιτεύαν
μα τώρα ξενιτεύονται
μα τώρα ξενιτεύονται στα έρημα στα ξένα
χωρίζει η μάνα το παιδί
χωρίζει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα
χωρίζει κι ένα αντρόγυνο
χωρίζει κι ένα αντρόγυνο τρεις μέρις παντριμένο
την Κυριακή παντρεύονταν
την Κυριακή παντρεύουνταν Δευτέρα όλη μέρα

και την Τετάρτη το πρωί
και την Τετάρτη το πρωί τους αποχαιρετούσε.
Βρε πού θα πας γιαρέντη μου
βρε πού θα πας γιαρέντη μου κι εγώ μαζί σου θα ’ρθω
να σι μαγειρεύου να δειπνάς
να σι μαγειρεύου να δειπνάς να στρώνω να κοιμάσι.

Τα παλικάρια απ’ το Σουφλί ποτές δεν ξενιτεύαν
μα τώρα ξενιτεύονται στα έρημα στα ξένα
χωρίζει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα
χωρίζει κι ένα αντρόγυνο τρεις μέρις παντριμένο
την Κυριακή παντρεύουνταν Δευτέρα όλη μέρα
και την Τετάρτη το πρωί τους αποχαιρετούσε.
Βρε πού θα πας γιαρέντη μου κι εγώ μαζί σου θα ’ρθω
να σι μαγειρεύου να δειπνάς να στρώνω να κοιμάσι.

Td 007_8

Ταίριασα μάνη μ’ ταίριασα
ταίριασα συμπιθέριασα
ταίριασα μάνη μ’ ταίριασα
ταίριασα συμπιθέριασα
ταίριασα συμπιθέριασα
μακράν αγάπ’ αγάπησα
ταίριασα συμπιθέριασα
μακράν αγάπ’ αγάπησα
μακράν αγάπ’ αγάπησα.
Ας είνι γιε μου ας είνι
μακράν αγάπ’ αγάπησα
ας είνι γιε μου ας είνι
ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις να συμπιθεριάσουμι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις να συμπιθεριάσουμι
μεις να συμπιθεριάσουμι.
Μαζώχτ’κε το συμπιθιριό
μεις να συμπιθεριάσουμι
μαζώχτ’κε το συμπιθιριό
μαζώχτ’κε το συμπιθιριό
τη νύφ’ να πά’ να πάρουνε

μαζεύτ’κε το συμπιθεριό
τη νύφ’ να πά’ να πάρουνε
τη νύφ’ να πά’ να πάρουνε
την πήραν και την πάγαιναν
τη νύφ’ να πά’ να πάρουνε
την πήραν και την πάγαιναν
την πήραν και την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
την πήραν και την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
κι αν πάν’ σιμά κι αν πάν’ κοντά
στην εκκλησά την πάγαιναν
κι αν πάν’ σιμά κι αν πάν’ κοντά
κι αν πάν’ σιμά κι αν πάν’ κοντά
φούντωσι η εκκλησά
κι αν πάν’ σιμά κι αν πάν’ κοντά
φούντωσι η εκκλησά
φούντωσι η εκκλησά
τα κεραμίδια γύρισαν
φούντωσι η εκκλησά
τα κεραμίδια γύρισαν
τα κεραμίδια γύρισαν
κι οι παπάδες β’βάθηκαν
τα κεραμίδια γύρισαν
κι οι παπάδες β’βάθηκαν
κι οι παπάδες β’βάθηκαν.
Σταθείτι *για* σταθούμι *για*
κι οι παπάδες β’βάθηκαν
σταθείτι για σταθούμι *για*
σταθείτι για σταθούμι *για*
σταθείτι να ρωτήσουμι
σταθείτι για σταθούμι *για*
σταθείτι να ρωτήσουμι
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ’σα είνι Ρουμιά είνι
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ’σα είνι Ρουμιά είνι
Τούρκ’σα είνι Ρουμιά είνι.
Κι ουδέ Τούρκ’σα κι ουδέ Ρουμιά
Τούρκ’σα είνι Ρουμιά είνι
μήδε Τούρκ’σα μήδε Ρουμιά
μήδε Τούρκ’σα μήδε Ρωμιά
τ’ς μπάμπους τ’ς Αγγέλους αγγονιά
μήδε Τούρκ’σα μήδε Ρωμιά
τ’ς μπάμπους τ’ς Αγγέλους αγγονιά.

Ταίριασα μάνη μ’ ταίριασα
ταίριασα συμπιθέριασα
μακράν αγάπ’ αγάπησα.
Ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις να συμπιθεριάσουμι.
Μαζώχτ’κε το συμπιθιριό
τη νύφ’ να πά’ να πάρουνε
την πήραν και την πάγαιναν
στην εκκλησά την πάγαιναν
κι αν πάν’ σιμά κι αν πάν’ κοντά
φούντωσι η εκκλησά
τα κεραμίδια γύρισαν
κι οι παπάδες β’βάθηκαν.
Σταθείτι για σταθούμι για
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ’σα είνι Ρουμιά είνι.
Κι ουδέ Τούρκ’σα κι ουδέ Ρουμιά
τ’ς μπάμπους τ’ς Αγγέλους αγγονιά.
PAGE

PAGE 2

Td 007_9

Ανάμεσα στην Πόλ’ ανάμεσα στην Πό-
ανάμεσα στην Πόλ’ εδ’ εκεί στο Γαλατά
ανάμεσα στην Πόλ’ ανάμεσα στην Πό-
ανάμεσα στην Πόλ’ εδ’ εκεί στο Γαλατά
καράβι κινδυνέ- καράβι κινδυνέ-
καράβι κινδυνεύ’ έδιρνι να πινηγεί
καράβι κινδυνέ- καράβι κινδυνέ-
καράβι κινδυνεύ’ έδιρνι να πινηγεί
κι ο νιος απού ’ταν μέ- κι ο νιος απού ’ταν μέ-
κι ο νιος απού ’ταν μέσα ν απού τ’ αρμένιζε
κι ο νιος απού ’ταν μέ- κι ο νιος απού ’ταν μέ-
κι ο νιος απού ’ταν μέσα ν απού τ’ αρμένιζε
δεν κλαίει ο νιος τα νιά- δεν κλαίει ο νιος τα νιά-
δεν κλαίει ο νιος τα νιάτα ν ουδέ τη λεβεντιά

δεν κλαίει ο νιος τα νιά- δεν κλαίει ο νιος τα νιά-
δεν κλαίει ο νιος τα νιάτα ν ουδέ τη λεβεντιά
μόν' κλαίει την καλή μόν' κλαίει την καλή
μόν' κλαίει την καλή την καλή καλούδα του
μόν' κλαίει την καλή μόν' κλαίει την καλή
μόν' κλαίει την καλή την καλή καλούδα του
που θα πάει να την ξυπνήσει τα μεσάνυχτα
να τη γλυκοφιλήσει το ξημέρωμα
που θα πάει να την ξυπνήσει τα μεσάνυχτα
να τη γλυκοφιλήσει το ξημέρωμα.

Ανάμεσα στην Πόλ' εδ' εκεί στο Γαλατά
καράβι κινδυνεύ' έδιρνι να πινηγεί
κι ο νιος απού 'ταν μέσα ν απού τ' αρμένιζε
δεν κλαίει ο νιος τα νιάτα ν ουδέ τη λεβεντιά
μόν' κλαίει την καλή την καλή καλούδα του
που θα πάει να την ξυπνήσει τα μεσάνυχτα
να τη γλυκοφιλήσει το ξημέρωμα.

Td 007_10

Πού θα πά-να-τε σεις κουρτσού-νου-δια.
Πά' να μά-να-σουμε λουλού-νου-δια
να τα δώ-νο-σου του πασά-να-κο μ'
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
να τα βά-να-λει στην καλπά-να-κα τ'
για να πά-να-ει στου πανηγύ-νι-ρι
για να φέ-νε-ρ' χρυσό μαντί-νι-λι
για να πά-να-ει στου πανηγύ-νι-ρι
για να φέ-νε-ρ' χρυσό μαντί-νι-λι
για να φέ-νε-ρ' χρυσό μαντί-νι-λι
να του δώ-νο-σει στουν κασάπη
να του δώ-νο-σει στουν κασάπη
για να σφουγγί-νι-ζει του μασάκι
να σφουγγί-νι-ζει του μασά-να-κι
του χρυσό του μοσχαράκι.

Πού θα πάτε σεις κουρτσούδια.
Πά' να μάσουμε λουλούδια
να τα δώσου του πασάκο μ'
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
για να πάει στου πανηγύρι

για να φέρ᾽ χρυσό μαντίλι
να του δώσει στουν κασάπη
για να σφουγγίζει του μασάκι
του χρυσό του μοσχαράκι.

Μασάτι = εργαλείο χασάπη

Td 007_11

Τι κακές, *μωρέ*, τι κακές
τι κακές σ᾽νυφάδες πο᾽ ᾽χω
τι κακές σ᾽νυφάδες πο᾽ ᾽χω
όλο μένα μι μαλώνουν
όλο μέ-, *μωρ᾽*, όλο μέ-
όλο μένα μι μαλώνουν
όλο μένα μι μαλώνουν
σάματις δουλειά δεν κάμνω
σάματις, *μωρ᾽*, σάματις
σάματις δουλειά δεν κάμνω
σάματις δουλειά δεν κάμνω
πέντι μήνις δυο αδράχτια
πέντι μή-, *μωρ᾽*, πέντι μή-
πέντι μήνις δυο αδράχτια
πέντι μήνις δυο αδράχτια
έκατσα να τα γιδιάσω
έκατσα, *μωρ᾽*, έκατσα
έκατσα να τα γιδιάσω
έκατσα να τα γιδιάσω
στου ποντίκου τα ποδάρια
στ᾽ πόντικα, *μωρ᾽*, στ᾽ πόντικα
στ᾽ ποντικάκου τα ποδάρια
στ᾽ ποντικάκου τα ποδάρια
και στης γάτας τα νυχούδια
κι ήταν γά-, *μωρ᾽*, κι ήταν γά-
κι ήταν γάτα παιχνιδιάρα
κι ήταν γάτα παιχνιδιάρα
κι ανακάτωσι το γνέμμα
κι ανακά-, *μωρ᾽*, κι ανακά-
κι ανακάτωσι το γνέμμα
κι ανακάτωσι το γνέμμα
το᾽μασα ένα κουβάρι
το ᾽μασα, *μωρ᾽*, το ᾽μασα
το ᾽μασα ένα κουβάρι
το ᾽μασα ένα κουβάρι

ίσαμ’ ένα λεφτοκάρι...

Τι κακές σ’νυφάδες πο’ ’χω
όλο μένα μι μαλώνουν
σάματις δουλειά δεν κάμνω
πέντι μήνις δυο αδράχτια
έκατσα να τα γιδιάσω
στου ποντίκου τα ποδάρια
και στης γάτας τα νυχούδια
κι ήταν γάτα παιχνιδιάρα
κι ανακάτωσι το γνέμμα
το’μασα ένα κουβάρι
ίσαμ’ ένα λεφτοκάρι...

PAGE

PAGE 1

Td 007_12

Κι τσουρτουλιά- κι τσουρτσουλιά-
κι τσουρτσουλιάνος την κοπρά
κι τσουρτσουλιάνος την κοπρά βρήκι για ν’ αγαπήσει
κι τσουρτσουλιάνος την κοπρά βρήκι για ν’ αγαπήσει
τον είδ αλ’πού τον είδ’ αλ’πού
τον είδ’ αλ’πού και γέλασι
τον είδ’ αλ’πού και γέλασι και κότα καρκαλίσ’κι
τον είδ’ αλ’πού και γέλασι και κότα καρκαλίσ’κι.
Τι ’δις αλ’πού μ’ τι είδις αλ’πού μ’
τι είδις αλ’πού μ’ και γέλασις
τι ’δις αλ’πού μ’ κι γέλασις κι κότα καρκαλίσ’κις
τι ’δις αλ’πού μ’ κι γέλασις κι κότα καρκαλίσ’κις.

Κι τσουρτσουλιάνος την κοπρά βρήκι για ν’ αγαπήσει
τον είδ’ αλ’πού και γέλασι και κότα καρκαλίσ’κι.
Τι’δις αλ’πού μ’ κι γέλασις κι κότα καρκαλίσ’κις.

Td007_20a

Ήλιος τρέ-νε-μ᾽ να βασιλέ-νε-ψει
ντύν᾽ Ζωίτσα τα μπουχασέ-νε-νια
ντύν᾽ Ζωίτσα τα μπουχασέ-νε-νια
και τ᾽ς συντρό-νο-φ᾽σις παραγγέ-νε-λνει
και τ᾽ς συντρό-νο-φ᾽σις παραγγέ-νε-λνει.
Πάντε πά-να-ντε σεις συντρό-νο-φ᾽σσες
πάντε πά-να-ντε σεις συντρό-νο-φ᾽σσες
στο σαλντουκλιώ-νιο-τ᾽κο το παν᾽γύ-νι-ρι
στο σαλντουκλιώ-νιο-τ᾽κο το παν᾽γύ-νι-ρι
πάντε πά-να-ντε δεν θα έ-νε-ρθω
πάντε πά-να-ντε δεν θα έ-νε-ρθω
γω θα γί-νι-νω Σταυρουνύ-νι-φη.

Ήλιος τρέμ᾽ να βασιλέψει
ντύν᾽ Ζωίτσα τα μπουχασένια
και τ᾽ς συντρόφ᾽σις παραγγέλνει.
Πάντε πάντε σεις συντρόφ᾽σσες
στο σαλντουκλιώτ᾽κο το παν᾽γύρι
πάντε πάντε δεν θα έρθω
γω θα γίνω Σταυρουνύφη.

Td007_20b

Σ᾽ αυτό τ᾽ αλώ-, *Ελένη μου*
σ᾽ αυτό τ᾽ αλώνι το φαρδύ
σ᾽ αυτό τ᾽ αλώνι το φαρδύ
τρανός χουρός που γένιτι
σ᾽ αυτό τ᾽ αλώνι το φαρδύ
τρανός χουρός που γένιτι
τρεις δίπλες ή-, *Ελένη μου*
τρεις δίπλες ήταν οι χοροί
τρεις δίπλες ήταν οι χοροί
στη μια τη δίπλα το χορό
στη μια τη δίπλα το χορό
είναι η κόρη π᾽ αγαπώ
να ᾽χα μήλο, *Ελένη μου*
να ᾽χα μήλο να ᾽χα ρόιδο
να ᾽χα μήλο να ᾽χα ρόιδο
να πέταγα μες στο χορό
να πέταγα μες στο χορό
να ξεδιπλώ-, *Ελένη μου*
να ξεδιπλώσω το χορό
να ξεδιπλώσω το χορό

να δω την κόρη π’ αγαπώ
να ξεδιπλώσω το χορό
να δω την κόρη π’ αγαπώ.

Σ’ αυτό τ’ αλώνι το φαρδύ
τρανός χουρός που γένιτι
τρεις δίπλες ήταν οι χοροί
στη μια τη δίπλα το χορό
να ’χα μήλο να ’χα ρόιδο
να ξεδιπλώσω το χορό
να δω την κόρη π’ αγαπώ.

Td 007_20c

Παλικά- παλικάρια μου
παλικά- παλικάρια μου
δερβενιώ- δερβενιώτικα
και βαρνιώ- και βαρνιώτικα
τι με βλέ- τι με βλέπετε
τι με βλέ- τι με βλέπετε
και μαραί- και μαραίνεστε
μένα η μά- μένα η μάνα μου
μένα η μά- μένα η μάνα μου
μένα η μά- μένα η μάνα μου
μ’ αρραβώ- μ’ αρραβώνιασε
και με πά- και με πάντρεψε
και με πά- και με πάντρεψε
και με πά- και με πάντρεψε
πέρα στη πέρα στη Βλαχιά
και στην Τα- και στην Ταταριά.

Παλικάρια μου
δερβενιώτικα
και βαρνιώτικα
τι με βλέπετε
και μαραίνεστε
μένα η μάνα μου
μ’ αρραβώνιασε
και με πάντρεψε
πέρα στη Βλαχιά
και στην Ταταριά.

Td 007_21

Μοναχογιός ο Κωσταντής μικρός και χαϊδεμένος
έναν τον έχει η μάνα του ένα και κανακάρη
έναν τον έχει η μάνα του ένα και κανακάρη
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σκολειό τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει
ανδρειώθηκεν ο Κωσταντής κι έγινε παλικάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός στη μάνα του καμάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός στη μάνα του καμάρι.

Μοναχογιός ο Κωσταντής μικρός και χαϊδεμένος
έναν τον έχει η μάνα του ένα και κανακάρη
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σκολειό τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον διάβαζε γράμματα τον μαθαίνει
ανδρειώθηκεν ο Κωσταντής κι έγινε παλικάρι
στη χώρα ήταν ξακουστός στη μάνα του καμάρι.

Td007_22c

Το Δημητρό το Δημητρό τον βάρεσαν
το Δημητρό το Δημητρό τον βάρεσαν
το Δημητρό του βάρεσαν ανάμεσα στα στήθια
ανάμεσα στα στήθια
γέμ'σι το στό- γέμ'σι το στόμα τ' αίματα
γέμ'σι το στό- γέμ'σι το στόμα τ' αίματα
γέμ'σι το στόμα τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι
τ' αχείλι του φαρμάκι
γλωσσίτσα του γλωσσίτσα του μπιλμπίλιαξε
γλωσσίτσα του γλωσσίτσα του μπιλμπίλιαξε
γλωσσίτσα του μπιλμπίλιαξε σαν το χελιδονάκι
σαν το χελιδονάκι
μαύρα πουλιά μαύρα πουλιά τον 'λογυρνούν
μαύρα πουλιά μαύρα πουλιά τον 'λογυρνούν
μαύρα πουλιά το 'λογυρνούν άσπρα τον παραστέκουν
άσπρα τον παραστέκουν.

Το Δημητρό τον βάρεσαν ανάμεσα στα στήθια
γέμ'σι το στόμα τ' αίματα τ' αχείλι του φαρμάκι
γλωσσίτσα του μπιλμπίλιαξε σαν το χελιδονάκι
μαύρα πουλιά το 'λογυρνούν άσπρα τον παραστέκουν.

Td007_23a

Γιάννω λουλού-, *μωρ' Γιάννω μου*
Γιάννω λουλούδια μάζωνε
Γιάννω λουλού-, *μωρ' Γιάννω μου*
Γιάννω λουλούδια μάζωνε
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
κι εμ τα μαζών' κι εμ λέει
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
κι εμ τα μαζών' κι εμ λέει.
Λουλούδια μου, *μωρ' Γιάννω μου*
λουλούδια μου ν αγλιορστά
λουλούδια μου, *μωρ' Γιάννω μου*
λουλούδια μου ν αγλιορστά
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
τι αδιάζεστε ν' ανοίξτε
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
για βιάζεστε ν' ανοίξτε
θα πέσει πά-, *μωρ' Γιάννω μου*
θα πέσει πάχνη θα σας κάψ'
θα πέσει πά-, *μωρ' Γιάννω μου*
θα πέσει πάχνη θα σας κάψ'
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
πως έκαψε και μένα
κι έλα λουλουδάκι μ' έλα
πως έκαψε και μένα.

Γιάννω λουλούδια μάζωνε κι εμ τα μαζών' κι εμ λέει.
Λουλούδια μου ν αγλιορστά τι αδιάζεστε ν' ανοίξτε
θα πέσει πάχνη θα σας κάψ' πως έκαψε και μένα.

Εμ: τουρκι. hem= και
Αγλιορστά= βιαστικά
Αδιάζεστε= βιάζεστε

Td007_23b

Στο Τοκμάκι στ'ς Μεταξάδες
στο Τοκμάκι στ'ς Μεταξάδες Γιάννης δήμαρχος
άιντε Βασιλικούδα μ', Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες κι άλλιαν αγαπάει
άιντε Βασιλικούδα μ', κι άλλιαν αγαπάει

θα χωρίσει τη Θοδώρα
θα χωρίσει τη Θοδώρα θα πάρ' τη Βασιλ'κή
άιντε Βασιλικούδα μ', θα πάρ' τη Βασιλ'κή
μάνα της την ορμηνεύει
μάνα της την ορμηνεύει την παρακαλεί
άιντε Βασιλικούδα μ', την παρακαλεί.
Μην τον παίρν'ς πιδί μ' το Γιάννη
μην τον παίρν'ς πιδί μ' το Γιάννη το Γιάν' τον χοβαρντά
άιντε Βασιλικούδα μ',το Γιάν' τον χοβαρντά.
Γω το Γιάννη αν δεν πάρω
γω το Γιάννη αν δεν πάρω θα φαρμακωθώ
άιντε Βασιλικούδα μ', θα φαρμακωθώ.

Στο Τοκμάκι στ'ς Μεταξάδες Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες κι άλλιαν αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα θα πάρ' τη Βασιλ'κή
μάνα της την ορμηνεύει την παρακαλεί
Μην τον παίρν'ς πιδί μ' το Γιάννη το Γιάν' τον χοβαρντά
Γω το Γιάννη αν δεν πάρω θα φαρμακωθώ.
Τοκμάκιοϊ: παλιά ονομασία των Μεταξάδων

Td007_23c

Γιώργης είνι, *μαύρα μου μά-να-τια*
Γιώργης εί-νι-νι τζαναμπέ-νε-της
Γιώργης εί-νι-νι τζαναμπέ-νε-της
Γιώργης εί-νι-νι και μπερμπά-να-της
ξιγελά-να-ει, *μαύρα μου μάτια*
ξιγελά-να-ει τα κορί-νι-τσια
ξιγελά-να-ει τα κορί-νι-τσια
τα ξεγελάει και τα παιδέ-νευ-ει
Γιώργης εί-νι-νι τζαναμπέ-νε-της
Γιώργης εί-νι-νι και μπερμπά-να-της
μόν' στη Δέ-, *μαύρα μου μά-να-τια*
μόν' στη Δέ-νε-σπω δεν τα παί-νε-ζει
μόν' στη Δέ-νε-σπω δεν τα παί-νε-ζει
'πο 'χ' τα πέ-νε-, *μαύρα μου μά-να-τια*
'πο 'χ' τα πέ-νε-ντι εξαδέ-νε-ρφια
κι όλ' ήταν-αν καπανταή-νι-δες.

Γιώργης είνι τζαναμπέτης

Γιώργης είνι και μπερμπάτης
ξιγελάει τα κορίτσια
τα ξεγελάει και τα παιδεύει
μόν' στη Δέσπω δεν τα παίζει
'πο 'χ' τα πέντι εξαδέρφια
κι όλ' ήταν καπανταήδες.

Td007_24a

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
Τούρκος αγάπ'σι μια Θρακιοπούλα
Τούρκος αγάπ'σι μια Θρακιοπούλα
κι η Θρακιοπούλα δεν τον παίρνει
κι η Θρακιοπούλα δεν τον παίρνει
τον Τούρκον άντρα δεν τον θέλει
τον Τούρκον άντρα δεν τον θέλει.
Πάρ' τον κόρη μου τον Τούρκον άντρα
πάρ' τον κόρη μου τον Τούρκον άντρα
θα σι φορέσει ντούμπλες και χάντρα
θα σι φορέσει ντούμπλες και χάντρα.
Δεν τόνε παίρνω δεν τον παίρνω
δεν τόνε παίρνω δεν τόνε παίρνω
τον Τούρκον άντρα γω δεν τον θέλω
τον Τούρκον άντρα γω δεν τον θέλω
τον Τούρκον άντρα γω δεν τον θέλω
τον Τούρκον άντρα γω δεν τον θέλω
Ρωμιά γεννήθηκα Ρωμιά πεθαίνω
Ρωμιά γεννήθηκα Ρωμιά πεθαίνω.

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοπούλα
Τούρκος αγάπ'σι μια Θρακιοπούλα
κι η Θρακιοπούλα δεν τον παίρνει
τον Τούρκον άντρα δεν τον θέλει.
Πάρ' τον κόρη μου τον Τούρκον άντρα
θα σι φορέσει ντούμπλες και χάντρα.
Δεν τόνε παίρνω δεν τον παίρνω
τον Τούρκον άντρα γω δεν τον θέλω
Ρωμιά γεννήθηκα Ρωμιά πεθαίνω.

Td007_25

Θέλω να παντρευτώ θέλω να παντρευτώ
θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο

θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρο για δουλειά το γέρο για δουλειά
το γέρο για δουλειά το νιο στην αγκαλιά
το γέρο για δουλειά το γέρο για δουλειά
το γέρο για δουλειά το νιο στην αγκαλιά.
Θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρου τραχανά το γέρο τραχανά
το γέρου τραχανά το νιο τυρί κι αβγά.
Θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρου στο χαγιάτ' το γέρο στο χαγιάτ'
το γέρο στο χαγιάτ' το νιο στο κρεβατάκ'
το γέρο στο χαγιάτ' το γέρο στο χαγιάτ'
το γέρο στο χαγιάτ' το νιο στο κρεβατάκ'.

Θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρο για δουλειά το νιο στην αγκαλιά.
Θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρου τραχανά το νιο τυρί κι αβγά.
Θέλω να παντρευτώ θέλω να πάρω δυο
θέλω να πάρω δυο ένα γέρο κι ένα νιο
το γέρο στο χαγιάτ' το νιο στο κρεβατάκ'.

Td007_26

Άσπρη μου παχιά σουλτάνα, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
άσπρη μου παχιά σουλτάνα, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
την καρδιά μου την καρδιά μου μάτωσες
την καρδιά μου την καρδιά μου μάτωσες
και το νου μου τον επήρες, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
και το νου μου τον επήρες, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
και τον εβα- και τον εβαλάντωσες
και τον εβα- και τον εβαλάντωσες
σαν τα μάρμαρα της Πόλης, *βρ' αμάν ωχ αμάν*

σαν τα μάρμαρα της Πόλης, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
που είναι στην Α- που είναι στην Αγια-Σοφιά
που είναι στην Α- που είναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα, *βρ' αμάν ωχ αμάν*
μάτια φρύδια μάτια φρύδια και μαλλιά
μάτια φρύδια μάτια φρύδια και μαλλιά.

Άσπρη μου παχιά σουλτάνα την καρδιά μου μάτωσες
και το νου μου τον επήρες και τον εβαλάντωσες
σαν τα μάρμαρα της Πόλης που είναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα μάτια φρύδια και μαλλιά.

Td008_01

Αυτά τα μαύρα που φορείς, *Ελένη ν αμάν*
αυτά τα μαύρα που φορείς, *Ελένη ν αμάν*
εγώ εγώ θα σου τα βγάλω
εγώ εγώ θα σου τα βγάλω
θα σε φορέσω κόκκινα, *Ελένη ν αμάν*
θα σε φορέσω κόκκινα, *Ελένη ν αμάν*
και θα και θά 'ρθω να σε πάρω
και θα και θά 'ρθω να σε πάρω
δεν ήσαν συ που μου 'λεγες, *Ελένη ν αμάν*
δεν ήσαν συ που μου 'λεγες, *Ελένη ν αμάν*
π' αν δε π' αν δε με δεις πεθαίνεις
π' αν δε π' αν δε με δεις πεθαίνεις
και τώρα γύρισες και λες, *Ελένη ν αμάν*
και τώρα γύρισες και λες, *Ελένη ν αμάν*
πού μ' εί- πού μ' είδες πού με ξέρεις
πού μ' εί- πού μ' είδες πού με ξέρεις.

Αυτά τα μαύρα που φορείς εγώ θα σου τα βγάλω
θα σε φορέσω κόκκινα και θά 'ρθω να σε πάρω
δεν ήσαν συ που μου 'λεγες π' αν δε με δεις πεθαίνεις
και τώρα γύρισες και λες πού μ' είδες πού με ξέρεις.

Td008_02

Τώρα καιρός, *καλή Χρυσούλα μ'*
τώρα ο καιρός χιονοπωριάζει
τώρα καιρός χιονοπωριάζει

τα κορίτσια αρραβωνιάζουν
θ’ αρραβωνιά-, *καλή Χρυσούλα μ’*
θ’ αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
θ’ αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
και θα πάρει το Νικόλα
κι ο Νικό-, *καλή Χρυσούλα μ’*
και ο Νικόλας δεν την παίρνει
κι ο Νικόλας δεν την παίρνει
κι η Χρυσή τη στράτα παίρνει
και η Χρυσή, *καλή Χρυσούλα μ’*
και η Χρυσή τη στράτα παίρνει
και η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στο βαθύ το γκιολ πααίνει.

Τώρα καιρός χιονοπωριάζει
τα κορίτσια αρραβωνιάζουν
θ’ αρραβωνιάσει κι η Χρυσούλα
και θα πάρει το Νικόλα
κι ο Νικόλας δεν την παίρνει
και η Χρυσή τη στράτα παίρνει
στο βαθύ το γκιολ πααίνει.

Γκιολ: τουρκ. göl= λίμνη

Td008_3

Τ’ Αρμένου ο γιος πινεύτηκι
γαλανά ματάκια μ’ κι έμουρφα
τ’ Αρμένου ο γιος πινεύτηκι

γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
σ' ένα σ' έναν πασά κι αφέντη
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
σ' ένα σ' έναν πασά κι αφέντη
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι.
Ν αφέντη μ' γω τη θάλασσα
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
ν αφέντη μ' γω τη θάλασσα
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
πιζός πιζός θα την αδιάβω
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
πιζός πιζός θα την αδιάβω
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι.
Κι αν την αδιάβ'ς τ' Αρμίνου ο γιος
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
κι αν την αδιάβ'ς τ' Αρμίνου ο γιος
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
γαμπρό γαμπρό γω θα σι κάμω
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
γαμπρό γαμπρό γω θα σι κάμω
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
κι αν θέλ'ς τη θυγατέρα μου
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
κι αν θέλ'ς τη θυγατέρα μου
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
κι αν θέλ'ς κι αν θέλ'ς την αδερφή μου
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
κι αν θέλ'ς κι αν θέλ'ς την αδερφή μου
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
κι αν θέλ'ς την αξαδέρφη μου
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
κι αν θέλ'ς την αξαδέρφη μου
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
που λά- που λάμπει σαν τουν ήλιου
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
που λά- που λάμπει σαν τουν ήλιου
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι.
Κι άνταν τον είπι για τ'ν αξαδέρφ'
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
κι άνταν τον είπι για τ'ν αξαδέρφ'
γαλανά ματάκια μ' κι έμουρφα
μες στη μες στη θάλασσα ρίχτ'κι
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι
μες στη μες στη θάλασσα ρίχτ'κι
λαλεί λαλεί καλό μ' αηδόνι.
Τ' Αρμένου ο γιος πινεύτηκι σ' έναν πασά κι αφέντη.
Ν αφέντη μ' γω τη θάλασσα πιζός θα την αδιάβω.
Κι αν την αδιάβ'ς τ' Αρμίνου ο γιος γαμπρό γω θα σι κάμω
κι αν θέλ'ς τη θυγατέρα μου κι αν θέλ'ς την αδερφή μου

κι αν θέλ’ς την αξαδέρφη μου που λάμπει σαν τουν ήλιου.
Κι άνταν τον είπι για τ’ν αξαδέρφ’ μες στη θάλασσα ρίχτ’κι.

Td008_4a

Σεις πιδιά μ’ σεις παλικάρια μ’
να σας πω ν’ αφιγκραστείτι
σεις πιδιά μ’ σεις παλικάρια μ’
να σας πω ν’ αφιγκραστείτι
να σας πω ν’ αφιγκραστείτι
στου χουρό ν’ αραδιαστείτι
να σας πω ν’ αφιγκραστείτι
στου χουρό ν’ αραδιαστείτι
στου χουρό ν’ αραδιαστείτι
να σας διουν τα παλικάρια
στου χουρό ν’ αραδιαστείτι
να σας διουν τα παλικάρια
να σας διουν τα παλικάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
να σας διουν τα παλικάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
κι οι Ρουμιοί μι τα μαχαίρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
κι οι Ρουμιοί μι τα μαχαίρια
κι οι Ρουμιοί μι τα μαχαίρια
τουν αφέντη μας τουν πήραν
κι οι Ρουμιοί μι τα μαχαίρια
τουν αφέντη μας τουν πήραν
τουν αφέντη μας τουν πήραν
κι τουν παν στη Σαλονίκη
τουν αφέντη μας τουν πήραν
κι τουν παν στη Σαλονίκη
κι τουν παν στη Σαλονίκη
βόιβοντα για να τουν κάνουν
κι τουν παν στη Σαλονίκη
βόιβοντα για να τουν κάνουν
βόιβοντα για να τουν κάνουν
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
βόιβοντα για να τουν κάνουν
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
μπαργιαχτάρη στα κουρίτσια
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
μπαργιαχτάρη στα κουρίτσια
μπαργιαχτάρη στα κουρίτσια
τα καημένα τα κουρτσούδια
μπαργιαχτάρη στα κουρίτσια
τα καημένα τα κουρτσούδια

τα καημένα τα κουρτσούδια
παν να μάσουν λιλιτσούδια
τα καημένα τα κουρτσούδια
παν να μάσουν λιλιτσούδια.
Σεις πιδιά μ' σεις παλικάρια μ'
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
στου χουρό ν' αραδιαστείτι
να σας διουν τα παλικάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
κι οι Ρουμιοί μι τα μαχαίρια
τουν αφέντη μας τουν πήραν
κι τουν παν στη Σαλονίκη
βόιβοντα για να τουν κάνουν
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
μπαργιαχτάρη στα κουρίτσια
τα καημένα τα κουρτσούδια
παν να μάσουν λιλιτσούδια.

Td008_4β

Κάτου κάτου στω Βαρβά-να-ρω
και στω Βα-να-ρβαργιών τον κά-να-μπο
κάτου κάτου στω Βαρβά-να-ρω
και στω Βα-να-ρβαργιών τον κά-να-μπο
και στω Βαρβαριών τον κά-να-μπο
στράτα έ-νε-χου που δουλέ-νε-βου
και στω Βαρβαριών τον κά-να-μπο
στράτα έ-νε-χου που δουλέ-νε-βου
στράτα έχου που δουλέ-νε-βου
και στη στρά-να-τα την ακρί-νι-τσα
στράτα έχου που δουλέ-νε-βου
και στη στρά-να-τα την ακρί-νι-τσα
και στη στράτα την ακρί-νι-τσα
ήταν δέ-νε-ντρος φυτιμέ-νε-νος
και στη στράτα την ακρί-νι-τσα
ήταν δέ-νε-ντρος φυτιμέ-νε-νος
ήταν δέντρος φυτιμέ-νε-νος
και στου δέ-νε-ντρου τη ριζί-νι-τσα
ήταν δέντρος φυτιμέ-νε-νος
και στου δέ-νε-ντρου τη ριζί-νι-τσα
και στου δέ-νε-ντρου τη ριζί-νι-τσα
ήταν μια-να κρύα βρυσί-νι-τσα.

Κάτου κάτου στω βαρβάρω
και στω βαρβαργιών τον κάμπο
στράτα έχου που δουλέβου

και στη στράτα την ακρίτσα
ήταν δέντρος φυτιμένος
και στου δέντρου τη ριζίτσα
ήταν μια κρύα βρυσίτσα.

Td008_5a

Στο παραθύρι κάθιτι, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
τον ήλιο συνορίζει, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'.
Για έβγα ν ήλιου μ' για να δω, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
θα λάμψεις για θα λάμψω, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'.
Κι βγήκε ν ήλιους κι έλαμψι, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
μαραίν' παλικαράκια, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
Και βγήκι η κόρη κι έλαμψε, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
μαραίν' παλικαράκια, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
και βγήκι ν ήλιους κι έλαμψι, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
μαραίν' τα χουρταράκια, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'.
Να τραγουδήσου σιγανά, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
για ν' ακουστώ μεγάλη, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
για ν' ακουστώ στα εννιά χωριά, *τώρα ντο βράδυ βράδυ.*

Στο παραθύρι κάθιτι τον ήλιο συνορίζει.
Για έβγα ν ήλιου μ' για να δω θα λάμψεις για θα λάμψω.
Κι βγήκε ν ήλιους κι έλαμψι μαραίν' παλικαράκια
και βγήκι ν ήλιους κι έλαμψι μαραίν' τα χουρταράκια.
Να τραγουδήσου σιγανά για ν' ακουστώ μεγάλη
για ν' ακουστώ στα εννιά χωριά.

Td008_6a

Κόρη πιπέρ' κόρη πιπέρι ν έσπιρνι
νιορ, φύτρωσ' μαργαριτάρι, *που στου κόσμου δεν είν' άλλη*
κι όλο Ρωμιοί κι όλο Ρωμιοί το θέριζαν
νιορ, Ρωμιοί το κουβαλούσαν, *που στου κόσμου δεν είν' άλλη*
κι ι βασιλιάς κι ι βασιλιάς τ' αλώνιζι
νιορ, μι μια χρυσή ντουκάνη, *που στου κόσμου δεν είν' άλλη*
κι η κόρ' το ξε- και κόρ' του ξεσκεφάλιαζε
νιορ, μι μια χρυσή φουρκάλη, *που στου κόσμου δεν είν' άλλη.*

Κόρη πιπέρι ν έσπιρνι φύτρωσ' μαργαριτάρι
κι όλο Ρωμιοί το θέριζαν Ρωμιοί το κουβαλούσαν
κι ι βασιλιάς τ' αλώνιζι, μι μια χρυσή ντουκάνη
και κόρ' του ξεσκεφάλιαζε μι μια χρυσή φουρκάλη.
Td008_6b

Μουρή ρούσα ρούσα
γαϊτανοφρυδούσα
γαϊτανοφρυδούσα
τι τουν θέλ'ς τον άντρα
τι τουν θέλ'ς τον άντρα
αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
που σβαρνίζ' του χρόνου
που σβαρνίζ' του χρόνου
εννιά πινάκια στάρι
εννιά πινάκια στάρι
κι ένα σακί σιμπτέρι
κι ένα σακί σιμπτέρι
κάθιτι κι κλαίει
κάθιτι κι κλαίει
στην κορφή του δέντρου
στην κορφή του δέντρου
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τ' αλωνίσει
ποιος θα τ' αλωνίσει
[νταϊ?] μένα την κουπέλα.

Μουρή ρούσα ρούσα
γαϊτανοφρυδούσα
τι τουν θέλ'ς τον άντρα
αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
που σβαρνίζ' του χρόνου
εννιά πινάκια στάρι
κι ένα σακί σιμπτέρι
κάθιτι κι κλαίει
στην κορφή του δέντρου
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τ' αλωνίσει
[νταϊ?] μένα την κουπέλα

Td008_8

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοβρύση
κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοβρύση

βγήκεν ο Γιώργος να κυνηγήσει
βγήκεν ο Γιώργος να κυνηγήσει
δεν κυνηγούσε λαγούς κι ελάφια
δεν κυνηγούσε λαγούς κι ελάφια
μόν' κυνηγούσι δυο μαύρα μάτια
μόν' κυνηγούσι δυο μαύρα μάτια.
Μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
να διεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να διεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να διεις τον νέο που θα σε πάρει
να διεις τον νέο που θα σε πάρει
πάρ' τον κόρη μου αυτόν τον άντρα
πάρ' τον κόρη μου αυτόν τον άντρα
θα σε φοράει ντούμπλες και χάντρα
θα σε φοράει ντούμπλες και χάντρα.

Κάτω στη Ρόιδο στη ροϊδοβρύση
βγήκεν ο Γιώργος να κυνηγήσει
δεν κυνηγούσε λαγούς κι ελάφια
μόν' κυνηγούσι δυο μαύρα μάτια.
Μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
να διεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να διεις τον νέο που θα σε πάρει
πάρ' τον κόρη μου αυτόν τον άντρα
θα σε φοράει ντούμπλες και χάντρα.

Td008_9a

Ντάχτιλη ντάχτιλη ντάχτιλη
ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
ντάχτιλη ντάχτιλη ντάχτιλη
ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
πάει να βρει, *μωρέ ντάχτιλη*
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
πάει να βρει κείν' του κορίτσ'
του βρήκι του κουράσ' εκεί
του βρήκι του, *μωρέ ντάχτιλη*
του βρήκι του κουράσ' εκεί
του βρήκι του κουράσ' εκεί
Μαρία μ' γω σι αγαπώ
Μαρία μ' γω, *μωρέ ντάχτιλη*

Μαρία μ’ γω σι αγαπώ
Μαρία μ’ γω σι αγαπώ
μα ντρέπομαι να σι το πω
μα ντρέπομαι, *μωρέ ντάχτιλη*
μα ντρέπομαι να σι το πω
μα ντρέπομαι να σι το πω
.....

Ντάχτιλη ντάχτιλη ντάχτιλη
ντάχτιλης πάει στο μαχαλά
πάει να βρει κείν’ του κορίτσ’
του βρήκι του κουράσ’ εκεί.
Μαρία μ’ γω σι αγαπώ
μα ντρέπομαι να σι το πω.
Td 008_11

Τύφλα σας ματά-να-κια μ’
στον κοντόν τον ά-να-ντρα
στον κοντόν τον ά-να-ντρα
σ’ αυτόν τον σβαρνοκά-να-λτσα
σ’ αυτόν τον σβαρνοκά-να-λτσα
που έσπιρνι το χρόνον
που έσπιρνι το χρόνον
ένα πινάκ’ σιτά-να-ρι
το έσπιρνι κι εκεί-νι-νο
στην κορφή στα δέ-νε-ντρα
στην κορφή στα δέ-νε-ντρα
κι στα κορφοντά-να-λια
έκατσ’ η ρούσα κλαί-νε-ει
κι μοιριλογά-να-ει
ποιος θα του θιρί-νι-σει
ποιος θα τ’ αλωνί-νι-σει
πιάνιν οι ορακτσήδες
κι δέκα χαρματζή-νι-δες
πιάνιν οι ορακτσήδες
κι δέκα χαρματζή-νι-δες
το θέρ’σαν τ’ αποθέ-νε-ρ’σαν
τ’ αλών’σαν τ’ απαλώ-νο-ν’σαν
το ’ριξαν στ’ αμπά-να-ρι
μανιώθ’καν τα ποντί-νι-κια
μανιώθ’καν τα ποντί-νι-κια
κι τα ποντικά-να-κια
το ’φαγαν το σιτά-να-ρι
κι άδειασε τ’ αμπά-να-ρι
έκατσε η ρούσα κλαί-νε-ει

κι μοιριλογά-να-ει
και μοιριλογά-να-ει
π᾽ άδειασε τ᾽ αμπά-να-ρι.

Τύφλα σας ματάκια μ᾽
στον κοντόν τον άντρα
σ᾽ αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
που έσπιρνι το χρόνον
ένα πινάκ᾽ σιτάρι
το έσπιρνι κι εκείνο
στην κορφή στα δέντρα
κι στα κορφοντάλια
έκατσ᾽ η ρούσα κλαίει
κι μοιριλογάει
ποιος θα του θιρίσει
ποιος θα τ᾽ αλωνίσει
πιάνιν οι ορακτσήδες
κι δέκα χαρματζήδες
το θέρ᾽σαν τ᾽ αποθέρ᾽σαν
τ᾽ αλών᾽σαν τ᾽ απαλών᾽σαν
το ᾽ριξαν στ᾽ αμπάρι
μανιώθ᾽καν τα ποντίκια
κι τα ποντικάκια
το ᾽φαγαν το σιτάρι
κι άδειασε τ᾽ αμπάρι
έκατσε η ρούσα κλαίει
κι μοιριλογάει
π᾽ άδειασε τ᾽ αμπάρι.

Ορακτσήδες: τουρκ. orakçı= θεριστής
Χαρματζήδες: τουρκ. harman= θέρος θερισμός

PAGE

PAGE 2

Td 008_12

Ένα μιρί μιρίτσικο σαββατογεννημένο
την Κυριακίτσα το πρωί θα πα να το βαφτίσουν
κι η μάνα του ευχίζονταν με τις ευχές στα χέρια.

Φίλοι μ’ καλώς σας βρήκαμε και φέτος και του χρόνου
με τη λαμπρή την Πασχαλιά με τον καλόν τον λόγο.
Td 008_13

Ένας ψηλός παλίκαρος όμορφο παλικάρι
βαστάει μαντίλι στο λαιμό εννιά λογής μετάξι
που δέντρο-δέντρο περπατεί να μην τον κάψ’ ο ήλιος
ψηλό βουνό ανέβαινε στον κάμπο κατεβαίνει
να μάσει τζιουρτζιουλόλουδα να κάνει τρεις φουντάκες
την μια να δώσ’ τη μάνα του την άλλ’ την αδερφή του
την τρίτη την καλύτερη να δώσει στην καλή του.
Μάνα μ’ την κ’σή σ’ κι τ’ν αργυρή σ’ μάνα μ’ την κανακάρα σ’
την έλουζες τη χτένιζες και στο σχολειό τη στέλνεις
κι ο δάσκαλος την έδερνε με μια ασημένια βέργα.
Καλή μ’ πού είναι τα γράμματα σ’ καλή μ’ πού είναι κι ο νους σου.
Τα γράμματα μες στο χαρτί κι ο νους μου πέρα δέρνει
πέρα πέρα στις όμορφες πέρα στις καραγκιόζες
που ’χουν το μάτι σαν ελιά το φρύδι σα γαϊτάνι.
την κ’σή σ’: τη χρυσή σου

Td 008_14

Ζουρμπό- Ζουρμπόπουλος μ’ ένα κορίτσ’
μ’ ένα μαναχοκόρ’τσου
μ’ ένα μαναχοκόρ’τσου
θιαμάζουνταν θιαμάζουνταν λοΐζουνταν
σε ποιόνα να τη δώσει
σε ποιόνα να τη δώσει
κι τ’ς Αρβαν’κιώτ’ κι τ’ς Αρβαν’τιώτ’ την έδωνε
κι τ’ς Αρβαν’τιώτ’ τη δίνει
κι τ’ς Αρβαν’τιώτ’ τη δίνει.
Σίρμω μ’ ήρθε Σίρμω μ’ ήρθεν ανδράδερφος σ’
ανδράδερφος σ’ ο Δρόσος
Σίρμω μ’ ’ρεβωνιασμένη
σου φέρ’ αρμά- σου φέρ’ αρμάθα τα φλουριά
αρμάθα τ’ς μουντιέδις
αρμάθα κι τις ντούμπλες.
Φωτιά να κάψ’ φωτιά να κάψει τα φλουριά
φωτιά τους μουντιέδις
Σίρμω μ’ ’ρεβωνιασμένη
δε θέλω γω δε θέλω γω τον Αρβαν’τιώτ’
θα πάρω Γιαουπιώτη
θα πάρω Γιαουπιώτη.
Κι η μάνα τ’ς δε κι η μάνα τ’ς δεν την έδωνε
κι η μάνα τ’ς δεν τη δίνει

Σίρμω μ' 'ρεβωνιασμένη
κι η μάνα τ'ς δεν τη δίνει
Σίρμω μ' 'ρεβωνιασμένη.

Ζουρμπόπουλος μ' ένα κορίτσ' μ' ένα μαναχοκόρ'τσου
θιαμάζουνταν λοΐζουνταν σε ποιόνα να τη δώσει
κι τ'ς Αρβαν'τιώτ' την έδωνε κι τ'ς Αρβαν'τιώτ' τη δίνει.
Σίρμω μ' ήρθεν ανδράδερφος σ' ανδράδερφος σ' ο Δρόσος
σου φέρ' αρμάθα τα φλουριά αρμάθα κι τις ντούμπλες.
Φωτιά να κάψει τα φλουριά φωτιά τους μουντιέδις
δε θέλω γω τον Αρβαν'τιώτ' θα πάρω Γιαουπιώτη.
Κι κι η μάνα τ'ς δεν την έδωνε κι η μάνα τ'ς δεν τη δίνει.
Μουντιέδες: τουρκ. Mahmudiye: χρυσό νόμισμα του Μαχμούτ του Β΄
Γιαουπιώτης: Από το Γιαούπ της Ανατολικής Θράκης

Td 008_15

Μαρούδα κατιβαί-νε-νει
στο ρέμα να λευκά-να-νει
πιρνάν' αραμπατζή-νι-δες
και την καλημερνά-να-νε.
Καλημέρα Μαρού- Μαρούδα μου.
Καλώς τ'ς αραμπατζή-νι-δες
καλημέρα Μαρού- Μαρούδα μου
καλώς τ'ς αραμπατζή-νι-δες.
Έλα έλα Μαρού- Μαρούδα μου
έλα να σι κιράσουμι
έλα έλα Μαρού- Μαρούδα μου
έλα να σι κιράσουμι.
Δε θέλω το ρακί σας
ούτε και το κρασί σας
δε θέλω το ρακί σας
ούτε και το κρασί σας
θέλω το πα-, *Μαρού- Μαρούδα μου*
θέλω το παλικά-να-ρι
θέλω το παλικά-να-ρι
που έχει τα βουβά-να-λια
που έχει τα, *Μαρού- Μαρούδα μου*
που έχει τα βουβά-να-λια
που έχει τα βουβά-να-λια
με τ'ς τσούκνες στα κιοφά-να-λια.

Μαρούδα κατιβαίνει
στο ρέμα να λευκάνει

πιρνάν' αραμπατζήδες
και την καλημερνάνε.
Καλημέρα Μαρούδα μου.
Καλώς τ'ς αραμπατζήδες
καλημέρα Μαρούδα μου
καλώς τ'ς αραμπατζήδες.
Έλα έλα Μαρούδα μου
έλα να σι κιράσουμι.
Δε θέλω το ρακί σας
ούτε και το κρασί σας
θέλω το παλικάρι
που έχει τα βουβάλια
με τ'ς τσούκνες στα κιοφάλια.

Td 008_16

Σαρανταπέντε μάστοροι, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
κι εξήντα μαθητούδια, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
κι εξήντα μαθητούδια, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
γιοφύρι καταπιάστηκαν, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
γιοφύρ' δε θα στιριώσουν, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
γιοφύρ' δε θα στιριώσουν, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
οληµερίτσα δούλευαν, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
το βράδυ βράδ' γκριμούσε, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
το βράδυ βράδ' γκριμούσε, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
πουλάκι πάει κι κόνιψι, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
δεν κελαηδούσε σαν πουλί, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
μ' ανθρώπινη λαλίτσα, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
μ' ανθρώπινη λαλίτσα, *Βέργω μ'καμαρωμένη*.
Όσου δεν φάει ν άνθρωπο, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
γιοφύρ' δε θα στιργιώσει, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
γιοφύρ' δε θα στιργιώσει, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
θα φάει του μάστορ' την καλή, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
του μάστορ' τη γυναίκα, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
του μάστορ' τη γυναίκα, *Βέργω μ'καμαρωμένη*.
Τα μαθητούδια τ' έστιλνι, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
να παν να τη φωνάξουν, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
να παν να τη φωνάξουν, *Βέργω μ'καμαρωμένη*.
Καλημέρα σου μάστορά μ', *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
κι τι με καλοκράζεις, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
κι τι με καλοκράζεις, *Βέργω μ'καμαρωμένη*.
Το δαχτυλίδι μ' έπισι, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
στην πρώτη την καμάρα, *Βέργω μ'καμαρωμένη*.

Αρχίν'σαν πέτρες σα βροχή, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
κι οβίδες σα χαλάζι, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
κι οβίδες σα χαλάζι, *Βέργω μ'καμαρωμένη*.
Ως τρέμει το κορμάκι μου, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
να τρέμει το γιοφύρι, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
να τρέμει το γιοφύρι, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
ως τρέχ' το αιματάκι μου, *καμάρω Βέργω μ'λυγερή*
να τρέχουν κι οι διαβάτες, *Βέργω μ'καμαρωμένη*
να τρέχουν κι οι διαβάτες, *Βέργω μ'καμαρωμένη*.

Σαρανταπέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητούδια
γιοφύρι καταπιάστηκαν γιοφύρ' δε θα στιριώσουν
οληµερίτσα δούλευαν το βράδυ βράδ' γκριμούσε
πουλάκι πάει κι κόνιψι στην πρώτη την καμάρα
δεν κελαηδούσε σαν πουλί μ' ανθρώπινη λαλίτσα.
Όσου δεν φάει ν άνθρωπο γιοφύρ' δε θα στιργιώσει
θα φάει του μάστορ' την καλή του μάστορ' τη γυναίκα.
Τα μαθητούδια τ' έστιλνι να παν να τη φωνάξουν.
Καλημέρα σου μάστορά μ' κι τι με καλοκράζεις.
Το δαχτυλίδι μ' έπισι στην πρώτη την καμάρα.
Αρχίν'σαν πέτρες σα βροχή κι οβίδες σα χαλάζι.
Ως τρέμει το κορμάκι μου να τρέμει το γιοφύρι
ως τρέχ' το αιματάκι μου να τρέχουν κι οι διαβάτες.

Td 008_17

Π' άρχοντα σπίτια βγαίνουμε σ' αρχοντικά θα πάμε
μαρ'κορτο- κορτοπούλα
γκιουζέλ καστιρνοπούλα

τα παραθύρια μι γυαλιά μι κόκκινα παρμάκια
πιρνούσα έρμος να τη δω και πίνω τα φαρμάκια
πιρνούσα έρμος να τη δω και πίνω τα φαρμάκια.

Π' άρχοντα σπίτια βγαίνουμε σ' αρχοντικά θα πάμε
τα παραθύρια μι γυαλιά μι κόκκινα παρμάκια
πιρνούσα έρμος να τη δω και πίνω τα φαρμάκια.

Td 008_18

Σαράντα μέ-νε-ρες έχουμε Χριστόν που καρτερούμε
κι απ' τις σαρά-να-ντα κι ύστερα θέλω να τραγουδήσω.
Χριστούγεννα-να Χριστούγεννα τώρα Χριστός γεννιέται
γεννιέται και νε βαφτίζεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλ' το τρώ-νο-νε οι άρχοντες το γάλα οι αφεντάδες
και μεις θα σας τραγουδήσουμε Χριστός να σας φυλάει.
Σ' αυτό το σπί-νι-τι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύ-νι-ρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει.

- Κι από χρόνου!

Σαράντα μέρες έχουμε Χριστόν που καρτερούμε
κι απ' τις σαράντα κι ύστερα θέλω να τραγουδήσω.
Χριστούγεννα Χριστούγεννα τώρα Χριστός γεννιέται
γεννιέται και νε βαφτίζεται στο μέλι και στο γάλα
το μέλ' το τρώνε οι άρχοντες το γάλα οι αφεντάδες
και μεις θα σας τραγουδήσουμε Χριστός να σας φυλάει.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει.

- Κι από χρόνου.

Td 008_19

Μαρή κο-, *μαρ' μπέλα Ράντου μ'*
μαρή κορτο- κορτοπούλα
μαρή κο-, *μαρ' μπέλα Ράντου μ'*
μαρή κορτο- κορτοπούλα
μαρή κορτο- κορτοπούλα
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
μαρή κορτο- κορτοπούλα
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
κι γκιουζέλ, *μαρ' μπέλα Ράντω μ'*
και γκιουζέλ καστερνοπούλα

κι γκιουζέλ, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
κι γκιουζέλ καστερνοπούλα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι γκιουζέλ καστερνοπούλα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
ποιος σι λέει, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
πως δε σε παίρνω
ποιος σι λέει, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
πως δε σε παίρνω
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι έβαλες τα λερωμένα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι έβαλες τα λερωμένα
κι έβαλες, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
κι έβαλες τα λερωμένα
κι έβαλες, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
κι έβαλες τα λερωμένα
κι έβαλες τα λερωμένα
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
κι τα λε-, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
κι τα λε-, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
ρίξι κά-, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι έλα βάλ' τα κεντημένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι έλα βάλ' τα κεντημένα σ'
κι έλα βά-, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
κι έλα βά-, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
έλα βράδυ στον οντά μου
κι έλα βάλ'τα κεντημένα σ'
έλα βράδυ στον οντά μου
έλα βρά-, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
έλα βράδυ στον οντά μου

έλα βρά-, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
έλα βράδυ στον οντά μου
έλα βράδυ στον οντά μου
έχω πέρδικα ψημένη
έλα βράδυ στον οντά μου
έχω πέρδικα ψημένη
έχω πέ-, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
έχω πέρδικα ψημένη
έχω πέ-, *μωρ'μπέλα Ράντω μ'*
έχω πέρδικα ψημένη
έχω πέρδικα ψημένη
κι γλυκό κρασί σα μέλι
έχω πέρδικα ψημένη
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι γλυκό, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι γλυκό, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι να φάμε κι να πιούμε
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι να φάμε κι να πιούμε
κι να φά-, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
κι να φάμε και να πιούμε
κι να φά-, *μαρ'μπέλα Ράντω μ'*
κι να φάμε και να πιούμε
κι να φάμε κι να πιούμε
κι να γλυκοκοιμηθούμε
κι να φάμε κι να πιούμε
κι να γλυκοκοιμηθούμε.

Μαρή κορτο- κορτοπούλα
και γκιουζέλ καστερνοπούλα
ποιος σι λέει πως δε σε παίρνω
κι έβαλες τα λερωμένα
κι τα λεροσκουριασμένα σ'
ρίξι κάτω τα καημένα σ'
κι έλα βάλ' τα κεντημένα σ'
έλα βράδυ στον οντά μου
έχω πέρδικα ψημένη
κι γλυκό κρασί σα μέλι
κι να φάμε κι να πιούμε
κι να γλυκοκοιμηθούμε.

Td 008_20

Τραντάφλης τσομπά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης τσομπάνος ήτανε
Τραντάφλης τσομπά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης τσομπάνος ήτανε
τα πρόβατα βοσκούσι, *Τραντάφλη μου*
τα πρόβατα βοσκούσι, *σαρμπέζη μου*
τα πρόβατα βοσκούσι, *Τραντάφλη μου*
τα πρόβατα βοσκούσι, *σαρμπέζη μου*
και τ' α Χριστού, *Τραντάφλη μου*
και τ' α Χριστού το σύναρο
και τ' α Χριστού, *Τραντάφλη μου*
και τ' α Χριστού το σύναρο
και τ' α Χριστού τ'ς γιορτάδες, *Τραντάφλη μου*
και τ' α Χριστού τ'ς γιορτάδες, *σαρμπέζη μου*
και τ' α Χριστού τ'ς γιορτάδες, *Τραντάφλη μου*
και τ' α Χριστού τ'ς γιορτάδες, *σαρμπέζη μου*
Τραντάφλης στη μά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης στη μάνα τ' πάινε
Τραντάφλης στη μά-, *Τραντάφλη μου*
Τραντάφλης στη μάνα τ' πάινε
ψωμί παείν' να πάρει, *Τραντάφλη μου*
ψωμί παείν' να πάρει, *σαρμπέζη μου*
ψωμί παείν' να πάρει, *Τραντάφλη μου*
ψωμί παείν' να πάρει, *σαρμπέζη μου*
κι παίρ' ψωμί, *Τραντάφλη μου*
κι παίρ' ψωμί κι παίρ' φαΐ
κι παίρ' ψωμί, *Τραντάφλη μου*
κι παίρ' ψωμί κι παίρ' φαΐ
και έναν αρκά χορτάρι, *Τραντάφλη μου*

κι έναν αρκά χορτάρι, *σαρμπέζη μου*
και έναν αρκά χορτάρι, *Τραντάφλη μου*
κι έναν αρκά χορτάρι, *σαρμπέζη μου*
κι πάει σιμά, *Τραντάφλη μου*
κι πάει σιμά κι πάει κουντά
κι πάει σιμά, *Τραντάφλη μου*
κι πάει σιμά κι πάει κουντά
ως του βαθύ του ρέμα, *Τραντάφλη μου*
ως του βαθύ του ρέμα, *λεβέντη μου*
ως του βαθύ του ρέμα, *Τραντάφλη μου*
ως του βαθύ του ρέμα, *λεβέντη μου*
κι οι ντουσμανέοι, *Τραντάφλη μου*
κι οι ντουσμανέοι τουν βίγλιζαν
κι οι ντουσμανέοι, *Τραντάφλη μου*
κι οι ντουσμανέοι τουν βίγλιζαν
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *Τραντάφλη μου*
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *σαρμπέζη μου*
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *Τραντάφλη μου*
βιγλίζουν να τουν χάσουν, *σαρμπέζη μου*
μια μολυβιά, *Τραντάφλη μου*
μια μολυβιά τουν έδωσαν
μια μολυβιά, *Τραντάφλη μου*
μια μολυβιά τουν έδωσαν
ανάμισα στα στήθια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα στήθια, *σαρμπέζη μου*
ανάμισα στα στήθια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα στήθια, *σαρμπέζη μου*
κι μέτα τουν, *Τραντάφλη μου*
κι μέτα τουν διφτέρωσαν
κι μέτα τουν, *Τραντάφλη μου*
κι μέτα τουν διφτέρωσαν
ανάμισα στα φρύδια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα φρύδια, *σαρμπέζη μου*
ανάμισα στα φρύδια, *Τραντάφλη μου*
ανάμισα στα φρύδια, *σαρμπέζη μου*.

Τραντάφλης τσομπάνος ήτανε
τα πρόβατα βοσκούσι
και τ' α Χριστού το σύναρο
και τ' α Χριστού τ'ς γιορτάδες
Τραντάφλης στη μάνα τ' πάινε
ψωμί παείν' να πάρει
κι παίρ' ψωμί κι παίρ' φαΐ
κι έναν αρκά χορτάρι

κι πάει σιμά κι πάει κουντά
ως του βαθύ του ρέμα
κι οι ντουσμανέοι τουν βίγλιζαν
βιγλίζουν να τουν χάσουν
μια μολυβιά τουν έδωσαν
ανάμισα στα στήθια
κι μέτα τουν διφτέρωσαν
ανάμισα στα φρύδια.

Σαρμπέζης: από το serbes = ελεύθερος. Εδώ σημαίνει λεβέντης.
Αρκάς = δεμάτι.
Ντουσμάνος: από το dösman = εχθρός.

PAGE

PAGE 2

Td 008_21

Τι να κάν' ου έρημος που 'χου κακιά γυναίκα
του Γινάρ' κι του Φλιβάρ' μ' έστιλνι στου θέρου
τι να κάν' ου έρημος που 'χου κακιά γυναίκα
του Γινάρ' κι του Φλιβάρ' μ' έστιλνι στου θέρου
του Γινάρ' κι του Φλιβάρ' μ' έστιλνι στου θέρου
πέντι κάπις μ' έδωνι κι οχτώ διρπάνια
του Γινάρ' κι του Φλιβάρ' μ' έστιλνι στου θέρου
πέντι κάπις μ' έδωνι κι οχτώ διρπάνια
πέντι κάπις μ' έδωνι κι οχτώ διρπάνια
δικαοχτώ παλαμαριές κι άιντι στου θέρου
πέντι κάπις μ' έδωνι κι οχτώ διρπάνια
δικαοχτώ παλαμαριές κι άιντι στου θέρου
δικαοχτώ παλαμαριές κι άιντι στου θέρου
όλη μέρα θέριζα μι βροχές μι χιόνια
δικαοχτώ παλαμαριές κι άιντι στου θέρου
όλη μέρα θέριζα μι βροχές μι χιόνια
όλη μέρα θέριζα μι βροχές μι χιόνια
κι του βράδυ γύριζα σα νοικοκύρης
όλη μέρα θέριζα μι βροχές μι χιόνια
κι του βράδυ γύριζα σα νοικοκύρης

κι του βράδυ γύριζα σα νοικοκύρης
βρίσκου τη νοικοκυρά ν απού μαγειρεύει
κι του βράδυ γύριζα σα νοικοκύρης
βρίσκου τη νοικοκυρά ν απού μαγειρεύει
βρίσκου τη νοικοκυρά ν απού μαγειρεύει
μπουλντουτζούμια έψηνι κι λαγονπερδίκια
βρίσκου τη νοικοκυρά ν απού μαγειρεύει
μπουλντουτζούμια έψηνι κι λαγονπερδίκια
μπουλντουτζούμια έψηνι κι λαγονπερδίκια
άπλωσα κι γω ου καημένους σα νοικοκύρης
μπουλντουτζούμια έψηνι κι λαγονπερδίκια
άπλωσα κι γω ου καημένους σα νοικοκύρης
άπλωσα κι γω ου καημένους σα νοικοκύρης
παίρν' του γκουτζουχούλιαρου μια δυο στο χέρι
άπλωσα κι γω ου καημένους σα νοικοκύρης
παίρν' του γκουτζουχούλιαρου μια δυο στο χέρι
παίρν' του γκουτζουχούλιαρου μια δυο στο χέρι.
Δε σου λέω βρε κερατά βρε πεζαβέγκη
παίρν' του γκουτζουχούλιαρου μια δυο στο χέρι
δε σου λέω βρε κερατά βρε πεζαβέγκη
δε σου λέω βρε κερατά βρε πεζαβέγκη
όντα 'χω γω τους φίλους μου μέσα να μη μπαίνεις
δε σου λέω βρε κερατά βρε πεζαβέγκη
όντα 'χω γω τους φίλους μου μέσα να μη μπαίνεις
όντα 'χω γω τους φίλους μου μέσα να μη μπαίνεις
όντα 'χω τις φιλ'νάδες μου έξω να μη βγαίνεις
όντα 'χω γω τους φίλους μου μέσα να μη μπαίνεις
όντα 'χω τις φιλ'νάδες μου έξω να μη βγαίνεις.

Τι να κάν' ου έρημος που 'χου κακιά γυναίκα
του Γινάρ' κι του Φλιβάρ' μ' έστιλνι στου θέρου
πέντι κάπις μ' έδωνι κι οχτώ διρπάνια
όλη μέρα θέριζα μι βροχές μι χιόνια
κι του βράδυ γύριζα σα νοικοκύρης
βρίσκου τη νοικοκυρά ν απού μαγειρεύει
μπουλντουτζούμια έψηνι κι λαγονπερδίκια
άπλωσα κι γω ου καημένους σα νοικοκύρης
παίρν' του γκουτζουχούλιαρου μια δυο στο χέρι.
Δε σου λέω βρε κερατά βρε πεζαβέγκη
όντα 'χω γω τους φίλους μου μέσα να μη μπαίνεις
όντα 'χω τις φιλ'νάδες μου έξω να μη βγαίνεις.

μπουλντουτζούμια = ορτύκια.
γκουτζούνι= γουρούνι, γκουτζουχούλιαρου ίσως το κουτάλι με το οποίο βάζουν τροφή στα γουρούνια

Td 008_22

Πού ήσαν πά-, *μωρέ παπαδιά μ'*
πού ήσαν παπαδιά μ' τα Φώτα
πού ήσαν πά-, *μωρέ παπαδιά μ'*
πού ήσαν παπαδιά μ' τα Φώτα
πού ήσαν παπαδιά μ' τα Φώτα
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν
πού ήσαν παπαδιά μ' τα Φώτα
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν
κι στουν ά-, *μωρέ παπαδιά μ'*
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν
κι στουν ά-, *μωρέ παπαδιά μ'*
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν.
Ήμαν πίσου στ' άγιο δήμα
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν
ήμαν πίσου στ' άγιο δήμα
ήμαν πί-, *μωρέ παπαδιά*
ήμαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
ήμαν πί-, *μωρέ παπαδιά μ'*
ήμαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
ήμαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
ήμαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
που ξιφού-, *μωρέ παπαδιά μ'*
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
που ξιφού-, *μωρέ παπαδιά μ'*
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι

πέντι μήνις έν' αδράχτι
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
πέντι μήνις έν' αδράχτι
πέντι μή-, *μωρέ παπαδιά*
πέντι μήνις έν' αδράχτι
πέντι μή-, *μωρέ παπαδιά*
πέντι μήνις έν' αδράχτι
πέντι μήνις έν' αδράχτι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
πέντι μήνις έν' αδράχτι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι.
κι άλλις πέ-, *μωρέ παπαδιά μ'*
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
κι άλλις πέ-, *μωρέ παπαδιά μ'*
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
το 'μασα ένα κουβάρι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
το 'μασα ένα κουβάρι
το 'μασα, *μωρέ παπαδιά μ'*
το 'μασα ένα κουβάρι
το 'μασα, *μωρέ παπαδιά μ'*
το 'μασα ένα κουβάρι
το 'μασα ένα κουβάρι
σαν της κότας τού κιφάλι
το 'μασα ένα κουβάρι
σαν της κότας τού κιφάλι
σαν της κό-, *μωρέ παπαδιά μ'*
σαν της κότας τού κιφάλι
σαν της κό-, *μωρέ παπαδιά μ'*
σαν της κότας τού κιφάλι
σαν της κότας τού κιφάλι
τού κριμά μες στου κιλάρι
σαν της κότας τού κιφάλι
τού κριμά μες στου κιλάρι
του κριμά-, *μωρέ παπαδιά μ'*
του κριμά μες στο κιλάρι
του κριμά-, *μωρέ παπαδιά μ'*
του κριμά μες στο κιλάρι
του κριμά μες στου κιλάρι
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
του κριμά μες στου κιλάρι
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
μπαίνει βγαί-, *μωρέ παπαδιά μ'*
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
μπαίνει βγαί-, *μωρέ παπαδιά μ'*

μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
τουν χτυπάει στου κιφάλι
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
τουν χτυπάει στου κιφάλι.

Πού ήσαν παπαδιά μ' τα Φώτα
κι στουν αγιασμό δεν ήσαν.
Ήμαν πίσου στ' Άγιο Δήμα
που ξιφούρκιαζα βαμπάκι
πέντι μήνις έν' αδράχτι
κι άλλις πέντι ξισφοντύλι
το 'μασα ένα κουβάρι
σαν της κότας τού κιφάλι
του κριμά μες στο κιλάρι
μπαίνει βγαίνει νοικοκύρης
τουν χτυπάει στου κιφάλι.
PAGE

PAGE 2

Td 009_ 01

Κουρίτσα να κουρίτσα να
κουρίτσα να χουρέψουμι
κουρίτσα να κουρίτσα
να κουρίτσα να χουρέψουμι
κουρίτσα να χουρέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
κουρίτσα να χουρέψουμι
κι τραχανά να φ'λέψουμι
κι τραχανά κι τραχανά
κι τραχανά να κλέψουμι
κι τραχανά κι τραχανά
κι τραχανά να φ'λέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
σ απού τον μαγειρέψουμι
κι τραχανά να φ'λέψουμι
σ απού τον μαγειρέψουμι
σ απού τον μα- σ απού τον μα-
σ απού τον μαγειρέψουμι

σ απού τον μα- σ απού τον μα-
σ απού τον μαγειρέψουμι
σ απού τον μαγειρέψουμι
στου κιχαγιά μας τον οντά
σ απού τον μαγειρέψουμι
στου κιχαγιά μας τον οντά
στου κιχαγιά στου κιχαγιά
στου κιχαγιά μας τον οντά
στου κιχαγιά στου κιχαγιά
στου κιχαγιά μας τον οντά
στου κιχαγιά μας τον οντά
πόχει τα χ'λιάρια στον τροβά
στου κιχαγιά μας τον οντά
πόχει τα χ'λιάρια στον τροβά
πόχει τα χ'λιά- πόχει τα χ'λιά-
πόχει τα χ'λιάρια στον τροβά
πόχει τα χ'λιά- πόχει τα χ'λιά-
πόχει τα χ'λιάρια στον τροβά
πόχει τα χ'λιάρια στον τροβά
και τα σουμούνια στη γριντιά
πόχει τα χ'λιάρια στον τροβά
και τα σουμούνια στη γριντιά
κι τα σουμού- κι τα σουμού-
κι τα σουμούνια στη γριντιά
κι τα σουμού- κι τα σουμού-
κι τα σουμούνια στη γριντιά
κι τα σουμούνια στη γριντιά
κουρίτσα να χουρέψουμι
κι τα σουμούνια στη γριντιά
κουρίτσα να χουρέψουμι.

Κουρίτσα να χουρέψουμι
κι τραχανά να φ'λέψουμι
σ απού τον μαγειρέψουμι
στου κιχαγιά μας τον οντά
πόχει τα χ'λιάρια στον τροβά
κι τα σουμούνια στη γριντιά
κουρίτσα να χουρέψουμι.

Σουμούνι = ψωμί στρογγυλό, καρβέλι χωρίς νταβά.
Γριντιά = ξύλο της στέγης.

Td 009_02

Ν από πάν', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
από πάν' 'πό τη Βλαχιά

ν από πάν', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
από πάν' 'πό τη Βλαχιά
ν από πάν' 'πό τη Βλαχιά
κατιβαίνει ένας πασάς
ν από πάν' 'πό τη Βλαχιά
κατιβαίνει ένας πασάς
κατιβαίν', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
κατιβαίνει ένας πασάς
κατιβαίν', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
κατιβαίνει ένας πασάς
κατιβαίν' ένας πασάς
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
κατιβαίν' ένας πασάς
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
σέρν' χαρτιά, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
σέρν' χαρτιά, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
καλαμάρ' στου ζ'νάρι του
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου
του καλαμάρ' στου ζ'νάρι του
καλαμάρ', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
καλαμάρι στου ζ'νάρι του
καλαμάρ', *ντιλμπέρη μ' ιμά*
καλαμάρι στου ζ'νάρι του
καλαμάρ' στου ζ'νάρι του
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
καλαμάρ' στου ζ'νάρι του
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
τα χαρτιά, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
τα χαρτιά, *ντιλμπέρη μ' ιμά*
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
σούκτι νιες να πέσιτι

τα χαρτιά λαλούν κι λεν
σούκτι νιες να πέσιτι
σούκτι νιες, *ντιλμπέρη μ'ιμά*
σούκτι νιες να πέσιτι
σούκτι νιες, *ντιλμπέρη μ'ιμά*
σούκτι νιες να πέσιτι
σούκτι νιες να πέσιτι
κι γριές να γνέσιτι
σούκτι νιες να πέσιτι
κι γριές να γνέσιτι
κι γριές, *ντιλμπέρη μ'ιμά*
κι γριές να γνέσιτι
κι γριές, *ντιλμπέρη μ'ιμά*
κι γριές να γνέσιτι
κι γριές να γνέσιτι.
Τ' άκουσι κι μια γριά
κι γριές να γνέσιτι
τ' άκουσι κι μια γριά
τ' άκουσι, *ντιλμπέρη μ'ιμά*
τ' άκουσι κι μια γριά
τ' άκουσε, *ντιλμπέρη μ'ιμά*
τ' άκουσι κι μια γριά
τ' άκουσι και μια γριά
γύριψι να παντρευτεί
βάζει δό-, *ντιλμπέρη μ'ιμά*
βάζει δόντια 'πό κρανιά
βάζει δόντια 'πό κρανιά
π' αλογο-ν-ουρά μαλλιά.

Ν από πάν' 'πό τη Βλαχιά
κατιβαίνει ένας πασάς
σέρν' χαρτιά στουν κόρφου του
καλαμάρι στου ζ'νάρι του
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
σούκτι νιες να πέσιτι
κι γριές να γνέσιτι.
Τ' άκουσι κι μια γριά
γύριψι να παντρευτεί
βάζει δόντια 'πό κρανιά
π' αλογο-ν-ουρά μαλλιά.

Από τον στίχο αυτό και ύστερα, το τραγούδι δεν είναι ηχογραφημένο.

Td 009_03

Δυο βασιλιάδις κάθονταν
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
δυο βασιλιάδις κάθονταν
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
στην άκρη στη θάλασσα
έλα μαυρομματούσα μ'έλα
στην άκρη στη θαλάσσα
έλα μαυρομματούσα μ'έλα
ένας πινεύει τ' άσπρα του
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
ένας πινεύει τ' άσπρα του
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
κι άλλος τα φλουρούδια τ'
έλα μαυρομματούσα μ'έλα
κι άλλος τα φλουρούδια τ'
έλα μαυρομματούσα μ'έλα
πινεύτηκε τ' Αρμένου ο γιος
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
πινεύτηκε τ' Αρμένου ο γιος
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
στη θάλασσα να πλέξει
έλα μαυρομματούσα μ'έλα
στη θάλασσα να πλέξει
έλα μαυρομματούσα μ'έλα
βασίλισσα τουν έκραζι
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
βασίλισσα τουν έκραζι
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά

᾽πό πάν᾽ ᾽πό τα σαράϊα
έλα μαυροματούσα μ᾽έλα
᾽πό πάν᾽ ᾽πό τα σαράϊα
έλα μαυροματούσα μ᾽έλα.
Κι σα θα πλέξ᾽ς Αρμένου γιε
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
κι σα θα πλέξ᾽ς Αρμένου γιε
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
γαμπρό θε να σε κάμω
έλα μαυροματούσα μ᾽έλα
γαμπρό θε να σε κάμω
έλα μαυροματούσα μ᾽έλα.
Ξιντύθ᾽κι ξιπολήθηκι
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
ξιντύθ᾽κι ξιπολήθηκε
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
στη θάλασσα να πλέξει
έλα μαυροματούσα μ᾽έλα
στη θάλασσα να πλέξει
έλα μαυροματούσα μ᾽έλα
σαράντα μέρις έπλιγε
κοντοχαϊμαδούλου λεμονιά
σαράντα μέρις έπλιγε
κοντοχαϊμαδούλου λεμονιά
γελώντας τραγουδώντας
έλα μαυροματούσα μ᾽έλα
γελώντας τραγουδώντας
έλα μαυροματούσα μ᾽έλα
κι απ᾽ τις σαράντα κι ύστιρα
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
κι απ᾽ τις σαράντα κι ύστιρα
κοντοχαμαϊδούλου λεμονιά
κλαίει κι αναστενάζει
έλα μαυροματούσα μ᾽έλα
κλαίει κι αναστενάζει
έλα μαυροματούσα μ᾽έλα.

Δυο βασιλιάδις κάθονταν
στην άκρη στη θάλασσα
ένας πινεύει τ᾽ άσπρα του
κι άλλος τα φλουρούδια τ᾽
πινεύτηκε τ᾽ Αρμένου ο γιος
στη θάλασσα να πλέξει
βασίλισσα τουν έκραζι
᾽πό πάν᾽ ᾽πό τα σαράϊα.

Κι σα θα πλέξ’ς Αρμένου γιε
γαμπρό θε να σε κάμω
Ξιντύθ’κι ξιπολήθηκι
στη θάλασσα να πλέξει
σαράντα μέρις έπλιγε
γελώντας τραγουδώντας
κι απ’ τις σαράντα κι ύστιρα
κλαίει κι αναστενάζει.

Td 009_04

Μια Πασχαλιά, *πουλάκι μου*
μια Πασχαλιά κι μια Λαμπρή
μια Πασχαλιά, *πουλάκι μου*
μια Πασχαλιά κι μια Λαμπρή
μια ’πίσημην ημέρα, *πουλάκι μου*
μια ’πίσημην ημέρα, *Αλέξαντρι*
μια ’πίσημην ημέρα, *πουλάκι μου*
μια ’πίσημην ημέρα, *Αλέξαντρι*
μάνα ν υγιό, *πουλάκι μου*
μάνα ν υγιόν ιστόλιζι
μάνα ν υγιό, *πουλάκι μου*
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζι
Σαββάτον όλη μέρα, *πουλάκι μου*
Σαββάτον όλη μέρα, *ν Αλέξαντρι*
Σαββάτον όλη μέρα, *πουλάκι μου*
Σαββάτον όλη μέρα, *ν Αλέξαντρι*
την Κυριακί-, *πουλάκι μου*
την Κυριακίτσα το ταχύ
την Κυριακί-, *πουλάκι μου*
την Κυριακίτσα το ταχύ
θα πάει να μεταλάβει, *πουλάκι μου*
θα πάει να μεταλάβει, *ν Αλέξαντρι*
θα πάει να μεταλάβει, *πουλάκι μου*
θα πάει να μεταλάβει, *ν Αλέξαντρι.*
Μπροστά πααίν’, *πουλάκι μου*
μπροστά πααίν’ η μάνα του
μπροστά πααίν’, *πουλάκι μου*
μπροστά πααίν’ η μάνα του
κατόπιν η αδελφή του, *πουλάκι μου*
κατόπιν η αδερφή του, ν *Αλέξαντρι*
κατόπιν η αδελφή του, *πουλάκι μο*
κατόπιν η αδερφήν του, ν *Αλέξαντρι*
στη μέσ’ πααίνει, *πουλάκι μου*
στη μέσ’ πααίνει Αλέξαντρος
στη μέσ’ πααίνει, *πουλάκι μου*

στη μέσ' πααίνει Αλέξαντρος
σα μήλο μαραμένο, *πουλάκι μου*
σα μήλο μαραμένο, *ν Αλέξαντρι*
σα μήλο μαραμένο, *πουλάκι μου*
σα μήλο μαραμένο, *ν Αλέξαντρι*
σα μήλο σα, *πουλάκι μου*
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο
σα μήλο σα, *πουλάκι μου*
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο
σαν κίτρινο λουλούδι, *πουλάκι μου*
σαν κίτρινο λουλούδι, *ν Αλέξαντρι*
σαν κίτρινο λουλούδι, *πουλάκι μου*
σαν κίτρινο λουλούδι, *ν Αλέξαντρι*
κι πάει σιμά, *πουλάκι μου*
κι πάει σιμά κι πάει κοντά
κι πάει σιμά, *πουλάκι μου*
κι πάει σιμά κι πάει κοντά
κοντά στην εκκλησία, *πουλάκι μου*
κοντά στην εκκλησία, *ν Αλέξαντρι*
κοντά στην εκκλησία, *πουλάκι μου*
κοντά στην εκκλησία, *ν Αλέξαντρι*
κι σαν τον εί-, *πουλάκι μου*
κι σαν τον είδ' η εκκλησιά
κι σαν τον εί-, *πουλάκι μου*
κι σαν τον είδ' η εκκλησιά
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξαντρι*
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξαντρι*.
Τι κρίμα έχ'ς, *πουλάκι μου*
τι κρίμα έχ'ς Αλέξαντρι
τι κρίμα έχ'ς, *πουλάκι μου*
τι κρίμα έχ'ς Αλέξαντρι
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είσαι κριματισμένος, *Αλέξαντρι*
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είσαι κριματισμένος, *Αλέξαντρι*.
Όντα ήμαν νιος, *πουλάκι μου*
όντα ήμαν νιος κι νιούτσικος
όντα ήμαν νιος, *πουλάκι μου*
όντα ήμαν νιος κι νιούτσικος
όντα ήμαν παλικάρι, *πουλάκι μου*
όντα ήμαν παλικάρι, *ν Αλέξαντρι*
όντα ήμαν παλικάρι, *πουλάκι μου*
όντα ήμαν παλικάρι, *ν Αλέξαντρι*
ιννιά παπά-, *πουλάκι μου*

ιννιά παπάδες σκότωσα
ιννιά παπά-, *πουλάκι μου*
ιννιά παπάδες σκότωσα
κι τον κουμπάρο δέκα, *πουλάκι μου*
κι τον κουμπάρο δέκα, *ν Αλέξαντρι*
κι τον κουμπάρο δέκα, *πουλάκι μου*
κι τον κουμπάρο δέκα, *ν Αλέξαντρι*
αυτό το κρί-, *πουλάκι μου*
αυτό το κρίμα έχω γω
αυτό το κρί-, *πουλάκι μου*
αυτό το κρίμα έχω γω
κι είμι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είμι κριματισμένος, *Αλέξαντρι*
κι είμι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είμι κριματισμένος, *Αλέξαντρι*.

Μια Πασχαλιά κι μια Λαμπρή μια 'πίσημην ημέρα
μάνα ν υγιόν ιστόλιζι Σαββάτον όλη μέρα
την Κυριακίτσα το ταχύ θα πάει να μεταλάβει
Μπροστά πααίν' η μάνα του κατόπιν η αδερφή του
στη μέσ' πααίνει Αλέξαντρος σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κίτρινο λουλούδι
κι πάει σιμά κι πάει κοντά κοντά στην εκκλησία
κι σαν τον είδ' η εκκλησιά ρίχνει τα κεραμίδια.
Τι κρίμα έχ'ς Αλέξαντρι κι είσαι κριματισμένος.
Όντα ήμαν νιος κι νιούτσικος όντα ήμαν παλικάρι
ιννιά παπάδες σκότωσα κι τον κουμπάρο δέκα
αυτό το κρίμα έχω γω κι είμι κριματισμένος.

PAGE

PAGE 3

Td 009_05

Τ'ς Πασχαλιάς, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
τ'ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
τ'ς Πασχαλιάς, *μαρή Αλεξάντρω μ'*
τ'ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
τ'ς Πασχαλιάς την εβδομάδα

ξέβηκι έρημη αστένεια
τ’ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι έρημη αστένεια
ξέβηκε, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
ξέβηκι έρημη αστένεια
ξέβηκι, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
ξέβηκι έρημη αστένεια
ξέβηκι έρημη αστένεια
παίρνει νιες κι παντριμένις
ξέβηκι έρημη αστένεια
παίρνει νιες κι παντριμένις
παίρνει νιες, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
παίρνει νιες κι παντριμένις
παίρνει νιες, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
παίρνει νιες κι παντριμένις
παίρνει νιες κι παντριμένις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
παίρνει νιες κι παντριμένις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
δικαοχτώ, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
δικαοχτώχρονις κοπέλις
δικαοχτώ, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
δικαοχτώχρονις κοπέλις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
πάει κι παίρ’ τ’ν Αλεξάντρω
δικαοχτώχρονις κοπέλις
πάει κι παίρει τ’ν Αλεξάντρω
πάει κι παίρ’, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
πάει κι παίρει τ’ν Αλεξάντρω
πάει κι παίρ’, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
πάει κι παίρει τ’ν Αλεξάντρω
πάει κι παίρει τ’ν Αλεξάντρω
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
πάει κι πήρε τ’ν Αλεξάντρω
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
ν απού ήταν, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
ν απού ήταν, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
κι στο Σκίκιο δομένη
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
κι στο Σκίκιο δομένη
κι στο Σκί-, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
κι στο Σκίκιο δομένη
κι στο Σκί-, *μαρή Αλεξάντρω μ’*

κι στο Σκίκιο δομένη
κι στο Σκίκιο δομένη
ʾπόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
κι στο Σκίκιο δομένη
ʾπόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
ʾπόμναν τα, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
ʾπόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
ʾπόμναν τα, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
ʾπόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
ʾπόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
έρμα ʾπόμναν κι παντέρμα
ʾπόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
έρμα ʾπόμναν κι παντέρμα
έρμα ʾπό-, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
έρμα ʾπόμναν και παντέρμα
έρμα ʾπό-, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
έρμα ʾπόμναν και παντέρμα
έρμα ʾπόμναν κι παντέρμα
στο σιντούκι κλειδουμένα
έρμα ʾπόμναν κι παντέρμα
στο σιντούκι κλειδουμένα.

Τ’ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι έρημη αστένεια
παίρνει νιες κι παντριμένις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
πάει κι παίρ’ τ’ν Αλεξάντρω
ν απού ήταν ʾρεβωνιασμένη
κι στο Σκίκιο δομένη
ʾπόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
έρμα ʾπόμναν κι παντέρμα
στο σιντούκι κλειδουμένα.

Σκίκιοϊ = Εσκίκιοϊ, χωριό της Αν. Θράκης.

PAGE

PAGE 2

Td 009_06

Πότε να έρθ', *Σουλτάνα μ' ιμά*
πότε να έρθ' η άνοιξη
πότε να έρθ', *Σουλτάνα μ' ιμά*
πότε να έρθ' η άνοιξη
νερ, να 'ρθει, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να 'ρθει το καλοκαίρι
νερ, να 'ρθει, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να 'ρθει το καλοκαίρι
να πρασινί-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να πρασινίσουν τα βουνά
να πρασινί-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να πρασινίσουν τα βουνά
νερ, να λου-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να λουλουδιάσουν κάμποι
νερ, να λου-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να λουλουδιάσουν κάμποι
να βγουν τα ί-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να βγουν τα ίτσια στις βοσκές
να βγουν τα ί-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να βγουν τα ίτσια στις βοσκές
νερ, κι οι κά-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι οι κάζες μες στον κάμπο
νερ, κι οι κά-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι οι κάζες μες στον κάμπο
να βγει η Σουλτά-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να βγει η Σουλτάνα η έμορφη
να βγει η Σουλτά-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
να βγει η Σουλτάνα η έμορφη
νερ, να βγει, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να βγει να σιργιανίσει
νερ, να βγει, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, να βγει να σιργιανίσει
σιργιάνισε, *Σουλτάνα μ' ιμά*
σιργιάνισι κι διάυρι
σιργιάνισε, *Σουλτάνα μ' ιμά*
σιργιάνισε κι διάυρι
νερ, 'πό το, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, 'πό το ταχύ ως το βράδυ
νερ, 'πό το, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, 'πό το ταχύ ως το βράδυ
κι η μάνα της, *Σουλτάνα μ' ιμά*
κι η μάνα της τη ρώτησι
κι η μάνα της, *Σουλτάνα μ' ιμά*
κι η μάνα της τη ρώτησι
νερ, κι τη, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι την καλοξιτάει

νερ, κι τη, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι την καλοξιτάει.
Τ' είδιες Σουλτά-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
τι είδιες Σουλτάνα μ' κι άρισις
τ' είδιες Σουλτά-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
τι ειδιες Σουλτάνα μ' κι άρισις.
'Φτόν τον Τού-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
'φτόν τον Τούρκο το Φουντούλη
'φτόν τον Τού-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
'φτόν τον Τούρκο το Φουντούλη
'π' τη φορεσιά, *Σουλτάνα μ' ιμά*
'π' τη φορεσιά τ' τον άρισα
'π' τη φορεσιά, *Σουλτάνα μ' ιμά*
'π' τη φορεσιά τ' τον άρισα
νερ, κι απ' τα, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι απ' τα πολλά τραγούδια
νερ, κι απ' τα, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, κι απ' τα πολλά τραγούδια
σα μπέης παί-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
σα μπέης παίζει τ' άλογο
σα μπέης παί-, *Σουλτάνα μ' ιμά*
σα μπέης παίζει τ' άλογο
νερ, σα τζι-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
σα τζιλιπής τη σέλα
νερ, σα τζι-, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
σα τζιλιπής τη σέλα
έτσ' παίζ' και το, *Σουλτάνα μ' ιμά*
έτσ' παίζ' και το ρωμιόπουλο
έτσ' παίζ' και το, *Σουλτάνα μ' ιμά*
έτσ' παίζ' και το ρωμιόπουλο
νερ, μαζί, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, μαζί μι τ' ρωμιοπούλα
νερ, μαζί, *γκιουζέλ Σουλτάνα*
νερ, μαζί μι τ' ρωμιοπούλα.

Πότε να έρθ' η άνοιξη να 'ρθει το καλοκαίρι
να πρασινίσουν τα βουνά να λουλουδιάσουν κάμποι
να βγουν τα ίτσια στις βοσκές κι οι κάζες μες στον κάμπο
να βγει η Σουλτάνα η έμορφη να βγει να σιργιανίσει
σιργιάνισι κι διάυρι 'πό το ταχύ ως το βράδυ
κι η μάνα της τη ρώτησι κι την καλοξιτάει
Τ' είδιες Σουλτάνα μ' κι άρισις, 'φτόν τον Τούρκο το Φουντούλη
'π' τη φορεσιά τ' τον άρισα κι απ' τα πολλά τραγούδια
σα μπέης παίζει τ' άλογο σα τζιλιπής τη σέλα
έτσ' παίζ' και το ρωμιόπουλο μαζί μι τ' ρωμιοπούλα.

Td 009_07

Μάλτα ψηλή Μάλτα λιγνή Μάλτα καγκελουφρύδου
ερ κι βάι, Μάλτα καγκελοφρύδω
Μάλτα ψηλή Μάλτα λιγνή Μάλτα καγκελουφρύδου
ερ κι βάι, Μάλτα καγκελοφρύδω
πολλά πιδιά την αγαπάν κανένα δεν τ'ν αρέζει
ερ κι βάι, κανένα δεν τ'ν αρέζει
πολλά πιδιά την αγαπάν κανένα δεν τ'ν αρέζει
ερ κι βάι, κανένα δεν τ'ν αρέζει
μόν' το Θανάση άρεζε που ήταν μπεζουργιάνης
ερ κι βάι, που ήταν μπεζουργιάνης
μόν' το Θανάση άρεζε που ήταν μπεζουργιάνης
ερ κι βάι, που ήταν μπεζουργιάνης
Θανάσ'ς ψηλός Θανάσ'ς λιγνός Θανάσ'ς σαν κυπαρίσσι
ερ κι βάι, Θανάσ'ς σαν κυπαρίσσι
Θανάσ'ς ψηλός Θανάσ'ς λιγνός Θανάσ'ς σαν κυπαρίσσι
ερ κι βάι, Θανάσ'ς σαν κυπαρίσσι
Θανάσης είν' πιο [XXX] κι τσόμπανος θα γένει
ερ κι βάι, κι τσόμπανος θα γένει
Θανάσης είν πιο [XXX] και τσόμπανος θα γένει
ερ κι βάι, κι τσόμπανος θα γένει
τη Μάλτα την παρήγγειλι τη Μάλτα παραγγέλνει
ερ κι βάι, τη Μάλτα παραγγέλνει
τη Μάλτα την παρήγγειλι τη Μάλτα παραγγέλνει
ερ κι βάι, τη Μάλτα παραγγέλνει.
Τι να σου φέρω Μάλτα μου μπαξίσ' από την Τζόβα
ερ κι βάι, μπαξίσ' από την Τζόβα
τι να σου φέρω Μάλτα μου μπαξίσ' από την Τζόβα
ερ κι βάι, μπαξίσι από την Τζόβα.
Γυαλί κι χτένι να μου φέρ'ς κι πράσινο τσιμπέρι
ερ κι βάι, κι πράσινο τσιμπέρι
γυαλί κι χτένι να μου φέρ'ς κι πράσινο τσιμπέρι
ερ κι βάι, κι πράσινο τσιμπέρι.
Και τι του θέλεις του γυαλί και τι του θέλ'ς του χτένι
ερ κι βάι, του πράσινου τσιμπέρι
και τι του θέλεις του γυαλί και τι του θέλ'ς του χτένι

ερ κι βάι, του πράσινου τσιμπέρι.
Του χτέν' για να χτενίζουμι κι του γυαλί να βλέπω
ερ κι βάι, κι του γυαλί να βλέπω
του χτέν' για να χτενίζουμι κι του γυαλί να βλέπω
ερ κι βάι, κι του γυαλί να βλέπω
κι του τσιμπέρ' να του φουρώ κι σένα να θυμάμαι
ερ κι βάι, κι σένα να θυμάμαι
και το τσιμπέρ να του φορώ κι σένα να θυμάμαι
ερ κι βάι, κι σένα να θυμάμαι.

Μάλτα ψηλή Μάλτα λιγνή Μάλτα καγκελουφρύδου
πολλά πιδιά την αγαπάν κανένα δεν τ'ν αρέζει
μόν' το Θανάση άρεζε που ήταν μπεζουργιάνης
Θανάσ'ς ψηλός Θανάσ'ς λιγνός Θανάσ'ς σαν κυπαρίσσι
Θανάσης είν' πιο [XXX] κι τσόμπανος θα γένει
τη Μάλτα την παρήγγειλι τη Μάλτα παραγγέλνει.
Τι να σου φέρω Μάλτα μου μπαξίσ' από την Τζόβα.
Γυαλί κι χτένι να μου φέρ'ς κι πράσινο τσιμπέρι.
Και τι του θέλεις του γυαλί και τι του θέλ'ς του χτένι.
Του χτέν' για να χτενίζουμι κι του γυαλί να βλέπω
κι του τσιμπέρ' να του φουρώ κι σένα να θυμάμαι.

Μπεσουργιάνης = εφοριακός

Τζόβα = πόλη στη Βουλγαρία, 40χλμ Β.Δ. της Ανδριανούπολης. Πρίν το 1870 γινόταν εκεί μεγάλο παζάρι με καραβάνια.

PAGE

PAGE 1

Td 009_08

Για διες καρά-, *το Ερηνάκι μου*
για διες καράβια στο γιαλό

για διες καρά-, *το Ερηνάκι μου*
για διες καράβια στο γιαλό
καράβια ’ν’ αραγμένα
λάλησε πουλί μ’κι αηδόνι μ’
καράβια είν’ αραγμένα
λάλησε πουλί μ’κι αηδόνι
πώς αρμενί-, *το Ερηνάκι μου*
πώς αρμενίζουν κι έρχονται
πώς αρμενί-, *το Ερηνάκι μου*
πώς αρμενίζουν κι έρχονται
στην άκρη στης θαλάσσης
λάλησε πουλί μ’κι αηδόνι
στην άκρη της θαλάσσης
λάλησε πουλί μ’κι αηδόνι
φορούν πανιά, *το Ερηνάκι μου*
φορούν πανιά μεταξωτά
φορούν πανιά, *το Ερηνάκι μου*
φορούν πανιά μεταξωτά
πανιά με τις κορδέλες
σεις μελαχρινές κοπέλες
πανιά με τις κορδέλες
σεις μελαχρινές κοπέλες
το ’να έχ’ μέ-, *το Ερηνάκι μου*
το ’να έχ’ μέσα Χιώτισσες
το ’να έχ’ μέ-, *το Ερηνάκι μου*
το ’να έχ’ μέσα Χιώτισσες
κι τ’ άλλο φραγκοπούλες
λάλησε πουλί μ’κι αηδόνι
κι τ’ άλλο φραγκοπούλες
λάλησε πουλί μ’κι αηδόνι
το τρίτο το, *το Ερηνάκι μου*
το τρίτο το καλύτερο
το τρίτο το, *το Ερηνάκι μου*
το τρίτο το καλύτερο
έχει τη νύφη μέσα
λάλησε πουλί μ’κι αηδόνι
έχει τη νύφη μέσα
λάλησε πουλί μ’κι αηδόνι
κι η νύφη μέ-, *το Ερηνάκι μου*
κι η νύφη μέσα κάθεται
κι η νύφη μέ-, *το Ερηνάκι μου*
κι η νύφη μέσα κάθεται
με τη λιγνή την σκέπη
λάλησε πουλί μ’κι αηδόνι
με τη λιγνή τη σκέπη
λάλησε πουλί μ’κι αηδόνι

έλα κι η σκέ-, *το Ερηνάκι μου*
κι έλαχ' η σκέπη της κοντή
έλα κι η σκέ-, *το Ερηνάκι μου*
κι έλαχ' η σκέπη της κοντή
κι φάνηκι λιμός της
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι
κι φάνηκι λιμός της
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι
είδια λιμό, *το Ερηνάκι μου*
είδια λιμό με τα φλουριά
είδια λιμό, *το Ερηνάκι μου*
είδια λιμό με τα φλουριά
λιμό με τα γιουρντάνια
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'
λιμό με τα γιουρντάνια
λάλησε πουλί μ' κι αηδόνι μ'.

Για διες καράβια στο γιαλό καράβια 'ν' αραγμένα
πώς αρμενίζουν κι έρχονται στην άκρη στης θαλάσσης
φορούν πανιά μεταξωτά πανιά με τις κορδέλες
το 'να έχ' μέσα Χιώτισσες κι τ' άλλο φραγκοπούλες
το τρίτο το καλύτερο έχει τη νύφη μέσα
κι η νύφη μέσα κάθεται με τη λιγνή την σκέπη
κι έλαχ' η σκέπη της κοντή κι φάνηκι λιμός της
είδια λιμό με τα φλουριά λιμό με τα γιουρντάνια.
PAGE

Td 009_09

Νερ, φίλοι μ' καλώ-νο-ς ορίσατε φίλοι μ' κι αγαπημένοι μ'
κι αν έρθετε καλώς έρθετε
νερ, κι αν έρθετε καλώς έρθετε να φάμε και να πιούμε
σε τούτο 'ν' άξιον το σοφρά
νερ, σε τούτο 'ν' ά- ν άξιον το σοφρά σι τι αργυρό τραπέζι
κάθουντ' αρχόντοι κάθονται
νερ, κάθουντ' αρχό-νο-ντοι κάθονται κάθονται τρων και πίνουν
σι τούτ' το χρόνο τον καλό
νερ, σι τούτ' το χρό-νο-νο τον καλό τον άλλον ποιος το ξέρει
για ζούμε για πεθαίνουμε

νερ, για ζούμε για-να πεθαίνουμε για σ' άλλον κόσμο πάμε.

Καλήν υγειά σας φίλοι μου!

Φίλοι μ' καλώς ορίσατε φίλοι μ' κι αγαπημένοι μ'
κι αν έρθετε καλώς έρθετε να φάμε και να πιούμε
σε τούτο 'ν' άξιον το σοφρά σι τι αργυρό τραπέζι
κάθουντ' αρχόντοι κάθονται κάθονται τρων και πίνουν
σι τούτ' το χρόνο τον καλό τον άλλον ποιος το ξέρει
για ζούμε για πεθαίνουμε για σ' άλλον κόσμο πάμε.

Καλήν υγειά σας φίλοι μου!

Td 009_10

Φιγγαρά-, *καλέ για το Δημό*
φιγγαράκι μου λαμπρό
φιγγαράκι μου λαμπρό
για φέγγι σ' με να περπατώ
για φέγγι σ' με, *καλέ για το Δημό*
για φέγγι σ' με να περπατώ
για φέγγι σ' με να περπατώ
έχω στράτα μακρινή
έχω στρά-, *καλέ για το Δημό*
έχω στράτα μακρινή
έχω στράτα μακρινή
π' έδω κι ως τ'ν ανατολή
π' έδω κι ω-, *καλέ για το Δημό*
π' έδω κι ως τ'ν ανατολή
π' έδω κι ως τ'ν ανατολή
έχασαμε δυο μπιδιά
έχασα-, *καλέ για το Δημό*
έχασαμε δυο μπιδιά
έχασαμε δυο μπιδιά
δυο μπιδιά ρωμιόπουλα
δυο μπιδιά, *καλέ για το Δημό*
δυο μπιδιά ρωμιόπουλα
δυο μπιδιά ρωμιόπουλα
κι γραμματικόπουλα
κι γραμμά-, *καλέ για το Δημό*
κι γραμματικόπουλα
κι γραμματικόπουλα.
Σεις πιδιά μ' ρωμιόπουλα
σεις πιδιά μ', *καλέ για το Δημό*

σεις πιδιά μ’ ρωμιόπουλα
σεις μπιδιά μ’ ρωμιόπουλα
μη γίνιστεν τουρκόπουλα
μη γίνιστεν, *καλέ για το Δημό*
μη γίνιστεν τουρκόπουλα
μη γίνιστεν τουρκόπουλα
μη γραφείτε στην Τουρκιά
μη γραφεί-, *καλέ για το Δημό*
μη γραφείτε στην Τουρκιά
μη γραφείτε στην Τουρκιά
και στην Τουρκορωμυλιά.

Φιγγαράκι μου λαμπρό
για φέγγι σ’ με να περπατώ
έχω στράτα μακρινή
π’ έδω κι ως τ’ν ανατολή
έχασαμε δυο μπιδιά
δυο μπιδιά ρωμιόπουλα
κι γραμματικόπουλα.
Σεις μπιδιά μ’ ρωμιόπουλα
μη γίνιστεν τουρκόπουλα
μη γραφείτε στην Τουρκιά
και στην Τουρκορωμυλιά.

PAGE

PAGE 1

Td 009_11

Πέντι δέ-, *μωρέ για για για*
πέντι δέκα παπαδιές
πέντι δέκα παπαδιές
έξι εφτά καλογριές
έξι εφτά, *μωρέ για για για*
έξι εφτά καλογριές
έξι εφτά καλογριές
σκάλιζαν βοτάνιζαν
σκάλιζαν, *μωρέ για για για*
σκάλιζαν βοτάνιζαν
σκάλιζαν βοτάνιζαν

μια την άλλην έλεγαν
μια την ά- *μωρέ για για για*
μια την άλλην έλεγαν
μια την άλλην έλεγαν.
Άει να κουλυμπήσουμε
άει να κου- *μωρέ για για για*
άει να κουλυμπήσουμε
άει να κουλυμπήσουμε
που ’νι τα νιρά ζιστά
που είνι τα, *μωρέ για για για*
που είνι τα νιρά ζιστά
που είνι τα νιρά ζιστά
τα πουτάμια σιγανά
τα πουτά-, *μωρέ για για για*
τα πουτάμια σιγανά
τα πουτάμια σιγανά
τα φουστάνια τ’ς έβγαζαν
τα φουστά-, *μωρέ για για για*
τα φουστάνια τ’ς έβγαζαν
τα φουστάνια τ’ς έβγαζαν
στο ποτάμι ρίχνουνταν.

Πέντι δέκα παπαδιές
έξι εφτά καλογριές
σκάλιζαν βοτάνιζαν
μια την άλλην έλεγαν.
Άει να κουλυμπήσουμε
που ’νι τα νιρά ζιστά
τα πουτάμια σιγανά.
Τα φουστάνια τ’ς έβγαζαν
στο ποτάμι ρίχνουνταν.

Td 009_12

Του παπά μας αλογίνα
στην κοπρά ήταν ξαπλωμένη
στην κοπρά ήταν ξαπλωμένη
πάει παπάς τ’ μοιριλογάει
πάει παπάς τ’ μοιρολογάει
παπαδιά μοιριλογούσε
παπαδιά μοιριλογούσε
κι ι παπάς παρηγορούσε
κι ι παπάς παρηγορούσε
Σώπα σώπα παπαδιά μου
σώπα σώπα παπαδιά μου

διάφουρος δικός μας είναι.

Του παπά μας αλογίνα
στην κοπρά ήταν ξαπλωμένη
πάει παπάς τ' μοιρολογάει
παπαδιά μοιριλογούσε
κι ι παπάς παρηγορούσε
Σώπα σώπα παπαδιά μου
διάφουρος δικός μας είναι.

Td 009_13

Και στου κά-, *μαρ' χάιντε κι έλα*
και στου κάμπου τ' αγκαθά-να-κια
και στου κάμπου τ' αγκαθάκια
κάθιτι το μιλιδό-νο-νι
κάθιτι, *μαρ' χάιντε κι έλα*,
κάθιτι το μιλιδό-νο-νι
κάθιτι του μιλιδόνι
κάθιτι κι τρώει και πίνει
κάθιτι, *μαρ' χάιντε κι έλα*
κάθιτι κι τρώει και πίνει
κάθιτι κι τρώει κι πίνει
κι το βράδ' παάιν' στη βίγ-νι-λα
κι το βράδ', *μαρ' χάιντε κι έλα*
κι το βράδ' παάιν' στη βί-νι-λα
κι το βράδ' παάιν' στη βίλα
να φιλήσει την κουπέ-νε-λα
να φιλή-, *μαρ' χάιντε κι έλα*
να φιλήσει την κουπέ-νε-λα
να φιλήσει την κουπέλα
την κουπέλα την τρυγόνα.

Και στου κάμπου τ' αγκαθάκια
κάθιτι του μιλιδόνι
κάθιτι κι τρώει και πίνει
κι το βράδ' παάιν' στη βίγλα
να φιλήσει την κουπέλα
την κουπέλα την τρυγόνα.

Td 009_14

Αυτό ήταν αρχοντό- 'ρχοντόπουλο κι αρχοντοφυλαγμένο

κι αυτό μπαμπά-νας τ’ το πάντρεψε
κι αυτό μπαμπάς του πά- το πάντρεψε σ’ έναν πασά κι αφέντη
κι αφέντης μα-να-ς χαρά θα κάν’
κι αφέντης μας χαρά χαρά θα κάν’ τον γιο ν ’ταν θα κουρντίσει
καλνάει το νούνο από την Πόλ’
καλνάει το νούνο ’πό, *βρε*, ’πό την Πόλ’ τον μπράτ’μο ’πό την Προύσα
κι αυτός νούνος δε θέλ’ να γέν’.

Αυτό ήταν’ρχοντόπουλο κι αρχοντοφυλαγμένο
κι αυτό μπαμπάς το πάντρεψε σ’ έναν πασά κι αφέντη
κι αφέντης μας χαρά θα κάν’ τον γιο ν ’ταν θα κουρντίσει
καλνάει το νούνο’πό την Πόλ’ τον μπράτ’μο ’πό την Προύσα
κι αυτός νούνος δε θέλ’ να γέν’.

Td 009_15

Πέντι δέκα δυο ’ρβαντόπ’λα
πέντι δέκα δυο ’ρβαντόπ’λα
δίπλα στέκουν πάν’ τη στράτα
δίπλα στέκουν πάν’ τη στράτα
να βρουν Τούρκο να σκοτώσουν
να βρουν Τούρκο να σκοτώσουν
κι Ρωμιό να λιφτερώσουν
κι Ρωμιό να λιφτερώσουν.
Να και Τούρκος που κατ’βαίνει
να και Τούρκος που κατ’βαίνει
με τη ρωμιοπούλα αντάμα
με τη ρωμιοπούλα αντάμα.
Συ Τουρκί μου συ σκυλί μου
συ Τουρκί μου συ σκυλί μου
πού τη βρες τη ρωμιοπούλα
πού τη βρες τη ρωμιοπούλα.
Με τ’ς παράδεζ ουμ την έχω
με τ’ς παράδες μου την έχω
μι τα φλουριά μ’ ξαγουρασμένη
μι τα φλουριά μ’ ξαγουρασμένη.
Ψέματα σι λέει αφέντη μ’
ψέματα σι λέει αφέντη μ’
μένα αυτός μ’ έχει κλιμμένη
μένα αυτός μ’ έχει κλιμμένη
απ’ της μάνας μου τ’ς αγκάλες
απ’ της μάνας μου τ’ς αγκάλες
κι απ’ του κύριου μ’ τα χέρια
κι απ’ του κύριου μ’ τα χέρια.

Πέντι δέκα δυο ’ρβαντόπ’λα
δίπλα στέκουν πάν’ τη στράτα
να βρουν Τούρκο να σκοτώσουν
κι Ρωμιό να λιφτερώσουν.
Να και Τούρκος που κατ’βαίνει
με τη ρωμιοπούλα αντάμα.
Συ Τουρκί μου συ σκυλί μου
πού τη βρες τη ρωμιοπούλα.
Με τ’ς παράδεζ ουμ την έχω
μι τα φλουριά μ’ ξαγουρασμένη.
Ψέματα σι λέει αφέντη μ’
μένα αυτός μ’ έχει κλιμμένη
απ’ της μάνας μου τ’ς αγκάλες
κι απ’ του κύριου μ’ τα χέρια.

Td 009_16

Ξένος είμαι και ήρθα τώρα από μέρη μακρινά
και κάν’αν δικόν δεν έχω, *ωρέ*, που να μείνω μια βραδιά
έμεινα στους σαπουνάδες μες στα έρημα βουνά
είχα τα πουλιά, *αχ*, γειτόνους, *ωρέ*, και τα δέντρα συντροφιά.
Μ’ αγαπούσαν τρεις κοπέλες τις αγάπαγα κι εγώ
ποια να πάρω ποιαν ν’ αφήσω, *ωρέ*, το θαυμάζομαν κι εγώ
μια ήταν ξανθομαλλούσα και η άλλη μελαχρινή
μα η τρίτη η τελευταία, *ωρέ*, ήταν απ’ όλες πιο καλή.

Ξένος είμαι και ήρθα τώρα από μέρη μακρινά
και κάν’αν δικόν δεν έχω που να μείνω μια βραδιά
έμεινα στους σαπουνάδες μες στα έρημα βουνά
είχα τα πουλιά γειτόνους και τα δέντρα συντροφιά.
Μ’ αγαπούσαν τρεις κοπέλες τις αγάπαγα κι εγώ
ποια να πάρω ποιαν ν’ αφήσω το θαυμάζομαν κι εγώ
μια ήταν ξανθομαλλούσα και η άλλη μελαχρινή
μα η τρίτη η τελευταία ήταν απ’ όλες πιο καλή.

Td 009_17

Βαρέθηκα μπιζέ- μπιζέρντισα
απ’ τις γειτο- απ’ τις γειτονοπούλες μου
να με ρωτούν κάθε κάθε πρωί.
Που ήσαν εψές που ήσαν εψές λεβέντη μου

που ήσαν εψές λεβέντη μου
αχ, που ήσαν προψές που ήσαν προψές το βράδυ.
Εψές ήμαν στη μά- στη μάνα μου
προψές στην α- προψές στην αδερφή μου
απόψε μαυρομά- μαυρομάτα μου
θα κοιμηθού- θα κοιμηθούμε αντάμα
σε κεντητό προσκέ- προσκέφαλο
σε πουπολέ- σε πουπολένιο στρώμα.
Πώς πρέπει τ' άσπρο τ' ά- τ' άσπρο τ' άλογο
αχ, σε πράσινο σε πράσινο λιβάδι
έτσ' πρέπουμε κι εμείς κι εμείς τα δυο
κόρη και πα- κόρη και παλικάρι.

Βαρέθηκα μπιζέρντισα απ' τις γειτονοπούλες μου
να με ρωτούν κάθε πρωί.
Που ήσαν εψές λεβέντη μου που ήσαν προψές το βράδυ.
Εψές ήμαν στη μάνα μου προψές στην αδερφή μου
απόψε μαυρομάτα μου θα κοιμηθούμε αντάμα
σε κεντητό προσκέφαλο σε πουπολένιο στρώμα.
Πώς πρέπει τ' άσπρο τ' άλογο σε πράσινο λιβάδι
έτσ' πρέπουμε κι εμείς τα δυο κόρη και παλικάρι.

Td 009_18

Διώχνεις με μάνα μ' διώχνεις με διώχνεις με να πααίνω
να πάνω κάτ' στα κάτεργα
να πάνω κάτ' στα κάτεργα κάτω στην άλλην άκρη
να κάμω χρόνια δώδικα
να κάμω χρόνια δώδικα μήνις σαρανταπέντε
να έρθει χρόνος μια γιορτή
να έρθει χρόνος μια γιορτή του χρόνου μιαν ημέρα
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες ν' αλλάξουν παλικάρια
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
να δει του τόπου μ' αδειανόν
να δει του τόπου μ' αδειανόν κι του στασίδι μπόζ'κο
τότις μάνα μ' να θυμηθείς
τότις μάνα μ' να θυμηθείς πόχεις του γιο σ' χαμένουν
όσοι περνούν κι όσοι διαβαίν'
όσοι περνούν κι όσοι διαβαίν' όλους να τους ρωτήσεις.
Δεν είδιετι δεν άκ'σιτι
δεν είδιετι δεν άκ'σιτι του γιο μου του χαμένουν.
Ένα πουλί καλό πουλί

ένα πουλί καλό πουλί κείνο μου λέει τουν είδια
μαύρα πουλιά τουν έτρουγαν
μαύρα πουλιά τουν έτρουγαν κι άσπρα τουν τριγυρνούσαν
κι ένα πουλί πουλί καλό
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς
γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Κι τι να φάω κι τι να πιω
κι τι να φάω κι τι να πιω κορμί κατακαημένου.

Διώχνεις με μάνα μ' διώχνεις με διώχνεις με να πααίνω
να πάνω κάτ' στα κάτεργα κάτω στην άλλην άκρη
να κάμω χρόνια δώδικα μήνις σαρανταπέντε
να έρθει χρόνος μια γιορτή του χρόνου μιαν ημέρα
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες ν' αλλάξουν παλικάρια
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
να δει του τόπου μ' αδειανόν κι του στασίδι μπόζ'κο
τότις μάνα μ' να θυμηθείς πόχεις του γιο σ' χαμένουν
όσοι περνούν κι όσοι διαβαίν' όλους να τους ρωτήσεις.
Δεν είδιετι δεν άκ'σιτι του γιο μου του χαμένουν.
Ένα πουλί καλό πουλί κείνο μου λέει τουν είδια
μαύρα πουλιά τουν έτρουγαν κι άσπρα τουν τριγυρνούσαν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Κι τι να φάω κι τι να πιω κορμί κατακαημένου.
Td 009_19

Άσπρα μου πιριστέρια κι έμορφα μπουλιά
κι έμορφα μπουλιά
πολύ ψηλά πιτάτι για χαμηλώσιτι
για χαμηλώσιτι
έχω μηλιά στην πόρτα μ' να κουνέψιτι να λαλήσιτι
να γράψω στα φτερούδια σας στα νυχούδια σας
τρεις μαύρις γραμμίτσις
τη μια να πάν'τ' της μάνας μου την άλλ' την αδερφή μ'
την τρίτη την καλύτερη να πάτι την καλή μ'
να πάτι την καλή μ'.
αν θέλει ας βάλ' τα μαύρα κι ας μην καρτερεί
κι ας μην καρτερεί
γω πήρα μια κουρτσούδα δωδικάχρονη
δωδικάχρονη
τ'ς μάγισσας θυγατέρα τ'ς Γεύας αγγονιά
τ'ς Γεύας αγγονιά
μαγεύ' όλον τον κόσμο κι όλο τον ντουνιά
κι όλο τον ντουνιά

μαγεύ’ κι εμέν’ τον νιούτσικον κι δεν χαίρουμι
κι δεν χαίρουμι.

Άσπρα μου πιριστέρια κι έμορφα μπουλιά
πολύ ψηλά πιτάτι για χαμηλώσιτι
έχω μηλιά στην πόρτα μ’ να κουνέψιτι να λαλήσιτι
να γράψω στα φτερούδια σας στα νυχούδια σας
τη μια να πάν’τ’ της μάνας μου την άλλ’ την αδερφή μ’
την τρίτη την καλύτερη να πάτι την καλή μ’
αν θέλει ας βάλ’ τα μαύρα κι ας μην καρτερεί
γω πήρα μια κουρτσούδα δωδικάχρονη
τ’ς μάγισσας θυγατέρα τ’ς Γεύας αγγονιά
μαγεύ’ όλον τον κόσμο κι όλο τον ντουνιά
μαγεύ’ κι εμέν’ τον νιούτσικον κι δεν χαίρουμι.

τ’ς Γεύας = της Εύας

Td 009_20

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χελιδόνια
τώρα οι πε-, *μωρέ*, τώρα οι πέρδικες
τώρα οι πέρδικες συχνολαλούν και λένε.
Ξύπνα αφέ-, *μωρέ*, ξύπνα αφέντη μου
ξύπνα αφέντη μου και μη βαριοκοιμάσαι
ξύπνα αγκά-, *μωρέ*, ξύπνα κι αγκάλιασε
ξύπνα κι αγκάλιασε κορμί κυπαρισσένιο
ξύπνα αφέ-, *μωρέ*, ξύπνα αφέντη μου.

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χελιδόνια
τώρα οι πέρδικες συχνολαλούν και λένε.
Ξύπνα αφέντη μου και μη βαριοκοιμάσαι
ξύπνα κι αγκάλιασε κορμί κυπαρισσένιο.

Td 009_21

Άσπρα μου περιστέρια κι όμορφα μ’ που- πουλιά, *λέει μωρ’ μαύρη*
βρε, κι όμορφα πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε για χαμηλώσετε, *λέει μωρ’ μαύρη*
για χαμηλώσετε
να γράψω στα φτερά σας τρεις λιανές γραφές, *λέει μωρ’ μαύρη*

βρε, τρεις λιανές γραφές
τη μια να πάτ’ στη μάνα μ’την άλλη την αδερφή μ’, *λέει μωρ’ μαύρη*
την άλλη την αδερφή μ’
την τρίτη την καλύτερ’, *ρε*, την καλούδα μου.

Άσπρα μου περιστέρια κι όμορφα μ’ πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε για χαμηλώσετε
να γράψω στα φτερά σας τρεις λιανές γραφές
τη μια να πάτ’ στη μάνα μ’την άλλη την αδερφή μ’
την τρίτη την καλύτερ’ την καλούδα μου.
Td 009_22

Από μικρός στα γράμματα μεγάλος στα σχολεία
κι ο δάσκαλος τον σχόλασε στο σπίτι για να πάει
κι ο δάσκαλος τον σχόλασε στο σπίτι για να πάει
στο δρόμο όπου περπατεί στο δρόμο που διαβαίνει
και το Θεό παρακαλεί τον Κύριο δοξάζει
και το Θεό παρακαλεί τον Κύριο δοξάζει.
Θεέ να πάνω και να βρω τη μάνα τον πατέρα.
Καθώς πώς παρακάλισε έτσ’ πήγε και τη βρήκε
καθώς πώς παρακάλισε έτσ’ πήγε και τη βρήκε
βρίσκει τη μάνα τ’ πόπαιζε με Τούρκο παλικάρι.
Μάνα μ’ θα ’ρθει ο πατέρας μου και θα το μαρτυρήσω
μάνα μ’ κι α ’ρθει ο πατέρας μου και θα το μαρτυρήσω.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ’ είδαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω
ό,τ’ είδαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Από το χέρι το ’παιρνε και στο χασάπη πάει.
Χασάπη σφάζεις πρόβατα σφάζεις και κατσικάκια
σφάξε κι εμέ τον Κωνσταντή που είναι μοναχοπαίδι.
Τέτοιο αρνί δεν έσφαξα δε θέλω για να σφάξω.
Από το χέρι το ’παιρνε στο σπίτι το πηγαίνει
εννιά μαχαίρια το ’δωσε εννιά κομμάτια γίν’κε
εννιά νερά το έπλυνε και πάλι αίμα βγάζει
τον έβαλε τον έβρασε και πάει τον μαγειρεύει
τον έβαλε τον έβρασε και πάει τον μαγειρεύει.

Από μικρός στα γράμματα μεγάλος στα σχολεία
κι ο δάσκαλος τον σχόλασε στο σπίτι για να πάει
στο δρόμο όπου περπατεί στο δρόμο που διαβαίνει
και το Θεό παρακαλεί τον Κύριο δοξάζει.
Θεέ να πάνω και να βρω τη μάνα τον πατέρα.
Καθώς πώς παρακάλισε έτσ’ πήγε και τη βρήκε

βρίσκει τη μάνα τ’ πόπαιζε με Τούρκο παλικάρι.
Μάνα μ’ θα ’ρθει ο πατέρας μου και θα το μαρτυρήσω.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ’ είδαν τα ματάκια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Από το χέρι το ’παιρνε και στο χασάπη πάει.
Χασάπη σφάζεις πρόβατα σφάζεις και κατσικάκια
σφάξε κι εμέ τον Κωνσταντή που είναι μοναχοπαίδι.
Τέτοιο αρνί δεν έσφαξα δε θέλω για να σφάξω.
Από το χέρι το ’παιρνε στο σπίτι το πηγαίνει
εννιά μαχαίρια το ’δωσε εννιά κομμάτια γίν’κε
εννιά νερά το έπλυνε και πάλι αίμα βγάζει
τον έβαλε τον έβρασε και πάει τον μαγειρεύει.

Td 010_02

Να μη ’χε ξημερώσει η πρώτη Απριλιά
μας ήρθ’ ένα φιρμάνι από το βασιλιά
δάσκαλοι το διαβάζουν γραμματικοί το λεν
θα πάρουν δυο παιδάκια ’πό μέσα απ’ το χωριό
στα άσπρα τα ντένουν στα μαύρα τα φορούν
έξω μες στα μπαΐρια τα ρούχα τους τα καιν.

Td 010_03

Χιονίζει βρέ-
χιονίζει βρέχει στα-να ι βουνά και οι θάλασσες βαρκίζουν
πολλά κα- καρά-να-βια στο γιαλό
πολλά καρά- πολλά καράβια στο-νο γιαλό όλα στην άκρη δέρνουν
ένα καρά-να-βι χιώτικο
ένα καρά- ένα καράβι χιώ-νο-τικο μέσα στη μέση δέρνει.
Δε σε φοβάμαι βρε βοριά
δε σε φοβά- δε σε φοβάμαι βρε-νε βοριά και σένα ντελή νότο
έχω πα- πανιά μεταξωτά
έχω πανιά έχω πα- πανιά μεταξωτά άγκυρα σιδιρένια
έχω και και το ναυτόπουλο που ενώνει τον αέρα
όταν θέλει να ανέβει γελώντας τραγουδώντας
κι όταν θέλει να κατέβει κλαίει κι αναστενάζει
είδα τον ήλιο πόστραψε και το φεγγάρι ’χάθη.
γι’ αυτό κι εγώ τώρα κλαίγω.

Χιονίζει βρέχει στα βουνά και οι θάλασσες βαρκίζουν
πολλά καράβια στο γιαλό όλα στην άκρη δέρνουν
ένα καράβι χιώτικο μέσα στη μέση δέρνει.
Δε δε σε φοβάμαι βρε βοριά και σένα ντελή νότο

έχω πανιά μεταξωτά άγκυρα σιδιρένια
έχω και και το ναυτόπουλο που ενώνει τον αέρα
όταν θέλει να ανέβει γελώντας τραγουδώντας
κι όταν θέλει να κατέβει κλαίει κι αναστενάζει
είδα τον ήλιο πόστραψε και το φεγγάρι ’χάθη.
γι’ αυτό κι εγώ τώρα κλαίγω.

Ενώνει<νιώνει< νιώθει
Από τον στίχο αυτό και κάτω, το τραγούδι δεν είναι ηχογραφημένο.

Td010_05

éndim ηeώme baώún(d)a — Κατέβηκα στη βρύση (για νερό)
Yazú da yazdún taώún(d)a (2) — Στην πέτρα της σκάλισα γραφή
Gφklerden geηen o kuώun — Εκείνο το πουλί που περνάει στον ουρανό
Ah neler geldi baώúna (2) — Αχ τι τράβηξε

Gidemem ben — Δεν μπορώ να πάω εγώ
Soramam ben — Δεν μπορώ να ρωτάω εγώ
Her adama gφnól veremem ben — Στον καθένα δεν μπορώ να δίνω την καρδιά μου εγώ
Aη kollarún sar kollarúm (2) — Άνοιξε τα χέρια σου αγκάλιασε με
άώódóm óώódóm saramam ben (2) — Κρυώνω κρυώνω δεν μπορώ να σ’αγκαλιάσω εγώ

Ben bir φrdek olaydúm — Πάπια να γινόμουνα
Ah gφl óstóne konaydúm (2) — Στη λίμνη πάνω να καθόμουνα
Gφklerden geηen o kuώun — Εκείνο το πουλί που περνάει στον ουρανό
Ah neler geldi baώúna (2) — Αχ τι τράβηξε

Gidemem ben — Δεν μπορώ να πάω εγώ
Soramam ben — Δεν μπορώ να ρωτάω εγώ
Her adama gφnól veremem ben — Στον καθένα δεν μπορώ να δίνω την καρδιά μου εγώ
Aη kollarún sar kollarúm (2) — Άνοιξ’τα χέρια σου αγκάλιασε με
άώódóm óώódóm saramam ben (2) — Κρυώνω κρυώνω δεν μπορώ να σ’αγκαλιάσω εγώ

Td010_06

Şimdi kızlar çok kibar
Uzun şifon kehribar
Ne kadar kibar olsa

Erkeklere erkeklere itibar
Ne kadar kibar olsa
Erkeklere erkeklere itibar

Aman yolla sinemaya yolla
Yollar isen yollar isen tez yolla
Aman yolla sinemaya yolla
Yollar isen yollar isen tez yolla

Kadife yastığım yok
Odana bastığım yok
Kitaba el basarım
Senden başka ah senden başka yarim yok
Kitaba el basarım
Senden başka ah senden başka yarim yok

Aman yolla sinemaya yolla
Yollar isen ah yollar isen tez yolla.
Aman yolla sinemaya yolla
Yollar isen ah yollar isen tez yolla.

Καταγραφή, μετάφραση: Φραγκώ Καράογλαν, Ιούλιος 1998

Td 010_07

Χίλιοι μαστό-, *μαρή Βέργω μου*
χίλιοι μαστόροι δούλευαν
Βέργω μ' καμαρωμένη
κι χίλια μαθητούδια
ολημερί-, *μαρή Βέργω μου*
ολημερίτσα αδούλευαν
Βέργω μ' καμαρωμένη
του βράδυ γκρεμιζόταν
πάει πουλί, *μαρή Βέργω μου*
πάει πουλί κι λάλησι
Βέργω μ' καμαρωμένη
στην πρώτη την καμάρα
δεν κιλαηδού-, *μαρή Βέργω μου*
δεν κιλαηδούσι σαν πουλί
Βέργω μ' καμαρωμένη
ούτε σα χελιδόνι
μόν' κιλαηδού-, *μαρή Βέργω μου*
μόν' κιλαηδούσι κι έλιγι

Βέργω μ' καμαρωμένη
ανθρώπινη λαλίτσα.
Άμα δε φάει, *μαρή Βέργω μου*
άμα δε φάει άνθρωπο
Βέργω μ' καμαρωμένη
γεφύρ' δε θα στιριώσ'τι
ούτε ξένη, *μαρή Βέργω μου*
ούτε ξένη παντάξενη
Βέργω μ' καμαρωμένη
ούτε διαβατοπούλα
μόνο του πρω-, *μαρή Βέργω μου*
μόνο του πρωτομάστορα
Βέργω μ' καμαρωμένη
την όμορφη γυναίκα.
Στέλνει παιδί, *μαρή Βέργω μου*
στέλνει παιδί τη φώναξι
Βέργω μ' καμαρωμένη
στη γέφυρα για νά 'ρθει.
Έχω ψωμί, *μαρή Βέργω μου*
έχω ψωμί που γένιτι
Βέργω μ' καμαρωμένη
πιδί ν όπου κοιμάται.
Ο μάστορας, *μαρή Βέργω μου*
ο μάστορας παρήγγειλι
Βέργω μ' καμαρωμένη
στη γέφυρα για νά 'ρθεις.

Χίλιοι μαστόροι δούλευαν κι χίλια μαθητούδια
οληµερίτσα αδούλευαν του βράδυ γκρεμιζόταν
πάει πουλί κι λάλησι στην πρώτη την καμάρα
δεν κιλαηδούσι σαν πουλί ούτε σα χελιδόνι
μόν' κιλαηδούσι κι έλιγι ανθρώπινη λαλίτσα.
Άμα δε φάει άνθρωπο γεφύρ' δε θα στιριώσ'τι
ούτε ξένη παντάξενη ούτε διαβατοπούλα
μόνο του πρωτομάστορα την όμορφη γυναίκα.
Στέλνει παιδί τη φώναξι στη γέφυρα για νά 'ρθει.
Έχω ψωμί που γένιτι πιδί ν όπου κοιμάται.
Ο μάστορας παρήγγειλι στη γέφυρα για νά 'ρθεις.

Td 010_08

Δήμος έχ' ένα κορίτσι ένα μαναχό
κάθι Κυριακή ν αλλάζει και ντουζντίζετι
κάθι Κυριακή ν αλλάζει και ντουζντίζετι
κι στο παραθύρι βγαίνει κι γυαλίζιτι
και στο παραθύρι βγαίνει και γυαλίζιτι
την αρέζουν όλος κόσμος κι όλοι την καμαρών'
την αρέζουν όλος κόσμος κι όλοι την καμαρών'
την αρέζει κι ένας Τούρκος ο Μεμέτ αγάς
την αρέζει κι ένας Τούρκος ο Μεμέτ αγάς
πέντε προξεν'τάδες στέλνει στην γκιαούρισσα.
Θα το δώσεις το κορίτσ' στο Μεμέτ αγά.
Δεν το δίνω το κορίτσι μ' στο Μεμέτ αγά
δεν το δίνω το κορίτσι μ' στο Μεμέτ αγά
είναι Τούρκος την αρταίνει την Παρασκευή
είναι Τούρκος την αρταίνει την Παρασκευή.
Τ' άκουσι κι η κόρη η Δέσπω από τον αργαλειό
τ' άκουσι κι η κόρη η Δέσπω από τον αργαλειό.
Το Μεμέτ αγά θα πάρω αυτόνα ν αγαπώ
το Μεμέτ αγά θα πάρω αυτόνα ν αγαπώ
που ορίζει πέντι κάστρα δικαοχτώ χωριά
που ορίζει πέντι κάστρα δικαοχτώ χωριά
που ορίζει κι τη μάνα μ' τη γκιαούρισσα
που ορίζει κι τη μάνα μ' τη γκιαούρισσα.

Δήμος έχ' ένα κορίτσι ένα μαναχό
κάθι Κυριακή ν αλλάζει και ντουζντίζετι
και στο παραθύρι βγαίνει και γυαλίζιτι
την αρέζουν όλος κόσμος κι όλοι την καμαρών'
την αρέζει κι ένας Τούρκος ο Μεμέτ αγάς
πέντε προξεν'τάδες στέλνει στην γκιαούρισσα.
Θα το δώσεις το κορίτσ' στο Μεμέτ αγά.
Δεν το δίνω το κορίτσι μ' στο Μεμέτ αγά
είναι Τούρκος την αρταίνει την Παρασκευή.
Τ' άκουσι κι η κόρη η Δέσπω από τον αργαλειό.
Το Μεμέτ αγά θα πάρω αυτόνα ν αγαπώ
που ορίζει πέντι κάστρα δικαοχτώ χωριά
που ορίζει κι τη μάνα μ' τη γκιαούρισσα.

(τουρκ)=ισιάζομαι, φτιάχνομαι

Td 010_09

Κώστας την πέτρα πελεκάει, *γκελ γκιντελίμ γκιουζέλ κουζούμ*
με το ’να το χεράκι, *δέντρο μου ζαχαράτο*
με το ’να το χεράκι, *δέντρο μου ζαχαράτο*.
?
Τα σανίδια τα σανίδια
τα λιθοπελεκημένα
τα λιθοπελεκημένα
μην πατάτι και μη βροντάτι
μην πατάτι και βροντάτι
και ξυπνήστι τον καλό μου
και ξυπνήστι τον καλό μου
τον καλό τον αδερφό μου
τον καλό τον αδερφό μου
πόχω χρόνια π’ δεν τον είδια
πόχω χρόνια π’ δεν τον είδια
κι βδομάδες παραπάνω
κι βδομάδες παραπάνω
ψες τον είδια στο πηγάδι
ψες τον είδια στο πηγάδι
πόπαιρνε κρύο νεράκι.

Κώστας την πέτρα πελεκάει με το ’να το χεράκι

Τα σανίδια τα σανίδια
τα λιθοπελεκημένα
μην πατάτι και μη βροντάτι
και ξυπνήστι τον καλό μου
τον καλό τον αδερφό μου
πόχω χρόνια π’ δεν τον είδια
κι βδομάδες παραπάνω
ψες τον είδια στο πηγάδι
πόπαιρνε κρύο νεράκι.

Td 010_10

Σήμερα, *κι αμάν αμάν*
σήμερα Χριστός Ανέστη
σήμερα Χριστός Ανέστη
ο ουρανός επάνω στέκει
ο ουρανός, *κι αμάν αμάν*
ο ουρανός επάνω στέκει
ο ουρανός επάνω στέκει
σήμερα τα παλικάρια

σήμερα, *κι αμάν αμάν*
σήμερα τα παλικάρια
σήμερα τα παλικάρια
στέκοντι σα λεοντάρια
στέκοντι, *κι αμάν αμάν*
στέκοντι σα λεοντάρια
στέκοντι σα λεοντάρια
σήμερα κι τα κορίτσα
σήμερα, *κι αμάν αμάν*
σήμερα κι τα κορίτσα
σήμερα κι τα κορίτσα
στέκοντι σαν κυπαρίσσα
στέκοντι, *κι αμάν αμάν*
στέκοντι σαν κυπαρίσσα
στέκοντι σαν κυπαρίσσα
σήμερα κι οι παντριμένις
σήμερα, *κι αμάν αμάν*
σήμερα κι οι παντριμένις
σήμερα κι οι παντριμένις
στέκοντι καμαρωμένις.

Σήμερα Χριστός Ανέστη
ο ουρανός επάνω στέκει
σήμερα τα παλικάρια
στέκοντι σα λεοντάρια
σήμερα κι τα κορίτσα
στέκοντι σαν κυπαρίσσα
σήμερα κι οι παντριμένις
στέκοντι καμαρωμένις.

Td 010_11

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι οι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά οι τρισκαταραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλεύει.
Ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικόν για να τον λάβουν όλοι.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
την προσευχή της έκανε για τον μονογενή της.
Φωνή εξήλθε εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν κυρά μου οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
και τον υιό σου πιάσανε και στον χαλκιά τον πάνε
και στου Πιλάτου την αυλή εκεί τον τυρρανούνε.

Η Παναγιά σαν τ’ άκουσε έπεσε και λιγώθη
σταμνί νερό της ρίξανε τρία κανάτια μόσχο
και τρία νεροδόστομα για νά ’ρθει ο λογισμός της.
Και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαγεί φωτιά να πάει να πέσει
ζητεί γκρεμό να γκρεμιστεί για τον μονογενή της.
Η Μάρθα και η Μαγδαληνή και του Λαζάρου η μάνα
του Ιακώβου η αδερφή οι τέσσερες αντάμα
επήραν το στρατί στρατί, στρατί το μονοπάτι
και το στρατί τις έβγαλε σ’ ένα έρημο ’κλησάκι.
Άνοιξε πόρτα του ληστού και πόρτα του Πιλάτου
κι η πόρτα από το φόβο της ανοίγει μοναχή της.
Κοιτά δεξιά κοιτά ζερβά κανέναν δε γνωρίζει
κοιτάζει δεξιότερα βλέπει τον Αϊ-Γιάννη.
Άγιε Γιάννη Πρόδρομε και βαπτιστή του γιου μου
μην είδες τον υγιόκα μου και τον διδάσκαλό σου.
Δεν έχω γλώσσα να σου πω γλώσσα να σου μιλήσω
δεν έχω χεροκάλαμο για να σου τον ιδείξω
εκείνος είναι ο γιόκας σου και ο διδάσκαλός μου
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο
όπου φορεί στην κεφαλή αγκάθινο στεφάνι.
Η Παναγιά πλησίασε γλυκά τον ερωτάει.
Δεν μου μιλάς παιδάκι μου δεν μου μιλάς παιδί μου.
Τι να σου ειπώ μανούλα μου αδιάφορο δεν έχει
μόνο το Μέγα Σάββατο κοντά το μεσονύχτι
που θα λαλήσ’ ο πετεινός σημαίνουν οι καμπάνες
σημαίν’ Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει και Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι.
Όποιος το λέγει σώζεται κι όποιος τ’ ακούει αγιάζει
κι όποιος το καλοφιγκραστεί παράδεισο θα λάβει
παράδεισο και λίβανο από τον άγιον τάφο.

Η τραγουδίστρια προφανώς ακούει και αποδίδει έτσι τη στερεότυπη λέξη του στίχου «με ροδόσταμο».

Td 010_12

Κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης κατέβ’κεν Αϊς-Γιώ-
κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
κατέβηκεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός.
Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν
και δυο καλά κορά- και δυο καλά κορά-
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν

και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν.
Γιώργη μ’ δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
Γιώργη μ’ δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ’ς καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε δγιει.
Γω έχω μάνα έχω έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τ’ για πόρχεται
έχω καλή γυναίκα να τ’ για πόρχεται
με δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί
με δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί.
Περπάτα συ μαρ’ Σύρμω και συ μαρ’ Λεμονιά
περπάτα συ μαρ’ Σύρμω και συ μαρ’ Λεμονιά
να πα να σας κρεμάσω καρσί στην Παναγιά.

Κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός.
Τούρκοι τον τροϋρνούσαν κι οι Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κοράσια τον μοιριλογάν.
Γιώργη μ’ δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ’ς καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε δγιει.
Γω έχω μάνα έχω έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τ’ για πόρχεται
με δυο μπιδιά στα χέρια το τρίτο περπατεί.
Περπάτα συ μαρ’ Σύρμω και συ μαρ’ Λεμονιά
να πα να σας κρεμάσω καρσί στην Παναγιά.

Td 010_13

Το Δημήτρη, *βάι Δημήτρη μ’*
το Δημήτρη τον βαρέσαν
το Δημήτρη τον βαρέσαν
μες στις μάντρες στα τσαλμάρια
μες στις μάντρες στα τσαλμάρια
πάει η μάνα τ’ και τον κλαίει
πάει η μάνα τ’ και τον κλαίει
χεμ τον κλαίει χεμ τον λέει
χεμ τον κλαίει χεμ τον κλαίει.
Σιουκ Δημήτρη μ’ σιουκ λεβέντη μου
σιουκ Δημήτρη μ’ σιουκ λεβέντη μου
σιουκ να στρώσουμι τ’ αλώνι
σιουκ να στρώσουμε τ’ αλώνι
θα πιράσουν τα γιολντάσια
θα πιράσουν τα γιολντάσια
θα ρωτήσουν για το Δημήτρη
θα ρωτήσουν για το Δημήτρη

πού ’ν’ Δημήτρης πού ’ν’ λεβέντης
πού ’ν’ Δημήτρης πού ’ν’ ι λεβέντης
κι Δημήτρης σκουτουμένος
κι Δημήτρης, *βάι Δημήτρη μ’*
κι Δημήτρης σκουτουμένος
κι Δημήτρης σκοτουμένος
στ’ άχυρο παραχωμένος.

Το Δημήτρη τον βαρέσαν
μες στις μάντρες στα τσαλμάρια
πάει η μάνα τ’ και τον κλαίει
χεμ τον κλαίει χεμ τον κλαίει.
Σιουκ Δημήτρη μ’ σιουκ λεβέντη μου
σιουκ να στρώσουμε τ’ αλώνι
θα πιράσουν τα γιολντάσια
θα ρωτήσουν για το Δημήτρη
πού ’ν’ Δημήτρης πού ’ν’ ι λεβέντης
κι Δημήτρης σκουτουμένος
στ’ άχυρο παραχωμένος.

Γιολντάσια: τουρκ. yoldaş = συνοδοιπόρος, διαβάτης

PAGE

PAGE 1

Td 010_14

Κάτω στο γιαλό κάτω στο περιγιάλι
κάτω στο γιαλό κάτω στο περιγιάλι
κόρην α- κόρην αγαπώ
κόρην α- κόρην αγαπώ
κόρην αγαπώ ξανθιά και μαυρομάτα
κόρην αγαπώ ξανθιά και μαυρομάτα
δώδεκα δώδεκα χρονώ
δώδεκα δώδεκα χρονώ
δώδεκα χρονώ ο ήλιος δεν την είδε
δώδεκα χρονώ ο ήλιος δεν την είδε
μόν’ η μά- μόνο η μάνα της
μόνο η μά- μόνο η μάνα της

μόνο η μάνα της Κανέλα τής φωνάζει
μόνο η μάνα της Κανέλα τής φωνάζει
κανελό- κανελόριζα
κανελό- κανελόριζα
κανελόριζα και άνθη της κανέλας
κανελόριζα και άνθη της κανέλας
κανελό- κανελόριζα
κανελό- κανελόριζα.

Κάτω στο γιαλό κάτω στο περιγιάλι
κόρην αγαπώ ξανθιά και μαυρομάτα
δώδεκα χρονώ ο ήλιος δεν την είδε
μόνο η μάνα της Κανέλα τής φωνάζει
κανελόριζα και άνθη της κανέλας.
Td 010_15

Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίστηκαν
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Όποιος δια- όποιος διαβεί Γιάνν'
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
όποιος διαβεί Γιάνν' άλλον καλό θα πάρει
κι όποιος δια- κι όποιος διαβεί Γιάνν'
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κι όποιος διαβεί Γιάνν' άλλην καλή θα πάρει.
Κόρη έ- κόρη έδιαβι
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κόρη έδιαβι σαρανταδυό δεμάτια
κόρη δί- κόρη δίψασι
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κόρη δίψασι κρύο νιρό γυρεύει.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω.
Βλέπεις τα βλέπεις τα βουνά
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
βλέπεις τα βουνά κι τα ψηλά μπαΐρια
κει 'ναι τα κει 'ναι τα νιρά
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
εκεί 'ναι τα νιρά εκεί 'ναι κι οι κρυοβρύσις.
Κόρη έ- κόρη έσκασι
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κόρη έσκασι για μια σταλιά νεράκι

κόρη μ’ δί- κόρη μ’ δίψασε
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου.

Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Όποιος διαβεί Γιάνν’ άλλον καλό θα πάρει
κι όποιος διαβεί Γιάνν’ άλλην καλή θα πάρει.
Κόρη έδιαβι σαρανταδυό δεμάτια
κόρη δίψασι κρύο νιρό γυρεύει.
Γιάννη μ’ δίψασα κρύο νερό γυρεύω.
Βλέπεις τα βουνά κι τα ψηλά μπαΐρια
εκεί ’ναι τα νιρά εκεί ’ναι κι οι κρυοβρύσις.
Κόρη έσκασι για μια σταλιά νεράκι
κόρη μ’ δίψασε.

Td 010_16

Βρέξε πάππω βρέξε πάππω
για να γένουν τα σταράκια
για να γένουν τα σταράκια
τα σταράκια τα καλαμπ’κάκια.

Βρέξε πάππω βρέξε πάππω
για να γένουν τα σταράκια
τα σταράκια τα καλαμπ’κάκια.

Td 010_17

Οι καημέν’, *σεβντίμ σενί*
οι καημέν’ οι τσιουμπαναίοι
οι καημέν’ οι τσιουμπαναίοι
πώς την τρων αυτήν την πάχαν’
πώς την τρων, *σεβντίμ σενί*
πώς την τρων αυτήν την πάχαν’
πώς την τρων αυτή την πάχαν’
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
μέρα νύ-, *σεβντίμ σενί*
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
κι το βράδ’ μες στην καλύβα
κι το βράδ’, *σεβντίμ σενί*
και το βράδ’ μες στην καλύβα
κι το βράδ’ μες στην καλύβα
κι η καλύβα, *Μαριώ μ’ αριοπλιγμένη*

κι η καλύβα, *Μαριώ μ' αριοπλιγμένη*
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
έχασαν, *σεβντίμ σενί*
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
κι κρυώνουν και ζαρώνουν.

Οι καημέν' οι τσιουμπαναίοι
πώς την τρων αυτή την πάχαν'
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
κι το βράδ' μες στην καλύβα
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ'ς
κι κρυώνουν και ζαρώνουν.

Σεβντίμ σενί: τουρκ. sevdim seni=ο καημός μου για σένα

Td011_1a

'Π' άρχοντα σπί- π' άρχοντα σπί-
'π' άρχοντα σπίτια βγαίνουμι σ' αρχοντικά θα πάμι
λάλ' αηδονάκι μ' λάλει.

'Π' άρχοντα σπίτια βγαίνουμι σ' αρχοντικά θα πάμι.

Td011_1b

Αρχόντ'ς με την αρχόντισσα στη σκάλα κατιβαίν'νε
στη σκάλα στην πυργούσκαλα στην αργυρή τη σκάλα
γυρνάει αρχόντ'ς και τη λαλεί γυρνάει και την ξιτάζει.
Κόρη μ' σα θέλεις ροϊδανή ξισπρή κι μαυρομάτα
σύρε στην Αντρανόπολη κι έβγα στο Σαλονίκη
να σειέσαι να λυγίζισαι να φαίνισαι σαν κόρη
σαν κόρη και σγουρά μαλλιά κι αρχοντικά πλεξίδια.

Td011_2

Ένα μικρό μικρούτσικου Σαββάτο γεννημένο
Σαββάτο και αν γιννήθηκι την Κυριακή βαφτίστ'κι
και τη Δευτέρα το ταχιά με τη μάνα τ' πινιέτι.
Διέτι διέτι τ' αρχοπούλ' τ' αρχοντοτιμημένο
πρώτα το τίμησ' ο Θεός κι ύστ'ρα όλος ο κόσμος
το τίμησι κι ι βασιλιάς γαμπρό για να το κάμει

θέλει στη θυγατέρα του θέλει στην ακριβίτσα τ'
πόχει το μάτι σαν ελιά το φρύδι σα γαϊτάνι.

Td011_3

Ν άκους άκους συ κόρη μου τι λέει ο καλός σου
τούτ'ν Κυριακίτσα πόρ'ιτι την άλλιαν παραπάνω
'κόμα την άλλιαν παραπάν' χαρά θέλει να κάνει.
Γύρνα κόρη μ' την προίκα σου γύρνα την τιμασία σ'.
Κι γω την προίκα μ' έκαμα το δώρο μ' θε να κάμω
τα μαξιλάρια δώδικα συμπιθιριό να κάτσει
συμπιθιριό καλογιριό κι απούς χωρίς λαλίτσα.

Td011_4

Γιάννης τη Μάϊδω θέ-νε-λει κι την αγαπάει
κι την αγαπάει
Γιάννης τη Μάιδω θέ-νε-λει κι την αγαπάει
κι την αγαπάει
κι η Μάϊδω δεν τον θέ-νε-λει δεν τον αγαπάει
δεν τον αγαπάει
κι η Μάϊδω δεν τον θέ-νε-λει δεν τον αγαπάει
δεν τον αγαπάει
Γιάννης στην Κάλλιω πά-να-ει και στην αδερφή τ'
και στην αδερφή τ'
Γιάννης στην Κάλλιω πά-να-ει και στην αδερφή τ'
και στην αδερφή τ'.
Ν αρμινεψέ με Κά-να-λλιω μ' Κάλλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλλιω μ' καρντασί μ'
ν αρμινεψέ με Κά-να-λλιω μ' Κάλλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλλιω μ' καρντασί μ'.
Θα σ' αρμινέψω Γιά-να-ννη μ' θα κριματιστώ
θα κολατιστώ
θα σ' αρμινέψω Γιά-να-ννη μ' θα κριματιστώ
θα κολατιστώ.
Ν αρμινεψέ μι Κά-να-λλιω μ' δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι
ν αρμινεψέ μι Κά-να-λλιω μ' δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι.
Βάλε της κόρης ρού-νου-χα τ'ς κόρης πρόσωπο
τ'ς κόρης πρόσωπο
βάλε της κόρης ρού-νου-χα τ'ς κόρης πρόσωπο
τ'ς κόρης πρόσωπο
κι έβγα στο μισουχώ-νο-ρι κι έβγα φώναξι
κι διαλάλησι
κι έβγα στο μισουχώ-νο-ρι κι έβγα φώναξι

κι διαλάλησι
ν άιντε ν άιντε κορί-νι-τσια και σεις νιόπαντρες
και σεις νιόπαντρες
ν άιντε ν άιντε κορί-νι-τσια και σεις νιόπαντρες
και σεις νιόπαντρες
να πάμι για λουλού-νου-δια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου
να πάμι για λουλού-νου-δια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου.
Ξαρτήθηκε κι η Μά-να-ιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας
ξαρτήθηκε κι η Μά-να-ιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας.

Γιάννης τη Μάιδω θέλει κι την αγαπάει
κι η Μάιδω δεν τον θέλει δεν τον αγαπάει
Γιάννης στην Κάλλιω πάει και στην αδερφή τ'.
Ν αρμινεψέ με Κάλλιω μ' Κάλλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλλιω μ' καρντασί μ'.
Θα σ' αρμινέψω Γιάννη μ' θα κριματιστώ.
Ν αρμινεψέ μι Κάλλιω μ' δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι.
Βάλε της κόρης ρούχα τ'ς κόρης πρόσωπο
κι έβγα στο μισουχώρι κι έβγα φώναξι
ν άιντε ν άιντε κορίτσια και σεις νιόπαντρες
να πάμι για λουλούδια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου.
Ξαρτήθηκε κι η Μάιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας.

Καρντασί μ'<τουρκ. Kardeş=αδερφός-η.
Θα κολατιστώ<κολάζομαι=αμαρτάνω.
Ξαρτήθηκε = ντύθηκε

Td011_5

Ν άνοιξε χείλι μ' άνοιξε γλυκά να τραγουδήσεις
για την καμένη την καρδιά
για την καμένη την καρδιά την παραπονεμένη

ώρες με βάζει και γελώ
ώρες με βάζει και γελώ ώρες με βάζει και κλαίου.
Δεν έχου καέναν να μι δγει
δεν έχου καέναν να μι δγει κερί να με ανάβει
μόν' έχω τρεις γειτόνισσες
μόν' έχω τρεις γειτόνισσες κι οι τρεις χαροκαμένις
η μια μι φέρ' κρύο νερό
η μια μι φέρ' κρύο νερό κι η άλλ' μούστο σταφύλι
κι η τρίτη κι η καλύτερη
κι η τρίτη κι η καλύτερη μι φέρ' αφράτο μήλο.
Δεν έχω καέναν να μι δγει.

Ν άνοιξε χείλι μ' άνοιξε γλυκά να τραγουδήσεις
για την καμένη την καρδιά την παραπονεμένη
ώρες με βάζει και γελώ ώρες με βάζει και κλαίου.
Δεν έχου καέναν να μι δγει κερί να με ανάβει
μόν' έχω τρεις γειτόνισσες κι οι τρεις χαροκαμένις
η μια μι φέρ' κρύο νερό κι η άλλ' μούστο σταφύλι
κι η τρίτη κι η καλύτερη μι φέρ' αφράτο μήλο.
Δεν έχω καέναν να μι δγει.

Td011_6

Κόρη μ' γιατί σ'μαζώνεσι και θέλεις να πααίνεις
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι μήνα μπαμπάς σι διώχνει
και θέλεις να και θέλεις να πααίνεις.
Ούτε μάνα μ' μι μάλωσε ούτε μπαμπάς μ' μι διώχνει
μα ήρθε μή- μα ήρθι μήνας και κιρός και πρέπει να πααίνω
θέλω να πάω θέλω να πάω στον άντρα μου
θέλω να πάω στον άντρα μου να πάω στον καλό μου
γιατί κι αυτός γιατί κι αυτός μι καρτεράει.

Κόρη μ' γιατί σ'μαζώνεσι και θέλεις να πααίνεις
μήνα μάνα σ' σι μάλωσι μήνα μπαμπάς σι διώχνει
και θέλεις να πααίνεις.
Ούτε μάνα μ' μι μάλωσε ούτε μπαμπάς μ' μι διώχνει
μα ήρθι μήνας και κιρός και πρέπει να πααίνω
θέλω να πάω στον άντρα μου να πάω στον καλό μου
γιατί κι αυτός μι καρτεράει.

Td011_7

Διώξε με μάνα μ’ διώξε με και μη με καταριέσαι
θα πάω μάνα μ’ μακριά
θα πάω μάνα μ’ μακριά κι πίσω δεν θα έρθω
θα έρθει μάνα μ’ Πασχαλιά
θα έρθει μάνα μ’ Πασχαλιά θα έρθει Αϊ-Γιώργης
που θα λουστείς θα χτενιστείς
που θα λουστείς θα χτενιστείς στην εκκλησιά θα σύρεις
θα δεις μάνα μ’ θα δεις τις νιες
θα δεις μάνα μ’ θα δεις τις νιες θα δεις τις παντρεμένες
θα δεις τον τόπο μ’ αδειανό
θα δεις τον τόπο μ’ αδειανό κι του στασίδι μπόσ’κο
τότε μάνα μ’ θα θυμηθείς
τότε μάνα μ’ θα θυμηθείς πόχεις παιδί στα ξένα
στα ξένα τα φαρμακερά.

Διώξε με μάνα μ’ διώξε με και μη με καταριέσαι
θα πάω μάνα μ’ μακριά κι πίσω δεν θα έρθω
θα έρθει μάνα μ’ Πασχαλιά θα έρθει Αϊ-Γιώργης
που θα λουστείς θα χτενιστείς στην εκκλησιά θα σύρεις
θα δεις μάνα μ’ θα δεις τις νιες θα δεις τις παντρεμένες
θα δεις τον τόπο μ’ αδειανό κι του στασίδι μπόσ’κο
τότε μάνα μ’ θα θυμηθείς πόχεις παιδί στα ξένα
στα ξένα τα φαρμακερά.

Td011_8

Γιάννω κριθάρι θέριζε σ’ ένα τρανό χωράφι
περνούν Ρωμιοί περνούν Τούρκοι και την καλημερίζουν
ν απέρασαν γενίτσαροι την έκλεψαν τη Γιάννω
σαράντα μέρες σαράντα βραδιές καρσί στον ήλιο την πήγαιναν
για να μαυρίσει η Γιάννω μας κι η Γιάννω μας δεν μαύριζε.
Σήκω εσύ κορίτσι μου να πας να ζητιανέψεις
να φας εσύ να φάμι κι εμείς κανένα ξεροκόμματο.
Χωριό σε χωριό η Γιάννω μας έφτασε και στο σπιτικό τ’ς
βρίσκει την πόρτα ανοιχτή τη μάνα της να υφαίνει.
Καλήν ημέρα συ κυρά μ’, καλώς την ξέν’ την κοπελιά.
Δεν είμι ξένη μάνα μου είμαι κι γω ’π’ αυτό το σπίτ’.

Td011_9

Βουνά μου τι βουρκώσατε και στέκ’τε βουρκωμένα
μήπως τα χιόνια σάς βαραίν’

μήπως τα χιόνια σάς βαραίν’ μήπως βαρύς χειμώνας.
Κι αδέ τα χιόνια μάς βαραίν’
κι αδέ τα χιόνια μάς βαραίν’ κι αδέ βαρύς χειμώνας
μόν’ μάς βαραίν’ ο βασιλιάς
μόν’ μάς βαραίν’ ο βασιλιάς κι Αλέξαντρος ο πρώτος
που έμασι τα νιόμπαιδα
που έμασι τα νιόμπαιδα κι όλα τα παλικάρια
τα πήρι και τα πήγινι
τα πήρι και τα πήγινι στον πόλεμο τα πήγι
πουλέμησαν πουλέμησαν
πουλέμησαν πουλέμησαν τρεις μέρες τρία βράδια
χωρίς ψωμί χωρίς νιρό
χωρίς ψωμί χωρίς νιρό χωρίς ύπνο το βράδυ
βλέπουν το ρέμα που ’ρχιτι
βλέπουν το ρέμα που ’ρχιτι ’π’ απάν’ ’π’ τα Λεοντάρια
τρέχουν να πιούν κρύο νιρό
τρέχουν να πιούν κρύο νιρό να πιούν και να γυρίσουν
και βασιλιάς τούς μάλισι
και βασιλιάς τούς μάλισι κι βασιλιάς τούς λέει.
Δεν είν’ πιδιά μ’ κρύο νιρό
δεν είν’ πιδιά μ’ κρύο νιρό να πιείτε να χορτάσ’τι
μόν’ είν’ το αίμα πόρχιτι
μόν’ είν’ το αίμα πόρχιτι ’π’ απάν’ ’π’ τα Λεοντάρια
τρία χρονώ μουλάρι πλέει.

Βουνά μου τι βουρκώσατε και στέκ’τε βουρκωμένα
μήπως τα χιόνια σάς βαραίν’ μήπως βαρύς χειμώνας.
Κι αδέ τα χιόνια μάς βαραίν’ κι αδέ βαρύς χειμώνας
μόν’ μάς βαραίν’ ο βασιλιάς κι Αλέξαντρος ο πρώτος
που έμασι τα νιόμπαιδα κι όλα τα παλικάρια
τα πήρι και τα πήγινι στον πόλεμο τα πήγι
πουλέμησαν πουλέμησαν τρεις μέρες τρία βράδια
χωρίς ψωμί χωρίς νιρό χωρίς ύπνο το βράδυ
βλέπουν το ρέμα που ’ρχιτι ’π’ απάν’ ’π’ τα Λεοντάρια
τρέχουν να πιούν κρύο νιρό να πιούν και να γυρίσουν
και βασιλιάς τούς μάλισι κι βασιλιάς τούς λέει.
Δεν είν’ πιδιά μ’ κρύο νιρό να πιείτε να χορτάσ’τι
μόν’ είν’ το αίμα πόρχιτι ’π’ απάν’ ’π’ τα Λεοντάρια
τρία χρονώ μουλάρι πλέει.

Td011_10

Σ’ αυτά τα έρημα βουνά στα έρημα τα δάση
πραματευτής αράδιζι

πραματευτής αράδιζι πραματευτής γυρίζει
σέρνει μουλάρια δώδικα
σέρνει μουλάρια δώδικα μ’ ασήμι φορτωμένα
εκεί που πάει και τραγουδάει
εκεί που πάει και τραγουδάει εκεί που πάει και λέγει.
Δεν είνι κλέφτες να μου ιδούν
δεν είνι κλέφτες να μου ιδούν κλεφτάδες να μου πιάσουν.
Το λόγο τ’ δεν απέσωσι
το λόγο τ’ δεν απέσωσι το λόγο τ’ πίσω παίρνει
να και κλεφτάδες πρόλαβαν
να και κλεφτάδες πρόλαβαν ’π’ απάν’ ’π’ τα κορφοβούνια
κι άρχισαν τα ξεφορτώματα
κι άρχισαν τα ξεφορτώματα και τα σκοινιά να κόβουν.
Ν αφήστε βρε καλά παιδιά
ν αφήστε βρε καλά παιδιά και τα σκοινιά μην κόβ’τι
βαρέθηκα μπιζέρισα
βαρέθηκα μπιζέρισα να δένου να φορτώνου.
Μια μαχαιριά τον δώσανε
μια μαχαιριά τον δώσανε κι ύστερα τον ρωτάνε.
Τίνος παπά παιδί είσαι συ
τίνος παπά παιδί είσαι συ τίνος παπά εγγόνι
που τραγουδάς μες στα βουνά
που τραγουδάς μες στα βουνά που τραγουδάς και λέγεις
δεν είναι κλέφτες να σου ιδούν.
Ούτε παπά παιδί είμαι γω ούτε παπά εγγόνι
μάνα μ’ ήταν ’πό τα Γιάννενα
μάνα μ’ ήταν ’πό τα Γιάννενα μπαμπάς μ’ από την Προύσα
είχα κι έναν καλό αδερφό
είχα κι έναν καλό αδερφό στους κλέφτες καπετάνιος.
Τα λόγια τ’ς άμα τ’ άκουσι
τα λόγια τ’ς άμα τ’ άκουσι ψιλή φωνούλα βγάζει.
Σύρτε να φέρτε τους γιατρούς
σύρτε να φέρτε τους γιατρούς τον αδερφό μ’ να γιάνω
τον αδερφό μ’ τον σκότωσαν
τον αδερφό μ’ τον σκότωσαν τα ίδια μου τα χέρια
ανάθεμα ποιος το ’πε αυτό
ανάθεμα ποιος το ’πε αυτό τ’ αδέρφια δεν πονιούνται
τ’ αδέρφια σκίζουν τα βουνά.

Σ’ αυτά τα έρημα βουνά στα έρημα τα δάση
πραματευτής αράδιζι πραματευτής γυρίζει
σέρνει μουλάρια δώδικα μ’ ασήμι φορτωμένα
εκεί που πάει και τραγουδάει εκεί που πάει και λέγει.
Δεν είνι κλέφτες να μου ιδούν κλεφτάδες να μου πιάσουν.

Το λόγο τ’ δεν απέσωσι το λόγο τ’ πίσω παίρνει
να και κλεφτάδες πρόλαβαν ’π’ απάν’ ’π’ τα κορφοβούνια
κι άρχισαν τα ξεφορτώματα και τα σκοινιά να κόβουν.
Ν αφήστε βρε καλά παιδιά και τα σκοινιά μην κόβ’τι
βαρέθηκα μπιζέρισα να δένου να φορτώνου.
Μια μαχαιριά τον δώσανε κι ύστερα τον ρωτάνε.
Τίνος παπά παιδί είσαι συ τίνος παπά εγγόνι
που τραγουδάς μες στα βουνά που τραγουδάς και λέγεις
δεν είναι κλέφτες να σου ιδούν.
Ούτε παπά παιδί είμαι γω ούτε παπά εγγόνι
μάνα μ’ ήταν ’πό τα Γιάννενα μπαμπάς μ’ από την Προύσα
είχα κι έναν καλό αδερφό στους κλέφτες καπετάνιος.
Τα λόγια τ’ς άμα τ’ άκουσι ψιλή φωνούλα βγάζει.
Σύρτε να φέρτε τους γιατρούς τον αδερφό μ’ να γιάνω
τον αδερφό μ’ τον σκότωσαν τα ίδια μου τα χέρια
ανάθεμα ποιος το ’πε αυτό τ’ αδέρφια δεν πονιούνται
τ’ αδέρφια σκίζουν τα βουνά.

PAGE

PAGE 2

Td011_11

Σήμιρα μαύρος ουρανός σήμιρα μαύρη μέρα
σήμιρα βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά και τρισκατιραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα.
Ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνον μυστικό για να τον λάβουν όλοι.
Η Παναγία η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
την προσευχή της έκανε για τον μονογενή της
φωνή τής ήρθε εξ ουρανού και ’π’ αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν Κυρά μ’ οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
και τον υγιό σου πιάσανε και στον χαλκέ τον πάνε
μες στου Πιλάτου την αυλή εκεί τον τυραννούνε.
Χαλκέ χαλκέ φτιάσε καρφιά φτιάσε τρία πιρούνια.
Μα τούτος ο παράνομος βάζει και κάνει πέντε.
Συ Φαραέ μ’ που τα ’κανες πρέπει να μας διδάξεις.
Βάλτε τα δυο στα χέρια του τ’ άλλα τα δυο στα πόδια
το πέμπτο το φαρμακερό βάλτοτε στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό να λιγωθεί η καρδιά του.

Η Παναγιά σαν τ' άκουσε έπισε και λιγώθη
σταμνί νερό τής ρίξανε τρία κανάτια μόσχο
για να της έρθει ο λογισμός για να της έρθει ο νους της
και σαν της ήρθε ο λογισμός και σαν της ήρθε ο νους της
ζητεί μαχαίρι να σφαγεί φωτιά να πάει να πέσει
ζητεί γκρεμό να γκρεμιστεί για τον μονογενή της.
Εσύ μανούλα μ' σα σφαγείς σφάζονται όλες μάνες
εσύ μάνα μου σαν καείς καίγονται όλες μάνες
εσύ μάνα μ' σαν γκρεμιστείς κρεμιώνται όλες μάνες
φώναξε τρεις γειτόνισσες και τρεις χαροκαμένις
τη Μάρθα τη Μαγδαληνή του Λάζαρου τη μάνα
και του Ιακώβ την αδερφή οι τέσσερις αντάμα
να κάντε μια παρηγοριά να παρηγορηθείτι
βάλτε κρασί μες στο γυαλί και άρτον παξιμάδι
το κρασί είν' το αίμα μου και άρτος είν' το σώμα μ'
και πιάστε το στρατί στρατί στρατί το μονοπάτι.
Το μονοπάτι τ'ς έβγαλε στης φυλακής τις πόρτες.
Άνοιγε πόρτα του ληστού και πόρτα του Πιλάτου.
Κι η πόρτα από το φόβο της άνοιξε μοναχή της.
Κοιτά δεξιά κοιτά ζερβά κανέναν δεν γνωρίζει
κοιτάζει δεξιότερα βλέπει τον Άγιος Γιάννη.
Εσύ Αϊ-Γιάννη Πρόδρομε που βάπτισες το γιο μου
δεν είδες μένα τον υγιό και σέν' το δάσκαλό σου.
Τι να σου ειπώ μανούλα μου που διάφορο δεν έχεις.
Η Παναγιά πλησίασε γλυκά τον ομιλάει.
Δε μου μιλάς παιδάκι μου δεν μου μιλείς παιδί μου
Βλέπεις εκείνον το γυμνό τον παραπονεμένον
όπου φορεί πουκάμισο [στο αίμα βουτηγμένο].
Δηλαδή, που δεν έχεις συμφέρον ν' ακούσεις, που δεν θα κερδίσεις τίποτε απ' αυτό που θ' ακούσεις.

Td012_1

Στη Βλασαχιά, *Νικόλη μου*, στη Βλασαχιά παν'γύρ' θα γέν'
θα πάναν όλος ο κόσμος, *Νικόλη μ'πεχλιουβάνη*
θα πάναν όλος ο κόσμος, *Νικόλη μ'πεχλιουβάνη*
θα πάει κι ι Νικόλας Νικόλας να παλέψει
κι κείνος πάει, *Νικόλη μου*, κι κείνος πάει απ' του προυί
κάθ'τ' ίσαμε του βράδυ, *Νικόλη μ'πεχλιουβάνη*
σαν τ' άκουσε, *Νικόλη μου*, σαν τ' άκουσε κι η μάνα του
'πορούσι τι να κάνει, *Νικόλη μ'πεχλιουβάνη*
βάζει νιρό, *Νικόλη μου*, βάζει νιρό μες στο γυαλί
φαρμάκ' μες στου ποτήρι, *Νικόλη μ'πεχλιουβάνη*
τραβήθηκε, *Νικόλη μου*, τραβήθηκε η μάνα του
τραβήθηκε παγαίνει, *Νικόλη μ'πεχλιουβάνη*
στο δρόμο ν α-, *Νικόλη μου*, στο δρόμο ν απού πήγινι

στο δρόμο που πηγαίνει αλλάξανε τα χέρια της
μπέρδεψι τα ποτήρια, *Νικόλη μ' πεχλιουβάνη*
δίνει τον ξέ-, *Νικόλη μου*, δίνει ν τον ξένον το νερό
το γιο της το φαρμάκι, *Νικόλη μ' πεχλιουβάνη*.
Τι είχις μάνη μ', *Νικόλη μου*, τι είχις μάνη μ' κι έκαμες
φαρμάκωσες το γιο σου το γιο σ' τον πεχλιουβάνη.

Στη Βλασαχιά παν'γύρ' θα γέν' θα πάναν όλος ο κόσμος
θα πάει κι ι Νικόλας Νικόλας να παλέψει
κι κείνος πάει απ' του προυί κάθ'τ' ίσαμε του βράδυ
σαν τ' άκουσε κι η μάνα του 'πορούσι τι να κάνει
βάζει νιρό μες στο γυαλί φαρμάκ' μες στου ποτήρι
τραβήθηκε η μάνα του τραβήθηκε παγαίνει
στο δρόμο ν απού πήγινι στο δρόμο που πηγαίνει
αλλάξανε τα χέρια της μπέρδεψι τα ποτήρια
δίνει ν τον ξένον το νερό το γιο της το φαρμάκι.
Τι είχις μάνη μ' κι έκαμες φαρμάκωσες το γιο σου
το γιο σ' τον πεχλιουβάνη.

Td012_2

Γιάννης τη Μάϊδω θέ-νε-λει κι την αγαπάει
κι την αγαπάει
Γιάννης τη Μάιδω θέ-νε-λει κι την αγαπάει
κι την αγαπάει
κι η Μάϊδω δεν τον θέ-νε-λει δεν τον αγαπάει
δεν τον αγαπάει
κι η Μάϊδω δεν τον θέ-νε-λει δεν τον αγαπάει
δεν τον αγαπάει
Γιάννης στην Κάλλιω πά-να-ει και στην αδερφή τ'
και στην αδερφή τ'
Γιάννης στην Κάλλιω πά-να-ει και στην αδερφή τ'
και στην αδερφή τ'.
Ν αρμινεψέ με Κά-να-λλιω μ' Κάλλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλλιω μ' καρντασί μ'
ν αρμινεψέ με Κά-να-λλιω μ' Κάλλιω μ' κι αδερφή μ'
Κάλλιω μ' καρντασί μ'.
Θα σ' αρμινέψω Γιά-να-ννη μ' θα κριματιστώ
θα κολατιστώ
θα σ' αρμινέψω Γιά-να-ννη μ' θα κριματιστώ
θα κολατιστώ.
Ν αρμινεψέ μι Κά-να-λλιω μ' δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι
ν αρμινεψέ μι Κά-να-λλιω μ' δεν κολάζισι

δεν κριματίζισι.
Βάλε της κόρης ρού-νου-χα τ’ς κόρης πρόσωπο
τ’ς κόρης πρόσωπο
βάλε της κόρης ρού-νου-χα τ’ς κόρης πρόσωπο
τ’ς κόρης πρόσωπο
κι έβγα στο μισουχώ-νο-ρι κι έβγα φώναξι
κι διαλάλησι
κι έβγα στο μισουχώ-νο-ρι κι έβγα φώναξι
κι διαλάλησι
ν άιντε ν άιντε κορί-νι-τσια και σεις νιόπαντρες
και σεις νιόπαντρες
ν άιντε ν άιντε κορί-νι-τσια και σεις νιόπαντρες
και σεις νιόπαντρες
να πάμι για λουλού-νου-δια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου
να πάμι για λουλού-νου-δια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου.
Ξαρτήθηκε κι η Μά-να-ιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας
ξαρτήθηκε κι η Μά-να-ιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας.

Γιάννης τη Μάιδω θέλει κι την αγαπάει
κι η Μάϊδω δεν τον θέλει δεν τον αγαπάει
Γιάννης στην Κάλλιω πάει και στην αδερφή τ’.
Ν αρμινεψέ με Κάλλιω μ’ Κάλλιω μ’ κι αδερφή μ’
Κάλλιω μ’ καρντασί μ’.
Θα σ’ αρμινέψω Γιάννη μ’ θα κριματιστώ
θα κολατιστώ.
Ν αρμινεψέ μι Κάλλιω μ’ δεν κολάζισι
δεν κριματίζισι.
Βάλε της κόρης ρούχα τ’ς κόρης πρόσωπο
κι έβγα στο μισουχώρι κι έβγα φώναξι
κι διαλάλησι
να πάμι για λουλούδια για τραντάφυλλα
για ξιμάραντου.
Ξαρτήθηκε κι η Μάιδω κι όλου παίζοντας
κι όλου ρίχνουντας

Καρντασί μ’<τουρκ. Kardeş=αδερφός-η.
Θα κολατιστώ<κολάζομαι=αμαρτάνω.
Ξαρτήθηκε= ντύθηκε

Td012_3

Δυο μπιδιά, *μωρέ δυο μπιδιά*
δυο μπιδιά Ρωμιών μπιδιά
δυο μπιδιά, *μωρέ δυο μπιδιά*
δυο μπιδιά Ρωμιών μπιδιά
δυο μπιδιά Ρωμιών μπιδιά
μες στην Πόλη δούλευαν
δυο μπιδιά Ρωμιών μπιδιά
μες στην Πόλη δούλευαν
μες στην Πό-, *μωρέ μες στην Πό-*
μες στην Πόλη δούλευαν
μες στην Πό-, *μωρέ μες στην Πό-*
μες στην Πόλη δούλευαν
μες στην Πόλη δούλευαν
σι μια χήρα Τούρκισσα
μες στην Πόλη δούλευαν
σι μια χήρα Τούρκισσα
σι μια χή-, *μωρέ σι μια χή-*
σι μια χήρα Τούρκισσα
σι μια χή-, *μωρέ σι μια χή-*
σι μια χήρα Τούρκισσα
σι μια χήρα Τούρκισσα
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
σι μια χήρα Τούρκισσα
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι η Τούρκισσα, *μωρ' κι η Τούρκισσα*
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι η Τούρκισσα, *μωρ' κι η Τούρκισσα*
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι πάλι τα καλόπιρνι
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι πάλι τα καλόπιρνι
κι πάλι τα, *μωρ' κι πάλι τα*
κι πάλι τα καλόπιρνι
κι πάλι τα, *μωρ' κι πάλι τα*
κι πάλι τα καλόπιρνι
κι πάλι τα καλόπιρνι.
Σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
κι πάλι τα καλόπιρνι

σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
σεις πιδιά, *μωρέ σεις μπιδιά*
σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
σεις πιδιά, *μωρέ σεις πιδιά*
σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
δεν ένιστι τουρκόπουλα
σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
δεν ένιστι τουρκόπουλα
δεν ένιστι, *μωρ' δεν ένιστι*
δεν ένιστι τουρκόπουλα
δεν ένιστι, *μωρ' δεν ένιστι*
δεν ένιστι τουρκόπουλα
δεν ένιστι τουρκόπουλα
να χαρείτε την Τουρκιά
δεν ένιστι τουρκόπουλα
να χαρείτε την Τουρκιά
να χαρεί-, *μωρέ να χαρεί-*
να χαρείτε την Τουρκιά
να χαρεί-, *μωρέ να χαρεί-*
να χαρείτε την Τουρκιά
να χαρείτε την Τουρκιά
και την τουρκοφουρεσιά
να χαρείτε την Τουρκιά
και την τουρκοφουρεσιά
και την του-, *μωρέ και την του-*
και την τουρκοφουρεσιά
και την του-, *μωρέ και την του-*
και την τουρκοφουρεσιά
και την τουρκοφουρεσιά.
Συ κυρά μου Τούρκισσα
και την τουρκοφουρεσιά
συ κυρά μου Τούρκισσα
συ κυρά, *μωρέ συ κυρά*
συ κυρά μου Τούρκισσα
συ κυρά, *μωρέ συ κυρά*
συ κυρά μου Τούρκισσα
συ κυρά μου Τούρκισσα
δεν ένισι Ρωμέισσα
συ κυρά μου Τούρκισς
δεν ένισι Ρωμέισσα
δεν ένισι, *μωρ' δεν ένισι*
δεν ένισι Ρωμέισσα
δεν ένισι, *μωρ' δεν ένισι*
δεν ένισι Ρωμέισσα
δεν ένισι Ρωμέισσα

να χαρείς τη Ρουμιλιά
δεν ένισι Ρωμέισσα
να χαρείς τη Ρουμιλιά
να χαρείς, *μωρέ να χαρείς*
να χαρείς τη Ρουμιλιά
να χαρείς, *μωρέ να χαρείς*
να χαρείς τη Ρουμιλιά
να χαρείς τη Ρουμιλιά
και τη ρουμιουφουρεσιά
να χαρείς τη Ρουμιλιά
και τη ρουμιουφουρεσιά.

Δυο μπιδιά Ρωμιών μπιδιά
μες στην Πόλη δούλευαν
σι μια χήρα Τούρκισσα
κι η Τούρκισσα τα μάλωνι
κι πάλι τα καλόπιρνι.
Σεις πιδιά Ρωμιών μπιδιά
δεν ένιστι τουρκόπουλα
να χαρείτε την Τουρκιά
και την τουρκοφουρεσιά.
Συ κυρά μου Τούρκισσα
δεν ένισι Ρωμέισσα
να χαρείς τη Ρουμιλιά
και τη ρουμιουφουρεσιά.

PAGE

PAGE 3

Td012_4

Ν ανάθεμα, *ν αχ βρε Θανάση*
ν ανάθεμα ν αυτήν την ώρα
ν ανάθεμα, *ν αχ βρε Θανάση*
ν ανάθεμα ν αυτή την ώρα
ν ανάθεμα ν αυτήν την ώρα
κι αυτόν τουν κακόν του χρόνου
ν ανάθεμα ν αυτήν την ώρα
κι αυτόν τουν κακόν του χρόνου
κι αυτόν τουν κακόν του χρόνου

ν απού βγήκι του νιζάμι
κι αυτόν τουν κακόν του χρόνου
ν απού βγήκι του νιζάμι
ν απού βγήκι του νιζάμι
κι του έρημου τ' ασκέρι
ν απού βγήκι του νιζάμι
κι του έρημου τ' ασκέρι
κι του έρημου, *Θανάση*
κι του έρημου τ' ασκέρι
κι του έρημου, *Θανάση*
κι του έρημου τ' ασκέρι
κι του έρημου τ' ασκέρι
έμασι τα νιομπιδάκια
κι του έρημου τ' ασκέρι
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι, *ν αχ βρε Θανάση*
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι, *ν αχ βρε Θανάση*
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι κι του Θανάση
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι κι του Θανάση
έμασι κι του Θανάση
του Θανάση το μπακαλούδι
έμασι κι του Θανάση
του Θανάση το μπακαλούδι.

Ν ανάθεμα ν αυτήν την ώρα
κι αυτόν τουν κακόν του χρόνου
ν απού βγήκι του νιζάμι
κι του έρημου τ' ασκέρι
έμασι τα νιομπιδάκια
έμασι κι του Θανάση
του Θανάση το μπακαλούδι.

Νιζάμι<τουρκ. Nizami=τακτικός, κανονικός. Προφανώς αναφέρεται σε τακτικό στρατό.

Td012_5

Ο Γιάννης και η Μαριγώ σ' ένα σκουλειό διαβάζουν
σ' ένα σκουλειό διαβάζουν
ο Γιάννης και η Μαριγώ σ' ένα σκουλειό διαβάζουν
σ' ένα σκουλειό διαβάζουν

Γιάννης μαθαίνει γράμματα Μαρία τα τραγούδια
Μαρία τα τραγούδια
Γιάννης μαθαίνει γράμματα Μαρία τα τραγούδια
Μαρία τα τραγούδια
κι αυτά τα δυο ν αγαπήθηκαν καένας δεν του ξέρει
καένας δεν του ξέρει
κι αυτά τα δυο ν αγαπήθηκαν κανένας δεν του ξέρει
κανένας δεν του ξέρει
Ο Γιάννης εξιστόμιασι τη μάνα του το λέει
τη μάνα του το λέει
ο Γιάννης εξιστόμιασι τη μάνα του το λέει
τη μάνα του το λέει.
Εγώ μανά μ' θα παντρευτώ τη Μαριγώ θα πάρω
γυναίκα θα την κάμω
εγώ μανά μ' θα παντρευτώ τη Μαριγώ θα πάρω
γυναίκα θα την κάμω.
Σώπα μωρέ κοψόμυαλε και φιδοδαγκωμένε
και φιδοδαγκωμένε
σώπα μωρέ κοψόμυαλε και φιδοδαγκωμένο
και φιδοδαγκωμένο
η Μαριγώ είνι ν αξαδέρφ' σ' πρώτ' αξαδερφοπούλα σ'
πρώτ' αξαδερφοπούλα σ'
η Μαριγώ είνι ν αξαδέρφ' σ' πρώτ' αξαδερφοπούλα σ'
πρώτ' αξαδερφοπούλα σ'.

Ο Γιάννης και η Μαριγώ σ' ένα σκουλειό διαβάζουν
Γιάννης μαθαίνει γράμματα Μαρία τα τραγούδια
κι αυτά τα δυο ν αγαπήθηκαν καένας δεν του ξέρει.
Ο Γιάννης εξιστόμιασι τη μάνα του το λέει.
Εγώ μανά μ' θα παντρευτώ τη Μαριγώ θα πάρω.
Σώπα μωρέ κοψόμυαλε και φιδοδαγκωμένε
η Μαριγώ είνι ν αξαδέρφ' σ' πρώτ' αξαδερφοπούλα σ'.

Td012_6

Δέντρι μ' δέντρι μ' κι διντρίτσι μ', *τζάνουμ*
δέντρου είχα στην αυλή μου
δέντρι μ' δέντρι μ' κι διντρίτσι, *τζάνουμ*
δέντρου είχα στην αυλή μου
δέντρου είχα στην αυλή μου, *τζάνουμ*
κυπαρίσσι στου μπαχτσέ μου
δέντρου είχα στην αυλή μου, *τζάνουμ*
κυπαρίσσι στου μπαχτσέ μου
κυπαρίσσι στου μπαχτσέ μου, *τζάνου μ'*

κι νιρό δεν το ποτίζω
κυπαρίσι στου μπαχτσέ μου, *τζάνουμ*
κι νιρό δεν το ποτίζω
κι νιρό δεν το ποτίζω, *τζάνου μ'*
ούλου δάκρυ κι φαρμάκι
κι νιρό δεν το ποτίζω, *τζάνουμ*
ούλου δάκρυ κι φαρμάκι
ν ούλου δάκρυ κι φαρμάκι, *τζάνουμ*
του φαρμάκουσα του δέντρο
ν ούλου δάκρυ κι φαρμάκι, *τζάνουμ*
του φαρμάκουσα του δέντρο
του φαρμάκουσα του δέντρου, *τζάνουμ*
έπισαν όλαν τα φύλλα
του φαρμάκουσα του δέντρου, *τζάνουμ*
έπισαν όλαν τα φύλλα
ν έπισαν όλαν τα φύλλα, *τζάνουμ*
κείν' τα φύλλα τ' ασουμένια
ν έπισαν όλαν τα φύλλα, *τζάνουμ*
κείν' τα φύλλα τ' ασουμένια
κείν' τα φύλλα τ' ασουμένια, *τζάνουμ*
τα κλουνάρια συρματένια
κείν' τα φύλλα τ' ασουμένια, *τζάνουμ*
τα κλουνάρια συρματένια.

Δέντρι μ' δέντρι μ' κι διντρίτσι μ'
δέντρου είχα στην αυλή μου
κυπαρίσσι στου μπαχτσέ μου
κι νιρό δεν το ποτίζω
ούλου δάκρυ κι φαρμάκι
του φαρμάκουσα του δέντρο
έπισαν όλαν τα φύλλα
κείν' τα φύλλα τ' ασουμένια
τα κλουνάρια συρματένια.

Τζάνουμ<τουρκ. Canım=ψυχή μου.
Μπαχτσέ<τουρκ. Bahçe=κήπος.

Td012_7

Νερ, στην Πόλη ή-νι-μαν κι άκουσα παντρεύουνταν η καλή μου
παντρεύουνταν η καλή μου
νερ, στην πόλη ή-νι-μαν κι άκουσα παντρεύουνταν η καλή μου
παντρεύουνταν η καλή μου
νερ, παντρεύουνταν αρραβουνιάζουνταν κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει

νερ, παντρεύουνταν αρραβουνιάζουνταν κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
νερ, παίρνω τη στρά-να-τα τού στρατί τ' αργυρομονο-νο-πάτι
τ' αργυρομονο-νο-πάτι
νερ, παίρνω τη στρά-να-τα τού στρατί τ' αργυρομονο-νο-πάτι
τ' αργυρομονο-νο-πάτι
νερ, κι βρίσκου έ-νε-να γέροντα τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει
τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει
νερ, κι βρίσκου έ-νε-να γέροντα τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει
τ' αμπέλι που-νου κλαδεύει.
Νερ, καλήν σου μέ-νε-ρα γέρουντα, καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
νερ, καλήν σου μέ-νε-ρα γέρουντα, καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
καλώς τον ξένουν απού 'ρθι
νερ, θα ρουτή-νι-σου γέρουντα θα σε καλο-νο-ξιτάσω
θα σε καλο-νο-ξιτάσω
νερ, θα ρουτή-νι-σου γέρουντα θα σε καλο-νο-ξιτάσω
θα σε καλο-νο-ξιτάσω
νερ, έχ'τι χαρά-να στη χώρα σας χαρά στουν μα-να-χαλά σας
χαρά στουν μα-να-χαλά σας
νερ, τι χαρά-να στη χώρα σας χαρά στουν μα-να-χαλά σας
χαρά στουν μα-να-χαλά σας.
Νερ, κι εμείς χαρά-να στη χώρα μας χαρά στουν μα-να-χαλά μας
χαρά στου μα-να-χαλά μας
νερ, κι εμείς χαρά-να στη χώρα μας χαρά στου μα-να-χαλά μας
χαρά στου μα-να-χαλά μας
νερ, του γιου μ' καλή, *νερ*, παντρεύεται κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
νερ, του γιου μ' καλή, *νερ*, παντρεύεται κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει
κι άλλον καλόν-ον ιπαίρνει.

Στην Πόλη ήμαν κι άκουσα παντρεύουνταν η καλή μου
παντρεύουνταν αρραβουνιάζουνταν κι άλλον καλόν ιπαίρνει
παίρνω τη στράτα τού στρατί τ' αργυρομονοπάτι
κι βρίσκου ένα γέροντα τ' αμπέλι που κλαδεύει.
Καλήν σου μέρα γέρουντα, καλώς τον ξένουν απού 'ρθι.
Θα ρουτήσου γέρουντα θα σε καλοξιτάσω
έχ'τι χαρά στη χώρα σας χαρά στουν μαχαλά σας.
Κι εμείς χαρά στη χώρα μας χαρά στουν μαχαλά μας
του γιου μ' καλή παντρεύεται κι άλλον καλόν ιπαίρνει.

Td012_8

Νερ, ένας κοντό-νος γιανίτσαρης πουλύ κουντό-νος δεν ήταν
πουλύ κουντό-νος δεν ήταν

νερ, έχει γυναί-νε-κα ν όμορφη κι ι κόσμος τη-νι ζουλεύει
κι ι κόσμος τη-νι ζουλεύει
νερ, τη ζούλιψι κι ι τσουμπαναριός τ’ς κι θέλει για να την πάρει
κι θέλει για να την πάρει
νερ, πολλή δόση-νι τον έδωσαν δεν μπορ’ να το-νο πληρώσει
δεν μπορ’ να το-νο πληρώσει
νερ, πούλη-νι-σι ξιπούλησι και πληρωμό-νο δεν έχει
και πληρωμό-νο δεν έχει
νερ, μόνο η καλούδα τ’ τ’ έμεινε κι αυτήν την πα-να-ζαρεύει
κι αυτήν την πα-να-ζαρεύει.
Νερ, σήκου κόρη-νι μου κι άλλαξε να πάμε στο-νο παζάρι
να πάμε στο-νο παζάρι.

(το υπόλοιπο τραγούδι λέγεται σαν απαγγελία)

«Κι από το χέρ’ την έπιανε και στο παζάρ’ πηγαίνουν
ένας κοντός γενίτσαρης πολύ τη ’λογυρνούσε.
Πόσο… την κάλη σου και πόσο την παζαρεύεις.
Μηδέ για χίλια την πουλώ κι αδέ για τρεις χιλιάδες
χίλια κάνουν τα μάτια της δυο χιλιάδες τα μαλλιά της
και το ψηλό λιγνό κορμί τ’ς ξαγορασμό δεν έχει.
Ρίχνει τα γρόσια στην ποδιά και τα φλουριά στην τσέπη
κι αρπάζει την καλούδα του και στο τσαντούρ’ την πάει
πάει πουλί κι ακούμπησε απάνω στο τσαντούρι.
Είδ’ αδερφός να φιλάει την αδερφή και γνώρο δεν τη δίνει.
Άκουσες άκουσες αδερφέ τι λένε τα πουλάκια.
Να σε ρωτήσω κάλη μου ’πό πού ’ναι η μαμά σου
κι από πού ’ναι ο μπαμπάς σου.
Μάνα μ’ είν’ απ’ τα Γιάννενα μπαμπάς μου από την Προύσα
είχα κι έναν καλό αδερφό στην πόλη γενιτσάρη».

Ένας κοντός γιανίτσαρης πουλύ κουντός δεν ήταν
έχει γυναίκα ν όμορφη κι ι κόσμος τη ζουλεύει
τη ζούλιψι κι ι τσουμπαναριός τ’ς κι θέλει για να την πάρει
πολλή δόση τον έδωσαν δεν μπορ’ να το πληρώσει
πούλησι ξιπούλησι και πληρωμό δεν έχει
μόνο η καλούδα τ’ τ’ έμεινε κι αυτήν την παζαρεύει.
Σήκου κόρηου κι άλλαξε να πάμε στο παζάρι.
«Κι από το χέρ’ την έπιανε και στο παζάρ’ πηγαίνουν
ένας κοντός γενίτσαρης πολύ τη ’λογυρνούσε.
Πόσο… την κάλη σου και πόσο την παζαρεύεις.
Μηδέ για χίλια την πουλώ κι αδέ για τρεις χιλιάδες
χίλια κάνουν τα μάτια της δυο χιλιάδες τα μαλλιά της
και το ψηλό λιγνό κορμί τ’ς ξαγορασμό δεν έχει.

Ρίχνει τα γρόσια στην ποδιά και τα φλουριά στην τσέπη
κι αρπάζει την καλούδα του και στο τσαντούρ' την πάει
πάει πουλί κι ακούμπησε απάνω στο τσαντούρι.
Είδ' αδερφός να φιλάει την αδερφή και γνώρο δεν τη δίνει.
Άκουσες άκουσες αδερφέ τι λένε τα πουλάκια.
Να σε ρωτήσω κάλη μου 'πό πού 'ναι η μαμά σου
κι από πού 'ναι ο μπαμπάς σου.
Μάνα μ' είν' απ' τα Γιάννενα μπαμπάς μου από την Προύσα
είχα κι έναν καλό αδερφό στην πόλη γενιτσάρη».

PAGE

PAGE 2

Td012_9

Παναγυρί-, *βρε αμάν αμάν*, παναγυρίτσι γένουνταν
νερ, μιγάλο μπαναγύρι, *μαναστηρούδα μ't'ονομά σου*
παναγυρί-, *βρε αμάν αμάν*, παναγυρίτσι γένουνταν
νερ, μιγάλο μπαναγύρι, *μαναστηρούδα μ't'ονομά σου*
θα παν κόσμους, *βρε αμάν αμάν,* θα παν κόσμους στου παναΰρ'
θα παν κόσμους, *βρε αμάν αμάν,* θα παν κόσμους στου παναΰρ'
νερ, θα πάει κι μεις Νικόλας, *παναγυρίτσι μ't' ονομά σου*
νερ, θα πάει κι μεις Νικόλας, *μαναστηρούδα μ't' ονομά σου*
το παναγύρ', *βρε αμάν αμάν*, το παναγύρ' ήταν τρανό
το παναγύρ', *βρε αμάν αμάν*, το παναγύρ' ήταν τρανό
νερ, κι ι τόπους ήταν λίγος, *μαναστηρούδα μ't'ονομά σου*
νερ, κι ι τόπους ήταν λίγος, *μαναστηρούδα μ't'ονομά σου*.

Παναγυρίτσι γένουνταν μιγάλο μπαναγύρι
θα παν κόσμους στου παναΰρ' θα πάει κι μεις Νικόλας
το παναγύρ' ήταν τρανό κι ι τόπους ήταν λίγος.

Td012_10

Ξένος κι αν πάει στην ξενιτιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
ξένος κι αν πάει στην ξενιτιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
θα κάμ' σαράντα μέρες, *κέντα μπιλμπίλι μ'κέντα*
θα κάμ' σαράντα μέρες, *κέντα μπιλμπίλι μ'κέντα*
κι η ξενιτιά τον πλάνιψι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*

κι η ξενιτιά τον πλάνιψι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
και κάμ' σαράντα χρόνια, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
και κάμ' σαράντα χρόνια, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
ξένος βαριά ν αρρώστησι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
ξένος βαριά ν αρρώστησι, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
βαριά για να πιθάνει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
βαριά για να πιθάνει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
δεν έχει καένα να τον δγει, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
δεν έχει καένα να τον δγει, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κερί να τον ανάψει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
κερί να τον ανάψει, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
μόν' έχει τρεις γειτόνισσις, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
μόν' έχει τρεις γειτόνισσις, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κι οι τρεις χαροκαμένις, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
κι οι τρεις χαροκαμένις, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
η μια τον πάει κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
η μια τον πάει κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
κι η άλλ' αφράτο μήλο, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
κι η άλλ' αφράτο μήλο, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
η τρίτη η μικρότερη, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
η τρίτη η μικρότερη, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
τον πάει άσπρο σταφύλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
τον πάει άσπρο σταφύλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
Δεν θέλου γω κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
δεν θέλου γω κρύγιο νιρό, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
δεν θέλω αφράτου μήλου, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
δεν θέλω αφράτου μήλου, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
μόν' θέλω τη μανούλα μου, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
μόν' θέλω τη μανούλα μου, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
στα γόνατα τ'ς να πέσω, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
στα γόνατα τ'ς να πέσω, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
να μ' αραδιάσει την πιρτσιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
να μ' αραδιάσει την πιρτσιά, *ν αϊβαλιτοπούλα μου*
'πό ένα ένα τέλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα*
'πό ένα ένα τέλι, *κέντα μπιλμπίλι μ' κέντα.*

Ξένος κι αν πάει στην ξενιτιά θα κάμ' σαράντα μέρες
κι η ξενιτιά τον πλάνιψι και κάμ' σαράντα χρόνια
ξένος βαριά ν αρρώστησι βαριά για να πιθάνει
δεν έχει καένα να τον δγει κερί να τον ανάψει
μόν' έχει τρεις γειτόνισσις κι οι τρεις χαροκαμένις
η μια τον πάει κρύγιο νιρό κι η άλλ' αφράτο μήλο
η τρίτη η μικρότερη τον πάει άσπρο σταφύλι
Δεν θέλου γω κρύγιο νιρό δεν θέλω αφράτου μήλου

μόν’ θέλω τη μανούλα μου στα γόνατα τ’ς να πέσω
να μ’ αραδιάσει την πιρτσιά ’πό ένα ένα τέλι.

Μπιλμπίλ<τουρκ. Bülból=αηδόνι
Πιρτσιά=το χτένισμα στα μαλλιά των ανδρών, το «κοκοράκι».

PAGE

PAGE 2

Td012_11

Σουπάσατε σιήσιτε κι όλοι ν’ αφιγκραστείτι
το μάθατε τι έγινε τούτ’ α την εβδομάδα
Τούρκος μαζεύει το στρατό πόλιμο για να κάνει
αν έκαμαν κι πιάστηκαν τρεις μέρες τρία βράδια
και το Θεό μπαρακαλώ τον Κύργιο τον δοξάζω.
Για βρέξι Κύργιο μ’ μια βροχή και μια λιανιά ψιχάλα
να κατακάτσ’ ο κουρνιαχτός να πέσει το ντουμάνι
να μετρηθεί το στράτευμα του Τούρκου του Ρουμέου.
Μιτράει Τούρκος το στράτεμα ιννιά χιλιάδες λείπουν
μιτράει Μόσχου του στράτεμα τρεις λεβεντάδις λείπουν
νάτις κι αυτοί που έρχουντι με τα σπαθιά στα χέρια
φέρνουν κιφάλ’ από πασά και χέρι από βεζίρη.

Ντουμάνι<τουρκ. Duman=καπνός

Td012_12

Ν ανήμερα την Πασκαλιά και τον καλόν τον λόγου
κατέβ’κι Σαλιουμάν πασάς
κατέβ’κι Σαλιουμάν πασάς κι πήρε την Αντώνινα
ωρέ, την πήρι κι την πάγινι
την πήρι κι την πάγινι την πήρε την παγαίνει
χίλνιοι παγαίναν του μπροστά
χίλνιοι παγαίναν του μπροστά χιλιάδις το κατόπι
μέσα στη μέσ’ παγαίν’ Αντώνινα
μέσα στη μέσ’ παγαίν’ Αντώνινα σαν μήλου μαραμένου
σαν μήλου σαν τραντάφυλλο
σαν μήλου σαν τραντάφυλλο σα ρόιδο κοκκινίζει.
Να κι ι Αντώνης έφτασι

να κι ι Αντώ-νο-νης έφτασι μι του σπαθί στου χέρι
δεξιά ζερβιά να τις έκουβι
δεξιά ζερβιά τις έκουβι δεξιά τις θημωνιάζει
σαν τα δεμάτια στ' θημωνιά
σαν τα δεμάτια στ' θημωνιά σα στ' θημωνιά στ' αλώνι.

Κι γεια χαρά σας βρε παιδιά.

Ν ανήμερα την Πασκαλιά και τον καλόν τον λόγου
κατέβ'κι Σαλιουμάν πασάς κι πήρε την Αντώνινα
την πήρι κι την πάγινι την πήρε την παγαίνει
χίλνιοι παγαίναν του μπροστά χιλιάδις το κατόπι
μέσα στη μέσ' παγαίν' Αντώνινα σαν μήλου μαραμένου
σαν μήλου σαν τραντάφυλλο σα ρόιδο κοκκινίζει.
Να κι ι Αντώνης έφτασι μι του σπαθί στου χέρι
δεξιά ζερβιά τις έκουβι δεξιά τις θημωνιάζει
σαν τα δεμάτια στ' θημωνιά σα στ' θημωνιά στ' αλώνι.

Κι γεια χαρά σας βρε παιδιά.
Td012_13

Μάνα και γιος μαλώνανε μια νύχτα κι όλη μέρα.
Διώξε με μάνα μ' διώξε με
διώξε με μάνα μ' διώξε με και μη με καταριέσαι
και γω θα φύγω μακριά
και γω θα φύγω μακριά πολύ μακριά στα ξένα
να κάνεις χρόνια να με ιδείς
να κάνεις χρόνια να με ιδείς μήνες να λάβεις γράμμα
θα έρθει μάνα μ' Πασχαλιά
θα έρθει μάνα μ' Πασχαλιά θα έρθει κι Αϊς-Γιώργης
θα πας μάνα μ' στην εκκλησιά
θα πας μάνα μ' στην εκκλησιά θα πας να προσκυνήσεις
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό
θα δεις τον τόπο μ' αδειανό και το στασίδι μου άδειο
τότε μάνα μ' θα θυμηθείς.

Μάνα και γιος μαλώνανε μια νύχτα κι όλη μέρα.
Διώξε με μάνα μ' διώξε με και μη με καταριέσαι
και γω θα φύγω μακριά πολύ μακριά στα ξένα
να κάνεις χρόνια να με ιδείς μήνες να λάβεις γράμμα
θα έρθει μάνα μ' Πασχαλιά θα έρθει κι Αϊς-Γιώργης
θα πας μάνα μ' στην εκκλησιά θα πας να προσκυνήσεις

θα δεις τον τόπο μ’ αδειανό και το στασίδι μου άδειο
τότε μάνα μ’ θα θυμηθείς.

Td012_14

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπρογυρισμένο
ν αυτού ψη- ν αυτού ψηλά που περπατείς
ν αυτού ψηλά που περπατείς και χαμηλολογιάζεις
μην είδις μην είδις τον γιαρέντη μου
μην είδις τον γιαρέντη μου μην είδες τον καλό μου
σε τι τρα- σε τι τραπέζι κάθεται
σε τι τραπέζι κάθεται σε τι τραπέζι τρώει
τίνος μα- τίνος ματάκια τον κοιτούν
τίνος ματάκια τον κοιτούν και τα δικά μου κλαίνε
τίνος χι- τίνος χιράκια τον κιρνάν
τίνος χιράκια τον κιρνάν και τα δικά μου στέκουν.
Δεν κλαίτι δεν κλαίτι σεις ματάκια μου.

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπρογυρισμένο
ν αυτού ψηλά που περπατείς και χαμηλολογιάζεις
μην είδις τον γιαρέντη μου μην είδες τον καλό μου
σε τι τραπέζι κάθεται σε τι τραπέζι τρώει
τίνος ματάκια τον κοιτούν και τα δικά μου κλαίνε
τίνος χιράκια τον κιρνάν και τα δικά μου στέκουν.
Δεν κλαίτι σεις ματάκια μου.

Γιαρέντης<τουρκ. Yaren=φίλος, εραστής.

Td012_15

Δυο βασιλιάδες πολιμάν για να συμπιθιριάσουν
πολέμησαν πολέμησαν
πολέμησαν πολέμησαν χρόνους και πέντι μήνις
μα τώρα συμπιθέριασαν
μα τώρα συμπιθέριασαν κάθονται τρων και πίνουν
χρυσά ήταν τα κουτάλια τους χρυσά κι τα πιρούνια τους.

Δυο βασιλιάδες πολιμάν για να συμπιθιριάσουν
πολέμησαν πολέμησαν χρόνους και πέντι μήνις
μα τώρα συμπιθέριασαν κάθονται τρων και πίνουν
χρυσά ήταν τα κουτάλια τους χρυσά κι τα πιρούνια τους.

Td012_16

Θοδουρής στην ξενιτιά θα πάει
και την Πιτκά-να-να παραγγέλν’
και την Πιτκά-να-να παραγγέλν’
να μην αλλά-να-ξ’ να στολιστεί
να μην αλλά-να-ξ’ να στολιστεί
και κείνη δε-νε-ν τον άκουσι
και κείνη δε-νε-ν τον άκουσι
ν αλλάξτηκε-νε στουλίστηκε
ν άλλαξε και στουλίστηκε
και τη λαγή-νι-να τ’ς έπιρνι
και τη λαγή-νι-να τ’ς έπιρνι
και στου τσισμέ-νε κατέβηνι.
Κι ο Λάζαρος την περιμέν’
και του μαχαί-νε-ρι ν έβγαζε
και του μαχαί-νε-ρι ν έβγαζε
και του κιφάλ’ την έπιρνι
στη μάνα του του πήγινι
κι η μάνα του, *αχ*, τον ρώτησι.
Τ’ έχεις γιε-νε μου στο σακί.
Είναι τ’ς Πιτκά-να-νας τού κιφάλ’
είναι τ’ς Πιτκά-να-νας τού κιφάλ’
τ’ς Πιτκά-να-νας τα-να χρυσά μαλλιά.

Θοδουρής στην ξενιτιά θα πάει
και την Πιτκάνα παραγγέλν’
να μην αλλάξ’ να στολιστεί
και κείνη δεν τον άκουσι
ν αλλάξτηκε στουλίστηκε
και τη λαγήνα τ’ς έπιρνι
και στου τσισμέ κατέβηνι.
Κι ο Λάζαρος την περιμέν’
και του μαχαίρι ν έβγαζε
και του κιφάλ’ την έπιρνι
στη μάνα του του πήγινι
κι η μάνα του, *αχ*, τον ρώτησι.
Τ’ έχεις γιε μου στο σακί.
Είναι τ’ς Πιτκάνας τού κιφάλ’
τ’ς Πιτκάνας τα χρυσά μαλλιά.

Τσισμέ<τουρκ. Çeşme=βρύση.

Td012_17

Σαββάτο ν όλη μέρα κουνούσαν τα σπαθιά
την Κυριακή σαμπάχλια, *βρε τζάνουμ*, θα σέβ' μες στ' Αϊβαλί
την Κυριακή σαμπάχλια, *βρε τζάνουμ*, θα σέβ' μες στ' Αϊβαλί.
Σαν τ' άκ'σαν Αϊβαλιώτ'σες φεύγουν ίσα το βουνό
κι μια Αϊβαλιτούδα, *βρε τζάνουμ*, φεύγει ίσα το γιαλό
κι μια μικρ' Αϊβαλιτούδα, *βρε τζάνουμ*, φεύγει ίσα το γιαλό.
Αλή πασάς την πιάνει την πιάν' 'πό τα μαλλιά.
Άφ'σε με απ' τα μαλλάκια, *βρε τζάνουμ*, κι πιάσ' μι απού του χέρ'
να πάμε στον οντά μου στον μουσαφίρ οντά
έχου χαλιά στρωμένα, *βρε τζάνουμ*, κι αρνίθι καπαμά
έχου χαλιά στρωμένα, *βρε τζάνουμ*, κι αρνίθι καπαμά.
Δεν θέλω τα χαλιά σου δεν θέλω καπαμά
μόν' θέλω τη ζωή σου, *βρε τζάνουμ*, και τη γλυκιά ψυχή.

Σαββάτο ν όλη μέρα κουνούσαν τα σπαθιά
την Κυριακή σαμπάχλια θα σέβ' μες στ' Αϊβαλί.
Σαν τ' άκ'σαν Αϊβαλιώτ'σες φεύγουν ίσα το βουνό
κι μια μικρ' Αϊβαλιτούδα φεύγει ίσα το γιαλό.
Αλή πασάς την πιάνει την πιάν' 'πό τα μαλλιά.
Άφ'σε με απ' τα μαλλάκια κι πιάσ' μι απού του χέρ'
να πάμε στον οντά μου στον μουσαφίρ οντά
έχου χαλιά στρωμένα κι αρνίθι καπαμά.
Δεν θέλω τα χαλιά σου δεν θέλω καπαμά
μόν' θέλω τη ζωή σου και τη γλυκιά ψυχή.

Σαμπάλια<τουρκ. Sabah=πρωί
σιβαίνω= μπαίνω
Μουσαφίρ<τουρκ.misafir=επισκέπτης, φιλοξενούμενος

Td012_18

Μαρ' Θουδώ-νο-ρα καραγκιό-νο-ζα
όπου πα-να-ς να μη πινέ-νε-σι
όπου πα-να-ς να μη πινέ-νε-σι
του χωριό-νο μας δεν πατιέ-νε-τι
του χωριό-νο μας δεν πατιέ-νε-τι
έχει χί-νι-λια μπαλικά-να-ρια
έχει χί-νι-λια μπαλικά-να-ρια
έχ' κι εξή-νι-ντα δυο ντουφέ-νε-κια
τα νουφέ-νε-κια κουρντισμέ-νε-να.

Μαρ’ Θουδώρα καραγκιόζα
όπου πας να μη πινέσι
του χωριό μας δεν πατιέτι
έχει χίλια μπαλικάρια
έχ’ κι εξήντα δυο ντουφέκια
τα νουφέκια κουρντισμένα.

Td012_19

Δεν σε πιστεύω βόιβοντε μ’ και σένα Μουσολίνι
και σένα Μουσολίνι
θα στείλω το Δημήτρη μου να σε καλοξετάξει
να σε καλοξετάξει
πόσα χουριά, *αχ Δημήτρη μου*
πόσα χουριά σι κλάφτηκαν κι ως πόσα, *αχ*, βιλιέτια.
Εννιά χουριά, *αχ Δημήτρη μου*
εννιά χουριά σε κλάφτηκαν κι ως δέκα, *αχ*, βιλιέτια
σε κλάφτηκε, *αχ Δημήτρη μου*
σε κλάφτηκε κι ένας παπάς παπάς ήτ’ Αϊβαλιώτης
σε κλάφτηκε, *αχ Δημήτρη μου*
σε κλάφτηκε κι ένας παπάς παπάς ήτ’ Αϊβαλιώτης
παπάς ήτ’ Αϊβαλιώτης
τον πήραν χίλια πρόβατα κι ως πεντακόσια γίδια
τον πήραν και την παπαδιά
τον πήραν χίλια πρόβατα κι ως πεντακόσια γίδια
τον πήραν και την παπαδιά.
Δεν κλαίει παπάς τα πρόβατα δεν κλαίγει και τα γίδια
δεν κλαίγει και τα γίδια
μόν’ κλαίει παπάς την παπαδιά που ήταν σα χελιδόνα
που ήταν σα χελιδόνα.

Δεν σε πιστεύω βόιβοντε μ’ και σένα Μουσολίνι
θα στείλω το Δημήτρη μου να σε καλοξετάξει
πόσα χουριά σι κλάφτηκαν κι ως πόσα βιλιέτια.
Εννιά χουριά σε κλάφτηκαν κι ως δέκα βιλιέτια
σε κλάφτηκε κι ένας παπάς παπάς ήτ’ Αϊβαλιώτης
τον πήραν χίλια πρόβατα κι ως πεντακόσια γίδια
τον πήραν και την παπαδιά.
Δεν κλαίει παπάς τα πρόβατα δεν κλαίγει και τα γίδια
μόν’ κλαίει παπάς την παπαδιά που ήταν σα χελιδόνα.

Td012_20

Τέσσερα χρόνια φυλακή μες στην παλιά στρατώνα
πώς ήμουνα, *αχ*, πώς πέρασα και πώς θα γίνω ακόμα
πώς ήμουνα, *αχ*, πώς πέρασα και πώς θα γίνω ακόμα
αδίκως με δικάσανε και με κατηγορούνε
αδίκως με δικάσανε και με κατηγορούνε
στα σίδερα μου ρίξανε για να μ' εκδικηθούνε
στα σίδερα μου ρίξανε για να μ' εκδικηθούνε.
Νόμιζα πως με αγαπάς μα όχι μι παράτησις
νόμιζα πως με αγαπάς μα όχι μι παράτησις
μα σα θα βγω απ' τη φυλακή κακούργα δεν θα ζήσεις
μα σα θα βγω απ' τη φυλακή κακούργα δεν θα ζήσεις.

Τέσσερα χρόνια φυλακή μες στην παλιά στρατώνα
πώς ήμουνα πώς πέρασα και πώς θα γίνω ακόμα
αδίκως με δικάσανε και με κατηγορούνε
στα σίδερα μου ρίξανε για να μ' εκδικηθούνε.
Νόμιζα πως με αγαπάς μα όχι μι παράτησις
μα σα θα βγω απ' τη φυλακή κακούργα δεν θα ζήσεις.

Td012_21

Φύσα αέρα φύσα νότε φύσα αέρα δυνατά
για να φέρεις τα καράβια από την Ανατολή
από την Ανατολή.
Όλα τα καράβια ήρθαν όλα ήρθαν κι άραξαν
μόν' του Νίκου το καράβι δεν εφάνηκε
δεν ακούστηκε.
Σεις κορίτσια σεις κοπέλες σεις δεκαοχτώχρονες
σεις που είστε γι' αρραβώνα και κατόπ' για παντρειά
και κατόπ' για παντρειά.
σεις δεν είδατε τον Νίκο μας το μοναχογιό
το μοναχογιό.
Μεις τον είδαμε τον Νίκο σας μες στην μέσ' τη θάλασσα
πόριχνε χρυσούς νταλκάδες μες στα μαύρα κύματα
μες στα μαύρα κύματα.

Φύσα αέρα φύσα νότε φύσα αέρα δυνατά
για να φέρεις τα καράβια από την Ανατολή
Όλα τα καράβια ήρθαν όλα ήρθαν κι άραξαν
μόν' του Νίκου το καράβι δεν εφάνηκε.
Σεις κορίτσια σεις κοπέλες σεις δεκαοχτώχρονες

σεις που είστε γι’ αρραβώνα και κατόπ’ για παντρειά
σεις δεν είδατε τον Νίκο μας το μοναχογιό.
Μεις τον είδαμε τον Νίκο σας μες στην μέσ’ τη θάλασσα
πόριχνε χρυσούς νταλκάδες μες στα μαύρα κύματα.

Td012_22

Στην ταβέρνα πάλι απόψε συ το είδες βρε Σμυρνιά
στην ταβέρνα πάλι απόψε συ το είδες βρε Σμυρνιά
που γλεντούσες με δυο μάγκες κι έσπανες μαζί νταλγκά
που γλεντούσες με δυο μάγκες κι έσπανες μαζί νταλγκά.

Στην ταβέρνα πάλι απόψε συ το είδες βρε Σμυρνιά
που γλεντούσες με δυο μάγκες κι έσπανες μαζί νταλγκά.

Td013_1

Κάτου στον Ά-να-γιο Θόδωρο στον Άγιο Κωνσταντίνου
νερ, πανηγυρί-νι-τσι γένουνταν
πανηγυρί-νι-τσι γένουνταν μεγάλο πανηγύρι
νερ, σφάζουν τα χί-νι-λια μπρόβατα
νερ, σφάζουν τα χί-νι-λια πρόβατα τα πεντακόσια γίδια.
Νερ, τρώτ’ φίλοι-νι μ’ κι πίνιτι
νερ, τρώτ’ φίλοι-νι μ’ κι πίνιτι το νου σας να τον έχ’τι
νερ, προτού κατέ-νε-βει κλεφτουριά
νερ, προτού κατέ-νε-βει κλεφτουριά χαλάσ’ του πανηγύρι.
Νερ, του λόγου τ’ δε-νε-ν απέσουσι
νερ, του λόγου τ’ δε-νε-ν απέσουσι του λόγου τ’ δεν τελειώνει
νερ, γέμισι κά-να-μπους άλουγα
νερ, γέμισι κά-να-μπους άλουγα και τα βουνά τσαντίρια
νερ, κανείς κανείς δεν τ’ άκουσι
κανείς κανείς δεν τ’ άκουσι κανένας δεν τ’ ακούει
μόν’ της χήρας γιό-νο-ς μόν’ τ’ άκουσι
της χήρας γιό-νο-ς μόν’ τ’ άκουσι της χήρας παλικάρι.
Νερ, ξιντύθ’καν ξαρματώθηκαν
ξιντύθ’καν ξα-να-ρματώθηκαν βγήκαν για να παλέψουν
απ’ του προυί κι αν πιάστηκαν
απ’ του προυί κι αν πιάστηκαν ν απ’ του προυί ως του βράδι
νερ, ’πό κει που πιά-να-νει ο Χάρουντας
’πό κει που πιά-να-νει ο Χάρουντας μαύρις μοιριές τον κόβει
νερ, ’πό κει που πιά-να-νει ο λέβεντας αίμα τούν κατακάθει.

Κάτου στον Άγιο Θόδωρο στον Άγιο Κωνσταντίνου
πανηγυρίτσι γένουνταν μεγάλο πανηγύρι
σφάζουν τα χίλια πρόβατα τα πεντακόσια γίδια.
τρώτ' φίλοι μ' κι πίνιτι το νου σας να τον έχ'τι
προτού κατέβει κλεφτουριά χαλάσ' του πανηγύρι.
Του λόγου τ' δεν απέσουσι του λόγου τ' δεν τελειώνει
γέμισι κάμπους άλουγα και τα βουνά τσαντίρια
κανείς κανείς δεν τ' άκουσι κανένας δεν τ' ακούει
της χήρας γιός μόν' τ' άκουσι της χήρας παλικάρι.
Ξιντύθ'καν ξαρματώθηκαν βγήκαν για να παλέψουν
απ' του προυί κι αν πιάστηκαν ν απ' του προυί ως του βράδι
'πό κει που πιάνει ο Χάρουντας μαύρις μοιριές τον κόβει
'πό κει που πιάνει ο λέβεντας αίμα τούν κατακάθει.

Td013_7

Ξεκίνησ' ένας μπέης, *τζάνουμ*, κι ένας βασιλιάς
'πό μέσα από την Πόλη Σαλιμάν πασάς
'πό μέσα από την Πόλη, *τζάνουμ*, Σαλιμάν πασάς
μαζεύει παλικάρια όλο νιο μπιδιά
μαζεύει παλικάρια, *τζάνουμ*, όλο νιο μπιδιά
μαζεύει κι του Δήμου το βλαχόπιδο
μαζεύει κι του Δήμου, *τζάνουμ*, το βλαχόπιδο
τον έχ' η μάνα τ' ένα ένα και κανακάρ'
τον έχ' η μάνα τ' ένα, *τζάνουμ*, ένα και κανακάρ'
κι η μάνα του τον κλαίει τουν κλαίει και τουν φουνάζ'
κι η μάνα του τον κλαίει, *τζάνουμ*, τουν κλαίει και τουν φουνάζ'.
Δήμο μ' Δήμο μ' Δήμο μ' Δήμο μ' κανακάρ'
Δήμο μ' Δήμο μ' Δήμο μ', *τζάνουμ*, Δήμο μ' κανακάρ'
να δώσω τα φλουριά μου ούλο μι το κιμέρ'
να δώσω τα φλουριά μου, *τζάνουμ*, ούλο μι το κιμέρ'.
Κι δω φλουριά δεν παίρνα, *μάνα μ'*, γρόσια δεν πουλείται
κι δω φλουριά δεν παίρνα, *τζάνουμ*, γρόσια δεν πουλείται
μόν' θέλουν παλικάρια όλο νιόμπιδια
μόν' θέλουν παλικάρια, *τζάνουμ*, όλο νιόμπιδια
να παίζουν του ταλίμι κι τουν μπόλεμο.

Ξεκίνησ' ένας μπέης κι ένας βασιλιάς
'πό μέσα από την Πόλη Σαλιμάν πασάς
μαζεύει παλικάρια όλο νιο μπιδιά
μαζεύει κι του Δήμου το βλαχόπιδο
τον έχ' η μάνα τ' ένα ένα και κανακάρ'
κι η μάνα του τον κλαίει τουν κλαίει και τουν φουνάζ'.
Δήμο μ' Δήμο μ' Δήμο μ' Δήμο μ' κανακάρ'

να δώσω τα φλουριά μου ούλο μι το κιμέρ’.
Κι δω φλουριά δεν παίρνα γρόσια δεν πουλείται
μόν’ θέλουν παλικάρια όλο νιόμπιδια
να παίζουν του ταλίμι κι τουν μπόλεμο.

Ταλίμι<τουρκ. Çalım=νάζι, σκέρτσο.

Td013_8

Το μάθατι τι έγινε της Ρουσίας τουν κιρό
πνίγηκι ένα Κρητικάκι μες στον Έβρο ποταμό
πνίγηκι ένα Κρητικάκι μες στον Έβρο ποταμό
ήξερνε να πιάσει ψάρια ήξερνε να βγάλ’ νιρό
ήξερνε να κουλιμπήσει μες στον Έβρο πουταμό
ήξερνε να κουλιμπήσει μες στον Έβρο πουταμό
και τον πιάσαν οι ψαράδες τα τούρκικα σκυλιά
και τουν πήραν το κιφάλι κι το παν α στον μπασά
και τουν πήραν το κιφάλι κι το παν α στον μπασά.
Χαιρετίσματα να πάτι τον πατέρα μου πολλά
με τ’ αμάξ’ να ’ρθει να μου πάρει να μου πάει στην εκκλησιά
με τ’ αμάξ’ να ’ρθει να μου πάρει να μου πάει στην εκκλησιά
χαιρετίματα να πάτι τη μανούλα μου πολλά
μες στα μαύρα να ντυθεί και να μη μι καρτιρεί
μες στα μαύρα να ντυθεί και να μη μι καρτιρεί.

Το μάθατι τι έγινε της Ρουσίας τουν κιρό
πνίγηκι ένα Κρητικάκι μες στον Έβρο ποταμό
ήξερνε να πιάσει ψάρια ήξερνε να βγάλ’ νιρό
ήξερνε να κουλιμπήσει μες στον Έβρο πουταμό
και τον πιάσαν οι ψαράδες τα τούρκικα σκυλιά
και τουν πήραν το κιφάλι κι το παν α στον μπασά.
Χαιρετίσματα να πάτι τον πατέρα μου πολλά
με τ’ αμάξ’ να ’ρθει να μου πάρει να μου πάει στην εκκλησιά
χαιρετίματα να πάτι τη μανούλα μου πολλά
μες στα μαύρα να ντυθεί και να μη μι καρτιρεί.

Td013_10

Σήμιρα μαύρος ουρανός, *καλέ*, σήμιρα μαύρη μέρα
σήμιρα μαύρος ουρανός, *καλέ*, σήμιρα μαύρη μέρα
χωρίζει η μάνα απ’ το παιδί, *καλέ*, κι το πιδί ’πό τ’ μάνα
χωρίζει η μάνα απ’ το παιδί, *καλέ,* κι το πιδί ’πό τ’ μάνα.
Μάνα μου τα λουλούδια μου, *καλέ*, συχνά να τα ποτίζεις

και η πιθιρά με καρτερεί, *καλέ*, στης εκκλησιάς τις πόρτες
σ' αφήνω γεια κι έχιτι γεια, *καλέ*, τρία γυαλιά φαρμάκι
το 'να να πίνεις του προυί, *καλέ*, τ' άλλου του μισημέρι
το τρίτο του φαρμακερό, *καλέ*, όταν δειπνούν αρχόντις.

Σήμιρα μαύρος ουρανός σήμιρα μαύρη μέρα
χωρίζει η μάνα απ' το παιδί κι το πιδί 'πό τ' μάνα.
Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις
και η πιθιρά με καρτερεί στης εκκλησιάς τις πόρτες
σ' αφήνω γεια κι έχιτι γεια τρία γυαλιά φαρμάκι
το 'να να πίνεις του προυί τ' άλλου του μισημέρι
το τρίτο του φαρμακερό όταν δειπνούν αρχόντις.

Td013_11

Έβγα έβγα μωρή μάικο
να δγεις του γιο σου τι σι φέρνει
να δεις του γιο σου τι σι φέρνει
μια νυφούδα στολισμένη
μια νυφούδα στολισμένη
σαν την πέρδικα γραμμένη.

Έβγα έβγα μωρή μάικο
να δεις του γιο σου τι σι φέρνει
μια νυφούδα στολισμένη
σαν την πέρδικα γραμμένη.

Μάικο: βουλγ. μάνα

Td013_13

Δε σι θαρρού-, *βρε αμάν αμάν*
δε σι θαρρούσα θάλασσα νιρό να γκατιβάσεις
νιρό να γκατιβάσεις
κι συ νιρό, *βρε αμάν αμάν*
κι συ νιρό κατέβασες μια θάλασσα γιουμάτη
μια θάλασσα γιουμάτη
κατέβασες, *βρε αμάν αμάν*
κατέβασες τα κούτσουρα δέντρα ξεριζουμένα
δέντρα ξεριζουμένα
κατέβασες, *βρε αμάν αμάν*

κατέβασες και μια μηλιά τα μήλα φουρτουμένη
τα μήλα φουρτουμένη
κι πάνου στα, *βρε αμάν αμάν*
κι πάνου στα κλουνάρια της δυο ’δέρφια αγκαλιασμένα
δυο ’δέρφια αγκαλιασμένα
το ’να του λεν, *βρε αμάν αμάν*
το ’να του λεν Γραμματικέ κι τ’ άλλου Παναγιώτη
κι τ’ άλλου Παναγιώτη.

Δε σι θαρρούσα θάλασσα νιρό να γκατιβάσεις
κι συ νιρό κατέβασες μια θάλασσα γιουμάτη
κατέβασες τα κούτσουρα δέντρα ξεριζουμένα
κατέβασες και μια μηλιά τα μήλα φουρτουμένη
κι πάνου στα κλουνάρια της δυο ’δέρφια αγκαλιασμένα
το ’να του λεν Γραμματικέ κι τ’ άλλου Παναγιώτη.

Td014_1a

[Του Κίτσου η μάνα κάθονταν στην άκρη στο ποτάμι]
αααχ, [και το] ποτάμι μάλωνε και το πιτροβολούσε.
Ποτάμι για λιγό-, *μωρέ*, λιγόστεψε, *ν άιντε μωρέ*
ποτάμι για λιγό-, *μωρέ*, λιγόστεψε ποτάμι στρίψε πίσω
για να περάσω αντί-, *μωρ’*, αντίπερα, *ν άιντε μωρέ*
για να περά- περάσω αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια
που ’χουνε κλέ-, *μωρέ*, κλέφτες σύναξη, *άιντε μωρέ*
που ’χουνε κλέ-, *μωρέ*, κλέφτες σύναξη
και οι καπεταναίοι σφάζουν αρνιά στις σούβλες τους.

[Του Κίτσου η μάνα κάθονταν στην άκρη στο ποτάμι]
[και το] ποτάμι μάλωνε και το πιτροβολούσε.
Ποτάμι για λιγόστεψε ποτάμι στρίψε πίσω
για να ππεράσω αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια
που ’χουνε κλέφτες σύναξη
και οι καπεταναίοι σφάζουν αρνιά στις σούβλες τους.

Td014_1f

Γω στα ξένα περπατούσα
και στις έμορφες κινούσα
γω στα ξένα περπατούσα
και στις έμορφες κινούσα
γω στα ξέ-, *καλέ μου μάνα*

γω στα ξένα περπατούσα
γω στα ξένα περπατούσα
και στις έμορφες κινούσα
γω στα ξένα περπατούσα
και στις έμορφες κινούσα
μια γαλά-, *καλέ μου μάνα*
μια γαλάζια περιστέρα
μια γαλάζια φορεμένη
την καρδιά μου έχει καμένη
δεν μπορώ, *καλέ μου μάνα*
δεν μπορώ να την ξιχάσω
δεν μπορώ να τη γελάσω
το χεράκι της να πιάσω
δεν μπορώ να τη…

Γω στα ξένα περπατούσα
και στις έμορφες κινούσα
μια γαλάζια περιστέρα
μια γαλάζια φορεμένη
την καρδιά μου έχει καμένη
δεν μπορώ να την ξιχάσω
δεν μπορώ να τη γελάσω
το χεράκι της να πιάσω
δεν μπορώ να τη…

Td014_1g

Μου παρή-, *το χαϊδεμένο μου*
μου παρή- παρήγγειλε τ’ αηδόνι
μου παρή- παρήγγειλε τ’ αηδόνι
με το πε- το πετροχελιδόνι
να του κλέ-, *το χαϊδεμένο μου*
να του κλέ- του κλέψω τη φωλιά του
να του κλέ- του κλέψω τη φωλιά του
με τα χρυ- τα χρυσοπούπουλά του
του παρή-, *παραπονιάρικο*
του παρή- παρήγγειλα κι εγώ
του παρή- παρήγγειλα κι εγώ
που ’χα χρόνια χρόνια να το ιδώ.

Μου παρήγγειλε τ’ αηδόνι
με το πετροχελιδόνι

να του κλέψω τη φωλιά του
με τα χρυσοπούπουλά του
του παρήγγειλα κι εγώ
που ’χα χρόνια να το ιδώ.

Td014_1h

Ήταν πέντι έξ’ νταήδες
ήταν πέντι έξ’ νταήδες
μπρε μπρε μπρε, πέντ’ έξ’ νταήδες
χα χα χα, πέντ’ έξ’ νταήδες
πήραν όλοι τις μπαλτάδες
πήρανε το ρέμα ρέμα
μπρε μπρε μπρε, το ρέμα το ρέμα
χα χα χα, το ρέμα ρέμα
βρίσκουν ’να κούφιο δέντρο
μπρε μπρε μπρε, ’να κούφιο δέντρο
χα χα χα, ’να κούφιο δέντρο
είχι μέσα κουκουβάις
είχι μέσα κουκουβάις
μπρε μπρε μπρε μπρε, κουκουβάις
χα χα χα, μπρε κουκουβάις
έκατσαν και τις μοιράσ’καν
έκατσαν και τις μοιράσ’καν
μπρε μπρε μπρε, βρε τις μοιράσ’καν
χα χα χα, βρε τις μοιράσ’καν
όλοι πήραν από δύο
όλοι πήραν από δύο
μπρε μπρε μπρε, βρε από δύο
χα χα χα, βρε από δύο
του Γιαννάκ’ τον δώσαν μία
του Γιαννάκ’ τον δώσαν μία
μπρε μπρε μπρε, τον δώσαν μία
χα χα χα, τον δώσαν μία
κάκιωσε και δεν την παίρνει
κάκιωσε και δεν την παίρνει
μπρε μπρε μπρε, και δεν την παίρνει
χα χα χα, και δεν την παίρνει.

Ήταν πέντι έξ’ νταήδες
πήραν όλοι τις μπαλτάδες
πήρανε το ρέμα ρέμα
βρίσκουν ’να κούφιο δέντρο
είχι μέσα κουκουβάις

έκατσαν και τις μοιράσ'καν
όλοι πήραν από δύο
του Γιαννάκ' τον δώσαν μία
κάκιωσε και δεν την παίρνει.

Td014_1i

……
στην Καλαμάτα για νερό και δε μ' αφήναν να σου ιδώ
έλα πουλί μου έλα αν μ' αγαπάς εμένα
πες το μάτια μου το ναι δε θά 'βρεις άλλον σαν κι εμέ
εσύ 'σαι ένας ήλιος φεγγάρι λαμπερό
που θάμπωσες το φως μου και δεν μπορώ να ιδώ
βρε αμάν, και δεν μπορώ να ιδώ
βρε στην Καλαμάτα για νερό και δε μ' αφήναν να σε ιδώ
έλα πουλί μου έλα αν μ' αγαπάς εμένα
πες το μάτια μου το ναι δε θά 'βρεις άλλον σαν κι εμέ
εσύ 'σαι ένας ήλιος φεγγάρι λαμπερό
που θάμπωσες το φως μου και δεν μπορώ να ιδώ
αμάν, και δεν μπορώ να ιδώ
μαντίλι καλαματιανό…

Td014_13

Τσιομπάνη άντρα, *κι ωχ Κά-νι-λλιω μου*
τσιομπάνη άντρα ν α-να-γάπησε
τσομπάνη άντρα ν α-να-γάπησε
τσιομπάνος δε-νε-ν την αγαπάει
τσιομπάνος δε-νε-ν την αγαπάει
θαμάζοντα-να-ν τι να τον κάν'
τον έκαψι, *κι ωχ Κά-νι-λλιω μου*
τον έκαψι ν εννιά μαντριά
τον έκαψι ν εννιά μαντριά
μάνα τ'ς την κα-να-ταρίστηκι
μάνα τ'ς την κα-να-ταρίστηκι
'πό το βιλό-νο-νι να περάσ'
'πό το βιλό-νο-νι να περάσ'
'πό το δαχ'λί-νι-δι να περάσ'.

Τσιομπάνη άντρα ν αγάπησε
τσιομπάνος δεν την αγαπάει
θαμάζονταν τι να τον κάν'
τον έκαψι ν εννιά μαντριά
μάνα τ'ς την καταρίστηκι

’πό το βιλόνι να περάσ’
’πό το δαχ’λίδι να περάσ’.

Td014_14a

Κι ν Αποκριές, *Θανάση μου*
κι ν Αποκριές ξημέρωναν
Θανάση μ’παλικαράκι μ’
γκάιντες πυκνολαλούσαν
κι τα κουρί-, *Θανάση μου*
κι τα κουρίτσια χόρευαν
Θανάση μ’παλικαράκι μ’
γκάιντες πυκνολαλούσαν.
Θανάσης παίρ-, *Θανάση μου*
Θανάσης παίρνει το χορό
Θανάση μ’παλικαράκι μ’
γαϊτάνι τον πααίνει
τον καμαρών’, *Θανάση μου*
τον καμαρών’ πατέρας του
Θανάση μ’παλικαράκι μ’
κι κείν’ που τον γυρεύει.
Το Βουλγαράκ’, *Θανάση μου*
το Βουλγαράκ’ τον έσφαξε
Θανάση μ’παλικαράκι μ’
καρδιά τον μαχαιρώνει.
Στρώσι μάνα μ’, *Θανάση μου*
στρώσι μάνα μ’ τα στρώματα
Θανάση μ’παλικαράκι μ’
να πέσω να πιθάνω.

Κι ν Αποκριές ξημέρωναν γκάιντες πυκνολαλούσαν
κι τα κουρίτσια χόρευαν γκάιντες πυκνολαλούσαν.
Θανάσης παίρνει το χορό γαϊτάνι τον πααίνει
τον καμαρών’ πατέρας του κι κείν’ που τον γυρεύει.
Το Βουλγαράκ’ τον έσφαξε καρδιά τον μαχαιρώνει.
Στρώσι μάνα μ’ τα στρώματα να πέσω να πιθάνω.

Td014_14b

Τα κουρίτσια νυχτερεύουν
το ’μαθε κι ένας μαργιόλας
το ’μαθε το ’μαθε κι ένας μαργιόλας
παίρνει ρό- παίρνει ρόκα παίρνει αδράχτι
παίρνει ρόκα παίρνει αδράχτι

στα κορίτσια παίρ’ πααίνει.
Καλησπέ- καλησπέρα σας κορίτσια.
Βρε καλώς βρε καλώς τον το μαργιόλα
βρε καλώς τον το μαργιόλα
δώσ’ τονε σκαμνί να κάτσει
δώσ’ τονε δώσ’ τονε σκαμνί να κάτσει
μαξιλά- μαξιλάρι ν’ ακουμπήσει.
Γω δεν ήρθα για να κάτσου
μόνο ήρθα να πλαγιάσου
μόνο ή- μόνο ήρθα να πλαγιάσου
μες στη μέ- μες στη μέση τα κορίτσια.
Τόνε βάλανε στη μέση
και τον πήραν και το φέσι
τόνε βά- τόνε βάλανε στη μέση
και τον πή- και τον πήραν και το φέσι
τόνε βάλανε στην άκρη
γιόμωσαν τα μάτια τ’ δάκρυ
τόνε βά- τόνε βάλανε στην άκρη
γιόμωσαν γιόμωσαν τα μάτια τ’ δάκρυ.

Τα κουρίτσια νυχτερεύουν
το ’μαθε κι ένας μαργιόλας
παίρνει ρόκα παίρνει αδράχτι
στα κορίτσια παίρ’ πααίνει.
Καλησπέρα σας κορίτσια.
Βρε καλώς τον το μαργιόλα
δώσ’ τονε σκαμνί να κάτσει
μαξιλάρι ν’ ακουμπήσει.
Γω δεν ήρθα για να κάτσου
μόνο ήρθα να πλαγιάσου
μες στη μέση τα κορίτσια.
Τόνε βάλανε στη μέση
και τον πήραν και το φέσι
και τον πήραν και το φέσι
τόνε βάλανε στην άκρη
γιόμωσαν τα μάτια τ’ δάκρυ.

Td014_14c

Στο Σαλονίκη στο τσαρσί, *ντουλγκέρη μ’ ντουλγκεράκι μου*
κάτω στο μπιζιστέρι, *αν δε σε διω ν πιθαίνω*
κάτω στο μπιζιστέρι, *αν δε σε διω ν πιθαίνω*
’ξήντα ραφτάδες το ’ραφταν, *ντουλγκέρη μ’ ντουλγκεράκι μου*
κι ως χίλια μαθητούδια, *αν δε σε διω ν πιθαίνω*

ένα μικρό ραφτόπουλο, *ντουλγκέρη μ' ντουλγκεράκι μου*
χιομ έραφτι χιομ λέει, *αν δε σε διω ν πιθαίνω*
χιομ έραφτι χιομ λέει, *αν δε σε διω ν πιθαίνω*.

Στο Σαλονίκη στο τσαρσί κάτω στο μπιζιστέρι
'ξήντα ραφτάδες το 'ραφταν κι ως χίλια μαθητούδια
ένα μικρό ραφτόπουλο χιομ έραφτι χιομ λέει.

Σαρσί: τσαρσί, από το τουρκικό carsı = παζάρι
Ντουλγκέρης: από το τουρκικό dülger = ξυλουργός, χτίστης, μάστορας. Εδώ με χαϊδευτική σημασία
Μπεζεστένι: από το τουρκικό bezestem = αγορά
Χιομ ή χιεμ ή εμ: από το τουρκικό hem (σύνδεσμος) = και

Td014_14d

Στο χωρίον Μεταξάδες
στο χωρίον Μεταξάδες
Γιάννης δήμαρχος, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
κι άλλιαν αγαπάει, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
κι άλλιαν αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα
θα χωρίσει τη Θοδώρα
θα πάρ' τη Βασιλ'κή, *άιντε Βασιλ'κούδα μ'*
θα πάρ' τη Βασιλ'κή.

Στο χωρίον Μεταξάδες Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες κι άλλιαν αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα θα πάρ' τη Βασιλ'κή.

Td015_1

Μια πέρδικα μια πέρδικα 'πό το βουνό και μια καλή τρυγόνα
σ' όλον τον κό-νο-σμο γήμερη
σ' όλο τον κό- σ' όλον τον κόσμο γή-νι-μερη σε μένα στέκει ν άγρη.
Έλα ν έλα να μωρ' πέρδικα
ν έλα ν έλα ν έλα ν έλα μωρ' πέρδικα μ' στο γόνα μ' για να κάτσεις.
Δεν έρομι νε ν αφέντη μου
δεν έρομι δεν έρομι ν αφέντη μου στο γόνα σ' για να κάτσω
ν έχεις πιδιά-να πάρα πολλά.

Μια πέρδικα ’πό το βουνό και μια καλή τρυγόνα
σ’ όλον τον κόσμο γήμερη σε μένα στέκει ν άγρη.
Έλα ν έλα μωρ’ πέρδικα μ’ στο γόνα μ’ για να κάτσεις.
Δεν έρομι ν αφέντη μου στο γόνα σ’ για να κάτσω
ν έχεις πιδιά πάρα πολλά.

Td015_2

Ωρέ, Δήμος Οβριάν αγάπησε, *ν αχ*, Οβριά θέλει να πάρει
Οβριά το Δήμο παραγγέλλ’.
Ν αχ, γιατί έχουν Οβριοί βαριά γιορτή
ωρέ, γιατί έχουν Οβριοί βαριά γιορτή, *ν αχ*, μη λάχει και σε πιάσουν, *Δήμο μου*.
Ν αχ, το λόγο τ’ς δεν τελείωσε
ωρέ, το λόγο τ’ς δεν τελείωσε, *ν αχ*, το λόγο τ’ς δεν τελειώνει
το Δήμο μας τον πιάσανε
ωρέ, το Δήμο μας τον πιάσανε, *ν αχ*, τον πήραν τον παάίναν
χίλιοι τον παν από μπροστά
ωρέ, χίλιοι τον παν από μπροστά, *ν αχ*, και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ’ παάίν’ ο Δήμος μας.

Δήμος Οβριάν αγάπησε Οβριά θέλει να πάρει
Οβριά το Δήμο παραγγέλλ’.
Γιατί έχουν Οβριοί βαριά γιορτή μη λάχει και σε πιάσουν.
Το λόγο τ’ς δεν τελείωσε το λόγο τ’ς δεν τελειώνει
το Δήμο μας τον πιάσανε τον πήραν τον παάίναν
χίλιοι τον παν από μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ’ παάίν’ ο Δήμος μας.

Td015_3a

Γιάννης από τα Γιάννενα Κώστας ’πό τα Καλύβια
μόν’ ήρθαν κι ανταμώθηκαν
ωρέ, μόν’ ήρθαν κι ανταμώθηκαν σ’ ένα στενό σοκάκ’
τ’ παπά το σπί-νι-τι γύρευαν
ωρέ, τ’ παπά το σπίτι γύρευαν τραπέζ’ να τους κουρντίσει
στ’ παπά το σπίτι πήγανε
ωρέ, στ’ παπά το σπίτι πήγανε τραπέζ’ να τους κουρντίσει.
Καλήν εσπέ-νε-ρα αφέντη μου
καλήν εσπέ-νε-ρα αφέντη μου, καλώς τα παλικάρια.
Πού ’νι παπά-να μου τα παιδιά
ωρέ, πού ’νι παπά-να μου τα παιδιά στον πόλεμο να πάμε.

Και τα παιδιά-να μ’ δεν είναι δω
ωρέ, και τα παιδιά μ’ δεν είναι δω ν από τα χτες το βράδυ.
Πού ’νι παπά-να μου η νύφη σου
πού ’νι παπά μου η νύφη σου γλυκά να τραγουδήσει.
Κι μένα η νύφη πά-να-ει στη μάνα της.
Ωρέ, πού ’ναι παπά μου η παπαδιά
να μας κιρά-να-σ’ γλυκό κρασί
ν όλο-να-γύ-νι-ρα με το καφκί.

Γιάννης από τα Γιάννενα Κώστας ’πό τα Καλύβια
μόν’ ήρθαν κι ανταμώθηκαν σ’ ένα στενό σοκάκ’
στ’ παπά το σπίτι πήγανε τραπέζ’ να τους κουρντίσει.
Καλήν εσπέρα αφέντη μου, καλώς τα παλικάρια.
Πού ’νι παπά μου τα παιδιά στον πόλεμο να πάμε.
Και τα παιδιά μ’ δεν είναι δω ν από τα χτες το βράδυ.
Πού ’νι παπά μου η νύφη σου γλυκά να τραγουδήσει.
Κι μένα η νύφη πάει στη μάνα της.
Πού ’ναι παπά μου η παπαδιά
να μας κιράσ’ γλυκό κρασί
ν όλογύρα με το καφκί.

Καφκί= κούπα

Td015_3b

Ωρέ, Τρίτη Τετράδ’ ξημέρωνε
ωρέ, Πέφτει φαρμακωμένη
ωρέ, εννιά χρόνια Ντό-νο-ικος είν’ άρρωστος
ωρέ, εννιά χρόνια Ντό-νο-ικος είν’ άρρωστος
ωρέ, εννιά στρώματα, *ν έλα*, τσουρούτισε
να, κι δέκα μαξιλάρια
ωρέ, Ντόικος καλή, *ν έλα*, τον βαρέθηκε
ωρέ, άλλον καλόν, *ν έλα*, παίρνει
ωρέ, Ντόικος τη μάνα τ’φώναξε
ωρέ, Ντόικος τη μάνα τ’ φώναξε
αχ, Ντόικος τη μάνα τ’ λέγει.
Αχ, πάρε μάνη μου τ’ άλογο
ωρέ, πάρε μάνη μου τ’ άλογο
ωρέ, να πας στο Μήρτσο τον αλμπάν’
αχ, να καλιβώ-νο-σει βερεσιά.
Ωρέ, πήρε μάνα τ’ γερόντισσα
ωρέ, στο Μήρτσο τον αλμπάν’ πηγαίνει
αχ, καλημέρα, *αχ*, βρε Μήρτσο μου

ωρέ, καλημέρα, *ν αχ*, βρε Μήρτσο μου.
Αχ, καλώς του φίλου μ' τ' Ντόικου τ' μάνα.
Αχ, να καλιβώ-νο-σεις βερεσιά
ωρέ, να καλιβώσεις βερεσιά
αχ, να καλιβώ-νο-σεις τ' άλογο.
Ωρέ, κι αν δώσει Ντό-νο-ικος την καλή τ'
ν αχ, θα καλιβώ-νο-σω τ' άλογο
αχ, θα καλιβών-νο-σω την βερεσιά
Ωρέ, τι σου 'πε Μήρτσος μάνα μου
αχ, και έρχεσαι, *ν έλα*, κλαμένη.
Να, κι αν δώσεις τη, *ν έλα*, γυναίκα σου
ωρέ, κι αν δώσεις τη γυναίκα σου
ν αχ, θα καλιβώσει τη βερεσιά
αχ, θα καλιβώσει τ' άλογο.
Ωρέ, τι σου 'πε Μήρτσος μάνα μου
ωρέ, κι έρχεσαι, *ν έλα*, κλαμένη.
Αχ, κι αν δώσεις την καλούδα σου.
Ωρέ, φέρε μάνη μου τ' άρματα
ωρέ, τα έμορφα, *ν έλα*, τσαπράζια.
Αχ, και στ' άλογο-νο τ'ν ανέβαζε
ωρέ, και στ' άλογο τ'ν ανέβαζε
αχ, στο φίλο του, *ν έλα*, πηγαίνει
αχ, κι απ' τα μαλλιά, *ν έλα*, τον έπιασε
ν έλα, κι απ' τα μαλλιά τον έπιασε
ν αχ, και το κεφά-να-λ' τον παίρνει
αχ, και παίρνει δίπλα τα βουνά.

Γεια σας χαρά-να σας φίλοι μου.

Τρίτη Τετράδ' ξημέρωνε
Πέφτει φαρμακωμένη
εννιά χρόνια Ντόικος είν' άρρωστος
εννιά στρώματα τσουρούτισε
κι δέκα μαξιλάρια
Ντόικος καλή τον βαρέθηκε
άλλον καλόν παίρνει
Ντόικος τη μάνα τ' φώναξε
Ντόικος τη μάνα τ' λέγει.
Πάρε μάνη μου τ' άλογο
να πας στο Μήρτσο τον αλμπάν'
να καλιβώσει βερεσιά.
Πήρε μάνα τ' γερόντισσα
στο Μήρτσο τον αλμπάν' πηγαίνει.
Καλημέρα βρε Μήρτσο μου.
Καλώς του φίλου μ' τ' Ντόικου τ' μάνα.

Να καλιβώσεις βερεσιά
να καλιβώσεις τ' άλογο.
Κι αν δώσει Ντόικος την καλή τ'
θα καλιβώσω τ' άλογο
θα καλιβώσω την βερεσιά.
Τι σου 'πε Μήρτσος μάνα μου
και έρχεσαι κλαμένη.
Κι αν δώσεις τη γυναίκα σου
θα καλιβώσει τη βερεσιά
θα καλιβώσει τ' άλογο.
Τι σου 'πε Μήρτσος μάνα μου
κι έρχεσαι κλαμένη.
Κι αν δώσεις την καλούδα σου.
Φέρε μάνη μου τ' άρματα
τα έμορφα τσαπράζια.
Και στ' άλογο τ'ν ανέβαζε
στο φίλο του πηγαίνει
κι απ' τα μαλλιά τον έπιασε
και το κεφάλ' τον παίρνει
και παίρνει δίπλα τα βουνά.

Γεια σας χαρά σας φίλοι μου.

PAGE

PAGE 2

Td015_4a

Μάντρα μάντρα, *μωρέ Λεμονιά*
μάντρα μάντρα βασιλικός
μάντρα τα κυπαρίσσια
Λεμονιά μου ν Ακμπ'ναριώτ'σα
μάντρα τα κυπαρίσσια,
Λεμονιά μου ν Ακμπ'ναριώτ'σα
ψ'λά στην καρυά, *μωρέ Λεμονιά*
ψ'λά στην καρυά ν ανέβινε
καρύδια για να μάσει,
Λεμονιά μου ν Ακμπ'ναριώτ'σα
καρύδια για να μάσει,
Λεμονιά μου ν Ακμπ'ναριώτ'σα
κι ι Δημητρός, *μωρέ Λεμονιά μ'*

κι ι Δημητρός τη φώναζε
Λεμονιά μου ν Απναριώτ'σα,
κι ι Δημητρός τη λέει
Λεμονιά μου ν Απναριώτ'σα,
κι Δημητρός τη λέει.
Κατέβα κάτ', *μωρέ Λεμονιά μ'*
κατέβα κάτ' 'πό την καρυά
κατέβα κάτ' 'πό την καρυά
να σε χορτάσω με φιλιά
κατέβα κάτ' 'πό την καρυά
να σε χορτάσω με φιλιά.
Απ' την καρυά, *βρε Δημητρό*
απ' την καρυά δε 'α κατιβώ
απ' την καρυά δε 'α κατιβώ
κι ούτε θα έρθω να σι δω
απ' την καρυά δε 'α κατιβώ
κι ούτε θα έρθω να σι δω.

Μάντρα μάντρα βασιλικός
μάντρα τα κυπαρίσσια
ψ'λά στην καρυά ν ανέβινε
καρύδια για να μάσει,
κι ι Δημητρός τη φώναζε
κι Δημητρός τη λέει.
Κατέβα κάτ' 'πό την καρυά
να σε χορτάσω με φιλιά.
Απ' την καρυά δε 'α κατιβώ
κι ούτε θα έρθω να σι δω.

Απναριώτ'σα: μάλλον από την πόλη Akpınar (:καθαρή πηγή).

Td015_4b

Παλικά- παλικάρια μου
ντερβενιώ- ντερβινιώτικα
ντερβινιώ- ντερβενιώτικα
και βαρνιώ- και βαρνιώτικα
και βαρνιώ- και βαρνιώτικα
μένα η μά- μένα μάνα μου
μένα μά- μένα μάνα μου
μ' έχει μα- μ' έχει μαναχή
μ' έχει μα- μ' έχει μαναχή
και πολύ και πολ' ακριβή

και πολύ και πολ’ ακριβή
μ’ αρραβώ- μ’ αρραβώνιασι
μ’ αρραβώ- μ’ αρραβώνιασι
και μι πά- και μι πάντρεψι
και μι πά- και μι πάντρεψι
μ’ έδωσι μ’ έδωσι μακριά.

Παλικάρια μου
ντερβενιώτικα
και βαρνιώτικα
μένα μάνα μου
μ’ έχει μαναχή
και πολ’ ακριβή
μ’ αρραβώνιασι
και μι πάντρεψι
μ’ έδωσι μακριά.

Td015_5b

Γω στα ξέ-, *καλέ μου μάνα*
γω στα ξένα περπατούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ’ς έμορφες παρατηρούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ’ς έμορφες παρατηρούσα
όλα τα, *καλέ μου μάνα*
όλα τα κορίτσια τα ’δια
όλα τα κορίτσια τα ’δια
μες στα γέλια μες στα χάδια
όλα τα κορίτσια τα ’δια
μες στα γέλια μες στα χάδια
μια γαλα-, *καλέ μου μάνα*
μια γαλαζοφορεμένη
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ’ έχει καμένη
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ’ έχει καμένη
δε μπορώ, *καλέ μου μάνα*
δε μπορώ να τη γελάσω
δε μπορώ να τη γελάσω
απ’ το χέρι να την πιάσω
δε μπορώ να τη γελάσω
το χεράκι της να πιάσω.

Γω στα ξένα περπατούσα
τ’ς έμορφες παρατηρούσα
όλα τα κορίτσια τα ’δια
μες στα γέλια μες στα χάδια
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ’ έχει καμένη
δε μπορώ να τη γελάσω
το χεράκι της να πιάσω.

Td015_5c

Βασίλεψε βασίλεψε ν Αυγερινός
γλυκοχαράζει η μέρα, *μαύρο πουλάκι μου*
γλυκοχαράζει η μέρα, *το χελιδονάκι μου*
παν τα πουλά- παν τα πουλάκια στη βοσκή
όλα ζευγαρωμένα, *μαύρο πουλάκι μου*
όλα ζευγαρωμένα, *το χελιδονάκι μου*
κι ένα πουλά- κι ένα πουλάκι μοναχό
δεν πάει μαζί με τ’ άλλα, *μαύρο πουλάκι μου*
δεν πάει μαζί με τ’ άλλα, *το χελιδονάκι μου*
δε φάνηκε δε φάνηκε το ταίρι του
και είναι λυπημένο, *μαύρο πουλάκι μου*
και είναι λυπημένο, *το χελιδονάκι μου*.

Βασίλεψε ν Αυγερινός γλυκοχαράζει η μέρα
παν τα πουλάκια στη βοσκή όλα ζευγαρωμένα
κι ένα πουλάκι μοναχό δεν πάει μαζί με τ’ άλλα
δε φάνηκε δε φάνηκε το ταίρι του και είναι λυπημένο.

Td015_07a

Γιώργης είνι, *μαύρα μά-να-τια μ’*
Γιώργης είνι τζαναμπέ-νε-της
Γιώργης είναι και μπερμπά-να-ντης
που πειρά-να-ζει, *μαύρα μά-να-τια μ’*
που πειρά-να-ζει τις γυναί-νε-κες
χήρες κι α-να-ρραβωνιασμέ-νε-νες
μόν’ στη Δέ-νε-σπω, *μαύρα μά-να-τια μ’*
μόν’ τη Δέ-νε-σπω δε θα παινέσει
πόχει τα πέ-νε-ντε εξαδέ-νε-ρφια
πόχει τα πέ-νε-ντε εξαδέ-νε-ρφια
κι όλοι ’ταν ναν καμπανταή-νι-δες.

Γιώργης είνι τζαναμπέτης
Γιώργης είναι και μπερμπάντης
που πειράζει τις γυναίκες
χήρες κι αρραβωνιασμένες
μόν' τη Δέσπω δε θα παινέσει
πόχει τα πέντε εξαδέρφια
κι όλοι 'ταν καμπανταήδες.

Td015_07b

Τ' άλογο, *καλέ Μαρία μ*'
τ' άλογο το σιλωμένο
τ' άλογο το σελωμένο
στη μηλιά το 'χω διμένο
στη μηλιά, *καλέ Μαρία μ*'
στη μηλιά το 'χω διμένο
στη μηλιά το 'χω διμένο
ποιο κοράσιο θα το λύσει
ποιο κορά-, *καλέ Μαρία μ*'
ποιο κοράσιο θα το λύσει
ποιο κοράσιο θα το λύσει
χίλια γρόσια θα μετρήσει
ποιο κορά-, *καλέ Μαρία μ*'
ποιο κοράσιο θα τ' ανέβει
ποιο κοράσιο θα τ' ανέβει
στην καλή του για να πάει
στην καλή, *καλέ Μαρία μ*'
στην καλή του τη Μαρία.

Τ' άλογο το σιλωμένο
στη μηλιά το 'χω διμένο
ποιο κοράσιο θα το λύσει
χίλια γρόσια θα μετρήσει
ποιο κοράσιο θα τ' ανέβει
στην καλή του για να πάει
στην καλή του τη Μαρία.

Td015_08

Ένας κοντός κοντούτσικος, *γαλανά ματάκια μ' κι όμορφα*
παρά κοντός δεν ήταν, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ*'

παρά κοντός δεν ήταν, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ*’
τον ζήλευαν μικροί τρανοί, *γαλανά ματάκια μ*’ *κι όμορφα*
κι όλο τ’ αρχοντοπαίδια, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ*’
κι όλο τ’ αρχοντοπαίδια, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ*’
τον ζήλευε κι βασιλιάς, *γαλανά ματάκια μ*’ *κι όμορφα*
κι θέλι να τους χωρίσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ*’
κι θέλι να τους χωρίσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ*’
τον ρίχνει δόσιο πάμπολυ, *γαλανά ματάκια μ*’ *κι όμορφα*
δε μπόραε να πληρώσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ*’
δε μπόραε να πληρώσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ*’
πούλησε τα χωράφια του, *γαλανά ματάκια μ*’ *κι όμορφα*
δε μπόραε να πληρώσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ*’
δε μπόραε να πληρώσει, *γκιζέλ καστιρνοπούλα μ*’.

Ένας κοντός κοντούτσικος παρά κοντός δεν ήταν
τον ζήλευαν μικροί τρανοί κι όλο τ’ αρχοντοπαίδια
τον ζήλευε κι βασιλιάς κι θέλι να τους χωρίσει
τον ρίχνει δόσιο πάμπολυ δε μπόραε να πληρώσει
πούλησε τα χωράφια του δε μπόραε να πληρώσει.

Td015_09

Τούρκοι τη Ζάρα θα χαλάν
Τούρκοι τη Ζάρα θα χαλάν Βουργάρ’ δε το πιστεύουν
Βουργάρες το πιστεύουν
παν τα κορίτσια να λευκάν’
παν τα κορίτσια να λευκάν’ το ρέμα γέμ’σι αίμα
το ρέμα γέμ’σι αίμα
το ρέμα γέμ’σι αίματα
το ρέμα γέμ’σι αίματα κι οι άκρες παλικάρια
κι οι άκρες παλικάρια.

Τούρκοι τη Ζάρα θα χαλάν Βουργάρ’ δε το πιστεύουν
παν τα κορίτσια να λευκάν’ το ρέμα γέμ’σι αίμα
το ρέμα γέμ’σι αίματα κι οι άκρες παλικάρια.

Td015_10

Κάτσε καλά, *αχ,* Δημήτρη μου μην κάνεις κακοσύνες
μου κλάφτηκαν-αν εννιά χωριά
μου κλάφτηκαν-αν εννιά χωριά κι δικαπέντι κάστρα
μου κλάφτηκε κι ένας παπάς
μου κλάφτηκε κι ένας παπάς παπάς Καραμπελιώτης

τον πήραν χί-νι-λια πρόβατα
τον πήραν χίλια πρόβατα και πεντακόσια γίδια
δεν κλαίει παπά-να-ς τα πρόβατα
δεν κλαίει παπάς τα πρόβατα δεν κλαίει παπάς τα γίδια
μόν' κλαίει παπά-να-ς την παπαδιά.

Κάτσε καλά Δημήτρη μου μην κάνεις κακοσύνες
μου κλάφτηκαν εννιά χωριά κι δικαπέντι κάστρα
μου κλάφτηκε κι ένας παπάς παπάς Καραμπελιώτης
τον πήραν χίλια πρόβατα και πεντακόσια γίδια
δεν κλαίει παπάς τα πρόβατα δεν κλαίει παπάς τα γίδια
μόν' κλαίει παπάς την παπαδιά.

Td015_11

Μια Παρασκευή και μια Δευτέρα μέρα
μά-, *ωρέ*, μάνα μ' έδιωχνε
μάνα μ' έδιωχνε από το πατρικό μου
κι ο, *βρε,* κι ο πατέρας μου
κι ο πατέρας μου κι αυτός μου λέει φύγε
φέ-, *ωρέ*, φεύγω κλαίγοντας
φεύγω κλαίγοντας για που τραβώ δεν ξέρω.

Μια Παρασκευή και μια Δευτέρα μέρα
μάνα μ' έδιωχνε από το πατρικό μου
κι ο πατέρας μου κι αυτός μου λέει φύγε
φεύγω κλαίγοντας για που τραβώ δεν ξέρω.

Td015_12

Και Κωσταντής και Κωσταντάς και Μικροκωσταντίνος
μικρόν τον εί- μικρόν τον είχε η μάνα του
μικρόν τον είχ' η μάνα του μικρόν θα τον παντρέψει
μικρή νύφη μικρή νύφη τον έπαιρνε
μικρή νυφή τον έπαιρνε μικρή και κανακάρα
την Κυριακή την Κυριακή παντρεύονταν
την Κυριακή παντρεύονταν τ' Δευτέρα και την Τρίτη
και την Τετρά- και την Τετράδη το ταχιά
και την Τετράδη το ταχιά στον πόλεμο θα πάει
Κώστας τη μά- Κώστας τη μάνα τ' φώναξε
Κώστας τη μάνα τ' φώναξε Κώστας τη μάνα τ' λέγει.
Καλά μάνη μ' καλά μάνη μ' τη νύφη σου

καλά μάνη μ' τη νύφη σου καλά να την κοιτάζεις
αρνί να τ'ς σφά- αρνί να τ'ς σφάζεις το πρωί
αρνί να τ'ς σφάζεις το πρωί αρνί το μεσημέρι
κι όταν δειπνούν κι όταν δειπνούν οι άρχοντες
κι όταν δειπνούν οι άρχοντες να στρώνεις να κοιμάται.
Ωρέ γεια σας χαρά σας φίλοι μου.

Και Κωσταντής και Κωσταντάς και Μικροκωσταντίνος
μικρόν τον είχ' η μάνα του μικρόν θα τον παντρέψει
μικρή νυφή τον έπαιρνε μικρή και κανακάρα
την Κυριακή παντρεύονταν τ' Δευτέρα και την Τρίτη
και την Τετράδη το ταχιά στον πόλεμο θα πάει
Κώστας τη μάνα τ' φώναξε Κώστας τη μάνα τ' λέγει.
Καλά μάνη μ' τη νύφη σου καλά να την κοιτάζεις
αρνί να τ'ς σφάζεις το πρωί αρνί το μεσημέρι
κι όταν δειπνούν οι άρχοντες να στρώνεις να κοιμάται.
Ωρέ γεια σας χαρά σας φίλοι μου.

Td015_13

Ωρέ, και νύχτωσε και σήμερα πάει και τούτη η μέρα
πάει και τούτη η μέρα
αχ, ν αργάει ν ήλιος να βασιλέψ' αργάει να πάει στη μάνα τ'
αργάει να πάει στη μάνα τ'
αχ, βγήκ' η μάνα τ' τον καρτεράει βγήκ' η μάνα τον λέγει
βγήκ' η μάνα τον λέγει.
Αχ, γιατί ν αργάς ν ήλιο μ' να βασιλέψ'ς γιατί είσαι βουρκωμένος
γιατί είσαι βουρκωμένος.
Ν αχ, σ' αυτήν τη ράχη την ψηλή στην άλλην αποκείθε
στην άλλην αποκείθε
ν αχ, σαράντα κλέφτες κάθονται κάθονται τρων και πίνουν
κάθονται τρων και πίνουν
να, και το φαΐ ν απότρωγαν ήταν τ'ς κόρης το σώμα
ήταν τ'ς κόρης το σώμα.
ν αχ, και το κρασί ν απόπιναν ήταν τ'ς κόρης το αίμα
ήταν τ'ς κόρης το αίμα
ν αχ, και το ρακί που έπιναν ήταν τ'ς κόρης το δάκρυ
ήταν τ'ς κόρης το δάκρυ
ν αχ, είδα και γω και τρόμαξα κι αργώ να βασιλέψω
κι αργώ να βασιλέψω.

Και νύχτωσε και σήμερα πάει και τούτη η μέρα

ν αργάει ν ήλιος να βασιλέψ’ αργάει να πάει στη μάνα τ’
βγήκ’ η μάνα τ’ τον καρτεράει βγήκ’ η μάνα τον λέγει.
Γιατί ν αργάς ν ήλιο μ’ να βασιλέψ’ς γιατί είσαι βουρκωμένος.
Σ’ αυτήν τη ράχη την ψηλή στην άλλην αποκείθε
σαράντα κλέφτες κάθονται κάθονται τρων και πίνουν
και το φαΐ ν απότρωγαν ήταν τ’ς κόρης το σώμα
και το κρασί ν απόπιναν ήταν τ’ς κόρης το αίμα
και το ρακί που έπιναν ήταν τ’ς κόρης το δάκρυ
είδα και γω και τρόμαξα κι αργώ να βασιλέψω.
Td015_14

Δήμο μ’ σε θέλ’ ο βασιλιάς, *αχ*, Δήμο μ’ σε θέλ’ αφέντης.
Και τι με θέλ’ ο βασιλιάς, *αχ*, και τι μου θέλ’ αφέντης
αχ, και τι μου θέλ’ αφέντης.
Δήμο μ’ σε θέλω χίλια φλουριά, *αχ*, και πεντακόσια γρόσια
ν *έλα*, και πεντακόσια γρόσια.
Και πού να βρω, *ν αχ,* τα χίλια φλουριά, ν *έλα*, τα πεντακόσια γρόσια
ας καρτερέσω να ’ρθει ν άνοιξη να ’ρθ’ τ’ όμορφο καλοκαίρι
αχ, να βγάλω τα ’ποδήματα, *αχ*, να βγάλω τα τσαρούχια.

Δήμο μ’ σε θέλ’ ο βασιλιάς Δήμο μ’ σε θέλ’ αφέντης.
Και τι με θέλ’ ο βασιλιάς και τι μου θέλ’ αφέντης.
Δήμο μ’ σε θέλω χίλια φλουριά και πεντακόσια γρόσια.
Και πού να βρω τα χίλια φλουριά τα πεντακόσια γρόσια
ας καρτερέσω να ’ρθει ν άνοιξη να ’ρθ’ τ’ όμορφο καλοκαίρι
να βγάλω τα ’ποδήματα να βγάλω τα τσαρούχια.

Td015_15

Μια Κυριακή, *ωχ,* μια Κυριακή κι ένα Σαββάτο βράδυ
με πήρε το παράπονο και το βαρύ το κλάμα
ωρέ, κι αρχίνησα να τραγουδώ
κι αρχίνησα, *αχ*, να τραγουδώ της ξενιτιάς τα πάθη
ωρέ, βασιλοπούλα τ’ άκουσε
βασιλοπούλα τ’ άκουσε ν από ψηλό μπαλκόνι.
Ωρέ, ποιος είναι αυτός που τραγουδεί
ποιος είναι αυτός που τραγουδεί και βαριαναστενάζει
ωρέ, μη το ψωμί τ’ τελείωσε
μη το ψωμί τ’ τελείωσε μήτε ρούχα τον λείπουν.
Ωρέ, μηδέ ψωμί μ’ τελείωσε
μήτε το ψωμί μ’ τελείωσε μήτε ρούχα με λείπουν
ωρέ, θυμήθηκα τη μάνα μου
θυμήθηκα τη μάνα μου τη δόλια τη γυναίκα μ’
ωρέ, που ’μαν τριώ μεριώ γαμπρός

ωρέ, που ’μαν τριώ μεριώ γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Ωρέ, πάρε σκλάβε μ’ το δρόμο σου.

Μια Κυριακή μια Κυριακή κι ένα Σαββάτο βράδυ
με πήρε το παράπονο και το βαρύ το κλάμα
κι αρχίνησα να τραγουδώ της ξενιτιάς τα πάθη
βασιλοπούλα τ’ άκουσε ν από ψηλό μπαλκόνι.
Ποιος είναι αυτός που τραγουδεί και βαριαναστενάζει
μη το ψωμί τ’ τελείωσε μήτε ρούχα τον λείπουν.
Μήτε το ψωμί μ’ τελείωσε μήτε ρούχα με λείπουν
θυμήθηκα τη μάνα μου τη δόλια τη γυναίκα μ’
που ’μαν τριώ μεριώ γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Πάρε σκλάβε μ’ το δρόμο σου.

Td015_16

Ωρέ, τρία καράβια π’ αρμενίζουν στης Πόλης τα μπουγάζια
ωρέ, το ’να αρμενίζ’ με το βοριά
ωρέ, το ’να αρμενίζ’ με το βοριά και τ’ άλλο με το νότο
ωρέ, το τρίτο το καλύτερο
ωρέ, το τρίτο το καλύτερο με τ’ς άνοιξης τ’ αγέρι.
Ωρέ, καράβια π’ αυτού που ’ρχεστε
ωρέ, καράβια π’αυτού που ’ρχεστε κι αυτού που αρμενίζ’τε
ωρέ, δεν είδιετε δεν άκ’σετε
δεν είδιετε δεν άκ’σετε το γιο μου το χαμένον.
Ωρέ, αλήθεια μεις τον είδαμε
αλήθεια μεις τον είδαμε στη ράχη ξαπλωμένο
ωρέ, μαύρα πουλιά τον λογυρνούν
μαύρα πουλιά, *αχ*, τον λογυρνούν άσπρα τον παραστέκουν
ωρέ, ένα πουλί καλό πουλί
ωρέ, ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν κελαδάει.
Ωρέ, παρακαλώ σε σας τα πουλιά
ωρέ, παρακαλώ σε σας τα πουλιά σε σας τα μαυροπούλια
ωρέ, μη ’γγίξετε το χέρι μου
μη ’γγίξετε το, *αχ*, το χέρι μου το δεξό το χεράκι μ’
ωρέ, να γράψω μια λιανή γραφή
να γράψω μια λιανή γραφή στην μάνα μ’ τη γυναίκα
ωρέ, να μη με περιμένουνε.

Τρία καράβια π’ αρμενίζουν στης Πόλης τα μπουγάζια
το ’να αρμενίζ’ με το βοριά και τ’ άλλο με το νότο
το τρίτο το καλύτερο με τ’ς άνοιξης τ’ αγέρι.

Καράβια π’αυτού που ’ρχεστε κι αυτού που αρμενίζ’τε
δεν είδιετε δεν άκ’σετε το γιο μου το χαμένον.
Αλήθεια μεις τον είδαμε στη ράχη ξαπλωμένο
μαύρα πουλιά τον λογυρνούν άσπρα τον παραστέκουν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν κελαδάει.
Παρακαλώ σε σας τα πουλιά σε σας τα μαυροπούλια
μη ’γγίξετε το χέρι μου το δεξό το χεράκι μ’
να γράψω μια λιανή γραφή στην μάνα μ’ τη γυναίκα
να μη με περιμένουνε.

Td015_17

Δευτέρα μέρα ήτανε στας έξι Απριλίου
Δευτέρα μέρα ήτανε στας έξι Απριλίου
διαταγή εδόθηκε παρά τω στρατηγείω
διαταγή εδόθηκε παρά τω στρατηγείω
ν’ αφήσουμε τη Θράκη μας την πιο βασανισμένη
ν’ αφήσουμε τη Θράκη μας την πιο βασανισμένη
και στην Τουρκία περάσαμε στην Πέργαμο μας πάνε
και στην Τουρκία περάσαμε στην Πέργαμο μας πάνε.
Μόλις μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
μόλις μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
μας πήρανε τον οπλισμό ’πού μέσα από τα χέρια
μας πήρανε τον οπλισμό ’πού μέσα από τα χέρια.
Ο Ξύδας κάνει το γιατρό τ’ ακουστικά φοράει
ο Ξύδας κάνει το γιατρό τ’ ακουστικά φοράει.
Βήχα παιδί μου δυνατά να δω πού σε πονάει
βήχα παιδί μου δυνατά να δω πού σε πονάει.
Και Κολοκούρης φώναξε τα σπίτια σας ξεχάστε
και Κολοκούρης φώναξε τα σπίτια σας ξεχάστε
άλλες γυναίκες και παιδιά στ’ν Αγγλία θ’ αποκτήστε.

Δευτέρα μέρα ήτανε στας έξι Απριλίου
διαταγή εδόθηκε παρά τω στρατηγείω
ν’ αφήσουμε τη Θράκη μας την πιο βασανισμένη
και στην Τουρκία περάσαμε στην Πέργαμο μας πάνε.
Μόλις μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
μας πήρανε τον οπλισμό ’πού μέσα από τα χέρια.
Ο Ξύδας κάνει το γιατρό τ’ ακουστικά φοράει.
Βήχα παιδί μου δυνατά να δω πού σε πονάει.
Και Κολοκούρης φώναξε τα σπίτια σας ξεχάστε
άλλες γυναίκες και παιδιά στ’ν Αγγλία θ’ αποκτήστε.

Td015_18a

Για διες καράβι πού ’ρχεται ’πό μέσ’ από την Πόλη
με τετρακόσες ν όμορφες
με τετρακόσες ν όμορφες μ’ εξήντα παλικάρια
μέσα ’ταν και λεβέντης μου
μέσα ’ταν και λεβέντης μου με το βιολί στο χέρι
χεμ το λαλούσε κι έλεγε
χεμ το λαλούσε κι έλεγε χεμ το λαλάει και λέγει.
Μουστάκι μου καραμπογιά
μουστάκι μου καραμπογιά φρύδι μ’ παραβαμμένο
δε σου ’πρεπαν τα σίδερα
δε σου ’πρεπαν τα σίδερα ν οι έρημες ν αλ’σίδες
μόν’ σου ’πρεπε το φάει το πιεί
μόν’ σου ’πρεπε το φάει το πιεί κι οι ν όμορφες κοπέλες.

Καλήν υγειά σας φίλοι μου.

Για διες καράβι πού ’ρχεται ’πό μέσ’ από την Πόλη
με τετρακόσες ν όμορφες μ’ εξήντα παλικάρια
μέσα ’ταν και λεβέντης μου με το βιολί στο χέρι
χεμ το λαλούσε κι έλεγε χεμ το λαλάει και λέγει.
Μουστάκι μου καραμπογιά φρύδι μ’ παραβαμμένο
δε σου ’πρεπαν τα σίδερα ν οι έρημες ν αλ’σίδες
μόν’ σου ’πρεπε το φάει το πιεί κι οι ν όμορφες κοπέλες.

Καλήν υγειά σας φίλοι μου.

Td015_18b

Νερ, μια μάνα είχε δυο μπαιδιά στη ξενιτιά στιλμένα
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν στης Αρμινιάς στον κάμπο
η Αρμινιά κατέβασε
και η Αρμινιά κατέβασε δέντρα ξεριζωμένα
κατέβασε και μια μηλιά
κατέβασε και μια μηλιά στα μήλα φορτωμένη
κι απάνου στα κλωνάρια της
κι απάνου στα κλωνάρια της δυο ’δέρφια αγκαλιασμένα
κι α δε φιλιούνται ζουντανά
κι α δε φιλιούνται ζουντανά φιλιούνται πεθαμένα
πες της να μη τα καρτερεί
πες της να μη τα καρτερεί να μη τα περιμένει.

Μια μάνα είχε δυο μπαιδιά στη ξενιτιά στιλμένα
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν στης Αρμινιάς στον κάμπο
και η Αρμινιά κατέβασε δέντρα ξεριζωμένα
κατέβασε και μια μηλιά στα μήλα φορτωμένη
κι απάνου στα κλωνάρια της δυο ’δέρφια αγκαλιασμένα
κι α δε φιλιούνται ζουντανά φιλιούνται πεθαμένα
πες της να μη τα καρτερεί να μη τα περιμένει.

Td 015_18c ή 015_19

Νερ, σαρανταπέντε Κυριακές κι εξηνταδυό Δευτέρις
δεν είδα την αγάπη μου
δεν είδα την αγάπη μου δεν είδα την καλή μου
ν εψές προψές τη λόγιασα
ν εψές προψές τη λόγιασα και στο χορό χορεύει
και με το μάτι μού ’καμνε
και με το μάτι μού ’καμνε και με τ’ αχείλ’ μού λέγει.
Ν άιντι ν έλα να φύγουμε
ν άιντι ν έλα να φύγουμε να πάμι μακριά
μακριά στα ξένα.

Σαρανταπέντε Κυριακές κι εξηνταδυό Δευτέρις
δεν είδα την αγάπη μου δεν είδα την καλή μου
ν εψές προψές τη λόγιασα και στο χορό χορεύει
και με το μάτι μού ’καμνε και με τ’ αχείλ’ μού λέγει.
Ν άιντι ν έλα να φύγουμε να πάμι μακριά
μακριά στα ξένα.

Td015_20

Ένα μικρό τουρκόπουλο ν ένα βασιλοπαίδι
μια ρωμιοπούλα αγάπησε
μια ρωμιοπούλα αγάπησε και θέλει να την πάρει.
Ρωμιά Τούρκο δεν αγαπά
Ρωμιά Τούρκο δεν αγαπά ούτε και τον θέ-νε-λει
να και ο Τούρκος ν έρχεται
να και ο Τούρκος έρχεται πάν’ τ’ άλογο καβάλα
ν απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
ν απ’ τα μαλλιά την άρπαξε πάν’ τ’ άλογο τη ρίχνει.
Ν άφ’σε με Τούρκε απ’ τα μαλλιά
ν άφ’σε με Τούρκε απ’ τα μαλλιά και πιάσε ’πό το χέρι
ν εγώ ν άλλον δεν αγαπώ
ν εγώ ν άλλον δεν αγαπώ ν απ’ το Θεό και σένα.

Ένα μικρό τουρκόπουλο ν ένα βασιλοπαίδι
μια ρωμιοπούλα αγάπησε και θέλει να την πάρει.
Ρωμιά Τούρκο δεν αγαπά ούτε και τον θέλει
να και ο Τούρκος έρχεται πάν' τ' άλογο καβάλα
ν απ' τα μαλλιά την άρπαξε πάν' τ' άλογο τη ρίχνει.
Ν άφ'σε με Τούρκε απ' τα μαλλιά και πιάσε 'πό το χέρι
ν εγώ ν άλλον δεν αγαπώ ν απ' το Θεό και σένα.

Td015_21

Ν εδώ ξένος και κει ξένος ν όπου να πάω ξένος
σα πού να πω τα ντέρτια μου
σα πού να πω τ' ντέρτια μου τα ντέρτια της καρδιάς μου.
Σε δυο βουνά ν ανάμεσα
σε δυό βουνά ν ανάμεσα ν αμπέλι φυτεμένο
κάμνει σταφύλι ροζακί
κάμνει σταφύλο ροζακί και το κρασί τ' μελάτο
ν όσες μάνες κι αν του 'πιναν
ν όσες μάνες κι αν του 'πιναν καμιά παιδί δεν κάμνει
ν ας του 'χε πιει κι η μάνα μου
ν ας του 'χε πιει κι η μάνα μου να μη είχε κάν' και μένα
κι αν μου 'κανε κι αν μ' άξυνε
κι αν μου 'κανε κι αν μ' άξυνε και μου 'στειλε στα ξένα
ξένη μού πλέν' τα ρούχα μου
ξένη μού πλέν' τα ρούχα μου ξένη την αλλαγή μου
τα πλένει μια τα πλένει δυο
τα πλένει μια τα πλένει δυο στο τρίτο μι το λέγει.
Πάρε ξένε μ' τα ρούχα σου
πάρε ξένε μ' τα ρούχα σου και σύρ' τα στην καλή σου.

Ν εδώ ξένος και κει ξένος ν όπου να πάω ξένος
σα πού να πω τ' ντέρτια μου τα ντέρτια της καρδιάς μου.
Σε δυό βουνά ν ανάμεσα ν αμπέλι φυτεμένο
κάμνει σταφύλο ροζακί και το κρασί τ' μελάτο
ν όσες μάνες κι αν του 'πιναν καμιά παιδί δεν κάμνει
ν ας του 'χε πιει κι η μάνα μου να μη είχε κάν' και μένα
κι αν μου 'κανε κι αν μ' άξυνε και μου 'στειλε στα ξένα
ξένη μού πλέν' τα ρούχα μου ξένη την αλλαγή μου
τα πλένει μια τα πλένει δυο στο τρίτο μι το λέγει.
Πάρε ξένε μ' τα ρούχα σου και σύρ' τα στην καλή σου.

Td016_1

Όσα βουνά κι αν πέρασα όλα τα παραγγέλνω
βουνά μ' να μη χιονίσατε
βουνά μ' να μη χιονίσατε κάμποι να μην παχνιάστε
ώσπου να πάω στη μάνα μου
ώσπου να πάω στη μάνα μου να πάω και να γυρίσω
βλέπω τα χιόνια στα βουνά
βλέπω τα χιόνια στα βουνά τους κάμπους παχνιασμένα
βρίσκω λημέρια κλέφτικα
βρίσκω λημέρια κλέφτικα παλιά χορταριασμένα
με πήρε το παράπονο
με πήρε το παράπονο κι αρχίνισα να κλαίω.

Και όλο γεια σας φίλε μου.

Όσα βουνά κι αν πέρασα όλα τα παραγγέλνω
βουνά μ' να μη χιονίσατε κάμποι να μην παχνιάστε
ώσπου να πάω στη μάνα μου να πάω και να γυρίσω
βλέπω τα χιόνια στα βουνά τους κάμπους παχνιασμένα
βρίσκω λημέρια κλέφτικα παλιά χορταριασμένα
με πήρε το παράπονο κι αρχίνισα να κλαίω.

Td016_2

Του Κίτσου η μάνα κάθονταν στην άκρη το ποτάμι
με το ποτά- με το ποτάμι μάλωνε
με το ποτάμι μάλωνε και το πετροβολούσε.
Ποτάμι μ' για ποτάμι μ' για λιγόστεψε
ποτάμι μ' για λιγόστεψε για στρίψε να περάσω
για να περά- για να περάσω αντίπερα
για να περάσω αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια
να πάω να δω να πάω να δω τον Κίτσο μου
να πάω να δω τον Κίτσο μου πααίνουν να τον κρεμάσουν
χίλ' δυο νομάτ' χίλ' δυο νομάτ' πηγαίνουν το μπροστά
χίλ' δυο νομάτ' πηγαίνουν το μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω
μέσα στη μέσ' μέσα στη μέσ' κι ο Κίτσος μου
μέσα στη μέσ' κι ο Κίτσος μου σα μήλο μαραμένος.
Μανά μ' λουλή μανά μ' λουλή μανά μ' καλή
μην κλαις μανά μ' για τ' άρματα μην κλαις μανά μ' για μένα.

Και όλο γεια και όλο γεια σας φίλοι μου.

Του Κίτσου η μάνα κάθονταν στην άκρη το ποτάμι
με το ποτάμι μάλωνε και το πετροβολούσε.
Ποτάμι μ' για λιγόστεψε για στρίψε να περάσω
για να περάσω αντίπερα πέρα στα κλεφτοχώρια
να πάω να δω τον Κίτσο μου πααίνουν να τον κρεμάσουν
χίλ' δυο νομάτ' πηγαίνουν το μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω
μέσα στη μέσ' κι ο Κίτσος μου σα μήλο μαραμένος.
Μανά μ' λουλή μανά μ' καλή
μην κλαις μανά μ' για τ' άρματα μην κλαις μανά μ' για μένα.

Td016_3

Καράβι μες στη θάλασσα κι η κόρη μες στον άμμο
και τα μαλλάκια τ'ς ξέπλιχα καραβουκύρ' φουνάζει.
Στάσου στάσου βρε γκιουμετζή όπου θα πας θα έρτω
όπου θα πας θα έρτω.
Εκεί π' θα πάγω κόρη μου κοράσια δε διαβαίνουν
κοράσια δε διαβαίνουν.
Κορή μου σαν πεινάσουμε και τι ψωμί θα φάμε.
Τα δέντρα πόχουν τον καρπό όλον μεις θα τον φάμε.
Κορή μου σαν διψάσουμε και τι νιαρό θα πιούμε.
Το δάκρυ σου το δάκρυ μου νιαρό θα ποτιστούμε.

Καράβι μες στη θάλασσα κι η κόρη μες στον άμμο
και τα μαλλάκια τ'ς ξέπλιχα καραβουκύρ' φουνάζει.
Στάσου στάσου βρε γκιουμετζή όπου θα πας θα έρτω.
Εκεί π' θα πάγω κόρη μου κοράσια δε διαβαίνουν.
Κορή μου σαν πεινάσουμε και τι ψωμί θα φάμε.
Τα δέντρα πόχουν τον καρπό όλον μεις θα τον φάμε.
Κορή μου σαν διψάσουμε και τι νιαρό θα πιούμε.
Το δάκρυ σου το δάκρυ μου νιαρό θα ποτιστούμε.

Td016_4

Καναρίνι μου γλυκό
συ μου πήρες το μυαλό
το πρωί όταν ξυπνάς
και γλυκό-με-κελαηδάς
έλα κοντά μου στην καμαρά μου
αχ, ένα βράδυ στην αγκαλιά μου
δε με βλέπεις τι τραβώ
δε λυπάσαι πια
εσύ είσαι το όνειρό μου
κούκλα μου γλυκιά
καναρίνι μου γλυκό

σου θα με τρελάνεις
με τη γλυκιά σου τη φωνή
πάντα θα με πεθάνεις
έλα κοντά μου στην κάμαρά μου
αχ, ένα βράδυ στην αγκαλιά μου.

Καναρίνι μου γλυκό
σου μου πήρες το μυαλό
το πρωί όταν ξυπνάς
και γλυκό-με-κελαηδάς
δε με βλέπεις τι τραβώ
δε λυπάσαι πια
εσύ είσαι το όνειρό μου
κούκλα μου γλυκιά
καναρίνι μου γλυκό
σου θα με τρελάνεις
με τη γλυκιά σου τη φωνή
πάντα θα με πεθάνεις.
Td016_5

Σ' ένα δέντρο δυο κλωνάρια
κάθουνταν δυο παλικάρια
κάθουνταν δυο παλικάρια
τα μαντίλια τους κουνούσαν
τα μαντίλια τους κουνούσαν
κοριτσάκια ξαϊαρντούσαν
μια μικρή και χαϊδεμένη
έλαχε αρ'βωνιασμένη
κι είν' τα λόγια που σου λέει
να τ' ακούει κανείς να κλαίει
να τ' ακούει κανείς να κλαίει
να σκοντάψει στο γιοφύρι.
Ας σκοντάψει στο γιοφύρι
για να 'έν' λιανά κομμάτια
για να 'έν' λιανά κομμάτια
να τα μάσουν στα καλάθια
να τα ρίξουν στους μπαχτσέδες
να φυτρώσει κυπαρίσσι.
Να φυτρώσει κυπαρίσσι
κι ο Θεός να το χαρίσει
έπεσε και ένα πάει
το καλό το παλικάρι
το καλό το παλικάρι
το γλυκό κρασί δεν πίνει

το γλυκό κρασί δεν πίνει
κι όπου τό ’βρει δεν τ’ αφήνει.

Σ’ ένα δέντρο δυο κλωνάρια
κάθουνταν δυο παλικάρια
τα μαντίλια τους κουνούσαν
κοριτσάκια ξαϊαρντούσαν
μια μικρή και χαϊδεμένη
έλαχε αρ’βωνιασμένη
κι είν’ τα λόγια που σου λέει
να τ’ ακούει κανείς να κλαίει
να σκοντάψει στο γιοφύρι
για να ’έν’ λιανά κομμάτια
να τα μάσουν στα καλάθια
να τα ρίξουν στους μπαχτσέδες
να φυτρώσει κυπαρίσσι
κι ο Θεός να το χαρίσει
έπεσε και ένα πάει
το καλό το παλικάρι
το γλυκό κρασί δεν πίνει
κι όπου τό ’βρει δεν τ’ αφήνει.
Td016_6

Όλες οι δάφνες
όλες οι μαυρομάτες
όλες οι δάφνες
όλες οι μαυρομάτες
μια μικρουλή μικρούλα
μ’ έκαψε την καρδούλα
Τούρκος την αγάπησε
γυναίκα να την κάνει
Τούρκος την αγάπησε
γυναίκα να την κάνει.
Αν σφαγείς κι αν ριχτείς
Τούρκισσα θα στεφανωθείς.
Στο πηγάδι ρίχτομαι
Τούρκισσα δεν γίνομαι
στο πηγάδι ρίχτομαι
Τούρκισσα δεν γίνομαι.
Μπουναρτζής θα γίνω εγώ
πάλι θα σε πάρω.
Στο πηγάδι ρίχνομαι
Τούρκισσα δε γίνομαι.
Μπουναρτζής θα γίνω εγώ
πάλι θα σε βγάλω.

Όλες οι δάφνες όλες οι μαυρομάτες
μια μικρουλή μικρούλα
μ᾽ έκαψε την καρδούλα
Τούρκος την αγάπησε
γυναίκα να την κάνει.
Αν σφαγείς κι αν ριχτείς
Τούρκισσα θα στεφανωθείς.
Στο πηγάδι ρίχτομαι
Τούρκισσα δεν γίνομαι.
Μπουναρτζής θα γίνω εγώ
πάλι θα σε πάρω.
Στο πηγάδι ρίχνομαι
Τούρκισσα δε γίνομαι.
Μπουναρτζής θα γίνω εγώ
πάλι θα σε βγάλω.
Td016_7

Βάγια βάγια του Βαγιού κι ως τ᾽ν άλλ᾽ την Κυριακίτσα
κι ως τ᾽ν άλλ᾽ την Κυριακίτσα.
αφέντη μου στην τάβλα σου χρυσή καντήλα καίει
χρυσή καντήλα καίει
αν βάζεις λάδι και κερί φέγγει όλον τον κόσμο
φέγγει όλον τον κόσμο
κι από τα παραθύρια σου φέγγει και τις αρχόντ᾽σες
φέγγει και τις αρχόντ᾽σες
κυρά ᾽ργυρή κυρά χρυσή κυρά μαλαματένια
κυρά μαλαματένια
κυρά θα πάει στην εκκλησιά χίλια στολίδια βάζει
χίλια στολίδια βάζει
βάζει τον ήλιον πρόσωπο και το φεγγάρ᾽ αστήθια
και το φεγγάρ᾽ αστήθια
και τον καθάριον ουρανό καθάριο δαχτυλούδι,
καθάριο δαχτυλίδι
αν έλαμψε το δαχτυλίδ᾽ έλαμψε κι η κυρά μας
έλαμψε κι η κυρά μας.

Βάγια βάγια του Βαγιού κι ως τ᾽ν άλλ᾽ την Κυριακίτσα
αφέντη μου στην τάβλα σου χρυσή καντήλα καίει
αν βάζεις λάδι και κερί φέγγει όλον τον κόσμο
κι από τα παραθύρια σου φέγγει και τις αρχόντ᾽σες
κυρά ᾽ργυρή κυρά χρυσή κυρά μαλαματένια

κυρά θα πάει στην εκκλησιά χίλια στολίδια βάζει
βάζει τον ήλιον πρόσωπο και το φεγγάρ' αστήθια
και τον καθάριον ουρανό καθάριο δαχτυλούδι,
αν έλαμψε το δαχτυλίδ' έλαμψε κι η κυρά μας.

Td016_8

Πάρτε βουνά τον πόνο μου και δάση τον καημό μου
και συ θλιμμένε γκιόνη μου τον αναστεναγμό μου
και συ θλιμμένε γκιόνη μου τον αναστεναγμό μου
και κάντε τον τραγούδι τραγούδι να το λέτε
την άπιστη αγάπη μου να κλαίτε αχ να κλαίτε.
Είχα μια αγάπη στην καρδιά
ήταν σα θάλασσα πλατιά
και τώρα άλλος μου την έχει κλέψει
και της καρδιάς μου το δάκρυ θα στερέψει
και τώρα άλλος μου την έχει κλέψει
και της καρδιάς μου το δάκρυ να στερέψει.
Πάρτε βουνά τον πόνο μου και δάση τον καημό μου
και συ θλιμμένε γκιόνη μου τον αναστεναγμό μου.

Πάρτε βουνά τον πόνο μου και δάση τον καημό μου
και συ θλιμμένε γκιόνη μου τον αναστεναγμό μου
και κάντε τον τραγούδι τραγούδι να το λέτε
την άπιστη αγάπη μου να κλαίτε αχ να κλαίτε.
Είχα μια αγάπη στην καρδιά
ήταν σα θάλασσα πλατιά
και τώρα άλλος μου την έχει κλέψει
και της καρδιάς μου το δάκρυ θα στερέψει
και τώρα άλλος μου την έχει κλέψει
και της καρδιάς μου το δάκρυ να στερέψει.
Πάρτε βουνά τον πόνο μου και δάση τον καημό μου
και συ θλιμμένε γκιόνη μου τον αναστεναγμό μου.

Td016_9

Ποιο γιατρό θέλεις Κατίνα ποιο γιατρό ποιο γιατρό επιθυμάς.
Όλους τους γιατρούς τους θέλω κι όλους κι όλους τους επιθυμώ
φωνάξτε τον Αρεστίδη δύο λό- δύο λόγια να τον πω.
Να ήρθε κι ο Αρεστίδης λόγο τον λόγο τον ομίλησε.
Αρεστίδη αν πεθάνω να στολίσ'ς να στολίσ'ς τον τάφο μου
με λουλούδια με λεβάντες και με τρι- και με τριαντάφυλλα
να 'ρχεσαι να με κοιτάζεις και βαριά και βαριά ν' αναστενάζ'ς
να 'ρχεσαι να με κοιτάζεις και βαριά και βαριά ν' αναστενάζ'ς.

Ποιο γιατρό θέλεις Κατίνα ποιο γιατρό επιθυμάς.
Όλους τους γιατρούς τους θέλω κι όλους τους επιθυμώ
φωνάξτε τον Αρεστίδη_δύο λόγια να τον πω.
Να ήρθε κι ο Αρεστίδης_λόγο τον ομίλησε.
Αρεστίδη αν πεθάνω να στολίσ’ς τον τάφο μου
με λουλούδια με λεβάντες και με τριαντάφυλλα
να ’ρχεσαι να με κοιτάζεις και βαριά ν’ αναστενάζ’ς.
Td016_10

(Maksın maksın) BaksanΔε θα σου δώσω
baksan vermem sanaόσο κι αν κοιτάς
Keten helva almadım sana (2) Δεν σου πήρα μαλλί της γριάς
Nane suyu nane şekerΤης μέντας το πιοτό, της μέντας το γλυκό
Benim canım senden çeker (2) Η ψυχή μου έχει για σένα βάσανο

Hem kırmızı hem de beyazΚαι κρεμεζί και άσπρο
Taze taze tel telΦρέσκο ζεστό κλωστή κλωστή
helva (2)το μαλλί της γριάς
Nane suyu nane şekerΤης μέντας το πιοτό, της μέντας το γλυκό
Benim canım senden çeker (2)Η ψυχή μου έχει για σένα βάσανο

Td016_11

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
κι αν φυσάς ω δυνατά
δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
κι αν φυσάς ω δυνατά
έχω καράβι καρυδιά
κι ανιβαίνω στα ψηλά
κι ανιβαίνω στα ψηλά
ψηλά ψηλά τσαρντακοτά
ψηλά ψηλά τσαρντακοτά
να είνι δω μια εκκλησιά
να είνι δω μια εκκλησιά
να πέσω ν’ αποκοιμηθώ
να πέσω ν’ αποκοιμηθώ
τι όνειρο να ’νειριαστώ
τι όνειρο να ’νειριαστώ
μια Καστιρνή να ομιλώ
μια Καστιρνή να ομιλώ
τη μίλησα στα χείλη της
τη μίλησα στα χείλη της
και κείν’ τ’ αχείλι της πικρό

και κείν' τ' αχείλι της πικρό
πικρό πικρό φαρμακερό.

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
κι αν φυσάς ω δυνατά
έχω καράβι καρυδιά
κι ανιβαίνω στα ψηλά
ψηλά ψηλά τσαρντακοτά
να είνι δω μια εκκλησιά
να πέσω ν' αποκοιμηθώ
τι όνειρο να 'νειριαστώ
μια Καστιρνή να ομιλώ
τη μίλησα στα χείλη της
και κείν' τ' αχείλι της πικρό
πικρό πικρό φαρμακερό.
Td016_12

[απαγγελία]

"Άγιε μου Γιώργη αφέντη μου κι αφέντη καβαλάρη
αρματωμένος με σπαθί και με χρυσό κοντάρι
άγγελος είσαι στη θωριά κι άγιος στη θεότη
παρακαλώ βοήθα με άγιε στρατιώτη
από το άγριο θεριό το δράκοντα μεγάλο
όπου τον πάνε άνθρωπο κάθε πρωί και άλλον.
Αν δεν τον δίνουν άνθρωπο κάθε πρωί στην ώρα
κανένανε δεν άφησε να πιει νερό στη χώρα
τα μπουλετιά ερίξανε τίνος θέλουν να τύχουν
και τύχανε τα μπουλετιά εις τη βασιλοπούλα
όπου την είχε η μάνα της μία και ακριβούλα.
Κι ο βασιλιάς σαν το 'μαθε πολύ τον κακοφάνη.
Το βιο μου όλο πάρτε το και το παιδί μου αφήστε.
Λαός σηκώθ'κε αρίθμητος στο βασιλιά πηγαίνει.
Για δώσ' μας το παιδάκι σου και παίρνουμε και σένα.
Πάρτε το και στολίστε το μ' ατίμητα λιθάρια
και με χρυσά και μ' αργυρά και με μαργαριτάρια
[και κάνετέ το νύφη?]
και δώστε το στο δράκοντα να το γλυκομασήσει.
Άγιος Γεώργιος εβουλήθηκε να πάει να τη σώσει
και από το άγριο θεριό να την ελευθερώσει.
Το γρίβα του καβάλησε και τον αντιποδίζει
στο χείλο μέσ' του πηγαδιού πηγαίνει και καθίζει.
Η κόρη τον εκοίταξε με δακρυσμένο βλέμμα
μ' ανατριχίλα φοβερό και παγωμένο αίμα.

Φεύγα φεύγα αφέντη μου μήπως φάει και σένα
τούτο το άγριο θεριό όπου θα φάει και μένα.
Άφησ' με κόρη μ' άφησ'με λίγον ύπνο να πάρω
κι εγώ φονεύω το θεριό και από δω σε βγάζω.
Άγιος Γεώργιος εκοιμήθηκε και το θεριό ανεβαίνει
φωνές πολλές και βογκητά στο δρόμο του σημαίνει
τα όρη όλα τρέμουνε και τα βουνά σαλεύουν
της κόρης τα ματάκια ωσάν τη βρύση τρέχουν.
Ξύπνα ξύπνα αφέντη μου και το νερό αφρίζει
κι ο δράκοντας τα δόντια του για μένα τ' ακονίζει.
Άγιος Γεώργιος σηκώθηκε σαν παραλογισμένος
και το κοντάρι άρπαξε που να 'ταν μαθημένος.
Μια κονταριά το χτύπησε το παίρνει μες στο στόμα
και παρευθύς το ξάπλωσε κάτω στης γης το χώμα.
Σύρε κόρη στο σπίτι σου σύρε και στους γονείς σου
και πες τους ποιος σε έσωσε σήμερα τη ζωή σου.
Κι ο βασιλιάς το έμαθε πηγαίνει και το λέει.
Χάρη σου νέε χάρη σου σού κάνω το παιδί μου
καθώς και την κορώνα μου που 'χω στην κεφαλή μου.
Χαίρε το βασιλιά μου χαίρε το χαίρε το το παιδί σου
χαίρε και την κορώνα σου που 'χεις στην κεφαλή σου.
Για πες μου νέε ένδοξε πώς λέγουν τ' όνομά σου
για να σε κάνω χάρισμα να 'ναι της αρεσκειάς σου.
Γεώργιο με λέγουνε απ' την Καππαδοκία
πατρίδα μου και χώρα μου με θείαν ευλογία.
Αν θέλεις να κάνεις χάρισμα κάνε μια εκκλησία
και βάλε και ζωγράφισε Χριστό και Παναγία.
Και στην δεξιά του την πλευρά βάλε έναν καβαλάρη
αρματωμένον με σπαθί και με χρυσό κοντάρι".

Αμήν.
Td016_14

Από μικρός ορφάνεψα 'πό μάνα και πατέρα
τ' αδέρφια μου με στοίχησαν σε μια χήρα Βουργάρα
δώδεκα χρόνια έκανα στα μάτια δεν την είδα
στα χείλη και στο πρόσωπο και στα γαϊτονοφρύδια
μια μέρα έβγινα 'π' το μπιρμπιριό και κείνη έβγιν' απ' το λουτρό.
Δώσ' μου κυρά μ' το δίκιο μου να πάω κι εγώ στ' αδέρφια μ'
τ' αδέρφια μου με καρτερούν θέλουν να με παντρέψουν.
Εσύ παιδί μ' θέλεις να παντρευτείς και μένα γιατί δε μη λες
τρεις θυγατέρες έχω εγώ όποια θ' αρέσεις πάρε
αν θέλεις πάρ' τη γαλανή αν θέλ'ς την μαυρομάτα
αν θέλ'ς την χήρα την καλή που 'ναι φλουριά γεμάτη.
Μάνα μου χήρα ήτανε κι εγώ χήρα θα πάρω.
Td016_15

Ήρθανε τα Φώτα και οι φωτισμοί
και χαρές μεγάλες οι άγιασμοι
κάτω στον Ιορδάνη τον ποταμό
κάθετ' η κυρά μας η Παναγιά
κάθετ' η κυρά μας η Παναγιά
όργανο βαστάει και κερί κρατεί
και τον Αϊ-Γιάννη παρακαλεί.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε
έλα να βαφτίσεις Θεού παιδί
έλα να βαφτίσεις Θεού παιδί
να το ονομάσεις Ιησού Χριστό.

Ήρθανε τα Φώτα και οι φωτισμοί
και χαρές μεγάλες οι άγιασμοι
κάτω στον Ιορδάνη τον ποταμό
κάθετ' η κυρά μας η Παναγιά
όργανο βαστάει και κερί κρατεί
και τον Αϊ-Γιάννη παρακαλεί.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε
έλα να βαφτίσεις Θεού παιδί
να το ονομάσεις Ιησού Χριστό.

Td016_16a

[Ποιόναν θ' αρραβουνιάσουμι
ποιόναν θα στεφανώσουμι]
ποιόναν θ' αρραβουνιάσουμι
ποιόναν θα στεφανώσουμι
του Γιώργου θ' αρραβουνιάσουμι
τ' Μαρία θα στεφανώσουμι
του Γιώργου θ' αρραβουνιάσουμι
τ' Μαρία θα στεφανώσουμι.

Ποιόναν θ' αρραβουνιάσουμι
ποιόναν θα στεφανώσουμι
του Γιώργου θ' αρραβουνιάσουμι
τ' Μαρία θα στεφανώσουμι.

Td016_16b

Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν

κι από κει απάνω γκατιβαίνουν
Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
κι από κει απάνω γκατιβαίνουν
κι από κει απάνω γκατιβαίνουν
τη Μάρω τραγου- τραγουδούσαν
κι από κει απάνω γκατιβαίνουν
τη Μάρω τραγου- τραγουδούσαν
τη Μάρω τραγου- τραγουδούσαν.
Κατέβα Μάρω μ' κατέβα
τη Μάρω τραγου- τραγουδούσαν
κατέβα Μάρω μ' κατέβα
κατέβα Μάρω μ' κατέβα
στου Γιάννου ν τα κριβανάκια
κατέβα Μάρω μ' κατέβα
στου Γιάννου ν τα κριβανάκια
στου Γιάννου ν τα κριβανάκια.
Φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
στου Γιάννου ν τα κριβανάκια
φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις
φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις.
Κι αν δε σι πάρω Μαρούδα μ'
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις
κι αν δε σι πάρω Μαρούδα μ'
κι αν δε σι πάρω Μαρούδα μ'
να σκάσει ν τ' άλαγό-νο μου
κι αν δε σι πάρω Μαρούδα μ'
να σκάσει ν τ' άλαγό-νο μου
να σκάσει ν τ' άλαγό-νο μου
μέσα ν τη μέση ν το γιοφύρι
να σκάσει ν τ' άλαγό-νο μου
μέσα ν τη μέση ν το γιοφύρι
μέσα ν τη μέση ν το γιοφύρι
να γυρίσει ν το σπαθί του
μέσα ν τη μέση ν το γιοφύρι
να γυρίσει ν του σπαθί του
να γυρίσει ν του σπαθί του
να τουν κάμ' λιανά ν κουμμάτια
να γυρίσει ν του σπαθί του
να τουν κάμ' λιανά ν κουμμάτια
να τουν κάμ' λιανά ν κουμμάτια
να τουν μάσουν στα καλάθια
να τουν κάμ' λιανά ν κουμμάτια

να τουν μάσουν στα καλάθια
να τουν μάσουν στα καλάθια
να τουν ρίξουν στις μπαχτσέδες
να τουν μάσουν στα καλάθια
να τουν ρίξουν στις μπαχτσέδες
να τουν ρίξουν στις μπαχτσέδες
να φυτρώσουν λουλουδάκια
να τουν ρίξουν στις μπαχτσέδες
να φυτρώσουν λουλουδάκια
να φυτρώσουν λουλουδάκια
λουλουδάκια μυριζάκια
να φυτρώσουν λουλουδάκια
λουλουδάκια μι ριζάκια
λουλουδάκια μυριζάκια
κι όντα περνούν τα παλικαράκια
λουλουδάκια μυριζάκια
κι όντα περνούν τα παλικαράκια
κι όντα περνούν τα παλικαράκια
να τσακίζουν λουλουδάκια
κι όντα περνούν τα παλικαράκια
να τσακίζουν λουλουδάκια

ρρρ ι χου χου.

Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
κι από κει απάνω γκατιβαίνουν
τη Μάρω τραγουδούσαν.
Κατέβα Μάρω μ' κατέβα
στου Γιάννου ν τα κριβανάκια.
Φοβούμι Κώστα μ' σκιάζουμι
φοβούμι δε μι παίρνεις.
Κι αν δε σι πάρω Μαρούδα μ'
να σκάσει ν τ' άλαγό μου
μέσα ν τη μέση ν το γιοφύρι
να γυρίσει ν το σπαθί του
να τουν κάμ' λιανά ν κουμμάτια
να τουν μάσουν στα καλάθια
να τουν ρίξουν στις μπαχτσέδες
να φυτρώσουν λουλουδάκια
λουλουδάκια μυριζάκια
κι όντα περνούν τα παλικαράκια
να τσακίζουν λουλουδάκια.

Td016_17

Καμ' σαρανταπέντε, *βρε*, λεϊμονιές στον κάμπο φυτεμένις
νερ, κρύο νερό νερό στη ρίζα τους κι πάλι μαραμένις.

Καμ' σαρανταπέντε λεϊμονιές στον κάμπο φυτεμένις
κρύο νερό στη ρίζα τους κι πάλι μαραμένις.

Td016_18a

Δεν μπορείτε να τον πάρ'τε δικαρούδις δεν έχ'τι
δεν μπορείτε να τον πάρ'τε δικαρούδις δεν έχ'τι
τα παλ'καρούδια παράδες δεν έχ'ναν
τα παλ'καρούδια παράδες δεν έχ'ναν
τα παλ'καρούδια παράδες δεν έχ'ναν
τα παλ'καρούδια παράδες δεν έχ'ναν.

Δεν μπορείτε να τον πάρ'τε δικαρούδις δεν έχ'τι
τα παλ'καρούδια παράδες δεν έχ'ναν.

Td016_18b

Γιάννης χαρά θα κάνει
καλάει τουν κόσμουν όλουν
καλάει τουν κόσμουν όλουν
Γιάννης χαρά θα κάνει
καλάει τουν κόσμουν όλουν
καλάει τουν κόσμουν όλουν
καλάει τουν κόσμουν όλουν
κι όλα τα βιλιέτια
κι όλα τα βιλιέτια
καλάει τουν κόσμουν όλουν
κι όλα τα βιλιέτια
κι όλα ν τα βιλιέτια

κι όλα ν τα βιλιάτια
την Κάλλιω την Καλλιούδα
την Κάλλιω την Καλλιούδα
κι όλα ντα βιλιάτια
την Κάλλιω την Καλλιούδα
την Κάλλιω την Καλλιούδα
την Κάλλιω την Καλλιούδα
δεν πάει να την καλέσει
δεν πάει να την καλέσει
την Κάλλιω την Καλλιούδα
δεν πάει να την καλέσει
δεν πάει να την καλέσει
δεν πάει να την καλέσει
κάκιωσε κι η καλιούδα
κάκιωσε κι η καλιούδα
δεν πάει να την καλέσει
κάκιωσε κι η καλιούδα
κάκιωσε κι η καλιούδα
κάκιωσε κι η καλιούδα
πικρά τον καταρίστ'κι
πικρά τον καταρίστ'κι
κάκιωσε κι η καλιούδα
πικρά τον καταρίστ'κι
πικρά τον καταρίστ'κι
πικρά τον καταρίστ'κι.
Κείν'ν απ' θα πάρ'ς Στουγιάννου μ'
κείν'ν απ' θα πάρ'ς Στουγιάννου μ'
πικρά τον καταρίστ'κι
κείν'ν απ' θα πάρ'ς Στουγιάννου μ'
κείν'ν απ' θα πάρ'ς Στουγιάννου μ'
κείν'ν απ' θα πάρς' Στουγιάννου μ'
να μην τη χαρείς ου
να μην τη χαρείς ου
κείν'ν απ' θα πάρ'ς Στουγιάννου μ'
να μην τη χαρείς ου
να μην τη χαρείς ου
να μην τη χαρείς ου
χρόνους και βδομάδες
και μήνις παραπάνω
να μην τη χαρείς ου
χρόνους και βδομάδες
και μήνις παραπάνω.

Γιάννης χαρά θα κάνει

καλάει τουν κόσμουν όλουν
κι όλα ν τα βιλιάτια
την Κάλλιω την Καλλιούδα
δεν πάει να την καλέσει
κάκιωσε κι η καλιούδα
πικρά τον καταρίστ'κι.
Κείν'ν απ' θα πάρς' Στουγιάννου μ'
να μην τη χαρείς ου
χρόνους και βδομάδες
και μήνις παραπάνω.

PAGE

PAGE 2

Td016_19

Του κουρίτσι του κουράσιο και του έμουρφου
κάθα Κυριακή ν αλλάζει και στολίζιτι
κάθα Κυριακή ν αλλάζει και στολίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει και γυαλίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει και γυαλίζιτι
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
γκαλημέρα δεν την παίρνει δε γυρνάει να δγιει.

Του κουρίτσι του κουράσιο και του έμουρφου
κάθα Κυριακή ν αλλάζει και στολίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει και γυαλίζιτι
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
γκαλημέρα δεν την παίρνει δε γυρνάει να δγιει.

Td016_20

Και συ καλέ μου σύντεκνε κι όμορφο
κι όμορφο παλικάρι
κάλεσε τα εννιά χωριά τα δεκα-
τα δεκαπέντε κάστρα
κάλεσε και το σύντεκνο να 'ρθει να
να 'ρθει να στεφανώσει.

Και συ καλέ μου σύντεκνε κι όμορφο παλικάρι
κάλεσε τα εννιά χωριά τα δεκαπέντε κάστρα
κάλεσε και το σύντεκνο να ’ρθει να στεφανώσει.

Td016_21

Την Παρασκιουβή τού βράδ’
Γιώργης έχ’ καλέσματα

την Παρασκιουβή τού βράδ’
Γιώργης έχ’ καλέσματα

Γιώργης έχ’ καλέσματα
καλέσματα αρραβουνιάσματα

Γιώργης έχ’ καλέσματα
καλέσματα αρραβουνιάσματα

καλέσματα αρραβουνιάσματα
κάλεσε ντο Χάρο του

καλέσματα αρραβουνιάσματα
κάλεσε ντο Χάρο του

κάλεσε ντο Χάρο του
και του μπάσιου τού ντουσμάν’

κάλεσε ντο Χάρο του
και του μπάσιου τού ντουσμάν’

και του μπάσιου τού ντουσμάν’
έκατσαν να φαν ψουμί

και του μπάσιου τού ντουσμάν’
έκατσαν να φαν ψουμί

έκατσαν να φαν ψουμί
έφαγαν λίγο μπολύ

έκατσαν να φαν ψουμί
έφαγαν λίγο μπολύ

έφαγαν λίγο μπολύ
αρχίν’σαν πόρτες να βροντούν

έφαγαν λίγο μπολύ
αρχίν’σαν πόρτες να βροντούν

αρχίν’σαν πόρτες να βροντούν
σ’κώθ’κ’ ι Μίχους κι αγναντεύ’

αρχίν’σαν πόρτες να βροντούν
σ’κώθ’κ’ ι Μίχους κι αγνατεύ’

σ’κώθ’κ’ ι Μίχους κι αγναντεύ’.
Ποιος είνι βρε Μίχου μου

σ’κώθ’κ’ ι Μίχους κι αγνατεύ’
ποιος είνι βρε Μίχου μου

ποιος είνι βρε Μίχου μου.

Τα πουντίκια είνι Γιώρ’
ποιος είνι βρε Μίχου μου
τα πουντίκια είνι Γιώρ’
τα πουντίκια είνι Γιώρ’
τα πουντίκια μες στ’ αμπάρ’
τα πουντίκια είνι Γιώρ’
τα πουντίκια μες στ’ αμπάρ’
τα πουντίκια μες στ’ αμπάρ’
τα πουντίκια τρων του στάρ’
τα ποντίκια μες στ’ αμπάρ’
τα ποντίκια τρων του στάρ’.

Την Παρασκιουβή τού βράδ’
Γιώργης έχ’ καλέσματα
καλέσματα αρραβουνιάσματα
κάλεσε ντο Χάρο του
και του μπάσιου τού ντουσμάν’
έκατσαν να φαν ψουμί
έφαγαν λίγο μπολύ
αρχίν’σαν πόρτες να βροντούν
σ’κώθ’κ’ ι Μίχους κι αγναντεύ’.
Ποιος είνι βρε Μίχου μου.
Τα πουντίκια είνι Γιώρ’
τα πουντίκια μες στ’ αμπάρ’
τα πουντίκια τρων του στάρ’.
Του μπάσιου του ντουσμάν<τούρκ. Baş düşman=πρώτος, κύριος εχθρός

PAGE

PAGE 2

Td016_22

Νερ, Γιωργάκ’ς χαρά θα κάμ’
νερ, χαρά ν κι παναΰρ’
νερ, Γιωργάκ’ς χαρά θα κάμ’
νερ, χαρά ν κι παναΰρ’
νερ, χαρά ν κι παναΰρ’
νερ, τ’ αρνιά δεν πάει να φέρ’
νερ, χαρά ν κι παναΰρ

νερ, τ’ αρνιά δεν πάει να φέρ’
τρεις μέρις κι τρεις βραδιές
τρεις μέρις κι τρεις βραδιές
μι του Χάρου τ’ πάλευι
μι του Χάρου τ’ πάλευι
μι του ντουσμάνη δέρνουνταν
μι του ντουσμάνη δέρνουνταν
για τ’ αρνί για τ’ Τρανταφ’λιά
για τ’ αρνί για τ’ Τρανταφ’λιά
’πού τον [κλουκό?]τ’ ν αγνάντευι
’πού τον [κλουκό?] ν αγνάντευι
κι τη μάνα τ’ς φώναζι
κι τη μάνα τ’ς φώναζι.
Έβγα έβγα μάνη μου
έβγα έβγα μάνη μου
του Γιουργάκ’ τουν ίφιραν
του Γιουργάκ’ τουν ίφιραν
μι τ’ αμάξ’ τουν ίφιραν
μι τ’ αμάξ’ τουν ίφιραν
μι τα συριώτ’κα τα β’βαλιά
Νερ, Γιωργάκ’ς χαρά θα κάμ’
νερ, χαρά ν κι παναΰρ’
νερ, τ’ αρνιά δεν πάει να φέρ’
τρεις μέρις κι τρεις βραδιές
μι του Χάρου τ’ πάλευι

νερ, τ’ αρνιά δεν πάει να φέρ’
νερ, τ’ αρνιά δεν πάει να φέρ’
τρεις μέρις κι τρεις βραδιές
τρεις μέρις κι τρεις βραδιές
μι του Χάρου τ’ πάλευι
μι του Χάρου τ’ πάλευι
μι του ντουσμάνη δέρνουνταν
μι του ντουσμάνη δέρνουνταν
για τ’ αρνί για τ’ Τρανταφ’λιά
για τ’ αρνί για τ’ Τρανταφ’λιά
’πού τον [κλουκό?] ν αγνάντευι
’πού τον [κλουκό?] ν αγνάντευι
κι τη μάνα τ’ς φώναζι
κι τη μάνα τ’ς φώναζι
έβγα έβγα μάνη μου
έβγα έβγα μάνη μου
του Γιουργάκ’ τουν ίφιραν
του Γιουργάκ’ τουν ίφιραν
μι τ’ αμάξ’ τουν ίφιραν
μι τ’ αμάξ’ τουν ίφιραν
μι τα συριώτ’κα τα β’βαλιά.

μι του ντουσμάνη δέρνουνταν
για τ’ αρνί για τ’ Τρανταφ’λιά
’πού τον [κλουκό?]τ’ ν αγνάντευι
κι τη μάνα τ’ς φώναζι.
Έβγα έβγα μάνη μου
του Γιουργάκ’ τουν ίφιραν
μι τ’ αμάξ’ τουν ίφιραν
μι τα συριώτ’κα τα β’βαλιά.

PAGE

PAGE 1

Td016_23

Μαρ’ μηλιά μου νερατζά και τρανταφυλλιά
πού ’ν’ τα μήλα σ’ και τα φύλλα σ’
πού ’ν’ τα μήλα σ’ και τα φύλλα σ’ ι πρώτος ι καρπός σ’.
Φύσηξι βοριάς κι αέρας
φύσηξι βοριάς κι αέρας κι τα τίναξι
πέρασι κι ένας λεβέντης κι τα έμασι.

Μαρ’ μηλιά μου νερατζά και τρανταφυλλιά
πού ’ν’ τα μήλα σ’ και τα φύλλα σ’ ι πρώτος ι καρπός σ’.
Φύσηξι βοριάς κι αέρας κι τα τίναξι
πέρασι κι ένας λεβέντης κι τα έμασι.

Td016_24

Μαρ’ μηλιά μ’ και νιρατζά μ’
φούντουσις κλουνάρουσις
μαρ’ μηλιά μ’ και νιρατζά μ’
φούντουσις κλουνάρουσις
φούντουσις κλουνάρουσις
και στο ίσκιο σ’ έκατσα
φούντουσις κλουνάρουσις
και στο ίσκιο σ’ έκατσα
και στο ίσκιο σ’ έκατσα
το δαχτυλίδι μ’ έχασα
και στο ίσκιο σ’ έκατσα

το δαχτυλίδι μ’ έχασα

το δαχτυλίδι μ’ έχασα
την πρώτ’ την αρραβώνα μου

το δαχτυλίδι μ’ έχασα
την πρώτ’ την αρραβώνα μου

την πρώτ’ την αρραβώνα μου
όποιος το βρει να το χαρεί

την πρώτ’ την αρραβώνα μου
όποιος το βρει να το χαρεί

όποιος το βρει να το χαρεί
ν ως την άλλ’ την Κυριακή

ν όποιος το βρει να το χαρεί
ν ως την άλλ’ την Κυριακή.

Μαρ’ μηλιά μ’ και νιρατζά μ’
φούντουσις κλουνάρουσις
και στο ίσκιο σ’ έκατσα
το δαχτυλίδι μ’ έχασα
την πρώτ’ την αρραβώνα μου
όποιος το βρει να το χαρεί
ν ως την άλλ’ την Κυριακή.
PAGE

Td016_25

Κι Κωσταντάς κι Κωσταντής, *τρανταφυλλάκι μ’κόκκινο*
κι Κωσταντάς κι Κωσταντής, *τρανταφυλλάκι μ’κόκκινο*
χαρά θέλει να κάνει, *τραντάφυλλο μυρίζει*
χαρά θέλει να κάνει, *τραντάφυλλο μυρίζει*
κάλισι ν τα εννιά χωριά, *τρανταφυλλάκι μ’κόκκινο*
κάλισι τα εννιά χωριά, *τρανταφυλλάκι μ’κόκκινο*
τα δικαπέντι κάστρα*, τραντάφυλλο μυρίζει*
τα δικαπέντι κάστρα*, τραντάφυλλο μυρίζει*
κάλισι ν κι το σύντεκνο, *τρανταφυλλάκι μ’κόκκινο*
κάλισι ν κι το σύντεκνο, *τρανταφυλλάκι μ’κόκκινο*
να ’ρθει να στιφανώσει, *τραντάφυλλο μυρίζει*
να ’ρθει να στιφανώσει, *τραντάφυλλο μυρίζει*
κάνει στιφάνι από φλουρί, *τρανταφυλλάκι μ’κόκκινο*

κάνει στιφάνι από φλουρί, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
κι τα κιριά ασημένια, *τραντάφυλλο μυρίζει*
κι τα κιριά ασημένια, *τραντάφυλλο μυρίζει*
κι το κριθάρ' απόριχνι, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
κι το κριθάρ' απόριχνι, *τρανταφυλλάκι μ' κόκκινο*
λιανό μαργαριτάρι, *τραντάφυλλο μυρίζει*
λιανό μαργαριτάρι, *τραντάφυλλο μυρίζει*.

Κι Κωσταντάς κι Κωσταντής χαρά θέλει να κάνει
κάλισι ν τα εννιά χωριά τα δικαπέντι κάστρα
κάλισι ν κι το σύντεκνο να 'ρθει να στιφανώσει
κάνει στιφάνι από φλουρί κι τα κιριά ασημένια
κι το κριθάρ' απόριχνι λιανό μαργαριτάρι.
Td016_26

Μπερμπέρη τα ξουράφια σου καλά να τ' ακουνίσεις
για να ξυρίσεις το γαμπρό να τον ευχαριστήσεις.
Td017_1

Και συ καλέ μου νιόγαμπρε κι όμορφο κι όμορφο παλικάρι
κάλισις τα εννιά χωριά τα δικα- τα δεκαπέντι κάστρα
κάλισις και το σύντεκνο να 'ρθει να να 'ρθει να στεφανώσει.

Και συ καλέ μου νιόγαμπρε κι όμορφο παλικάρι
κάλισις τα εννιά χωριά τα δεκαπέντι κάστρα
κάλισις και το σύντεκνο να 'ρθει να στεφανώσει.

Td017_2

Σου είπα μάνα μ', *μητέρα*, πάντρεψέ με
σου είπα μάνα μ', *μητέρα*, πάντρεψέ με
σου είπα μάνα πάντρεψέ με σπιτονοικοκύρεψέ με
σου είπα μάνα πάντρεψέ με σπιτονοικοκύρεψέ με
και στα ξένα, *μάνα μου*, μη με δώσεις
και στα ξένα, *μάνα μου*, μη με δώσεις
και στα ξένα μη με δώσεις γιατί θα το μετανιώσεις
και στα ξένα μη με δώσεις γιατί θα το μετανιώσεις
γω στα ξένα, *μάνα μου*, θ' αρρωστήσω
γω στα ξένα, *μάνα μου*, θ' αρρωστήσω
γω στα ξένα θ' αρρωστήσω τη μανούλα μ' θα ζητήσω
γω στα ξένα θ' αρρωστήσω τη μανούλα μ' θα ζητήσω.
Θα ζητήσεις, *παιδί μου*, την κονιάδα σ'

θα ζητήσεις, *παιδί μου*, την κονιάδα σ’
θα ζητήσεις την κονιάδα σ’ και την πρώτη συννυφάδα σ’
θα ζητήσεις την κονιάδα σ’ και την πρώτη συννυφάδα σ’.
Η κονιάδα, *μάνα μου*, δεν αδειάζει
η κονιάδα, *μάνα μου*, δεν αδειάζει.

Σου είπα μάνα πάντρεψέ με σπιτονοικοκύρεψέ με
και στα ξένα μη με δώσεις γιατί θα το μετανιώσεις
γω στα ξένα θ’ αρρωστήσω τη μανούλα μ’ θα ζητήσω.
Θα ζητήσεις την κονιάδα σ’ και την πρώτη συννυφάδα σ’.
Η κονιάδα δεν αδειάζει.

Td017_3

Την αγάπη μου την αγάπη μου
την αγάπη μου την επεθύμησα
την αγάπη μου την αγάπη μου
την αγάπη μου την επεθύμησα
και πήγα και πήγα να ιδώ το βράδυ
και δεν μου και δεν μου ’κανε τη χάρη
και πήγα και πήγα να ιδώ το βράδυ
και δεν μου και δεν μου ’κανε τη χάρη.
Ήρθε ένα ήρθε ένα πρωί
ήρθε ένα πρωί τ’ αγγελικό κορμί
ήρθε ένα ήρθε ένα πρωί
ήρθε ένα πρωί τ’ αγγελικό κορμί
ήρθε και ήρθε και το μεσημέρι
και δεν μου και δεν μου ’δωσε το χέρι
ήρθε και ήρθε και το μεσημέρι
και δεν μου και δεν μου ’δωσε το χέρι.
Πού μου κρύωσες πού μου κρύωσες
πού μου κρύωσες και πού μ’ αρρώστησες
πού μου κρύωσες πού μου κρύωσες
πού μου κρύωσες και πού μ’ αρρώστησες.
Κρύωσα κρύωσα στο ρέμα ρέμα
που περίμενα για σένα
κρύωσα κρύωσα στο ρέμα ρέμα
που περίμενα για σένα
κρύωσα κρύωσα στο μπαλκονάκι
’π’ το πολύ το πολύ μου το μεράκι
κρύωσα κρύωσα στο μπαλκονάκι
’π’ το πολύ το πολύ μου το μεράκι
φέρτε το γιατρό φέρτε το γιατρό
φέρτε το γιατρό τον πόνο μου να πω

φέρτε το γιατρό φέρτε το γιατρό
φέρτε το γιατρό τον πόνο μου να πω
φέρτε το φέρτε το γιατρό να γιάνω
να μην πέσω και πεθάνω
φέρτε το φέρτε το γιατρό να γιάνω
να μην πέσω και πεθάνω.

Την αγάπη μου την επεθύμησα
και πήγα να ιδώ το βράδυ
και δεν μου ’κανε τη χάρη
Ήρθε ένα πρωί τ’ αγγελικό κορμί
ήρθε και το μεσημέρι
και δεν μου ’δωσε το χέρι.
Πού μου κρύωσες και πού μ’ αρρώστησες.
Κρύωσα στο ρέμα ρέμα
που περίμενα για σένα
κρύωσα στο μπαλκονάκι
’π’ το πολύ μου το μεράκι
φέρτε το γιατρό τον πόνο μου να πω
φέρτε το γιατρό να γιάνω
να μην πέσω και πεθάνω.
PAGE

Td017_4

Έβγα έβγα κύργιε αφέντη μ’
έρχουντουν να μας πατήσουν
έβγα έβγα κύργιε αφέντη μ’
έρχουντουν να μας πατήσουν
έρχουντουν να μας πατήσουν
να μας πάρουν την κουπέλα
έρχουντουν να μας πατήσουν
να μας πάρουν την κουπέλα
να μας πάρουν την κουπέλα
την κουπέλα την τρυγόνα
να μας πάρουν την κουπέλα
την κουπέλα την τρυγόνα
την κουπέλα την τρυγόνα

να την παν σι ξένη χώρα

την κουπέλα την τρυγόνα
να την παν σι ξένη χώρα

να την παν σι ξένη χώρα
ξένη χώρα ξένο σπίτι

να την παν σι ξένη χώρα
ξένη χώρα ξένο σπίτι

ξένη χώρα ξένο σπίτι
κι σι ξένο βιλιέτι

ξένη χώρα ξένο σπίτι
κι σι ξένο βιλιέτι

κι σε ξένο βιλιέτι
ν άλλη μάνα ν άλλον κύρη

κι σε ξένο βιλιέτι
ν άλλη μάνα ν άλλον κύρη

ν άλλη μάνα ν άλλον κύρη
ν άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια

ν άλλη μάνα ν άλλον κύρη
ν άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια

ν άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
πού ’ν’ του Γιώργη το λουλούδι

ν άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
πού ’ν’ του Γιώργη το λουλούδι

πού ’ν’ του Γιώργη το λουλούδι
να το πάρω να το βάλω

πού ’ν’ του Γιώργη το λουλούδι
να το πάρω να το βάλω

να το πάρω να το βάλω
στο τζουλούφι μ’ να το βάλω

να το πάρω να το βάλω
στο τζουλούφι μ’ να το βάλω

στο τζουλούφι μ’ να το βάλω
ν’ ανεβώ πάν’ το τσαρδάκι

στο τζουλούφι μ’ να το βάλω
ν’ ανεβώ πάν’ το τσαρδάκι

ν’ ανεβώ πάν’ το τσαρδάκι
ν’ αγναντεύω τ’ς μαυρομάτες

ν’ ανεβώ πάν’ το τσαρδάκι
ν’ αγναντεύω τ’ς μαυρομάτες

ν’ αγναντεύω τ’ς μαυρομάτες
που ’ρχονται ’πό το γιοφύρι

ν’ αγναντεύω τ’ς μαυρομάτες
που ’ρχονται ’πό το γιοφύρι

που ’ρχονται ’πό το γιοφύρι
φορτωμένες το φκιασίδι

που ’ρχονται ’πό το γιοφύρι

φορτωμένες το φκιασίδι
το πολύ το κοκκινάδι

φορτωμένες το φκιασίδι
το πολύ το κοκκινάδι
που το βάζουν μαυρομάτες

το πολύ το κοκκινάδι
που το βάζουν μαυρομάτες
μαύρα μάτια μαύρα φρύδια

που το βάζουν μαυρομάτες
μαύρα μάτια μαύρα φρύδια
στου μπακάλ' τα παραθύρια

μαύρα μάτια μαύρα φρύδια
στου μπακάλ' τα παραθύρια.

Έβγα έβγα κύργιε αφέντη μ'
έρχουντουν να μας πατήσουν
να μας πάρουν την κουπέλα
την κουπέλα την τρυγόνα
να την παν σι ξένη χώρα
ξένη χώρα ξένο σπίτι
κι σε ξένο βιλιέτι
ν άλλη μάνα ν άλλον κύρη
ν άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
πού 'ν' του Γιώργη το λουλούδι
να το πάρω να το βάλω
στο τζουλούφι μ' να το βάλω
ν' ανεβώ πάν' το τσαρδάκι
ν' αγναντεύω τ'ς μαυρομάτες
που 'ρχονται 'πό το γιοφύρι
φορτωμένες το φκιασίδι
το πολύ το κοκκινάδι
που το βάζουν μαυρομάτες
μαύρα μάτια μαύρα φρύδια
στου μπακάλ' τα παραθύρια
PAGE

Td017_5

Καράβια μας, *ρε ’μάν αμάν*
καράβια μας καράβια σας
καράβια μας, *ρε ’μάν αμάν*
καράβια μας καράβια σας
νερ, καράβια ’ραδιασμένα
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
νερ, καράβια ’ραδιασμένα
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
δεν είδιετε, *ρε ’μάν αμάν*
δεν είδιετε δεν άκ’σετε
δεν είδιετε, *ρε ’μάν αμάν*
δεν είδιετε δεν άκ’σετε
νερ, το γιο μας το χαμένον
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
νερ, το γιο μας το χαμένον
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα.
Αλήθεια μεις, *ρε ’μάν αμάν*
αλήθεια μεις τουν είδιαμι
αλήθεια μεις, *ρε ’μάν αμάν*
αλήθεια μεις τουν είδιαμι
μες στουν κάμπου ξαπλουμένουν
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
μες στουν κάμπου ξαπλουμένουν
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
μαύρα ν πουλιά, *ρε ’μάν αμάν*
μαύρα ν πουλιά ν τουν έτρουγαν
μαύρα ν πουλιά, ρε ’μάν αμάν
μαύρα ν πουλιά ν τουν έτρουγαν
νερ, κι άσπρα τουν λο’υρνούσαν
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
νερ, κι άσπρα τουν λο’υρνούσαν
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
κι ένα ν πουλί, *ρε ’μάν αμάν*
ένα ν πουλί χρυσό ν πουλί
ένα ν πουλί, *ρε ’μάν αμάν*
ένα ν πουλί χρυσό ν πουλί
νερ, δεν τρώει δε λο’υρνάει
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
νερ, δεν τρώει δε λο’υρνάει
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα.
Φάγε ν πουλί, *ρε ’μάν αμάν*
φάγε ν πουλί χρυσόν πουλί
φάγε ν πουλί, *ρε ’μάν αμάν*

φάε ν πουλί χρυσόν πουλί
νερ, ’πό μένα τον χαμένον
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα
νερ, ’πό μένα τον χαμένον
κι ωχ μαρή ν αρβανιτοπούλα.
Καράβια μας καράβια σας καράβια ’ραδιασμένα
δεν είδιετε δεν άκ’σετε το γιο μας το χαμένον.
Αλήθεια μεις τουν είδιαμι μες στουν κάμπου ξαπλουμένουν
μαύρα ν πουλιά ν τουν έτρουγαν κι άσπρα τουν λο’υρνούσαν
ένα ν πουλί χρυσό ν πουλί δεν τρώει δε λο’υρνάει.
Φάγε ν πουλί χρυσόν πουλί ’πό μένα τον χαμένον.

PAGE

PAGE 2

PAGE \# "'Σελίδα: '#'
'"

Td017_6

Ταίριασα μάνη μ’ ταίριασα
ταίριασα πολύ μακριά
ταίριασα μάνη μ’ ταίριασα
ταίριασα πολύ μακριά
ταίριασα πολύ μακριά
κει που γιννιέτι ήλιος ου
ταίριασα πολύ μακριά
κει που γιννιέτι ήλιος ου
κει που γιννιέτι ήλιος ου
κι βασιλεύει του φιγγάρ’
κει που γιννιέτι ήλιος ου
κι βασιλεύει του φιγγάρ’
κι βασιλεύει του φιγγάρ’.
Ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
κι βασιλεύει του φιγγάρ’
ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
μόνο για να ταιριάσιτι
ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
μόνο για να ταιριάσιτι
μόνο για να ταιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι

μόνο για να ταιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι

μεις θα συμπιθιριάσουμι.
Μαζεύτ'κι το συμπιθιριό

μεις θα συμπιθιριάσουμι
μαζεύτ'κι το συμπιθιριό

μαζεύτ'κι το συμπιθιριό
να πα να φέρουνε τη νύφ'

μαζεύτ'κι το συμπιθιριό
να πα να φέρουνε τη νύφ'

να πα να φέρουνε τη νύφ'
σαν πάνουν και την ίφιραν

να πα να φέρουνε τη νύφ'
σαν πάνουν και την ίφιραν

σαν πάνουν και την ίφιραν
στην εκκλησιά την πήγαιναν

σαν πάνουν και την ίφιραν
στην εκκλησιά την πήγαιναν

στην εκκλησιά την πήγαιναν
και σαν τις είδε η εκκλησιά

στην εκκλησιά την πήγαιναν
και σαν τις είδε η εκκλησιά

και σαν τις είδε η εκκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν

και σαν τις είδε η εκκλησιά

τα κεραμίδια γύρισαν
και σαν τις είδε η εκκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν

και σαν τις είδε η εκκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν

τα κεραμίδια γύρισαν
και οι παπάδες β'βάθηκαν

τα κεραμίδια γύρισαν
και οι παπάδες β'βάθηκαν

και οι παπάδες β'βάθηκαν
κι οι συμπιθέρ' τυφλάθηκαν

και οι παπάδες β'βάθηκαν
κι οι συμπιθέρ' τυφλάθηκαν

κι οι συμπιθέρ' τυφλάθηκαν.
Σταθείτι για σταθείτι για

κι οι συμπιθέρ' τυφλάθηκαν
σταθείτι για σταθείτι για

σταθείτι για σταθείτι για
σταθείτι να ρωτήσουμι

σταθείτι για σταθείτι για
σταθείτι να ρωτήσουμι

σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι

σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι

Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι.
Νε Τούρκ'σα είνι νε Ρουμιά

Τούρ'κσα είνι Ρωμιά είνι
νε Τούρκ'σα είνι νε Ρουμιά

νε Τούρ'κσα είνι νε Ρουμιά
μόνο είναι η αδερφή τ'

νε Τούρκ'σα είνι νε Ρουμιά
μόνο είναι η αδερφή τ'.

Ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
ταίριασα πολύ μακριά
κει που γιννιέτι ήλιος ου
κι βασιλεύει του φιγγάρ'.
Ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
μόνο για να ταιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι.
Μαζεύτ'κι το συμπιθιριό
να πα να φέρουνε τη νύφ'
σαν πάνουν και την ίφιραν
στην εκκλησιά την πήγαιναν
και σαν τις είδε η εκκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν
και οι παπάδες β'βάθηκαν
κι οι συμπιθέρ' τυφλάθηκαν.
Σταθείτι για σταθείτι για
σταθείτι να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα είνι Ρωμιά είνι.
Νε Τούρκ'σα είνι νε Ρουμιά
μόνο είναι η αδερφή τ'.

Td017_7

Ν αραδιαστεί- ν αραδιαστείτι στο χορό
ν αραδιαστεί- ν αραδιαστείτι στο χορό
κι ιγώ θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
κι ιγώ θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
κι ιγώ θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
κι ιγώ θα τραγουδήσω, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
να πω τραγού- να πω τραγούδι ταπεινό
να πω τραγού- να πω τραγούδι ταπεινό
τα λόγια μιτριμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
τα λόγια μιτριμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
τα λόγια μιτριμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
τα λόγια μιτριμένα, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
σ' αυτήν τη μέ- σ' αυτήν τη μέσην τη λιγνή
σ' αυτήν τη μέ- σ' αυτήν τη μέσην τη λιγνή
δεν πρέπ' μαλλίσια ζώνη, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπ' μαλλίσια ζώνη, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπ' μαλλίσια ζώνη, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπ' μαλλίσια ζώνη, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μόν' πρέπ' αση- μόν' πρέπ' ασημοζώναρο
μόν' πρέπ' αση- μόν' πρέπ' ασημοζώναρο
μι δώδεκα ν αλ'σίδες, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι δώδεκα ν αλ'σίδες, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι δώδεκα ν αλ'σίδες, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι δώδεκαν ν αλ'σίδες, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
σ' αυτόν τουν ά- σ' αυτόν τουν άσπρουν τουν λαιμό
σ' αυτόν τουν ά- σ' αυτόν τουν άσπρουν τουν λαιμό
δεν πρέπουν τα μιρτζάνια, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπουν τα μιρτζάνια, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπουν τα μιρτζάνια, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
δεν πρέπουν τα μιρτζάνια, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μόν' πρέπ' αση- μόν' πρέπ' ασημογκέρντανο
μόν' πρέπ' αση- μόν' πρέπ' ασημογκέρντανο
μι διαμαντένις πέτρις, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι διαμαντένις πέτρις, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι διαμαντένις πέτρις, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*
μι διαμαντένις πέτρις, *κι ωχ αμάν αμάν πουλί μου*.

Ν αραδιαστείτι στο χορό κι ιγώ θα τραγουδήσω
να πω τραγούδι ταπεινό τα λόγια μιτριμένα
σ' αυτήν τη μέσην τη λιγνή δεν πρέπ' μαλλίσια ζώνη
μόν' πρέπ' ασημοζώναρο μι δώδεκα ν αλ'σίδες
σ' αυτόν τουν άσπρουν τουν λαιμό δεν πρέπουν τα μιρτζάνια
μόν' πρέπ' ασημογκέρντανο μι διαμαντένις πέτρις.

ασημένιο γιορντάνι

Td017_8

Πάλι κιρός, *το ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
πάλι κιρός συννέφιασι
πάλι κιρός, *το ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
πάλι κιρός συννέφιασι
πάλι βροχή θα βρέξει
πάλι βροχή θα βρέξει
πάλι βροχή θα βρέξει
πάλι βροχή θα βρέξει
ρίχνει στους κάμπους, *ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
ρίχνει στους κάμπους τις βροχές
ρίχνει στους κάμπους, *ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
ρίχνει στους κάμπους τις βροχές
κι στα βουνά ν τα χιόνια
κι στα βουνά ν τα χιόνια
κι στα βουνά ν τα χιόνια
κι στα βουνά ν τα χιόνια
μες στης αγά-, *το ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
μες στης αγάπης μ' την αυλή
μες στης αγά-, *το ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
μες στης αγάπης την αυλή
ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει μαργαριτάρι
χεμ το 'ριχνι, *το ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
χεμ το 'ριχνι χεμ το 'λιγι
χεμ το 'ριχνι, *το ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
χεμ το 'ριχνι χεμ το 'λιγι
να μην πυκνοφυτρώσει
να μην πυκνοφυτρώσει
να μην πυκνοφυτρώσει
να μην πυκνοφυτρώσει
κι κείνο πάει, *το ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
κι κείνο πάει κι φύτρωσι
κι κείνο πάει, *το ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
κι κείνο πάει κι φύτρωσι
κι θιρισμό δεν έχει
κι θιρισμό δεν έχει
κι θιρισμό δεν έχει
κι θιρισμό δεν έχει
Τούρκοι Ρωμιοί, *το ντιλμπιράκι μ'ιμάν*
Τούρκοι Ρωμιοί το θέριζαν
Τούρκοι Ρωμιοί, *το ντιλμπιράκι μ'ιμάν*

Τούρκοι Ρωμιοί το θέριζαν
κι ι βασιλιάς τ’ αλών’ζι
κι ι βασιλιάς τ’ αλών’ζι
κι ι βασιλιάς τ’ αλών’ζι
κι ι βασιλιάς τ’ αλών’ζι.
Πάλι κιρός συννέφιασι πάλι βροχή θα βρέξει
ρίχνει στους κάμπους τις βροχές κι στα βουνά ν τα χιόνια
μες στης αγάπης μ’ την αυλή ρίχνει μαργαριτάρι
χεμ το ’ριχνι χεμ το ’λιγι να μην πυκνοφυτρώσει
κι κείνο πάει κι φύτρωσι κι θιρισμό δεν έχει
Τούρκοι Ρωμιοί το θέριζαν κι ι βασιλιάς τ’ αλών’ζι.
PAGE

PAGE 2

Td017_9

Μέσα ήταν Σταύρινα
έξου ήταν Παναγιώτ’ς
μέσα ήταν Σταύρινα
έξου ήταν Παναγιώτ’ς
έξου ήταν Παναγιώτ’ς
λούζουνταν χτενίζουνταν
έξου ήταν Παναγιώτ’ς
λούζουνταν χτενίζουνταν
λούζουνταν χτενίζουνταν
στου καρούτ’ γυαλίζουνταν
λούζουνταν χτενίζουνταν
στου καρούτ’ γυαλίζουνταν
στου καρούτ’ γυαλίζουνταν
μαναχή τ’ς αρέζουνταν
στου καρούτ’ γυαλίζουνταν
μαναχή τ’ς αρέζουνταν
μαναχή τ’ς αρέζουνταν.
Σώπα κορίτσι μ’ σώπασι
μαναχή τ’ς αρέζουνταν
σώπα κορίτσι μ’ σώπασι
σώπα κορίτσι μ’ σώπασι
μεις θα σ’ αρραβωνιάσουμι
σώπα κορίτσι μ’ σώπασι
μεις θα σ’ αρραβωνιάσουμι
μεις θα σ’ αρραβωνιάσουμι.

Στι ποιόναν για στι ποιόναν για
μεις θα σ' αρραβωνιάσουμι
στι ποιόναν για στι ποιόναν για
στι ποιόναν για στι ποιόναν για.
Στ' Χατζηγιωργάκινας το γιο
στι ποιόναν για στι ποιόναν για
στ' Χατζηγιωργάκινας το γιο
στ' Χατζηγιωργάκινας το γιο.
Μεις με τ' εκείνον γινιά είμεστε
στ' Χατζηγιωργάκινας το γιο
μεις με τ' εκείνον γινιά είμεστε
μεις με τ' εκείνον γινιά είμεστε
γινιά γινιά κι συμπιθέρ'
μεις με τ' εκείνον γινιά είμεστε
γινιά γινιά κι συμπιθέρ'
γινιά γινιά κι συμπιθέρ'.
Του καλό κορίτσ' γινιά δεν έχ'
γινιά γινιά και συμπιθέρ'
του καλό κορίτσ ' γινιά δεν έχ'
του καλό κορίτσ' γινιά δεν έχ'
του βαθύ πηγάδ' πάτου δεν έχ'
του καλό κορίτσ' γινιά δεν έχ'
του βαθύ πηγάδ' πάτου δεν έχ'
του βαθύ πηγάδ' πάτου δεν έχ'
του ψηλό δεντρό κορφή δεν έχ'
του βαθύ πηγάδ' πάτου δεν έχ'
του ψηλό δεντρό κορφή δεν έχ'
του ψηλό δεντρό κορφή δεν έχ'
ντάχτιρι, ντάχτιρι, ντάχτιρι
του ψηλό δεντρό κορφή δεν έχ'
ντάχτιρι ντάχτιρι ντάχτιρι.

Μέσα ήταν Σταύρινα
έξου ήταν Παναγιώτ'ς
λούζουνταν χτενίζουνταν
στου καρούτ' γυαλίζουνταν
μαναχή τ'ς αρέζουνταν.
Σώπα κορίτσι μ' σώπασι
μεις θα σ' αρραβωνιάσουμι.
Στι ποιόναν για στι ποιόναν για.
Στ' Χατζηγιωργάκινας το γιο.
Μεις με τ' εκείνον γινιά είμεστε
γινιά γινιά κι συμπιθέρ'.
Του καλό κορίτσ' γινιά δεν έχ'
του βαθύ πηγάδ' πάτου δεν έχ'

του ψηλό δεντρό κορφή δεν έχ’.

καρούτι: πέτρα σκαλισμένη που έβαζαν νερό για τις κότες, μέσα στην οποιά καθρεφτίζονταν κιόλας

Td017_10

Του κουρίτσι του κουράσιο και του έμουρφου
κάθα Κυριακή ν αλλάζει γκαι στολίζιτι
κάθα Κυριακή ν αλλάζει γκαι στολίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει κι γυαλίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει κι γυαλίζιτι
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
γκαλημέρα δεν την παίρνει δε γυρνάει να δγιεί.

Του κουρίτσι του κουράσιο και του έμουρφου
κάθα Κυριακή ν αλλάζει γκαι στολίζιτι
γκαι στη σκάλα γκατιβαίνει κι γυαλίζιτι
κι ο Μεχμέτ αγάς πιρνάει την καλημιρνάει
γκαλημέρα δεν την παίρνει δε γυρνάει να δγιεί.

Td017_11

Μαυρουδής βρε Μαυρουδής
Μαυρουδής κρασί φουρτών'
Μαυρουδής κρασί φουρτών'
για να πάει να του πουλήσ'
για να πάει να του πουλήσ'
μέσα στην Ανατολή
μέσα στην Ανατολή
μες σι ξένο μαγαζί
μες σι ξένο μαγαζί
όλο Τούρκοι το 'πιναν
ν όλο Τούρκοι το 'πιναν
Τούρκοι και γιανίτσαροι
Τούρκοι και γιανίτσαροι
δεν τουν καλοπλήρωσαν
δεν τουν καλοπλήρωσαν
κάικιωσε κι ι Μαυρουδής
κάικιωσε κι ι Μαυρουδής
τους έβρισε την πίστη τσου
τους έβρισε την πίστη τσου
κι του ντιμάνι τσου
κι του ντιμάνι τσου
μάνα του τουν παραγγέλ'
μάνα του τουν παραγγέλ'.
Τούρκιψι γιε μου Μαυρουδή
τούρκιψι γιε μου Μαυρουδή
τούρκιψι για να χαρείς.
Δεν τουρκεύω μάνη μου
δεν τουρκεύω να χαρώ
δεν τουρκεύω να χαρώ
θα με κάψ'ν ν' ανασ'χαθώ.

Μαυρουδής κρασί φουρτών'
για να πάει να του πουλήσ'
μέσα στην Ανατολή
μες σι ξένο μαγαζί
ν όλο Τούρκοι το 'πιναν
Τούρκοι και γιανίτσαροι
δεν τουν καλοπλήρωσαν
κάικιωσε κι ι Μαυρουδής
τους έβρισε την πίστη τσου
κι του ντιμάνι τσου
μάνα του τουν παραγγέλ'.

Τούρκιψι γιε μου Μαυρουδή
τούρκιψι για να χαρείς.
Δεν τουρκεύω μάνη μου
δεν τουρκεύω να χαρώ
θα με κάψ'ν ν' ανασ'χαθώ.

Ίσως από το τουρκικό iman = πίστη
Ίσως από το τουρκικό iman = πίστη

PAGE

PAGE 2

Td017_12

Στης Αλβανίας τα βουνά μες στις βαθιές χαράδρες
κορμάκια πέσανε πολλά, *μανούλα μου*, και κλάψανε οι μανάδες.
Μανάδες που 'χετε παιδιά στον πόλεμο στιλμένα
να μην τα περιμένατε, *μανούλα μου*, γιατ' είναι σκοτωμένα.
Στο Τεπελέν' στο Ελβασάν σι δυο βουνά επάνω
μάνα μου ήτανε γραφτό, *μανούλα μου*, να πέσω να πεθάνω
και σαν πεθάνω μάνα μου δε θέλω να με κλάψεις
μόνο στο μαύρο μου σταυρό, *μανούλα μου*, δυο γράμματα να γράψεις
το 'να να γράφ' τα βάσανά μ' τ' άλλο να γράφ' τα πάθη.

Στης Αλβανίας τα βουνά μες στις βαθιές χαράδρες
κορμάκια πέσανε πολλά και κλάψανε οι μανάδες.
Μανάδες που 'χετε παιδιά στον πόλεμο στιλμένα
να μην τα περιμένατε γιατ' είναι σκοτωμένα.
Στο Τεπελέν' στο Ελβασάν σι δυο βουνά επάνω
μάνα μου ήτανε γραφτό να πέσω να πεθάνω
και σαν πεθάνω μάνα μου δε θέλω να με κλάψεις
μόνο στο μαύρο μου σταυρό δυο γράμματα να γράψεις
το 'να να γράφ' τα βάσανά μ' τ' άλλο να γράφ' τα πάθη.

Td017_13

Ανάθιμα την ξενιτιά τα έρημα τα ξένα
που ξενιτεύ'ν όλα ν τα νια
που ξενιτεύ'ν όλα ν τα νια τα νια τα παντρεμένα
που ξενιτεύ' κι αυτόν τον νιον

που ξενιτεύ’ κι αυτόν τον νιον τον νιον τον παντρεμένον
την Κυριακή παντρεύονταν
την Κυριακή παντρεύονταν Δευτέρα όλη μέρα
την Τρίτη ήρθι μια γραφή
την Τρίτη ήρθι μια γραφή στουν πόλεμου να πάνε
ν αφήνει νιος τ’ν καλούδα του
ν αφήνει νιος τ’ν καλούδα του τρία μεριώ νυφούδα
κι μι τα τέλια στα μαλλιά
κι μι τα τέλια στα μαλλιά κι με τ’ς γίκνις στα χέρια
μι το γυαλί στα γόνατα
μι το γυαλί στα γόνατα Κωσταντής την μάνα τ’ παραγγέλλ’.
Καλά μάνη μ’ τ’ν γκαλούδα μου
καλά μάνη μ’ τ’ν γκαλούδα μου καλά να την κοιτάζεις
ν αρνί μάνη μ’ να την προγεύ’ς
ν αρνί μάνη μ’ να την προγεύ’ς περδίκ’ να τ’ν μισ’μιριάζεις
λαγό μάνη μ’ να τη δειπνάς.

Ανάθιμα την ξενιτιά τα έρημα τα ξένα
που ξενιτεύ’ν όλα ν τα νια τα νια τα παντρεμένα
που ξενιτεύ’ κι αυτόν τον νιον τον νιον τον παντρεμένον
την Κυριακή παντρεύονταν Δευτέρα όλη μέρα
την Τρίτη ήρθι μια γραφή στουν πόλεμου να πάνε
ν αφήνει νιος τ’ν καλούδα του τρία μεριώ νυφούδα
κι μι τα τέλια στα μαλλιά κι με τ’ς γίκνις στα χέρια
μι το γυαλί στα γόνατα Κωσταντής την μάνα τ’ παραγγέλλ’.
Καλά μάνη μ’ τ’ν γκαλούδα μου καλά να την κοιτάζεις
ν αρνί μάνη μ’ να την προγεύ’ς περδίκ’ να τ’ν μισ’μιριάζεις
λαγό μάνη μ’ να τη δειπνάς.

Td017_14

Χαριτουμένη συντριφιά μι λεν να τραγουδήσω
κι γω τους λέγω δεν μπουρώ
κι γω τους λέγω δεν μπιρώ κι κείν’ μι λεν τραγούδησε.
Για πιάστι μι σηκώστι μι
για πιάστι μι σηκώστι μι και βάλτι μι να κάτσω
και δώστι μι παλιό κρασί
και δώστι μι παλιό κρασί να πιω και να μεθύσω
τότε να πω κι του τραγούδ’
τότε να πω κι του τραγούδ’ του παραπονεμένου.
Μουστάκι μου καραμπουρνού
μουστάκι μου καραμπουρνού και φρύδι μου γαϊτάνι
ν ουδέ σι πρέπει φυλακή
ν ουδέ σι πρέπει φυλακή η έρημη η πράγκα
μόνο σι πρέπουν τα βουνά.

Χαριτουμένη συντριφιά μι λεν να τραγουδήσω
κι γω τους λέγω δεν μπιρώ κι κείν' μι λεν τραγούδησε.
Για πιάστι μι σηκώστι μι και βάλτι μι να κάτσω
και δώστι μι παλιό κρασί να πιω και να μεθύσω
τότε να πω κι του τραγούδ' του παραπονεμένου.
Μουστάκι μου καραμπουρνού και φρύδι μου γαϊτάνι
ν ουδέ σι πρέπει φυλακή η έρημη η πράγκα
μόνο σι πρέπουν τα βουνά.

Td017_15

Ένας γιος, μάνη μ', μοναχουγιός
ν αστόχησι, μάνη μ', ν' αρραβωνιάσ'
ν αστόχησι, μάνη μ', να παντρευτεί
δόλια μάνα τονα θύμισι.
Γιατί γιε μου δεν αρραβωνιάζ'ς
γιατί γιε μου δεν παντρεύεσι.
Τότι κίν'σι κι ι νιος να πα διαγέρ'
μέσα στης Πόλης μέσα στα τσαρσιά
μέσα στης Πόλης μέσα στα τσαρσιά.

Ένας γιος, μάνη μ', μοναχουγιός
ν αστόχησι, μάνη μ', ν' αρραβωνιάσ'
δόλια μάνα τονα θύμισι.
Γιατί γιε μου δεν αρραβωνιάζ'ς
γιατί γιε μου δεν παντρεύεσι.
Τότι κίν'σι κι ι νιος να πα διαγέρ'
μέσα στης Πόλης μέσα στα τσαρσιά.

τσαρσί: τουρκ. Çarşı = παζάρι, αγορά

Td017_16

'Κόμα τώρα είμι δω κι ύστερα θα κι ύστερα θα πααίνω
ν αφήνει για τη μάνα τσου τρίγια λο- τρίγια λογιώς φαρμάκι
το έν' τ' αφήνει του ταχιά κι τ' άλλο τ' άλλο τού μεσημέρι
του τρίτου τού φαρμακιρό τ' αφήνει τ' αφήνει για του βράδυ.

'Κόμα τώρα είμι δω κι ύστερα θα πααίνω
ν αφήνει για τη μάνα τσου τρίγια λογιώς φαρμάκι

το έν’ τ’ αφήνει του ταχιά κι τ’ άλλο τού μεσημέρι
του τρίτου τού φαρμακιρό τ’ αφήνει για του βράδυ.

Td017_17

Νερ, πώς θέλω να ξινι- ξινιτευτώ κι θέλω να πααίνω
νερ, να πάρω ν τα ρουχά- ρουχάκια μου τα μοσχοδιπλωμένα
νερ, ν άλλες με λεν ντε μπρε μην πααίν’ς κι άλλες με λένε πάνε
νερ, τα δυο μ’ τ’ αδέρφια μου τα καρδικά με λένουν μην πααίνεις.

Πώς θέλω να ξινιτευτώ κι θέλω να πααίνω
να πάρω ν τα ρουχάκια μου τα μοσχοδιπλωμένα
ν άλλες με λεν μην πααίν’ς κι άλλες με λένε πάνε
τα δυο μ’ τ’ αδέρφια καρδικά με λένουν μην πααίνεις.

Td017_18

Τρέμ’ ι γήλιος να βασιλέψ’
τα γιλάδια φ’ όντα γιέρουνταν
τα γιλάδια φ’ όντα γιέρουνταν
τρεις συννυφάδες μαζώνουνταν
τρεις συννυφάδες μαζώνουνταν
μαζώνουνταν και χωράτευαν
μαζώνουνταν και χωράτευαν
για ποια να πάει για κρύγιο νιρό
για ποια να πάει για κρύγιο νιρό
αράδα είνι τ’ς Μαυροντούλιως.

Τρέμ’ ι γήλιος να βασιλέψ’
τα γιλάδια φ’ όντα γιέρουνταν
τρεις συννυφάδες μαζώνουνταν
μαζώνουνταν και χωράτευαν
για ποια να πάει για κρύγιο νιρό
αράδα είνι τ’ς Μαυροντούλιως.

Td017_19

Το χίλια οχτακόσια το ιβδομήντα δυο
το χίλια οχτακόσια το ιβδομήντα δυο
δώδικα Ιουλίου Σάββατ’ ώρα οχτώ
ωχ αμάν, Σάββατ’ ώρα οχτώ
εκλείσαν τον Πετρούση μες στο καμπαναριό
εκλείσαν τον Πετρούση μες στο καμπαναριό

ωχ αμάν, μες στο καμπαναριό
εκλείσαν τον Πετρούση μες στο καμπαναριό
ωχ αμάν, μες στο καμπαναριό
δε φταίουνε παπάδες κι ουδέ οι γραμματικοί
ωχ αμάν, κι ουδέ γραμματικοί
μόν' φταίει ο Πατριάρχης που βάνει απογραφή
ωχ αμάν, που βάνει απογραφή.

Το χίλια οχτακόσια το ιβδομήντα δυο
δώδικα Ιουλίου Σάββατ' ώρα οχτώ
εκλείσαν τον Πετρούση μες στο καμπαναριό
δε φταίουνε παπάδες κι ουδέ οι γραμματικοί
μόν' φταίει ο Πατριάρχης που βάνει απογραφή

Td017_20

Βάγια βάγια τω Βαγιώ
ν ως την άλλ' την Κυριακή
μι ν τα κόκκινα τ' αβγά
μι ν το φούρνο το ψωμί.
Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
'ντα θάλα πάει στην εκκλησιά ιννιά στολίδια βάζει
βάλει ν τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αστήθι
βάλειν και τα ποδήματα τ'ς αργυροστερνισμένα.

Td017_21a

Ένα μικρό μικρούτσικο Σαββάτο μέρα γεννήθηκι
Σαββάτο μέρα γεννήθηκι την Κυριακή βαφτίστηκι
κι η μάνα που το βύζανε τη ρόγα ν ασιουμένη
και το βουζί τσου μάλαμα κι η ρόγα ν ασιουμένη.

Td017_21b

Η μάνα πόχεν τον υγιό τον μονοκανακάρη
τον έλουζιν τον χτένιζι στο δάσκαλο τον στέλνει
κι ο δάσκαλος τον μάθνισκι μ' ένα χρυσό κοντύλι.
Πού 'νι καλέ μ' τα γράμματά σ' πού 'νι καλέ μου ο νους σου.
Τα γράμματά μου στο χαρτί κι ι νους μου πέρα 'διάζει
εδώπερα κι αντίπερα πέρα στις μαυρομάτ'σες
ν απόχουν μάτι σα γυαλί κι φρύδι σα γαϊτάνι
το δόλιο το ματόφρυδο σα φράγκικο δοξάρι.

Td017_21c

Αντρογυνίτσιν τρυφιρό κι νιοστεφανωμένοι
στα γόνατά του την κρατεί στα μάτια την κοιτάζει.
Κόρη μ’ κι αν είσαι ρουϊδανιά κόρη μ’ κι αν είσαι ξάσπρη.
Κι αν θέλεις να ’μαι ροϊδανιά κι αν θέλεις να ’μαι ξάσπρη
αγόρασι μι ξομπλαστήρ’ κι σιρνικό ζουνάρι
κι σκουραλίκια κιχρωτά καλέμ’κα με το γράμμα σ’
να σειούμι να λυγίζουμι να φαίνεται του γράμμα σ’.

Td017_22

Μαρ’ ήμαν ορφανό παιδί κι είχα μάνα χήρα
η μάνα μου με στοίχισι σι μια χήρα Βουργάρα
η μάνα μου με στοίχισι σι μια χήρα Βουργάρα
δώδικα χρόνια δούλιψα στα μάτια δεν την είδα
δώδικα χρόνια δούλιψα στα μάτια δεν την είδα
στα δώδικα κι ύστερα γυρνώ και την κοιτάζω
στα δώδικα κι ύστερα γυρνώ και την κοιτάζω.
Δώσ’ με κυρά μ’ το δίκιο μου δώσ’ με τη δουλιψά μου
δώσ’ με κυρά μ’ το δίκιο μου δώσ’ με τη δουλιψά μου
μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω
μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω.
Κι συ θέλεις ν’ αρραβωνιάσ’ς και μένα δεν το λέεις.
Μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω.
Δώδικα δούλις έχω γω όποιαν θελήσεις πάρι
δώδικα δούλις έχω γω όποιαν θελήσεις πάρι
αν θες ξανθιά αν θες ψηλιάν αν θες μαυροματούσα.

Μαρ’ ήμαν ορφανό παιδί κι είχα μάνα χήρα
η μάνα μου με στοίχισι σι μια χήρα Βουργάρα
δώδικα χρόνια δούλιψα στα μάτια δεν την είδα
στα δώδικα κι ύστερα γυρνώ και την κοιτάζω.
Δώσ’ με κυρά μ’ το δίκιο μου δώσ’ με τη δουλιψά μου
μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω.
Κι συ θέλεις ν’ αρραβωνιάσ’ς και μένα δεν το λέεις.
Μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω.
Δώδικα δούλις έχω γω όποιαν θελήσεις πάρι
αν θες ξανθιά αν θες ψηλιάν αν θες μαυροματούσα.
Td017_23

Σαρανταπέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητάδες
γιοφύρι θεμελιώνανε στης Άρτας το ποτάμι
γιοφύρι θεμελιώνανε στης Άρτας το ποτάμι
όλη μέρα το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν
όλη μέρα το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν

πουλάκι πάει κι έκατσε στην πρώτη την καμάρα
πουλάκι πάει κι έκατσε στην πρώτη την καμάρα
δεν κελαηδούσι σαν πουλί μηδέ σα χελιδόνι
δεν κελαηδούσι σαν πουλί μηδέ σα χελιδόνι
μόν' κελαηδούσι κι έλεγε μ' ανθρώπινη λαλίτσα
μόν' κελαηδούσι κι έλεγε με ανθρώπινη λαλίτσα.
Αν δε στιργιώσει άνθρωπος γιοφύρι δε στιργιώνει
αν δε στιργιώσει άνθρωπος γιοφύρι δε στιργιώνει
μηδέ στιργιώσει ορφανός μηδέ στιργιώσει ξένος
μηδέ στιργιώσει ορφανός μηδέ στιργιώσει ξένος
παρά του πρωτομάστορα την έμορφη γυναίκα.

Σαρανταπέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητάδες
γιοφύρι θεμελιώνανε στης Άρτας το ποτάμι
όλη μέρα το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν
πουλάκι πάει κι έκατσε στην πρώτη την καμάρα
δεν κελαηδούσι σαν πουλί μηδέ σα χελιδόνι
μόν' κελαηδούσι κι έλεγε με ανθρώπινη λαλίτσα.
Αν δε στιργιώσει άνθρωπος γιοφύρι δε στιργιώνει
μηδέ στιργιώσει ορφανός μηδέ στιργιώσει ξένος
παρά του πρωτομάστορα την έμορφη γυναίκα.

Td 018_1

Ποια μάνα έχει έναν γιο, *μωρ',* έναν γιο έναν κι κανακάρη
τρεις έμορφες τον αγαπούν
τρεις έμορφες τον αγαπούν τον αγαπούν η μια ήταν καραγκιόζα
την καραγκιόζα αγαπάει
και η μάνα του λογάριαζι λογάριαζι άντρα για να τον κάνει
καραγκεζούδα μ' χάνομαι.
Σώπα μάνη μ' για μην το λες για μην το λες η γης θα το ταράξει
κι αυτά ν τα πράσινα βουνά
κι αυτά ν τα πράσινα βουνά βουνά βουνά όλα θα γίνουν μαύρα
καραγκεζούδα μ' χάνομαι.
Σώπα ν υγιέ μ' για μην το λες για μην το λες για θα σι βλαστημήσω
και στο γιατρό θα καταρ'στείς.

Ποια μάνα έχει έναν γιο έναν κι κανακάρη
τρεις έμορφες τον αγαπούν η μια ήταν καραγκιόζα
και η μάνα του λογάριαζι άντρα για να τον κάνει
Σώπα μάνη μ' για μην το λες η γης θα το ταράξει
κι αυτά ν τα πράσινα βουνά όλα θα γίνουν μαύρα
Σώπα ν υγιέ μ' για μην το λες για θα σι βλαστημήσω

και στο γιατρό θα καταρ'στείς.

Καραγκιόζα: τούρκ. Karagöz = μαυρομάτα

Td 018_2

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκαταραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα.
Ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να κάνει δείπνο μυστικόν για να τον λάβουν όλοι
στον κήπο της Γεσθημανής εκεί που προσευχόταν
πήγανε και τον πιάσανε τον είχανε προδώσει.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχιά της
την προσευχή της έκαμνε για τον μονογενή της.
Φωνή τής ήρθε εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα.
Φτάνουν κυρά μ' οι προσευχές φτάνουν και οι μετάνοιες
τον γιο σου τον επιάσανε και σα φονιά τον πάνε
και στου Πιλάτου τις αυλές σκληρά τον τυραννάνε.
Η Παναγιά σαν τ' άκουσε πέφτει λιποθυμάει
νερό τής ρίχνουν δυο σταμνιά και μια κανάτα μόσχο
κι ένα σταμνί ροδόσταμο ως να την συνεφέρουν.
Κι όταν συνήλθε η Παναγιά κι ήρθε στα λογικά της
Μαρία η Μαγδαληνή και του Ιακώβ η μάνα
και του Λαζάρου η αδερφή οι τέσσερεις ν αντάμα
πήραν το δρόμο το δρομί πήραν το μονοπάτι.
το μονοπάτι τ'ς έβγαλε στου τσίγγανου την πόρτα.
Καλή σου μέρα τσίγγανε και τι ψιλοδουλεύεις.
Εβραίοι με παρήγγειλαν καρφιά για να τους κάνω
για να σταυρώσουν το Χριστό των πάντων βασιλέα
αυτοί μου είπαν τέσσερα μα εγώ τους κάνω πέντε
τα δυο να μπούν στα χέρια του τα δυο στα δυο του πόδια
το πέμπτο το φαρμακερό να μπει μες στην καρδιά του
να τρέξει αίμα και νερό και να τον θανατώσει.
Το αίμα να 'ναι η κοινωνιά και το νερό αγιάσμα
και το κορμί του λειτουργιά να λειτουργούνται ο κόσμος
να λειτουργούνται οι χριστιανοί κι όσοι 'ναι βαπτισμένοι.
Καταραμένε τσίγγανε και τρεις κατάρες να 'χεις.
Όπου κι αν πας κι όπου σταθείς ψωμί να μη χορτάσεις
ούτε λίθο στο τζάκι σου κι ούτε μαγιά στο ράφι.
Ν αϊντέστε για να φύγουμε ν αϊντέστε για να πάμε
να μην τον εσταυρώσανε και δεν θα τον ιδούμε

και πάλι πήραν το δρομί πήραν το μονοπάτι.
Το μονοπάτι τ'ς έβγαλε στου Πίλατου τις πόρτες
βλέπουν τις πόρτες κλειδωτές βαριά μανταλωμένες.
Η Παναγιά γονάτισε κάνει την προσευχή της
Θεέ μ' αν είμαι πλάσμα σου αν είμαι και παιδί σου
κι αν είμαι και παιδάκι σου ν' ανοίξουνε οι πόρτες
κι οι πόρτες απ' το φόβο της ανοίγουν μοναχές τις.
Βλέπουν δεξιά κι αριστερά κανέναν δε γνωρίζουν
βλέπουν και δεξιότερα βλέπουν τον Άγι Γιάννη.
Αχ Άγι Γιάννη μ' Πρόδρομε και βαπτιστή του γιου μου
μην είδες το παιδάκι μου και τον μονογενή μου.
Ποιός έχει στόμα να στο πει καρδιά να σου μιλήσει
βλέπεις εκείνον τον γυμνόν τον περιφρονημένον
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο
όπου φορεί στην κεφαλή αγκάθινο στεφάνι
εκείνος είναι ο γιόκας σου και μέ' το βάπτισμά μου.
Φέρτε μαχαίρι να σφαγώ γκρεμό να πά' να πέσω
φέρτε κι αργυροψάλιδο να κόψω τα μαλλιά μου.
Κάνε μανούλα υπομονή να κάνουν όλες μάνες
αν πας εσύ να γκρεμιστείς θα γκρεμούνταν όλες μάνες
κι αν πάρ'ς μαχαίρι να σφαγείς θα σφάζουντ' όλες μάνες
βάστα μανούλα μ' βάσταξε να βαστούν όλες οι μάνες.
Σύρε μανούλα μ' στο καλό και πάνε στο σπιτάκι σ'
βάλε κρασί στο μαστραπά κι αφράτο παξιμάδι
και κάνε την παρηγοριά να κάνει όλος ο κόσμος
και μένα να με καρτερείς το Σάββατο το βράδυ
όταν σημάνουν οι ακκλησιές και ψάλουν οι παπάδες
τότε και συ μανούλα μου θα 'χεις χαρές μιγάλες.
Όποιος το λέγει σώζεται κι όποιος τ' ακούει αγιάζει
κι όποιος το καλοφιγκριστεί παράδεισο θα λάβει
παράδεισο και λίβανο ν απ' του Χριστού τον τάφο.

Td 018_3

Την Πασχαλιά ανήμερα, *μαρ' Αντωνιά*
και τον καλόν τον λόγο, *μαρ' Αντώπουλου*
ν αλλάζει η μάνα τον υγιό, *μαρ' Αντωνιά*
το μικροκανακάρη, *μαρ' Αντώπουλου.*
Στην ακκλησιά*, μαρ' Αντωνιά*
στην ακκλησιά ντον έστελνε
στην ακκλησιά ντον στέλνει, *μαρ' Αντωνιά*
στην ακκλησιά ντον στέλνει, *μαρ'Αντώπουλου.*
Και σαν τον είδιε, *μαρ' Αντωνιά*
και σαν τον είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν, *μαρ' Αντωνιά*
και οι παπάδες β'βάθ'καν, *μαρ' Αντώπουλου.*
Σταθάτε για να, *μαρ' Αντωνιά*

σταθάτε να ρωτήσουμι
σταθάτε να ρωτήσουμι, *μαρ' Αντωνιά*
Τούρκος είνι Ρωμιός είνι, *μαρ' Αντώπουλου.*
Κι ουδέ Τούρκος, λέει, *μαρ' Αντωνιά*
κι ουδέ Τούρκος κι ουδέ Ρουμιός
μόν' είνι παλικάρι, *μαρ' Αντωνιά*
ένα και κανακάρης, *μαρ' Αντώπουλου.*
Τον άλλαξι, *μαρ' Αντωνιά*
τον άλλαξι τον στόλισι
να πάει στην ακκλησία, *μαρ' Αντωνιά*
να πάει στην ακκλησία, *μαρ' Αντώπουλου*.

Την Πασχαλιά ανήμερα και τον καλόν τον λόγο
ν αλλάζει η μάνα τον υγιό το μικροκανακάρη.
Στην ακκλησιά ντον έστελνε στην ακκλησιά ντον στέλνει
Και σαν τον είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν και οι παπάδες β'βάθ'καν
Σταθάτε να ρωτήσουμι Τούρκος είνι Ρωμιός είνι.
Κι ουδέ Τουρκός κι ουδέ Ρουμιός
μόν' είνι παλικάρι ένα και κανακάρης.
Τον άλλαξι τον στόλισι να πάει στην ακκλησία.

Td 018_4

Ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
μα είνι πολύ μακριά
μα είνι πολύ μακριά.
Ν ας είνι γιε μου ας είνι
ν ας είνι γιε μου ν ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι
μεις θα συμπιθιριάσουμι.
Συμπιθιριά μαζεύτηκι
συμπιθιριά μαζεύτηκι
τη νύφη πά' να κ' ίφεραν
τη νύφη πά' να κ' ίφεραν
σαν πά' να και την ίφεραν
σαν πά' να και την ίφεραν
στην ακκλησιά την πήγαιναν
στην ακκλησιά την πήγαιναν
και σαν την είδιε η ακκλησιά
και σαν την είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν

τα κεραμίδια γύρισαν
και οι παπάδες β'βάθκαναν
και οι παπάδες β'βάθκαναν
και οι [XXX] [XXX]
και οι [XXX] [XXX]
σταθάτε για σταθάτε για
σταθάτε για σταθάτε για
σταθάτε να ρωτήσουμι
σταθάτε να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα γ είνι Ρωμιά γ είνι
Τούρκ'σα γ είνι Ρωμιά γ είνι
κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρουμιά
κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρουμιά
μόνο γ είνι η αδερφή τ'
να μόνο γ είνι η αδερφή τ'
ν απού μικρήν την χάρισαν
ν απού μικρήν την χάρισαν
όπου γιννιέται ήλιος ου
όπου γιννιέται ήλιος ου
και βασιλεύει του φιγγάρ'.

Ταίριασα μάνη μ' ταίριασα
μα είνι πολύ μακριά.
Ν ας είνι γιε μου ας είνι
σεις μόνο να ταιριάσιτι
μεις θα συμπιθιριάσουμι.
Συμπιθιριά μαζεύτηκι
τη νύφη πά' να κ' ίφεραν
σαν πά' να και την ίφεραν
στην ακκλησιά την πήγαιναν
και σαν την είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν
και οι παπάδες β'βάθκαναν
και οι [XXX] [XXX]
σταθάτε να ρωτήσουμι
Τούρκ'σα γ είνι Ρωμιά γ είνι
κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρουμιά
να μόνο γ είνι η αδερφή τ'
ν απού μικρήν την χάρισαν
όπου γιννιέται ήλιος ου
και βασιλεύει του φιγγάρ'.

Td 018_5

Μάρη Ράντου ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μάρη Ράντου
δεν αλλάζεις μάρη Ράντου.
Δεν αδιάζου γω ν αφέντη μ'
δεν αδιάζου γω ν αφέντη μ'
όλη νύχτα γάλα βράζου
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίγου
πέντε αμάξια ξύλα καίγου
κι άλλα πέντε ξεφορτώνω
κι άλλα πέντε ξεφορτώνω
'γόρασέ μ' αφέντη μ' σκλάβα
'γόρασέ μ' αφέντη μ' σκλάβα
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου.
Ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντου
κίνησαν κι παν στη Ράντου
Ν άν'ξι Ράντου να 'ρτουμι μέσα
ν άν'ξι Ράντου να 'ρτουμι μέσα.
Δεν ανοίγω γω φοβούμι
δεν ανοίγω γω φοβούμι.
Γω είμι Ράντω ι αδερφός σου
γω είμι Ράντω ι αδερφός σου
γ είμι κι γιαξαδερφός σου
είμι κι γιαξαδερφός σου.
Γέλασαν τη Ράντω κι άνοιξι
γέλασαν τη Ράντω κι άνοιξι
πέντε την κρατούν στα χέρια
πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι γ έξ' με τα μαχαίρια
κι άλλοι γ έξ' με τα μαχαίρια.
Πού 'ναι Ράντου μ' τα φλουριά σου
πού είναι Ράντου τα φλουριά σου
και τα παντακόσια γρόσια
και τα πεντακόσια γρόσια.
Γω φλουριά δεν έχω αφέντη μ'

γω φλουριά δεν έχω αφέντη μ’
γω γρόσια δεν έχω αφέντη μ’
γω γρόσια δεν έχω αφέντη μ’.
Τα ’διαμε στο παναγύρι
τα ’διαμε στο παναγύρι
τα ’χες στου παιδιού σ’ την σκούφια.

Μάρη Ράντου ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μάρη Ράντου.
Δεν αδιάζου γω ν αφέντη μ’
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίγου
κι άλλα πέντε ξεφορτώνω
’γόρασέ μ’ αφέντη μ’ σκλάβα
γω ν’ αλλάζου να ξαλλάζου.
Ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντου.
Ν άν’ξι Ράντου να ’ρτουμι μέσα.
Δεν ανοίγω γω φοβούμι.
Γω είμι Ράντω ι αδερφός σου
είμι κι γιαξαδερφός σου.
Γέλασαν τη Ράντω κι άνοιξι
πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι γ έξ’ με τα μαχαίρια.
Πού ’ναι Ράντου μ’ τα φλουριά σου
και τα πεντακόσια γρόσια.
Γω φλουριά δεν έχω αφέντη μ’
γω γρόσια δεν έχω αφέντη μ’.
Τα ’διαμε στο παναγύρι
τα ’χες στου παιδιού σ’ την σκούφια.
PAGE

Td 018_6

Μάνα με τους εννιά τους γιους και με τη μια την κόρη
την κόρη τη μονάκριβη την πολυαγαπημένη
την κόρη τη μονάκριβη την πολυαγαπημένη
της είχι δώδικα χρονώ μα ήλιος δεν την είδι
στα σκοτεινά την έλουζε στ’αφέγγα τη χτενίζει

στ’ άστρα και στον αυγερινό την πλέγει τα μαλλιά της.
Προξενιτάδες ήρτανε από τη Βαβυλώνα
να πάρουνε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
να πάρουνε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα.
Οχτώ αδερφιά δεν ήθελαν μόν’ Κωσταντίνος θέλει.
Μάνα μου να τη δώσουμε την Αρετή στα ξένα
στα ξένα κι αν πηγαίνουμι ξένα δεν θα περνούμι.
Φρονίμωσε συ Κωσταντή μ’ κι άσκημα ’πολογήθ’κις
αν μού ’ρθει γιε μ’ ο θάνατος αν μού ’ρθει γιε μ’ αρρώστια
αν μού ’ρθει πίκρα ή χαρά ποιός πάει να μου τη φέρει.
Αν σού ’ρθ’ μάνα μ’ ο θάνατος αν σού ’ρθ’ μάνα μ’ αρρώστια
γω είμι γιος σ’ ο Κωσταντής να πά’ να σε την φέρω
πέντε φορές τη χειμωνιά κι έξι το καλοκαίρι.
Τη δώσανε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
ήρθε ο χρόνος δίσεκτος και μήνις οργισμένις
εννιά ν αδέρφια πέθαναν κι έμειν’ η μάνα μοναχή
κι έμειν’ η μάνα μοναχή σαν καλαμιά στουν κάμπο
σ’ όλα τα μνήματα έκλιγι σ’ όλα μοιρολογούσι
στου Κωσταντίνου το μνημάρ’ τράβαγε τα μαλλιά της.
Ανάθιμά σε Κωσταντή μ’ κι μυριανάθεμά σε
το στοίχημα που μου ‘ταξες πότε θα μου το πληρώσεις
το στοίχημα που μου ‘ταξες πότε θα το πληρώσεις.
‘Π’ τα βαριαναστενάγματα κι απ’ τις πικρές κατάρις
η γης αναταράχτηκι κι σ’κώθ’κι ο Κωσταντίνος
παίρνει τα όρη πίσω του και τα βουνά μπροστά του
κάνει το σύννεφο άλογο και τ’ άστρα χαλινάρια
κι το φεγγάρ’ για συντροφιά και πάγει να την φέρει
και το φεγγάρ’ για συντροφιά και πάγει να την φέρει.
Πάγει στο σπίτι και βροντά η Αρετή λουζόταν.
Ποιός είναι ν’ α- ν’ απού βροντάει τι ώρα είνι τώρα.
Άνοιξι ν αδερφούλα μου ήρτα για να σε πάρου.
Αν με φωνάζεις για καλό να βάλω άσπρα νά ‘ρτω
κι αν μου φωνάζεις για κακό να βάλω μαύρα νά ‘ρτω.
Άιντ’ Αρετή να φύγουμι κι ας είσι όπως είσι.
Κοντοζυγώνει τ’ άλογο και πίσω του την παίρνει
στο δρόμο που πηγαίνουνε στο δρόμο που πηγαίνουν
βρίσκουν πουλιά που κελαηδούν που κελαηδούν και λένε.
Τέτοια πανώρια λυγερή να σέρνει πεθαμένος.
Βρε αδερφέ μου Κωσταντή τι λένε τα πουλάκια
Ν άιντ’ Αρετή να φύγουμι κι ας λένε τα πουλάκια
ν άιντ’ Αρετή να φύγουμι κι ας λένε τα πουλάκια
τώρα είνι η άνοιξη και τα πουλιά φωλιάζουν
τώρα είνι η άνοιξη και τα πουλιά φωλιάζουν.
Βρε αδερφέ μου Κωσταντή που είνι τα μαλλιά σου
που ’ν Κωσταντίνε μ’ τα μαλλιά σ’ και τ’ όμορφο μουστάκι σ’.
Κοιμήθ’κα μήνες άρρουστος και πέσαν τα μαλλιά μου.

Μπρέ αδερφέ μου Κωσταντή λιβανιές μυρίζεις.
Εχτές προχτές βρε αδερφή πήγα στον Αϊ-Γιάννη
και μας λιβάνισ' ο παπάς με περισσιό λιβάνι.
Πάνε στο σπίτι τι να δουν τα δέντρα μαραμένα
χτυπούν την πόρτα και ακούν η μάνα να τους λέει.
Αν είσαι Χάρος φύγε να άλλα παιδιά δεν έχω.
Ν άνοιξι μάνα μ' ν άνοιξι εγώ είμι η Αρετή σου.
Ανοίγ' την πόρτα και να δει την Αρετή κοντά της
οι δυο μαζί αγκαλιάστηκαν κι πέθαναν κι οι δυο μαζί.

Μάνα με τους εννιά τους γιους και με τη μια την κόρη
την κόρη τη μονάκριβη την πολυαγαπημένη
της είχι δώδικα χρονώ μα ήλιος δεν την είδι
στα σκοτεινά την έλουζε στ'αφέγγα τη χτενίζει
στ' άστρα και στον αυγερινό την πλέγει τα μαλλιά της.
Προξενιτάδες ήρτανε από τη Βαβυλώνα
να πάρουνε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα.
Οχτώ αδερφιά δεν ήθελαν μόν' Κωσταντίνος θέλει.
Μάνα μου να τη δώσουμε την Αρετή στα ξένα
στα ξένα κι αν πηγαίνουμι ξένα δεν θα περνούμι.
Φρονίμωσε συ Κωσταντή μ' κι άσκημα 'πολογήθ'κις
αν μού 'ρθει γιε μ' ο θάνατος αν μού 'ρθει γιε μ' αρρώστια
αν μού 'ρθει πίκρα ή χαρά ποιος πάει να μου τη φέρει.
Αν σού 'ρθ' μάνα μ' ο θάνατος αν σού 'ρθ' μάνα μ' αρρώστια
γω είμι γιος σ' ο Κωσταντής να πά' να σε την φέρω
πέντε φορές τη χειμωνιά κι έξι το καλοκαίρι.
Τη δώσανε την Αρετή πολύ μακριά στα ξένα
ήρθε ο χρόνος δίσεκτος και μήνις οργισμένις
εννιά ν αδέρφια πέθαναν κι έμειν' η μάνα μοναχή
κι έμειν' η μάνα μοναχή σαν καλαμιά στουν κάμπο
σ' όλα τα μνήματα έκλιγι σ' όλα μοιρολογούσι
στου Κωσταντίνου το μνημάρ' τράβαγε τα μαλλιά της.
Ανάθιμά σε Κωσταντή μ' κι μυριανάθεμά σε
το στοίχημα που μου 'ταξες πότε θα το πληρώσεις.
'Π' τα βαριαναστενάγματα κι απ' τις πικρές κατάρις
η γης αναταράχτηκι κι σ'κώθ'κι ο Κωσταντίνος
παίρνει τα όρη πίσω του και τα βουνά μπροστά του
κάνει το σύννεφο άλογο και τ' άστρα χαλινάρια
και το φεγγάρ' για συντροφιά και πάγει να την φέρει.
Πάγει στο σπίτι και βροντά η Αρετή λουζόταν.
Ποιος είναι ν' α- ν' απού βροντάει τι ώρα είνι τώρα.
Άνοιξι ν αδερφούλα μου ήρτα για να σε πάρου.
Αν με φωνάζεις για καλό να βάλω άσπρα νά 'ρτω
κι αν μου φωνάζεις για κακό να βάλω μαύρα νά 'ρτω.

Άιντ' Αρετή να φύγουμι κι ας είσι όπως είσι.
Κοντοζυγώνει τ' άλογο και πίσω του την παίρνει
στο δρόμο που πηγαίνουνε στο δρόμο που πηγαίνουν
βρίσκουν πουλιά που κελαηδούν που κελαηδούν και λένε.
Τέτοια πανώρια λυγερή να σέρνει πεθαμένος.
Βρε αδερφέ μου Κωσταντή τι λένε τα πουλάκια
Ν άιντ' Αρετή να φύγουμι κι ας λένε τα πουλάκια
τώρα είνι η άνοιξη και τα πουλιά φωλιάζουν.
Βρε αδερφέ μου Κωσταντή που είνι τα μαλλιά σου
που 'ν Κωσταντίνε μ' τα μαλλιά σ' και τ' όμορφο μουστάκι σ'.
Κοιμήθ'κα μήνες άρρουστος και πέσαν τα μαλλιά μου.
Μπρέ αδερφέ μου Κωσταντή λιβανιές μυρίζεις.
Εχτές προχτές βρε αδερφή πήγα στον Αϊ-Γιάννη
και μας λιβάνισ' ο παπάς με περισσιό λιβάνι.
Πάνε στο σπίτι τι να δουν τα δέντρα μαραμένα
χτυπούν την πόρτα και ακούν η μάνα να τους λέει.
Αν είσαι Χάρος φύγε να άλλα παιδιά δεν έχω.
Ν άνοιξι μάνα μ' ν άνοιξι εγώ είμι η Αρετή σου.
Ανοίγ' την πόρτα και να δει την Αρετή κοντά της
οι δυο μαζί αγκαλιάστηκαν κι πέθαναν κι οι δυο μαζί.

PAGE

PAGE 3

Td 018_7

Σημαίνει ο Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει κι η Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι
το μέγα μοναστήρι
πο' 'χει τρακόσια σήμαντρα κι εξηνταδυό καμπάνις
κι εξηνταδυό καμπάνις
κάθε καμπάνα και παπάς κάθε παπάς κι διάκους
κάθε παπάς κι διάκους.
Ψάλλει ζερβά ο βασιλιάς δεξιά ο πατριάχης
δεξιά ο πατριάχης
κι απ' την πολλήν την ψαλμουδιά σειούνταν οι ε κολόνες
σειούνταν οι ε κολόνες.
Φωνή τούς ήρθε εξ ουρανού κι απ' αρχαγγέλου στόμα
κι απ' αρχαγγέλου στόμα.
Να πάψει το χερουβικό κι ας χαμηλώσουν τ' Άγια
κι ας χαμηλώσουν τ' Άγια.

Παπάδες πάρτε τα ιερά και σεις κεριά σβηστείτι
και σεις κεριά σβηστείτι
γιατί είνι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει
η Πόλη να τουρκέψει.
Η Δέσποινα ταράχτηκι και δάκρυσαν οι ’κόνες
και δάκρυσαν οι ’κόνες.
Σώπα Κυρά μου Δέσποινα και μην πολύ δακρύζεις
πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θα ’ναι
πάλι δικά μας θα ’ναι
μόν’ στείλτε λόγο στη Φραγκιά νά ’ρθουν τρίγια καράβια
νά ’ρθουν τρίγια καράβια
το ’να να πάρει το Χριστό τ’ άλλο την Παναγία
τ’ άλλο την Παναγία
το τρίτο το καλύτερο να πάρ’ το Ευαγγέλιο
μη μας το πάρουν τα σκυλιά και μας το μαγαρίσουν
και μας το μαγαρίσουν.

Σημαίνει ο Θεός σημαίνει η γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει κι η Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι
πο’ ’χει τρακόσια σήμαντρα κι εξηνταδυό καμπάνις
κάθε καμπάνα και παπάς κάθε παπάς κι διάκους.
Ψάλλει ζερβά ο βασιλιάς δεξιά ο πατριάχης
κι απ’ την πολλήν την ψαλμουδιά σειούνταν οι ε κολόνες.
Φωνή τούς ήρθε εξ ουρανού κι απ’ αρχαγγέλου στόμα.
Να πάψει το χερουβικό κι ας χαμηλώσουν τ’ Άγια.
Παπάδες πάρτε τα ιερά και σεις κεριά σβηστείτι
γιατί είνι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει.
Η Δέσποινα ταράχτηκι και δάκρυσαν οι ’κόνες.
Σώπα Κυρά μου Δέσποινα και μην πολύ δακρύζεις
πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θα ’ναι
μόν’ στείλτε λόγο στη Φραγκιά νά ’ρθουν τρίγια καράβια
το ’να να πάρει το Χριστό τ’ άλλο την Παναγία
το τρίτο το καλύτερο να πάρ’ το Ευαγγέλιο
μη μας το πάρουν τα σκυλιά και μας το μαγαρίσουν.

Td 018_8

Ν αχ, σίντας συνίχτ'κι αφέντης μας να χτίσει την ταβέρνα
ν αχ, μένα βάλαν να τους κιρνώ να τους πυκνοκεράσου
ν αχ, κι από το πυ-νι-κνοκέρασμα ραγίσ'κεν το χεράκι μ'
ν αχ, γιέπεσεν το ποτήρι μου λιανά κουμμάτια γίν'κι
ν αχ, κι ουδέ στην πέ- στην πέτρα βάρισι κι ουδέ σ' μηλιάς κλουνάρι
ν αχ, μές στης Σουλτά- Σουλτάνας την ποδιά λιανά κουμμάτια γίνκι
ν αχ, κι κάκιουσε κι αφέντης μας κι θέλ' να μας πουλήσει.
Ν αχ, μη μας πουλάς ν αφέντη μου κι μη μας παζαρεύεις
ν αχ, να γένω γης να μι πατάς γιοφύρ' να με διαβαίνεις
ν αχ, να γένω γω μια κρυόβρυσα μπροστά στην αφεντιά σου
ν αχ, να γένω γω μια κρυόβρυσα μπροστά στην αφεντιά σου
ν αχ, για να μι πί- μι πίνεις το νιρό κι για να με θυμάσαι.

Σίντας συνίχτ'κι αφέντης μας να χτίσει την ταβέρνα
μένα βάλαν να τους κιρνώ να τους πυκνοκεράσου
κι από το πυκνοκέρασμα ραγίσ'κεν το χεράκι μ'
γιέπεσεν το ποτήρι μου λιανά κουμμάτια γίν'κι
κι ουδέ στην πέτρα βάρισι κι ουδέ σ' μηλιάς κλουνάρι
μές στης Σουλτάνας την ποδιά λιανά κουμμάτια γίνκι
κι κάκιουσε κι αφέντης μας κι θέλ' να μας πουλήσει.
μη μας πουλάς ν αφέντη μου κι μη μας παζαρεύεις
να γένω γης να μι πατάς γιοφύρ' να με διαβαίνεις
να γένω γω μια κρυόβρυσα μπροστά στην αφεντιά σου
για να μι πίνεις το νιρό κι για να με θυμάσαι.

Td 018_09

Τίμα την Αγιά τίμα την Αγιά
τίμα την Αγιά Παρασκιουβή
και τον καλόν το λόγου
κέρνα μαρ' Γιάννω μ' κέρνα
νερ, κι από το πυ-, *νερ*, κι από το πυ-
νερ, κι από το πυκνοκέρασμα
γέπεσεν το ποτήρι

κέρνα μαρ'Γιάννω μ'κέρνα
νερ, κι ουδέ στην πέ- κι ουδέ στην πέ-
νερ, κι ουδέ στην πέτρα βάρεσε
κι ουδέ τ'ς μηλιάς κλωνάρι
κέρνα Γιάννω μ'κέρνα
νερ, μας θύμωσε, *νερ*, μας θύμωσε
νερ, μας θύμωσε κι ο αφέντης μας
και θέλ' να μας πουλήσει
κέρνα Γιάννω μ'κέρνα.
Αχ, μη μας πουλάς, *αχ*, μη μας πουλάς
ν αχ, μη μας πουλάς ν αφέντη μου
και μη μας παζαρεύεις
κέρνα Γιάννω μ'κέρνα
ν αχ, να γένου γης, *νερ*, να γένου γης
ν αχ, να γένου γης να με πατάς
γιοφύρ' να με διαβαίνεις
κέρνα Γιάννω μ'κέρνα
ν αχ, να γένου μια, *αχ*, να γένου μια
ν αχ, να γένου μια κρυγιόβρυσα
μπρουστά στην αφεντιά σου
κέρνα Γιάννω μ'κέρνα
ν αχ, να πίν'ς νερό, *ν αχ*, να πίν'ς νερό
ν αχ, να πίν'ς νερό να δροσίζεσαι
και να 'χεις την υγειά σου
κέρνα Γιάννω μ'κέρνα.

Τίμα την Αγιά Παρασκιουβή και τον καλόν το λόγου
κι από το πυκνοκέρασμα γέπεσεν το ποτήρι
κι ουδέ στην πέτρα βάρεσε κι ουδέ τ'ς μηλιάς κλωνάρι
μας θύμωσε κι ο αφέντης μας και θέλ' να μας πουλήσει.
Μη μας πουλάς ν αφέντη μου και μη μας παζαρεύεις
να γένου γης να με πατάς γιοφύρ' να με διαβαίνεις
να γένου μια κρυγιόβρυσα μπρουστά στην αφεντιά σου
να πίν'ς νερό να δροσίζεσαι και να 'χεις την υγειά σου.

Td 018_10

Τ' Αγίου Κωσταντίνου τη φετινή χρουνιά
διαταγή μάς ήρθι, *μανούλα μου*, απ' τον Κιμάλ πασά.
Να πάρει το στρατόν μας να πά' να πολεμά
και τζιπχανέ μάς δίνει, *μανούλα μου*, παλάσκες μάς φοράν.
Λάμπουν κι τα ντουφέκια πάνω στις πλάτις μας
λάμπουν κι τα φυσέκια, *μανούλα μου*, πάνω στις μέσις μας.
Μαζεύοντι οι μάνες και κλαίνε τα πιδιά

σκύφτουν κι τα φιλούνε, *μανούλα μου*, δεν θα τα διούνε πια.
Στο τραίνο ανιβαίζουν φωνάζουν μπίρ γιασά
Θιος να μας γλυτώσει, *μανούλα μου*, ’πό τόπια ’πό φωτιά.
Η σκύλα η Ιταλία που έριξι φουτιά
και χήριψι γυναίκις, *μανούλα μου*, κι ορφάνιψι πιδιά.

Τ’ Αγίου Κωσταντίνου τη φετινή χρουνιά
διαταγή μάς ήρθι απ’ τον Κιμάλ πασά.
Να πάρει το στρατόν μας να πά’ να πολεμά
και τζιπχανέ μάς δίνει παλάσκες μάς φοράν.
Λάμπουν κι τα ντουφέκια πάνω στις πλάτις μας
λάμπουν κι τα φυσέκια πάνω στις μέσις μας.
Μαζεύοντι οι μάνες και κλαίνε τα πιδιά
σκύφτουν κι τα φιλούνε δεν θα τα διούνε πια.
Στο τραίνο ανιβαίζουν φωνάζουν μπίρ γιασά
Θιος να μας γλυτώσει ’πό τόπια ’πό φωτιά.
Η σκύλα η Ιταλία που έριξι φουτιά
και χήριψι γυναίκις κι ορφάνιψι πιδιά.

Τζιμχανέ: (τουρκ.) cepane ή cephane= πυρομαχικά, μπαρούτι.
Yaşa: ζήτω.

Td 018_11

Την Πασχαλιά ν ανήμερα και τον γκαλόν το λόγο
κατέβ’κεν Μωραΐμ πασάς
κατέβ’κεν Μωραΐμ πασάς με χίλι’ Αρβανιτάδες
και πήραν την Αντώναινα
και πήραν την Αντώναινα, *αχ*, να πα να την τουρκέψουν
χίλιοι την πάνε από μπρος
χίλιοι πηγαίνουνε ‘πό μπρος και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ’ παγαίν’ η Αντώναινα
στη μέσ’ παγαίν’ η Αντώναινα, *αχ*, σα μήλο μαραμένη
σα μήλο σαν τραντάφυλλο
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν κίτρινο νιράτζι
πικριά λαλίτσα γιέβαλι
ν αχ, πικριά λαλίτσα γιέβαλι, *ν αχ*, πικριά φαρμακωμένη.
Πού είσαι Αντώνη μ’ κι αδερφέ μ’
ν αχ, πού είσαι Αντώνη μ’ κι αδερφέ μ’ να ’ρθεις να με γλιτώσεις.
Να και Αντώνης έφτασι
να και Αντώνης έφτασι’πό πάν’ ’πό το κορφοβούνι

κόφτει κεφάλια τούρκικα
κόφτει κεφάλια τούρκικα κεφάλια τουρκωμένα
να και Αντών'ς τη γλίτωσε.

Την Πασχαλιά ν ανήμερα και τον γκαλόν το λόγο
κατέβ'κεν Μωραΐμ πασάς με χίλι' Αρβανιτάδες
και πήραν την Αντώναινα να πα να την τουρκέψουν
χίλιοι πηγαίνουνε 'πό μπρος και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ' παγαίν' η Αντώναινα σα μήλο μαραμένη
σα μήλο σαν τραντάφυλλο σαν κίτρινο νιράτζι
πικριά λαλίτσα γιέβαλι πικριά φαρμακωμένη.
Πού είσαι Αντώνη μ' κι αδερφέ μ' να 'ρθεις να με γλιτώσεις.
Να και Αντώνης έφτασι'πό πάν' 'πό το κορφοβούνι
κόφτει κεφάλια τούρκικα κεφάλια τουρκωμένα.

Td 018_12

Κώστας γυρεύ', *ντος*, Κώστας γυρεύ'
Κώστας γυρε-νεύ' ν' αρραβωνιάσ', *ντος*, χαρά χαρά γυρεύ' να κάνει
ντος, χαρά χαρά γυρεύ' να κάνει
γυρεύ' κι από ,*ντος*, γυρεύ' κι από
γυρεύ' κι από-νο καλή μεριά, *ντος*, κι από κι από καλούς ανθρώπους
ντος, κι από κι από καλούς ανθρώπους
γυρεύ'κι σπί- ,*ντος*, γυρεύ' κι σπί-
γυρεύ' κι σπί-νι-τια ν αψηλά, *ντος*, κι αυλές κι αυλές μαρμαρωμένις
ντος, κι αυλές κι αυλές μαρμαρωμένις
γυρεύ' κι σπί- ,*ντος*, γυρεύ' κι σπί-
γυρεύ' κι σπί-νι-τια ν αψηλά, *ντος*, να μην να μην τον βρει ου Χάρους
ντος, να μην να μην τον βρει ου Χάρους.
Κι ι Χάρους ,*ντος*, κι ι Χάρους,*ντος*
κι Χάρος ν άτ'χεν άνεμος, *ντος*, κι πά- κι πάει κι τον ήβρε
ντος, κι πά- κι πάει κι τον ήβρε.
Πιάνει τον Κώ-νο πιάνει τον Κώ-
πιάνει τον Κώ-νο-στα απ' την πιτρσιά, *ντος*, τον πιά- τον πιάνει από το χέρι
ντος, τον πιά- τον πιάνει από το χέρι.
Ν άφη' με Χά- ,*ντος*, ν άφη' με Χά-
ν άφη' με Χά-να-ρε απ' την πιρτσιά, *ντος*, κι πιά- κι πιάν'με ν απ' το χέρι
ντος, κι πιά- κι πιάν'με ν απ' το χέρι
και δείξε μου ωχ και δείξε μου
και δείξε μου ν ωχ τις τέντες σου, *ντος*, μουνά- μουνάχος μου θα γιέρτου
ντος, μουνά- μουνάχος μου θα γιέρτου.
Οι τέντες μου ,*ντος*, οι τέντες μου
οι τέντες μου είνι φοβορές, *ντος*, πολύ πολύ ν ατρομαγμένις
ντος, πολύ πολύ ν ατρομαγμένις

τρογύρω γύ- αχ τρογύρω γύ-
τρογύρω γύ-νι-ρω πράσινες, *ντος*, στην μέ- στην μέση αραχνιασμένις
ντος, στην μέ- στην μέση αραχνιασμένις.

Κώστας γυρεύ' ν' αρραβωνιάσ' χαρά γυρεύ' να κάνει
γυρεύ' κι από καλή μεριά κι από κι από καλούς ανθρώπους
γυρεύ' κι σπίτια ν αψηλά κι αυλές μαρμαρωμένις
γυρεύ' κι σπίτια ν αψηλά να μην τον βρει ου Χάρους
Κι Χάρος ν άτ'χεν άνεμος κι πάει κι τον ήβρε
Πιάνει τον Κώστα απ' την πιτρσιά τον πιάνει από το χέρι.
Ν άφη' με Χάρε απ' την πιρτσιά κι πιάν'με ν απ' το χέρι
και δείξε μου ν ωχ τις τέντες σου μουνάχος μου θα γιέρτου
τέντες μου είνι φοβορές πολύ ν ατρομαγμένις
τρογύρω γύρω πράσινες στην μέση αραχνιασμένις.

Td 018_13

Ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ'
που μ' έκαμες ου κι μ' έδουσες άντρα ζηλιάρη
ν άντρα ζηλιάρ' και κασκατζάρη.
Στο χωράφ' κινάει να πάει ψωμί δεν παίρνει
κινώ μάνη μ' για να τον πάγω
αχ, κινώ μάνη μ' για να τον πάγω
κι σαν μι δει ν' απού πηγαίνω
'πολνάει τη μαύρη τ'ν αγιλάδα
'πολνάει τη μαύρη τ'ν αγιλάδα κι ζεύτ' ιμένα
αχ, τσιτών' το βόδ' τσιτών' κι μένα.
Αχ, ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ'.

Ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ'
που μ' έκαμες ου κι μ' έδουσες άντρα ζηλιάρη
ν άντρα ζηλιάρ' και κασκατζάρη.
Στο χωράφ' κινάει να πάει ψωμί δεν παίρνει
κινώ μάνη μ' για να τον πάγω
κι σαν μι δει ν' απού πηγαίνω
'πολνάει τη μαύρη τ'ν αγιλάδα κι ζεύτ' ιμένα
τσιτών' το βόδ' τσιτών' κι μένα.
Ν ανάθεμά σου μαρή μάνη μ'.

Td 018_14

Μια πέρδικα στο μα-να-χαλά βουλιέται να βουλιέται να πετάξει

αφήνει γεια στη χώ-νο-ρα της και γεια στα πα- και γεια στα παλικάρια
αφήνει στη μανού- μανούλα του τρία λογιώ τρία λογιώ φαρμάκι
το ’να το πίνει το νο πρωί τ’ άλλο το με- τ’ άλλο το μεσημέρι
το τρίτο και πιο φαρμα-να-κερό το βράδυ όταν το βράδυ όταν δειπνήσει.

Μια πέρδικα στο μαχαλά βουλιέται να πετάξει
αφήνει γεια στη χώρα της και γεια στα παλικάρια
αφήνει στη μανούλα του τρία λογιώ φαρμάκι
το ’να το πίνει το νο πρωί τ’ άλλο το μεσημέρι
το τρίτο και πιο φαρμακερό το βράδυ όταν δειπνήσει.

Td 018_15

Κοράσι ν εστολί-νι-ζιται Σαββάτου Σαββάτου όλη μέρα
την Κυριακίτσα το-νο πρωί νύφη θέλει νύφη θέλει να γένει
βάζει ντον ή- ντον ήλιο πρό-νο-σωπο και το φιγγάρ’ και το φιγγάρ’ αστήθι
τον άμμο τον-ον αμέ-νε-τρητο τον βάζ’ καμα- τον βαζ’ καμαροφρύδι.

Κοράσι ν εστολίζιται Σαββάτου όλη μέρα
την Κυριακίτσα το πρωί νύφη θέλει να γένει
βάζει ντον ήλιο πρόσωπο και το φιγγάρ’ αστήθι
τον άμμο τον αμέτρητο τον βαζ’ καμαροφρύδι.

Td 019_1

Παντρεύιτι παντρεύιτι η ορφανιά Θοδώρα
με πεθερά με πεθερό
με πεθερά με πεθερό μ’ αδέρφια μ’ ανδραδέρφια
κι η πεθερά κι πεθερός
κι η πεθερά κι πεθερός τα δέντρα ξεριζώνουν
βγάζουν τα φίδια ζωντανά
βγάζουν τα φίδια ζωντανά να οχιές φαρμακωμένις
να και στον αχτσέ ντα πήγαιναν
και στον αχτσέ τα πήγαιναν για να τα τηγανίσουν.
Τηγάνισέ τα μάστορα
τηγάνισέ τα μάστορα στ’ άλας μην το κοιτάζεις.
Κάτσε να φας νύφη ψωμί
κάτσε νύφη να φας ψωμί ψάρια τηγανισμένα.
Γω γιέφαγα στη μάνα μου
γω γιέφαγα στη μάνα μου και είμι χορταμένη.
και μεις τ' αντέτ’ απού ’χομε τρεις μπούκες για να χάψεις
και με την πρώτη πιρουνιά

και με την πρώτη πιρουνιά, *ν αχ*, καρδούλα τ’ς φαρμακώθ’κε.
Φέρε με πεθερά νερό
φέρε με πεθερά νερό, *ν αχ*, καρδούλα μ’ φαρμακώθ’κε.
Κι εδώ νερό δε βρίσκεται
κι εδώ νερό δε βρίσκεται κι ούτε κρασί πουλιέτι.
Φαρμάκωσε τη νύφη της.

Παντρεύιτι παντρεύιτι η ορφανιά Θοδώρα
με πεθερά με πεθερό μ’ αδέρφια μ’ ανδραδέρφια
κι η πεθερά κι πεθερός τα δέντρα ξεριζώνουν
βγάζουν τα φίδια ζωντανά να οχιές φαρμακωμένις
και στον αχτσέ τα πήγαιναν για να τα τηγανίσουν.
Τηγάνισέ τα μάστορα στ’ άλας μην το κοιτάζεις.
Κάτσε νύφη να φας ψωμί ψάρια τηγανισμένα.
Γω γιέφαγα στη μάνα μου και είμι χορταμένη.
και μεις τ’ αντέτ’ απού ’χομε τρεις μπούκες για να χάψεις
και με την πρώτη πιρουνιά, *ν αχ*, καρδούλα τ’ς φαρμακώθ’κε.
Φέρε με πεθερά νερό καρδούλα μ’ φαρμακώθ’κε.
Κι εδώ νερό δε βρίσκεται κι ούτε κρασί πουλιέτι.
Φαρμάκωσε τη νύφη της.

Αχτσέ (τουρκ.) as,c,i: μάγειρας.

Td 019_2

Ήρταν α γκιρτζαλούδις του Μάη του καλουκαίρι
πήραν μανάδις με παιδιά και πεθερές με νύφες
πήραν μανάδις με παιδιά και πεθερές με νύφες
πήρανε και μια πεθερά με δώδεκα νυφούδις
πήρανε και μια πεθερά με δώδεκα νυφούδις.
Όλες νυφούδες έκλαιγαν κι όλες παρηγοριούνταν
μικρή νυφούδα έκλαιγε παρηγοριά δεν το ’χε
μικρή νυφούδα έκλαιγε παρηγοριά δεν το ’χε
και πεθερά ντης έλεγε και πεθερά της λέγει.
Σώπα νυφούδα μην κλαις και μην παρηγοριέσι
κι εγώ θα πάρω τον βασ’λιά και συ θα πάρ’ς το γιο του
και θα μας λεν βασ’λιάδινες βασ’λιάδινες βεζύρ’σες
και θα μας λεν βασ’λιάδινες βασ’λιάδινες βεζύρ’σες
θα κοσκινίζουμι τα φλουριά θα δερμονίζουμι τ’ άσπρα
θα κοσκινίζουμι τα φλουριά θα δερμονίζουμι τ’ άσπρα.

Ήρταν α γκιρτζαλούδις του Μάη του καλουκαίρι
πήραν μανάδις με παιδιά και πεθερές με νύφες
πήρανε και μια πεθερά με δώδεκα νυφούδις.
Όλες νυφούδες έκλαιγαν κι όλες παρηγοριούνταν
μικρή νυφούδα έκλαιγε παρηγοριά δεν το ’χε
και πεθερά ντης έλεγε και πεθερά της λέγει.
Σώπα νυφούδα μην κλαις και μην παρηγοριέσι
κι εγώ θα πάρω τον βασ’λιά και συ θα πάρ’ς το γιο του
και θα μας λεν βασ’λιάδινες βασ’λιάδινες βεζύρ’σες
θα κοσκινίζουμι τα φλουριά θα δερμονίζουμι τ’ άσπρα.

Άσπρα: το ασήμι.

Td 019_3

Σέμπα έβγα πεθερούλα μ’
γιος σ’ σε φέρει μια νυφούλα
γιος σ’ σε φέρει μια νυφούλα
να σε λούζ’ να σε χτενίζει
να σε λούζ’ να σε χτενίζει
να σε πιάνει απ’ το χεράκι
να σε πιάνει απ’ το χεράκι
να σε βάζ’ στο κρεβατάκι.

Σέμπα έβγα πεθερούλα μ’
γιος σ’ σε φέρει μια νυφούλα
να σε λούζ’ να σε χτενίζει
να σε πιάνει απ’ το χεράκι
να σε βάζ’ στο κρεβατάκι.

Td 019_4

Ν αχ, τι γίνηκαν, *αχ*, κι χάθηκαν ι κόσμος οι γιαντρειωμένοι
ν αχ, κι ουδέ στην Πό- στην Πόλ’ ν ακούστηκαν κι ουδέ στη Σαλονίκη
ν αχ, μέσα στη στην Ιντιρνόπουλη σιδηρονκάστρο χτίζουν
ν αχ, κι το Θιο Θιο παρακαλεί τον Κύριον προσκυνάει.
Ν αχ, δώσ’ μι Θιε Θιε μου τα κλειδιά δώσμι και τ’ ανοιχτάρια
ν αχ, ν’ ανοίξω το τον παράδοσο να διω γω τις ψυχούλις.
Ν αχ, στην μπάντα μπάντα κάθ’ντι οι άρχοντοι στην μπάντα οι αφεντάδες
ν αχ λαμπάδες κρατούνα στα χέρια τους και όλες σιβησμένες.
Ν αχ, ’πό ’κει που κάθοντ’ οι να γιαφτωχοί κιριά κρατούν στα χέρια

ν αχ, κιριά κρατούν αχ στα χέρια τους κι όλα αναμμένα
να κι ι άρχοντας ο τον παρακαλεί κι ι άρχοντας του λέει.
Ν αχ, δώσ' με φτωχέ φτωχέ μου το κερί σ' ν απού 'ναι αναμμένο
ν αχ, και πάρε τη λαμπάδα μου ν απού 'ναι σιβησμένη.
Ν αχ, γιατί α σι δώ- σι δώσω το κερί μ' ν απού 'ναι αναμμένο
ν αχ, θυμάσαι λέει άντα μι σφάλισες την Αποκριά το βράδυ
ν αχ, κι μ'έδωνες τη λάσπη το ψωμί και τον ασβέστη το τυρί
ν αχ, κι έκλαιγαν τα πιδάκια μου σι τούρκικο σοκάκι
ν αχ, κι Τούρκος λέει τα λυπήθηκε τα πήρε κι τ' απόκριψι.

Τι γίνηκαν κι χάθηκαν ι κόσμος οι γιαντρειωμένοι
κι ουδέ στην Πόλ' ν ακούστηκαν κι ουδέ στη Σαλονίκη
μέσα στην Ιντιρνόπουλη σιδηρονκάστρο χτίζουν
κι το Θιο παρακαλεί τον Κύριον προσκυνάει.
Δώσ' μι Θιε μου τα κλειδιά δώσμι και τ' ανοιχτάρια
ν' ανοίξω το τον παράδοσο να διω γω τις ψυχούλις.
Στην μπάντα κάθ'ντι οι άρχοντοι στην μπάντα οι αφεντάδες
λαμπάδες κρατούνα στα χέρια τους και όλες σιβησμένες.
'Πό 'κει που κάθοντ' οι να γιαφτωχοί κιριά κρατούν στα χέρια
κιριά κρατούν στα χέρια τους κι όλα αναμμένα
να κι ι άρχοντας ο τον παρακαλεί κι ι άρχοντας του λέει.
Δώσ' με φτωχέ μου το κερί σ' ν απού 'ναι αναμμένο
και πάρε τη λαμπάδα μου ν απού 'ναι σιβησμένη.
Γιατί α σι δώσω το κερί μ' ν απού 'ναι αναμμένο
θυμάσαι λέει άντα μι σφάλισες την Αποκριά το βράδυ
κι μ'έδωνες τη λάσπη το ψωμί και τον ασβέστη το τυρί
κι έκλαιγαν τα πιδάκια μου σι τούρκικο σοκάκι
κι Τούρκος λέει τα λυπήθηκε τα πήρε κι τ' απόκριψι.

Td 019_5

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζου
στην αγκαλιά μου σε κουνώ και σε γλυκοκοιμίζου.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στη Βινετιά τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου
ωωωχ, νάνι νάνι το χρυσό μου νάνι το μωρό μου.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζου
στην αγκαλιά μου σε κουνώ και σε γλυκοκοιμίζου.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στη Βινετιά τα ρούχα σου και τα χρυσαφικά σου
νάνι νάνι το χρυσό μου νάνι το μωρό μου.

Td 019_6

Περπερούνα περπατούσε
ντο Θεό παρακαλούσε
το Θεό παρακαλούσε
Κύργιο μ' βρέξε Κύργιο μ' στάξε
Κύργιο μ' βρέξε Κύργιο μ' στάξε
για της μπάμπως τα κροκάρια
για της μπάμπως τα κροκάρια
για τ' παππού τα κριθαράκια.

Περπερούνα περπατούσε
ντο Θεό παρακαλούσε
Κύργιο μ' βρέξε Κύργιο μ' στάξε
για της μπάμπως τα κροκάρια
για τ' παππού τα κριθαράκια.

Td 019_7

'Νταν ήμ'ναν νιος κι τσορμπατζής και όριζα ντη χώρα
κάθισα και λογάριαζα τι δόσιμο θα ρίξου.
Ρίχνω ντους άρχουντ' εκατό τους αφτωχοί διακόσια
τη χήρα την κακόιμοιρη της ρίχνω πεντακόσια.
Κι η χήρα λέει σαν τ' άκουσι πολύ της βαροφάν'κι
και τα παπούτσα τ'ς γιέβαλε στ' αμπέλι κατιβαίνει
ν αχ, και τα παπούτσια τ'ς γιέβαλε στ' αμπέλι κατιβαίνει
τρογύρου γύρου ντο 'φερε στη μέση πάει και στάθ'κι
ν αχ, τρογύρου γύρου ντο 'φερε στη μέση πάει και στάθ'κι
κι αρχίνησε να τραγουδά κι αρχίνησε να λέγει.
Ν αχ, ν αμπέλι μου παλιάμπελο μ' και κοντοκλαδεμένο
για δεν ανθείς και δεν καρπείς σταφύλια γιατί δεν κάμνεις
για δεν ανθείς και δεν καρπείς σταφύλια γιατί δεν κάμνεις
ν αχ, μ'έριξαν δόσιμο βαρύ θέλου να σε πουλήσου.
Μη με πουλάς ν αρχόντισσα μ' και μη με παζαρεύεις
βάλε του νιους να μι σκάψουν γερόντ' να μι κλαδέψουν
βάλε του νιους να μι σκάψουν γερόντ' να μι κλαδέψουν
βάλε κοράσια ανύπαντρα να μι κορφολογήσουν
βάλε κοράσια ανύπαντρα να μι κορφολογήσουν
και 'ράδιασε ντα βαρέλια σου γω όλα να στα γιομίσου
και τον καρπό μ' για να πουλήσ'ς μένα να μι γλιτώσεις.

’Νταν ήμ’ναν νιος κι τσορμπατζής και όριζα ντη χώρα
κάθισα και λογάριαζα τι δόσιμο θα ρίξου.
Ρίχνω ντους άρχουντ’ εκατό τους αφτωχοί διακόσια
τη χήρα την κακόιμοιρη της ρίχνω πεντακόσια.
Κι η χήρα λέει σαν τ’ άκουσι πολύ της βαροφάν’κι
και τα παπούτσα τ'ς γιέβαλε στ’ αμπέλι κατιβαίνει
τρογύρου γύρου ντο ’φερε στη μέση πάει και στάθ’κι
κι αρχίνησε να τραγουδά κι αρχίνησε να λέγει.
Ν αμπέλι μου παλιάμπελο μ’ και κοντοκλαδεμένο
για δεν ανθείς και δεν καρπείς σταφύλια γιατί δεν κάμνεις
μ’έριξαν δόσιμο βαρύ θέλου να σε πουλήσου.
Μη με πουλάς ν αρχόντισσα μ’ και μη με παζαρεύεις
βάλε του νιους να μι σκάψουν γερόντ’ να μι κλαδέψουν
βάλε κοράσια ανύπαντρα να μι κορφολογήσουν
και ’ράδιασε ντα βαρέλια σου γω όλα να στα γιομίσου
και τον καρπό μ’ για να πουλήσ’ς μένα να μι γλιτώσεις.

Td 019_08

Μαρ’ κουρτέσα μ’ κουρτεσούδα μ’
μαρ’ κουρτέσα μ’ κουρτεσούδα μ’
το φκιασίδι σ’ μην το βάζεις
τ’ όμορφό σ’ το κοκκινάδι
μαρ’ κουρτέσα μ’ κουρτεσούδα μ’
μαρ’ κουρτέσα μ’ κουρτεσούδα μ’
το φτιασίδι σ’ μην το βάζεις
τ’ όμορφο ν το κοκκινάδι σ’
τ’ όμορφο ν το κοκκινάδι σ’
τ’ όμορφο ν το κοκκινάδι σ’
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
τ’ όμορφο ν το κοκκινάδι σ’
τ’ όμορφο ν το κοκκινάδι σ’
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό είνι καράβια
και γεμάτο παλικάρια
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό είνι καράβια
και γιομάτο μπαλικάρια
και γεμάτο παλικάρια
και γεμάτο παλικάρια
και σ’ αρέζουν και σι παίρνουν

το λουλούδ’ το μυρισμένο
και γεμάτο μπαλικάρια
και γεμάτο μπαλικάρια
κα σ’ αρέσουν και σι παίρνουν
το λουλούδ’ το μυρισμένο.

Μαρ’ κουρτέσα μ’ κουρτεσούδα μ’
το φκιασίδι σ’ μην το βάζεις
τ’ όμορφό σ’ το κοκκινάδι
στου γιαλό μην κατιβαίνεις
στου γιαλό είνι καράβια
και γεμάτο παλικάρια
και σ’ αρέζουν και σι παίρνουν
το λουλούδ’ το μυρισμένο.

PAGE

PAGE 1

Td 019_09

Κάτω στην άσπρη πέτρα και στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
κάτω στην άσπρη πέτρα στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μοναχογιό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον ’λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον ’λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον ’λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Να ’χεις Γιαννάκη μάνα να ’χεις κι αδερφή
Τούρκοι τον ’λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
να ’χεις Γιαννάκη μάνα να ’χεις κι αδερφή

να ’χεις Γιαννάκη μάνα να ’χεις κι αδερφή
να ’χεις καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε διει
να ’χεις Γιαννάκη μάνα να ’χεις κι αδερφή
να ’χεις καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε διει.
Έχω τζάνεμ γω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τη α πόρχιτι
έχω γω τζάνεμ μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τη α πόρχιτι
έχω καλή γυναίκα να τη α πόρχιτι
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά
έχω καλή γυναίκα να τη α πόρχιτι
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά.
Δε σου ’λεγα Γιαννάκη μ’ δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους
δε σου ’λεγα Γιαννάκη μ’ δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ’ συ βρε μ’ έφαγες
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους
σώπα σώπα γυναίκα μ’ συ βρε μ’ έφαγες.

Κάτω στην άσπρη πέτρα και στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον ’λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Να ’χεις Γιαννάκη μάνα να ’χεις κι αδερφή
να ’χεις καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε διει.
Έχω τζάνεμ γω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να τη α πόρχιτι
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά.
Δε σου ’λεγα Γιαννάκη μ’ δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ’ συ βρε μ’ έφαγες

Td 019_10

Μη βροντάτε μη σκουντάτε
έχου τον καλόν κοιμάται
μη βροντάτε μη σκουντάτε
έχω τον καλόν κοιμάται
έχω τον καλόν κοιμάται
τον καλόν τον αδιρφό μου
έχω τον καλόν κοιμάται
τον καλόν τον αδιρφό μου
τον καλόν τον αδιρφό μου

έχω χρόνια δεν τον είδια
τον καλόν τον αδιρφό μου
έχω χρόνια δεν τον είδια
έχου χρόνια δεν τον είδια
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ’
έχω χρόνια δεν τον είδια
ψες τον είδια γω στον ύπνο μ’
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ’
και προψές στο περιβόλι
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ’
και προψές στο περιβόλι
και προψές στο περιβόλι
που πουλούσαν τα σταφύλια
και προψές στο περιβόλι
που πουλούσαν τα σταφύλια
που πουλούσαν τα σταφύλια
κείν’ τα κόκκινα τα μήλα
που πουλούσαν τα σταφύλια
κείν’ τα κόκκινα ντα μήλα.

Μη βροντάτε μη σκουντάτε
έχου τον καλόν κοιμάται
τον καλόν τον αδιρφό μου
έχω χρόνια δεν τον είδια
ψες τον είδια γω στο ύπνο μ’
και προψές στο περιβόλι
που πουλούσαν τα σταφύλια
κείν’ τα κόκκινα τα μήλα.
Td 019_11

Μαρή Ράντου μ’ ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μαρή Ράντω
μαρή Ράντου μ’ ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μαρή Ράντω
δεν αλλάζεις μαρή Ράντω.
Δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ’
δεν αλλάζεις μαρή Ράντω μ’
δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ’
δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ’
όλη νύχτα γάλα βράζου
δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ’
όλη νύχτα γάλα βράζου
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίου

όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίου
πέντε αμάξια ξύλα καίου
κι άλλα πέντι ξιφορτώνω
πέντε αμάξια ξύλα καίου
κι άλλα πέντι ξιφορτώνω
κι άλλα πέντι ξιφορτώνω
’γόρασέ μ’ αφέντη μ’ σκλάβα
κι άλλα πέντι ξιφορτώνω
’γόρασέ μ’ αφέντη μ’ σκλάβα
’γόρασέ μ’ αφέντη μ’ σκλάβα
γω ν’ αλλάζου να ξαλλάζου
αγόρασέ μ’ αφέντη μ’ σκλάβα
γω ν’ αλλάζου να ξαλλάζου
γω ν’ αλλάζω να ξαλλάζου.
Άκουσαν κι οι χαραμήδες
γω ν’ αλλάζου να ξαλλάζου
ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντω
ν άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντω
κίνησαν κι παν στη Ράντω.
Άν’ξε Ράντω μ’ να ’ρθούμε μέσα
κίνησαν κι παν στη Ράντω
άν’ξε Ράντω νά ’ρθω μέσα
άν’ξε Ράντω μ’ νά ’ρθω μέσα.
Δεν ανοίγω γω φοβούμι
άν’ξε Ράντω μ’ νά ’ρθω μέσα
δεν ανοίγω γω φοβούμι.
Μη φοβάσαι μαρή Ράντω μ’
γω είμαι Ράντω μ’ ι αδερφός σου
μη φοβάσαι μαρή Ράντω μ’
γω είμαι Ράντω μ’ ι αδερφός σου
γω είμαι Ράντω μ’ ι αδερφός σου
είμι κι ι αξάδερφός σου
γω είμαι Ράντω μ’ ι αδερφός σου
είμι κι ι αξάδερφός σου
είμι κι ι αξάδερφός σου.
Γέλασαν τη Ράντω κι άν’ξε
είμι κι ι αξάδερφός σου
γέλασαν τη Ράντω κι άν’ξε
γέλασαν τη Ράντω κι άν’ξε
πέντε την κρατούν στα χέρια
γέλασαν τη Ράντω κι άν’ξε
πέντε την κρατούν στα χέρια

πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι έξ' μι τα μαχαίρια
πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι έξ' μι τα μαχαίρια
κι άλλοι έξ' μι τα μαχαίρια.
Πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
κι άλλοι έξ' μι τα μαχαίρια
πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
πού είναι Ράντω μ' τα γροσιά σου
πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
πού είναι Ράντω μ' τα γροσιά σου
πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
κείν' τα πεντακόσια γρόσια
πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
κείν' τα πεντακόσια γρόσια
κείν' τα πεντακόσια γρόσια.
Γω φλουριά γρόσια δεν έχω
κείν' τα πεντακόσια γρόσια
γω φλουριά γρόσια δεν έχω.

Μαρή Ράντου μ' ν άσπρη Ράντου
δεν αλλάζεις μαρή Ράντω.
Δεν αδειάζου γω ν αφέντη μ'
όλη νύχτα γάλα βράζου
πέντε αμάξια ξύλα καίου
κι άλλα πέντι ξιφορτώνω
γω ν' αλλάζου να ξαλλάζου.
Άκουσαν κι οι χαραμήδες
κίνησαν κι παν στη Ράντω.
Άν'ξε Ράντω μ' να 'ρθούμε μέσα.
Δεν ανοίγω γω φοβούμι.
Μη φοβάσαι μαρή Ράντω μ'
γω είμαι Ράντω μ' ι αδερφός σου
είμι κι ι αξάδερφός σου.
Γέλασαν τη Ράντω κι άν'ξε
πέντε την κρατούν στα χέρια
κι άλλοι έξ' μι τα μαχαίρια.
Πού είναι Ράντω μ' τα φλουριά σου
κείν' τα πεντακόσια γρόσια.
Γω φλουριά γρόσια δεν έχω.

Td 019_12

Κάτω στην άσπρη πέτρα και στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον ’λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον ’λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Να ’χεις Γιαννάκη μάνα να ’χεις κι αδερφή
να ’χεις Γιαννάκη μάνα να ’χεις κι αδερφή
να ’χεις καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε διει.
Έχω τζάνη μ’ γω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα νάτη α πόρχεται
έχω καλή γυναίκα νάτη α πόρχεται
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά.
Δε σου ’λεγα Γιαννάκη μ’ δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ’ συ βρε μ’ έφαγες.

Κάτω στην άσπρη πέτρα και στο κρύο νερό
σκοτώσαν το Γιαννάκη το μαναχογιό
Τούρκοι τον ’λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν.
Να ’χεις Γιαννάκη μάνα να ’χεις κι αδερφή
να ’χεις καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε διει.
Έχω τζάνη μ’ γω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα νάτη α πόρχεται
με δυο παιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά.
Δε σου ’λεγα Γιαννάκη μ’ δε σι ορμήνευα
με Τούρκους μην παλεύεις με γενίτσαρους.
Σώπα σώπα γυναίκα μ’ συ βρε μ’ έφαγες.

Td 019_13

Ένα πουλί τού σιργιάνι γιος
έκατσε στην πόρτα κι λέει κι κλαίει
έκατσε στην πόρτα κι λέει κι κλαίει.
Πώς θα τις περάσω τρεις θάλασσες
πώς θα τις περάσω τρεις θάλασσες
κι άλλες τρεις θα πάω στην μάνα μου

κι άλλες τρεις θα πάω στην μάνα μου.
Πέρασε ’πού μέσα ’πού το μπαχτσέ
πέρασε ’πού μέσα ’πού το μπαχτσέ
τσάκισε κλωνάρι βασιλικό
τσάκισε κλωνάρι βασιλικό
να το πάει στην αγάπη του
να το πάει στην αγάπη του.
Να κι σέν’ αγάπη μ’ βασιλικό
να κι σέν’ αγάπη μ’ βασιλικό
έχου κι έναν λόγου για να σε πω
έχου κι έναν λόγου για να σε πω.
Μ’ είπι έναν λόγο και μ’ έκαψι
μ’ είπι έναν λόγο και μ’ έκαψι
μι πήρε και το μαντίλι μου.

Ένα πουλί τού σιργιάνι γιος
έκατσε στην πόρτα κι λέει κι κλαίει
πώς θα τις περάσω τρεις θάλασσες
κι άλλες τρεις θα πάω στην μάνα μου.
Πέρασε ’πού μέσα ’πού το μπαχτσέ
τσάκισε κλωνάρι βασιλικό
να το πάει στην αγάπη του.
Να κι σέν’ αγάπη μ’ βασιλικό
έχου κι έναν λόγου για να σε πω.
Μ’ είπι έναν λόγο και μ’ έκαψι.

Td 019_14

Κώστας γυρεύ’, *νερ*, Κώστας γυρέυ’
Κώστας γυρεύ’, *νερ*, ν’ αρραβωνιάσ’
δώσ’, χαρά χαρά γυρεύ’ να κάμει
δώσ’, χαρά χαρά γυρεύ’ να κάμει
γυρεύ’ κι απού, *δώσ’*, γυρεύ’ κι απού
γυρεύ’ κι απού-νου-ν καλή μεριά
δώσ’, κι απού κι απού καλούς ανθρώπους
δώσ’, κι απού κι απού καλούς ανθρώπους
γυρεύ’ χουρά-, *δώσ’*, γυρεύ’ χουρά-
γυρεύ’ χουρά-να-φια αθέριστα
δώσ’, χουρά- χουράφια θερισμένα
δώσ’, χουρά- χουράφια θερισμένα
γυρεύ’ ν αμπέ-, *δώσ’*, γυρεύ’ ν αμπέ-
γυρεύ’ ν αμπέ-νε-λια ατρύγητα
δώσ’, ν αμπέ- ν αμπέλια τρυγισμένα
δώσ’, ν αμπέ- ν αμπέλια τρυγισμένα

γυρεύ’ τα σπί-, *δώσ’*, γυρεύ’ τα σπί-
γυρεύ’ τα σπί-νι-τια ν αψηλά
δώσ’, να μη να μη τον φτάνει ο Χάρος
δώσ’, να μη να μη τον φτάνει ο Χάρος.
Κι ο Χάρος το, *δώσ’*, κι ο Χάρος το
κι ο Χάρος το ’λαχε ν άνεμος
δώσ’, και πά- κι πάει και τον ήβρε
δώσ’, και πά- κι πάει και τον ήβρε
πιάνει τον Κώ-, *δώσ’*, πιάνει τον Κώ-
πιάνει τον Κώ-νο-στα απ’ την πιρτσά
δώσ’, τον πιά- τον πιάνει από το χέρι
δώσ’, τον πιά- τον πιάνει από το χέρι.
Άφ’κις μι Χά-, *δώσ’*, άφ’κις μι Χά-
άφ’κις μι Χά-να-ρε μ’ την πιρτσά
δώσ’, και πιά- κι πιάσε μ’ απ’ το χέρι
δώσ’, και πιά- και πιάσε με απ’ το χέρι
κι δείξε με, *δώσ’*, κι δείξε με
κι δείξε με, *δώσ’*, τις τέντις σου
δώσ’, μονά- μονάχος μου να έρθω
δώσ’, μονά- μονάχος μου να έρθω.
Γω τέντης μου, *δώσ’*, γω τέντης μου
γω τέντης μου είναι φοβερός
δώσ’, πουλύ πουλύ ’να’ τρομαγμένος
δώσ’, πουλύ πουλύ ’να’ τρομαγμένος
τριγύρω γύ-, *δώσ’*, τριγύρω γύ-
τριγύρω γύ-νι-ρω πράσινος
δώσ’, στη μέ- στη μέσ’ αραχνιασμένος
δώσ’, στη μέ- στη μέσ’ αραχνιασμένος.

Κώστας γυρέυ’ ν’ αρραβωνιάσ’ χαρά γυρεύ’ να κάμει
γυρεύ’ κι απούν καλή μεριά κι απού καλούς ανθρώπους
γυρεύ’ χουράφια αθέριστα χουράφια θερισμένα
γυρεύ’ ν αμπέλια ατρύγητα ν αμπέλια τρυγισμένα
γυρεύ’ τα σπίτια ν αψηλά να μη τον φτάνει ο Χάρος.
Κι ο Χάρος το ’λαχε ν άνεμος κι πάει και τον ήβρε
πιάνει τον Κώστα απ’ την πιρτσά τον πιάνει από το χέρι.
Άφ’κις μι Χάρε μ’ την πιρτσά κι πιάσε μ’ απ’ το χέρι
κι δείξε με τις τέντις σου μονάχος μου να έρθω.
Γω τέντης μου είναι φοβερός πουλύ ’να’ τρομαγμένος
τριγύρω γύρω πράσινος στη μέσ’ αραχνιασμένος.

Td 019_15

’Νταν ήμ’να νιος κι τσουρμπατζής και όριζα τη χώρα
έκατσα και λογάριασα τι δόσιμο να ρίξω
ρίχνω τους άρχουντις ’κατό και τ’ς αφτωχοί διακόσια
τη χήρα την κακόιμοιρη τη ρίχνω πεντακόσια
κι κείν’ η καημέν’ σαν τ’ άκουσε πολύ την κακουφάν’κι
κι τα παπούτσα τ’ς έβανε στ’ αμπέλι τ’ς κατιβαίνει
τρυγύρου γύρου το ’φερνε στη μέση πάει κι στάθ’κι
κι αρχίνισε να τραγουδάει κι αρχίνισε να κλαίει.
Αμπέλι μου παλιάμπελο παλιό και ζαμανίσιο
πουλλές φουρές σε δούλεψα μι γέλια μι τραγούδια
κι τώρα για το δώσιμο θέλω να σε πουλήσω.
Μη με πουλάς ν αρχόντισσα μ’ και μη με παζαρεύεις
βάλε τους νιους να μι σκάψουν γερόντ’ να μι κλαδέψουν
κι βάλε τα βαρέλια σου κρασί να στα γιμίσω
για να πληρώσ’ς το χρέος σου και το βαρύ το βόρτσι σ’.

Td 019_16

Τρώτε φίλοι μ’ κι πίνιτι χαρείτι να χαρούμι
μιγάλη χάρη έχουμε μιγάλο παναγύρι
προ μην προφτάσει Τσάμπουνας χαλάσ’ το παναγύρι.
Το λόγο του δεν έσωσι το λόγου του δε σώνει
κι ο Τσάμπουνας ν επρόφτασε ’πού πέρα κατιβαίνει
και σαν τον είδια όλ’ σ’κώθ’καν α και όλ’ τον παρασ’κώθ’καν
ένας λέει νιος παλίκαρος δεν σ’κώθ’κι δεν προυσκώθ’κι
και Τσάμπουνας λέει θύμουσε χαλνάει το παναγύρι.

Td 019_17

Ν αχ, μουστάκι μου καραμπουρμά και φρύδι μου γαϊτάνι
δε σ’ έπρεπαν οι φυλακές οι έρημοι αλ’σίδις
ν άι, δε σ’ έπρεπαν οι φυλακές οι έρημες αλ’σίδις
μόν’ σ’ έπρεπανε τα βουνά τα έρημα μπαλκάνια
ν αχ, μόν’ σ’ έπρεπανε τα βουνά τα έρημα μπαλκάνια
το ένα τ’ αρνί να ψήνιτι και τ’ άλλου να φωνάζει.

Μουστάκι μου καραμπουρμά και φρύδι μου γαϊτάνι
δε σ’ έπρεπαν οι φυλακές οι έρημες αλ’σίδις
μόν’ σ’ έπρεπανε τα βουνά τα έρημα μπαλκάνια

το ένα τ’ αρνί να ψήνιτι και τ’ άλλου να φωνάζει.

καραμπουρμά: από το ρήμα burmak = στρίβω, κλώθω
μπαλκάνια: balkan = βουνό, οροσειρά

Td 019_18

Της Αλεξάντρας τα βουνά της Δόξας τα μπαλκάνια
της Δόξας τα μπαλκάνια
όλα ιγώ τα διάειρα όλα ιγώ τα ξέρου
όλα ιγώ ντα ξέρου
με το ντουφέκ’ στον ώμο μου κι του σπαθί στου ζώση
κι του σπαθί στου ζώση
δώδεκ’ αρκούδια σκότουσα κι δεκοχτώ [ναζντέρια?]
κι δεκ’οχτώ [ναζντέρια?]
κι πάλι δε φοβήθηκα κι πάλι δε φοβούμι
κι πάλι δε φοβούμι
μα τώρα που αρρώστησα βαριά για να πεθάνω
βαριά για να πεθάνω
μαζεύει όλους τους φίλους τους κι όλους τους συγγενείς του
κι όλους τους συγγενείς του
φωνάζ’ και την καλούδα του τ’ φωνάζ’ να τη ρουτήσει
τ’ φωνάζ’ να τη ρουτήσει.
Καλή μ’ κι άμα πεθάνω γω κι συ ποιόναν θα πάρεις
κι συ ποιόναν θα πάρεις.
Του Ρήγου γιος με αγάπησε κι γω κείνον θα πάρω
κι γω κείνον θα πάρω.

Της Αλεξάντρας τα βουνά της Δόξας τα μπαλκάνια
όλα ιγώ τα διάειρα όλα ιγώ τα ξέρου
με το ντουφέκ’ στον ώμο μου κι του σπαθί στου ζώση
δώδεκ’ αρκούδια σκότουσα κι δεκοχτώ [ναζντέρια?]
κι πάλι δε φοβήθηκα κι πάλι δε φοβούμι
μα τώρα που αρρώστησα βαριά για να πεθάνω
μαζεύει όλους τους φίλους τους κι όλους τους συγγενείς του
φωνάζ’ και την καλούδα του τ’ φωνάζ’ να τη ρουτήσει.
Καλή μ’ κι άμα πεθάνω γω κι συ ποιόναν θα πάρεις.
Του Ρήγου γιος με αγάπησε κι γω κείνον θα πάρω

Td 019_19

Λάλησι κού-νου-κε μ’, *μωρέ*, λάλησι νύχτα μι το φεγγάρι
νύχτα μι το φεγγάρι.

Και σα λαλή-νι-σω, *μωρέ*, τι θα πω και τι θα ’μολογήσου
και τι θα ’μολογήσου
και ντελη Κώ-νο-στας, *μωρέ*, στα βουνά στα έρημα μπαλκάνια
στα έρημα μπαλκάνια
παλικαρά-να-κια, *μωρέ*, μάζουνι ρωμέικα κι αρβανίτ’κα
ρωμέικα κι αρβανίτ’κα
για να τα κάν’ λέει, *μωρέ*, Ρωμιών ασκέρ’ ρωμέικο κι αρβανίτ’κο
ρωμέικο κι αρβανίτ’κο
κάθιτι λέει, *μωρέ*, και τα έλιγι τα λέει τα ορμηνεύει
τα λέει τα ορμηνεύει.
Πιδιά μ’ κι α θε ν έρθει, *μωρέ*, λευτεριά κλέφτες να σηκωθείτι
κλέφτες να σηκωθείτι
το Μάη κρασί λέει, *μωρέ*, μην πίνιτι και γύπνο να μην κοιμάστε
γύπνο να μην κοιμάστε
ο γύπνος είναι, *μωρέ*, ο θάνατος και το κρασί ο πλάνος
και το κρασί ο πλάνος.

Λάλησι κούκε μ’ λάλησι νύχτα μι το φεγγάρι.
Και σα λαλήσω τι θα πω και τι θα ’μολογήσου
και ντελη Κώστας στα βουνά στα έρημα μπαλκάνια
παλικαράκια μάζουνι ρωμέικα κι αρβανίτ’κα
για να τα κάν’ λέει Ρωμιών ασκέρ’ ρωμέικο κι αρβανίτ’κο
κάθιτι λέει και τα έλιγι τα λέει τα ορμηνεύει.
Πιδιά μ’ κι α θε ν έρθει λευτεριά κλέφτες να σηκωθείτι
το Μάη κρασί λέει μην πίνιτι και γύπνο να μην κοιμάστε
ο γύπνος είναι ο θάνατος και το κρασί ο πλάνος.

Td 019_20

Κούνα παραμάνα μ’ το παιδί
κούνα το και τραγούδα το
κούνα παραμάνα μ’ το παιδί
κούνα το και τραγούδα το.
Γω το κουνώ μα κείνο σκούζει
θα το σκάσω σαν καρπούζ’
γω το κουνώ μα κείνο σκούζει
θα το σκάσω σαν καρπούζ’
ντάχτιρι ντάχτιρι ντάχτιρι
ντάχτιρι ντάχτιρι ντάχτιρι.
Το καλό κουρτσούδι γενιά δεν έχ’
το βαθύ πηγάδ’ πάτο δεν έχ’
το καλό κουρτσούδ’ γενιά δεν έχ’
το βαθύ πηγάδ’ πάτο δεν έχ’
ντάχτιρι ντάχτιρι ντάχτιρι

ντάχτιρι ντάχτιρι ντάχτιρι.

Κούνα παραμάνα μ' το παιδί
κούνα το και τραγούδα το.
Γω το κουνώ μα κείνο σκούζει
θα το σκάσω σαν καρπούζ'.
Το καλό κουρτσούδι γενιά δεν έχ'
το βαθύ πηγάδ' πάτο δεν έχ'.

Td 019_21

Μια μανούλα μια μαύρη μανούλα βγήκι κι ρωτάει
για μωρέ Βλαχοπούλες, βγήκι κι ρωτάει
για το γιο της λέει τον καπετάνιο βγήκι κι ξιτάζ'
για μαύρη μανούλα, βγήκι κι ξιτάζ'.
Ποιος τον είδγιτι τον καπετάνιο ποιος τον άκ'σιτι
για μωρέ Βλαχοπούλες, ποιος τον άκ'σιτι.
Μεις τον είδγιαμι μαύρη μανούλα μεις τουν άκ'σαμε
για μαύρη μανούλα, μεις τουν άκ'σαμε
πέρα στη Φραγκιά μαύρη μανούλα και στη Ρωιμυλιά
για μαύρη μανούλα, και στη Ρωιμυλιά
πέντε βλαχοπούλες τον κερνούσαν κι άλλες τρεις τον λεν
για μαύρη μανούλα, κι άλλες τρεις τον λεν.
Δεν θ' αρραβωνιάσεις καπετάνιε δεν θα παντρευτείς
για βρε καπετάνιε, δεν θα παντρευτείς.
Δεν θ' αρραβωνιάσω βλαχοπούλες δεν θα παντρευτώ
για μωρέ βλαχοπούλες, δεν θα παντρευτώ
έχω μάνα π' θα με καρτεράει
έχω μάνα π' θα με καρτεράει καλούδα π' θα μι κλαίει
για μωρέ βλαχοπούλες, καλούδα π' θα μι κλαίει.

Μια μανούλα μια μαύρη μανούλα βγήκι κι ρωτάει
για το γιο της λέει τον καπετάνιο βγήκι κι ξιτάζ'.
Ποιος τον είδγιτι τον καπετάνιο ποιος τον άκ'σιτι.
Μεις τον είδγιαμι μαύρη μανούλα μεις τουν άκ'σαμε
πέρα στη Φραγκιά μαύρη μανούλα και στη Ρωιμυλιά
πέντε βλαχοπούλες τον κερνούσαν κι άλλες τρεις τον λεν
Δεν θ' αρραβωνιάσεις καπετάνιε δεν θα παντρευτείς.
Δεν θ' αρραβωνιάσω βλαχοπούλες δεν θα παντρευτώ
έχω μάνα π' θα με καρτεράει καλούδα π' θα μι κλαίει.

Td 019_22

Ποια μάνα έχ’ τα δυο μπιδιά τα δυο μπιδιά στην ξενιτιά στιλμένα
στην ξενιτιά στιλμένα
πες τη να μην τα καρτερεί ν ας μην τα περιμένει
ν ας μην τα περιμένει
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν, *μωρέ*, ψάρευαν στης Αρμενιάς τον κάμπο
στης Αρμενιάς τον κάμπο
κι γη Αρμενιά νιρό κατ’βάζ’ μια θάλασσα γιομάτη
μια θάλασσα γιομάτη
κατίβασι κι μια μηλιά με μήλα φορτωμένη
με μήλα φορτωμένη
και στης μηλίτσας την κορφή τ’ αδέρφια ν αγκαλιασμένα
τ’ αδέρφια ν αγκαλιασμένα.

Ποια μάνα έχ’ τα δυο μπιδιά στην ξενιτιά στιλμένα
πες τη να μην τα καρτερεί ν ας μην τα περιμένει
κι εκείνα ψάρια ψάρευαν στης Αρμενιάς τον κάμπο
κι γη Αρμενιά νιρό κατ’βάζ’ μια θάλασσα γιομάτη
κατίβασι κι μια μηλιά με μήλα φορτωμένη
και στης μηλίτσας την κορφή τ’ αδέρφια ν αγκαλιασμένα.

Td 019_23

Κι εσύ ψηλέ μου τσιλεμπή γαρίφη μ’ χαζνατάρη, *σεβδίμ*
γαρίφη μ’ χαζνατάρη, *κι ανμάν*
πως ήρθαν κι, *σεβδίμ ι μα*
πως ήρθαν κι μας κάλισαν να πάμ’ να στεφανώσουμε, *σεβδίμ*
να πάμ’ να στεφανώσουμε, *κι ανμάν*
βάνου στιφά-, *σεβδίμ ι μα*
βάνου στιφάνια από φλουρί κι τα κιριά ’σημένια, *σεβδίμ*
κι τα κιριά ’σημένια, *κι ανμάν*
κι το κριθάρ’, *σεβδίμ ι μα*
κι το κριθάρ’ ν α πόριχνα λιανό μαργαριτάρι, *σεβδίμ*
λιανό μαργαριτάρι, *κι ανμάν*
όλη νύχτα, *σεβδίμ ι μα*
όλη νύχτα στιφάνουνα τη νύφη δεν την είδγια, *σεβδίμ*
τη νύφη δεν την είδγια, *κι ανμάν*
κι απού ταχιά, *σεβδίμ ι μα*
κι απού ταχιά ν τη χαρα’ή άντα λαλούν τ’ αρνίθια, *σεβδίμ*
άντα λαλούν τ’ αρνίθια, *κι ανμάν*
τότ’ άνοιξαν, *σεβδίμ ι μα*
τότ’ άνοιξαν τα μάτια μου κι είδγια κι ιγώ τη νύφη, *σεβδίμ*
κι είδγια κι ιγώ τη νύφη, *κι ανμάν*.

Κι εσύ ψηλέ μου τσιλεμπή γαρίφη μ’ χαζνατάρη
πως ήρθαν κι μας κάλισαν να πάμ’ να στεφανώσουμε
βάνου στιφάνια από φλουρί κι τα κιριά ’σημένια
κι το κριθάρ’ ν α πόριχνα λιανό μαργαριτάρι
όλη νύχτα στιφάνουνα τη νύφη δεν την είδγια
κι απού ταχιά ν τη χαρα’ή άντα λαλούν τ’ αρνίθια
τότ’ άνοιξαν τα μάτια μου κι είδγια κι ιγώ τη νύφη

τσιλεμπής: ηelebi = κύριος
γαρίφης: garúp = ξένος, φτωχός
χαζνατάρης: hasenat = αγαθοεργία
σεβδίμ: αόρ. του ρήματος sevmek = αγαπώ

Td 019_24

Η μάνα μου με στοίχισε σε μια χήρα Βουλγάρα
δώδεκα χρόνια τη δούλεψα στα μάτια δεν την είδγια
κι από τα δώδεκα κι ύστερα ένα Σάββατο βράδυ
ήρθαμι κι ανταμώθ’καμε σ’ ένα στενό σοκάκι
κείν’ έβγαινι απ’ το λουτρό κι εγώ απ’ το μπαλμπέρη.
Δώσ’ με χήρα μ’ τα χάκια μου δώσ’ με τη δούλεψή μου
δώσ’ με χήρα μ’ τα χάκια μου δώσ’ με τη δούλεψιά μου
μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω.
Κι εσύ θέλεις ν’ αρραβωνιάσ’ς κι εμένα δεν το λέεις
δώδεκα δούλις έχω γω κι όποιαν θέλεις να πάρεις
δώδεκα δούλις έχω γω κι όποιαν θέλεις να πάρεις
αν θες να πάρεις την ξανθιά αν θες την καραγκιόζα
αν θες να πάρεις την ξανθιά σαν θες την καραγκιόζα
κι αν θες τη θυγατέρα μου τη φλουροφορτωμένη.

Η μάνα μου με στοίχισε σε μια χήρα Βουλγάρα
δώδεκα χρόνια τη δούλεψα στα μάτια δεν την είδγια
κι από τα δώδεκα κι ύστερα ένα Σάββατο βράδυ
ήρθαμι κι ανταμώθ’καμε σ’ ένα στενό σοκάκι
κείν’ έβγαινι απ’ το λουτρό κι εγώ απ’ το μπαλμπέρη.
Δώσ’ με χήρα μ’ τα χάκια μου δώσ’ με τη δούλεψή μου
μάνα μου γράμμα μ’ έστειλε να πάω ν’ αρραβωνιάσω.
Κι εσύ θέλεις ν’ αρραβωνιάσ’ς κι εμένα δεν το λέεις
δώδεκα δούλις έχω γω κι όποιαν θέλεις να πάρεις
αν θες να πάρεις την ξανθιά αν θες την καραγκιόζα
κι αν θες τη θυγατέρα μου τη φλουροφορτωμένη.

Td 020_06

Μαυρουδής κρασί πουλάει
μέσα στην Ανατολή
όλο Τούρκοι το ’πιναν
όλο Τούρκοι το ’πιναν
Τούρκοι κι γινίτσαροι
τ’ς έβρισε την πίστη τους
τ’ς έβρισε την πίστη τους
και το δινιμάνι τους
τρεις μέρες και τρεις βραδιές
τρεις μέρες και τρεις βραδιές
το φούρνο τον έκαιγαν
να κάψουνε τον Μαυρουδή
να κάψουνε τον Μαυρουδή
Μαυρουδή καλό παιδί.

Μαυρουδής κρασί πουλάει
μέσα στην Ανατολή
όλο Τούρκοι το ’πιναν
Τούρκοι κι γινίτσαροι
τ’ς έβρισε την πίστη τους
και το δινιμάνι τους
τρεις μέρες και τρεις βραδιές
το φούρνο τον έκαιγαν
να κάψουνε τον Μαυρουδή
Μαυρουδή καλό παιδί.

δινιμάνι: από το τούρκικο din= θρησκεία, πίστη

Td 020_07

Μια μάνα έχει ένα γιο, *μωρ’*, ένα γιο
μια μάνα έχει ένα γιο, *μωρ’*, ένα γιο
έναν και κανακάρη, *καραγκιοζούλα μ’ έμορφη*
έναν και κανακάρη, *καραγκιοζούλα μ’ έμορφη*
τρεις έμορφες τον αγαπούν τον αγαπούν
και θέλουν να τον πάρουν, *την καραγκιόζα π’ αϊγαπάει*
και θέλουν να τον πάρουν, *την καραγκιόζα π’ αϊγαπάει*
τον αγαπούν τον αγαπούν τον αγαπούν
και θέλουν να τον πάρουν, *την καραγκιόζα π’ αϊγαπάει*

κι η μάνα του λογάριαζε λογάριαζε
άντρα για να τον κάνει, *καραγκιοζούλα μ'έμορφη*
άντρα για να τον κάνει, *καραγκιοζούλα μ'έμορφη*.
Σώπα μάνα μ' και μην το λες και μην το λες
η γης αναταράχτη κι αυτά τα πράσινα βουνά
η γης αναταράχτη κι αυτά τα πράσινα βουνά.
Θέλω να τον καταριστώ καταριστώ
σε πολλούς γιατρούς να πάει και γιατρειά να μην εβρεί
σε πολλούς γιατρούς να πάει και γιατρειά να μην εβρεί.
Χτυπάτε το χατζή βαριά χατζή βαριά
ώσπου να βγει η ψυχή του, *την καραγκιόζα π'αϊγαπά*
ώσπου να βγει η ψυχή του, *την καραγκιόζα π'αϊγαπά*.

Μια μάνα έχει ένα γιο έναν και κανακάρη
τρεις έμορφες τον αγαπούν και θέλουν να τον πάρουν
κι η μάνα του λογάριαζε άντρα για να τον κάνει.
Σώπα μάνα μ' και μην το λες η γης αναταράχτη
κι αυτά τα πράσινα βουνά.
Θέλω να τον καταριστώ σε πολλούς γιατρούς να πάει
και γιατρειά να μην εβρεί.
Χτυπάτε το χατζή βαριά ώσπου να βγει η ψυχή του.
Td 020_08

Μια μάνα είχε ένα γιο, *μωρ'*, ένα γιο έναν και κανακάρη
τρεις έμορφες τον αγαπούν
τρεις έμορφες τον αγαπούν τον αγαπούν
και θέλουν να τον πάρουν, *την καραγκιόζα π'αγαπάει*
κι η μάνα του λογάριαζε λογάριαζε
άντρα για να τον κάνει, *καραγκιοζούλα μ'έμορφη*.
Σώπα μάνα μ' και μην το λες και μην το λες η γης αναταράχθη
κι αυτά τα πράσινα βουνά.
Θέλω να τον καταραστώ καταραστώ σε πολλούς γιατρούς να πάει
και γιατρειά να μην τη βρει.

Μια μάνα είχε ένα γιο έναν και κανακάρη
τρεις έμορφες τον αγαπούν και θέλουν να τον πάρουν
κι η μάνα του λογάριαζε άντρα για να τον κάνει.
Σώπα μάνα μ' και μην το λες η γης αναταράχθη
κι αυτά τα πράσινα βουνά.
Θέλω να τον καταραστώ σε πολλούς γιατρούς να πάει
και γιατρειά να μην τη βρει.
Td 020_09

Ξένος είμι ξένος ήρθα από μέσ’ απ’ τη Φραγκιά
μου ’φεραν καινούργια γρόσια και βιονιώτικα φλουριά
η καρδιά μου κλειδωμένη με σαράντα δυο κλειδιά
δεν ανοίγει με τα λόγια δεν ανοίγει με κλειδιά
μόν’ ανοίγει με τα μάτια και με μάτια πλανευτά
φέρτε με τον φερετζέ μου τον μεταξωτόν
να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γιαλό γιαλό
να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γιαλό γιαλό
να ρωτήσω να ξετάσω τον μοναχογιό μ’
μην τον είδατε μην τον άκ’στε τον μοναχογιό μ’.
Γω τον είδα γω τον άκ’σα τον χτυπούσαν οι νταλγκάδες
τον χτυπούσαν οι νταλγκάδες και το αρμυρό νερό.

Ξένος είμι ξένος ήρθα από μέσ’ απ’ τη Φραγκιά
μου ’φεραν καινούργια γρόσια και βιονιώτικα φλουριά
η καρδιά μου κλειδωμένη με σαράντα δυο κλειδιά
δεν ανοίγει με τα λόγια δεν ανοίγει με κλειδιά
μόν’ ανοίγει με τα μάτια και με μάτια πλανευτά
φέρτε με τον φερετζέ μου τον μεταξωτόν
να τον βάλω να κατέβω κάτω στο γιαλό γιαλό
να ρωτήσω να ξετάσω τον μοναχογιό μ’
μην τον είδατε μην τον άκ’στε τον μοναχογιό μ’.
Γω τον είδα γω τον άκ’σα τον χτυπούσαν οι νταλγκάδες
τον χτυπούσαν οι νταλγκάδες και το αρμυρό νερό.

νταλγάδες: από το τούρκικο dalga = κύμα

Td 020_10

Δώδεκα χρονώ κορίτσι καλογίρεψε
με χαρτί με καλαμάρι με ’ργυρό σταυρό
με χαρτί με καλαμάρι με ’ργυρό σταυρό
έκατσε στο σταυροδρόμι και πουλάει κρασί
έκατσε στο σταυροδρόμι και πουλάει κρασί
και περνούν τα παλικάρια τ’ αϊβαλιώτικα
και περνούν τα παλικάρια τ’ αϊβαλιώτικα
τη ρωτούναν την ξετάζουν, τι πουλάς κόρη μ’.
Πουλώ το γλυκό κρασάκι που μοσκοβολά
πουλώ το γλυκό κρασάκι που μοσκοβολά.
Έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου

έχου πέρδικα βρασμένη με γλυκό κρασί.

Δώδεκα χρονώ κορίτσι καλογίρεψε
με χαρτί με καλαμάρι με ’ργυρό σταυρό
έκατσε στο σταυροδρόμι και πουλάει κρασί
και περνούν τα παλικάρια τ’ αϊβαλιώτικα
τη ρωτούναν την ξετάζουν, τι πουλάς κόρη μ’.
Πουλώ το γλυκό κρασάκι που μοσκοβολά
Έλα βράδυ στον οντά μου και στο σπίτι μου
έχου πέρδικα βρασμένη με γλυκό κρασί.

Td 020_11

Σήμερα μαύρος ουρανός
σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και δυχατέρα
μάνα και δυχατέρα
μάνα χωρίζει το παιδί
μάνα χωρίζει το παιδί και το παιδί τη μάνα
και το παιδί τη μάνα.
Σ’ αφήνω γεια μανούλα μου
σ’ αφήνω γεια μανούλα μου τρία λογιών φαρμάκια
τρία λογιών φαρμάκια
το ’να να πίνεις το πρωί
το ’να να πίνεις το πρωί τ’ άλλο το μεσημέρι
τ’ άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το φαρμακερό
το τρίτο το φαρμακερό το βράδυ όταν πλαγιάζεις
το βράδυ όταν πλαγιάζεις.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και δυχατέρα
μάνα χωρίζει το παιδί και το παιδί τη μάνα
Σ’ αφήνω γεια μανούλα μου τρία λογιών φαρμάκια
το ’να να πίνεις το πρωί τ’ άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το φαρμακερό το βράδυ όταν πλαγιάζεις.

Td 020_12

Φέτος το καλοκαιράκι

φέτος το καλοκαιράκι
φύτεψα ένα δεντράκι
φύτεψα ένα δεντράκι
τη Δευτέρα το φυτεύω
τη Δευτέρα το φυτεύω
και την Τρίτη το κλαδεύω
και την Τρίτη το κλαδεύω
την Τετάρτη βγάζ' τα φύλλα
την Τετάρτη βγάζ' τα φύλλα
και την Πέμπτη κάν' τα μήλα
και την Πέμπτη κάν' τα μήλα
την Παρασκευή το βράδυ
την Παρασκευή το βράδυ
πάει ο κλέφτης να τα πάρει
πάει ο κλέφτης να τα πάρει.
Μην τα παίρνεις ωρέ κλέφτη
μην τα παίρνεις ωρέ κλέφτη
μάνα μου τα έχ' μετρημένα
και σι χαρτί γραμμένα
στο χαρτί και στο τεφτέρι
στο χαρτί και στο τεφτέρι
και στο παχουλό του χέρι.

Φέτος το καλοκαιράκι
φύτεψα ένα δεντράκι
τη Δευτέρα το φυτεύω
και την Τρίτη το κλαδεύω
την Τετάρτη βγάζ' τα φύλλα
και την Πέμπτη κάν' τα μήλα
την Παρασκευή το βράδυ
πάει ο κλέφτης να τα πάρει.
Μην τα παίρνεις ωρέ κλέφτη
μάνα μου τα έχ' μετρημένα
και σι χαρτί γραμμένα
στο χαρτί και στο τεφτέρι
και στο παχουλό του χέρι.

Td 020_13

Ένας Κωστάκης μια φορά εις το σχολειό του πάει
ξέχασε τη μελάνη του
ξέχασε τη μελάνη του γυρίζει να την πάρει
βλέπει και τη μανούλα του
βλέπει και τη μανούλα του με Τούρκο αγκαλιασμένη.

Καλά μαμά καλά μαμά
καλά μαμά καλά μαμά το βράδυ στον πατέρα.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο
τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδανε τα μάτια μου
ό,τ' είδανε τα μάτια μου κι ό,τι άκουσαν τ' αφτιά μου.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί
πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Τον έλουσα το χτένισα
τον έλουσα το χτένισα και στο σχολειό του πάει.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο
παίρνει καβάλα τ' άλογο και στο σχολειό του πάει.
Πού 'ναι δασκάλα μ' το παιδί
πού 'ναι δασκάλα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Έχω δυο μέρες να τον δω
έχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον διαβάσω.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο
παίρνει καβάλα τ' άλογο και στη γυναίκα τ' πάει.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί.
Τον έλουσα το χτένισα και στη γιαγιά του πάει.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο.
Πού 'ναι μητέρα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Έχω δυο μέρες να τον δω
έχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον φιλήσω.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο
παίρνει καβάλα τ' άλογο και στη γυναίκα τ' πάει.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί.
Κάτσε άντρα μ' να φας ψωμί ψάρι τηγανισμένο.
Την ώρα που 'τρωγε ψωμί
την ώρα που 'τρωγε ψωμί το ψάρι εμιλούσε.
Αν είσαι Τούρκος φάγε με
κι αν είσαι ο πατέρας μου
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

Ένας Κωστάκης μια φορά εις το σχολειό του πάει
ξέχασε τη μελάνη του γυρίζει να την πάρει
βλέπει και τη μανούλα του με Τούρκο αγκαλιασμένη.
Καλά μαμά καλά μαμά το βράδυ στον πατέρα.
Τι είδες βρε παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδανε τα μάτια μου κι ό,τι άκουσαν τ' αφτιά μου.
Πού'ναι γυναίκα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Τον έλουσα το χτένισα και στο σχολειό του πάει.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο και στο σχολειό του πάει.
Πού'ναι δασκάλα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.

Έχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον διαβάσω.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο και στη γυναίκα τ' πάει.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί.
Τον έλουσα το χτένισα και στη γιαγιά του πάει.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο.
Πού 'ναι μητέρα μ' το παιδί ο γιος μου ο Κωστάκης.
Έχω δυο μέρες να τον δω και τρεις να τον φιλήσω.
Παίρνει καβάλα τ' άλογο και στη γυναίκα τ' πάει.
Πού 'ναι γυναίκα μ' το παιδί.
Κάτσε άντρα μ' να φας ψωμί ψάρι τηγανισμένο.
Την ώρα που 'τρωγε ψωμί το ψάρι εμιλούσε.
Αν είσαι Τούρκος φάγε με
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

Td 020_14

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
γύρ'σ' η βάρκα άνω κάτω και πνιγήκαν δυο παιδιά
γύρ'σ' η βάρκα άνω κάτω και πνιγήκαν δυο παιδιά
το 'να ήτανε ο Νίκος του Θεόδωρου παιδί
το άλλο ήταν τ' Αρμενάκι μέσ' απ' την Ανατολή
το άλλο ήταν τ' Αρμενάκι μέσ' απ' την Ανατολή.
Ανθεόδωρος φωνάζει τάζει λίρες και φλουριά.
Ή το Νίκο μου θα φέρ'τε ή θα [πενεθώ?] κι εγώ
ή το Νίκο μου θα φέρ'τε ή θα [πενεθώ?] κι εγώ.
Θάλασσα δε θέλει λίρες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα θέλει το Νίκο για να τον έχει συντροφιά
θάλασσα θέλει το Νίκο για να τον έχει συντροφιά.

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
γύρ'σ' η βάρκα άνω κάτω και πνιγήκαν δυο παιδιά
το 'να ήτανε ο Νίκος του Θεόδωρου παιδί
το άλλο ήταν τ' Αρμενάκι μέσ' απ' την Ανατολή.
Ανθεόδωρος φωνάζει τάζει λίρες και φλουριά.
Ή το Νίκο μου θα φέρ'τε ή θα [πενεθώ?] κι εγώ.
Θάλασσα δε θέλει λίρες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα θέλει το Νίκο για να τον έχει συντροφιά.

Td 020_15

Πέντι μήνες, *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
πέντι μήνες κι ένα χρόνο
πέντι μήνες, *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
πέντι μήνες κι ένα χρόνο
πέντι μήνες κι ένα χρόνο
στην αγάπη μου δεν πήγα
πέντι μήνες κι ένα χρόνο
στην αγάπη μου δεν πήγα
στην αγάπ', *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
στην αγάπη μου δεν πήγα
στην αγάπ', *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
στην αγάπη μου δεν πήγα
στην αγάπη μου δεν πήγα
πήγα ψες και δεν την ήβρα
στην αγάπη μου δεν πήγα
πήγα ψες και δεν την ήβρα
πήγα ψες, *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
πήγα ψες και δεν την ήβρα
πήγα ψες, *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
πήγα ψες και δεν την ήβρα
πήγα ψες και δεν την ήβρα
μου 'παν πάει στο παναΰρι
πήγα ψες και δεν την ήβρα
μου 'παν πάει στο παναΰρι
μου 'παν πάει, *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
μου 'παν πάει στο παναΰρι
μου 'παν πάει, *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
μου 'παν πάει στο παναΰρι
μου 'παν πάει στο παναΰρι
να μου φέρ' χρυσό μαντίλι
μου 'παν πάει στο παναΰρι
να μου φέρ' χρυσό μαντίλι
θα μου φέρ', *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
θα μου φέρ' χρυσό μαντίλι

θα μου φέρ', *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
θα μου φέρ' χρυσό μαντίλι
θα μου φέρ' χρυσό μαντίλι
να το δώσω το Μανώλη
θα μου φέρ' χρυσό μαντίλι
να το δώσω το Μανώλη
θα το δώσω, *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
θα το δώσω το Μανώλη
θα το δώσω, *Γιάννω μ'Γιαννάκω μ'*
θα το δώσω το Μανώλη
θα το δώσω το Μανώλη
το Μανώλη τον κασάπη
θα το δώσω το Μανώλη
το Μανώλη τον κασάπη.

Πέντι μήνες κι ένα χρόνο
στην αγάπη μου δεν πήγα
πήγα ψες και δεν την ήβρα
μου 'παν πάει στο παναΰρι
να μου φέρ' χρυσό μαντίλι
να το δώσω το Μανώλη
το Μανώλη τον κασάπη.
PAGE

PAGE 2

Td 020_16

Εγώ θα πάω στη Φραγκιά
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
εγώ θα πάω στη Φραγκιά
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
να πάρω ένα Φραγκάκι
στα μάρμαρα ν της Πόλης
να πάρω ένα Φραγκάκι
στα μάρμαρα ν της Πόλης
να κάθομαι να το ρωτώ
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
να κάθομαι να το ρωτώ
στα μάρμαρα στα μάρμαρα

πώς πιάνεται η αγάπη
στα μάρμαρα ν της Πόλης
πώς πιάνεται η αγάπη
στα μάρμαρα ν της Πόλης.
Από τα μάτια πιάνεται
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
από τα μάτια πιάνεται
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
στα χείλη κατεβαίνει
στα μάρμαρα ν της Πόλης
στα χείλη κατεβαίνει
στα μάρμαρα ν της Πόλης
από τα χείλη στην καρδιά
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
από τα χείλη στην καρδιά
στα μάρμαρα στα μάρμαρα
και στην καρδιά ριζώνει
στα μάρμαρα ν της Πόλης
και στην καρδιά ριζώνει
στα μάρμαρα ν της Πόλης.

Εγώ θα πάω στη Φραγκιά να πάρω ένα Φραγκάκι
να κάθομαι να το ρωτώ πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
από τα χείλη στην καρδιά και στην καρδιά ριζώνει.
Td021_1

Παντρεύονται όλες οι νιες και παίρνουν παλικάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
και παίρνουν παλικάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
κι γω η μάνα μ' όμορφη πήρα το μαραζιάρη
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
πήρα το μαραζιάρη
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
μαράθηκε καρδούλα μου
μαράθηκε καρδούλα μου και χτίκιασε ψυχή μου
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
και χτίκιασε ψυχή μου
ρουμ τουρουρουμ τουρουρουρούμ
τον δίνω μήλο δεν το τρώει
τον δίνω μήλο δεν το τρώει γλυκό κρασί δεν πίνει
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
γλυκό κρασί δεν πίνει

ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
του στρώνω πέντε στρώματα
του στρώνω πέντε στρώματα και πέντε μαξιλάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
και πέντε μαξιλάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
και πάπλωμα μαγκίστικο
και πάπλωμα μαγκίστικο σεντόνι κρουσταλλένιο
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
σεντόνι κρουσταλλένιο
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ.
Σήκω μαράζη μ' πλάγιασε
σήκω μαράζη μ' πλάγιασε σήκω γκρεμίσ' και πέσε
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
σήκω γκρεμίσ' και πέσε
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
κι άπλωσε το ξερόχειρο σ'
[κι άπλωσε το ξερόχειρο σ'] στον αργυρό τον κόρφο
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
στον αργυρό τον κόρφο
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
να διεις του Μάη τη δροσιά
να διεις του Μάη τη δροσιά τ' Απρίλη τα λουλούδια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ
τ' Απρίλη τα λουλούδια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρουρούμ.

Παντρεύονται όλες οι νιες και παίρνουν παλικάρια
κι γω η μάνα μ' όμορφη πήρα το μαραζιάρη
μαράθηκε καρδούλα μου και χτίκιασε ψυχή μου
τον δίνω μήλο δεν το τρώει γλυκό κρασί δεν πίνει
του στρώνω πέντε στρώματα και πέντε μαξιλάρια
και πάπλωμα μαγκίστικο σεντόνι κρουσταλλένιο.
Σήκω μαράζη μ' πλάγιασε σήκω γκρεμίσ' και πέσε
κι άπλωσε το ξερόχειρο σ' στον αργυρό τον κόρφο
να διεις του Μάη τη δροσιά τ' Απρίλη τα λουλούδια.

μαραζιάρης ή βερεμιάρης ή χτικιάρης ή χλεμπονιάρης στη λαϊκή γλώσσα ο φυματικός και κατ' επέκταση ο αδύναμος, χλωμός, ανίκανος άντρας. Το συγκεκριμένο τραγούδι είναι το μοναδικό δημοτικό τραγούδι όπου γίνεται ρητή αναφορά στην αρρώστια, παρ' όλο που όπως ξέρουμε υπήρξε μάστιγα επί πολλούς αιώνες για το λαό.

Td021_3

Ήρτι ήρτι Λάζαρος
ήρτι ήρτι Πασχαλιά
άμπουλε άσουλε
ήρτι ήρτι Λάζαρος
ήρτι ήρτι Πασχαλιά
με τα κόκκινα τ' αβγά
με τη μπούκλα το κρασί
με τη σούβλα το τσιτσί
με το φούρνο το ψωμί.

άμπουλε άσουλε: απόδοση, με θρακιώτικη προφορά, της τουρκικής έκφρασης böyle şöyle, που κατά λέξη σημαίνει «έτσι κι έτσι», αλλά εδώ χρησημοποιείται ως τσάκισμα με αδιευκρίνιστο νόημα.

Td021_4a

Βάγια βάγια τω Βαγιώ
ν ως την άλλ' την Κυριακή
με τον φούρνο το ψωμί
με τη σούβλα το τσιτσί
με τη μπούκλα το κρασί.

Td021_4b

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
καβάλα πάεις στην ακκλησιά εννιά στολίδια βάζεις
βάνεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρ' αστήθι
βάνεις και τα 'ποδήματα τ' αργυροφτερνισμένα.

Td021_5a

Π' αρχοντικό σπίτι βγαίνουμε σ' αρχοντικό θα πάμε
θα πάμε στον αφέντη μας τον πολυχρονιασμένον.

Td021_5b

Μαρή κυρά μου ψειριαρού και χούφτες κονιδιάρου
σαλντάς τα πέντε δάκτυλά σ' και βγάζεις δέκα ψείρες.

Td021_6

Τ'ς μάικο ντο γιο τ'ς μάικο ντο γιο
τ'ς μάικο ντο γιο τον έπιασαν να παν να τον κρεμάσουν
λάλει τ' αηδόνι μ' λάλει

κι αν τον επιά- κι αν τον επιά-
κι αν τον επιάσαν για κλεψιά Θεός να τον δικιώσει
λάλει τ' αηδόνι μ' λάλει
κι αν τον επιά- κι αν τον επιά-
κι αν τον επιάσαν για κορίτσ' Θεός να τιμωρήσει
λάλει τ' αηδόνι μ' λάλει.

Τ'ς μάικο ντο γιο τον έπιασαν να παν να τον κρεμάσουν
κι αν τον επιάσαν για κλεψιά Θεός να τον δικιώσει
κι αν τον επιάσαν για κορίτσ' Θεός να τιμωρήσει.
Td021_7

Την Πασκαλιά ν ανήμιρα
πάει να βγάλ' 'σηρνόχωμα
πάει να βγάλ' 'σηρνόχωμα
'σηρνόχωμα μπατόχωμα
'σηρνόχωμα μπατόχωμα
ξέειρε το 'σηρνόχωμα
ξέειρε το 'σηρνόχωμα
κι πλάκωσε την Μιρωδιά
κι πλάκωσε την Μιρουδιά
κι έβγαλε μια πικρή λαλιά
κι έβγαλε μια πικρά λαλιά
ν' ακούσουν ράχες και βουνά
ν' ακούσουν ράχες και βουνά
ν' ακούσ'και μάνα τ'ς και μπουμπά τ'ς
ν' ακούσ'και μάνα τ'ς και μπουμπά τ'ς
ν' απλώσ' τα ρούχα στη δροσιά
ν' απλώσ' τα ρούχα στη δροσιά
και τα μαντίλια στην παχνιά.

Την Πασκαλιά ν ανήμιρα
πάει να βγάλ' 'σηρνόχωμα
'σηρνόχωμα μπατόχωμα
ξέειρε το 'σηρνόχωμα
κι πλάκωσε την Μιρουδιά
κι έβγαλε μια πικρή λαλιά
ν' ακούσουν ράχες και βουνά
ν' ακούσ'και μάνα τ'ς και μπουμπά τ'ς
ν' απλώσ' τα ρούχα στη δροσιά
και τα μαντίλια στην παχνιά.

Σηρνόχωμα πρέπει να είναι το ασημόχωμα, ειδικό χώμα για το άλοιμα των δαπέδων , όπως και η επόμενη λέξη "μπατόχωμα" δείχνει.
Μιρωδιά από το Μαρουδιά.Το τραγούδι, μάλλον ηπειρώτικης καταγωγής, είναι γνωστό με την αρχή: **Η Μαρουδιά απ' τα Γιάννενα πάει να βγάλ' 'σημόχωμα**, (ασημόχωμα είναι ένα ειδικό άσπρο χώμα που αλείφαν τα δάπεδα των σπιτιών) [να ελεγχθεί από Μιράντα, να της το θυμίσετε]. Στη Θράκη το ξανασυναντήσαμε με τον προσαρμοσμένο τύπο **Η Μαρουδιά Στογιάννενα** ...βλ. [να βρεθεί]

Td021_8

Τον Καρατζά, *κι ωχ Καρατζά μ' ιμά*
τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν
τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν.
Τρώτε φίλοι μ' κι πίνιτι
μένα μη με κοιτάζιτι
μένα μη με κοιτάζιτι
γω καρδιά μ' είνι πικραμέν'
γω καρδιά μ' είνι πικραμέν'
πικραμέν' και φαρμακωμέν'
πικραμέν' και φαρμακωμέν'.
Είχαμι έναν αδερφό
είχαμι έναν αδερφό
τον λέγαν όλο Ζουμπουλιό
τον λέγαμε όλο Ζουμπουλιό
έσκ'σ' η πέτρα τον βάρισι
στο κεφάλι τον βάρισι
λιανά ν κομμάτια τον έκαμε.

Τον Καρατζά φίλ' τον φίλευαν.
Τρώτε φίλοι μ' κι πίνιτι
μένα μη με κοιτάζιτι
γω καρδιά μ' είνι πικραμέν'
πικραμέν' και φαρμακωμέν'.
Είχαμι έναν αδερφό
τον λέγαμε όλο Ζουμπουλιό
έσκ'σ' η πέτρα τον βάρισι
στο κεφάλι τον βάρισι
λιανά ν κομμάτια τον έκαμε.

Td021_9

Πώς λάμπ' ο ήλιος στα βουνά στους κάμπους το φεγγάρι
έτσ' έλαμπε κι η Λιάκινα στα τούρκικα τα χέρια
πέντ' Αρβανίτες την κρατούν και δέκα την 'ξετάζουν
κι ένα μικρό μπεόπουλο κρυφά την κουβεντιάζει.
Λιάκινα δεν παντρεύισαι δεν παίρνεις Τούρκον άντρα

να σ’ αρματώσει στο φλουρί και στο μαργαριτάρι.
Κάλλιο να ιδώ το αίμα μου στη γη να κοκκινίσει
παρά να ιδώ τα μάτια μου Τούρκος να τα φιλήσει.
Κι ο Λιάκος την αγνάντευε ν από ψηλή ραχούλα
σκύφτει φιλεί τον μαύρο του στέκει και τον ρωτάει.
Δύνεσαι μαύρε μ’ δύνεσαι στο αίμα για να πλέξεις
δύνεσαι μαύρε μ’ δύνεσαι να βγάλεις την κυρά σου.
Δύνομ’ αφέντη μ’ δύνομαι να βγάλω την κυρά μου
να δέσεις τη μεσούλα σου μαζί με τη δική μου
να δέσεις το κεφάλι σου μ’ ένα χρυσό μαντλι
μην τύχει λάκκος και ριχθώ και πέσεις απ’ τη ζάλη.
Βιτσιά δίνει το μαύρο του στη μέση γιουρουστάει
επήγε και την άδραξε στο σπίτι του την πάει.

Td021_10

Κόρη ξανθή τραγούδαγε στης Τρίχας το γεφύρι
ψιλά τραγούδια ν έλιγε
ψιλά τραγούδια ν έλιγε και παραπονεμένα
κι από το θλιβερό σκοπό
κι από το θλιβερό σκοπό το θλιβερό τραγούδι
και το γεφύρ’ εράγισε
και το γεφύρ’ εράγισε και το ποτάμι εστάθη
κι ένας διαβάτης φώναξε
κι ένας διαβάτης φώναξε ’πό πέρα ’πό τη ράχη.
Άλλαξε κόρη μ’ τον ηχό
άλλαξε κόρη μ’ τον ηχό και πες άλλο τραγούδι
για να κινήσ’ ο ποταμός
για να κινήσ’ ο ποταμός να σμίξει το γεφύρι
και το στοιχειό του ποταμιού
και το στοιχειό του ποταμιού στον τόπο του να πάει.
Εγώ δεν ετραγούδησα
εγώ δεν ετραγουδησα για βάρκες για καράβια
γιατί έχω πόνο στην καρδιά
γιατί έχω πόνο στην καρδιά στα χείλη το μαράζι
μάνα και κύρη έχασα
μάνα και κύρη έχασα κι εννιά αδερφούς στρατιώτες
έχω και τον πολυαγαπό
έχω και τον πολυαγαπό άρρωστο στο κρεβάτι
αρρωστικό μού γύριψε
αρρωστικό μού γύριψε το τι δεν είν’ στον κόσμο
μου γύριψε λαγού τυρί
μου γύριψε λαγού τυρί κι από αγριογίδα γάλα.
Όσο να πάω στα έρημα βουνά
όσο να πάω στα έρημα βουνά να κατιβώ στους κάμπους
να στήσω μαρμαρόμαντρα

να στήσω μαρμαρόμαντρα και να τυροκομήσω
πολυαγαπός παντρεύτηκε
πολυαγαπός παντρεύτηκε κι άλλη γυναίκα παίρνει
παίρνει την πλάκα πιθερά
παίρνει την πλάκα πιθερά τη μαύρη γης γυναίκα.

Κόρη ξανθή τραγούδαγε στης Τρίχας το γεφύρι
ψιλά τραγούδια ν έλιγε και παραπονεμένα
κι από το θλιβερό σκοπό το θλιβερό τραγούδι
και το γεφύρ' εράγισε και το ποτάμι εστάθη
κι ένας διαβάτης φώναξε 'πό πέρα 'πό τη ράχη.
Άλλαξε κόρη μ' τον ηχό και πες άλλο τραγούδι
για να κινήσ' ο ποταμός να σμίξει το γεφύρι
και το στοιχειό του ποταμιού στον τόπο του να πάει.
Εγώ δεν ετραγουδησα για βάρκες για καράβια
γιατί έχω πόνο στην καρδιά στα χείλη το μαράζι
μάνα και κύρη έχασα κι εννιά αδερφούς στρατιώτες
έχω και τον πολυαγαπό άρρωστο στο κρεβάτι
αρρωστικό μού γύριψε το τι δεν είν' στον κόσμο
μου γύριψε λαγού τυρί κι από αγριογίδα γάλα.
Όσο να πάω στα έρημα βουνά να κατιβώ στους κάμπους
να στήσω μαρμαρόμαντρα και να τυροκομήσω
πολυαγαπός παντρεύτηκε κι άλλη γυναίκα παίρνει
παίρνει την πλάκα πιθερά τη μαύρη γης γυναίκα.

PAGE

PAGE 2

Td021_13

Ένας κοντός κοντούτσικος έχ' όμορφη γυναίκα
τον ζούλευε η γειτονιά τον ζούλευε η χώρα
τον έριξαν σε δόσιμο χίλιες χιλιάδες γρόσια
έκατσε και λογάριαζε το χρέος να πληρώσει
πουλάει χωράφια αθέριστα με τους αθεριστάδες
πουλάει αμπέλια ατρύγητα με τους ατρυγηστάδες
επούλησε επούλησε δεν φτάνει να πληρώσει
μόν' η καλή τ' απόμεινε και πάει να την πουλήσει.
Τρεις μέρες στολιζότανε και τρία μερονύχτια
βάζει τον ουρανό μαντίλ' τη θάλασσα μαγνάδι

την πέρδικα την πλουμιστή κορδέλα στα μαλλιά της
βάλει και το ματόφρυδο του κόρακα το φρύδι
κι από το χέρ' την έπιασε και στον γιαλό την πάει.
Μάνα μ' καράβια έρχονται μάνα μ' καράβια πέντι
κι ο καραβοκύρης ρώτησε και τους ξαναρωτάει
η κόρη που 'ναι αγνάντια μας για πούλημα γυρεύει.
Πόσον πουλάς αυτήν τη νια πόσον τη μαυρομάτα.
Χίλια φλουριά τα χείλη της τα μάτια δυο χιλιάδες
κι ολόγυρο το πρόσωπο αμέτρητο λογάρι.
Αμέτρητα τα ξέβαλε κι αμέτρητα τα δίνει
κι ο ναύκληρος την έπαιρνε κι από το χέρ' την πιάνει
κι από το χέρ' την έπιασε και στο καράβ' την πάει.
Άρχισε νιος να την τσιμπά άρχισε ο Θεός ν' αστράφτει
άρχισε νιος να τη ρωτάει άρχισε ο Θεός να βρέχει
άρχισε νιος να τη ρωτάει πού 'ναι κόρη μ' το γένος σου.
Η μάνα μου Γιαννιώτισσα κι ο κύρης μου απ' τ' Ανάπλι
και γω η Ειρήνη η λυγερή η Ειρήνη η μαυρομάτα
είχαμε κι έναν αδερφό τον έλεγαν Γιαννάκη
και κλέφτες τον αρπάξανε μαζί με τους κουρσάρους
άλλοι μας λεν πως τούρκιψε κι άλλοι μας λεν πως χάθη.
Άρχισε νιος να την τσιμπά άρχισε Θεός να βρέχει
άρχισε να την ξαναρωτά πάλι ξανά τον λέγει.
Η μάνα μου απ' τα Γιάννινα ο κύρης μ' απ' τ' Ανάπλι…

- Τότε αυτός τη γνώρισε την αδερφή του, και τα χρυσά που του έδωσε τα 'δωσε για προικιά της και από το χέρ' την έπιασε και στον γαμπρό την πάει. «Πάρε γαμπρέ τη νύφη σου πάρε τη μαυρομάτα, εμένα είν' η αδερφή μου, και τα λεφτά που σ' έδωσα είναι για τα προικιά της».

Πολύ είναι το τραγούδ' και κουράζομαι. Δεν είμαι νέα τώρα.

Td021_14

Κοιμήσου μεσ' την κούνια σου μεσ' τα παχιά σεντόνια
κοιμήσου σε παρήγγειλα παπούτσια στον τσαγγάρη
να σου τα βάψει κόκκινα σαν το μαργαριτάρι.
Κοιμήσου σε παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα διαμαντικά σου
στην Πόλη ράβουν τα προικιά και τα διαμαντικά σου
και σου τα τελειώνουνε σαράντα δυο μαστόροι
στη μέση βάνουν τον αητό , στην άκρη το παγώνι
στη μέση βάνουν τον αητό , στην άκρη το παγώνι
να ' ναι του Ρήγα το παιδί του βασιλιά τ ' αγγόνι.

Td021_15

Σημαίνουν τα ουράνια, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
σημαίν’ κι η Αγιά-Σοφία, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
μι τρεις χρυσές καμπάνες, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
μι τρεις χρυσές καμπάνες, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’.*
Σαββάτο ν όλη μέρα, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
Σαββάτο ν όλη μέρα, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
μάνα ν υγιό στολίζει, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
μάνα ν υγιό στολίζει, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
να παν να ματαλάβουν, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
να παν να ματαλάβουν, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’.*
Στην εκκλησά μον’ φτάνουν, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
στην εκκλησά μον’ φτάνουν, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
τα κιραμίδια γύρ’σαν, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
τα κιραμίδια γύρ’σαν, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
κι οι παπάδις κουφάθ’καν, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
κι οι παπάδις κουφάθ’καν, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’.*
Γύρ’σι μάνα μ ’ το γιο σου είνι κριματισμένος,
γύρ’σι μάνα μ’ το γιό σου είνι κριματισμένος.
Τι κρίμα έχεις γιέ μ’ κι ’σαι κριματισμένος,
τι κρίμα έχεις γιέ μ’ κι ‘σαι κριματισμένος.
Στο δρόμο που πιρνούσα, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
κουράσιο πιθαμένο, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
σκύφτω και το φιλούσα, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’,*
ήταν της αδερφής σου, *εις μαρ’ Ράντω ι μ’,*
ήταν της αδερφής σου, *μαρ’ Ράντω ι πούλι μ’.*

Σημαίνουν τα ουράνια
σημαίν’ κι η Αγιά-Σοφία
μι τρεις χρυσές καμπάνες.
Σαββάτο ν όλη μέρα
μάνα ν υγιό στολίζει
να παν να ματαλάβουν.
Στην εκκλησά μον’ φτάνουν
τα κιραμίδια γύρ’σαν
κι οι παπάδις κουφάθ’καν.
Γύρ’σι μάνα μ ’ το γιο σου
είνι κριματισμένος.
Τι κρίμα έχεις γιέ μ’
κι ’σαι κριματισμένος.
Στο δρόμο που πιρνούσα
κουράσιο πιθαμένο
σκύφτω και το φιλούσα
ήταν της αδερφής σου.

Td021_16

Δώδεκα χρονώ κοράσιο χήρα πάει στη μάνα της
με τα στεφάνια στην ποδιά της κι έκλαιγε τον άντρα της.
Της Αγιάς-Σοφιάς οι πόρτες δεν ανοίγουν με κλειδιά
μον ’ ανοίγουν με λεβέντες και μ ’ ελληνικά σπαθιά.
’Γώ καρδιά μου κλειδωμένη δεν ανοίγει με κλειδιά.
Μη μου μου κλαις βρε κόρη μ ’ μην συγχίζεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.

Td021_17

Ήταν ένας Θοδωρής, μωρέ, Θοδωρής καημένος
Θοδωρής καημένος, μωρέ, και ξινιτιμένος
δεν ήξερνε τη στράτα, μωρέ, και τα μονοπάτια
και πήρε μια παλιόστρατα παλιά και ζαμανίσα
τον πάει μέσα στα μνήματ’, αχ μωρέ, και μέσα στα λημόρια
τον πάει ψηλά σ’ ένα λημόρ’ παλιό και ζαμανίσιου
κι ακούστηκ’ μια ψιλή φωνή ‘που μέσα από το μνήμα.
Ποιός είναι αυτός που με πατάει ψηλά στα μαύρα μου μάτια
ποιός είναι αυτός που με πατάει ψηλά στα καγκελοφρύδια
αν είναι γέρος σαν κι εμένα ας έρθ’ εδώ κοντά μου
κι αν είνι νιος και παλικάρ’ να τράβαει να μι βγάλει.
Δεν είμαι γέρος σαν ισένα να έρθου αυτού κοντά σου
δεν είμαι νιος και παλικάρ’ να τράβω να σε βγάλω
εγώ είμαι του Καρτάλ’ πασάς που διαϊρνάει τ’ άλογο
κι τώρα που γυρίζω με τα ψηλά πουδάρια.

Td021_18

Τρείς αρχοντά- *κι ωχ αμάν αμάν*
τρείς αρχοντάδις κάθονταν, *ν αχ*, στην θάλασσα την άκρη
έλα μαυροματούσα μ’έλα
ένας κοιτά- *κι ωχ αμάν αμάν*
ένας κοιτάει τ’ άσπρα του και γι άλλος τα φλουριά του
έλα μαυροματούσα μ’έλα
κι ο τρίτος ο, *κι ωχ αμάν αμάν*
κι ο τρίτος ο μικρότερος, *ν αχ*, κοιτάει τα κορίτσια
έλα μαυροματούσα μ’έλα
κι ο Κωνσταντής, *κι ωχ αμάν αμάν*,
κι ο Κωνσταντής καυχήστηκε, *να*, μπροστά στους αφεντάδες
έλα μαυροματούσα μ’έλα.
Ν αχ, στη θάλασσα θα πλέξω
έλα μαυροματούσα μ’έλα.

Κι αν την περά- *κι ωχ αμάν αμάν*
κι αν την περάσεις Κωνσταντή, *να*, γαμπρό θε να σε κάμω
έλα μαυροματούσα μ'έλα.
Κι ο Κωνσταντής, *κι ωχ αμάν αμάν*
κι ο Κωνσταντής σαν τ' άκουσε, *ν αχ*, πολύ καλό τον φάνει
στη θάλασσα, *αχ*, πηδάει
σαράντα μί- *κι ωχ αμάν αμάν*
σαράντα μίλια πέρασε, *νερ*, μι γέλια μι τραγούδια
έλα μαυροματούσα μ'έλα
και στα σαρά- *κι ωχ αμάν αμάν*
και στα σαράντα κι ύστερα [*νερ*, μι;] μαύρα μοιρολόγια
έλα μαυροματούσα μ'έλα
και 'κει που πνί- *κι ωχ αμάν αμάν*
και 'κει που πνίγ' ο Κωνσταντής, *ν αχ*, παλάτι θεμελιώθει
έλα μαυροματούσα μ'έλα
κι απάνω κό- *κι ωχ αμάν αμάν*
κι απάνω κόρη κάθονταν ξανθιά και μαυρομάτα
έλα μαυροματούσα μ'έλα
τη θάλασσα, *κι ωχ αμάν αμάν*
τη θάλασσα ν εμάλωνε
τη θάλασσα, *κι ωχ αμάν αμάν*
τη θάλασσα ν εμάλωνε, *να*, και τη εκαταρούσε
έλα μαυροματούσα μ'έλα

Τρείς αρχοντάδις κάθονταν στην θάλασσα την άκρη
ένας κοιτάει τ' άσπρα του και γι άλλος τα φλουριά του
κι ο τρίτος ο μικρότερος κοιτάει τα κορίτσια
κι ο Κωνσταντής καυχήστηκε μπροστά στους αφεντάδες.
Στη θάλασσα θα πλέξω.
Κι αν την περάσεις Κωνσταντή γαμπρό θε να σε κάμω.
Κι ο Κωνσταντής σαν τ' άκουσε πολύ καλό τον φάνει
στη θάλασσα πηδάει
σαράντα μίλια πέρασε μι γέλια μι τραγούδια
και στα σαράντα κι ύστερα [μι;] μαύρα μοιρολόγια
και 'κει που πνίγ' ο Κωνσταντής παλάτι θεμελιώθει
κι απάνω κόρη κάθονταν ξανθιά και μαυρομάτα
τη θάλασσα ν εμάλωνε και τη εκαταρούσε

Td 021_19

Κάθιτι Μάρου κάθιτι
στου Γιάννου τα κριβατάκια
στου Γιάννου τα κριβατάκια
γυαλί ν κρατάει στα χέρια τσου

γυαλί ν κρατάει στα χέρια τσου
κι φτιάνει του κιφάλι τσου
κι φτιάνει του κιφάλι τσου
Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
τ’ν Μάρω τραγούδια τραγουδούνα
τ’ν Μάρω τραγούδια τραγουδούνα.
Κατίβα Μάρω για νιρό
κατίβα Μάρω για νιρό
να κάτσω στην κρυόβρυσα
να κάτσω στην κρυόβρυσα.
Φοβούμι Κώστα μ’ σκιάζουμι
φοβούμι Κώστα μ’ σκιάζουμι
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις
φοβούμι δε μι παί-νε-ρνεις.
Κι αν δε σε πάρου Μάρω μου
κι αν δε σε πάρου Μάρω μου
να σκάσει ντ’ άλουγου-νου μου
να σκάσει ντ’ άλουγου-νου μου
μέσα στην μέση ντου γιοφύρι
μέσα στην μέση ντου γιοφύρι
για να μι μάσουν στα καλάθια
για να μι μάσουν στα καλάθια
για να μι ρίξουν στις μπαχτσέδες
για να μι ρίξουν στις μπαχτσέδες
για να φυτρώσουν λουλουδάκια
για να φυτρώσουν λουλουδάκια
για λουλουδάκια φυριζάκια
για λουλουδάκια φυριζάκια
για να πιρνούν τα κοριτσάκια
για να πιρνούν τα κοριτσάκια
για να τσακίζουν λουλουδάκια
για να τσακίζουν λουλουδάκια
για να τσιτούν στα τζουλουφάκια.

Κάθιτι Μάρου κάθιτι
στου Γιάννου τα κριβατάκια
γυαλί ν κρατάει στα χέρια τσου
κι φτιάνει του κιφάλι τσου
Γιάννης κι Κώστας κατιβαίνουν
τ’ν Μάρω τραγούδια τραγουδούνα.
Κατίβα Μάρω για νιρό
να κάτσω στην κρυόβρυσα.
Φοβούμι Κώστα μ’ σκιάζουμι

φοβούμι δε μι παίρνεις.
Κι αν δε σε πάρου Μάρω μου
να σκάσει ντ' άλουγου μου
μέσα στην μέση ντου γιοφύρι
για να μι μάσουν στα καλάθια
για να μι ρίξουν στις μπαχτσέδες
για να φυτρώσουν λουλουδάκια
για λουλουδάκια φυριζάκια
για να πιρνούν τα κοριτσάκια
για να τσακίζουν λουλουδάκια
για να τσιτούν στα τζουλουφάκια.

PAGE

PAGE 2

Td 021_20

Κάτω στου δράκου μπίλι μου στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
κάτω στου δράκου μπίλι μου στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
στου δρά- στου δράκου ντα λιβάδια
κει πήρε λύκους το παιδί κει πή- 'κεί πήρεν το Γιαννάκη
κει πήρεν το Γιαννάκη
κει πήρε λύκους το παιδί κει πή- κει πήρεν το Γιαννάκη
κει πήρεν το Γιαννάκη.
Χίλιοι πιζοί τον κυνηγούν ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
χίλιοι πεζοί τον κυνηγούν ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
ντρακό- ντρακόσοι γκαβαλάροι
κι ουδέ πεζοί τον έφτακαν κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι
κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι
κι ουδέ πεζοί τον έφτακαν κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι
κι ουδέ κι ουδέ οι καβαλάροι.
Κι το παιδί που σύντυχε ν απ' του απ' του λύκου ντο στόμα
ν απ' του απ' του λύκου ντο στόμα
κι το παιδί που σύντυχε ν απ' του απ' του λύκου ντο στόμα
ν απ' του απ' του λύκου ντο στόμα.
Ν άφησ'με μάνη μ' κι ας μι φάει ν άφ'κε- ν άφ'κες με κι ας μι φάει
ν άφ'κε- ν άφ'κες με κι ας μι φάει
ν άφ'κες με μάνη μ' κι ας μι φάει ν άφ'κε- ν άφ'κες με κι ας μι φάει

ν άφ’κε- ν άφ’κες με κι ας μι φάει.
Κανένας δεν τους ζύγωσε κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
κανένας δεν τους ζύγωσε κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
κανείς κανείς δεν τους ζυγώνει
μόν’ μάνα του τον ζύγωσι μόν’ η μά- μόν’ η μάνα τον ζυγώνει
μόν’ η μά- μόν’ η μάνα τον ζυγώνει
κανένας δεν τους ζύγωνι μόν’ η μά- η μάνα τον ζυγώνει
η μά- η μάνα τον ζυγώνει.
Ν άφ’κες με λύκε μ’ το παιδί ν άφ’κε- ν άφ’κες με του Γιαννάκη
ν άφ’κε- ν άφ’κες με του Γιαννάκη.

Κάτω στου δράκου μπίλι μου στου δράκου ντα λιβάδια
κει πήρε λύκους το παιδί ’κεί πήρεν το Γιαννάκη.
Χίλιοι πιζοί τον κυνηγούν ντρακόσοι γκαβαλάροι
κι ουδέ πεζοί τον έφτακαν κι ουδέ οι καβαλάροι.
Κι το παιδί που σύντυχε ν απ’ του λύκου ντο στόμα.
Ν άφησ’με μάνη μ’ κι ας μι φάει ν άφ’κες με κι ας μι φάει.
Κανένας δεν τους ζύγωσε κανείς δεν τους ζυγώνει
μόν’ μάνα του τον ζύγωσι μόν’ η μάνα τον ζυγώνει
Ν άφ’κες με λύκε μ’ το παιδί ν άφ’κες με του Γιαννάκη.
Td 021_21

Το δαχτυλίδι μ’ έπισι, *Ντώνη μ’*
το δαχτυλίδι μ’ γιέπισι
το δαχτυλίδι μ’ έπισι, *Ντώνη μ’*
το δαχτυλίδι μ’ γιέπισι
το δαχτυλίδι μ’ γιέπισι, *Ντώνη μ’*
στον πάτο το πηγά-να-δι
το δαχτυλίδι μ’ έπισι, *Ντώνη*
στον πάτο το πηγά-να-δι
στον πάτο το πηγά-να-δι, *Ντώνη μ’*
κι όποιος να σέβη να το βγάλει
στον πάτο το πηγά-να-δι, *Ντώνη μ’*
κι όποιος να σέβη να το βγάλει
κι όποιος να σέβη να το βγάλει, *Ντώνη μ’*
γαμπρό θέλ’ να τον κά-να-μω
κι όποιος να σέβη να το βγάλει, *Ντώνη μ’*
γαμπρό θέλ’ να τον κά-να-μω
γαμπρό θέλ’ να τον κά-να-μω, *Ντώνη μ’*
στην πρώτη θυγατέ-νε-ρα
γαμπρό θέλ’ να τον κά-να-μω, *Ντώνη μ’*
στην πρώτη θυγατέρα μου.

Το δαχτυλίδι μ' έπισι στον πάτο το πηγάδι
κι όποιος να σέβη να το βγάλει γαμπρό θέλ' να τον κάμω
στην πρώτη θυγατέρα μου.
Td 021_22

Γκιουζέλ Καραγατσώτισσες με ντ' άσπρα ντα φουστάνια
γιουζέλ Καραγατσώτισσες με ντ' άσπρα ντα φουστάνια
μάνα φορεί ντα κόκκινα θυγατεριά ντα πράσ'να
μάνα φορεί ντα κόκκινα θυγατεριά ντα πράσ'να
κι μες τα καμποκόκκινα κάμπος με τα λουλούδια
και μες τα καμποκόκκινα κάμπος με τα λουλούδια.
Τρεις δίπλες ήταν ι χορός δε μπόρ'σα να γνωρίσω
τρεις δίπλες ήταν ι χορός δε μπόρ'σα να γνωρίσω
και πάλε ματαγύρισα και στο χορό χορεύω
και πάλε ματαγύρισα και στο χορό χορεύω
να διω την κόρη π' αγαπώ την κόρη που γυρεύω
να διω την κόρη απ' αγαπώ την κόρη που γυρεύω
κι η κόρη μου δεν είναι δω και δεν την ξαναβλέπω
κι η κόρη μου δεν είναι δω και δεν την ξαναβλέπω.

Γκιουζέλ Καραγατσώτισσες με ντ' άσπρα ντα φουστάνια
μάνα φορεί ντα κόκκινα θυγατεριά ντα πράσ'να
κι μες τα καμποκόκκινα κάμπος με τα λουλούδια.
Τρεις δίπλες ήταν ι χορός δε μπόρ'σα να γνωρίσω
και πάλε ματαγύρισα και στο χορό χορεύω
να διω την κόρη π' αγαπώ την κόρη που γυρεύω
κι η κόρη μου δεν είναι δω και δεν την ξαναβλέπω.
Td 021_23

Μαργαριτάρ' μαργαριτάρ' μαργαριτάρι γιέσπερνα
μαργαριτάρ' μαργαριτάρ' μαργαριτάρι έσπερνα
Σαββάτο όλη μέρα, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
Σαββάτο όλη μέρα, *έλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*.
Απάνου απάν' απάνου πάν' απάνου πάνου ντο 'ριχνα
απάν' απάν' απάνου απάν' απάν' απάνου το 'ριχνι
να μην πυκνοφυτρώσει, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
να μην πυκνοφυτρώσει, *έλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*.
Κι εκείνο πά- κι εκείνο πάει-κι εκείνο πάει και φύτρωσε
κι εκείνο πά'- κι εκείνο πάει κι εκείνο πάει και φύτρωσε
και θερισμό δεν έχει, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
και θερισμό δεν έχει, *έλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*.
Όλο Τούρκοι όλο Τούρκοι όλο Τούρκοι ντο θέριζαν

όλο Τούρκοι όλο Τούρκοι όλο Τούρκοι το θέριζαν
Ρωμιοί το κουβαλούσαν, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
Ρωμιοί το κουβαλούσαν, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*
Απάν' απάν' απάν' απάν' απάν' απάνω ντο'ριχνι
απάν' απάν' απάν' απάν' απάν' απάνω το'ριχνι
να πά' να τ' αλωνίσει, *έλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
να πά' να τ' αλωνίσει, *έλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*
Και βασιλιάς και βασιλιάς και βασιλιάς τ' αλώνιζε
και βασιλιάς και βασιλιάς και βασιλιάς τ' αλώνιζε
με μια χρυσή ντουκάνα, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
με μια χρυσή ντουκάνα, *έλα πέρασι, να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*
Κι μια ξανθιά κι μια ξανθιά κι μια ξανθιά το φουρκαλ'νάει
κι μια ξανθιά κι μια ξανθιά κι μια ξανθιά το φουρκαλ'νάει
με μια χρυσή φουρκάλα, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις*
με μια χρυσή φουρκάλα, *γιέλα πέρασι να ζεις γιαρενοπούλα μι ξιγέλασις.*

Μαργαριτάρ' γιέσπερνα Σαββάτο όλη μέρα.
Απάνου πάνου ντο 'ριχνα να μην πυκνοφυτρώσει.
Κι εκείνο πάει και φύτρωσε και θερισμό δεν έχει.
Όλο Τούρκοι ντο θέριζαν Ρωμιοί το κουβαλούσαν.
Απάν' απάνω ντο 'ριχνι να πά' να τ' αλωνίσει.
Και βασιλιάς τ' αλώνιζε με μια χρυσή ντουκάνα.
Κι μια ξανθιά το φουρκαλ'νάει με μια χρυσή φουρκάλα.
Td 021_24

Στης Παναγιάς στης Παναγιάς το μαχαλά
κόρη κοιμάται μοναχιά
στης Παναγιάς στης Παναγιάς το μαχαλά
κόρη κοιμάται μοναχή
κόρη κοιμά- κόρη κοιμάται μαναχή
κοιμάται κι ονειρεύιται
κόρη κοιμά- κόρη κοιμάται μοναχή
κοιμάται κι ονειρεύιται
κοιμάται κι κοιμάται κι ονειρεύιται
στο γύπνο τ'ς ορμινεύιται
κοιμάται κι κοιμάται κι ονειρεύιτι
στον ύπνο τ'ς ορμινεύιται.
Κι από ταχιά κι από ταχιά σηκώνιτι
παίρνει νιρό και νίβετι
κι από ταχιά κι από ταχιά σηκώνιτι
παίρνει νιρού και νίβετι
παίρνει νιρό παίρνει νιρόν κι νίβεται
μαντίλι και σφουγγίζιτι
παίρνει νιρό παίρνει νιρόν κι νίβεται

μαντίλι και σφουγγίζιτι
μαντίλι και μαντίλι και σφουγγίζιτι
και τα ματάκια τ’ς ίλεγε
μαντίλι και μαντίλι και σφουγγίζιτι
και το γυαλί γυαλίζιτι
και το γυαλί και το γυαλί γυαλίζιτι
και τα ματάκια τ’ς γιέλεγι
και το γυαλί και το γυαλί γυαλίζιτι
και τα ματάκια τ’ς έλιγι.
Ματάκια μου ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
ματάκια μου ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά
ματάκια μου ματάκια μου καμαρωτά
σας γέλασαν α τα φλουριά
ματάκια μου ματάκια μου καμαρωτά
σας γέλασαν α τα φλουριά
σας γέλασαν σας γέλασαν α τα φλουριά
και πήραν άντρα γέρουντα
σας γέλασαν σας γέλασαν α τα φλουριά
και πήραν άντρα γέρουντα
και πήραν ά- και πήραν άντρα γέροντα
και γέροντας ήταν κακός
και πήραν ά- και πήραν άντρα γέροντα
και γέροντας ’λαχε κακός
και γέροντας και γέροντας ήταν κακός
ήταν κακός κι ανάποδος
ήταν κακός ήταν κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό
δεν αγαπάει δεν αγαπάει το χορό
μόν’ αγαπάει το καπηλειό
μόν’ αγαπάει μόν’ αγαπάει το καπηλειό
το καπηλειό το μπακαλιό.

Στης Παναγιάς το μαχαλά
κόρη κοιμάται μοναχιά
κοιμάται κι ονειρεύιται
στο γύπνο τ’ς ορμινεύιται.
Κι από ταχιά σηκώνιτι
παίρνει νιρό και νίβετι
μαντίλι και σφουγγίζιτι
και τα ματάκια τ’ς γιέλεγι.
Ματάκια μου καμαρωτά
φρυδάκια μου καγκελωτά

σας γέλασαν α τα φλουριά
και πήραν άντρα γέρουντα
και γέροντας ήταν κακός
ήταν κακός κι ανάποδος
δεν αγαπάει το χορό
μόν' αγαπάει το καπηλειό
το καπηλειό το μπακαλιό.

PAGE

PAGE 2

Td 021_25

Αστόχ'σ' ο γιος μου ν' αρραβωνιάσ'
δόλια μάνα του τον θύμησι
δόλια μάνα του τον θύμησι.
Αχ, γιε μου γιε μου Τσαλντάρ' γιε μου
αχ, πότε γιε μου θ' αρραβωνιάσ'ς
πότε γιε μου θα παντρευτείς.
Αχ, είπα μάνη μ' να μη στου πω
να μη στο μαρτυρήσου μάνη μου
κι τώρα μάνη μ' που μι ρώτησις
κι τώρα μάνη που μι ρώτησις
τώρα μάνη μ' θα σε το πω.
Έχου Ζωή μάνη μ' που μι γιλάει
έχου Ζωή μάνη μ' που μι γιλάει
τώρα τρία χρόνια και μισό.
Να τη ρωτήσεις γιε μου τη Ζωή σ'
να τη ρωτήσεις γιε μου τη Ζωή σ'
έχουμε μιαν αγελάδα γελάδα στείρα γελάδα
γελάδα στείρα γελάδα
κάθι χρόνο σέρνει και μοσκάρ' δεν κάμ'.
Τη ρώτησι Τσαλντάρης τη Ζωή τ'

τη ρώτησι Τσαλντάρης τη Ζωή τ'.
Να πεις στην μάνα σ' Τσαλντάρη μ'
το Σάββατου το βράδ' άντα χτυπάει καμπάνα
να βγει μάνα σ' στο βουνό
να βγει μάνα σ' Τσαλντάρη μ' στο βουνό
κι ό,τι λουλούδια διει Τσαλντάρη η μάνα σ' στη γη
απ' όλα Τσαλντάρη μ' θα τα μαζέψ'.
Αχ, τότε πήρ' η μάνα τ' να διαείρ'
πήρ' η μάνα τ' δίπλα τα βουνά
να πάει να βρει χωριζουβότανο
να πάει να βρει χωριζουβότανο
να 'ποχωρίσ' τ' αντρόγυνο.
Ήβρ' η μάνα τ' κατσιβέλις
ήβρ' η μάνα τ' κατσιβέλις
ήβρε τ' Γιάννου Γιαννουκατσιβέλα.
Δεν έχ'ς Γιάννου χωριζουβότανο
δεν έχ'ς Γιάννου χωριζουβότανο
ν' απού χωρίζ' λέει ν αντρόγυνα.
Δεν έχου γω χωριζουβότανο
δεν έχου γω χωριζουβότανο
μόν' έχω γω λέει φιδουβότανο
ν απού χωρίζ' λέει ν αντρόγυνα
ν απού χωρίζ' λέει ν αντρόγυνα
μα κείνο είνι πολύ ακριβό
το δράμι έχει ένα φλουρί
το δράμι έχει ένα φλουρί.
Και δυο να 'χει Γιάννω θα το πάρω.

Αστόχ'σ' ο γιος μου ν' αρραβωνιάσ'
δόλια μάνα του τον θύμησι.
Γιε μου Τσαλντάρ' γιε μου
πότε γιε μου θ' αρραβωνιάσ'ς
πότε γιε μου θα παντρευτείς.
Είπα μάνη μ' να μη στου πω
να μη στο μαρτυρήσου μάνη μου
κι τώρα μάνη μ' που μι ρώτησις
τώρα μάνη μ' θα σε το πω.
Έχου Ζωή μάνη μ' που μι γιλάει
τώρα τρία χρόνια και μισό.
Να τη ρωτήσεις γιε μου τη Ζωή σ'
έχουμε μιαν αγελάδα γελάδα στείρα γελάδα
κάθι χρόνο σέρνει και μοσκάρ' δεν κάμ'.
Τη ρώτησι Τσαλντάρης τη Ζωή τ'.
Να πεις στην μάνα σ' Τσαλντάρη μ'

το Σάββατου το βράδ’ άντα χτυπάει καμπάνα
να βγει μάνα σ’ Τσαλντάρη μ’ στο βουνό
κι ό,τι λουλούδια διει Τσαλντάρη η μάνα σ’ στη γη
απ’ όλα Τσαλντάρη μ’ θα τα μαζέψ’.
Τότε πήρ’ η μάνα τ’ να διαείρ’
πήρ’ η μάνα τ’ δίπλα τα βουνά
να πάει να βρει χωριζουβότανο
να ’ποχωρίσ’ τ’ αντρόγυνο.
Ήβρ’ η μάνα τ’ κατσιβέλις
ήβρε τ’ Γιάννου Γιαννουκατσιβέλα.
Δεν έχ’ς Γιάννου χωριζουβότανο
ν’ απού χωρίζ’ λέει ν αντρόγυνα.
Δεν έχου γω χωριζουβότανο
μόν’ έχω γω λέει φιδουβότανο
ν απού χωρίζ’ λέει ν αντρόγυνα
μα κείνο είνι πολύ ακριβό
το δράμι έχει ένα φλουρί.
Και δυο να ’χει Γιάννω θα το πάρω.

PAGE

PAGE 2

Td 022_01

Θοδώρα είναι άσπρη κι έμορφη
Θοδώρα στο τσαρντάκι κάθεται
Θοδώρα είναι άσπρη κι έμορφη
Θοδώρα στο τσαρδάκι κάθεται
Θοδώρα στο τσαρντάκι κάθεται
κάθεται κεντάει και τραγουδάει
Θοδώρα στο τσαρντάκι κάθεται
κάθεται κεντάει και τραγουδάει
κάθεται κεντάει και τραγουδάει
κι η αγάπη τ’ ’πό κοντά περνάει
κάθεται κεντάει και τραγουδάει
κι η αγάπη τ’ ’πό κοντά περνάει
κι η αγάπη τ’ ’πό κοντά περνάει
που περνάει και σε καλημερνάει.

Θοδώρα είναι άσπρη κι έμορφη
Θοδώρα στο τσαρντάκι κάθεται
κάθεται κεντάει και τραγουδάει
κι η αγάπη τ᾽ ᾽πό κοντά περνάει
που περνάει και σε καλημερνάει.

Td 022_02

Με γέλασαν με γελάσανε τα πουλιά
με γέλασαν με γελάσανε τα πουλιά
με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ᾽ αηδόνια
με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ᾽ αηδόνια
με γέλασαν με γέλασαν και μου ᾽πανε
με γέλασαν με γέλασαν και μου ᾽πανε
με γέλασαν και μου ᾽πανε ποτέ δε θα πεθάνω
με γέλασαν και μου ᾽πανε ποτέ δε θα πεθάνω
κάνω καλέ κάνω το σπίτι μ᾽ αψηλό
κάνω καλέ κάνω το σπίτι μ᾽ αψηλό
κάνω το σπίτι μ᾽ αψηλό μ᾽ εφτά μ᾽ οχτώ πατώματα
κάνω το σπίτι μ᾽ αψηλό μ᾽ εφτά μ᾽ οχτώ πατώματα
μ᾽ εφτά μ᾽ οχτώ μ᾽ εφτά μ᾽ οχτώ πατώματα
μ᾽ εφτά μ᾽ οχτώ μ᾽ εφτά μ᾽ οχτώ πατώματα
μ᾽ εφτά μ᾽ οχτώ πατώματα σαράντα παραθύρια
μ᾽ εφτά μ᾽ οχτώ πατώματα σαράντα παραθύρια
στο παραθύ- στο παραθύρι κάθισα
στο παραθύ- στο παραθύρι κάθισα
στο παραθύρι μ᾽ κάθισα τον κάμπο ν᾽ αγναντεύω
στο παραθύρι μ᾽ κάθισα τον κάμπο ν᾽ αγναντεύω
βλέπω καλέ βλέπω το Χάρο να ᾽ρχεται
βλέπω καλέ βλέπω το Χάρο να ᾽ρχεται
βλέπω ντο Χάρο να ᾽ρχεται καβάλα στ᾽ άλογό του
βλέπω το Χάρο να ᾽ρχεται καβάλα στ᾽ άλογό του
στην κεφαλή στην κεφαλή μου κάθισε
στην κεφαλή στην κεφαλή μου κάθισε
στην κεφαλή μου κάθισε και την ψυχή μ᾽ γυρεύει
στην κεφαλή μου κάθισε και την ψυχή μ᾽ γυρεύει.
Άσε με Χά- άσε με Χάρε να χαρώ
άσε με Χά- άσε με Χάρε να χαρώ
άσε με Χάρε να χαρώ τα χρόνια μου να ζήσω
άσε με Χάρε να χαρώ τα χρόνια μου να ζήσω
έχω γυναί- έχω γυναίκα και παιδιά
έχω γυναί- έχω γυναίκα και παιδιά
έχω γυναίκα και παιδιά σε ποιόναν θα τ᾽ αφήσω
έχω γυναίκα και παιδιά σε ποιόναν θα τ᾽ αφήσω.

Με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν και μου ’πανε ποτέ δε θα πεθάνω
κάνω το σπίτι μ’ αψηλό μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα
μ’ εφτά μ’ οχτώ πατώματα σαράντα παραθύρια
στο παραθύρι μ’ κάθισα τον κάμπο ν’ αγναντεύω
βλέπω ντο Χάρο να ’ρχεται καβάλα στ’ άλογό του
στην κεφαλή μου κάθισε και την ψυχή μ’ γυρεύει.
Άσε με Χάρε να χαρώ τα χρόνια μου να ζήσω
έχω γυναίκα και παιδιά σε ποιόναν θα τ’ αφήσω.
PAGE

Td 022_03

Κίνησα να πάω πέρα
με τον κρύο τον αέρα
κίνησα να πάω πέρα
με τον κρύο τον αέρα
με τον κρύο τον αέρα
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
με τον κρύο τον αέρα
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
πού να βρω κλειδί ν’ ανοίξω
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
πού να βρω κλειδί ν’ ανοίξω
πού να βρω κλειδί ν’ ανοίξω
μ’ έριξε Θεός και βρήκα
πού να βρω κλειδί ν’ ανοίξω
μ’ έριξε Θεός και βρήκα
μ’ έριξε Θεός και βρήκα
άνοιξα και μπήκα μέσα
μ’ έριξε Θεός και βρήκα
άνοιξα και μπήκα μέσα
άνοιξα και μπήκα μέσα
βρίσνω τ’ν μπίτα στο πλαστήρι
άνοιξα και μπήκα μέσα
βρίσνω τ’ν μπίτα στο πλαστήρι
βρίσκω τ’ν μπίτα στο πλαστήρι
και την κότα στο μπακίρι

βρίσκω τ’ν μπίτα στο πλαστήρι
και την κότα στο μπακίρι
και την κότα στο μπακούρι
κι ο λαγός λαλάει τη λύρα
και την κότα στο μπακούρι
κι ο λαγός λαλάει τη λύρα
κι ο λαγός λαλάει τη λύρα
κι ο σκαντζόχοιρος χορεύει
κι ο λαγός λαλάει τη λύρα
κι ο σκαντζόχοιρος χορεύει
κι ο σκαντζόχοιρος χορεύει
π’ αγαπάει την αχελώνα
κι ο σκαντζόχοιρος χορεύει
π’ αγαπάει την αχελώνα
π’ αγαπάει την αχελώνα
και την κάνει με το μάτι
π’ αγαπάει την αχελώνα
και την κάνει με το μάτι
και την κάνει με το μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
και την κάνει με το μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
να σε δώσω μαύρο μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
να σε δώσω μαύρο μάτι
να σου δώσω μαύρο μάτι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
να σου δώσω μαύρο μάτι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
και το κόκκινό σου χείλι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
και το κόκκινό σου χείλι.

Κίνησα να πάω πέρα
με τον κρύο τον αέρα
δέρνει πάνω δέρνει κάτω
πού να βρω κλειδί ν’ ανοίξω
μ’ έριξε Θεός και βρήκα
άνοιξα και μπήκα μέσα
βρίσκω τ’ν μπίτα στο πλαστήρι
και την κότα στο μπακίρι
κι ο λαγός λαλάει τη λύρα

κι ο σκαντζόχοιρος χορεύει
π’ αγαπάει την αχελώνα
και την κάνει με το μάτι
έλα βράδυ στο κρεβάτι
να σε δώσω μαύρο μάτι
μαύρο μάτι μαύρο φρύδι
και το κόκκινό σου χείλι.
PAGE

PAGE 2

Td 022_04

Τι έχεις Παναγιώτα μ’ τι έχεις κι όλο κλαις
τι έχεις Παναγιώτα μ’ τι έχεις κι όλο κλαις
κι εμένα τον μπαμπά σου γιατί δε μου το λες
κι εμένα τον μπαμπά σου γιατί δε μου το λες.
Τι να σε πω μπαμπά μου τι να σου διηγηθώ
τι να σου πω μπαμπά μου τι να σου διηγηθώ
τον πρώτον αξάδερφό μου πολύ τον αγαπώ
τον πρώτον αξάδερφό μου πολύ τον αγαπώ.
Καλύτερα παιδί μου το αίμα σου να πιω
καλύτερα παιδί μου το αίμα σου να πιω
παρά τον ανιψιό μου γαμπρό να μην τον πω
παρά τον ανιψιό μου γαμπρό να μην τον πω.
Την πήραν και την πάνε σ’ ένα ψηλό βουνό
την πήραν και την πάνε σ’ ένα ψηλό βουνό
τρεις μαχαιριές τη δώσαν στον άσπρο της λαιμό
τρεις μαχαιριές τη δώσαν στον άσπρο της λαιμό.
Ελάτε κοριτσάκια μ’ να τήνε κλάψατε
ελάτε κοριτσάκια μ’ να τήνε κλάψατε
κι εσείς παλικαράκια να τήνε θάψατε
κι εσείς παλικαράκια να τήνε θάψατε.
Όλα τα κοριτσάκια φορούνε πράσινα
όλα τα κοριτσάκια φορούνε πράσινα
καημένη Παναγιώτα μέσα στα σάβανα
καημένη Παναγιώτα μέσα στα σάβανα.

Τι έχεις Παναγιώτα μ’ τι έχεις κι όλο κλαις
κι εμένα τον μπαμπά σου γιατί δε μου το λες.

Τι να σε πω μπαμπά μου τι να σου διηγηθώ
τον πρώτον αξάδερφό μου πολύ τον αγαπώ.
Καλύτερα παιδί μου το αίμα σου να πιω
παρά τον ανιψιό μου γαμπρό να μην τον πω.
Την πήραν και την πάνε σ' ένα ψηλό βουνό
τρεις μαχαιριές τη δώσαν στον άσπρο της λαιμό.
Ελάτε κοριτσάκια μ' να τήνε κλάψατε
κι εσείς παλικαράκια να τήνε θάψατε.
Όλα τα κοριτσάκια φορούνε πράσινα
καημένη Παναγιώτα μέσα στα σάβανα.
Td 022_05

Μαρ' Θοδώρα μ' Θοδωρίτσα
δε σου λέγω εγώ σένα
μαρ' Θοδώρα μ' Θοδωρίτσα
δε σου λέγω εγώ σένα
δε σου λέγω εγώ σένα
το πολύ το κοκκινάδι
δε σου λέγω εγώ σένα
το πολύ το κοκκινάδι
το πολύ το κοκκινάδι
το 'φτιασες και δεν το βάζεις
το πολύ το κοκκινάδι
το 'φτιασες και δεν το βάζεις
το 'φτιασες και δεν το βάζεις
και πηγαίνεις στα οντάδια
το 'φτιασες και δεν το βάζεις
και πηγαίνεις στα οντάδια
και πηγαίνεις στα οντάδια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και πηγαίνεις στα οντάδια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και τσακίζουν τα βελόνια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και τσακίζουν τα βελόνια
και τσακίζουν τα βελόνια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
και τσακίζουν τα βελόνια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
τέλιλι μάτια μ' τέλιλι
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
τέλιλι μάτια μ' τέλιλι
τέλιλι μάτια μ' τέλιλι
γω θα πάρω τον τερζή

τέλιλι μάτια μ’ τέλιλι
γω θα πάρω τον τερζή
γω θα πάρω τον τερζή
που ’ναι τα σπίτια μας καρσί
γω θα πάρω τον τερζή
που ’ναι τα σπίτια μας καρσί
που ’ναι τα σπίτια μας καρσί
καρσί καρσί [κλάβενγκα?]
που ’ναι τα σπίτια μας καρσί
καρσί καρσί [κλάβενγκα?].

Μαρ’ Θοδώρα μ’ Θοδωρίτσα
δε σου λέγω εγώ σένα
το πολύ το κοκκινάδι
το ’φτιασες και δεν το βάζεις
και πηγαίνεις στα οντάδια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και τσακίζουν τα βελόνια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
τέλιλι μάτια μ’ τέλιλι
γω θα πάρω τον τερζή
που ’ναι τα σπίτια μας καρσί
καρσί καρσί [κλάβενγκα?].

τερζάδες: από το τούρκικο terzi = ράφτης

PAGE

PAGE 1

Td 022_15a

Βάιω βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ’ την Κυριακή
με ν τα κόκκινα τ’ αβγά
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη σούβλα το τσιτσί

με ν τη μπούκλα το κρασί.

Βάιω βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ’ την Κυριακή
με ν τα κόκκινα τ’ αβγά
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη μπούκλα το κρασί.

Td 022_15b

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
’ντα θάλα πάει στην εκκλησιά ιννιά στολίδια βάζει
βάζει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι στήθι
βάζει και τα ποδήματα τ’ς αργυροστερνισμένα.

Td 022_16a

Βάιω βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ’ την Κυριακή
με ν τα κόκκινα τ’ αβγά
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη μπούκλα το κρασί.

Βάιω βάιω τω Βαϊώ
ως την άλλ’ την Κυριακή
με ν τα κόκκινα τ’ αβγά
με ν το φούρνο το ψωμί
με ν τη σούβλα το τσιτσί
με ν τη μπούκλα το κρασί.

Td 022_16b

Μαρή λιγνή μαρή ψηλή μαρή μαυροματούσα
’ντα θάλα πάει στην εκκλησιά ιννιά στολίδια βάζει
βάζει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι στήθι
βάζει και τα ποδήματα τ’ς τ’ αργυροστερνισμένα.

Td 022_17

Τι ωραίο φεγγαράκι στην ερωτική βραδιά
τι ωραίο φεγγαράκι στην ερωτική βραδιά
ήσυχο το αεράκι πλέει μέσα στα κλαδιά
ήσυχο το αεράκι πλέει μέσα στα κλαδιά.
Ένας νέος και μια νέα πήγαιναν στην εξοχή
ένας νέος και μια νέα πήγαιναν στην εξοχή
νέος παίζει την κεθάρα και η νέα τραγουδεί
κι άλλη μια απ' το μπαλκονάκι κάθεται και τ'ς βλαστημεί.
Η κεθάρα σου να σπάσει και οι κόρδες να κοπούν
η κεθάρα σου να σπάσει και οι κόρδες να κοπούν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γη να μπουν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γη να μπουν.
Η κεθάρα μου δε σπάζει και οι χορδές μου είναι γερές
η κεθάρα μου δε σπάζει και οι χορδές μου είναι γερές
και τα χέρια που την παίζουν αρραβώνα σού ζητούν
και τα χέρια που την παίζουν αρραβώνα σού ζητούν
αν ιμένα δεν πιστεύεις τα λουλούδια μαρτυρούν
αν ιμένα δεν πιστεύεις τα λουλούδια μαρτυρούν
βάλ' τα σε μεγάλο όρκο την αλήθεια να σου πουν
βάλ' τα σε μεγάλο όρκο την αλήθεια να σου πουν.

Τι ωραίο φεγγαράκι στην ερωτική βραδιά
ήσυχο το αεράκι πλέει μέσα στα κλαδιά.
Ένας νέος και μια νέα πήγαιναν στην εξοχή
νέος παίζει την κεθάρα και η νέα τραγουδεί
κι άλλη μια απ' το μπαλκονάκι κάθεται και τ'ς βλαστημεί.
Η κεθάρα σου να σπάσει και οι κόρδες να κοπούν
και τα χέρια που την παίζουν μες στη μαύρη γη να μπουν.
Η κεθάρα μου δε σπάζει και οι χορδές μου είναι γερές
και τα χέρια που την παίζουν αρραβώνα σού ζητούν
αν ιμένα δεν πιστεύεις τα λουλούδια μαρτυρούν
βάλ' τα σε μεγάλο όρκο την αλήθεια να σου πουν.

Td 022_18

Μάνα μ' τσουμπάνους μ' αγαπάει
μ' αγαπάει μα δεν προϊδάει
τουν άναψα μάνη μ' του σαϊά
ντα έκαμναν μάνη μ' και βίλιαζαν
ντα έκαμναν μάνη μ' και βίλιαζαν
η γης μάνη μ' ταράχτηκε
η γης μάνη μ' ταράχτηκε
κόκκινη βροχούλα έριχνι

κόκκινη βροχούλα έριχνι
πυκνό πυκνό χαλάζ’ έριχνι
πυκνό πυκνό χαλάζι έπιφτι.
Κι εσύ πιδί μ’ αυτό αν το ’κανες
κι εσύ πιδί μ’ αυτό αν το ’κανες
ιννιά χρόνια στο στρώμα να ’σαι
ιννιά χρόνια στο στρώμα να σαπίζ’
και στο βιλόν’ τ’ν τρύπα να περά’εις
και στο βιλόν’ τ’ν τρύπα να περά’εις
και στη μύτη να νταγιακουθείς.

Μάνα μ’ τσουμπάνους μ’ αγαπάει
μ’ αγαπάει μα δεν προϊδάει
τουν άναψα μάνη μ’ του σαϊά
ντα έκαμναν μάνη μ’ και βίλιαζαν
η γης μάνη μ’ ταράχτηκε
κόκκινη βροχούλα έριχνι
πυκνό πυκνό χαλάζι έπιφτι.
Κι εσύ πιδί μ’ αυτό αν το ’κανες
ιννιά χρόνια στο στρώμα να ’σαι
ιννιά χρόνια στο στρώμα να σαπίζ’
και στο βιλόν’ τ’ν τρύπα να περά’εις
και στη μύτη να νταγιακουθείς.

Προβοδάω = στέλνω
Σαϊνά: από το τούρκικο saya = στάνη
Νταγιακουθείς: ίσως από το τούρκικο dayamak = support, lean against

Td 023_1

Αστόχ’σ’ ο γιος ουμ ν’ αρραβωνιάσ’
η δόλια η μάνα τ’ τον θύμισε
τον θύμισε και τον ρώτησε.
Γιατί γιε μου δεν αρραβωνιάζ’ς
γιατί γιε μου δεν παντρεύεσαι.
Είπα μάνη μ’ για να μη στο πω
είπα μάνη μ’ για να μη στο πω
μα τώρα μάνη μ’ που μι ρώτησες
θα σε το πω θα σε το μαρτυρήσω.
Τον αδερφό μ’ μάνη μ’ τον Νικόλα
τον κάλεσε μάνη μ’ ι σύντεκνος τ’
τον κάλιασε μάνη μ’ ι σύντεκνος τ’
πήρε μάνη μ’ τη μπούκλα ν το κρασί

και τη νυφούδα μάνη μ’ και πήγαινε.
Δεν πάει λίγο μάνη μ’ δεν πάει πολύ
δεν πάει λίγο μάνη μ’ δεν πάει πολύ
εννιά κλεφτάδες τον καρασλάτ’σανε
κι όλνους κρασί μάνη μ’ τους κέρασι
όλνους κρασί μάνη μ’ τους κέρασι
μένα το βόιβοντα δεν έφτασι.
Σένα καπετάνιε μ’ στο γυρισμό
σένα καπετάνιε μ’ στο γυρισμό
τότε τους παίρνουν μάνη μ’ και τους δυο
σ’ ένα ψηλό βουνό ντους έβγαλαν
σ’ ένα ψηλό βουνό ντους έβγαλαν
καρσί καρσί μάνη μ’ τους έδεσαν
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι.
Τ’ Νικόλα το δάκρυ όπου στάλαξε
ν άσπρο κλήμα μάνη μ’ φύτρωσι
τ’ς νυφούδας το δάκρυ όπου στάλαξι
κόκκινο κλήμα μάνη μ’ φύτρωσι.
Έκαμαν σταφύλι ραζικό
κι όσ’ περνούσαν μάνη μ’ ν από κει
όλ’ σταφύλια μάνη μ’ γιέπαιρναν
κι από εφτά χρόνια μάνη μ’ κι ύστερα
πέρασα μάνη μ’ κι γω από κει
σάλτ’σα και πήρα γιένα σταφύλ’
σάλτ’σα και πήρα γιένα σταφύλ’
ξεράθ’κε μάνη μ’ το χεράκι μου
και το δεξί το ποδαράκι μου.
Ξεράθ’κε μάνη μ’το χεράκι μου
και το δεξί το ποδαράκι μου
ν αυτό το κρίμα μάνη μ’ έκαμα
και είμαι μάνη μ’ πολύ κριματισμένος.
Ν αχ, ν αυτό το κρίμα γιο μ’ σαν το ’καμες
εννιά χρόνια ν άρρωστος να κοιμηθείς
εννιά στρώματα γιε μ’ να τσεροντίσ’ς
εννιά στρώματα γιε μ’ να τσεροντίσ’ς
εννιά μαξ’λάρια γιε μ’ να σαναλλάξ’ς
και στο σταρκό γιε μ’ να μαζευτείς
κι απ’ το βελόνι τ’ν τρύπα να περαστείς.

Αστόχ’σ’ ο γιος ουμ ν’ αρραβωνιάσ’
η δόλια η μάνα τ’ τον θύμισε
τον θύμισε και τον ρώτησε.
Γιατί γιε μου δεν αρραβωνιάζ’ς

γιατί γιε μου δεν παντρεύεσαι.
Είπα μάνη μ' για να μη στο πω
μα τώρα μάνη μ' που μι ρώτησες
θα σε το πω θα σε το μαρτυρήσω.
Τον αδερφό μ' μάνη μ' τον Νικόλα
τον κάλιασε μάνη μ' ι σύντεκνος τ'
πήρε μάνη μ' τη μπούκλα ν το κρασί
και τη νυφούδα μάνη μ' και πήγαινε.
Δεν πάει λίγο μάνη μ' δεν πάει πολύ
εννιά κλεφτάδες τον καρασλάτ'σανε
κι όλνους κρασί μάνη μ' τους κέρασι
όλνους κρασί μάνη μ' τους κέρασι
μένα το βόιβοντα δεν έφτασι.
Σένα καπετάνιε μ' στο γυρισμό
τότε τους παίρνουν μάνη μ' και τους δυο
σ' ένα ψηλό βουνό ντους έβγαλαν
καρσί καρσί μάνη μ' τους έδεσαν
να κοιτάζοντι και να μη φτάνοντι.
Τ' Νικόλα το δάκρυ όπου στάλαξε
ν άσπρο κλήμα μάνη μ' φύτρωσι
τ'ς νυφούδας το δάκρυ όπου στάλαξι
κόκκινο κλήμα μάνη μ' φύτρωσι.
Έκαμαν σταφύλι ραζικό
κι όσ' περνούσαν μάνη μ' ν από κει
όλ' σταφύλια μάνη μ' γιέπαιρναν
κι από εφτά χρόνια μάνη μ' κι ύστερα
πέρασα μάνη μ' κι γω από κει
σάλτ'σα και πήρα γιένα σταφύλ'
ξεράθ'κε μάνη μ' το χεράκι μου
και το δεξί το ποδαράκι μου.
ν αυτό το κρίμα μάνη μ' έκαμα
και είμαι μάνη μ' πολύ κριματισμένος.
Ν αυτό το κρίμα γιο μ' σαν το 'καμες
εννιά χρόνια ν άρρωστος να κοιμηθείς
εννιά στρώματα γιε μ' να τσεροντίσ'ς
εννιά μαξ'λάρια γιε μ' να σαναλλάξ'ς
και στο σταρκό γιε μ' να μαζευτείς
κι απ' το βελόνι τ'ν τρύπα να περαστείς.

Td 023_2

Νταή Βασίλης ’πό το Ιντιρνέ
Γκρόζης ’πό το Ιρόμπασι
ιννιά χρόνια κλιψιά έκαμναν
ιννιά χρόνια κλιψιά έκαμναν
ψηλά στου Πά- στου Παύλη ντο γιοφύρ’
όλου χασ’νέδις καρισλαντούν
όλου χασ’νέδις καρισλαντούν
καρισλαντούσαν και τ'ς ξιγύμνωναν
σαράντα χ’λιάδες γρόσια έμασαν
σαράντα χ’λιάδες γρόσια έμασαν
κίν’σαν κλιφτάδες μέσα στο βουνό
να πα να βρού- να βρούνα τον Κυριάκ’
να πα να βρού- να βρούνα τον Κυριάκ’
βρίσκουν πιδιά τα βόδια που ’βοσκαν
έκατσαν όλα και τα ρώτησαν.
Ν αχ, που δουλεύ’ δουλεύ’ να βρε πιδιά
τ’ Καραγκιόζογλου του Μουχάλ’ ι Κυριάκ’ς.
Στα μαυροπήγαδα του μαντέν’
στα μαυροπήγαδα του μαντέν’
τους πάν’ τους κλέφτις τ’ς έδειξαν τον Κυριάκ’.
Καλώς κάμνεις ν αχ βρε Κυριάκ’
καλώς κάμνεις ν αχ βρε Κυριάκ’
καλώς όρ’σις νταή Γκρόζη
καλώς όρ’σις νταή Γκρόζη
ν αλτιν μπουνάρ Κυριάκη μ’ ούχτσαλι.
Κρύψι Κυριάκη μ’ τα σίδερα σ’
κι έλα Κυριάκη να κουνουστίσουμι
κι έλα Κυριάκη να κουνουστίσουμι
σκόρδο κι μπαρούτι τον πότιζαν
βγάλε Κυριάκη μ’ τα κολάνια σου
βγάλε Κυριάκη μ’ τα κολάνια σου
τα χέρια τον Κυριάκη τον έδισαν
’στάγκωνα τα χέρια τα ’δεσαν.
Τον πήραν του Κυριακ’ μέσα τα βουνά
απ’ της Γούφα το ρυάκ’ τουν πέρασαν
στη Λιχουνιά απάν’ τον έβγαζαν

κατίβ’καν μέσα στην Κάμισα
σε δυο δέντρα ν ανάμεσα τον έδισαν.
Ήβραν τον αγελάρ’ τον Γκιουτιτζή τον Γιάνν’
Γιάννη Γιάννη Γκιουτιτζή Γιάνν’
χαιρετίματα να πας σ’ όλους στο χωριό
τον Καραγιόζογλου τον Μιχάλ’να πας.
Ήρθε γελάρης ως του χουριό
χαιρετίματα πάει στη μάνα του.
Τον Κυριάκ’ τον πήραν α κλιφτάδις
τον Κυριάκ’ τον πήραν α κλιφτάδις
Γκάζου του μύλου τουν κατίβασαν
να ’τοιμάσεις τόσις λίρισις
να ’τοιμάσεις τόσις λίρις νταή Μιχάλ’
να πάρεις κι τόσα ζευγάρια τσαρούχια
τσαρούχια μαζί με τα μπιάλια τους.

Νταή Βασίλης ’πό το Ιντιρνέ
Γκρόζης ’πό το Ιρόμπασι
ιννιά χρόνια κλιψιά έκαμναν
ψηλά στου Παύλη ντο γιοφύρ’
όλου χασ’νέδις καρισλαντούν
καρασλαντούσαν και τ'ς ξιγύμνωναν
σαράντα χ’λιάδες γρόσια έμασαν
κίν’σαν κλιφτάδες μέσα στο βουνό
να πα να βρούνα τον Κυριάκ’
βρίσκουν πιδιά τα βόδια που ’βοσκαν
έκατσαν όλα και τα ρώτησαν.
Που δουλεύ’ να βρε πιδιά
τ’ Καραγκιόζογλου του Μουχάλ’ ι Κυριάκ’ς.
Στα μαυροπήγαδα του μαντέν’
στα μαυροπήγαδα του μαντέν’
τους πάν’ τους κλέφτις τ’ς έδειξαν τον Κυριάκ’.
Καλώς κάμνεις ν αχ βρε Κυριάκ’
καλώς όρ’σις νταή Γκρόζη
ν αλτιν μπουνάρ Κυριάκη μ’ ούχτσαλι.
Κρύψι Κυριάκη μ’ τα σίδερα σ’
κι έλα Κυριάκη να κουνουστίσουμι
σκόρδο κι μπαρούτι τον πότιζαν
βγάλε Κυριάκη μ’ τα κολάνια σου
τα χέρια τον Κυριάκη τον έδισαν
’στάγκωνα τα χέρια τα ’δεσαν.
Τον πήραν του Κυριακ’ μέσα τα βουνά
απ’ της Γούφα το ρυάκ’ τουν πέρασαν
στη Λιχουνιά απάν’ τον έβγαζαν

κατίβ'καν μέσα στην Κάμισα
σε δυο δέντρα ν ανάμεσα τον έδισαν.
Ήβραν τον αγελάρ' τον Γκιουτιτζή τον Γιάνν'
Γιάννη Γιάννη Γκιουτιτζή Γιάνν'
χαιρετίματα να πας σ' όλους στο χωριό
τον Καραγιόζογλου τον Μιχάλ'να πας.
Ήρθε γελάρης ως του χουριό
χαιρετίματα πάει στη μάνα του.
Τον Κυριάκ' τον πήραν α κλιφτάδις
Γκάζου του μύλου τουν κατίβασαν
να 'τοιμάσεις τόσις λίρις νταή Μιχάλ'
να πάρεις κι τόσα ζευγάρια τσαρούχια
τσαρούχια μαζί με τα μπιάλια τους.

Ιντιρνέ: από το τουρκικό Edirne= Αδριανούπολη
χασ'νέδες: ενδεχομένως οι κλέφτες
καρισλαντάω ή καρασλαντάω, από το τουρκικό karşılamak= συναντώ, ανταμώνω
ν αλτιν μπουνάρ: τουρκ. altın pınar= χρυσή πηγή
σκόδρο κι μπαρούτι: συνηθισμένος συνδιασμός υλικών για τη δημιουργία δηλητηρίου
κολάνια: μαυρόσκοινα= σκοινί από τρίχα κατσικιού με τα οποία έδεναν τα μπιάλια (ποδοπάνια)
Λιχουνιά: το βουνό που βρίσκεται πίσω από τα Πετρωτά
Κάμισα: ποταμός της περιοχής
μπιάλια= ποδοπάνια

Td 023_04

Μπαλικάρια μου μπαλικάρια μου
μπαλικάρια μου γκρεβενιώτικα
μπαλικάρια μου γκρεβενιώτικα
γκρεβενιώτικα ν κι ασπαλιώτικα
γκρεβενιώτικα ν κι ασπαλιώτικα
μη μι λιέπεστε ν και μαραίνεστε
μη με βλέπετε ν και μαραίνεστε
μένα η μάνα μου μ' έχει μαναχή
μένα η μάνα μου μ' έχει μαναχή
μαναχούτσικη ν κι ακριβούτσικη
μαναχούτσικη ν κι ακριβούτσικη
και με πάντρεψε πέρα στη Φραγκιά
και με πάντρεψε πέρα στη Φραγκιά
πέρα στη Φραγκιά και στη Ρωιμυλιά
πέρα στη Φραγκιά και στη Ρωιμυλιά
ήβρα τ'ν μπεθερά ήβρα πεθερό

ήβρα πεθερά ήβρα πεθερό
ήβρα τ’ν μπεθερά πικρομυγδαλιά
ήβρα τ’ν μπεθερά πικρομυγδαλιά
ήβρα τ’ν μπεθερό μέλι ζάχαρη
ήβρα τ’ν μπεθερό μέλι ζάχαρη
τ’ αντραδέρφια μου ντα καλόιμοιρα
τ’ αντραδέρφια μου ντα καλόιμοιρα
οι αντραδέρφες ζουμ οι κακόιμοιρες
οι αντραδέρφες ζουμ οι κακόιμοιρες
για νερό μ’ έστελναν τα μισάνυχτα
για νερό μ’ έστελναν τα μισάνυχτα
τα μισάνυχτα τα μισάβραδια
τα μισάνυχτα τα μισάβραδια
ήβρα ντο στοιχειό ν απού λούζονταν
ήβρα ντο στοιχειό ν απού λούζονταν
ν απού λούζουνταν και χτενίζουνταν.

Μπαλικάρια μου μπαλικάρια μου
μπαλικάρια μου γκρεβενιώτικα
γκρεβενιώτικα ν κι ασπαλιώτικα
μη μι λιέπεστε ν και μαραίνεστε
μένα η μάνα μου μ’ έχει μαναχή
μαναχούτσικη ν κι ακριβούτσικη
και με πάντρεψε πέρα στη Φραγκιά
πέρα στη Φραγκιά και στη Ρωιμυλιά
ήβρα τ’ν μπεθερά ήβρα πεθερό
ήβρα τ’ν μπεθερά πικρομυγδαλιά
ήβρα τ’ν μπεθερό μέλι ζάχαρη
τ’ αντραδέρφια μου ντα καλόιμοιρα
οι αντραδέρφες ζουμ οι κακόιμοιρες
για νερό μ’ έστελναν τα μισάνυχτα
τα μισάνυχτα τα μισάβραδια
ήβρα ντο στοιχειό ν απού λούζονταν
ν απού λούζουνταν και χτενίζουνταν.

Td 023_05

Δυο μπαιδιά δυο μπαιδιά
δυο μπαιδιά καλά μπαιδιά
δυο μπαιδιά καλά μπαιδιά
μες στην Πόλη δούλευαν
μες στην Πόλη δούλευαν
σε μια χήρα Τούρκισσα
σε μια χήρα Τούρκισσα
Τούρκισσα τα μάλωνε
Τούρκισσα ντα μάλωνε
τα μάλωνε και τα ’λεγε
τα μάλωνε και τα ’λεγε.
Σεις παιδιά μ’ καλά μ’ μπαιδιά
σεις παιδιά μ’ καλά μ’ μπαιδιά
μένα δε με παίρνετε
μένα δε με παίρνετε
να με πάτε στ’ν ακκλησιά
να με πάτε στ’ν ακκλησιά
στα καλά ’κονίσματα
στα καλά ’κονίσματα
και στα χαιρετίσματα.

Δυο μπαιδιά καλά μπαιδιά
μες στην Πόλη δούλευαν
σε μια χήρα Τούρκισσα
Τούρκισσα ντα μάλωνε
τα μάλωνε και τα ’λεγε.
Σεις παιδιά μ’ καλά μ’ μπαιδιά
μένα δε με παίρνετε
να με πάτε στ’ν ακκλησιά
στα καλά ’κονίσματα
και στα χαιρετίσματα.

Td 023_06

Λάλησε κού-νου-κε μ’, *μωρέ*, λάλησε νύχτα με του φεγγάρι

νύχτα μι του φεγγάρι.
Και σα λαλή-νι-σω, *μωρέ*, τι θα πω και τι θα μολογήσω
και ντελή Κώστας βγήκε στα βουνά
και ντελή Κώ-νο-στας βγήκε στα βουνά ψηλά στα κορφοβούνια
ψηλά στα κορφοβούνια
μπαλικαρά-να-κια, *μωρέ*, μάζευε ρωμέικα κι αρβανίτ'κα
για να τα κάν', *μωρέ*, Ρωμιών ασκέρ'
για να τα κάν', *αχ μωρέ*, Ρωμιών ασκέρ' ρωμέικο ν κι αρβανίτ'κο
ρωμέικο ν κι αρβανίτ'κο
τα μάζευε, *αχ μωρέ*, και τα 'λεγε τα λέει τα ορμηνεύει
τα λέει τα ορμηνεύει.
Παιδιά μ' κι αν θε ν έρθει, *μωρέ*, λεβεντιά κλέφτες να σηκωθείτι
το Μάη κρασί, *μωρέ*, μην πίνιτι
το Μάη κρασί λέει, *μωρέ*, μην πίνιτι και γύπνο μην κοιμάστι
ι γύπνος γείν' αθάνατος
ι γύπνος είναι, *μωρέ*, είν' αθάνατος και το κρασί είναι πλάνος
και το κρασί είναι πλάνος.

Λάλησε κούκε μ' λάλησε νύχτα με του φεγγάρι.
Και σα λαλήσω τι θα πω και τι θα μολογήσω
και ντελή Κώστας βγήκε στα βουνά ψηλά στα κορφοβούνια
μπαλικαράκια μάζευε ρωμέικα κι αρβανίτ'κα
για να τα κάν' Ρωμιών ασκέρ' ρωμέικο ν κι αρβανίτ'κο
τα μάζευε και τα 'λεγε τα λέει τα ορμηνεύει.
Παιδιά μ' κι αν θε ν έρθει λεβεντιά κλέφτες να σηκωθείτι
το Μάη κρασί λέει μην πίνιτι και γύπνο μην κοιμάστι
ι γύπνος είναι είν' αθάνατος και το κρασί είναι πλάνος.

Td 023_7

Την αγάπη μου την αγάπη μου
την αγάπη μου την απεθύμησα
κι έστειλα κι έστειλα να'ρθει το βράδυ
μα δε μου μα δε μου 'κανε τη χάρη.
Ήρθε ένα πρωί ήρθε ένα πρωί
ήρθε ένα πρωί τ' αγγελικό κορμί
ήρθε πως ήρθε και το μεσημέρι
μα δε μου μα δε μου 'δωσε το χέρι.
Φέρτε το γιατρό φέρτε το γιατρό
φέρτε το γιατρό τον πόνο μου να ειπώ
φέρτε το φέρτε το γιατρό να γειάνω
να μην πέ- να μην πέσω και πεθάνω.

Την αγάπη μου την απεθύμησα
κι έστειλα να’ρθει το βράδυ
μα δε μου ’κανε τη χάρη.
Ήρθε ένα πρωί τ’ αγγελικό κορμί
ήρθε και το μεσημέρι
μα δε μου ’δωσε το χέρι.
Φέρτε το γιατρό τον πόνο μου να ειπώ
φέρτε το γιατρό να γειάνω
να μην πέσω και πεθάνω.
Td 023_8

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά οι τρισκαταραμένοι.
Ο Κύριος ήθέλησε να μπει να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικό για να τον λάβουν όλοι
η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχιά της
την προσευχή της έκανε για τον μονογενή της.
Λάβε κυρά μ’ υπομονή λάβε κυρά μ’ ανέση.
Και πώς να λάβω υπομονή κι εκείνος σταυρωμένους.
Η Μάρθα κι η Μαγδαληνή και του Λαζάρου η Μάνα
του Ιακώβ η αδερφή οι τέσσερεις αντάμα
πήραν το στρατί στρατί στρατί το μονοπάτι
φτάνουν στην πόρτα του ληστού στην πόρτα του Πιλάτου
κι η πόρτα απ’ το φόβο της ανοίγει μοναχιά της.
Τηράει δεξιά τηράει ζερβά κανένας δεν γνωρίζει
τηράει και πιο δεξιότερα και βλέπει τον αϊ- Γιάννη.
Άγιε μου Γιάννη Πρόδρομε και βαπτιστά του γιού μου
μην είδες μου τον γιόκα μου και σε τον δασκαλό σου.
Ποιός έχει χείλη να στο ειπεί καρδιά να ’μολογήσει
ποιό έχει χειροπάλαμο για να σου τον εδείξει.
Έχεις και χείλη να το πεις καρδιά να μολογήσεις
έχεις και χειροπάλαμο να μου τον εδείξεις.
Βλέπεις εκείνον τον γυμνό τον παραπονεμένο
όπου φορεί πουκάμισο στο αίμα βουτηγμένο
όπου φορεί στην κεφαλή αγκάθινο στεφάνι
εκείνος είναι γιόκας σου και με ο δασκαλός μου.
Κι η Παναγιά πλησίασε γλυκά τον ερωτούσε.
Δεν μου μιλείς παιδάκι μου δεν μου μιλείς παιδί μου.
Τί να σου πω μανούλα μου που διάφορο δεν έχεις.
Μόνο το Μέγα Σάββατο κοντά το μεσημέρι
όταν λαλήσ’ ο πετεινός [XXX]
όταν σημαίνει ο Θεός σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει κι η Αγιά Σοφιά με τις χρυσές καμπάνες.
Όποιος τ’ ακούσει σώζεται κι όποιος το λέει αγιάζει

κι όποιος το καλοφυγκράζεται παράδεισο θα λάβει
παράδεισον και λίβανον από τον Άγιο Τάφο.
Td023_09

Τ'ς Πασκαλιάς, *μαρ'Αλεξάντρω*
τ'ς Πασκαλιάς την εβδομάδα
τ'ς Πασκαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι η έρημ' ασθένεια
ξέβηκι η, *μαρ'Αλεξάντρω*
ξέβηκι η έρημ' ασθένεια
ξέβηκι η έρημ' ασθένεια
παίρει νιες παίρ' παντρεμένες
παίρει νιες, *μαρ'Αλεξάντρω*
παίρει νιες παίρ' παντρεμένες
παίρει νιες παίρ' παντρεμένες
πήρι κι την Αλεξάντρω
πήρι κι, *μαρ'Αλεξάντρω*
πήρι κι την Αλεξάντρω
πήρι κι την Αλεξάντρω
δεκαοχτώχρονην κουπέλα
δεκαοχτώ, *μαρ'Αλεξάντρω*
δεκαοχτώχρονην κοπέλα
δεκαοχτώχρονην κοπέλα
μάνα της χαροκαημένη
μάνα της, *μαρ'Αλεξάντρω*
μάνα της χαροκαημένη
μάνα της χαροκαημένη
παίρ' αράδα τα κορίτσα
παίρ' αρά-, *μαρ'Αλεξάντρω*
παίρ' αράδα τα κουρίτσα
παίρ' αράδα τα κουρίτσα
κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένις
κι άλλη αρά-, *μαρ'Αλεξάντρω*
κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένις
κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένις
ποια θα μοιάσ' την Αλεξάντρω
ποια θα μοιάσ-, *μαρ'Αλεξάντρω*
ποια θα μοιάσ' την Αλεξάντρω
ποια θα μοιάσ' την Αλεξάντρω
ν αντασίνα τσου τη μοιάζει
ν αντασί-, *μαρ'Αλεξάντρω*
ν αντασίνα τσου τη μοιάζει
ν αντασίνα τσου τη μοιάζει
στα μαλλιά κι στου κουρμάκι
στα μαλλιά, *μαρ'Αλεξάντρω*
στα μαλλιά κι στο κορμάκι

στα μαλλιά κι στο κορμάκι
κι στο έρημο το μπόι.

Τ’ς Πασκαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι η έρημ’ ασθένεια
παίρει νιες παίρ’ παντρεμένες
πήρι κι την Αλεξάντρω
δεκαοχτώχρονην κουπέλα
μάνα της χαροκαημένη
παίρ’ αράδα τα κουρίτσα
κι άλλη αράδα τ’ς παντρεμένις
κι άλλη αράδα τ’ς παντρεμένις
ποια θα μοιάσ’ την Αλεξάντρω
ν αντασίνα τσου τη μοιάζει
στα μαλλιά κι στου κουρμάκι
κι στο έρημο το μπόι.

Αντασίνα= φιλενάδα

Td023_10

Τον Αϊς-Γιώρ’ την ημέ- τον Αϊς-Γιώρ’ την ημέ-
τον Αϊς-Γιώρ’ την ημέρα κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρ’ς
τον Αϊς-Γιώρ’ την ημέρα κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρ’ς
κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης μπροστά στην Παναγιά
κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης μπροστά στην Παναγιά.
Γιώρη μ’ κάνι μετάνοιες κάνι κι το σταυρό σ’
Γιώρη μ’ κάνι μετάνοιες κάνι κι το σταυρό σ’
κι ι Γιώρης ου δεν άκ’σε δεν πιλογήθηκε
κι ι Γιώρης ου δεν ά- κι ι Γιώρης ου δεν ά-
κι ι Γιώρης ου δεν άκ’σε δεν πιλογήθηκε
κι ι Γιώρης ου δεν άκ’σε δεν πιλογήθηκε
παίν’ παλεύ’ με τ’ς Τούρκοι κι λιανίζιτι
παίν’ παλεύ’ με τ’ς Τού- παίν’ παλεύ’ με τ’ς Τού-
παίν’ παλεύ’ με τ’ς Τούρκοι κι λιανίζιτι
παίν’ παλεύ’ με τ’ς Τούρκοι κι λιανίζιτι
Τούρκοι έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά

Τούρκοι έχουν μαχαί- Τούρκοι έχουν μαχαί-
Τούρκοι έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τούρκοι έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τούρκοι τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον μαχαιρώ- Τούρκοι τον μαχαιρώ-
Τούρκοι τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
κι δυο καλά κορίτσα τον μοιριλογάν
κι δυο καλά κορί- και δυο καλά κορί-
κι δυο καλά κορίτσα τον μοιριλογάν
κι δυο καλά κορίτσα τον μοιριλογάν.
Γιώρη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
Γιώρη μ' δεν έχεις μά- Γιώρη μ' δεν έχεις μά-
Γιώρη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
Γιώρη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σι δγει
Γιώρη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σι δγει.
Γω έχω έχω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να ντη από 'ρχιτι
έχω καλή γυναίκα να ντη από 'ρχιτι
με δυο μπιδιά στα χέρια χαροδέρεται.

Τον Αϊς-Γιώρ' την ημέρα κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρ'ς
κατέβ'κεν Αϊς-Γιώρης μπροστά στην Παναγιά.
Γιώρη μ' κάνι μετάνοιες κάνι κι το σταυρό σ'
κι ι Γιώρης ου δεν άκ'σε δεν πιλογήθηκε
πααίν' παλεύ' με τ'ς Τούρκοι κι λιανίζιτι
Τούρκοι έχουν μαχαίρια έχουν και σπαθιά
Τούρκοι τον μαχαιρώνουν κι Ρωμιοί τον κλαιν
κι δυο καλά κορίτσα τον μοιριλογάν.
Γιώρη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχ'ς καλή γυναίκα νά 'ρθει να σι δγει.
Γω έχω έχω μάνα έχω κι αδερφή
έχω καλή γυναίκα να ντη από 'ρχιτι
με δυο μπιδιά στα χέρια χαροδέρεται.

Td023_11

Κώστας το Μάη γιννήθηκι το Μάη χαρά θα κάμει
το Μάη χαρά θα κάμει
το Μάη ήρθαν τον έγραψαν και στο σουφέρ' να πάνει
και στο σουφέρ' να πάνει
αφήνει την καλούδα του τρια μερή νυφάδα
τρια μερή νυφάδα
με τα τελούδια στα μαλλιά κι μι τις κνιές στα χέρια
κι μι τις κνιές στα χέρια
Κώστας τη μάνα τ' ίλιγε τη μάνα τ' παραγγέλλει
τη μάνα τ' παραγγέλλει.
Καλά μανή μ' τη νύφη σου καλά να την τηρήσεις
καλά να την τηρήσεις
αρνί να σφάζεις το ταχύ αρνί το μεσημέρι
αρνί το μεσημέρι
κι όταν δειπνάει ι Κωσταντής καρύδι με το μέλι
καρύδι με το μέλι.
Και κείνη η σκύλα πεθερά Οβρέισσα αντραδέρφη
Οβρέισσα αντραδέρφη
από το χέρ' την έπιανε κι στο μπιλμπέρ' την πάει
κι στο μπιλμπέρ' την πάει.
Κόψε μπιλμπέρ' ξανθά μαλλιά και ν αργυρά ζουλούφια
και ν αργυρά ζουλούφια.
Μπιλμπέρης δεν τα γκιίντ'ζι δεν γκιίντ'ζι να τα κόψει
δεν γκιίντ'ζι να τα κόψει
τσαρούχια κι την πόδεσε κι στο βουνό τη στέλνει
κι στο βουνό τη στέλνει
της δίνει πέντι πρόβατα κι δέκα κατσικάκια
κι δέκα κατσικάκια.
Ως δεν τα κάνεις εκατό στον κάμπο μην κατ'βαίνεις
στον κάμπο μην κατ'βαίνεις.
Αρνί στ' αρνίτσι γένουνταν κι οι μάνες διπλαρίζουν
κι οι μάνες διπλαρίζουν
στο μήνα γίν'καν εκατό στον χρόνο γίν'καν χίλια
στον χρόνο γίν'καν χίλια
κι ι Κωσταντής απέρασε στέκει και τη ρωτάει
στέκει και τη ρωτάει.
Ποιανού είναι αυτά τα πρόβατα ποιανού είναι αυτά τα γίδια
ποιανού είναι αυτά τα γίδια.
Του Κωσταντή τα πρόβατα του Κωσταντή τα γίδια
του Κωσταντή τα γίδια.
Από το χέρ' την έπαιρνε στη μάνα του την πάει
στη μάνα του την πάει.
Μάνα μου πού είναι η νύφη σου πού είναι κι η καλή μου
πού είναι κι η καλή μου.

Κει στο βουνό την έστελνα τα πρόβατα να βόσκει
τα πρόβατα να βόσκει.
Από το χέρ' την έπαιρνε και στ' άλογα τη βάζει
και στ' άλογα τη βάζει.
Τι είναι αυτό παιδάκι μου τι είναι αυτό που κάνεις
τι είναι αυτό που κάνεις.
Και στ' άλογα την κρέμασε κομμάτια και την κάνει
κομμάτια και την κάνει.

Κώστας το Μάη γιννήθηκι το Μάη χαρά θα κάμει
το Μάη ήρθαν τον έγραψαν και στο σουφέρ' να πάνει
αφήνει την καλούδα του τρια μερή νυφάδα
με τα τελούδια στα μαλλιά κι μι τις κνιές στα χέρια.
Κώστας τη μάνα τ' ίλιγε τη μάνα τ' παραγγέλλει.
Καλά μανή μ' τη νύφη σου καλά να την τηρήσεις
αρνί να σφάζεις το ταχύ αρνί το μεσημέρι
κι όταν δειπνάει ι Κωσταντής καρύδι με το μέλι.
Και κείνη η σκύλα πεθερά Οβρέισσα αντραδέρφη
από το χέρ' την έπιανε κι στο μπιλμπέρ' την πάει.
Κόψε μπιλμπέρ' ξανθά μαλλιά και ν αργυρά ζουλούφια.
Μπιλμπέρης δεν τα γκιίντ'ζι δεν γκιίντ'ζι να τα κόψει
τσαρούχια κι την πόδεσε κι στο βουνό τη στέλνει
της δίνει πέντι πρόβατα κι δέκα κατσικάκια.
Ως δεν τα κάνεις εκατό στον κάμπο μην κατ'βαίνεις.
Αρνί στ' αρνίτσι γένουνταν κι οι μάνες διπλαρίζουν
στο μήνα γίν'καν εκατό στον χρόνο γίν'καν χίλια
κι ι Κωσταντής απέρασε στέκει και τη ρωτάει.
Ποιανού είναι αυτά τα πρόβατα ποιανού είναι αυτά τα γίδια.
Του Κωσταντή τα πρόβατα του Κωσταντή τα γίδια.
Από το χέρ' την έπαιρνε στη μάνα του την πάει
Μάνα μου πού είναι η νύφη σου πού είναι κι η καλή μου.
Κει στο βουνό την έστελνα τα πρόβατα να βόσκει.
Από το χέρ' την έπαιρνε και στ' άλογα τη βάζει.
Τι είναι αυτό παιδάκι μου τι είναι αυτό που κάνεις.
Και στ' άλογα την κρέμασε κομμάτια και την κάνει.

Σουφέρ: από το τουρκικό sefer = εκστρατεία, ταξίδι

PAGE

PAGE 2

Td023_12

Για διες αυτό για διες αυτό
για διες αυτόν το σταυραετό
για διες αυτόν το σταυραετό
σίντα πιτάει πώς κυνηγάει
σίντα πιτάει σίντα πιτάει
σίντα πιτάει πώς κυνηγάει
σίντα πιτάει πώς κυνηγάει
σκιούφτει φιλάει τα νυχούδια του
σκιούφτει φιλάει σκιούφτει φιλάει
σκιούφτει φιλάει τα νυχούδια του
σκιούφτει φιλάει τα νυχούδια του.
Νυχούδια μ' κι φτιρούδια μου
νυχούδια μ' κι νυχούδια μου
νυχούδια μ' κι φτιρούδια μου
νυχούδια μ' κι φτιρούδια μου
θέλω σας στείλω στο βουνό
θέλω σας στεί- θέλω σας στεί-
θέλω σας στείλω στο βουνό
θέλω σας στείλω στο βουνό
να κράξιτι την πέρδικα
να κράξιτι να κράξιτι
να κράξιτι την πέρδικα
να κράξιτι την πέρδικα
την πέρδικα την πλουμιστή
την πέρδικα την πέρδικα
την πέρδικα την πλουμιστή
την πέρδικα την πλουμιστή
την έχ' η μάνα τ'ς μαναχή
την έχ' η μά- την εχ' η μά-
την έχ' η μάνα τ'ς μαναχή
την έχ' η μάνα τ'ς μαναχή
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
στα ρόιδα στα στα ρόιδα στα
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
κι στον αρί βασιλικό
κι στον αρί και στον αρί
κι στον αρί βασιλικό
κι στον αρί βασιλικό…
βασιλικός θέλει πότισμα
βασιλικός βασιλικός
βασιλικός θέλει πότισμα

βασιλικός θέλει πότισμα
θέλει και κορφολόγισμα.

Για διες αυτόν το σταυραετό
σίντα πιτάει πώς κυνηγάει
σκιούφτει φιλάει τα νυχούδια του.
Νυχούδια μ' κι φτιρούδια μου
θέλω σας στείλω στο βουνό
να κράξιτι την πέρδικα
την πέρδικα την πλουμιστή
την έχ' η μάνα τ'ς μαναχή
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
κι στον αρί βασιλικό
βασιλικός θέλει πότισμα
θέλει και κορφολόγισμα.

PAGE

PAGE 2

Td023_13

Μες στη μέ-, *βρε 'μάν αμάν*
μες στη μέση ν τη θάλασσα
μες στη μέση ν τη θάλασσα
ήταν ένα κυπαρίσσι
ήταν έ-, *βρε 'μάν αμάν*
ήταν ένα κυπαρίσσι
ήταν ένα κυπαρίσσι
κι στη ρίζα κρύα βρύση
κι στη ρί-, *βρε 'μάν αμάν*
κι στη ρίζα κρύα βρύση
κι στη ρίζα κρύα βρύση
πάνου οι έμορφες να πλύνουν
πάνου οι έ-, *βρε 'μάν αμάν*
πάνου οι έμορφες να πλύνουν
πάνου οι έμορφες να πλύνουν
τα κορίτσια να λευκάνουν

τα κορί-, *βρε ’μάν αμάν*
τα κορίτσια να λευκάνουν
τα κορίτσια να λευκάνουν
πάει κι ένα φτωχόν κοράσιο
πάει κι ένα, *βρε ’μάν αμάν*
πάει κι ένα φτωχόν κοράσιο
πάει κι ένα φτωχόν κοράσιο
έλαμψι γιαλός και βρύση
έλαμψι, *βρε ’μάν αμάν*
έλαμψι γιαλός και βρύση
έλαμψι γιαλός και βρύση
έλαμψι και το κοράσιο
έλαμψι, *βρε ’μάν αμάν*
έλαμψι και το κοράσιο
έλαμψι και το κοράσιο.
Έι μαρή καλό κοράσιο
έι μαρή, *βρε ’μάν αμάν*
έι μαρή καλό κοράσιο
έι μαρή καλό κοράσιο
πού τά ’βρες αυτά ν τα νιάτα
πού τά ’βρες, *βρε ’μάν αμάν*
πού τά ’βρες αυτά ν τα νιάτα
πού τά ’βρες αυτά ν τα νιάτα
αυτά τα νιάτα τ’ς εμορφάδες.

Μες στη μέση ν τη θάλασσα
ήταν ένα κυπαρίσσι
κι στη ρίζα κρύα βρύση
πάνου οι έμορφες να πλύνουν
τα κορίτσια να λευκάνουν
πάει κι ένα φτωχόν κοράσιο
έλαμψι γιαλός και βρύση
έλαμψι και το κοράσιο.
Έι μαρή καλό κοράσιο
πού τά ’βρες αυτά ν τα νιάτα
αυτά τα νιάτα τ’ς εμορφάδες.

Td023_14

Στο βαρύν στο βαρύν τον πόλιμο
και στο τζέ- και στο τζένκι το πολύ
και στο τζέ- και στο τζένκι το πολύ
μαζεύτ’καν τα μαζεύτ’καν τ’ Αρβαν’τόπουλα
μαζεύτ’καν τα μαζεύτ’καν τ’ Αρβαν’τόπουλα

τα γραμμα- τα γραμματικόπουλα
τα γραμμα- τα γραμματικόπουλα
παίζοντας παίζοντας και ρίχνοντας
παίζοντας παίζοντας και ρίχνοντας
κόπ'καν τ'ς Ρά- κόπ'καν τ'ς Ράντως τα κουμπιά
κόπ'καν τ'ς Ρά- κόπ'καν τ'ς Ράντως τα κουμπιά
και τα θυ- και τα θυληκώματα τ'ς
και τα θυ- και τα θυληκώματα τ'ς
φάν'κι τ'ς Ρά- φάν'κι τ'ς Ράντως τ' αστηθάκι
φάν'κι τ'ς Ρά- φάν'κι τ'ς Ράντως τ' αστηθάκι
ένας το λέει ένας το λέει μάλαμα
ένας το λέει ένας το λέει μάλαμα
γιάλλος το λέει γιάλλος το λέει καθάριο ασήμ'
γιάλλος το λέει γιάλλος το λέει καθάριο ασήμ'
κανένας δε κανένας δεν τ' απείκτσε
κανένας δε κανένας δεν τ' απείκτσε
ένα μικρό ένα μικρό Αρβαν'τόπουλο
ένα μικρό ένα μικρό Αρβαν'τόπουλο
μικρό και δια- μικρό και διαβολιάρικο
μικρό και δια- μικρό και διαβολιάρικο
κείνο κει κείνο κει τ' απείκτσε
κείνο κει κείνο κει τ' απείκτσε
πάει στον μπέη πάει στο μπέη κι ίλιγι
πάει στον μπέη πάει στο μπέη κι ίλιγι.
Μπέη μ' δεν εί- μπέη μ' δεν είνι μάλαμα
μπέη μ' δεν εί- μπέη μ' δεν είνι μάλαμα
δεν είνι κι δεν είνι κι καθάριο ασήμ'
δεν είνι κι δεν είνι κι καθάριο ασήμ'
μόν' είνι τ'ς Ρά- μόν' είνι τ'ς Ράντως τ' αστηθάκι.

Στο βαρύν τον πόλιμο
και στο τζένκι το πολύ
μαζεύτ'καν τ' Αρβαν'τόπουλα
τα γραμματικόπουλα
παίζοντας και ρίχνοντας
κόπ'καν τ'ς Ράντως τα κουμπιά
και τα θυληκώματα τ'ς
φάν'κι τ'ς Ράντως τ' αστηθάκι
ένας το λέει μάλαμα
γιάλλος το λέει καθάριο ασήμ'
κανένας δεν τ' απείκτσε
ένα μικρό Αρβαν'τόπουλο
μικρό και διαβολιάρικο
κείνο κει τ' απείκτσε

πάει στο μπέη κι ίλιγι
Μπέη μ’ δεν είνι μάλαμα
δεν είνι κι καθάριο ασήμ’
μόν’ είνι τ’ς Ράντως τ’ αστηθάκι.

τσένκι: τουρκ. cengi= πόλεμος
απείκτσε= κατάλαβε

Td023_15

Τι κακός χειμώνας είναι
όλο για τ’ ιμένα κάνει
όλο για τ’ ιμένα κάνει
πόχου τα παιδιά μ’ στα ξένα
πόχου τα παιδιά μ’ στα ξένα
λερουμένα σκουριασμένα
λερουμένα σκουριασμένα
ποιον να στείλω να τα φέρει
ποιον να στείλω να τα φέρει
στέλνω το ’να στέλνω τ’ άλλο
στέλνω το ’να στέλνω τ’ άλλο
στέλνω το χελιδονάκι
στέλνω το χελιδονάκι
που είνι γρήγορο πουλάκι
που είνι γρήγορο πουλάκι
που πιρνάει τα ριματάκια
που πιρνάει τα ριματάκια
κι τσακίζ’ τα κληματάκια
κι τσακίζ’ τα κληματάκια
να τα να τα που τα φέρει
να τα να τα που τα φέρει
τα σπαθιά τ’ς ξεγυμνωμένα
τα σπαθιά τ’ς ξεγυμνωμένα
πάρτι ρίξτι παλικάρια
πάρτι ρίξτι παλικάρια
να βαρέσιτε τον κλέφτη
να βαρέσιτε τον κλέφτη
που σουιντίζει τα καράβια
που σουιντίζει τα καράβια
κι σκουτών’ τα παλικάρια.

Τι κακός χειμώνας είναι
όλο για τ’ ιμένα κάνει
πόχου τα παιδιά μ’ στα ξένα
λερουμένα σκουριασμένα

ποιον να στείλω να τα φέρει
στέλνω το ’να στέλνω τ’ άλλο
στέλνω το χελιδονάκι
που είνι γρήγορο πουλάκι
που πιρνάει τα ριματάκια
κι τσακίζ’ τα κληματάκια
να τα να τα που τα φέρει
τα σπαθιά τ’ς ξεγυμνωμένα
πάρτι ρίξτι παλικάρια
να βαρέσιτε τον κλέφτη
που σουιντίζει τα καράβια
κι σκουτών’ τα παλικάρια.
Td023_16

Γκαμήλα είναι απ’ τα νησιά
είναι και πολύ νηστ’κιά.
Σ’ αυτό το σπίτι που ’ρθαμε
πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού
χίλια χρόνια να ζήσει.
Td023_17

Ν από πάν’, *ντιλμπέρι μ’ιμάν*
ν από πάν’ ’πό τη Βλαχιά
ν από πάν’ ’πό τη Βλαχιά
κατιβαίνει ένας πασάς
κατιβαίν’, *ντιλμπέρι μ’ιμάν*
κατιβαίν’ ένας πασάς
κατιβαίν’ ένας πασάς
σέρν’ χαρτιά στον κόρφο του
σέρν’ χαρτιά, *ντιλμπέρι μ’ιμάν*
σέρν’ χαρτιά στον κόρφο του
σέρν’ χαρτιά στον κόρφο του
το καλαμάρ’ στην τσέπη του
το καλαμάρ’-, *ντιλμπέρι μ’ιμάν*
το καλαμάρ’ στην τσέπη του
το καλαμάρ’ στην τσέπη του
τα χαρτιά λαλούν και λεν
τα χαρτιά, *ντιλμπέρι μ’ιμάν*
τα χαρτιά λαλούν κι λεν
τα χαρτιά λαλούν και λεν
σούκτι νιες να πέσιτι
σούκτι νιες, *ντιλμπέρι μ’ιμάν*
σούκτι νιες να πέσιτι
σούκτι νιες να πέσιτι
και γριές να γνέσιτι

και γριές, *ντιλμπέρι μ' ιμάν*
και γριές να γνέσιτι
και γριές να γνέσιτι
τ' άκουσι και μια γριά
τ' άκουσι, *ντιλμπέρι μ' ιμάν*
τ' άκουσι και μια γριά
τ' άκουσι και μια γριά
γύριψι να παντρευτεί
γύριψι, *ντιλμπέρι μ' ιμάν*
γύριψι να παντρευτεί
γύριψι να παντρευτεί
βάζει δόντια από κρανιά
βάζει δό-, *ντιλμπέρι μ' ιμάν*
βάζει δόντια από κρανιά
βάζει δόντια από κρανιά
κι αλογών ουρά μαλλιά.

Ν από πάν' 'πό τη Βλαχιά
κατιβαίνει ένας πασάς
σέρν' χαρτιά στον κόρφο του
το καλαμάρ' στην τσέπη του
τα χαρτιά λαλούν και λεν
σούκτι νιες να πέσιτι
και γριές να γνέσιτι
τ' άκουσι και μια γριά
γύριψι να παντρευτεί
βάζει δόντια από κρανιά
κι αλογών ουρά μαλλιά.

Td023_18

Κορίτσα να κορίτσα να
κορίτσα να χορέψουμι
κορίτσα να χορέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
κι τραχανά κι τραχανά
κι τραχανά να κλέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
τσ' από τον μαγειρέψουμι
τσ' από τον μα- τσ' από τον μα-
τσ' από τον μαγειρέψουμι
τσ' από τον μαγειρέψουμι
στου κεχαγιά μας τον οντά
στου κεχαγιά στου κεχαγιά

στου κεχαγιά μας τον οντά
στου κεχαγιά μας τον οντά
πόχει τα χλιάρια στον ντορβά
πόχει τα χλιά- πο ’χει τα χλιά-
πόχει τα χλιάρια στον ντροβά
πόχει τα χλιάρια στον ντροβά
και τα σουμούνια στη γριντιά.

Κορίτσα να χορέψουμι
κι τραχανά να κλέψουμι
τσ’ από τον μαγειρέψουμι
στου κεχαγιά μας τον οντά
πόχει τα χλιάρια στον ντροβά
και τα σουμούνια στη γριντιά.

χλιάρια: κουτάλια
σουμούνια: πιθανόν από το τούρικο sum=σκόρδο
γριντιά: δοκάρι

Td023_19

’Πόψε παπά- ’πόψε παπά-
’πόψε παπάδες δέρνονται
’πόψε παπάδες δέρνονται
και τι κακό και δέρνονται
και τι κακό και τι κακό
και τι κακό και δέρνονται
και τι κακό και δέρνονται
τα γράμματα δεν έσωσαν
τα γράμματα τα γράμματα
τα γράμματα δεν έσωσαν
τα γράμματα δεν έσωσαν.
’Πόψε νταήδες δέρνουντουν
’πόψε νταή- ’πόψε νταή-
’πόψε νταήδες δέρνουντουν
’πόψε νταήδες δέρνουντουν
τα πράματα δεν πότισαν
τα πράματα τα πράματα
τα πράματα δεν πότισαν
τα πράματα δεν πότισαν.
’Πόψε γυναίκες δέρνουντουν
’πόψε γυναί- ’πόψε γυναί-
’πόψε γυναίκες δέρνουντουν

’πόψε γυναίκες δέρνουντουν
τις πίτες δεν τις έπλασαν
τις πίτες δε τις πίτες δε
τις πίτες δεν τις έπλασαν.

’Πόψε παπάδες δέρνονται
και τι κακό και δέρνονται
τα γράμματα δεν έσωσαν.
’Πόψε νταήδες δέρνουντουν
τα πράματα δεν πότισαν.
’Πόψε γυναίκες δέρνουντουν
τις πίτες δεν τις έπλασαν.

Td023_20

Οι καημέν’, *σαβντίμ σενιό*
οι καημένοι οι τσομπαναίοι
οι καημένοι οι τσομπαναίοι
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
μέρα νύ-, *σαβντίμ σενιό*
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
πώς την τρων αυτήν την πάχν’
πώς την τρων, *σαβντίμ σενιό*
πώς την τρων αυτήν την πάχν’
πώς την τρων αυτήν την πάχν’
’φτήν την πάχν’ ’φτά τα χιόνια
’φτήν την πά-, *σαβντίμ σενιώ*
’φτήν την πάχν’ ’φτά τα χιόνια
’φτήν την πάχν’ ’φτά τα χιόνια
κι το βράδυ μέσα στο ρ’μάνι
κι το βρά-, *σαβντίμ σενιό*
κι το βράδυ μέσα στο ρ’μάνι
κι το βράδυ μέσα στο ρ’μάνι
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ’ς
έχασαν, *σαβντίμ σενιό*
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ’ς
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ’ς
γύρισαν να τα γυρέψουν
γύρισαν, *σαβντίμ σενιό*
γύρισαν να τα γυρέψουν
γύρισαν να τα γυρέψουν
βρίσκουν μια ελιά στη στράτα
βρίσκουν μια, *σαβντίμ σενιό*

βρίσκουν μια ελιά στη στράτα
βρίσκουν μια ελιά στη στράτα
την πατούν και βγάζει λάδι
την πατούν, *σαβντίμ σενιό*
την πατούν και βγάζει λάδι
την πατούν και βγάζει λάδι
παίρ᾽ αλείφουν την πιρτσιά τους.

Οι καημέν᾽οι τσομπαναίοι
μέρα νύχτα στο μπαΐρι
πώς την τρων αυτήν την πάχν᾽
᾽φτήν την πάχν᾽ ᾽φτά τα χιόνια
κι το βράδυ μέσα στο ρ᾽μάνι
έχασαν τα γιαμπουρλούκια τ᾽ς
γύρισαν να τα γυρέψουν
βρίσκουν μια ελιά στη στράτα
την πατούν και βγάζει λάδι
παίρ᾽ αλείφουν την πιρτσιά τους.

Σαβνίμ σενιό: σαβντίμ: τουρκ. sevdim= αγάπη μου
σενιό: τουρκ. seni= εσύ. Πιθανή απόδοση : "βρε αγάπη μου ".
Γιαμπουρλούκια: κάπες
πριστιά: τσουλούφι.

Td023_21

Έι μαρή Θοδώρα
κι Θοδωροπούλα
και Θοδωροπούλα
θυμάσαι όντα σε πήραν
θυμάσαι όντα σι πήραν
τι καιρό σε πήραν
τι καιρό σι πήραν
όντα περνούσαν Τούρκοι
όντα περνούσαν Τούρκοι
Τούρκοι και Οβρέοι
Τούρκοι και Οβρέοι
σκλάβωσαν τη σκλάβα
σκλάβωσαν τη σκλάβα
σκλάβωσαν κι εμένα
σκλάβωσαν κι εμένα
μένα τον καημένον
μένα τον καημένον
ντάι μένα την κοπέλα

ντάι μένα την κοπέλα
δε τη δίνω σένα
δεν τη δίνω σένα
θα τη δώσω πέρα
θα τη δώσω πέρα
πέρα στο Ντερβένι
πέρα στο Ντερβένι
και στο Ντερβενοχώρι
και στο Ντερβενοχώρι
να μάθει πώς χορεύουν
να μάθει πώς χορεύουν
και πώς τον καγκελεύουν
και πώς τον καγκελεύουν
αρίν αρίν τον σέρνουν
αρίν αρίν τον σέρνουν
κι αρίν τον καγκελεύουν
κι αρίν τον καγκελεύουν
χορεύουν τα Βουργαράκια
χορεύουν τα Βουργαράκια
με κόκκινα σκουφάκια
χορεύουν και οι Βουργαρούδες
με τ’ς κόκκινες σκουφούδες.

Έι μαρή Θοδώρα
κι Θοδωροπούλα
θυμάσαι όντα σι πήραν
τι καιρό σε πήραν
όντα περνούσαν Τούρκοι
Τούρκοι και Οβρέοι
σκλάβωσαν τη σκλάβα
σκλάβωσαν κι εμένα
ντάι μένα την κοπέλα
δε τη δίνω σένα
θα τη δώσω πέρα
πέρα στο Ντερβένι
και στο Ντερβενοχώρι
να μάθει πώς χορεύουν
και πώς τον καγκελεύουν
αρίν αρίν τον σέρνουν
κι αρίν τον καγκελεύουν
χορεύουν τα Βουργαράκια
με κόκκινα σκουφάκια
χορεύουν και οι Βουργαρούδες
με τ’ς κόκκινες σκουφούδες.

Ντάι: βουλγ.

Td023_22

Εδώ ξένος κι εκεί ξένος πούθε κι αν πάνω ξένος
να πάνω κάτ' στα κάτεργα
να πάνω κάτ' στα κάτεργα κάτω στο Πιτροχώρι
να κάνω μήνες δώδικα
να κάνω μήνες δώδικα και χρόνια δεκαπίντι
να έρθει χρόνος κι Αϊς-Γιώργ'ς
να έρθει χρόνος κι Αϊς-Γιώργ'ς πρώτη γιορτή του χρόνου
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες ν' αλλάξουν παντριμένες
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
και στο στασίδ' που ίστεκε ν
τηράει δεξιά τηράει ζερβιά τηράει κι ανατολή της
βλέπει τον τόπο τ' αδειανό
βλέπει τον τόπο τ' αδειανό και το στασίδι τ' μαύρο.
Αχ δεν είδιετε δεν άκ'σετε
δεν είδιετε δεν άκ'σετε το γιο μου τον χαμένον.
Αλήθεια μεις τον είδιαμε
αλήθεια μεις τον είδιαμε αλήθεια τον ακούμι
μαύρα μπουλιά τον έτρωγαν
μαύρα μπουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τροϋρνούσαν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τροϋρνάει
στο κεφαλάκι τ' κάθονταν
στο κεφαλάκι τ' κάθονταν κάθιτι γράφ' κι λέει.
Ν' άιντε πουλιά μ' στα μέρια σας
ν' άιντε πουλιά μ' στα μέρια σας χιλιδόνια στ'ς φωλιές σας
καλόν υγειά σας φίλοι μου.

Εδώ ξένος κι εκεί ξένος πούθε κι αν πάνω ξένος
να πάνω κάτ' στα κάτεργα κάτω στο Πιτροχώρι
να κάνω μήνες δώδικα και χρόνια δεκαπίντι
να έρθει χρόνος κι Αϊς-Γιώργ'ς πρώτη γιορτή του χρόνου
ν' αλλάξουν νιοι ν' αλλάξουν νιες ν' αλλάξουν παντριμένες
ν' αλλάξ' κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
τηράει δεξιά τηράει ζερβιά τηράει κι ανατολή της
βλέπει τον τόπο τ' αδειανό και το στασίδι τ' μαύρο.
Δεν είδιετε δεν άκ'σετε το γιο μου τον χαμένον.
Αλήθεια μεις τον είδιαμε αλήθεια τον ακούμι

μαύρα μπουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τροϋρνούσαν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τροϋρνάει
στο κεφαλάκι τ’ κάθονταν κάθιτι γράφ’ κι λέει.
Ν’ άιντε πουλιά μ’ στα μέρια σας χιλιδόνια στ’ς φωλιές σας
καλόν υγειά σας φίλοι μου.

να πάνω= να πάω

Td024_01

Του παπά του παπά τα παραθύρια
του παπά τα παραθύρια
κάθοντι δυο μαύρα φρύδια
κάθοντι κάθοντι δυο μαύρα φρύδια
κάθοντι δυο μαύρα φρύδια
κι αγναντεύουν τα γαλόια
κι αγναντέ- κι αγναντεύουν τα γαλόια
κι αγναντεύουν τα γαλόια
πο’ ’ρχοντι ’πό το Μεσίρι
πο’ ’ρχοντι ’πό ’ρχοντι ’πό το Μεσίρι
πό’ ’ρχοντι ’πό το Μεσίρι
φορτωμένα στο φκιασίδι
φορτωμέ- φορτωμένα στο φκιασίδι
φορτωμένα στο φκιασίδι
στ’ όμορφο το κοκκινάδι
στ’ όμορφο στ’ όμορφο το κοκκινάδι
στ’ όμορφο το κοκκινάδι
που το βάζουν όλ’ οι πασάδες
που το βά- που το βάζουν όλ’ πασάδες
που το βάζουν όλ’ πασάδες
όλ’ πασάδες κι όλ’ οι αγάδες.

Του του παπά τα παραθύρια
κι αγναντεύουν τα γαλόια
πο’ ’ρχοντι ’πό το Μεσίρι
φορτωμένα στο φκιασίδι
στ’ όμορφο το κοκκινάδι
που το βάζουν όλ’ οι πασάδες
όλ’ πασάδες κι όλ’ οι αγάδες.

γαλόια: γαλόνια= τύπος πλοίου

Td024_02

Με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν με γέλασαν και μου είπανε
με γέλασαν και μου είπανε ’πό θέρμη θα πεθάνω
με γέλασαν και μου είπανε ’πό θέρμη θα πεθάνω
μου φτιάσαν το μου φτιάσαν το σπιτάκι μου
μου φτιάσαν το σπιτάκι μου ψηλότερο από όλα
μου φτιάσαν το σπιτάκι μου ψηλότερο από όλα
μι εφτά μι οχτώ μι εφτά μι οχτώ μπατώματα
μι εφτά μι οχτώ μπατώματα εξήντα παραθύρια
μι εφτά μι οχτώ μπατώματα εξήντα παραθύρια
στο παραθύρ’ στο παραθύρι κάθομαι
στο παραθύρι κάθομαι τους κάμπους αγναντεύω
στο παραθύρι κάθομαι τους κάμπους αγναντεύω
βλέπω τους κά- βλέπω τους κάμπους πράσινοι
βλέπω τους κάμπους πράσινοι και τα βουνά γαλάζια
βλέπω τους κάμπους πράσινοι και τα βουνά γαλάζια
βλέπω το Χά- βλέπω το Χάρο πόρχεται
βλέπω το Χάρο πόρχεται καβάλα τ’ άλογό του
βλέπω το Χάρο πόρχεται καβάλα τ’ άλογό του
μαύρος ήταν μαύρος ήταν μαύρα φορεί
μαύρος ήταν μαύρα φορεί μαύρο και το σπαθί του.

Με γελάσανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν και μου είπανε ’πό θέρμη θα πεθάνω
μου φτιάσαν το σπιτάκι μου ψηλότερο από όλα
μι εφτά μι οχτώ μπατώματα εξήντα παραθύρια
στο παραθύρι κάθομαι τους κάμπους αγναντεύω
βλέπω τους κά- βλέπω τους κάμπους πράσινοι
βλέπω τους κάμπους πράσινοι και τα βουνά γαλάζια
βλέπω το Χάρο πόρχεται καβάλα τ’ άλογό του
μαύρος ήταν μαύρα φορεί μαύρο και το σπαθί του.

Χαρακτηριστικό “λάθος” κακής ακρόασης ή απομνημόνευσης. Το “ποτέ μου δεν πεθαίνω” το άκουσε η ίδια ή κάποιος πριν από αυτή “’πό θέρμη θα πεθάνω”.

Td024_03

Παίρω το δρόμο το δρομί κι ένα στενό σοκάκι
νερ, κι το σοκάκι μ’ έβγαλι
νερ, κι το σοκάκι μ’ έβγαλι τ’ς αγάπης μου τις πόρτες
νερ, βρίσκου τις πόρτες σφαλιστές
βρίσκου τις πόρτες σφαλιστές τα παραθύρια φέγγουν.
Αχ, κοιμάσ’ αγάπη μ’ ξύπνησι

κοιμάσ’ αγάπη μ’ ξύπνησι κι αν δεν κοιμάσι σήκω
αχ, αν είσι μόν’ και μοναχή
κι αν είσι μόν’ και μοναχή να έρθω έτσ’ πως είμι
νερ, θ αν είσι με τη μάνα σου
θ αν είσι με τη μάνα σου ν’ αλλάξω και να έρθω.
Αχ, θ αν είσ’ η αγάπη μ’ πέρασι
θ αν είσ’ η αγάπη μ’ πέρασι θ αν είσι ξένους φύγι.
Αχ, καλόν υγεία σας φίλοι μου.

Παίρω το δρόμο το δρομί κι ένα στενό σοκάκι
κι το σοκάκι μ’ έβγαλι τ’ς αγάπης μου τις πόρτες
βρίσκου τις πόρτες σφαλιστές τα παραθύρια φέγγουν.
Κοιμάσ’ αγάπη μ’ ξύπνησι κι αν δεν κοιμάσι σήκω
κι αν είσι μόν’ και μοναχή να έρθω έτσ’ πως είμι
θ αν είσι με τη μάνα σου ν’ αλλάξω και να έρθω.
Θ αν είσ’ η αγάπη μ’ πέρασι θ αν είσι ξένους φύγι.
Καλόν υγεία σας φίλοι μου.

Td026_01

Μια Πασχαλιά, *πουλάκι μου*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
μια Πασχαλιά, *πουλάκι μου*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
και μια ασημένια μέρα, *πουλάκι μου*
και μια ασημένια μέρα, *ν Αλέξαντρι*
και μια ασημένια μέρα, *πουλάκι μου*
και μια ασημένια μέρα, *ν Αλέξαντρι*
μάνα ν υγιό, *πουλάκι μου*
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζε
μάνα ν υγιό, *πουλάκι μου*
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζε
Σάββατο ν όλη μέρα, *πουλάκι μου*
Σάββατο ν όλη μέρα, *ν Αλέξαντρι*
Σάββατο ν όλη μέρα, *πουλάκι μου*
Σάββατο ν όλη μέρα, *ν Αλέξαντρι*
την Κυριακή, *πουλάκι μου*
την Κυριακίτσα το πρωί
την Κυριακή, *πουλάκι μου*
την Κυριακίτσα το πρωί
θα πα να μεταλάβει ν, *πουλάκι μου*
θα πα να μεταλάβει, *ν Αλέξαντρι*
θα πα να μεταλάβει ν, *πουλάκι μου*
θα πα να μεταλάβει, *ν Αλέξαντρι*

μπροστά πααίν', *πουλάκι μου*
μπροστά πααίν' η μάνα του
μπροστά πααίν', *πουλάκι μου*
μπροστά πααίν' η μάνα του
κατόπιν αδερφή του, *πουλάκι μου*
κατόπιν αδερφή του, *ν Αλέξαντρι*
κατόπιν αδερφή του, *πουλάκι μου*
κατόπιν αδερφή του, *ν Αλέξαντρι*
στη μέσ' πααίν', *πουλάκι μου*
στη μέσ' πααίν' Αλέξανδρος
στη μέσ' πααίν', *πουλάκι μου*
στη μέσ' πααίνει Αλέξαντρος
σα φύλλο μαραμένος, *πουλάκι μου*
σα φύλλο μαραμένος, *Αλέξαντρι*
σα φύλλο μαραμένος, *πουλάκι μου*
σα φύλλο μαραμένος, *ν Αλέξαντρι*
σα φύλλο σαν, *πουλάκι μου*
σα φύλλο σαν τριαντάφυλλο
σα φύλλο σαν, *πουλάκι μου*
σα φύλλο σαν τριαντάφυλλο
σαν κίτρινο λουλούδι, *πουλάκι μου*
σαν κίτρινο λουλούδι, *ν Αλέξαντρι*
σαν κίτρινο λουλούδι, *πουλάκι μου*
σαν κίτρινο λουλούδι, *ν Αλέξαντρε*
για πάν' σιμά, *πουλάκι μου*
για πάν' σιμά για πάν' κοντά
για πάν' σιμά, *πουλάκι μου*
για πάν' σιμά για πάν' κοντά
κοντά στην εκκλησία, *πουλάκι μου*
κοντά στην εκκλησία, *ν Αλέξαντρι*
κοντά στην εκκλησία, *πουλάκι μου*
κοντά στην εκκλησία, *ν Αλέξαντρι*
και σαν τους εί-, *πουλάκι μου*
και σαν τους είδε η εκκλησιά
και σαν τους εί-, *πουλάκι μου*
και σαν τους είδε η εκκλησιά
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξαντρι*
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μου*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλέξαντρι*
τότ' η μάνα, *πουλάκι μου*
τότ' η μάνα τον ρώτησε
τότ' η μάνα, *πουλάκι μου*
τότ' η μάνα τον ρώτησε
και τον καλοξετάει, *πουλάκι μου*
και τον καλοξετάει, *ν Αλέξαντρι*

και τον καλοξετάει, *πουλάκι μου*
και τον καλοξετάει, *ν Αλέξαντρι*.
Τι κρίμα έχ’ς, *πουλάκι μου*
τι κρίμα έχ’ς, *Αλέξαντρι*
τι κρίμα έχ’ς, *πουλάκι μου*
τι κρίμα έχ’ς, *Αλέξαντρι*
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είσι κριματισμένος, *ν Αλέξαντρι*
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μου*
κι είσι κριματισμένος, *ν Αλέξαντρι*.
Είπα μάνε μ’, *πουλάκι μου*
είπα μάνε μ’ να μη στο πω
είπα μάνε μ’, *πουλάκι μου*
είπα μάνε μ’ να μη στο πω
να μη στ’ ομολογήσω, *πουλάκι μου*
να μη στ’ ομολογήσω, *ν Αλέξαντρι*
να μη στ’ ομολογήσω, *πουλάκι μου*
να μη στ’ ομολογήσω, *ν Αλέξαντρι*
ιννιά παπά-, *πουλάκι μου*
ιννιά παπάδες σκότωσα
ιννιά παπά-, *πουλάκι μου*
ιννιά παπάδες σκότωσα
κι δέκα καλογέροι, *πουλάκι μου*
κι δέκα καλογέροι, *ν Αλέξαντρι*
κι δέκα καλογέροι, *πουλάκι μου*
κι δέκα καλογέροι, *ν Αλέξαντρι*.

Μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή και μια ασημένια μέρα
μάνα ν υγιό ν ιστόλιζε Σάββατο ν όλη μέρα
την Κυριακίτσα το πρωί θα πα να μεταλάβει
μπροστά παείν’ η μάνα του κατόπιν αδερφή του
στη μέσ’ παείν’ Αλέξανδρος σα φύλλο μαραμένος
σα φύλλο σαν τριαντάφυλλο σαν κίτρινο λουλούδι
για πάν’ σιμά για πάν’ κοντά κοντά στην εκκλησία
και σαν τους είδε η εκκλησιά ρίχνει τα κεραμίδια
τότ’ η μάνα τον ρώτησε και τον καλοξετάει.
Τι κρίμα έχ’ς κι είσι κριματισμένος.
Είπα μάνε μ’ να μη στο πω να μη στ’ ομολογήσω
ιννιά παπάδες σκότωσα κι δέκα καλογέροι.

Td026_02

Μαλαματέ-, *βρε*, μαλαματέ-
μαλαματένιος ασήμαντρος
μαλαματέ-, *μικρή μ'*, μαλαματέ-
μαλαματένιος ασήμαντρος
μαλαματένιος ασήμαντρος
όντα 'κανε και βρόντηξε
μαλαματένιος ασήμαντρος
όντα έκανε-νε και βρόντηξε
όντα έκανε, *μικρή μ'*, όντα έκανε
όντα έκανε-νε και βρόντηξε
όντα έκανε, *μικρή μ'*, όντα έκανε
όντα έκανε-νε και βρόντηξε
όντα έκανε-νε και βρόντηξε
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
όντα έκανε-νε και βρόντηξε
όλο τον κόσμο τον σύμμασε
όλον τον κό-, *μικρή μ'*, όλον τον κό-
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
όλον τον κό-, *μικρή μ'*, όλον τον κό-
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
τη Δάφνη δε, *μικρή μ'*, τη Δάφνη δε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
τη Δάφνη δε, *μικρή μ'*, τη Δάφνη δε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
την έχ' η μά-, *μικρή μ'*, την έχ' η μά-
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
την έχ' η μά-, *μικρή μ'*, την έχει η μά-
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
την έχ' η μά-να-να τ'ς μαναχή
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα

στα ρόιδα στα, *μικρή μ'*, στα ρόιδα στα
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
στα ρόιδα στα, *μικρή μ'*, στα ρόιδα στα
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
και στον αρί-νι βασιλικό
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
και στον αρί-νι βασιλικό.
Μαλαματένιος ασήμαντρος
όντα έκανε και βρόντηξε
όλον τον κόσμο τον σύμμασε
τη Δάφνη δε-νε-ν τη σύμμασε
την έχ' η μάνα τ'ς μαναχή
στα ρόιδα στα τριαντάφυλλα
και στον αρί βασιλικό.

PAGE

PAGE 2

Td026_03

Αμπέλι ν α-, *λεβέντη μ'ιμάν*
αμπέλι ν απού δούλευα
αμπέλι ν α-, *λεβέντη μ'ιμάν*
αμπέλι ν απού δούλευα
ν αμπέλι ν απού δούλευα
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
αμπέλι ν απού δούλευα
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
στο κλήμα που, *λεβέντη μ'ιμάν*
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
στο κλήμα που, *λεβέντη μ'ιμάν*
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
γιαρέντης μου ν απέρασε
στο κλήμα 'ποκοιμήθηκα
γιαρέντης μου ν απέρασε
γιαρέντης μου, *λεβέντη μ'ιμάν*
γιαρέντης μου ν απέρασι
γιαρέντης μου, *λεβέντη μ'ιμάν*
γιαρέντης μου ν απέρασε

γιαρέντης μου ν απέρασι
κι δε με καλημέρισι
γιαρέντης μου ν απέρασι
και δε με καλημέρισι
κι δε με κα-, *λεβέντη μ'ιμάν*
κι δε με καλημέρισι
κι δε με κα-, *λεβέντη μ'ιμάν*
κι δε με καλημέρισι
κι δε με καλημέρισε
κι ιγώ νερό δεν το 'δωσα
κι δε με καλημέρισι
κι ιγώ νερό δεν το 'δωσα
κι ιγώ νερό, *λεβέντη μ'ιμάν*
κι ιγώ νερό δεν το 'δωσα
κι ιγώ νερό, *λεβέντη μ'ιμάν*
κι ιγώ νερό δεν το 'δωσα
κι ιγώ νιρό δεν το 'δωσα
χρυσό λιμόνι μ' έριξε
κι ιγώ νιρό δεν το 'δωσα
χρυσό λιμόνι μ' έριξι
χρυσό λιμό-, *λεβέντη μ'ιμάν*
χρυσό λιμόνι μ' έριξι
χρυσό λιμό-, *λεβέντη μ'ιμάν*
χρυσό λιμόνι μ' έριξι
χρυσό λιμόνι μ' έριξι
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
χρυσό λιμόνι μ' έριξι
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
δεν το 'φαγα, *λεβέντη μ'ιμάν*
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
δεν το 'φαγα, *λεβέντη μ'ιμάν*
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
δεν το 'φαγα δεν το 'ριξα
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
στο μαντιλά-, *λεβέντη μ'ιμάν*
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
στο μαντιλά-, *λεβέντη μ'ιμάν*
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
στο μαντιλάκι μ' το 'δεσα
στο σιντουκάκι μ' το 'βαλα
στο μαντιλάκι μ' το 'δισα
στο σιντουκάκι μ' το 'βαλα.

Αμπέλι ν απού δούλευα
στο κλήμα ’ποκοιμήθηκα
γιαρέντης μου ν απέρασε
κι δε με καλημέρισι
κι ιγώ νερό δεν το ’δωσα
χρυσό λιμόνι μ’ έριξε
δεν το ’φαγα δεν το ’ριξα
στο μαντιλάκι μ’ το ’δισα
στο σιντουκάκι μ’ το ’βαλα.

PAGE

PAGE 2

Td026_04

Μάρω μ’ τσομπά-, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
Μάρω μ’ τσομπά-να-ν’ αγάπησε
Μάρω μ’ τσομπά-, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
Μάρω μ’ τσομπά-να-ν’ αγάπησε
Μάρω μ’ τσομπά-να-ν’ αγάπησε
τσιομπάνος το-νο μετάνιωσε
Μάρω μ’ τσομπά-να-ν’ αγάπησε
τσομπάνος το-νο μετάνιωσε
τσομπάνος το, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
τσομπάνος το-νο μετάνιωσε
τσομπάνος το, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
τσομπάνος το-νο μετάνιωσε
τσομπάνος το-νο μετάνιωσε
Μάρω πολύ-νι τον κάκιωσε
τσομπάνος το-νο μετάνιωσε
Μάρω ν πολύ-νι τον κάκιωσε
Μάρω πολύ, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
Μάρω πολύ-νι τον κάκιωσε
Μάρω πολύ, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
Μάρω πολύ-νι τον κάκιωσε
Μάρω πολύ-νι τον κάκιωσε
παίρνει φωτιά-να στα χέρια της
Μάρω πολύ-νι τον κάκιωσε
παίρνει φωτιά-να στα χέρια της
παίρνει φωτιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*

παίρνει φωτιά-να στα χέρια της
παίρνει φωτιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
παίρνει φωτιά-να στα χέρια της
παίρνει φωτιά-να στα χέρια της
πααίν' να ρί-νι-ξ' στα μαντριά
παίρνει φωτιά να στα χέρια της
πααίν' να ρί-νι-ξ' στα μαντριά
πααίν' να ρί-, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
πααίν' να ρί-νι-ξ' στα μαντριά
πααίν' να ρίξ',- *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
πααίν' να ρί-νι-ξ' στα μαντριά
πααίν' να ρί-νι-ξ' στα μαντριά
τα μαντριά-να τα κόρωσε
πααίν' να ρί-νι-ξ' στα μαντριά
τα μαντριά-να τα κόρωσε
τα μαντριά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
τα μαντριά-να τα κόρωσε
τα μαντριά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
τα μαντριά-να τα κόρωσε
τα μαντριά-να μ' τα κόρωσε
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
τα μαντριά-να τα κόρωσε
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κάηκαν εννιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κάηκαν εννιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
κι άλλες εννιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
κι άλλες εννιά, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
όντα έκανα-να-ν και βέλαξαν
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
οντά έκανα-να-ν και βέλιαξαν
όντα έκαναν, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
όντα έκανα-να-ν και βέλιαξαν
όντα έκαναν, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
όντα έκανα-να-ν και βέλιαξαν
όντα έκανα-να-ν και βέλιαξαν
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
οντά έκανα-να-ν και βέλιαξαν

στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
στον ουρανό, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
στον ουρανό, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
και ουρανός αίμα στάλαξε
στον ουρα-νο-νό ν ακούστηκαν
και ουρανός αίμα στάλαξε
και ουρανός, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
και ουρανός αίμα στάλαξε
και ουρανός, *κι ωχ μαρή Μάρω μου*
και ουρανός αίμα στάλαξε
και ουρανός αίμα στάλαξε
χρυσό καντή-νι-λι αγέμισε
και ουρανός αίμα στάλαξε
χρυσό καντή-νι-λι αγέμισε.

Μάρω μ' τσομπάν' αγάπησε
τσιομπάνος το μετάνιωσε
Μάρω πολύ τον κάκιωσε
παίρνει φωτιά στα χέρια της
παείν' να ρίξ' στα μαντριά
τα μαντριά τα κόρωσε
κάηκαν εννιά χιλιάδες πρόβατα
κι άλλες εννιά ήταν με τ' αρνιά
όντα έκαναν και βέλαξαν
στον ουρανό ν ακούστηκαν
και ουρανός αίμα στάλαξε
χρυσό καντήλι αγέμισε.

Td026_05

Νίκο μ' σεργιά-, *βρε 'μάν αμάν*
Νίκο μ' σεργιάνι γένονταν
Νίκο μ' σεργιά-, *βρε 'μάν αμάν*
Νίκο μ' σεργιάνι γένονταν

Νίκο μου σιβασμένε
Νίκο μ' κόσμος αλλάζουν
Νίκο μου σιβασμένε
Νίκο μ' κόσμος αλλάζουν
κι εσύ Νίκο μ', *βρε 'μάν αμάν*
κι εσύ Νίκο μ' δε χαίρεσαι
κι εσύ Νίκο μ', *βρε 'μάν αμάν*
κι εσύ Νίκο μ' δε χαίρεσαι
Νίκο μου σιβασμένε
να στολιστείς ν' αλλάξεις
Νίκο μου σιβασμένε
να στολιστείς ν' αλλάξεις.
Κι εγώ σας λέω, *βρε 'μάν αμάν*
κι εγώ σας λέω δεν μπορώ
κι εγώ σας λέω, *βρε 'μάν αμάν*
κι εγώ σας λέω δεν μπορώ
Νίκο μου σιβασμένε
κι εσείς μου λέτε σήκω
Νίκο μου σιβασμένε
κι εσείς μου λέτε σήκω
για πιάστε με, *βρε 'μάν αμάν*
για πιάστε με σηκώστε με
για πιάστε με, *βρε 'μάν αμάν*
για πιάστε με σηκώστε με
Νίκο μου σιβασμένε
για βάλτε με να κάτσω
Νίκο μου σιβασμένε
για βάλτε με να κάτσω
για φέρτε τη, *βρε 'μάν αμάν*
για φέρτε την καβάλα μου
για φέρτε τη, *βρε 'μάν αμάν*
για φέρτε την καβάλα μου
Νίκο μου σιβασμένε
την έρημη την γκάιντα
Νίκο μου σιβασμένε
την έρημη την γκάιντα
να τη λαλή-, *βρε 'μάν αμάν*
να τη λαλήσω ταπεινά
να τη λαλή-, *βρε 'μάν αμάν*
να τη λαλήσω ταπεινά
Νίκο μου σιβασμένε
για ν' ακουστώ μεγάλος
Νίκο μου σιβασμένε
για ν' ακουστώ μεγάλος
να κάνω νιες, *βρε 'μάν αμάν*
να κάνω νιες να χαίρονται

να κάνω νιες, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω νιες να χαίρονται
Νίκο μου σιβασμένε
κι οι νιοι να καμαρώνουν
Νίκο μου σιβασμένε
κι οι νιοι να καμαρώνουν
να κάνω τη, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω την αγάπη μου
να κάνω τη, *βρε ’μάν αμάν*
να κάνω την αγάπη μου
Νίκο μου σιβασμένε
να ρίξ’ τα μαύρα δάκρυα
Νίκο μου σιβασμένε
να ρίξ’ τα μαύρα δάκρυα
κι όντας τα ρί-, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντας τα ρίχνει στην ποδιά
κι όντας τα ρί-, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντας τα ρίχνει στην ποδιά
Νίκο μου σιβασμένε
στον κόρφο της να πέφτουν
Νίκο μου σιβασμένε
στον κόρφο της να πέφτουν
να γένουν φί-, *βρε ’μάν αμάν*
να γένουν φίδια να την τρων
να γένουν φί-, *βρε ’μάν αμάν*
να γένουν φίδια να την τρων
Νίκο μου σιβασμένε
οχιές να την τρομάζουν
Νίκο μου σιβασμένε
οχιές να την τρομάζουν
κι όντα την τρων, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντα την τρων ’πό την καρδιά
κι όντα την τρων, *βρε ’μάν αμάν*
κι όντα την τρων ’πό την καρδιά
Νίκο μου σιβασμένε
το Νίκο να θυμάται
Νίκο μου σιβασμένε
το Νίκο να θυμάται.

Νίκο μ’ σεργιάνι γένονταν Νίκο μ’ κόσμος αλλάζουν
κι εσύ Νίκο μ’ δε χαίρεσαι να στολιστείς ν’ αλλάξεις.
Κι εγώ σας λέω δεν μπορώ κι εσείς μου λέτε σήκω
για πιάστε με σηκώστε με για βάλτε με να κάτσω
για φέρτε την καβάλα μου την έρημη την γκάιντα

να τη λαλήσω ταπεινά για ν’ ακουστώ μεγάλος
να κάνω νιες να χαίρονται κι οι νιοι να καμαρώνουν
να κάνω την αγάπη μου να ρίξ’ τα μαύρα δάκρυα
κι όντας τα ρίχνει στην ποδιά στον κόρφο της να πέφτουν
να γένουν φίδια να την τρων οχιές να την τρομάζουν
κι όντα την τρων ’πό την καρδιά το Νίκο να θυμάται.
PAGE

PAGE 1

Td026_06

Αργκαβά-, *μαρή Σουλτάνα μου*
αργκαβάνια σουρβαλούδ’κα
ν αργκαβά-, *μαρή Σουλτάνα μου*
ν αργκαβάνια σουρβαλούδ’κα
αργκαβάνια σουρβαλούδ’κα
πότε ανοίξ’τε και τρανέψ'τε
ν αργκαβάνια σουρβαλούδ’κα
πότε ανοίξ’τε και τρανέψ’τε
πότ’ άνοί-, *μαρή Σουλτάνα μου*
πότε άνοιξ’τε και τρανέψ’τε
πότ’ άνοί-, *μαρή Σουλτάνα μου*
πότε άνοιξ’τε και τρανέψ’τε
πότε ανοίξ’τε και τρανέψ’τε
κι έκανες τα μπας τα ντάλια
πότε ανοίξ’τε και τρανέψ’τε
κι έκανες τα μπας τα ντάλια
κι έκανες, *μαρή Σουλτάνα μου*
κι έκανες τα μπας τα ντάλια
κι έκανες, *μαρή Σουλτάνα μου*
κι έκανες τα μπας τα ντάλια
κι έκανες τα μπας τα ντάλια
εμ τα μπας τα κορφοντάλια
κι έκανες τα μπας τα ντάλια
εμ τα μπας τα κορφοντάλια
εμ τα μπας, *μαρή Σουλτάνα μου*
εμ τα μπας τα κορφοντάλια
εμ τα μπας, *μαρή Σουλτάνα μου*
εμ τα μπας τα κορφοντάλια
εμ τα μπας τα κορφοντάλια
όσ’ περνούν κι όσοι διαβαίνουν

εμ τα μπας τα κορφοντάλια
όσ’ περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όσ’ περνούν, *μαρή Σουλτάνα μου*
όσ’ περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όσ’ περνούν, *μαρή Σουλτάνα μου*
όσ’ περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όσ’ περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όλοι ’πό ’να ντάλι παίρνουν
όσ’ περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όλοι ’πό ’να ντάλι παίρνουν
όλοι ’πό, *μαρή Σουλτάνα μου*
όλοι ’πό ’να ντάλι παίρνουν
όλοι ’πό, *μαρή Σουλτάνα μου*
όλοι ’πό ’να ντάλι παίρνουν
όλοι ’πό ’να ντάλι παίρνουν
πέρασε Χασάν αφέντης
όλοι ’πό ’να ντάλι παίρνουν
πέρασε Χασάν αφέντης
πέρασε, *μαρή Σουλτάνα μου*
πέρασεν Χασάν αφέντης
πέρασε, *μαρή Σουλτάνα μου*
πέρασε Χασάν αφέντης
πέρασε Χασάν αφέντης
έκοψε το μπας το ντάλι
πέρασε Χασάν αφέντης
έκοψε το μπας το ντάλι
έκοψε, *μαρή Σουλτάνα μου*
έκοψεν το μπας το ντάλι
έκοψε, *μαρή Σουλτάνα μου*
έκοψε το μπας το ντάλι
έκοψεν το μπας το ντάλι
εμ το μπας το κορφοντάλι
έκοψεν το μπας το ντάλι
εμ το μπας το κορφοντάλι
εμ το μπας, *μαρή Σουλτάνα μου*
εμ το μπας το κορφοντάλι
εμ το μπας, *μαρή Σουλτάνα μου*
εμ το μπας το κορφοντάλι
εμ το μπας το κορφοντάλι
στο σαρίκι του το βάζει
εμ το μπας το κορφοντάλι
στο σαρίκι του το βάζει
στο σαρί-, *μαρή Σουλτάνα μου*
στο σαρίκι του το βάζει
στο σαρί-, *μαρή Σουλτάνα μου*
στο σαρίκι του το βάζει

στο σαρίκι του το βάζει
στην καντούνα το πααίνει
στο σαρίκι του το βάζει
στην καντούνα το πααίνει
στην καντού-, *μαρή Σουλτάνα μου*
στην καντούνα το πααίνει
στην καντού-, *μαρή Σουλτάνα μου*
στην καντούνα το πααίνει
στην καντούνα το πααίνει.
Να καντούνα αργκαβάνι
στην καντούνα το πααίνει
να καντούνα αργκαβάνι σ'
να καντού-, *μαρή Σουλτάνα μου*
να καντούνα τ' αργκαβάνι σ'
να καντού-, *μαρή Σουλτάνα μου*
να καντούνα μ' τ' αργκαβάνι σ'
να καντούνα μ' τ' αργκαβάνι σ'
να το βάλεις στο τσουλούφι σ'
να καντούνα μ' τ' αργκαβάνι σ'
να το βάλεις στο τσουλούφι σ'.

Αργκαβάνια σουρβαλούδ'κα
πότε ανοίξ'τε και τρανέψ'τε
κι έκανες τα μπας τα ντάλια
εμ τα μπας τα κορφοντάλια
όσ' περνούν κι όσοι διαβαίνουν
όλοι 'πό 'να ντάλι παίρνουν
πέρασε Χασάν αφέντης
έκοψε το μπας το ντάλι
εμ το μπας το κορφοντάλι
στο σαρίκι του το βάζει
στην καντούνα το πααίνει.
Να καντούνα αργκαβάνι
να το βάλεις στο τσουλούφι σ'.
μπας: τουρκ. baş= κορυφή, αρχή
καντούνα: τουρκ. Kadın= γυναίκα

Td026_07

Τρεις μέρες έχ', *μαρή Βέργω μου*
τρεις μέρες έχει η Πασχαλιά
τρεις μέρες έχ', *μαρή Βέργω μου*
τρεις μέρες έχει η Πασχαλιά
τρεις μέρες έχει η Πασχαλιά
κι μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'ς
τρεις μέρες έχει η Πασχαλιά
κι μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'ς
κι μιάναν έ-, *μαρή Βέργω μου*
κι μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'ς
κι μιάναν έχ', *μαρή Βέργω μου*
κι μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'ς
κι μιάναν έχει Αϊς-Γιώρ'ς
όλα τα κορίτσια χόρευαν
και μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ'ς
όλα τα κορίτσια χόρευαν
όλα τα κορί-, *μαρή Βέργω μου*
όλα τα κορίτσια χόρευαν
όλα τα κορί-, *μαρή Βέργω μου*
όλα τα κορίτσια χόρευαν
όλα τα κορίτσια χόρευαν
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
όλα τα κορίτσια χόρευαν
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κι η Βέργω μέ-, *μαρή Βέργω μου*
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κι η Βέργω μέ-, *μαρή Βέργω μου*
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
κάθονταν μέ-, *μαρή Βέργω μου*
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
κάθονταν μέ-, *μαρή Βέργω μου*
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
εμ έπλεγε εμ έλεγε
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
εμ έπλεγε εμ έλεγε
εμ έπλεγε, *μαρή Βεργω μου*
εμ έπλεγε εμ έλεγε
εμ έπλεγε, *μαρή Βέργω μου*
εμ έπλεγε εμ έλεγε

εμ έπλεγε εμ έλεγε
πώς θα περάσ’ τρία νερά
εμ έπλεγε εμ έλεγε
πώς θα περάσ’ τρία νερά
πώς θα περάσ’, *μαρή Βέργω μου*
πώς θα περάσ’ τρία νερά
πώς θα περάσ’, *μαρή Βέργω μου*
πώς θα περάσ’ τρία νερά
πώς θα περάσ’ τρία νερά
τρία νερά τρεις θάλασσες
πώς θα περάσ’ τρία νερά
τρία νερά τρεις θάλασσες
τρία νερά, *μαρή Βέργω μου*
τρία νερά τρεις θάλασσες
τρία νερά, *μαρή Βέργω μου*
τρία νερά τρεις θάλασσες
τρία νερά τρεις θάλασσες
κι από τα τρία πέρασι
τρία νιρά τρεις θάλασσες
κι από τα τρία πέρασι
κι από τα τρί-, *μαρή Βέργω μου*
κι από τα τρία πέρασι
κι από τα τρί-, *μαρή Βέργω μου*
κι από τα τρία πέρασι
κι από τα τρία πέρασι
το δαχτυλίδι τ’ς έπισι
κι από τα τρία πέρασι
το δαχτυλίδι τ’ς έπισι
το δαχτυλί-, *μαρή Βέργω μου*
το δαχτυλίδι τ’ς έπισι
το δαχτυλί-, *μαρή Βέργω μου*
το δαχτυλίδι τ’ς έπισι.

Τρεις μέρες έχει η Πασχαλιά
κι μιάναν έχει ν Αϊς-Γιώρ’ς
όλα τα κορίτσια χόρευαν
κι η Βέργω μέσα κάθονταν
κάθονταν μέσα κι έπλεγε
εμ έπλεγε εμ έλεγε
τρία νερά τρεις θάλασσες
κι από τα τρία πέρασι
το δαχτυλίδι τ’ς έπισι.

Td026_08

Ένα πουλί καλό πουλί πουλί και χελιδόνι
γιατί πουλί μ', *γιαβρούμ*, δεν κελαηδείς
γιατί πουλί μ' δεν κελαηδείς πως κελαηδούσες πρώτα.
Και τι καλό, *γιαβρούμ*, να θυμηθώ
και τι καλό να θυμηθώ και να σας τραγουδήσω
μ' έραψαν τα, *γιαβρούμ*, τα μάτια μου
μ' έραψαν τα ματάκια μου εννιά λογιών μετάξι
ντο κόκκινο, *γιαβρούμ*, το πράσινο
ντο κόκκινο το πράσινο ράψεν και με γαλάζιο
και το Θεό, *γιαβρούμ*, παρακαλώ
και το Θεόν παρακαλώ τον Κύριο δοξάζω
Θεέ μ' για βρέξε, *γιάβρουμ*, μια βροχή
Θεέ μ' για βρέξε μια βροχή μια σιγαλή ψιχάλα
ν' ανοίξουν τα, *γιαβρούμ*, τα μάτια μου
ν' ανοίξουν τα ματάκια μου η γης να πρασινίσει.

Ένα πουλί καλό πουλί πουλί και χελιδόνι
γιατί πουλί μ' δεν κελαηδείς πως κελαηδούσες πρώτα.
Και τι καλό να θυμηθώ και να σας τραγουδήσω
μ' έραψαν τα ματάκια μου εννιά λογιών μετάξι
ντο κόκκινο το πράσινο ράψεν και με γαλάζιο
και το Θεόν παρακαλώ τον Κύριο δοξάζω
Θεέ μ' για βρέξε μια βροχή μια σιγαλή ψιχάλα
ν' ανοίξουν τα ματάκια μου η γης να πρασινίσει.

Td026_09

Αλήθεια πώς τον ξέριτι ν αυτόν τον παπα-Γιώργη
που είναι βαθύς στα γράμματα
που είναι βαθύς στα γράμματα κι είν' άξιος στο ντουφέκι
παράτησε τα γράμματα
παράτησε τα γράμματα κι πήρε το ντουφέκι
παίρει ν αράδα τα χωριά
παίρει ν αράδα τα χωριά δίπλα τα μαναστήρια
πάτησ' κάστρα πάτησ' χωριά

πάτησ’ κάστρα πάτησ’ χωριά πάτησ’ και μαναστήρια
πάτησ’ κι ένα μαναστηράκ’
πάτησ’ κι ένα μαναστηράκ’ δεν μπορ’ να το πατήσει
τρογύρω έχει μάρμαρο
τρογύρω έχει μάρμαρο στη μέσ’ γαλάζια πέτρα
παπάς και διάκος διάβαζαν
παπάς και διάκος διάβαζαν σ’ ένα χαρτί διαβάζουν
πάει Χάρος παρακαλεί
πάει Χάρος παρακαλεί παρακαλάει κι λέει.
Ν άνοιξι διάκο μ’ ν άνοιξι
ν άνοιξι διάκο μ’ ν άνοιξι ν άνοιξι νά ’ρθω μέσα
να σ’ φέρω έναν άρρωστον
να σ’ φέρω έναν άρρωστον κι έναν θερμαμένον.
Γιαλάστ’κι διάκος κι άνοιξι
γιαλάστ’κι διάκος κι άνοιξι κι πάει Χάρος μέσα
Χάρος παάιν’ να πάρ’ ψυχή
Χάρος παάιν’ να πάρ’ ψυχή κι πίσω να γυρίσει.

Καλόν υγειά σας φίλοι μου.

Αλήθεια πώς τον ξέριτι ν αυτόν τον παπα-Γιώργη
που είναι βαθύς στα γράμματα κι είν’ άξιος στο ντουφέκι
παράτησε τα γράμματα κι πήρε το ντουφέκι
παίρει ν αράδα τα χωριά δίπλα τα μαναστήρια
πάτησ’ κάστρα πάτησ’ χωριά πάτησ’ και μαναστήρια
πάτησ’ κι ένα μαναστηράκ’ δεν μπορ’ να το πατήσει
τρογύρω έχει μάρμαρο στη μέσ’ γαλάζια πέτρα
παπάς και διάκος διάβαζαν σ’ ένα χαρτί διαβάζουν
πάει Χάρος παρακαλεί παρακαλάει κι λέει.
Ν άνοιξι διάκο μ’ ν άνοιξι ν άνοιξι νά ’ρθω μέσα
να σ’ φέρω έναν άρρωστον κι έναν θερμαμένον.
Γιαλάστ’κι διάκος κι άνοιξι κι πάει Χάρος μέσα
Χάρος παάιν’ να πάρ’ ψυχή κι πίσω να γυρίσει.

Καλόν υγειά σας φίλοι μου.

Td027_01

Φίλοι μ’ καλώς ορίσιτι φίλοι μ’ κι αγαπημένοι
κι αν έρθετι για φάει για πιει
κι αν έρθετι για φάει για πιει θα φάμε κι θα πιούμε
σ’ αυτόν τον άξιον το σοφρά
σ’ αυτόν τον άξιον το σοφρά στο αργυρό τραπέζι
κ’ ιγώ τον ήλιου ώμοσα

κ’ ιγώ τον ήλιο ώμοσα να μη σας τραγουδήσω
κι τώρα για τους φίλους μου
κι τώρα για τους φίλους μου για τ’ς φίλους μ’ το χατίρι
να πω τραγούδια ταπεινά
να πω τραγούδια ταπεινά κι λόγια λογισμένα
για ν’ ακουστώ σ’ ιννιά χωριά
για ν’ ακουστώ σ’ ιννιά χωριά σι δεκαπέντι κάστρα
για να με ακούσ’ κι η μάνα μου
για να με ακούσ’ κι η μάνα μου κι η αδερφή μ’ τρυγόνα.

Φίλοι μ’ καλώς ορίσιτι φίλοι μ’ κι αγαπημένοι
κι αν έρθετι για φάει για πιει θα φάμε κι θα πιούμε
σ’ αυτόν τον άξιον το σοφρά στο αργυρό τραπέζι
κ’ ιγώ τον ήλιο ώμοσα να μη σας τραγουδήσω
κι τώρα για τους φίλους μου για τ’ς φίλους μ’ το χατίρι
να πω τραγούδια ταπεινά κι λόγια λογισμένα
για ν’ ακουστώ σ’ ιννιά χωριά σι δεκαπέντι κάστρα
για να με ακούσ’ κι η μάνα μου κι η αδερφή μ’ τρυγόνα.

Πιθανότατα πρόκειται για ουσιαστικοποιημένους ρηματικούς τύπους γι’ αυτό προκρίθηκε η γραφή που έλκει την καταγωγή της από το ρήμα.
ώμοσα: ορκίστηκα

Td028_1

Λερ, τι ’δε-νε-ς ήλιε-νε μ’ κι τρό-νο-μαξις
τι ’δες ήλιε μ’ κι τρό-νο-μαξις κι αργάς να βασιλέψεις
κι αργάς να βασιλέψεις.
Λερ, τι ’δια-να κι γω-νο ν κι τρό-νο-μαξα
τι ’δια κι γω κι τρό-νο-μαξα κι αργώ να βασιλέψω
κι αργώ να βασιλέψω
λερ, στην Πό-νο-λη σφά-να-ζουν πρό-νο-βατα
στην Πόλη σφάζουν πρό-νο-βατα στη Γαλατά γιλάδια
στη Γαλατά γιλάδια
λερ, μέσα-να στην Α-να-ντριανού-νου-πολη
μέσα στην Αντριανού-νου-πολη σφάζουνται ν παλικάρια
σφάζουνται ν παλικάρια
λερ, σφάζου-νου-ν της χή-νι-ρας το-νο-ν υγιό
σφάζουν της χήρας το-νο-ν υγιό της χήρας παλικάρι
της χήρας παλικάρι.

Τι ’δες ήλιε μ’ κι τρόμαξις κι αργάς να βασιλέψεις.

Τι ’δια κι γω κι τρόμαξα κι αργώ να βασιλέψω
στην Πόλη σφάζουν πρόβατα στη Γαλατά γιλάδια
μέσα στην Αντριανούπολη σφάζουνται ν παλικάρια
σφάζουν της χήρας τον υγιό της χήρας παλικάρι.

Td028_2

Θάλασσα ν ανταριανίζει
κι άντα πυκνοκυματίζει
κι άντα πυκνοκυματίζει
μες στη μέση ν τη θαλάσσα
μες στη μέση ν τη θαλάσσα
ν ήταν δίντρο φυτιμένο
ν ήταν δίντρο φυτιμένο
κι στη ρίζα κρύα βρύση
κι στη ρίζα κρύα βρύση
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
τα κουρίτσα να λιφκάνουν
τα κουρίτσα να λιφκάνουν
πάει κι ένα φτουχό ν κουρίτσι
πάει κι ένα φτουχό ν κουρίτσι.
Ν αϊ μουρό φτουχό ν κουρίτσι
ν αϊ μουρό φτουχό ν κουρίτσι
πού τά ’βρις αυτά ν τα νιάτα
πού τά ’βρις αυτά τα νιάτα
τα φυρίδια σα γαϊτάνι
τα φυρίδια σα γαϊτάνι
έλαμψι γιαλός κι κάμπος
ν έλαμψι γιαλός κι κάμπος
έλαμψαν κι τα σοκάκια.

Θάλασσα ν ανταριανίζει
κι άντα πυκνοκυματίζει
μες στη μέση ν τη θαλάσσα
ν ήταν δίντρο φυτιμένο
κι στη ρίζα κρύα βρύση
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
τα κουρίτσα να λιφκάνουν
πάει κι ένα φτουχό ν κουρίτσι.
Ν αϊ μουρό φτουχό ν κουρίτσι
πού τά ’βρις αυτά τα νιάτα
τα φυρίδια σα γαϊτάνι
ν έλαμψι γιαλός κι κάμπος

έλαμψαν κι τα σοκάκια.

Td028_3

Μωρή μέλισσα ζιρβομέλισσα
βάλι ζύμωσι κι κοσκίνησι
βάλι ζύμωσι κι κοσκίνησι
να ζυμώσουμι τα ιννιά ψωμιά
να ζυμώσουμι τα ιννιά ψωμιά
να καλέσουμι τα ιννιά χωριά
να καλέσουμι τα ιννιά χωριά
νά ’ρθ’ η αγάπη μου νά ’ρθει να τη διω
νά ’ρθ’ η αγάπη μου νά ’ρθει να τη διω
με ιννιά ζυγιέ-νε-ς ποδήματα
με ιννιά ζυγιέ-νε-ς ποδήματα
με δικαοχτώ-νο ν παντόφιλα.

Μωρή μέλισσα ζιρβομέλισσα
βάλι ζύμωσι κι κοσκίνησι
να ζυμώσουμι τα ιννιά ψωμιά
να καλέσουμι τα ιννιά χωριά
νά ’ρθ’ η αγάπη μου νά ’ρθει να τη διω
με ιννιά ζυγιέ-νε-ς ποδήματα
με δικαοχτώ-νο ν παντόφιλα.

Td028_4

Γι’ αραδιαστεί-, *μωρή μ’,* γι’ αραδιαστεί-
γι’ αραδιαστείτι στο χορό
γι’ αραδιαστείτι στο χορό κι ιγώ να τραγουδήσω
να πω τραγού-, *μωρή μ’,* να πω τραγού-
να πω τραγούδια ταπεινά
να πω τραγούδια ταπεινά και λόγια λογισμένα
κι όποιος με ακούει, *μωρή μ’,* κι όποιος με ακούει
κι όποιος με ακούει που τραγουδώ
κι όποιος με ακούει που τραγουδώ θαρράει τραγούδια λέγω
ν ιγώ ’λιγα-, *μωρή μ’,* ν ιγώ ’λιγα
ν ιγώ ’λιγα τα πάθια μου
ν ιγώ ’λιγα τα πάθια μου τα πάθια ν απού παθαίνω
’πό την αγά-, *μωρή μ’*, ’πό την αγά-
’πό την αγάπη μ’ τα ’παθα
’πό την αγάπη μ’ τα ’παθα κι από την ανιγνωστιά μου.

Γι’ αραδιαστείτι στο χορό κι ιγώ να τραγουδήσω
να πω τραγούδια ταπεινά και λόγια λογισμένα
κι όποιος με ακούει που τραγουδώ θαρράει τραγούδια λέγω
ν ιγώ ’λιγα τα πάθια μου τα πάθια ν απού παθαίνω
’πό την αγάπη μ’ τα ’παθα κι από την ανιγνωστιά μου.

Td028_5

Σανιδά-να-κι μ’ τροντισμέ-νε-νο
σα λιχτο-νο-μπιλικημέ-νε-νο
σα λιχτο-νο-μπιλικημέ-νε-νο
με καρά-να μπογιά βαμμέ-νε-νο
με καρά-να μπογιά βαμμέν-νε-νο
μέσα κό-νο-σμος κι όξω ασκέ-νε-ρι
μέσα κό-νο-σμος κι όξω ασκέ-νε-ρι
τη Ζωί-νι-τσα παζαρέ-νευ-ουν
τη Ζωί-νι-τσα παζαρέ-νευ-ουν
μάνα τσου-νου δεν την αφή-νι-νει
μάνα τσου-νου δεν την αφή-νι-νει.
Πες μι μά-να-λε μ’ να παγαί-νε-νω
πες μι μά-να-λε μ’ να παγαί-νε-νω
κι άντα λε-νε-ς για ν’ αρρωστή-νι-σεις
κι άντα λε-νε-ς για ν’ αρρωστή-νι-σεις
γω θα-να- νά ’ρθω να σι στρώ-νο-σω
γω θα-να- νά ’ρθω να σι στρώ-νο-σω
να σι στρώσω να σι πιστρώ-νο-σω
να σι στρώσω να σι πιστρώ-νο-σω
κι κρύο νερό να σι δώ-νο-σω.

Σανιδάκι μ’ τροντισμένο
σα λιχτομπιλικημένο
με καρά μπογιά βαμμένο
μέσα κόσμος κι όξω ασκέρι
τη Ζωίτσα παζαρεύουν
μάνα τσου δεν την αφήνει.
Πες μι μάλε μ’ να παγαίνω
κι άντα λε-νε-ς για ν’ αρρωστήσεις
γω θα-να- νά ’ρθω να σι στρώσω
να σι στρώσω να σι πιστρώσω
κι κρύο νερό να σι δώσω.

λιχτομπιλικημέ-νο: πιθανόν να εννοεί «λεπτοπελεκημένο»
ασκέρι από το τουρκ. asker= στρατός. Εδώ σημαίνει το σόι του γαμπρού που έρχεται να πάρει τη νύφη. Στα τραγούδια του γάμου συχνά χρησιμοποιείται «στρατιωτική» ορολογία που απηχεί τις

παλαιές πρακτικές των γάμων με αρπαγή, αλλά και τις πραγματικές συνθήκες του ανδροπατροτοπικού γάμου: η νύφη ανήκει πια στην οικογένεια του γαμπρού που σύσωμη την παραλαμβάνει από τους γονείς. Βλ. Ελευθ. Π. Αλεξάκης, Η σημαία στο γάμο, Αθήνα 1990,36.

Στα τραγούδια του γάμου συχνά χρησιμοποιείται μια ορολογία συναλλαγών που βέβαια ανταποκρίνεται στον εμπορικό χαρακτήρα των γαμήλιων ανταλλαγών και η νύφη εμφανίζεται συχνά να διαπραγματεύεται σκληρά την τύχη της (Βλ. Μιράντα Τερζοπούλου και Ελένη Ψυχογιού, Γυναίκα-κοινωνία στο δημοτικό τραγούδι, Αντιθέσεις 17, 50-67. Των ιδίων, Ρόλοι φύλων και σχέσεις συγγένειας μέσα απ' τα γαμήλια τραγούδια, Revue des études No-helléniques 1993 II/1-2, 89-124).

μάλε= η μάνα (βλ. Ελευθέριος Αλεξάκης, Η δομή της ελληνικής οικογένειας στη Θράκη, Μνήμων 5, 1975, 49-80 όπου και βιβλιογραφία, εδώ σ. 57).

Td028_6

Ν' έβγα μωρέ μάλε μ'
να διεις ω τον τσομπάνη
να διεις ω τον τσομπάνη
ν απού λαλάει καβάλα
ν απού λαλάει καβάλα
λαλάει και τραγουδάει
λαλάει και τραγουδάει
Γιώρης ι τσομπάνης
Γιώρης ι τσομπάνης
σαράντα κατσικάκια
σαράντα κατσικάκια
στη Νταγλαριά τα βγάνουν
στη Νταγλαριά τα βγάνουν
τα βγάνουν να τα π'λήσουν
τα βγάνουν να τα π'λήσουν
κι πίσω τα γυρίζουν
κι πίσω τα γυρίζουν
τις αρακλίγκδες τ'ς λέει
τις αρακλίγκδες τ'ς λένι
για πάρτι κατσικάκια
για πάρτι κατσικάκια
μι δίχως ποδαράκια
μι δίχως ποδαράκια
μι δίχως κερατάκια.

Ν' έβγα μωρέ μάλε μ'
να διεις ω τον τσομπάνη
ν απού λαλάει καβάλα
λαλάει και τραγουδάει
Γιώρης ι τσομπάνης
σαράντα κατσικάκια
στη Νταγλαριά τα βγάνουν
τα βγάνουν να τα π'λήσουν

κι πίσω τα γυρίζουν
τις αρακλίγκδες τ’ς λέει
για πάρτι κατσικάκια
μι δίχως ποδαράκια.

μάλε= η μάνα (βλ. Ελευθέριος Αλεξάκης, Η δομή της ελληνικής οικογένειας στη Θράκη, Μνήμων 5, 1975, 49-80 όπου και βιβλιογραφία, εδώ σ. 57).

αρακλίγκδες : μήπως από το τουρκ. aranli= ο μεσάζων

Td028_7

Τούρκος είναι μυρμήγκι
Τούρκος είναι μυρμήγκι
Τούρκος είναι μυρμήγκι
είναι και νηστικός
Έλληνος είναι λίγος
Έλληνος είναι λίγος
Έλληνος είναι λίγος
είναι και ταχτικός
μαζών’ τα παλικάρια
μαζών’ τα παλικάρια
μαζών’ τα παλικάρια
τα παν στην Αρβαν’τιά.

Τούρκος είναι μυρμήγκι
είναι και νηστικός
Έλληνος είναι λίγος
είναι και ταχτικός
μαζών’ τα παλικάρια
τα παν στην Αρβαν’τιά.

Td028_8

Τώρα το, *μωρή Λαμπρινούδα*
τώρα το βραδύ βραδάκι
τώρα ν το βραδύ βραδάκι
όλα τα κορίτσα αλλάζουν
ν όλα τα, *μωρή Λαμπιρνούδα*
ν όλα τα κορίτσια αλλάζουν
ν όλα τα κορίτσια αλλάζουν
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
ν άλλαξε, *μωρή Λαμπιρνούδα*
στο χορό πήρι παγαίνει

στο χορό πήρι παγαίνει
μαραμέν' καχιριασμένη
μαραμέν', *μωρή Λαμπιρνούδα*
αχ, μαραμέν' καχιριασμένη
μαραμέν' καχιριασμένη
κι πολύ συλλογισμένη
κι πολύ συλλογισμένη
στέκ' η μάνα τ'ς τη ρωτάει
στέκ' η μάνα τ'ς τη ρωτάει.
Τι στέκ'ς Λαμπιρνούδα μ' πικραμένη
τι στέκ'ς Λαμπιρνούδα μ' πικραμένη
κι πολύ συλλογισμένη
κι πολύ, *μωρή Λαμπιρνούδα μ'*
κι πολύ συλλογισμένη
κι πολύ συλλογισμένη.
Το παλικάρ' ν απ' αγαπούσα
το πα-να-λικάρ' ν απ' αγαπούσα
το πήρε τ'ς γειτόν'σσας το κορίτσι.

Τώρα το βραδύ βραδάκι
ν όλα τα κορίτσια αλλάζουν
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
στο χορό πήρι παγαίνει
μαραμέν' καχιριασμένη
κι πολύ συλλογισμένη
στέκ' η μάνα τ'ς τη ρωτάει.
Τι στέκ'ς Λαμπιρνούδα μ' πικραμένη
κι πολύ συλλογισμένη.
Το παλικάρ' ν απ' αγαπούσα
το πήρε τ'ς γειτόν'σσας το κορίτσι.

Καχιριασμένη: από το τουρκικό kahır = στενοχώρια, θλίψη

Td028_9

Τρεις μέρις Πα-, *μωρή Βέργω μου*
τρεις μέρις Πασκαλιά ν ένονταν
τρεις μέρις Πασκαλιά ν ένονταν
ούλος ο κόσμος έβγιναν
ν ούλος οϊ κό-, *μωρή Βέργω μου*
ν ούλος οϊ κόσμος έβγιναν
ν ούλος ο κόσμος έβγιναν
βγήκι κι τ'ς Βέργως πιθιρά

βγήκε κι τ’ς Βέ-, *μωρή Βέργω μου*
βγήκι κι τ’ς Βέργως πιθιρά
βγήκι κι τ’ς Βέργως πιθιρά
Βέργω διν ήταν πουθενά
Βέργω διν ήταν πουθενά
Βέργω στο σπίτι τ’ς έκλιγι
Βέργω στο σπίτι τ’ς έκλιγι
κι η μάνα τσου την έλιγι
κι η μάνα τσου την έλιγι.
Σήκω μωρ’ Βέργω μ’ κι άλλαξι
σήκω μωρ’ Βέ-, *μωρή Βέργω μου*
σήκω μωρ’ Βέργω μ’ κι άλλαξι
σήκω μωρ’ Βέργω μ’ κι άλλαξι
και ντύσι το καφτάνι σου
και βάλι τα σημάδια σου
τα γέρμα π’ δεν τα βάστιξις.

Τρεις μέρις Πασκαλιά ν ένονταν
ν ούλος οϊ κόσμος έβγιναν
βγήκι κι τ’ς Βέργως πιθιρά
Βέργω διν ήταν πουθενά
Βέργω στο σπίτι τ’ς έκλιγι
κι η μάνα τσου την έλιγι.
Σήκω μωρ’ Βέργω μ’ κι άλλαξι
και ντύσι το καφτάνι σου
και βάλι τα σημάδια σου
τα γέρμα π’ δεν τα βάστιξις.

Td028_10

Σωπάσιτι, *μπρε αμάν αμάν*, σωπάσιτι σιγήσιτι
σωπάσιτι, *βρε αμάν αμάν*, σωπάσιτι σιγήσιτι
ν αμάν μωρέ Δέσπω μ’κι έλα, κι όλοι ν αφιγκραστείτι
ν αμάν μωρέ Δέσπω μ’κι έλα, κι όλοι ν αφιγκραστείτι
ξακούστ’κι αστέ-, *μπρε αμάν αμάν,* ξακούστ’κι αστένεια στα χωριά
ν αμάν μωρ’ Δέσπω μ’κι έλα, σ’όλα τα βιλιέτια
μας παίρει νιες, *μπρε αμάν αμάν*, μας παίρει νιες και νιούτσικες
μας παίρνει νιες, *βρε αμαν αμάν*, μας παίρνει νιες και νιούτσικες
αμάν μωρέ Δέσπω μ’κι έλα, μας παίρ’ κι παντριμένις
μας παίρ’ και μας, *βρε αμάν αμάν,* μας παίρ’ και μας τη Δέσπω
μας

αμάν μωρέ Δέσπω μ'κι έλα, που ήτανε νιονυφάδα
ν αμάν μωρ'Δέσπω μ'κι έλα, που ήτανε νιονυφάδα
ν όλες σ'νυφά-, *μπρε αμάν αμάν*, ν όλες σ'νυφάδες έκλιγαν
όλες σ'νυφά-, *βρε αμάν αμάν*, όλες σ'νυφάδες έκλιγαν
ν αμάν μωρέ Δέσπω μ'κι έλα, κι όλες παρηγοριόνταν
ν αμάν μωρ'Δέσπω μ'κι έλα, κι όλες παρηγοριόνταν
κι η νύφη έν', *μπρε αμάν αμάν*, κι η νύφη τ'ς έν' μικρότερη
κι η νύφη τ'ς έ-, *βρέ αμάν αμάν,* κι η νύφη τ'ς έν' μικρότερη
ν αμάν μωρέ Δέσπω μ'κι έλα, παρηγοριά δεν έχει
αμάν μωρ'Δέσπω μ'κι έλα, παρηγοριά δεν έχει.

Σωπάσιτι σιγήσιτι κι όλοι ν αφιγκραστείτι
ξακούστ'κι αστένεια στα χωριά σ'όλα τα βιλιέτια
μας παίρει νιες και νιούτσικες μας παίρ' κι παντριμένις
μας παίρ' και μας τη Δέσπω μας που ήτανε νιονυφάδα
ν όλες σ'νυφάδες έκλιγαν κι όλες παρηγοριόνταν
κι η νύφη τ'ς έν' μικρότερη παρηγοριά δεν έχει.

Td028_11

Κάτω στον Ά-, *βρε αμάν αμάν*, κάτω στον Άγιο Θόδωρη
νιράντζι μ'νιράντζι μ', στον Άγιο Κωσταντίνο
πανηγυρί-, *βρε αμάν αμάν,* πανηγυρίτσι ν ένονταν
νιράντζι μ'νιράντζι μ', μιγάλο πανηγύρι
πολύς κόσμος, *βρε αμάν αμάν*, πολύς κόσμος μαζεύονταν
νιράντζι μ'νιράντζι μ', κι ι τόπος ήταν λίγος
διψούν ι κό-, *βρε αμάν αμάν*, διψούν ι κόσμος για νιρό
νιράντζι μ'νιράντζι μ', διψάει το πανηγύρι
βάνουν τιλιάλ', *βρε αμάν αμάν,* βάνουν τιλιάλη και φωνάζ'
νιράντζι μ' νιράντζι μ', σ' όλ'νους τους μαχαλάδες
ποιος είναι ν ά-, *βρε αμάν αμάν,* ποιος είναι ν άξιος κι άρινος
νεράντζι μ'νεράντζι μ', νερό να τους προφτάσει
κι η κόρη που*, βρε αμάν αμάν,* κι η κόρη που τον αγαπάει
νιράντζι μ'νιράντζι μ', ν εκείνη θα προφτάσει.

Κάτω στον Άγιο Θόδωρη στον Άγιο Κωσταντίνο
πανηγυρίτσι ν ένονταν μιγάλο πανηγύρι
πολύς κόσμος μαζεύονταν κι ι τόπος ήταν λίγος
διψούν ι κόσμος για νιρό διψάει το πανηγύρι
βάνουν τιλιάλη και φωνάζ' σ' όλ'νους τους μαχαλάδες
ποιος είναι ν άξιος κι άρινος νερό να τους προφτάσει

κι η κόρη που τον αγαπάει ν εκείνη θα προφτάσει.

Td028_12

Λερ, ν ανάθιμα, *το ντιλμπιρούδι μου*
λερ, ν ανάθιμα-να ν το μάστορη
λερ, κι αυτόναν το ντουλγκέρη
ζιμπιλάκι μου γαλάζιο
πετούν τα πε-, *το ντιλμπιρούδι μου*
πετούν τα πι-νι-ριστέρια του
λερ, κι έρχοντι στην αυλή μου
ζιμπιλάκι μου γαλάζιο
λερ, κι έρχοντι στην αυλή μου
ζιμπιλάκι μου γαλάζιο
τα ρίχνω στάρ', *το ντιλμπιρούδι μου*
τα ρίχνω στά-να-ρι δεν το τρων
λερ, κιχρί δεν το μαζώνουν
ζιμπιλάκι μου γαλάζιο
λερ, κιχρί δεν το μαζώνουν
ζιμπιλάκι μου γαλάζιο
τα ρίχνω μα-, *το ντιλμπιρούδι μου*
τα ρίχνω μα-ναυ-ροπίπερο
λερ, τα καίει δεν το μαζώνουν
ζιμπιλάκι μου γαλάζιο
λερ, τα καίει δεν το μαζώνουν
ζιμπιλάκι μου γαλάζιο.

Ν ανάθιμα ν το μάστορη
κι αυτόναν το ντουλγκέρη
πετούν τα πιριστέρια του
κι έρχοντι στην αυλή μου
τα ρίχνω στάρι δεν το τρων
κιχρί δεν το μαζώνουν
τα ρίχνω μαυροπίπερο
τα καίει δεν το μαζώνουν.

Td028_13

Ήλιε μ' γιατί ήλιε μ' γιατ' άργεψες να βγεις
ήλιε μ' γιατί ήλιε μ' γιατ' άργεψες να βγεις
και αργείς να βασιλέψεις
μαύρα μάτια να διαλέξεις
και αργείς να βασιλέψεις
μαύρα μάτια να διαλέξεις
μήπως με τ' ά- μήπως με τ' άστρι μάλωσις

μήπως με τ᾽ ά- μήπως με τ᾽ άστρι μάλωσις
μήπως και με το φιγγάρι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει
μήπως και με το φιγγάρι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει
μήπως με τον μήπως με τον Αυγερινό
μήπως με τον μήπως με τον Αυγερινό
νερ, που βγαίν᾽ τρεις ώρις νύχτα
και ξυπνάει τα κορίτσα
νερ, που βγαίν᾽ τρεις ώρις νύχτα
και ξυπνάει τα κορίτσα
που κατσαρώ- που κατσαρώνουν τα μαλλιά
που κατσαρώ- που κατσαρώνουν τα μαλλιά
και τα κάνουν σα στιφάνι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει
και τα κάνουν σα στιφάνι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει.

Ήλιε μ᾽ γιατί άργεψες να βγεις και αργείς να βασιλέψεις
μαύρα μάτια να διαλέξεις
μήπως με τ᾽ άστρι μάλωσις μήπως και με το φιγγάρι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει
μήπως με τον Αυγερινό που βγαίν᾽ τρεις ώρις νύχτα
και ξυπνάει τα κορίτσα
που κατσαρώνουν τα μαλλιά και τα κάνουν σα στιφάνι
Χάιδω μου ποιος θα σι πάρει.

Td028_14

Την Παρα-, *μωρή ν Αηδόνω*
την Παρασκευ᾽ Άγιο Λίας
την Παρασκευ᾽ Άγιο Λίας
το Σαββάτο το μεσ᾽μέρι
το Σαββά-, *μωρή ν Αηδόνω*
το Σαββάτο το μεσ᾽μέρι
το Σαββάτο το μεσ᾽μέρι
βάνει η ν Αηδόνω λούσ᾽κι πλέχτ᾽κι
βάλει ν Αηδόνω λούσ᾽κι πλέχ᾽κι
παίρει ν τη στράτα κι παγαίνει
παίρνει τη στράτα κι παγαίνει
παίρει τη στράτα κι παγαίνει
βρίσκ᾽ τον Παναγιώτ᾽ τον λέγει
βρίσκ᾽ τον Παναγιώτ᾽ τον λέγει.
Παναγιώτη μ᾽ συ γραφτάρη μ᾽

Παναγιώτη μ’ συ γραφτάρη μ’
ν από ’χ’ς το καλαμάρ’ στο ζ’νάρι
ν από ’χ’ς το καλαμάρ’ στο ζ’νάρι
το ρολόγι στο λιμό σου.

Την Παρασκευ’ Άγιο Λίας
το Σαββάτο το μεσ’μέρι
βάλει ν Αηδόνω λούσ’κι πλέχ’κι
παίρει ν τη στράτα κι παγαίνει
βρίσκ’ τον Παναγιώτ’ τον λέγει.
Παναγιώτη μ’ συ γραφτάρη μ’
ν από ’χ’ς το καλαμάρ’ στο ζ’νάρι
το ρολόγι στο λιμό σου.

Td028_15

Ν ικκλησιές και μαναστήρια, *Λέμο ν’ανέβω*
κατέβα κάτ’ πουλάκι μου, *ν’ανέβω ν’ανέβω*.

- Άιντε, έλα πάρτη, γκρεμούσαμ’ μέσ’ στη μέση!

Ν ικκλησιές και μαναστήρια
κατέβα κάτ’ πουλάκι μου.

Td028_16

Αχ, όλις οι νιες παντρεύτηκαν κι πήρανι λιβέντες
παντρεύτηκα, *αχ*, κι γω η νια
αχ, παντρεύτηκα κι γω η νια κι πήρα βιρανιάρη
τον μαγειρεύω δε δειπνάει
αχ, τον μαγειρεύω δε δειπνάει τον στρώνω δεν κοιμάται.
Σήκω βιράνη μ’ πλάγιασι
αχ, σήκω βιράνη μ’ πλάγιασι σήκω γκρεμίσ’ κι πέσε
κι άπλωσι το ξιρόχιρο σ’
αχ, κι άπλωσι το ξιρόχιρο σ’ στον αργυρό μ’ τον κόρφο
να πιάσ’ς το Μάη μι τη δροσιά
αχ, να πιάσ’ς το Μάη μι τη δροσιά το Μάη μι τα λουλούδια
όλον υγειά κι όλο χαρά.

΄Ολις οι νιες παντρεύτηκαν κι πήρανι λιβέντες
παντρεύτηκα κι γω η νια κι πήρα βιρανιάρη
τον μαγειρεύω δε δειπνάει τον στρώνω δεν κοιμάται.
Σήκω βιράνη μ' πλάγιασι σήκω γκρεμίσ' κι πέσε
κι άπλωσι το ξιρόχιρο σ' στον αργυρό μ' τον κόρφο
να πιάσ'ς το Μάη μι τη δροσιά το Μάη μι τα λουλούδια
όλον υγειά κι όλο χαρά.

Βιρανιάρης>βερεμιάρης, βιράνης>βερέμης= ο φυματικός , ο «χτικιάρης» : από το τουρκικό verem= η φθίση. Το τραγούδι αυτό είναι ίσως το μοναδικό δημοτικό τραγούδι όπου γίνεται ρητή αναφορά στην συγκεκριμένη αρρώστια, παρόλο που ως γνωστό υπήρξε για αιώνες μια από τις κύριες αιτίες θανάτου. (βλ. Μιράντα Τερζοπούλου, Η εικόνα της φυματίωσης μέσα από την νεοελληνική λογοτεχνία, Πρακτικά Πανελλήνιου Ιατρικού Συμποσίου «Φυματίωση. Παρελθόν, παρόν και μέλλον», Αθήνα 1995, σ.117). Όταν η λέξη δεν χρησιμοποιείται κυριολεκτικά σημαίνει τον εντελώς αδύναμο άντρα, με όψη φθισικού, που αδυνατεί να ανταποκριθεί στοιχειωδώς στο ρόλο του.

Td028_17

Ακούσατε τι έγινι την Καθαροδιφτέρα
Βέργω στον α- στον αργαλειό γυφαίν'
Βέργω στον αργαλειό γυφαίν' γυφαίνει και ξυφαίνει
κι απ' τ' αργαλειού 'ργαλειού το τρόντισμα
'πό τ' αργαλειού το τρόντισμα ικεί που τραγουδούσι
κακιά ιδέ- ιδέα έβαλι
κακιά ιδέα έβαλι Βέργω για το Νικόλα
Νικόλας στο τρέ- στο τρένο ανέβινι
Νικόλας στο τρένο ανέβινι στην Κομοτην' να πάγει.
Ν ώρα καλή σ' καλή σ' Νικόλα μου
ώρα καλή σ' Νικόλα μου και να καλοδρομίσεις
τα λόγια λόγια μου να θυμηθείς
στα λόγια μου να θυμηθείς και πίσω να γυρίσεις
ν έχω δυο λό- δυο λόγια να σου ειπώ
τα λόγια μου να θυμηθείς και πίσω να γυρίσεις
ν έχω δυο λό- δυο λόγια να σου ειπώ
ν έχω δυο λόγια να σου ειπώ για σένα γω πιθαίνω.
Κι η μάνα της μάνα τ'ς την έλιγι
έχω δυο λόγια να σου ειπώ για σένα γω πιθαίνω
μάνα τ'ς την έ- την έ- την έ- την έλιγι
κι η μάνα της την έλιγι κι την καλοξιτάζει.
Τι έχεις μωρ' Βέ- μωρ' Βέργω μ' δεν μπορείς
κι η μάνα της την έλιγι και την καλοξιτάζει
τι έχεις μωρ' Βέ- μωρ' Βέργω μ' δεν μπορείς
τι έχεις μωρ' Βέργω μ' δεν μπορείς και δε με χωρατεύεις.
Μάνα μ' φαρμά- φαρμάκι ν ήπια γω

τι έχεις μωρ’ Βέργω μ’ δεν μπορείς και δε με χωρατεύεις
μάνα μ’ φαρμά- φαρμάκι ν ήπια γω
μάνα μ’ φαρμάκι ν ήπια γω φαρμάκ’ για το Νικόλα.
Φέρτι γιατρό ’π’ τα Λάβαρα
μάνα μ’ φαρμάκι ν ήπια γω φαρμάκ’ για το Νικόλα
φέρτι γιατρό γιατρό π’ τα Λάβαρα
φέρτι γιατρό π’ τα Λάβαρα γιατρό ’πό το Δι’μότ’χο
Βέργω δεν έχ’ δεν έχει πια ζωή.
Βέργω δεν έχει πια ζωή Βέργω δεν έχει νιάτα
και μάνα της μάνα τ’ς την έκλιγι.

Ακούσατε τι έγινι την Καθαροδιφτέρα
Βέργω στον αργαλειό γυφαίνει και ξυφαίνει
’πό τ’ αργαλειού το τρόντισμα ικεί που τραγουδούσι
κακιά ιδέα έβαλι Βέργω για το Νικόλα
Νικόλας στο τρένο ανέβινι στην Κομοτην’ να πάγει.
Ν ώρα καλή σ’ Νικόλα μου και να καλοδρομίσεις
τα λόγια μου να θυμηθείς και πίσω να γυρίσεις
ν έχω δυο λόγια να σου ειπώ για σένα γω πιθαίνω.
Κι η μάνα της την έλιγι κι την καλοξιτάζει.
Τι έχεις μωρ’ Βέργω μ’ δεν μπορείς και δε με χωρατεύεις.
Μάνα μ’ φαρμάκι ν ήπια γω φαρμάκ’ για το Νικόλα.
Φέρτι γιατρό π’ τα Λάβαρα γιατρό ’πό το Δι’μότ’χο
Βέργω δεν έχει πια ζωή Βέργω δεν έχει νιάτα
και μάνα της την έκλιγι.

Td028_18

Κι το Σουφλί, *Σουφλιωτούδα μου*
κι το Σουφλί τρανό χωριό τρανόν κι πινημένο, *Σουφλιωτούδα μου*
τρανόν κι πινημένο, *Παπατσαρ’χούδα μου*
κάνας ’πό μας, *Σουφλιωτούδα μου*
κάνας ’πό μας δεν τούρκιψι δεν πήρι Τούρκον άντρα, *Σουφλιωτούδα μου*
δεν πήρι Τούρκον άντρα, *Παπατσαρ’χούδα μου*
μόνο Δεσπού-, *Σουφλιωτούδα μου*

μόνο Δεσπούδα τούρκιψι και πήρι Τούρκον άντρα, *Σουφλιωτούδα μου*
και πήρι Τούρκον άντρα, *Παπατσαρ'χούδα μου*
και στο παπόρ', *Σουφλιωτούδα μου*
και στο παπόρ' την έριχναν στο Ντεντεαγάτς τη βγάνουν, *Σουφλιωτούδα μου*
στο Ντεντεαγάτς τη βγάνουν, *Παπατσαρ'χούδα μου*
πέντι χοτζαίοι, *Σουφλιωτούδα μου*
πέντι χοτζαίοι τη διάβαζαν ώσπου να την τουρκέψουν, *Σουφλιωτούδα μου*
ώσπου να την τουρκέψουν, *Παπατσαρ'χούδα μου.*
Βγάλε Δέσπω, *Σουφλιωτούδα μου*
βγάλε Δέσπω τα ρούχα σου και ντύσ' το φερετζέ σου, *Σουφλιωτούδα μου*
και ντύσ' το φερετζέ σου*, Παπατσαρ'χούδα μου*
κριμάτισις, *Σουφλιωτούδα μου*
κριμάτισις τη μάνα σου που σ' έχει βυζαγμένη, *Σουφλιωτούδα μου*
που σ' έχει βυζαγμένη, *Παπατσαρ'χούδα μου*
κριμάτισις, *Σουφλιωτούδα μου*
κριμάτισις τη νούνα σου που σ' έχει λαδωμένη, *Σουφλιωτούδα μου*
που σ' έχει βαφτισμένη, *Παπατσαρ'χούδα μου*.

Κι το Σουφλί τρανό χωριό τρανόν κι πινημένο
κάνας 'πό μας δεν τούρκιψι δεν πήρι Τούρκον άντρα
μόνο Δεσπούδα τούρκιψι και πήρι Τούρκον άντρα
και στο παπόρ' την έριχναν στο Ντεντεαγάτς τη βγάνουν
πέντι χοτζαίοι τη διάβαζαν ώσπου να την τουρκέψουν.
Βγάλε Δέσπω τα ρούχα σου και ντύσ' το φερετζέ σου
κριμάτισις τη μάνα σου που σ' έχει βυζαγμένη
κριμάτισις τη νούνα σου που σ' έχει λαδωμένη.

Κατά την τραγουδίστρια και πληροφορήτρια με τη λέξη παμπόρ το τραγούδι εννοεί το ατμοκίνητο τραίνο και όχι το ατμόπλοιο. Μπορεί η ερμηνεία να είναι απλά ένας ετεροχρονισμός, αφού στα χρόνια της, όπως δηλώνει, ο Έβρος δεν ήταν πια πλωτός και το συγκοινωνιακό μέσο που γνώρισε η ίδια ήταν το τραίνο, ενώ το τραγούδι μάλλον μεταφέρει μια παλιότερη πραγματικότητα. [να ερευνηθεί]

Ντεντέ Αγάτς, η παλιά ονομασία της Αλεξανδρούπολης

Td028_19

Ν άσπρα μου πιριστέρια, *μώρ' Λένη μ'*
ν αχ, κι όμορφα μπουλιά
στο τόπο που θα πάτι, *μώρ' Λένη μ'*
ν αχ, κι αν γυρίσιτι
στο τόπο που θα πάτι, *μώρ' Λένη μ'*
ν αχ, κι αν γυρίσιτι
πάλι 'π'εδώ να έρθ'τι, *μώρ' Λένη μ'*
να καλ'μερίσιτι
πάλι 'π' εδώ θα έρθ'τι, *μώρ' Λένη μ'*
να καλ'μερίσιτι

να γράψω μια λιανή γραφή, *Λένη μ'*
για στα φτερούδια σας
να γράψω μια λιανή γραφή, *Λένη μ'*
για στα φτερούδια σας
να πάτι χαιρετίματα, *Λένη μ'*
στη δόλια την Ανθουλιά
να μη την πεις πως χάθ'κα, *μώρ'Λένη μ'*
κι ουδέ πως πέθανα
μόν' να την πεις παντρεύ'κα, *μώρ'Λένη μ'*
κείνον π' αγάπησα.

Ν άσπρα μου πιριστέρια κι όμορφα μπουλιά
στο τόπο που θα πάτι κι αν γυρίσιτι
πάλι 'π'εδώ να έρθ'τι να καλ'μερίσιτι
να γράψω μια λιανή γραφή για στα φτερούδια σας
να πάτι χαιρετίματα στη δόλια την Ανθουλιά
να μη την πεις πως χάθ'κα κι ουδέ πως πέθανα
μόν' να την πεις παντρεύ'κα κείνον π' αγάπησα.

Td028_20

Πιρπάτα κυρ-Γιαννάκινα στα χιόνια και στα μπούζια
δε σι μαραίνουν τα φλουριά
δε σι μαραίνουν τα φλουριά δε σι μαραίνουν τ' άσπρα
μόν' σι μαραίνει θάνατος.

Πιρπάτα κυρ-Γιαννάκινα στα χιόνια και στα μπούζια
δε σι μαραίνουν τα φλουριά δε σι μαραίνουν τ' άσπρα
μόν' σι μαραίνει θάνατος.

Td028_21

Στο συριώ-, *μωρέ*, στο συριώ-
στο συριώτικον τον κάμπο
στο συριώτικον τον κάμπο
κι στα ύψαλα ν τα γκιόλια
κι στ ύ-, *μωρέ*, και στα ύ-
κι στα ύψαλα ν τα γκιόλια
κι στα ύψαλα ν τα γκιόλια
πιρπατάει μια πιριστέρα
πιρπατάει, *μωρέ*, πιρπατάει
πιρπατάει κι κουρνιαχτίζει

πιρπατάει κι κουρνιαχτίζει.
Ν αγαλινά πιρπάτα κόρη μ’
ν αγαλινά ν αγαλινά
αχ, ν αγαλινά πιρπάτα ι κόρη μ’
ν αγαλινά πιρπάτα κόρη μ’
να μη λιρώσεις την ποδιά σου
να μη λιρώ- να μη λιρώ-
αχ, να μη λιρώσεις την ποδιά σου
να μη λιρώσεις την ποδιά σου
κι σι μαλών’ η πεθερά σου.

Στο συριώτικον τον κάμπο
κι στα ύψαλα ν τα γκιόλια
πιρπατάει μια πιριστέρα
πιρπατάει κι κουρνιαχτίζει.
Ν αγαλινά πιρπάτα κόρη μ’
να μη λιρώσεις την ποδιά σου
κι σι μαλών’ η πεθερά σου.

Td028_22

Ν αϊτός την πέ-, *πιρδικίτσα μ’ιμά*
ν αϊτός την πέρδικ’ άδραξε
ν αϊτός την πέρδικ’ άδραξε ν απάνω στα πλατάρια
ν αϊτός την πέρδικ’ άδραξε ν απάνω στα πλατάρια
κι η πιθιρά, *πιρδικίτσα μ’ιμά*
κι η πιθιρά κι ι πιθιρός
κι η πιθιρά κι ι πιθιρός τα δέντρα ξιριζώνουν
κι η πιθιρά κι ι πιθιρός τα δέντρα ξιριζώνουν
να βρουν οχιά, *πιρδικίτσα μ’ιμά*
να βρουν οχιά να βρουν οχιές
να βρουν οχιά να βρουν οχιές οχιές με δυο γκιοφάλια
να βρουν οχιά να βρουν οχιές οχιές με δυο γκιοφάλια
τη βρήκαν τη, *πιρδικίτσα μ’ιμά*
τη βρήκαν τη μαγέριψαν
τη βρήκαν τη μαγέριψαν σ’ ένα χρυσό λιγγέρι
τη βρήκαν τη μαγέριψαν σ’ ένα χρυσό λιγγέρι.
Φάε νυφή μ’, *πιρδικίτσα μ’ιμά*
φάε νυφή μ’ ’πού το ψωμί
φάε νυφή μ’ ’πού το ψωμί φάε ’πό τ’ αυτά χέλι
φάε νυφή μ’ ’πού το ψωμί φάε ’πό τ’ αυτά χέλι.
Μένα μάνα μ’, *πιρδικίτσα μ’ιμά*
μένα μάνα μ’ μι φίλιψι
μένα μάνα μ’ μι φίλιψι κι έλαχα χορταμένη

μένα μάνα μ’ μι φίλιψι κι έλαχα χορταμένη.
Κι χάφτει μια κι χάφτει μια κι χάφτει δυο
κι χάφτει μια κι χάφτει μια κι χάφτει δυο
κι χάφτει κι χάφτει δυο στο τρίτο φαρμακώθ’κι
κι χάφτει κι χάφτει δυο στο τρίτο φαρμακώθ’κι.

Ν αϊτός την πέρδικ’ άδραξε ν απάνω στα πλατάρια
κι η πιθιρά κι ι πιθιρός τα δέντρα ξιριζώνουν
να βρουν οχιά να βρουν οχιές οχιές με δυο γκιοφάλια
τη βρήκαν τη μαγέριψαν σ’ ένα χρυσό λιγγέρι.
Φάε νυφή μ’ ’πού το ψωμί φάε ’πό τ’ αυτά χέλι.
Μένα μάνα μ’ μι φίλιψι κι έλαχα χορταμένη.
Κι χάφτει κι χάφτει δυο στο τρίτο φαρμακώθ’κι.

Λιγγέρι: πιθανόν από το λιγέρι> λιγένι> λαγίνι> λαΐνι

Td028_23

Στου Σαΐ-, *μωρή νταλιόνα μ'*
στου Σαΐν αγά τα σπίτια
στου Σαΐν αγά τα σπίτια
έσκασι μια κρύα βρύση
έσκασι, *μωρή νταλιόνα μ’*
έσκασι μια κρύα βρύση
έσκασι μια κρύα βρύση
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
πάνου οι έ-, *μωρή νταλιόνα μ’*
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
τα κορίτσα να λιφκάνουν
πάει κι ένα, *μωρή νταλιόνα μ’*
πάει κι ένα φτουχόν κορίτσι
πάει κι ένα φτουχόν κορίτσι
ν άι μουρό φτουχόν κορίτσι.
Πού τα ’βρις, *μωρή νταλιόνα μ’*
πού τα ’βρις αυτά ν τα νιάτα
πού τα ’βρις αυτά τα νιάτα
τα φιρύδια σα γαϊτάνι
τα φιρύ-, *μωρή νταλιόνα μ’*
τα φιρύδια σα γαϊτάνι
τα φιρύδια σα γαϊτάνι
έλαμψαν γιαλός και κάμπος
έλαμψαν, *μωρή νταλιόνα*

έλαμψαν γιαλός και κάμπος
έλαμψε γιαλός και κάμπος
έλαμψαν και τα σοκάκια.

Στου Σαΐν αγά τα σπίτια
έσκασι μια κρύα βρύση
πάνου οι έμορφις να πλύνουν
τα κορίτσα να λιφκάνουν
πάει κι ένα φτουχόν κορίτσι
ν άι μουρό φτουχόν κορίτσι.
Πού τα ’βρις αυτά τα νιάτα
τα φιρύδια σα γαϊτάνι
έλαμψαν γιαλός και κάμπος
έλαμψαν και τα σοκάκια.

Td028_24

Νύφη χοντροκωλαρούσα
δέκα αμάξια την τραβούσαν
δέκα αμά- δέκα αμάξια την τραβούσαν
με το Δή- με το Δήμο δικαπέντε
με το Δήμο δικαπέντε
δεν τη χώρισι κι η θύρα
δεν τη χώ- δεν τη χώρισι κι η θύρα
ξήλωσαν ξήλωσαν τα παραστάθια
ξήλωσαν τα παραστάθια
κι έβαλαν τη νύφη μέσα
κι έβαλαν κι έβαλαν τη νύφη μέσα.
Συ καλή συ καλή μου πιθιρίτσα
συ καλή μου πιθιρίτσα
βράσ’ ένα καλό φαγάκι
βράσ’ ένα βράσ’ ένα καλό φαγάκι
στο μικρό στο μικρό το καζανάκι
στο μικρό το καζανάκι
ν απού παίρ’ πολύ κι λίγο
ν απού παίρ’ ν απού παίρ’ πολύ κι λίγο
ν απού παίρ’ ν απού παίρ’ τα δυο τα βόδια.

Νύφη χοντροκωλαρούσα
δέκα αμάξια την τραβούσαν
με το Δήμο δικαπέντε
δεν τη χώρισι κι η θύρα

ξήλωσαν τα παραστάθια
κι έβαλαν τη νύφη μέσα.
Συ καλή μου πιθιρίτσα
βράσ' ένα καλό φαγάκι
στο μικρό το καζανάκι
ν απού παίρ' πολύ κι λίγο
ν απού παίρ' τα δυο τα βόδια.

Td029_1

Ένα πουλάκι πέταξε 'πό μέσα απ' τας Αθήνας
ένα πουλάκι πέταξε 'πό μέσα απ' τας Αθήνας
και γύριζε τρογύριζε για τη Μακεδονία
και γύριζε τρογύριζε για τη Μακεδονία.
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά σου
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα έμορφα παιδιά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα έμορφα παιδιά σου
μαζών' και τα κορίτσια σου τα παν στην αγγαρεία
μαζών' και τα κορίτσια σου τα παν στην αγγαρεία
μέρα και νύχτα πολεμούν να δουν ελευθερία
μέρα και νύχτα πολεμούν να δουν ελευθερία.
Στο Ντιβριτζάν' ψηλό βουνό Θεέ μ' χαμήλωσέ το
στο Ντιβριτζάν' ψηλό βουνό Θεέ μ' χαμήλωσέ το
για να φανεί η πατρίδα μας και πάλι ύψωσέ το
για να φανεί η πατρίδα μας και πάλι ύψωσέ το.
Ειδών ειδών πουλιά λαλούν λαλούν και δε φωνάζουν
ειδών ειδών πουλιά λαλούν λαλούν και δε φωνάζουν
μόνο με σέρβικες φωνές κλαίγουν κι αναστενάζουν
μόνο με σέρβικες φωνές κλαίγουν κι αναστενάζουν.

Ένα πουλάκι πέταξε 'πό μέσα απ' τας Αθήνας
και γύριζε τρογύριζε για τη Μακεδονία.
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα έμορφα παιδιά σου
μαζών' και τα κορίτσια σου τα παν στην αγγαρεία
μέρα και νύχτα πολεμούν να δουν ελευθερία.
Στο Ντιβριτζάν' ψηλό βουνό Θεέ μ' χαμήλωσέ το
για να φανεί η πατρίδα μας και πάλι ύψωσέ το.
Ειδών ειδών πουλιά λαλούν λαλούν και δε φωνάζουν
μόνο με σέρβικες φωνές κλαίγουν κι αναστενάζουν.

Ντερβιτζάν: αναφορά στον τόπο εξορίας των χωριών της Ανατολικής Μακεδονίας το 1917 στο σημερικό Κίτσεβο (και αλλού) της τότε Σερβικής Μακεδονίας που είχε προσαρτήσει η Βουλγαρία, σημερινή Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Td029_2

Στα χίλια οχτακόσια και εβδομήκοντα
Βαγγέλης καπιτάνιος, *ωχ αμάν*, γύριζι στα βουνά
Βαγγέλης καπιτάνιος, *ωχ αμάν*, γύριζι στα βουνά
με γαλανή σημαία και μ' αργυρό σταυρό
με γαλανή σημαία, *ωχ αμάν*, και μ' αργυρό σταυρό.
Όσα βουνά κι αν γύρ'σι κι όσα γκιζέριξι
σαν της Δαδιάς τα μέρια, *ωχ αμάν*, δε βρήκε πουθενά
ν έχει και μετερίζια ν έχει και καμαριά
ν έχει και παλικάρια, *ωχ αμάν*, δεκαοχτώχρονα
που πολεμούν τους Τούρκους τα άτιμα σκυλιά
για να γυρίσουν πίσω, *ωχ αμάν*, στην Κόκκινη Μηλιά.
Βαγγέλης κατιβαίνει κοντά στο Ντεντεαγάτς
Λάζος τον περιμένει, *ωχ αμάν*, στην κρύα βρύσ' κοντά
Βαγγέλης κουρασμένος πέφτει κοιμήθηκε
μια μαχαιριά τον δίνει, *ωχ αμάν*, στη δεξιά πλευρά
τον κλαιν τα παλικάρια τ' κι όλα τα Λάβαρα
τον κλαίει κι η μανούλα τ', *ωχ αμάν*, παρηγορία δεν έχ'.

Στα χίλια οχτακόσια και εβδομήκοντα
Βαγγέλης καπιτάνιος γύριζι στα βουνά
με γαλανή σημαία και μ' αργυρό σταυρό.
Όσα βουνά κι αν γύρ'σι κι όσα γκιζέριξι
σαν της Δαδιάς τα μέρια δε βρήκε πουθενά
ν έχει και μετερίζια ν έχει και καμαριά
ν έχει και παλικάρια δεκαοχτώχρονα
που πολεμούν τους Τούρκους τα άτιμα σκυλιά
για να γυρίσουν πίσω στην Κόκκινη Μηλιά.
Βαγγέλης κατιβαίνει κοντά στο Ντεντεαγάτς
Λάζος τον περιμένει στην κρύα βρύσ' κοντά
Βαγγέλης κουρασμένος πέφτει κοιμήθηκε
μια μαχαιριά τον δίνει στη δεξιά πλευρά
τον κλαιν τα παλικάρια τ' κι όλα τα Λάβαρα
τον κλαίει κι η μανούλα τ' παρηγορία δεν έχ'.
Για το τραγούδι αυτό θα γίνει παραπομπή στη συνέντευξη

Td029_3

Φεύγω μανούλα μ' φεύγω, *αχ*, πάγω στην ξενιτιά
δώσε μου την ευχή σου, *αχ*, δε θα με βλέπεις πια

αφήνω γεια στο μαχαλά κι γεια στα κοριτσάκια
μάνα μου γλυκιά
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις
αχ μανούλα μου ω γλυκιά
συχνά να τα ποτίζεις, *αχ*, μανούλα μ' έχε γεια.

Φεύγω μανούλα μ' φεύγω πάγω στην ξενιτιά
δώσε μου την ευχή σου δε θα με βλέπεις πια
αφήνω γεια στο μαχαλά κι γεια στα κοριτσάκια
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις.

Td029_4

Παραμέρνατε κορίτσια
ήρθαν ξένα παλικάρια
ήρθαν ξένα παλικάρια
να μας πάρουν την κοπέλα
να μας πάρουν την κοπέλα
την κοπέλα την τρυγόνα
την κοπέλα την τρυγόνα
να την παν μακρά στα ξένα
να την παν μακρά στα ξένα
σ' άλλη μάνα σ' άλλη χώρα
σ' άλλη μάνα σ' άλλη χώρα
σ' άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
σ' άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
ξένη μάνα δεν πονάει
ξένη μάνα δεν πονάει
ξένα αδέρφια κι αξαδέρφια.

Παραμέρνατε κορίτσια
ήρθαν ξένα παλικάρια
να μας πάρουν την κοπέλα
την κοπέλα την τρυγόνα
να την παν μακρά στα ξένα
σ' άλλη μάνα σ' άλλη χώρα
σ' άλλα αδέρφια κι αξαδέρφια
ξένη μάνα δεν πονάει
ξένα αδέρφια κι αξαδέρφια.

Td029_5

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα
αφήνει γεια στο μαχαλά και γεια στα κοριτσάκια
αφήν' και τη μανούλα της τρία γυαλιά φαρμάκια
το 'να να πίνει το πρωί τ' άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το φαρμακερό όταν δειπνάει κόσμοι.

Td029_6

Σήμιρα Σαββάτο, *μπέη μ'*, κι αύριο Κυριακή
δεν το 'ξεβρα και γω καημένος κατέβ'κα στο τσαρτσί
δεν το 'ξεβρα και γω καημένος κατέβ'κα στο τσαρτσί
βρίσκω μια 'βραιοπούλα, *μπέη μ'*, ν απού λουζότανε
βρίσκω μια 'βραιοπούλα, *μπέη μ'*, ν απού λουζότανε
της λέγω 'βραιοπούλα, *μπέη μ'*, να γίνεις χριστιανή
της λέω 'βραιοπούλα, *μπέη μ'*, να γίνεις χριστιανή
να λούζισι Σαββάτο, *μπέη μ'*, ν' αλλάζεις Κυριακή
να λούζισι Σαββάτο, *μπέη μ'*, ν' αλλάζεις Κυριακή
και να μεταλαβαίνεις, *μπέη μ'*, Χριστούγεννα Λαμπρή.

Σήμιρα Σαββάτο κι αύριο Κυριακή
δεν το 'ξεβρα και γω καημένος κατέβ'κα στο τσαρτσί
βρίσκω μια 'βραιοπούλα ν απού λουζότανε
της λέγω 'βραιοπούλα να γίνεις χριστιανή
να λούζισι Σαββάτο ν' αλλάζεις Κυριακή
και να μεταλαβαίνεις Χριστούγεννα Λαμπρή.
Τσαρσί, από το τουρκ.....

Td029_7

Τον Κωσταντούδ' τον έπιασαν τον Κωσταντούδ' τον πιάσαν
χίλιοι παγαί- χίλιοι παγαίνουν το μπροστά
χίλιοι παγαίνουν το μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέση παγαί- στη μέσ' παγαίνει ο Κωσταντούδ'ς
στη μέσ' παγαίνει ο Κωσταντούδ'ς σαν μήλο μαραμένο
σαν μήλο σα- σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν τ' άλλα τα λουλούδια
κι κείνος τους κι κείνος τους παρακαλεί
και κείνος τους παρακαλεί παρακαλάει κι λέγει.
Πώς με καϊντέψτε αδέρφια μου πώς με παρακαϊντέψτε
ν έχω γυναί- ν έχω γυναίκα νιόπαντρη
ν έχω γυναίκα νιόπαντρη τα μαύρα δεν της πρέπουν
έχω μικρό ν έχω μικρό στην κούνια του.

Τον Κωσταντούδ’ τον έπιασαν τον Κωσταντούδ’ τον πιάσαν
χίλιοι παγαίνουν το μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω
στη μέσ’ παγαίνει ο Κωσταντούδ’ς σαν μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν τ’ άλλα τα λουλούδια
και κείνος τους παρακαλεί παρακαλάει κι λέγει.
Πώς με καϊντέψτε αδέρφια μου πώς με παρακαϊντέψτε
ν έχω γυναίκα νιόπαντρη τα μαύρα δεν της πρέπουν
έχω μικρό ν έχω μικρό στην κούνια του.

Td029_8

Διώχνεις με μά- διώχνεις με μάλη μ’ διώχνεις με
κι αν με διώ- κι αν με διώχνεις δεν πάνω
κι αν με διώ- κι αν μι διώχνεις δεν πάνω
τη βραδιά τη βραδιά που μ’ έδιωχνις
τη βραδιά τη βραδιά που μ’ έδιωχνις
πήγα και πήγα και ξενόμεινα
πήγα και πήγα και ξενόμεινα
σ’ μαντρινές σ’ μαντρινές ξιβράδιασα
σ’ μαντρινές σ’ μαντρινές ξιβράδιασα
και στη θύ- και στη θύρα στάθηκα
και στη θύ- και στη θύρα στάθηκα
και την κό- και την κόρη ρώτησα
και την κό- και την κόρη ρώτησα.
Κόρη μ’ σα πού κόρη μ’ σα πού ’ναι ν άντρας σου
κόρη μ’ σα πού κόρη μ’ σα πού ’ναι ν άντρας σου.
Άντρας μου πάει άντρας μου πάει στην ανατολή
άντρας μου πάει άντρας μου πάει στην ανατολή
να μι φέρ’ να μι φέρ’ γυαλί κι χτέν’
να μι φέρ’ να μι φέρ’ γυαλί κι χτέν’
κι ένα πρά- κι ένα πράσινο τσεμπέρ’.

Διώχνεις με μάλη μ’ διώχνεις με κι αν με διώχνεις δεν πάνω
τη βραδιά που μ’ έδιωχνις πήγα και ξενόμεινα
σ’ μαντρινές ξιβράδιασα και στη θύρα στάθηκα
και την κόρη ρώτησα, κόρη μ’ σα πού ’ναι ν άντρας σου
Άντρας μου πάει στην ανατολή να μι φέρ’ γυαλί κι χτέν’
κι ένα πράσινο τσεμπέρ’.

Td029_09

Δευτέρα ξημερώματα μας πότισαν φαρμάκι
Δευτέρα ξημερώματα μας πότισαν φαρμάκι
διαταγή μάς δώσανε ν' αφήσουμε τη Θράκη
διαταγή μάς δώσανε ν' αφήσουμε τη Θράκη.
Όταν μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
όταν μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε
κι όταν ήρθαν μας πήρανε τα όπλα από τα χέρια
κι όταν ήρθαν μας πήρανε τα όπλα από τα χέρια
καλύτερα μανούλα μου ας έχωναν μαχαίρια
καλύτερα μανούλα μου ας έχωναν μαχαίρια
κι όταν μας απεράσανε στο Πέραμο να μπούμε
κι όταν μας απεράσανε στο Πέραμο να μπούμε
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε.
Κλάψετε μάτια μ' κλάψετε όσο που να χυθείτε
κλάψετε μάτια μ' κλάψετε όσο που να χυθείτε
γιατί ξανά τη Θράκη μας δε θα τη ξαναϊδείτε
γιατί ξανά τη Θράκη μας δε θα τη ξαναϊδείτε.

Δευτέρα ξημερώματα μας πότισαν φαρμάκι
διαταγή μάς δώσανε ν' αφήσουμε τη Θράκη.
Όταν μας απεράσανε πέρα εις την Τουρκία
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε
κι όταν ήρθαν μας πήρανε τα όπλα από τα χέρια
καλύτερα μανούλα μου ας έχωναν μαχαίρια
κι όταν μας απεράσανε στο Πέραμο να μπούμε
γυρίσαν τα ματάκια μου τη Θράκη για να ιδούνε.
Κλάψετε μάτια μ' κλάψετε όσο που να χυθείτε
γιατί ξανά τη Θράκη μας δε θα τη ξαναϊδείτε.

Td029_10

Κι τη Μιγάλ' Παρασκευή και τη Μιγαλοπέμπτη
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές
κι τη Μιγάλ' Παρασκευή και τη Μιγαλοπέμπτη
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές ψυχές να ξαναγνώσουν
Σαββάτο μέρα το ταχύ
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές ψυχές να ξαναγνώσουν
Σαββάτο μέρα το ταχύ

Σαββάτο μέρα το ταχύ Σάββατον όλη μέρα
την Κυριακή τ’ αποταχιά

Σαββάτο μέρα το ταχύ Σάββατον όλη μέρα
την Κυριακή τ’ αποταχιά

την Κυριακή τ’ αποταχιά την Κυριακή το τάχυ
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ’ς

την Κυριακή τ’ αποταχιά την Κυριακή το τάχυ
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ’ς

ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ’ς κι πιθιρές τις νύφες
κι κίνησαν κι πάιναν

ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ’ς κι πιθιρές τις νύφες
κι κίνησαν κι πάιναν

κι κίνησαν κι πάιναν κίνησαν να πααίνουν
κι παν σιμά κι παν κοντά

κι κίνησαν κι πάιναν κίνησαν να πααίνουν
κι παν σιμά κι παν κοντά

κι παν σιμά κι παν κοντά σιμά κι ως τη Μαρίτσα
κι στο καράβ’ ανέβιναν

κι παν σιμά κι παν κοντά σιμά κι ως τη Μαρίτσα
κι στο καράβ’ ανέβιναν

κι στο καράβ’ ανέβιναν πέρα για να πιράσουν
κι ασήμαντρος ασήμανι

κι στο καράβ’ ανέβιναν πέρα για να πιράσουν
κι ασήμαντρος ασήμανι

κι ασήμαντρος ασήμανι βαριά χτυπά η καμπάνα
ν’ ακούσουν όλα τα χωριά

κι ασήμαντρος ασήμανι βαριά χτυπά η καμπάνα
ν’ ακούσουν όλα τα χωριά

ν’ ακούσουν όλα τα χωριά κι όλα τα βιλιέτια
ν’ ακούσ’ κι ένα κάστρο καλό

ν’ ακούσουν όλα τα χωριά κι όλα τα βιλιέτια
ν’ ακούσ’ κι ένα κάστρο καλό

ν’ ακούσ’ κι ένα κάστρο καλό καλό και πινιμένο
παναϋρίτσι γένονταν

ν’ ακούσ’ κι ένα κάστρο καλό καλό και πινιμένο
παναϋρίτσι γένονταν

παναϋρίτσι γένονταν μιγάλο παναΰρι
μαζεύτ’καν κόσμος αμπολύς

παναϋρίτσι γένονταν μιγάλο παναΰρι
μαζεύτ’καν κόσμος αμπολύς

μαζεύτ’καν κόσμος αμπολύς κι ι τόπος ήρθι λίγος
πααίν ’ν να σ’κώσουν το Χριστό

μαζεύτ’καν κόσμος αμπολύς κι ι τόπος ήρθι λίγος
πααίν’ ν να σ’κώσουν το Χριστό

πααίν’ν να σ’κώσουν το Χριστό να τονε λειτουργιάσουν
Χριστός βαριά δε σ’κώνιτι

πααίν’ν να σ’κώσουν το Χριστό να τονε
λειτουργιάσουν
Χριστός βαριά δε σ’κώνιτι
Χριστός βαριά δε σ’κώνιτι ’πό την πολλή τη λύπη
κανένας δεν απείκασι
Χριστός βαριά δε σ’κώνιτι ’πό την πολλή τη λύπη
κανένας δεν απείκασι
κανένας δεν απείκασι κάν’ας δεν ’πηλοήθ’κι
μόν’ γέροντας απείκασι
κανένας δεν απήκασι κάν’ας δεν ’πηλοήθ’κι
μόν’ γέροντας απείκασι.

Κι τη Μιγάλ’ Παρασκευή και τη Μιγαλοπέμπτη
φτιάνουν μιγαλολειτουργιές ψυχές να ξαναγνώσουν
Σαββάτο μέρα το ταχύ Σάββατον όλη μέρα
την Κυριακή τ’ αποταχιά την Κυριακή το τάχυ
ν αλλάζουν μάνις τα πιδιά τ’ς κι πιθιρές τις νύφες
κι κίνησαν κι πάιναν κίνησαν να πααίνουν
κι παν σιμά κι παν κοντά σιμά κι ως τη Μαρίτσα
κι στο καράβ’ ανέβιναν πέρα για να πιράσουν
κι ασήμαντρος ασήμανι βαριά χτυπά η καμπάνα
ν’ ακούσουν όλα τα χωριά κι όλα τα βιλιέτια
ν’ ακούσ’ κι ένα κάστρο καλό καλό και πινιμένο
παναϋρίτσι γένονταν μιγάλο παναΰρι
μαζεύτ’καν κόσμος αμπολύς κι ι τόπος ήρθι λίγος
πααίν’ν να σ’κώσουν το Χριστό να τονε λειτουργιάσουν
κανένας δεν απείκασι κάν’ας δεν ’πηλοήθ’κι
μόν’ γέροντας απείκασι.
PAGE

PAGE 2

Td029_11

Μια Πασχαλιά , *ν Αλιξανδρή*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
μια Πασχαλιά, *ν Αλιξανδρή*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
μια ’πίσημη μια μέρα, *πουλάκι μ’ ιμά*
μια ’πίσημη μια μέρα, *ν Αλιξανδρή*

μια ’πίσημη μια μέρα, *πουλάκι μ’ιμά*
μια ’πίσημη μια μέρα, *ν Αλιξανδρή*
μάνα ν υγιό, *ν Αλιξανδρή*
μάνα ν υγιόν ιστόλιζι
μάνα ν υγιό, *ν Αλιξανδρή*
μάνα ν υγιόν ιστόλιζι
μάνα κι θυγατέρα, *πουλάκι μ’ιμά*
μάνα κι θυγατέρα, *ν Αλιξανδρή*
μάνα κι θυγατέρα, *πουλάκι μ’ιμά*
μάνα κι θυγατέρα, *ν Αλιξανδρή*
κόσμος παάιν’, *Αλιξανδρή*
κόσμος παάιν’ στην εκκλησιά
κόσμος παάιν’, *Αλιξανδρή*
κόσμος παάιν’ στην εκκλησιά
να πα να μεταλάβει, *πουλάκι μ’ιμά*
να πα να μεταλάβει, *ν Αλιξανδρή*
να πα να μεταλάβει, *πουλάκι μ’ιμά*
να πα να μεταλάβει, *ν Αλιξανδρή*
κι κίνησαν, *Αλιξανδρή*
κι κίνησαν κι πάαιναν
κι κίνησαν, *Αλιξανδρή*
κι κίνησαν κι πάαιναν
κινήσαν να πααίνουν, *πουλάκι μ’ιμά*
κινήσαν να πααίνουν, *Αλιξανδρή*
κινήσαν να πααίνουν, *πουλάκι μ’ιμά*
κινήσαν να πααίνουν, *Αλιξανδρή*
μπροστά παάιν’, *Αλιξανδρή*
μπροστά παάιν’ η μάνα του
μπροστά παάιν’, *Αλιξανδρή*
μπροστά παάιν’ η μάνα του
κατόπιν αδελφή του, *πουλάκι μ’ιμά*
κατόπιν αδελφή του, *ν Αλιξανδρή*
κατόπιν αδελφή του, *πουλάκι μ’ιμά*
κατόπιν αδελφή του, *ν Αλιξανδρή*
στη μέσ’ παάιν ’, *Αλιξανδρή*
στη μέσ’ παάιν’ Αλιξανδρής
στη μέσ’ παάιν’, *Αλιξανδρή*
στη μέσ’ παάιν’ Αλιξανδρής
σα μήλο μαραμένο, *πουλάκι μ’ιμά*
σα μήλο μαραμένο, *ν Αλιξανδρή*
σα μήλο μαραμένο, *πουλάκι μ’ιμά*
σα μήλο μαραμένο, *ν Αλιξανδρή*
σα μήλο σαν, *Αλιξανδρή*
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο
σα μήλο σαν, *Αλιξανδρή*
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο

σαν κόκκινο λουλούδι, *πουλάκι μ' ιμά*
σαν κόκκινο λουλούδι, *ν Αλιξανδρή*
σαν κόκκινο λουλούδι, *πουλάκι μ' ιμά*
σαν κόκκινο λουλούδι, *ν Αλιξανδρή*
και παν κοντά, *ν Αλιξανδρή*
και παν κοντά και παν σιμά
και παν κοντά, *ν Αλιξανδρή*
και παν κοντά και παν σιμά
σιμά στην εκκλησία, *πουλάκι μ' ιμά*
σιμά στην εκκλησία, *ν Αλιξανδρή*
σιμά στην εκκλησία, *πουλάκι μ' ιμά*
σιμά στην εκκλησία, *ν Αλιξανδρή*
κι σαν τους εί-, *ν Αλιξανδρή*
κι σαν τους είδε η εκκλησιά
κι σαν τους εί-, *ν Αλιξανδρή*
κι σαν τους είδε η εκκλησιά
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μ' ιμά*
ρίχνει τα κεραμίδια, *ν Αλιξανδρή*
ρίχνει τα κεραμίδια, *πουλάκι μ' ιμά*
ρίχνει τα κεραμίδια , *ν Αλιξανδρή*
κι τ' Άγιο Πνέ-, *ν Αλιξανδρή*
κι τ' Άγιο Πνέμα ξύπνησι
κι τ' Άγιο Πνέ-, *ν Αλιξανδρή*
κι τ' Άγιο Πνέμα ξύπνησι
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα, *πουλάκι μ' ιμά*
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα, *ν Αλιξανδρή*
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα, *πουλάκι μ' ιμά*
'πό μέσ' 'πό τ' Άγιο Βήμα , *ν Αλιξανδρή*
κι η μάνα του, *ν Αλιξανδρή*
κι η μάνα του τον ρώτησι
κι η μάνα του, *ν Αλιξανδρή*
κι η μάνα του τον ρώτησι
κι η μάνα του τον λέει, *πουλάκι μ' ιμά*
κι η μάνα του τον λέει, *ν Αλιξανδρή*

κι η μάνα του τον λέει, *πουλάκι μ' ιμά*
κι η μάνα του τον λέει, *ν Αλιξανδρή*.
Τι κρίμα έχ'ς, *ν Αλιξανδρή*
τι κρίμα έχ'ς πουλάκι μου
τι κρίμα έχ'ς, *ν Αλιξανδρή*
τι κρίμα έχ'ς πουλάκι μου
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μ' ιμά*
κι είσι κριματισμένος, *ν Αλιξανδρή*
κι είσι κριματισμένος, *πουλάκι μ' ιμά*
κι είσι κριματισμένος, *ν Αλιξανδρή*.
Όντα 'μαν νιος, *ν Αλιξανδρη*

όντα ’μαν νιος και νιούτσικος
όντα ’μαν νιος, *ν Αλιξανδρή*
όντα ’μαν νιος και νιούτσικος
κι όντα ’μαν παλικάρι, *πουλάκι μ’ιμά*
κι όντα ’μαν παλικάρι, ν *Αλιξανδρή*
κι όντα ’μαν παλικάρι, *πουλάκι μ’ιμά*
κι όντα ’μαν παλικάρι, *ν Αλιξανδρή*
και παίζοντας, *ν Αλιξανδρή*
και παίζοντας και ρίχνοντας
και παίζοντας, *ν Αλιξανδρή*
και παίζοντας και ρίχνοντας
πάτησα ένα γνημόρι, *πουλάκι μ’ιμά*
πάτησα ένα γνημόρι, *ν Αλιξανδρή*
πάτησα ένα γνημόρι, *πουλάκι μ’ιμά*
πάτησα ένα γνημόρι, *ν Αλιξανδρή*
και το γνημόρ’, *ν Αλιξανδρή*
και το γνημόρ’ που πάτησα
και το γνημόρ’, *ν Αλιξανδρή*
και το γνημόρ’ που πάτησα
ήταν ’ραβωνιασμένη, *πουλάκι μ’ιμά*
ήταν ’ραβωνιασμένη, ν *Αλιξανδρή*
ήταν ’ραβωνιασμένη, *πουλάκι μ’ιμά*
ήταν ’ραβωνιασμένη, *ν Αλιξανδρή*.

Μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή μια ’πίσημη μια μέρα
μάνα ν υγιόν ιστόλιζι μάνα κι θυγατέρα
κόσμος παάιν’ στην εκκλησιά να πα να μεταλάβει
κι κίνησαν κι πάαιναν κινήσαν να παάίνουν
μπροστά παάιν’ η μάνα του κατόπιν αδελφή του
στη μέσ’ παάιν’ Αλιξανδρής σα μήλο μαραμένο
σα μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κόκκινο λουλούδι
και παν κοντά και παν σιμά σιμά στην εκκλησία
κι σαν τους είδε η εκκλησιά ρίχνει τα κεραμίδια
κι τ’ Άγιο Πνέμα ξύπνησι ’πό μέσ’ ’πό τ’ Άγιο Βήμα
κι η μάνα του τον ρώτησι κι η μάνα του τον λέει
Τι κρίμα έχ’ς πουλάκι μου κι είσι κριματισμένος
Όντα ’μαν νιος και νιούτσικος κι όντα ’μαν παλικάρι
και παίζοντας και ρίχνοντας πάτησα ένα γνημόρι
και το γνημόρ’ που πάτησα ήταν ’ραβωνιασμένη.

γνημόρι>μνημούρι>μνήμα

Td 029_13f

Δώσ’ μου το κορίτσι θεια
δώσ’ μου το κορίτσι θεια
δώσ’ μου το κορίτσι θεια
μοναχά για μια βραδιά
να το κάμω [XXX]
να περάσουμε καλά
δώσ’ μου το και μη σε μέλλει
θα χορεύει...

Δώσ’ μου το κορίτσι θεια
μοναχά για μια βραδιά
να το κάμω [XXX]
να περάσουμε καλά
δώσ’ μου το και μη σε μέλλει
θα χορεύει...

Td030_01

Βλέπω καράβι πόρχεται ’πό μέσα ’πό την Πόλη
με τετρακόσις έμορφις
με τετρακόσις έμορφις μ’ εξήντα παλικάρια
μέσα είν’ κι ι γιαρέντης μου
μέσα είνι κι ι γιαρέντης μου λαλάει το τσιγγί του
χεμ το λαλεί χεμ τραγουδεί
χεμ το λαλεί χεμ τραγουδεί χεμ το λαλάει κι λέγει.
Μουστάκι μου καραμπογιά
μουστάκι μου καραμπογιά φρύδι μ’ παραγραμμένο
δε σου ’πριπαν τα σίδερα
δε σου ’πριπαν τα σίδερα κι οι έρημις αλ’σίδις
μόν’ σου ’πριπι ψηλό βουνό.

Βλέπω καράβι πόρχεται ’πό μέσα ’πό την Πόλη
με τετρακόσις έμορφις μ’ εξήντα παλικάρια
μέσα είνι κι ι γιαρέντης μου λαλάει το τσιγγί του

χεμ το λαλεί χεμ τραγουδεί χεμ το λαλάει κι λέγει.
Μουστάκι μου καραμπογιά φρύδι μ' παραγραμμένο
δε σου 'πριπαν τα σίδερα κι οι έρημις αλ'σίδις
μόν' σου 'πριπι ψηλό βουνό.

Γιαρέντης> γιαρένης, τουρκ. Yaran= φίλος, εραστής, ωραίος, λεβέντης
Τσιγγί>τσιμπίσι, τουρκ. çümbüş: πρόκειται για έγχορδο μουσικό όργανο από την Τουρκία, ένα είδος λαούτου

Td030_02

Ήρθι Μάης, *Ανθούλω μου*
ήρθι Μάης κι η άνοιξη
ήρθι Μάης, *Ανθούλω μου*
ήρθι Μάης κι η άνοιξη
ν *Ανθούλω μου*, ήρθι το καλοκαίρι
κιμ κι έλα μου, ήρθι το καλοκαίρι
ν *Ανθούλω μου*, ήρθι το καλοκαίρι
κιμ κι έλα μου, ήρθι το καλοκαίρι
να πρασινί-, *Ανθούλω μου*
να πρασινίσουν τα ιβουνά
να πρασινί- , *Ανθούλω μου*
να πρασινίσουν τα ιβουνά
ν *Ανθούλω μου,* να λουλουδιάσουν κάμποι
κιμ κι έλα μου, να λουλουδιάσουν κάμποι
ν *Ανθούλω μου,* να λουλουδιάσουν κάμποι
κιμ κι έλα μου, να λουλουδιάσουν κάμποι
να βγουν τα ί-, *Ανθούλω μου*
να βγουν τα ίτσια στα ιβουνά
να βγουν τα ί-, ν *Ανθούλω μου*
να βγουν τα ίτσια στα ιβουνά
ν Ανθούλω μου, κι οι κάτσηδες στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, και κάτσηδες στους κάμπους
ν *Ανθούλω μου*, κι οι κάτσηδες στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, κι οι κάτσηδες στους κάμπους
να βγει κι η Ανθού-, *Ανθούλω μου*
να βγει κι η Ανθούλω η όμορφη
να βγει κι η Ανθού-, *Ανθούλω μου*
να βγει κι η Ανθούλω η έμορφη
ν Ανθούλω μου, να βγει να σιργιανίσει
κιμ κι έλα μου, να βγει να σιργιανίσει
ν Ανθούλω μου, να βγει να σιργιανίσει
κιμ κι έλα μου, να βγει να σιργιανίσει
σιργιάνιξι, *ν Ανθούλω μου*
σιργιάνιξι κι διάυρι
σιργιάνισι, *ν Ανθούλω μου*

σιργιάνισι κι διάυρι

ν Ανθούλω μου, ’πό το ταχιά ως το βράδυ
κιμ κι έλα μου, ’πό το ταχιά ως το βράδυ
ν Ανθούλω μου, ’πό το ταχιά ως το βράδυ
κιμ κι έλα μου, ’πό το ταχιά ως το βράδυ

κι η μάνα τ’ς την, *Ανθούλω μου*
κι η μάνα τ’ς την προξένιβι
κι η μάνα τ’ς την, *Ανθούλω μου*
κι η μάνα τ’ς την προξένιβι

ν Ανθούλω μου, σι Τούρκο να την δώσει
κιμ κι έλα μου, σι Τούρκο να την δώσει
ν Ανθούλω μου, σι Τούρκο να την δώσει
κιμ κι έλα μου, σι Τούρκο να την δώσει.

Σι τι μανή μ’, *ν Ανθούλω μου*
σι τι μανή μ’ τον ζήλιψις
σι τι μανή μ’, *ν Ανθούλω μου*
σι τι μανή μ’ τον ζήλιψις

ν Ανθούλω μου, τον Τούρκο το Φοντούλη
κιμ κι έλα μου, τον Τούρκο το Φοντούλη
ν Ανθούλω μου, τον Τούρκο το Φοντούλη
κιμ κι έλα μου, τον Τούρκο το Φοντούλη.

Τον ζήλιψα, ν *Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα στη φορεσιά
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα στη φορεσιά

ν Ανθούλω μου, και στα δασιά τραγούδια
κιμ κι έλα μου, και στα δασιά τραγούδια
ν Ανθούλω μου, και στα δασιά τραγούδια
κιμ κι έλα μου, και στα δασιά τραγούδια

τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στην πιρτσιά
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στην πιρτσιά

ν Ανθούλω μου, πώς τ’ν έχει αραδιασμένη
κιμ κι έλα μου, πώς τ’ν έχει αραδιασμένη
ν Ανθούλω μου, πώς τ’ν έχει αραδιασμένη
κιμ κι έλα μου, πώς τ’ν έχει αραδιασμένη

τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στ’ άλογο
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στ’ άλογο

ν Ανθούλω μου, πώς παίζει μες στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, πώς παίζει μες στους κάμπους
ν Ανθούλω μου, πώς παίζει μες στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, πώς παίζει μες στους κάμπους.

Ήρθι Μάης κι η άνοιξη ήρθι το καλοκαίρι
να πρασινίσουν τα ιβουνά να λουλουδιάσουν κάμποι
να βγουν τα ίτσια στα ιβουνά και κάτσηδες στους κάμπους
να βγει κι η Ανθούλω η όμορφη να βγει να σιργιανίσει
σιργιάνιξι κι διάυρι ’πό το ταχιά ως το βράδυ
κι η μάνα τ’ς την προξένιβι σι Τούρκο να την δώσει.
Σι τι μανή μ’ τον ζήλιψις τον Τούρκο το Φοντούλη.
Τον ζήλιψα στη φορεσιά και στα δασιά τραγούδια
τον ζήλιψα και στην πιρτσιά πώς τ’ν έχει αραδιασμένη
τον ζήλιψα και στ’ άλογο πώς παίζει μες στους κάμπους.

ίτσια/αγγίτσια: μικρά μωβ λουλουδάκια, πολύ αρωματικά, τα οποιά χρησιμοποιούνται συχνά σε τελετουργίες

κάτσης: είδος βολβοφόρου φυτού που τρώνε πολύ οι χωρικοί

PAGE

PAGE 2

Td030_03

Γιάννης θέριζι μαζί μι την καλή του
Γιάννης θέριζι μαζί μι την καλή του
συνορί- συνορίστηκαν, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
συνορί- συνορίστηκαν, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ’ ποιος Γιάννη μ’ ποιος θα διάβ’, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ’ ποιος Γιάννη μ’ ποιος θα διάβ’, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ’ ποιος θα διάβ’ τριάντα δυο διμάτια
Γιάννη μ’ ποιός θα διάβ’ τριάντα δυο διμάτια
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν’, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν’, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διάβεις Γιάννη άλλην καλήν θα πάρεις
κι αν μι διάβεις Γιάννη άλλην καλήν θα πάρεις
κι αν σι διά- κι αν σι διάβω Γιάνν’, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν σι διά- κι αν σι διάβω Γιάνν’*, Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω.
Κόρη ν έ- κόρη ν έδιαβι, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κόρη ν έ- κόρη ν έδιαβι, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*

κόρη ν έδιαβι τριάντα δυο διμάτια
κόρη ν έδιαβι τριάντα δυο διμάτια.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ν από τη δίψα
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ν από το κάμα.
Βάστα κό- βάστα κόρη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βάστα κό- βάστα κόρη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βάστα κόρη μου να βγούμεν από τον όρκο
βάστα κόρη μου να βγούμεν από τον όρκο.
Δε βαστιό- δε βαστιότι Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
δε βαστιό- δε βαστιότι Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
δε βαστιότι Γιάνν' κι πώς να το βαστάξω
δε βαστιότι Γιάνν' κι πώς να το βαστάξω.
Βλέπεις τα βλέπεις τα ιβουνά *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βλέπεις τα βλέπεις τα ιβουνά *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βλέπεις τα ιβουνά τα έρημα μπαλκάμια
βλέπεις τα βουνά τα έρημα μπαλκάμια
κει 'νι ν τα κει 'νι τα νιρά, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κει 'νι τα κει 'νι τα νιρά, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσες
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσες
πλένουν έ- πλένουν έμορφις, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλένουν έ- πλένουν έμορφις, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλένουν έμορφις λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλένουν έμορφις λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγά- πλέν' κι η αγάπη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλέν' κι η αγά- πλέν' κι η αγάπη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει.

Γιάννης θέριζι μαζί μι την καλή του
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' ποιος θα διάβ' τριάντα δυο διμάτια
κι αν μι διάβεις Γιάννη άλλην καλήν θα πάρεις
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω.
Κόρη ν έδιαβι τριάντα δυο διμάτια.
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ν από τη δίψα.
Βάστα κόρη μου να βγούμεν από τον όρκο.
Δε βαστιότι Γιάνν' κι πώς να το βαστάξω.
Βλέπεις τα ιβουνά τα έρημα μπαλκάμια
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσες
πλένουν έμορφις λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει

αντί μπαλκάνια: τουρκι. balkan=βουνό
σκαματίζω= σαπουνίζω / σκάμα= σαπουνάδα, αφρός

Td 030_04

Κάτω στα νησιά στον έρημον τον τόπο
κάτω στα νησιά στον έρημον τον τόπο
κει ’νι ν τα κει ’νι ν τα νιρά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κει ’νι ν τα κει ’νι ν τα νιρά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κει ’νι ν τα νιρά εκεί ’νι κι οι κρυοβρύσις
κει ’νι ν τα νιρά εκεί ’νι κι οι κρυοβρύσις
πλένουν έ- πλένουν έμορφις, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πλένουν έ- πλένουν έμορφις, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πλένουν έμορφες λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλένουν έμορφες λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν’ κι η αγά- πλέν’ κι η αγάπη μου, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πλέν’ κι η αγά- πλέν’ κι η αγάπη μου, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πλέν’ κι η αγάπη μου πλένει κι σκαματίζει
πλέν’ κι η αγάπη μου πλένει κι σκαματίζει
φύσ’σ’ ένα- φύσ’σ’ ένας βοριάς, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
φύσ’σ’ ένα- φύσ’σ’ ένας βοριάς, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
φύσ’σ’ ένας βοριάς κι ένας τρελός αέρας
φύσ’σ’ ένας βοριάς κι ένας τρελός αέρας
πήρι ν τα, πήρι ν τα πανιά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πήρι ν τα, πήρι ν τα πανιά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
πήρι ν τα πανιά της κόρης τα ντιλμπέρια
πήρι ν τα πανιά της κόρης τα ντιλμπέρια
κι τα πά- κι τα πάινι, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι τα πά- κι τα πάινι, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι τα πάινι στην άκρη στο ποτάμι
κι τα πάινι στην άκρη στο ποτάμι.
Κόσιατι κόσιατι μπιδιά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κόσιατι κόσιατι μπιδιά, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κόσιατι μπιδιά τρεχάτε παλληκάρια
κόσιατι μπιδιά τρεχάτε παλικάρια
κι αν είνι κι αν είνι πανί, *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι αν είνι κι αν είνι πανί, *λέβεντα Κατερινάκι μου*

κι αν είνι πανί ας είν' του καραβιού σας
κι αν είνι πανί ας είν' του καραβιού σας
κι αν είνι κι αν είνι κορίτσ', *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι αν είνι, κι αν είνι κορίτσ', *λέβεντα Κατερινάκι μου*
κι αν είνι κορίτσ' ας είν' του αδερφού σας
κι αν είνι κορίτσ' ας είν ' του αδερφού σας.

Κάτω στα νησιά στον έρημον τον τόπο
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσις
πλένουν έμορφες λιφκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει κι σκαματίζει
φύσ'σ' ένας βοριάς κι ένας τρελός αέρας
πήρι ν τα πανιά της κόρης τα ντιλμπέρια
κι τα πάινι στην άκρη στο ποτάμι
Κόσιατι μπιδιά τρεχάτε παλικάρια
κι αν είνι πανί ας είν' του καραβιού σας
κι αν είνι κορίτσ' ας είν' του αδερφού σας.
σκαματίζω= σαπουνίζω / σκάμα= σαπουνάδα, αφρός
ντιλμπέρι: από το τουρκ. dılber= ο πολύ ωραίος, ο χαριτωμένος (αλλά και τα στολίδια?)
κόσιατε: τουρκ. Koşmak= τρέχω

PAGE

PAGE 2

Td 030_05

Ν' Αρμίν' ο γιο-νο-ς πινεύτηκι θα πάρ' τ' βασιλοπούλα
ν' Αρμίν' ο γιο-νο-ς πινεύτηκι θα πάρ' τ' βασιλοπούλα
κι ι βασιλιά-να-ς σαν τ' άκουσι πολύ τον βαροφάν'κι
κι ι βασιλιά-να-ς σαν τ' άκουσι πολύ τον βαροφάν'κι
ντιλάλ' 'βαλι-νι κι φώναζι σ' όλους τους μαχαλάδις
ντιλάλ' 'βαλι-νι κι φώναζι σ' όλους τους μαχαλάδις
ποιος είνι ν ά-να-ξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξει
ποιος είνι ν ά-να-ξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξει
κι όποιος γιαρντί-νι-σ' τη θάλασσα γαμπρό θέλ' να τον κάμω
κι όποιος γιαρντί-νι-σ' τη θάλασσα γαμπρό θέλ' να τον κάμω
γαμπρό στη θυ-νι-γατέρα μου γαμπρό στην ανιψιά μου
γαμπρό στη θυ-νι-γατέρα μου γαμπρό στην ανιψιά μου
κι αν θέλ' στην α-να-ξαδέρφη μου μι τα ξανθά τ'ς μαλλούδια

κι αν θέλ’ στην α-να-ξαδέλφη μου μι τα ξανθά τ’ς μαλλούδια
που γίν’κι στη-νη-ν αστροφιγγιά όταν βαρνούσι ο ήλιος
που γίν’κι στη-νη-ν αστροφιγγιά όταν βαρνούσι ο ήλιος
λάμπ’ ήλιος λά-να-μπ’ αυγερινός λάμπουν τα προσωπούδια τ’ς
λάμπ’ ήλιος λά-να-μπ’ αυγερινός λάμπουν τα προσωπούδια τ’ς
ν’ Αρμίν’ ο γιο-νο-ς σαν τ’ άκουσι ν’ Αρμίν’ ο γιος το χάρ’κι
ν’ Αρμίν’ ο γιο-νο-ς σαν τ’ άκουσι ν’ Αρμίν’ ο γιος το χάρ’κι.
Γω είμι ν ά-να-ξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξω
γω είμι ν ά-να-ξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξω.
Σαράντα μέ-νε-ρις έπλεγι γελώντας τραγουδώντας
σαράντα μέ-νε-ρις έπλεγι γελώντας τραγουδώντας
κι απ’ τις σαρά-να-ντα κι ύστιρα κλαίγει κι αναστενάζει
κι απ’ τις σαρά-να-ντα κι ύστιρα κλαίει κι αναστενάζει.
Δε σου ’λιγα ν Α-να-ρμίνου γιε μην πιάνισι στο μπάξι
δε σου ’λιγα ν Α-να-ρμίνου γιε μην πιάνισι στο μπάξι
και συ δεν α-να-φιγκράστηκες κι πιάστηκες στο μπάξι
και συ δεν α-να-φιγκράστηκες κι πιάστηκες στο μπάξι
δεν κλαίγω γιε-νε μ’ τα νιάτα σου δεν κλαίω τ’ν ομορφιά σου
δεν κλαίγω γιε-νε μ’ τα νιάτα σου δεν κλαίω τ’ν ομορφιά σου
μόν’ κλαίγω το-νο λιανό σ’ κορμί πως θα το φαν τα ψάρια
μόν’ κλαίγω το-νο λιανό σ’ κορμί πως θα το φαν τα ψάρια
κλαίγω και τη-νι λιανή σ’ πιρτσιά πως θα την κόψ’ αρμύρα
κλαίγω και τη-νι λιανή σ’ πιρτσιά πως θα την κόψ’ αρμύρα
κλαίγω και τη-νι-ν καλούδα σου πως θα την πάρει άλλος
κλαίγω και τη-νι-ν καλούδα σου πως θα την πάρει άλλος.

Ν’ Αρμίν’ ο γιος πινεύτηκι θα πάρ’ τ’ βασιλοπούλα
κι ι βασιλιάς σαν τ’ άκουσι πολύ τον βαροφάν’κι
ντιλάλ’ ’βαλι κι φώναζι σ’ όλους τους μαχαλάδις
ποιος είνι ν άξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξει
κι όποιος γιαρντίσ’ τη θάλασσα γαμπρό θέλ’ να τον κάμω
γαμπρό στη θυγατέρα μου γαμπρό στην ανιψιά μου
κι αν θέλ’ στην αξαδέρφη μου μι τα ξανθά τ’ς μαλλούδια
που γίν’κι στην αστροφιγγιά όταν βαρνούσι ο ήλιος
λάμπ’ ήλιος λάμπ’ αυγερινός λάμπουν τα προσωπούδια τ’ς
ν’ Αρμίν’ ο γιος σαν τ’ άκουσι ν’ Αρμίν’ ο γιος το χάρ’κι
Γω είμι ν άξιος και ρινός στη θάλασσα να πλέξω
Σαράντα μέρις έπλεγι γελώντας τραγουδώντας
κι απ’ τις σαράντα κι ύστιρα κλαίγει κι αναστενάζει
Δε σου ’λιγα ν Αρμίνου γιε μην πιάνισι στο μπάξι
και συ δεν αφιγκράστηκες κι πιάστηκες στο μπάξι
δεν κλαίγω γιε μ’ τα νιάτα σου δεν κλαίω τ’ν ομορφιά σου
μόν’ κλαίγω το λιανό σ’ κορμί πως θα το φαν τα ψάρια
κλαίγω και τη λιανή σ’ πιρτσιά πως θα την κόψ’ αρμύρα

κλαίγω και την καλούδα σου πως θα την πάρει άλλος

Td030_06

Στο Ζαλ’φάκ’, *μαρή Βαγγελ’νή*
στο Ζαλ’φάκ’ παν’γγύρ’ θα γέν’
στο Ζαλχάκ’, *μαρή Βαγγελ’νή*
στο Ζαλχάκ’ παν’γγύρ’ θα γέν’
στο Ζαλφ’άκ’ παν’γγύρ’ θα γέν’
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
στο Ζαλφ’άκ’ παν’γγύρ’ θα γέν’
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τα κισσαριώ-, *μαρή Βαγγελ’νή*
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τα κισσαριώ-, *μαρή Βαγγελνή*
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τ’ άλογα τους σέλωναν
τα κισσαριώτ’κα τα πιδιά
τ’ άλογα τους σέλωναν
τ’ άλογα, *μαρή Βαγγελ’νή*
τ’ άλογα τους σέλωναν
τ’ άλογα, *μαρή Βαγγελ’νή*
τ’ άλογα τους σέλωναν
τ’ άλογα τους σέλωναν
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
τ’ άλογα τους σέλωναν
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
στο Ζαλφ’άκ’, *μαρή Βαγγελ’νή*
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
στο Ζαλφ’άκ’, *μαρή Βαγγελ’νή*
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
στο Ζαλφ’άκ’ ξημέρωναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
ίσα στο Χρή-, *μαρή Βαγγελ’νή*
ίσα στο Χρήστο πάιναν
ίσα στο Χρή-, *μαρή Βαγγε’λνή*
ίσα στο Χρήστο πάιναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
να ξαγιαρντίσουν τ’ Βαγγελ’νή
ίσα στο Χρήστο πάιναν
να ξαγιαρντίσουν τ’ Βαγγελ’νή
να ξαγιαρντί-, *μωρέ τ’ Βαγγελ’νή*
να ξαγιαρντίσουν τ’ Βαγγελ’νή

να ξαγιαρντί-, *μαρέ τ' Βαγγελ'νή*
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
τ' Βαγγελ'νή, *μωρέ τ' Βαγγελ'νή*
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
τ' Βαγγελ'νή, *μωρέ τ' Βαγγελ'νή*
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν στ' Γιώρ'
το χέρ' τ'ν αλβέρντιζαν
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
στ' Γιώρ' το χέρ' τ'ν αλβέρντιζαν
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
στ' Γιώρ' το χέρ' τ'ν αλβέρντιζαν.

Στο Ζαλφ'άκι παν'γγύρ' θα γέν'
τα κισσαριώτ'κα τα πιδιά
τ' άλογα τους σέλωναν
στο Ζαλφ'άκι ξημέρωναν
ίσα στο Χρήστο πάιναν
να ξαγιαρντίσουν τ' Βαγγελ'νή
τ' Βαγγελ'νή ξαγιάρντιζαν
στ' Γιώρ' το χέρ' τ'ν αλβέρντιζαν.

Ζαλ'φάκι: το χωριό Μικρό Ζαλούφι
Ξαγιαρντίζω, ξεγυρντίζω: αφαιρώ, παίρνω, κλέβω, αποπλανώ
Αλβέρντιζαν>τουρκ. Almak=παίρνω, vermek=δίνω. Εννοεί το πάρε δώσε. Το συγκεκριμένο τραγούδι αναφέρεται στην ευρέως διαδεδομένη πρακτική του γάμου με αρπαγή της νύφης. Ακόμα και σε μεταγενέστερες εποχές όπου η πρακτική αυτή παύει να υφίσταται, η νύφη εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα πράγμα που βεβαίως αντικατοπτρίζεται σε πληθώρα δημοτικών μας τραγουδιών.

Td030_07

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίστηκαν*, Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
συνορί- συνορίστηκαν, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι
Γιάννη μ' ποιος Γιάννη μ' ποιος θα διάβ', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' ποιος Γιάννη μ' ποιος θα διάβ', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' ποιος θα διάβ' τριάντα δυο διμάτια
Γιάννη μ' ποιος θα διάβ' τριάντα δυο διμάτια
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διάβεις Γιάνν' άλλην καλή θα πάρεις
κι αν μι διάβεις Γιάνν' άλλην καλή θα πάρεις
κι αν σι διά- κι αν σι διάβω Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν σι διά- κι αν σι διάβω Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διά- κι αν μι διάβεις Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κι αν μι διάβεις Γιάννη άλλην καλήν θα πάρεις
κι αν μι διάβεις Γιάννη άλλην καλήν θα πάρεις.
Κόρην έ- κόρην έδιαβι, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κόρην έ- κόρην έδιαβι, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κόρην έδιαβι τριάντα δυο διμάτια
κόρην έδιαβι τριάντα δυο δεμάτια.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ' ν ' από το κάμα
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω ν από το κάμα .
Βάστα κό- βάστα κόρη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βάστα κό- βάστα κόρη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βάστα κόρη μου να βγούμε από τον όρκο
βάστα κόρη μου να βγούμε από τον όρκο.
Δε βαστιώ- δε βαστιώτι Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
δε βαστιώ- δε βαστιώτι Γιάνν', *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
δε βαστιώτι Γιάνν' και πώς να το βαστάξω
δε βαστιώτι Γιάνν' και πώς να το βαστάξω.
Βλέπεις τα βλέπεις τα ιβουνά, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βλέπεις τα βλέπεις τα ιβουνά, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
βλέπεις τα ιβουνά τα έρημα μπαλκάμια
βλέπεις τα ίβουνά τα έρημα μπαλκάμια
κει 'νι ν τα κει 'νι ν τα νιρά*, Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κει 'νι ν τα κει 'νι ν τα νιρά*, Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσις
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσις
πλένουν έ- πλένουν έμορφες, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*

πλένουν έ- πλένουν έμορφες, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλένουν έμορφες λευκαίνουν παπαδοπούλες
πλένουν έμορφες λευκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγά- πλέν' κι η αγάπη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλέν' κι η αγά- πλέν' κι η αγάπη μου, *Βουργαρού- Βουργαρούδα μου*
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει.

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' ποιος θα διάβ' τριάντα δυο διμάτια
κι αν μι διάβεις Γιάνν' άλλην καλή θα πάρεις
κι αν σι διάβω Γιάννη άλλον καλόν θα πάρω.
Κόρην έδιαβι τριάντα δυο διμάτια.
Γιάννη μ' δίψασα θα σκάσω 'ν' από το κάμα.
Βάστα κόρη μου να βγούμε από τον όρκο.
Δε βαστιώτι Γιάνν' και πώς να το βαστάξω.
Βλέπεις τα ιβουνά τα έρημα μπαλκάμια
κει 'νι ν τα νιρά εκεί 'νι κι οι κρυοβρύσις
πλένουν έμορφες λευκαίνουν παπαδοπούλες
πλέν' κι η αγάπη μου πλένει και σκαματίζει.

μπαλκάμια >μπαλκάνια: τουρκι. balkan=βουνό
σκαματίζω= σαπουνίζω / σκάμα= σαπουνάδα, αφρός

PAGE

PAGE 1

Td030_8

Φίλοι μ' καλώς ορίσατε φίλοι μου αγαπημένοι
αχ φίλοι, μου φίλοι μ' αγαπημένοι
καλοί μου φίλοι και γνωστοί να φάμε και να πιούμε
αχ φίλοι, μου να φάμε και να πιούμε
σ' αυτόν τον κόσμο τον καλόν τουν άλλο ποιος τον ξέρει
αχ φίλοι μου, τουν άλλον ποιος τον ξέρει.

Φίλοι μ' καλώς ορίσατε φίλοι μου αγαπημένοι

καλοί μου φίλοι και γνωστοί να φάμε και να πιούμε
σ' αυτόν τον κόσμο τον καλόν τουν άλλο ποιος τον ξέρει.
Td030_9

Τώρα Μάης κι η γιάνοιξη, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
τώρα ν το καλοκαίρι, *Μάη μ' κατακαημένι*
θα πρασινίσουν τα βουνά, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
θα λουλουδιάσ' ι κάμπος, *Μάη μ' κατακαημένι*
θα βγουν τα πρόβατα μι αρνιά, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
τα γιόζα μι κουδούνια, *Μάη μ' κατακαημένι*
θα βγω και γω στη γιάνοιξη, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
θα βγω στο καλοκαίρι, *Μάη μ' κατακαημένι.*
Μάης μα'εύει ν τα παιδιά, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
και θέρος τα κορίτσα, *Μάη μ' κατακαημένι*
κι αυτός ο έρμος αλων'τής, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
μα'εύ' τις παντρεμένις, *Μάη μ'κατακαημένι*
μι μά'εψε τον άντρα μου, *το Μάη μ' το Μάη μ'*
και τον αντράδερφό μου, *Μάη μ' κατακαημένι.*

Τώρα Μάης κι η γιάνοιξη τώρα ν το καλοκαίρι
θα πρασινίσουν τα βουνά θα λουλουδιάσ' ι κάμπος
θα βγουν τα πρόβατα μι αρνιά τα γιόζα μι κουδούνια
θα βγω και γω στη γιάνοιξη θα βγω στο καλοκαίρι.
Μάης μα'εύει ν τα παιδιά και θέρος τα κορίτσα
κι αυτός ο έρμος αλων'τής μα'εύ' τις παντρεμένις
μι μά'εψε τον άντρα μου και τον αντράδερφό μου.
Td030_10

Την Παρα-, *μωρή ν Αηδόνω μ'*
την Παρασκιοβή Αϊ-Λίας
την Παρασκιοβή Αϊ-Λίας
το Σαββάτο το μεσ'μέρι
το Σαββά-, *μωρή ν Αηδόνω μ'*
το Σαββάτο του μεσ'μέρι
το Σαββάτο του μεσ'μέρι
σ'κώθ'κε Αηδόνω μας και λούστ'κι
σ'κώθ'κε Αηδό-, *μωρή ν Αηδόνω μ'*
σ'κώθ'κε Αηδόνω μας και λούστ'κι
σ'κώθ'κε Αηδόνω μας και λούστ'κι
και τη μάνα τσου νι λέει
και τη μά-, *μωρή ν Αηδόνω μ'*
και τη μάνα τσου νι λέει
και τη μάνα τσου νι λέει.
Στρώσε μι μάνη μ' στα ψαθάτα
στρώσε μι μά-, *μωρή ν Αηδόνω μ'*
στρωσέ μι μάνη μ' στα ψαθάτα
στρώσε μι μάνη μ' στα ψαθάτα

στα ψαθάτα στα φλοϊρστράτα.

Την Παρασκιοβή Αϊ-Λίας
το Σαββάτο το μεσ'μέρι
σ'κώθ'κε Αηδόνω μας και λούστ'κι
και τη μάνα τσου νι λέει.
Στρώσε μι μάνη μ' στα ψαθάτα
στα ψαθάτα στα φλοϊρστράτα.
Td030_11

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίστηκαν
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' κι α- Γιάννη μ' κι αν μ' αδιάβ'ς
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
Γιάννη μ' κι αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
Γιάννη μ' κι αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιά- κι αν σ' αδιάβω γω
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
κι αν σε αδιάβω γω άλλον γκαλό θα πάρω
κι αν σε αδιάβω γω άλλον γκαλό θα πάρω.
Κόρην α- κόρην άδιαβι
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια
κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
Γιάννη μ' δίψασα κρύγιο νερό γυρεύω
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω.
Βάστα κό- βάστα κόρη μου
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
βάστα κόρη μου να βγάλουμι τ' αρδίνι
βάστα κόρη μου να βγάλουμι τ' αρδίνι.
Δε βαστώ δε βαστώ ρε Γιάνν'
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω
δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω.
Βλέπεις το βλέπεις το βουνό
θρακιοπού- θρακιοπούλα μου
βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση
βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση.
Κόρη πάει κόρη πάει να πιει
κόρη πάει κόρη πάει να πιει.

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορίστηκαν και πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' κι αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
κι αν σε αδιάβω γω άλλον γκαλό θα πάρω.
Κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια
Γιάννη μ' δίψασα κρύο νερό γυρεύω.
Βάστα κόρη μου να βγάλουμι τ' αρδίνι.
Δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω.
Βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση.
Κόρη πάει κόρη πάει να πιει.
Td030_12

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίστηκαν
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
συνορίστηκαν κι πιάστηκαν στο μπάξι
συνορίστηκα κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' κι α- Γιάννη μ' κι αν μ' αδιάβ'ς
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
Γιάννη μ' και αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
Γιάννη μ' και αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιά- κι αν σ' αδιάβω γω
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κι αν σ' αδιάβω γω άλλο γκαλό θα πάρω
κι αν σ' αδιάβου γω άλλο γκαλό θα πάρω.
Κόρην ά- κόρην άδιαβι
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια
κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια.
Γιάννη μ' δί- Γιάννη μ' δίψασα
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
Γιάννη μ' δίψασα κρύγιο νερό γυρεύω
Γιάννη μ' δίψασα κρύγιο νερό γυρεύω.
Βάστα κό- βάστα κόρη μου
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
βάστα κόρη μου να βγάλουμε τ' αρδίνι
βάστα κόρη μου να βγάλουμε τ' αρδίνι.
Δε βαστώ δε βαστώ ρε Γιάνν'
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω
δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω.
Βλέπεις το βλέπεις το βουνό
Βουργαρού- Βουργαρούδα μου
βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση
βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση.
Κόρη πάει κόρη πάει να πιει

Βυργαρού- Βυργαρούδα μου.

Γιάννης θέριζι μαζί με την καλή του
συνορίστηκα κι πιάστηκαν στο μπάξι.
Γιάννη μ' και αν με αδιάβ'ς άλλια γκαλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιάβου γω άλλο γκαλό θα πάρω.
Κόρην άδιαβι σαρανταδυό διμάτια.
Γιάννη μ' δίψασα κρύγιο νερό γυρεύω.
Βάστα κόρη μου να βγάλουμε τ' αρδίνι.
Δε βαστώ ρε Γιάνν' κρύγιο νερό γυρεύω.
Βλέπεις το βουνό εκεί 'ναι κρύα βρύση.
Κόρη πάει κόρη πάει να πιει.

Td030_13

Νε, κάθεται Κά-να-λλιω κάθεται
κάθεται Κάλλιω κάθεται Κάλλιω Καραγιαννούδα
Κάλλιω Καραγιαννούδα
νε, 'πό το φλουρί νε δε φαίνεται
'πό το φλουρί δε φαίνεται 'πό το μαργαριτάρι
'πό το μαργαριτάρι
νε, 'πό το γαλά-να-ζιο το μποχώρ'
'πό το γαλάζιο το μποχώρ' δε μπορεί να λυγίσει
δε μπορ' να περπατήσει
νε, να περπατή-νι-ξει βιαστικά
να περπατήξει βιαστικά τη λένε δεν το χρήζει
τη λένε δεν το χρήζει
νε, να περπατή-νι-ξ' αγαλινά
να περπατήξ' αγαλινά τη λένε καμαρώνει
τη λένε καμαρώνει.

Κάθεται Κάλλιω κάθεται Κάλλιω Καραγιαννούδα
'πό το φλουρί δε φαίνεται 'πό το μαργαριτάρι
να περπατήξει βιαστικά τη λένε δεν το χρήζει
να περπατήξ' αγαλινά τη λένε καμαρώνει.

Td030_14

Ν όλο λι-, *γκιζέλ Μαρία*
ν όλο λιμονιές ποτίζου
ν όλο λιμονιές ποτίζου
και λιμόνια δεν ορίζου
και λιμό-, *γκιζέλ Μαρία*
και λιμόνια δεν ορίζου

και λιμόνια δεν ορίζου
και στις λεμονιές ’πό πίσω
και στις λι-, *γκιζέλ Μαρία*
και στις λιμονιές ’πό πίσω
και στις λιμονιές ’πό πίσω
τρεις κοπέλις λοϋρνούσαν
τρεις κουπέ-, *γκιζέλ Μαρία*
τρεις κοπέλις λοϋρνούσαν
τρεις κουπέλις λοϋρνούσαν
κι α οι τρεις γυαλιά κρατούσαν
κι α οι τρεις, *γκιζέλ Μαρία*
κι α οι τρεις γυαλιά κρατούσαν
κι α οι τρεις γυαλιά κρατούσαν
τα λιμόνια αράδα αράδα
τα λιμό-, *γκιζέλ Μαρία*
τα λιμόνια αράδα αράδα
τα λιμόνια αράδα αράδα
δε δίν’τι κι μας καένα
δε δίν’τι, *γκιζέλ Μαρία*
δε δίν’τι κι μας καένα
δε δίν’τι κι μας καένα
’πό τ’ αυτά τα διαλιμένα
’πό τ’αυτά, *γκιζέλ Μαρία*
’πό τ’ αυτά τα διαλιμένα
’πό τ’αυτά τα διαλιμένα
τα ’χει αγάζ ουμ μετρημένα
τα ’χει αγά-, *γκιζέλ Μαρία*
τα ’χει αγάζ ουμ μετρημένα
τα ’χει αγάζ ουμ μετρημένα
κι η κυρά μ’ λουγαριασμένα.

Ν όλο λιμονιές ποτίζου
και λιμόνια δεν ορίζου
και στις λεμονιές ’πό πίσω
τρεις κοπέλις λοϋρνούσαν
κι α οι τρεις γυαλιά κρατούσαν
τα λιμόνια αράδα αράδα
δε δίν’τι κι μας καένα
’πό τ’ αυτά τα διαλιμένα
τα ’χει αγάζ ουμ μετρημένα
κι η κυρά μ’ λουγαριασμένα.
Td030_15

Πέρασε, *Παναγιωτούλα μου*
πέρασε ένα καλοκαίρι
πέρασε ένα καλοκαίρι
και δε μου ’στειλες χαμπέρι

και δε μου, *Παναγιωτούλα μου*
και δε μου 'στειλες χαμπέρι
και δε μου 'στειλες χαμπέρι.
Τι χαμπέρι να σου στείλω
τι χαμπέρ', *Παναγιωτούλα μου*
τι χαμπέρι να σου στείλω
τι χαμπέρι να σου στείλω
δε θυμάσαι Παναγιώτα
δε θυμά-, *Παναγιωτούλα μου*
δε θυμάσαι Παναγιώτα
δε θυμάσαι Παναγιώτα
άντα σου 'στιλνα τα μήλα
άντα σου, *Παναγιωτούλα μου*
άντα σου 'στιλνα τα μήλα
άντα σου 'στιλνα τα μήλα
τα κυδώνια με τα φύλλα.

Πέρασε ένα καλοκαίρι
και δε μου 'στειλες χαμπέρι
και δε μου 'στειλες χαμπέρι.
Τι χαμπέρι να σου στείλω
δε θυμάσαι Παναγιώτα
άντα σου 'στιλνα τα μήλα
τα κυδώνια με τα φύλλα.
Td030_16

Τώρα κιρός, *μωρέ Τρανταφ'λιά μ'*, τώρα κιρός χ'νιπώριασε
νιορ, και ν Αϊ-Δημήτρης ήρθι, *Τρανταφ'λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, και ν Αϊ-Δημήτρης ήρθι, *Τρανταφ'λιά μ' Καρακατσάνω*
θ' αρραβωνιά-, *μωρέ Τρανταφ'λιά μ'*, θ' αρραβωνιάσουν τα παιδιά
νιορ, κι ν όλα τα κορίτσα, *Τρανταφ'λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, κι ν όλα τα κορίτσα, *Τρανταφ'λιά μ' Καρακατσάνω*
θ' αρραβωνιάσ', *μωρέ Τρανταφ'λιά μ'*, θ' αρραβωνιάσ' και Τρανταφ'λιά
νιορ, καν'ας δεν προβοδάει, *Τρανταφ'λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, καν'ας δεν προβοδάει, *Τρανταφ'λιά μ' Καρακατσάνω*
μόν' ι Γιώρης, *μωρέ Τρανταφ'λιά μ'*, μόν' ι Γιώρης προβόδησε
νιορ, προβόδ'σε και τον πήρε, *Τρανταφ'λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, προβόδ'σε και τον πήρε, *Τρανταφ'λιά μ' Καρακατσάνω*
πάει πιθιρά τ'ς, *μωρέ Τρανταφ'λιά μ'*, πάει πιθιρά τ'ς στο μαχαλά
νιορ, χαριά να τ'ς πει να κάμουν, *Τρανταφ'λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, χαριά να τ'ς πει να κάμουν, *Τρανταφ'λιά μ' Καρακατσάνω*
και τι χαριά, *μωρέ Τρανταφ'λιά μ'*, και τι χαριά γυρεύ'τε σεις
νιορ, κι η νύφ' σας δεν σας θέλει, *Τρανταφ'λιά μου Διμιρτζούδα*
νιορ, κι η νύφ' σας δεν σας θέλει, *Τρανταφ'λιά μ' Καρακατσάνω*.

Τώρα κιρός χ'νιπώριασε και ν Αϊ-Δημήτρης ήρθι
θ' αρραβωνιάσουν τα παιδιά κι ν όλα τα κορίτσα
θ' αρραβωνιάσ' και Τρανταφ'λιά καν'ας δεν προβοδάει
μόν' ι Γιώρης προβόδησε προβόδ'σε και τον πήρε
πάει πιθιρά τ'ς στο μαχαλά χαριά να τ'ς πει να κάμουν
και τι χαριά γυρεύ'τε σεις κι η νύφ' σας δεν σας θέλει.
Td030_17

Κι ν Αϊ-Δημή-, *μωρέ Θω-νο-μαή*
κι ν Αϊ-Δημήτρης έ-νε-ρεται
και ν Αϊ-Δημήτρης έ-νε-ρεται
θ' αρραβωνιάσουν τα-να παιδιά
θ' αρραβωνιά-, *μωρέ Θω-νο-μαή*
θ' αρραβωνιάσουν τα-να παιδιά
θ' αρραβωνιάσουν τα-να παιδιά
θ' αρραβωνιάσ' κι η Θω-νο-μαή
θ' αρραβωνιάσ', *μωρέ Θω-νο-μαή*
θ' αρραβωνιάσ' κι η Θω-νο-μαή
θ' αρραβωνιάσ' κι η Θω-νο-μαή
καν'ας και δεν προβό-νο-δησε
καν'ας και δεν, *μωρέ Θω-νο-μαή*
καν'ας και δεν προβό-νο-δησε
καν'ας και δεν προβό-νο-δησε
βάν' του μπαμπά τσου προ-νο-ξεν'τή
βάν' του μπαμπά τ'ς, *μωρέ Θω-νο-μαή*
βάν' του μπαμπά τσου προ-νο-ξεν'τή
βάν' του μπαμπά τσου προ-νο-ξεν'τή.
Πάνε μπαμπά μ' στον Βα-να-γγελή
πάνε μπαμπά μ', *μωρέ Θω-νο-μαή*
πάνε μπαμπά μ' στον Βα-να-γγελή
πάνε μπαμπά μ' στον Βα-να-γγελή
για να τον πεις να προ-νο-βοδήσ'
για να τον πεις, *μωρέ Θω-νο-μαή*
για να τον πεις να πρ-νο-βοδήσ'
για να τον πεις να προ-νο-βοδήσ'
μπαμπάς τ'ς τραβάει και δε-νε παείν'.

Κι ν Αϊ-Δημήτρης έρεται
θ' αρραβωνιάσουν τα παιδιά
θ' αρραβωνιάσ' κι η Θωμαή
καν'ας και δεν προβόδησε
βάν' του μπαμπά τσου προξεν'τή.
Πάνε μπαμπά μ' στον Βα-να-γγελή
για να τον πεις να προβοδήσ'
μπαμπάς τ'ς τραβάει και δε-νε παείν'.

Td030_18

Πού είσαι Δό-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
πού είσαι Δόμνα μ' πού κοιμάσαι
πού 'σαι Δόμνα μ' πού κοιμάσαι
γω κοιμούμαι στα λουλούδια
γω κοιμού-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
γω κοιμούμαι στα λουλούδια
γω κοιμούμαι στα λουλούδια
'που καέναν δε φοβούμι
'που καέ-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
'που καέναν δε φοβούμι
'που καέναν δε φοβούμι
μόν' τη μάνα σου ντη χήρα
μόν' τη μά-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
μόν' τη μάνα σου ντη χήρα
μόν' τη μάνα σου ντη χήρα
θα τη δείρου με τη θύρα
θα τη δεί-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
θα τη δείρου με τη θύρα
θα τη δείρου με τη θύρα
και την αδερφή σ' τ'ν Αφέντρα
και την α-, *μωρέ Δόμνα μ' Δόμνα μ'*
και την αδερφή σ' τ'ν Αφέντρα
και την αδερφή σ' τ'ν Αφέντρα
θα τη δείρου με τη φκιέντρα.

Πού είσαι Δόμνα μ' πού κοιμάσαι
γω κοιμούμαι στα λουλούδια
'που καέναν δε φοβούμι
μόν' τη μάνα σου ντη χήρα
θα τη δείρου με τη θύρα
και την αδερφή σ' τ'ν Αφέντρα
θα τη δείρου με τη φκιέντρα.
Td030_19

Κι ν Αϊ-Δημή-, *Ασ'μίνα μου*, κι ν Αϊ-Δημήτρης έρεται
ν Ασ'μίνα μ'Τζιλβιλίδ'σα, και ν Αϊ-Δημήτρης ήρθε
θ' αρραβωνιάσ', ν *Ασ'μίνα μου*, θ' αρραβωνιάσουν τα παιδιά
ν Ασ'μίνα μ'Τζιλβιλίδ'σα, και ν όλα ντα κορίτσια
θ' αρραβωνιάσ', ν *Ασ'μίνα μου*, θα αρραβωνιάσ' κι Ασ'μίνα μας
Ασ'μίνα μ'Τζιλβιλίδ'σα, κανέναν δεν αρέζει
μόν' το Θανάσ', *Ασ'μίνα μου*, μόν' το Θανάση άρεζε
ν Ασ'μίνα μ'Τζιλβιλίδ'σα, προβόδ'σε και τον πήρε
πάει πεθερά τ'ς, *Ασ'μίνα μου*, πάει πεθερά τ'ς στο μαχαλά
ν Ασ'μίνα μ'Τζιλβιλίδ'σα, χαριά να τ'ς πει να κάνουν.
Και τι χαριά, ν *Ασ'μίνα μου*, και τι χαρά γυρεύ'τε σεις
ν Ασ'μίνα μ'Τζιλβιλίδ'σα, νύφ' σας 'σαν γκαστρωμένη.

Κι ν Αϊ-Δημήτρης έρεται και ν Αϊ-Δημήτρης ήρθε
θ' αρραβωνιάσουν τα παιδιά και ν όλα ντα κορίτσια
θα αρραβωνιάσ' κι Ασ'μίνα μας κανέναν δεν αρέζει
μόν' το Θανάση άρεζε προβόδ'σε και τον πήρε
πάει πεθερά τ'ς στο μαχαλά χαριά να τ'ς πει να κάνουν.
Και τι χαριά γυρεύ'τε σεις νύφ' σας 'σαν γκαστρωμένη.
Td030_20

Κάτω κάτω στω Βαρβά-να-ρω
και στω Βα-να-ρβαριών τον κά-να-μπο
και στω Βαρβαριώ τον κά-να-μπο
στράτα έ-νε-χου που δουλέ-νευ-ου
στράτα έχου που δουλέ-νευ-ου
και στη στρά-να-τα την ακρί-νι-τσα
και στη στράτα την ακρί-νι-τσα
ήταν δέ-νε-ντρος φυτιμέ-νε-νος
ήταν δέντρος φυτιμέ-νε-νος
πάει νιο νιος να ξαποστά-να-σει
πάει νιος να ξαποστά-να-σει
έδεσε-νε και τ' άλογό-νο του
έδεσε και τ' άλογό-νο του
τ' άλογό-νο του χλιμιντρί-νι-ζει
τ' άλογο του χλιμιντρί-νι-ζει
σουκ αγά-να μου σουκ πασά-να μου
σουκ αγά μου σουκ πασά-να μου
σουκ γιαρέ-νε-ντη μ' σε γυρέ-νευ-ουν.

Κάτω κάτω στω Βαρβάρω
και στω Βαρβαριώ τον κάμπο
στράτα έχου που δουλέου
και στη στράτα την ακρίτσα
ήταν δέντρος φυτιμένος
πάει νιος να ξαποστάσει
έδεσε και τ' άλογό του
τ' άλογο του χλιμιντρίζει
σουκ αγά μου σουκ πασά μου
σουκ γιαρέντη μ' σε γυρέουν.
Td030_21

Πέφτει αντάρα στα βουνά
και βουρκώνει η θάλασσα
και βουρκώνει η θάλασσα
κυματούν τα κύματα
κυματούν τα κύματα.

Κόρη άντα σ' αρμήνευα
κόρη άντα σ' αρμήνευα
κι αρμηνιά δεν έπαιρνες
κι αρμηνιά δεν έπαιρνες
κόρη μ' πού είναι ν άντρας σου
κόρη μ' πού είναι ν άντρας σου.
Πάει στην Αντριανούπολη
πάει στην Αντριανούπολη
να μου φέρει φερετζέ
να μου φέρει φερετζέ
και γαλάζιον καμπουχά
και γαλάζιον καμπουχά
καμπουχάς έχει βουνά
καμπουχάς έχει βουνά
τα βουνά έχουν κλαδιά
τα βουνά έχουν κλαδιά
τα κλαδιά έχουν πουλιά
τα κλαδιά έχουν πουλιά
τα πουλιά έχουν αβγά
τα πουλιά έχουν αβγά
και τ' αβγά έχουν φωλιά.

Πέφτει αντάρα στα βουνά
και βουρκώνει η θάλασσα
κυματούν τα κύματα.
Κόρη άντα σ' αρμήνευα
κι αρμηνιά δεν έπαιρνες
κόρη μ' πού είναι ν άντρας σου.
Πάει στην Αντριανούπολη
να μου φέρει φερετζέ
και γαλάζιον καμπουχά
καμπουχάς έχει βουνά
τα βουνά έχουν κλαδιά
τα κλαδιά έχουν πουλιά
τα πουλιά έχουν αβγά
και τ' αβγά έχουν φωλιά.
Td030_22

Σεις παιδιά μ' σεις παλικάρια μ'
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
στο χορό ν αραδιαστείτι
στο χορό ν αραδιαστείτι
τουν αφέντη μας τον πήραν
τουν αφέντη μας τον πήραν
και τον παν στη Σαλονίκη
και τον παν στη Σαλονίκη

βόιβοντα για να τον κάνουν
βόιβοντα για να τον κάνουν
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
μπαργιαχτάρη στα κορίτσια
μπαργιαχτάρη στα κορίτσια
τα καημένα τα κουρτσούδια
τα καημένα τα κουρτσούδια
πα να μάσουν λιλιτσούδια
πα να μάσουν λιλιτσούδια
και τα βρίσκουν πέντε Τούρκοι
και τα βρίσκουν πέντε Τούρκοι
κι άλλοι πέντε γιανιτσάροι
κι άλλοι πέντε γιανιτσάροι.
Δώσ' τα μένα τα λιλίτσια
δώσ' τα μένα τα λιλίτσια.
Δεν τα δίνω γω εσένα
δεν τα δίνω γω εσένα
θα τα δώσω τον μπασά μου
θα τα δώσω τον μπασά μου
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
να κατέβει στου σεργιάνι
να κατέβει στου σεργιάνι
να τον διουν τα παλικάρια
να τον διουν τα παλικάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
κι οι Ρωμιοί με τα μαχαίρια.

Σεις παιδιά μ' σεις παλικάρια μ'
να σας πω ν' αφιγκραστείτι
στο χορό ν αραδιαστείτι
τουν αφέντη μας τον πήραν
και τον παν στη Σαλονίκη
βόιβοντα για να τον κάνουν
βόιβοντα και μπαργιαχτάρη
μπαργιαχτάρη στα κορίτσια
τα καημένα τα κουρτσούδια
πα να μάσουν λιλιτσούδια
και τα βρίσκουν πέντε Τούρκοι
κι άλλοι πέντε γιανιτσάροι.
Δώσ' τα μένα τα λιλίτσια.
Δεν τα δίνω γω εσένα
θα τα δώσω τον μπασά μου
να τα βάλει στην καλπάκα τ'
να κατέβει στου σεργιάνι

να τον διουν τα παλικάρια
να σφαχτούν μι τα χατζάρια
κι οι Ρωμιοί με τα μαχαίρια.
Td030_23

Κόρη πιπέρ' κόρη πιπέρι ν έσπερνι
νιορ, φύτρωσ' μαργαριτάρι, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*
ν όλο Τούρκοι ν όλο Τούρκοι το θέριζαν
νιορ, Ρωμιοί το κουβαλούσαν, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*
και βασιλιάς και βασιλιάς τ' αλώνιζι
νιορ, με μια χρυσή ντουκάνη, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*
και γείτονας και γείτονας το λίχνιζε
νιορ, με χρυσολιχνιντήρι, *[XXX] καριοφίλι*
κι η κόρ' το ξε- κι η κόρ' το ξεσκιουφάλιαζε
νιορ, με μια χρυσή φουρκάλη, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη*
βγήκι μάνα τ'ς βγήκι μάνα τ'ς τη λάλησι
νιορ, βγήκε μάνα τ'ς τη λέει, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη.*
Κόρη μ' τι κου- κόρη μ' τι κουρνιαχτίζισι
νιορ, και τι σε ψένει ν ήλιος, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη.*
Και γω τον κου- και γω τον κουρνιαχτ' αγαπώ
νιορ, τον ήλιο συνορίζω, *που στον κόσμο δεν είν' άλλη.*

Κόρη πιπέρι ν έσπερνι φύτρωσ' μαργαριτάρι
ν όλο Τούρκοι το θέριζαν Ρωμιοί το κουβαλούσαν
και βασιλιάς τ' αλώνιζι με μια χρυσή ντουκάνη
και γείτονας το λίχνιζε με χρυσολιχνιντήρι
κι η κόρ' το ξεσκιουφάλιαζε με μια χρυσή φουρκάλη
βγήκι μάνα τ'ς τη λάλησι βγήκε μάνα τ'ς τη λέει
Κόρη μ' τι κουρνιαχτίζισι και τι σε ψένει ν ήλιος.
Και γω τον κουρνιαχτ' αγαπώ τον ήλιο συνορίζω.
Td031_1

Ν' ανέβω σε ψηλό βουνό, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
και σ' έμορφο μπαλκάνι, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
να τραγουδήσω σιγανά, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
για ν' ακουστώ μεγάλη, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
για ν' ακουστώ στα εννιά χωριά, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
στα δεκαπέντι κάστρα, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
για να με ακούσει η μάνα μου, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
και ν αδερφή μ' τρυγόνα, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
στο παραθύρι κάθεται, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
και ρύζι καθιρνάει, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'

κι αυτό το ρύζι καθιρνάει, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
τον ήλιο συνορίζει, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
Για έβγα ν ήλιο μ' για θα βγω, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
για λάμψεις για θα λάμψω, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'.
Και βγήκι ν ήλιος κι έλαμψι, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
μαραίν' τα χορταράκια, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'
και βγήκ' η κόρη κι έλαμψι, *τώρα ντο βράδυ βράδυ*
μαραίν' παλικαράκια, *κατακαημέν' αγάπη μ'*
κατακαημέν' αγάπη μ'.

Ν' ανέβω σε ψηλό βουνό και σ' έμορφο μπαλκάνι
να τραγουδήσω σιγανά για ν' ακουστώ μεγάλη
για ν' ακουστώ στα εννιά χωριά στα δεκαπέντι κάστρα
για να με ακούσει η μάνα μου και ν αδερφή μ' τρυγόνα
στο παραθύρι κάθεται και ρύζι καθιρνάει
κι αυτό το ρύζι καθιρνάει τον ήλιο συνορίζει.
Για έβγα ν ήλιο μ' για θα βγω για λάμψεις για θα λάμψω
Και βγήκι ν ήλιος κι έλαμψι μαραίν' τα χορταράκια
και βγήκ' η κόρη κι έλαμψι μαραίν' παλικαράκια.
Td031_2

Ν' ανέβω σε ψηλό βουνό και σ' έμορφο μπαλκάνι
και σ' έμορφο μπαλκάνι
να κόψω δάφνες και μηλιές και μια νεραντζοπούλα
και μια νεραντζοπούλα
να φτιάσω ντη λυρίτσα μου κι τ' αργυρό δοξάρι
κι τ' αργυρό δοξάρι
για να λαλώ πολύ καλά χορεύουν τα κορίτσια
χορεύουν τα κορίτσια
χορεύ' κι εκείν' που τ'ν αγαπώ και γ'ρεύ' να με χωρίσει
και γ'ρεύ' να με χωρίσει.
Γιατί καλή μ' δε με άρεσες και γ'ρεύ'ς να με χωρίσεις
και γ'ρεύ'ς να με χωρίσεις
γω είμι πρώτος μάστορας και πρώτος ο ντουλγκέρης
και πρώτος ο ντουλγκέρης
που φτιάν' τα σπίτια ντα ψηλά τα μόλυβα τζαρντάκια
τα μόλυβα τζαρντάκια.

Ν' ανέβω σε ψηλό βουνό και σ' έμορφο μπαλκάνι
να κόψω δάφνες και μηλιές και μια νεραντζοπούλα
να φτιάσω ντη λυρίτσα μου κι τ' αργυρό δοξάρι

για να λαλώ πολύ καλά χορεύουν τα κορίτσια
χορεύ' κι εκείν' που τ'ν αγαπώ και γ'ρεύ' να με χωρίσει.
Γιατί καλή μ' δε με άρεσες και γ'ρεύ'ς να με χωρίσεις
γω είμι πρώτος μάστορας και πρώτος ο ντουλγκέρης
που φτιάν' τα σπίτια ντα ψηλά τα μόλυβα τζαρντάκια.
Td031_3

Βάστα τζακά μ' βάστα στον πόλεμο βάστα και στο ντουφέκι.
Πώς να βαστάξω, *μωρέ*, δεν μπορώ
ν αχ, πώς να βαστάξω, *μωρέ*, δεν μπορώ πώς να το νταγιαντίσω
και τζουπκανές μωρέ σώθηκε
ν άιντε, και τζουπκανές, *μωρέ*, σώθηκε και το μπαρούτ' μας σώθ'κε
κι εγώ ήμαν, *μωρ'*, μες στη φυλακή
ν άιντε, κι εγώ ήμαν, *μωρ'*, μες στη φυλακή της φυλακής του μπάτο
και το Θεό, *μωρέ*, παρακαλώ
ν άιντε, και το Θεό, *μωρέ*, παρακαλώ τον Κύργιο και δοξάζω
να γιάνει το χεράκι μου
ν άιντε, να γιάνει το, *μωρέ*, το χεράκι μου και το δεξί μου πόδι
να πάρω αράδα, *μωρέ*, τα βουνά
ν άιντε, να πάρω αράδα, *μωρέ*, τα βουνά
ν άιντε, να πάρω αράδα, *μωρέ*, τα βουνά 'ράδα τα κορφοβούνια
να κόψω του-, *μωρ'*, τουρκοκέφαλα.

Βάστα τζακά μ' βάστα στον πόλεμο βάστα και στο ντουφέκι.
Πώς να βαστάξω δεν μπορώ πώς να το νταγιαντίσω
και τζουπκανές σώθηκε και το μπαρούτ' μας σώθ'κε
κι εγώ ήμαν μες στη φυλακή της φυλακής του μπάτο
και το Θεό παρακαλώ τον Κύργιο και δοξάζω
να γιάνει το χεράκι μου και το δεξί μου πόδι
να πάρω αράδα τα βουνά 'ράδα τα κορφοβούνια
να κόψω τουρκοκέφαλα.

Td031_4

Πασχάλης έχ', *κι αμάν αμάν*
Πασχάλης έχει μια 'γγονιά
Πασχάλης έχει μια 'γγονιά
τη λέγανε και Λιμονιά
τη λέγανε, *κι αμάν αμάν*
τη λέγανε και Λιμονιά
τη λέγανε και Λιμονιά
λεμόν' βαστάει στα χέρια της
λιμόν' βαστάει, *κι αμάν αμάν*
λιμόν' βαστάει στα χέρια της
λιμόν' βαστάει στα χέρια της
τα πορτοκάλια στην ποδιά

τα πορτοκά-, *κι αμάν αμάν*
τα πορτοκάλια στην ποδιά
τα πορτοκάλια στην ποδιά.
Πάρε Πασχάλη μ' τα κλειδιά
φέρε Πασχά-, *κι αμάν αμάν*
φέρε Πασχάλη μ' τα κλειδιά
φέρε Πασχάλη μ' τα κλειδιά.
Δεν τα 'χω γω τα 'χει μπάτης ουμ
δεν τα 'χω γω, *κι αμάν αμάν*
δεν τα 'χω γω τα 'χει μπάτης ουμ
δεν τα 'χω γω τα 'χει μπάτης ουμ
μπάτης ουμ είναι στ' άλογα
μπάτης ουμ εί-, *κι αμάν αμάν*
μπάτης ουμ είναι στ' άλογα
μπάτης ουμ είναι στ' άλογα
τον μπάτη μου τον λεν Στρατή
τον μπάτη μου, *κι αμάν αμάν*
τον μπάτη μου τον λεν Στρατή
τον μπάτη μου τον λεν Στρατή
'πό τα κιπέγκια ρίχνονταν
'πό τα κιπέ-, *κι αμάν αμάν*
'πό τα κιπέγκια ρίχνονταν
'πό τα κιπέγκια ρίχνονταν
στα 'ορταράκια κάθονταν.

Πασχάλης έχει μια 'γγονιά
τη λέγανε και Λιμονιά
λιμόν' βαστάει στα χέρια της
τα πορτοκάλια στην ποδιά.
Πάρε Πασχάλη μ' τα κλειδιά
Δεν τα 'χω γω τα 'χει μπάτης ουμ
μπάτης ουμ είναι στ' άλογα
τον μπάτη μου τον λεν Στρατή
'πό τα κιπέγκια ρίχνονταν
στα 'ορταράκια κάθονταν.
Td031_5

Σίντα να ιδώ-, *κι ωχ μωρ' Λεμονιά μ'*
σίντα να ιδώ-νο-σ' η χαραυγή
κι ώχου κι ώχου μωρ' Λεμονιά μου
σίντα σίντα ξιφέξ' η Πόλη
να δω της Πό-, *κι ωχ μωρ' Λεμονιά μ'*
να ιδώ της Πό-νο-λης τα τζαμιά
κι ώχου κι ώχου μωρ' Λεμονιά μου
της Πό- της Πόλης τα 'ργαστήρια
να διω και τη, *κι ωχ μωρ' Λεμονιά μ'*
να διω και τη-νι γκαλούδα μου
κι ώχου κι ώχου μωρ' Λεμονιά μου

πώς στέ- πώς στέκει λυπημένη.
Γιατί καλή μ', *κι ωχ μωρ' Λεμονιά μ'*
γιατί καλή-νι μ' δε χαίρεσαι
κι ώχου κι ώχου μωρ' Λεμονιά μου
δεν παί- δεν παίζεις δε γελάεις.
Στο τι καλό, *κι ωχ μωρ' Λεμονιά μ'*
στο τι καλό-νο να θυμηθώ
κι ώχου κι ώχου μωρ' Λεμονιά μου
να παί- να παίξω να γελάσω
ν από μικρή, *κι ωχ μωρ' Λεμονιά μ'*
ν από μικρή-νι ορφάνεψα
κι ώχου κι ώχου μωρ' Λεμονιά μου
'πό μά- 'πό μάνα 'πό πατέρα.

Σίντα να ιδώσ' η χαραυγή σίντα ξιφέξ' η Πόλη
να ιδώ της Πόλης τα τζαμιά της Πόλης τα 'ργαστήρια
να διω και τη γκαλούδα μου πώς στέκει λυπημένη.
Γιατί καλή μ' δε χαίρεσαι δεν παίζεις δε γελάεις.
Στο τι καλό να θυμηθώ να παίξω να γελάσω
ν από μικρή ορφάνεψα 'πό μάνα 'πό πατέρα.
Td031_6

Μωρέ ρούσα ρούσα
γαϊτανοφρυδούσα
γαϊτανοφρυδούσα
τι τον θέλ'ς τον άντρα
τι τον θέλ'ς τον άντρα
ν αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
ν αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
ν απού σβαρνίζ' το χρόνο
ν απού σβαρνίζ' το χρόνο
εννιά πινάκια στάρι
εννιά πινάκια στάρι
κι ένα καφκί σιμπτέρι
κι ένα καφκί σιμπτέρι
κάθετι κι κλαίει
κάθετι κι κλαίει
στην κορφή του δέντρου
στην κορφή του δέντρου
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τ'αλωνίσει
ποιος θα τ'αλωνίσει
νταϊ μένα την κοπέλα
νταϊ μένα την κοπέλα.
Δε στη δίνω σένα
δε στη δίνω σένα

θα τη δώσω πέρα
θα τη δώσω πέρα
πέρα στο Ντερβένι
πέρα στο Ντερβένι
και στο Καγιατσίκι
και στο Καγιατσίκι
που χορεύ' Βουργάρες
που χορεύ' Βουργάρες
με τα Βουργαρούδια τ'ς
με τα Βουργαρούδια τ'ς
με τα τσουτσουλούδια τ'ς
με τα τσουτσουλούδια τ'ς
βάτκα πίσ' στον κώλο
βάτκα πίσ' στον κώλο
τσούτσουλα στο κεφάλι.

Μωρέ ρούσα ρούσα
γαϊτανοφρυδούσα
τι τον θέλ'ς τον άντρα
ν αυτόν τον σβαρνοκάλτσα
ν απού σβαρνίζ' το χρόνο
εννιά πινάκια στάρι
κι ένα καφκί σιμπτέρι
κάθετι κι κλαίει
στην κορφή του δέντρου
ποιος θα τα θερίσει
ποιος θα τ'αλωνίσει
νταϊ μένα την κοπέλα.
Δε στη δίνω σένα
θα τη δώσω πέρα
πέρα στο Ντερβένι
και στο Καγιατσίκι
που χορεύ' Βουργάρες
με τα Βουργαρούδια τ'ς
με τα τσουτσουλούδια τ'ς
βάτκα πίσ' στον κώλο
τσούτσουλα στο κεφάλι.
Td031_7

Ν Αποκριές, *μωρή Χρυσούλα*
ν Αποκριές ου ξημιρώνουν
ν Αποκριές ου ξημιρώνουν
κι η Χρυσούλα μέσα κλαίει
κι η Χρυσού-, *μωρή Χρυσούλα*
κι η Χρυσούλα μέσα κλαίει
κι η Χρυσούλα μέσα κλαίει
ν όλο κλαίει κι ν όλο λέει

ν όλο κλαίει, *μωρή Χρυσούλα*
ν όλο κλαίει κι όλο λέει
ν όλο κλαίει κι όλο λέει.
Γω το Χρήστο δεν τον θέλω
γω το Χρή-, *μωρή Χρυσούλα*
γω το Χρήστο δεν τον θέλω
γω το Χρήστο δεν τον θέλω
και τον Κωσταντή γυρεύω
και τον Κω-, *μωρή Χρυσούλα*
και τον Κωσταντή γυρεύω
και τον Κωσταντή γυρεύω
Χρήστος είνι φουκαράς ου
Χρήστος εί-, *μωρή Χρυσούλα*
Χρήστος είνι φουκαράς ου
Χρήστος είνι φουκαράς ου
Κωσταντής είν' τσορμπατζής ου
Κωσταντής, *μωρή Χρυσούλα*
Κωσταντής είν' τσορμπατζής ου
Κωσταντής είν' τσορμπατζής ου
Κωσταντής έχει φλουρούδια.

Ν Αποκριές ου ξημιρώνουν
κι η Χρυσούλα μέσα κλαίει
ν όλο κλαίει κι ν όλο λέει.
Γω το Χρήστο δεν τον θέλω
και τον Κωσταντή γυρεύω
Χρήστος είνι φουκαράς ου
Κωσταντής είν' τσορμπατζής ου
Κωσταντής έχει φλουρούδια.
Td031_8

Ν όλα ν τα, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
ν όλα ν τα κορίτσια αλλάζουν
ν όλα ν τα κορίτσια αλλάζουν
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
ν άλλαξε, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
στα κορίτσια κατιβαίνει
στα κορί-, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
στα κορίτσια κατιβάινει
στα κορίτσια κατιβαίνει.
Καλημέρα σας κορίτσια
καλημέ-, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
καλημέρα σας κορίτσια
καλημέρα σας κορίτσια.
Ωρ' καλώς τη Λαμπιρνούδα

ωρ' καλώς, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
ωρ' καλώς τη Λαμπιρνούδα
ωρ' καλώς τη Λαμπιρνούδα.
Και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
και το βράδ', *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
πικραμέν' καφουριασμένη
πικραμέν', *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
πικραμέν' καφουριασμένη
πικραμέν' καφουριασμένη
και τη μάνα τσου νι λέει
και τη μά-, *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
και τη μάνα τσου νι λέει
και τη μάνα τσου νι λέει.
Ν αχ τι να κάνω γω μωρ' μάνη μ'
ν αχ τι να κάνω γω μωρ' μάνη μ'
το παλικάρι π' αγαπούσα
το παλικάρ', *μωρέ Λαμπιρνούδα μ'*
το παλικάρι π' αγαπούσα
το παλικάρι π' αγαπούσα
πήρι τ'ς γειτόν'σας το κορίτσι.

Ν όλα ν τα κορίτσια αλλάζουν
ν άλλαξε κι η Λαμπιρνούδα
στα κορίτσια κατιβαίνει.
Καλημέρα σας κορίτσια.
Ωρ' καλώς τη Λαμπιρνούδα.
Και το βράδ' στο σπίτ' πααίνει
πικραμέν' καφουριασμένη
και τη μάνα τσου νι λέει.
Ν αχ τι να κάνω γω μωρ' μάνη μ'
το παλικάρι π' αγαπούσα
πήρι τ'ς γειτόν'σας το κορίτσι.
Td031_9

Και τα γιαλά-, *Μπινή μωρέ*
και τα γιαλάδια έρονται
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
και τα γιαλάδια ήρθαν
Μπινή τη μά-, *Μπινή μωρέ*
Μπινή τη μάνα τ'ς λάλησι
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
Μπινή τη μάνα τ'ς λέει.
Μάνη μ' νιρό, *Μπινή μωρέ*
μάνη μ' νιρό δεν έχουμι
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω

και βράδυ τι θα πιούμι.
Κι αν δεν έχ', *Μπινή μωρέ*
και αν δεν έχ' κόρη μου νιρό
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
συρέ και πάνε φέρι.
Το λαϊνά-, *Μπινή μωρέ*
το λαϊνάκι τ'ς έπιρνι
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
και για νιρό πηγαίνει
το Ιμπραημούδ', *Μπινή μωρέ*
το Ιμπραημούδ' την καρτεράει
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
μέσα στα καλαμπόκια
κι απ' τα μαλλιά, *Μπινή μωρέ*
κι απ' τα μαλλιά την άρπαζε
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
πάν' στ' άλογο τη ρίχνει
την πήρι και, *Μπινή μωρέ*
την πήρι και την πάαινι
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
στο μύλο την πααίνει.
Κάνει τ' αλέ-, *Μπινή μωρέ*
κάνει τ' αλεύρι μελανό
Μπινή μ' καλή σαρμπέζω
και την πασπάλη μαύρη.

Και τα γιαλάδια έρονται και τα γιαλάδια ήρθαν
Μπινή τη μάνα τ'ς λάλησι Μπινή τη μάνα τ'ς λέει.
Μάνη μ' νιρό δεν έχουμι και βράδυ τι θα πιούμι.
Κι αν δεν έχ' κόρη μου νιρό συρέ και πάνε φέρι.
Το λαϊνάκι τ'ς έπιρνι και για νιρό πηγαίνει
το Ιμπραημούδ' την καρτεράει μέσα στα καλαμπόκια
κι απ' τα μαλλιά την άρπαζε πάν' στ' άλογο τη ρίχνει
την πήρι και την πάαινι στο μύλο την πααίνει.
Κάνει τ' αλεύρι μελανό και την πασπάλη μαύρη.

Td031_10

Κι ο Διγενής, *ντιλμπέρη ν αμάν*
κι ο Διγενής αρρώστησι
μαύρα μου μάτια, βαριά είναι θα πεθάνει
τα δυο μου μάτια, βαριά είναι θα πεθάνει
μάνα δεν έχ', *ντιλμπέρη* ν *αμάν*
μάνα δεν έχ' να τον ιδεί
μαύρα μου μάτια, κερί να τον λυπιέτι
τα δυο μου μάτια, κερί να τον λυπιέτι
μόν' λάχουν τρεις, *ντιλμπέρη ν αμάν*
μόν' λάχουν τρεις γειτόνισσις

μαύρα μου μάτια, κι οι τρεις χαροκαμέν'σις
τα δυο μου μάτια, κι οι τρεις χαροκαμέν'σις
όσ' αρχοντά- , *ντιλμπέρη ν αμάν*
όσ' αρχοντάδες τ' άκουσαν
μαύρα μου μάτια, όλ' τρέχουν κι όλ' πααίνουν
τα δυο μου μάτια, όλ' τρέχουν κι όλ' πααίνουν
κι αν τ' άκουσ' η, *ντιλμπέρη ν αμάν*
κι αν τ' άκουσ' η καλούδα του
μαύρα μου μάτια, 'πό καταής βαρέθ'κε
τα δυο μου μάτια, 'πό καταής βαρέθ'κε.

Κι ο Διγενής αρρώστησι βαριά είναι θα πεθάνει
μάνα δεν έχ' να τον ιδεί κερί να τον λυπιέτι
μόν' λάχουν τρεις γειτόνισσις κι οι τρεις χαροκαμέν'σις
όσ' αρχοντάδες τ' άκουσαν όλ' τρέχουν κι όλ' πααίνουν
κι αν τ' άκουσ' η καλούδα του 'πό καταής βαρέθ'κε.

Td031_11

Μια Πασχαλιά, *βρε 'μαν αμάν*
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
πώς να πώς να σε λησμονήσω
και μια και μια 'πίσημη μέρα
θα παν κόσμους , *βρε* αμάν αμάν
θα παν κόσμους στην εκκλησιά
πώς να πώς να σε λησμονήσω
θα πάω θα πάω να μεταλάβω
μάνα ν υγιό, *βρε αμάν αμάν*
μάνα ν υγιό που στόλιζι
πώς να πώς να σε λησμονήσω
Σαββά- Σαββάτο ν όλη μέρα
την Κυριακή, *βρε αμάν αμάν*
την Κυριακίτσα το ταχιά
πώς να πώς να σε λησμονήσω
θα πάω θα πάω να μεταλάβω
δεν παν, *βρε αμάν αμάν*
δε παν μακριά δε παν κοντά
πώς να πώς να σε λησμονήσω
ως τ'ς ε- ως τ'ς εκκλησιάς την πόρτα
βγήκι παπάς, *βρε αμάν αμάν*
βγήκι παπάς 'πό τ' αϊερό
πώς να πώς να σε λησμονήσω
'πού μες 'πού μες 'πό τ' Αϊ-Βήμα.
Πίσου Οβριά, *βρε αμάν αμάν*
πίσω (γ)Οβριά πίσου σκύλα
πώς να πώς να σε λησμονήσω

πίσου πίσου κριματισμένη.
Ν υγιέ μ' τι κρί-, *βρε ' μάν αμάν*
ν υγιέ μ' τι κρίμα έκαμις
πώς να πώς να σε λησμονήσω
κι είμαι κι είμαι κριματισμένη.
Θυμάσαι του, *βρε αμάν αμάν*
θυμάσαι τουν παλιό καιρό
πώς να πώς να σε λησμονήσω
και τα και τα παλιά ζαμάνια
εννιά παπά, *βρε αμάν αμάν*
εννιά παπάδες σκότωσα
πώς να πώς να σε λησμονήσω
κι δέ- κι δέκα δεσποτάδες
ν αυτό το κρί-, *βρε 'μαν αμάν*
ν αυτό το κρίμα έκαμα
πώς να πώς να σε λησμονήσω
κι είσαι κι είσαι κριματισμένη.

Μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή και μια 'πίσημη μέρα
θα παν κόσμους στην εκκλησιά θα πάω να μεταλάβω
μάνα ν υγιό που στόλιζι Σαββάτο ν όλη μέρα
την Κυριακίτσα το ταχιά θα πάω να μεταλάβω
δε παν μακριά δε παν κοντά ως τ'ς εκκλησιάς την πόρτα
βγήκι παπάς 'πό τ' αϊερό 'πού μες 'πό τ' Αϊ-Βήμα.
Πίσου Οβριά πίσου σκύλα πίσου κριματισμένη.
Ν υγιέ μ' τι κρίμα έκαμις κι είμαι κριματισμένη.
Θυμάσαι τουν παλιό καιρό και τα παλιά ζαμάνια
εννιά παπάδες σκότωσα κι δέκα δεσποτάδες
ν αυτό το κρίμα έκαμα κι είσαι κριματισμένη.
Td031_12

Κώστας το Μάη γεννήθηκε το Μάη χαριά θα κάμει
το Μάη χαριά θα κάμει
το Μάη ήρθαν τον έγραψαν για στο σουμφέρ' να πάει
για στο σουμφέρ' να πάει
την Κυριακή παντρεύονταν Δευτέρα και την Τρίτη
Δευτέρα και την Τρίτη
και την Τετάρτη το ταχιά κοντά το μεσημέρι
κοντά το μεσημέρι
τον ήρθε μια λιανή γραφή για το σουμφέρ' να πάει
για το σουμφέρ' να πάει.
Κώστας τη μάνα τ' λάλησι Κώστας τη μάνα τ' λέει
Κώστας τη μάνα τ' λέει.
Καλά μάνη μ' τη νύφη σου καλά να την κοιτάζεις
καλά να την κοιτάζεις
αρνί να τ'ς σφάζεις το ταχιά μπιλμπίλ' το μεσημέρι
μπιλμπίλ' το μεσημέρι

κι άνταν δειπνούν οι άρχοντοι να τ'ς στρώνεις να κοιμάτι
να τ'ς στρώνεις να κοιμάτι.
Κι αυτή η σκύλα πεθερά (γι)Οβρέισσις ανδραδέρφις
(γι)Οβρέισσις ανδραδέρφις
κι από τ' χέρι την έπιανα και στον μπερμπέρ' την πάιναν
και στον μπερμπέρ' την πάιναν.
Κόψε μπερμπέρ'σα απ' τα μαλλιά κόψε ξανθά τσουλούφια
κόψε ξανθά τσουλούφια
μπερμπέρης δεν τα κούιντιζε δε θέλ'σι να τα κόψει
δε θέλ'σι να τα κόψει
τσαρούχια και την πόδαιναν και στο βουνό τη στέλνουν
και στο βουνό τη στέλνουν
τη δίνουν πέντε πρόβατα τη δίν' πέντε κατσίκια
τη δίν' πέντε κατσίκια.
Ως δεν τα κάμεις εκατό στον κάμπο δε α κατέβεις
στον κάμπο δε α κατέβεις.
Το μήνα γίν'καν εκατό στο χρόνο γίν'καν χίλια
στο χρόνο γίν'καν χίλια
να και Κώστας από 'ριτε γυρνάει 'πό το σουμφέρι
γυρνάει 'πό το σουμφέρι.
Τίνου είνι τα πρόβατα τίνου είνι τα γίδια
τίνου είνι τα γίδια.
Του Κώστα είναι τα πρόβατα του Κώστα είναι τα γίδια
του Κώστα είναι τα γίδια.

Κώστας το Μάη γεννήθηκε το Μάη χαριά θα κάμει
το Μάη ήρθαν τον έγραψαν για στο σουμφέρ' να πάει
την Κυριακή παντρεύονταν Δευτέρα και την Τρίτη
και την Τετάρτη το ταχιά κοντά το μεσημέρι
τον ήρθε μια λιανή γραφή για το σουμφέρ' να πάει
Κώστας τη μάνα τ' λάλησι Κώστας τη μάνα τ' λέει.
Καλά μάνη μ' τη νύφη σου καλά να την κοιτάζεις
αρνί να τ'ς σφάζεις το ταχιά μπιλμπίλ' το μεσημέρι
κι άνταν δειπνούν οι άρχοντοι να τ'ς στρώνεις να κοιμάτι.
Κι αυτή η σκύλα πεθερά (γι)Οβρέισσις ανδραδέρφις
κι από τ' χέρι την έπιανα και στον μπερμπέρ' την πάιναν.
Κόψε μπερμπέρ'σα απ' τα μαλλιά κόψε ξανθά τσουλούφια
μπερμπέρης δεν τα κούιντιζε δε θέλ'σι να τα κόψει
τσαρούχια και την πόδαιναν και στο βουνό τη στέλνουν
τη δίνουν πέντε πρόβατα τη δίν' πέντε κατσίκια.
Ως δεν τα κάμεις εκατό στον κάμπο δε α κατέβεις
Το μήνα γίν'καν εκατό στο χρόνο γίν'καν χίλια
να και Κώστας από 'ριτε γυρνάει 'πό το σουμφέρι.
Τίνου είνι τα πρόβατα τίνου είνι τα γίδια
Του Κώστα είναι τα πρόβατα του Κώστα είναι τα γίδια

Td031_13

Ν αφέντης μας χαριά θα κάν' χαριά και πανηγύρι
ν α κάλιασι εννιά χωριά
ν α κάλιασι εννιά χωριά και δεκαπέντι κάστρα
ν α κάλιασι το Γιάννη μας
ν α κάλιασι το Γιάννη μας.

Ν αφέντης μας χαριά θα κάν' χαριά και πανηγύρι
ν α κάλιασι εννιά χωριά και δεκαπέντι κάστρα
ν α κάλιασι το Γιάννη μας.

Td031_14

Περπερούνα περπατεί
το Θεό μπαρακαλεί
το Θεό μπαρακαλεί
βρέξι Κύριο μ' μια βροχή
βρέξι Κύριο μ' μια βροχή
να βραχούν οι τσομπανοί
να βραχούν οι τσομπανοί
τσομπανοί γιαλαδαροί
τσομπανοί γιαλαδαροί
και της μπάμπως τα κουκιά.

Περπερούνα περπατεί
το Θεό μπαρακαλεί
βρέξι Κύριο μ' μια βροχή
να βραχούν οι τσομπανοί
τσομπανοί γιαλαδαροί
και της μπάμπως τα κουκιά.

Td031_15

Στα σίδερα μπατούσα
στα σίδερα μπατούσα
και φωτιές βγάζουν, *μωρέ*
και φωτιές βγάζουν
στα σίδερα μπατούσα
στα σίδερα μπατούσα
και φωτιές βγάζουν, *μωρέ*
και φωτιές βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν, *μωρέ*

και νιρό βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν, *μωρέ*
και νιρό βγάζουν
στα σίδερα μπατούσαν
στα σίδερα μπατούσαν
και στοιχειό βγάζουν, *μωρέ*
και στοιχειό βγάζουν
στα σίδερα μπατούσα
στα σίδερα μπατούσα
και στοιχειό βγάζουν, *μωρέ*
και στοιχειό βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν, *μωρέ*
και νιρό βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν, *μωρέ*
και νιρό βγάζουν.

Στα σίδερα μπατούσα
και φωτιές βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν
στα σίδερα μπατούσαν
και στοιχειό βγάζουν
στα μάρμαρα μπατούσα
και νιρό βγάζουν.

Td031_16

Και νιος ασκέρι ν έμασι τη νύφ' παάιν' να πάρει
με τετρακόσις έ-νε-μορφις
με τετρακόσις ν έμορφις με εξήντα παλικάρια
με δυο μαντίλια στο-νο λιμό
με δυο μαντίλια στο λιμό με το ριζάρ' στον ώμο
με δυο χεριές τριαντά-να-φυλλα
με δυο χεριές τριαντάφυλλα τη νύφ' παάιν' να πάρουν.
Τραβάτι 'λάφια μ' τρα-να-βάτι
τραβάτι 'λάφια μ' τραβάτι να πάμε τ'ς νύφ'ς την πόρτα
να πάμε ν' απολή-νι-κουμι
να πάμε ν' απολήκουμι της νύφης μας την πόρτα
να φαν τα 'λάφια μα-να-ς δροσιά.

Και νιος ασκέρι ν έμασι τη νύφ' πααίν' να πάρει
με τετρακόσις ν έμορφις με εξήντα παλικάρια
με δυο μαντίλια στο λιμό με το ριζάρ' στον ώμο
με δυο χεριές τριαντάφυλλα τη νύφ' πααίν' να πάρουν.
Τραβάτι'λάφια μ' τραβάτι να πάμε τ'ς νύφ'ς την πόρτα
να πάμε ν' απολήκουμι της νύφης μας την πόρτα
να φαν τα 'λάφια μας δροσιά.
Td031_17

Τ' Αϊ-Κωσταντή, *Θανάση μου*
τ' Αϊ-Κωσταντή παν'γγύρ' θα γέν'
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
θα παν κόσμος, *Θανάση μου*
θα παν κόσμος στο παναΰρ'
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
θα πάει κι μεις, *Θανάση μου*
θα πάει και μεις Θανάσης μας
τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
κι η μάνα του, *Θανάση μου*
και η μάνα του τον λάλησι
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
και μάνα του του λέει.
Κι αν πας Θανάσ', *Θανάση μου*
κι αν πας Θανάση μ' στο παν'γγύρ'
γιορέσιο να μην κάνεις
Θανάση μ' πιχλιουβάνη.
Θανά'ης δεν αφιγκρά-, *Θανάση μου*
Θανά'ης δεν αφιγκράστηκε
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
τη μάνα τ' τι τον είπε.
ιννιά νομάτ', *Θανάση μου*
ιννιά νομάτοι έβανσκι
Θανάση μ' πιχλιουβάνη
και μι τον Τούρκο δέκα.

Τ' Αϊ-Κωσταντή παν'γγύρ' θα γέν' τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
θα παν κόσμος στο παναΰρ' τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
θα πάει και μεις Θανάσης μας τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
και η μάνα του τον λάλησι και μάνα του του λέει.
Κι αν πας Θανάση μ' στο παν'γγύρ' γιορέσιο να μην κάνεις.
Θανά'ης δεν αφιγκράστηκε τη μάνα τ' τι τον είπε.
Ιννιά νομάτοι έβανσκι και μι τον Τούρκο δέκα.

Td031_18

Την Αϊ-νι-Τριά-να-δα το-νο ταχιά
τα εικονίσματα θα βγάλουν, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
τα εικονίσματα να βγάλουν, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, και τά-να 'βγαλαν τα 'λογύ-νι-ριξαν
'λόγυρα στο μαχαλά τσου, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
'λόγυρα στο μαχαλά τσου, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, Αποστό-νο-λω αγκά-να-θι πά-να-τησι
νιορ, κι έκατσι να το βγάλει, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
νιορ, κι έκατσι να το βγάλει, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, και ντου-νου-σμά-νι-νοι τ'ς την κο-νο-βλαντούν
νιορ, να ρίχ'ν να τη βαρέσουν, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
νιορ, να ρίχ'ν να τη βαρέσουν, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, και έ-νε-ριξαν και τ' βά-να-ρεσαν
νιορ, ανάμεσα στα στήθια, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
νιορ, ανάμεσα στα στήθια, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, και γιόμ-νο-σ' το στό-νο-μα τ'ς γιό-νο-ματα
νιορ, τα χείλη τσου φαρμάκι, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
νιορ, τα χείλη τσου φαρμάκι, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, γλωσσί-νι-τσα τσου νι βελβέ-νι-λιαξε
νιορ, σαν το χελιδονάκι, *κι ωχ 'ποστόλου μ'στηριγμένη*
νιορ, σαν το χελιδονάκι, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη*
νιορ, τα δό-νο-ντια τ'ς λια-να-νοχύ-νι-θηκαν
νιορ, σαν το λιανό το ρύζι, *κι ωχ 'ποστόλου μ' στηριγμένη*
νιορ, σαν το λιανό το ρύζι, *κι ωχ 'ποστόλου αρραβωνιασμένη.*

Την Αϊ-Τριάδα το ταχιά τα εικονίσματα θα βγάλουν
και τά 'βγαλαν τα 'λογύριξαν 'λόγυρα στο μαχαλά τσου
Αποστόλω αγκάθι πάτησι κι έκατσι να το βγάλει
και ντουσμάνοι τ'ς την κοβλαντούν να ρίχ'ν να τη βαρέσουν
και έριξαν και τ' βάρεσαν ανάμεσα στα στήθια
και γιόμσ' το στόμα τ'ς γιόματα τα χείλη τσου φαρμάκι
γλωσσίτσα τσου νι βελβέλιαξε σαν το χελιδονάκι
τα δόντια τ'ς λιανοχύθηκαν σαν το λιανό το ρύζι.

Td031_19

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσαι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνας σι μάλωσι
μήνα μάνας σι μάλωσι μήνα κύργιος σι δώχνει.
Κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσε
κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσε κι ουδέ κύργιος μ' μι διώχνει
του ρήγα γιος με α κάλιασε
του ρήγα γιος με α κάλιασε και θέλω να παγαίνω.
Κι αν πας Μιράντα μ' αποβραδίς
κι αν πας Μιράντα μ' αποβραδίς να τους καλησπερίσεις

κι αν πας Μιράντα μ' το πρωί
κι αν πας Μιράντα μ' το πρωί να τους καλημερίσεις.
Καλημέρα σας πεθερ'κά
καλημέρα σας πεθερ'κά, καλώς τ' νύφ' μας που 'ρθε
έχετε γεια και δω χαριά.

Κόρη μ' και τι 'τοιμάζεσαι σα πού θαρρείς θα πας ου
μήνα μάνας σι μάλωσι μήνα κύργιος σι δώχνει.
Κι ουδέ μάνα μ' μι μάλωσε κι ουδέ κύργιος μ' μι διώχνει
του ρήγα γιος με α κάλιασε και θέλω να παγαίνω.
Κι αν πας Μιράντα μ' αποβραδίς να τους καλησπερίσεις
κι αν πας Μιράντα μ' το πρωί να τους καλημερίσεις.
Καλημέρα σας πεθερ'κά, καλώς τ' νύφ' μας που 'ρθε
έχετε γεια και δω χαριά.
Td032_1

Μια Πασχαλιά μια Πασχαλιά
μια Πασχαλιά και μια Λαμπρή
και μια 'πίσημη μέρα, *πουλάκι μου*
και μια 'πίσημη μέρα, *πουλάκι μ' ιμάν*
όλοι θα παν όλοι θα παν
όλοι θα παν στην εκκλησιά
χεράκια σταυρωμένα, *πουλάκι μου*
χεράκια σταυρωμένα, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Πήρα κι γω πήρα κι γω
πήρα κι γω και πάγαινα
ματάκια σφαλισμένα, *πουλάκι μου*
ματάκια σφαλισμένα, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Και τ' Άγιο πνέ- και τ' Άγιο πνέ-
και τ' Άγιο πνέμα λάλησε
και τ' Άγιο πνεύμα λέει, *πουλάκι μου*
και τ' Άγιο πνεύμα λέει, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Πίσω σκύλα μ' πίσω σκύλα
πίσω σκύλα μ' πίσω ν Οβριά
πίσω κριματισμένη, *πουλάκι μου*
πίσω κριματισμένη, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Θιε μ' τι κρί- θιε μ' τι κρί-
Θιε μ' τι κρίμα έκαμα
κι είμαι κριματισμένη, *πουλάκι μου*
κι είμαι κριματισμένη, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Νε γιος σου κρί-, νε γιος σου κρί-
νε γιος σου κρίμα έκαμε
κριμάτισε και σένα, *πουλάκι μου*
κριμάτισε και σένα, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Νε γιε μ' τι κρί- νε γιε μ' τι κρί-

νε γιε μ' τι κρίμα έκαμες
κριμάτισες και μένα, *πουλάκι μου*
κριμάτισες και μένα, *πουλάκι μ' ιμάν*.
Εννιά παπά- εννιά παπά-
εννιά παπάδες σκότωσα
και δέκα δεσποτάδες, *πουλάκι μου*
και δέκα δεσποτάδες, *πουλάκι μ' ιμάν*.

Td032_2

Νερ, κάθεται Κά-να-λλιω κάθεται
κάθεται Κάλλιω κάθεται Κάλλιω καραγκιεζούδα
Κάλλιω καραγκιεζούδα
νερ, 'πό το φλουρί νε δε φαίνεται
'πό το φλουρί δε φαίνεται 'πό το μαργαριτάρι
'πό το μαργαριτάρι
νερ, 'πό το γαλά-να-ζιο καμπουχά
'πό το γαλάζιο καμπουχά δεν μπορεί να λυγίσει
δεν μπορεί να λυγίσει.

Td032_3

Ν Αλέξαντρος, *βρε μάν αμάν*, ν Αλέξαντρος και βασιλιάς
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, και Μικροκωσταντίνος
μαζ' έτρωγαν, *βρε μάν αμάν*, μαζ' έτρωγαν μαζ' έπιναν
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, μαζί χαρακοπιόνταν
φωνή τούς ήβρε, *μάν αμάν*, φωνή τούς ήρθε εξ ουρανού
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, φωνή 'πό τα ουράνια
Ν Αλέξαντρος, *βρε μάν αμάν*, ν Αλέξαντρος δεν το πιστεύ'
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, που πήρ' Τούρκος στην Πόλη
κι άντα ριχτεί, *βρε μάν αμάν*, κι άντα ριχτεί το ψάρ' 'πό τον νταβά
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, και παίρν' ως που τον τέντζερ'
ρίχτ'κε το ψάρ', *βρε μάν αμάν*, ρίχτ'κε το ψάρι 'πό τον νταβά
ν Αλέξ'ς ανδρειωμένος, και παίρνει ως που τον τέντζερ'.

Td032_6

Ν αφέντη μου τη θάλασσα, *γαλανά ματάκια μ'κι έμορφα*
πιζός θα την αδιάβω, *κι έλα μαυροματούσα μ'έλα*.
Κι αν την αδιάβ'ς τη θάλασσα, *γαλανά ματάκια μ'κι έμορφα*
γαμπρό θε να σε κάνω, *κι έλα μαυροματούσα μ'έλα*
γαμπρό θε να σε κάνω, *κι έλα μαυροματούσα μ'έλα*
γαμπρό στη θυγατέρα μου, *γαλανά ματάκια μ'κι έμορφα*
γαμπρό στην αδερφή μου, *κι έλα μαυροματούσα μ'έλα*
γαμπρό στην αξαδέρφη μου, *γαλανά ματάκια μ'κι έμορφα*
που λάμπει σαν τον ήλιο, *κι έλα μαυροματούσα μ'έλα*.

Κι άντα τον είπε για τ'ν εξαδέρφ', *γαλανά ματάκια μ'κι έμορφα*
ξεντύθ'κε, ξαρματώθ'κε, *κι έλα μαυροματούσα μ'έλα*
σαράντα μέρες έπλεγε, *γαλανά ματάκια μ'κι έμορφα*
σαράντα μερονύχτια, *κι έλα μαυροματούσα μ'έλα.*
Δεν κλαίει νιος τα νιάτα του, *γαλανά ματάκια μ'κι έμορφα*
δεν κλαίει τη λεβεντιά του, *κι έλα μαυροματούσα μ'έλα*
μεν κλαίει τη λιχνί πιρτσιά, *γαλανά ματάκια μ'κι έμορφα*
πως θα την τρων τα ψάρια, *κι έλα μαυροματούσα μ'έλα*
πως θα την τρων τα ψάρια, *κι έλα μαυροματούσα μ' έλα.*

Td032_7

Ποια μάνα έχει ένα νε γιο το λένε Κωσταντίνο
τον έλουζε τον χτένιζε και στο σχολειό τον στέλνει
και ξέχασε το χαμαλί και πήγε να το πάρει
βρίσκε τις πόρτες ανοιχτές και τα σκυλιά λυμένα
βρίσκε τη μάνα τ' στο κρεβάτ' με Τούρκο αγκαλιασμένο.
Έλα παιδί μ' να σε χαρώ έλα να σε φιλήσω.
Δε θέλω γω να με χαρείς ούτε να με φιλήσεις
ό,τι είδανε τα μάτια μου κείνο θα μαρτυρήσω.
Πάρε Τούρκε μ' και σφάξε το θα πάρω τα τζεγέρια.
Μ' εννιά νερά τα έπλυνε και πάλι αίμα στάζουν
να κι ο πατέρας έρχεται πα στ' άλογο καβάλα.
Πού είναι γυναίκα μ' το παιδί πού είναι κι ο Κωσταντίνος.
Κάτσε άντρα μ' να φας να πιεις θα 'ρθει κι ο Κωσταντίνος.
Και το φαΐ που θά 'τρωγε και κείνο τον μιλούσε
Αν είσαι σκύλος φάγε με κι αν είσαι λύκος φύγε
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

Td032_8

Αχ, τσοπάνη άντρα, *μάνη μ'*, ν αγάπησα
αχ, τσοπάνης, *μάνη μ'*, δεν το πίστεψε
τσοπάνης, *μάνη μ'*, δεν το πίστεψε
αχ, κι εγώ σκύλα, *μάνη μ'*, τον κάκιωσα
κι εγώ σκύλα, *μάνη μ'*, τον κάκιωσα
τον κόρωσα, *μάνη μ'*, εννιά μανδριά
αχ, τον κόρωσα, *μάνη μ'*, εννιά μανδριά
κι άλλα εννιά, *μάνη μ'*, ήταν τ' αρνιά τ'
αχ, κι άλλα εννιά, *μάνη μ'*, ήταν τ' αρνιά τ'
τα έκαμναν, *μάνη μ'*, και βέλιαζαν
τα έκαμναν, *μάνη μ'*, και βέλιαζαν
Θεός και γης, *μάνη μ'*, αίμα έριχνε
Θεός και γης, *μάνη μ'*, αίμα έριχνε
μάνα τ'ς την κα-, *Κανέλιω μ'*, την καταρίστηκε
αχ, μάνα τ'ς την κα-, *Κανέλιω μ'*, την καταρίστηκε

’πό το δαχτυλίδ’, *Κανέλιω μ’*, να περαστείς
’πό το δαχτυλίδ’, *Κανέλιω μ’*, να περαστείς
και στο βελό-, *Κανέλιω μ’*, να νταγιαστείς.

Td032_9

Ν ανάθεμα, *μάνη μ’*, που μ’ έδωσες
ζηλιάρ’ άντρα, *μάνη μ’*, που μ’ έδωσες
ζηλιάρη άντρα, *μάνη μ’*, που μ’ έδωσες
ζηλιάρ’ς ήταν, *μάνη μ’*, σκανιάρ’ς ήταν
ζηλιάρ’ς ήταν, *μάνη μ’*, σκανιάρ’ς ήταν
στο χωράφ’ πηγαίν’, *μάνη μ’*, ψωμί δεν παίρν’
στο χωράφ’ πηγαίνει, *μάνη μ’*, ψωμί δεν παίρ(ν)’
πήρα κι εγώ, *μάνη μ’*, τον πήγαινα
πήρα κι εγώ, *μάνη μ’*, τον πήγαινα
κι από μακριά, *μάνη μ’*, μ’ελόγιαζε
κι από μακριά, *μάνη μ’*, μ’ ελόγιαζε
αχ το βόδ’ ξεζεύ’, *μάνη μ’*, και μένα ζεύ’
το βόδ’ ξεζεύ’, *μάνη μ’*, και μένα ζεύ’
και ντέι και ντέι, *μάνη μ’*, με πήγαινε
και ντέι και ντέι, *μάνη μ’*, με πήγαινε.
Τράβα, *κόρη μ’*, τράβα στην αυλακιά
τράβα, *κόρη μ’*, τράβα στην αυλακιά
ώσπου να σπείρουμε, *κόρη μ’*, τα κ’κιά.
Έχω ψωμί, *άντρα μ’*, που ψένεται
και το παιδί μ’, *άντρα*, στην κούνια κλαίει
και το παιδί μ’, *άντρα*, στην κούνια κλαίει
Και το παιδί σ’, *κόρη*, μερώνεται
και το παιδί σ’, *κόρη μ’*, μερώνεται
και το ψωμί σ’, *κόρη μ’*, εψένεται.

Td032_10

- Αχ! δω πέρα τραγούδια, να. Τραγούδια πού δεν τα ’πα, παιδί μ’, πού δεν τα ’πα! Αχ! εξορία, […], Φούρνοι, στα βουνά. Όλα στ’ ακείν’ς τις χώρες, όλα τα γύρισα, παιδί μ’. Κι έτσ’ τα θυμούμαι και τα μπαρμπαλίζω. (γέλια)

Td032_12

Αχ, μουστάκι μου καραμπογιά, *αχ*, φρυδούδι μ’ γαϊτανάτο
δε σ’ έπρεπε στο μπουκαγιά
δε σ’ έπρεπε στο μπουκαγιά στην έρημη την αλυσίδα
μόν’ σ’ έπρεπε να τρως να πίν’ς
μόν’ σ’ έπρεπε να τρως να πίν’ς περδίκ’ μαγειρεμένο

να ’χεις και τη γυναίκα σου
να ’χεις και τη γυναίκα σου στη μέση να τραγ’δάει
να πει τραγούδια θλιβερά
να πει τραγούδια θλιβερ’, *αχ*, και παραπονεμένα
να βάνει τα βουνά να κλαιν
να βάνει τα βουνά να κλαιν οι κάμποι να ραγίζουνε
να βάνει τη μανούλα της
αχ να βάνει τη μανούλα της μαύρα δάκρυα να ρίχ(ν)ε
να κάτεβε στη θάλασσα
να κάτεβε στη θάλασσ’, *αχ*, τους ναύτες να ρώταγε
δεν είδατε δεν άκ’σατε
δεν είδατε δεν άκ’σατε την κόρη μ’ την χαμένη.
Κι αλήθεια μεις την είδαμε
κι αλήθεια μεις την είδιαμε στη βάρκα ανεβασμένη
στη βάρκα κει που πήγαινε
στη βάρκα κει που πήγαινε στην ξενιτιά στιλμένη.
Ολώνε γειά ’χ να έχετε.

Td032_13

Πέντε πασάδες ήμασταν στη Σκλάβα σκλαβωμένοι
αχ, και σκλάβος αναστέναξε, *αχ*, και στάθηκε φριγάδα.
Μήνα πεινάς μήνα διψάς μήνα ρούχα σε λείπουν.
Τρία μεριών γαμπρός ήμαν δώδεκα χρόνια σκλάβος
τρία μεριών γαμπρός ήμαν δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Αχ, πάρε τ’ Αράπη τ’ άλογο, *αχ*, και πάνε στην καλή σου.
Όσο να τον πουν ώρα καλή στη μέσ’ στη δρόμο πήγε
ώσπου να πει αχ πολλά τα έτη σ’ στης νύφης το σοκάκι
ώσπου να πει αχ πολλά τα έτη σ’ στης νύφης το σοκάκι
βρίσκει τη μάνα τ’ πόπλενε πλένει και σκαμαντίζει.
Θα σε ρωτήσω μάνε μου την αλήθεια να με πεις ω
αχ, και τι νταούλια ’κούγονται και ποιος ι νιος παντρεύ’κε.
Τη γιο μ’ καλή παντρεύεται άλλην καλήν πως πήρε*
στο φάε στο πιε, *αχ*, κι αν δεν προφτάσ’ς στο δώρο θα προφτάσεις.
Ο σ’νός μπαντέλες δώριζε τρία (χ)ρονώ μαντίλι -θειο ήτανε
αχ, τον ξένον τον ξενούτσικον πέντε πηχιώ ’χ’ μαντίλι
όλοι ρίχνουν γρόσια και φλουριά ξένος το δαχτυλίδι
το ’φερε και το διάβασε γράφτει το όνομά της.
Σύρετε ξένοι στα σπίτια σας δικοί μου στα δικά σας
κι εσύ γαμπρέ καλέ γαμπρέ πάνε στο σπιτικό σου
κι εγώ καλός μου πρόφτασε κι εγώ καλός μου ήρθε.
Όλωνε γεια κι όλο χαρά.

Td032_14

Μουστάκι μου καραμπογιά φρυδούδι μ’ χουχλωμένο

δε σ’ έπριπε στο μπουκαγιά
δε σ’ έπρεπε στο μπουκαγιά στην έρημη τ’ν αλ’σίδα
μόν’ σου ’πρεπε να τρως να πίν’ς
μόν’ σου ’πρεπε να τρως να πίν’ς περδίκ’ μαγειρεμένο
να ’χεις και την καλούδα σου
να ’χεις και την καλούδα σου τραγούδια να σου λέγει
μουστάκι μου καραμπογιά.

Td032_15

Κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης
κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
κατέβ’κεν Αϊς-Γιώρης καρσί στην Παναγιά
να κάνει το σταυρό του να γένει χριστιανός
να κάμει το σταυρό του να κάμει το σταυρό του
να κάμει το σταυρό του να γένει χριστιανός
να κάμει το σταυρό του να γένει χριστιανός.
Τούρκοι τον λοϋρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον λογυρνούσαν Τούρκοι τον λογυρνούσαν
Τούρκοι τον λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
Τούρκοι τον λογυρνούσαν και Ρωμιοί τον κλαιν
και δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογούν
και δυο καλά κορίτσια και δυο καλά κορίτσια
και δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογούν
και δυο καλά κορίτσια τον μοιριλογούν.
Γιώργη μ’ να έχεις μάνα να ’χεις κι αδερφή
Γιώργη μ’ να έχεις μάνα Γιώργη μ’ να έχεις μάνα
Γιώργη μ’ να έχεις μάνα να ’χεις κι αδερφή
Γιώργη μ’ να έχεις μάνα να ’χεις κι αδερφή
να ’χεις καλή γυναίκα νά ’ρθει να σε διει.
Έχω καλή γυναίκα έχω καλή γυναίκα
έχω καλή γυναίκα να την α πόρ[χ]ιται
έχω καλή γυναίκα να την α πόρ[χ]ιται
με δυο παιδιά στα χέρια πετροδέρνεται.

Td032_16

Τρεις μέρες έχει, *μωρή Βέργω μου*, τρεις μέρες έχει η Πασκαλιά
τρεις μέρες έχει η Πασκαλιά και μιάναν έχειν Αϊς-Γιώρ’
και μιάναν έχειν Αϊς-Γιώρη’ όλα τα κορίτσια χόρευαν
όλα τα κορίτσια χόρευαν Βέργω στην πόρτα τ’ς κάθονταν
Βέργω στην πόρτα τ’ς κάθονταν και μ’ έλεγε και μ’ έκλαιγε
και μ’ έλεγε και μ’ έκλαιγε πώς θα περάσ’ τρία νερά
πώς θα περάσ’ τρία νερά τρία νερά τρεις θάλασσες
τρία νερά τρεις θάλασσες και τα τρία τα πέρασε
και τα τρία τα πέρασε πέρα στ’ς μπαχτσέδες ρίχνονταν

πέρα στ’ς μπαχτσέδες ρίχνονταν βασιλικό ξεβοτάνιζε
βασιλικό ξεβοτάνιζε καραγκιοζούδια πότιζε.

Td032_17

Άιντε Ράντω μ’, *μπέλα Ράντω μ’*
άιντε Ράντω μ’ να συνορ’στούμε
άιντε Ράντω μ’ να συνορ’στούμε
ποιος θα δέσ’ πολλά δεμάτια
ποιος θα δέσ’ πο-, *μπέλα Ράντω μ’*
ποιος θα δέσ’ πολλά δεμάτια
ποιος θα δέσ’ πολλά δεμάτια
κι αν με διάβεις κι αν σε διάβω
κι αν με διάβεις, *μπέλα Ράντω μ’*
κι αν με διάβεις κι αν σε διάβω
κι αν με διάβεις κι αν σε διάβω
τα βουβάλια μ’ θα σε δώσω
τα βουβάλια μ’, *μπέλα Ράντω μ’*
τα βουβάλια μ’ θα σε δώσω
τα βουβάλια μ’ θα σε δώσω
με τ’ ασ’μένια τα καπίστρια
με τ’ ασ’μένια, *μπέλα Ράντω μ’*
με τ’ ασ’μένια τα καπίστρια
με τ’ ασ’μένια τα καπίστρια
με τις γίκνες στα κεφάλια.

Td032_18

Πήγαιναμε με τ’ αμάξι να πάρουμε τη νύφη από ξένο χωριό. Έβαζαμε από πάνω απ’ τ’ αμάξι βέργες, από πάνω έβαζαμε την ψάθα, από πάνω έβαζαμε ένα καλό στρώμα. Μετά, τα βόδια τα ’χαμε γραμμένα με τ’ς γίκνες στα κέρατα, κι από πίσω τα είχαμε καλά βαμμένα. Από μπροστά τα κέρατα τα ’χαμε χάντρες και πισκιούλια και μεις έμπαιναμε μέσα στην αραμπάτσα και πήγαιναμε να πάρουμε τη νύφη. Και όταν πήγαιναμε, μας έλεγαν: «Θα τραγουδάτε τώρα, γιατί η νύφ’, όταν θα γεννήσ’, θα είναι βουβό το παιδί». Και πηγαίναμε και τραγουδούσαμε κι έλεγαμε.

Td032_20

- Και μετά, όταν παίρναμε τη νύφ’, άρχιζαμ’ να συγκαθίζουμε κι έλεγαμε:

Πήραμε τη νύφη σας
έχεσα μητέρα σας
λύκος στα γκατζόλια σας
κι η αλ’πού στ’ αρνίθια σας.

Td032_21

- Μετά, όταν ήφερναν τη νύφ', εδώ την πήγαιναν στην εκκλησία, έλεγαμ':

Μάνη μ' μακριά ν αγάπησα.
Ν ας είναι γιε μου ν ας είναι
ν ας είναι γιε μου ν ας είναι
σεις μόνο να ταιριάσετε
σεις μόνο να ταιριάσετε
μεις θα συμπεθεριάσουμε
μεις θα συμπεθεριάσουμε.
Ταίριασαν μάνη μ' ταίριασαμ'
ταίριασαν μάνη μ' ταίριασαν
και τώρα συμπεθέριασαν
και τώρα συμπεθέριασαν.
Κι άντα την είδιεν η εκκλησιά
κι άνταν την είδιεν η εκκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν
τα κεραμίδια γύρισαν
παπάδες κοντοστάθηκαν
παπάδες κοντοστάθηκαν
στέκατε να ρωτήσουμε
στέκατε να ρωτήσουμε
Τούρκ'σα είναι Ρωμιά είναι
Τούρκ'σα είναι Ρωμιά είναι
κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρωμιά
κι ουδέ Τούρκ'σα κι ουδέ Ρωμιά
μόν' είναι Ρωμιοκάτσ'βελα.

Td032_22

Φεύγω μανούλα μ' μου μακριά δώσε μου την ευχή σου
ωχ μανούλα μου γλυκιά
ν αφήνω γεια στη μάνα μου αμ και γεια στους συγγενείς μου
ωχ μανούλα μου γλυκιά
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις
ωχ μανούλα μου γλυκιά.

Td032_23

Td032_25

Πρωτόψωμα πρωτόψωμα και πρωτοζυμωμένο
και πρωτοζυμωμένο
και ποιος το πρωτοζύμωσε και ποιος θα το χωρίσει
και ποιος θα το χωρίσει.

Σταμούλα το πρωτοζύμωσε Σταμούλα θα το χωρίσει
να πόχει τα χέρια τα σντρο’μπλά τα νύχια της βαμμένα
τα νύχια της βαμμένα.
Και Κωσταντής και Κωσταντάς και Μικροκωσταντίνος
μικρόν τον έχει η μάνα του μικρό θα τον παντρέψει
μικρό θα τον παντρέψει.
Μικρή νυφούδα έκαμε μικρή και κανακάρα
μικρή και κανακάρα
να κάλιασε τα εννιά χωριά τα δεκαπέντε κάστρα
τα δεκαπέντε κάστρα
να κάλιασε τον σύντεκνο να πάει να στεφανώσει
να πάει να στεφανώσει
βάνει στεφάνια ’πό φλορί λαμπάδες κι ασημένιες
λαμπάδες κι ασημένιες.

Td032_26

Σαν τα μάρμαρα, *κόρη*, πλεξούδια
που ’ναι στην Αγια-Σοφιά, *αμάν ντόκτορ*
που είναι στην Αγια-Σοφιά
έτσι τα ’χεις, *κόρη μ’*, ταιριασμένα
μάτια φρύδια και μαλλιά, *αμάν ντόκτορ*
μάτια φρύδια και μαλλιά.
Σαν τα μάρμαρα, *κόρη*, της Πόλης
θέλω να ’μουν το κουμπί
να ’ρχονται να προσκυνούνε, *ντόκτορ*
Τούρκοι Έλλην’ και Ρωμιοί
να ’ρχονται να προσκυνούνε, *ντόκτορ*
Τούρκοι Έλλην’ και Ρωμιοί.
Δεν μπορώ να καταλάβω, *ντόκτορ*
αυτό το ταμπιέτι σου
για παραμικρή αιτία, *ντόκτορ*
να χαλνάει το κέφι σου, *αμάν ντόκτορ*
να χαλνάει το κέφι σου.

Td032_27

Χαίρεται Τούρκος στ’ ά-να-λογό τ’ και Φράγκος στα καράβια τ’
χαίρεται κι ένας νιος καλός
χαίρεται κι ένας νιο-νο-ς καλός σ’ ένα χρυσό τραπέζι
τρεις Φραγκοπούλες τον κερνούν
τρεις Φραγκοπούλες τον κερνούν και τρεις καλές κοπέλες
και μια τον δίνει με το γυαλί
και μια τον δίν’ με το γυαλί και κι η άλλ’ με το φιλτζάνι
κι η τρίτη η μικρότερη
κι η τρίτη η μικρό-νο-τερη τον δίν’ με το ποτήρι

όσα ποτήρια τον κερνάει
όσα ποτήρια τον κερνάει τόσα λόγια του λέει.
Πού ήσαν εψές λεβέντη μου
πού ήσαν εψές λεβέντη μου πού ήσαν προψές το βράδυ.
Ιψές ήμαν στη μάνα μου
ιψές ήμαν στη μάνα μου προψές στην αδερφή μου
κι απόψε μαυρομάτα μου
κι απόψε μαυρομάτα μου θα κοιμηθούμ' αντάμα
σε κεντητό προσκέφαλο
σε κεντητό προσκέφαλο σε πουπουλένιο στρώμα.

Td032_28

Νερ, και μια γιορτή νε μια Κυριακή
και μια γιορτή μια Κυριακή και μια 'μπίσημη μέρα
και μια 'μπίσημη μέρα
νερ, ρίχνουν τους πλού-νου-σιου εκατό
ρίχνουν τους πλούσιους εκατό τις αφτωχούς διακόσια
τις αφτωχούς διακόσια
νερ, την χήρα την κακόχηρα
τη χήρα την κακόχηρα τη ρίχνουν πεντακόσια
τη ρίχνουν πεντακόσια
νερ, θαμάζεται νε λογιάζεται
θαμάζεται λογιάζεται για πώς να τα πληρώσει
για πώς να τα πληρώσει
νερ, και τα παπού-νου-τσια τ'ς έπαιρνε
και τα παπούτσια τ'ς έπαιρνε και ίσα τ' αμπέλια βγαίνει
και ίσα τ' αμπέλια βγαίνει
νερ, λοΰρ' λοΰ-νι-ρω το 'φερνε
λοΰρ- λοΰρω το 'φερνε το φέρνει και του λέει
το φέρνει και του λέει.
Νερ, ν αμπέλι μου νου πλατύφυλλο
αμπέλι μου πλατύφυλλο και κοντοκλαδεμένο
και κοντοκλαδεμένο
νερ, με χάλασε-νε-ς παλιάμπελο
με χάλασες παλιάμπελο κι εγώ θα σε πουλήσω
κι εγώ θα σε πουλήσω.
Νερ, μη με πουλά-να-ς κακόχηρα
μη με πουλάς κακόχηρα και μη με παζαρεύεις
και μη με παζαρεύεις
νερ, για βάλε νιου-νου-ς και σκάψε με
για βάλε νιους και σκάψε με γέρους και κλάδεψέ με
γέρους και κλάδεψέ με
νερ, βάλε γριέ-νε-ς μεσόκοπες
βάλε γριές μεσόκοπες να με κορφολογήσουν
να με κορφολογήσουν

νερ, και τότε θα να καρπίσω γω
και τότε θα καρπίσω γω και θα σε ξεχρεώσω
και θα σε ξεχρεώσω.

Td032_29

- ... με κουβάδες νερό απ' τα γκερένια, τα πηγάδια δηλαδή. Τότε δεν υπήρχαν βρύσες. Έπαιρναμε από τα πηγάδια με τον κουβά νερό και πήγαιναμε σε κάθε σπίτι. Κι ελέγαμε κι έβρεχαμε τον τοίχο, έλεγαμε:

Περπερούνα περπατεί
το Θεό παρακαλεί
βρέξει Κύριο μια βροχή
να βραχούν οι τσουμπανοί
τσουμπανοί γιαλαδαροί
με τα πρόβατά τ'ς μαζί
και με τα γελάδια τους.

Td033_1

Ποια μάνα έχει έναν υγιό, *Έρι Ερινάκι μου*
στον κόσμο ξακουσμένο και νιάτα φορτωμένο
τον ζήλευε η γειτονιά, *Έρι Ερινάκι μου*
τον ζήλευε η χώρα η καταραμένη χώρα
τον ζήλευε η χώρα η καταραμένη χώρα
τον ζήλεψε και η μάνα του, *Έρι Ερινάκι μου*
και θέλει να τον πάρει αχ άντρα για να τον κάμει
και θέλει να τον πάρει αχ άντρα για να τον κάμει
μια Κυριακή ένα πρωί κατήντησε να τον ειπεί
και μια 'πίσημη ημέρα άλλαξε σαν περιστέρα
και μια 'πίσημη ημέρα άλλαξε σαν περιστέρα.
Παιδί μου σένα αγαπώ μόν' ντρέπομαι να σε το πω
άντρα θέλω να σε κάνω και στεφάνι να σε βάλω
άντρα θέλω να σε κάνω και στεφάνι να σε βάλω.
Φωτιά μάνα μ' στο στόμα σου να καίει όλο το σώμα σου
φωτιά και στο κορμί σου θέλ'ς να πάρεις το παιδί σου
φωτιά και στο κορμί σου θέλ'ς να πάρεις το παιδί σου.
Μάνα μ' τερλή μάνα μ' ζουρλή, *Έρι Ερινάκι μου*
μάνα μ' ξεμαραμένη την καρδιά μ' έχει καμένη
μάνα μ' ξεμαραμένη την καρδιά μ' έχει καμένη.

Td033_3

Σαράντα πέντε μάστοροι κι ως 'ξήντα μαθητάδες

γιοφύρι θεμελιώνουνε της Άρτας το ποτάμι
ολημερίς εδούλευαν το βράδυ αργά χαλνούσε.
Πουλάκι πάει και κόνεψε στη δέξα την καμάρα
δεν κελαηδούσε σαν πουλί μηδέ σαν χελιδόνι
μόν' κελαηδούσε κι έλεγε μ ανθρώπινη λαλίτσα .
Μαστόροι μην παιδεύεστε και μη χασομερνάτε
χωρίς δε θεμελιώσετε γιοφύρι δε στεριώνει
μόνο να θεμελιώσετε του μάστορα τ' γυναίκα.
Το μαθητούδι τ' ήστειλε τ' μαστόρισσα να φέρει.
Ν έλα ν έλα μαστόρισσα ν έλα σε θέλ' ο μάστορ'ς.
Και τι με θέλει ο μάστορης και τι με κράζει ο αφέντης.
Το δαχτυλίδι μ' ξέιρα στη δέξα την καμάρα
σέβα σέβα μαστόρισσα σέβα για να το βγάλεις.
Εκεί που σέβηκες κόρη μ' ποτέ βγαλμός δεν έχεις.
Τρεις αδερφούλες ήμασταν και τρεις κακογραμμένες
η μια κρατάει το Ντούναβη και (γ)η άλλη το Μπελιογράφι
και η τρίτη η μικρότερη της Άρτας το γιοφύρι
πώς τρέμει το κορμάκι μου να τρέμ' και το γιοφύρι
πώς πέφτουν τα μαλλάκια μου να πέφτουν κι οι διαβάτες.

Td033_4

Νερ, εννιά αδερφά-να-κια ν ήμασταν, *νερ*, εννιά και μονιασμένα
αχ, είχαμε και μια μικρή αδερφή
νερ, είχαμε και μια μικρή αδερφή, *νερ*, μικρή και κανακάρα
αχ,πολύ μακριά τη γύρεψαν
νερ, πολύ μακριά τη γύρεψαν, *νερ*, πολύ μακριά στα ξένα
αχ, και η μάνα της δεν την έδωνε
νερ, και η μάνα της δεν την έδωνε, *νερ*, την Αρετή στα ξένα.
αχ, δώσ' τα μ' δώ- δώσ' τα μ' μωρή μάνη μου
νερ, δώσ' τα μ' δώσ' τα μ' μωρή μάνη μου, *νερ*, την Αρετή στα ξένα.
Κι αν έρθει γιε μ' ο θάνατος
νερ, κι αν έρθει γιε μου ο θάνατος, *νερ*, κι αν έρθει γιε μ' αρρώστια.
αχ, από τα μυριανάθεμα
νερ, ν από τα μυριανάθεμα, *νερ*, ποιος πάει να μου τη φέρει.
Α γω θα στη φέρω μάνη μου
νερ, γω θα στη φέρω μάνη μου, *νερ*, πέντε φορές το χ'μώνα
αχ, κι έξι φορές το καλοκαίρ'.
Νερ και ήρθε χρόνος δίσεκτος, *νερ*, κι εννιά αδερφοί πεθαίνουν
αχ, κι έμεινε η μάνα μοναχή
νερ, κι έμεινε η μάνα μοναχή, *νερ*, σαν καλαμιά στον κάμπο
αχ, σε όλα τα μνήματα έκλαιγε
νερ, σε όλα τα μνήματα έκλαιγε, *νερ*, σ' όλα μοιριλογούσε
στον Κωσταντίνο το μνημούρ'
νερ, στον Κωσταντίνου το μνημούρ', *νερ*, τραβούσε τα μαλλιά της.
Αχ, ανάθεμά σε Κωσταντή

νερ, ν ανάθεμά σε Κωσταντή, *νερ*, και μυριανάθεμά σε
αχ, εσύ που μου την έδωσες
νερ, εσύ που μου την έδωσες, *νερ*, την Αρετή στα ξένα
αχ, ν ανάθεμά σε Κωσταντή…

Td033_5

Αχ, βλέπω την Πόλη πως καίετι η Προύσα πως λυπιέτι
αχ, κι ο Ομέρ Χασά- κι ο Ομέρ Χασά-να-νης Μουσταφάς
αχ, κι ο Ομέρ Χασάνης Μουσταφάς μοιρολογάει και λέει
που πήρε Διά-να-κος το σπαθί τ'
αχ, που πήρε Διάκος το σπαθί τ' με χίλια παλικάρια
που μπήκε μέσα στην Τουρκιά
αχ, που μπήκε μέσα στην Τουρκιά, *αχ*, μπήκε να πολεμήσει
κι ο Ομέρ Χασά-να-νης Μουσταφάς
κι ο Ομέρ Χασάνης Μουσταφάς μοιρολογεί και λέγει
που πήρε Διά-να-κος το σπαθί τ'.

Td033_6

Αχ, με βλέπετε πως κάθουμαι σαν ξένος σα διαβάτης
αχ, όποιος περάσ' όποιος περά-να-σει κι αν με δει
αχ, όποιος περάσει κι αν με δει θαρρεί ντέρτι δεν έχω
γω έχω ντέρτι στην καρδιά μ'
γω έχω ντέρτι στην καρδιά μ' και ζάλη στο κεφάλι μ'
γω χίλια δίνω στο ψωμί
γω χίλια δίνω στο ψωμί τρακόσα στο παιχνίδι
δίνω και δυο και τέσσερα
δίνω και δυο και τέσσερα και παίρνω μια Βερβέρα
να στέκει ντουβάρι να μας κερνάει
να στέκει ντουβάρι να μας κερνάει κι ο κόσμ'ς να λάμπει μέσα
κι οι γέρ' να πίνουν το κρασί.

Γεια σας παιδιά.

Td033_8

Κι η Δεσποινούδα θέριζε, *Δεσποινούδα μου*
με το μπασά τ'ς θερίζει, *καραγκιόζα μου*
με το μπασά τ'ς θερίζει, *Δεσποινούδα μου*.
Άιντε μπασά να πάνουμε, *Δεσποινούδα μου*
άιντε μπασά να πάνουμε *καραγκιόζα μου*
πήρι να σκοτειδιάζει, *Δεσποινούδα μου*
πήρι να σκοτειδιάζει, *καραγκιόζα μου*.
Πέντε νομάτ' κατέβαιναν, *Δεσποινούδα μου*
πέντε νομάτ' κατέβαιναν, *καραγκιόζα μου*

Δέσποινα για να κλέψουν, *Δεσποινούδα μου*
Δέσποινα για να κλέψουν, *καραγκιόζα μου*.

Td033_9

Όλημερα θέριζα βοριάς κι αέρας
και το βράδυ πήγαινα σα νοικοκύρης
και το βράδυ πήγαινα σα νοικοκύρης
βρίσκω τη νοικοκυρά που μαγειρεύει
βρίσκω τη νοικοκυρά που μαγειρεύει
σάστισα κι εγώ ο καημένος σα νοικοκύρης
σάστισα κι εγώ ο καημένος σα νοικοκύρης
παίρν' το σιδ'ροδρέπανο μια δυο στον κώλο
παίρν' το σιδ'ροδρέπανο μια δυο στον κώλο.
Όξω όξω γάιδαρε μέσα μην μπαίνεις
έξω έξω γάιδαρε μέσα μην μπαίνεις
όταν έχω τους φίλους μου μέσα μην μπαίνεις
όταν έχω τις φιλ'νάδες μου έξω μη βγαίνεις.

Td033_10

Τ'ς Πασκαλιάς, *μωρή Αλεξάντρα*, τ'ς Πασκαλιάς την εβδομάδα
τ'ς Πασκαλιάς την εβδομάδα ξέβηκε έρημ' ασθένεια
ξέβηκε, *μωρή Αλεξάντρα μ',* ξέβηκε έρημ' ασθένεια
ξέβηκε έρημ' ασθένεια παίρ'ει νιές παίρν' παντρεμένες.
Φέρ' τη δω, *λέω τ'ν Αλεξάντρα*, φέρ' τη δω μωρή Αλεξάντρα μ'
φέρ' τη δω, *λέω τ'ν Αλεξάντρα,* φέρ' τη δω λέω τ'ν Αλεξάντρα
όπως τ'ν είχαν σιβασμένη και στο Σκίκιοϊ δομένη
και στο Σκί-, *μωρή Αλεξάντρα μ'*, και στο Σκίκιοϊ δομένη
και στο Σκίκιοϊ δομένη μάνα της χαροκαημένη
στο χορό και κατεβαίνει στο χορό, *μωρή Αλεξάντρα μ'*
στο χορό και κατεβαίνει στο χορό και κατεβαίνει
παίρ' αράδα τα κορίτσια κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένες
κι άλλη αρά-, *μωρή Αλεξάντρα μ',* κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένες
κι άλλη αράδα τ'ς παντρεμένες ποια θα μοιάσ' την Αλεξάντρα
ποια θα μοιάσ', *μωρή Αλεξάντρα μ',* ποια θα μοιάσ' την Αλεξάντρα
ποια θα μοιάσ' την Αλεξάντρα αντασίνα της εμοιάζεις
στα μαλλιά και στο κορμάκι και στο έρημο το μπόι
και στο έ-, *μωρή Αλεξάντρα μ',* και στο έρημο το μπόι
και στο έρημο το μπόι μάνα της χαροκαημένη .

Td033_12

Τ' ανάθεμα, *μωρή Βέργω μου*, τ' ανάθεμα να έχ'ς μπουμπά
τ' ανάθεμα να έχ'ς μπουμπά που μ' έδωσες πολύ μακρά
που μ' έδωσες, *μωρή Βέργω μου*, που μ' έδωσες πολύ μακρά

που μ’ έδωσες πολύ μακρά, πώς θα περάσω τρία νερά
τρία νερά τρεις θάλασσες τρία νερά, *μωρή Βέργω μου*
τρία νερά τρεις θάλασσες τρία νερά τρεις θάλασσες
κι από τα τρία- να πέρασε κι από τα τρία νερό ήπιε
κι από τα τρί-, *μωρή Βέργω μου*, κι από τα τρία νερό ήπιε
κι από τα τρία νερό ήπιε το δαχτυλίδι τ’ς ξέ(γ)ειρε
το δαχτυλίδι τ’ς, *μωρή Βέργω μου*, το δαχτυλίδι τ’ς ξέ(γ)ειρε
το δαχτυλίδι τ’ς ξέ(γ)ειρε όποιος το βρει να σου το φορεί.
ν όποιος το βρει, *μωρή Βέργω μου*, ν όποιος το βρει ν ας το φορεί
ν όποιος το βρει να το φορεί και ο Κωσταντίνης το ’βρισκ’νε
και Κωσταντί-, *μωρή Βέργω μου*, και Κωσταντίνης το ’βρισκ’νε
και Κωσταντίνης το ’βρισκ’νε ας το φορεί κι ας χαίρεται
και μέναν ας μην καίεται.

Td033_13

Ποια μάνα έχ’ έχει τα δυο
τα δυο παιδιά στην ξενιτιά στειλμένα
πες της να μην τα καρτερεί
αχ, πες της να μην τα καρτερεί
αχ, να μην τα περιμένει
και κείνα ψάρια ψάρευαν
αχ, και κείνα ψάρια ψάρευαν
στην άκρη τη θαλάσσα
κατ’βάζ’ δέντρα ξερίζωτα
αχ, κατ’βάζ’ δέντρα ξερίζωτα
αχ, δέντρα ξεριζωμένα
κατ’βάζει και μια γλυκο- γλυκομηλιά
αχ, κατεβάζει και μια γλυκο- γλυκομηλιά
στα μήλα φορτωμένη
ν όποιος το κόψει κόφτεται
αχ, όποιος το κόψει κό- μωρ’ κόφτεται
αχ, κι όποιος το φάει πεθαίν’
ν ας το ’χε φάει η μά-, μάνα μου
ας το’χε φάει η μά- μωρ’ μάνα μου
αχ να μη ’χε κάν’ και μένα
κι αν μ’ έκαμε με φύ- με φύλαξε
αχ, κι αν μ’ έκαμε με φύ- με φύλαξε
αχ, κι αν μ’ έδωσε στα ξένα
ξένη μού πλέν’ τα ρού- τα ρούχα μου
αχ, ξένη μού πλέν’ τα ρού- τα ρούχα μου
ξένη τα σιδερώνει
τα πλένει μια τα πλένει δυο
αχ, τα πλένει μια τα πλέ- τα πλένει δυο
στο τρίτο τα βαρέθη.
Πάρε ξένη μ’ τα ρού- τα ρούχα σου

αχ, πάρε ξένη μ' τα ρού- τα ρούχα σου
και σύρε πούθε [έχεις].
Γω να 'χα μάνα κι αδερφή
αχ, γω να 'χα μάνα κι α- μωρ' κι αδερφή
δεν έρ[χ]ουμαν σε σένα
θα πήγαινα στη μά- στη μάνα μου.

Td033_15

Μωρέ, δυο βασιλιάδες μά-να-λωναν για να συμπεθεριάσουν
για να συμπεθεριάσουν
και τώρα π' συμπεθέ-νε-ριασαν κάθουντουν τρων και πίνουν
κάθουντουν τρων και πίνουν
ένας παινεύει τ' ά-να-σπρα του κι γι άλλος τα φλουριά του
κι γι άλλος τα φλουριά του
ι τρίτος ο μικρό-νο-τερος παινεύ' τη σκλάβα που 'χει
παινεύ' τη σκλάβα που 'χει.

Td033_16

Του παπά μας αλογίνα
στην κουπρά ήταν ξαπλωμένη
στην κουπρά ήταν ξαπλωμένη
κάθεται παπάς την κλαίει
κάθεται παπάς την κλαίει
παπαδιά μοιρολογάει
παπαδιά μοιρολογάει.
Σώπα σώπα παπαδιά μου
σώπα σώπα παπαδιά μου
διάφορος είναι δικός μας.

Td033_17

Παλικά- παλικάρια μου, *μωρή,* Ντερβενέ- Ντερβενέτικα
Ντερβενέ- Ντερβενέτικα, *μωρή*, και Ξανθιώ- και Ξανθιώτικα
και Ξανθιώ- και Ξανθιώτικα, *μωρή,* τι στέκε- τι στέκεστε αυτού
τι στέκε- τι στέκεστε αυτού, *μωρή*, και μαραί-και μαραίνεστε
και μαραί- και μαραίνεστε, *μωρή,* μένα μά- μένα μάνα μου
μένα μά- μένα μάνα μου, *μωρή*, κι η μανί- κι η μανίτσα μου
κι η μανί- κι η μανίτσα μου, *μωρή*, δε με δίν' δε με δίν' αυτού
δε με δίν' δε με δίν' αυτού, *μωρή,* θα με δών' θα με δών' μακρά
θα με δών' θα με δών' μακρά, *μωρή*, πέρα στη πέρα στη Φραγκιά
πέρα στη πέρα στη Φραγκιά, *μωρή*, και στη Ρου- και στη Ρουμιλιά.

Td033_18

Έβγα να διεις τον ήλιο σ', *μωρή Μαρίγια μ'*
για πώς τον δέρν' αέ-νε-ρας
για πώς τον δέρει αέρας, *μωρή Μαρίγια μ'*
και πώς τον κυματί-νι-ζει
και πώς τον κυματίζει, *μωρή Μαρίγια μ'*
έτσ' δέρ' και τ' δ'κή σ' καρδού-νου-λα
έτσ' δέρ' και τ' δική σ' καρδούλα, *μωρή Μαρίγια μ'*
όσου να ξεχωρί-νι-σεις
όσου να ξεχωρίσεις, *μωρή Μαρίγια μ'*
'πό τη μάνα σου κι απ' τόν κύ-νι-ριο σ'
'πό τη μάν' σ' κι απ' τον κύριο σ', *μωρή Μαρίγια μ'*
τ'αδέρφια σου τα ξαδέ-νε-ρφια σ'.

Td033_21

Πήραμε και πήραμε μια βασιλοπούλα
πού θα την κατ'βάσουμε βασιλιά την πόρτα
κουτσουλιά στην πόρτα σας αλεπού στ' αρνίθια σας.
Πήραμε και πήραμε μια βασιλοπούλα
βασιλιάς την καρτερεί για να ρίξ' το μήλο
πεθερά την καρτερεί για ν' αλείψ' την πόρτα
πεθερά την καρτερεί για ν' αλείψ' την πόρτα
Πήραμε και πήραμε μια βασιλοπούλα
ε,ε,ε, !

Td033_22

Αχ, για έπεσα να κοιμηθώ ολίγον ύπνο να πάρω
αχ, έρθ' η Λέ- έρθει η Λέγκω με ξυπνεί
έρθει η Λέγκω με ξυπνεί στο παναγύρ' να πάμε
στο δρόμο κια που πήγαινα
αχ, στο δρόμο κια που πήγαινα κι εκεί που περπατούσα
γυρίζω πί- πίσω μ' τι να δω
γυρίζω πίσω τι να δω και την Ιλέγκω δεν είδα
βλέπω τις πόρτες σφαλιστές
βλέπω τις πόρτες σφαλιστές τα παραθύρια φέγγουν
βλέπω και την Ιλέγκω μου
βλέπω και την Ιλέγκω μου με άλλο αγκαλιασμένον
στάθηκα συ- μωρ' συλλογίστηκα
στάθηκα συλλογίστηκα και συλλο(γ)ισμούς δεν έχω
το μαχαιρά-να-κι μ' ξέσυρα
το μαχαιράκι μ' ξέσυρα της πήρα το κιοφάλι
στο μαντιλάκι μ' το 'δεσα
στο μαντιλάκι μ' το 'δεσα στη μάνα μου πηγαίνω.
Καλή μέρα σου μάνα μου
καλή μέρα σου μάνα μου καλώς το γιο μ' απού 'ρθε

και τι μπαξίσι μου ’φερες
και τι μπαξίσι μου ’φερες, από το παναγύρι
και της Ιλέ-νε-γκως το κιοφάλ’
και της Ελέγκως το κιοφάλ’ και τα ξανθά τ’ς μαλλούδια
και την Ελέν’ την πήγαιναν
και την Ελέν’ την πήγαιναν παπάδες και ψαλτάδες
και τον Αντριά τον πήγαιναν
και τον Αντρέα τον πήγαιναν όλο κωροφυλάκοι.

Td033_23

Πού ’σαν πα- πού ήσαν παπαδιά μ’ τα Φώτα
που ήσαν παπαδιά μ’ τα Φώτα.
Γω ήμαν πίσω στ’ άγιο Βήμα
γω ήμαν πί- γω ήμαν πίσω στ’ άγιο Βήμα
γω ήμαν πίσω στ’ άγιο Βήμα
ξεκοκκόκιαζα βαμπάκι
ξεκοκκό- ξεκοκκόκιαζα βαμπάκι
ξεκοκκόκιαζα βαμπάκι
πέντε μήνες ένα αδράχτι
πέντε μήνες ένα αδράχτι
πέντε μήνες ένα αδράχτι
κι άλλες πέντε ξεσφοντύλι
κι άλλες πέ- κι άλλες πέντε ξεσφοντύλι
κι άλλες πέντε ξεσφοντύλι
δώ’ μας ένα κουβαράκι
δώ’ μας έ- δώ’ μας ένα κουβαράκι
δώ’ μας ένα κουβαράκι
το ’ριξε μες στ’ αμπαράκι
το ’ριξε το ’ριξε μες στ’ αμπαράκι
το ’ριξε μες στ’ αμπαράκι
ρίχτ’κ’ η γάτα στο ποντίκι
ρίχτ’κ’ η γά- ρίχτ’κ’ η γάτα στο ποντίκι
ρίχτ’κ’ η γάτα στο ποντίκι
ζάκιασε το γνεματάκι
ζάκιασε μωρ’ ζάκιασε το γνεματάκι
ζάκιασε το γνεματάκι
κάν’ τον πόντικα σκουφάκι
και τον πόντικα σκουφάκι
και τον πόντικα σκουφάκι.

Td033_24

Ν από πάν’, *ντελιμπέρη-νι-μα*, ν από πάν’ ’πό τη Βλαχιά
από πάν’ ’πό τη Βλαχιά κατεβαίν’ ένας πασάς
κατεβαίν’, *ντελιμπέρη-νι-μα*, κατεβαίν’ ένας πασάς

κατεβαίν’ ένας πασάς σέρ(ν)ει χαρτιά στον κόρφο του
το καλαμάρ’ στην τσέπη του
το καλαμάρ’, *ντελιμπέρη-νι-μα*, το καλαμάρι στην τσέπη του
το καλαμάρι στην τσέπη του το χαρτί λαλεί και λέει
το χαρτί, *ντελιμπέρη-νι-μα*, το χαρτί λαλεί και λέει
το χαρτί λαλεί και λέει, σούκ’τε νιες να πέσετε
και γριές να γνέσετε
και γριές, *ντελιμπέρη-νι-μα*, και γριές να γνέσετε
και γριές να γνέσετε τ’ άκουσε και μια γριά
τ’ άκουσε, *ντελιμπέρη-νι-μα*, τ’ άκουσε και μια γριά
τ’ άκουσε και μια γριά θέλησε να παντρευτεί
αμ θέλησε, *ντελιμπέρη-νι-μα*, θέλησε να παντρευτεί
πεθερός τ’ τη ρώτησε
πεθερός, *ντελιμπέρη-νι-μα*, πεθερός τη ρώτησε
πεθερός τη ρώτησε, νύφη μ’ τι καμπούριασες
κι έπεσαν τα δόντια σου
κι έπεσαν, *ντελιμπέρη-νι-μα*, κι έπεσαν τα δόντια σου
κι έπεσαν τα δόντια σου, έφαγα κεχρόψωμο.

Td033_25

Αχ, για πιάστε με σηκώστε με και βάλτε με να κάτσω
αχ, κι εμέν’ τα ρού- κι εμέν’ τα ρού-νου-χα μ’ στο σερντούκ’
κι εμέν’ τα ρούχα μ’ στο σεντούκ’ τα στόλια μ’ στη μεσάλα
για στόλισετι την αδερφή μ’
για στόλισετι την αδερφή μ’
και δώστε νταν ας πάνε
κι εμένα κι αν μωρ’ κι αν με θάψετε
στης εκκλησιάς την πόρτα ν’ ανοίξ’τε το το μνημόρι μου
ν’ ανοίξ’τε το μνημόρι μου πλατύ μακρύ να γένει
από τη δέξα τη μεριά
από τη δέξα τη μεριά παραθυρούδι ν’ αφήσ’τε
να μπαίν’ να βγαίνουν τα πουλιά
να μπαίν’ να βγαίνουν τα πουλιά να φέρνουν την αλήθεια.
Πουλιά μ’ τι κάνει η μάνα μου
πουλιά τι κάμει η μάνα μου τι κάν’ κι η αδερφή μου.
Μάνα σ’ φοράει τα μαύρα
μάνα σ’ φοράει τα μαύρα κι η αδερφή σ’ τα μαύρα
κι ο αρ’βωνιαστ’κός στολίζονταν
κι ο αρ’βωνιαστ’κός στολίζονταν στο παναγύρ’ να πάνει.
Κι ολώνε γεια σας φίλοι μου.

Td034_01

Αχ, φίλοι μ’ καλώς ορίσατε φίλοι μ’ κι αγαπημένοι
α*χ*, τρώτε φίλοι μ’ τρώτε φίλοι μ’ και πίνετε

άντε φίλοι μ’ και πίνετε αχ φίλοι μ’ κι αγαπημένοι
σ’ αυτόν τον ά- τον άξιον σοφρά
σ’ αυτόν τον άξι(γ)ον σουφρά σε μαρμαροτραπέζι
τρώτε φίλοι μ’ και πίνετε.

Td034_02

Πέντε δέκα δυο Αρβαν’τόπ’λα
πέντε δέκα δυό Αρβαν’τόπ’λα
δίπλα στέκουν απάν’ στη στράτα
δίπλα στέκουν απάν’ στη στράτα
δίπλα στέκουν απάν’στη στράτα
δίπλα στέκουν απάν’ στη στράτα
νά ’βρουν Τούρκο να σκοτώσουν
και Ρωμιό να λευτερώσουν.
Σ’ ήβρα Τούρκε σ’ ήβρα σκύλε
σ’ ήβρα Τούρκε σ’ ήβρα σκύλε
πού τη βρεις τη Ρωμιοπούλα
πού τη βρεις τη Ρωμιοπούλα.
Γω την έχω αγορασμένη
γω την έχω αγορασμένη
απ’ της μάνα της τα χέρια
κι απ’ του κύριου τ’ς το γόνα.
Ψέματα σας λέει αφέντη μ’
ψέματα σας λέει αφέντη μ’
μένα αυτός μ’ έχει κλεμμένη
μένα αυτός μ’ έχει κλεμμένη.

Td034_03

Αχ, πέφτουν τα τουρκοκέφαλα σα φύλλα ’πό τα δέντρα
αχ, πέφτουν τα ελληνοκέφαλα σα σιγανή ψιχάλα.

Td034_4

Ώρα καλή, *βάγι αμάν-αμάν*
ώρα καλή συμπέθεροι και στο καλό να πάτε
και στο καλό να πάτε
βαμπάκι να ’χ’, *βάγι αμάν-αμάν*
βαμπάκι να ’χει δρόμος σας μελίσσι η συντροφιά σας
μελίσσι η συντροφιά σας.

Td034_5

Περπερόνα περπατεί
το Θεό παρακαλεί.

Κύριο μ’ βρέξε μια βροχή
μια βροχή καλή-καλή
να βραχούν οι τσιουμπανοί
με τα πρόβατά τ’ς μαζί.

Td034_8

Και πεθερός, *ωχ Μαρία μου*
και πεθερός και πεθερός νταούλια παζαρεύει, *ωχ Μαρία μου*
νταούλια παζαρεύει, *μπαζνταρούδα μου*
τη νύφ’ παγαίν’, *ωχ Μαρία μου*
τη νύφ’ πηγαίν’ στην εκκλησά πααίν’ τη στεφανώσουν, *ωχ Μαρία μου*
πηγαίν’ τη στεφανώσουν, *μπαζνταρούδα μου*
και το παιδί, *ωχ Μαρία μου*
και το παιδί το βάφτισαν τη μάνα στεφανώνουν, *ωχ Μαρία μου*
τη μάνα στεφανώνουν, *μπαζνταρούδα μου*.

Td034_9

Σαρανταπέντε μάστοροι και χίλια μαθητούδια
οληµερίς αδούλευαν το βράδυ αργά χαλνούσε
οληµερίς αδούλευαν το βράδυ αργά χαλνούσε
μάστορ’ς στα μαθητούδια λέει στ’ μαστόρισσα να πάνουν.
Καλή μερά σου Βέργω μου, καλώς τα μαθητούδια.
Βέργω μ’ σε κράζει μάστορας, και τι πολύ με κράζει
πες μου αν είναι για καλό να στολιστώ να έρθω
πες μου αν είναι για κακό κατά πως είμαι νά ’ρθω.
Έτσι που είσαι Βέργω μου έτσ’ που είσαι έλα.
Έχω ψωμί που γένιται και το παιδί μ’ στην κούνια
και τα μαλλούδια μ’ ξέπλεγα να βάλω να τα λούσω.
Εσπέρ’ η Βέργω πήγαινε στο μάστορα πηγαίνει.
Καλή μέρα σου μάστορα μ’, καλώς τη Βέργω πού ’ρθε
και τι πολύ με κράζεις συ και τι πολύ με θέλεις;
Μπε Βέργου μέσα να το βρεις το δαχτυλίδι, μέσα
μπήκε η Βέργω το γύρευε το δαχτυλίδ’ δεν τό ’βρε
μεγάλη πέτρα έριξε και Βέργω δεν βγαίνει
Βέργω κατάρα έριξε πικρή κατάρα λέει.
Πως τρέχει το γαλατάκι μου να τρέχει το γεφύρι
πως τρέμ’ διαβάτ’ς πάν’ τ’ άλογο να τρέμ’ και το γεφύρι.

Td034_10

Έλα γκουρτσού- γκουρτσούδα μ’ το ταχιά
ν’ ανοίξεις το ν’ ανοίξω το σεντούκι μου
ν’ ανοίξω το ν’ ανοίξω το σεντούκι μου
να στολιστώ να στολιστώ ν’ αρματωθώ

να σου στολιστώ να στολιστώ ν’ αρματωθώ
και στο χορό και στο χορό να κατεβώ
να φτιάσω τα να φτιάσω τα χρυσά κλειδιά
και τη χρυσή και τη χρυσή την κλειδαρά
και τη χρυσή και τη χρυσή την κλειδαρά
ν’ ανοίξω το ν’ ανοίξω το σεντούκι μου
ν’ ανοίξω το ν’ ανοίξω το σεντούκι μου
να βγάλω τα να βγάλω τα ρουχάκια μου
να βγάλω τα να βγάλω τα ρουχάκια μου
να σου στολιστώ να στολιστώ να κατεβώ
να στολιστώ να στολιστώ ν’ αρματωθώ
και στο χορό και στο χορό να κατεβώ
και στο χορό και στο χορό να κατεβώ
για να μαρά- για να μαράνω τρεις νιες
για να μαρά- για να μαράνω τρεις νιες
κι από τις τρεις κι από τις τρεις τρεις-τέσσερις.

Td034_13

Αμ κει στα κύ- *, μωρή γιόλισσα*
κει στα κύψαλα τα γκιόλια
κει στα κύψαλα τα γκιόλια
ν αγάλια-αγάλια περιστέρα
συντροφιά μαζί να πάμε.

Td034_14

Τι έχει Ραντού-, *Ραντούλα μου*
τι έχει Ραντούλα δεν μποράει
τι έχει Ραντούλα δεν μποράει
το κιοφάλι την πονεί
κι η κοιλιά τη λιανοσφάζει
κι η κοιλιά, *Ραντούλα μου*
κι η κοιλιά τη λιανοσφάζει
κι η κοιλιά τη λιανοσφάζει
κόσμος τ’ λεν αγκάστρωμένη
μάνα τ’ς λέει είναι θρεμμέν’
μάνα τ’ς λέει, *Ραντούλα μου*
μάνα τ’ς λέει είναι θρεμμέν’
μάνα τ’ς λέει είναι θρεμμέν’
πούθε είσαι αγκαστρωμέν’
απ’ το φί-, *μανούλα μου*
απ’το φίλο μ’ το γιατρό
τον τρανό αξιωματικό.

Td034_15

Πανα'υρί-, *βρε μαν αμάν*, παναγυρούδι γένουνταν
μεγάλο πανα'ύρι, *σένα το λέγω σένα*
κατέβ'καν κό-, *βρε μαν αμάν*, κατέβ'καν κόσμος στο σεΐρ
σένα το λέγω σένα, κατέβ'καν στο σεργιάνι
κατέβ'κε και, *βρε μαν αμάν*, κατέβ'κε και το Μαριλιώ
σένα το λέγω σένα, εννιά πηχιών μαλλούδια
κι άρχ'σεν αέ-, *βρε μαν αμάν,* 'ρχίνισ' αέρας και βοριάς
σένα το λέγω σένα, ένας ο ντελινότης
και πήρε τα, *βρε μαν αμάν*, και πήρε τα μαλλούδια της
στον ουρανόν τα πήγε, *σένα το λέγω σένα*
στον κάμπο τα, *βρε μαν αμάν*, στον κάμπο τα γίδιαζε
σένα το λέγω σένα, στον κάμπο τα τυλίγει
φτιανίζει χτέ-, *βρε μαν αμάν*, φτιανίζει χτένια από …
φτιάνει χτένι φιλντισένιο μιτάρια μεταξένια
και αργαλειός, *βρε μαν αμάν,* και αργαλειός βρε καρυδένιος.

Td034_16

Νεράντζι μ' νεράντζι μ' μεγάλο παναγύρι
θα σκάσουν κό-, *βρε μαν αμάν*, θα σκάσουν κόσμος για νερό
νεράντζι μ'νεράντζι μ', θα σκάσουν 'πό το κάμο
θα σκάσ' το βα-, *βρε μαν αμάν*, θα σκάσ' το βασιλόπαιδο
νεράντζι μ' νεράντζι μ', θα σκάσει από το κάμο
βάλουν τελάλ', *βρε μαν αμάν*, βάλουν τελάλη και φώναζε
νεράντζι μ' νεράντζι μ', σ' όλνους τους μαχαλάδες
ποιος είναι ν ά-, *βρε αμαν αμάν*, ποιος είναι ν άξιος κι έρημος
νεράντζι μ' νεράντζι μ', ποιος είναι παλικάρι
της χήρας γιος, *βρε μαν αμάν*, της χήρας γιος πινεύτηκε
νεράντζι μ' νεράντζι μ', της χήρας παλικάρι.

Td035_02

Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
συνορί- συνορίζονταν*, ρούσα μ'πέ- ρούσα μ'πέρδικα*
συνορί- συνορίζονταν, *ρούσα μ'πέ- ρούσα μ'πέρδικα*
συνορίζονταν και πιάνονταν στο μπάξι
συνορίζονταν και πιάνονταν στο μπάξι.
Γιάννη μ' σα Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς, *ρούσα μ'πέ- ρούσα μ'πέρδικα*
Γιάννη μ' σα Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς, *ρούσα μ'πέ- ρούσα μ'πέρδικα*
Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς άλλιαν καλή θα πάρεις
Γιάννη μ' σα μ' αδιάβ'ς άλλιαν καλή θα πάρεις
κι αν σ' αδιά- κι αν σ' αδιάκω γω, *ρούσα μ'πέ- ρούσα μ'πέρδικα*
κι αν σ' αδιά- κι αν σ' αδιάκω γω, *ρούσα μ'πέ- ρούσα μ'πέρδικα*
κι αν σ' αδιάβω γω άλλον καλό θα πάρω

κι αν σ’ αδιάβω γω άλλον καλό θα πάρω.
Κόρη ν ά- κόρη ν άδιαβε, *ρούσα μ’πέ- ρούσα μ’πέρδικα*
κόρη ν ά- κόρη ν άδιαβε, *ρούσα μ’πέ- ρούσα μ’πέρδικα*
κόρη ν άδιαβε τριανταδυό δεμάτια
κόρη ν άδιαβε τριανταδυό δεμάτια.
Γιάννη μ’ δί- Γιάννη μ’ δίψασα, *ρούσα μ’πέ- ρούσα μ’πέρδικα*
Γιάννη μ’ δί- Γιάννη μ’ δίψασα, *ρούσα μ’πέ- ρούσα μ’πέρδικα*
Γιάννη μ’ δίψασα κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ’ δίψασα κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ’ δε Γιάννη μ’ δε βαστώ, *ρούσα μ’πέ- ρούσα μ’πέρδικα*
Γιάννη μ’ δε Γιάννη μ’ δε βαστώ, *ρούσα μ’πέ- ρούσα μ’πέρδικα*
Γιάννη μ’ δε βαστώ κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ’ δε βαστώ κρύο νερό γυρεύω.
Βάστα κό- βάστα κόρη μου, *ρούσα μ’πέ- ρούσα μ’πέρδικα*
βάστα κό- βάστα κόρη μου, *ρούσα μ’πέ- ρούσα μ’πέρδικα*
βάστα κόρη μου να βγούμε από τ’ αρδίνι
βάστα κόρη μου να βγούμε από τ’ αρδίνι.
Γιάννη μ’ δε Γιάννη μ’ δε βαστώ, *ρούσα μ’πέ- ρούσα μ’πέρδικα*
Γιάννη μ’ δε Γιάννη μ’ δε βαστώ, *ρούσα μ’πέ- ρούσα μ’πέρδικα*.

Γιάννης θέριζε μαζί με την καλή του
συνορίζονταν και πιάνονταν στο μπάξι.
Γιάννη μ’ σα μ’ αδιάβ’ς άλλιαν καλή θα πάρεις
κι αν σ’ αδιάβω γω άλλον καλό θα πάρω.
Κόρη ν άδιαβε τριανταδυό δεμάτια.
Γιάννη μ’ δίψασα κρύο νερό γυρεύω
Γιάννη μ’ δε βαστώ κρύο νερό γυρεύω.
Βάστα κόρη μου να βγούμε από τ’ αρδίνι.
Γιάννη μ’ δε Γιάννη μ’ δε βαστώ.

Td032_3

Θανάσ’ θα πας, *Θανάση μου*, Θανάσ’ θα πάτε στο παν’γύρ’
γκιουρέσα να μη βγάλεις, *Θανάση μ’πιχλιουβάνη μ’*
γκιουρέσα να μη βγάλεις, *Θανάση μ’πιχλιουβάνη μ’*
Θανά’ης δεν πάει, *Θανάση μου,* Θανά’ης δεν πάει να φάει να πιει
μόν’ πήγε για γκιουρέσι, *Θανάσης πιχλιουβάνης*
μόν’ πήγε για γκιουρέσι, *Θανάσης πιχλιουβάνης*
μ’ εννιά νομάτ’, *Θανάση μου,* μ’ εννιά νομάτοι πάλεψες
και τους εννιά τους βάζεις, *Θανάση πιχλιουβάνη μ’*
και τους εννιά τους βάζεις, *Θανάσης πιχλιουβάνης*
μ’ εννιά νομάτ’, *Θανάση μου,* μ’ εννιά νομάτοι πάλεψες
κι δέκατος Νεράτζης, *Θανάση πιχλιουβάνη μ’*
κι δέκατος Νεράτζης, *Θανάση πιχλιουβάνη μ’*

που καταή, *Θανάση μου*, που καταή τον βάρεσε
Θανάση πιχλιοβάνη τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι
Θανάση πιχλιοβάνη τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι.

Θανάσ' θα πάτε στο παν'γύρ' γκιουρέσα να μη βγάλεις
Θανά'ης δεν πάει να φάει να πιει μόν' πήγε για γκιουρέσι
μ' εννιά νομάτοι πάλεψες και τους εννιά τους βάζεις
κι δέκατος Νεράτζης που καταή τον βάρεσε
Θανάση πιχλιοβάνη τ'ς Αρβανίτις το παν'γγύρι.

Td035_04

Καστιρνή, *μωρέ Καστιρνούδα μου*
καστιρνή γερόντ'σα γ'ναίκα
καστιρνή γερόντ'σα γ'ναίκα
με τα γεροντάματά της
με τα γεροντάματά της
κατσακλιά γυρεύ' να κάνει
κατσακλιά γυρεύ' να κάνει
το γκιορτάνι τ'ς δεν αρέζει
το γκιορτάνι τ'ς δεν αρέζει
και το Λευτερούδ' φωνάζει
και το Λευτερούδ' φωνάζει
και το Λευτερούδ' φωνάζει
έλα έλα Λευτερούδι μ'
και το Λευτερούδ' φωνάζει
έλα έλα Λευτερούδι μ'.

Καστιρνή γερόντ'σα γ'ναίκα
με τα γεροντάματά της
κατσακλιά γυρεύ' να κάνει
το γκιορτάνι τ'ς δεν αρέζει
και το Λευτερούδ' φωνάζει
έλα έλα Λευτερούδι μ'.

Td 035_5

Τρία καράβια πάνε Σμύρνη και Κορδελιό
δεν είδαν τα ματάκια μου, *βρε τζάνε μ'*, σαν τ' Αϊβαλί χωριό.
Ποιος θέλει για να μάθει τι 'ναι τ' Αϊβαλί
εμένα να ρωτήσετε, *βρε τζάνε μ'*, εγώ έκανα εκεί.
Έχει ασημένιες πόρτες έχει χρυσά κλειδιά

έχει κι όμορφα κορίτσια σαν τα κρύα τα νερά.

Τρία καράβια πάνε Σμύρνη και Κορδελιό
δεν είδαν τα ματάκια μου σαν τ' Αϊβαλί χωριό.
Ποιος θέλει για να μάθει τι 'ναι τ' Αϊβαλί
εμένα να ρωτήσετε εγώ έκανα εκεί.
Έχει ασημένιες πόρτες έχει χρυσά κλειδιά
έχει κι όμορφα κορίτσια σαν τα κρύα τα νερά.
Td036_19

Μάνη μ' λιόν ιστό-νε-λοζε Σαββάτον όλη μέρα
την Κυριακή την Κυριακίτσα ν το πρωί
την Κυριακίτσα ν το πρωί πηγαίν' να κοινωνήσει
μπροστά πηγαί- μπροστά πηγαίν' η μάνα του
μπροστά πηγαίν' η μάνα του και πίσω ν αδερφή του
στη μέσ' πηγαί- στη μέσ' πηγαίν' ο νιότσακος
στη μέσ' πηγαίν' ο νιότσακος σαν μήλο μαραμένο
σαν μήλο σαν σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο
σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κόκκινο λουλούδι
και σαν τον εί- και σαν τον είδε η εκκλησά
και σαν τον είδε η εκκλησά πέφτουν τα κεραμίδια
πέφτουν και τα πέφτουν και τα εικονίσματα
πέφτουν και τα εικονίσματα πέφτουν και πιστομιόνται.
Τι κρίμα έχ' τι κρίμα έχει αυτός ο νιος
τι κρίμα έχει αυτός ο νιος που 'ναι κριματισμένος.
Πεντέ παπά- πέντε παπάδες σκότωσε
πέντε παπάδες σκότωσε και δέκα καλογέρους
και οι παπαδιές και οι παπαδιές καλογριές
και οι παπαδιές καλογριές λογαριασμό δεν έχουν
αυτό το κρί- αυτό το κρίμα έχει ο νιος
αυτό το κρίμα έχει ο νιος και είναι κριματισμένος.

Μάνη μ' λιόν ιστόλοζε Σαββάτον όλη μέρα
την Κυριακίτσα ν το πρωί πηγαίν' να κοινωνήσει
μπροστά πηγαίν' η μάνα του και πίσω ν αδερφή του
στη μέσ' πηγαίν' ο νιότσακος σαν μήλο μαραμένο
σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κόκκινο λουλούδι
και σαν τον είδε η εκκλησά πέφτουν τα κεραμίδια
πέφτουν και τα εικονίσματα πέφτουν και πιστομιόνται.
Τι κρίμα έχει αυτός ο νιος που 'ναι κριματισμένος.
Πεντέ παπάδες σκότωσε και δέκα καλογέρους
και οι παπαδιές καλογριές λογαριασμό δεν έχουν

αυτό το κρίμα έχει ο νιος και είναι κριματισμένος.

Ο στίχος συνήθως είναι: Μάνα υιόν εστόλιζε....
νιούτσικος

Td036_20

Μάνη μ' τσομπάνης είμαι γω
μάνη μ' τα πρόβατα φυλώ
μάνη μ' τα πρόβατα φυλώ
τα βόσκησα τα λάλησα
τα βόσκησα τα λάλησα
στον κάμπο τα κατέβασα
στον κάμπο τα κατέβασα
κρύο νερό τα πότισα
κρύο νερό τα πότισα
κρύο νερό και δροσερό
κρύο νερό και δροσερό
όλες αγάπες είναι δω
όλες αγάπες είναι δω
δική μ' αγάπ' δεν είναι δω
δική μ' αγάπ' δεν είναι δω
είναι μακριά στην ξενιτιά
είναι μακριά στην ξενιτιά
την άκουσα πώς λάλησε
την άκουσα πώς λάλησε
σαν περιστέρι σαν πουλί
σαν περιστέρι σαν πουλί
και σαν θρακιώτικο βιολί.

Μάνη μ' τσομπάνης είμαι γω
μάνη μ' τα πρόβατα φυλώ
τα βόσκησα τα λάλησα
στον κάμπο τα κατέβασα
κρύο νερό τα πότισα
κρύο νερό και δροσερό
όλες αγάπες είναι δω
δική μ' αγάπ' δεν είναι δω
είναι μακριά στην ξενιτιά
την άκουσα πώς λάλησε
σαν περιστέρι σαν πουλί
και σαν θρακιώτικο βιολί.

Td036_21

Μαρία Μ’τσος Μαρία Μ’τσος
Μαρία Μ’τσος με δέχιται
Μαρία Μ’τσος με δέχιται
με δυο μπακίρες πάαινε
με δυο μπακίρες πάαινε
όσο να πάει όσο να έρθ’
όσο να πάει όσο να έρθ’
τη σταύρωσ’ ένας ορφανός
τη σταύρωσ’ ένας ορφανός
κρύο νερό τη γύριψε
κρύο νερό τη γύριψε
Μαρία μ’ δεν τον έδωσε
Μαρία μ’ δεν τον έδωσε
απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
πάν’ τ’ άλογο την έριξε
πάν’ τ’ άλογο την έριξε
στο Σουρτζελόϊ ξημέρωσε
στο Σουρτζελόϊ ξημέρωσε.
Τζάνου μ’ αγά κουζού μ’ αγά
τζάνου μ’ αγά κουζού μ’ αγά
δώσ’ μου τα μαντιλίτσα μου
δώσ’ μου τα μαντιλίτσα μου
για μάνα μου με καρτερεί
για μάνα μου με καρτερεί
να την πάω κρύο νερό
να την πάω κρύο νερό
για να ποτίζ’ βασιλικό
για να ποτίζ’ βασιλικό
για να φυτρώσ’ για να νταλώσ’.

Μαρία Μ’τσος με δέχιται
με δυο μπακίρες πάαινε
όσο να πάει όσο να έρθ’
τη σταύρωσ’ ένας ορφανός
κρύο νερό τη γύριψε
Μαρία μ’ δεν τον έδωσε
απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
πάν’ τ’ άλογο την έριξε
στο Σουρτζελόϊ ξημέρωσε.
Τζάνου μ’ αγά κουζού μ’ αγά
δώσ’ μου τα μαντιλίτσα μου
για μάνα μου με καρτερεί

να την πάω κρύο νερό
για να ποτίζ' βασιλικό
για να φυτρώσ' για να νταλώσ'.
PAGE

PAGE 1

Td036_22

Όλον, *καλέ,* όλον τον κόσμο γύρισα
όλον τον κόσμο γύρισα να βρω καλή γυναίκα
τη βρή-, *καλέ,* τη βρήκα που καθότανε
τη βρήκα που καθότανε επάνω στην καρέκλα.
Κόρη μ' ελέ- κόρη μ' ελεύθερη είσαι συ
κόρη μ' ελεύθερη είσαι συ ή αρραβωνιασμένη.
Ν αρ'βω-, *καλέ*, ν αρ'βωνιασμένη είμαι και γω
ν αρ'βωνιασμένη είμαι και γω που έχω τρία χρόνια.
Παρά-, *καλέ,* παράτησε αυτόν τον νιο
παράτησε αυτόν τον νιο και πάρε με εμένα.
Και η μά-, *καλέ,* και η μάνα της τη λόγιασε
και η μάνα της τη λόγιασε 'πό πίσω από την πόρτα.
Το βράδ-, *καλέ*, το βράδ' θα 'ρθουν τ' αδέρφια σου
το βράδ' θα 'ρθουν τ' αδέρφια σου και θα τα μαρτυρήσω.
Ο πρώ-, *καλέ,* ο πρώτος πάει τη μάλωσε
ο πρώτος πάει τη μάλωσε ο δεύτερος την δέρνει
κι ο τρί-, *καλέ,* κι ο τρίτος ο μικρότερος
κι ο τρίτος ο μικρότερος την παίρνει το κεφάλι.

Όλον τον κόσμο γύρισα να βρω καλή γυναίκα
τη βρήκα που καθότανε επάνω στην καρέκλα.
Κόρη μ' ελεύθερη είσαι συ ή αρραβωνιασμένη.
Ν αρ'βωνιασμένη είμαι και γω που έχω τρία χρόνια.
Παράτησε αυτόν τον νιο και πάρε με εμένα.
Και η μάνα της τη λόγιασε 'πό πίσω από την πόρτα.
Το βράδ' θα 'ρθουν τ' αδέρφια σου και θα τα μαρτυρήσω.
Ο πρώτος πάει τη μάλωσε ο δεύτερος την δέρνει
κι ο τρίτος ο μικρότερος την παίρνει το κεφάλι.

Td036_23

Μέρα νύχτα ο κοσμάκος
μέρα νύχτα στα χωράφια
μέρα νύχτα μες στη λάσπη
έβγαζανε τα παντζάρια
εφτά τραχτέρια, *καλή μου μάνα*
εφτά τραχτέρια την τραβούσαν
άδεια ήταν, *καλή μου μάνα*
άδεια ήταν η πλατφόρμα
άδεια ήταν η πλατφόρμα
δεν μπορούσαν να τη βγάλουν
μη μου κλαις καλή μου μάνα
εγώ που φεύγω στη Γερμανία
έχω βαρεθεί την έρμη τη φτώχεια
γι' αυτό φεύγω στη Γερμανία
εγώ θα πάω στη Γερμανία
να ποχτήσω πολλές παράδες
να ποχτήσω πολλές παράδες
να γυρίσω να χορτάσω
να γυρίσω να χορτάσω
και τρακτέρι ν' αγοράσω
ένα τρακτέρι, *καλή μου μάνα*
ένα τρακτέρι κατοστάρι
θ' αγοράσω, *καλή μου μάνα*
θ' αγοράσω και σωλήνες
θ' αγοράσω και σωλήνες
να ποτίσω τα παντζάρια.

Μέρα νύχτα ο κοσμάκος
μέρα νύχτα στα χωράφια
μέρα νύχτα μες στη λάσπη
έβγαζανε τα παντζάρια
εφτά τραχτέρια την τραβούσαν
άδεια ήταν η πλατφόρμα
δεν μπορούσαν να τη βγάλουν
μη μου κλαις καλή μου μάνα
εγώ που φεύγω στη Γερμανία
έχω βαρεθεί την έρμη τη φτώχεια
γι' αυτό φεύγω στη Γερμανία
εγώ θα πάω στη Γερμανία
να ποχτήσω πολλές παράδες
να γυρίσω να χορτάσω
να γυρίσω να χορτάσω

και τρακτέρι ν’ αγοράσω
ένα τρακτέρι κατοστάρι
θ’ αγοράσω και σωλήνες
να ποτίσω τα παντζάρια.
Td038_1a

Ξένος ήμουν κι ήρθα τώρα από μέρος μακρινό
και κανί’ δικό δεν έχω που να μείνω μια βραδιά
κι έμεινα στης Αγουλιάνης μες στα έρημα βουνά
κάνω τα πουλιά γειτόνους και τ’ αηδόνια συντροφιά
και το πετροχελιδόνι μια μικρή παρηγοριά.
Τι τα φυλάς τα νιάτα σ’, *καλέ*, στο Χάρο θα τα δώσεις
στο Χάρο θα τα δώσεις, *καλέ*, και θα το μετανιώσεις.

Ξένος ήμουν κι ήρθα τώρα από μέρος μακρινό
και κανί’ δικό δεν έχω που να μείνω μια βραδιά
κι έμεινα στης Αγουλιάνης μες στα έρημα βουνά
κάνω τα πουλιά γειτόνους και τ’ αηδόνια συντροφιά
και το πετροχελιδόνι μια μικρή παρηγοριά.
Τι τα φυλάς τα νιάτα σ’ στο Χάρο θα τα δώσεις
στο Χάρο θα τα δώσεις -και θα το μετανιώσεις.

Td038_1b

Πέντε χατζήδες κίνησαν
πέντε χατζήδες κίνησαν
στο χατζηλίκ’ να πάνε, *για*
στο χατζηλίκ’ να πάνε, *για*
κι ένας χατζής κι αρρωσταίν’
πέφτει ένας χατζής κι αρρωσταίν’.
Χατζή σήκω να φάμε, *για*
χατζή μ’ σήκω να πιούμε, *για*.
Χατζήδες φάτε και πιείτε
χατζήδες φάτε και πιείτε
και γλυκοτραγουδήσατε
και γλυκοτραγουδήσατε
κι αν πάτε στη μανούλα μου
κι αν πάτε στη μανούλα μου
στη γλυκιά πατρίδα μου
και στη γλυκιά πατρίδα μου
μην πείτε πως σκοτώθηκα
μην πείτε πως σκοτώθηκα.

Πέντε χατζήδες κίνησαν
στο χατζηλίκ' να πάνε
πέφτει ένας χατζής κι αρρωσταίν'.
Χατζή σήκω να φάμε
χατζή μ' σήκω να πιούμε.
Χατζήδες φάτε και πιείτε
και γλυκοτραγουδήσατε
κι αν πάτε στη μανούλα μου
και στη γλυκιά πατρίδα μου
μην πείτε πως σκοτώθηκα.

Td038_2

Ο Γιάννης και το Μαρουλιώ τα δυο τ' αγαπημένα, *για*
τρία χρόνια αγαπιόντανε και κανένας δεν τους ξέρει
ο Γιάννης εγελάστηκε στη μάνα του το λέει, *για*.
Μάνα τη Μάρω αγαπώ γυναίκα να την πάρω, *για*.
Φίδια να φαν τη γλώσσα σου οχιά τα σωθικά σου, *για*
η Μάρω είν' αξαδέλφη σου η πρώτη αξαδέλφη σου.
Η Μάρω 'ραβωνιάζεται κι ο Γιάννης αρρωσταίνει, *για*
τη Μάρω παν στην εκκλησιά τη Μάρω παν στην εκκλησιά
το Γιάννη παν στα μνήματα το Γιάνν' τον παν στα μνήματα
ο γάμος και το λείψανο στο δρόμο ανταμώσανε
η Μάρω ερωτάει, *για*, τίνος είναι το λείψανο.
Είναι του Γιάνν' του Μπαλκανιώτ'
είναι του Γιάνν' του Μπαλκανιώτ'.

Ο Γιάννης και το Μαρουλιώ τα δυο τ' αγαπημένα
τρία χρόνια αγαπιόντανε και κανένας δεν τους ξέρει
ο Γιάννης εγελάστηκε στη μάνα του το λέει.
Μάνα τη Μάρω αγαπώ γυναίκα να την πάρω.
Φίδια να φαν τη γλώσσα σου οχιά τα σωθικά σου
η Μάρω είν' αξαδέλφη σου η πρώτη αξαδέλφη σου.
Η Μάρω 'ραβωνιάζεται κι ο Γιάννης αρρωσταίνει
τη Μάρω παν στην εκκλησιά τη Μάρω παν στην εκκλησιά
το Γιάννη παν στα μνήματα το Γιάνν' τον παν στα μνήματα
ο γάμος και το λείψανο στο δρόμο ανταμώσανε
η Μάρω ερωτάει τίνος είναι το λείψανο.
Είναι του Γιάνν' του Μπαλκανιώτ'.

Td038_3

Μαύρο χελιδόνι από την Αραπιά

κι άσπρο περιστέρι από τον τόπο μου
να γράψω μια γραφίτσα μια λιανή γραφίτσα
μια λιανή γραφίτσα στη μάνα μ᾽ και στ᾽ αδέρφια μ᾽
στη μάνα μ᾽ και στ᾽ αδέρφια μ᾽ στην πρώτη μ᾽ την αγάπη
στην πρώτη μ᾽ την αγάπη να μη με περιμένει
να μη με περιμένει εγώ εδώ αρραβωνιάστ᾽κα
εγώ εδώ αρραβωνιάστ᾽κα εδώ θα παντρευτώ
για μια φραγκοπούλα τ᾽ς μαΐστρος τ᾽ θυγατέρα
τ᾽ς μαΐστρος θυγατέρα που μαγεύ᾽ τον ήλιο
που μαγεύ᾽ τον ήλιο τον ήλιο το φεγγάρι
τον ήλιο το φεγγάρι εμάγεψε κι εμένα
εμάγεψε κι εμένα και δεν μπορώ να έρθω
σαν πω για να έρθω χιόνια και βροχάδες
σαν πω να γυρίσω ήλιος καλοκαίρι.

Μαύρο χελιδόνι από την Αραπιά
κι άσπρο περιστέρι από τον τόπο μου
να γράψω μια γραφίτσα μια λιανή γραφίτσα
στη μάνα μ᾽ και στ᾽ αδέρφια μ᾽ στην πρώτη μ᾽ την αγάπη
να μη με περιμένει
εγώ εδώ αρραβωνιάστ᾽κα εδώ θα παντρευτώ
για μια φραγκοπούλα τ᾽ς μαΐστρος τ᾽ θυγατέρα
που μαγεύ᾽ τον ήλιο τον ήλιο το φεγγάρι
εμάγεψε κι εμένα και δεν μπορώ να έρθω
σαν πω για να έρθω χιόνια και βροχάδες
σαν πω να γυρίσω ήλιος καλοκαίρι.

Td038_5

Γλυκοχαράζουν τα βουνά
γλυκοχαράζουν τα βουνά κι Αυγερινός τραβιέται, *για*
κι Αυγερινός τραβιέται, *για*
παν τα πουλάκια στη βοσκή
παν τα πουλάκια στη βοσκή και λυγερή στη βρύση, *για*
και λυγερή στη βρύση, *για*
πάγω εγώ κι ο μαύρος μου
πάγω εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου, *για*
και τα λαγωνικά μου, *για*
βρίσκω την κόρη που ᾽πλενε
βρίσκω την κόρη που ᾽πλενε σε μαρμαρένια λέκανη
σε μαρμαρένια λέκανη
της χαιρετώ δε χαιρετά
της χαιρετώ δε χαιρετά της κρένω δεν μου κρένει, *για*
της κρένω δεν μου κρένει, *για*

σαράντα σίκλους έβγαλε
σαράντα σίκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα, *για*
στα μάτια δεν την είδα, *για*
και πάνω στις σαρανταδυό
και πάνω στις σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη, *για*
τη βλέπω δακρυσμένη, *για*.
Γιατί δακρύζεις λυγερή μ'
γιατί δακρύζεις λυγερή μ' μήνα πεινάς μήνα διψάς
μήνα πεινάς μήνα διψάς
μηδ' έχεις κακιά μάνα, *για*
μηδ' έχεις κακιά μάνα, *για*.
Μηδέ πεινώ μηδέ διψώ μηδ' έχω κακιά μάνα, *για*
τον άνδρα μ' έχω στα ξένα που λείπει δέκα χρόνια, *για*
κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θε να γινώ
να πάγω σ' έρημο βουνό
θα πάγω σ' έρημο βουνό να στήσω μοναστήρι, *για*
να στήσω μοναστήρι, *για*.
Κόρη μ' εγώ είμαι ο άνδρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου, *για*.
Αν είσαι συ ο άνδρας μου αν είσαι κι ο καλός μου, *για*
δείξε σημάδια του σπιτιού
δείξε σημάδια του σπιτιού δείξε σημάδια της αυλής
δείξε σημάδια της αυλής.
Έχεις μηλιά στην πόρτα σου
έχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου, *για*
και κλήμα στην αυλή σου, *για*.

Γλυκοχαράζουν τα βουνά κι Αυγερινός τραβιέται
παν τα πουλάκια στη βοσκή και λυγερή στη βρύση
πάγω εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου
βρίσκω την κόρη που 'πλενε σε μαρμαρένια λέκανη
της χαιρετώ δε χαιρετά της κρένω δεν μου κρένει
σαράντα σίκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα
και πάνω στις σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη
Γιατί δακρύζεις λυγερή μ' μήνα πεινάς μήνα διψάς
μηδ' έχεις κακιά μάνα.
Μηδέ πεινώ μηδέ διψώ μηδ' έχω κακιά μάνα
τον άνδρα μ' έχω στα ξένα που λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θε να γινώ
θα πάγω σ' έρημο βουνό να στήσω μοναστήρι
Κόρη μ' εγώ είμαι ο άνδρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου.

Αν είσαι συ ο άνδρας μου αν είσαι κι ο καλός μου
δείξε σημάδια του σπιτιού δείξε σημάδια της αυλής
Έχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου.

PAGE

PAGE 2

Td038_6

Βγήκανε ρούσες στο χορό, *μαρή*
βγήκανε ρούσες στο χορό
βγήκε κι εκείνη π' αγαπώ, *μαρή*
βγήκε κι εκείνη π' αγαπώ
πήγε και πιάστ'κε 'π' άλλονα, *μαρή*
πήγε και πιάστ'κε 'π' άλλονα.
Ξεπιάσ' 'πό κει κι έλα από δω, *μαρή*
ξεπιάσ' 'πό κει κι έλα από δω.
Δεν έρχομαι δεν έρχομαι, *μαρή*
δεν έρχομαι δεν έρχομαι
είμαι μικρή κι ανδρέπομαι, *μαρή*
είμαι μικρή κι ανδρέπομαι.
Έλα έλα μικρούλα μου, *μαρή*
έλα έλα μικρούλα μου
ν' ανοίξεις την καρδούλα μου, *μαρή*
ν' ανοίξεις την καρδούλα μου.

Βγήκανε ρούσες στο χορό
βγήκε κι εκείνη π' αγαπώ
πήγε και πιάστ'κε 'π' άλλονα.
Ξεπιάσ' 'πό κει κι έλα από δω.
Δεν έρχομαι δεν έρχομαι
είμαι μικρή κι ανδρέπομαι.
Έλα έλα μικρούλα μου
ν' ανοίξεις την καρδούλα μου.

Td038_12

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και δυχατέρα.

Το κυπαρίσσι μάνα μου που είχες στην αυλή σου
τώρα το πήρανε αλλού και μένεις μοναχή σου
τώρα το πήρανε αλλού και μένεις μοναχή σου.
Να το ’ξερε η μάνα σου που γίνεται χαρά σου
τα μάρμαρα θα έσχιζε να ’ρθει στα στέφανά σου
τα μάρμαρα θα έσχιζε να ’ρθει στα στέφανά σου.
Νύφη μου το φουστάνι σου αγγέλοι το ’χουν ράψει
και στη δεξιά σου την πλευρά το ταίρι σ’ έχουν γράψει
και στη δεξιά σου την πλευρά το ταίρι σ’ έχουν γράψει.
Χαρά στα μάτια του γαμπρού που διάλεξαν τη νύφη.
Ένα τραγούδι θα σας πω επάνω στο κεράσι
τ’ αντρόγυνο που γίνεται να ζήσει να γεράσει.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και δυχατέρα.
Το κυπαρίσσι μάνα μου που είχες στην αυλή σου
τώρα το πήρανε αλλού και μένεις μοναχή σου.
Να το ’ξερε η μάνα σου που γίνεται χαρά σου
τα μάρμαρα θα έσχιζε να ’ρθει στα στέφανά σου.
Νύφη μου το φουστάνι σου αγγέλοι το ’χουν ράψει
και στη δεξιά σου την πλευρά το ταίρι σ’ έχουν γράψει.
Χαρά στα μάτια του γαμπρού που διάλεξαν τη νύφη.
Ένα τραγούδι θα σας πω επάνω στο κεράσι
τ’ αντρόγυνο που γίνεται να ζήσει να γεράσει.

Td038_13

Μπιρμπέρη μ’ τα ξοράφια σου καλά να τ’ ακονίσεις
να μη ματώσεις το γαμπρό και μας τόνε πονέσεις
να μη ματώσεις το γαμπρό και μας τόνε πονέσεις.

Μπιρμπέρη μ’ τα ξοράφια σου καλά να τ’ ακονίσεις
να μη ματώσεις το γαμπρό και μας τόνε πονέσεις.

Td038_14

Έλα ύπνε πάρε το κι όπου θέλεις πάνε το
έλα ύπνε πάρε το να το πας στ’ αμπελάκι.

Td038_15

Μια κό-, *καλέ*, μια κόρη ρόδα μάζευε
μια κόρη ρόδα μάζευε σ’ ωραίο περιβόλι

σ’ ωραίο περιβόλι
και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της την έβλεπε
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι
από το παραθύρι
του Ρή-, *καλέ*, του Ρήγα ο γιος επέρασε
το Ρήγα ο γιος επέρασε δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρό-, *καλέ*, δυο ρόδα τής εζήτησε
δυό ρόδα τής εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και τέσσερα τον δίνει
και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της την έβλεπε
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι
από το παραθύρι.
Έννοια, *καλέ*, έννοια σου κόρη μ’ έννοια σου
έννοια σου κόρη μου έννοια σου και θα το μαρτυρήσω
και θα το μαρτυρήσω.
Το βράδ’, *καλέ*, το βράδυ ήρθαν τ’ αδέρφια της
το βράδυ ήρθαν τ’ αδέρφια της κι αρχίζει να το λέει
κι αρχίζει να το λέει.
Μιαν α-, *καλέ*, μιαν αδερφούλα έχετε
μιαν αδερφούλα έχετε στον κόσμο ξακουσμένη
στον κόσμο ξακουσμένη.
Και ποιος, *καλέ*, και ποιος μας την επαίνεψε
και ποιος μας την επαίνεψε εμάς την αδελφή μας
εμάς την αδελφή μας.
Του Ρή-, *καλέ*, του Ρήγα ο γιος επέρασε
του Ρήγα ο γιος επέρασε δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρό-, *καλέ*, δυο ρόδα τής εζήτησε
δυο ρόδα τής εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και τέσσερα τον δίνει.
Κι ένας, *καλέ*, ένας την πιάνει απ’ τα μαλλιά
ένας την πιάνει απ’ τα μαλλιά και ο άλλος απ’ το χέρι
και ο άλλος απ’ το χέρι
ο τρί-, *καλέ*, κι ο τρίτος ο μικρότερος
κι ο τρίτος ο μικρότερος της μπήγει το μαχαίρι
της μπήγει το μαχαίρι.
Και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της την ερωτά
και η μάνα της την ερωτά ποια ρούχα να της βάλει
ποια ρούχα να της βάλει.
Αν θέ-, *καλέ*, αν θέλεις κόρη μ’ τα χρυσά
αν θέλεις κόρη μ’ τα χρυσά αν θες τα βιλοδένια
κι αν θες τα βιλοδένια.
Δεν θέ-, *καλέ*, δεν θέλω μάνα μ’ τα χρυσά
δε θέλω μάνα μ’ τα χρυσά ουδέ τα βιλοδένια
ουδέ τα βιλοδένια

μόν’ θέ-, *καλέ*, μόν’ θέλω να με θάψατε
μόν’ θέλω να με θάψατε μ’ αυτά τα ματωμένα
μ’ αυτά τα ματωμένα
για να, *καλέ*, για να θαυμάζ’ η γειτονιά
για να θαυμάσ’ η γειτονιά και όλη μας η χώρα
και όλη μας η χώρα.

Μια κόρη ρόδα μάζευε σ’ ωραίο περιβόλι
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι
το Ρήγα ο γιος επέρασε δυο ρόδα τής ζητάει
δυο ρόδα τής εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι.
Έννοια σου κόρη μου έννοια σου και θα το μαρτυρήσω.
Το βράδυ ήρθαν τ’ αδέρφια της κι αρχίζει να το λέει.
Μιαν αδερφούλα έχετε στον κόσμο ξακουσμένη.
Και ποιος μας την επαίνεψε εμάς την αδελφή μας.
Του Ρήγα ο γιος επέρασε δυο ρόδα της ζητάει
δυο ρόδα τής εζήτησε και τέσσερα τον δίνει.
Κι ένας την πιάνει απ’ τα μαλλιά και ο άλλος απ’ το χέρι
κι ο τρίτος ο μικρότερος της μπήγει το μαχαίρι.
Και η μάνα της την ερωτά ποια ρούχα να της βάλει.
Αν θέλεις κόρη μ’ τα χρυσά αν θες τα βιλοδένια
Δεν θέλω μάνα μ’ τα χρυσά ουδέ τα βιλοδένια
μόν’ θέλω να με θάψατε μ’ αυτά τα ματωμένα
για να θαυμάσ’ η γειτονιά και όλη μας η χώρα.
PAGE

PAGE 1

Td038_16

Αχ μανούλα μου γλυκιά
γιατί μανούλα μ’ μας άφησες
τώρα ποιον θα έχω να πω τον πόνο μου
γιατί μανούλα μ’ σε είχα και σε πάρα είχα
για να σου πω τον πόνο μου.
Td038_17b

Στέργιο μ’ Στέργιο μ’ γιατί μ’ άφησες
που θα πάω γω με τρία παιδιά.

Td038_18d

Σήκω σήκω συ ν αφέντη μ'
κι αν κοιμάσαι σήκω κάτσε
κι αν κοιμάσαι σήκω κάτσε
για πορχόνται τα παλικάρια
για πορχόνται τα παλικάρια
να σας πούνε το τραγούδι.

Σήκω σήκω συ ν αφέντη μ'
κι αν κοιμάσαι σήκω κάτσε
για πορχόνται τα παλικάρια
να σας πούνε το τραγούδι.

Td041_8b

Της Ελλάδας τα παλ'κάρια φ'λάνε την ακρογιαλιά
πότ' θα γένει μια ειρήνη να 'ρθουνε σαν τα πουλιά
πότ' θα έρθει μια ειρήνη να 'ρθουνε σαν τα πουλιά.
Πατρίδα μην πικραίνεσαι πάλι θα έρτου πίσου
'που κάτου 'πό τη σκέπη σου παντοτινά θα ζήσου.
Μπουμπά μ' κι αν πας στην Άγκυρα κάνι τον τρόπο σ' κι έλα
που μ' άφησες πολύ μικρό και θα με βρεις κοπέλα
που μ' άφησες πολύ μικρό και θα με βρεις κοπέλα.
Στον Άνγκαρα κοιμόμανε κ' έδα στ' όνειρό μου
θαρρούσα τ' απαιδάκι μου το είχα στο πλευρό μου
κι αν ξύπνησα κι αγρύπνησα και δεν τα 'χα κοντά μου
τρία μαντίλια μούσκεψα από τα δάκρυά μου
τρία μαντίλια μούσκεψα από τα δάκρυά μου.

Της Ελλάδας τα παλ'κάρια φ'λάνε την ακρογιαλιά
πότ' θα έρθει μια ειρήνη να 'ρθουνε σαν τα πουλιά.
Πατρίδα μην πικραίνεσαι πάλι θα έρτου πίσου
'πού κάτου 'πό τη σκέπη σου παντοτινά θα ζήσου.
Μπουμπά μ' κι αν πας στην Άγκυρα κάνι τον τρόπο σ' κι έλα
που μ' άφησες πολύ μικρό και θα με βρεις κοπέλα.
Στον Άνγκαρα κοιμόμανε κ' έδα στ' όνειρό μου
θαρρούσα τ' απαιδάκι μου το είχα στο πλευρό μου.
Κι αν ξύπνησα κι αγρύπνησα και δεν τα 'χα κοντά μου
τρία μαντίλια μούσκεψα από τα δάκρυά μου.

Td41_09a

Ένα Σαββάτο βράδυ μια Κυριακή πρωί
είδα μια ’βριοπούλα, *καλέ μαμά μου*, στη βρύση λούζ'ντανε
είδα μια ’βριοπούλα στη βρύση λούζ’ντανε
με φιλντισένιο χτένι, *μαρή μαμά μου*, τερεί χτενίζ’ντανε
Έλα, μαρ’ ’βριοπούλα να γίνεις χριστιανή
να λούζεσαι Σαββάτο, *μαρ’ βριοπούλα*, ν’ αλλάζεις Κυριακή
να λούζεσαι Σαββάτο ν’ αλλάζεις Κυριακή
και να μεταλαβαίνεις, *μαρή μαμά μου*, Χριστού και τη Λαμπρή.
Μάνα μ’ Γιώργους με λέει να γίνω χριστιανή
να λούζουμαι Σαββάτο, *μαρή κόρη μου*, ν’ αλλάζω Κυριακή
να λούζουμαι Σαββάτο ν’ αλλάζω Κυριακή
και να μεταλαβαίνω, *μαρή μαμά μου*, Χριστού και τη Λαμπρή.
Κάλλια, *μωρή κόρη μου*, να σ’ έθαφτα μικρή
παρέ το λόγο που ’πες, *μαρή κόρη μου*, να γίνεις χριστιανή.

Ένα Σαββάτο βράδυ μια Κυριακή πρωί
είδα μια ’βριοπούλα στη βρύση λούζ’ντανε
με φιλντισένιο χτένι τερεί χτενίζ’ντανε.
Έλα μαρ’ ’βριοπούλα να γίνεις χριστιανή
να λούζεσαι Σαββάτο ν’ αλλάζεις Κυριακή
και να μεταλαβαίνεις Χριστού και τη Λαμπρή.
Μάνα μ’ Γιώργους με λέει να γίνω χριστιανή
να λούζουμαι Σαββάτο ν’ αλλάζω Κυριακή
και να μεταλαβαίνω Χριστού και τη Λαμπρή.
Κάλλια μαρή κόρη μου να σ’ έθαφτα μικρή
παρέ το λόγο που ’πες να γίνεις χριστιανή.

Td041_10

Ποιος πληγωμένους έγιανι να ’χα κι γω ελπίδα
να ’χα κι γω ελπίδα
απού την είχα την πληγή μες στης καρδιάς τα φύλλα
μες στης καρδιάς τα φύλλα.
Τούτος ι λογισμός μου πια και της καρδιάς μου λάβρα

και της καρδιάς μου λάβρα
να πα να βρου τον μπουγιατζή να βουτηφτού στα μαύρα
να βουτηφτού στα μαύρα.
Και μπουγιατζής μι ρώτησι, γιατί κόρη μ' στα μαύρα
γιατί κόρη μ' στα μαύρα.
Έχασα γω τον άντρα μου κι έχ' η καρδιά μου λάβρα
κι έχ' η καρδιά μου λάβρα.
Το νιον τουν κλαιν τα νιάτα του το γέρο τα πιδιά του
το γέρο τα πιδιά του
και τον καλόν τον άνθρωπο τον κλαίει όλ' γειτονιά του
τον κλαίει όλ' γειτονιά του.
Ελάτι φίλοι και δικοί να δείτε τον καημό μου
να διείτε τον καημό του
ένα φίδι πολύ τρανό τυλίχτ'κε στο λιμό μου
τυλίχτ'κε στο λιμό του.
Τέσσιρες κόχις του σπιτιού έχιτι καληνύχτα
έχιτι καληνύχτα
για πέστε τα παιδάκια μου δεν έχει άλλη νύχτα
δεν έχει άλλη νύχτα.
Πάρι γιατρέ τα γιατρικά σ' κι πάνε στη δουλειά σου
κι πάνε στη δουλειά σου
τον πόνο πόχ' καρδούλα μου δεν γράφτουν τα χαρτιά σου
δεν γράφτουν τα χαρτιά σου.
Τον αρφανόν τουν άνθρωπου πολύ τόνε λυπάμαι
πολύ τόνε λυπάμαι
γιατί του έπαθα κι γω κι ακόμα το θυμάμαι
κι ακόμα το θυμάμαι.
Τι να την κάνω τη ζωή και τα πολλά τα χρόνια
και τα πολλά τα χρόνια
δεν του 'ξερα θάλα περνάου πίκρες και καταφρόνια
πίκρες και καταφρόνια.

Ποιος πληγωμένους έγιανι να 'χα κι γω ελπίδα
απού την είχα την πληγή μες στης καρδιάς τα φύλλα.
Τούτος ι λογισμός μου πια και της καρδιάς μου λάβρα
να πα να βρου τον μπουγιατζή να βουτηφτού στα μαύρα.
Και μπουγιατζής μι ρώτησι, γιατί κόρη μ' στα μαύρα.
Έχασα γω τον άντρα μου κι έχ' η καρδιά μου λάβρα.
Το νιον τουν κλαιν τα νιάτα του το γέρο τα πιδιά του
και τον καλόν τον άνθρωπο τον κλαίει όλ' γειτονιά του.
Ελάτι φίλοι και δικοί να δείτε τον καημό μου
ένα φίδι πολύ τρανό τυλίχτ'κε στο λιμό μου.
Τέσσιρες κόχις του σπιτιού έχιτι καληνύχτα
για πέστε τα παιδάκια μου δεν έχει άλλη νύχτα.

Πάρι γιατρέ τα γιατρικά σ’ κι πάνε στη δουλειά σου
τον πόνο πόχ’ καρδούλα μου δεν γράφτουν τα χαρτιά σου.
Τον αρφανόν τουν άνθρωπου πολύ τόνε λυπάμαι
γιατί του έπαθα κι γω κι ακόμα το θυμάμαι.
Τι να την κάνω τη ζωή και τα πολλά τα χρόνια
δεν του ’ξερα θάλα περνάου πίκρες και καταφρόνια.

PAGE

PAGE 1

Td041_11

Εδώ μέσα στη χώρα μας ένα βαθύ πηγάδι
σταλιά νιρό δεν έδωσε αθρώπου για να φάει
και ρίξαν τα μπινιέλια τσου σε μια βασιλοπούλα
κείνη την είχ’ η μάνα της μί-νι-α μοναχοπούλα
την άλλαξε τη στόλισε σα νύφη την πηγαίνει
την πήραν και την πήγανε στο πηγαδιού τ’ αχείλι.
Να κι Αϊ-Γιώργης έφτασε με τ’ άλογο καβάλα.
Τι έχεις κόρη μ’ και καρτερείς στο πηγαδιού τ’ αχείλι.
Η χώρα μου μι έστειλε ο δράκος να με φάει
για ν’ απολύκει το νερό και στο χωριό να πάει.
Κάτσε κόρη μ’ να κοιμηθώ στο γόνα σου επάνω.
Το λόγο δεν απόσωσε το λόγο του δεν είπε.
Σήκου αφέντη μ’ Αϊς-Γιώρ’ αφέντη μ’ καβαλάρη
σήκου και δράκος έρχεται και το νερό αφρίζει
και δράκος τα δοντάκια του για μένα τ’ ακονίζει.
Μια κουνταριά του ν έδωσε προσκέφαλο τον βάζει.
Άιντε κόρη μου στο καλό και για τα γονικά σου
να πεις ου και τη μάνα σου μια εκκλησά να κτίσει
δεξά να βάν’ τον Αϊ-Γιώρ’ ζερβά τον Αϊ-Γιάννη
και μες στη μέσ’ την Παναγιά διπλά να προσκυνάει.

Εδώ μέσα στη χώρα μας ένα βαθύ πηγάδι
σταλιά νιρό δεν έδωσε αθρώπου για να φάει
και ρίξαν τα μπινιέλια τσου σε μια βασιλοπούλα
κείνη την είχ’ η μάνα της μία μοναχοπούλα
την άλλαξε τη στόλισε σα νύφη την πηγαίνει
την πήραν και την πήγανε στο πηγαδιού τ’ αχείλι.

Να κι Αϊ-Γιώργης έφτασε με τ’ άλογο καβάλα.
Τι έχεις κόρη μ’ και καρτερείς στο πηγαδιού τ’ αχείλι.
Η χώρα μου μι έστειλε ο δράκος να με φάει
για ν’ απολύκει το νερό και στο χωριό να πάει.
Κάτσε κόρη μ’ να κοιμηθώ στο γόνα σου επάνω.
Το λόγο δεν απόσωσε το λόγο του δεν είπε.
Σήκου αφέντη μ’ Αϊς-Γιώρ’ αφέντη μ’ καβαλάρη
σήκου και δράκος έρχεται και το νερό αφρίζει
και δράκος τα δοντάκια του για μένα τ’ ακονίζει.
Μια κουνταριά του ν έδωσε προσκέφαλο τον βάζει.
Άιντε κόρη μου στο καλό και για τα γονικά σου
να πεις ου και τη μάνα σου μια εκκλησά να κτίσει
δεξά να βάν’ τον Αϊ-Γιώρ’ ζερβά τον Αϊ-Γιάννη
και μες στη μέσ’ την Παναγιά διπλά να προσκυνάει.

Td041_13

Ύπνε που παίρνεις τα παιδιά έλα πάρε και τούτο
μικρό-μικρό σού το ’δωσα μεγάλο δώσ’ το πίσω
αχ αχ μάνη.
Έλα ύπνε και πάρε το και σύρ’ το στους μπαξέδες
και γέμωσ’ το τον κόρφο του με ’λούδια μενεξέδες
αχ αχ μάνη.

Ύπνε που παίρνεις τα παιδιά έλα πάρε και τούτο
μικρό-μικρό σού το ’δωσα μεγάλο δώσ’ το πίσω.
Έλα ύπνε και πάρε το και σύρ’ το στους μπαξέδες
και γέμωσ’ το τον κόρφο του με ’λούδια μενεξέδες.

Td041_15b

Πεπερούγκα περπατεί
το Θεό παρακαλεί
για να βρέξει μια βροχή
για τα στάρια για τα κρ’θάρια
για τ’ Θεού τα μπιρικέτια
Κύριου βρέξε Κύριους να βρέξει
Td041_16b

Ν ήρτεν ι Λάζαρος ν ήρταν τα Βάγια
ν ήρτεν κι νερ ύπνος τρεις κορασ’νίτσες
κορασινίτσες μας σταυροσταθείτε
παλικαράκια μας όλον τροΰρω
για να κοιμίσουμε καλόν αφέντη

για να ξυπνήσουμε καλήν κυράτσα.

Και του χρόνου.
Td041_17

Ξύπνα Λάζαρε και μην κοιμάσαι
ήρθε η μάνα σου από την Πόλη
σου ’φερε χαρτί και κομπολόι
γράψε λιμονιά και κυπαρίσσι
οι κοτούλες σας γεννούν αβγάκια
οι φωλίτσες σας δεν τα χωρούνε
δώσ’ και μας ένα να το χαρούμε.

Του χρόνου.
Td041_18b

Άσπρο γαρίφαλο κρατώ
άσπρο γαρίφαλο κρατώ και θέλω να το βάψω
και θέλω να το βάψω
κι αν το πετύχω στην μπογιά
κι αν το πετύχω στην μπογιά πολλές καρδιές θα κάψω
πολλές καρδιές θα κάψω.
Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι όφελος να ζήσω
αν δε σε αποκτήσω.
Θα κάψω νιες θα κάψω νιους
θα κάψω νιες θα κάψω νιους θα κάψω παλικάρια
θα κάψω παλικάρια
θα κάψω την αγάπη μου
θα κάψω την αγάπη μου μέσα στα φυλλοκάρδια
μέσα στα φυλλοκάρδια.
Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι τ’ όφελος κι αν ζήσω
αν δε σε αποκτήσω.

Άσπρο γαρίφαλο κρατώ και θέλω να το βάψω
κι αν το πετύχω στην μπογιά πολλές καρδιές θα κάψω.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι όφελος να ζήσω
αν δε σε αποκτήσω.

Θα κάψω νιες θα κάψω νιους θα κάψω παλικάρια
θα κάψω την αγάπη μου μέσα στα φυλλοκάρδια.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι όφελος να ζήσω
αν δε σε αποκτήσω.

Td041_19

Ένα παλικάρι δεκαοχτώ χρονώ
ένα παλικάρι δεκαοχτώ χρονώ
ζώνεται ’ρματώνεται στον πόλεμο να πάει
ζώνεται ’ρματώνεται στον πόλεμο να πάει
πόλεμο δεν βρήκε πίσω γύρισε
πόλεμο δεν βρήκε πίσω γύρισε
και στο λιγογύρισμα λιγοδίψασε
και στο λιγογύρισμα λιγοδίψασε
έσκυψε να πιει νερό απ’ το Ντουρμαλί
έσκυψε να πιει νερό απ’ το Ντουρμαλί
μαχαιριά τον δώσαν στο δεξί βυζί
μαχαιριά τον δώσαν στο δεξί βυζί
είχε κι ένα δούλο που τον έκλιγε
είχε κι ένα δούλο που τον έκλιγε.
Σώπα σώπα δούλε μη με κλαις πικρά
πάνε πες στη μάνα μου τη χήρα παπαδιά
θέλει ας βάλει μαύρα θέλει ας παντρευτεί
θέλει ας βάλει μαύρα θέλει ας παντρευτεί
μένα με παντρέψαν δω στο Ντουρμαλί
μ’ έδωσαν γυναίκα μιας μάγισσας παιδί
μ’ έδωσαν γυναίκα μιας μάγισσας παιδί
μ’ έδωσαν γυναίκα μιας μάγισσας παιδί
που μαγεύ’ τις βρύσες και δεν τρέχουνε
μάγεψε κι εμένα και δεν έρχομαι
όταν πω να έρθω χιόνια και βροχές
όταν πω να έρθω χιόνια και βροχές
κι όταν πω να κάτσω γέλια και χαρές
κι όταν πω να κάτσω γέλια και χαρές.

Ένα παλικάρι δεκαοχτώ χρονώ
ζώνεται ’ρματώνεται στον πόλεμο να πάει
πόλεμο δεν βρήκε πίσω γύρισε
και στο λιγογύρισμα λιγοδίψασε
έσκυψε να πιει νερό απ’ το Ντουρμαλί

μαχαιριά τον δώσαν στο δεξί βυζί
είχε κι ένα δούλο που τον έκλιγε.
Σώπα σώπα δούλε μη με κλαις πικρά
πάνε πες στη μάνα μου τη χήρα παπαδιά
θέλει ας βάλει μαύρα θέλει ας παντρευτεί
μένα με παντρέψαν δω στο Ντουρμαλί
μ' έδωσαν γυναίκα μιας μάγισσας παιδί
που μαγεύ' τις βρύσες και δεν τρέχουνε
μάγεψε κι εμένα και δεν έρχομαι
όταν πω να έρθω χιόνια και βροχές
κι όταν πω να κάτσω γέλια και χαρές.
Td041_20

Μαρ', σήμερα, *Μαρκόνα μου*
μαρ', σήμερα Χριστός Ανέστη
σήμερα σήμερα Χριστός Ανέστη
τρέμει ου- τρέμει ουρανός να πέσει.
Μαρ', σήμερα, *Μαρκόνα μου*
μαρ', σήμερα και οι παπάδες
σήμερα σήμερα και οι παπάδες
ψέλνουν σα ψέλνουν σαν τους δεσποτάδες.
Μαρ', σήμερα, *Μαρκόνα μου*
μαρ', σήμερα και τα ψαλτάκια
σήμερα σήμερα και τα ψαλτάκια
ψέλνουνε ψέλνουνε σαν τα διακάκια.
Μαρ', σήμερα, *Μαρκόνα μου*
μαρ', σήμερα και τα παλ'κάρια
σήμερα σήμερα και τα παλ'κάρια
στέκονται στέκονται σα λιοντάρια.
Μαρ', σήμερα, *Μαρκόνα μου*
μαρ', σήμερα και τα κορίτσια
σήμερα σήμερα και τα κορίτσια
στέκονται στέκονται σαν κυπαρίσσια.
Μαρ', σήμερα, *Μαρκόνα μου*
μαρ', σήμερα και οι παντρεμένες
σήμερα σήμερα και παντρεμένες
όλες λα- όλες λαμπροφορεμένες.

Σήμερα Χριστός Ανέστη
τρέμει ουρανός να πέσει
σήμερα και οι παπάδες
ψέλνουν σαν τους δεσποτάδες
σήμερα και τα ψαλτάκια
ψέλνουνε σαν τα διακάκια

σήμερα και τα παλ’κάρια
στέκονται σα λιοντάρια
σήμερα και τα κορίτσια
στέκονται σαν κυπαρίσσια
σήμερα και οι παντρεμένες
όλες λαμπροφορεμένες.
Td041_21

Χίλια εννιακό- χίλια εννιακόσια δώδεκα
δώδεκα με δεκατρία
έγινε η επιστρατεία
δώδεκα με δεκατρία
έγινε επιστρατεία.
Στρατό μαζέ- στρατό μαζεύ’ ο βασιλιάς (μας)
και μαζεύ’ το εικοσιένα
δεν θα παντρευτεί κανένα
και μαζεύ’ τους παντριμένους
ατυχία τούς καημένους.
Μπροστά πηγαί- μπροστά πηγαίνει ο λοχαγός (μας)
κι από πίσω οι φαντάροι
ένα-ένα παλικάρι
κι από πίσω οι φαντάροι
ένα-ένα παλικάρι.
Σκοτώσανε σκοτώσανε το λοχαγό μας
ε κι ένανε δικανέα
που τον έκλιγε μια νέα
ε κι ένανε δικανέα
που τον έκλιγε μια νέα.

Χίλια εννιακόσια δώδεκα
δώδεκα με δεκατρία
έγινε η επιστρατεία.
Στρατό μαζεύ’ ο βασιλιάς μας
και μαζεύ’ το εικοσιένα
δεν θα παντρευτεί κανένα
και μαζεύ’ τους παντριμένους
ατυχία τούς καημένους.
Μπροστά πηγαίνει ο λοχαγός μας
κι από πίσω οι φαντάροι
ένα-ένα παλικάρι.
Σκοτώσανε το λοχαγό μας
ε κι ένανε δικανέα
που τον έκλιγε μια νέα.
Td041_22

Μπερμπέρη μ’ τα μπιρμπέρη μ’ τα ξουράφια σου
καλά καλά να τ’ ακονί- καλά να τ’ ακονίσεις
να μην πληγώ- να μην πληγώσεις το γαμπρό
και τό- και τόνε θανατώ- και τόνε θανατώσεις.

Μπερμπέρη μ’ τα ξουράφια σου καλά να τ’ ακονίσεις
να μην πληγώσεις το γαμπρό και τόνε θανατώσεις.

Td041_23

Σήμερα λάμπει ο ουρανός
σήμερα λάμπει ουρανός σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα θα χωρίσουνε
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και δυχατέρα
μάνα και δυχατέρα.
Έλα Χριστέ και Παναγιά
έλα Χριστέ και Παναγιά και τον μονογενή σου
και τον μονογενή σου
έλα κι εσύ μανούλα μου
έλα κι εσύ μανούλα μου και δώσ’ μου την ευχή σου
και δώσ’ μου την ευχή σου.
Δώσ’ μου μάνα μ’ την προίκα μου
δώσ’ μου μάνα μ’ την προίκα μου δώσ’ μου και την ευχή σου
δώσ’ μου και την ευχή σου
και ξέγραψέ μ’ απ’ τα χαρτιά
και ξέγραψέ μ’ απ’ τα χαρτιά δεν μ’ έχεις πια παιδί σου
δεν μ’ έχεις πια παιδί σου.
Σε γέλασαν μανούλα μου
σε γέλασαν μανούλα μου σε πήραν το παιδί σου
σε πήραν το παιδί σου
σ’ έκοψαν την τριανταφυλλιά
σ’ έκοψαν την τριανταφυλλιά ’πό μέσ’ απ’ την αυλή σου
’πό μέσ’ απ’ την αυλή σου.

Σήμερα λάμπει ουρανός σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και δυχατέρα.
Έλα Χριστέ και Παναγιά και τον μονογενή σου
έλα κι εσύ μανούλα μου και δώσ’ μου την ευχή σου
δώσ’ μου μάνα μ’ την προίκα μου δώσ’ μου και την ευχή σου
και ξέγραψέ μ’ απ’ τα χαρτιά δεν μ’ έχεις πια παιδί σου.

Σε γέλασαν μανούλα μου σε πήραν το παιδί σου
σ’ έκοψαν την τριανταφυλλιά ’πό μέσ’ απ’ την αυλή σου.

Td041_24

Καρά μποϊλού καρά μποϊλού αγάπησα
καρά μποϊλού καρά μποϊλού αγάπησα
καρά μποϊλού θα πάρω, *μαύρα ματάκια μου*
καρά μποϊλού θα πάρω, *χελιδονάκια μου*
κι αν δε με πάρ’ κι αν δε με πάρ’ καρά μποϊλούς
κι αν δε με πάρ’ κι αν δε με πάρ’ καρά μποϊλούς
θα πέσω να πεθάνω, *μαύρα ματάκια μου*
θα πέσω να πεθάνω, *χελιδονάκια μου*.
Και με τα μά- και με τα μαύρα σ’ αγαπώ
και με τα μά- και με τα μαύρα σ’ αγαπώ
και με τα λερωμένα, *μαύρα ματάκια μου*
και με τα λερωμένα, *χελιδονάκια μου*
και με τα ρού- και με τα ρούχα της δουλειάς
και με τα ρού- και με τα ρούχα της δουλειάς
τρελαίνομαι για σένα, *μαύρα ματάκια μου*
τρελαίνομαι για σένα, *χελιδονάκια μου*.

Καρά μποϊλού αγάπησα καρά μποϊλού θα πάρω
κι αν δε με πάρ’ καρά μποϊλούς θα πέσω να πεθάνω.
Και με τα μαύρα σ’ αγαπώ και με τα λερωμένα
και με τα ρούχα της δουλειάς τρελαίνομαι για σένα.

Td042_1

Το Μάη, *καλέ*, το Μάη θα βάλω αργαλειό
το Μάη θα βάλω αργαλειό να υφάνω τα προικιά μου
το Μάη θα βάλω αργαλειό να υφάνω τα προικιά μου.
Πήγαν, *καλέ*, πήγαν με κατηγόρησαν
πήγαν με κατηγόρησαν μες στα πεθερικά μου
πήγαν με κατηγόρησαν μες στα πεθερικά μου
μου ’παν, *καλέ*, μου ’παν πως είμαι άδουλη
μου ’παν πως είμαι άδουλη πως είμαι και τεμπέλα
μου ’παν πως είμαι άδουλη πως είμαι και τεμπέλα
μα γω, *καλέ*, μα γω τον ύπνο αγαπώ
μα γω τον ύπνο αγαπώ και το κρασί το πίνω
μα γω τον ύπνο αγαπώ και το κρασί το πίνω
κι αν πεις, *καλέ*, κι αν πεις για τα προικάκια μου
κι αν πεις για τα προικάκια μου έχω τρία μαντίλια
κι αν πεις για τα προικάκια μου έχω τρία μαντίλια

το ’να, *καλέ*, το ’να το ’χω για τον παπά
το ’να το ’χω για τον παπά τ’ άλλο για τον κουμπάρο
το ’να το ’χω για τον παπά τ’ άλλο για τον κουμπάρο
το τρί-, *καλέ*, το τρίτο το καλύτερο
το τρίτο το καλύτερο το ’χω για να χορεύω
το τρίτο το καλύτερο το ’χω για να χορεύω.

Το Μάη θα βάλω αργαλειό να υφάνω τα προικιά μου.
Πήγαν με κατηγόρησαν μες στα πεθερικά μου
μου ’παν πως είμαι άδουλη πως είμαι και τεμπέλα
μα γω τον ύπνο αγαπώ και το κρασί το πίνω
κι αν πεις για τα προικάκια μου έχω τρία μαντίλια
το ’να το ’χω για τον παπά τ’ άλλο για τον κουμπάρο
το τρίτο το καλύτερο το ’χω για να χορεύω.

Td042_2

Πατώ στο χιόνι καίγομαι
πατώ στο χιόνι καίγομαι
μαύρ’ αετούδι μου, και στη φωτιά κρυώνω
τζιβιλντικιτούδι μου, και στη φωτιά κρυώνω
και στον αέρα βρέχομαι
και στον αέρα βρέχομαι
μαύρ’ αετούδι μου, και στη βροχή στεγνώνω
τζιβιλντικιτούδι μου, και στη βροχή στεγνώνω.
Μάνα μου μες στον κήπο μας
μάνα μου μες στον κήπο μας
μαύρ’ αετούδι μου, και στις πορτοκαλιές μας
τζιβιλντικιτούδι μου, και στις πορτοκαλιές μας
εκεί απού καθόμουνα
εκεί απού καθόμουνα
μαύρ’ αετούδι μου, και κένταγα μαντίλι
τζιβιλντικιτούδι μου, και κένταγα μαντίλι
περάσανε τρεις αετοί
περάσανε τρεις αετοί
μαύρ’ αετούδι μου, και τρεις καλοί λεβέντες
τζιβιλντικιτούδι μου, και τρεις καλοί λεβέντες
ένας με μήλο με βαρεί
ένας με μήλο με βαρεί
μαύρ’ αετούδι μου, άλλος με πορτοκάλι
τζιβιλντικιτούδι μου, άλλος με πορτοκάλι
ο τρίτος ο καλύτερος
ο τρίτος ο καλύτερος
μαύρ’ αετούδι μου, μου ρίχνει αρραβώνα

τζιβιλντικιτούδι μου, μου ρίχνει αρρεβώνα.
Μάνα μ' το μήλο το 'φαγα
μάνα μ' το μήλο το 'φαγα
μαύρ' αετούδι μου, το πορτοκάλι το 'χω
τζιβιλντικιτούδι μου, το πορτοκάλι το 'χω
την αρραβώνα τη φορώ
την αρραβώνα τη φορώ
μαύρ' αετούδι μου, στ' αριστερό μου χέρι
τζιβιλντικιτούδι μου, στ' αριστερό μου χέρι.

Πατώ στο χιόνι καίγομαι και στη φωτιά κρυώνω
και στον αέρα βρέχομαι και στη βροχή στεγνώνω.
Μάνα μου μες στον κήπο μας και στις πορτοκαλιές μας
εκεί απού καθόμουνα και κένταγα μαντίλι
περάσανε τρεις αετοί και τρεις καλοί λεβέντες
ένας με μήλο με βαρεί άλλος με πορτοκάλι
ο τρίτος ο καλύτερος μου ρίχνει αρραβώνα.
Μάνα μ' το μήλο το 'φαγα το πορτοκάλι το 'χω
την αρραβώνα τη φορώ στ' αριστερό μου χέρι.
PAGE

PAGE 2

Td042_3

Τρίτη Τιτάρτη θλιβιρή Πέμπτη φαρμακωμένη
Τρίτη Τιτάρτη θλιβιρή Πέμπτη φαρμακωμένη
τον κόσμο τόνε μάσανε στα Μάλγαρα τα μέρη
τον κόσμο τόνε μάσανε στα Μάλγαρα τα μέρη.
Πέφτουν ντουφέκια σα βροχή κανόνια σα χαλάζι
πέφτουν ντουφέκια σα βροχή κανόνια σα χαλάζι
πέφτουν τα ελληνόπουλα σαν πάχνη στα λιβάδια.
Ο σκοτεινός ο Μάλγαρας το θλιβερό Κισσάνι
ο σκοτεινός ο Μάλγαρας το θλιβερό Κισσάνι
το έρημο Τσανάκαλε τον κόσμο τόνε χάνει.

Τρίτη Τιτάρτη θλιβιρή Πέμπτη φαρμακωμένη
τον κόσμο τον εμάσανε στα Μάλγαρα τα μέρη.

Πέφτουν ντουφέκια σα βροχή κανόνια σα χαλάζι
πέφτουν τα ελληνόπουλα σαν πάχνη στα λιβάδια.
Ο σκοτεινός ο Μάλγαρας το θλιβερό Κισσάνι
το έρημο Τσανάκαλε τον κόσμο τόνε χάνει.

Td042_4

Το Ακαντζλί καλό χωριό ποτέ δεν το ξεχνάμε
το Ακαντζλί καλό χωριό ποτέ δεν το ξεχνάμε
οι Τούρκοι μάς το κάψανε κι όλο μας κυνηγάνε
οι Τούρκοι μάς το κάψανε κι όλο μας κυνηγάνε.
Μας κάψανε τα σπίτια μας μας πήρανε το βιο μας
μας κάψανε τα σπίτια μας μας πήρανε το βιο μας
και μας εξεριζώσανε από το σπιτικό μας
και μας εξεριζώσανε από το σπιτικό μας
κι όταν εξεκινήσαμε στη Θράκη για να ’ρθούμε
όταν εξεκινήσαμε στη Θράκη για να ’ρθούμε
στον ποταμό ριχτήκαμε όλοι για να πνιγούμε
στον ποταμό ριχτήκαμε όλοι για να πνιγούμε.
Χάθηκαν μάνες με παιδιά αδέρφια με αδέρφια
χάθηκαν μάνες με παιδιά αδέρφια με αδέρφια
και δεν ξαναβρεθήκανε να φύγουνε τα ντέρτια
και δεν ξαναβρεθήκανε να φύγουνε τα ντέρτια.
Ήρθαμε όλοι πρόσφυγες όλοι κυνηγημένοι
ήρθαμε όλοι πρόσφυγες όλοι κυνηγημένοι
μα ο Θεός βοήθησε κι είμαστ’ ευτυχισμένοι
μα ο Θεός βοήθησε και είμαστ’ ευτυχισμένοι.

Το Ακαντζλί καλό χωριό ποτέ δεν το ξεχνάμε
οι Τούρκοι μάς το κάψανε κι όλο μας κυνηγάνε.
Μας κάψανε τα σπίτια μας μας πήρανε το βιο μας
και μας εξεριζώσανε από το σπιτικό μας
κι όταν εξεκινήσαμε στη Θράκη για να ’ρθούμε
στον ποταμό ριχτήκαμε όλοι για να πνιγούμε.
Χάθηκαν μάνες με παιδιά αδέρφια με αδέρφια
και δεν ξαναβρεθήκανε να φύγουνε τα ντέρτια.
Ήρθαμε όλοι πρόσφυγες όλοι κυνηγημένοι
μα ο Θεός βοήθησε και είμαστ’ ευτυχισμένοι.
Td042_5

Θέλω να πάω στη Φραγκιά
στα Μάρμαρα στα Μάρμαρα
να κόψω ένα Φραγκάκι
να κόψω ένα Φραγκάκι

να κάθομαι να το ρωτώ
στα Μάρμαρα στα Μάρμαρα
πώς πιάνεται η αγάπη
πώς πιάνιται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται
στα Μάρμαρα στα Μάρμαρα
στα χείλη κατεβαίνει
στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χείλη στην καρδιά
στα Μάρμαρα στα Μάρμαρα
ριζώνει και δεν βγαίνει
ριζώνει και δεν βγαίνει.
Κι αν ρίζωσε κι αν φύτρωσε
στα Μάρμαρα στα Μάρμαρα
ένα κομμάτι χιόνι
ένα κομμάτι χιόνι
και κείνο το ζηλέψανε
στα Μάρμαρα στα Μάρμαρα
εχθροί μου και γειτόνοι
εχθροί μου και γειτόνοι.
Εχθροί μου μη μ' εχτρεύεστε
στα Μάρμαρα στα Μάρμαρα
μη λέτε το κακό μου
μη λέτε το κακό μου
με κάνατε να αρνηθώ
στα Μάρμαρα στα Μάρμαρα
τον αγαπητικό μου
τον αγαπητικό μου.

Θέλω να πάω στη Φραγκιά να κόψω ένα Φραγκάκι
να κάθομαι να το ρωτώ πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δεν βγαίνει.
Κι αν ρίζωσε κι αν φύτρωσε ένα κομμάτι χιόνι
και κείνο το ζηλέψανε εχθροί μου και γειτόνοι.
Εχθροί μου μη μ' εχτρεύεστε μη λέτε το κακό μου
με κάνατε να αρνηθώ τον αγαπητικό μου.

Td 044_12

Η μέρα η Παρασκευή τετάρτη Σεπτεμβρίου
που έγινε ο διωγμός του μικρού Σαμακοβίου
σηκώσανε το Σκεπαστό Σκοπό και τις Σοφίδες

Τρουλιά και Αϊ-Στέφανο και τους Σαμακοβίτες.
Στην άκρη όταν φθάσαμε ήμαστ' εφτά χιλιάδες
η μια την άλλη έλεγε πού πάμε αδερφάδες.
Ελάτε αδελφάδες μας ν' αποχαιρετιστούμε
γιατ' από τώρα στο εξής δεν θα ανταμωθούμε.
Χωρίς πατέρες τα παιδιά χωρίς ψωμί στο δρόμο
πολλές γυναίκες πέθαναν χωρίς κανέναν πόνο
στο Σκεπαστό όταν φτάσαμε είχαμε μια ελπίδα
ίσως και μας γυρίζανε ξανά εις την πατρίδα.
Το Σαμακόβι ήταν καλό σαν πόλη ξακουσμένο
κι από της Πόλης τα χωριά ήταν πιο στολισμένο.
Πατρίδα μας πατρίδα μας πολυαγαπημένη
πατρίδα μας πατρίδα μας πολυαγαπημένη
και από τώρα στο εξής τα μαύρα φορεμένη.

Η μέρα η Παρασκευή τετάρτη Σεπτεμβρίου
που έγινε ο διωγμός του μικρού Σαμακοβίου
σηκώσανε το Σκεπαστό Σκοπό και τις Σοφίδες
Τρουλιά και Αϊ-Στέφανο και τους Σαμακοβίτες.
Στην άκρη όταν φθάσαμε ήμαστ' εφτά χιλιάδες
η μια την άλλη έλεγε πού πάμε αδερφάδες.
Ελάτε αδελφάδες μας ν' αποχαιρετιστούμε
γιατ' από τώρα στο εξής δεν θα ανταμωθούμε.
Χωρίς πατέρες τα παιδιά χωρίς ψωμί στο δρόμο
πολλές γυναίκες πέθαναν χωρίς κανέναν πόνο
στο Σκεπαστό όταν φτάσαμε είχαμε μια ελπίδα
ίσως και μας γυρίζανε ξανά εις την πατρίδα.
Το Σαμακόβι ήταν καλό σαν πόλη ξακουσμένο
κι από της Πόλης τα χωριά ήταν πιο στολισμένο.
Πατρίδα μας πατρίδα μας πολυαγαπημένη
και από τώρα στο εξής τα μαύρα φορεμένη.

ακούγεται και: βγήκαμε

Td 044_13

Σηκώσανε το Σκεπαστό Σκοπό και τις Σοφίδες
Τρουλιά και Αϊ-Στέφανο και τους Σαμακοβλήδες.

Αχ παιδιά μου ορφανά μου σκορπισμένα δω κι εκεί
άλλα μες στη Τζόλου κλαίνε κι άλλα μες στην Ανατολή.

Σκοτώσανε δεκαοχτώ Τζάρτο και τον Κουτσκίδη

σκοτώσαν και το δήμαρχο τον Περικλή Γιαγκίδη.

Αχ παιδιά μου ορφανά μου σκορπισμένα δω κι εκεί
άλλα μες στη Τζόλου κλαίνε κι άλλα μες στην Ανατολή.

Σηκώσανε το Σκεπαστό Σκοπό και τις Σοφίδες
Τρουλιά και Αϊ-Στέφανο και τους Σαμακοβλήδες.

Σκοτώσανε δεκαοχτώ Τζάρτο και τον Κουτσκίδη
σκοτώσαν και το δήμαρχο τον Περικλή Γιαγκίδη.
Td044_14

Αχ, για ιδές καιρό που διάλεξε, *αχ*, ο Χάρος να με πάρει
αχ, τώρα π' ανθίζουν τα κλαδιά, *αχ*, και βγάζει η γη χορτάρι.
Αχ, κλάψτε με φίλοι και δικοί, *αχ*, κλάψτε με τον καημό μου
αχ, κλάψτε και σεις παιδάκια μου, *αχ*, τον αποχωρισμό μου
αχ, ταξίδι φεύγω μακρινό, *αχ*, εκεί που δε γυρίζουν
αχ, και κλείσαν τα ματάκια μου, *αχ*, να πάψουν να δακρύζουν
αχ, σειίζοντ' αρματώνονται, *αχ*, για να με προβοδίσουν.
Αχ, με τι καρδιά με τι ψυχή, *αχ*, να πάρω να παγαίνω
αχ, ν' αφήσω το σπιτάκι μου, *αχ*, μαύρο σκοτεινιασμένο.

για ιδές καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρει
τώρα π' ανθίζουν τα κλαδιά και βγάζει η γη χορτάρι.
Κλάψτε με φίλοι και δικοί κλάψτε με τον καημό μου
κλάψτε και σεις παιδάκια μου τον αποχωρισμό μου
ταξίδι φεύγω μακρινό εκεί που δε γυρίζουν
και κλείσαν τα ματάκια μου να πάψουν να δακρύζουν
σειίζοντ' αρματώνονται για να με προβοδίσουν.
Με τι καρδιά με τι ψυχή να πάρω να παγαίνω
ν' αφήσω το σπιτάκι μου μαύρο σκοτεινιασμένο.

Td 044_15

Αχ, ταξίδι φεύγεις μακρινό, *αχ*, και δεν ξαναγυρίζεις
αχ, κι αφήνεις τα παιδάκια σου, *αχ*, μέσα στους πέντε δρόμους
αχ, κι αφήνεις τα παιδάκια σου, *αχ*, που τα κρυφαγαπούσες.
Αχ, ο Χάρος σε αγάπησε, *αχ*, και ήρθε και σε πήρε
αχ, κι εσύ τον ακουλούθησες, *αχ*, να μην τόνε χαλάσεις
αχ, καλέ γλυκό μου όνομα, *αχ*, δε θα σε ξαναϊδούμε.

Ταξίδι φεύγεις μακρινό και δεν ξαναγυρίζεις
κι αφήνεις τα παιδάκια σου μέσα στους πέντε δρόμους
κι αφήνεις τα παιδάκια σου που τα κρυφαγαπούσες.
Ο Χάρος σε αγάπησε και ήρθε και σε πήρε
κι εσύ τον ακουλούθησες να μην τόνε χαλάσεις
καλέ γλυκό μου όνομα δε θα σε ξαναϊδούμε.

Td 044_16

Από μικρό στα γράμματα μεγάλο στο σχολείο
ήρθε η ώρα του φαγιού να πα να γευματίσω.
Στο δρόμο όταν πήγαινα το Θεό παρακαλούσα
να βρω τη μάνα μου καλά να πα να τη φιλήσω.
Στο σπίτι όταν έφτασα στο σπίτι όταν φτάνω
βρίσκω τη μάνα μ' αγκαλιά με ένα ξένον άντρα.
Τι θάματα τι πράματα είναι αυτά που κάνεις
σαν έρθει ο πατέρας μου εγώ θα μαρτυρήσω.
Και τι θα πεις παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδαν τα ματάκια μου αυτό θα μαρτυρήσω.
'Πό μάσχαλας το έπιασε και σαν αρνί το σφάζει
το έβαλε μες στο ταψί το φούρναρη το πάει.
Να φούρναρη μ' ψήσε φαΐ και στ' άλας μην το βλέπεις.
Κι εκείνος το κατάλαβε και της το στέλνει πίσω.
Να κι άντρας
Ο άντρας όταν έρχεται τυχούδια φορτωμένος.
Γυναίκα πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Το έλουσα το χτένισα και στο σχολειό του πάει.
Χτυπά το άλογο ζεγκί και στο σχολειό του πάει.
Δάσκαλε πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Τρεις μέρες έχω να το δω και τρεις να το διαβάσω
και άλλες τρεις να μην το ιδώ το νου μου θε να χάσω.
Χτυπά το άλογο ζεγκί στο σπίτι του πηγαίνει.
Γυναίκα πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Το έλουσα το χτένισα στη θεία του πηγαίνει.
Θεία μου πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Τρεις μέρες έχω να το ιδώ και τρεις να το φιλήσω
και άλλες τρεις να μην το δω ποτέ θα το λησμονήσω.
Χτυπά το άλογο ζεγκί στο σπίτι του πηγαίνει.
Γυναίκα πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Κάτσε άντρα μ' να φας φαΐ κι ο Κωσταντίνος θά 'ρθει.
Κι εκείνο 'πιλογήθηκε απάνου στο τραπέζι.
Αν είσαι σκύλος φάγε με λύκος κατέλυσέ με
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

Td 044_17

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και χαθήκαν δυο παιδιά
γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και χαθήκαν δυο παιδιά
το 'να ήτανε ο Νίκος του Ανθηνόδωρου ο γιος
τ' άλλο ήταν Αρμενάκι στην εμορφιάν του ξακουστό
τ' άλλο ήταν Αρμενάκι στην εμορφιάν του ξακουστό.
Ανθηνόδωρος φωνάζει τάζει λίρες εκατό.
Για το Νίκο μου να φέρτε για θα σκοτωθώ κι εγώ
για το Νίκο μου να φέρτε για θα σκοτωθώ κι εγώ.
Θάλασσα δε θέλ' παράδες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα θέλει το Νίκο να τον έχει συντροφιά
θάλασσα θέλει το Νίκο να τον έχει συντροφιά.
Θάλασσα λεβεντοπνίχτρα θάλασσα φαρμακερή
συ έκανες το νησί μας πάντα μαύρα να φορεί
συ έκανες το νησί μας πάντα μαύρα να φορεί.
Σαν το μάθανε στην Πόλη όλοι λυπηθήκανε
ως και οι παραμάνες Νίκο στα μαύρα εντυθήκανε.

Μια συννεφιασμένη μέρα και μια σκοτεινή βραδιά
γύρ'σε η βάρκα άνω κάτω και χαθήκαν δυο παιδιά
το 'να ήτανε ο Νίκος του Ανθηνόδωρου ο γιος
τ' άλλο ήταν Αρμενάκι στην εμορφιάν του ξακουστό.
Ανθηνόδωρος φωνάζει τάζει λίρες εκατό.
Για το Νίκο μου να φέρτε για θα σκοτωθώ κι εγώ.
Θάλασσα δε θέλ' παράδες θάλασσα δε θέλ' φλουριά
θάλασσα θέλει το Νίκο να τον έχει συντροφιά.
Θάλασσα λεβεντοπνίχτρα θάλασσα φαρμακερή
συ έκανες το νησί μας πάντα μαύρα να φορεί.
Σαν το μάθανε στην Πόλη όλοι λυπηθήκανε
ως και οι παραμάνες Νίκο στα μαύρα εντυθήκανε.

Td 045_01

Τ' αρχόντου ο γιος
τ' αρχόντου ο γιος παντρεύεται και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και παίρνει προσφυγούλα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Σαν τ' άκουσε
σαν τ' άκουσε η μάνα του τα δέντρα ξεριζώνει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
τα δέντρα ξεριζώνει, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
πιάνει δυο φί-
πιάνει δυο φίδια ζωντανά, κι ευθύς τα τηγανίζει, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
κι ευθύς τα τηγανίζει, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.

Έλα νύφη
έλα νύφη να φας φαΐ χέλια τηγανιμένα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
χέλια τηγανιμένα, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Από τη μά-
από τη μάνα μ' έρχομαι και είμαι χορταμένη, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και είμαι χορταμένη, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Και με την πρώ-
και με την πρώτη πιρουνιά νύφη εφαρμακώθη, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
νύφη εφαρμακώθη, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Αχ πεθερά
αχ πεθερά λίγο νερό να σβήσω το φαρμάκι, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
να σβήσω το φαρμάκι, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Εδώ νερό
εδώ νερό δεν βρίσκεται κι ουδέ κρασί πουλιέται, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
κι ουδέ κρασί πουλιέται, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.
Αχ πεθερέ
αχ πεθερέ λίγο νερό να σβήσω το φαρμάκι, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*
να σβήσω το φαρμάκι, *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*.
Οι νύφες φέ-
οι νύφες φέρνουν το νερό και οι πεθεροί το πίνουν *προσφυγούλα μαυρομάτα μου*
και οι πεθεροί το πίνουν, *προσφυγούλα σε κλαιν τα μάτια μου*.

Τ' αρχόντου ο γιος παντρεύεται και παίρνει προσφυγούλα.
Σαν τ' άκουσε η μάνα του τα δέντρα ξεριζώνει
πιάνει δυο φίδια ζωντανά, κι ευθύς τα τηγανίζει.
Έλα νύφη να φας φαΐ χέλια τηγανιμένα.
Από τη μάνα μ' έρχομαι και είμαι χορταμένη.
Και με την πρώτη πιρουνιά νύφη εφαρμακώθη.
Αχ πεθερά λίγο νερό να σβήσω το φαρμάκι.
Εδώ νερό δεν βρίσκεται κι ουδέ κρασί πουλιέται.
Αχ πεθερέ λίγο νερό να σβήσω το φαρμάκι.
Οι νύφες φέρνουν το νερό και οι πεθεροί το πίνουν.

Td 045_02

Κάτω στην άσπρη πέτρα στ' αρμυρά νερά
σκοτώσανε το Γιάννη τον μοναχογιό
τρεις Τούρκοι τον σκοτώσαν Ρωμιοί τον θάψανε
και τρεις γιαννιτσοπούλες κείνες τον κλάψανε.
Αν είχες Γιάννη μάνα αν είχες κι αδελφή
αν είχες και γυναίκα θάλα 'ρθει να σου ιδεί.
Γυρίζω πέρα βλέπω μια αντάρα μια βροχή
βλέπω τι Γιάνν' τη μάνα τι Γιάνν' την αδελφή
τι Γιάννη η γυναίκα να έρχεται αφριστή

το ’να κρατά στο χέρι τ’ άλλο στην αγκαλιά
και τρίτο κατα…
–σταματάει απότομα–
Td 045_03

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ’ αηδόνια αλλάζουνε φωλιά
τα μάτια βλέπουν σ’ άλλους τόπους
μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
που έχω φω- που έχω φως μου μέσα στην καρδιά.
Td 045_04

Η Σούσα ήταν έμορφη κι αρχόντισσα μεγάλη
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον κι αγάπα την χρόνους δεκατεσσάρους
και κείνη τ’ αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους
και κείνη τ’ αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους.
Μια Κυριακή πρωί πρωί στον ήλιο που καθόταν
βγάζει το χρυσομάντιλο τα δάκρυά ντης σκούπα
κι η μάνα της την ερωτά κι ο κύρης της τη λέει.
Τι έχ’ς Σουλτάνα μου και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Όνειρο είδα μάνα μου πικρό φαρμακωμένο
είδα πού ήρθε τ’ αδέρφι μου γυμνό ξαρματωμένο.
Όνειρο είναι κόρη μου κι όνειρο θα περάσει
και σένα τ’ αδερφάκι σου στα ξένα θα γεράσει.
Στα ξένα όπου περπατεί στη στράτα που γυρίζει
ή άγρια θηριά τον τρων ή άλλη τον ορίζει.
Απάνω τα μεσάνυχτα που οι πετεινοί λαλούσαν
ακούει την πόρτα να χτυπάει έρχεται αδερφός της
απ’ το καλό την ερωτά κι απ’ το κακό την παίρνει.
Σύρε Σουλτάνα μ’ στο γιατρό να γιάνεις την πληγή σου
κι αν πάνε χίλια κι εκατό και άλλα πεντακόσια
τα δίδει ο Σαρή βαλής που δε λυπάται γρόσια.

Η Σούσα ήταν έμορφη κι αρχόντισσα μεγάλη

αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον κι αγάπα την χρόνους δεκατεσσάρους
και κείνη τ' αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους.
Μια Κυριακή πρωί πρωί στον ήλιο που καθόταν
βγάζει το χρυσομάντιλο τα δάκρυά ντης σκούπα
κι η μάνα της την ερωτά κι ο κύρης της τη λέει.
Τι έχ'ς Σουλτάνα μου και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Όνειρο είδα μάνα μου πικρό φαρμακωμένο
είδα πού ήρθε τ' αδέρφι μου γυμνό ξαρματωμένο.
Όνειρο είναι κόρη μου κι όνειρο θα περάσει
και σένα τ' αδερφάκι σου στα ξένα θα γεράσει.
Στα ξένα όπου περπατεί στη στράτα που γυρίζει
ή άγρια θηριά τον τρων ή άλλη τον ορίζει.
Απάνω τα μεσάνυχτα που οι πετεινοί λαλούσαν
ακούει την πόρτα να χτυπάει έρχεται αδερφός της
απ' το καλό την ερωτά κι απ' το κακό την παίρνει.
Σύρε Σουλτάνα μ' στο γιατρό να γιάνεις την πληγή σου
κι αν πάνε χίλια κι εκατό και άλλα πεντακόσια
τα δίδει ο Σαρή βαλής που δε λυπάται γρόσια.
Σούσα: Σουλτάνα

Td 045_05

Του πολέμου η μέρα ανατέλλει
κι ένας ήρως ωραίος και νέος
στας αγκάλας της φίλης του θέλει
απωθών να ζωστεί το σπαθί.

Αλλ' αυτή ανήσυχο τον βλέπει
να τον θέλξει θερμώς προσπαθεί.
Είναι νύχτα τον λέει ακόμη
είν' ακόμη το σκότος βαθύ.

Ω να μην ω να μην εγεννόμην
πατρίς κι έρως τι θέσις δεινή
αχ σιώπα ψυχή της ψυχής μου
και με σφάζει μικράν σου φωνή.

Td 045_06

Πάρ' την καρδιά μου πάρ' τηνε
αφού καρδιά δεν έχεις
σκίσε τα στήθη μου σκληρά
πάρ' από μέσα την καρδιά
αφού καρδιά δεν έχεις.

Τέσσερα φύλλα έχει η καρδιά
τα δυο τα ’χεις παρμένα
και τ’ άλλα δυο που μ’ άφησες
και τ’ άλλα δυο που μ’ ά…
–κόβεται απότομα–

Td 046_01

Σαββατόβραδο με διώχναν οι γεδικοί μου
σαββατόβραδο με διώχναν οι γεδικοί μου
απ’ το σπίτι μας, *γιαρενοπούλα μου*
απ’ το σπίτι μας κι από το μαχαλά μας
απ’ το σπίτι μας κι από το μαχαλά μας
τόπο δεν ήβρα, *γιαρενοπούλα μου*
τόπο δεν ήβρα χωριό να πάω να μείνω
τόπο δεν ήβρα χωριό να πάω να μείνω
μόν’ ένα δεντρί, *γιαρενοπούλα μου*
μόνο ένα δεντρί του κάμπου κυπαρίσσι
μόνο ένα δεντρί του κάμπου κυπαρίσσι
κείνο μ’ έλεγε, *γιαρενοπούλα μου*
κείνο μ’ έλεγε κείνο με συντυχαίνει
κείνο μ’ έλεγε κείνο με συντυχαίνει.
Ξένε μ’ πέζεψε, *γιαρενοπούλα μου*
ξένε μ’ πέζεψε ξένε μ’ για δεν πεζεύεις
ξένε μ’ πέζεψε ξένε μ’ για δεν πεζεύεις
να κι ο κλώνος μου, *γιαρενοπούλα μου*
να κι ο κλώνος μου και κρέμα τ’ άρματά σου
να κι ο κλώνος μου και κρέμα τ’ άρματά σου
να και η ρίζα μου, *γιαρενοπούλα μου*
να και η ρίζα μου και δέσε τ’ άλογό σου
να και η ρίζα μου και δέσε τ’ άλογό σου
να κι ο ίσκιος μου, *γιαρενοπούλα μου*
να κι ο ίσκιος μου και πέσε να πλαγιάσεις
να κι ο ίσκιος μου και πέσε να πλαγιάσεις.
Δεν είδα δεντρί δεντρί να συντυχαίνει
δεν είδα δεντρί δεντρί να συντυχαίνει
μεις στον τόπο μας, *γιαρενοπούλα μου*
μεις στον τόπο μας τα δένδρα πελεκούν τα
μεις στον τόπο μας τα δένδρα πελεκούν τα
κάνουν τα σκαμνιά, *γιαρενοπούλα μου*
κάνουν τα σκαμνιά σκαμνιά για τις κυρίες/δασκάλες
κάνουν τα σκαμνιά σκαμνιά για τις κυρίες
για τις έμορφες, *γιαρενοπούλα μου*
για τις έμορφες για τις κιαρατσοπούλες
για τις έμορφες για τις κιαρατσοπούλες.

–επαναλαμβάνονται κάποιοι τελευταίοι στίχοι–

Σαββατόβραδο με διώχναν οι γεδικοί μου
απ’ το σπίτι μας κι από το μαχαλά μας
τόπο δεν ήβρα χωριό να πάω να μείνω
μόνο ένα δεντρί του κάμπου κυπαρίσσι
κείνο μ’ έλεγε κείνο με συντυχαίνει.
Ξένε μ’ πέζεψε ξένε μ’ για δεν πεζεύεις
να κι ο κλώνος μου και κρέμα τ’ άρματά σου
να και η ρίζα μου και δέσε τ’ άλογό σου
να κι ο ίσκιος μου και πέσε να πλαγιάσεις.
Δεν είδα δεντρί δεντρί να συντυχαίνει
μεις στον τόπο μας τα δένδρα πελεκούν τα
κάνουν τα σκαμνιά σκαμνιά για τις κυρίες
για τις έμορφες για τις κιαρατσοπούλες.

ακούγεται: δέσε

Td 046_02

Στης ματζουράνας τον ανθό
πλάγιασα ν’ αποκοιμηθώ
λίγο ύπνο για να πάρω
στην αγάπη μου να πάω.
Πλάγιασα αποκοιμήθηκα
αγάπη δε θυμήθηκα
και στον ύπνο μου επάνω
κόντεψα για να πεθάνω.
Όνειρο είδα στον ύπνο μου
παντρεύεται η αγάπη μου
αχ, και παίρνει τον εχθρό μου
για το πείσμα το δικό μου.
Κάλεσαν κι εμένα στη χαρά
ας είν’ η αγάπη μου καλά
για να πα να στεφανώσω
δυο κορμάκια ν’ ανταμώσω.

Td047_7

Πέρασ’ από ’να γιοφύρι
πέρασ’ από ’να γιοφύρι
βλέπω μια στο παραθύρι
βλέπω μια στο παραθύρι
με την μάνα της μαλώνει

με την μάνα της μαλώνει.
Μάνα μ’ λέγω πάντρεψέ με
σπιτονοικοκύρεψέ με.
Κόρη μ’ γω θα σε παντρέψω
κόρη μ’ γω θα σε παντρέψω
θα σε σπιτονοικοκυρέψω
θα σε σπιτονοικοκυρέψω
θα σε δώσω μπακαλάκι
θα σε δώσω μπακαλάκι
έμορφο παλικαράκι
έμορφο παλικαράκι
καλή μου Ράντω καλή μου
σ’ αγαπώ μα τι να γίνω.
Το μαντίλι της τινάζει
το μαντίλι της τινάζει
και θαρρώ πως με φωνάζει
και θαρρώ πως με φωνάζει
καλή μου Ράντω καλή μου
σ’ αγαπώ μα τι να γίνω.
Το μαντίλι τ’ς βούλες βούλες
το μαντίλι τ’ς βούλες βούλες
τι καλές γειτονοπούλες
τι καλές γειτονοπούλες
καλή μου Ράντω καλή μου
σ’ αγαπώ μα τι να γίνω.
Τρεις πιπερούδες και μια μαστίχα
τρεις πιπερούδες και μια μαστίχα
αχ αγάπη μου να σ’ είχα
αχ αγάπη μου να σ’ είχα.
Τρεις ελιές κι ένα ν κοκούτσι
τρεις ελιές κι ένα ν κοκούτσι
μ’ άφησες μ’ ένα παπούτσι
μ’ άφησες μ’ ένα παπούτσι.
Τρεις πιπερούδες και μια ντομάτα
τρεις πιπερούδες και μια ντομάτα
τι καλή που είναι η μαυρομάτα
τι καλή που είναι η μαυρομάτα
καλή μου Ράντω καλή μου
σ’ αγαπώ μα τι να γίνω.

Πέρασ’ από ’να γιοφύρι
βλέπω μια στο παραθύρι
με την μάνα της μαλώνει.
Μάνα μ’ λέγω πάντρεψέ με
σπιτονοικοκύρεψέ με.

Κόρη μ’ γω θα σε παντρέψω
θα σε σπιτονοικοκυρέψω
θα σε δώσω μπακαλάκι
έμορφο παλικαράκι.
Το μαντίλι της τινάζει
και θαρρώ πως με φωνάζει.
Το μαντίλι τ’ς βούλες βούλες
τι καλές γειτονοπούλες.
Τρεις πιπερούδες και μια μαστίχα
αχ αγάπη μου να σ’ είχα.
Τρεις ελιές κι ένα ν κοκούτσι
μ’ άφησες μ’ ένα παπούτσι.
Τρεις πιπερούδες και μια ντομάτα
τι καλή που είναι η μαυρομάτα.
PAGE

PAGE 2

Td047_8

Δεν θυμάσαι Μαριγώ
απού πάαιναμ’ στον καπνό
δεν θυμάσαι Μαριγώ
απού πάαιναμ’ στον καπνό
αχ αχ Μαριγούλα μου
και με χτύπ’σες μια γροθιά
και με χτύπ’σες μια γροθιά
και δεν έχει γιατρειά.
Σαράντα κυδώνια στην κυδωνιά
όλα Πάντζος τα ’φαγε
σαράντα κυδώνια στην κυδωνιά
όλα Πάντζος τα ’φαγε
αχ αχ Μαριγούλα μου
ένα μένει και κείνο το ’στειλα
αχ αχ Μαριγούλα μου
ένα ’πό’μνι και κείνο το ’στειλα.
Πάρε το τσανάκ’ το μέλ’
φώναξε και την Ελέν’
πάρε το τσανάκ’ το μέλ’
φώναξε και την Ελέν’
αχ αχ Μαριγούλα μου
Κατερινιώ το μαρτυρά

αχ αχ Μαριγούλα μου
[μπούλεντα σέβντα γιορμεντι?]. Φραγκώ

Δεν θυμάσαι Μαριγώ
απού πάαιναμ' στον καπνό
και με χτύπ'σες μια γροθιά
και δεν έχει γιατρειά.
Σαράντα κυδώνια στην κυδωνιά
όλα Πάντζος τα 'φαγε
ένα μένει και κείνο το 'στειλα
ένα 'πό'μνι και κείνο το 'στειλα.
Πάρε το τσανάκ' το μέλ'
φώναξε και την Ελέν'
Κατερινιώ το μαρτυρά
[μπούλεντα σέβντα γιορμεντι?].
Td047_10

Βάλτι καρέκλα μες στην μέσ' να κάτσ' το παλικάρι
να κάτσ' το παλικάρι
δώσ' τον ξυράφ' στα χέρια του
δώσ' τον ξυράφ' στα χέρια του και χτένι στα μαλλιά του
και χτένι στα μαλλιά του.
Πού είνι γαμπρέ μ' η μάνα σου πού είνι κι ο μπαμπάς σου
πού είνι και τ' αδερφάκια σου να στέκονται μπροστά σου
να στέκονται μπροστά σου.

Βάλτι καρέκλα μες στην μέσ' να κάτσ' το παλικάρι
δώσ' τον ξυράφ' στα χέρια του και χτένι στα μαλλιά του
Πού είνι γαμπρέ μ' η μάνα σου πού είνι κι ο μπαμπάς σου
πού είνι και τ' αδερφάκια σου να στέκονται μπροστά σου.

Td047_11

Βάλτε καρέκλα μες στην μέσ' να κάτσει η φραγκοπούλα
να κάτσει η φραγκοπούλα
δώστι γυαλί στα χέρια της
δώστ' την καθρέφτ' στα χέρια της και χτένι στα μαλλιά της
και χτένι στα μαλλιά της.
Πού είναι κοπέλα μ' ο μπαμπάς σ' πού είναι και η μαμά σου
πού είναι και η μαμά σου
πού είναι και τ' αδερφάκια σου
πού είναι και τ' αδερφάκια σου να τριγυρνούν κοντά σου

να τριγυρνούν κοντά σου.

Βάλτε καρέκλα μες στην μέσ' να κάτσει η φραγκοπούλα
δώστ' την καθρέφτ' στα χέρια της και χτένι στα μαλλιά της
Πού είναι κοπέλα μ' ο μπαμπάς σ' πού είναι και η μαμά σου
πού είναι και τ' αδερφάκια σου να τριγυρνούν κοντά σου.

Td047_12

Βρε Μανόλη Μανολάκη βρε καλό παιδί
γκελ το πουλάκι, βρε καλό παιδί
τι καλή γυναίκα πόχεις
τι καλή γυναίκα πόχεις και δε χαίρεσαι
γκελ το πουλάκι μ', και δε χαίρεσαι.
Πού την είδες πού την ξέρεις
πού την είδες πού την ξέρεις και την άρεσες
γκελ το πουλάκι μ', και την άρεσες.
Μες στον γκιούλ μπαχτσέ την είδα
μες στον γκιούλ μπαχτσέ την είδα και την άρεσα
γκελ το πουλάκι μ', και την άρεσα.
Κι ο Μανόλης μεθυσμένος
κι ο Μανόλης μεθυσμένος και την έσφαξε
γκελ το πουλάκι μ', και την έσφαξε
σ'κώθ'κι το πρωί πουρνούτσ'κα και την έκλαιγε
γκελ το πουλάκι μ', και την έκλαιγε.
Σήκω πάπια μ' σήκω χήνα μ'
σήκω πάπια μ' σήκω χήνα μ' σήκω κι άλλαξε
γκελ το πουλάκι μ', σήκω κι άλλαξε
να σε ιδούν τα παλικάρια
να σε ιδούν τα παλικάρια να τρελαίνονται
γκελ το πουλάκι μ', να τρελαίνονται.

Βρε Μανόλη Μανολάκη βρε καλό παιδί
τι καλή γυναίκα πόχεις και δε χαίρεσαι.
Πού την είδες πού την ξέρεις και την άρεσες
Μες στον γκιούλ μπαχτσέ την είδα.
Κι ο Μανόλης μεθυσμένος και την έσφαξε
σ'κώθ'κι το πρωί πουρνούτσ'κα και την έκλαιγε.
Σήκω πάπια μ' σήκω χήνα μ' σήκω κι άλλαξε
να σε ιδούν τα παλικάρια να τρελαίνονται.
Td047_13

Καληνύχτα λοιπόν σε αφήνω
και στην κλίνη που μένει σκληρά
μόνον μια χάρη ζητώ από εσένα
να με θυμάσαι και με καμιά φορά.

Είναι νυξ και κανείς δεν μας ακούει
όλ' η φύσις κοιμάται γλυκά
μόνον το κύ-νι-μα του βράχου μάς ακούει
π' αναστενάζουμε και κλαίμε πικρά.

Τα πουλάκια που πετούν στον αέρα
δεν τα φοβίζει κανένας καιρός
μόν' τα φοβίζ' η μπαρούτη και η σφαίρα
κι ένας ωραίος ωραίος κυνηγός.

Ξύπνα ξύπνα διότι χαράζει
δεν ακούς τα πουλάκια πώς λαλάνε
ξύπνα ξύπνα διότι θα μας πούνε
πως ήμασταν όλη τη νύχτα μαζί.

Td047_14

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζω
κι εγώ την κούνια σου κουνώ να σε αποκοιμίσω
νανί νανί νανάκια του να βγούνε τα δοντάκια του
νανί νανί νανάκια του να το χαρεί η μαμάκα του.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζω
κι εγώ την κούνια σου κουνώ να σε αποκοιμίσω
νανί νανί νανάκια του να βγούνε τα δοντάκια του
νανί νανί νανάκια του να το χαρεί η μαμάκα του.

Td047_15

Μια νέα ετραγούδησε
μια νέα ετραγούδησε πάνω 'πό το μπαλκόνι
αέρας πήρε τη φωνή
αέρας πήρε τη φωνή στο πέλαγος την πάει
τον λόγο τ'ς δεν ανέσωσε
τον λόγο τ'ς δεν ανέσωσε τη συντυχιά τ'ς δεν πήρε
γέμισ' η θάλασσα πανιά
γέμισ' η θάλασσα πανιά και οι άκρες παλικάρια.

Μια νέα ετραγούδησε πάνω ’πό το μπαλκόνι
αέρας πήρε τη φωνή στο πέλαγος την πάει
τον λόγο τ’ς δεν ανέσωσε τη συντυχιά τ’ς δεν πήρε
γέμισ’ η θάλασσα πανιά και οι άκρες παλικάρια.

Td047_16

Δε σου ’πα εγώ βρε Καρμαλή, *Καρμαλή*
μην πας στα μάρμαρα
γιατί θα σε σκοτώσουν, *βρε Καρμαλή*
οι Τούρκοι τα σκυλιά.
Τούρκοι τον εσκοτώσαν, *τον Καρμαλή*
Ρωμιοί τον θάψανε
και δυο Αρμενοπούλες, *βρε Καρμαλή*
τραγούδ’ σε βγάλανε.

Δε σου ’πα εγώ βρε Καρμαλή
μην πας στα μάρμαρα
γιατί θα σε σκοτώσουν
οι Τούρκοι τα σκυλιά.
Τούρκοι τον εσκοτώσαν
Ρωμιοί τον θάψανε
και δυο Αρμενοπούλες
τραγούδ’ σε βγάλανε.

Td047_17

Πιρπιρίτσα περπατεί
το Θεό περικαλεί.
Βρέξε Κύριο μια βροχή
να βραχούν οι τσιομπανοί
και τα πρόβατα μαζί
και τα σκυλιά μες στο μαντρί.

Χ.Β.: Ως το βράδυ έβρεχε. Γυρνούσαμε και έριχναμε νερό, είχαμε στο μπακίρ’ με τα πρασινάδια, μια κοπέλα που ήτανε στη μάνα τ΄ς, στο μπαμπά πρώτο γεννημένο παιδί, κοπέλα. Την έφκιαναμ’ Πιρπιρίτσα, την στόλιζαμ’ με τα πρασινάδια να μη μπαίνει το νερό μέσα, την περιχούσαμε και… Ήταν ευλογία στο Θεό, έβρεχε ως το βράδυ. Σα να ήταν παράκληση.

Td047_18

Ένα πουλάκι πέταξε ’πό μέσα απ’ την Αθήνα
τα σύννεφα εγύρισε κι όλ’ τη Μακεδονία

τα σύννεφα εγύρισε κι όλ’ τη Μακεδονία.
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα όμορφα παιδιά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα όμορφα παιδιά σου.
Μαζέψαν τα κορίτσια μας τα παν στη Βουργαρία
αφήσαν γεναικόπαιδα μες στ’ άγρια θηρία
αφήσαν γεναικόπαιδα μες στ’ άγρια θηρία.
Στο Κιτσοβάν’ σφάζουν αρνιά στο Καρμαβάλ’ κριάρια
και μέσα στο Ορμάνοβα σφάζουν τα παλικάρια
και μέσα στο Ορμάνοβα σφάζουν τα παλικάρια.
Να το ’ξερες μανούλα μου σε ποιο χωριό θ’ αράξω
να το ’ξερες μανούλα μου σε ποιο χωριό θ’ αράξω
να μου ’στελνες τα ρούχα μου την Κυριακή ν’ αλλάξω
να μου ’στελνες τα ρούχα μου την Κυριακή ν’ αλλάξω.

Ένα πουλάκι πέταξε ’πό μέσα απ’ την Αθήνα
τα σύννεφα εγύρισε κι όλ’ τη Μακεδονία.
Μακεδονία ξακουστή με όλα τα καλά σου
σε πήραν σε ξεγύμνωσαν τα όμορφα παιδιά σου.
Μαζέψαν τα κορίτσια μας τα παν στη Βουργαρία
αφήσαν γεναικόπαιδα μες στ’ άγρια θηρία.
Στο Κιτσοβάν’ σφάζουν αρνιά στο Καρμαβάλ’ κριάρια
και μέσα στο Ορμάνοβα σφάζουν τα παλικάρια.
Να το ’ξερες μανούλα μου σε ποιο χωριό θ’ αράξω
να μου ’στελνες τα ρούχα μου την Κυριακή ν’ αλλάξω.

Td047_19

Του Μαμά τα παλικάρια
που ’ταν τρία σα λιοντάρια
που ’ταν τρία σα λιοντάρια
το μικρό το παλικάρι
το μικρό το παλικάρι
η Σκορδούλα να το πάρει
η Σκορδούλα η πανούκλα
τα καμώματα που κάνει
τα καμώματα που κάνει
έβαλε γυναίκεια ρούχα
έβαλε γυναίκεια ρούχα
και πηγαίνει στα κορίτσια
και πηγαίνει στα κορίτσια.
Βάλτι ’τον σκαμνί να γκάτσει
βάλτι ’τον σκαμνί να γκάτσει
μαντιλούδια ν’ ακουμπήσει

μαντιλούδια ν’ ακουμπήσει
στο χορό να τ’ αραδίσει
στο χορό να τ’ αραδίσει
στο χορό την αραδίτσα
στο χορό την αραδίτσα
πόχει μια μικρή πορτίτσα
πόχει μια μικρή πορτίτσα
κι έχει μέσα Ζαφειρίτσα
Ζαφειρίτσα Σμαραϊγδίτσα.
Άνοιξε μωρ’ Ζαφειρίτσα
άνοιξε μωρ’ Ζαφειρίτσα.
Δε σ’ ανοίγω δε σε ξέρω
δε σ’ ανοίγω δε σε ξέρω
ξένος είσαι από τα ξένα
ξένος είσαι από τα ξένα
μάνα μ’ έχει στο τιμπίχι
μάνα μ’ έχει στο τιμπίχι
και με δέρνει με την πήχη
και με δέρνει με την πήχη
έλα τώρα να σ’ ανοίξω
έλα τώρα να σ’ ανοίξω
με τζουρβέδες με καφέδες.

Του Μαμά τα παλικάρια
που ’ταν τρία σα λιοντάρια
το μικρό το παλικάρι
η Σκορδούλα να το πάρει
η Σκορδούλα η πανούκλα
τα καμώματα που κάνει
έβαλε γυναίκεια ρούχα
και πηγαίνει στα κορίτσια.
Βάλτι ’τον σκαμνί να γκάτσει
μαντιλούδια ν’ ακουμπήσει
στο χορό να τ’ αραδίσει
στο χορό την αραδίτσα
πόχει μια μικρή πορτίτσα
κι έχει μέσα Ζαφειρίτσα
Ζαφειρίτσα Σμαραϊγδίτσα.
Άνοιξε μωρ’ Ζαφειρίτσα.
Δε σ’ ανοίγω δε σε ξέρω
ξένος είσαι από τα ξένα
μάνα μ’ έχει στο τιμπίχι
και με δέρνει με την πήχη
έλα τώρα να σ’ ανοίξω

με τζουρβέδες με καφέδες.

Td047_20

Ο Γιάννης μας αρρώστησε, *γιαλένιω μ'γιαλένιω μ'*
στου καραβιού την πλώρη, *γιαλένιω μ'κρυσταλλένιω μ'*
δεν έχει μάνα να τον δει, *γιαλένιω μ'γιαλένιω μ'*
αδέρφια να τον κλάψουν, *γιαλένιω μ'κρυσταλλένιω μ'*
μόν' έχει τρεις γιρόντισσες, *γιαλένιω μ'γιαλένιω μ'*
και τρεις παπαδοπούλες, *γιαλένιω μ'κρυσταλλένιω μ'*
η μια τον δίν' κρύο νερό, *γιαλένιω μ'γιαλένιω μ'*
η μια τον δίν' κρύο νερό, *γιαλένιω μ'γιαλένιω μ'*
κι η γ άλλη αφράτο μήλο, *γιαλένιω μ'κρυσταλλένιω μ'*
κι η γ άλλη αφράτο μήλο, *γιαλένιω μ'κρυσταλλένιω μ'*
η τρίτη η ομικρότερη, *γιαλένιω μ'γιαλένιω μ'*
τον στρώνει να πλαγιάσει, *γιαλένιω μ'κρυσταλλένιω μ'*
τον ρίχνει πέντι στρώματα, *γιαλένιω μ'γιαλένιω μ'*
τον ρίχνει πέντι στρώματα, *γιαλένιω μ'γιαλένιω μ'*
και δέκα μαξιλάρια, *γιαλένιω μ'κρυσταλλένιω μ'*
και δέκα μαξιλάρια, *γιαλένιω μ'κρυσταλλένιω μ'*
τον ρίχνει κι ένα πάπλωμα, *γιαλένιω μ'γιαλένιω μ'*
σιντόνι μιταξένιο, *γιαλένιω μ'κρυσταλλένιω μ'*
σιντόνι μιταξένιο, *γιαλένιω μ'κρυσταλλένιω μ'*.

Ο Γιάννης μας αρρώστησε στου καραβιού την πλώρη
δεν έχει μάνα να τον δει αδέρφια να τον κλάψουν
μόν' έχει τρεις γιρόντισσες και τρεις παπαδοπούλες
η μια τον δίν' κρύο νερό η μια τον δίν' κρύο νερό
κι η γ άλλη αφράτο μήλο η τρίτη η ομικρότερη
τον στρώνει να πλαγιάσει τον ρίχνει πέντι στρώματα
τον ρίχνει πέντι στρώματα και δέκα μαξιλάρια
τον ρίχνει κι ένα πάπλωμα σιντόνι μιταξένιο.

Td 048_1

Καλά τρώμε, *μωρέ παιδιά*, καλά τρώμε και πίνουμε
καλά τρώμε, *μωρέ παιδιά*, καλά τρώμε και πίνουμε
μωρέ παιδιά μ'καημένα, καλά χαροκοπάμε
μωρέ παιδιά μ'καημένα, καλά χαροκοπάμε
κάνα καλό, *ώι μωρέ παιδιά*, κάνα καλό δεν κάνουμε
κάνα καλό, *ώι μωρέ παιδιά*, κάνα καλό δεν κάνουμε
μωρέ παιδιά μ'καημένα, καλό για την ψυχή μας
μωρέ παιδιά μ'καημένα, καλό για την ψυχή μας.
Ν ο κόσμος φτιά-, *μωρέ παιδιά*, ν ο κόσμος φτιάνουν εκκλησές

ν ο κόσμος φτιά-, *μωρέ παιδιά,* ν ο κόσμος φτιάνουν εκκλησές
*μωρέ παιδιά μ' καημένα,*φτιάνουν και μαναστήρια
*μωρέ παιδιά μ' καημένα,*φτιάνουν και μαναστήρια
φτιάνουν και πε-, *μωρέ παιδιά*, φτιάνουν και πετρογέφυρες
φτιάνουν και πε-, *μωρέ παιδιά*, φτιάνουν και πετρογέφυρες
μωρέ παιδιά μ' καημένα, για να διαβαίν' ο κόσμος
μωρέ παιδιά μ' καημένα, για να διαβαίν' ο κόσμος.

Καλά τρώμε και πίνουμε καλά χαροκοπάμε
κάνα καλό δεν κάνουμε καλό για την ψυχή μας.
Ν ο κόσμος φτιάνουν εκκλησές φτιάνουν και μαναστήρια
φτιάνουν και πετρογέφυρες για να διαβαίν' ο κόσμος.

Td 048_2

Ν αφέντη μου στην τάβλα σου, *μωρέ*, χρυσή καντήλα καίει
ν αφέντη μου στην τάβλα σου, *ώι μωρέ*, χρυσή καντήλα καίει
δίχως αλ'σίδα στέκεται, *μωρέ*, δίχως αέρα σιέται
δίχως αλ'σίδα στέκεται, *μωρέ*, δίχως αέρα σιέται
δίχως το λάδι και καίει, *μωρέ*, φέγγει τον κόσμον όλον
δίχως το λάδι και καίει, *μωρέ*, φέγγει τον κόσμον όλον
φέγγει και τον αφέντη μας, *μωρέ*, να τραγουδάει να πίνει
φέγγει και τον αφέντη μας, *μωρέ*, να τραγουδάει να πίνει.

Ν αφέντη μου στην τάβλα σου χρυσή καντήλα καίει
δίχως αλ'σίδα στέκεται δίχως αέρα σιέται
δίχως το λάδι και καίειφέγγει τον κόσμον όλον
φέγγει και τον αφέντη μας να τραγουδάει να πίνει.

Td 048_3

Άιντε ωρέ, Γιώργη ν ήρθανε οι φίλοι σου
ωρέ, Γιώργη ν ήρθανε οι φίλοι σου ήρθαν κι οι μπράτιμοί σου
Γιώργη μου μωρέ Γιώργη Γιωργάκη μου.
Άιντε, κι αν ήρθαν καλώς ήρθανε
ωρέ, κι αν ήρθαν καλώς ήρθανε βάλτε ψωμί να φάνε
Γιώργη μου μωρέ Γιώργη Γιωργάκη μου.
Άι, Γιώργη μ' χαλέβουν τ' άρματά σ'
ωρέ, Γιώργη μ' χαλέβουν τ' άρματά σ' τα μπαρ'τοκαπνισμένα
Γιώργη μου μωρέ Γιώργη Γιωργάκη μου.

Γιώργη ν ήρθανε οι φίλοι σου ήρθαν κι οι μπράτιμοί σου
κι αν ήρθαν καλώς ήρθανε βάλτε ψωμί να φάνε
Γιώργη μ' χαλέβουν τ' άρματά σ' τα μπαρ'τοκαπνισμένα.

Td 048_4

Άιντε μωρέ, μι πρόσταξεν η συντροφιά, *μωρέ,* για να τους πω τραγούδι
και τι τραγού- και τι τραγούδι να τους πω
άι ν ωρέ, με πρόσταξεν η συντροφιά, *ωρέ,* για να τους πω τραγούδι
και τι, *ωρέ τι*, τραγού- και τι τραγούδι να τους πω
άιντε μωρέ, και τι τραγούδι να τους πω, *ωχ μωρέ,* να τους καλοκαρδίσω
για φάτε πιεί- για φάτε πιείτε φίλοι μου
ωρέ, και τι τραγούδι να τους πω να τους καλοκαρδίσω
μωρέ, για φάτε πιεί- για φάτε πιείτε φίλοι μου
ωρέ, για φάτε πιείτε φίλοι μου χαρείτε να χαρούμε
τούτο το χρό- τούτον το χρόνο τον καλόν
για φάτε πιείτε φίλοι μου, *μωρέ,* χαρείτε να χαρούμε
τούτο το χρό- τούτον το χρόνο τον καλό
μωρέ, τούτον το χρόνο τον καλό, *μωρέ*, τον άλλον ποιος το ξέρει
για ζούμε για για ζούμε για πεθαίνουμε
άι ωρέ, τούτον το χρόνο τον καλό, *μωρέ,* τον άλλον ποιος το ξέρει
για ζούμε για για ζούμε για πεθαίνουμε.

Μι πρόσταξεν η συντροφιά για να τους πω τραγούδι
και τι τραγούδι να τους πω να τους καλοκαρδίσω
για φάτε πιείτε φίλοι μου χαρείτε να χαρούμε
τούτον το χρόνο τον καλό τον άλλον ποιος το ξέρει
για ζούμε για πεθαίνουμε.

Td 048_5

Άιντε μωρέ, το μάθεταν τι ν έγινε δω στην απάνω χώρα
ωχ, ν οι κλέφτες επροσκύνησαν
άιντε μωρέ, ν οι κλέφτες επροσκύνησαν και γίνανε ραγιάδες
κι άλλοι φυλάνε πρόβατα
άλλοι, *μωρέ,* κι άλλοι φυλάνε πρόβατα κι άλλοι φυλάνε γίδια
κι ο Γιάννης το καλό παιδί
άιντε μωρέ, κι ο Γιάννης το καλό παιδί δεν πάει να προσκυνήσει
μόν' τ' άρματά του γυάλιζε.

Το μάθεταν τι ν έγινε δω στην απάνω χώρα

ν οι κλέφτες επροσκύνησαν και γίνανε ραγιάδες
άλλοι κι άλλοι φυλάνε πρόβατα κι άλλοι φυλάνε γίδια
κι ο Γιάννης το καλό παιδί δεν πάει να προσκυνήσει
μόν' τ' άρματά του γυάλιζε.

Td 048_6

Άιντ'*ωρέ*, ν απόψ' είδα στον ύπνο μου
Γιώργη κι Αντώνη μου, ν είδα και στ' όνειρό μου
είδα δυο 'λάφια, *μωρ'γιε μου*, που 'βοσκαν
άιντε, είδα δυο 'λάφια που 'βοσκαν
Γιώργη κι Αντώνη μου, σ' ένα πλαγιό καψάλι
κι ο κυνηγός, *ωχ Γιώργη μ'*, τ' αγνάντευε
αχ ρε, κι ο κυνηγός τ' αγνάντευε
Γιώργη κι Αντώνη μου, ν από ψηλή ραχούλα
'ξήγα το μάνα, *μωρ'μάνα μ'*, τ' όνειρο
άι βρε, 'ξήγα το μάνα μ' τ' όνειρο
Γιώργη κι Αντώνη μου, 'ξήγα το μη φοβάσαι.
Τα δυο τα 'λάφια, *Γιώργη μου*, είμαστε μεις
άιντ'ωρέ, τα δυο τα ελάφια είμαστε μεις
Γιώργη κι Αντώνη μου, καψάλια το λημέρι
κι ο κυνηγός, *Γιώργη*, είν' ο πασάς.

Ν απόψ' είδα στον ύπνο μου ν είδα και στ' όνειρό μου
είδα δυο 'λάφια που 'βοσκαν σ' ένα πλαγιό καψάλι
κι ο κυνηγός τ' αγνάντευε ν από ψηλή ραχούλα
'ξήγα το μάνα μ' τ' όνειρο 'ξήγα το μη φοβάσαι.
Τα δυο τα 'λάφια είμαστε μεις καψάλια το λημέρι
κι ο κυνηγός είν' ο πασάς.

Td 048_7

Ωρέ, βαστάτε Τούρκοι τ' άλογα λίγο να ξανασάνω
να χαιρετίσω ο μαύρος τα βουνά
ωρέ, να χαιρετίσω τα βουνά και τις κορφοραχούλες
ν' αφήσω διάτ' ο μαύρος στα παιδιά
ωρέ, ν' αφήσω διάτα στα παιδιά διάτα στα παλικάρια
κι αν […] παιδιά μου […] τους.

Βαστάτε Τούρκοι τ' άλογα λίγο να ξανασάνω
ωρέ, να χαιρετίσω τα βουνά και τις κορφοραχούλες
ν' αφήσω διάτα στα παιδιά διάτα στα παλικάρια

κι αν […] παιδιά μου […] τους.

Διάτ': διαταγή

Td 048_8

Ν απόψε στο σπιτά-να-κι μου, *υγιέ μου*, [τι κάν'ζε ν αφεύ?]
τον άγγελό μου, *ωχ*, γιόρταζα
άι βρε, τον άγγελό μου γιό-νο-ρταζα, υ*γιέ μου*, και το Θεό δοξά-να-ζω
άι βρε, και την κυρά την Πα-αχ-ναγιά
άιντε, και την κυρά την Παναγιά, *υγιέ μου*, πολύ την προσκυνάω
να ωχ, να μου χαρίσει τα κλειδιά
να μου χαρίσει τα να-κλειδιά, *υγιέ μου*, κλειδιά του Παραδείσου
ν' ανοίξω τον Παράδεισο.

Ν απόψε στο σπιτάκι μου [τι κάν'ζε ν αφεύ?]
τον άγγελό μου γιόρταζα και το Θεό δοξάζω
και την κυρά την Παναγιά πολύ την προσκυνάω
να μου χαρίσει τα κλειδιά κλειδιά του Παραδείσου
ν' ανοίξω τον Παράδεισο.

Td 048_9

Τούτο το Μάη την ά-, *ωρέ*, την άνοιξη τούτο το καλοκαίρι
θέλω ν α-γιε-νέ-βω Λιά-να-κο, *Λιάκο μ'*, στα, *μωρέ*, βουνά
αχ, θέλω ν' ανέβω στα, *μωρέ*, στα ι βουνά στης Γκούρας τα λημέρια
και να σφουρί-και να σφουρίξω, *Λιάκο μ'*, κλέφτικα, *άι παιδιά*
άιντε, και να σφουρίξω κλέ-, *μωρέ,* κλέφτικα να μάσω παλικάρια
να πα να μπω, *γιε μ'*, να πα να μπω, *Λιάκο μ' μωρ'*, στ' Άγραφα.

Τούτο το Μάη την άνοιξη τούτο το καλοκαίρι
θέλω ν' ανέβω στα ι βουνά στης Γκούρας τα λημέρια
και να σφουρίξω κλέφτικα να μάσω παλικάρια
να πα να μπω στ' Άγραφα.

Td 048_10

Βαρέθηκα την ξενιτιά, *αχ η Ρηνούλα μου,* τα έ-γιε-ρημα τα ξένα
δώδεκα χρό- δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά
αχ βρε, δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά, *αχ η Ρηνούλα μου*, και δυο στο Βουκουρέστι
και μια βραδιά, *άιντε Ρήνα*, στο σπίτι μας

ωρέ, και μια βραδιά στο σπίτι μας, *αχ η Ρηνούλα μου*, σα δόλιος μουσαφίρης
να κουβεντιάσω και να και να ειπώ
άιντε, να κουβεντιάσω και να ειπώ, *αχ η Ρηνούλα μου*, τον πόνο το δικό μας
τι θ' απογίν', *αχ Ρήνα μου*, ο τό-, *μωρ'*, ο τόπος μας.

Βαρέθηκα την ξενιτιά τα έρημα τα ξένα
δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά και δυο στο Βουκουρέστι
και μια βραδιά στο σπίτι μας σα δόλιος μουσαφίρης
να κουβεντιάσω και να ειπώ τον πόνο το δικό μας
τι θ' απογίν' ο τόπος μας.

Td 048_13a

Εχ βρε περδικούλα μ'
περδικούλα γιορντινάτη και καμαρωτή, *περδικούλα μ'*
και καμαρωτή
έι, πώς κοιμάσ', *αχ*, αυτού στα πλάγια
έι, πώς κοιμάσ', *αχ*, αυτού στα πλάγια μόν' και μοναχή, *περδικούλα μ'*
μόν' και μοναχή
δε φοβάσ' απ' τα γεράκια
δε φοβάσ' απ' τα γεράκια κι απ' τους σταυραϊτούς, *περδικούλα μ'*
κι απ' τους σταυραϊτούς.
Ωρέ, τα γεράκια τα 'χω αδέρφια
τα γεράκια τα 'χω αδέρφια και τους σταυραετούς, *περδικούλα μ'*
και τους σταυραετούς.

Περδικούλα γιορντινάτη και καμαρωτή
πώς κοιμάσ' αυτού στα πλάγια μόν' και μοναχή
δε φοβάσ' απ' τα γεράκια κι απ' τους σταυραϊτούς.
Τα γεράκια τα 'χω αδέρφια και τους σταυραετούς.

Td 048_13b

Τώρα είναι Μάης κι άνοιξη, *μωρέ πράσινο είν' το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, τώρα είν' το καλοκαίρι
τώρα κι ο ξένος βούλεψε, *μωρέ πράσινο είν' το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, στον τόπο του να πάει
νύχτα σελώνει τ' άλογο, *όι μωρέ πράσινο είν' το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, νύχτα το καλιβώνει
βάνει τα πέταλα χρυσά, *μωρέ πράσινο είν' το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, και τα καρφιά 'σημένια
μωρέ, και τα καλιβοσφύρια του, *μωρέ πράσινο είν' το δεντρί*

Μήτρο καημένε Μήτρο, χρυσό μαργαριτάρι.

Τώρα είναι Μάης κι άνοιξη τώρα είν' το καλοκαίρι
τώρα κι ο ξένος βούλεψε στον τόπο του να πάει
νύχτα σελώνει τ' άλογο νύχτα το καλιβώνει
βάνει τα πέταλα χρυσά και τα καρφιά 'σημένια
και τα καλιβοσφύρια του χρυσό μαργαριτάρι.

Td 048_14

Σαν τι, *μωρέ*, σαν τι σαν τι κακό σας έκανα
σαν τι, *μωρέ*, σαν τι σαν τι κακό σας έκανα
άι, σαν τι κακό σας έκανα εσάς κακογειτόνους
εσάς κακογειτόνους
σαν τι κακό σας έκανα ν εσάς κακογειτόνους
άι, και μ' έ-, *μωρέ* ,και μ' έ- και μ' έριξιταν φυλακή
άι, και μ' έ-, *μωρέ,* και μ' έ- και μ' έριξιταν φυλακή
άι, και μ' έριξιταν φυλακή πέντ' έξ' οχτώ χρονάκια
πέντ' έξ' οχτώ χρονάκια
αχ, και μ' έριξιταν φυλακή πέντ' έξι οχτώ χρονάκια
πέντ' έξι οχτώ χρονάκια
άι, κι εσείς, *μωρέ*, κι εσείς κι εσείς μ' αλησμονήσατε
άιντε, κι εσείς, *μωρέ*, κι εσείς κι εσείς μ' αλησμονήσατε
άι, κι εσείς μ' αλησμονήσατε κι έκατσα τριάντα χρόνια
κι έκατσα τριάντα χρόνια
κι εσείς μ' αλησμονήσατε κι έκατσα τριάντα χρόνια
κι έκατσα τριάντα χρόνια
άι, λεφτο-, *μωρέ,* λεφτο- λεφτοκαρούλα φύτεψα
άι, λεφτο-, *μωρέ*, λεφτο- λεφτοκαρούλα φύτεψα
άι, λεφτοκαρούλα φύτεψα στης φυλακής την πόρτα
στης φυλακής την πόρτα
άι, λεφτοκαρούλα φύτεψα στης φυλακής την πόρτα
στης φυλακής την πόρτα
άι, και λε-, *μωρέ μ',* και λέ- κι λεφτοκάρια έφαγα
άι, και λε-, *μωρέ μ'*, και λέ- κι λεφτοκάρια έφαγα
άι, και λεφτοκάρια έφαγα και λευτεριά δεν είδα
και λευτεριά δεν είδα
άι, κι λεφτοκάρια έφαγα και λευτεριά δεν είδα
και λευτεριά δεν είδα.

Σαν τι κακό σας έκανα εσάς κακογειτόνους
και μ' έριξιταν φυλακή πέντ' έξ' οχτώ χρονάκια

κι εσείς μ’ αλησμονήσατε κι έκατσα τριάντα χρόνια
λεφτοκαρούλα φύτεψα στης φυλακής την πόρτα
κι λεφτοκάρια έφαγα και λευτεριά δεν είδα.

Td 048_15

Άσπρα μου πουλιά και μαύρα μου χελιδό-, *ωχ,* χελιδόνια
δεν, *ωρέ*, δεν την είδεταν
άσπρα μου πουλιά, *άιντε*, μαύρα μου χελιδό-, *ωχ*, χελιδόνια
δεν, *βρε*, δεν την εί- την είδατε
βρε, την είδατε, *άιντε*, την έμορφη την έμορφη την κό-, *ωρέ*, την κόρη
ψες, *βρε*, ψες την είδαμαν
ωρέ, την είδα-, *άιντε*, την έμορφη, την… [τέλος α΄ πλευράς κασέτας]
ψες, *βρε*, ψες την είδαμαν
ψες την είδαμαν, *άιντε*, στα πράσινα λιβά-, *ωρέ*, λιβάδια
που, *βρε*, που την κίναγαν
ψες την είδαμαν, *άιντε*, στα πράσινα λιβά-, *ωρέ*, λιβάδια
που, *βρε*, που την κίναγαν…

Άσπρα μου πουλιά και μαύρα μου χελιδόνια
την είδατε την έμορφη την κόρη
ψες την είδαμαν στα πράσινα λιβάδια
που την κίναγαν…

Td 049_1

Να ’σαν τα νιάτα δυο φορές
μωρέ καημένα νιά- ωρ’ νιάτα μου
νιάτα μου νιάτα μου και λεβεντιά μου
δε σας γλέ- δε σας γλέντησ’ η καρδιά μου.
Άιντ’ ωρέ, τα νιάτα ν’ αγοράζονταν
μωρέ καημένα νιά- νιάτα μου
τα νιάτα ν’ αγοράζονταν
μωρέ καημένα νιά- μωρέ νιάτα μου
γιεμ, τα γέ-, *γιεμ*, τα γέρα να πουλιόνταν
νιάτα μου νιάτα μου και λεβεντιά μου
γιεμ, τα γέ-, *γιεμ*, τα γέρα να πουλιόνταν
νιάτα μου ωρέ νιάτα μου και λεβεντιά μου.

Να ’σαν τα νιάτα δυο φορές δε σας γλέντησ’ η καρδιά μου.
Τα νιάτα ν’ αγοράζονταν τα γέρα να πουλιόνταν.

Td 049_3

Σ’ όλον τον τόπο ξαστεριά σ’ όλον, *μωρέ*, τον τόπο ήλιος
κι στα καημέ-, *έι*, και στα καημέ- και στα καημένα Γιάννινα
και στα καημένα Γιάννινα όλο, *μωρέ*, όλο καπνός κι αντάρα
άιντε, κι ο Νικοτσά- κι ο Νικοτσάρας πολεμάει.

Σ’ όλον τον τόπο ξαστεριά σ’ όλον τον τόπο ήλιος
και στα καημένα Γιάννινα όλο καπνός κι αντάρα
κι ο Νικοτσάρας πολεμάει.

Td 049_5

Ήρθ’ ο καιρός, *η τρυγόνα μου*, ήρθ’ ο καιρός να φύγουμε
τρυγόνα μου γραμμένη, καιρός να χωριστούμε
καλύτερα, *η τρυγόνα μου*, καλύτερα να φύγουμε
τρυγόνα μου γραμμένη, παρά να χωριστούμε
να λείψουμε, *η τρυγόνα μου*, να λείψουμ’ απ’ τα βάσανα
τρυγόνα μου καημένη, τα […] του κόσμου
κι όντας θ’ ανοί-, *η τρυγόνα μου*, κι όταν θ’ ανοίξ’ ο ξέ…
τρυγόνα μου καημένη, να βγάλει νιο βλαστάρι
τότε κι εμείς, *τρυγόνα μου*, τότε κι εμείς θα σμίξουμε
τρυγόνα μου καημένη, στον Αϊ-Λιά στη ράχη.

Ήρθ’ ο καιρός να φύγουμε καιρός να χωριστούμε
καλύτερα να φύγουμε παρά να χωριστούμε
να λείψουμ’ απ’ τα βάσανα τα […] του κόσμου
κι όταν θ’ ανοίξ’ ο ξέ… να βγάλει νιο βλαστάρι
τότε κι εμείς θα σμίξουμε στον Αϊ-Λιά στη ράχη.

Td 049_6

Τα καλά τα παλικάρια
όλη μέρα τρων και πίνουν
τα καλά τα παλικάρια
όλη μέρα τρων και πίνουν
όλη μέρα τρων και πίνουν
και το βράδυ καραούλι
καραούλι στα ντερβένια
για να μην περάσ’ ο Τούρκος
ωρέ, να κι ο Τούρκος που διαβαίνει
με τη μούλα καβαλάρης

ωρέ, να κι ο Τούρκος που διαβαίνει
με τη μούλα καβαλάρης
ωρέ, και στου φάρου τα καπούλια
έχει κόρη ρωμιοπούλα
ωρέ, και στου φάρου τα καπούλια
έχει κόρη ρωμιοπούλα.
Ωρέ, Τούρκε μ' τουρκιμένε
πού την πας αυτή την κόρη
ωρέ, Τούρκε μ' τουρκιμένε
πού την πας αυτή την κόρη
[… … … … … … … … …
… … … … … … …] (γίνεται μεγάλη σύγχιση με τους στίχους που λέει ο καθένας)
νά 'βρω Τούρκο να σκοτώσω
και Ρωμιό να ξεσκλαβώσω.

Τα καλά τα παλικάρια
όλη μέρα τρων και πίνουν
και το βράδυ καραούλι
καραούλι στα ντερβένια
για να μην περάσ' ο Τούρκος
να κι ο Τούρκος που διαβαίνει
με τη μούλα καβαλάρης
και στου φάρου τα καπούλια
έχει κόρη ρωμιοπούλα.
Τούρκε μ' τουρκιμένε
πού την πας αυτή την κόρη
[… … … … … … … … …
… … … … … … …] (γίνεται μεγάλη σύγχιση με τους στίχους που λέει ο καθένας)
νά 'βρω Τούρκο να σκοτώσω
και Ρωμιό να ξεσκλαβώσω.

Φάρος: το άλογο

Td 049_9

Ωρέ, σηκώσ' απά-αχ-άνω Γιάννο μου και μη βαριοκοιμάσαι
βρέχ' ουρανός βρέχ' ουρανός, *Γιάννο μ'*
και βρέ-, *άιντ' ωρέ Γιάννο μου*, και βρέχισαι
ωρέ, βρέχ' ουρανός, *Γιάννο μ'*, και βρέχισαι χιονίζει θα κρυώσεις
θα σου βραχούν θα σου βραχούν, *Γιάννο μου*
τ' άρμα-, *άιντ' ωρέ Γιάννο μου*, τ' άρματα
ωρέ, θα σου βραχού-οχ-ουν, *Γιάννο μου*, τ' άρματα και τα χρυσά κουμπιά σου
και τ' ασημέ- και τ' ασημένιο σ', *Γιάννο μου*

το σπα-, *άιντ' ωρέ Γιάννο μου,* το σπαθί.

Σηκώσ' απάνω Γιάννο μου και μη βαριοκοιμάσαι
βρέχ' ουρανός και βρέχισαι χιονίζει θα κρυώσεις
θα σου βραχούν τ' άρματα και τα χρυσά κουμπιά σου
και τ' ασημένιο σ' το σπαθί.

Td 049_10

Της Α-, *έι μωρέ*, της Α-να-λεξάντρας το ι βουνό
όι, της Αλιξά-, *τ' αϊτά μ' τα ιμπράμ μωρέ φέλτιτε*
της Αλεξάντρας το ι βουνό
της Αλεξάντρας το ι βουνό κανείς δεν ανιβαίνει
όι, μόν' Αλεξά-, *τ' αϊτά μ' τα ιμπράμ μωρέ φέλτιτε*
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε πλέγοντας το γαϊτάνι
όι, πλέγοντας και, *τ' αϊτά μ' τα ιμπράμ μωρέ φέλτιτε*
πλέγοντας κι αρμενίζοντας
πλέγοντας κι αρμενίζοντας και ψιλοτραγουδώντας.

Της Αλεξάντρας το ι βουνό κανείς δεν ανιβαίνει
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε πλέγοντας το γαϊτάνι
πλέγοντας κι αρμενίζοντας και ψιλοτραγουδώντας.

Td 49_11a

Δι βου γα δι κε ζω δι
δι κε ζω νη ζω κε δι γα βου γα δι
γα δι κε δι γα βου κε δι δι κε κε δι δι
δι κε ζω νη ζω νη ζω κε δι κε γα γα δι δι κε δι γα βου γα βου βου
νη ζω δι κε κε δι δι δι νη πα νη ζω κε δι κε ζω νη ζω νη
δι δι κε κε δι γα δι δι κε κε δι δι
ζω κε δι πα βου δι κε δι γα βου πα βου γα βου δι γα δι γα βου πα βου πα πα
πα πα βου γα δι κε δι γα βου πα βου γα δι γα δι
δι κε κε δι γα βου δι δι γα γα δι δι κε κε ζω κε δι δι δι.

Td 049_11b

Κύριε εκέκραξα προς σε, εισάκουσόν μου.
Εισάκουσόν μου, Κύριε.
Κύριε εκέκραξα προς σε, εισάκουσόν μου·
πρόσχες η φωνή της δεήσεως μου
εν τω κεκραγέναι με προς σε.

Εισάκουσόν μου Κύριε.

(ήχος Β’, Συλλειτουργικόν)
Td 049_12

Νε. Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.
Των Αγίων Πατέρων ο χορός,
εκ των της οικουμένης περάτων συνδραμών,
Πατρός και Υιού και Πνεύματος Αγίου,
μίαν ουσίαν εδογμάτισε και φύ-νυ-σιν·
και το μυστήριον της θεολογίας
τρανώς παρέδωκε τη Εκκλησί-νι-α.
Ους ευφυμούντες εν πί-νι-στει μακαρίσωμεν λέγοντες.
Ω θεία παρεμβο- παρεμβολή-νη.
Θεηγόροι οπλίται παρατάξεως Κυρί-νι-ου.
Αστέρε-νες πολύφω- πολύφωτοι του νοητού στερεώμα- στερεώματος.
Της μυστικής Σιών-ων οι ακαθαίρετοι πύργοι.
Τα μυρί- τα μυρίπνοα άνθη άνθη του Παραδείσου.
Τα πάγχρυ- τα πάγχρυσα στόματα του Λό-νο-γου.
Νικαίας το καύχημα, οικουμένης αγλάισμα
εκτενώ-νως πρεσβεύσα- εκτενώς πρεσβεύσατε
υπέρ των ψυχών η- των ψυχών ημών.

(ήχος πλάγιος του Δ’, Μηναίο Οκτωβρίου)
Td 049_14

Νε νε. Ερχόμενος ο Κύριος προς το εκούσιον πάθος
τοις Αποστόλοις έλεγε-νεν τη οδώ.
Ιδού αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα
και παραδοθήσεται ο Υιός του Ανθρώπου
καθώς γέγραπται περί αυτού.
Δεύτε ουν και υμείς κεκαθαρμέναις διανοίαις
συμπορευθώμεν αυτώ και συσταυρωθώμεν
και νεκρωθώμεν δι’ αυτού ταις του βίου ηδοναίς
ίνα και συζήσωμεν αυτώ και ακούσωμεν βοώντος αυτού:
Ουκέτι εις την επίγειον Ιερουσαλήμ δια το παθείν
αλλά αναβαίνω προς τον Πατέρα μου
και Πατέρα υμών και Θεόν μου και Θεόν υμών
και συνανυψώ υμάς εις την άνω Ιερουσαλήμ
εν τη βασιλεία των ουρανών.

(ήχος Α’, Τριώδιο)
Td 049_15

Εξέδυσάν με τα ιμάτιά μου
και ενέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην.
Έθηκαν επί την κεφαλήν μου
στέφανον εξ ακανθών
και επί την δεξιάν μου χείρα
έδωκαν κάλαμον
ίνα συντρίψω αυτούς ως σκεύη κεραμέως.

(ήχος πλάγιος του Β’, Τριώδιο)
Td 049_16

Αναστάσεως ημέρα
και λαμπρυνθώμεν τη πανήγυρει
και αλλήλους περιπτυξώμεθα,
είπωμεν αδελφοί και τοις μισούσιν ημάς
συγχωρήσωμεν πάντα τη Αναστάσει
και ούτω βοήσωμεν·
Χριστός Ανέστη εκ νεκρών
θανάτω θάνατον πατήσας
και τοις εν τοις μνήμασι
ζωήν χαρισάμενος.

(ήχος πλάγιος του Α’, Πεντηκοστάριο)
Td 049_17

Μάσε τα περιστέρια σου, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
μάσε τα περιστέρια σου, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
κι έρχονται στην αυλή μου, *μαργαριταροπλεγμένη*
κι έρχονται στην αυλή μου, *μαργαριταροπλεγμένη*
και μου χαλάν το χώμα μου, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
και μου χαλάν το χώμα μου, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
και πίνουν το νερό μου, *μαργαριταροπλεγμένη*
και πίνουν το νερό μου, *μαργαριταροπλεγμένη.*
Το χώμα το χρειάζομαι, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
το χώμα το χρειάζομαι, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
και το νερό το θέλω, *μαργαριταροπλεγμένη*
και το νερό το θέλω, *μαργαριταροπλεγμένη*
να χτίσω μία εκκλησιά, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
να χτίσω μία εκκλησιά, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
και ένα μοναστήρι, *μαργαριταροπλεγμένη*
και ένα μοναστήρι, *μαργαριταροπλεγμένη*
να ’ρχονται τα παιδάκια μας, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
να ’ρχονται τα παιδάκια μας, *Μαργαρίτα Μαργαρώ*
να κάνουν το σταυρό τους, *μαργαριταροπλεγμένη*
να κάνουν το σταυρό τους, *μαργαριταροπλεγμένη*.

Μάσε τα περιστέρια σου κι έρχονται στην αυλή μου
και μου χαλάν το χώμα μου και πίνουν το νερό μου
Το χώμα το χρειάζομαι και το νερό το θέλω
να χτίσω μία εκκλησιά και ένα μοναστήρι
να ’ρχονται τα παιδάκια μας να κάνουν το σταυρό τους.

Td 049_18

Απάνω σε, *ν έλα μωρ’ ν έλα*
απάνω σε ψηλό βουνό
απάνω σε ψηλό βουνό
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
φύτρωσε μια, *ν έλα μωρ’ ν έλα*
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
που κάνει η πέρδικα φουλιά
που κάνει η πέ-, *ν έλα μωρ’ ν έλα*
που κάνει η πέρδικα φουλιά
που κάνει η πέρδικα φουλιά
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και μπαινοβγαί-, *ν έλα μωρ’ ν έλα*
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και σειέται η τριανταφυλλιά
και σειέται η, *ν έλα μωρ’ ν έλα*
και σειέται η τριανταφυλλιά
και σειέται η τριανταφυλλιά
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και πέφτουν τα, *ν έλα μωρ’ ν έλα*
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και γω ο νιος τα μάζευα
και γω ο νιος, *ν έλα μωρ’ ν έλα*
και γω ο νιος τα μάζευα
και γω ο νιος τα μάζευα
δεν τα ’τρωγα δεν τα ’πινα
δεν τα ’τρωγα, *ν έλα μωρ’ ν έλα*
δεν τα ’τρωγα δεν τα ’πινα
δεν τα ’τρωγα δεν τα ’πινα
στο κορφολόγιμ’ τα ’βαζα
στο κορφολό-, *ν έλα μωρ’ ν έλα*
στο κορφολόγι μ’ τα ’βαζα
στο κορφολόγι μ’ τα ’βαζα
και στην αγάπη μ’ τα ’στελνα.

Απάνω σε απάνω σε ψηλό βουνό
φύτρωσε μια τριανταφυλλιά
που κάνει η πέρδικα φουλιά
και μπαινοβγαίνουν τα πουλιά
και σειέται η τριανταφυλλιά
και πέφτουν τα τριαντάφυλλα
και γω ο νιος τα μάζευα
δεν τα ’τρωγα δεν τα ’πινα
στο κορφολόγιμ’ τα ’βαζα
και στην αγάπη μ’ τα ’στελνα.

PAGE

PAGE 2

Td 049_19

Αέρα μου καλοκιρ’νέ φύσα να περπατάμε
πηγαίνουν οι ά-, *σεβντίμ αμάν*
πηγαίνουν οι ά́σπρες για νερό
πηγαίνουν οι ά́σπρες για νερό κι οι έμορφες να πλένουν
πάγω κι εγώ, *σεβντίμ αμάν*
πάγω κι εγώ ο νιούτσικος
πάγω κι εγώ ο νιούτσικος τα μαύρα μ’ να ποτίσω
παπαϊδο-, *α σεβντίμ αμάν*
παπαϊδοπούλα αντάμωσα
παπαϊδοπούλα αντάμωσα που ’ρχόταν από τ’ αμπέλια
με δυο φου-, *α σεβντίμ αμάν*
με δυο φουντιές τριαντάφυλλα
με δυο φουντιές τριαντάφυλλα με μήλα στην ποδιά της
δυο μήλα, *α σεβντίμ αμάν*
δυο μήλα τής εζήτησα
δυο μήλα τής εζήτησα μ’ αυτή μου δίνει πέντε.
Δε θέλω, *α σεβντίμ αμάν*
δε θέλω γω τα μήλα σου
δε θέλω γω τα μήλα σου τα τσαλαπατημένα
μόν’ θέλω δυο ’π’ τον κόρφο σου
μόν’ θέλω δυο ’π’ τον κόρφο σου
μόν’ θέλω δυο ’π’ τον κόρφο σου τα μοσχομυρισμένα.

Τσατσάκι μου τσατσάκι μου
πονεί το κεφαλάκι μου
τσατσάκι μου τσατσάκι μου
βάι, πονεί το κεφαλάκι μου.

Αέρα μου καλοκιρ'νέ φύσα να περπατάμε
πηγαίνουν οι ἀσπρες για νερό κι οι έμορφες να πλένουν
πάγω κι εγώ ο νιούτσικος τα μαύρα μ' να ποτίσω
παπαϊδοπούλα αντάμωσα που 'ρχόταν από τ' αμπέλια
με δυο φουντιές τριαντάφυλλα με μήλα στην ποδιά της
δυο μήλα τής εζήτησα μ' αυτή μου δίνει πέντε.
Δε θέλω γω τα μήλα σου τα τσαλαπατημένα
μόν' θέλω δυο 'π' τον κόρφο σου τα μοσχομυρισμένα.
Τσατσάκι μου τσατσάκι μου πονεί το κεφαλάκι μου.
Τσατσάκι < πιθανόν από το "τσάτσα"= μεγάλη αδερφή

Td 049_20

Μηλί-, *βάι*, μηλίτσα που 'σαι στο γκρεμό
μηλί-, *βάι*, μηλίτσα που 'σαι στο γκρεμό
μηλίτσα που 'σαι στο γκρεμό με μήλα φορτωμένη
με μήλα φορτωμένη
τα μή-, *βάι,* τα μήλα σου λιμπίστηκα
τα μή-, *βάι,* τα μήλα σου λιμπίστηκα
τα μήλα σου λιμπίστηκα μα το γκρεμό φοβούμαι
μα το γκρεμό φοβούμαι.
Κι αν το, *βάι,* κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό
κι αν το, *βάι,* κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό
κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό έλ' απ' το μονοπάτι
έλ' απ' το μονοπάτι.
Το μο-, *βάι,* το μονοπάτι μ' έβγαλε
το μο-, *βάι,* το μονοπάτι μ' έβγαλε
το μονοπάτι μ' έβγαλε σ' ένα ερημοκλήσι
σ' ένα ερημοκλήσι
πόχει, *βάι,* πόχει σαράντα μνήματα
πόχει, *βάι,* πόχει σαράντα μνήματα
πόχει σαράντα μνήματα αδέρφια κι αξαδέρφια
αδέρφια κι αξαδέρφια
ακού-, *βάι,* ακούω το μνήμα να βογγά
ακού-, *βάι,* ακούω το μνήμα να βογγά
ακούω το μνήμα να βογγά να βαριαναστενάζει
να βαριαναστενάζει.
Τ' έχεις βρε τ' έχεις βρε μνήμα μ' και βογγάς
τ' έχεις βρε τ' έχεις βρε μνήμα μ' και βογγάς

τι έχεις βρε μνήμα μ' και βογγάς και βαριαναστενάζεις
και βαριαναστενάζεις
μην εί-, *βάι,* μην είν' η πλάκα σου βαριά
μην εί-, *βάι,* μην είν' η πλάκα σου βαριά
μην είν' η πλάκα σου βαριά και βαριαναστενάζεις
και βαριαναστενάζεις
Δεν εί-, *βάι* ,δεν είν' η πλάκα μου βαριά
δεν εί-, *βάι,* δεν είν' η πλάκα μου βαριά
δεν είν' η πλάκα μου βαριά να βαριαναστενάζω
να βαριαναστενάζω
μόν' ή-, *βάι,* μόν' ήρθες και με πάτησες
μόν' ή-, *βάι,* μόν' ήρθες και με πάτησες
μόν' ήρθες και με πάτησες επάνω στο κεφάλι
επάνω στο κεφάλι.

Μηλίτσα που 'σαι στο γκρεμό με μήλα φορτωμένη
τα μήλα σου λιμπίστηκα μα το γκρεμό φοβούμαι
Κι αν τον φοβάσαι τον γκρεμό έλ' απ' το μονοπάτι
Το μονοπάτι μ' έβγαλε σ' ένα ερημοκλήσι
πόχει σαράντα μνήματα αδέρφια κι αξαδέρφια
ακούω το μνήμα να βογγά να βαριαναστενάζει
Τ' έχεις βρε μνήμα μ' και βογγάς και βαριαναστενάζεις
μην είν' η πλάκα σου βαριά και βαριαναστενάζεις.
Δεν είν' η πλάκα μου βαριά να βαριαναστενάζω
μόν' ήρθες και με πάτησες επάνω στο κεφάλι.

Td 049_21

Κάτω εις του Τίρναβο και στον Πηλιοκράτη
έμορφες εχόρευαν κι έσερναν καμάρι
κι μια που 'τανε στη μέση έχει και τη χάρη
Τούρκος την αγάπησε γυναίκα να την πάρει.
Δέρνομαι σκοτώνομαι Τούρκο δεν παίρνω
στο πηγάδι ρίχνομαι Τούρκο δεν παίρνω.
Κι αν δαρθείς κι αν σκοτωθείς πάλι θα σε πάρω
στο πηγάδι κι αν ριχτείς πάλι θα σε βγάλω.
Td 050_1

Εγώ πηγαίνω και σας αφήνω
και σας αφήνω, *πιπίνι μου*
πάει να πλαγιάσω να ησυχάσω
να ησυχάσω στην κλίνη μου.
Ανέβα μήλο κατέβα ρόδι
κατέβα ρόδι, *πιπίνι μου*
να σε ρωτήσω τι κάν' η κόρη
τι κάν' η κόρη, *πιπίνι μου*.
Γαϊτάνι πλέκει και δεν αδειάζει
και δεν αδειάζει, *πιπίνι μου*.
Ας το ξεπλέξει κι ας έρθει κάτω
κι ας έρθει κάτω να την ιδώ.

Εγώ πηγαίνω και σας αφήνω
πάει να πλαγιάσω να ησυχάσω
να ησυχάσω στην κλίνη μου.
Ανέβα μήλο κατέβα ρόδι
να σε ρωτήσω τι κάν' η κόρη.
Γαϊτάνι πλέκει και δεν αδειάζει.
Ας το ξεπλέξει κι ας έρθει κάτω
κι ας έρθει κάτω να την ιδώ.

Td 050_2

Αέρα μου καλοκαιρ'νέ φύσαε να περπατούμε
μας πήρε, *για σεβντίμ αμάν*
μας πήρε το ξημέρωμα
μας πήρε το ξημέρωμα τ' άσπρο το μεσημέρι
να πάνε, *για σεβντίμ αμάν*
να πάνε οι γάσπρες για νερό
να πάνε οι γάσπρες για νερό κι οι έμορφες να πλύνουν.
Πάω κι ε-, *για σεβντίμ αμάν*
πάω κι εγώ ο νιούτσικος
πάω κι εγώ ο νιούτσικος τα μαύρα μ' να ποτίσω
παπαϊδο-, *για σεβντίμ αμάν*
παπαϊδοπούλα αντάμωσα
παπαϊδοπούλα αντάμωσα που 'ρχόταν 'πό τ' αμπέλια
με δυο φού-, *για σεβντίμ αμάν*
με δυο φούντες τριαντάφυλλα
με δυο φούντες τριαντάφυλλα με μήλα στην ποδιά της
δυο μήλα, *για σεβντίμ αμάν*
δυο μήλα γω της γύριψα
δυο μήλα γω της γύριψα κι αυτή μου δίνει πέντε.
Δε θέλω, *για σεβντίμ αμάν*

δε θέλω γω τα μήλα σου
δε θέλω γω τα μήλα σου τα τσαλαπατημένα
μόν' θέλω, *για σεβντίμ αμάν*
μόν' θέλω δυο απ' τον κόρφο σου
μόν' θέλω δυο απ' τον κόρφο σου τα μοσχομυρισμένα.
Τσατσάκι μου τσατσάκι μου
πονεί το κεφαλάκι μου
τσατσάκι μου τσατσάκι μου
πονεί το κεφαλάκι μου.

Αέρα μου καλοκαιρ'νέ φύσαε να περπατούμε
μας πήρε το ξημέρωμα τ' άσπρο το μεσημέρι
να πάνε οι γάσπρες για νερό κι οι έμορφες να πλύνουν.
Πάω κι εγώ ο νιούτσικος τα μαύρα μ' να ποτίσω
παπαϊδοπούλα αντάμωσα που 'ρχόταν 'πό τ' αμπέλια
με δυο φούντες τριαντάφυλλα με μήλα στην ποδιά της
δυο μήλα γω της γύριψα κι αυτή μου δίνει πέντε.
Δε θέλω γω τα μήλα σου τα τσαλαπατημένα
μόν' θέλω δυο απ' τον κόρφο σου τα μοσχομυρισμένα.
Τσατσάκι μου τσατσάκι μου
πονεί το κεφαλάκι μου.
Td 050_3

Καλώς καλώς ανταμωθήκαμε βενέ- βενέτικα λουλούδια
φίλοι μ' φίλοι μ' καλώς ορίσατε φίλοι μ' φίλοι μ' αγαπημένοι.
Την τρά- την τράπεζα την αργυρή θέλω θέλω να την τιμήσω
με μό- με μόσχο και καρυόφυλλο θέλω θέλω να την στολίσω.
Εμείς εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φά- να φάμε και να πιούμε
μόνο μόνο σάς αγαπούσαμε κι ήρθα- κι ήρθαμε να σας δούμε.
Ερ, βάλτε βάλτε κρασί μες στο γυαλί να πιουν να πιουν τα παλικάρια.
Ερ, σ' αυτό σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα πέτρα να μη ραγίσει
ερ, κι ο νοι- κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χίλια χρόνια να ζήσει
ερ, να ζή- να ζήσει χρόνια εκατό κι εγώ κι εγώ τα πεντακόσια.
Ερ, σηκώ- σηκώτε να πηγαίνουμε προτού προτού μας βαρεθούνε
ερ, της γει- της γειτονιάς οι έμορφες θέλουν θέλουν να κοιμηθούνε.

Καλώς ανταμωθήκαμε βενέτικα λουλούδια
φίλοι μ' καλώς ορίσατε φίλοι μ' αγαπημένοι.
Την τράπεζα την αργυρή θέλω να την τιμήσω
με μόσχο και καρυόφυλλο θέλω να την στολίσω.
Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φάμε και να πιούμε
μόνο σάς αγαπούσαμε κι ήρθαμε να σας δούμε.
Βάλτε κρασί μες στο γυαλί να πιουν τα παλικάρια.
Σ' αυτό σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει

κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει
να ζήσει χρόνια εκατό κι εγώ τα πεντακόσια.
Σηκώτε να πηγαίνουμε προτού μας βαρεθούνε
της γειτονιάς οι έμορφες θέλουν να κοιμηθούνε.

Td 050_4

Εμείς εδώ δεν ήρθαμε, *κέρνα μας κέρνα μας*
να φάμε και να πιούμε, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
να φάμε και να πιούμε, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
μόνο σας αγαπούσαμε, *κέρνα μας κέρνα μας*
κι ήρθαμε να σας δούμε, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
κι ήρθαμε να σας δούμε, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε, *κέρνα μας κέρνα μας*
πέτρα να μη ραγίσει, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
πέτρα να μη ραγίσει, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού, *κέρνα μας κέρνα μας*
χίλια χρόνια να ζήσει, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*
χίλια χρόνια να ζήσει, *άιντε να κερνάς να καλοπερνάς*.

Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φάμε και να πιούμε
μόνο σας αγαπούσαμε κι ήρθαμε να σας δούμε.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χίλια χρόνια να ζήσει.

Td 050_5

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπροφορεμένο
ωφ ωφ ωφ, και λαμπροφορεμένο
γιατ' άργησες ώσπου να βγεις κι ώσπου να βασιλέψεις
ωφ ωφ ωφ, κι ώσπου να βασιλέψεις
να σκοτεινιάσουν τα βουνά και να μαυρίσει ο ήλιος
ωφ ωφ ωφ, και να μαυρίσει ο ήλιος
να παν τ' αηδόνια στις φωλιές και τα πουλιά στις μάνες
ωφ ωφ ωφ, και τα πουλιά στις μάνες
να πάει κι ο νιος [εκεί?] π' αγαπά στην αγαπητικιά του
ωφ ωφ ωφ, στην αγαπητικιά του.

Φεγγάρι μου λαμπρό λαμπρό και λαμπροφορεμένο
γιατ' άργησες ώσπου να βγεις κι ώσπου να βασιλέψεις
να σκοτεινιάσουν τα βουνά και να μαυρίσει ο ήλιος
να παν τ' αηδόνια στις φωλιές και τα πουλιά στις μάνες
να πάει κι ο νιος [εκεί?] π' αγαπά στην αγαπητικιά του.

Td 050_6

Ωρέ, σηκώσ' απά-χα-νω Γιάννο μου και μη βαριοκοιμάσαι
βρέχ' ουρανός βρέχ' ουρανός, *Γιάννο μ'*
και βρέχε-, *άιντ' ωρέ Γιάννο μ',* και βρέχεσαι
ωρέ, βρέχ' ουρανό-χο-ς, *Γιάννο μ'*, και βρέχεσαι χιονίζει θα κρυώσεις
θα σου βραχούν θα σου βραχούν, *Γιάννο μου*
ο τ' άρμα-, *άιντε ωρέ Γιάννο μου*, τ' άρματα
ωρέ, θα σου βραχούν, *Γιάννο*, *ωχ μου*, τ' άρματα και τα χρυσά κουμπιά σου
και τ' ασημέ- και τ' ασημένιο σ', *Γιάννο μου*
ο το σπα-, *άιντ' ωρέ Γιάννο μου*, το σπαθί.

Σηκώσ' απάνω Γιάννο μου και μη βαριοκοιμάσαι
βρέχ' ουρανός και βρέχεσαι χιονίζει θα κρυώσεις
θα σου βραχούν τ' άρματα και τα χρυσά κουμπιά σου
και τ' ασημένιο σ' το σπαθί.

Td 050_7

Πέρα ι, *μωρέ*, πέρα-να σ' εκείνο το ι βουνό
όι, πέρα σ' εκεί-, *[τ' αϊτά μ' ταϊμπρά μ' μωρέ φέλτιτε?]*
πέρα σ' εκείνο το ι βουνό
πέρα σ' εκείνο το ι βουνό κανείς δεν ανιβαίνει
όι, μόν' Αλιξά-, *[τ' αϊτά μ' ταϊμπρά μ' μωρέ φέλτιτε?]*
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε πλέγοντας το γαϊτάνι
άι, πλέγοντας και, *[τ' αϊτά μ' ταϊμπρά μ' μωρέ φέλτιτε?]*
πλέγοντας κι αρμενίζοντας
πλέγοντας κι αρμενίζοντας και ψιλοτραγουδώντας.

Πέρα σ' εκείνο το ι βουνό κανείς δεν ανιβαίνει
μόν' Αλεξάντρα ανέβαινε πλέγοντας το γαϊτάνι
πλέγοντας κι αρμενίζοντας και ψιλοτραγουδώντας.

Td 050_8

Άιντ' ωρέ, δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά, *άι Κατερινούλα μου*
και δυο στο Βουκορέστι
και μια βραδιά, *άιντε Ρήνα μ',* στο σπίτι μας
άιντ' ωρέ, και μια βραδιά στο σπίτι μας, *Κατερινούλα μου*
σα δόλιος μοσαφίρης
να κουβεντιάσω, *Ρήνα μ',* και να ειπώ
άιντ' ωρέ, να κουβεντιάσω και να ειπώ, *Κατερινούλα μου*

τον πόνο το δικό μας
τι θ’ απογένει, *Ρήνα μου*, ο τό- ο ι ο τόπος μας.

Δώδεκα χρόνια στη Βλαχιά και δυο στο Βουκορέστι
και μια βραδιά στο σπίτι μας σα δόλιος μοσαφίρης
να κουβεντιάσω και να ειπώ τον πόνο το δικό μας
τι θ’ απογένει ο τόπος μας.

Td 051_8

Ήρθα- ήρθανε κι οι Απούκριες
αχ, ήρθαν κι οι Τυρινάδις
αχ, ήρθαν κι οι Τυρινάδις
ήρθ’ η ήρθ’ η Μιγάλ’ Σαρακουστή
αχ, που ’χει εφτά βδουμάδις
αχ, που ’χει εφτά βδουμάδις.

Σένα τα λέγω σένα σένα και άκουσ’ τα
πάρε χαρτί και πένα κάτσε και γράψε τα.
Διαμάντι δαχτυλίδι φορεί στο χέρι του
κι η πέτρα γράφει πάνω θα γίνω ταίρι του.

Τριαλαλα…
λαλαλα…

Ισύ ισύ που σέρνεις το χορό
αχ, σέρνεις και το καγκέλι
αχ, σέρνεις και το καγκέλι
σέρνεις σέρνεις και καταπόδι σου
αχ, κουρίτσια σαν αγγέλοι
αχ, κουρίτσια σαν αγγέλοι.

Σένα τα λέγω σένα και γράψε μήνυμα
στον Άγιο Κωσταντίνο στείλε προσκύνημα.
Λάμπει ο ήλιος λάμπει στα παραθύρια σου
μαύρα είναι τα μαλλιά σου μαύρα τα φρύδια σου.

Τριαλαλα…
λαλαλα…

Ήρθανε κι οι Απούκριες ήρθαν κι οι Τυρινάδις
ήρθ’ η Μιγάλ’ Σαρακουστή που ’χει εφτά βδουμάδις.

Σένα τα λέγω σένα σένα και άκουσ’ τα

πάρε χαρτί και πένα κάτσε και γράψε τα.
Διαμάντι δαχτυλίδι φορεί στο χέρι του
κι η πέτρα γράφει πάνω θα γίνω ταίρι του.

Ισύ που σέρνεις το χορό σέρνεις και το καγκέλι
σέρνεις και καταπόδι σου κουρίτσια σαν αγγέλοι.

Σένα τα λέγω σένα και γράψε μήνυμα
στον Άγιο Κωσταντίνο στείλε προσκύνημα.
Λάμπει ο ήλιος λάμπει στα παραθύρια σου
μαύρα είναι τα μαλλιά σου μαύρα τα φρύδια σου.
Td 051_10

Αχ, ταξίδι φεύγεις μακρινό, *αχ*, και δεν ξαναγυρίζεις
αχ, κι αφήνεις τα παιδάκια σου, *αχ*, που τα κρυφαγαπούσες
αχ, ταξίδι φεύγεις μακρινό, *αχ*, κι εμένα πού μ' αφήνεις
αχ, ο Χάρος σε εζήλεψε, *αχ*, και ήρθε να σε πάρει
αχ, κι εσύ τον ακολούθησες, *αχ*, να μην τόνε χαλάσεις
αχ, καλέ γλυκό μου όνομα, *αχ*, δε θα σε ξαναδούμε.

Ταξίδι φεύγεις μακρινό και δεν ξαναγυρίζεις
κι αφήνεις τα παιδάκια σου που τα κρυφαγαπούσες
ταξίδι φεύγεις μακρινό κι εμένα πού μ' αφήνεις
ο Χάρος σε εζήλεψε και ήρθε να σε πάρει
κι εσύ τον ακολούθησες να μην τόνε χαλάσεις
καλέ γλυκό μου όνομα δε θα σε ξαναδούμε.

Td 051_11

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζω
και την κουνίτσα σου κουνώ και σε γλυκοκοιμίζω
αχ αχ νάνι.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου
στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα διαμαντικά σου
αχ αχ νάνι.
Ύπνε που παίρνεις τα παιδιά έλα πάρε και τούτο
μικρό μικρό σου το 'δωσα μεγάλο φέρε μού το
αχ αχ νάνι.

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σε νανουρίζω
και την κουνίτσα σου κουνώ και σε γλυκοκοιμίζω.
Κοιμήσου και παρήγγειλα στην Πόλη τα προικιά σου

στη Βενετιά τα ρούχα σου και τα διαμαντικά σου.
Ύπνε που παίρνεις τα παιδιά έλα πάρε και τούτο
μικρό μικρό σου το ’δωσα μεγάλο φέρε μού το.

Td 051_13

Σήμερα ν ά-
σήμερα ν άλλος ουρανός, *ελ ο ουρανός*, σήμερα ν άλλη μέρα
α σήμερα ν άλλη μέρα
ελ, σήμερα ’που-
σήμερα ’πουχωρίζεται μάνα και θυγατέρα
μάνα και θυγατέρα.
Ελ, δώσ’ με μπαμπά
δώσ’ με μπαμπά μ’ το χέρι σου, *ελ το χέρι σου*, δώσ’ μου και την ευχή σου
δώσ’ μου και την ευχή σου
αχ, και πες πως δε
και πες πως δε μ’ ανάθρεψες πως δε μ’ έχεις παιδί σου
πως δε μ’ έχεις παιδί σου
ελ, χαλάλισε
χαλάλισε και το ψωμί, *αχ και το ψωμί*, πόφαγα στο σινί σου
πόφαγα στο σινί σου.
Ελ, σήμερα ν ά-
σήμερα ν άλλος ουρανός σήμερα ν άλλη μέρα
αχ, σε γέλασαν
σε γέλασαν πατέρα μου, *αχ πατέρα μου*, σε πήραν το παιδί σου
σε πήραν το παιδί σου
αχ, σε πήραν τη
σε πήραν την τριανταφυλλιά μέσ’ από την αυλή σου
μέσ’ από την αυλή σου.

Σήμερα ν άλλος ουρανός σήμερα ν άλλη μέρα
σήμερα ’πουχωρίζεται μάνα και θυγατέρα.
Δώσ’ με μπαμπά μ’ το χέρι σου δώσ’ μου και την ευχή σου
και πες πως δε μ’ ανάθρεψες πως δε μ’ έχεις παιδί σου
χαλάλισε και το ψωμί πόφαγα στο σινί σου.
Σήμερα ν άλλος ουρανός σήμερα ν άλλη μέρα
σε γέλασαν πατέρα μου σε πήραν το παιδί σου
σε πήραν την τριανταφυλλιά μέσ’ από την αυλή σου.

Td 52_02

Όσ’ αψηλά ’ν’ ο ουρανός τόσο βαθιά η θάλασσα
τόσο πανί ν εδιάζονταν

τόσο πανί ν εδιάζονταν η κόρη στην αυλή ντης
και πέρασε κι ένας ’π’ εκεί.
Εσύ κόρη μ’ που διάζεσαι και μένα δε θυμάσαι.
Εγώ καλέ μου σ’ έγραψα
εγώ καλέ μου σ’ έγραψα επάνου στο πανί μου.
Τ’ αδέλφια ντης την άκουσαν
τ’ αδέλφια ντης την άκουσαν απ’ το πα- παραθύρι
το βράδυ ν εσυνάχτηκαν
το βράδυ ν εσυνάχτηκαν τα τρία ντης αδέλφια
το ’να την πιάν’ απ’ τα μαλλιά
το ’να την πιάν’ απ’ τα μαλλιά και τ’ άλλ’ από το χέρι
το τρίτο το μικρότερο
το τρίτο το μικρότερο σαρδίζει το μαχαίρι
εκεί πήγαν τους βάλανε τους δυο ντους σ’ ένα μνήμα
της νέας βγαίνει λεμονιά
της νέας βγαίνει λεμονιά του νέου κυπαρίσσι
κοντολυγά η λεμονιά
κοντολυγά η λεμονιά φιλά το κυπαρίσσι.
Και πέρασε κι ένας ’π’ εκεί
και πέρασε κι ένας ’π’ εκεί κι αυτόν το λόγο λέγει.
Αυτοί αγαπιόνταν ζωντανοί
αυτοί αγαπιόνταν ζωντανοί φιλιούντ’ αποθαμένοι.

Όσ’ αψηλά ’ν’ ο ουρανός τόσο βαθιά η θάλασσα
τόσο πανί ν εδιάζονταν η κόρη στην αυλή ντης.
Εσύ κόρη μ’ που διάζεσαι και μένα δε θυμάσαι.
Εγώ καλέ μου σ’ έγραψα επάνου στο πανί μου.
Τ’ αδέλφια ντης την άκουσαν απ’ το παραθύρι
το βράδυ ν εσυνάχτηκαν τα τρία ντης αδέλφια
το ’να την πιάν’ απ’ τα μαλλιά και τ’ άλλ’ από το χέρι
το τρίτο το μικρότερο σαρδίζει το μαχαίρι
εκεί πήγαν τους βάλανε τους δυο ντους σ’ ένα μνήμα
της νέας βγαίνει λεμονιά του νέου κυπαρίσσι
κοντολυγά η λεμονιά φιλά το κυπαρίσσι.
Και πέρασε κι ένας ’π’ εκεί κι αυτόν το λόγο λέγει.
Αυτοί αγαπιόνταν ζωντανοί φιλιούντ’ αποθαμένοι.

Td 52_3

Εψές με τη, *βρ’ αμάν αμάν αμάν,* εψές με την αγάπη μου
εψές με την αγάπη μου προχθές με την καλή μου
αφού μαλώ-, *βρ’ αμάν αμάν αμάν,* αφού μαλώσαμε τα δυο
αφού μαλώσαμε τα δυο τα δυο αγαπημένα
πιάνει και στρώ-, *βρ’ αμάν αμάν αμάν,* πιάνει και στρώνει χώρια ντης

πιάνει και στρώνει χώρια ντης επάνω στο κρεβάτι
στρώνει κι εμέ, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* στρώνει κι εμέ στον καναπέ
στρώνει κι εμέ στον καναπέ σαν παραπονεμένο
κι απάνω στα, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* κι απάνω στα μεσάνυχτα
κι απάνω στα μεσάνυχτα τις δώδεκα η ώρα
ακούγω το κρε-, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* ακούγω το κρεβατάκι ντης
ακούγω το κρεβατάκι ντης που τρίζει ξανατρίζει
κι απάνω στα, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* κι απάνω στα μεσάνυχτα
κι απάνω στα μεσάνυχτα τις δώδεκα η ώρα
ακούγω το κρε-, *βρ' αμάν αμάν αμάν,*ακούγω το κρεβατάκι ντης
ακούγω το κρεβατάκι ντης που τρίζει ξανατρίζει
κι απλώνω το, *βρ' αμάν αμάν αμάν,*κι απλώνω το χεράκι μου
κι απλώνω το χεράκι μου και πιάνω δυο κεφάλια
το 'να 'χει από-, *βρ' αμάν αμάν αμάν,*το 'να 'χει απόλυα τα μαλλιά
το 'να 'χει απόλυα τα μαλλιά τ' άλλο μπερμπερισμένο
το 'να 'χει απόλ-, *βρ' αμάν αμάν αμάν,* το 'να 'χει απόλ'κα τα μαλλιά
το 'να 'χει απόλ'κα τα μαλλιά τ' άλλο μπερμπερισμένο
τριαλαράλα…

Εψές με την αγάπη μου προχθές με την καλή μου
αφού μαλώσαμε τα δυο τα δυο αγαπημένα
πιάνει και στρώνει χώρια ντης επάνω στο κρεβάτι
στρώνει κι εμέ στον καναπέ σαν παραπονεμένο
κι απάνω στα μεσάνυχτα τις δώδεκα η ώρα
ακούγω το κρεβατάκι ντης που τρίζει ξανατρίζει
κι απάνω στα μεσάνυχτα τις δώδεκα η ώρα
ακούγω το κρεβατάκι ντης που τρίζει ξανατρίζει
κι απλώνω το χεράκι μου και πιάνω δυο κεφάλια
το 'να 'χει απόλυα τα μαλλιά τ' άλλο μπερμπερισμένο
το 'να 'χει απόλ'κα τα μαλλιά τ' άλλο μπερμπερισμένο.
Td 052_4

Φτωχιάν ο πλούσιος αγαπά και η μάνα του δε θέλει
φτωχιάν ο πλούσιος αγαπά και η μάνα του δε θέλει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια τού σκανταλεύει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια ισχρά τού λέει.
Ν υγιέ μ' να πάρεις πλούσια να πάρ'ς αρχοντοπούλα
ν υγιέ μ' να πάρεις πλούσια να πάρ'ς αρχοντοπούλα
να πάρεις κόρη πλούσιη κόρη που τα 'χει ούλα
να πάρεις κόρη πλούσιη κόρη που τα 'χει ούλα.
Μα να σε κι ήρθ' ένας καιρός κι ο πλούσιος φτωχαίνει
μα να σε κι ήρθ' ένας καιρός κι ο πλούσιος φτωχαίνει
παντρεύεται και η φτωχιά πλούσιον άντρα παίρνει
παντρεύεται και η φτωχιά πλούσιον άντρα παίρνει.

Εμπάτε δούλες το μπροστά κι εγώ ας μένω πίσω
εμπάτε δούλες το μπροστά κι εγώ ας μένω πίσω
κάποιος ζητιάνος έρχεται να τόνε ελεήσω
κάποιος ζητιάνος έρχεται να τόνε ελεήσω.
Πάρε λεφτά να ξυριστείς και ρούχα για ν' αλλάξεις
πάρε λεφτά να ξυριστείς και ρούχα για ν' αλλάξεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις.

Φτωχιάν ο πλούσιος αγαπά και η μάνα του δε θέλει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια τού σκανταλεύει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια ισχρά τού λέει.
Ν υγιέ μ' να πάρεις πλούσια να πάρ'ς αρχοντοπούλα
να πάρεις κόρη πλούσιη κόρη που τα 'χει ούλα.
Μα να σε κι ήρθ' ένας καιρός κι ο πλούσιος φτωχαίνει
παντρεύεται και η φτωχιά πλούσιον άντρα παίρνει.
Εμπάτε δούλες το μπροστά κι εγώ ας μένω πίσω
κάποιος ζητιάνος έρχεται να τόνε ελεήσω.
Πάρε λεφτά να ξυριστείς και ρούχα για ν' αλλάξεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις.

Td 052_5

Τα λιβάδια πρασινίζουν
και τα μάτια μου δακρύζουν
και τα μάτια μου δακρύζουν
για μιας χήρας θυγατέρα
για μιας χήρας θυγατέρα
που φοράει τα λερωμένα
που φοράει τα λερωμένα
και τα λεροφορεμένα
που φοράει τα λερωμένα
και τα λεροφορεμένα
και τα λεροφορεμένα
ρίξ' τα κάτου τα καημένα
ρίξ' τα κάτω τα καημένα
κι έλα βράδυ με τα μένα
κι έλα βράδυ με τα μένα
και σα δεις κακό από μένα
και σα δεις κακό από μένα
να με βάλεις στο [πικόρμι?]
να με βάλεις στο [πικόρμι?]
να με κάνεις μέλια μέλια
να με κάνεις μέλια μέλια

και καμπόσα κομματσέλια
να με ρίξεις στο ποτάμι
να με πάρει το ποτάμι
να με πάρει το ποτάμι
να με πάει στα κύματά ντου
να με πάει στα κύματά ντου
στα κλωθογυρίσματά ντου
στα κλωθογυρίσματά ντους
κει που πλένουν οι κουρτέσες
κει που πλένουν οι κουρτέσες
οι λεγνές οι λεγνομέσες
οι λεγνές οι λεγνομέσες
να με πάρει μια ’πό κείνες
να με πάρει μια ’πό κείνες
να με κάτσει στην ποδιά ντης
να με κάτσει στην ποδιά ντης
να μετρήσω τα κομπιά ντης
να μετρήσω τα κομπιά ντης
και τα κομποθήλυκά ντης.

Τα λιβάδια πρασινίζουν
και τα μάτια μου δακρύζουν
για μιας χήρας θυγατέρα
που φοράει τα λερωμένα
και τα λεροφορεμένα
ρίξ’ τα κάτου τα καημένα
κι έλα βράδυ με τα μένα
και σα δεις κακό από μένα
να με βάλεις στο [πικόρμι?]
να με κάνεις μέλια μέλια
και καμπόσα κομματσέλια
να με ρίξεις στο ποτάμι
να με πάει στα κύματά ντου
στα κλωθογυρίσματά ντου
κει που πλένουν οι κουρτέσες
οι λεγνές οι λεγνομέσες
να με πάρει μια ’πό κείνες
να με κάτσει στην ποδιά ντης
να μετρήσω τα κομπιά ντης
και τα κομποθήλυκά ντης.

Td 052_6

Πάρ' την καρδιά μου πάρ' τηνε αφού καρδιά δεν έχεις
σκίσε τα στήθια μου σκληρά
πάρ' από μέσα την καρδιά αφού καρδιά δεν έχω.

Td 052_8

Το Μάη γεννήθ' ο Κωσταντής, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
το Μάη ν εβαπτίστη, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
το Μάη ν εβαπτίστη, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
το Μάη τον ήρθε μήνυμα, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
στον πόλεμο να πάει, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
στον πόλεμο να πάει, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'.*
Μετρήθηκε η Τουρκαρμενιά, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
εννιά χιλιάδες λείπουν, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
εννιά χιλιάδες λείπουν, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
μετρήθηκ' ο Μιχάλμπεης, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
ένας λεβέντης λείπει, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
ένας λεβέντης λείπει, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
και κείνος πίσω έμεινε, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
τ' άλογό τ' καλιβώνει, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
τ' άλογό τ' καλιβώνει, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'.*
και η κόρη που τον αγαπά, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
βαστάει κερί και φέγγει, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
βαστάει κερί και φέγγει, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'.*
Και πού θα πας λεβέντη μου, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
να 'ρθω κι εγώ μαζί σου, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
να 'ρθω κι εγώ μαζί σου, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'.*
Εκεί που πάγω κόρη μου, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
κοράσια δεν πατούνε, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
κοράσια δεν πατούνε, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
δε μαγερεύουν δε δειπνούν, *κυρ-Κωσταντίνε μάτια μου*
δε στρώνουν δεν κοιμούνται, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'*
δε στρώνουν δεν κοιμούνται, *κι ωχ μανέ μ'μανέ μ'.*

Το Μάη γεννήθ' ο Κωσταντής το Μάη ν εβαπτίστη
το Μάη τον ήρθε μήνυμα στον πόλεμο να πάει.
Μετρήθηκε η Τουρκαρμενιά εννιά χιλιάδες λείπουν
μετρήθηκ' ο Μιχάλμπεης ένας λεβέντης λείπει

και κείνος πίσω έμεινε τ' άλογό τ' καλιβώνει
και η κόρη που τον αγαπά βαστάει κερί και φέγγει.
Και πού θα πας λεβέντη μου να 'ρθω κι εγώ μαζί σου.
Εκεί που πάγω κόρη μου κοράσια δεν πατούνε
δε μαγερεύουν δε δειπνούν δε στρώνουν δεν κοιμούνται.

Td 052_9

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές
τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ διαπαντός
θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ διαπαντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός.

Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά μακριά μακριά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κά- και να μου κάψεις φως μου την καρδιά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κά- και να μου κάψεις φως μου την καρδιά.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
εις τα ωραί- εις τα ωραία ντης χλωρά κλωνιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
εις τα ωραί- εις τα ωραία ντης χλωρά κλωνιά.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ' αηδόνια αλλάζουνε φωλιές

τα μάτια βλέπουν σ' άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ διαπαντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι πάντα μοναχός

Αν ήθελες να ταξιδέψεις
να πας στα ξένα μακριά
δεν έπρεπε να μ' αγαπήσεις
και να μου κάψεις φως μου την καρδιά.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτέψω αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
εις τα ωραία ντης χλωρά κλωνιά.

Td 052_11

Η Σμίτη και η Άγκυρα αδέρφια του θανάτου
όποιος πάει στην Άγκυρα δεν έχει την υγειά του.
Της Άγκυρας μες στον κισλά έχει ένα πηγαδάκι
πηγαίνουν τα ελληνόπουλα και πίνουν το φαρμάκι
πήγα κι εγώ στην Άγκυρα να ιδώ το πηγαδάκι
κι έσκυψα για να πιω νερό και ήπια το φαρμάκι.
Μου γράφεις μάνα μου γραφή και με ρωτάς τι κάνω
στης Άγκυρας τα χώματα μανούλα θα πεθάνω
λειτούργησε στην Παναγιά 'νάψε και αγιοκέρι
να κάνει θαύμα μάνα μου να γίνει καλοκαίρι
να βγει ο ήλιος μια φορά κι από χαρά θα κλάψω
και μέσ' από την Άγκυρα μανούλα θα σε γράψω
μην κλαις μανούλα μου γλυκιά και με κρατάς κακία
θα πάμε όλα τα παιδιά όλα με μια ελπίδα
γιατ' έχουμ' όλα μια καρδιά και όλα μια πατρίδα.
Σμίτη: προφανώς η Σμύρνη

Td 052_12

Ακούσατε ακούσατε
ακούσατε τι έγινε αυτήν την εβδομάδα
δυο μάτια μαύρα μάτια
έγινε έ- έγινε έ-

έγινε ένας πόλεμος κι ένα βαρύ ασκέρι
δυο μάτια μαύρα μάτια
έπιασαν το έπιασαν το
έπιασαν το Μιχάλμπεη τ' άξιο το παλικάρι
δυο μάτια μαύρα μάτια
ούτε με χί- ούτε με χί-
ούτε με χίλιους πιάνονταν ούτε με δυο χιλιάδες
δυο μάτια μαύρα μάτια.
Παντού περά- παντού περά-
παντού περάστε με παιδιά παντού γυρίσετέ με
δυο μάτια μαύρα μάτια
μόνο στης Α- μόνο στης Α-
μόνο στης Αγαπώς παιδιά 'πό κει μη με περάσ'τε
δυο μάτια μαύρα μάτια.
Κι εκείνοι από κι εκείνοι από
κι εκείνοι από τη ζήλια ντους κι από τη [γκισκανιά?] τους
δυο μάτια μαύρα μάτια
πήγαν και το πήγαν και το
πήγαν και τον περάσανε κάτω απ' τα παραθύρια
δυο μάτια μαύρα μάτια
και η Αγαπώ και η Αγαπώ
και η Αγαπώ τον κοίταζε πάνω απ' τα παραθύρια
δυο μάτια μαύρα μάτια.
Δεν ήσουν συ δεν ήσουν συ
δεν ήσουν συ Μιχάλμπεη δεν ήσουν συ καλέ μου
δυο μάτια μαύρα μάτια
ούτε με χί- ούτε με χί-
ούτε με χίλιους πιάνουσου ούτε με δυο χιλιάδες
δυο μάτια μαύρα μάτια
και ήρθαν και και ήρθαν και
και ήρθαν και σε πιάσανε δυο τρεις αρματωμένοι
δυο μάτια μαύρα μάτια.
Πανάθεμα πανάθεμα
πανάθεμα τα μάτια μου όπου βαριοκοιμούνταν
δυο μάτια μαύρα μάτια.

Ακούσατε τι έγινε αυτήν την εβδομάδα
έγινε ένας πόλεμος κι ένα βαρύ ασκέρι
έπιασαν το Μιχάλμπεη τ' άξιο το παλικάρι
ούτε με χίλιους πιάνονταν ούτε με δυο χιλιάδες.
Παντού περάστε με παιδιά παντού γυρίσετέ με
μόνο στης Αγαπώς παιδιά 'πό κει μη με περάσ'τε.
Κι εκείνοι από τη ζήλια ντους κι από τη [γκισκανιά?] τους
πήγαν και τον περάσανε κάτω απ' τα παραθύρια

και η Αγαπώ τον κοίταζε πάνω απ' τα παραθύρια.
Δεν ήσουν συ Μιχάλμπεη δεν ήσουν συ καλέ μου
ούτε με χίλιους πιάνουσου ούτε με δυο χιλιάδες
και ήρθαν και σε πιάσανε δυο τρεις αρματωμένοι.
Πανάθεμα τα μάτια μου όπου βαριοκοιμούνταν.

Td 052_13

Του Σαμακοβιού τους δρόμους τους περπάτησα πολύ
κι ήταν όλο καλντερίμι και κουράστηκα πολύ
κι ήταν όλο καλντερίμι και κουράστηκα πολύ.
Απορώ κι αναρωτιέμαι πώς έγινε ο διωγμός
και φύγαμε απ' την πατρίδα και μου δέρνει ο λογισμός
και φύγαμε απ' την πατρίδα και μου δέρνει ο λογισμός.
Του Σαμακοβιού τα μέρη ήταν έμορφα πολύ
κι είχε τα νερά δροσάτα και πίναμε απ' την πηγή
κι είχε τα νερά δροσάτα και πίναμε απ' την πηγή.
Την ωραία μας πατρίδα την ονειρευόμαστε
μα ποτέ δε θα τη δούμε και ας μη γελιόμαστε
μα ποτέ δε θα τη δούμε και ας μη γελιόμαστε.

Του Σαμακοβιού τους δρόμους τους περπάτησα πολύ
κι ήταν όλο καλντερίμι και κουράστηκα πολύ.
Απορώ κι αναρωτιέμαι πώς έγινε ο διωγμός
και φύγαμε απ' την πατρίδα και μου δέρνει ο λογισμός.
Του Σαμακοβιού τα μέρη ήταν έμορφα πολύ
κι είχε τα νερά δροσάτα και πίναμε απ' την πηγή.
Την ωραία μας πατρίδα την ονειρευόμαστε
μα ποτέ δε θα τη δούμε και ας μη γελιόμαστε.

Td 052_15

Εψές είδα στον ύπνο μου στον ύπνο μου είδα και στ' όνειρό μου
τρεις μαύροι σκύλοι κάθονταν εις το προσκέφαλό μου.
Σηκώνομαι και ντύνομαι και ντύνομαι και τ' άρματά μου βάζω
παίρνω τα δυο μου τα σκυλιά και στο κυνήγι πάγω.

Στο δρόμο που επήγαινα επήγαινα βλέπω 'να κυπαρίσσι
βλέπω μια κόρη πόπλυνε σε κρυσταλλένια βρύση.
Καλημερνώ σε λυγερή βρε λυγερή, καλώς τον κυνηγάρη
δέσε και τούτα τα σκυλιά σ' ένα δεντρί κλωνάρι.

Εψές είδα στον ύπνο μου είδα και στ’ όνειρό μου
τρεις μαύροι σκύλοι κάθονταν εις το προσκέφαλό μου.
Σηκώνομαι και ντύνομαι και τ’ άρματά μου βάζω
παίρνω τα δυο μου τα σκυλιά και στο κυνήγι πάγω.

Στο δρόμο που επήγαινα βλέπω ’να κυπαρίσσι
βλέπω μια κόρη πόπλυνε σε κρυσταλλένια βρύση.
Καλημερνώ σε λυγερή, καλώς τον κυνηγάρη
δέσε και τούτα τα σκυλιά σ’ ένα δεντρί κλωνάρι.

Td 052_16

[…]
ήρθα στη γειτονιά σου
χρυσή κορδέλα σου, *αχ βρε*, σου ’φερα
χρυσή κορδέλα σου ’φερα να δέσεις τα μαλλιά σου
όλοι οι ξένοι μ’ έ-, *αχ βρε*, μ’ ένιωσαν
όλοι οι ξένοι μ’ ένιωσαν και συ κόρη κοιμάσαι.
Αν είσαι με τη μά- με τη μάνα σου
αν είσαι με τη μάνα σου να ’ρθω να σε φιλήσω
κι αν είσαι με τον ξέ- με τον ξένονε
κι αν είσαι με τον ξένονε να ’ρθω να πολεμήσω
να βγάλω τούρκικα τούρκικα σπαθιά
να βγάλω τούρκικα σπαθιά και φράγκικα μαχαίρια
να πάρω το κεφά- το κεφάλι του
να πάρω το κεφάλι του σα μήλο στην ποδιά μου
κι αν λερωθούν τα ρού-, *βρε*, τα ρούχα μου
κι αν λερωθούν τα ρούχα μου, *βρε*, ποιος θα μου τα πλύνει.
Εγώ είμ’ άξια και λυ-, *βρε*, και λυγερή
εγώ είμ’ άξια και λυγερή τα ρούχα σου να πλένω
βάζω το δάκρυ μου, *αχ*, το δάκρυ μου
βάζω το δάκρυ μου νερό το φτύσμα μου σαπούνι
βάζω και τις πλεξί- τις πλεξίδες μου
βάζω και τις πλεξίδες μου σκοινάκι και τ’ απλώνω.

[……] ήρθα στη γειτονιά σου
χρυσή κορδέλα σου ’φερα να δέσεις τα μαλλιά σου
όλοι οι ξένοι μ’ ένιωσαν και συ κόρη κοιμάσαι.
Αν είσαι με τη μάνα σου να ’ρθω να σε φιλήσω
κι αν είσαι με τον ξένονε να ’ρθω να πολεμήσω
να βγάλω τούρκικα σπαθιά και φράγκικα μαχαίρια
να πάρω το κεφάλι του σα μήλο στην ποδιά μου
κι αν λερωθούν τα ρούχα μου ποιος θα μου τα πλύνει.
Εγώ είμ’ άξια και λυγερή τα ρούχα σου να πλένω

βάζω το δάκρυ μου νερό το φτύσμα μου σαπούνι
βάζω και τις πλεξίδες μου σκοινάκι και τ' απλώνω.

Td 052_17

Από μικρό στα γράμματα μεγάλο στο σχολείο
ήρθε η ώρα του φαγιού να πα να γευματίσω.
Στο δρόμο που επήγαινα το Θεό παρακαλούσα
να βρω τη μάνα μου καλά να πα να την φιλήσω.
Στο σπίτι όταν έφτασα στο σπίτι όταν φτάνω
βρίσκω τη μάνα μ' αγκαλιά με ένα ξένον άντρα.
Τι θαύματα τι πράματα είναι αυτά που κάνεις
σαν έρθει ο πατέρας μου εγώ θα μαρτυρήσω.
Και τι θα πεις παλιόπαιδο και τι θα μαρτυρήσεις.
Ό,τ' είδαν τα ματάκια μου αυτά θα μαρτυρήσω.
'Πό μάσχαλας το έπιασε και σαν αρνί το σφάζει
το βάζει μέσα στο ταψί το μάγειρα το πάει.
Να μάγειρα μαγείρεψε και στ' άλας μην το βλέπεις.
Κι εκείνος το κατάλαβε και το γυρνάει πίσω.
Να και ο άντρας κι έρχεται καβάλα στ' άλογό του
Γυναίκα πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Το έλουσα το χτένισα και στο σχολειό του πάει.
Χτυπά το άλογο ζεγκί και στο σχολειό του πάει.
Δάσκαλε μ' πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Τρεις μέρες έχω να το δω και τρεις να το διαβάσω
και άλλες τρεις να μην το δω το νου μου θε να χάσω.
Χτυπά το άλογο ζεγκί στο σπίτι του πηγαίνει.
Γυναίκα μ' πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Το έλουσα το χτένισα στη θεία του πηγαίνει.
Χτυπά το άλογο ζεγκί στη θεία του πηγαίνει.
Θεία μου πού 'ναι το παιδί πού 'ναι κι ο Κωσταντίνος.
Τρεις μέρες έχω να το δω και τρεις να το φιλήσω
και άλλες τρεις να μην το δω θα το ελησμονήσω.
Κάτσε άντρα μ' να φας φαΐ κι ο Κωσταντίνος θά 'ρθει.
Κι εκείνο 'πιλογήθηκε επάνου στο τραπέζι.
Αν είσαι λύκος φάγε με σκύλος κατέλυσέ με
κι αν είσαι ο πατέρας μου σκύψε και φίλησέ με.

Td 052_18

Φτωχιά ο πλούσιος αγαπά μα η μάνα του δε θέλει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια ισχρά τού λέει.
Γιε μου μην παίρνεις τη φτωχιά πάρε αρχοντοπούλα
πάρε μια κόρη πλούσια κόρη που τα 'χει όλα.
Καλή 'ναι μάνα μ' κι η φτωχιά έχει περίσσια χάρη
λάμπουνε τ' άσπρα ντης λαιμά σαν το μαργαριτάρι.
Δεν πέρασε πολύς καιρός ο πλούσιος παντρεύτη

και έμεινε και η φτωχιά όπου τον αγαπούσε.
Δεν πέρασε πολύς καιρός ο πλούσιος φτωχαίνει
παντρεύεται και η φτωχιά πλούσιον άντρα παίρνει.
Εμπάτε δούλες το μπροστά κι εγώ ας μένω πίσω
κάποιος ζητιάνος έρχεται για να τον ελεήσω.
Πάρε λεφτά να ξυριστείς και ρούχα για ν' αλλάξεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις.

Φτωχιά ο πλούσιος αγαπά μα η μάνα του δε θέλει
η μάνα του η δίγνωμη λόγια ισχρά τού λέει.
Γιε μου μην παίρνεις τη φτωχιά πάρε αρχοντοπούλα
πάρε μια κόρη πλούσια κόρη που τα 'χει όλα.
Καλή 'ναι μάνα μ' κι η φτωχιά έχει περίσσια χάρη
λάμπουνε τ' άσπρα ντης λαιμά σαν το μαργαριτάρι.
Δεν πέρασε πολύς καιρός ο πλούσιος παντρεύτη
και έμεινε και η φτωχιά όπου τον αγαπούσε.
Δεν πέρασε πολύς καιρός ο πλούσιος φτωχαίνει
παντρεύεται και η φτωχιά πλούσιον άντρα παίρνει.
Εμπάτε δούλες το μπροστά κι εγώ ας μένω πίσω
κάποιος ζητιάνος έρχεται για να τον ελεήσω.
Πάρε λεφτά να ξυριστείς και ρούχα για ν' αλλάξεις
θυμίσου την αγάπη μας κι από καρδιάς να κλάψεις.

Td 052_19

Ένα Σαββάτο βράδυ μια Κυριακή πρωί
παίρνω το όργανό μου πάγω στην εξοχή
βλέπω μια 'βραιοπούλα που ελουζόντανε
με ασημένιο τάσι περιχυνόντανε.
Έλα εβραιοπούλα να γίνεις χριστιανή
να λούζεσαι Σαββάτο ν' αλλάζεις Κυριακή
να κοινωνάς το Πάσχα κάθε καλή γιορτή
έλα εβραιοπούλα να γίνεις χριστιανή.
Περίμενέ με ξένε μ' κει κάτου στο πορτί
τη νενέ μου να ρωτήσω αν γίνω χριστιανή
τη νενέ μου να ρωτήσω αν γίνω χριστιανή
περίμενέ με ξένε μ' κει κάτου στο πορτί.
Καλύτερα κόρη μου να προσκυνάς τζαμί
παρά να γίνεις κόρη μ' να γίνεις χριστιανή
παρά να γίνεις κόρη μ' να γίνεις χριστιανή
καλύτερα κόρη μου να προσκυνάς τζαμί.

Ένα Σαββάτο βράδυ μια Κυριακή πρωί
παίρνω το όργανό μου πάγω στην εξοχή
βλέπω μια ’βραιοπούλα που ελουζόντανε
με ασημένιο τάσι περιχυνόντανε.
Έλα εβραιοπούλα να γίνεις χριστιανή
να λούζεσαι Σαββάτο ν’ αλλάζεις Κυριακή
να κοινωνάς το Πάσχα κάθε καλή γιορτή.
Περίμενέ με ξένε μ’ κει κάτου στο πορτί
τη νενέ μου να ρωτήσω αν γίνω χριστιανή.
Καλύτερα κόρη μου να προσκυνάς τζαμί
παρά να γίνεις κόρη μ’ να γίνεις χριστιανή.

Td 052_20

Του πολέμου η μέρα ανατέλλει
κι ένας ήρως ωραίος και νέος
στας αγκάλας της φίλης του θέλει
απωθών να ζωστεί το σπαθί.

Αλλ’ αυτή ανήσυχο τον βλέπει
να τον θέλξει θερμώς προσπαθεί.
Είναι νύχτα τον λέει ακόμη
είν’ ακόμη το σκότος βαθύ.

Βλέπω τ’ άστρα ωραία μου φίλη
βλέπω τ’ άστρα πώς τρέμουν πώς σβήνουν
πώς τα δέντρα σαλεύουν και κλίνουν
στην ψυχράν της ωραία πνοή.

Ω να μην ω να μην εγεννόμην
πατρίς και έρως τι θέσις δεινή
αχ σιώπα ψυχή της ψυχής μου
και με σφάζει η μικρά σου φωνή.
Td 052_21

Η Σούσα ήταν έμορφη κι αρχόντισσα μεγάλη
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον κι αγάπα την χρόνους δεκατεσσάρους
και κείνη τ’ αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους
και κείνη τ’ αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους.
Μια Κυριακή πρωί πρωί στον ήλιο που καθόταν
βγάζει το χρυσομάντιλο τα δάκρυά ντης σκούπα
κι η μάνα της την ερωτά κι ο κύρης της τη λέει.
Τι έχ’ς Σουλτάνα μου και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Όνειρο είδα μάνα μου πικρό φαρμακωμένο

είδα πού ήρθε τ' αδέρφι μου γυμνό ξαρματωμένο.
Όνειρο είναι κόρη μου κι όνειρο θα περάσει
και σένα τ' αδερφάκι σου στα ξένα θα γεράσει.
Στα ξένα όπου περπατεί στη στράτα που γυρίζει
ή άγρια θηριά τον τρων ή άλλη τον ορίζει.
Απάνω τα μεσάνυχτα που οι πετεινοί λαλούσαν
ακούει την πόρτα να χτυπάει έρχεται αδερφός της
απ' το καλό την ερωτάει κι απ' το κακό την παίρνει.
Σύρε Σουλτάνα μ' στο γιατρό να γιάνεις την πληγή σου
κι αν πάνε χίλια κι εκατό και άλλα πεντακόσια
τα δίδει ο Σαρή βαλής που δε λυπάται γρόσια.

Η Σούσα ήταν έμορφη κι αρχόντισσα μεγάλη
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον κι αγάπα την χρόνους δεκατεσσάρους
και κείνη τ' αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους.
Μια Κυριακή πρωί πρωί στον ήλιο που καθόταν
βγάζει το χρυσομάντιλο τα δάκρυά ντης σκούπα
κι η μάνα της την ερωτά κι ο κύρης της τη λέει.
Τι έχ'ς Σουλτάνα μου και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Όνειρο είδα μάνα μου πικρό φαρμακωμένο
είδα πού ήρθε τ' αδέρφι μου γυμνό ξαρματωμένο.
Όνειρο είναι κόρη μου κι όνειρο θα περάσει
και σένα τ' αδερφάκι σου στα ξένα θα γεράσει.
Στα ξένα όπου περπατεί στη στράτα που γυρίζει
ή άγρια θηριά τον τρων ή άλλη τον ορίζει.
Απάνω τα μεσάνυχτα που οι πετεινοί λαλούσαν
ακούει την πόρτα να χτυπάει έρχεται αδερφός της
απ' το καλό την ερωτάει κι απ' το κακό την παίρνει.
Σύρε Σουλτάνα μ' στο γιατρό να γιάνεις την πληγή σου
κι αν πάνε χίλια κι εκατό και άλλα πεντακόσια
τα δίδει ο Σαρή βαλής που δε λυπάται γρόσια.

Σούσα: μάλλον εννοεί Σουλτάνα

Td 053_1

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα εί- γιατί θα είμαι πάντα μοναχός.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους

τ’ αηδόνια αλλάζουνε φωλιά
τα μάτια βλέπουν σ’ άλλους τόπους
μα δεν αλλά- μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτεύσ’ αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
που έχω φω- που έχω φως μου μέσα στην καρδιά.

Θα φύγω κόρη μου στα ξένα
θα μακρυνθώ δια παντός
θα ζω πάντα δυστυχισμένος
γιατί θα είμαι πάντα μοναχός.

Χωρίζει η μοίρα τους ανθρώπους
τ’ αηδόνια αλλάζουνε φωλιά
τα μάτια βλέπουν σ’ άλλους τόπους
μα δεν αλλάζουν φως μου οι καρδιές.

Στον τόπο που σε πρωτοείδα
θε να φυτεύσ’ αμυγδαλιά
για να κρεμάσω τας ελπίδας
που έχω φως μου μέσα στην καρδιά.

Td 053_2

Πάρ’ την καρδιά μου πάρ’ τηνε αφού καρδιά δεν έχεις
σκίσε τα στήθη μου σκληρά
πάρ’ από μέσα την καρδιά αφού καρδιά δεν έχεις.

Κι αυτή θ’ αρχίσει με παλμούς να πει τα περασμένα
βάσανα πίκρες και καημούς
τους πόνους κι αναστεναγμούς που υπέφερε για σένα.

Τέσσερα φύλλα έχει η καρδιά τα δυο τα ’χεις παρμένα
και τ’ άλλα δυο που μ’ άφησες
και τ’ άλλα δυο που μ’ άφησες κι εκείνα μαραμένα.

Αν αγαπήσεις ορφανή και τήνε παρατήσεις
καλύτερα στη θάλασσα το αίμα της να χύσεις
να το χτυπάει η θάλασσα να το χτυπάει το κύμα
ν’ ανεστενάζεις και να λες
ν’ ανεστενάζεις και να λες της ορφανής το κρίμα.

Πάρ’ την καρδιά μου πάρ’ τηνε αφού καρδιά δεν έχεις
σκίσε τα στήθη μου σκληρά
πάρ’ από μέσα την καρδιά αφού καρδιά δεν έχεις.

Κι αυτή θ’ αρχίσει με παλμούς να πει τα περασμένα
βάσανα πίκρες και καημούς
τους πόνους κι αναστεναγμούς που υπέφερε για σένα.

Τέσσερα φύλλα έχει η καρδιά τα δυο τα ’χεις παρμένα
και τ’ άλλα δυο που μ’ άφησες κι εκείνα μαραμένα.

Αν αγαπήσεις ορφανή και τήνε παρατήσεις
καλύτερα στη θάλασσα το αίμα της να χύσεις
να το χτυπάει η θάλασσα να το χτυπάει το κύμα
ν’ ανεστενάζεις και να λες της ορφανής το κρίμα.

Td 053_3

Βρε Μανόλη Μανολάκη βρε καλό παιδί
τι καλή γυναίκα πόχεις κι όμορφο παιδί
τι καλή γυναίκα πόχεις κι όμορφο παιδί.
Πες μου πες μου πού την είδες και την άρεσες
πες μου πες μου πού την είδες και την άρεσες.
Μες στον γκιουλ μπακτσέ την είδα που σιργιάνιζε
μες στον γκιουλ μπακτσέ την είδα που σιργιάνιζε.
Πες μου πες μου τι φορούσε να σ’ εμπιστευτώ
πες μου πες μου τι φορούσε να σ’ εμπιστευτώ.
Γκιουργκελί τσεμπέρ φορούσε κι άσπρο λιμπαντέ
και γερντάνι στο λαιμό ντης κείνο μ’ έκαψε
και γερντάνι στο λαιμό της κείνο μ’ έκαψε.
Κι ο Μανόλης μεθυσμένος πάει την έσφαξε
το πρωί πρωί σηκώθη και την έκλαψε
το πρωί πρωί σηκώθη και την έκλαψε.
Σήκω πάπια μ’ σήκω χήνα μ’ σήκω κι άλλαξε
σήκω βάλε τα χρυσά σου να πάμ’ στην εκκλησιά
σήκω βάλε τα χρυσά σου να πάμ’ στην εκκλησιά.

Βρε Μανόλη Μανολάκη βρε καλό παιδί
τι καλή γυναίκα πόχεις κι όμορφο παιδί.
Πες μου πες μου πού την είδες και την άρεσες.
Μες στον γκιουλ μπακτσέ την είδα που σιργιάνιζε.
Πες μου πες μου τι φορούσε να σ’ εμπιστευτώ.

Γκιουργκελί τσεμπέρ φορούσε κι άσπρο λιμπαντέ
και γερντάνι στο λαιμό της κείνο μ' έκαψε.
Κι ο Μανόλης μεθυσμένος πάει την έσφαξε
το πρωί πρωί σηκώθη και την έκλαψε.
Σήκω πάπια μ' σήκω χήνα μ' σήκω κι άλλαξε
σήκω βάλε τα χρυσά σου να πάμ' στην εκκλησιά.

Γκιοργκελί: από το τουρκικό görge = σκιά
Λιμπαντέ: είδος παλτού, αδιάβροχο

Td 053_4

Για πάρε με ξανθούλα μου να σε βοηθώ στην πλύση
για να σε κουβαλώ νερό απ' του πασά τη βρύση
αχ αχ για πάρε με ξανθούλα γλυκιά.
Για πάρε με για άσε με εγώ θα σ' αγαπάω
κι αν είναι θέλημα Θεού θα ξαναγαπηθούμε
αχ αχ για πάρε με ξανθούλα γλυκιά.

Για πάρε με ξανθούλα μου να σε βοηθώ στην πλύση
για να σε κουβαλώ νερό απ' του πασά τη βρύση.
Για πάρε με για άσε με εγώ θα σ' αγαπάω
κι αν είναι θέλημα Θεού θα ξαναγαπηθούμε

Td 053_5

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά, *τώρα τα βουνά ανθούν*
σένα και τους ανέμους, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
έχω καράβι καρυδιάς, *τώρα τα βουνά ανθούν*
τιμόνι σιδερένιο, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
έχω κι ένα ναυτόπουλο, *τώρα τα βουνά ανθούν*
γνωρίζει τους ανέμους, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*.
Ότ' ανεβαίνει τραγουδεί, *τώρα τα βουνά ανθούν*
κι όταν κατέβη κλαίει, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
κι ο ναύαρχός του το ρωτά, *τώρα τα βουνά ανθούν*
και το βαρυξετάζει, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*.
Τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις, *τώρα τα βουνά ανθούν*
και βαριανεστενάζεις, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*.
Βλέπω τον ουρανό θολό, *τώρα τα βουνά ανθούν*
και τ' άστρι βουρκωμένο, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*
βλέπω και την αγάπη μου, *τώρα τα βουνά ανθούν*
με άλλον 'γκαλιασμένη, *και οι κάμποι λουλουδίζουν*.

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά σένα και τους ανέμους
έχω καράβι καρυδιάς τιμόνι σιδερένιο
έχω κι ένα ναυτόπουλο γνωρίζει τους ανέμους.
Ότ' ανεβαίνει τραγουδεί κι όταν κατέβη κλαίει
κι ο ναύαρχός του το ρωτά και το βαρυξετάζει.
Τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Βλέπω τον ουρανό θολό και τ' άστρι βουρκωμένο
βλέπω και την αγάπη μου με άλλον 'γκαλιασμένη.

Td 053_6

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά σένα και τους ανέμους
έχω καράβι καρυδιάς
έχω καράβι καρυδιάς τιμόνι σιδερένιο
έχω κι ένα ναυτόπουλο
έχω κι ένα ναυτόπουλο γνωρίζει τους ανέμους.
Ότ' ανεβαίνει τραγουδεί
ότ' ανεβαίνει τραγουδεί κι όταν κατέβη κλαίει
κι ο ναύαρχός του το ρωτά
κι ο ναύαρχός του το ρωτά και το βαρυξετάζει.
Τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις
τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις και βαριαναστενάζεις.
Βλέπω τον ουρανό θολό
βλέπω τον ουρανό θολό και τ' άστρι βουρκωμένο
βλέπω και την αγάπη μου
βλέπω και την αγάπη μου με άλλον 'γκαλιασμένη.
Έτσ' έναι μάτια μ' έτσ' έναι
έτσ' έναι μάτια μ' έτσ' έναι όποιος 'γαπάει και χάνει
τον έρχεται να τρελαθεί
τον έρχεται να τρελαθεί και τα βουνά να πιάνει
έτσ' έναι μάτια μ' έτσ' είναι.

Δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά σένα και τους ανέμους
έχω καράβι καρυδιάς τιμόνι σιδερένιο
έχω κι ένα ναυτόπουλο γνωρίζει τους ανέμους.
Ότ' ανεβαίνει τραγουδεί κι όταν κατέβη κλαίει
κι ο ναύαρχός του το ρωτά και το βαρυξετάζει.
Τ' έχεις ναυτόπουλο μ' και κλαις και βαριαναστενάζεις.
Βλέπω τον ουρανό θολό και τ' άστρι βουρκωμένο
βλέπω και την αγάπη μου με άλλον 'γκαλιασμένη.
Έτσ' έναι μάτια μ' έτσ' έναι όποιος 'γαπάει και χάνει
τον έρχεται να τρελαθεί και τα βουνά να πιάνει
έτσ' έναι μάτια μ' έτσ' είναι.

Td 053_7

Από ψηλά, *βρ' αμάν αμάν αμάν*
από ψηλά βασιλικός
από ψηλά βασιλικός
να γίνω γης και κορνιαχτός
να γίνω γης, *βρ' αμάν αμάν αμάν*
να γίνω γης και κορνιαχτός
να γένω γης και κορνιαχτός
να γίνω βρυσιμιό νερό
να γίνω βρυ-, *βρ' αμάν αμάν αμάν*
να γίνω βρυσιμιό νερό
να γίνω βρυσιμιό νερό
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν
κι όσοι διαβά-, *βρ' αμάν αμάν αμάν*
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν
όλοι να πιουν και να διαβούν.
Μη λάχει κι ο, *βρ' αμάν αμάν αμάν*
μη λάχει κι ο πολυαγαπός
μη λάχει κι ο πολυαγαπός
και τον βαρυκαταριστώ
και τον βαρυ-, *βρ' αμάν αμάν αμάν*
και τον βαρυκαταριστώ
και τον βαρυκαταριστώ
και την κατάρα π' θα τον πω
και την κατά-, *βρ' αμάν αμάν αμάν*
και την κατάρα π' θα τον πω
και την κατάρα π' θα τον πω
την ξέρω μοναχά εγώ.

Από ψηλά βασιλικός
να γίνω γης και κορνιαχτός
να γίνω βρυσιμιό νερό
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν
όλοι να πιουν και να διαβούν.
Μη λάχει κι ο πολυαγαπός
και τον βαρυκαταριστώ
και την κατάρα π' θα τον πω
την ξέρω μοναχά εγώ.

Td 053_8

Δεν το ’λπιζα στον ουρανό στη γη να βρέξει αίμα
ν’ ανοίξεις το χειλάκι σου να πεις κακό για μένα.
Πάει το πουλί μου πάει κι ο Θεός να το φυλάει.
Td054_1

Σήμερα Γιάν’ς παντρεύεται σήμερα κάνει γάμο
αχ, σήμερα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
αχ, σήμερα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
αρχίνησε και κάλισε εννιά χιλιάδες κόσμο
αχ, και τήνε πρώ- και τήνε πρώτ’ αγάπη του
και τήνε πρώτ’ αγάπη του δεν πάει να την καλέσει
αχ, δεν πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει
αχ, δεν πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει
Πάρε μάνα μ’ το κάλεσμα και σύρε στην κουμπάρα
αχ, και σύρε στην κουμπάρα
στην παλιά μου φιλενάδα
αχ, και σύρε στην κουμπάρα
στην παλιά μου φιλενάδα
Κόρη μου ο γιος μου μ’ έστειλε να γίνεις η κουμπάρα
α, για να τον στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν’ ανταμώσεις
α, για να τον στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν’ ανταμώσεις
Πάρτε ’πό δω τη νύφη σας και φέρτε την κουμπάρα
α, και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλενάδα
αx, και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλενάδα
Την είδε ο ήλιος κι έλαμψε την είδαν και παπάδες
αχ, την είδαν και παπάδες
κι έσβησανε τις λαμπάδες
αχ, την είδαν και παπάδες
κι έσβησανε τις λαμπάδες

Σήμερα Γιάν’ς παντρεύεται σήμερα κάνει γάμο
με παπά και με κουμπάρο
αρχίνησε και κάλισε εννιά χιλιάδες κόσμο
και τήνε πρώτ’ αγάπη του δεν πάει να την καλέσει
και να την παρακαλέσει.
Πάρε μάνα μ’ το κάλεσμα και σύρε στην κουμπάρα

στην παλιά μου φιλενάδα.
Κόρη μου ο γιος μου μ' έστειλε να γίνεις η κουμπάρα
για να τον στεφανώσεις
δυο κορμάκια ν' ανταμώσεις.
Πάρτε 'πό δω τη νύφη σας και φέρτε την κουμπάρα
την παλιά μου φιλενάδα.
Την είδε ο ήλιος κι έλαμψε την είδαν και παπάδες
κι έσβησανε τις λαμπάδες.

Td054_2

Καρυδιά με τα καρύδια και μηλιά με τον ανθό
και μηλιά με τον ανθό
και μηλιά με τον ανθό
ποιος αρνήστ'κι την αγάπη να την αρνηθώ κι εγώ
να την αρνηθώ κι εγώ
να την αρνηθώ κι εγώ.
Ένας γέρος την αρνήστ'κι που ήταν εκατό χρονώ
που ήταν εκατό χρονώ
ήταν εκατό χρονώ
μα εγώ δεν την αρνιέμαι είμαι δεκαοχτώ χρονώ
είμαι δεκαοχτώ χρονώ
είμαι δεκαοχτώ χρονώ
και η αγάπη μου δεκάξι τα ταιριάσαμε τα δυο
και ταιριάσαμε τα δυο
και ταιριάσαμε τα δυο.

Καρυδιά με τα καρύδια και μηλιά με τον ανθό
ποιος αρνήστ'κι την αγάπη να την αρνηθώ κι εγώ.
Ένας γέρος την αρνήστ'κι που ήταν εκατό χρονώ
μα εγώ δεν την αρνιέμαι είμαι δεκαοχτώ χρονώ
και η αγάπη μου δεκάξι τα ταιριάσαμε τα δυο.

Td054_3

Μια μικρή μια μικρή χωριατοπούλα
μια μικρή μια μικρή χωριατοπούλα
μια μικρή μια μικρή χωριατοπούλα
μ' έχει κά- μ' έχει κάψει την καρδούλα
με τη μά- με τη μάνα της μαλώνει
με τη μά- με τη μάνα της μαλώνει
με τη μά- με τη μάνα της μαλώνει

γιατί μέ- γιατί μέσα την κλειδώνει
μάνα της μάνα της την ορμηνεύει
μάνα της μάνα της την ορμηνεύει
μάνα της μάνα της την ορμηνεύει
και να πα- και να παντρευτεί γυρεύει.
Μάνα εγώ μάνα εγώ θα περιμένω
μάνα εγώ μάνα εγώ θα περιμένω
μάνα εγώ μάνα εγώ θα περιμένω
ένα νιο ένα νιο ξενιτεμένο
που μιλή- που μιλήσαμε στη βρύση
που μιλή- που μιλήσαμε στη βρύση
που μιλή- που μιλήσαμε στη βρύση
και η καρδιά και η καρδιά μου έχει ραγίσει.
Μάνα ετοί- μάνα ετοίμασ' τα προικιά μου
μάνα ετοί- μάνα ετοίμασ' τα προικιά μου
μάνα ετοί- μάνα ετοίμασ' τα προικιά μου
τη Λαμπρή τη Λαμπρή θα 'ναι κοντά μου
έρχεται έρχεται με στεφανώνει
έρχεται έρχεται με στεφανώνει
έρχεται έρχεται με στεφανώνει
κι απ' την ξε- κι απ' την ξενιτιά γλιτώνει.

Μια μικρή χωριατοπούλα
μ' έχει κάψει την καρδούλα
με τη μάνα της μαλώνει
γιατί μέσα την κλειδώνει
μάνα της την ορμηνεύει
και να παντρευτεί γυρεύει.
Μάνα εγώ θα περιμένω
ένα νιο ξενιτεμένο
που μιλήσαμε στη βρύση
και η καρδιά μου έχει ραγίσει
Μάνα ετοίμασ' τα προικιά μου
τη Λαμπρή θα 'ναι κοντά μου
έρχεται με στεφανώνει
κι απ' την ξενιτιά γλιτώνει.

Td054_4

Άσπρο γαρίφαλο κρατώ
άσπρο γαρίφαλο κρατώ και θέλω να το βάψω
και θέλω να το βάψω
κι αν το πετύχω στην μπογιά
κι αν το πετύχω στην μπογιά πολλές καρδιές θα κάψω

πολλές καρδιές θα κάψω.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι ωφελεί να ζήσω
αν δεν σε αποκτήσω.

Θα κάψω νιες θα κάψω νιους
θα κάψω νιες θα κάψω νιους θα κάψω παλικάρια
θα κάψω παλικάρια
θα κάψω την αγάπη μου
θα κάψω την αγάπη μου μέσα στα φυλλοκάρδια.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι ωφελεί να ζήσω
αν δεν σε αποκτήσω.

Το κάστανο θέλει κρασί
το κάστανο θέλει κρασί και το καρύδι μέλι
και το καρύδι μέλι
και το κορίτσι φίλημα
και το κορίτσι φίλημα πρωί και μεσημέρι
πρωί και μεσημέρι.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι ωφελεί να ζήσω
αν δε σε αποκτήσω.

Άσπρο γαρίφαλο κρατώ και θέλω να το βάψω
κι αν το πετύχω στην μπογιά πολλές καρδιές θα κάψω.

Ελένη Ελενάκι μου
να ζήσεις μπαρμπουνάκι μου
τι ωφελεί να ζήσω
αν δεν σε αποκτήσω.

Θα κάψω νιες θα κάψω νιους θα κάψω παλικάρια
θα κάψω την αγάπη μου μέσα στα φυλλοκάρδια.

Ελένη Ελενάκι μου…

Το κάστανο θέλει κρασί και το καρύδι μέλι

και το κορίτσι φίλημα πρωί και μεσημέρι.

Ελένη Ελενάκι μου…

PAGE

PAGE 2

Td054_5

Σήμερα τα Φραγκάκια δεν είχανε δουλειά
σήμερα τα Φραγκάκια δεν είχανε δουλειά
πήραν τα ντουφεκάκια, *γιαλντίμαμα*, και πάνε για πουλιά
πήραν τα ντουφεκάκια, *γιαλντίμαμα*, και πάνε για πουλιά
λαγούς πουλιά δεν βρήκαν μόν' βρήκαν μια μηλιά
λαγούς πουλιά δεν βρήκαν μόν' βρήκαν μια μηλιά
τα μήλα φορτωμένη, *γιαλντίμαμα*, και πάνω μια ξανθιά
τα μήλα φορτωμένη, *γιαλντίμαμα*, και πάνω μια ξανθιά.
Ξανθιά κατέβα κάτω για θ' ανεβώ κι εγώ
ξανθιά, κατέβα κάτω για θ' ανεβώ κι εγώ
να σε κορφολογήσω, *γιαλντίμαμα*, σαν το βασιλικό
να σε κορφολογήσω, *γιαλντίμαμα*, σαν το βασιλικό.

Σήμερα τα Φραγκάκια δεν είχανε δουλειά
πήραν τα ντουφεκάκια και πάνε για πουλιά
λαγούς πουλιά δεν βρήκαν μόν' βρήκαν μια μηλιά
τα μήλα φορτωμένη και πάνω μια ξανθιά.
Ξανθιά κατέβα κάτω για θ' ανεβώ κι εγώ
να σε κορφολογήσω σαν το βασιλικό.

Td054_6

Το Λενάκι πλάθει πίτα
το Λενάκι πλάθει πίτα
κι ο Μαντζούρης τ'ράει 'π' την τρύπα
κι ο Μαντζούρης τ'ράει 'π' την τρύπα.
Αχ Ελένη Ελενάκι
αχ Ελένη Ελενάκι
συ με πότισες φαρμάκι

συ με πότισες φαρμάκι.
Δίπλα το ’βαλες Ελένη
δίπλα το ’βαλες Ελένη
το μαχαίρι και δεν βγαίνει
το μαχαίρι και δεν βγαίνει.
Δίπλα το ’βαλες κυρά μου
δίπλα το ’βαλες κυρά μου
το μαχαίρι στην καρδιά μου
το μαχαίρι στην καρδιά μου.
Αχ Ελένη κι αν σε χάσω
αχ Ελένη κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω.

Το Λενάκι πλάθει πίτα
κι ο Μαντζούρης τ’ράει ’π’ την τρύπα.
Αχ Ελένη Ελενάκι
συ με πότισες φαρμάκι.
Δίπλα το ’βαλες Ελένη
το μαχαίρι και δεν βγαίνει.
Δίπλα το ’βαλες κυρά μου
το μαχαίρι στην καρδιά μου.
Αχ Ελένη κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω.

Td054_7

Κάτω στον κάμπο στο ’ρημονήσι
κάτω στον κάμπο στο ’ρημονήσι
εβγήκε νέος να κυνηγήσει
εβγήκε νέος να κυνηγήσει
δεν κυνηγούσε λαγούς πουλάκια
δεν κυνηγούσε λαγούς πουλάκια
μόν’ κυνηγούσε μαύρα ματάκια
μόν’ κυνηγούσε μαύρα ματάκια.
Μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι

να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να δεις τον νέο που θα σε πάρει
να δεις τον νέο που θα σε πάρει.
Μαύρα μου μάτια και [φλομισμένα?]
μαύρα μου μάτια και [φλομισμένα?]
πώς εκοιμάσαι δίχως εμένα
πώς εκοιμάσαι δίχως εμένα.
Εσύ κοιμάσαι στα σεντονάκια
εσύ κοιμάσαι στα σεντονάκια
κι εγώ γυρίζου μέσ' στα σοκάκια
κι εγώ γυρίζου μέσ' στα σοκάκια.
Εσύ κοιμάσαι κι εγώ νυστάζω
εσύ κοιμάσαι κι εγώ νυστάζω
σένα θυμάμαι κι αναστενάζω
σένα θυμάμαι κι αναστενάζω.

Κάτω στον κάμπο στο 'ρημονήσι
εβγήκε νέος να κυνηγήσει
δεν κυνηγούσε λαγούς πουλάκια
μόν' κυνηγούσε μαύρα ματάκια.
Μαύρα μου μάτια κόκκινα χείλη
έβγα κόρη μου στο παραθύρι
να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι
να δεις τον νέο που θα σε πάρει.
Μαύρα μου μάτια και [φλομισμένα?]
πώς εκοιμάσαι δίχως εμένα.
Εσύ κοιμάσαι στα σεντονάκια
κι εγώ γυρίζου μέσ' στα σοκάκια.
Εσύ κοιμάσαι κι εγώ νυστάζω
σένα θυμάμαι κι αναστενάζω.
PAGE

PAGE 2

Td054_8

Βρέξε Θιε μ' ψιχάλισε να βγουν τα χορταράκια
να βγουν τα χορταράκια
να βγει και μένα αγάπη μου μες στα παλικαράκια
μες στα παλικαράκια.

Τριαλαριλαλά…
Στο ρέμα ρίχνει τη βροχή και στο βουνό χαλάζι
και στο βουνό χαλάζι
και στης αγάπης μου τ’ν αυλή ρίχνει μαργαριτάρι
ρίχνει μαργαριτάρι.
Τριαλαριλαλά…
Μαργαριτάρι κι αν φορώ σύρμα κι αν είμ’ ζωμένη
σύρμα κι αν είμ’ ζωμένη
χιλιάδες κι αν με ζήτησαν είμαι ’ραβωνιασμένη
είμ’ αρραβωνιασμένη.
Τριαλαριλαλά…
Η λευτεριά είναι χαρά κι η αρραβώνα ζάλη
κι η αρραβώνα ζάλη
κι αυτήν η έρμη η παντρειά είναι σκλαβιά μεγάλη
είναι σκλαβιά μεγάλη.
Τριαλαριλαλά…

Βρέξε Θιε μ’ ψιχάλισε να βγουν τα χορταράκια
να βγει και μένα αγάπη μου μες στα παλικαράκια
Στο ρέμα ρίχνει τη βροχή και στο βουνό χαλάζι
και στης αγάπης μου τ’ν αυλή ρίχνει μαργαριτάρι
Μαργαριτάρι κι αν φορώ σύρμα κι αν είμ’ ζωμένη
χιλιάδες κι αν με ζήτησαν είμαι ’ραβωνιασμένη
Η λευτεριά είναι χαρά κι η αρραβώνα ζάλη
κι αυτήν η έρμη η παντρειά είναι σκλαβιά μεγάλη.

Td054_9

Στης ματζουράνας τον ανθό
έπισα για να κοιμηθώ
λίγο ύπνο για να πάρω
στην αγάπη μου να πάω
λίγο ύπνο για να πάρω
στην αγάπη μου να πάω.
Έπισα και κοιμήθηκα
κι αγάπη δεν θυμήθηκα
και στον ύπνο μου επάνω
κόντεψα για να πεθάνω
και στον ύπνο μου επάνου
κόντεψα για να πεθάνω.
Όνειρο είδα στον ύπνο μου
παντρεύεται η αγάπη μου
αχ και παίρνει τον εχτρό μου

για το πείσμα το δικό μου
αχ και παίρνει τον εχτρό μου
για το πείσμα το δικό μου.
Κάλεσαν κι εμένα στη χαρά
να ζει η αγάπη μου να ’ναι καλά
για να πα να στεφανώσω
δυο κορμάκια ν’ ανταμώσω
για να πάω να στεφανώσω
δυο κορμάκια ν’ ανταμώσω.
Κάνω στεφάνι όλο με φλορί
να ζει η αγάπη μου να το φορεί
και λαμπάδες όλο ασήμι
κάνε κόρη ελεημοσύνη
και λαμπάδες όλο ασήμι
κάνε κόρη ελεημοσύνη.
Γυρίσανε τα στέφανα
Θεέ μ’ ας είναι ψέματα
ας γυρίσουν κατά μένα
αδιαφόριτα σε σένα
ας γυρίσουν κατά μένα
αδιαφόριτα σε σένα.

Στης ματζουράνας τον ανθό
έπισα για να κοιμηθώ
λίγο ύπνο για να πάρω
στην αγάπη μου να πάω.
Έπισα και κοιμήθηκα
κι αγάπη δεν θυμήθηκα
και στον ύπνο μου επάνου
κόντεψα για να πεθάνω.
Όνειρο είδα στον ύπνο μου
παντρεύεται η αγάπη μου
και παίρνει τον εχτρό μου
για το πείσμα το δικό μου.
Κάλεσαν κι εμένα στη χαρά
να ζει η αγάπη μου να ’ναι καλά
για να πάω να στεφανώσω
δυο κορμάκια ν’ ανταμώσω.
Κάνω στεφάνι όλο με φλορί
να ζει η αγάπη μου να το φορεί
και λαμπάδες όλο ασήμι
κάνε κόρη ελεημοσύνη.
Γυρίσανε τα στέφανα
Θεέ μ’ ας είναι ψέματα

ας γυρίσουν κατά μένα
αδιαφόριτα σε σένα.

PAGE

PAGE 2

Td054_10

Πατώ στο χιόνι καίγομαι
πατώ στο χιόνι καίγομαι
μαύρ' αετούδι μου, και στη φωτιά κρυώνω
τζιβιλντικιτούδι μου, και στη φωτιά κρυώνω
και στον αέρα βρέχομαι
και στον αέρα βρέχομαι
μαύρ' αετούδι μου, και στη βροχή στιγνώνω
τζιβιλντικιτούδι μου, και στη βροχή στιγνώνω.
Μάνα μου μες στον κήπο μας
μάνα μου μες στον κήπο μας
μαύρ' αετούδι μου, και στις πορτοκαλιές μας
τζιβιλτνικιτούδι μου, και στις πορτοκαλιές μας
εκεί όπου καθόμουνα
εκεί όπου καθόμουνα
μαύρ' αετούδι μου, και κένταγα μαντίλι
τζιβιλτνικιτούδι μου, και κένταγα μαντίλι
περάσανε τρεις αετοί
περάσανε τρεις αετοί
μαύρ' αετούδι μου, και τρεις καλοί λεβέντες
τζιβιλτνιτκιτούδι μου, και τρεις καλοί λεβέντες
ένας με μήλο με βαρεί
ένας με μήλο με βαρεί
μαύρ' αετούδι μου, κι άλλος με πορτοκάλι
τζιβιλτνικιτούδι μου, άλλος με πορτοκάλι
ο τρίτος ο καλύτερος
ο τρίτος ο καλύτερος
μαύρ' αετούδι μου, μου ρίχνει αρραβώνα
τζιβιλτνικιτούδι μου, μου ρίχνει αρραβώνα.
Μάνα μ' το μήλο το 'φαγα
μάνα μ' το μήλο το 'φαγα
μαύρ' αετούδι μου, το πορτοκάλι το 'χω
τζιβιλντικιτούδι μου, το πορτοκάλι το 'χω

την αρραβώνα τη φορώ
την αρραβώνα τη φορώ
μαύρ' αετούδι μου, στ' αριστερό μου χέρι
τζιβιλντικιτούδι μου, στ' αριστερό μου χέρι.

Πατώ στο χιόνι καίγομαι και στη φωτιά κρυώνω
και στον αέρα βρέχομαι και στη βροχή στιγνώνω.
Μάνα μου μες στον κήπο μας και στις πορτοκαλιές μας
εκεί όπου καθόμουνα και κένταγα μαντίλι
περάσανε τρεις αετοί και τρεις καλοί λεβέντες
ένας με μήλο με βαρεί κι άλλος με πορτοκάλι
ο τρίτος ο καλύτερος μου ρίχνει αρραβώνα.
Μάνα μ' το μήλο το 'φαγα το πορτοκάλι το 'χω
την αρραβώνα τη φορώ στ' αριστερό μου χέρι.
PAGE

PAGE 2

Td054_11

Ένας ένας κοντός κοντούτσικος
ένας κοντός κοντούτσικος έχ' όμορφη γυναίκα
τη ζή- τη ζήλιψε η γειτονιά
τη ζήλιψε η γειτονιά τη ζήλιψ' όλ' η χώρα
τη ζή- τη ζήλιψε κι ο άρχοντας
τη ζήλιψε κι ο άρχοντας πολύ χρέος τον βάζει
βάζει βάζει τ' αμπέλια ατρύητα
βάζει τ' αμπέλια ατρύητα μαζί με τ'ς διρμιτζήδις
βάζει βάζει χωράφια αθέριστα
βάζει χωράφια αθέριστα μαζί με τ'ς θεριστάδις.
Έκα- έκατσε τα λογάριασε
έκα- έκατσε τα λογάριασε λογαριασμός δεν βγαίνει
έβγα- έβγαλε τη γυναίκα του
έβγαλε τη γυναίκα του σε δικοχτώ παζάρια
κανέ- κανένας δεν τον ρώτησε
κανένας δεν τον ρώτησε κανείς δεν τον ρωτάει
ένας ένας ψηλός ένας λιγνός
ένας ψηλός ένας λιγνός ένας καραβοκύρης.
Πόσο πόσο κοντέ μ' γυναίκα σου
πόσο κοντέ μ' γυναίκα σου πόσο και η καλή σου.

Το ’να το ’να το μάτι τ’ς δυο φλουριά
το ’να το μάτι τ’ς δυο φλουριά και τ’ άλλο τρία γρόσα
σαν πεις σαν πεις για το λιγνό τ’ς κορμί
σαν πεις για το λιγνό τ’ς κορμί αμέτρητες χιλιάδις.
Από από το χέρ’ την έπιασε
από το χέρ’ την έπιασε και στο καράβ’ την πάει
στο δρό- στο δρόμο που την πήγαινε
στο δρόμο που την πήγαινε σκύβει να τη φιλήσει
κι ένα κι ένα πουλί κιλάηδησε
κι ένα πουλί κιλάηδησε πάνω ’πού τα ουράνια
δεν κε- δεν κελαηδούσε σαν πουλί
δεν κελαηδούσε σαν πουλί ούτε σαν χελιδόνι
παρά παρά μιλούσε κι έλιγε
παρά μιλούσε κι έλιγε με ανθρώπινη λαλίτσα.
Φιλεί φιλεί ’δερφός την αδερφή
φιλεί ’δερφός την αδερφή και γνωρισμούς δεν έχουν.
Και τό- και τότες τήνε ρώτησε
και τότες τήνε ρώτησε και τότε τη ρωτάει.
’Πό πού ’πό πού ’ν’ καλή μ’ η μάνα σου
’πό πού ’ν’ καλή μ’ η μάνα σου ’πό πού ’ναι και μπουμπάς σου
Μάνα μάνα μου είναι ’πό την Πόλ’
μάνα μου είναι ’πό την Πόλ’ μπαμπάς μου ’πό την Προύσα
έχο- έχομε κι έναν αδερφό
έχομε κι έναν αδερφό δώδεκα χρόνια λείπει.
Από από το χέρ’ την έπιασε
από το χέρ’ την έπιασε και στον κουντόν την πάει.
Πάρε πάρε κοντέ μ’ τη γ’ναίκα σου
πάρε κοντέ μ’ τη γ’ναίκα σου κι εμένα αδερφή μου.

Ένας κοντός κοντούτσικος έχ’ όμορφη γυναίκα
τη ζήλιψε η γειτονιά τη ζήλιψ’ όλ’ η χώρα
τη ζήλιψε κι ο άρχοντας πολύ χρέος τον βάζει
βάζει τ’ αμπέλια ατρύητα μαζί με τ’ς διρμιτζήδις
βάζει χωράφια αθέριστα μαζί με τ’ς θεριστάδις.
Έκατσε τα λογάριασε λογαριασμός δεν βγαίνει
έβγαλε τη γυναίκα του σε δικοχτώ παζάρια
κανένας δεν τον ρώτησε κανείς δεν τον ρωτάει
ένας ψηλός ένας λιγνός ένας καραβοκύρης.
Πόσο κοντέ μ’ γυναίκα σου πόσο και η καλή σου.
Το ’να το μάτι τ’ς δυο φλουριά και τ’ άλλο τρία γρόσα
σαν πεις για το λιγνό τ’ς κορμί αμέτρητες χιλιάδις.
Από το χέρ’ την έπιασε και στο καράβ’ την πάει
στο δρόμο που την πήγαινε σκύβει να τη φιλήσει
κι ένα πουλί κιλάηδησε πάνω ’πού τα ουράνια

δεν κελαηδούσε σαν πουλί ούτε σαν χελιδόνι
παρά μιλούσε κι έλιγε με ανθρώπινη λαλίτσα.
Φιλεί ’δερφός την αδερφή και γνωρισμούς δεν έχουν.
Και τότες τήνε ρώτησε και τότε τη ρωτάει.
’Πό πού ’ν’ καλή μ’ η μάνα σου ’πό πού ’ναι και μπουμπάς σου
Μάνα μου είναι ’πό την Πόλ’ μπαμπάς μου ’πό την Προύσα
έχομε κι έναν αδερφό δώδεκα χρόνια λείπει.
Από το χέρ’ την έπιασε και στον κουντόν την πάει.
Πάρε κοντέ μ’ τη γ’ναίκα σου κι εμένα αδερφή μου.
PAGE

PAGE 2

Td054_12

Ο Κουσταντής κι ο βασιλιάς αντάμα τρων και πίνουν
κι ο Κουσταντής πινεύτηκε μπροστά στο βασιλέα.
Αφέντη βασιλέα μου αφέντη βασιλιά μου
εγώ αυτήν τη θάλασσα πλέοντας την περνάω.
Σαν την περάσεις Κωσταντή γαμπρό θε να σε κάνω
θέλεις την αξαδέρφη μου θέλεις την αδερφή μου
θέλεις την δυχατέρα μου της νύχτας γεννημένη
οπού γεννήθη σκοτεινά και φέξαν τα σοκάκια.
Σαν τ’ άκουσε κι ο Κουσταντής στη θάλασσα ερίχθη
σαράντα μέρις έπλεε πάν’ στο δεξί το χέρι
κι απ’ τις σαράντα κι ύστερα αρχίνησε να κλαίει.
Θάλασσα πικροθάλασσα και πικροκυματούσα
τόσες φορές σε πέρναγα με γέλια με τραγούδια
και τώρα που ’χω στοίχημα βάλθηκες να με πνίξεις.
Td054_13

Μια μάνα μια κακόμανα το γιο της καταρίζει.
Παιδί μ’ σαν πας παιδί μ’ σαν πας στον πόλεμο
παιδί μ’ σαν πας στον πόλεμο πίσω να μη γυρίσεις.
Μάνα μ’ θα ’ρθει μάνα μ’ θα ’ρθει ένας καιρός
(μάνα μ’ θα ’ρθει ένας καιρός το λόγο που μου είπες)
μάνα μ’ θα ’ρθει ένας καιρός πρώτη γιορτή του χρόνου
μάνα μ’ σαν πας μάνα μ’ σαν πας στην εκκλησά
μάνα μ’ σαν πας στην εκκλησά ν’ ανάψεις τρεις λαμπάδες
μάνα μ’ θα δεις μάνα μ’ θα δεις δεξιά ζερβά
θα δεις δεξιά θα δεις ζερβά θα δεις τις μαυρομάτες
θα δεις και τη θα δεις και την αγάπη μου

θα δεις και την αγάπη μου στα μαύρα φορεμένη
δίπλα θα πά- δίπλα θα πάρεις τα βουνά
δίπλα θα πάρεις τα βουνά πίσω τα κορφοβούνια
τους διρμιτζή- τους διρμιτζήδες θα ρωτάς
τους διρμιτζήδες θα ρωτάς μην είδατε τον γιο μου
κι εκείνοι θα κι εκείνοι θα σε απαντούν
κι εκείνοι θα σε απαντούν κι εκείνοι θα σου λένε.
Εχτές προχτές εχτές προχτές τον είδαμε
εχτές προχτές τον είδαμε στον άμμο ξαπλωμένον
μαύρα πουλιά μαύρα πουλιά τον έτρωγαν
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον κελαηδούσαν
κι ένα πουλί κι ένα πουλί καλό πουλί
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει ’πό το κορμί του.

Μια μάνα μια κακόμανα το γιο της καταρίζει.
Παιδί μ’ σαν πας στον πόλεμο πίσω να μη γυρίσεις.
Μάνα μ’ θα ’ρθει ένας καιρός πρώτη γιορτή του χρόνου
μάνα μ’ σαν πας στην εκκλησά ν’ ανάψεις τρεις λαμπάδες
θα δεις δεξιά θα δεις ζερβά θα δεις τις μαυρομάτες
θα δεις και την αγάπη μου στα μαύρα φορεμένη
δίπλα θα πάρεις τα βουνά πίσω τα κορφοβούνια
τους διρμιτζήδες θα ρωτάς μην είδατε τον γιο μου
κι εκείνοι θα σε απαντούν κι εκείνοι θα σου λένε.
Εχτές προχτές τον είδαμε στον άμμο ξαπλωμένον
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον κελαηδούσαν
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει ’πό το κορμί του.

Td054_14

Εκεί εκεί απού κοιμόμουνα
εκεί απού κοιμόμουνα βλέπω και στ’ όνειρό μου
βλέπω βλέπω δυο σκύλοι κάθονται
βλέπω δυο σκύλοι κάθονται δίπλα στο προσκεφάλι
σηκώ- σηκώνομαι και ντύνομαι
σηκώνομαι και ντύνομαι βάζω και τ’ άρματά μου
παίρνω παίρνω και τα σκυλάκια μου
παίρνω και τα σκυλάκια μου και στο κυνήγι πάω.
Στο δρό- στο δρόμο που επήγινα
στο δρόμο που επήγινα βρίσκω μια κρύα βρύση
βλέπω βλέπω μια νέα που ’πλενε
βλέπω μια νέα που ’πλενε σε μαρμαρένια βρύση
σαρά- σαράντα κ’βάδες έβγαλε
σαράντα κ’βάδες έβγαλε στα μάτια δεν της είδα
κι απ’ τις κι απ’ τις σαράντα κι ύστερα

κι απ’ τις σαράντα κι ύστερα την είδα δακρυσμένη.
Γιατί γιατί δακρύζεις λυγερή
γιατί δακρύζεις λυγερή και είσαι λυπημένη.
Άντρα άντρα έχω στην ξενιτιά
άντρα έχω στην ξενιτιά που λείπει δέκα χρόνια
κι ακό- κι ακόμα δυο τον καρτερώ
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στις τρεις τον πεντυχαίνω
κι αν δε κι αν δεν έρθει και δε φανεί
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω
κείνον κείνον να τρώει η ξενιτιά
κείνον να τρώει η ξενιτιά κι εγώ το μαύρο ράσος.
Καλή μ’ καλή μ’ εγώ είμαι άντρας σου
καλή μ’ εγώ είμαι άντρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου.
Ξένι μ’ ξένι μ’ κι αν είσαι άντρας μου
ξένι μ’ κι αν είσαι άντρας μου αν είσαι και καλός μου
πες μου πες μου σημάδια της αυλής
πες μου σημάδια της αυλής τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα κλήμα έχεις στην πόρτα σου
κλήμα έχεις στην πόρτα σου ελιά μες στην αυλή σου.
Διαβά- διαβάτης ήσουν πέρασες
διαβάτης ήσουν πέρασες τα είδες και τα ξέρεις
πες μου πες μου σημάδια του σπιτιού
πες μου σημάδια του σπιτιού τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα κλήμα έχεις στην πόρτα σου
[κλήμα έχεις στην πόρτα σου]
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο.
Γειτό- γειτόνοι μου τα είδανε
γειτόνοι μου τα είδανε στα είπαν και τα ξέρεις
πες μου πες μου σημάδια του κορμιού
πες μου σημάδια του κορμιού τότες θα σε πιστέψω.
Ελιά ελιά έχεις στα στήθια σου
ελιά έχεις στα στήθια σου ελιά στην αμασχάλη.
Ξένι μ’ ξένι μ’ εσύ ’σαι άντρας μου
ξένι μ’ εσύ ’σαι άντρας μου εσύ ’σαι και καλός μου.

Εκεί απού κοιμόμουνα βλέπω και στ’ όνειρό μου
βλέπω δυο σκύλοι κάθονται δίπλα στο προσκεφάλι
σηκώνομαι και ντύνομαι βάζω και τ’ άρματά μου
παίρνω και τα σκυλάκια μου και στο κυνήγι πάω.
Στο δρόμο που επήγινα βρίσκω μια κρύα βρύση
βλέπω μια νέα που ’πλενε σε μαρμαρένια βρύση
σαράντα κ’βάδες έβγαλε στα μάτια δεν της είδα
κι απ’ τις σαράντα κι ύστερα την είδα δακρυσμένη.
Γιατί δακρύζεις λυγερή και είσαι λυπημένη.

Άντρα έχω στην ξενιτιά που λείπει δέκα χρόνια
κι ακόμα δυο τον καρτερώ στις τρεις τον πεντυχαίνω
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω
κείνον να τρώει η ξενιτιά κι εγώ το μαύρο ράσος.
Καλή μ' εγώ είμαι άντρας σου εγώ είμαι κι ο καλός σου.
Ξένι μ' κι αν είσαι άντρας μου αν είσαι και καλός μου
πες μου σημάδια της αυλής τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα έχεις στην πόρτα σου ελιά μες στην αυλή σου.
Διαβάτης ήσουν πέρασες τα είδες και τα ξέρεις
πες μου σημάδια του σπιτιού τότες θα σε πιστέψω.
Κλήμα κλήμα έχεις στην πόρτα σου
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο.
Γειτόνοι μου τα είδανε στα είπαν και τα ξέρεις
πες μου σημάδια του κορμιού τότες θα σε πιστέψω.
Ελιά έχεις στα στήθια σου ελιά στην αμασχάλη.
Ξένι μ' εσύ 'σαι άντρας μου εσύ 'σαι και καλός μου.

PAGE

PAGE 2

Td054_15

Τζιτζερναγκ, τζιτζερναγκ
του καρνάν σιρούν τρτσναγκ
τεμπι ουρ ίντς ασα
τερτσουμ ες αϊτμπες αράκ.

Αντ χερου (herou), αλεβόρ
χαϊρ (haïr) γιές σκαβόρ
βορ μιαγκ ίρ βορτουν
σμπασουμ ε ορέ ορ.

Τε, τριρ τζιτζερναγκ
τζενατζ ντεγς Ασταράγκ
αντ σινίρ (chinire) κο πουϊνε
χαϊρενή (haïreni) γκντουρ νταγκ.

Χελιδόνι, χελιδόνι
εσύ της άνοιξης χαριτωμένο πουλάκι

προς τα πού; Πές μου,
πετάς (φτερουγίζεις) τόσο γρήγορα.

Εκεί μακριά, έναν γέρο
πατέρα έχω εγώ που πενθεί
ο οποίος το μοναχογιό του
περιμένει από μέρα σε μέρα.

Εμπρός (άντε) πέτα χελιδόνι
στον τόπο που γεννήθηκα, το Ασταράκ
εκεί φτιάξε τη φωλιά σου
κάτω από την πατρική στέγη.

Td054_16

Γιές βότς ανντούν έμ, βότς ελ νταρακίρ
ουνέμ χανκερβάν (Hankervane), ουνέμ οτεβάν
γκαμπουντάγκ γιεργκίνκ, γιερτσανίγκ γιεργκίρ
παρόβ αρακίλ, παρί αρακίλ,
αρακίλ καρνάν, αρακίλ αμράν
ιμ νταν μουτ αμπρί, παχυτί αρακίλ
πουϊν χιουσίρ τζαρίν, παρ του γκανταρίν.

Εγώ δεν είμαι άστεγος, ούτε εξόριστος
έχω έναν τόπο να ξαποστάσω, έχω μια στέγη
γαλάζιο ουρανό, ευτυχισμένη χώρα.
Καλώς όρισες πελαργέ, καλέ μου πελαργέ
πελαργέ της άνοιξης, πελαργέ του καλοκαιριού
ζήσε δίπλα στο σπίτι μου, πελαργέ της τύχης (που θα φέρεις τύχη)
πλέξε την φωλιά σου πάνω στη λεύκα, στην κορυφή της λεύκας.

Td054_17

Γκαρμίρ κινί, ανούς κινί, *βάϊ βάϊ*
κου καμογίν μαντνέρ ουντέμ, *βάϊ βάϊ*
γκαρμίρ κινί, ανούς κινί, *βάϊ βάϊ*
μεράτζ μαρτούν γιανκ ες νταλίς, *βάϊ βάϊ βάϊ* .

Κόκκινο κρασί, γλυκό κρασί, *βάϊ βάϊ*
αυτουνού που σε έστιψε (έστιψε τα σταφύλια)
τα δάχτυλα να φάω, *βάϊ βάϊ*
κόκκινο κρασί, γλυκό κρασί, *βάϊ βάϊ*
στον πεθαμένο άνθρωπο δίνεις ζωή, *βάϊ βάϊ βάϊ.*

Td054_19

Ασντγόβ πανβάτζ κίσερί μέτς
μπλμπούλ αγότκν ίρ γιερκέ
γιεβ σαρερούν ου τσορερούν
μουτ κιρέρε γκε χεκέ (heke).

Κου γιέρκτ χντσούν
γιερκόγ τερτσούν
σερντίς γκού ντα
γιεργκναντέντς τσουν.

Κου γιερκίτ μέτς αμ_πογτς χοκίς (hokis)
χαμαγκ σίρντς γκε τερτερά
μουτν γιερπ ιτσνέ ιρ χαβαροβ
κου πεσαχιούς (pechahious) ταρίτ βερά.

Γιερκέ ζεβάρτ τζαγίκ ου βάρτ
οβ του σοχάγκ
κίσερί ζάρτ.

Μια νύχτα κεντημένη με άστρα
το αηδόνι τραγουδάει την προσευχή του
των βουνών και των λιβαδιών
τα σκοτεινά γράμματα ψελλίζει.

Το τραγούδι, σαν το ηχηρό
πουλί που τραγουδάς,
στην καρδιά μου δίνει
ουράνιο πέταγμα.

Μέσα στο τραγούδι σου όλη η ψυχή μου
η καρδιά μου ολόκληρη τρεμοπαίζει,
το βράδυ όταν καταβαίνει με το σκοτάδι του
πάνω στο κλαδί σου (perche) πλεγμένο με αγκάθια.
Τραγούδα χαρούμενα το λουλούδι και το τριαντάφυλλο
ω! Εσύ αηδόνι της νύχτας στολίδι.

Td055_1

Γκαρμίρ κινιόβ γιεγιέρ εμ κινόβ
γιεργκρίς ταρναλου αϊζμ εμ αμπαχοβ
γκε γκουτζέμ κινί, γκ'ερκέμ ουράχ κατς
μαγκί τεμ χαζάρ γκουνενάμ μπαχάντς.
Ha, ha, ha, ha

παταγκνέρε τογ χντσέν (hntchene)
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin,
ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τόγ χντσέν
τογ χιμαρνέρε χρντ-τσίν.

Με κόκκινο κρασί έχω μεθύσει
στην γη μου πως θα επιστρέψω τώρα είμαι σίγουρος
πίνω (κατεβάζω) το κρασί, τραγουδάω χαρούμενα, γενναία
αντί μιας, χίλιες έχω απαιτήσεις
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
οι ανόητοι ας δυσαρεστηθούν.

Td055_2

Γκαρμίρ κινιόβ γιεγιέρ εμ κινόβ
γιεργκρίς ταρναλου αϊζμ εμ αμπαχοβ
γκε γκουτζέμ κινί, γκ'ερκέμ ουράχ κατς
μαγκί τεμ χαζάρ γκουνενάμ μπαχάντς.
Ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τογ χεντσέν (hntchene)
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin,
ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τόγ χεντσέν
τογ χιμαρνέρε χρντ-τσίν.

Γκατίλ με σποπάνκ σαντ μή ντεσνέκ ίντς
ασχαρ ουνί πιούρ χοκέρ ου γκεσγκίτζ
τογ μεζ τσεζκεντνέ γκιανκίν γιελεβέτς
γκιανκν αϊς ε, αϊσμπες μπιντί κεντνέ βέρτνς.
Ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τογ χεντσέν (hntchene)
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin,
ha, ha, ha, ha
παταγκνέρε τόγ χεντσέν
τογ χιμαρνέρε χρντ-τσίν.

Μέθυσα με κόκκινο κρασί (συνέχεια)
Με κόκκινο κρασί έχω μεθύσει
στην γη μου πως θα επιστρέψω τώρα είμαι σίγουρος
πίνω (κατεβάζω) το κρασί, τραγουδάω χαρούμενα, γενναία
αντί μιας, χίλιες έχω απαιτήσεις
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
οι ανόητοι ας δυσαρεστηθούν.

Μια στάλα παρηγοριάς μου την θεωρείτε πολύ για μένα
ο κόσμος έχει χίλιες έγνοιες και πόνους
να μην μας ισοπεδώσουν της ζωής τα σκαμπανεβάσματα
η ζωή έτσι είναι, έτσι θα τελειώσει
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
ha, ha, ha, ha
tchin, tchin, tchin
ha, ha, ha, ha
τα ποτήρια ας ηχήσουν
οι ανόητοι ας δυσαρεστηθούν.

PAGE

PAGE 1

Td055_3

Λουσαγπιουρίν τζαρέρε
χον τοπ γκ'ελλαν μαντσέρε
νεσανατζνίν βόρ ντεσάν
τζούρ γκε τενέν φεσέρε.

Σελλαγκόμ, σελλαγκόμ…

Μαμα, μανέ μανάτζτ
κενα καγέ τσανάτζτ

Μμαμπας χαρσνίκ έ περνέρ
τσέμ τζαντσνάρ νεσανάτζς.

Της φωτεινής πηγής τα δέντρα
εκεί παλεύουν τα αγόρια
την αρραβωνιαστικιά τους μόλις δουν
στραβά βάζουν τα φέσια τους

Σελαγκόμ, Σελαγκόμ (Chelagom…) [γύρισμα]

Μάνα γνέσε το γνέμα
πήγαινε, θέρισε ό,τι έσπειρες
… …

(Η Λουσίκ Μελκονιάν που το τραγουδάει, λέει πως δεν θυμάται τη συνέχεια. Η συνέχεια όπως το τραγουδάει η μητέρα μου είναι:

Ο πατέρας μου συμφώνησε το γάμο
εγώ (όμως) δεν γνωρίζω τον αρραβωνιαστικό μου.

Td055_4

Γιάφραέν περέλ ντεβίνκ
χοσόρ αγβόρ ναριντσνέρ
τσεζί χαμάρ, ζαβαγκνέρ
βορ παρί εκ τουκ νσντέρ.

Αζαν-αζαν νταμ μπιντί
βορ σαγκαρς μπαρμπεβί.
Αζαν-αζαν νταμ μπιντί
βορ σαγκαρς μπαρμπεβί.

Από την Γιάφρα ζητήσαμε να φέρουν
μεγάλα, ωραία πορτοκάλια.
Για σας παιδιά
που τόσο φρόνιμα κάθεστε.
Φθηνά-φθηνά θα τα δώσω
για να αδειάσει το καλάθι μου.
Φθηνά-φθηνά θα τα δώσω
για να αδειάσει το καλάθι μου.

Td055_5

Λουϊσε πατσβάβ, τούρε πατσβάβ

ες ίντς γκεράγκ γιές ίνγκα
Ω (oh) σιρούν λουσίν, του ιντς ασα
βορντέγ τογέ ίμ γιαρες.
Βορ τσορί μετς, βορ καρί νταγκ
αν-ντερ τογέ ίμ γιαρές.

Λουϊσε πατσβάβ, τούρε πατσβάβ
ες ίντς γκεράγκ γιές ίνγκα
σιρελιίς γκοράτζ γιαρίς
σουκ ου σιβάν γκανέμ γιές.
Ω (oh) σιρούν λουσίν, του ιντς ασα
βορντέγ τογέ ίμ γιαρες.
Βορ τσορί μετς, βορ καρί νταγκ
αν-ντερ τογέ ίμ γιαρές.

Το φως (η αυγή) άνοιξε, η πόρτα άνοιξε
σε τι φωτιά έπεσα εγώ.
Ω! Όμορφο φεγγάρι εσύ πές μου
πού έχει μείνει η αγάπη μου
σε ποιο λόγκο, κάτω από ποια πέτρα
απροστάτευτη έχει μείνει η αγάπη μου.

Το φως άνοιξε, η πόρτα άνοιξε
σε τι φωτιά έπεσα εγώ
για την αγαπημένη μου, χαμένη αγάπη μου
θα θρηνήσω εγώ.
Ω! Όμορφο φεγγάρι εσύ πές μου
πού έχει μείνει η αγάπη μου
σε ποιο λόγκο, κάτω από ποια πέτρα
απροστάτευτη έχει μείνει η αγάπη μου.

Td055_8

Χμένκ Χαϊρενίκ
γκενάτστ γιερκόβ
λινές γιερτσανίγκ
κατς λινές μισντ χοκβόβ.
Λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha.

Γκερτζκίτ πιούρ καρνάν
τζαγικνέρ πουριαν
ου χοβέρε καν

τεμκέτ κο χαμ-πουρέν.
Λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha
λαρί τμ_μπερ_λαλά ha, ha, ha.

Ας πιούμε πατρίδα στην υγειά σου μ' ένα τραγούδι
να είσαι ευτυχισμένη, να είσαι πάντα ρωμαλέα στην ψυχή.
Λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha.

Στο στήθος σου χιλιάδες λουλούδια της άνοιξης ας ανθίσουν
και οι άνεμοι ας έρθουν το πρόσωπό σου να φιλήσουν.
Λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha
λαρί Τεμπερλά ha, ha, ha.

Td055_16

Αϊς ορ ντον έ Σουρπ Τζενεντιάν, *αβεντίς*
ντιάρν μερό γιέβ χαϊντνουτιάν, *αβεντίς*
ντιάρν μερό γιέβ χαϊντνουτιάν, *αβεντίς*.

Αϊς ορ αρέβν αρταρουτιάν, *αβεντίς*
γιερεβετσάβ η μετσ μαρτγκάν, *αβεντίς*
γιερεβετσάβ η μετσ μαρτγκάν, *αβεντίς*.

Σήμερα είναι εορτή Χριστουγέννων, *χαράς Ευαγγέλια*
ο Κύριος ημών και της [φανέρωσης], *χαράς Ευαγγέλια*
ο Κύριος ημών και της [φανέρωσης], *χαράς Ευαγγέλια*.

Σήμερα ο ήλιος της δικαιοσύνης, *χαράς Ευαγγέλια*
φανερώθηκε εν μέσω ανθρώπων, *χαράς Ευαγγέλια*
φανερώθηκε εν μέσω ανθρώπων, *χαράς Ευαγγέλια*.

Td 055_17

Μωρέ, πικρά το λένε τα πουλιά, *αχ αχ μωρέ*, πικρά το λεν τ' αηδόνια
αχ, ν έτσι το λέει ν έτσι το λέει, *παιδιά μ'*, κι ο 'γούμενος
μωρέ, ν έτσι το λέει κι ο 'γούμενος, *άι μωρέ*, μέσα στην Άγια Λαύρα

αχ, παιδιά μ’ να με- παιδιά μ’ να μεταλάβετε
παιδιά μ’ να μεταλάβετε, *μωρέ*, να ξομολογηθείτε
φέτος θα γί- φέτος θα γίνει, *παιδιά μου*, ο πόλεμος.

Πικρά το λένε τα πουλιά πικρά το λεν τ’ αηδόνια
ν έτσι το λέει κι ο ’γούμενος μέσα στην Άγια Λαύρα
παιδιά μ’ να μεταλάβετε να ξομολογηθείτε
φέτος θα γίνει ο πόλεμος.

Td 055_18

Ωρέ, μάνα μια κό- μάνα μια κόρη που είδα ιγώ
στον αργαλειό να υφαίνει
Χαϊδούλα χαϊδεμένη
ρε, να υφαίνει τα να υφαίνει τ’ άσπρα τα πανιά
τα κεντητά διασίδια
Χάιδω με τα στολίδια
βρε, Παρασκευή Παρασκευή τα ίδιαζε
το Σαββάτο τα υφαίνει
Χαϊδούλα χαϊδεμένη
την Κυριακή την Κυριακή τα φόρεσε
και στην εκκλησιά πηγαίνει
Χαϊδούλα χαϊδεμένη
όλος ο κ-, *ωχ*, όλος ο κόσμος την κοιτά
και όλοι τη θαυμάζουν
και το σταυρό τους κάνουν.

Μάνα μια κόρη που είδα ιγώ στον αργαλειό να υφαίνει
να υφαίνει τ’ άσπρα τα πανιά τα κεντητά διασίδια
Παρασκευή τα ίδιαζε το Σαββάτο τα υφαίνει
την Κυριακή τα φόρεσε και στην εκκλησιά πηγαίνει
όλος ο κόσμος την κοιτά και όλοι τη θαυμάζουν

και το σταυρό τους κάνουν.

Td 055_19

Μωρέ, την άκρην ά- άκρην το γιαλό
μωρέ, διπλός χορός που γένιτι
άιντε, στα τέσσερα διπλώνεται
στα πέντε ξεδιπλώνεται
μωρέ, να ’χα να διά-, *μωρέ*, να διάβαινα
να ’χα ένα μήλο να ’ριχνα
άιντε, να ιδώ ψηλές να ιδώ λιγνές
να ιδώ την κόρη π’ αγαπώ
μωρέ, να ιδώ την κόρη π’ αγαπώ
πώς σειέται πώς λυγίζεται
άιντε, πώς σειέται πώς λυγίζεται
σαν τη βαρκούλα στο γιαλό.

Την άκρην άκρην το γιαλό
διπλός χορός που γένιτι
στα τέσσερα διπλώνεται
στα πέντε ξεδιπλώνεται
να ’χα να διάβαινα
να ’χα ένα μήλο να ’ριχνα
να ιδώ ψηλές να ιδώ λιγνές
να ιδώ την κόρη π’ αγαπώ
πώς σειέται πώς λυγίζεται
σαν τη βαρκούλα στο γιαλό.

Td 055_20

Ν απάνω στη, *μωρ’ Λένη μου*
απάνω στην τριανταφυλλιά
ν απάνω στην τριανταφυλλιά
μια πέρδικα φτιάνει φωλιά
λυγίστηκε, *μωρ’ Λένη μου*
λυγίστηκε η τριανταφυλλιά
λυγίστηκε η τριανταφυλλιά
και πέσαν τα τριαντάφυλλα
κι εγώ ι λιχνός, *μωρ’ Λένη μου*
κι εγώ ι λιχνός τα μάζευα
κι εγώ ι λιχνός τα μάζευα
το μαντιλάκι τα ’δενα.

Ν απάνω στην τριανταφυλλιά
μια πέρδικα φτιάνει φωλιά

λυγίστηκε η τριανταφυλλιά
και πέσαν τα τριαντάφυλλα
κι εγώ ι λιχνός τα μάζευα
το μαντιλάκι τα ’δενα.

Td 055_21

Ρε, πίσω από*, κι αμάν αμάν*
πίσω από την πόρτα σου, *άιντε*, κι απ’ την παραπορτούλα
μικρή γειτονοπούλα
ωρέ, τ’ έστησα, *κι αμάν αμάν*
τ’ έστησα κρασοπουλιό, *άιντε*, κρασί ρακί να π’λήσω
να ’ρθεις να σε μεθύσω
βρε, τ’ ήρθε μί-, *κι αμάν αμάν*
τ’ ήρθε η μία τ’ ήρθε η άλλη, *άιντε*, κι όλις με την αράδα
παλιά μου φιλενάδα
ωρέ, μια μικρή, *κι αμάν αμάν*
μια μικρή μελαχρινή, *άιντε*, δε φάνηκε να έρθει
σαν τι κακό να έχει.

Πίσω από την πόρτα σου κι απ’ την παραπορτούλα
μικρή γειτονοπούλα
τ’ έστησα κρασοπουλιό κρασί ρακί να π’λήσω
να ’ρθεις να σε μεθύσω
τ’ ήρθε η μία τ’ ήρθε η άλλη κι όλις με την αράδα
παλιά μου φιλενάδα
μια μικρή μελαχρινή δε φάνηκε να έρθει
σαν τι κακό να έχει.

Td 055_22

Άιντε μωρέ, παιδιά μ' δεν είμαι, *αχ*, ν άρρωστος δεν είμαι μεθυσμέ-εχ-νος
για πιά-, για πιάστε με να σηκωθώ
άιντε μωρέ, για πιάστε με να ση-νι-κωθώ και βάλτε με να κά-να-τσω, *ωχ*
και φέ- και φέρτε μου, *ω*, παλιό κρασί
άιντε μωρέ, και φέρτε μου, *ω*, παλιό νο κρασί και καθαρό μαντίλι
να πλύ- να πλύνω τις λαβωματιές
άιντε μωρέ, να πλύνω τις λαβω-νο-ματιές που μ' έχουν λαβωμένον
πικρό πικρό ήταν το λάβωμα
άιντε μωρέ, πικρό ήταν το λά- λάβωμα που μ' έχουν λαβωμένον
παιδιά παιδιά μου μη μ' αφήνιτε.

Παιδιά μ' δεν είμαι ν άρρωστος δεν είμαι μεθυσμένος
για πιάστε με να σηκωθώ και βάλτε με να κάτσω
και φέρτε μου παλιό κρασί και καθαρό μαντίλι
να πλύνω τις λαβωματιές που μ' έχουν λαβωμένον
πικρό ήταν το λάβωμα που μ' έχουν λαβωμένον
παιδιά μου μη μ' αφήνιτε.

Td 055_23

Ουρέ, κάτου στα πέντι μάρμαρα, *έι μαργαριταρένια μου*
γιε μου, στις δεκαπέντε βρύσις, *κόρη να μας χαιρετήσεις*
ουρέ, μια λυγερή κοιμόντανε, *έι μαργαριταρένια μου*
γιε μου, βαριά ήταν υπνωμένη, *κόρη μικροπαντρεμένη*
και η μάνα της της έλιγε, *έι μαργαριταρένια μου*
γιε μου, και η θειά της τη διατάζει, *κόρη μικροπαντρεμένη*.
Για σήκ' απάνω λυγερή, *έι μαργαριταρένια μου*
γιε μου, και μη βαριοκοιμάσι, *κόρη μικροπαντρεμένη*
οι συμπεθέροι ήρθανε, *έι μαργαριταρένια μου*
γιε μου, ήρθαν για να σε πάρουν, *κόρη μικροπαντρεμένη*.

Κάτου στα πέντι μάρμαρα στις δεκαπέντε βρύσις
μια λυγερή κοιμόντανε βαριά ήταν υπνωμένη
και η μάνα της της έλιγε και η θειά της τη διατάζει.
Για σήκ' απάνω λυγερή και μη βαριοκοιμάσι
οι συμπεθέροι ήρθανε ήρθαν για να σε πάρουν.

Td 055_24

Άιντε, βουνά μου α- βουνά μου αγραφιώτικα
ουρέ, βουνά μου αγραφιώτικα βουνά μου ξακουσμένα
άιντε, γιατ' είσαστε γιατ' είσαστε χαρούμενα
ουρέ, γιατ' είσαστε χαρούμενα και τόσο ζηλεμένα.
Άιντε, μουσαφιρέ- μουσαφιρέους έχουμε
ουρέ, μουσαφιρέους έχουμε απ' όλα μας τα μέρη
άιντε, ήρθαν οι τσε- ήρθαν οι τσελιγκάδες μας
ουρέ, ν ήρθαν οι τσελιγκάδες μας οι Σαρακατσαναίοι.

Βουνά μου αγραφιώτικα βουνά μου ξακουσμένα
γιατ' είσαστε χαρούμενα και τόσο ζηλεμένα.
Μουσαφιρέους έχουμε απ' όλα μας τα μέρη
ν ήρθαν οι τσελιγκάδες μας οι Σαρακατσαναίοι.

Td 055_25

Θα βγω σε μια ψηλή κορφή λίγο να ξανασάνω
το γερασμένο μου κορμί ίσως το ξαναγιάνω
θα πάρω χίλια πρόβατα κι ένα καλό μπινέκι
θα πάρω και στην πλάτη μου ένα καλό τουφέκι
να κυνηγώ τις πέρδικες να κυνηγώ τα ελάφια
να περπατώ μες στα κλαριά να χαίρομαι τα ελάφια
να τραγουδώ τη Λιάκινα να τραγουδώ το Δίπλα
να τραγουδώ τον Κατσαντών' τη μέρα και τη νύχτα.
Td 055_26

Μωρέ, λάμπει ν ο ήλιος στα βουνά, *ωρέ κατακαημένη Λιάκινα*
έι γιε μ', λάμπει και στα λαγκάδια, *ε Λιάκινα κατακαημένη*
άιντε μωρέ, ν έτσι λάμπει και Λιάκαινα, *ωρέ κατακαημένη Λιάκινα*
έι γιε μ', τη μέση στο παζάρι, *ε Λιάκινα κατακαημένη*
άιντε μωρ', εξήντα Αρβανίτες την κρατάν, *μωρέ κατακαημένη Λιάκινα*
έι γιε μ', και δέκα την 'ξετάζουν, *ουρέ Λιάκινα κατακαημένη.*
Άιντε μωρέ, Λιάκινα δεν παντρεύεσαι, *μωρέ κατακαημένη Λιάκινα*
έι γιε μ', Τούρκον άντρα δεν παίρνεις, *ωρέ Λιάκινα κατακαημένη*.

Λάμπει ν ο ήλιος στα βουνά λάμπει και στα λαγκάδια
ν έτσι λάμπει και Λιάκαινα τη μέση στο παζάρι
εξήντα Αρβανίτες την κρατάν και δέκα την 'ξετάζουν.
Λιάκινα δεν παντρεύεσαι Τούρκον άντρα δεν παίρνεις.

Td 056_1

Ωρέ, ν όσα αστεράκια τ' ουρανού, *ωρέ μωρέ Λιόλιο μ' Λαζοϊπούλη*
υγέ μ', και φύλλα από τα δέντρα, *ωρέ Λιόλιο μου και καπετάνιε*
ωρέ, τόσα φλουράκια ξόδιασα, *ωρέ μωρέ Λιόλιο μ' Λαζοϊπούλη*
[ιπ?] ωρέ, γω ν εγώ για σένα, *ωρέ Λιόλιο μου και καπετάνιε*.
Ωρέ, δεν το 'ξερα λεβέντη μου, *ωρέ μωρέ Λιόλιο μ' Λαζοϊπούλη*
υγέ μ', πο' 'σαν για τ' εμένα, *ωρέ Λιόλιο μου και καπετάνιε*.

Ν όσα αστεράκια τ' ουρανού και φύλλα από τα δέντρα
τόσα φλουράκια ξόδιασα γω ν εγώ για σένα
δεν το 'ξερα λεβέντη μου πο' 'σαν για τ' εμένα.

Td 056_2

Άιντε, κινήσαν τα, *λι ωρέ*, κινήσαν τα
ωρέ, κινήσαν τα τσαμόπουλα
άιντε, κινήσαν τα τσαμόπουλα
ωρέ, τα σαρακατσανόπουλα
άιντε, να παν στον πέ-, *λε ωρέ*, να παν στον πέ-
ωρέ, να παν στον πέρα μαχαλά
άιντε, να παν στον πέρα μαχαλά
ωρέ, που 'ν' τα κορίτσα τα καλά
άιντε, τους έπιασε, *λε ωρέ*, τους έπιασε
ωρέ, τους έπιασε ψιλή βροχή
άιντε, τους έπιασε ψιλή βροχή
ωρέ, και μια μεγάλη ταραχή.

Κινήσαν τα τσαμόπουλα
τα σαρακατσανόπουλα
να παν στον πέρα μαχαλά
που 'ν' τα κορίτσα τα καλά
τους έπιασε ψιλή βροχή
και μια μεγάλη ταραχή.

Td 056_3

Ωρέ, θάλασσα, *ε τώρα το η Μαριώ η Μαριώ μου*
ωρέ, θάλασσα, *ωρέ*, θάλασσα ν όντας γεμίζεις
ωρέ, θάλασσα ν όντας γιομίζεις
πώς φυσάς, *ωρέ*, πώς φυσάς πώς κυματίζεις
ωρέ, πάρε με, *ε τώρα το η Μαριώ η Μαριώ μου*

ωρέ, πάρε με, *ωρέ*, πάρε με στα κύματά σου
ωρέ, πάρε με στα κύματά σου
ωρέ, στα κυκλο-,*ωρέ*, στα κυκλογυρίσματά σου
ωρέ, βγάλε με, *έ τώρα το η Μαριώ η Μαριώ μου*
ωρέ, βγάλε με, *ωρέ*, βγάλε με σε κρύα βρύση
ωρέ, βγάλε με σε κρύα βρύση
ωρέ, στο ψηλό, *ωρέ*, στο ψηλό το κυπαρίσσι
ωρέ, που ’ρχονται, *ε τώρα το η Μαριώ η Μαριώ μου*
ωρέ, που ’ρχοντ’ ό- που ’ρχοντ’ όμορφες και πλένουν
ωρέ, που ’ρχοντ’ όμορφες και πλένουν
ωρέ, μαυρομά-, *ωρέ*, μαυρομάτες και λευκαίνουν.

Θάλασσα ν όντας γεμίζεις
πώς φυσάς πώς κυματίζεις
πάρε με στα κύματά σου
στα κυκλογυρίσματά σου
βγάλε με σε κρύα βρύση
στο ψηλό το κυπαρίσσι
που ’ρχοντ’ όμορφες και πλένουν
μαυρομάτες και λευκαίνουν.

Td 056_4

Ωρέ, σύρε γκιζέρα, *βρε Γιαννάκη μου*
ωρέ, σύρε γκιζέρα, *μάτια μ’*, στους γιατρούς
βρε, τα φάρμακα να φέρεις, *βρε Γιαννάκη μου*
τα φάρμακα να φέρεις, *λεβεντάκη μου*
ωρέ, να μου γιατρέψουν, *βρε Γιαννάκη μου*
ωρέ, να μου γιατρέ- γιατρέψουν τις πληγές
ωρέ, που έχω στην καρδιά μου, *βρε Γιαννάκη μου*
που έχω στην καρδιά μου, *λεβεντάκη μου*
ωρέ, το βάλσαμο, *μωρ’ αδερφάκι μου*
ωρέ, το βάλσαμο, *μωρέ,* για την καρδιά
είναι μόνο η αγάπη, *βρε Γιαννάκη μου*
είναι μόνο η αγάπη, *λεβεντάκη μου*.

Σύρε γκιζέρα στους γιατρούς τα φάρμακα να φέρεις
να μου γιατρέψουν τις πληγές που έχω στην καρδιά μου
το βάλσαμο για την καρδιά είναι μόνο η αγάπη.

Td 056_5

Βρε, παιδιά μ' γιατί, *ωρέ γεια σας παιδιά*
παιδιά μ' γιατ' είστε ανάλαγα, *τα κακόμοιρα*
μωρέ παιδιά μ' καημένα, γιατ' είστε λερωμένα.
Ωρ', είμαστ' από, *ωρέ γεια σας παιδιά*
είμαστ' από τον πόλεμο, *τα κακόμοιρα*
μωρέ παιδιά μ' καημένα, στο αίμα βουτηγμένα
ταγκιάσανε, *ωρέ γεια σας παιδιά*.
Ταγκιάσανε την άνοιξη, *τα κακόμοιρα*
μωρέ παιδιά μ' καημένα, κι ας είστε λερωμένα.

Παιδιά μ' γιατ' είστε ανάλαγα γιατ' είστε λερωμένα.
Είμαστ' από τον πόλεμο στο αίμα βουτηγμένα
Ταγκιάσανε την άνοιξη κι ας είστε λερωμένα.

Td 056_6

Ωρέ, μου παρήγγειλε τ' αηδόνι, *Διαμαντώ νιόνυφη*
ωρέ, να του πλέξω τη φωλιά, *ωρέ Διαμαντώ νύφη μ' κυρά*
ωρέ, να την πλέξω με μετάξι, *Διαμαντώ νιόνυφη*
ωρέ, να τη στρώσω με φλουρί, *ωρέ Διαμαντώ νύφη μ' καλή*.
Ωρέ, πού να τό 'βρω το μετάξι, *Διαμαντώ νιόνυφη*
ωρέ, πού να τό 'βρω το φλουρί, *ωρέ Διαμαντώ νύφη μ' καλή*
ωρέ, στο παζάρ' είν' το μετάξι, *Διαμαντώ νιόνυφη*
ωρέ, στο σαράφη 'ν' το φλουρί, *ωρέ Διαμαντώ νύφη μ' καλή*.

Μου παρήγγειλε τ' αηδόνι να του πλέξω τη φωλιά
να την πλέξω με μετάξι να τη στρώσω με φλουρί.
Πού να τό 'βρω το μετάξι πού να τό 'βρω το φλουρί
στο παζάρ' είν' το μετάξι στο σαράφη 'ν' το φλουρί.

Td 056_7

Έιεχ μωρέ ωρέ, ν έβγα μάνα
έιεχ μωρέ ν, μ' έβγα μάνα μ' και χούγιαξε
έβγα μάνα μ' και χούγιαξε στο πέρα καραούλι
στο πέρα καραούλι
έιεχ μωρέ ωρέ, βάλε ντιλά-
έιεχ μωρέ, βάλε ντιλάλη στα βουνά
βάλε ντιλάλη στα βουνά σ' όλα τα βιλαέτια
σ' όλα τα βιλαέτια

έιεχ μωρέ ωρέ, ν όσα παιδιά ν
έιεχ μωρέ, ν όσα παιδιά ’ν’ ανύπαντρα
όσα παιδιά ’ν’ ανύπαντρα φέτος μην παντρευτούνε
φέτος μην παντρευτούνε
έιεχ μωρέ, φέτος θα γίν’
έιεχ μωρέ, φέτος θα γίνει πόλεμος
φέτος θα γίνει πόλεμος θα γίν’ ανταρτοσύνη
θα γίν’ ανταρτοσύνη.

Έβγα μάνα μ’ και χούγιαξε στο πέρα καραούλι
βάλε ντιλάλη στα βουνά σ’ όλα τα βιλαέτια
όσα παιδιά ’ν’ ανύπαντρα φέτος μην παντρευτούνε
φέτος θα γίνει πόλεμος θα γίν’ ανταρτοσύνη.

Td 056_8

Ωρέ, κίνησ’ ο Γιώ- ν ο Γιώργης κίνησε
κίνησ’ ο Γιώ- ν ο Γιώργης κίνησε
ωρέ, κίνησ’ ο Γιώργης κίνησε στην ξενιτιά να πάει
στην ξενιτιά να πάει
ωρέ, κι η μάνα του, *Γιώργη μου*, του ’λεγε
και η μάνα του, *Γιώργη μου*, του ’λεγε
ωρέ, κι η μάνα του του έλεγε κι η θειά του τον διατάζει
και η θειά του τον διατάζει.
Ωρέ, πάρε Γιώργη, *Γιώργη μ’*, τα ρούχα σου
πάρε Γιώργη, *Γιώργη μ’*, τα ρούχα σου
ωρέ, πάρε Γιώργη μ’ τα ρούχα σου φόρα και τ’ άρματά σου
φόρα και τ’ άρματά σου.
Ωρέ, δε μου κοιτάν, *μάνα μ’*, τα ρούχα μου
δεν μου κοιτάν, *μάνα μ’*, τα ρούχα μου
ωρέ, δε μου κοιτάν τα ρούχα μου ν ουδέ και τ’ άρματά μου
ν ουδέ και τ’ άρματά μου
ωρέ, μόν’ μου κοιτάν, *μάνα μ’*, τα νιάτα μου
μόν’ μου κοιτάν, *μάνα μ’*, τα νιάτα μου
ωρέ, μόν’ μου κοιτάν τα νιάτα μου κοιτάν τη λεβεντιά μου
κοιτάν τη λεβεντιά μου.

Κίνησ’ ο Γιώργης κίνησε στην ξενιτιά να πάει
κι η μάνα του του έλεγε κι η θειά του τον διατάζει.
Πάρε Γιώργη μ’ τα ρούχα σου φόρα και τ’ άρματά σου.

Δε μου κοιτάν τα ρούχα μου ν ουδέ και τ’ άρματά μου
μόν’ μου κοιτάν τα νιάτα μου κοιτάν τη λεβεντιά μου.

Td 056_ 9

Ωρέ, ν η μάνα μου με πάντρεψε, *γειτόνοι γειτόνοι*
ω γειτόνοι δε γλιτώνει, και μου δωσ’ έναν άντρα
αχ, ήταν ψηλός σα σίκαλη, *γειτόνοι γειτόνοι*
αχ γειτόνοι δε γλιτώνει, κοντός σαν το ρεβίθι
τις στάχτες ανακάτευε, *γειτόνοι γειτόνοι*
αχ γειτόνοι δε γλιτώνει, βρίσκει ένα βελόνι
στον ώμο το ζαλίκωσε, *γειτόνοι γειτόνοι*
αχ γειτόνοι δε γλιτώνει, στο σιδερά το πάει.
Να σιδερά μου στούμπα το, *γειτόνοι γειτόνοι*
αχ γειτόνοι δε γλιτώνει, φτιάσε ένα τσεκούρι.

Ν η μάνα μου με πάντρεψε και μου δωσ’ έναν άντρα
ήταν ψηλός σα σίκαλη κοντός σαν το ρεβίθι
τις στάχτες ανακάτευε βρίσκει ένα βελόνι
στον ώμο το ζαλίκωσε στο σιδερά το πάει.
Να σιδερά μου στούμπα το φτιάσε ένα τσεκούρι.

Td 056_10

Ωρέ, πώς το τρί-, *Βλάχα μου μωρέ*
πώς το τρίβουν το πιπέρι
ωρέ, πώς το τρίβουν το πιπέρι
οι διαβόλοι οι καλογέροι
ωρέ, με το γό-, *Βλάχα μου μωρέ*
με το γόνα τους το τρίβουν
ωρέ, με το γόνα τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
ωρέ, με τον κώ-, *Βλάχα μου μωρέ*
με τον κώλο τους το τρίβουν
ωρέ, με τον κώλο τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
ωρέ, με τις πλά-, *Βλάχα μου μωρέ*
με τις πλάτη τους το τρίβουν
ωρέ, με τις πλάτη τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
ωρέ, με τη γλώ-, *Βλάχα μου μωρέ*
με τη γλώσσα τους το τρίβουν
με τη γλώσσα τους το τρίβουν

και το ψιλοκοπανίζουν.

Πώς το τρίβουν το πιπέρι
οι διαβόλοι οι καλογέροι
με το γόνα τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
με τον κώλο τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
με τις πλάτη τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν
με τη γλώσσα τους το τρίβουν
και το ψιλοκοπανίζουν.

Td 056_11

Όλες οι παπαρούνες, *μωρ' Παναγιούλα μου*
όλες οι παπαρούνες με γέλια με χαρές
όλες οι παπαρούνες με γέλια με χαρές
κι η δόλια η Παναγιούλα με δυο λαβωματιές.
Το λάβωμά της είναι, *μωρ' Παναγιούλα μου*
το λάβωμά της είναι που δεν παντρεύεται
το λάβωμά της είναι που δεν παντρεύεται
και μέσα στο χωριό της δεν προξινεύεται.
Τέσσερα πορτοκάλια, *μωρ' Παναγιούλα μου*
τέσσερα πορτοκάλια τα δυο σαπίσανε
τέσσερα πορτοκάλια τα δυο σαπίσανε
ήρθα για να σε πάρω μα δε μ' αφήσανε.
Πάρε τα πρόβατά σου, *μωρ' Παναγιούλα μου*
πάρε τα πρόβατά σου κι έβγα στον Αϊ-Λια
πάρε τα πρόβατά σου κι έβγα στον Αϊ-Λια
έχ' όμορφα πλατάνια το λένε τα πουλιά.

Όλες οι παπαρούνες με γέλια με χαρές
κι η δόλια η Παναγιούλα με δυο λαβωματιές.
Το λάβωμά της είναι που δεν παντρεύεται
και μέσα στο χωριό της δεν προξινεύεται.
Τέσσερα πορτοκάλια τα δυο σαπίσανε
ήρθα για να σε πάρω μα δε μ' αφήσανε.
Πάρε τα πρόβατά σου κι έβγα στον Αϊ-Λια
έχ' όμορφα πλατάνια το λένε τα πουλιά.

Td 056_12

Μάνα με τους εννιά τους γιους
μάνα με τους εννιά τους γιους
και με τη μια την κόρη της
και με τη μια την κόρη της
την κόρη την μονόκριβη
την κόρη την μονόκριβη
την έχει δώδεκα χρονώ
την έχει δώδεκα χρονώ
μα ήλιος δεν την είδε
μα ήλιος δεν την είδε
στα σκοτεινά την έλουζε
στα σκοτεινά την έλουζε
και στ' άφεγγα τη χτένιζε
και στ' άφεγγα τη χτένιζε
στ' άστρα και στον αυγερινό
στ' άστρα και στον αυγερινό
έπλεγε τα μαλλάκια της
έπλεγε τα μαλλάκια της.
Προξενητάδες ήρθανε
προξενητάδες ήρθανε
από τη Βαβυλώνα *για*
από τη Βαβυλώνα *για*
να πάρουνε την Αρετή
να πάρουνε την Αρετή
πολύ μακριά στα ξένα
πολύ μακριά στα ξένα.
Οι οχτώ αδερφοί δε θέλουν
και ο Κωσταντίνος θέλει *για*.
Μάνα μ' ας τηνε δώσουμε
την Αρετή στα ξένα *για*
στα ξένα που πηγαίνουμε
ξένοι να μη περνούμε *για*.
Αν έρθει γιέ μου ο θάνατος
αν έρθει γιε μου αρρωστιά
ποιος θα πάει να μου τη φέρει
ποιος θα πάει να μου τη φέρει.

Td 056_13

Πέντε χατζήδες κίνησαν
πέντε χατζήδες κίνησαν
στο χατζηλίκι να πάνε
στο χατζηλίκι να πάνε
πέφτει ένας χατζής κι αρρωσταίν’
πέφτει ένας χατζής κι αρρωσταίν’.
Χατζής τ’ς χατζήδες έλεε
χατζής τ’ς χατζήδες έλεε.
Φάτε χατζήδες και πιέτε
φάτε χατζήδες και πιέτε
και στο χωριό μας να πάτε
και στο χωριό μας να πάτε
και σας ρωτήσει η μάνα μου
και σας ρωτήσει η μάνα μου
μη τ’ς πείτε πως αρρώστησα
μη τ’ς πείτε πως αρρώστησα
πέστε της πως ’ραβώνιασα
πέστε της πως ’ραβώνιασα
πήρα την πλάκα πεθερά
πήρα την πλάκα πεθερά
τη μαύρη γης ου γυναίκα
τη μαύρη γης ου γυναίκα
και τα πετρο-νο-λίθαρα
και τα πετρο-νο-λίθαρα
αδέρφια και ξαδέρφια
αδέρφια και ξαδέρφια, *για*.

Td 056_15

Τρεις Γιάν’δες τρεις Γιανίτσαρδις
τρεις Γιάν’δες τρεις Γιανίτσαρδις
και οι τρεις βαλομπασάδες
και οι τρεις βαλομπασάδες
π’ ανεβαίνουν κατεβαίνουν
π’ ανεβαίνουν κατεβαίνουν
κάτεβ’καν στην κρύα βρύση
κάτεβ’καν στην κρύα βρύση
να πιουν να κρύο νεράκι
να πιουν να κρύο νεράκι
βρίσκουν το νίιτσ’κο μονάχον
βρίσκουν το νίτσ’κο μονάχον
νίτσικος και καλούτσικος
νίτσικος και καλούτσικος
τα χέρια τ’ πίσω δεμένα
τα χέρια τ’ πίσω δεμένα

και το κεφάλι τ’ κομμένο
και το κεφάλι τ’ κομμένο
κομμένο και πετρωμένο
κομμένο και πετρωμένο
τ’ άλογό τ’ κοντά δεμένο
τ’ άλογό τ’ κοντά δεμένο
τ’ άλογό τ’ χλιμ’ντράει και λέει
τ’ άλογό τ’ χλιμ’ντράει και λέει.
Πού είναι Γιάννης Μπαλκανιώτης
πού είναι Γιάννης Μπαλκανιώτης.
Γιάννης απόμ’νε στην Γιάμπολη
Γιάννη απόμ’νε στην Γιάμπολη
να καλιβώσει τ’ άλο’ό τ’
να καλιβώσει τ’ άλο’ό τ’
να τ’ βαρέσ’ π’ ασήμ’ πέταλα
να τ’ βαρέσ’ π’ ασήμ’ πέταλα
και καρφιά ’πό μαργαριτάρι
και καρφιά ’πό μαργαριτάρι.
Πότε θα νά ’ρθει Γιάννης μου
πότε θ’ ανταμωθούμε, *για*.
Θα να ’ρθω κόρη μ’ θα νά ’ρθω
θα να ’ρθω μα θ’ αργήσω, *για*
σα στίψ’ τ’ς θάλασσας το νερό
και καμωθεί και οργωθεί
και καμωθεί και οργωθεί
και σπείρουν και θερίσουνε
και σπείρουν και θερίσουνε
και γίνει μέσα δρόμος, *για*
τότε θα νά ’ρθει Γιάννης μου
τότε θ’ ανταμωθούμε, *για*.

PAGE

PAGE 1

Td 056_16

Σημαίν’ Θιος σημαίνει γη σημαίνουν τα ουράνια
σημαίνει κι η Αγια-Σοφιά το μέγα μοναστήρι, *για*
με τετρακόσια σήμαντρα μ’ εξηνταδυό καμπάνες, *για*
κάθε καμπάνα και παπάς κάθε παπάς και διάκος, *για*
ψάλλει ζερβά ο βασιλιάς δεξιά ο πατριάρχης, *για*

κι απ’ την πολλή την ψαλμουδιά εσειόντανε κορώνες, *για*.
Παπάδες πάψτε τα ιερά κι εσείς κεριά σβηστείτε, *για*
γιατί ’ναι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει, *για*.
Για στείλτε λόγο στη Φραγκιά να ’ρθούνε τρία καράβια
το ’να να πάρει το σταυρό τ’ άλλο το ευαγγέλιο
το τρίτο το καλύτερο την άγια τράπεζά μας, *για*
μη μας την πάρουν τα σκυλιά και μας τηνε χαλάσουνε.
Σώπασε κυρα-Δέσποινα και μην πολυλυπάσαι πια
πάλι με χρόνους με καιρούς πάλι δικιά μας θα ’ναι, *για*.

Td 056_18

Λεβέντης εροβόλαε
λεβέντης εροβόλαε από ψηλή ραχούλα *για*
από ψηλή ραχούλα, *για*
κι ο Χάρος τον αγνάντευε
κι ο Χάρος τον αγνάντευε από το κορφοβούνι, *για*
από το κορφοβούνι, *για*
καϊτέρι πήγε του ’στησε
καϊτέρι πήγε του ’στησε σ’ ένα στενό σοκάκι, *για*
σ’ ένα στενό σοκάκι, *για*.
Γειά σου χαρά σου Χάροντα
γειά σου χαρά σου Χάροντα, Καλώς τον το λεβέντη, *για*
καλώς τον το λεβέντη, *για*
λεβέντη μ’ πούθεν έρχεσαι
λεβέντη μ’ πούθεν έρχεσαι και πούθε κατεβαίνεις, *για*
και πούθε κατεβαίνεις, *για*.
Από τη μάντρα μ’ έρχομαι
από τη μάντρα μ’ έρχομαι και σπίτι μου πηγαίνω, *για*
και σπίτι μου πηγαίνω, *για*
πάω να πάρω το ψωμί
πάω να πάρω το ψωμί και πίσω να γυρίσω, *για*
και πίσω να γυρίσω, *για*.
Λεβέντη μού ’στειλε ο Θεός
λεβέντη μού ’στειλε ο Θεός να πάρω την ψυχή σου, *για*
να πάρω την ψυχή σου, *για*.
Δίχως ανάγκη κι αρρωστιά
δίχως ανάγκη κι αρρωστιά ψυχή δεν παραδίνω, *για*
ψυχή δεν παραδίνω, *για*
αν θέλεις να παλέψουμε
αν θέλεις να παλέψουμε σε μαρμαρένιο αλώνι, *για*
σε μαρμαρένιο αλώνι, *για*.
Πιαστήκαν και παλεύανε
πιαστήκαν και παλεύανε απ’ το πρωί ως το βράδυ
απ’ το πρωί ως το βράδυ
κοντά το ηλιοβασίλεμα

κοντά στο ηλιοβασίλεμα ακούω το νιο που βόγγαε
ακούω το νιο που βόγγαε
και βαριοαναστέναζε και βαριοαναστέναζε.
Άσε με Χάρε άσε με
άσε με Χάρε άσε με ακόμα για να ζήσω, *για*
ακόμα για να ζήσω, *για*
έχω γυναίκα που είναι νια
έχω γυναίκα είναι νια που χήρα δεν της πρέπει, *για*
που χήρα δεν της πρέπει, *για*
έχω παιδάκια είναι μικρά
έχω παιδάκια είναι μικρά ορφάνια δεν τα πρέπει, *για*
ορφάνια δεν τα πρέπει, *για*.

Td 057_2

Δυο αδέρφια είχαν μια αδερφή
δυο αδέρφια είχαν μια αδερφή
στον κόσμο ξακουσμένη, *για*
στον κόσμο ξακουσμένη, *για*.
Τη ζήλευε η γειτονιά
τη ζήλευε η γειτονιά
τη φθόναε η χώρα, *για*
τη φθόναε η χώρα, *για*
τη ζήλεψε κι ο Χάροντας
τη ζήλεψε κι ο Χάροντας
και θέλει για να την πάρει
και θέλει για να την πάρει.
Στο σπίτι τρέχει και βροντά
στο σπίτι τρέχει και βροντά
σα να ’τανε νοικοκύρης
σα να ’τανε νοικοκύρης.
Άσε με Χάρε μ’ άσε με
άσε με Χάρε μ’ άσε με
σήμερα μη με πάρεις, *για*
σήμερα μη με πάρεις, *για.*
Ταχιά Σαββάτο να λουστώ
ταχιά Σαββάτο να λουστώ
την Κυριακή ν’ αλλάξω, *για*
την Κυριακή ν’ αλλάξω, *για*
και τη Διφτέρα το πρωί
και τη Διφτέρα το πρωί
έρχομαι μοναχή μου, *για*
έρχομαι μοναχή μου, *για*.
Απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
απ’ τα μαλλιά την άρπαξε
πάν’ στ’ άλογο την έριξε

πάν’ στ’ άλογο την έριξε
κι η κόρη κλαίει και σκούζει
κι η κόρη κλαίει και σκούζει.
Να και τ’ αδέρφια τ’ς πρόφτασαν
να και τ’ αδέρφια τ’ς πρόφτασαν
ψηλά ’π’ τα κορφοβούνια, *για*
ψηλά ’π’ τα κορφοβούνια, *για*
το Χάροντα κυνήγησαν
και γλίτωσαν την κόρη *για*.
Td 057_3

Ένα Σαββάτο διάβαινα
ένα Σαββάτο διάβαινα
κι ήταν Σαββάτο του Βαϊού
κι ήταν Σαββάτο του Βαϊού
Σαββάτο τ’ Άγιο Λάζαρος
Σαββάτο τ’ Άγιο Λάζαρο
και ξημερώνει το Πάσκα
και ξημερώνει το Πάσκα
κι εγώ σκοπός εφύλαγα
κι εγώ σκοπός εφύλαγα
στης φυλακής τις πόρτες, *για*
στης φυλακής τις πόρτες, *για*
με όπλο με παλάσκα, *για*
με όπλο με παλάσκα, *για*.
Δεν με φοβίζουν μάνα μου
δεν με φοβίζουν μάνα μου
με όπλο με παλάσκα, *για*
με όπλο με παλάσκα, *για*
μόν’ με φοβίζουν μάνα μου
μόν’ με φοβίζουν μάνα μου
του Βιζανιού τα χιόνια, *για*
του Βιζανιού τα χιόνια, *για*.
Td 057_4

Ιδώ δεν είναι Λιβαδειά, *μαρή*
ιδώ δεν είναι Λιβαδειά
πόχει τα σπίτια τα ψηλά, *μαρή*
πόχει τα σπίτια τα ψηλά
τα μπαλκονάκια στη σειρά, *μαρή*
τα μπαλκονάκια στη σειρά.
Παίζουν λαλούνε τα βιολιά, *μαρή*
παίζουν λαλούνε τα βιολιά
βγήκανε ρούσες στο χορό, *μαρή*
βγήκανε ρούσες στο χορό
βγήκανε και οι μελαχρινές, *μαρή*

βγήκανε και οι μελαχρινές
βγήκε και ’κείνη π’ αγαπώ, *μαρή*
βγήκε και ’κείνη π’ αγαπώ
πάει και πιάστ’κε κει π’ άλλον, *μαρή*
πάει και πιάστ’κε κει π’ άλλον.
Της κάνω νόημα κρυφό, *μαρή*
της κάνω νόημα κρυφό
ξεπιάσ’ ’πό κει κι έλα ’πό δω, *μαρή*
ξεπιάσ’ ’πό κει κι έλα ’πό δω.
Δεν έρχομαι δεν έρχομαι, *μαρή*
δεν έρχομαι δεν έρχομαι
είμαι μικρή κι αντρέπομαι, *μαρή*
είμαι μικρή κι αντρέπομαι.
Έλα έλα μικρούλα μου, *μαρή*
να γιάνεις την καρδούλα μου.

Td 057_5

Μια κό-, *καλέ*, μια κόρη ρόδα μάζευε
μια κόρη ρόδα μάζευε σ’ ωραίο περιβόλι
σ’ ωραίο περιβόλι
του ρή-, *καλέ*, του ρήγα γιος επέρασε
του ρήγα γιος επέρασε δυο ρόδα της ζητάει
δυο ρόδα της ζητάει
δυο ρό-, *καλέ*, δυο ρόδα της εζήτησε
δυο ρόδα της εζήτησε και τέσσερα τον δίνει
και τέσσερα τον δίνει
και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της την έβλεπε
και η μάνα της την έβλεπε από το παραθύρι
από το παραθύρι.
Έννοια, *καλέ*, έννοια σου κόρη μ’ έννοια σου
έννοια σου κόρη μ’ έννοια σου και θα το μαρτυρήσω
και θα το μαρτυρήσω.
Ήρθαν, *καλέ*, ήρθαν το βράδ’ τ’ αδέρφια της
ήρθαν το βράδ’ τ’ αδέρφια της κι αρχίζει να το λέει
αρχίζει και το λέει.
Ένας, *καλέ*, ένας την πιάνει απ’ τα μαλλιά
ένας την πιάνει απ’ τα μαλλιά και άλλος απ’ το χέρι
και άλλος απ’ το χέρι
ο τρί-, *καλέ*, ο τρίτος ο μικρότερος
ο τρίτος ο μικρότερος της μπήγει το μαχαίρι
της μπήγει το μαχαίρι
και η μά-, *καλέ*, και η μάνα της τη ρώταγε
και η μάνα της την ερωτά ποια ρούχα να την βάλει
ποια ρούχα να την βάλει.
Μη θες, *καλέ*, μη θέλεις κόρη μ’ τα χρυσά

αν θέλεις κόρη μ' τα χρυσά αν θες τα βελοδένια
αν θες τα βελοδένια
Δε θέ-, *καλέ*, δε θέλω μάνα μ' τα χρυσά
δε θέλω μάνα μ' τα χρυσά ούτε τα βελοδένια
ουδέ τα βελοδένια
μόν' θέ-, *καλέ*, μόν' θέλω να με θάψετε
μόν' θέλω να με θάψετε μ' αυτά τα ματωμένα
μ' αυτά τα ματωμένα
να το, *καλέ*, να το θαυμάσει η γειτονιά
να το θαυμάσει η γειτονιά και όλη μας η χώρα
και όλη μας η χώρα.
PAGE

PAGE 1

Td 057_6

Μια πέρδικα στο μαχαλά βουλιέται να πετάξει
βουλιέται να πετάξει
σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα ξεχωρίζονται μάνα και θυγατέρα
μάνα και θυγατέρα
η μάνα ήταν πέρδικα το κορίτσ' περιστέρι
το κορίτσ' περιστέρι.
Σου πήραν την τριανταφυλλιά 'πό μέσα απ' την αυλή σου
'πό μέσα απ' την αυλή σου.

Td 057_7

Τι φτιάνεις Στάνω
τι φτιάνεις Στάνω
ζ'νάρια γιοφαίνω
ζ'νάρια γιοφαίνω
ζ'νάρια γιοφαίνω
ζ'νάρια γιοφαίνω
και μέσα δεν μπαίνω
και μέσα δεν μπαίνω
και μέσα δεν μπαίνω
και μέσα δεν μπαίνω
για νερό παγαίνω

για νερό παγαίνω
για νερό παγαίνω
για νερό παγαίνω
και Γιάννης κοντά μ'
και Γιάννης κοντά μ'
και Γιάννης κοντά μ'
και Γιάννης κοντά μ'
φούντα μ' γυρεύει
φούντα μ' γυρεύει
φούντα μ' γυρεύει
φούντα μ' γυρεύει
μι παραφούντα
μι παραφούντα
μι παραφούντα
μι παραφούντα
μι μαρτζέλ' φούντα
μι μαρτζέλ' φούντα.

Td 057_8

Ο κυρ-Βοριάς παρήγγειλε
ο κυρ-Βοριάς παρήγγειλε
σε όλων των καραβιώνε
σε όλων των καραβιώνε.
Καράβια π' αρμενίζατε
καράβια π' αρμενίζατε
εμπάτε στα λιμάνια σας
εμπάτε στα λιμάνια σας
γιατί θε να φυσήξω, *για*
γιατί θε να φυσήξω, *για*.
Φυσήξεις δε φυσήξεις, *για*
φυσήξεις δε φυσήξεις, *για*
δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
δε σε φοβούμαι κυρ-Βοριά
έχω πανιά μεταξωτά
έχω πανιά μεταξωτά
κι αντένες σεδερένιες, *για*
κι αντένες σεδερένιες, *για*
έχω κι ένα ναυτόπουλο
έχω κι ένα ναυτόπουλο
που τον καιρό γνωρίζει, *για*
που τον καιρό γνωρίζει, *για*.
Ανέβα βρε ναυτόπουλε
ανέβα βρε ναυτόπουλε
για να διαλέξεις τον καιρό
για να διαλέξεις τον καιρό.

Παιζογελώντας ανέβαινε
παιζογελώντας ανέβαινε
κλαίοντας κατεβαίνει, *για*
κλαίοντας κατεβαίνει, *για*.

Td 057_9

Τι ωραίο φεγγαράκι
τι ωραίο φεγγαράκι
τι ωραίο φεγγαράκι
καλοκαιρινή βραδιά
καλοκαιρινή βραδιά
αγαπώ ένα κοριτσάκι
αγαπώ ένα κοριτσάκι
αγαπώ ένα κοριτσάκι
απ᾽ αυτή τη γειτονιά
απ᾽ αυτή τη γειτονιά
και η μαμά του το μαλώνει
και η μαμά του το μαλώνει
και η μαμά του το μαλώνει
και το στέλνει στη δουλειά
και το στέλνει στη δουλειά.
Μάνα αν αρρωστήσω γω
μάνα μ᾽ κι αν αρρωστήσω εγώ
μάνα μ᾽ κι αν αρρωστήσω γω
αχ, κι αν πέσω στα βαριά
αχ, κι αν πέσω στα βαριά
γιατρό να μη με φέρ᾽τε
γιατρό να μη με φέρ᾽τε
γιατρό να μη με φέρ᾽τε
αχ, ούτε και γιατρικά
αχ, ούτε και γιατρικά
μόνο να με περάσετε
μόνο να με περάσετε
μόνο να με περάσετε
απ᾽ αυτή τη γειτονιά
απ᾽ αυτή τη γειτονιά
έχ᾽ έμορφα κορίτσια
έχ᾽ έμορφα κορίτσια
έχ᾽ έμορφα κορίτσια
α για να με κλάψουνε
α για να με κλάψουνε
έχει και παλικάρια
έχει και παλικάρια
έχει και παλικάρια
α για να με θάψουνε

α για να με θάψουνε.

Td 057_10

Εψές το βράδυ όνειρο είδα τη νεκρά μου ζωντανή
φάντασμα παρουσιάστη εμπροστά στας κλίνας μου
φάντασμα παρουσιάστη εμπροστά στας κλίνας μου
κι αυτός μου λέει, μην πλησιάζεις γιατί σάρκα δε βαστώ
μόνον ήρθα γω ο καημένος δυο λογάκια να σου πω
μόνον ήρθα γω ο καημένος δυο λογάκια να σου πω
για ενθυμίσου τότε μου είπες μια βραδιά στην εξοχή
που στον τάφο μας ακόμα θα μας θάψουνε μαζί
που στον τάφο μας ακόμα θα μας θάψουνε μαζί.

Td 057_11

Σαν τον αθό της μυγδαλιάς ήταν καρδούλα μ' πρώτα
μα τώρα εμαράθηκε του σπιταλιού η πόρτα
μα τώρα εμαράθηκε του σπιταλιού η πόρτα.
Όταν ήμουν τρία ετώ και πήγαινα στη Σάρο
καλύτερα μανούλα μου ας μ' έδινες στο Χάρο
καλύτερα μανούλα μου ας μ' έδινες στο Χάρο
παρά που εμεγάλωσα σ' αυτή την ηλικία
και λιώνει το κορμάκι μου μες στο νοσοκομεία
και λιώνει το κορμάκι μου μες στο νοσοκομεία.
Νοσοκομειά γκρεμίσατε γιατροί να τρελαθείτε
που πήρ'τε το κορμάκι μου σκληρά το τυραννείτε
που πήρ'τε το κορμάκι μου σκληρά το τυραννείτε.
Όταν με ανεβάζανε στις μαρμαρένιες σκάλες
εστάζαν τα ματάκια μου σα σιγανές ψιχάλες
εστάζαν τα ματάκια μου σα σιγανές ψιχάλες.
Έλα Μαρία και μην κλαις έλα στο χειρουργείο
να γίνει η εγχείρησις να δεις τη σωτηρία
να γίνει η εγχείρησις να δεις τη σωτηρία.
Άσπρα φορούσαν οι γιατροί άσπρα κι οι νοσοκόμες
κι ενόμιζες πως ήτανε της εκκλησιάς κολόνες
κι ενόμιζες πως ήτανε της εκκλησιάς κολόνες.
Αποβραδίς μου δώσανε πενήντα δράμια λάδι
και το πρωί μου κάνανε εγχείρησις μεγάλη
και το πρωί μου κάνανε εγχείρησις μεγάλη.
Αλίμονο δε βρίσκεται στη Ρούμενη βοτάνι
κι ένας γιατρός βασιλικός τον πόνο μου να γιάνει.

Td 057_13

Γλυκοχαράζουν τα βουνά κι αυγερινός τραβιέται, *για*
παν τα πουλάκια στη βοσκή κι οι λυγερές στη βρύση, *για*
πάγω κι εγώ κι ο μαύρος μου και τα λαγωνικά μου, *για*
βρίσκω την κόρη που ’πλενε σε μαρμαρένια λέκανη
τη χαιρετώ δε μου μιλεί της κρένω και δε μου κρένει.
Κόρη για βγάλε μου νερό την καλή μέρα για να ’χεις.
Σαράντα κύκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα, *για*
κι απάνω στα σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη, *για*.
Γιατί δακρύζεις λυγερή και βαριοαναστενάζεις.
Έχω άντρα στην ξενιτιά που λείπει δέκα χρόνια, *για*
κι αν δεν έρθει κι αν δε φανεί καλόγρια θα γίνω, *για*
μες στο κελί θα σφαλιστώ και θα μαυροφορέσω, *για*.
Κόρη μου ο άντρας σ’ χάθηκε κόρη μου ο άντρας σ’ πέθανε
τα χέρια μου τον θάψανε τα μάτια μου τον κλάψανε
ψωμί κερί τον μέρασα και μ’ είπε να τα πληρώσεις.
Ψωμί κερί τον μέρασες διπλά να σου τα πληρώσω
φιλί και αν τον δάνεισες πάνε και γύρευέ το, *για*.
Δείξε σημάδι της αυλής και τότε σου πιστεύω, *για*.
Έχεις μηλιά στην πόρτα σου και κλήμα στην αυλή σου, *για*
κάνει σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσκάτο, *για*
όποιος το πιει δροσίζεται και ξαναγυρεύει το, *για*.
Δείξε σημάδι του σπιτιού και τότε σου πιστεύω, *για*.
Χρυσή καντήλα λάμπει *για* μέσα στην κάμαρά σου, *για*
π’ αλλάζεις και ξαλλάζεις *για* και βγάζεις τα σωθικά σου.
Δείξε σημάδι του κορμιού και τότε σου πιστεύω, *για*.
Έχεις ελιά στο μάγουλο ελιά στην αμασκάλη, *για*.
Ξένε μου συ ’σαι ο άντρας μου εσύ ’σαι κι ο καλός μου, *για*.

PAGE

PAGE 1

Td 057_15

Θα πάω, *μάνα μ’*, θα πάω, *μαρή*, θα πάω και δε θα να ’ρθω, *για*
θα κάμω μήνες δώδεκα και χρόνια δεκαπέντε, *για*
θα να ’ρθει μάνα μ’ μια γιορτή μια γιορτή και μια Κυριακή
μια γιορτή και μια Κυριακή και μιας Πασχαλιάς ημέρα
θα πας μάνα μ’ στην εκκλησιά
θα πας μάνα μ’ στην εκκλησιά θ’ ανάψεις τις λαμπάδες, *για*
θ’ ανάψεις τις λαμπάδες, *για*, θα ιδείς δεξιά θα ιδείς ζερβά
θα ιδείς δεξιά θα ιδείς ζερβά θα ιδείς τον τόπο μ’ έρημο

θα ιδείς τον τόπο μ’ έρημο Τούρκον θα βρεις Ρωμιόν θα βρεις
Τούρκον θα βρεις Ρωμιόν θα βρεις όλο θα τους ρωτήσεις, *για*
όλο θα τους ρωτήσεις, *για*, μην είδετε μην άκ’σετε
μην είδετε μην άκ’σετε το γιο μου το χαμένο, *για*
το γιο μου το χαμένο, *για*, τον είδαμε μανούλα μου
τον είδαμε μανούλα μου ’πό πέρα στ’ Μαύρη Θάλασσα
’πό πέρα στ’ Μαύρη Θάλασσα στον άμμο ξαπλωμένονε
στον άμμο ξαπλωμένονε τρία πουλιά τον τριγυρνούν
τρία πουλιά τον τριγυρνούν κι ένα πουλίν καρτάλωτο
κι ένα πουλίν καρτάλωτο στα στήθια τον εκόνεψε
στα στήθια τον εκόνεψε στα μάτια τον κοιτάζει, *για*
στα μάτια τον κοιτάζει, *για*, πότε να βγει η ψυχούλα του
πότε να βγει η ψυχούλα του να κάτσει να τον φάει, *για*
να κάτσει να τον φάει, *για*, να φάει αστήθι μάρμαρο
να φάει αστήθι μάρμαρο και πλάτες αντρωμένες, *για*
και πλάτες αντρωμένες, *για*.

Td 057_16

Τσάλια κι αγκάθια πάτησα, *Ρεμπελιώ*
τσάλια κι αγκάθια πάτησα, *Ρεμπελιώ*
ώσπου να σ’ αγαπήσω, *Ρεμπελιώ*
ώσπου να σ’ αγαπήσω.
Σ’ αυτά τα σπίτια τα ψηλά, *Ρεμπελιώ*
σ’ αυτά τα σπίτια τα ψηλά, *Ρεμπελιώ*
κάθονται τρεις κοπέλες, *Ρεμπελιώ*
κάθονται τρεις κοπέλες
τη μια τη λένε Μαριγώ, *Ρεμπελιώ*
τη μια τη λένε Μαριγώ, *Ρεμπελιώ*
την άλλη Παρασκεύω, *Ρεμπελιώ*
την άλλη Παρασκεύω
την τρίτη τη μικρότερη, *Ρεμπελιώ*
την τρίτη τη μικρότερη, *Ρεμπελιώ*
την λένε Θωμαΐτσα, *Ρεμπελιώ*
την λένε Θωμαΐτσα.
Όποιος μ’ ακούει να τραγουδώ, *Ρεμπελιώ*
όποιος μ’ ακούει να τραγουδώ, *Ρεμπελιώ*
θαρρεί πως έχω χάρη, *Ρεμπελιώ*
θαρρεί πως έχω χάρη
μα γω με τα τραγούδια μου, *Ρεμπελιώ*
μα γω με τα τραγούδια μου, *Ρεμπελιώ*
τον πόνο ξελαφρώνω, *Ρεμπελιώ*
τον πόνο ξελαφρώνω.

Td 057_18

Ν ήρθε Λάζαρος
ν ήρθαν τα φαγιά
κοσκίν' αβγά
και πέντε πίτες
γράφε Μήτρη
γράφε Θόδωρη
να τιμήσουμ'
καλήν κυράτσα
ντούμπαμ μπάρα
κι έν' αβγούτσικο.

Td 057_19

Ν ήρθε Λάζαρος
ν ήρθαν τα Βάγια
ν ήρθε και 'γρύπνος μας
τρεις κουρασ'νίτσες
κουρασινίτσες μας
αράδα αράδα
να σας ρωτήσουμε
για τον αφέντη
να σας ρωτήσουμε
για τον αφέντη
να μην τον είδατε...

Td 057_20

Όλα τα ντέρτια ντέρτια μα το ιδικό μ' είν' άλλο
όλα τα ντέρτια ντέρτια μα το ιδικό μ' είν' άλλο
άμα, τον πόνο πόχω στην καρδιά και δεν μπορώ να γιάνω
άμα, τον πόνο πόχω στην καρδιά και δεν μπορώ να γιάνω.
Πήρα και πάω στο γιατρό να βρω τη γιατρειά μου
πήρα και πάω στο γιατρό να βρω τη γιατρειά μου
άμα, και ο γιατρός μου λέει, κάτσε ν' ανοίξω τα χαρτιά μου
άμα, και ο γιατρός μου λέει κάτσε ν' ανοίξω τα χαρτιά μου.
Εκάθισα ο δύστυχος απ' το πρωί ως το βράδυ
εκάθισα ο δύστυχος απ' το πρωί ως το βράδυ
άμα, κι όσα χαρτιά κι αν άνοιξε δεν ήβρε τη φιρμάνι
άμα, κι όσα χαρτιά κι αν άνοιξε δεν ήβρε τη φιρμάνι.
Σύρε παιδί μου στο καλό και αρρωστιά δεν έχεις
σύρε παιδί μου στο καλό και αρρωστιά δεν έχεις
άμα, μια κόρη σε παλάβωσε και γιατρειά δεν έχεις
άμα, μια κόρη σε παλάβωσε και γιατρειά δεν έχεις.
Βάζω τα χέρια σταυρωτά και την καρδιά κρατώντα
βάζω τα χέρια σταυρωτά και την καρδιά κρατώντα
άμα, βλέπω την κόρη να 'ρχεται παίζοντας και γελώντας

άμα, βλέπω την κόρη να ’ρχεται παίζοντας και γελώντας.
Κόρη μου εγώ είμαι ο γιατρός κι εσύ ’σαι ο λαβωμένος
κόρη μου εγώ είμαι ο γιατρός κι εσύ ’σαι ο λαβωμένος
άμα, δώσ’ μου το ο φιλί να γιατρευτώ κι εγώ ο καημένος
άμα, δώσ’ μου το ο φιλί να γιατρευτώ κι εγώ ο καημένος.

Td 057_21

Γαρουφαλιά μου πράσινη, *Ριμπιλιώ*
γαρουφαλιά μου πράσινη, *Ριμπιλιώ*, πότε θα κοκκινίσεις, *Ριμπιλιώ*
πότε θα κοκκινίσεις
να κόψω ένα γαρίφαλο, *Ριμπιλιώ*
να κόψω ένα γαρίφαλο, *Ριμπιλιώ*, να κάνω φροκαλίτσα, *Ριμπιλιώ*
να κάνω φροκαλίτσα.

Td 057_22

Όλα τα, *καλή μου μάνα*
όλα τα κορίτσια τα είδια
όλα τα κορίτσια τα ’δα
με τα γέλια με τα χάδια
μια πρασι-, *καλή μου μάνα*
μια πρασινοφορεμένη
μια πρασινοφορεμένη
μου ’χει την καρδιά καμένη
δεν μπόρ’σα, *καλή μου μάνα*
δεν μπόρ’σα να τη γελάσω
δεν μπόρ’σα να τη γελάσω
απ’ το χέρι να την πιάσω.
Στο χορό, *καλή μου μάνα*
στο χορό όπου χορεύει
στο χορό όπου χορεύει
πάνε πιάσ’ την απ’ το χέρι
κι αν τη δεις, *καλή μου μάνα*
κι αν τη δεις και κοκκινίσει
κι αν τη δεις και κοκκινίσει
τότε σένα θ’ αγαπήσει
κι αν τη δεις, *καλή μου μάνα*
κι αν τη δεις και πάρει χώμα
κι αν τη δεις και πάρει χώμα
τότε σ’ αγαπάει ακόμα
κι αν τη δεις, *καλή μου μάνα*
κι αν τη δεις και πάρει ξύλο
κι αν τη δεις και πάρει ξύλο
τότε φεύγα σαν το σκύλο.

Td 057_24

Αχ τι ’ταν αυτό το κακό που με βρήκε
Γιώργη έλα να με δεις πως τραβάω
πως περνάω με τα παιδιά
νε πορπατούν να νε κάθουνται
συ Γιώργη γλίτωσες
ενώ γω ’χω όλα τα ζαναχάτια
γω να τα περάσω
όλα γω να τα τραβήξω.

Td 057_25

Ο Γιάννης και το Μαρουλιώ, *μαρή*
ο Γιάννης και το Μαρουλιώ σ’ ένα σκολειό διαβάζουνε, *μαρή*
σ’ ένα σκολειό διαβάζουνε
Γιάννης μαθαίνει γράμματα, *μαρή*
Γιάννης μαθαίνει γράμματα και η Μάρω τα τραγούδια, *για*
μαρή, και η Μάρω τα τραγούδια, *για*.
Ο Γιάννης εξεστόμισε, *μαρή*
ο Γιάννης εξεστόμισε της μάνας του το λέει, *για*
μαρή, της μάνας του το λέει *για*.
Μάνα τη Μάρω αγαπώ, *μαρή*
μάνα τη Μάρω αγαπώ ταίρι μου θα την κάνω, *για*
μαρή, ταίρι μου θα την κάνω, *για*.
Τι λές ωρέ κακόμοιρε, *μαρή*
τι λές ωρέ κακόμοιρε και φιδοδαγκαμένε, *για*
μαρή, και φιδοδαγκαμένε, *για*
η Μάρω είν’ αξαδέρφη σου, *μαρή*
η Μάρω είν’ αξαδέρφη σου η πρώτη η αξαδέρφη σου
μαρή, η πρώτη η αξαδέρφη σου.
Φαρδύ να κάντε το λημόρ’, *μαρή*
φαρδύ να κάντε το λημόρ’ να παίρνει δυο νομάτοι, *για*
μαρή, να παίρνει δυο νομάτοι, *για*
να παίρν’ το νιο με τ’ άρματα, *μαρή*
να παίρν’ το νιο με τ’ άρματα την κόρη με τα στολίδια
μαρή, την κόρη με τα στολίδια

Td 057_26

Λελούδι της Μονοβασιάς
λελούδι της Μονοβασιάς και κάστρο της Λαμίας
και κάστρο της Λαμίας
και Πα-, βάι, και Παλαμήδι του Ναπλιού
και Παλαμήδι του Ναπλιού άνοιξε νά ’μπω μέσα
άνοιξε νά ’μπω μέσα

να δω, βάι, να ιδώ τις Αναπλιώτισσες
να δω τις Αναπλιώτισσες πώς πλένουν πώς λευκαίνουν
πώς πλένουν πώς λευκαίνουν.
Με το, βάι, με το ’να χέρι πλένουνε
με το ’να χέρι πλένουνε με τ’ άλλο σαπουνάνε
με τ’ άλλο σαπουνάνε.

Td 057_27

Σπυρί πιπέ- σπυρί πιπέρι ν έσπερναν
ερ, στης Ερηνιώς την πόρτα
και μαράθηκαν τα χόρτα
ερ, στης Ερηνιώς την πόρτα
και μαράθηκαν τα χόρτα.
Κι εκεί-, *καλέ*, κι εκείνο πυκνοφύτρωσε
κι έγινε δεντρί μεγάλο
που στον κόσμο δεν είν’ άλλο
κι έγινε δεντρί μεγάλο
που στον κόσμο δεν είν’ άλλο.
Τούρκοι, *καλέ*, Τούρκοι το εθερίζανε
και Ρωμιοί το κουβανούσαν
τ’ αηδονάκια κελαηδούσαν
και Ρωμιοί το κουβανούσαν
τ’ αηδονάκια κελαηδούσαν.
Η Ερηνιώ η Ερηνιώ καθότανε
βάι, αντίκρα στο ποτάμι
με το ποτάμι μαλώνει
βάι, αντίκρα στο ποτάμι
με το ποτάμι μαλώνει.
Ποτάμι για ποτάμι για λιγόστεψε
ποταμάκι κάνε πίσω
έχω κάτι να σου μιλήσω
ποταμάκι κάνε πίσω
έχω κάτι να σου μιλήσω
έχω κάτι έχω κάτι να σου μιλήσω
έχω κάτι να σου μιλήσω
για το Μήτσο να σε ρωτήσω
έχω κάτι να σου μιλήσω
για το Μήτσο να σε ρωτήσω.
Το Μή-, *καλέ*, το Μήτσο τόνε πιάσανε
το Μήτσο τόνε πιάσανε
και τον καταδικάσανε
το Μήτσο τόνε πιάσανε
και τον καταδικάσανε.
Δεν το δικά- δεν τον δικάζουν ’ξάμηνος

βάι, δεν τον δικάζουν χρόνο
για τον έρημον το φόρο
βάι, δεν τον δικάζουν χρόνο
για τον έρημον το φόρο.
Όσα φλουριά όσα φλουριά έχ' τσέπη μου
όσα κι όσα θα τα δώσω
γω το Μήτσο θα τον γλιτώσω
και την προίκα μου θα δώσω
γω το Μήτσο θα γλιτώσω.

Td058_1

Çaya indim çay susuz	Στον ποταμό κατέβηκα, νερό δεν έχει
Mahmur gözler uykusuz	Άγρυπνα τα μάτια τα μαχμούρικα
Çaya indim çay susuz	Στον ποταμό κατέβηκα, νερό δεν έχει
Mahmur gözler uykusuz	Άγρυπνα τα μάτια τα μαχμούρικα
Uykusundan fayda yok	Ο ύπνος της τι να σου κάνει
Damla da boylu Feridem	Σαν σταγονίτσα είναι η Φεριντέ μου
Benim yarim hayırsız	Δεν τη μέλει την αγαπημένη
Uykusundan fayda yok	Ο ύπνος της τι να σου κάνει
Damla da boylu Feridem	Σαν σταγονίτσα είναι η Φεριντέ μου
Benim yarim hayırsız	Δεν τη μέλει την αγαπημένη
Çaya vardım çağlarım	Στον ποταμό κατέβηκα, παφλάζω
Çayda balık avlarım	Στον ποταμό ψάρια πιάνω
Çaya vardım çağlarım	Στον ποταμό κατέβηκα, παφλάζω
Çayda balık avlarım	Στον ποταμό ψάρια πιάνω
Balık değil efkarım	Το ντέρτι μου δεν είναι τα ψάρια
Damla da boylu Feridem	Σταγονίτσα Φεριντέ μου
Ben yarimi ararım	Το ταίρι μου ψάχνω να βρω
Balık değil efkarım	Το ντέρτι μου δεν είναι τα ψάρια
Damla da boylu Feridem	Σταγονίτσα Φεριντέ μου
Ben yarimi ararım	Το ταίρι μου ψάχνω να βρω
Kekik ektim ot bitti	Ρίγανη έσπειρα, φύτρωσε αγριόχορτο
Ucunda bülbül öttü	Αηδόνια κελάηδησαν στην κορφή του
Kekik ektim ot bitti	Ρίγανη έσπειρα, φύτρωσε αγριόχορτο
Ucunda bülbül öttü	Αηδόνια κελάηδησαν στην κορφή του
Keşke de öpmez olaydım	Μακάρι να μην την είχα φιλήσει
Damla da boylu Feridem	Σταγονίτσα, Φεριντέ μου
Benim de yarim gitti	Η αγαπημένη μου έφυγε
Keşke de öpmez olaydım	Μακάρι να μην την είχα φιλήσει

Damla da boylu Feridem	Σταγονίτσα, Φεριντέ μου
Benim de yarim gitti	Η αγαπημένη μου έφυγε
Ak koyun meler gelir	Το άσπρο πρόβατο θα έρθει βελάζοντας
Dağları deler gelir	Βουνά θα διασχίσει* και θα έρθει
Ak koyun meler gelir	Το άσπρο πρόβατο θα έρθει βελάζοντας
Dağları deler gelir	Βουνά θα διασχίσει και θα έρθει
Hakikatli yar ise	Αν είναι ταίρι αληθινό
Damla da boylu Feridem	Η σταγονίτσα, η Φεριντέ μου
Uykuyu deler gelir	Τον ύπνο θα αφήσει και θα έρθει
Hakikatli yar ise	Αν είναι ταίρι αληθινό
Damla da boylu Feridem	Η σταγονίτσα, η Φεριντέ μου
Dağları deler gelir	Τα βουνά θα διασχίσει και θα έρθει

Td058_2;

Çarşıda altın satarlar	Χρυσάφι πουλιέται στο τσαρσί
(Parlar efendim parlar)	(Λάμπει αφέντη μου, λάμπει)
Yanıma gelemedin	Δίπλα μου να ‘ρθεις δεν μπόρεσες
A yarim karşıdan mendil salla	Ε, αγαπημένη, κούνα μου το μαντήλι από απέναντι
Yanıma gelemedin	Δίπλα μου να ‘ρθεις δεν μπόρεσες
A yarim karşıdan mendil salla	Ε, αγαπημένη, κούνα μου το μαντήλι από απέναντι
Pınarcığın başında	Στη βρυσούλα δίπλα (κάθεται)
Yıldıza bak yıldıza	Κοίτα το αστέρι, το αστέρι
Sen bana saramazsın,	Εσύ εμένα δεν με παίρνεις
A yarim ucuza bak ucuza	Α, ταίρι μου, κοίτα να βρεις κάτι φτηνό
Sen bana saramazsın,	Εσύ εμένα δεν με παίρνεις
A yarim ucuza bak ucuza	Α, ταίρι μου, κοίτα να βρεις κάτι φτηνό
İn dereye dereye	Στον ποταμό κατέβα, στον ποταμό
Al dereden taşları	Μάζεψε από τον ποταμό τις πέτρες
Sevdalık çeker bilir	Η αγάπη ξέρει, υποφέρει
A yarim al dereden taşları	Α, ταίρι μου από τον ποταμό τις πέτρες μάζεψε
Sevdalık çeker bilir	Η αγάπη ξέρει, υποφέρει
A yarim al derinden taşları	Α, ταίρι μου απ’ τα βαθιά τις πέτρες μάζεψε
Tabaktaki peynir mi	Τυρί είναι αυτό στο πιάτο

Getir bakayım yenir mi	Φέρε να δω αν τρώγεται
Ben seni gizli sevdim	Κρυφά σ’ αγάπησα εγώ
A yarim ellere söylenir mi	Α, ταίρι μου, το είπες σε ξένους
Gizli gizli çok sevdim	Κρυφά, κρυφά πολύ σ’ αγάπησα
A yarim ellere söylenir mi	Α, ταίρ μου, το είπες σε ξένους

Köprü altında ceviz	Καρύδι κάτω από το γεφύρι
Üstünden gelip gideriz	Πάνω του κόσμος πάει κι έρχεται
Annen baban vermezse	Η μάνα κι ο πατέρας της αν δεν τη δώσουν
Halimem bir gece	Η Χαλιμέ μου, μια νύχτα
Kaçar gelir	Θα το σκάσει και θα έρθει
Annen baban vermezse	Η μάνα κι ο πατέρας της αν δεν τη δώσουν
A yarim bir gece kaçar gelir	Α, το ταίρι μου, θα το σκάσει μια νύχτα και θα ’ρθεί

Td058_3

Karşıma geçip te	Αντίκρυ μου καθόσουν
Bana bakardın	Και με κοίταζες
Cennet yüzü gibi	Σαν πρόσωπο του παραδείσου
Bir aşk olaydın	Ένας έρωτας να ήσουνα
Bir aşk olaydın	Ένας έρωτας να ήσουνα

Bir saat gelmezsem	Μια ώρα σαν αργούσα
Yola bakardın	Το δρόμο κοίταζες
Bak yine yollara	Κοίτα τους δρόμους πάλι
Ağla sevgili	Κλάψε αγαπημένη
Bir saat gelmezsem	Μια ώρα σαν αργούσα
Yola bakardın	Το δρόμο κοίταζες
Bak yine yollara	Κοίτα τους δρόμους πάλι
Ağla sevgili	Κλάψε αγαπημένη

Akşam oldu yine	Βράδιασε πάλι
Sardı karanlık	Σκοτάδι έπεσε
Kuştüyünde yatsan	Στα πούπουλα κι αν κοιμάσαι
Olur samanlık	Μοιάζουνε άχυρα
Olur samanlık	Μοιάζουνε άχυρα

Ezdi yüreğimi	Πόνο γέμισε την καρδιά μου
Zalim ayrılık	Ο σκληρός ο χωρισμός
Beni hayal edip	Να με ονειρεύεσαι
Ağla sevgilim	Και να κλαις αγαπημένη
Yedi yüreğimi	Την καρδιά μου τυραννάει
Zalim ayrılık	Ο σκληρός ο χωρισμός
Beni hayal edip	Να με ονειρεύεσαι
Ağla sevgilim	Και να κλαις αγαπημένη
Ağla sevgilim	Να κλαις αγαπημένη

Td058_4

Çalınsın davullarım çalınsın	Ας παίξουν για μένα τα νταούλια
Bahçemde çalınsın	Στο μπαχτσέ μου ας παίξουν
Babam bana	Ο πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak	Ένα γάμο θα μου κάνει
Bahçemde çalınsın	Στο μπαχτσέ μου ας παίξουν
Babam bana	Ο πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak	Ένα γάμο θα μου κάνει
Cihanda anılsın	Η πλάση θα μιλάει γιαυτόν
Gelin gelir	Η νύφη έρχεται
Büzgülü çarşafı	Το δαντελένιο σεντόνι
Asayım koluma	Να κρεμάσω στο χέρι μου
Babam bana	Ο πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak	Ένα γάμο θα μου κάνει
Gideyim yoluma	Τη ζωή μου να ξεκινήσω
Babam bana	Ο πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak	Ένα γάμο θα μου κάνει
Gideyim yoluma	Τη ζωή μου να ξεκινήσω
Çalınsın davullarım çalınsın	Ας παίξουν τα νταούλια για μένα, ας παίξουν
Bahçemde çalınsın	Στον μπαχτσέ μου ας παίξουν
Babam bana	Ο πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak	Ένα γάμο θα μου κάνει
Cihanda anılsın	Η πλάση θα μιλάει γιαυτόν
Babam bana	Ο πατέρας μου εμένα
Bir düğün yapacak	Ένα γάμο θα μου κάνει
Anılsın cihanda	Θα μιλάει γιαυτόν η πλάση

Td058_5

Gelsin sıraya girsin	Ελάτε μπείτε στη σειρά
Şen olsun (…)	Χαρούμενος να είναι (…)
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος
Girsin sıraya kızlar	Να μπούνε τα κορίτσια σειρά
Vurulsun davul zurnalar	Να παίξουνε νταούλια και ζουρνάδες
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος
Girsin sıraya kaynana	Να μπει στην ουρά η πεθερά
Gelsin sıraya davullar	Να μπούνε τα νταούλια στη σειρά
Vursun zurnalar zurnalar	Να παίζουν οι ζουρνάδες, οι ζουρνάδες
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Girsin sıraya kızlar	Στη σειρά να μπούνε τα κορίτσια
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος
Vursun davullar zurnalar	Να παίζουν τα νταούλια, οι ζουρνάδες
Girsin sıraya kızlar	Να μπούνε τα κορίτσια στη σειρά
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Gelsin davullar zurnalar	Ας έρθουν τα νταούλια, οι ζουρνάδες
Vurulsun bütün zurnalar	Να παίζουν όλοι οι ζουρνάδες
Vurulsun bütün davullar	Να παίζουν όλα τα νταούλια
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Vursun davullar zurnalar	Να παίζουν τα νταούλια, οι ζουρνάδες
Girsin güvey bir sıraya	Να μπει στη σειρά και ο γαμπρός
Vursun davullar zurnalar	Να παίζουν τα νταούλια, οι ζουρνάδες
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος χαρούμενος
Gelsin sıraya kaynana	Ας έρθει στην ουρά κι η πεθερά
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος
Şen ola düğün şen ola	Χαρούμενος να είναι ο γάμος, χαρούμενος

Td058_6

Bir yolda iki çeşme	Σ’ ένα δρόμο δύο βρύσες
Çeşmelerden su içme	Από τις βρύσες μην πίνεις νερό
Bir yolda iki çeşme	Σ’ ένα δρόμο δύο βρύσες
Çeşmelerden su içme	Από τις βρύσες μην πίνεις νερό
Eğer beni seversen	Αν είναι και με αγαπάς
Yalvar babamdan iste	Ζήτα με απ’ τον πατέρα μου, παρακάλεσέ τον
Her derde bir sebep sen	Για όλα τα ντέρτια μου μόνη αιτία είσαι εσύ
Yalvar annemden iste	Ζήτα με απ’ τη μητέρα μου, παρακάλεσέ τη
Sallasana sallasana mendilini	Κούνησέ το, κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersene sevgilimi	Βράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου
Sallasana sallasana mendilini	Κούνησέ το, κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersene sevgilimi	Βράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου
Bir dalda iki kiraz	Σ’ ένα κλαδί δύο κεράσια
Biri al biri beyaz	Το ένα κόκκινο, το ένα άσπρο
Bir dalda iki kiraz	Σ’ ένα κλαδί δύο κεράσια
Biri al biri beyaz	Το ένα κόκκινο, το ένα άσπρο
Eğer beni seversen	Αν είναι και με αγαπάς
Mektubunu sıkça yaz	Γράμμα στέλνε μου συχνά
Eğer beni seversen	Αν είναι και με αγαπάς
Mektubunu sıkça yaz	Γράμμα στέλνε μου συχνά
Sallasana sallasana mendilini	Κούνησέ το, κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersene sevgilimi	Βράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου
Sallasana sallasan mendilini	Κούνησέ το, κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersene sevgilimi	Βράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου
Bir dalda iki ceviz	Σ’ ένα κλαδί δύο καρύδια
Aramız derya deniz	Ανάμεσά μας ωκεανός και θάλασσα
Bir dalda iki ceviz	Σ’ ένα κλαδί δύο καρύδια
Aramız derya deniz	Ανάμεσά μας ωκεανός και θάλασσα
Sen orada ben burada	Εσύ εκεί, εγώ εδώ
Ne bet kaldı ne beniz	Χρώμα δεν έμεινε στο πρόσωπό μου
Sen orada ben burada	Ανάμεσά μας ωκεανός και θάλασσα
Ne bet kaldı ne beniz	Χρώμα δεν έμεινε στο πρόσωπό μου
Sallasana sallasana mendilini	Κούνησέ το, κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersen sevgilimi	Βράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου
Sallasana sallasana mendilini	Κούνησέ το κούνησέ το το μαντήλι σου
Akşam oldu göndersene sevgilimi	Βράδιασε, στείλε μου την αγάπη μου

Td058_7

Kızılcıklar oldu mu	Γίναν' τα κεράσια* άραγε
Selelere doldu mu	Τα βάλαν' στα καλάθια άραγε
Yolladığım çoraplar	Τα τσουράπια που σου έστειλα
Ayağına oldu mu	Κάνανε στο πόδι σου άραγε
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι

Dere geliyor dere	Το ρυάκι τρέχει τρέχει
Kumunu sere sere	Στρώνοντας την άμμο του
Dere geliyor dere	Το ρυάκι τρέχει τρέχει
Kumunu sere sere	Στρώνοντας την άμμο του
Al beni götür dere	Πάρε με ρυάκι πήγαινε με
Yarimin olduğu yere	Στον τόπο που είναι το ταίρι μου
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι

Mendil mendil mendilden	Μαντήλι μαντήλι το μαντήλι
Ben anlamam o dilden	Εγώ δεν καταλαβαίνω τη λαλιά αυτή
Kara gözlü yarimi	Τη μαυρομάτα αγαπημένη
Ayırdılar elimden	Απ' τα χέρια μου την πήραν
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε

Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι
Tabakası aynalı	Ταμπακέρα έχει δουλεμένη
Şu oğlana varmalı	Αυτό τ' αγόρι πρέπει να το παντρευτείς
Kızı da çok güzel	Έχει κόρη όμορφη
Anasını almalı	Τη μάνα της πρέπει να πάρεις
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι
Kızılcıklar kırmızı	Κόκκινο είναι το κεράσι*
Alamadım şu kızı	Να το πάρω δεν μπόρεσα το κορίτσι
Kızılcıklar kırmızı	Κόκκινο είναι το κεράσι
Alamadım şu kızı	Να το πάρω δεν μπόρεσα το κορίτσι
Ben alırsam o kızı	Το κορίτσι αν το πάρω
Ne ederim o kızı	Τι θα το κάνω το κορίτσι
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι
Mendili eline	Μαντήλι στο χέρι
Mendil verdim geline	Στη νύφη έδωσα μαντήλι
Kara kına yollamış	Μαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerime	Για τα χέρια μου το ταίρι

Td058_9

Odana serdim halı	Στον οντά σου έστρωσα χαλί
Odana serdim halı	Στον οντά σου έστρωσα χαλί
Gel otur Reyhan gelın	Έλα κάθισε νύφη Ρεϊχάν
Gören maşallah desin	Να μη βασκαθεί να λένε
Kimin var böyle yari	Ποιός έχει τέτοιο ταίρι
Kimin var	Ποιός έχει
Kimin var	Ποιός έχει
Offoff	ΟφφΟφφ
Susadım sümbülüm	Δίψασα ζουμπούλι μου
Bir tanem aman	Μοναδική μου, αμάν
Çok sevdim	Πολύ σ' αγάπησα
Gönülden inan	Πίστεψε μ' όλη μου την καρδιά
Susadım sevgilim	Δίψασα αγάπη μου
Bir tanem aman	Μοναδική μου, αμάν
Çok sevdim inan	Πολύ σ' αγάπησα πίστεψε το, αμάν
Offoff	ΟφφΟφφ
Susadım su isterim	Δίψασα θέλω νερό
Susadım su isterim	Δίψασα θέλω νερό
Bana çeşme gösterin	Πέστε μου βρύση για να πιώ
Bana çeşme gösterin	Πέστε μου βρύση για να πιώ
Çeşmede yıkandırmam	Στη βρύση δεν σ' αφήνω να πλυθείς
Çeşmede yıkandırmam	Στη βρύση δεν σ' αφήνω να πλυθείς
Al yanaktan isterim vay	Το κόκκινο σου μάγουλο θέλω, βάϊ
Al yanaktan isterim vay	Το κόκκινο σου μάγουλο θέλω, βάϊ
Gelinim edalıdır	Η νύφη μου είναι ναζιάρα
Gelinim edalıdır	Η νύφη μου είναι ναζιάρα
Şen olsun ağzın dilin vay	Χαρούμενα να είναι τα λόγια σου βάϊ
Şen olsun ağzın dilin vay	Χαρούμενα να είναι τα λόγια σου βάϊ
Offoff	ΟφφΟφφ
Susadım sümbülüm	Δίψασα ζουμπούλι μου
Bir tanem aman	Μοναδική μου αμάν
Çok sevdim	Πολύ σ' αγάπησα
Gönülden inan	Πίστεψε μ' όλη μου την καρδιά
Susadım sevgilim	Δίψασα αγάπη μου
Bir tanem aman	Μοναδική μου αμάν
Çok sevdim	Πολύ σ' αγάπησα

Gönülden inan Πίστεψε μ’ όλη μου την καρδιά

Td058_10

İzmir’in kavakları Της Σμύρνης τα καβάκια
Dökülür yaprakları Τα φύλλα του πέφτουνε
İzmir’in kavakları Της Σμύρνης τα καβάκια
Tellidir yaprakları Τα φύλλα τους πλουμιστά
Bize de derler Çakıcı Κι εμένα με λένε Τσακιτζή
Yar fidan boylum Ταίρι, να χαρώ το μπόι σου
Yakarız konakları Φωτιά βάζω στα κονάκια
Bize de derler Çakıcı Κι εμένα με λένε Τσακιτζή
Yar fidan boylum Ταίρι, να χαρώ το μπόι σου
Yakarız konakları Φωτιά βάζω στα κονάκια

Çakıcı’yı dağda bastılar Τον Τσακιτζή στο βουνό τον τσακώσανε
Çalıya da martini astılar Σε χαμόδεντρο το μαρτίνι του κρεμάσανε
Çakıcı’yı dağda bastılar Τον Τσακιτζή στο βουνό τον τσακώσανε
Çalıya da martini astılar Σε χαμόδεντρο το μαρτίνι του κρεμάσανε
Çakıcı da efenin ismini Το όνομα του Τσακιτζή εφέ
Yar fidan boylum Ταίρι, να χαρώ το μπόι σου
Duvarlara astılar Σε ντουβάρι το κρεμάσανε
Çakıcı da efenin ismini Το όνομα του Τσακιτζή εφέ
Yar fidan boylum Ταίρι, να χαρώ το μπόι σου
Gazeteye bastılar Σ’ εφημερίδα το τυπώσανε

Selvim senden uzun yok Κυπαρίσσι μου εσύ είσαι το πιο ψηλό
Yaprağında gözüm yok Το φύλλο σου δεν το ζηλεύω
Selvim senden uzun yok Κυπαρίσσι μου εσύ είσαι το πιο ψηλό
Yaprağında gözüm yok Το φύλλο σου δεν το ζηλεύω
Kabalı’da zeybek vurulmuş Στο Καμπαλί τον ζεϊμπέκη τον χτυπήσανε
Yar fidan boylum Ταίρι, να χαρώ το μπόι σου
Çakıcı’ya sözüm yok Για τον Τσακιτζή τι να πω
Kabalı’da zeybek vurulmuş Στο Καμπαλί τον ζεϊμπέκη τον χτυπήσανε
Yar fidan boylum Ταίρι, το μπόι σου να χαρώ

Çakıcı’ya sözüm yok	Για τον Τσακιτζή τι να πω

μαρτίνι: είδος ντουφεκιού

Td058_11

Bursa’nın ufak tefek taşları	Της Προύσας τα μικρά τα πετραδάκια
Bursa’nın ufak tefek taşları	Της Προύσας τα μικρά τα πετραδάκια
Keman olmuş	Βιολί γινήκανε
O yarimin kaşları	Τα φρύδια της αγαπημένης
Keman olmuş	Βιολί γινήκανε
O yarimin kaşları	Τα φρύδια της αγαπημένης
Bir omuzdan	Από τον έναν ώμο
Bir omuza saçları	Στον άλλον ώμο τα μαλλιά της
Bir omuzdan	Από τον έναν ώμο
Bir omuza saçları	Στον άλλον ώμο τα μαλλιά της
Al beni	Πάρε με
Esmer güzelim sar beni	Μελαχρινή ομορφιά μου αγκάλιασε με
Kol kola gezelim	Αγκαζέ να σεργιανίζουμε
Al beni	Πάρε με
Esmer güzelim sar beni	Μελαχρινή ομορφιά μου αγκάλιασε με
Kol kola gezelim	Αγκαζέ να σεργιανίζουμε
Meşeli dağlar meşeli	Βαλανιδιές γεμάτα τα βουνά, βαλανιδιές
Meşeli dağlar meşeli	Βαλανιδιές γεμάτα τα βουνά, βαλανιδιές
Odaları da döşeli döşeli	Όμορφοι οι οντάδες της στρωμένοι
Odaları da döşeli	Οι οντάδες της στρωμένοι
Aşık oldum	Στον έρωτα της έπεσα
Ben bu yere düşeli	Στον τόπο αυτό σαν ήρθα
Aşık oldum	Στον έρωτα της έπεσα
Ben bu yere düşeli	Στον τόπο αυτό σαν ήρθα
Al beni	Πάρε με
Esmer güzelim sar beni	Μελαχρινή ομορφιά μου αγκάλιασέ με
Kol kola gezelim	Αγκαζέ να σεργιανίζουμε
Al beni	Πάρε με
Esmer güzelim sar beni	Μελαχρινή ομορφιά μου
Kol kola gezelim	Αγκαζέ να σεργιανίζουμε
Meşeli dağlar meşeli	Βαλανιδιές γεμάτα τα βουνά βαλανιδιές
Meşeli dağlar meşeli	Βαλανιδιές γεμάτα τα βουνά βαλανιδιές
Odaları döşeli döşeli	Όμορφοι οι οντάδες της, στρωμένοι
Odaları döşeli	Οι οντάδες της στρωμένοι
Aşık oldum	Στον έρωτα της έπεσα
Ben bu yere düşeli	Στον τόπο αυτό σαν ήρθα

Aşık oldum	Στον έρωτα της έπεσα
Ben bu yere düşeli	Στον τόπο αυτό σαν ήρθα
Al beni	Πάρε με
Esmer güzelim sar beni	Μελαχρινή ομορφιά μου αγκάλισέ με
Kol kola gezelim	Αγκαζέ μα σεργιανίζουμε

PAGE

PAGE 1

Td058_12

İstanbul'dan Üsküdar'a yol gider	Από την Πόλη στο Σκούταρι πάει ο δρόμος
Yol gider Ali çavuş yol gider	Πάει ο δρόμος, Αλή τσαούς, πάει ο δρόμος
İstanbul'dan Üsküdar'a yol gider	Από την Πόλη στο Σκούταρι πάει ο δρόμος
Yol gider Ali çavuş yol gider	Πάει ο δρόμος, Αλή τσαούς, πάει ο δρόμος
Hanımlara deste deste gül gider	Στις χανούμισες δέματα δέματα πάνε τα ρόδα
Gül gider Ali çavuş gül gider	Πάνε τα ρόδα, Αλή τσαούς, πάνε τα ρόδα
Hanımlara deste deste gül gider	Στις χανούμισες δέματα δέματα πάνε τα ρόδα
Gül gider Ali çavuş gül gider	Πάνε τα ρόδα, Αλή τσαούς, πάνε τα ρόδα
Yandım çavuş yandım senin elinden	Κάηκα τσαούς για σένα κάηκα
Elinden Ali çavuş elinden	Για σένα, Αλή τσαούς, για σένα
Kurtulmadım senin tatlı dilinden	Να σωθώ δεν μπόρεσα απ' τη γλυκιά σου γλώσσα
Dilinden Ali çavuş dilinden	Απ' τη γλώσσα σου, Αλή τσαούς, τη γλώσσα
Çok sallanma kasatura da fırlar belinden	Μην πολυκουνιέσαι και πεταχτεί απ' τη μέση σου η μπαγιονέτα
Belinden Ali çavuş belinden	Απ' τη μέση σου, Αλή τσαούς, απ' τη μέση σου

İstanbul'la Üsküdar'ın arası	Ανάμεσα στην Πόλη και στο Σκούταρι
Arası Ali çavuş arası	Ανάμεσα, Αλή τσαούς, ανάμεσα
İstanbul'la Üsküdar'ın arası	Ανάμεσα στην Πόλη και στο Σκούταρι
Arası Ali çavuş arası	Ανάμεσα, Αλή τσαούς, ανάμεσα
Yaktı ya beni kaşlarının karası	Μ' έκαψε το μαύρο των φρυδιών σου
Karası Ali çavuş karası	Το μαύρο, Αλή τσαούς, το μαύρο
Yandım çavuş senin elinden	Κάηκα για σένα, τσαούς, για σένα
Elinden Ali çavuş elinden	Για σένα, Αλή τσαούς, για σένα
Kurtulmadım senin tatlı dilinden	Να σωθώ δεν μπόρεσα απ' τη γλυκιά σου γλώσσα
Dilinden Ali çavuş dilinden	Απ' τη γλώσσα σου, Αλή τσαούς, τη γλώσσα

Çok sallanma kasatura da	Μην πολυκουνιέσαι και πεταχτεί
fırlar belinden	απ’ τη μέση σου η μπαγιονέτα
Belinden Ali çavuş	Απ’ τη μέση σου, Αλή τσαούς,
belinden	απ’ τη μέση σου

μπαγιονέτα: η ξιφολόγχη

Td058_13

Dırama köprüsünden bre Hasan gece mi geçtin
Hasan, gece mi geçtin
Ecel şerbetini be Hasan ölmeden içtin
Ecel şerbetini be Hasan ölmeden içtin
Anadan babadan be Hasan nasıl vazgeçtin
Hasan nasıl vazgeçtin
At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Dırama mapusunda be Hasan Karakedi dinlesin

Ak mezar taşlarını be Hasan koyun mu sandın
Hasan, koyun mu sandın
Adam öldürmeyi be Hasan oyun mu sandın
Adam öldürmeyi be Hasan oyun mu sandın
Dırama mapusunu be Hasan evin mi sandın
Hasan, evin mi sandın
At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Dırama mapusunda be Hasan Karakedi dinlesin
At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Dırama mapusunda be Hasan Karakedi dinlesin

Dırama köprüsü dardır geçilmez
Dardır geçilmez
Çok soğuk suları be Hasan bir tas içilmez
Pek soğuk suları be Hasan bir tas içilmez
Anadan babadan bire Hasan yardan geçilmez
Bire Hasan yardan geçilmez
At martini Debreli Hasan dağlar inlesin
Drama mapusunda be Hasan Karakedi dinlesin

Το γεφύρι της Δράμας μπρε Χασάν νύχτα το πέρασες;
Χασάν, νύχτα το πέρασες
Το σερμπέτι του χάρου μωρέ Χασάν το ήπιες χωρίς να πεθάνεις;
Το σερμπέτι του χάρου μωρέ Χασάν το ήπιες χωρίς να πεθάνεις;
Πώς άφησε μάνα και πατέρα μωρέ Χασάν
Χασάν, πώς τους άφησες
Ρίξε μια με το μαρτίνι Ντέμπρελη Χασάν να στενάξουν τα βουνά
Να την ακούσει ο Καράκεντι στη φυλακή της Δράμας μωρέ Χασάν

Τις άσπρες ταφόπετρες μωρέ Χασάν τις νόμισες πρόβατα;
Χασάν, πρόβατα τις νόμισες;
Το να σκοτώνεις μωρέ Χασάν παιχνίδι το νόμισες;
Το να σκοτώνεις μωρέ Χασάν παιχνίδι το νόμισες;
Τη φυλακή της Δράμας μωρέ Χασάν σπίτι σου τη νόμισες;
Χασάν, σπίτι σου τη νόμισες;
Ρίξε μια με το μαρτίνι Ντέμπρελη Χασάν να στενάξουν τα βουνά
Να την ακούσει ο Καράκεντι στη φυλακή της Δράμας μωρέ Χασάν
Ρίξε μια με το μαρτίνι Ντέμπρελη Χασάν να στενάξουν τα βουνά
Να την ακούσει ο Καράκεντι στη φυλακή της Δράμας μωρέ Χασάν

Είναι στενό το γεφύρι της Δράμας, δεν περνιέται
Είναι στενό, δεν περνιέται
Πολύ κρύο είναι το νερό του μωρέ Χασάν, τάσι γεμάτο δεν πίνεται
Κρύα είναι τα νερά του μωρέ Χασάν, τάσι δεν πίνεται
Μάνα πατέρα μωρέ Χασάν και ταίρι δεν τους προσπερνάς
Μωρέ Χασάν το ταίρι δεν το προσπερνάς
Ρίξε μια με το μαρτίνι Ντέμπρελη Χασάν να στενάξουν τα βουνά
Να την ακούσει ο Καράκεντι στη φυλακή της Δράμας μωρέ Χασάν
Td058_14

Hey hey ben bir Köroğlu'yum efem	Εϊ εϊ, εγώ είμ' ένας Κιόρογλου εφέ μου
Dağda gezerim	Στα βουνά γυρνώ
Dağda gezerim	Στα βουνά γυρνώ
Esen rüzgarlardan hile sezerim	Τον αέρα που φυσάει ψυχανεμίζομαι
Koçum hile sezerim	Παλικάρι μου ψυχανεμίζομαι
Esen rüzgarlardan efem	Τον αέρα που φυσάει εφέ μου
Hile sezerim	Ψυχανεμίζομαι
Koçum hile sezerim	Παλικάρι μου ψυχανεμίζομαι
Ayvazım için efem	Για τον Αϊβάζ μου εφέ μου
Dağdan inerim	Κατεβαίνω απ' το βουνό
Yabandan gel koçum	Απ' την ερημιά έλα παλικάρι μου
Hele yabandan	Άντε, απ' την ερημιά
Haberini aldım	Τα μαντάτα σου τα πήρα

Garip çobandan	Από άγνωστο τσοπάνο
Koçum, garip çobandan	Παλικάρι μου, από τσοπάνο άγνωστο
Garip çobandan	Από άγνωστο τσοπάνο
Ararım seni efem	Σε γυρεύω εφέ μου
Dağda gezerim	Στα βουνά γυρνώ
Koçum dağda gezerim	Παλικάρι μου, στα βουνά γυρνώ
Esen rüzgarlardan	Τον αέρα που φυσάει ψυχανεμίζομαι
Hile sezerim	Ψυχανεμίζομαι
Ben bir Köroğlu'yum efem	Εγώ είμ' ένας Κιόρογλου εφέ μου
Dağda gezerim	Στα βουνά γυρνώ
Koçum, dağda gezerim	Παλικάρι μου, στα βουνά γυρνώ
Esen rüzgarlardan hile sezerim	Τον αέρα που φυσάει ψυχανεμίζομαι
Koçum hile sezerim	Ψυχανεμίζομαι
Ayvaz'ın her lafına da	Για κάθε λέξη του Αϊβάζ
Beyit yazarım	Γράφω δίστιχο
Çalar söylerim	Παίζω και το τραγουδώ

Td058_16

Yarım ha	Μισό χα
Yarım hava	Μισό χαβά*
Yarım ha	Μισό χα
Yarım hava	Μισό χαβά
Yarım hava çalsana	Παίξε ένα μισό χαβά
Yarım hava oyna bana	Παίξε μου ένα μισό χαβά
Yarım hava çalar isen	Μισό χαβά αν μου παίξεις
Kurban olayım sana	Θυσία θα γίνω για σένα
Bahçene de dalmadın	Στο μπαχτσέ δε μπήκες
Al fistanı asmadın	Το κόκκινο φουστάνι δεν το κρέμασες
Sevip sevip almayan	Ν' αγαπάει και να μην παντρεύεται
Dünyada adam kalmasın	Άνθρωπος μη μείνει στο ντουνιά
Yarım ha	Μισό χα
Yarım hava	Μισό χαβά*
Yarım ha	Μισό χα
Yarım hava	Μισό χαβά
Yarım hava çalsana	Παίξε ένα μισό χαβά
Yarım hava oyna bana	Παίξε μου ένα μισό χαβά
Yarım hava çalar isen	Μισό χαβά αν μου παίξεις
Kurban olayım sana	Θυσία θα γίνω για σένα
Bahçene de dalmadın	Στο μπαχτσέ δεν μπήκες

Al fistanı asmadın	Το κόκκινο φουστάνι δεν το κρέμασες
Gelip geçen yari sorar	Όλοι για το ταίρι σε ρωτούνε
Yardan haber almadın	Νέα απ’ το ταίρι δεν επήρες
Yarım ha	Μισό χα
Yarım hava	Μισό χαβά*
Yarım ha	Μισό χα
Yarım hava	Μισό χαβά
Yarım hava çalsana	Παίξε ένα μισό χαβά
Yarım hava oyna bana	Παίξε μου ένα μισό χαβά
Yarım hava çalar isen	Μισό χαβά αν μου παίξεις
Kurban olayım sana	Θυσία θα γίνω για σένα
Bahçene de dalmadın	Στο μπαχτσέ δεν μπήκες
Al fistanı asmadın	Το κόκκινο φουστάνι δεν το κρέμασες
Gelip geçen yari sorar	Όλοι για το ταίρι σε ρωτούνε
Yardan haber almadın	Νέα απ’ το ταίρι δεν επήρες

Td059_1

Sabahtan gördüm seni	Το πρωί πρωί σε είδα
Çok beyaz geldin bana	Πάλλευκη μου φάνηκες
Uşak'ta mı büyüdün	Στο Ουσάκ μεγάλωσες
Of of Eminem	Οφ οφ Εμινέ μου
Güneş çalmamış sana	Ο ήλιος δεν σ' έχει δει
Güneş çalmamış sana	Ο ήλιος δεν σ' έχει δει
Parmağında yüzükler	Δαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bilezikler	Βραχιόλια στα χέρια σου
Oy sana sarılayım	Αχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of Eminem	Οφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Parmağında yüzükler	Δαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bilezikler	Βραχιόλια στα χέρια σου
Oy sana sarılayım	Αχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of Eminem	Οφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Bir kurşun atacağım	Μια σφαίρα θε να ρίξω
Gelen geçen kuşa	Στα πετούμενα πουλιά
Anan vermedi seni	Η μάνα σου δεν σ' έδωσε
Of of Eminem	Οφ οφ Εμινέ μου
Benim gibi uşağa	Σε αγόρι σαν κι εμένα
Benim gibi uşağa	Σε αγόρι σαν κι εμένα
Parmağında yüzükler	Δαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bilezikler	Στα χέρια σου βραχιόλια
Oy sana sarılayım	Αχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of Eminem	Οφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Parmağında yüzükler	Δαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bilezikler	Στα χέρια σου βραχιόλια
Oy sana sarılayım	Αχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of Eminem	Οφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Vardır güzel yaylalar	Βοσκοτόπια έχει όμορφα
Komşu köyün başında	Στο γειτονικό χωριό

Alır seni kaçarım	Θα σε πάρω να σε κλέψω
Of of Eminem	Οφ οφ Εμινέ μου
On üç on dört yaşında	Είσαι δεκατρία δεκατέσσερα
On üç on dört yaşında	Είσαι δεκατρία δεκατέσσερα
Parmağında yüzükler	Δαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bilezikler	Στα χέρια σου βραχιόλια
Oy sana sarılayım	Αχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of Eminem	Οφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Parmağında yüzükler	Δαχτυλίδια στα δάχτυλα
Kolunda bilezikler	Στα χέρια σου βραχιόλια
Oy sana sarılayım	Αχ και να σ' αγκάλιαζα
Of of Eminem	Οφ οφ Εμινέ μου
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές
Nedir bu güzellikler	Τι ομορφιές είν' αυτές

PAGE

PAGE 2

Td059_2

Ay bulutta bulutta	Το φεγγάρι μπήκε στο σύννεφο, στο σύννεφο
Mendilim kaldı dutta	Το μαντήλι μου έμεινε κρεμασμένο στη μουριά
Ay bulutta bulutta	Το φεγγάρι μπήκε στο σύννεφο, στο σύννεφο
Mendilim kaldı dutta	Το μαντήλι μου έμεινε κρεμασμένο στη μουριά
Geleceksen gel gayri	Αν είναι να 'ρθεις έλα πια
On yedi benli Şaziye	Σαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Daha gönlüm umutta	Η ελπίδα δεν έχει σβήσει απ' την καρδιά μου
Geleceksen gel gayri	Αν είναι να 'ρθεις έλα πια
On yedi benli Şaziye	Σαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Daha gönlüm umutta	Η ελπίδα δεν έχει σβήσει απ' την καρδιά μου
Ay buluta giriyor	Το φεγγάρι μπαίνει στο σύννεφο
Gözüm seni görüyor	Τα μάτια μου σε βλέπουνε
Geleceksen gel gayri	Αν είναι να 'ρθεις έλα πια
On yedi benli Şaziye	Σαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Gençlik elden gidiyor	Τα νιάτα φεύγουν γρήγορα
Geleceksen gel gayri	Αν είναι να 'ρθεις έλα πια

On yedi benli Şaziye	Σαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Gençlik elden gidiyor	Τα νιάτα φεύγουν γρήγορα
Dama karşı duramam	Στα κεραμίδια δεν μπορώ να στέκομαι
Dama döşek vuramam	Στα κεραμίδια δε στρώνεται κρεβάτι
Geleceksen gel gayri	Αν είναι να ‘ρθεις έλα πια
On yedi benli Şaziye	Σαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Bağlasan da duramam	Και να με δέσεις δε κρατιέμαι
Geleceksen gel gayri	Αν είναι να ‘ρθεις έλα πια
On yedi benli Şaziye	Σαζιέ μου με τις δεκαεπτά ελιές
Bağlasan da duramam	Και να με δέσεις δεν κρατιέμαι
Yerleri dört köşeli	Το σπίτι τους έχει τέσσερις γωνιές
İçi halı döşeli	Στρωμένο είναι με χαλιά
Sen ki koca arardın	Εσύ που άντρα γύρευες
On yedi benli Şaziye	Σαζιέ με τις δεκαεπτά ελιές
Hadi gel de sar beni	Έλα πια να μ’ αγκαλιάσεις
Sen ki koca arardın	Εσύ που άντρα γύρευες
On yedi benli Şaziye	Σαζιέ με τις δεκαεπτά ελιές
Hadi gel de sar beni	Έλα πια να μ’ αγκαλιάσεις

Td059_4

Hey hey	Εϊ εϊ
Maçka yolları taşlı	Οι δρόμοι της Μάτσκας πέτρινοι
Geliyor sırma saçlı	Χρυσοκλωστή τα μαλλιά της, έρχεται
Maçka yolları taşlı	Οι δρόμοι της Μάτσκας πέτρινοι
Geliyor sırma saçlı	Χρυσοκλωστή τα μαλλιά της, έρχεται
Ne oldu sana yarim	Τι συμβαίνει ταίρι μου
Neden gözlerin yaşlı	Γιατί είν’ τα μάτια σου δακρυσμένα
Ne oldu sana yarim	Τι συμβαίνει ταίρι μου
Neden gözlerin yaşlı	Γιατί είν’ τα μάτια σου δακρυσμένα
Hey hey	Εϊ εϊ
Yukarı gel yukarı	Πάνω έλα, ανηφόρισε
Irmağın ardındayım	Δίπλα στο ποτάμι είμαι
Yukarı gel yukarı	Πάνω έλα, ανηφόρισε
Irmağın ardındayım	Δίπλα στο ποτάμι είμαι

Kimler ne derse desin	Ό,τι θέλει ο κόσμος ας πει
Ben senin peşindeyim	Εγώ θα τρέχω ξωπίσω σου
Kimler ne derse desin	Ο κόσμος ό,τι θέλει ας πει
Ben senin peşindeyim	Εγώ θα τρέχω ξωπίσω σου
Of of	Οφ οφ
Yukarı gel yukarı	Πάνω έλα, ανηφόρισε
Korunun içindeyim	Μέσα στο δασάκι είμαι
Yukarı gel yukarı	Πάνω έλα, ανηφόρισε
Meşenin altındayım	Κάτω απ' τη βαλανιδιά είμαι
Kimler ne derse desin	Ο κόσμος ό,τι θέλει ας πει
Ben senin peşindeyim	Εγώ θα τρέχω ξωπίσω σου
Kimler ne derse desin	Ο κόσμος ό,τι θέλει ας πει
Ben senin peşindeyim	Εγώ θα τρέχω ξωπίσω σου
Of of	Οφ οφ
Maçka yolları taşlı	Οι δρόμοι της Μάτσκας πέτρινοι
Geliyor sırma saçlı	Χρυσοκλωστή τα μαλλιά της, έρχεται
Maçka yolları taşlı	Οι δρόμοι της Μάτσκας πέτρινοι
Geliyor sırma saçlı	Χρυσοκλωστή τα μαλλιά της, έρχεται
Kimler ne dedi sana	Πες μου ποιός σου είπε, τι
Neden gözlerin yaşlı	Γιατί τα μάτια σου δακρύσανε
Ne oldu sana yarim	Τι συμβαίνει ταίρι μου
Neden gözlerin yaşlı	Γιατί τα μάτια σου δακρύσανε

Td059_5

Bayram gelmiş neyime	Μπαϊράμι ήρθε, τι με νοιάζει εμένανε
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Kan damlar yüreğime	Ματώνει η καρδιά μου
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Kan damlar yüreğime	Ματώνει η καρδιά μου
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Anam nerde ben nerde	Πού είν' η μάνα μου, πού εγώ
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου

Kan damlar yüreğime	Η καρδιά μου στάζει αίμα
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Kan damlar yüreğime	Η καρδιά μου στάζει αίμα
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Anam nerde ben nerde	Πού είν' η μάνα μου, πού εγώ
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Kaldım gurbet ellerde	Ξέμεινα στα ξένα χέρια
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Kaldım gurbet ellerde	Ξέμεινα στα ξένα χέρια
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Anam nerde ben nerde	Πού είν' η μάνα μου, πού εγώ
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Kaldım gurbet ellerde	Ξέμεινα στα ξένα χέρια
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Kaldım gurbet ellerde	Ξέμεινα στα ξένα χέρια
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου
Kan damlar yüreğime	Η καρδιά μου στάζει αίμα
Anam anam garibem	Μάνα μου καημένη μάνα μου

Td059_6

Drama'nın başında yaparlar pazar	Έξω απ' τη Δράμα στήνεται παζάρι
Drama'nın içinde yaparlar pazar	Στη Δράμα μέσα στήνεται παζάρι
Kızlara yakışır şal ile şalvar	Στα κορίτσια ταιριάζει το σάλι και το σαλβάρι
Kızlara yakışır şal ile şalvar	Στα κορίτσια ταιριάζει το σάλι και το σαλβάρι
Vurun kızlar vurun vurun vuralım	Βαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Vurun kızlar vurun vurun vuralım	Βαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Bu geceki şenliği nerde bulalım	Το γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε
Bu geceki şenliği nerde bulalım	Το γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε
Drama'nın içinde ayvayla hurma	Στη Δράμα μέσα κυδώνι και χουρμάς
Drama'nın içinde ayvayla hurma	Στη Δράμα μέσα κυδώνι και χουρμάς
Kızlara yakışır davulla zurna	Στα κορίτσια ταιριάζει το νταούλι και ο ζουρνάς
Kızlara yakışır davulla zurna	Στα κορίτσια ταιριάζει το νταούλι και ο ζουρνάς
Vurun kızlar vurun vurun vuralım	Βαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Vurun kızlar vurun vurun vuralım	Βαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Bu geceki şenliği nerde bulalım	Το γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε
Bu geceki şenliği nerde bulalım	Το γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε
Vurun kızlar vurun vurun vuralım	Βαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Vurun kızlar vurun vurun vuralım	Βαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Bu geceki şenliği nerde bulalım	Το γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε
Bu geceki şenliği nerde bulalım	Το γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε

Vurun kızlar vurun vurun vuralım Βαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Vurun kızlar vurun vurun vuralım Βαράτε κορίτσια βαράτε βαράτε να βαρέσουμε
Bu geceki şenliği nerde bulalım Το γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε
Bu geceki şenliği nerde bulalım Το γλέντι αυτής της νύχτας πού θα το ξαναβρούμε

Td 060_2

Έναν καιρό έναν καιρό επήγαινα στα Θαραπειά πετώντας
τώρα με κόψαν τα φτερά και πάω περπατώντας
τώρα με κόψαν τα φτερά και πάω περπατώντας.
Έναν καιρό έναν καιρό ήμουν άγγελος τώρα αγγελίζουν άλλοι
στη βρύση που ’πινα νερό τώρα το πίνουν άλλοι
στη βρύση που ’πινα νερό τώρα το πίνουν άλλοι.
Κάλλιο να με κάλλιο να με φαρμάκωνες παρά που με παιδεύεις
στα χέρια σου είν’ τα γιατρικά κι αν θέλεις με γιατρεύεις
στα χέρια σου είν’ τα γιατρικά κι αν θέλεις με γιατρεύεις.

Έναν καιρό επήγαινα στα Θαραπειά πετώντας
τώρα με κόψαν τα φτερά και πάω περπατώντας.
Έναν καιρό ήμουν άγγελος τώρα αγγελίζουν άλλοι
στη βρύση που ’πινα νερό τώρα το πίνουν άλλοι.
Κάλλιο να με φαρμάκωνες παρά που με παιδεύεις
στα χέρια σου είν’ τα γιατρικά κι αν θέλεις με γιατρεύεις.

Td 060_3

Δω στα λια-, *κι αμάν αμάν*
δω στα λιανοχορταρούδια
δω στα λιανοχορταρούδια
τι τρανός χορός θα γένει
δω στα λιανοχορταρούδια
τι τρανός χορός θα γένει
σα γαϊτά-, *κι αμάν αμάν*
σα γαϊτάνι θα πααίνει
σα γαϊτάνι θα πααίνει
πέντι πέρδικις πιτούσαν
σα γαϊτάνι θα πααίνει
πέντι πέρδικις πιτούσαν
μες στον κά-, *κι αμάν αμάν*
μες στον κάμπο λογυρνούσαν
μες στον κάμπο λογυρνούσαν
για τ’ ιμάς τα δυο ρωτούσαν
μες στον κάμπο λογυρνούσαν

για τ’ ιμάς τα δυο ρωτούσαν
ποια είν’ η ν ά-, *κι αμάν αμάν*
ποια είν’ η ν άσπρη ποια είν’ η ρούσα
ποια είν’ η ν άσπρη ποια είν’ η ρούσα
ποια είν’ η γαϊτανοφρυδούσα
ποια είν’ η ν άσπρη ποια είν’ η ρούσα
ποια είν’ η γαϊτανοφρυδούσα.

Δω στα λιανοχορταρούδια
τι τρανός χορός θα γένει
πέντι πέρδικις πιτούσαν
μες στον κάμπο λογυρνούσαν
για τ’ ιμάς τα δυο ρωτούσαν
ποια είν’ η ν άσπρη ποια είν’ η ρούσα
ποια είν’ η γαϊτανοφρυδούσα.

Td 060_4a

Κρουν τα νταβούλια μωρί Στέργιο μ’ κρουν κι τα βιουλιά
κρουν τα νταβούλια μωρί Στέργιο μ’ κρουν κι τα βιουλιά
πάππους μι τη κόκκιν’ τ’ σαλβάρα πάππους χορεύ’ μπροστά
πάππους μι τη κόκκιν’ τ’ σαλβάρα πάππους χορεύ’ μπροστά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιος Στέργιος απάν’ στ’ν αγριντιά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιος Στέργιος απάν’ στ’ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιο μ’ κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι
κατέβα Στέργιο μ’ κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι
τρία μιτζίτια παπούτσα βρε Στέργιο πάππους αγόρασι
τρία μιτζίτια παπούτσα βρε Στέργιο πάππους αγόρασι
κατέβα Στέργιο μ’ κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι
κατέβα Στέργιο μ’ κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνω δεν αλλάζω γαμπρός δε γίνουμι
δεν κατιβαίνω δεν αλλάζω γαμπρός δε γίνουμι.
Τα σημάδια πίσω να πάρ’τι Στέργιος πισμάνιψι
τα σημάδια πίσω να πάρ’τι Στέργιος πισμάνιψι.

Κρουν τα νταβούλια μωρί Στέργιο μ’ κρουν κι τα βιουλιά
πάππους μι τη κόκκιν’ τ’ σαλβάρα πάππους χορεύ’ μπροστά
ιδώ Στέργιους ικεί Στέργιος Στέργιος απάν’ στ’ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιο μ’ κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι
τρία μιτζίτια παπούτσα βρε Στέργιο πάππους αγόρασι
κατέβα Στέργιο μ’ κατέβα τζάνιμ να σι παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνω δεν αλλάζω γαμπρός δε γίνουμι.

Τα σημάδια πίσω να πάρ’τι Στέργιος πισμάνιψι.

Td 060_4b

Στο Σαλονίκη στο τσαρσί, *ντουλγκέρη μ’ντουλγκεράκι μου*
κάτω στο μπιζιστένι, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
κάτω στο μπιζιστένι, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
’ξήντα ραφτάδες έραφταν, *ντουλγκέρη μ’ντουλγκεράκι μου*
κι ως χίλια μαθητούδια, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
κι ως χίλια μαθητούδια, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
ράφτει κι ένα ραφτόπουλο, *ντουλγκέρη μ’ντουλγκεράκι μου*
για την καλή ντου γούνα, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
για την καλή ντου γούνα, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
γαϊτάνι μου διπλόφαρδο, *ντουλγκέρη μ’ντουλγκεράκι μου*
κι διπλουγαζωμένο, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*
κι διπλουγαζωμένο, *αν δεν σι διω μπιθαίνω*.

Στο Σαλονίκη στο τσαρσί κάτω στο μπιζιστένι
’ξήντα ραφτάδες έραφταν κι ως χίλια μαθητούδια
ράφτει κι ένα ραφτόπουλο για την καλή ντου γούνα
γαϊτάνι μου διπλόφαρδο κι διπλουγαζωμένο.

Td 060_5a

Όλες οι νιες παντρεύονται
όλες οι νιες παντρεύονται και παίρνουν παλικάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
και παίρνουν παλικάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
παντρεύιτι κι η Γιαννούλα μας
παντρεύιτι κι η Γιαννούλα μας κι παίρνει μαραζιάρη
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
κι παίρνει μαραζιάρη
ρουμ τουρουρούμ τουρούμ
τουν στρώνει πέντι στρώματα
τουν στρώνει πέντι στρώματα κι δέκα μαξιλάρια
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
κι δέκα μαξιλάρια
ρουμ τουρουρούμ τορουυρούμ.
Σήκω μαράζή μ’ πλάγιασι
σήκω μαράζη μ’ πλάγιασι σήκω γκριμίσου πέσι
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
σήκω γκριμίσου πέσι
ρουμ τουρουρούμ τουρούμ

κι άπλωσε το ξερόχερό σ’
κι άπλωσε το ξερόχερό σ’ στην αργυρή μου μέση
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ
στην αργυρή μου μέση
ρουμ τουρουρούμ τουρουρούμ.

Όλες οι νιες παντρεύονται και παίρνουν παλικάρια
παντρεύιτι κι η Γιαννούλα μας κι παίρνει μαραζιάρη
τουν στρώνει πέντι στρώματα κι δέκα μαξιλάρια.
Σήκω μαράζη μ’ πλάγιασι σήκω γκριμίσου πέσι
κι άπλωσε το ξερόχερό σ’ στην αργυρή μου μέση.

Td 060_5b

Γω στα ξέ-, *καλή μου μάνα*
γω στα ξένα πιρπατούσα
γω στα ξένα πιρπατούσα
τ’ς όμορφις παρατηρούσα
γω στα ξένα πιρπατούσα
τ’ς όμορφις παρατηρούσα
όλα τα, *καλή μου μάνα*
όλα τα κορίτσα τα ’δια
όλα τα κορίτσα τα ’δια
με τα γέλια και τα χάδια
όλα τα κορίτσα τα ’δια
με τα γέλια και τα χάδια
μια γαλα-, *καλή μου μάνα*
μια γαλαζοφορεμένη
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ’ έχει καμένη
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ’ έχει καμένη.

Γω στα ξένα πιρπατούσα
τ’ς όμορφις παρατηρούσα
όλα τα κορίτσα τα ’δια
με τα γέλια και τα χάδια
μια γαλαζοφορεμένη
την καρδιά μ’ έχει καμένη.

Td 060_5c

Βασίλεψεν βασίλεψεν ο αυγερινός
γλυκοχαράζει η μέρα, *μαύρο πουλάκι μου*
γλυκοχαράζει η μέρα, *το χελιδονάκι μου*
κι ένα πουλά- κι ένα πουλάκι μοναχό
κάθεται το καημένο, *μαύρο πουλάκι μου*
κάθεται το καημένο, *το χελιδονάκι μου*
δε φάνηκε δε φάνηκε το ταίρι του
και είναι λυπημένο, *μαύρο πουλάκι μου*
και είναι λυπημένο, *το χελιδονάκι μου*.

Βασίλεψεν ο αυγερινός γλυκοχαράζει η μέρα
κι ένα πουλάκι μοναχό κάθεται το καημένο
δε φάνηκε το ταίρι του και είναι λυπημένο.

Td060_11

Κινούργιο θάμα γίν'γκε κινούργιο πατιρντί
κινούργιο θαύμα γίν'γκε κινούργιο πατιρντί
παντρεύτ'κ' η Μαριγούλα, *γιαλάμ*, και πήρε το Σαλή
παντρεύτ'κ' η Μαριγούλα, *γιαλάμ,* και πήρε το Σαλή.
Άφ'σε τρεις τσ'κάλες γάλα κι ένα σκαφίδ' γιουτζέ
άφ'κε τρεις τσ'κάλες γάλα κι ένα σκαφίδ' γιουτζέ
γρήγορα να προκάνει, *γιαλάμ*, να βάλει φιριτζέ
γρήγορα να προκάνει, *γιαλάμ,* να βάλει φιριτζέ.
Γκουντής φράζει τη φράχτη Σαλής φτιάνει αμπουριά
να πάει στη Μαριγούλα, *γιαλάμ*, να φτιάσουν μαργιολιά
να πάει στη Μαριγούλα, *γιαλάμ,* να φτιάσουν μαργιολιά.
Τι νόμιζες Μαρία μ' και πήρες του Σαλή
νόμισες θα σε πάει, *γιαλάμ*, πέρα στ'ν Ανατολή
νόμισες θα σε πάει, *γιαλάμ,* πέρα στ'ν Ανατολή.
Αρρώστ'σ' η Μαριγούλα και δεν αρέζ' φαγιά
την πάει κι η θειά τ'ς Χαρστέλω, *γιαλάμ*, μια κόκκιν' πιπεριά
την πάει κι η θειά τ'ς Χαρστέλω, *γιαλάμ,* μια κόκκιν' πιπεριά.
Μαρία μ' το παιδί σου θα σου το πουν Χασάν
Μαρία μ' το παιδί σου θα σου το πουν Χασάν
κι όταν θα με καλέσεις, *γιαλάμ*, θά 'ρθω στα Ραμαζάν.

Κινούργιο θάμα γίν'γκε κινούργιο πατιρντί
παντρεύτ'κ' η Μαριγούλα και πήρε το Σαλή.
Άφ'σε τρεις τσ'κάλες γάλα κι ένα σκαφίδ' γιουτζέ
γρήγορα να προκάνει να βάλει φιριτζέ.
Γκουντής φράζει τη φράχτη Σαλής φτιάνει αμπουριά
να πάει στη Μαριγούλα να φτιάσουν μαργιολιά.

Τι νόμιζες Μαρία μ’ και πήρες του Σαλή
νόμισες θα σε πάει πέρα στ’ν Ανατολή.
Αρρώστ’σ’ η Μαριγούλα και δεν αρέζ’ φαγιά
την πάει κι η θειά τ’ς Χαρστέλω μια κόκκιν’ πιπεριά.
Μαρία μ’ το παιδί σου θα σου το πουν Χασάν
κι όταν θα με καλέσεις θά ’ρθω στα Ραμαζάν.

Td060_12

Έρχε-, *βάι*, έρχεται σιδηρόδρομος
έρχεται σιδηρόδρομος απ’ την παλιά Ελλάδα
απ’ την παλιά Ελλάδα
φέρνει, *βάι*, φέρνει βαγόνια μπρούντζινα
φέρνει βαγόνια μπρούτζινα με ρόδες ασημένιες
με ρόδες ασημένιες
φέρνει, *βάι*, φέρνει και την αγάπη μου
φέρνει και την αγάπη μου στο πρώτο το βαγόνι
στο πρώτο το βαγόνι
με τα, *βάι*, με τα μαλλάκια ξέπλεγα
με τα μαλλάκια ξέπλεγα στους ώμους της ριχμένα
στους ώμους της ριχμένα.
Λούσου, *βάι*, λούσου χτενίσου αγάπη μου
λούσου χτενίσου αγάπη μου και μάσ’ τ’ αποχτενίδια
και μάσ’ τ’ αποχτενίδια
και στεί-, *βάι*, και στείλ’ τα εδώ στον Ίμερο
και στείλ’ τα εδώ στον Ίμερο να κάνω δαχτυλίδια
να κάνω δαχτυλίδια.

Έρχεται σιδηρόδρομος απ’ την παλιά Ελλάδα
φέρνει βαγόνια μπρούτζινα με ρόδες ασημένιες
φέρνει και την αγάπη μου στο πρώτο το βαγόνι
με τα μαλλάκια ξέπλεγα στους ώμους της ριχμένα.
Λούσου χτενίσου αγάπη μου και μάσ’ τ’ αποχτενίδια
και στείλ’ τα εδώ στον Ίμερο να κάνω δαχτυλίδια.

Td060_13

Τ’ αμπέλια τα ροδοστιανά
τ’ αμπέλια τα ροδοστιανά βαθιά ’ναι ριζωμένα
βαθιά ’ναι ριζωμένα
κάνουν σταφύλι ροζακί
κάνουν σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο
και το κρασί μοσχάτο
όσες μανάδες κι αν το πιουν

όσες μανάδες κι αν το πιουν καμιά παιδί δεν κάνει
καμιά παιδί δεν κάνει
ας το ’πινε κι η μάνα μου
ας το ’πινε και η μάνα μου μένα να μη με κάνει
μένα να μη με κάνει
τι ένιωσε και μ’ έκανε
τι ένιωσε και μ’ έκανε και μ’ έδωσε στα ξένα
και μ’ έδωσε στα ξένα
ξένες πλένουν τα ρούχα μου
ξένες πλένουν τα ρούχα μου ξένες τα σιδερώνουν
ξένες τα σιδερώνουν
τα πλένουν μια τα πλένουν δυο
τα πλένουν μια τα πλένουν δυο στις τρεις τα στέλνουν πίσω
στις τρεις τα στέλνουν πίσω.
Πάρε ξένε μ’ τα ρούχα σου
πάρε ξένε μ’ τα ρούχα σου και παν τα στ’ν αδερφή σου
και παν τα στ’ν αδερφή σου.
Αν είχα μάνα κι αδερφή
αν είχα μάνα κι αδερφή δε θα ’ρχομαν στα ξένα
δε θα ’ρχομαν στα ξένα.

Τ’ αμπέλια τα ροδοστιανά βαθιά ’ναι ριζωμένα
κάνουν σταφύλι ροζακί και το κρασί μοσχάτο
όσες μανάδες κι αν το πιουν καμιά παιδί δεν κάνει
ας το ’πινε και η μάνα μου μένα να μη με κάνει
τι ένιωσε και μ’ έκανε και μ’ έδωσε στα ξένα
ξένες πλένουν τα ρούχα μου ξένες τα σιδερώνουν
τα πλένουν μια τα πλένουν δυο στις τρεις τα στέλνουν πίσω
Πάρε ξένε μ’ τα ρούχα σου και παν τα στ’ν αδερφή σου
Αν είχα μάνα κι αδερφή δε θα ’ρχομαν στα ξένα.

Td060_14

Ψηλά τα παραθύρια σου σαν καραβιού κατάρτια
ρίξε μου τα μαλλάκια σου να κάνω σκαλοπάτια.
Άνοιξε το παράθυρο το κρυσταλλένιο τζάμι
έχω δυο λόγια να σου ειπώ και σφάλισέ το πάλι.
Αν δε με θέλεις να περνώ από τη γειτονιά σου
βάλε να με σκοτώσουνε και να χαρεί η καρδιά σου.
Να πα να πεις στη μάνα σου να κάνει κι άλλη γέννα
να κάψει κι αλλουνού καρδιά πως έκαψε κι εμένα.
Να πας να πεις στη μάνα σου να μην πολυφωνάζει
γιατί θα ’ρθει ένας καιρός γαμπρέ να με φωνάζει.
Βασιλικός πλατύφυλλος με τα σαράντα φύλλα
σαράντα σ’ αγαπήσανε μα πάλι εγώ σε πήρα.

Td060_15

Ράφτης ή- ράφτης ήμουν κι έραφτα
ράφτης ήμουν κι έραφτα ρούχα γιανιτσάρικα
όλη μέ- όλη μέρα έραφτα
όλη μέρα έραφτα και το βράδυ έσκαφτα
κι όσο χώ- κι όσο χώμα έβγαζα
κι όσο χώμα έβγαζα στην μηλιά μ' το πήγαινα.
Να μηλιά μ' να μηλιά μ' το χώμα σου
να μηλιά μ' το χώμα σου και δώσε μου το άνθι σου
τ' άνθι σου τ' άνθι σου τ' απάνθι σου
τ' άνθι σου τ' απάνθι σου και την κοκκινάδα σου
να τη στο- να τη στολιστώ κι εγώ
να τη στολιστώ κι εγώ να κατέβω στο γιαλό
να μαραί- να μαραίνω έναν και δυο
να μαραίνω έναν και δυο και της χήρας τον υγιό
που φορεί που φορεί γεράνιο ζ'νάρ'
που φορεί γεράνιο ζ'νάρ' και στη μέση κεφαλάρ'
που φορεί που φορεί ποδήματα
που φορεί ποδήματα πράσ'να σαν τα κλήματα.

Ράφτης ήμουν κι έραφτα ρούχα γιανιτσάρικα
όλη μέρα έραφτα και το βράδυ έσκαφτα
κι όσο χώμα έβγαζα στην μηλιά μ' το πήγαινα.
Να μηλιά μ' το χώμα σου και δώσε μου το άνθι σου
τ' άνθι σου τ' απάνθι σου και την κοκκινάδα σου
να τη στολιστώ κι εγώ να κατέβω στο γιαλό
να μαραίνω έναν και δυο και της χήρας τον υγιό
που φορεί γεράνιο ζ'νάρ' και στη μέση κεφαλάρ'
που φορεί ποδήματα πράσ'να σαν τα κλήματα.

Td060_16

Ο Γιάννης ο κακόμοιρος και κακομοιριασμένος
όλον το χρόνο έσπιρνε
όλο το χρόνο έσπιρνε τρία καπάκια στάρι
και τι να βγάλ' κακόμοιρος
και τι να βγάλ' κακόμοιρος τρία τσουβάλια στάρι
το 'να το παίρνει ο τζαμπής
το 'να το παίρνει ο τζαμπής τ' άλλο το χρεωστούσε
τ' άλλο το πάει στο μυλωνά
τ' άλλο το πάει στο μυλωνά αλεύρι να το κάνει
βρίσκει το μύλο χαλαβρό
βρίσκει το μύλο χαλαβρό και το νερό κομμένο
πάει να γυρεύ' το μυλωνά

πάει να γυρεύ’ το μυλωνά το κλέψανε κι εκείνο.
Τι έχεις Γιάννη μ’ και βογγάς
τι έχεις Γιάννη μ’ και βογγάς και βαριαναστενάζεις.
Πώς να στο πω μανούλα μου
πώς να στο πω μανούλα μου πώς να στο ’μολογήσω
όλον το χρόνο έσπιρνα
όλον το χρόνο έσπιρνα τρία καπάκια στάρι.
Εσύ Γιάννη μ’ να ’σαι καλά
εσύ Γιάννη μ’ να ’σαι καλά και ο Θεός μαζί σου.

Ο Γιάννης ο κακόμοιρος και κακομοιριασμένος
όλο το χρόνο έσπιρνε τρία καπάκια στάρι
και τι να βγάλ’ κακόμοιρος τρία τσουβάλια στάρι
το ’να το παίρνει ο τζαμπής τ’ άλλο το χρεωστούσε
τ’ άλλο το πάει στο μυλωνά αλεύρι να το κάνει
βρίσκει το μύλο χαλαβρό και το νερό κομμένο
πάει να γυρεύ’ το μυλωνά το κλέψανε κι εκείνο.
Τι έχεις Γιάννη μ’ και βογγάς και βαριαναστενάζεις.
Πώς να στο πω μανούλα μου πώς να στο ’μολογήσω
όλον το χρόνο έσπιρνα τρία καπάκια στάρι.
Εσύ Γιάννη μ’ να ’σαι καλά και ο Θεός μαζί σου.

Χαλαβρό: χάρβαλο

Td060_17

Ανάμεσα στην Τήνο και στα βαθιά νερά
καράβι κινδυνεύει, *Παναγιά μου*, μ’ ολόχρυσα πανιά
καράβι κινδυνεύει, *Παναγιά μου*, μ’ ολόχρυσα πανιά.
Δεν κλαίω το καράβι ούτε και τα πανιά
μόν’ κλαίω τα ναυτάκια, *Παναγιά μου*, της Θράκης τα παιδιά
μόν’ κλαίω τα ναυτάκια, *Παναγιά μου*, της Θράκης τα παιδιά.
Δεν ήτανε σαράντα ούτε και εκατό
μόν’ ήταν τρεις χιλιάδες, *Παναγιά μου*, κι όλο το ναυτικό
μόν’ ήταν τρεις χιλιάδες, *Παναγιά μου*, κι όλο το ναυτικό.
Βοήθα Παναγιά μου να τα γλιτώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου*, θα στ’ ασημώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις, *Παναγιά μου*, θα στ’ ασημώσουμε.

Ανάμεσα στην Τήνο και στα βαθιά νερά
καράβι κινδυνεύει μ’ ολόχρυσα πανιά.
Δεν κλαίω το καράβι ούτε και τα πανιά
μόν’ κλαίω τα ναυτάκια της Θράκης τα παιδιά.

Δεν ήτανε σαράντα ούτε και εκατό
μόν’ ήταν τρεις χιλιάδες κι όλο το ναυτικό.
Βοήθα Παναγιά μου να τα γλιτώσουμε
κι όσα καντήλια έχεις θα στ’ ασημώσουμε.

Td060_18

Σεις περήφανα πουλάκια σεις περή-
σεις περήφανα πουλάκια που πετάτε εκεί ψηλά
που πετάτε εκεί ψηλά
μήπως πάτε στην Ελλάδα μήπως πά-
μήπως πάτε στην Ελλάδα να σας δώσω επιστολή
να σας δώσω επιστολή
να τη δώσ’τε στη μανούλα μου να τη δώ-
να τη δώσ’τε στη μανούλα μου για να μη με καρτερεί
για να μη με καρτερεί
να της πείτε πως σκοτώθηκα να της πεί-
να της πείτε πως σκοτώθηκα έξω από την Άγκυρα
έξω από την Άγκυρα
δίχως σάβανο με θάψαν δίχως σά-
δίχως σάβανο με θάψαν δίχως ψάλτ’ ουδέ παπά
δίχως ψάλτ’ ουδέ παπά
μόν’ μας ρίξαν σ’ ένα λάκκο μόν’ μας ρί-
μόν’ μας ρίξαν σ’ ένα λάκκο καμιά πεντακοσαριά
καμιά πεντακοσαριά
έμειναν γυναίκες χήρες έμειναν
έμειναν γυναίκες χήρες και παιδάκια ορφανά
και παιδάκια ορφανά
όσα χρήματα κι άν έχω όσα χρή-
όσα χρήματα κι άν έχω δώστε τα στα ορφανά
δώστε τα στα ορφανά
δώστε τα και στους παπάδες δώστε τα
δώστε τα και στους παπάδες να μ’ ανάβουνε κεριά
να μ’ ανάβουνε κεριά
να μου λεν και τ’ όνομά μου να μου λεν
να μου λεν και τ’ όνομά μου να τ’ ακούν τα ορφανά
να τ’ ακούν τα ορφανά.

Σεις περήφανα πουλάκια που πετάτε εκεί ψηλά
μήπως πάτε στην Ελλάδα να σας δώσω επιστολή
να τη δώσ’τε στη μανούλα μου για να μη με καρτερεί
να της πείτε πως σκοτώθηκα έξω από την Άγκυρα
δίχως σάβανο με θάψαν δίχως ψάλτ’ ουδέ παπά
μόν’ μας ρίξαν σ’ ένα λάκκο καμιά πεντακοσαριά

έμειναν γυναίκες χήρες και παιδάκια ορφανά
όσα χρήματα κι άν έχω δώστε τα στα ορφανά
δώστε τα και στους παπάδες να μ' ανάβουνε κεριά
να μου λεν και τ' όνομά μου να τ' ακούν τα ορφανά.

Td060_19

Άγκυρα συρματόπλεχτη κανόνια φορτωμένη
μας έχεις κάψει την καρδιά αναθεματισμένη
πόλεις βουνά γυρίσαμε χαράδρες και χωρία
κι αντίσταση δε βρήκαμε σε όλη την Ασία
μόνο στην Άγκυρα κοντά στην άκρη το ποτάμι
εκεί μας περιμένανε οι σύμμαχοί μας Γάλλοι
δεν είναι όπλα τούρκικα ντουφέκια του Κιμάλη
μας τα 'χουν δώσει οι Ιταλοί και οι σύμμαχοί μας Γάλλοι.
Στην Πόλη σφάζουνται αρνιά στο Γαλατά κριάρια
και στον Σαγγάρη ποταμό σφάζουνται παλικάρια
Αλλάχ φωνάζει η Τουρκιά τα όπλα κατεβάζουν
και με τα χέρια τους ψηλά δε φταίμε εμείς φωνάζουν
Αλλάχ φωνάζει η Τουρκιά για να τους φοβηθούμε
μα εμείς αποφασίσαμε στην Άγκυρα να μπούμε
μα εμείς αποφασίσαμε στην Άγκυρα να μπούμε.

Td060_21

Θέλω να πάω θέλω να πάω στην Αραπιά
να πιάσω ένα αραπάκι, *μικρό χελιδονάκι*
να πιάσω ένα αραπάκι, *μικρό χελιδονάκι*
να κάθομαι να κάθομαι να το ρωτώ
πώς πιάνεται η αγάπη, *μικρό χελιδονάκι*
πώς πιάνεται η αγάπη, *μικρό χελιδονάκι*.
Από τα μά- από τα μάτια πιάνεται
στα χείλη κατεβαίνει, *μικρή μου χαϊδεμένη*
στα χείλη κατεβαίνει, *μικρή μου χαϊδεμένη*
κι από τα χεί- κι από τα χείλη στην καρδιά
ριζώνει και δε βγαίνει, *μικρή μου χαϊδεμένη*
ριζώνει και δε βγαίνει, *μικρή μου χαϊδεμένη*.

Θέλω να πάω στην Αραπιά να πιάσω ένα αραπάκι
να κάθομαι να το ρωτώ πώς πιάνεται η αγάπη.
Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δε βγαίνει.

Td060_22

Σήμερα λάμπει ουρανός σήμερα λάμπει η μέρα
σήμερα θα χωρίσουνε μάνα και θυγατέρα.
Η μάνα ήταν πέρδικα και η κόρη περιστέρα
αφήνουνε την πέρδικα παίρνουν την περιστέρα.
Προσκύνα νύφη μ' τρεις φορές στης μάνας σου την πόρτα
γιατί γαμπρός σε καρτερεί στης εκκλησιάς την πόρτα.
Νύφη μ' στην πόρτα που θα πας καλά να προσκυνήσεις
την πεθερά τον πεθερό καλά να τους τιμήσεις.
Td061_1

Σήμερα μαύρος ουρανός
σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα έβαλαν βουλή
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά
οι άνομοι και τα σκυλιά και οι τρισκαταραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό
για να σταυρώσουν το Χριστό τον πάντων βασιλέα.
Ο Κύριος εθέλησε
ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικό
να λάβει δείπνο μυστικό να τον συλλάβουν όλοι.
Η Παναγιά η Δέσποινα
η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
μοιρολογούσε κι έκλαιγε
μοιρολογούσε κι έκλαιγε για τον μονογενή της.
Πάψε κυρά τις προσευχές
πάψε κυρά τις προσευχές πάψε και τις μετάνοιες
το γιόκα σου τον πιάσανε.

Σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά και οι τρισκαταραμένοι
για να σταυρώσουν το Χριστό τον πάντων βασιλέα.
Ο Κύριος εθέλησε να μπει σε περιβόλι
να λάβει δείπνο μυστικό να τον συλλάβουν όλοι.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
μοιρολογούσε κι έκλαιγε για τον μονογενή της.
Πάψε κυρά τις προσευχές πάψε και τις μετάνοιες
το γιόκα σου τον πιάσανε.

Td061_2

Τσαλιά κι αγκάθια πάτησα, *Ριμπιλιώ*
τσαλιά κι αγκάθια πάτησα, *Ριμπιλιώ*
ώσπου να σ' αγαπήσω, *Ριμπιλιώ*
ώσπου να σ' αγαπήσω
μα τώρα που σ' αγάπησα, *Ριμπιλιώ*
μα τώρα που σ' αγάπησα, *Ριμπιλιώ*
πώς να σε λησμονήσω, *Ριμπιλιώ*
πώς να σε λησμονήσω.
Λησμονημένο σ' είχα γω, *Ριμπιλιώ*
λησμονημένο σ' είχα γω, *Ριμπιλιώ*
τώρα που σ' είδα πάλι, *Ριμπιλιώ*
τώρα που σ' είδα πάλι
μ' έβαλες πόνο στην καρδιά, *Ριμπιλιώ*
μ' έβαλες πόνο στην καρδιά, *Ριμπιλιώ*
και ζάλη στο κεφάλι, *Ριμπιλιώ*
και ζάλη στο κεφάλι.
Τρεις πήχες φίδι θα γινώ, *Ριμπιλιώ*
τρεις πήχες φίδι θα γινώ, *Ριμπιλιώ*
την πόρτα σου να ζώσω, *Ριμπιλιώ*
την πόρτα σου να ζώσω
να έβρω κείνον π' αγαπάς, *Ριμπιλιώ*
να έβρω κείνον π' αγαπάς, *Ριμπιλιώ*
να τόνε θανατώσω, *Ριμπιλιώ*
να τόνε θανατώσω.

Τσαλιά κι αγκάθια πάτησα ώσπου να σ' αγαπήσω
μα τώρα που σ' αγάπησα πώς να σε λησμονήσω.
Λησμονημένο σ' είχα γω τώρα που σ' είδα πάλι
μ' έβαλες πόνο στην καρδιά και ζάλη στο κεφάλι.
Τρεις πήχες φίδι θα γινώ την πόρτα σου να ζώσω
να έβρω κείνον π' αγαπάς να τόνε θανατώσω.

Τσαλί ή τσάλι, τουρκ. cali = βάτα, φρύγανα.

Td061_3

Δυο γυφτοπούλες στο βουνό
δυο γυφτοπούλες στο βουνό
δυο γυφτοπούλες στο βουνό
μάνα και θυγατέρα δυο
βοτάνι εμαζεύανε
βοτάνι εμαζεύανε

βοτάνι εμαζεύανε
βρίσκου(ν) ένα λαβωμένονε.
Μάνα μου να τον πάρουμε
μάνα μου να τον πάρουμε
μάνα μου να τον πάρουμε
τον ξένο να τον γιάνουμε.
Εμείς ψωμί δεν έχουμε
εμείς ψωμί δεν έχουμε
εμείς ψωμί δεν έχουμε
τον ξένο τι τον θέλουμε.
Μάνα μ' το κομματάκι μου
μάνα μ' το κομματάκι μου
μάνα μ' το κομματάκι μου
το δίνω στο ξενάκι μου.
Εμείς ρούχα δεν έχουμε
εμείς ρούχα δεν έχουμε
εμείς ρούχα δεν έχουμε
τον ξένο τι τον θέλουμε.
Μάνα μ' το σεντονάκι μου
μάνα μ' το σεντονάκι μου
μάνα μ' το σεντονάκι μου
το δίνω στο ξενάκι μου.
Μάνα μ' εγώ τον αγαπώ
μάνα μ' εγώ τον αγαπώ
μάνα μ' εγώ τον αγαπώ
και ντρέπομαι να σου το ειπώ.

Δυο γυφτοπούλες στο βουνό
μάνα και θυγατέρα δυο
βοτάνι εμαζεύανε
βρίσκου(ν) ένα λαβωμένονε.
Μάνα μου να τον πάρουμε
τον ξένο να τον γιάνουμε.
Εμείς ψωμί δεν έχουμε
τον ξένο τι τον θέλουμε.
Μάνα μ' το κομματάκι μου
το δίνω στο ξενάκι μου.
Εμείς ρούχα δεν έχουμε
τον ξένο τι τον θέλουμε.
Μάνα μ' το σεντονάκι μου
το δίνω στο ξενάκι μου.
Μάνα μ' εγώ τον αγαπώ
και ντρέπομαι να σου το ειπώ.

Td061_4

Καρά-, *μωρέ*, καραμποϊλού αγάπησα
καρά-, *μωρέ*, καραμποϊλού αγάπησα
καραμποϊλού θα πάρω, *μαύρα ματάκια μου*
καραμποϊλού θα πάρω, *χελιδονάκια μου*
κι αν δε, *καλέ*, κι αν δε με πάρει καραμποϊλού
κι αν δε, *καλέ*, κι αν δε με πάρει καραμποϊλού
αφορισμό θα βγάλω, *μαύρα ματάκια μου*
αφορισμό θα βγάλω, *χελιδονάκια μου*.
Αυτά, *καλέ*, αυτά τα τρία σύννεφα
αυτά, *καλέ*, αυτά τα τρία σύννεφα
φέρνουν βροχές και χιόνια, *μαύρα ματάκια μου*
φέρνουν βροχές και χιόνια, *χελιδονάκια μου*
φέρνουν, *καλέ*, φέρνουν και την αγάπη μου
φέρνουν, *καλέ*, φέρνουν και την αγάπη μου
σ' ελληνικό παϊτόνι, *μαύρα ματάκια μου*
σ' ελληνικό παϊτόνι, *χελιδονάκια μου*.

Καραμποϊλού αγάπησα καραμποϊλού θα πάρω
κι αν δε με πάρει καραμποϊλού αφορισμό θα βγάλω.
Αυτά τα τρία σύννεφα φέρνουν βροχές και χιόνια
φέρνουν και την αγάπη μου σ' ελληνικό παϊτόνι.

Td061_5

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Μάνα μου ο Κωσταντίνος μας όλα παιδιά μάς έχει
σαν αϊτός στο πλάι μας και σαν πατέρας τρέχει.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Σήκωσανε το Ροδοστό μαζί ακ'ώ τη Γέννα
έμεινε το Μπουνάρσιο μαζί ακ'ώ τη Γέννα.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Μάνα μου γράμμα μ' έστειλες και με ρωτάς τι κάνω
της φυλακής τα σίδερα εκεί μέσα θα πεθάνω.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Φύσα αέρα φύσα στέρα φύσα θάλασσα πλατιά
να μας πας στα ξένα μέρη και στα μακριά.

Μάνα μου ο Κωσταντίνος μας όλα παιδιά μάς έχει
σαν αϊτός στο πλάι μας και σαν πατέρας τρέχει.

Σήκωσανε το Ροδοστό μαζί ακ'ώ τη Γέννα
έμεινε το Μπουνάρσιο μαζί ακ'ώ τη Γέννα.

Μάνα μου γράμμα μ' έστειλες και με ρωτάς τι κάνω
της φυλακής τα σίδερα εκεί μέσα θα πεθάνω.

Στέρα: στεριά
ακ'ώ: ακούω

Td061_6

Στρατό, *μάνα μ'*
στρατό μαζεύει ο βασιλιάς
από το εικοσιένα
μέχρι το σαράντα ένα
από το εικοσιένα
μέχρι το σαράντα ένα
και παν, *μάνα μ'*
και παν να πολεμήσουνε
Ήπειρος και Θεσσαλία
Θράκη και Μακεδονία
Ήπειρος και Θεσσαλία
Θράκη και Μακεδονία.
Μπροστά, *μάνα μ'*,
μπροστά πηγαίνει ο λοχαγός
και κατόπιν οι φαντάροι
δε θ' αφήσουνε Βουλγάροι
και κατόπιν οι φαντάροι
δε θ' αφήσουνε Βουλγάροι
και πί-, *μάνα μ'*

και πί- και πίσω οι σκαμπανοί
τα σκαμπάνια φορτωμένα
τι τραβούσαν τα καημένα
τα σκαμπάνια φορτωμένα
τι τραβούσαν τα καημένα.
Σκοτώ-, *μάνα μ'*
σκοτώσαν έναν λοχαγό
κι έναν πρώτο δεκανέα
που τον έκλαιγε μια νέα
κι έναν πρώτο δεκανέα
που τον έκλαιγε μια νέα.
Κι η μά-, *μάνα τ'ς*
κι η μάνα της τη μάλωσε.
Τι τον κλαις το στρατιώτη
αχ, αυτόνε το Λαμιώτη
τι τον κλαις το στρατιώτη
αχ, αυτόνε το Λαμιώτη.
Τον κλαίω, *μάνα μ'*
τον κλαίω τον κλαίω τα νιάτα του
αχ, τον κλαίω την ομορφιά του
που την έχασε για μιας του
αχ, τον κλαίω την ομορφιά του
που την έχασε για μιας του.

Στρατό μαζεύει ο βασιλιάς
από το εικοσιένα
μέχρι το σαράντα ένα
και παν να πολεμήσουνε
Ήπειρος και Θεσσαλία
Θράκη και Μακεδονία.
Μπροστά πηγαίνει ο λοχαγός
και κατόπιν οι φαντάροι
δε θ' αφήσουνε Βουλγάροι
και πίσω οι σκαμπανοί
τα σκαμπάνια φορτωμένα
τι τραβούσαν τα καημένα
Σκοτώσαν έναν λοχαγό
κι έναν πρώτο δεκανέα
που τον έκλαιγε μια νέα.
Κι η μάνα της τη μάλωσε.
Τι τον κλαις το στρατιώτη
αυτόνε το Λαμιώτη.
Τον κλαίω τα νιάτα του

τον κλαίω την ομορφιά του
που την έχασε για μιας του.

PAGE

PAGE 2

Td061_7

Κόκκινες καλές ντομάτες φύλλα πράσινα
κόκκινες καλές ντομάτες φύλλα πράσινα
εις υγεία μας παρέα έξω βάσανα
εις υγεία μας παρέα έξω βάσανα.

Όλο ούζο ούζο ούζο το βαρέθηκα
όλο ούζο όλο ούζο το βαρέθηκα
φέρτε μου κι ένα κρασάκι που τ' ορέχτηκα
φέρτε μου κι ένα κρασάκι που τ' ορέχτηκα.

Τα παιδιά της γειτονιάς μου με πειράζουνε
τα παιδιά της γειτονιάς μου με πειράζουνε
βρε μπεκρή και αλανιάρη με φωνάζουνε
βρε μπεκρή και αλανιάρη με φωνάζουνε.

Θα τα πιάσω θα τα δείρω τα μπαγάσικα
θα τα πιάσω θα τα δείρω τα μπαγάσικα
θα τα δώσω κι από μία να 'ναι χάσικα
θα τα δώσω κι από μία να 'ναι χάσικα.

Κόκκινες καλές ντομάτες φύλλα πράσινα
εις υγεία μας παρέα έξω βάσανα.

Όλο ούζο ούζο ούζο το βαρέθηκα
φέρτε μου κι ένα κρασάκι που τ' ορέχτηκα.

Τα παιδιά της γειτονιάς μου με πειράζουνε
βρε μπεκρή και αλανιάρη με φωνάζουνε.

Θα τα πιάσω θα τα δείρω τα μπαγάσικα
θα τα δώσω κι από μία να 'ναι χάσικα.

Td061_8

Ελενάκι Ελενάκι
όμορφό μου κοριτσάκι
όμορφό μου κοριτσάκι
τριαλαλαλα…

Ελενάκι κι αν σε χάσω
Ελενάκι κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω
τριαλαλαλα…

Δίπλα το ’βαλες Ελένη
δίπλα το ’βαλες Ελένη
το μαχαίρι και δε βγαίνει
το μαχαίρι και δε βγαίνει
τριαλαλαλα…

Τα μαλλιά σου τέλι-τέλι
τα μαλλιά σου τέλι-τέλι
κι η καρδούλα μ’ σένα θέλει
κι η καρδούλα μ’ σένα θέλει
τριαλαλαλα…

Τα μαλλιά σου ρίξ’ τα πίσω
τα μαλλιά σου ρίξ’ τα πίσω
για να ’ρθω να σε φιλήσω
για να ’ρθω να σε φιλήσω
τριαλαλα…

Το μαντίλι σου διπλώνεις
το μαντίλι σου διπλώνεις
και θαρρώ πως με μαλώνεις
και θαρρώ πως με μαλώνεις
τριαλαλα…

Το μαντίλι σου τινάζεις
το μαντίλι σου τινάζεις
και θαρρώ πως με φωνάζεις
και θαρρώ πως με φωνάζεις
τριαλαλα…

Ελενάκι Ελενάκι

όμορφό μου κοριτσάκι.

Ελενάκι κι αν σε χάσω
ποιο ψηλό βουνό θα πιάσω.

Δίπλα το ’βαλες Ελένη
το μαχαίρι και δε βγαίνει.

Τα μαλλιά σου τέλι-τέλι
κι η καρδούλα μ’ σένα θέλει.

Τα μαλλιά σου ρίξ’ τα πίσω
για να ’ρθω να σε φιλήσω.

Το μαντίλι σου διπλώνεις
και θαρρώ πως με μαλώνεις.

Το μαντίλι σου τινάζεις
και θαρρώ πως με φωνάζεις.

PAGE

PAGE 2

Td061_9

Μάνα καλομάνα άκου τι μας λένε
άκου τι μας λένε οι καλοί γειτόνοι
πήραν τον καλό μας παν να τον κρεμάσουν
παν να τον κρεμάσουν και να τον χαλάσουν
μες στ’ αγά τα σπίτια και στα παραθύρια.
Έρχεται ο καλός μας από τα μπαλκάνια
θα μας φέρ’ φουστάνια με τις άσπρες βούλες
θα μας φέρ’ παντόφλες με τις πεταλούδες.

Td061_11

[Λείπει η ακριβής μεταγραφή στα βουλγάρικα με ελληνικούς χαρακτήρες]

Ελένο, κοπελιά, Ελένο
Ελένο, κοπελιά, Ελένο
μην πατάς το πράσινο σανό
αχ, Ελένο κοπελιά

αχ, Ελένο κοπελιά
αχ, Ελένο κοπελιά
αχ, Ελένο κοπελιά.
Μαύρα θα βάψω να φορώ
μαύρα θα βάψω να φορώ
στα μαύρα να κοιμούμαι, Ελένο
στα μαύρα να κοιμούμαι, Ελένο
στα σκοτεινά να κάθομαι
στα σκοτεινά να κάθομαι
και σένα να θυμούμαι, Ελένο
και σένα να θυμούμαι, Ελένο
αχ, Ελένο μόμα κοπελιά
αχ, Ελένο μόμα κοπελιά.

[Το ίδιο τραγούδι έτσι όπως τραγουδιέται στη Βουλγαρία]

Ελένο, κοπελιά, Ελένο
νε γαζί σενό ζελένο
στο σα γο μόμτσι κοσίλι
η μλάδι μπούλκι πλαστίλι.

Ελένο, κοπελιά, Ελένο
μην πατάς το πράσινο σανό
το οποίο παλικάρια το'χουν θερίσει
και νεαρές νύφες έχουν στοιβάσει.

Td061_13

Την ημέρα την Τετάρτη
κίνησ' ο Χριστός για νά 'ρθει
τότε βγήκε και Μαρία
έξω από τη Βιθανία.
Αν έσαν εδώ Χριστέ μου
δε θα πέθαν' αδερφός μου
μα κι εγώ τώρα πιστεύω
πως μπορείς να τον σηκώσεις.
Σήκω Λάζαρε επάνω
φίλε και αγαπητέ μου.
Πες μας Λάζαρε τι είδες

κει στον Άδη που επήγες.
Είδα φόβο είδα τρόμο
είδα βάσανα και πόνο
δώστε μου λίγο νεράκι
να ξεπλύνω το φαρμάκι
της καρδιάς και των χειλέων
και μη με ρωτάτε πλέον.

Και του χρόνου!
Td061_14

Ένα μικρό μικρούτσικο μικρό και χαϊδεμένο
όταν το ’καν’ η μάνα του και το κοιλοπονούσε
κι εγώ στη θύρα στέκομαν Θεόν παρακαλούσα.
Θεέ μου δώσ’ το ρόιδινο Θεέ μου δώσ’ το ξάσπρο
και κείνο γίν’κι ρόιδινο και κείνο γίν’κι ξάσπρο.
Όσο να ζούνε τα βουνά να ζει και τ’ όνομά του
σαν κόκκινο τριαντάφυλλο να στέκεται η θωριά του.

Και του χρόνου!
Td061_15b

Σένα σε πρέπ’ αφέντη μου τρουβάς και δεκανίκι
να σε τραβάνε τα σκυλιά και δεκαπέντε λύκοι.

Και του χρόνου!
Td061_17

Πιρπιρούγκα περπατεί
το Θεό παρακαλεί
για να βρέξει μια βροχή
μια βροχή καλή καλή
για τα στάρια για τα κ’θάρια
για τ’ Θεού τα μπιρικέτια
’βλάκια ’βλάκια το νερό
κάθε στάχυ και κιλό
κάθε κλήμα και βουρτσί
Κύριε για βρέξε μια βροχή.
Td061_18

Έλα ύπνε και πάρε το
και παν το στους μπαχτσέδις
και γέμισε τον κόρφο του
λελούδια μενεξέδις
νάνι νάνι νάνι νάνι
κι όπου το πονεί να γιάνει.

Κοιμήσου και παρήγγειλα
στην Πόλη τα προικιά σου
στα Γιάννενα τα ρούχα σου
και τα χρυσαφικά σου
νάνι νάνι νάνι νάνι
το χρυσό μου το φιντάνι.
Td061_19

Φέρτε μια κούπα με κρασί
και κάντε μου παρέα
για μέν' απόψε η βραδιά
είναι η τελευταία.

Βρε ζωή φαρμάκια στάζεις σε βαρέθηκα
κι αν χρυσά παλάτια τάζεις είναι ψεύτικα.

Πέστε τραγούδια θλιβερά
απ' της καρδιάς τα βάθη
δεν είναι άλλα πιο βαριά
απ' τα δικά μου πάθη.

Βρε ζωή φαρμάκια στάζεις σε βαρέθηκα
κι αν χρυσά παλάτια τάζεις είναι ψεύτικα.

Φέρτε μια κούπα με κρασί
και κάντε μου παρέα
για μέν' απόψε η βραδιά
είναι η τελευταία.

Πέστε τραγούδια θλιβερά
απ' της καρδιάς τα βάθη
δεν είναι άλλα πιο βαριά
απ' τα δικά μου πάθη.

Td061_20a

Θάλασσα είναι θάλασσα το ρύζι είναι ρύζι
το ρύζι είναι ρύζι
σήμερα η μανούλα μας μας αποχαιρετίζει
μας αποχαιρετίζει.
Να 'ταν η γης καφασωτή να 'χε και παραθύρια
να 'χε και παραθύρια
να 'βλεπα τη μανούλα μου στα μάτια και στα φρύδια
στα μάτια και στα φρύδια.
Τέσσερις κόγχες του σπιτιού έχουν την καληνύχτα

έχουν την καληνύχτα
απόψε τη μανούλα μας δεν έχουμ' άλλη νύχτα
δεν έχουμ' άλλη νύχτα.
Τον νιο τον κλαιν τα νιάτα του το γέρο τα παιδιά του
το γέρο τα παιδιά του
και τον καλόν τον άνθρωπο τον κλαίει η γειτονιά του
τον κλαίει η γειτονιά του.

Td061_20b

Θέλω να πιάσω τα βουνά να κλαίγω σαν παγώνι
να κλαίγω σαν παγώνι
φοβούμαι μήπως τρελαθώ και ποιος θα με μαζώνει
και ποιος θα με μαζώνει.

Θάλασσα είναι θάλασσα το ρύζι είναι ρύζι
σήμερα η μανούλα μας μας αποχαιρετίζει.
Να 'ταν η γης καφασωτή να 'χε και παραθύρια
να 'βλεπα τη μανούλα μου στα μάτια και στα φρύδια.
Τέσσερις κόγχες του σπιτιού έχουν την καληνύχτα
απόψε τη μανούλα μας δεν έχουμ' άλλη νύχτα.
Τον νιο τον κλαιν τα νιάτα του το γέρο τα παιδιά του
και τον καλόν τον άνθρωπο τον κλαίει η γειτονιά του.

Θέλω να πιάσω τα βουνά να κλαίγω σαν παγώνι
φοβούμαι μήπως τρελαθώ και ποιος θα με μαζώνει.

Td061_21

…ούτε να πεθάνω ούτε και να ζω.

Έχω μανούλα κι αδερφές
γυναίκα και παιδάκια
κι αν κλείσω τα ματάκια μου
θα μείνουν στα σοκάκια.

Θέλω να πεθάνω θέλω να πεθάνω
θέλω να πεθάνω για να μην πονώ
μα η μαύρη φτώχεια μ' έχει δικασμένον
ούτε να πεθάνω ούτε και να ζω.

Έχω μανούλα κι αδερφές
γυναίκα και παιδάκια

κι αν κλείσω τα ματάκια μου
θα μείνουν στα σοκάκια.

Δεν περνάει μέρα δεν περνάει μέρα
δεν περνάει μέρα για να μην πονώ
μα ποιος θα κοιτάξει το φτωχόσπιτό μου
όταν θ' απομείνει έρμο κι ορφανό.

Td062_1

Kırmızı gülün alı var aman aman	Το κόκκινο τριαντάφυλλο έχει το κόκκινο, αμάν αμάν
Hergün ağlasam da yeri var	Εγώ, κι αν κλαίω κάθε μέρα δίκιο έχω
Bugün benim efkarım var aman aman	Σήμερα έχω μαράζι, αμάν αμάν
Ah bu gönlüm arzu eder seni seni yar seni	Αχ, αυτή η καρδιά μου εσένα θέλει ταίρι μου εσένα
Ah bu gönlüm arzu eder seni seni yar seni	Αχ, αυτή η καρδιά μου εσένα θέλει ταίρι μου εσένα
Kırmızı gülü budarlar aman aman	Το κόκκινο τριαντάφυλλο το κλαδεύουνε, αμάν αμάν
Altında meclis kurarlar	Από κάτω του στήνεται παρέα
Güzeli candan severler aman aman	Την όμορφη από καρδιάς την αγαπάνε, αμάν αμάν
Ah bu gönlüm arzu eder seni seni yar seni	Αχ, αυτή η καρδιά μου εσένα θέλει ταίρι μου εσένα
Ah bu gönlüm arzu eder seni seni yar seni	Αχ, αυτή η καρδιά μου εσένα θέλει ταίρι μου εσένα

Td062_2

Mayadağ'dan kalkan kazlar	Χήνες που φτερουγίζουνε απ' το βουνό Μάγια
Mayadağ'dan kalkan kazlar	Χήνες που φτερουγίζουνε απ' το βουνό Μάγια
Al topuklu beyaz kızlar	Τ' άσπρα κορίτσια με τις κόκκινες φτέρνες
Al topuklu beyaz kızlar	Τ' άσπρα κορίτσια με τις κόκκινες φτέρνες
Yarimin yüreği sızlar	Λυπημένη η καρδιά της αγαπημένης μου
Yarimin yüreği sızlar	Λυπημένη η καρδιά της αγαπημένης μου
Eğlenemem aldanamam	Να χαρώ δεν μπορώ, να γελαστώ δεν μπορώ
Eğlenemem aldanamam	Να χαρώ δεν μπορώ, να γελαστώ δεν μπορώ
Ben bu yerlerde duramam	Στον τόπο ετούτο να μείνω δεν μπορώ
Eğlenemem aldanamam	Να χαρώ δεν μπορώ, να γελαστώ δεν μπορώ
Ben bu yerlerde duramam	Στον τόπο ετούτο να μείνω δεν μπορώ
Vardar ovası Vardar ovası	Του Βαρδάρη ο κάμπος, του Βαρδάρη ο κάμπος

Kazanamadım rakı parası	Να κερδίσω δεν μπόρεσα λεφτά για το ρακί
Vardar ovası Vardar ovası	Του Βαρδάρη ο κάμπος, του βαρδάρη ο κάμπος
Kazanamadım sıla parası	Να κερδίσω δεν μπόρεσα λεφτά για να γυρίσω
Mayadağ'ın yıldızıyım	Το αστέρι είμαι του βουνού Μάγια
Mayadağ'ın yıldızıyım	Το αστέρι είμαι του βουνού Μάγια
Ben annemin bir kızıyım	Η μοναχοκόρη είμαι της μάνας μου
Ben annemin bir kızıyım	Η μοναχοκόρη είμαι της μάνας μου
Nişanlımın sağ gözüyüm	Το δεξί το μάτι του αρραβωνιαστικού μου
Efendimin sağ gözüyüm	Το δεξί το μάτι του αφέντη μου
Eğlenemem aldanamam	Να χαρώ δεν μπορώ, να γελαστώ δεν μπορώ
Ben bu yerlerde duramam	Στον τόπο ετούτο να μείνω δεν μπορώ
Eğlenemem aldanamam	Να χαρώ δεν μπορώ, να γελαστώ δεν μπορώ
Ben bu yerlerde duramam	Στον τόπο ετούτο να μείνω δεν μπορώ
Vardar ovası Vardar ovası	Του Βαρδάρη ο κάμπος, του Βαρδάρη ο κάμπος
Kazanamadım sıla parası	Να κερδίσω δεν μπόρεσα λεφτά για να γυρίσω
Vardar ovası Vardar ovası	Του Βαρδάρη ο κάμπος, του Βαρδάρη ο κάμπος
Kazanamadım rakı parası	Να κερδίσω δεν μπόρεσα λεφτά για το ρακί

Td062_3

Yüksek yüksek tepelereΨηλά στους λόφους
ev kurmasınlarσπίτια μη χτίζετε
Yüksek yüksek tepelereΨηλά στους λόφους
ev kurmasınlarσπίτια μη χτίζετε
Aşrı aşrı memlekete kız vermesinlerΣε πολιτείες μακρινές μη δίνετε κορίτσια
Aşrı aşrı memlekete kız vermesinlerΣε πολιτείες μακρινές μη δίνετε κορίτσια
Annesinin bir tanesiniΤης μάνας της τη μοναχοκόρη
hor görmesinlerμην περιφρονείτε
Annesinin bir tanesiniΤης μάνας της τη μοναχοκόρη
hor görmesinlerμην περιφρονείτε

Uçan da kuşlara malum olsunΤα πουλιά τα πετούμενα ας το μάθουν
Ben annemi özledimΤη μάνα μου εγώ έχω επιθυμήσει
Hem annemi hem babamıΤη μάνα, τον πατέρα μου
Ben köyümü özledimΤο χωριό μου εγώ έχω επιθυμήσει

Uçan da kuşlara malum olsunΤα πουλιά τα πετούμενα ας το μάθουν
Ben annemi özledimΤη μάνα μου εγώ έχω επιθυμήσει
Hem annemi hem babamıΤη μάνα, τον πατέρα μου
Ben köyümü özledimΤο χωριό μου εγώ έχω επιθυμήσει

Babamın bir atı olsa binse de gelseΝα είχε ο πατέρας μου άλογο να 'ρχόταν
Babamın bir atı olsa binse de gelseΝα είχε ο πατέρας μου άλογο να 'ρχόταν
Annemin yelkeni olsa açsa da gelseΝα 'χε η μάνα μου πανί να το άνοιγε να 'ρχόταν
Annemin yelkeni olsa açsa da gelseΝα 'χε η μάνα μου πανί να το άνοιγε να 'ρχόταν

Kardeşlerim yollarımıΝα ήξεραν τ’ αδέλφια μου το δρόμο
bilse de gelsekαι να ‘ρχόταν
Kardeşlerim yollarımıΝα ήξεραν τ’ αδέλφια μου το δρόμο
bilse de gelsekαι να ‘ρχόταν

Uçan da kuşlara malum olsunΤα πουλιά τα πετούμενα ας το μάθουν
Ben annemi özledimΤη μάνα μου εγώ έχω επιθυμήσει
Hem annemi hem babamıΤη μάνα, τον πατέρα μου
Ben köyümü özledimΤο χωριό μου εγώ έχω επιθυμήσει

Uçan da kuşlara malum olsunΤα πουλιά τα πετούμενα ας το μάθουν
Ben annemi özledimΤη μάνα μου εγώ έχω επιθυμήσει
Hem annemi hem babamıΤη μάνα, τον πατέρα μου
Ben köyümü özledimΤο χωριό μου εγώ έχω επιθυμήσει

PAGE

PAGE 1

Td062_4

Yenimahalle’nin çeşmeleri burmalıΣτριφτές είναι οι κρήνες του Γενίμαχαλα
Yenimahalle’nin çeşmeleri burmalıΣτριφτές είναι οι κρήνες του Γενίμαχαλα
Yar üstüne yar seveni vurmalıΌποιος έχει ταίρι και δίνει την καρδιά
του αλλού, θέλει σκότωμα
Yar üstüne yar seveni vurmalıΌποιος έχει ταίρι και δίνει την καρδιά
του αλλού, θέλει σκότωμα

Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelimΈλα να σεργιανίσουμε αγκαζέ
Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelimΈλα να σεργιανίσουμε αγκαζέ

Yenimahalle’ye benΣτο Γενίμαχαλα να μπω δεν μπόρεσα
varamadım köpektenαπ’ τα σκυλιά
Yenimahalle’ye benΣτο Γενίμαχαλα να μπω δεν μπόρεσα
varamadım köpektenαπ’ τα σκυλιά
Telli de uçkuru benΤην κεντημένη βρακοζώνη να λύσω
çözemedim göbektenδεν μπόρεσα απ’ την κοιλιά
Telli de uçkuru benΤην κεντημένη βρακοζώνη να λύσω
çözemedim göbektenδεν μπόρεσα απ’ την κοιλιά

Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelimΈλα να σεργιανίσουμε αγκαζέ
Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelimΈλα να σεργιανίσουμε αγκαζέ

Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelimΈλα να σεργιανίσουμε αγκαζέ
Hadi hadi güzelimΆντε άντε ομορφιά μου
Gel senle kol kola gezelimΈλα να σεργιανίσουμε αγκαζέ

Td062_5

Oynamaya geldi oynamayaΝα χορέψει ήρθε, να χορέψει
Düğünlerde göbek atmayaΣτους γάμους, το χορό της κοιλιάς
Oynamaya geldi oynamayaΝα χορέψει ήρθε, να χορέψει
Düğünlerde göbek atmayaΣτους γάμους, το χορό της κοιλιάς
Limoncu derler adıma adımaΛεμονάτατζη με λένε με τ' όνομα
Kimseyi sokmam ben yanımaΚανένα δεν βάζω στο πλάι μου
Gazozcu derler adıma adımaΓκαζοζτζή με λένε με τ' όνομα
Kimseyi almam ben yanımaΚανένα δεν παίρνω δίπλα μου

Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει

Çok sallama göbeğiniΤην κοιλιά σου μην την πολυκουνάς
Düşürürsün bebeğiniΘα σου πέσει το μωρό
Çok sallama göbeğiniΤην κοιλιά σου μην την πολυκουνάς
Düşürürsün bebeğiniΘα σου πέσει το μωρό
Gel gel limoncu abineΈλα, έλα στον λεμονάτατζη αδελφό
Versin senin dileğiniΝα σου δώσει το που επιθυμείς
Gel sen Mehmet abineΈλα εσύ στο αδελφό Μεχμέτ
Versin senin dileğiniΝα σου δώσει εκείνο που επιθυμείς

Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ' όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει

Ayılana gazozΓκαζόζα σ’ όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει

Ayılana gazozΓκαζόζα σ’ όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ’ όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ’ όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει
Ayılana gazozΓκαζόζα σ’ όποιον συνέρχεται
bayılana limonλεμόνι για όποιον λιποθυμάει

Td062_6

HeyheyΕϊ, εϊ
Hani ya da benim elli de dirhemΠού είναι τα πενήντα δράμια
Pastırmam pastırmamΟ παστουρμάς μου
Konyalımdan başkasına baktırmamΜόνο ο Κόνιαλης μου αφήνω να κοιτάξει
Vay vayΒάι, βάι
Konyalım yürüΠροχώρα Κόνιαλη μου
Yürü de yavrum yürüΠροχώρα γιαβρί μου προχώρα
Yürüteyim seniΝα σε περπατήσω
Kollarıma alayımΣτη αγκαλιά μου να σε πάρω
Uyutayım seniΝα σ’ αποκοιμήσω
Saz çalayım güzelimΣάζι να σου παίξω μορφονιέ μου
Oynatayım seniΝα σε κάνω να χορέψεις
Anasının gülüΤης μάνας σου το τριαντάφυλλο
Vermediler seniΔεν σε σώσανε σ’ εμένα

HeyheyΕϊ, εϊ
Yüksek minareden attımΑπό ψηλό μιναρέ
Kendimi kendimiΠήδηξα κάτω
Türlü çiçeklerden aldımΑπό λουλούδια διάφορα
DengimiΒρήκα το ταίρι
Vay vayΒάι, βάι
Konyalım yürüΠροχώρα Κόνιαλη μου

Yürü de yavrum yürüΠροχώρα, γιαβρή μου προχώρα
Yürüteyim seniΝα σε περπατήσω
Saz çalayım güzelimΣάζι να παίξω μορφονιά μου
Oynatayım seniΝα σε κάνω να χορέψεις
Anasının gülüΤης μάνας σου το τριαντάφυλλο
Vermediler seniΔεν σε δώσανε σ' εμένα
Vermediler seniΔεν σε δώσανε σ' εμένα
Aldattılar beniΜε γελάσανε εμένα

HeyheyΕϊ, εϊ
Hani ya da benim elli de dirhemΠού είναι τα πενήντα δράμια
Kavurmam kavurmamΟ καβουρμάς μου, ο καβουρμάς μου
Billa seni başkasına baktırmamΤ' ορκίζομαι άλλος δεν θα σε κοιτάξει
Vay vayΒάι, βάι
Konyalım yürüΠροχώρα Κόνιαλη μου
Yürü de yavrum yürüΠροχώρα, γιαβρή μου, προχώρα
Yürüteyim seniΝα σε περπατήσω
Güzel isen beriΌμορφη αν είσαι βγες μπροστά
Çirkin isen geriΑν είσαι άσκημη πήγαινε πίσω
Anasının gülüΤης μάνας σου τριαντάφυλλο
Vermediler seniΔεν σε δώσανε σ' εμένα
Vermediler seniΔεν σε δώσανε σ' εμένα
Aldattılar beniΜε γελάσανε εμένα

Td062_7

Hastane önünde incir ağacıΜια συκιά μπροστά στο νοσοκομείο
Annem ağacıΜάνα μου μια συκιά
Doktor bulamadı bana ilacıΟ γιατρός δεν μου βρήκε φάρμακο
Annem ilacıΜάνα μου φάρμακο
Doktor bulamadı bana ilacı Ο γιατρός δεν μου βρήκε φάρμακο
Annem ilacı Μάνα μου φάρμακο

Baştabip geliyorΟ αρχίατρος νάτος έρχεται
Zehirden acıΑπό φαρμάκι πιο πικρός
Zehirden acıΑπό φαρμάκι πιο πικρός
Garip kaldımΈμεινα μόνος
Yüreğime dert olduΗ καρδιά μου ντέρτια γεμάτη

Annem dert olduΜάνα μου ντέρτια
Ellerin vatanı banaΟι ξένες πατρίδες για μένα
Yurt olduΠατρίδα γίνανε
Annem yurt olduΜάνα πατρίδα γίνανε

Garip kaldımΈμεινα μόνος
Yüreğime dert olduΗ καρδιά μου ντέρτια γεμάτη
Annem dert olduΜάνα μου ντέρτια
Ellerin vatanı banaΟι ξένες πατρίδες για μένα
Yurt olduΠατρίδα γίνανε
Annem yurt olduΜάνα πατρίδα γίνανε

Mezarımı kazın bayıra düzeΤον τάφο μου ανοίξτε στον κάμπο στην πλαγιά
Bayıra düzeΣτον κάμπο στην πλαγιά
Yönümü çevirin sıladan yüzeΒάλτε με να βλέπω της πατρίδας τη μεριά
Annem vay yüzeΜάνα μου βαϊ της πατρίδας της μεριά
Yönümü çevirin sıladan yüzeΒάλτε με να βλέπω της πατρίδας τη μεριά
Annem vay yüzeΜάνα μου βάι της πατρίδας της μεριά
Benden selam olsunΧαιρετίσματα δώστε
Sevdiğim kızaΣτο κορίτσι που αγαπώ
Annem vay kızaΜάνα μου στο κορίτσι που αγαπώ
Başına koysunΣτο κεφάλι της
Karalar bağlasınΜαύρο να δέσει μαντήλι
Annem bağlasınΜάνα μου να δέσει
Gurbet elde kaldım diyeΓια μένα που έμεινα στα ξένα χέρια
AğlasınΑς κλάψει
Annem ağlasınΜάνα μου ας κλάψει
Başına koysunΣτο κεφάλι της
Karalar bağlasınΜαύρο να δέσει μαντήλι
Annem bağlasınΜάνα μου να δέσει
Gurbet elde kaldım diyeΓια μένα που έμεινα στα ξένα χέρια
AğlasınΑς κλάψει
Annem ağlasınΜάνα μου ας κλάψει

Td062_8

Yazık bomboş geldi geçtiΚρίμα άδεια ήρθαν κι έφυγαν

En güzel yıllarΤα πιο όμορφα χρόνια
Sararken kırıldıΠριν προλάβουν ν' αγκαλιάσουνε έσπασαν
Aşka doymayan kollarΤα χέρια που τον έρωτα δεν χόρτασαν
Benim gibi sevdiğineΌσοι σαν κι εμένα εκείνους που αγαπούνε
Hasret kalanlarNοσταλγούν
Benim gibi sevdiklerineΌσοι σαν κι εμένα εκείνους που αγαπούνε
Hasret kalanlarNοσταλγούν
Garip gibi köşelerdeΞένοι σε άγνωστες γωνιές
Hep ayrı ayrı of hep ayrıΠάντα χώρια χώρια, αχ, πάντα χώρια

Anadan ayrı, ayrıΑπ' τη μάνα χώρια χώρια
Babadan ayrıΑπ' τον πατέρα χώρια
Bir de yardan ayrı kaldımΚι απ' το ταίρι χώρια
Hepsinden acı of hepsinden acıΑπ' όλα πιο πικρό, χα, απ' όλα πιο πικρό
Anadan ayrı ayrıΑπ' τη μάνα χώρια χώρια
Babadan ayrıΑπ' τον πατέρα χώρια
Bir de yardan ayrı kaldımΚι απ' το ταίρι χώρια
Hepsinden acı of hepsinden acıΑπ' όλα πιο πικρό, αχ, απ' όλα πιο πικρό

Çeken bilirΌποιος τις τραβάει ξέρει
Şu gurbetin acılarınıΤις ξενιτιάς τις πίκρες
Uykusuz geçenΤον πόνο της νύχτας
Gecenin sancılarınıΠου ο ύπνος δεν σε παίρνει
Kim özlemezΠοιός δεν επιθυμεί
Anne baba bacılarınıΤη μάνα, τον πατέρα, τις αδελφές του
Kim özlemezΠοιός δεν επιθυμεί
Anne baba bacılarınıΤη μάνα, τον πατέρα, τις αδελφές του
Bir de yardan ayrı kaldımΚι απ' το ταίρι χώρια έμεινα
Hepsinden acı of hepsinden acıΑπ' όλα πιο πικρό, αχ, απ' όλα πιο πικρό

Anadan ayrı ayrıΑπ' τη μάνα χώρια, χώρια
Babadan ayrıΑπ' τον πατέρα χώρια
Bir de yardan ayrı kaldımΚι απ' το ταίρι χώρια έμεινα
Hepsinden acı of hepsinden acıΑπ' όλα πιο πικρό, αχ, απ' όλα πιο πικρό

Td062_9a?

Ham meyvayı kopardılar dalındanΦρούτο αγίνωτο απ’ το κλαδί του κόψαν
Beni ayırdılar nazlı yarimdenΜε χώρισαν απ’ την αγάπη μου τη χαϊδεμένη
Demedim mi demedim miΔεν σου το ‘λεγα, δεν σου το ‘λεγα
Nazlı yarim ben sanaΝαζιάρικο μου ταίρι
Çok muhabbet tez ayrılık getirirΗ αγάπη η περίσσια γρήγορο φέρνει χωρισμό

Ofey uzun olur gemilerin direğiΩχ, μακρύ είναι το κατάρτι του καραβιού
Yanık olur anaların yüreğiΚαμένη της μάνας η καρδιά
Ne sen gelin ne sen gelin oldunΟύτε εσύ νύφη έγινες, δεν έγινες νύφη
Ne ben güveyiΟύτε εγώ γαμπρός
Onun için kapanmıyor gözlerimΤα μάτια μου γιαυτό δεν κλείνουνε

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlümΈτσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

Ben gurbetin kucağındaΣτην αγκαλιά της ξενιτιάς
Düşe kalka yoruldumΈπεσα σηκώθηκα κουράστηκα
Ben gurbetin kucağındaΣτην αγκαλιά της ξενιτιάς
Düşe kalka yoruldumΈπεσα σηκώθηκα κουράστηκα
Bir zalimin ocağındaΣτο σπίτι άπονου
Canevimden vuruldumΚατάκαρδα πληγώθηκα
Bir zalimin ocağındaΣτο σπίτι άπονου
Canevimden vuruldumΚατάκαρδα πληγώθηκα

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlüm´Ετσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlüm´Ετσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

Yar diline dilineΤαίρι μου το γλυκό σου στόμα
Sarılaydım belineΤη μέση σου ν’ αγκάλιαζα
Oy kelepçe vursunlarΑχ, χειροπέδες ας βάλουνε
Ayağıma elimeΣτα χέρια μου στα πόδια μου
Yar diline dilineΤαίρι, το γλυκό σου στόμα
Sarılaydım belineΤη μέση σου ν’ αγκάλιαζα
Oy kelepçe vursunlarΑχ, σίδερα ας δέσουνε
Ayağıma elimeΣτα χέρια μου στα πόδια μου

Elin elime değsinΤο χέρι σου το χέρι μου ν’ αγγίξει

İstersen öldürΠάρε τη ζωή μου αν θες
Diz çökeyim önündeΓονατιστός είμαι μπροστά σου
Yar etme zulümΜονάχα ταίρι μη με τυραννάς
Elin elime değsinΤο χέρι σου το χέρι μου ν' αγγίξει
İstersen öldürΠάρε τη ζωή μου αν θες
Diz çökeyim önündeΓονατιστός είμαι μπροστά σου
Yar etme zulümΜονάχα ταίρι μη με τυραννάς

Yar diline dilineΤαίρι μου, το γλυκό σου στόμα
Sarılaydım belineΤη μέση σου ν' αγκάλιαζα
Oy kelepçe vursunlarΑχ, σίδερα ας δέσουνε
Ayağıma elimeΣτα χέρια μου στα πόδια μου
Yar diline dilineΤαίρι μου, το γλυκό σου στόμα
Sarılaydım belineΤη μέση σου ν' αγκάλιαζα
Oy kelepçe vursunlarΑχ, σίδερα ας δέσουνε
Ayağıma elimeΣτα χέρια μου στα πόδια μου

Ham meyvayı kopardılar dalındanΦρούτο αγίνωτο απ' το κλαδί του κόψαν
Beni ayırdılar nazlı yarimdenΜε χώρισαν απ' την αγάπη μου τη χαϊδεμένη
Demedim mi demedim miΔεν στο 'λεγα, δεν στο 'λεγα
Nazlı yarim ben sanaΝαζιάρικο μου ταίρι
Çok muhabbet tez ayrılık getirirΗ αγάπη η περίσσια γρήγορο φέρνει χωρισμό
Ofey uzun olur gemilerin direğiΩχ, μακρύ είναι το κατάρτι του καραβιού
Yanık olur anaların yüreğiΚαμένη της μάνας η καρδιά
Ne sen gelin ne sen gelin oldunΟύτε εσύ νύφη έγινες, δεν έγινες νύφη
Ne ben güveyiΟύτε εγώ γαμπρός
Onun için kapanmıyor gözlerimΤα μάτια μου γιαυτό δεν κλείνουνε

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlümΈτσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

Ben gurbetin kucağındaΣτην αγκαλιά της ξενιτιάς
Düşe kalka yoruldumΈπεσα σηκώθηκα κουράστηκα
Ben gurbetin kucağındaΣτην αγκαλιά της ξενιτιάς
Düşe kalka yoruldumΈπεσα σηκώθηκα κουράστηκα
Bir zalimin ocağındaΣτο σπίτι άπονου
Canevimden vuruldumΚατάκαρδα πληγώθηκα
Bir zalimin ocağındaΣτο σπίτι άπονου
Canevimden vuruldumΚατάκαρδα πληγώθηκα

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlüm´Ετσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

İki gözüm iki çeşmeΤα δυο μου μάτια δύο βρύσες
Yanaklarım ıslanırΤα μάγουλα μου βρέχουνε
Bu gidişle deli deli gönlüm΄Ετσι όπως πάει η τρελή μου καρδιά
Dert çektikçe uslanırΜε τα ντέρτια καταλαγιάζει

PAGE

PAGE 1

Td062_11

Kızılcıklar oldu muΓίναν’ τα κεράσια άραγε
Derelere doldu muΓεμίσαν’ τα ποτάμια άραγε
Kızılcıklar oldu muΓίναν’ τα κεράσια άραγε
Derelere doldu muΓεμίσαν’ τα ποτάμια άραγε
Yolladığım çoraplarΤα τσουράπια που σου έστειλα
Ayağına oldu muΣου κάνανε στο πόδι άραγε

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Tabakası aynalıΤαμπακέρα έχει δουλεμένη
Şu oğlana varmalıΑυτό το αγόρι πρέπει να το παντρευτείς
Oğlan çok güzel amaΤο αγόρι είναι όμορφο αλλά
Anası olmamalıΤη μάνα του πρέπει να διώξουμε

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε

Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Mendili elineΜαντήλι στο χέρι
Mendil koydum cebineΜαντήλι του έβαλα στην τσέπη
Kara kına yollamışΜαύρο κινά έστειλε
Yar benim ellerimeΓια τα χέρια μου το ταίρι

Td062_13

Çökertme'den çıktım da Halil'imΑπό τον Τσοκερτμέ βγήκα Χαλίλ μου
Aman başım selametΑμάν και ήμουνα καλά
Çökertme'den çıktım da Halil'imΑπό τον Τσοκερτμέ βγήκα Χαλίλ μου
Aman başım selametΑμάν και ήμουνα καλά
Bitez de yalısına varmadan Halil'imΣτο γιαλί του Μπιτέζ πριν φτάσω Χαλίλ μου
Aman koptu kıyametΑμάν ξέσπασε κοσμοχαλασιά
Bitez de yalısına varmadan Halil'imΣτο γιαλί του Μπιτέζ πριν φτάσω Χαλίλ μου
Aman koptu kıyametΑμάν ξέσπασε κοσμοχαλασιά

Arkadaşım İbram çavuşΤο καρντάσι μου ο Ιμπράμ τσαούς
Allah'ına emanetΠαραδομένος στο Θεό
Arkadaşım İbram çavuşΤο καρντάσι μου ο Ιμπράμ τσαούς
Allah'ına emanetΠαραδομένος στο Θεό
Burası da Asbat değil Halil'imΕδώ δεν είναι Ασμπάτ Χαλίλ μου
Aman Bitez yalısıΑμάν, είναι το γιαλί του Μπιτέζ
Yüreğime ateş saldıΦωτιά άναψε στη καρδιά μου
Yağlı kurşun yarasıΗ μολυβένια η πληγή
Burası da Asbat değil Halil'imΕδώ δεν είναι Ασμπάτ Χαλίλ μου
Aman Bitez yalısıΑμάν, είναι το γιαλί του Μπιτέζ
Yüreğime ateş saldıΦωτιά στην καρδιά μου άναψε
Yağlı kurşun yarasıΗ μολυβένια η πληγή

Güvertede gezer ikenΣτην κουβέρτα περπατούσα
Aman kunduram kaydıΑμάν και γλίστρησα
Güvertede gezer ikenΣτην κουβέρτα περπατούσα
Aman kunduram kaydıΑμάν και γλίστρησα
Yeşil de gözlü Gülsüm'ümüΤην πρασινομάτα τη Γκιουλσούμ μου
Çerkez kaymakam aldıΟ τσερκέζος καϊμακάμης τηνε πήρε
Yeşil de gözlü Gülsüm'ümüΤην πρασινομάτα τη Γκιουλσούμ μου
Çerkez kaymakam aldıΟ τσερκέζος καϊμακάμης τηνε πήρε

Yeşil de gözlü Gülsüm'ümüΤην πρασινομάτα τη Γκιουλσούμ μου

Çerkez kaymakam aldıΟ τσερκέζος καϊμακάμης τηνε πήρε
Yeşil de gözlü Gülsüm'ümüΤην πρασινομάτα τη Γκιουλσούμ μου
Çerkez kaymakam aldıΟ τσερκέζος καϊμακάμης τηνε πήρε

Burası da Asbat değil amanımΚαι εδώ δεν είναι Ασμπάτ αμάν
Aman Bitez yalısıΑμάν, είναι το γιαλί του Μπιτέζ
Yüreğime ateş saldıΦωτιά στην καρδιά μου άναψε
Yağlı kurşun yarasıΗ μολυβένια η πληγή
Burası da Asbat değil amanımΚαι εδώ δεν είναι Ασμπάτ αμάν
Aman Bitez yalısıΑμάν, είναι το γιαλί του Μπιτέζ
Yüreğime ateş saldıΦωτιά στην καρδιά μου άναψε
Yağlı kurşun yarasıΗ μολυβένια η πληγή

PAGE

PAGE 1

Td 062_14

Έρχεσαι και γλεντίζουμαι, *κι αμάν αμάν*
φεύγεις κακοκαρδίζουμαι, *ωχ αμάν αμάν*
μην το λες μην το λες θα πεθάνω και θα κλαις.

Σαν το μαρκούτσι ναργιλέ, *βρε αμάν αμάν*
είναι το μπόι σου καλέ, *ωχ αμάν αμάν*
μην το λες μην το λες θα πεθάνω και θα κλαις.

Είσαι γιαλένιος μαστραπάς, *κι αμάν αμάν*
κι όποιονε δεις τον αγαπάς, *ωχ αμάν αμάν*
Χιώτισσα Χιώτισσα μ' έκανες κι αρρώστησα.

Σάντα να σάντα να, *κι αμάν αμάν αμάν*
δε σ' είδα ψες και σήμερα.

Έρχεσαι και γλεντίζουμαι
φεύγεις κακοκαρδίζουμαι
μην το λες θα πεθάνω και θα κλαις.

Σαν το μαρκούτσι ναργιλέ
είναι το μπόι σου καλέ

μην το λες θα πεθάνω και θα κλαις.

Είσαι γιαλένιος μαστραπάς
κι όποιονε δεις τον αγαπάς
Χιώτισσα μ' έκανες κι αρρώστησα.

Σάντα να σάντα να δε σ' είδα ψες και σήμερα.

Td 062_15

Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις, *μάνα μου γλυκιά*
αφήνω γεια στη γειτονιά σ' όλα τα παλικάρια, *μάνα μου έχε γεια*
αφήνω και στη μάνα μου ένα μαντίλι δάκρυα, *μάνα μου έχε γεια*
μάνα μου όταν με γέννησες γιατί δεν μου το είπες, *μάνα μου γλυκιά*
πως έχ' ο κόσμος βάσανα πως έχ' ο κόσμος πίκρες, *μάνα μου έχε γεια*.

Μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις
αφήνω γεια στη γειτονιά σ' όλα τα παλικάρια
αφήνω και στη μάνα μου ένα μαντίλι δάκρυα
μάνα μου όταν με γέννησες γιατί δεν μου το είπες
πως έχ' ο κόσμος βάσανα πως έχ' ο κόσμος πίκρες.

Td 062_17

Μάσαν τα παλικάρια μας τα παν στη Βουλγαρία
κι αφήσαν γυναικόπαιδα μες στ' άγρια θηρία.
Μάσαν και τα κορίτσια μας τα παν στην αγγαρεία
μέρα κι νύχτα έκλιγαν να διουν ελευθερία.
Να τού 'ξερες μανούλα μου σι ποιο βουνό θ' αράξω
να στείλεις τα ρουχάκια μου την Κυριακή ν' αλλάξω.
Μάνα μου ιδώ στο Κίτσουβα είν' όλοι πιθαμένοι
γιατί τους εφαρμάκωναν γιατροί καταραμένοι.

Td 063_1

Πέντε παπάδες Κρητικοί και τρεις απ' τ' Αγιονόρος
συνάχτηκαν βουλεύτηκαν
συνάχτηκαν βουλεύτηκαν σι μια βαθιά λιμνιώνα
καράβι στερεώσανε
καράβι στερεώσανε καράβι για να πάνε
κινήσαν πήραν διάβιναν
κινήσαν πήραν διάβιναν στης Πόλης τα μπουγάζα
κι ο βασιλεύς τους κοίταξι
κι ο βασιλεύς τους κοίταξι από ψηλόν μπαλάτι.

Στάσου καράβι μ’ να σι πω
στάσου καράβι μ’ να σι πω στάσου να σι μιλήσω.
Δεν είν’ καράβ’ για να σταθεί
δεν είν’ καράβ’ για να σταθεί καράβ’ για να μιλήσεις
χίλια τρακόσια δυο κουπιά
χίλια τρακόσια δυο κουπιά κι χίλνιοι έχ’ απάνου
κι απάνου στην αντένα του
κι απάνω στην αντένα του Χριστός κι η Παναγία.
Άιντε καράβι μ’ στο καλό
άιντε καράβι μ’ στο καλό στο μέρους σου να πάεις.

Πέντε παπάδες Κρητικοί και τρεις απ’ τ’ Αγιονόρος
συνάχτηκαν βουλεύτηκαν σι μια βαθιά λιμνιώνα
καράβι στερεώσανε καράβι για να πάνε
κινήσαν πήραν διάβιναν στης Πόλης τα μπουγάζα
κι ο βασιλεύς τους κοίταξι από ψηλόν μπαλάτι.
Στάσου καράβι μ’ να σι πω στάσου να σι μιλήσω.
Δεν είν’ καράβ’ για να σταθεί καράβ’ για να μιλήσεις
χίλια τρακόσια δυο κουπιά κι χίλνιοι έχ’ απάνου
κι απάνω στην αντένα του Χριστός κι η Παναγία.
Άιντε καράβι μ’ στο καλό στο μέρους σου να πάεις.

Td 063_2

Δε σε φοβά- φοβάμαι βρε βοριά όσο και αν φυσάεις
έχω καρά- καράβι μπρούντζινο
έχω καρά- καράβι μπρούντζινο κατάρτι ατσαλένιο
έχω και το μικρό γκιμιτζόπουλο
έχω και το μικρό γκιμιτζόπουλο που νιώνει απ’ τις φουρτούνες.
Ανέβα μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο
ανέβα μπρε μικρό γκιμιτζόπουλο στο δεύτιρο κατάρτι
να διεις το τι το τι κιρός θα πει
να διεις το τι το τι κιρός θα πει το τι κιρός θα κάνει.
Γελώ- γελώ-νο-ντας ανέβινι
γελώ- γελώ-νο-ντας ανέβινι κλαίει κι κατιβαίνει.
Τι έχεις μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο
τι έχεις μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο κλαίεις κι κατιβαίνεις.
Βλέπω την Πού- την Πούλια π’ άστραψι
βλέπω την Πού- την Πούλια π’ άστραψι κι του φιγγάρι λάμπει.
Το λόγο τ’ δεν δεν απόσωσι
το λόγο τ’ δεν α- δεν απόσωσι τη συντριχιά κρατούσε
γεμίζ’ η θά- η θάλασσα πανιά
γεμίζ’ η θά- η θάλασσα πανιά και ναύτες παλικάρια
ωρέ, και το μικρό γκιμιτζόπουλο

ωρέ, και το μικρό γκιμιτζόπουλο σαράντα ώρες πλέει
κι απ' τις σαρά- σαράντα κι ύστιρα
κι απ' τις σαρά- σαράντα κι ύστιρα ψιλή φωνίτσα βγάζει
για να τ' ακούσ' τ' ακούσ' η μάνα του
για να τ' ακούσ' τ' ακούσ' η μάνα του τ' ακούσ' κι η αδερφή του.

Δε σε φοβάμαι βρε βοριά όσο και αν φυσάεις
έχω καράβι μπρούντζινο κατάρτι ατσαλένιο
έχω και το μικρό γκιμιτζόπουλο που νιώνει απ' τις φουρτούνες.
Ανέβα μπρε μικρό γκιμιτζόπουλο στο δεύτιρο κατάρτι
να διεις το τι κιρός θα πει το τι κιρός θα κάνει.
Γελώντας ανέβινι κλαίει κι κατιβαίνει.
Τι έχεις μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο κλαίεις κι κατιβαίνεις.
Βλέπω την Πούλια π' άστραψι κι του φιγγάρι λάμπει.
Το λόγο τ' δεν απόσωσι τη συντριχιά κρατούσε
γεμίζ' η θάλασσα πανιά και ναύτες παλικάρια
και το μικρό γκιμιτζόπουλο σαράντα ώρες πλέει
κι απ' τις σαράντα κι ύστιρα ψιλή φωνίτσα βγάζει
για να τ' ακούσ' η μάνα του τ' ακούσ' κι η αδερφή του.

Γκιμιτζόπουλο: τουρκ. gemici = ναύτης
Συντυχιά = ομιλία, κουβέντα

Td 063_3

Κοιμήσου χαϊδεμένο μου κι εγώ σι νανουρίζω
στην αγκαλιά μου σι κουνώ και σι γλυκοκοιμίζω.
Ο ύπνος το παρακαλεί μα κείνο δεν γκοιμάτι
έχει τα μάτια ανοιχτά κι το βυζί θυμάτι.
Έλα ύπνε και πάρε το και πή'ν'το στους μπαξέδες
και γέμισι τους κόρφους του λουλούδια μινιξέδες.

Μη χτυπάτι μη βροντάτι
το παιδάκι μου κοιμάτι
θα σηκωθεί θα σας μαλώσει
κι απ' το σπίτι θα σας διώξει.

Ύπνε που παίρνεις τα πιδιά πάρε κι το δικό μου
μικρό μικρό σου το 'δωσα μεγάλο φέρε τό μου
μεγάλο σαν ψηλό βουνό ίσιο σαν κυπαρίσσι
οι κλώνοι του ν' απλώνουντι σ' Ανατολή κι Δύση
α, α, α νάνι.

Td 063_4

Βάλτε καρέκλα εκλεκτή
βάλτε καρέκλα εκλεκτή να κάτσ' το παλικάρι
να κάτσει και να στολιστεί
να κάτσει και να στολιστεί οπού τον πρέπουν όλα.
Βάλτι ξουράφ' στα γένια του
βάλτι ξουράφ' στα γένια του κι μόσχο στα μαλλιά του.
Μπιρμπέρη μ' τα ξουράφια σου
μπιρμπέρη μ' τα ξουράφια σου να τα μαλαματώσεις
να μη μας κόψεις το γαμπρό
να μη μας κόψεις το γαμπρό και τονε θανατώσεις.
Γαμπρέ μ' πού είναι η μάνα σου πού είναι και ο μπαμπάς σου
γαμπρέ μ' πού είναι τ' αδέρφια σου να στέκουνται κοντά σου
γαμπρέ μ' πού είναι οι φίλοι σου πού είναι και οι συγγενείς σου
όλοι παρόντες είμαστε χαιρούμεστε στην χαρά σου.

Βάλτε καρέκλα εκλεκτή να κάτσ' το παλικάρι
να κάτσει και να στολιστεί οπού τον πρέπουν όλα.
Βάλτι ξουράφ' στα γένια του κι μόσχο στα μαλλιά του.
Μπιρμπέρη μ' τα ξουράφια σου να τα μαλαματώσεις
να μη μας κόψεις το γαμπρό και τονε θανατώσεις.
Γαμπρέ μ' πού είναι η μάνα σου πού είναι και ο μπαμπάς σου
γαμπρέ μ' πού είναι τ' αδέρφια σου να στέκουνται κοντά σου
γαμπρέ μ' πού είναι οι φίλοι σου πού είναι και οι συγγενείς σου
όλοι παρόντες είμαστε χαιρούμεστε στην χαρά σου.

Td 063_5

Την τράπεζα
την τράπεζα την αργυρή θέλω να την τιμήσω
με μόσχους με
με μόσχους με γαρίφαλα θέλω να την στολίσω
τριγύρω γύ-
τριγύρω γύρω άρχοντες στις άκρις παλικάρια.
Τρώτι κι πί-
τρώτι κι πίν'τι άρχοντις χαίριστιν παλικάρια
βάλτι κρασί
βάλτι κρασί μες στο γυαλί κι φέρτι μας να πιούμε.
Στο σπίτι που
στο σπίτι που πατήσαμι πέτρα να μη ραΐσει
κι ο νοικοκύ-
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.
Ιμείς ιδώ
ιμείς ιδώ δεν ήρθαμι να φάμι κι να πιούμι

μόνον σας α-
μόνον σας αγαπούσαμι κι ήρθαμι να σας διούμι.

Την τράπεζα την αργυρή θέλω να την τιμήσω
με μόσχους με γαρίφαλα θέλω να την στολίσω
τριγύρω γύρω άρχοντες στις άκρις παλικάρια.
Τρώτι κι πίν'τι άρχοντις χαίριστιν παλικάρια
βάλτι κρασί μες στο γυαλί κι φέρτι μας να πιούμε.
Στο σπίτι που πατήσαμι πέτρα να μη ραΐσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.
Ιμείς ιδώ δεν ήρθαμι να φάμι κι να πιούμι
μόνον σας αγαπούσαμι κι ήρθαμι να σας διούμι.

Td 063_6

Δώδεκα χρόνια έκανα στης χήρας το ζευγάρι
κι άλλα δώδεκα έκανα στα μάτια δεν την είδα
η μάνα μ' γράμμα μού 'στειλε να πάω να με παντρέψει.
Κάτσε λεβέντη μου εδώ εγώ να σε παντρέψου
αν θέλεις άσπρη γαλανή αν θέλεις μαυρομάτα
αν θέλεις ροϊδοκόκκινη που είναι φλουριά γεμάτη.
Δε θέλω άσπρη γαλανή δε θέλω μαυρομάτα
δε θέλω ροϊδοκόκκινη που είναι φλουριά γεμάτη
η μάνα μ' γράμμα μ' έστειλε θα πάω να με παντρέψει.

Td063_7

Μαρίκα σύρε στο χορό
κι εγώ στου δρόμου καρτιρώ
κι εγώ στου δρόμου καρτιρώ.
Μαρίκα παραπάτησε
και το σταμνί ετσάκισε
και το σταμνί ετσάκισε.
Δεν είναι παραπάτημα
μόν' είν' αντρός αγκάλιασμα
μόν' είν' αντρός αγκάλιασμα.

Μαρίκα σύρε στο χορό
κι εγώ στου δρόμου καρτιρώ.
Μαρίκα παραπάτησε
και το σταμνί ετσάκισε.

Δεν είναι παραπάτημα
μόν’ είν' αντρός αγκάλιασμα.

Td 063_8

Καληνύχτα μαυρομάτα
φεύγω και σε χαιρετώ
κι ο μπαμπάκας σου με διώχνει
αχ, πού να πάω να κοιμηθώ.
Στα ματάκια σου κοιμάμαι
στα φρυδάκια σου ξυπνώ
και στ’ αγγελικό σου κορμάκι
αχ, πέφτω και λιγοθυμώ.

Td 063_9

Μια Κυριακή απόβραδο ένα Σαββάτο βράδυ
σηκώνουνταν και διάβαινε ένα παλικαράκι.
Καλησπερίτσα κόρη μου, καλώς το παλικάρι.
Κόρη μ’ πού είναι η μάνα σου πού είναι και η αδερφή σου.
Η μάνα μ’ πάει στην εκκλησά η αδελφή στα ξένα
σκύψε Κωστάκη μ’ φίλησε στον κόρφο μ’ μην απλώνεις
γιατί μυρίζει ο κόρφος μου χαλνάει το πρόσωπό σου
να μην το νοιώσ’ η μάνα μου και δεν μ’ αρραβωνιάσει.

Td 063_10

Μια Βουργαρούδα θέριζι
μια Βουργαρούδα θέριζι σ’ ένα κοντό κριθάρι
σ’ ένα κοντό κριθάρι
έχει δερπάνι μάλαμα
έχει δερπάνι μάλαμα παλαμαριά ’σημένια
παλαμαριά ’σημένια.
Ο πιθερός κι η πιθερά
ο πιθερός κι η πιθερά κάθ’σαν και μαγειρέψαν
κάθ’σαν και μαγειρέψαν
κάθ’σαν και μαγειρέψανε
κάθ’σαν και μαγειρέψανε εννιά φιδιώ κιφάλια
εννιά φιδιώ κιφάλια.
Κάτσε νύφη μ’ να φας φαΐ
κάτσε νύφη μ’ να φας φαΐ ψάρια τηγανισμένα
ψάρια τηγανισμένα
και με την πρώτη πιρουνιά
και με την πρώτη πιρουνιά καρδιά της φαρμακώθη
καρδιά της φαρμακώθη.
Δώσ’ μου βρε πιθερέ νερό

δώσ’ μου βρε πιθερέ νερό να σβήσω το φαρμάκι
να σβήσω το φαρμάκι.
Εδώ νερό δε βρίσκιτι
εδώ νερό δε βρίσκιτι ουδέ κρασί πουλιέτι
ουδέ κρασί πουλιέτι.
Να και ο Γιάννης έρχιτι
να και ο Γιάννης έρχιτι με τ’ άλαγο καβάλα
με τ’ άλαγο καβάλα.
Δώσ’ μου βρε Γιάννη μου νιρό
δώσ’ μου βρε Γιάννη μου νιρό να σβήσω το φαρμάκι
να σβήσω το φαρμάκι.
Παίρνει το χρυσολάγινο
παίρνει το χρυσολάγινο τη βερβερένια κούπα
τη βερβερένια κούπα.
Ώσπου να πάει κι ώσπου να ’ρθει
ώσπου να πάει κι ώσπου να ’ρθει τη βρήκι πιθαμένη
τη βρήκι πιθαμένη.

Μια Βουργαρούδα θέριζι σ’ ένα κοντό κριθάρι
έχει δερπάνι μάλαμα παλαμαριά ’σημένια.
Ο πιθερός κι η πιθερά κάθ’σαν και μαγειρέψαν
κάθ’σαν και μαγειρέψανε εννιά φιδιώ κιφάλια.
Κάτσε νύφη μ’ να φας φαΐ ψάρια τηγανισμένα
και με την πρώτη πιρουνιά καρδιά της φαρμακώθη.
Δώσ’ μου βρε πιθερέ νερό να σβήσω το φαρμάκι.
Εδώ νερό δε βρίσκιτι ουδέ κρασί πουλιέτι.
Να και ο Γιάννης έρχιτι με τ’ άλαγο καβάλα.
Δώσ’ μου βρε Γιάννη μου νιρό να σβήσω το φαρμάκι.
Παίρνει το χρυσολάγινο τη βερβερένια κούπα.
Ώσπου να πάει κι ώσπου να ’ρθει τη βρήκι πιθαμένη.

Td 063_11

Σήμερον μαύρος ουρανός σήμερον μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα βάλανε βουλή οι άνομοι Εβραίοι
οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκαταραμένοι.
Η Παναγιά η Δέσποινα καθόταν μοναχή της
τας προσευχάς της έκανε για το μονογενή της.
Φωνή τής ήρθ’ εξ ουρανού κι απ’ αρχαγγέλου στόμα.
Σώνουν κυρά μ’ οι προσευχές σώνουν και οι μετάνοιες
το γιο σου τονε πιάσανε στη Χάλκεια τον πάνε.

Προφανώς η τραγουδίστρια αποδίδει έτσι το στερεότυπο «και στο χαλκιά τον πάνε».

Td 063_12

Παρακαλώ την Παναγιά, *καλέ*
παρακαλώ την Παναγιά, *καλέ*, και προσκυνώ στην Πόλη
και προσκυνώ στην Πόλη
για να μου ρίξουν τα κλειδιά, *καλέ*
για να μου ρίξουν τα κλειδιά, *καλέ*, να μπω σε περιβόλι
να μπω σε περιβόλι
να κόψω δυο γαρίφαλα, *καλέ*
να κόψω δυο γαρίφαλα, *καλέ*, να κάνω φουρκαλίτσα
να κάνω φουρκαλίτσα
να φουρκαλώ τη θάλασσα, *καλέ*
να φουρκαλώ τη θάλασσα, *καλέ,* ν' αράζουν τα καΐκια
ν' αράζουν τα καΐκια.
Ένα καΐκι άραξε, *καλέ*
ένα καΐκι άραξε, *καλέ*, στου βασιλιά την πόρτα
στου βασιλιά την πόρτα
ο βασιλιάς δεν ήταν κει, *καλέ*
ο βασιλιάς δεν ήταν κει, *καλέ*, μόν' ήταν τρεις κοπέλες
μόν' ήταν τρεις κοπέλες
η μια κιντάει τον ουρανό, *καλέ*
η μια κιντάει τον ουρανό, *καλέ*, κι η άλλη το φεγγάρι
κι η άλλη το φεγγάρι
η τρίτη η μικρότιρη, *καλέ*
η τρίτη η μικρότιρη, *καλέ*, κιντάει το μαξιλάρι
κιντάει το μαξιλάρι
να κοιμηθεί ο βασιλιάς, *καλέ*
να κοιμηθεί ο βασιλιάς, *καλέ,* να μην τον πάρει ζάλη
να μην τον πάρει ζάλη.

Παρακαλώ την Παναγιά και προσκυνώ στην Πόλη
για να μου ρίξουν τα κλειδιά να μπω σε περιβόλι
να κόψω δυο γαρίφαλα να κάνω φουρκαλίτσα
να φουρκαλώ τη θάλασσα ν' αράζουν τα καΐκια.
Ένα καΐκι άραξε στου βασιλιά την πόρτα
ο βασιλιάς δεν ήταν κει μόν' ήταν τρεις κοπέλες
η μια κιντάει τον ουρανό κι η άλλη το φεγγάρι
η τρίτη η μικρότιρη κιντάει το μαξιλάρι
να κοιμηθεί ο βασιλιάς να μην τον πάρει ζάλη.
PAGE

Td063_13

Μαύρο μου χελιδόνι από την Αραπιά
κι άσπρο μου περιστέρι από τον τόπο μου
χαμήλου τα φτιρά σου να γράψω μια γραφή
να στείλω στην αγάπη μ' αν θέλει ας παντρευτεί.
Θέλεις κόρη μ' παντρέψου θέλεις ελευθεριά
και μένα με παντρέψαν μες στα ιννιά τζαμιά
μι δώσανε γυναίκα της μάγισσας παιδί
απού μαγεύει τ' άστρα κι όλον τον ουρανό
με μάγιψε κι μένα και δεν μπορώ να 'ρθω
όταν κινήσου νά 'ρθου μαυρίζουν τα βουνά
κι όταν γυρίζου πίσου λάμπει η θάλασσα.

Td 063_14

Ψηλά στα παραθύρια Βδοξία στέκονταν
γυαλί κρατάει στα χέρια τα νιάτα της τηράει
τα νιάτα της τηράει.
Φρύδια ζωγραφισμένα ματάκια ολόμαυρα
ματάκια ολόμαυρα
και ποιος θα τα φιλήσει ο Λιάκος δεν 'ν' ιδώ
ο Λιάκος δεν 'ν' ιδώ
πήγε στη Σαλονίκη πήγε να παντρευτεί
πήγε να παντρευτεί
και όταν θα γυρίσει Βδοξία δε θα βρει.

Ψηλά στα παραθύρια Βδοξία στέκονταν
γυαλί κρατάει στα χέρια τα νιάτα της τηράει.
Φρύδια ζωγραφισμένα ματάκια ολόμαυρα
και ποιος θα τα φιλήσει ο Λιάκος δεν 'ν' ιδώ
πήγε στη Σαλονίκη πήγε να παντρευτεί
και όταν θα γυρίσει Βδοξία δε θα βρει.

Td 063_15

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χελιδόνια
τώρα οι πέ- τώρα οι πέρδικες
τώρα οι πέρδικες συχνολαλούν και λένε.

Ωρέ, ξύπνα αφέ- ξύπνα αφέντη μου
ξύπνα αφέντη μου και μη βαριοκοιμάσαι
ωρέ, ξύπνα αγκά- ξύπνα αγκάλιασε
ξύπνα αγκάλιασε κορμί κυπαρισσένιο
ωρέ, κι άσπρονε κι άσπρονε λαιμό
κι άσπρονε λαιμό σαν το παχύ κριάρι.

Τώρα τα πουλιά τώρα τα χελιδόνια
τώρα οι πέρδικες συχνολαλούν και λένε.
Ξύπνα αφέντη μου και μη βαριοκοιμάσαι
ξύπνα αγκάλιασε κορμί κυπαρισσένιο
κι άσπρονε λαιμό σαν το παχύ κριάρι.

Td 063_16

Ωρέ, με γέλασαν μια χαραυγή, *ωχ ωχ ωχ*
ωρέ, της άνοιξης τ' αηδόνια, *ωρέ*, τ' αηδόνια
με γέλασαν και μου είπανε, *ωχ ωχ ωχ*
ωρέ, πως Χάρος δε με παίρνει, *αχ*, δε με παίρνει.

Τι να κάνω τώρα τι να κάνω
σαν σκεφτώ πως θα πως θα πεθάνω.

Ωρέ, και βγαίνω μπρος μπρος στα βουνά, *ωωωωω*
στο άλογο καβάλα, *μωρέ*, καβάλα
βλέπω το Χάρο να 'ρχεται, *ωωωω*
στο άλογο καβάλα, *μωρέ*, καβάλα.

Μη με παίρνεις Χάρε μη με παίρνεις
άσε με με ξα- με ξαναπαίρνεις.

Με γέλασαν μια χαραυγή της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν και μου είπανε πως Χάρος δε με παίρνει.

Τι να κάνω τώρα τι να κάνω
σαν σκεφτώ πως θα πεθάνω.

Και βγαίνω μπρος μπρος στα βουνά στο άλογο καβάλα
βλέπω το Χάρο να 'ρχεται στο άλογο καβάλα.

Μη με παίρνεις Χάρε μη με παίρνεις
άσε με με ξαναπαίρνεις.

Td079_1c

Ωρέ, σ’ αφήνω γεια μανούλα μου και πάω μακριά στα ξένα
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις, *αχ μανούλα μου γλυκιά*
Ωρέ, σ’ αφήνω γεια μανούλα μου και πάω απάνω στον Έβρο.

Σ’ αφήνω γεια μανούλα μου και πάω μακριά στα ξένα
μάνα μου τα λουλούδια μου συχνά να τα ποτίζεις
σ’ αφήνω γεια μανούλα μου και πάω απάνω στον Έβρο.

Td079_1d

Ξένος είμαι κι ήρθα τώρα από μέρος μακρινό
γω κανέναν δεν γνωρίζω που να μείνω μια βραδιά
έμεινα στις απολιάνες και στα έρημα βουνά
γω κανέναν δεν γνωρίζω, *αχ*, που να μείνω μια βραδιά.

Ξένος είμαι κι ήρθα τώρα από μέρος μακρινό
γω κανέναν δεν γνωρίζω που να μείνω μια βραδιά
έμεινα στις απολιάνες και στα έρημα βουνά.

Td079_2

Άιντε, ν απόψε, *Λέκω μου*, δεν κοιμήθηκα και σήμερα νυστάζω
ωρέ, για δυο ματάκια , *Λέκω μ’*, γαλανά
άιντε, για δυο ματά-, *ωρέ*, ματάκια γαλανά για δύο μαύρα φρύδια
ωρέ, θα σου τα κλέ-, *ωρέ*, τα κλέψω μια βραδιά
άιντε, θα σου τα κλέ-, *ωρέ*, τα κλέψω μια βραδιά νύχτα χωρίς φεγγάρι
ωρέ, θα στ’ ανεβάσω, *Λέκω μ’* , στα ι βουνά
άιντε, θα στ’ ανεβά- ’νεβάσω στα ι βουνά ψηλά στα κορφοβούνια
ωρέ, ν’ ακούς τ’ αηδό-, *ωρέ*, τα αηδόνια να λαλούν.

Ν απόψε δεν κοιμήθηκα και σήμερα νυστάζω
για δυο ματάκια γαλανά για δύο μαύρα φρύδια
θα σου τα κλέψω μια βραδιά νύχτα χωρίς φεγγάρι
θα στ’ ’νεβάσω στα ι βουνά ψηλά στα κορφοβούνια
ν’ ακούς τα αηδόνια να λαλούν.

Λέκω φαίνεται να είναι τοπική προφορά του Λέγκω, ιδιωματικό τύπο του Ελένη.
Το τραγούδι άλλωστε δεν είναι θρακιώτικο, και ο τύπος του ονόματος άγνωστος στην περιοχή.

Td079_3a

Γιάννη μ' δεν έχεις μάνα
Γιάννη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή
δεν έχεις κι αδερφή.
Έχω ν έχω κι μάνα
έχω ν έχω κι μάνα έχω κι αδερφή
έχω κι αδερφή.
Έχεις καλή γυναίκα
έχεις καλή γυναίκα να την πόρχεται
να την πόρχεται
με δυο πιδιά στα χέρια
με δυο πιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά
το τρίτο στην κοιλιά
το 'να το λένι Νίκο
το 'να το λένι Νίκο και τ' άλλο Τσιλιμπή
και τ' άλλο Τσιλιμπή
το τρίτο στην κοιλιά της
το τρίτο στην κοιλιά της το λένι Αρχοντή
το λένι Αρχοντή.

Γιάννη μ' δεν έχεις μάνα δεν έχεις κι αδερφή.
Έχω ν έχω κι μάνα έχω κι αδερφή.
Έχεις καλή γυναίκα να την πόρχεται
με δυο πιδιά στα χέρια το τρίτο στην κοιλιά
το 'να το λένι Νίκο και τ' άλλο Τσιλιμπή
το τρίτο στην κοιλιά της το λένι Αρχοντή.

Td079_3b

Μπήκαν κλέ-, *μαρή ρούσα μου*
μπήκαν κλέφτες στην αυλή
μπήκαν κλέφτες στην αυλή
μας κλέψαν τη Βασιλική
μας κλέψαν, *μαρή ρούσα μου*
μας κλέψαν τη Βασιλική
μας κλέψαν τη Βασιλική
την παν πέρα στα ι βουνά
την παν πέρα, *μαρή ρούσα μου*
την παν πέρα στα ι βουνά

την παν πέρα στα ι βουνά
να ’λο’υρίξει τα βουνά.

Μπήκαν κλέφτες στην αυλή
μας κλέψαν τη Βασιλική
την παν πέρα στα ι βουνά
να ’λο’υρίξει τα βουνά.

Td079_3c

Τούτ’ τη νύχτα ν όλη νύχτα
ν έκανα τη γης κριβάτι
έκανα τη γης κριβάτι
και την πέτρα μαξιλάρι
έκανα τη γης κριβάτι
στρώσε κόρη μ’ το νιράντζι
στρώσε κόρη μ’ το νιράντζι.

Τούτ’ τη νύχτα ν όλη νύχτα
ν έκανα τη γης κριβάτι
και την πέτρα μαξιλάρι
στρώσε κόρη μ’ το νιράντζι.

Td079_3d

Παλικά- παλικάρια μου
παλικά- παλικάρια μου
δερβενιώ- δερβενιώτικα
και βαρνιώ- και βαρνιώτικα
τι με βλέ- τι με βλέπετε
τι με βλέ- τι με βλέπετε
και μαραί- και μαραίνεστι
μένα η μά- μένα η μάνα μου
μένα η μά- μένα η μάνα μου
μ’ αρραβώ- μ’ αρραβώνιασε
και με πά- και με πάντρεψε
και με πά- και με πάντρεψε
πέρα στη πέρα στη Βλαχιά
και στην Τα- και στην Ταταριά
πέρα στη πέρα στη Βλαχιά
και στην Τα- και στην Ταταριά
πήρα ν ά- ν άντρα Τάταρο.

Παλικάρια μου
δερβενιώτικα
και βαρνιώτικα
τι με βλέπετε
και μαραίνεστι
μένα η μάνα μου
μ’ αρραβώνιασε
και με πάντρεψε
πέρα στη Βλαχιά
και στην Ταταριά
πήρα ν άντρα Τάταρο.

Td079_3e

Δυο πουλάκια δυο πουλάκια τα καημένα
δυο πουλάκια, *καλέ*, τα καημένα
πάνε έρχονται, *καλέ*, για μένα
πάνε, *καλέ*, πάνε έρχονται για μένα
πάνε έρχονται, *καλέ*, για μένα
το ’να το ταΐζω, *καλέ*, μέλι
το ’να, *καλέ*, το ’να το ταΐζω μέλι
το ’να το ταΐζω, *καλέ*, μέλι
τ’ άλλο ζάχαρη, *καλέ*, και μέλι
δυο πουλάκια, *καλέ*, τα καημένα
πάνε έρχονται, *καλέ*, για μένα.

Δυο πουλάκια τα καημένα
πάνε έρχονται για μένα
το ’να το ταΐζω μέλι
τ’ άλλο ζάχαρη και μέλι
δυο πουλάκια τα καημένα
πάνε έρχονται για μένα.

Td079_3f

Γω στα ξέ-, *καλή μου μάνα*
γω στα ξένα περπατούσα
γω στα ξένα περπατούσα
τ’ς έμορφες παρατηρούσα
τ’ς έμορφες, *καλή μου μάνα*
τ’ς έμορφες παρατηρούσα

μια γαλαζοφοριμένη
μια γαλα-, *καλή μου μάνα*
μια γαλαζοφοριμένη
μια γαλαζοφοριμένη
μ' έχει την καρδιά καμένη
δεν μπορώ, *καλή μου μάνα*
δεν μπορώ να τη γιλάσω
δεν μπορώ να τη γιλάσω
απ' το χέρι της να πιάσω.

Γω στα ξένα περπατούσα
τ'ς έμορφες παρατηρούσα
μια γαλαζοφοριμένη
μ' έχει την καρδιά καμένη
δεν μπορώ να τη γιλάσω
απ' το χέρι της να πιάσω.

Td079_4a

Μαύρο μου χελιδόνι απ' την Αραπιά
άσπρο μου περιστέρι από τον τό- τον τόπο μου
κι εσείς ψηλά που πετάτε για χαμηλώσετε
ανοίξτε τα φτερά τα φτερούδια σας
να γράψω ένα γράμμα και μια ψιλή γραφή
στη μάνα μ' και στ' αδέρφια μου
στη μάνα μ' και στ' αδέρφια μου
και στην αγά- και στην αγάπη μου.

Μαύρο μου χελιδόνι απ' την Αραπιά
άσπρο μου περιστέρι από τον τόπο μου
κι εσείς ψηλά που πετάτε για χαμηλώσετε
ανοίξτε τα φτερά τα φτερούδια σας
να γράψω ένα γράμμα και μια ψιλή γραφή
στη μάνα μ' και στ' αδέρφια μου και στην αγάπη μου.

Td079_4b

Κρουν τα νταούλια μωρέ Στέργιο μ' κρουν και τα βιολιά
πάππος με την κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππος πααίν' μπροστά
πάππος με την κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππος πααίν' μπροστά
εδώ ο Στέργιος εκεί Στέργιος Στέργιος απάν' στ'ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνη μ' να σε παντρέψουμι

κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνη μ' να σε παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνω δεν αλλάζω γαμπρός δεν γίνομι
τα σημάδια πίσω να πάτε Στέργιος πισμάνιψε
τα σημάδια πίσω να πάτε Στέργιος πισμάνιψε.
Τρία μιτζίτια παπούτσια ρε Στέργιο μ' πάππος σ'αγόρασι
τρία μιτζίτια παπούτσια ρε Στέργιο μ' πάππος σ' αγόρασι
κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνη μ' να σε παντρέψουμι.

Κρουν τα νταούλια μωρέ Στέργιο μ' κρουν και τα βιολιά
πάππος με την κόκκιν' τ' σαλβάρα πάππος πααίν' μπροστά
εδώ ο Στέργιος εκεί Στέργιος Στέργιος απάν' στ'ν αγριντιά.
Κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνη μ' να σε παντρέψουμι.
Δεν κατιβαίνω δεν αλλάζω γαμπρός δεν γίνομι
τα σημάδια πίσω να πάτε Στέργιος πισμάνιψε.
Τρία μιτζίτια παπούτσια ρε Στέργιο μ' πάππος σ'αγόρασι
κατέβα Στέργιο μ' κατέβα τζάνη μ' να σε παντρέψουμι.

Td079_4c

Γω θα πάω, *Ράντω μ'*, στην κλιψιά
στην κλιψιά και στο κουρμπέτι.
Ιννιά χρόνια, *Ράντω μ'*, καρτερεί
ιννιά χρόνια, *Ράντω μ'*, καρτερεί
πά' στα ιννιά και τρεις μέρις
Ράντω μου παντρεύιτι.

Γω θα πάω στην κλιψιά
στην κλιψιά και στο κουρμπέτι.
Ιννιά χρόνια καρτερεί
πά' στα ιννιά και τρεις μέρις
Ράντω μου παντρεύιτι.

Td079_5a

Άι, ν απόψι, *Λέ- Λέκω μ'* , δεν κοιμήθηκα και σήμιρα νυστάζω
ωρέ, για δυο ματάκια, *Λέκω μ'*, γαλανά
άιντε, για δυο ματά- ματάκια γαλανά για δύο μαύρα φρύδια
ωρέ, θα σου τα κλέ-, *ωρέ*, τα κλέψω μια βραδιά
άιντε, θα σου τα κλέ- τα κλέψω μια βραδιά νύχτα χωρίς φεγγάρι
ωρέ, θα στ' ανεβάσω, *Λέκω μ'* , στα ι βουνά
άιντε, θα στ' ανεβάσω, *Λέκω μου*, στα βουνά ψηλά στα κορφοβούνια
ωρέ, ν' ακούς τ' αηδόνια, *Λέκω μ'*, να λαλούν.

Ν απόψι δεν κοιμήθηκα και σήμιρα νυστάζω
για ματάκια γαλανά για δύο μαύρα φρύδια
θα σου τα κλέψω μια βραδιά νύχτα χωρίς φεγγάρι
θα στ' ανεβάσω στα βουνά ψηλά στα κορφοβούνια
ν' ακούς τ' αηδόνια να λαλούν.

Λέκω φαίνεται να είναι τοπική προφορά του Λέγκω, ιδιωματικό τύπο του Ελένη.
Το τραγούδι άλλωστε δεν είναι θρακιώτικο, και ο τύπος του ονόματος άγνωστος στην περιοχή.

Td079_5b

Στο Τοκμάκι Μεταξάδες
στο Τοκμάκι Μεταξάδες Γιάννης δήμαρχος
άιντε Βασιλ'κούδα μ'
Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες κι άλλην αγαπάει
άιντε Βασιλ'κούδα μ'
κι άλλην αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα
θα χωρίσει τη Θοδώρα θα πάρ' τη Βασιλ'κή
άιντε Βασιλ'κούδα μ'
θα πάρ' τη Βασιλ'κή.
Μην τον παίρνεις Βασιλ'κούδα μ'
μην τον παίρνεις Βασιλ'κούδα μ' το Γιάνν' το χουβαρντά
άιντε Βασιλ'κούδα μ'
το Γιάνν' το χουβαρντά.

Στο Τοκμάκι Μεταξάδες Γιάννης δήμαρχος
Γιάννης έχει τρεις γυναίκες κι άλλην αγαπάει
θα χωρίσει τη Θοδώρα θα πάρ' τη Βασιλ'κή.
Μην τον παίρνεις Βασιλ'κούδα μ' το Γιάνν' το χουβαρντά.

Td079_5d

Οι Θρακιώτ' χαρά θα κάνουν Ζιώγας
οι Θρακιώτ' χαρά θα κάνουν και τι χαρά θα γέν'
και τι χαρά θα γέν'
κάλιοσαν όλο τον κόσμο

κάλιοσαν όλο τον κόσμο κι όλα τα χωριά
κι όλα τα χωριά
κάλιοσανι κι το Γιάννη
κάλιοσανι κι το Γιάννη το Γιάννη γκαϊντατζή
απού λαλάει καλά
τουν αρέσ' όλος ο κόσμος
τουν αρέσ' όλος ο κόσμος κι όλα τα χωριά
κι όλα τα χωριά
τουν αρέσ' κι η Θεοπούλα
τουν αρέσ' κι η Θεοπούλα το Γιάννη γκαϊντατζή
απού λαλάει καλά.

Οι Θρακιώτ' χαρά θα κάνουν και τι χαρά θα γέν'
κάλιοσαν όλο τον κόσμο κι όλα τα χωριά
κάλιοσανι κι το Γιάννη το Γιάννη γκαϊντατζή
απού λαλάει καλά
τουν αρέσ' όλος ο κόσμος κι όλα τα χωριά
τουν αρέσ' κι η Θεοπούλα το Γιάννη γκαϊντατζή
απού λαλάει καλά.

Td079_6a

Τρία αδερφάκια ήμασταν κι οι τρεις σα λεοντάρια
και μένα με σκοτώσανε επάνω στα λιβάδια
και μένα με σκοτώσανε επάνω στα λιβάδια
Βλάχοι μι παραχώσανε Βλάχοι κερί με ανάψανε
Βλάχοι μι παραχώσανε Βλάχοι κερί με ανάψανε
και βλαχοπούλες έμορφες γλυκά γλυκά με κλάψανε
και βλαχοπούλες έμορφες γλυκά γλυκά με κλάψανε.
Τα δυο τ' αδέρφια μ' όταν όταν θα μεγαλώσουνε
τα δυο τ' αδέρφια μ' όταν όταν θα μεγαλώσουνε
θα πα να βρούνε το φονιά και θα τόνε σκοτώσουνε
θα πα να βρούνε το φονιά και θα τόνε σκοτώσουνε.
Και συ γλυκιά μανούλα μου να έρχεσαι κάθε πρωί
και συ γλυκιά μανούλα μου να έρχεσαι κάθε πρωί
να έρχεσαι κάθε πρωί τον τάφο μου επάνω
να έρχεσαι κάθε πρωί τον τάφο μου επάνω
να κλαις και να μαραίνεσαι τον γιο σου να ζητάεις
να κλαις και να μαραίνεσαι τον γιο σου να ζητάεις
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν όλους να τους ρωτάεις
αν είδατε ν αν άκ'σατε τον γιο μου τον χαμένο.
Ένας μου λέει δεν είδα γω κι άλλος μου λέει δεν άκ'σα
ένας μου λέει δεν είδα γω κι άλλος μου λέει δεν άκ'σα
ένα μικρό τουρκόπουλο αυτό μου λέει τον είδα γω

ένα μικρό τουρκόπουλο αυτό μου λέει τον είδα γω
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τριγυρνούσαν
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τριγυρνούσαν
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρνάει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Μα πώς μου λες να φάω να πιω ανθρώπινο κορμάκι
μα πώς μου λες να φάω να πιω ανθρώπινο κορμάκι.

Τρία αδερφάκια ήμασταν κι οι τρεις σα λεοντάρια
και μένα με σκοτώσανε επάνω στα λιβάδια
Βλάχοι μι παραχώσανε Βλάχοι κερί με ανάψανε
και βλαχοπούλες έμορφες γλυκά γλυκά με κλάψανε.
Τα δυο τ' αδέρφια μ' όταν όταν θα μεγαλώσουνε
θα πα να βρούνε το φονιά και θα τόνε σκοτώσουνε.
Και συ γλυκιά μανούλα μου να έρχεσαι κάθε πρωί
να έρχεσαι κάθε πρωί τον τάφο μου επάνω
να κλαις και να μαραίνεσαι τον γιο σου να ζητάεις
κι όσοι διαβάτες κι αν περνούν όλους να τους ρωτάεις
αν είδατε ν αν άκ'σατε τον γιο μου τον χαμένο.
Ένας μου λέει δεν είδα γω κι άλλος μου λέει δεν άκ'σα
ένα μικρό τουρκόπουλο αυτό μου λέει τον είδα γω
μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τριγυρνούσαν
κι ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρνάει.
Γιατί πουλί μ' δεν τρως δεν πίν'ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Μα πώς μου λες να φάω να πιω ανθρώπινο κορμάκι.

Td079_8a

Μαύρα μου χελιδόνια κι άσπρα μου πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε και διαβαίνετε
πολύ ψηλά πετάτε και διαβαίνετε
περάστε απ' το χωριό μου και χαμηλώσατε
περάστε απ' το χωριό μου και χαμηλώσατε
να γράψω ένα γράμμα μια λιανή γραφή
να γράψω ένα γράμμα μια λιανή γραφή

να στείλω στη μανούλα μου να μη με καϊτερεί
να στείλω στη μανούλα μ' να μη με καϊτερεί
εγώ ιδώ που ήρθα ιδώ θα παντρευτώ
εγώ ιδώ που ήρθα ιδώ θα παντρευτώ
θα πάρω ένα κορίτσι δικαοχτώ χρονώ
θα πάρω ένα κορίτσι δικαοχτώ χρονώ
τ'ς μάισσας θυγατέρα τ'ς Γεύας αγγονιά
τ'ς μάισσας θυγατέρα τ'ς Γεύας αγγονιά
όταν κινάω να έρθω μαύρη συννεφιά
όταν κινάω να έρθω μαύρη συννεφιά
όταν γυρίζω πίσω ήλιος ξεστεριά.

Μαύρα μου χελιδόνια κι άσπρα μου πουλιά
πολύ ψηλά πετάτε και διαβαίνετε
περάστε απ' το χωριό μου και χαμηλώσατε
να γράψω ένα γράμμα μια λιανή γραφή
να στείλω στη μανούλα μ' να μη με καϊτερεί
εγώ ιδώ που ήρθα ιδώ θα παντρευτώ
θα πάρω ένα κορίτσι δικαοχτώ χρονώ
τ'ς μάισσας θυγατέρα τ'ς Γεύας αγγονιά
όταν κινάω να έρθω μαύρη συννεφιά
όταν γυρίζω πίσω ήλιος ξεστεριά.

Td079_8b

Γω θα πάω, *Ράντω μ'*, στην κλιψιά
στην κλιψιά, *Ράντω μ'*, κι στο κουρμπέτι
στην κλιψιά κι στο κουρμπέτι
ιννιά χρονιά να καϊτερέσ'ς
ιννιά χρονιά να καϊτερέσ'
πάν' τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν' τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν' τα τρία και τρεις μέρις
πάν' τα τρία και τρεις μέρις.
Εννιά χρόνια, *Ράντω μ'*, καϊτέρεσε
εννιά χρόνια καϊτέρεσε
τρεις μέρις, *Ράντω μ'*, δεν καϊτέρεσε
τρεις μέρις δεν καϊτέρεσε
πάει και παίρ' τον αντραδερφό.

Γω θα πάω στην κλιψιά
στην κλιψιά κι στο κουρμπέτι

ιννιά χρονιά να καϊτερέσ’ς
πάν’ τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν’ τα τρία και τρεις μέρις.
Εννιά χρόνια καϊτέρεσε
τρεις μέρις δεν καϊτέρεσε
πάει και παίρ’ τον αντραδερφό.

Td079_8c

Στ’ Αμπελά-, *μωρέ παιδιά*
στ’ Αμπελάκια στο χωριό
στ’ Αμπελάκια στο χωριό
Παναγιώτ’ς παπάδεψε
Παναγιώτ’ς, *μωρέ παιδιά*
Παναγιώτ’ς παπάδεψε
Παναγιώτ’ς παπάδεψε
τα μαύρα ρούχα που φορεί
Παναγιώτ’ς παπάδεψε
τα μαύρα ρούχα που φορεί
τα μαύρα ρού-, *μωρέ παιδιά*
τα μαύρα ρούχα που φορεί.

Στ’ Αμπελάκια στο χωριό
Παναγιώτ’ς παπάδεψε
τα μαύρα ρούχα που φορεί.

Td079_9a

Γω θα πάω, *Ράντω μ’*, στην κλιψιά
στην κλιψιά, *Ράντω μ’*, και στο κουρμπέτι
ιννιά χρόνια, *Ράντω μ’*, να καϊτερέσ’ς
ιννιά χρόνια να καϊτερέσ’ς
πάν’ τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν’ τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν’ τα τρία και τρεις μέρις
πάν’ τα τρία και τρεις μέρις
Ιννιά χρόνια, *Ράντω μ’*, καϊτέρεσε
ιννιά χρόνια καϊτέρεσε
τρεις μέρις, *Ράντω μ’*, δεν καϊτέρεσε
τρεις μέρις δεν καϊτέρεσε
πάει κι πήρε τον αντραδερφό τ’ς
πάει κι πήρε τον αντραδερφό τ’ς
να και Στογιάννης πρόφτασε
να και Στογιάννης πρόφτασε.

Μάνα μ’ πού είνι η Ράντω μου
μάνα μ’ πού είν’ η Ράντω μου.
Στον τσουσμέ, *νερ*, κατέβηκε
στον τσουσμέ, *νερ*, κατέβηκε
ιννιά χρονώ δαμάλι ν έσφαξε
ιννιά χρονώ δαμάλι ν έσφαξε
ιννιά χρονώ κρασί ν αγόρασε
ιννιά χρονώ κρασί ν αγόρασε
και τη Ράντω φωτιά έβαλε.

Γω θα πάω στην κλιψιά
στην κλιψιά και στο κουρμπέτι
ιννιά χρόνια να καϊτερέσ’ς
πάν’ τα ιννιά κι άλλα τρία
πάν’ τα τρία και τρεις μέρις.
Ιννιά χρόνια καϊτέρεσε
τρεις μέρις δεν καϊτέρεσε
πάει κι πήρε τον αντραδερφό τ’ς
να και Στογιάννης πρόφτασε.
Μάνα μ’ πού είνι η Ράντω μου.
Στον τσουσμέ κατέβηκε
ιννιά χρονώ κρασί ν αγόρασε
και τη Ράντω φωτιά έβαλε.

Td079_9b

Μαρή Λουλούδω μου δεν αλλά-να-ζεις
δεν αλλά-να-ζεις δε χορέ-νε-βεις
δεν αλλά-να-ζεις δε χορέ-νε-βεις
[… … …].
Τι ν’ αλλά-να-ξω, *μάνη μ’*, τι να χορέ-νε-ψω
ο καλό-νο-ς μου ν αγαπά-να-ει
ο καλό-νο-ς μου ν αγαπά-να-ει
της γειτόνισσας το κορί-νι-τσι
της γειτόνισσας το κορί-νι-τσι
ας χορέ-νε-ψει κι ας αλλά-να-ξει
ας χορέ-νε-ψει κι ας αλλά-να-ξει.

Μαρή Λουλούδω μου δεν αλλάζεις
δεν αλλάζεις δε χορεύεις
[… … …].
Τι ν’ αλλάξω τι να χορέψω

ο καλός μου ν αγαπάει
της γειτόνισσας το κορίτσι
ας χορέψει κι ας αλλάξει.

Td099_9

Γιώργη μ' να πεις στη μάνα σου νυφούλα να μι κάνει
νερ, εγώ στ' αμπέ- ν εγώ στ' αμπέλι πάγαινα, *καλέ μου*
ν εγώ στ' αμπέλι πάγαινα και ρόκα μ' καταπόδι
νερ, ν εγώ σταφύ- εγώ σταφύλια μάζευα, *καλέ μου*
ν εγώ σταφύλια μάζευα και ρόκα μ' καμπανάρια
νερ, εγώ στα ξύ- εγώ στα ξύλα πάγαινα, *καλέ μου*
ν εγώ στα ξύλα πάγαινα και ρόκα μ' καταπόδι
νερ, εγώ ξιρά- ν εγώ ξιράδια μάζευα, *καλέ μου*
ν εγώ ξιράδια μάζευα και ρόκα μ' τσακνοβούλια.

Γιώργη μ' να πεις στη μάνα σου νυφούλα να μι κάνει
ν εγώ στ' αμπέλι πάγαινα και ρόκα μ' καταπόδι
ν εγώ σταφύλια μάζευα και ρόκα μ' καμπανάρια
ν εγώ στα ξύλα πάγαινα και ρόκα μ' καταπόδι
ν εγώ ξιράδια μάζευα και ρόκα μ' τσακνοβούλια.

Td099_10

Σαράντα κλέφτις ήμασταν σαράντα παλικάρια, *κανελιά*
βρε ένα ό- βρε ένα όρκο δώσαμε μπρος στ' Άγιο Ευαγγέλιο
πουλί μου σ' αγαπώ
αν αρρωστήσει ο κανείς καλά να τον φυλάμε, *κανελιά*.
Ήρθι κιρός ήρθι κιρός κι αρρώστησε ο πρώτος καπετάνιος
πουλί μου σ' αγαπώ
'πό δυο σε δυο μιλούσανε 'πό τρεις σε από πέντε, *κανελιά*.
Πιδιά να τον πιδιά να τον αφήσουμε στον έρημο τον τόπο
πουλί μου σ' αγαπώ.
Και κείνος το κατάλαβε κι αυτό το λόγο λέγει, *κανελιά.*
Παιδιά να μη παιδιά να μη μ' αφήσετε στον έρημο τον τόπο
πουλί μου σ' αγαπώ
μόν' πάρτε με και βάλτε με σ' ένα ψηλό μπαΐρι, *κανελιά*
σκάψτε βαθιά σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά σκάψτε για δυο νομάτοι
πουλί μου σ' αγαπώ.

Σαράντα κλέφτις ήμασταν σαράντα παλικάρια
βρε ένα όρκο δώσαμε μπρος στ' Άγιο Ευαγγέλιο
αν αρρωστήσει ο κανείς καλά να τον φυλάμε.
Ήρθι κιρός κι αρρώστησε ο πρώτος καπετάνιος
'πό δυο σε δυο μιλούσανε 'πό τρεις σε από πέντε
Πιδιά να τον αφήσουμε στον έρημο τον τόπο
Και κείνος το κατάλαβε κι αυτό το λόγο λέγει.
Παιδιά να μη μ' αφήσετε στον έρημο τον τόπο
μόν' πάρτε με και βάλτε με σ' ένα ψηλό μπαΐρι
σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά σκάψτε για δυο νομάτοι.

Td099_11

Καράβι καραβάκι
καράβι καραβάκι πού πας γιαλό γιαλό
πού πας γιαλό γιαλό
με πράσινη μπαντέρα
με πράσινη μπαντέρα και μ' αργυρό σταυρό
και μ' αργυρό σταυρό
αν είσαι για την Πόλη
αν είσαι για την Πόλη στάσου να 'ρθω και γω
στάσου να 'ρθω και γω.
Δεν είμαι για την Πόλη
δεν είμαι για την Πόλη μόν' είμ' για τα νησά
μόν' είμ' για τα νησά
κορίτσα να φορτώσω
κορίτσα να φορτώσω και λεύτερα παιδιά
και λεύτερα παιδιά.

Καράβι καραβάκι πού πας γιαλό γιαλό
με πράσινη μπαντέρα και μ' αργυρό σταυρό
αν είσαι για την Πόλη στάσου να 'ρθω και γω.
Δεν είμαι για την Πόλη μόν' είμ' για τα νησά
κορίτσα να φορτώσω και λεύτερα παιδιά.

Td099_12

Με γέλασανε τα πουλιά της άνοιξης τ' αηδόνια
με γέλασαν με γέλασαν και μ' είπανε
με γέλασαν και μου 'πανε Χάρος πως δε με παίρνει
κι έκαμα το κι έκαμα το σπιτάκι μου
κι έκαμα το σπιτάκι μου ψηλότερο 'πό τ' άλλα

μ’ εφτά οχτώ μ’ εφτά οχτώ πατώματα
μ’ εφτά οχτώ πατώματα μ’ εξήντα παραθύρια.
Στο παραθύ- στο παραθύρι κάθομαι
στο παραθύρι κάθομαι τον κάμπο αγνανεύω
βλέπω τους κά- βλέπω τους κάμπους πράσινους
βλέπω τον κάμπο πράσινο πράσινο και γαλάζο
βλέπω το Χά- βλέπω το Χάρο να ’ρχεται
βλέπω το Χάρο να ’ρχεται με τ’ άλογο καβάλα
μαύρος είνι μαύρος είνι μαύρα φορεί
μαύρος είνι μαύρα φορεί μαύρο είν’ και τ’ άλογό του
μαύρο είν’ και το μαύρο είν’ και το σπαθάκι του
μαύρο είν’ και το σπαθάκι του που παίρνει τις ψυχούλες.

Με γέλασανε τα πουλιά της άνοιξης τ’ αηδόνια
με γέλασαν και μου ’πανε Χάρος πως δε με παίρνει
κι έκαμα το σπιτάκι μου ψηλότερο ’πό τ’ άλλα
μ’ εφτά οχτώ πατώματα μ’ εξήντα παραθύρια.
Στο παραθύρι κάθομαι τον κάμπο αγνανεύω
βλέπω τον κάμπο πράσινο πράσινο και γαλάζο
βλέπω το Χάρο να ’ρχεται με τ’ άλογο καβάλα
μαύρος είνι μαύρα φορεί μαύρο είν’ και τ’ άλογό του
μαύρο είν’ και το σπαθάκι του που παίρνει τις ψυχούλες.

Td099_13

Ο Γιάννης και, *ζερμπούλι και ζερντι καλέ*, ο Γιάννης και η Μαριγώ
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, σ’ ένα σ’ ένα σκολειό παγαίνουν
Γιάννης μαθαί-, *ζερμπούλι και ζερντι καλέ*, Γιάννης μαθαίνει γράμματα
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, και Μα- και Μαριγώ τραγούδια.
Αυτά τα δυο, *ζερμπούλι και ζερντι καλέ*, αυτά τα δυο ’γαπήθηκαν
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, και να και να παρθούν γυρεύουν.
Ο Γιάννης ε-, *ζερμπούλι και ζερντι καλέ*, ο Γιάννης εξιστόμισε
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, τη μά- τη μάνα του τού λέγει.
Μάνα εγώ, *ζερμπούλι και ζερντι καλέ*, μάνα εγώ τη Μαριγώ
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, γυναί- γυναίκα θε να πάρω.
Γιάννη μ’ φωτιά, *ζερμπούλι και ζερντι καλέ*, Γιάννη μ’ φωτιά στο στόμα σου
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, και λα- και λαύρα στο κορμί σου
η Μαριγώ, *ζερμπούλι και ζερντι καλέ*, η Μαριγώ ξαδέρφη σου
ζιρμπού- ζιρμπούλι μου γαλάζο, γυναί- γυναίκα να μην πάρεις.

Ο Γιάννης και η Μαριγώ σ’ ένα σκολειό παγαίνουν
Γιάννης μαθαίνει γράμματα και Μαριγώ τραγούδια.

Αυτά τα δυο ’γαπήθηκαν και να παρθούν γυρεύουν.
Ο Γιάννης εξιστόμισε τη μάνα του τού λέγει.
Μάνα εγώ τη Μαριγώ γυναίκα θε να πάρω.
Γιάννη μ’ φωτιά στο στόμα σου και λαύρα στο κορμί σου
η Μαριγώ ξαδέρφη σου γυναίκα να μην πάρεις.

Td099_14

Γεράκι ν εί-, *ντουντού μ’αμάν*, γεράκι ν είχα στο κλουβί
π’ανάθεμά σε αγάπη, κι αηδόνι στο καφάσι
ξεσκανταλί-, *ντουντού μ’αμάν*, ξεσκανταλίσ’κι του κλουβί
π’ανάθεμά σε αγάπη, κι έφυγε το γεράκι
και πέταξε, *ντουντού μ’αμάν*, και πέταξε και κόνεψε
π’ανάθεμά σε αγάπη, σ’ ένα ψηλό παλάτι.
Γύρνα γιαρά-, *ντουντού μ’αμάν*, γύρνα γιαράκι μ’ κι έλα δω
π’ανάθεμά σε αγάπη, κι έλα στ’ αρχοντικό σου.
Και τι καλό, *ντουντού μ’αμάν*, και τι καλό να θυμηθώ
π’ανάθεμά σε αγάπη, και πίσω να γυρίσω
που ράψαν τα, *ντουντού μ’αμάν*, που ράψαν τα ματάκια μου
π’ανάθεμά σε αγάπη, εννιά λογιών μιτάξι.

Γεράκι ν είχα στο κλουβί κι αηδόνι στο καφάσι
ξεσκανταλίσ’κι του κλουβί κι έφυγε το γεράκι
και πέταξε και κόνεψε σ’ ένα ψηλό παλάτι.
Γύρνα γιαράκι μ’ κι έλα δω κι έλα στ’ αρχοντικό σου.
Και τι καλόνα θυμηθώ και πίσω να γυρίσω
που ράψαν τα ματάκια μου εννιά λογιών μιτάξι.

Td099_15

Δεν ήσαν συ που μου ’λεγες, *μπιλμπιλομαυρομάτα μου*
αν δε με δεις πεθαίνεις αν δε με δεις πεθαίνεις
και τώρα γύρισες και λες, *μπιρμπιλομαυρομάτα μου*
πού μ’ είδις πού με ξέρεις πού μ’ είδις πού με ξέρεις.

Δεν ήσαν συ που μου ’λεγες αν δε με δεις πεθαίνεις
και τώρα γύρισες και λες πού μ’ είδις πού με ξέρεις.

Td099_16

Μια γριά μπαμπόγρια λάχανα μαγέρευε
λάχανα μαγέρευε κλότσησε τον τέτζερα.

Δ.Εκμ.: «Άντρα αραθύμησε».

Θ.Εκμ.: Άντρα;

Δ.Εκμ.: «Μια γριά μπαμπόγρια λάχανα μαγείρευε
κει που τα μαγείρευε άντρα αραθύμησε
κλότσησε τον τέτζερη χύθηκαν τα λάχανα…».

- Να το πούμε να βγει;

- «…χύθηκαν τα λάχανα.
Τρώτε σκύλοι λάχανα […] πόδια στον τζορβά
γω θα πάω να παντρευτώ σ' ένα γέρο κι ένα νιο».

Θ.Εκμ.: «Γω θα πάω να παντρευτώ πέρα στην Ανατολή…».

Δ.Εκμ.: Άσ' το, άλλο είναι κείνο. (γέλια)

Θ.Εκμ.: «…δώδεκα χρονώ παιδί». Ύστερα το λέει: «Τ' άκουσε μια γριά μπαμπόγρια: φέρτε και μένα δυο, ένα γέρο κι ένα νιο, το γέρο να τον στέλνω στη δουλειά και το νιο στην αγκαλιά». Έτσι είναι.

Td099_17

Πότε θα 'ρθει η άνοιξη στου Μάη του καλοκαίρι
να βγάλω το, *ν αμάν αμάν*, να βγάλω τα ποδήματα
να βγάλω τα ποδήματα να σφίξω τα τσαρβούλια
να πάρω το, *ν αμάν αμάν*, να πάρω δίπλα τα βουνά
να πάρω δίπλα τα βουνά δίπλα τα κορφοβούνια.

Πότε θα 'ρθει η άνοιξη στου Μάη του καλοκαίρι
να βγάλω τα ποδήματα να σφίξω τα τσαρβούλια
να πάρω δίπλα τα βουνά δίπλα τα κορφοβούνια.

Td099_18

Δε σ' έλεγα Γιαννάκη μ' δε σ' ορμήνευα
με Τούρκο μην παλεύεις μίτσα μην πολεμάς
ο Τούρκος είναι αγιάρης είνι κι πονηρός
είναι και τρεις χιλιάδες και συ μόν' μοναχός.
Γιαννάκη μ' να 'χεις μάνα να 'χεις κι αδερφή
να 'χεις καλή γυναίκα να 'ρθει να σε δγει.
Γιαννάκη μ' να η μάνα σ' να κι η αδερφή σ'

να κι η καλή γυναίκα σ’ ήρθε να σε δγει
μ’ ένα παιδί στα χέρια τ’ άλλο πορπατεί
και το ’να καταπόδι δεν το καρτερεί.

Tv 001_1

Πετραδιώτ’ χαρά θα κάνω
πετραδιώτ’ χαρά θα κάνω
και τι χαρά θα γένει
και τι χαρά θα γένει.
Να καλούσαν όλο το κόσμο
να καλούσαν όλο το κόσμο
και όλα τα χωριά
και όλα τα χωριά.
Να καλούσανε και το Σταύρο
να καλούσανε και το Σταύρο
το Σταύρο γαϊντατζή
όπου λαλάει καλά.

Πετραδιώτ’ χαρά θα κάνω και τι χαρά θα γένει
Να καλούσαν όλο το κόσμο και όλα τα χωριά.
Να καλούσανε και το Σταύρο το Σταύρο γαϊντατζή
όπου λαλάει καλά.

Tv 002_08

Εγώ θα πάρω δυο
εγώ θα πάρω δυο
ένα γέρο και ένα νιό
ένα γέρο και ένα νιό
το γέρο στη δουλειά
το γέρος στη δουλειά
το νιό στην αγκαλιά
το νιό στην αγκαλιά.

Εγώ θα πάρω δυο
ένα γέρο και ένα νιό
το γέρο στη δουλειά
το νιό στην αγκαλιά.

Tv 094_3a

ÖÝôïò ôï êáëïêáéñÜêé
êõíçãïýóá Ýíá ðïõëÜêé
êõíçãïýóá ëá÷ôáñïýóá
êõíçãïýóá ëá÷ôáñïýóá
íá ôï ðéÜóù äå ìðïñïýóá
ñß÷íù ôç ÷ñõóüâåñãÜ ìïõ
ñß÷íù ôç ÷ñõóüâåñãÜ ìïõ
Þñèå ôï ðïõëß êïíôÜ ìïõ.
¸ëá Ýëá ìç öïâÜóáé
Ýëá Ýëá ìç öïâÜóáé
ìå ôç ìÜíá ì' èá êïéìÜóáé
Ýëá Ýëá ìå ôé ìÝíá
èá ðåñíÜò ÷áñéôùìÝíá.

ÖÝôïò ôï êáëïêáéñÜêé
êõíçãïýóá Ýíá ðïõëÜêé
êõíçãïýóá ëá÷ôáñïýóá
íá ôï ðéÜóù äå ìðïñïýóá
ñß÷íù ôç ÷ñõóüâåñãÜ ìïõ
Þñèå ôï ðïõëß êïíôÜ ìïõ.
¸ëá Ýëá ìç öïâÜóáé
ìå ôç ìÜíá ì' èá êïéìÜóáé
Ýëá Ýëá ìå ôé ìÝíá
èá ðåñíÜò ÷áñéôùìÝíá.

Tv142_1

……κι
ας πάγω κι -ε- γω μόνη μου
ας πααίνω κι - ε-γώ μόνη μου πάαιν' Γιάννο μ' πάαιν' συ

Πάαιν' Γιάννο μ' πάιν' συ πάγε να έρθ'ς στα γλήγορα
πάνε να έρθ'ς στα γλήγορα πάε και γι άλλο [XXX ; ντενε -φέ]

πάε και γι άλλο [XXX ; ντενε -φέ] Γιάννο μ' λουλούδια μάζωνε
Γιάννο μ' λουλούδια μάζωνε [XXX χιεμ] τα μαζών' κι αν τραγουδάει

[XXX χιεμ] τα μαζών' κι αν τραγουδάει σεις λουλούδια μ' [XXX τρανοί δι στι]
σεις λουλούδια μ' [XXX τρανοί δι στι] [XXX τρανοί δι στι] να χαίριστι

[XXX τρανοί δι στι] να χαίριστι πάει κι Γιάννος δεν ηρθί

Πάτνη [XXX θα πέσ'] εγρήγορα πάτνη θα πέσ' και θα σας κάψ'
πάτνη θα πέσ' και θα σας κάψ' σαν και μένα που μ' έκαψαν.

Tv142_2

Ένα Σαββάτο από βραδύ μια Κυριακή αγνάντια
μια Κυριακή αγνάντια
με πήρε το παράπονο και το βαρύ το κλάμα
και το βαρύ το κλάμα
βασιλοπούλα τ' άκουσι 'πό 'να ψιλό σαράι
'πό 'να ψιλό σαράι
ποιός είν' αυτός που τραγουδεί της φυλακής τα πάθη
της φυλακής τα πάθη.

Ένα Σαββάτο από βραδύ μια Κυριακή αγνάντια
με πήρε το παράπονο και το βαρύ το κλάμα
βασιλοπούλα τ' άκουσι 'πό 'να ψιλό σαράι
ποιός είν' αυτός που τραγουδεί της φυλακής τα πάθη.

Tv142_3

Κι ένας κοντό-λο-ς γιανίτσαρης
Πολύ κοντού-λο-ς δεν ήταν
[XXX] βαρύ [XXX] τον έριξαν
που 'χει 'μορφη γυ- γυναίκα τα'
κάνει πουλλά [XXX –ράσια] να θέρισα
όμως τους [XXX …-τις]
[XXX] πουλλά κι [XXX –ρ για ν' ακούσεισθε]
ολούς τους [XXX –άδις]
[XXX] να τρύ'ειστε
ολούς τους τρυγιστάδις
[XXX] πουλλά [XXX] το ζερβόμυλο
πάνε και [XXX] πίπιρι
[XXX] και πουλη- κι ξεπούλησι
κι λείπουν τρεις χιλιάδες
[XXX]
[XXX]
κι από το χέρ' την έπιρνε
και στο παζάρ' την πάει
[XXX] 'νάς κοντούλος γιανίτσαρης
πολύ την [XXX- υρνούσι]
εσύ λοιπόν [XXX]
ποσό την παζαρεύεις;
[XXX] για Δε για την πουλώ
για Δε για τρεις χιλιάδις

της ζητούν ακόμα [XXX] τα'ς εκατό
κι τα' άλλο τρεις χιλιάδις
[XXX] το λίκνο
'ξαγοράζ' μόνο την εχεί
εχεί κι από το- την έπαι- έπαιρνε
και στο [XXX –άπα] μωρ' την πάει
[XXX] την έπιζε
κίνησε και να την [XXX παίζει]
-ζει πουλάκι και Πα κι χόρεψι
απάνω στο [XXX –τιά -αρί]
αρί κι αντιλαλούσι σαν πουλί
σαν ολά τα ν πουλάκια
κι άλλη(σ)μονούσε κι έλεγε
άνθρωποι [XXX –τσαν]
-τσαν [XXX] γιανίτσαρη μ'
τι λέει το ν πουλάκι
κείνη πουλάκι δεν [XXX]
πουλάκι είνι κι ας [XXX μιλεί]
[XXX] και πάλι μετά λάλησι
[XXX]

Μ.Γ.:Αχ το ξέχασα…

(Συνεχίζει)
για δες κρίμα που γένιτι
για δες μεγά-λα-λο κρίμα
μα φυλάει αδερφός την αδερφή
και [XXX –ρο] δεν τη δίνει
…

Μ.Γ.:…δεν τα λέμε τώρα, τόσα χρόνια τα ξέχασα…

Μ.Μ.:…φυλάει 'δερφός την αδερφή… ύστερα τελείωνε.

(συνεχίζει)

…'δερφός την αδερφή και [XXX] δεν τη δίνει
τότε εκίνησι και την 'ξέταζι
και την καλοξετάζει
…πούθε κόρη μου είν' η μάνα σου
πούθε είναι κι ο μπαμπάς σου
μάνα μου είν' απ' τα Γιάννενα
και ρίζα μου απ' την Προύσα.
Ύστιρα τ'ν είπει ας πούμε αυτός, ήταν αδερφός τ'ς αλλά ήταν χαμένοι, δεν γνωρίζονταν και τ'ν είπι

Κορή μου *λέει* το φίλημα που σ' έκανα
να είν' χαιρετισμός σου
και τ' άστρο που σ' αγόρασα να είναι δωρισμός σου.
Τότε που τά-λεγανε τά-ξερανε.

PAGE

PAGE 1

Tv142_5

Γιάννης [XXX εμά ι πο τε νι νι] και την αγαπάει
και την αγαπάει
και την αγαπάει [XXX και μα ι ποτέ- ποτέ νι νι]
δεν τον αγαπάει
δεν τον αγαπάει
και κίνησι κι ο Γιάννης όλο παίζοντας
κι όλο [XXX –ντας] στην αδερφή τ' πααίνει –νει
και στην Κάλλιω του
και στην Κάλλιω του…